¶ Quotiēscūq; fūt. ix. lecti. per totū annū dicātur iste sex. bñdictiones ad matut. ꝑterꝙ in festis btē marie et oīz sctōz et in fes. iij. lec. sine expositione euan. siue chor⁹ regit siue nō: et i oct. et infra oct. ⁊ i ferijs pas. tpis ꝛz ordinē noctur. In ꝓmoc. dicunt iste bñdictiones. Bñdictione ꝑpetua benedicat nos pr eternus. O e⁹ dei fil⁹ nos bñdicere et adiuuare dignetur. Sp̄ūs sancti gratia illūinet corda ⁊ corpa nostra. In. ij. noc. bñō. O ps dns sua gra nos bñdicat. O hūst⁹ ꝑpetue det nobis gaudia vite In tus et exteri⁹ purget nos spiritus almus. In tertio noctur no. sm Matheum. Euangelica lectio sit nobis salus et protectio. Secūdum Marcum. Euangelicis armis muniat nos conditor orbis. Secūdū Lucam. Per euangelica dicta deleantur nostra delicta. Secundū Johānem. Hos euangelii r epleat nos dogmate celi. Quādo expositiō nō habet tunc dō: ad sextā lectio. ista bñdictio. Qui rector olim rerum benedicat nos hic et in eūm. Ad oct. lectionē temp dicitur ista benedictio. nisi in festis beate marie et omnium sanctorum. O luminis auxilium maneat ꝙ nobiscum. In festis vero sanctorum sit ista nona benedict. Ad societatem ciuium superno rum perducat nos rex ange lorum. Et semper dicitur Rex angelorum quandocūq; dicit scōm; viū ecclē Sarū nisi in festis beate marie. Similiter in festis triū lectionū: cū expositōn euangelii. sit ista tertia benedictio. Ad societatem ciuium supernorum. ⁊c. Quando vero fiunt nouē lectio. de tē pozali per totum annū nisi in festo sancte trinitatis vsq; ad adventum domini sit ista nona benedictio. In vnitate sancti spiritus benedicat nos pater et filius. Dicetur et in festo corporis xpi: ⁊ in octauis eiusdē. ⁊ in exaltatione sancte crucis: et in festo dedicationis ecclesie: et i dominica infra oct. et in octauis eiusdem. Quando vero sunt tres lectiones de tempozali cum expositio. euāgelij: tūc sit ista bñdictio ꝛtia. In vnitate. A festo vero scē trinitatis vsq; ad adventum dñi dñice dieb⁹ qñ de dñica agit sit ista. ix. bñō. In charitate ꝙ fecta cōfirmet nos trinitas sancta. In oīb⁹ ferijs ꝑ āūm extra temp⁹ pasche et qñ expositio non habet dicātur he benedictiones. iij. O eus misereatur nostri et det nobis suam pacē. O irtus christi habitet in cordibus nostris. O e celo missus doceat nos spiritus almus.

In festis ꝙ in cõmemorationi
bus beate marie dicant ista be
nedictiones. In ꝓmo nocte. Hi
ma virgo virginuꝫ intercede
ꝓ nobis ad dominũ. Christꝰ
marie filius sit nobis clemens
et ꝓpitius. Sancta dei geni-
trix sit nobis auxiliatrix. In
secundo noctur. Sancte ma-
rie merita nos ducant ad cele
stia regna. Que peperit xp̃m
pro nobis postulet ipsuꝫ Stel
la maria maris succurre pijssi
ma nobis. In tertio nocturno
Ver marie suffragia ꝓsit no-
bis lectio euangelica. Diuina
solatia nobis impetret ꝟgo ma-
ria. Ad societatem ciuiuꝫ sup
noruꝫ peducat nos regina ce-
lorum. Item alie benedictiones
de sancta maria Dura pudica
pia miseris miserere maria.
Virgo parens natum fac no
bis propiciatũ. Nos precibus
matris saluet sapiẽtia patris
Secunda die. Virgo deo dig̃
precantibus esto benigna In
tercede pia pro nobis ꝟgo ma
ria Que peperit florem det no
bis floris odorem. Tertia die
Conserua famulos virgo ma
ria tuos. Sancte marie precti
bus benedicat nos pater ꝙ fili
us. Filius virginis marie det
nobis gaudia vite. Amen.

¶ In nomine sancte ⁊ indiui due trinitatis. Amē. Incipit ordo breuiarij ꝫm morē ⁊ cōsuetudinē ecclesie Sarum anglicane. ¶ Dominica ꝑma in aduentu dñi ad vs̄ ā. Benedict⁹ ꝟs. Jꝑm. cū ceteris ꝑis ⁊ suis ōis: vt in psalterio. Capitulū Rit i nouissimis diebus ꝑparat⁹ mons domus dñi in vticē montiū ⁊ eleuabit⁹ super colles: ⁊ fluent ad eū ōs gētes Deo grās. ℟. Ecce dies veni ⁊ dicit dñs: ⁊ suscitabo dauid germē iustū: ⁊ regnabit rex ⁊ sapiens erit ⁊ faciet iudiciū et iusticiam in terra. Et hoc ē nomē qđ vocabūt eū dñs iust⁹ nr̄ ℣. In diebus illis saluabit⁹ iuda ⁊ israel habitabit cōfidenē Et hoc. Hlia. Dñs iust⁹. hr̄.

¶ Onditor alme siderum: eterna lux credētiū xp̄e redēptor oim exaudi preces supplicū. Qui cōdolens interitu mortis pire sec̄m saluasti mundū languidū donās reis remediū. Tergēte mundi vesperti sponsus de thalamo egressus honestissima virgis mīs clausula. Cui⁹ forti potētie genu curuant⁹ oia: celestia terrestria fatenē nutu subdita. Te dēprecamur agie vēture iudex seculi ꝑserua nos in tpe hostis a telo perfidi. Laus honor virtus gloria deo patri ⁊ filio sc̄ō sp̄i paclito: in sempiterna secula Amē ℣. Rorate celi desuper. ℟. Et nubes pluant iustū aperit⁹ terra ⁊ germinet saluatorem. Eodē mō rñdeat ad ōes ℣. post hymnū: tam ad matu. q̄ ad vs̄. ad cōple. per totum annū: nisi in trib⁹ ter⁹ aīs pascha. ⁊ i seruitio mortuor. ita tamē q̄ in tpe paschali finiat cū alla. ān. Ecce nomē dñi. venit de lōginquo ⁊ claritas ei⁹ replet orbē terrarū. ꝟs. Mag Dñs vobiscū. Et cū spū. ore⁹.

¶ Xcita q̄s dñe potētiaz tuam ⁊ veni: vt ab iminētibus pecc̄ōr nostrōrū piculis te mereamur ꝓtegēte eripi: te liberante saluari Qui viuis. cū Dñs vo. et Bñdicam⁹ Nulla fiat ꝓcessio ante crucē hoc sabbato ad vs̄. nec ab hinc⁹ ad dñ cā q̄ ōr in albis. ⁊ tūc incoetur. Acrūtū si festū sc̄i ād ree apli hoc sabbato cōtigerit: ⁊ eo⁹ fiet memoria: q̄ ꝓcedet meō riā. b. marie. ⁊ tm̄ꝑo die ⁊ quotidie infra octauas: ⁊ in ōcē. ⁊ tūc ord̄ eiusdē sic terminetur. Per xp̄m do. no. Et sciendū est q̄ q̄n fit meō. vl ꝓcessio ad vs̄. vel ad mat. tūc ad ōs ord̄nes post primū Bñdicam⁹. q̄ terminēt Qui viuis ⁊ reg. cuz deo ꝓtē. vel sic Qui cū deo patre ⁊ sp̄u sc̄ō. vel sic. Qui vi. ⁊ regnas de⁹ p̄. vel sic Qui tecū

viuit ⁊ re. ℣. p dñm vsq; i finē hui⁹ ozōnes ō finiūtur sic **Per dñm** no. ie. xp̄m fi. tuū. nō dr viteri⁹: sed ſñti dr **Amē**. Et postea fiet ꝓcessio vel mēo. cū vero ꝑmus **Bñdicam⁹**, seq̄tur alt̄q̄ meōria: vel ꝓcessio post aliquā ozōnes ō ſmiel sic **Per xp̄m** do. vl sic **Per eūd** do. hui⁹ ꝓcludit sic **Per xp̄m** do. vel sic **Per eūd xp̄m** do. Sitr fiat p oīa p⁹ illas ozōes q̄ dñr p⁹ ꝓcess. añ missā Mēo. de. ſ. maria. ā. **Aue maria gr̄a plēa dñs tecū: bñdicta tu in mulierib⁹ alla.** Et dr hec ꝑdicta añ. ad mēo. de ſcā ma. vsq; ad vigil. nati. dñi: i ꝑmis vīs. ſctōr. ir. lec. ⁊ i ſab. finita añ. dicat ℣. **Egrediet** Ozō

DEus q̄ de beate marie virgis vtero ℣bū tuū āgelo nūciāte carnē ſuſcipere voluiſti: p̄ſta ſupplicib⁹ tuis vt q̄ vere eā dei genitricē credim⁹ ei⁹ apō te intercessionibus adiuuemur Per eūdē. His dictis sine ītervallo dicūt vīs. de ſctā ma. vbi ſolēnitas obſeruat alias añ vl eo mōvt hr̄ i titulo officii b. marie p totū ānū. ¶ Ad cōpleto. ō aduēctu. **Cōuerte nos de⁹ ſalutaris nr̄. Et auerte ira⁹ tuā a nobis. De⁹ in adiu. Ant Miſerē michi dñe. ꝑs. Cū iuocarē. ꝑs In te dñe ſpera. i. ꝑs Qui habitat. ꝑs. Ecce nūc bñdi** Hi pſal. ꝑdicti dicant q̄tidie ad cōpleto. p totū annū q̄cūq; fit ſeruici. ꝓterq̄ a cena dñi vſq; ad oct. paſce. cāt **Tu l nob⁹ p⁹ Te luc ℣. Cuſtodi nos dñe ℟. Ut pupillas oculi ſub vmbra alar⁹ tuar⁹ ꝓtege nos. añ. Veni dñe viſita nos ī pace: vt lętemur coꝝ te corde pfecto. ꝑs. Nūc dimittis. Nec ān. ſay Nunc dimitti** dr p totū aduēctū ceſa oīa ⁊ p̄ces dicant vt in titulo cōpletorū post pſalte. hr̄. Ad ꝓpł. de. ſ. ma. vt i offi⁹ eiuſdē hr̄ Añ mat. p totū ānū dicat **P⁹ nr̄**. Postea ſacerd. ſciviat ſuiſtū hoc⁹ **Dñe labia mea apies: Et os meū annūciabit laudē tuā De⁹ i adiutor. Inuita. Eccevenit rex Occurram⁹ obuiā ſaluatori nr̄o. p̄s. Venite. Post ꝑmū ℣. totū inuitatorīū dicat. post ſcōm occurram⁹: post. tiū occurram⁹ post. vi occurram⁹**, deīde repetatur totū inuitatorīū. Hic ordo obſeruat p totū annū de iuitato. cū ſuis p̄s. niſi a paſſione dñi vſq; ad diē paſche: ita tñ q̄ i feſti duplici. ꝑmo dicat iuita. ⁊ repetat totū āte **Veñ.**

VErbū ſupnū ꝓdiēs a p⁹. prē olī exiēs: q̄ nat⁹ orbi ſubuēnis curſu declini tp̄is Alleluia nūc pectora tuoq; amore ꝓcrema: auditovt p̄conio ſint pulſa tādē lubrica Iudex q; cū post aderis rimari facta pectoris: reddēs vicē ꝑ abditis iuſtiſq; regnū ꝑ bonis Ihō demū

arcemur malis, ꝙ̄ liberate crimi
nis: sz cū beatis ꝙpotes simus
perēnes celibes Laus honor
vir. In ꝓmo nocť. añ. Nō au-
ferek. ꝑs. Beat⁹ vir. ꝑs Qua
re fre. ꝑs Dñe q̄d. ꝑs. Dñe ne
in furo. Et dicūť sub vno Glia
patri. Et cete añe. cū suis ꝑis.
dicanť vt i psalte. hētur. ℣sus
Ex syō etc. Pf nf. Et ne. Sz li
Jube dñe bñdicē. Bñdictōne
ꝑpetua bñdicat nos pf eknus
Et cete bñdictiones vnī folio
de bñdictionib⁹. Lectio ꝓma

Ysio esaie filij amos quā
vidit sup iudā t hirl'z in
dieb⁹ ozie ioathā achaz t eze-
chie regū iuda. Audite celi et
auribus ꝑcipe terra: qm̄ dñs locu
t⁹ ē. Filios enutriui t exalta-
ui: ipi aūt spuerūtme. Et fini-
ať cū hac clausula. Hec dicit
dñs de⁹ ꝙ̄timini ad me et sal-
ui eritis Fin. ta lec. nō rñdeať
Deo g̃. i audiētia sz statī absq̄
ꝙ̄uallo. R. icipiať: qđ p totuz
ānū obtineť. R. Aspicies a lō
ge ecce video dei potētiā vēiē-
tē nebulā totā krā tegētē Jte
obuiā ei t dicite Nūcia nobis
si tu es ipe q̄ regtur⁹ es Jn po
pulo isrl' ℣. Quicq̄ krigēet filij
hoiz siki vnū diues t paup̄r.
Jte. Oēs repetitōes dicanť vs
q̄ ad finē R. ℣. Qui regis isrl'
itēde q̄ deduc velut ouē ioseph
℣. Excita dñe potētiā tuā t vēi
vt salvos facias nos. Qui re-
Glia. Jn. reicipiať R. Aspi-
ciēs a. t dicať ad finē. Lect. ij.

Quit bos possessorē su
uz t asin⁹ ꝑsepe dñi sui:
isrl' aūt me nō cognouit: t ꝓpl's me⁹
nō intellexit me. Ve genti pec
catrici ꝓpl'o grauī iniqtate: sem
ini neq̄: filius sceleratī Dereliq̄
rūt dñm. blasphemauerūt scm̄ isrl'
abalienati sūt retrorsū. Hec. R.
Aspiciebā i visu mortis t ecce i
nubib⁹ celi filius hoīs vēit Et da
tū ē ei regnū t honor t omis po
pul⁹ trib⁹ t lingue seruiēt ei. ℣⁹.
Ptās ei⁹ ptās eterna q̄ nō aufe
ret t regnū ei⁹ qđ nō corrūpeť

Sp q̄ pcu Lec. iij Et da
tiā vos vltra addētes pre
uaricatōez Oē caput lāguidū
et oē cor merēs a plāta ped⁹z
vsq̄ ad ℣ticē capitis nō ē in eo sa
nitas vuln⁹ t livor t plaga tu
mēs nō ē circūligata nec cura
ta medicamie: nec fota oleo R.
Miss⁹ ē gabriel āgel⁹ ad ma-
riā ℣gine desponsatā ioseph nū
ciās ei ℣bū t expauescit ℣go d
lūine: ne timeas maria inuēisti
gr̄az apud dñm ecce ꝙcipies t
paries. Et vocabiť altissimi fi
li⁹. ℣. Dabit ei dñs de⁹ sedez
dauid ptis ei⁹ t regnabit i domo
iacob in eternū. Et vo Glia. Et vo
Jn. ij. noc. ā Bethleē. tē. vt in
psal. ℣. Egrediet ℣. Tres me
die lec. ō ymōe brī maximi eōr
et legāť sine titulo: sz cū Jube
icipiāť. t cū Tuāť finiāť. k. iiij

a iiij

Igitur qñ post tẽpus spiritualibus epulis reficere nos debem⁹. videam⁹ qd euãgelica lectio psequat. Ait enĩ dñs. Sicut audiuim⁹ de aduẽtus sui tpe. Sicut fulgur choruscãs de sub celo: ita erit aduent⁹ filij hois. Et addidit i sequẽtibus in illa nocte erũt duo in lecto vno: vn⁹ assumet⁹ et alt relinq̃tur. Due molentes i pistrino vna assumet⁹ et altera reliquet⁹. ℟. Aue maria gratia plena dñs tecũ. Spirit⁹ scts supueniet in te: et ℣t⁹ altissimi obumbrabit tibi: quod enĩ ex te nascet⁹ scm̃ vocabit⁹ filius dei ℣. Quomodo fiet istud qñ virũ nõ cognosco: et respõdẽs angelus dixit ei. Spirit⁹. Lec. v

Mouet fortasse nos frẽs cur dñs aduentũ suũ indicans: noctis se tempe ostenderit aduẽturũ. Utiq; eius aduent⁹ magna cũ claritate diei magnoq; cũ tremore suscipiet⁹ a cũctis frequẽter audiuim⁹ sacris litteris p̃dicatur: pusq; dñs iesus xp̃us adueniat antichristũ regnaturũ: qui ita tenebras hũano generi sue prauitatis infundet: vt lucem veritatis nemo pene respiciat et caligine ppria operiẽs mẽtes hoiz cecitatẽ quãdã spũalib⁹ ockis exhibebit. ℟. Suscipe ℣bum ℣go maria quod tibi a dño per ãgelũ trãsmissũ ẽ cõcipies q; aurẽ deũ parit⁹ et holes Et bñdicta dicaris inĩ õs mulieres. ℣. Paries qdẽ filiũ: sz ℣ginitatis nõ patieris detrimẽtũ efficieris grauida et eris mat⁹ sp intacta. Et bñ. L. vi.

Nec mirũ si diabol⁹ emittat iiqtatis tenebras cuz ipse sit nox olim pctõrum. Adhui⁹ igit⁹ noctis tetrã caliginẽ depellẽdã: velut fulgur quod dã xp̃s aduenier. Et sicut lucescẽte die nox subuertit⁹ Ita choruscãte saluatore: ãtichristus effugabit⁹. Nec vlteri⁹ poterit disseminare iniqtatis sue tenebras cũ lumẽ ℣itatis effulserit. ℟. Saluatorẽ expectam⁹ dñz iesũ xp̃m Qui reformabit corp⁹ humilitatis nostrę. Cõfiguratũ corpori claritatis sue. ℣. Sobrie et iuste et pievi uam⁹ in hoc seculo expectãtes beatã spẽ et aduẽtũ glorie magni dei. Qui. Elia. Cõfigura. In. iũ. nock. añ Nox precessit et cete añe. vt in psalterio. ℣⁹. Egrediet⁹ dñs de loco scto suo ℟. Veniet vt saluet ppl'm suũ Nõ dicat⁹ vlteri⁹. Bñdic. acce pta dicat⁹ Lectio scti euãgelij scm matheũ. Nõ dñ Elias

In illo tẽpore: tibi dñe Cũ appropinq̃sset iesus hierosolimis et venisset bethphage ad montẽ oliueti: tũc misit duos discipulos suos dicens eis Ite i castellũ quod ꝟos est: et

statī inuenietis asinā alligatā et pullū cum ea. Soluite et adducite michi. Et finit xbis euāngelū. dicat lector titulum hoc modo. Omelia. de diuersis tractatibus.

GEthyphage dom⁹ bucce: siue dom⁹ maxillarū int̄pretatur. Qui sacerdotū viculus erat: t cōfessiōis portabat typū: t erat situs in mōte oliueti: vbi lumē sciētie: vbi laborū t dolor requies est. Tunc misit duos discipulos suos. Nō imerito possunt duo discipuli ad exhibenda dño aialia destinati duo p̄dicator ordies vnus videlz in gētes alter i circūcisionem directus intelligi. Qui recte duo mittūtur siue ꝓpter scientiā veritatis t opatōis mūdiciā: seu ꝓpter gemine dilectōis dei videlz t proximi sacramētū toto orbe p̄dicā dū. ℟. Audite verbū dñi gentes t annūciate illud i finibus terre t i insulis q̄ ꝓcul sūt dicite. Saluator nr̄ aduenit. ℣. Annūciate t auditū facite loquimini t clamate Sal r. viij

ITe in castellū qđ ꝫ vos ē Cōtra enī apl̄os erat: nec iugū doctrinar volebāt accipe. Missi isti discipuli doctores sīgnt: quos vt indocta ac barbara totius orbis loca q̄si ꝫ positi castelli menia euāgelizādo penetrarēt destinauit. Et statim inuenietis asinam alligatā t pullū cū ea: soluite t adducite michi Introeūtes mūdū p̄dicatores sancti inuenerūt pullū nationū ꝓfectui vinculis irretitū. Funiculis enim pctōr suor vnusq̄sq; ꝫstrict⁹ erat. Nec solū nationū: verūetiā iudeor. Oēs enī peccauerūt: regēt glīa dei. Tu au. ℟. Ecce virgo cōcipiet t pariet filiū dicit dñs Et vocabit nomē ei⁹ admirabilis deus fortis. ℣. Sup soliū dauid t sup regnū ei⁹ sedebit in eternū. Et. Le. ix.

ASina quippe q̄ subiugalis fuit t edomita: synagogā etiā iugū legis traxerat Pullus asine lasciuus t liber ꝓfz nationū significat. Sup quē null⁹ adhuc hoīz sedit: qr ratōabiliū doctor frenū correctiōis qđ vel linguā cohiberet a malo vel in artazvite viā irecogeret nemo indumāta salutis quib⁹ specialiter caleficret ꝓpo gētū vtilia suadēdo cōtulerat Sederet nāq; sup illū hō si aliqs rōne vtēs: ei⁹ stultitiā dep̄mēdo corrigeret. Tu. ℟. Letent celi t exultet terra iubilate mōtes laudē qr dominus nr̄ veiet. Et pauper suor miserebit. ℣. Orieī i diēb⁹ ei⁹ iusticia t abūdātia pacis. Et. Hīa. Et Nō dicat Te deum. p totū aduētū. de quocunq; fit festiuitū. sed ix. ℟. reincipiat.

Et hoc statim dñicis ⁊ in festis ix. le. tñi. Nō dicat etiā p totū annū Te deū. in vigi. nec i. tiij ꝓib⁹: nisi in vigi. epiphanie: qñ in dñica cōtigerit ⁊ ꝑter ꝙ in. tiij. ꝓib⁹ hebdo. pēthe. Et nitovltio R⁹. dicat sacer. hūc ℣. qñ lau. ℣ Emitte agnū dñe dñatozē terre. R⁹. De petra deserti ad mōtē filie syon. Sacerdos dicat De⁹ i adiutoriū vtō

IN illa die stil⁹ In lau. ān labūt mōtes dulcedinem ⁊ colles fluēt lac ⁊ mel. alt. ꝑs. Dñs reg. ān Jocūdare filia syon exulta satis filia hirlm alt. ꝑs. Jubilate. ān. Ecce dñs veniet ⁊ ōs scti ei⁹ cū eo ⁊erit in die illa lux magna alta. ꝑ. Deus de⁹. et ōs. De⁹ misereatur. sub vno Glia patri ān. Nēs sti tētes venite ad aqs q̄rite dñm dū inueiri pōt alla. ꝑs Beneō ⁊ dicatur sine Glia pzi. p totū annū qñcūq; dr. ān. Ecce veni et ꝓphā magn⁹ ⁊ ipe renouabit hirlm alta. ōs. Laud dñm de celis. ꝑs. Cātate Laud do. in sanctis. sub vno Glia patri dicant in lau. p totū annū qñ Glia pzi dr. Hi ꝑl. predicti dicātur in lau. olb⁹ dñicis p ānū ꝓter ꝙ a. lxx. vsq; ad passionē dñicā. Dicant etiā in olb⁹ festis sctōꝝ tā. tiij. ꝙ. ix. lect. p totū annū ⁊ nō in feriis. Cap.

HOra est iam nos de sōno surgere: nūc eni ꝓpiozē nra sal⁹ ꝙ cū credidim⁹ Deo

VOx clara ecce intōat hy⁹ obscura quiq; increpat pellant emin⁹ somnia ab ethere xp̄s pmicat. Nēs tā resurgat terpida q̄ sozde exstat sancta sidus ⁊ fulget iam nouuz vt tollat oē noxiū Et surstū agnus mittit luxare gratis debitū oēs pidulgētia vocē dem⁹ cū lachrymis. Secūdo vt cum fulserit mūd⁹q; hozroz cinxerit: non ꝓo reatu puniat: sed pius nos tūc ꝓtegat Laus honor virtus glia bo patri ⁊ filio sancto simul paclito in sempiterna secula Amē. ℣. Vox clamātis in deserto. R⁹. Parate viaz dñi rectas facite semitas dei nr̄i. Iste ℣. et ceteri ℣. predicti. s. de noc. dicant p totum aduentū suis locis qñ de tpali agit. ān. Spūs sanct⁹ in te descēdet maria ne timeas hūs i vtero filiū dei alta. ꝑs Bñd⁹. orō. Excita q̄s. d. vtō. Memoria de sctā maria. ān. Missus est gabriel angel⁹ ad mariam virginē desponsatā ioseph. ℣. Egredietur virga. orō. Or⁹ qui de bte. Nec ān. dicat ad meō. de sctā maria ad matu. in fes. ix. lec. p aduētū. In aduentu qñ aliquod fe. ix. lec. in sabbtō cōtigerit ibi celebret ⁊ secūde vespe de dñica erūt. et solēnis meō. de festo. nisi duplex festū fuerit: tūc eni erūt vespe de se-

sto ⁊ solēnis meō. de dñica sequenti. nisi in ꝓmo sab̄. aduētus dñi. Si vero aliquod festū ix. lec. in aliqua dñica per aduentū cōtigerit semp differat in crastinū licet duplex festum fuerit. Et si qñ differt in crastinū vel i cadē fer. cōtigerit: tūc eni in dñica erūt vespere de festo ⁊ solēnis meō. de do. q̄ precedet memo. de btā maria. Et sciendū est de quocūq; vero fit seruitiū infra aduentum semp fiat solēnis meōria de aduētu ⁊ de sancta maria De festis āt iij. lec. in aduētu nichil fiat nisi de oct. sancti andree. nec ēt memoria fiat scōm vsum Sar. Si festū scti andree in hac dominica ꝓtigerit: differat festū vsq; in crastinū. Notandū est si festū sancti andree in dñica prima aduētus dñi euenerit. semp differat in crastinū: nisi vbi ecclesia est dedicata in honorē sancti andree: tūc ibi celebret resi duñ isti⁹ rubrice. s. sancti andree. require in festo eius dē. ¶ Ad matuti. de sancta maria per totū aduentum qñmō fit plenum seruitiū de ea hoc mō fiat vt in officio btē marie habetur. ¶ Ad primā de aduentu dñi. hymn⁹. **Jam lucis orto sidere.** vt in psalterio An. **In illa die. ps Deus deus meus⁹ respice. ps. Dñs regit me Gloria pri. ps. Dñi est terra. Ad te dñe le. Glia. ℣. Judica De⁹ i no. Confitemi. iij. Beati imaculati. Glia. ps. Retribue Gloria patri.** Hi predicti psalmi ad primā dicāt supra dicto modo oībus dñicis diebus per totū aduentū. ⁊ a **Domine ne in ira.** vsq; ad pascha ⁊ a **Deus oim** vsq; ad aduētū dñi qñ de dñica agit. ita tamē q̄ a. lxx. vsq; ad pascha dicat ps. **Dñs reg. deco** loco **Cōfitemini. Quicūq; dr ps De⁹ de⁹ meus respice.** cū reliquis ps. ad primā: sup hūc ꝑm **Quicū cūq; vult. dr** hec ān. **Te deum patrē** In ceteris āt dñicis diebus simplicibus totius anni ⁊ in oībus festis simplicib⁹ trā triū lec. q̄. ix. lec. cum regimine chori. et in octa. ⁊ infra oct qñ chorus regit ⁊ in cōmemoratōe btē marie ⁊ festi loci: nisi in his festis q̄ contingūt infra octa. sctē trinitatis dr hec ān. **Te iure laudant.** sup ps **Quicūq; vult.** In oībus festis duplicib⁹ q̄ annū extra hebdōm pasche et extra hebdo. trinitatis dr hec ān. **Gratias tibi de⁹** sup ꝑm. **Quicūq; vult.** In oīb⁹ bus feriis quādo de feria agit̄ per totū annū ⁊ in festis iij. lec sine regimīe chori ⁊ in octa. ⁊ infra octa. in qb⁹ chor⁹ nō regit. ⁊ in vigi. ⁊ in. iiij. temporibus extra ebdo. penthe. ⁊ ebdo. sctē trinitatis dicit hec ān

Glia tibi trinitas. sup psalmū Quicūq; vult. Cap. Regi seculoꝝ imortali. Rechre cap. regul' pces post psal Quicunq; vult. in psalterio vt ibi notatur est. Ad. iij. Hyp. Rūc sētē no: vti psalterio. Añ. Jocūdare. ps Legē pone. Cap Hora est iaz nos de sōno sur. Clericꝰ dicit ℟. Veni ad liberādū nos Domine deꝰ ✠turū. Chorꝰ idē repetat. Clericꝰ dicat ℣. Ostēde faciē tuā ⁊ salui erimꝰ. Chorꝰ Dñe deꝰ ✠turū. Clericꝰ. Glia pa. Chorꝰ Veni ad li. Clericꝰ dicit ℣ Timebūt gētes nomē tuū dñe. Chorꝰ rñdeat sub eo dē tono Et ōs reges terre gloriā tuā. Hic ordo fuek i oibꝰ ℟. cū suis ℣. sup horis dicendis p totū annū extra q̄drage simā ptereq; in dñica septua. et serag. et q̄nquage. Deinde dicat sacer. orōnē cū Dñs vobi. Oremus. Excita q̄s dñe. Hec oro dicit ad ōs ho. huius diei et etiā toti' hebdo. q̄ de tpali agit: Hoc ātp totū annū ghalit observet: siue de tēpore alit siue de alīq̄ sctō fiat seruitium q̄ sz oro q̄ dr ad matu. dr ad hij. vt. et. ix. et ad. ij. vs. pt. rq̄ in. iiij. vi. fer. ⁊ i sabba. q̄tuor tēpora aducēt' dñi: et in. vi. die a natiuitate dñi: et i. ij. feria i roga. ⁊ nisi i. iiij. fer. in capite ieunij vsq; ad oct. pasche Hā tūc ad vs. sp variātur orōnes nisi in dñica. q̄drage. Similiter fiat i festo dedicatōis eccle ad. ij. vs. Ad vi. Hymn'. Rector potēs. vti psalterio notatur. Añ. Ecce dñs. ps Defecit ps. Quomō ps. Iniq̄s Cap.

NOx pcessit dies aūt appropinq̄bit: abijciam' q̄ opa tenebraꝝ: et induamur arma lucis. ℟. Ostende nobis dñe Miam tuā. ℣ Et salutare tuū da nobis. Miam. Glia Ostende ℣. Memēto nr̄i dñe i bñplacito ppli tui. ℟. Visita nos i salutari tuo. Ad. ix. Hyp'. Rerū deus. vt in psalte. añ. Ecce venit. ps. Mirabilia. ps Clamaui. ps. Principes. Cap.

SIcut i die honeste ābulem': nō in cōmessatiōib' et ebrietatib': nō i cubilibus et i pudicitijs: nō i cōtentione et emulatione: sed induimini dñm ihesū xp̄m. ℟. Sup te hierusalē Oriet dñs. ℣ Et gloria ei' in te videbit. Oriet. ℣. Domie deꝰ ✠turū cō. ℟. Et oūde

CHi die p annū excepta die parasceue: post missā i vltimo recessu añ prādiū in statōe pueroꝝ dr ps. De profūdis. pro oib' fidelib' defūctis sine nota et sine Glia patri. cū Kyrieleison. xp̄e ek. kyriek. Pat nr̄. Et ne nos. Redez ek nā. A porta inferi. Credo vidē. Hō dicit Requiescant i pace. Añ orōnem p mortuis fm vsū Sarum sed

post oīōnē loco Bñdicam⁹ do mīo. dī Dñs vobiscū. ℟. Et cū spiritu tuo. Orem⁹

ABsolue q̄s dñe aias fa-mlox tuox̄ pōtificū sāc dotū pētū bñctōx nfox̄: t oīz fideliū defūctox̄ ab oī vinclo delictox̄: vt in resurrectionis glia inl sctōs t electos tuos re suscitati respirēt. Per xp̄m. do.no. Amē. Requiescāt in pace. Amē. Ad.ij. vs̄. añ. Sede ad dextris meis dixit dñs dño meo. ps. Dixit dñs. añ. Fidelia, oīa madata eius p̄firmata in scl̄z scli. ps. Cōfitebor. añ. In mādatis ei⁹ volet nimis. ps. Beat⁹ vir. añ. Sit nomen dñi bñdictū i sclm. ps. Lauda te pueri. añ. Nos q̄ viuim⁹ bñdicim⁹ dño. ps. In exitu isrl. De p̄dicte añ. cū suis p̄is. dicā tur oīb⁹ dñicis p aduētū. Et a Dñe ne in ira vsq̄ ad dñicā in ramis palmarū: et i ipa dñica Et a De⁹ oīm. vsq̄ ad aduētū dñi. q̄n de dñica a gil. Lp̄. Hora est. Clericus de scōa forma incipiat hoc ℟. Tu exurgens dñe. et p̄cātē a choro Miserē beris sy. Cleric⁹ ℣. Qz tēpus miserēdi ei⁹: qz venit tempus Chor⁹ Misereberis Clericus. Alia pa. Chor⁹ Tu exurgēs. Hoc ℟. dicat̄ q̄tidie p totum aduētū suox̄ ad cōmō vsq̄ ad O sapiētia. p̄terq̄ i sab. t i festi scōx: ita q̄ i ferijs dī ab vno solo puero i p̄ma forma: lec⁹ nec hītu mutato sicut i dñicis ab vno clerico de scōa forma dī⁹. Cōditor alme. ℣. Rorate celi. añ. Ne timeas maria inuenisti grām apd dñm ecce cōcipies t paries filium alla. ps. Magt. Oīō Excita q̄s domine Meō. de scā maria. ā. Btā es maria q̄ credisti p̄ficient i te q̄ dcā sūt tibi a dño al. ℣. Egredi ek̄ ga de radice. Oīō. Deus q̄ de btē marie. Hic ordo meox̄ ax̄ ō scā maria ad. i. vs̄. et ad matu. t ad. ij. vs̄. huī⁹ dñice q̄ uek̄ p totū aduē. i dñicis et in fes. ij. lect. nisi q̄n añ. Btā es maria. sup̄ ps. Magt. dī tunc ad mēo. de sctā maria dic:k̄ ā. Ne timeas maria. si a fes. cuz regie chori vacauerit: i crastino tm̄ vel nisi q̄n añ. O sapiētia in die dñica icipiēda sit tūc et dī añ. Aue maria. i vtrūsq̄ vs̄ tīp⁹ dñice ad mēo. de sctā ma. sup̄ ad cōmō: t p̄postea dicunt vigil. mortuo. scz Placebo. t Dirige. vsq̄ ad lau. tm̄ tecta.

OIcank aūt vigil. mortuo rū q̄tidie cū missa i cōtinio in capīs nisi i p̄mis vs̄. festox̄ ix. lec. vsq̄ ad vigil. nativitatis dñi: t a crastino oct. epiphanie vsq̄ ad. iij. fer. añ pascha. et i ipa. iij. feria hāt vigilie mortuox̄ cū. ix. lec. i cōuē. t cū missa in crastinū nisi aliqs festū duplex impediat vel in ipa quarta

ſeſ cõtigerit. et tũc fiat ꝑdicti ſuitiũ: i aliq̃ die ꝑcedẽte ipſi⁹ hebdoma. q̃ ad hoc vacauerit ꝑdelzin dñicis vel. ij. fer. et ſic cõpleat ſeruitiũ mortuoꝝ vſq; ad octa. paſche niſi corpus phs forte contigerit. Poſt ock. vero paſce nõ fit ſeruitiũ mortuoꝝ in cõuẽtu niſi corp⁹ phs affuerit vel dies ãniuerſarius vel tricenal' ꝓtigerit vſq; i cras. ſcẽ trinitatis. Jn craſtino aũt ſcẽ trinitatis ꝛ ab hie q̃tidie: ſi ſint vigilie mortuo. vſq; ad aduen. dñi niſi ꝑ ock. et i ock. aſſũptio. natiui. beate marie et dedicatiõis eccl'ie. Jmpediũt aũt debi. vigil. mortuoꝝ per totũ ãnũ ꝑ feſta duplicia in ꝑmis et. ij. viſ. et i ock. die epiphanie ꝛ aliaꝝ ock. qñ dñ hy⁹.

Saluſtor mũ. niſi corp⁹ phs affuerit. Jn oibus etiã aliis feſtis. iij. ꝛ. ix. lecti. ꝛ i ock, i qb⁹ chor⁹ regit: et in dieb⁹ dñicis i ꝑmis viſ. tiñ. ſimilit fiat cõmẽo: ſtõe bt̃e marie ꝛ feſti loci Fiãt ãtvigil. mortuoꝝ cũ. ix ꝑs. ꝛ. ix. aũs. ꝛ ix. lec. qñcunq; corp⁹ adeſt phs: vel qñ ỽ. ãniuerſari⁹ vel dies tricenal' ꝓtigerit niſi in tẽpe paſchali. in paſcha li ỽo tẽpe dicunt. iij. ꝑs. et. iij. lec. cũ trib⁹ aũis. ſup ꝑs. ãte lec. q̃liscũq; nock n⁹ dñ: ꝛ tõs ãe cũ ſuis ꝑs. ad vñ. ſcilz **Placebo.** ꝛ tõs aſſe. ſup ꝑs in laud. dicnk. Et ſciẽdũ eſt ꝙ qñ añ. ſequkimediate ꝑs. **Dilexi.** tũc nõ dicek vltim⁹ ỽ. eiuſdẽ pſalmi: qz idẽ ẽ cum añ. **Placebo** poſt ock. vero paſche i q̃cũq; ſeria ichoek officiũ mortuoꝝ incipiak a ꝑmo nock. ꝛ ꝓpleãtur duo ſequẽtes nocturni i ea dẽ hebdo. ſi fieri põt: ſiue aũt fieri poſſit ſiue nõ: deicepſ nõ ſeruek ordo nocturnoꝝ ſed feriarũ: in hoc tẽpe ſicut i aliis tẽporib⁹ obſuek: ita tñ ꝙ qſicũq; ſuitiũ ꝓ corpe phs: cuiuſcunq; fuerit Et i ãniuerſarius ꝛ tricenak. eꝑorũ i ꝑdicto tẽpe: ſp dicunk añe. ꝑs. ỽ. lec. ꝛ duo ℟. de ꝑmo nock. Sciẽdũ ẽ aũt ꝙ in tẽpe paſchali ſẽp erit. iij. ℟.

Libera me dñe de morte cum his trib⁹ ỽ. ſcilz **Dies illa.** ỽ⁹. **Quid ẽ.** ỽ⁹. **Nunc chriſte te petimus.** Et quãdocũq; enim dicitur hoc ℟. **Libera me dñe** ſemp reincipitur ab illis clericis qui ỽ. ℟. cantauerũt q̃cũq; corpus adeſt ꝑſens et in anniuerſarijs et trigintalib⁹ eꝑorum et quatuor perſonarũ ꝓncipalium ſcilz: decani: cantoris: cancellarij: et theſaurarij: et in die animarũ poſt vltimaz reinceptionẽ **Dum veneris iudicare.** Jn anniuerſarijs epiſcoporum et quandocunq; corp⁹ adeſt ꝑſens et in die aliarũ in ſexto et nono ℟. debent repeti ab illis clericis q̃ ỽ. ℟. cantauerũt. Jn q̃tidianis ob-

ꝙro ℣. ab aliquo sacerdote in
supiori gradu dicāt sub eodez
tono q̄ in tribus noctib⁹ ante
pascha: loco nec hītu mutato
vel ab executore officij. Et rñ-
t eat chor⁹ iuxta dcō mō. Qñ
℣o fit seruitiū ꝑ corpore pñti:
pro vnocanonico: oēs ān. i. ij.
forma discurrāt supradcō mō
ꝓter q̄nq; ꝓncipales. iiij. prime
lec. cū suis ℟. in secūda forma
Quita ꝙ ceps i supiori gra-
du. singla ℟. ta a duob⁹ cāt̄t.
t ℣. corrūdē ad caput corporis
defūcti ad oriēt̄ cōuersus: ha
bitu nōmutato Ultimū ℣. ℟.
a trib⁹ cāt̄at loco t habitu pre
dict. Siguli ℣. a duob⁹ pueri
ibidē dñr hītu non mutato sub
eodē tono: quo i trib⁹ noctib⁹
ante pascha sic iā sepe dictū ē.
Et sciēd ē q̄ obsequijs ꝑ corpe
pñti nō incēsatur corp⁹ ad ꝑs.
Mgt. vel ad ꝑs. **Bñdictus:** ni
si fuerit corp⁹ regis: epi: comi
tis: vel baronis: scilz qñ ad ec-
clesiā deportat corpus tūc ad
portā introit⁹ cimiterij aq̄ bñ-
dicta aspergit et postea incēsat

Requiē etnā dona eis dñe. Et lux ꝑpetua luceat eis cū nota. Executor th officij in orōnib⁹ dicēdis locū ñ mutat nec habi tū. Si ℣o corp⁹ canonici cuius cūq; fuerit eodē mō fit seruicīū q̄ i āniuersarijs ep̄or eiusdem loci vl̄ eiusdē ecclesie ¶ Feria scōa ꝓme hebdomade aduēt⁹ dñi. Ad matut. Inuit. **Regem ventur dñm venite adoremus** ꝑs. **Deite.** hoc inuitat. ℣. quotidie in fe. vsq; ad vigi. natiuitatis dñi: nisi i. iiij. ℣i. fe. t sabbato. iiij. tēpor hy⁹ **Verbum supnū.** sup nock. ān **Dñs defē sor** ꝑs **Dñs illuiatio.** t cetere añe t ꝑ. sic in psal. ordinem notāt. Sciēdū ē q̄ oī die dñic. per ānū qñ de dñica agit t i q̄ libz fe. siue vfe. agat siue ℣ fe. ij. le. sine po **Te deū.** Ad maturiñ sp ℣. nock⁹: exceptopascha li tpe: t exceptis octa. die scī ādree apli: et exceptis singulis cōmēo. btē marie t festi loci ꝑ totū ānū: t excep. die do. infra natal dñi. ℣. **Exsyon species decorī ei⁹.** ℟. **De⁹ noster manifeste veniet.** Lectio ꝓma.

TErra nra desta: ciuitates nostre succēse igni. Regionē vestrā coram vobis alieni deuorant: t desolabit sicut in vastitate hostili. Et derelinquet filia syō vt vmbraculū in vinea et sicut tuguriū i cucumerario et sicut ciuitas q̄ vastat. Nec dicit dñs. ℣. Aspiciebā. Lc. il

ET nisi dñs exercituū reliquisset nobis semē: quasi zodoma fuissem⁹: t quasi gomorra similes essem⁹. Audite verbū dñi principes zodomorū: percipite auribus legē dñi dei vestri populus gomorre. Quo mihi mltitudinē victi-

mar vestrar dicit dñs: Plen⁹ sum. ℟. Missus est: Ad cō. iij.

HOlocausta arietū: t adipem pinguiū: t sāguinē vitulor t agnor t hircor nolui. Cū veniretis ante conspectū meū ds quesiuit hec de manibus vris vt ābularetis in atrijs meis. ℟. Ave maria. Si dō in scdā fer vel i tertia fer. festū ix. lec. contigerit: t forte in tertia fe. vel i quarta fer. seruit fit agēdū sp. ℟. ꝑmi noct. ꝓio loco cātētur. Deinde secundi t tertij nisi spālit distinguāt qđ etiā gñaliter obſuet ꝓ totū ānū añ laudes. ℣. Emitte agnū d. Et dr iste ℣. āte laudes quotidie vsq ad vigi. natalis dñi qā de tpali agit. In laudi. ān. Miserere mei deus ps. Ipsuz. vt in psal. loco suo notantur. Capitulum. Ecce dies veniūt dicit dominus et suscitabo dauid germē iustū t regnabit rex t sapiens erit t faciet iudiciū t iustitiā in terra. hȳ. Vox clara. ℣ Vox clamātis. ān. Angel⁹ domini nūciauit marie t cōcepit de spūsctō alls. ps. Bñdictus finita ān. ꝓic. Bñdict⁹. statī dñr ꝑces cū ꝑstratiōe hoc mō Kyriel. iij. Xpe el. iij. Kyriel. iij. Pater nr. Et dicātur sub eodē tono quo ad cōple. Sikr t cetera q sequūtur vsq ad añ orōnē. Dñe vo. Hoc mō Pater noster. Et ne nos Sed libera nos. Ego dixi dñe miserē mei Sana aiaz meā qr peccaui tibi. Conuertere dñe vsq̄q. Et deprecabilis esto sup fuos tuos. Fiat mia tua dñe sup nos Quēadmodū spauim⁹ in te. Sacerdotes tui induāt iustitiā. Et seti tui exultēt. Domine saluū fac regem. Et exaudi nos i die q̄ iuocauerimus te. Saluos fac fuos tuos t ancillas tuas. Deus me⁹ spantes i te. Saluū fac pplm tuū dñe: t bñdic hereditati tue. Et rege eos t extolle illos vsq inekuū Dñe fiat pax in virtute tua Et abūdātia in turrib⁹ tuis. Oremus ꝓ fidelib⁹ defūctis. Requiem etnā dona eis dñe lux perpetua luceat eis. Exaudi dñe vocē meā qua clamaui ad te. Miserere mei t exaudi me. ℣. Miserē mei de⁹ tot⁹ ps. dicat sine nota. Finito ꝑo. cuz Glia patri. sol⁹ sacerdos se erigat et ad gradū chori accedat. ad matuti. t ad vesp. tm sic dicēdo ℣. Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos. Dñe de⁹ ℣ virtutū cōuerte nos. Et ostende. Dñe exaudi orōnē meā. Et clamor Dñs vo. Et cū. ore⁹ Excita q̄s he ꝑces ꝑdcē dicāt supdcō mō ad mat. t ad. iij. vi. t ad ix. t ad secūdas vē in oib⁹ fe. ꝓ aduentū. Et a. Dñe ne in ira vsq ad cenā dñi. a. Deus oim. vsq ad

aduẽtū dñi: qñ de feria agit ni
si ad mat. iij. iiij. ⁊. vi. feria ⁊
sabbā. iiij. tẽ poꝛ aduẽt⁹ dñi: ⁊
mox ad ꝑmā ℣ ⁊ sic deiceps
ad. vs̄ ad oẽm. ℣ ita tñ q ad
oẽs hōs fez ad ꝑmā. iij. vi. et
ix. dicāt ⁊ finiant p oīa sub eo
dẽ tono quo ad cōpl. supꝛa di
ctū ẽ oꝛō. **Excita q̄s.** Ad ꝑm
vero ℟. **Exurge dñe adiu/**
ua nos cẽte. ℟. sequentes vt
supꝛa. ad cōpl. vsq; ad oꝛōem
Excita q̄s. sacer. vero sic dicẽ
te. **Qui viuis ⁊ regnas deus.**
Tūc surgāt oẽs clerici a ꝑstra
tione osculādo fozmulaꝛ ℣
mozia de sctā maꝛia ān. **Spi-**
ritꝰ sctūs in te descẽdet maꝛia
ne timeas hñs in vtero filium
dei alkā. ℣. **Egredietꝰ virga.**
oꝛō. **Deus q̄ debtē.** ℣ emo de
oīb⁹ scīs ān. **Ecce dñs veniet**
et oẽs sci ei⁹ cū eo: ⁊ erit in die
illa lux magna alkā ℣⁹. **Ecce**
apparebit dñs. oꝛō. **Cōscīẽti-**
as nostras. Ad ꝑmā. ān. **Ve-**
ni ⁊ libera nos deꝰ nr̄. ꝑs. **Deꝰ**
in noīe. ꝑs. **Btī imaculati** ꝑs
Retribue. ān. **Illa tibi trini.**
ꝑs. **Quicūq; vult.** Cetera oīa
q̄ ad ꝑmā pertinẽt vt in dñi
ca p̄cedente supꝛadictū est sūt
exequẽde cū psalmo. **Miserẽ**
et ℟. sequentibus vtō dictum
est. Ad tertiā. ān. **Tuam dñe**
excita potẽtiā et vei ad saluā-

Q dū nosꝑ Legẽ poscap.
Ui vēturꝰ est veniet: ⁊ nō
tardabit: iam nō erit timoꝛ in
finib⁹ nostris qñ ipe est saluā
toꝛ noster. ℟. ⁊ ℣. ad oẽs hos
dicunt sicut in dñica p̄cedenti.
Oꝛō vtō in dñica. Ad vi. ān.
In tuo aduẽtu erue nos domi
ne. ꝑs. **Defecit.** Capitulum.
Qꝛope ẽ vt veniat tempꝰ
eius: ⁊ dies eius nō elon
gabuntur: miserebit deus ia-
cob ⁊ israel saluabitur. Ad. ix
ān. **Veni dñe ⁊ noli tardare re**
laxa facinoꝛa plebi tue israel.
ꝑs. **Mirabilia testi.** Capitulū
Uenite ascendamus ad
montem dñi: ⁊ ad domū
dei iacob: ⁊ docebit nos vias
suas: ⁊ ambulabimus in semi
tis eius: qꝛ de syō exibit lex et
ℏbū dñi de hieruſalē. Iste ho-
re dicant supꝛadicto mō q̄tidie
vsq; ad vigiliā natalis dñi: qñ
de feria agitur cū oꝛōib⁹ dñi-
calibus. Ad vō. ān. **Inclinauit**
dñs. ꝑs. **Dilexi** ut ante
ān̄ vt in psal. notant. Capit.
In diebus illis saluabitur
iuda ⁊ israel habitabit cō
denter: et hoc est nomen quod
vocabunteum dominus iust⁹
noster. Hoc cap. dī quotidie
ad vs̄ ꝑ aduentū nisi in sab. ⁊
dominicis et festis. ℟. **Tu ex**
urgens ℣⁹. **Conditoꝛ alme**
℣. **Roꝛate celi** ān. **Hieruſalē**
respice ad oꝛiẽtem ⁊ vide alle.
ꝑs. **Magnꝰ** preces et oꝛatio-
nes vtō ad matu. Mōꝛia de

scā maria ān. Ne timeas maria invenisti gratiā apd dñz ecce cipies t paries filiū aiksa. ℟. Egredietur virga. ozō. Deꝰ q de Mēo. de. o. sctis ā Ecce d. ve. ℣. Ecce ap. ozō. Cōscias. Hic ozdo mēoziar: scilz de scā maria t de oībz sctis obseruet qtidie ad vē t ad matu. vsqz ad vigi. natal. dñi qñ de fe. agit t etiā in octa. sci ādree nisi qd. añ. Aue maria. dicit ad pmuz Et tūc nulla fiat mēo. de omnibus sctis. Supradictꝰ ozdo capitulozz hymnozuz ℟. t ℣. ad vē t ad matut. et ad alias horas hꝰ fer. seruāt quotidie vsqz ad vigi. natal dñi qñ de feria agit. ¶ Feria tertia sup nocte. añ. Ut nō delinquā. ps. Dixi custodiā t cetere añe vt i psal. notāt. ℣ꝰ. Egredietur virga de radice iesse. ℟. Et flos de R. i

NE asseratis vltra sacrificiū frustra: incensū abhominatio ē michi. Neomeniā t sabbatū t festiuitates alias nō ferā: iniq sūt cetꝰ vestri: kalendas vras t solēnitates vestras odiuit ala mea: facta sūt mihi molesta: laboraui sustinens. ℟. Suscipe verbum. Lec. ij.

ET cū extēderitis manꝰ vestras: auertā oculos meos a vobis. Et cū multiplicaueritis ozōnē nō exaudiā. Manꝰ enim vre sāguie plene sūt. Hec dicit dñs: lauamini mūdi estote: auferte malū cogitationū vrarū ab oculis meis. Quiescite agere peruerse: discite benefacere ℟. Saluatozem. Lectio tertia.

QUerite iudiciū: subuenite oppꝫsso: iudicate pupillo: defendite viduā: t veite t arguite me dicit dñs si fuerit peccata vestra vt coccinū q̄sinix dealbabūt. Et si fuerit rubra q̄si vermiculꝰ: velut lana alba erit ℟. Audite Jn laud. ān. Secūdūmagnā miaz tuā ps. Miserere Et cete añe vt in psal. nōnt cap. Ecce dies. hyꝰ. Vox clara ℣. Vox clamā. ā. Leua hierusalē oculos t vide potentiā regi ecce saluator veiet solue te a vinculo. ps Bꝰ. Ad vē añ. In domū. Et ce. añe cū suis ps sicut in pō. nōnt. cap. In dieb' illis. ℟. Tu exurgēs. hyꝰ. Cōditoz alme. ℣. Rozate. ān. Querite dñm dū inuenīri pōt inuocate eū dū ppe est alta. ps. Mgt. ozō. vtē. ¶ Feria. iiij. ān. Auertet ps. Dixit dñs. t ce. añe vt i psal. nōnt ℣. Egredietur dñs de loco sancto suo. Lectio prima.

SI volueritis t audieritis me: bona terre comedetis Dē si nolueritis t me ad iracūdā puocaueritis: gladiꝰ devorabit vos: qz os dñi locutuz ē. Quō facta meretrix ciuitas fidelis plena iudicij. iusticia habitauit in ea: nunc autez homicide. ℟. Ecce virgo. Lectio. ij

ARgentū tuū ℣ stū in sco-
riā: vinū tuū mixtū est cū
aqua ꝓncipes tui infideles: so-
cij furū. Oēs diligūt mūera: se
quūr retributōes Pupillo nō
iudicāt ꝛ cā vidue nō ingredit
ad eos. ꝓpr hoc ait dñs exerci-
tuū fortis israel Hec. ℟. Ob
secro mitte dñe quē missur⁹ es
vide afflictionē ppli tui Sicut
locut⁹ es veni ꝛ libera nos. ℣.
A sol ortu ꝛ occasu: ab aqlone
ꝛ mari. Sicut. Lectio tertia.

HEu ego ꝓsolabor sup ho
stib⁹ meis ꝛ vidicabor de
inimicis meis. Et cōuertā ma-
nū meā ad te: ꝛ excoquam ad
purū scoriā tuā ꝛ auferā oē sta
gnū tuū: et restituā iudices tu
os vt fuerūt pri⁹ ꝛ ꝓsiliarios tu
os sicut ātiq⁹. ꝑ⁹ hec vocaberis
citas iustitie ciuitas fidel. Hec. ℟.
Alieni n̄ trāsibūt p hirlz ꝛ aplī⁹
Mā in illa die stillabūt mōtes
dulcedinē Et colles fluēt lac ꝛ
mel dicit dñs. ℣. Ego venīā dic
dñs ꝛ sanabo cōtritiones ppli
mei dicit dñs Mā. Hlia. Et col
ℰ si aliq̄d ꝓcesser i aliq̄ ꝓ tē
rū fe. cōtigerit vñ fieri dēat ser
uitiū seu aliq̄ cōmēo. fctā fuer. i
eisdē. Deiceps nō fuer ordo fe
ria. i lec. legē dis ꝛ i ℣. ꝛ ℟. cā
tand i ferijs subsequētib⁹. sed
fuer ordo ℣. ꝛ ℟. ꝛ lctōnū: ita
tn̄ q̄ ℟ia fe. nō omittāt. ꝛ sp si
cor ferie vacauerit p hebdaz q̄
℟. de. iij noc. hystorie dñicalis
p hebdo. cātēr: tūc ibi dicāt ℟.
fe. Si ℣o. iij. fe. p vnā hebdo.
nō vacauerit tūc i ꝑmo noc. qñ
de fe. agit vel in. ij. noc. cuz ibi
nisi vna sola fe. p hebd. ad hoc
vacauerit dicāt ℟ia fe. qd̄ per
totū ānū obſuet: qñ ℟. de hy-
storia do. p heb. cātēr tñ: tñ p
estatē nō dr nisi vnū solū ℟. fe.
p heb. qñ hysto. duratura fue.
Si ℣o duratura nō fuerit oia
℟ia. fe. si necesse fue. i vna fe.
ad matu. dñr Et nōdū ē q̄ ℟
fe. ñ dñr donec oia ℟. hystorie
dñical dicāt: qd̄ p totū ānū ob
fuer. ℑn lau. ān. Ampli⁹ laua
me. ps Miserere. ꝛ cc. ane vt i
psal. nōnt. cap. Ecce dies. hy⁹
Uox clara. ℣. Uox clamātis. ī.
De syō exibit lex ꝛ verbū dñi ō
hierlz. ps. Bñd. Ad vs ā. Be
atus vir. ps. Nisi dñs edifi. vt
i psal. nonr. cap. ℑn dieb⁹ ilr.
℟. Tu exurgēs. hy⁹. Cōditor.
alme ℣. Rorate celi. ān. Deier
fortior me p⁹me cui⁹ non sū di-
gnus solue corrigiā calciamē
torū ei⁹ ps Mag. ℣ Feria. v
sup noc. ān Dñe de⁹. ps. Sal
me fac. ꝛ cc. ane vt i psal. nonr
℣. ꝛ ℟. q̄ in. ij. fe. p ordinē dñr
vtīs dictum est. Lectio prima.

SYō i iudicio redimet ꝛ re
ducet cā i iustitiā. Et cōte
ret sceleratos ꝛ pctōres simul
ꝛ q̄ dereliq̄rūt dñm cōsumēt.
Cōfūdēt ei ab idol q̄b⁹ sacrifi
cauerūt ꝛ erubescet sup hortu

quos elegeratis. Lectio scđa

CUm fueritis q̃si quercus defluẽtibus folijs ꝛ velut hort⁹ absq; aq̃: erit fortitudo vestra vt fauilla stuppe: top⁹ ei⁹ q̃si scintilla. Et succendet vtrũq; simul ꝛ nõ erit q̃ extinguat

VErbũ qđ vidit Lec.iij. esaias fili⁹ amos sup iudã ꝛ hierl̃z. Et erit in nouissimis diebus ꝑparat⁹ mõs dom⁹ dñi in vertice mõtiũ: ꝛ eleuabit sup colles et fluẽt ad eũ õs gẽtes: ꝛ ibũt ad eũ ppli multi et dicent. Venite ascendam⁹ ad mõtẽ dñi: ꝛ ad domũ dei iacob ꝛ docebit nos vias suas ꝛ ambulabim⁹ in semitis ei⁹. Q: de syon exibit lex et verbũ dñi de hierusalẽ. In lau.añ. Tibi soli peccaui ps. Miserẽ. ꝛ ceterẽ añe. vt in psal. nõnk. cap. hy⁹ ꝛ v. vtš in scđa fe.ã Bñdicta tu in mulieribus et bñdict⁹ fructus vẽtris tui . ps. Bñdictus Ad vš.ãn Et ois mã suetudinis ps. Memẽto dñe dauid e añe ãe vt in psal. nõnk. cap. R. hy⁹. v. vtš in. ij. fe. añ Expectabo dñm saluatorẽ meũ ꝛ p̃ stola boz eũ dũ ppe ẽt al. p. Magnifi. ¶ Feria vi. sup nock. ã. Exultate deo . ps. Jpm. ꝛ ceterẽ añe vt in psal nõnk. v. R. p ordinẽ dicãtur. vt supradictũ ẽ.

ET iudicabit gẽtes Le.i. ꝛ arguet pplos mltos: ꝛ cõflabũt gladios suos i vomeres: et lãceas suas i falces Nõ leuabit gẽs ꝛ gẽtẽ gladiũ: nõ expectabũt vltra ad ꝓliũ. Domus iacob venite ꝛ ãbulem⁹ i lumie dei nri. Hec dicit. Le.ij.

PRoiecisti ei ppl̃z tuũz do in⁹ iacob: qz repleti sũt vt olim: ꝛ augures habuerũt vt philistijm ꝛ pueri alienis adhesert. Repleta ẽ tra argẽto ꝛ auro: ꝛ nõ ẽ finis thesauroꝝ ei⁹. Et repleta ẽ tra ei⁹ equis: et innumerabiles q̃drige eius. Lec.iij.

ET repleta ẽ tra ei⁹ idolis: op⁹ manuũ suaꝝ qđ adorauerũt qđ fecerũt digiti eorũ ꝛ incurauit homõ ꝛ humiliatus ẽ vir. Ne ꝯ dimittas eis ingredere in petrã: ꝛ abscõdere i fossa fumi a facie timoris dñi: ꝛ glie maiestatis ei⁹. Oculi sublimes hũiliati sũt: ꝛ incurabit altitudo viroꝝ. In laudi.ãn. Spũ ꝓcipali. ps Miserere. et alie añe. vt i psal. nõnk. cap hy⁹. ꝛ v. vtš. ãn. Ecce veniet de⁹ ꝛ hõ de domo dauid sedere in throno alt. ps. Bñd. Ad vš. qñ nõ fit plenũ seruitiũ de sctã maria: nec de alicq sctõ vt i vig. ꝛ. iij. tpib⁹ ꝛ ertã p totã. xl ſſ ps. ã. In ꝛspcũ p Cõfitebor iij. Et cetere añe vt i psal. nõntur. cap. R. hy⁹. ꝛ v. vtš fe. ij. Ad vš. q̃ erũt de scã maria vt de festo. ix. lec. fiat mẽo. de aduẽtu hic ãn Ex egypto vocaui filiũ meum veniet vt saluet

ppm suū ps. **Magr** oro vs. ¶ Sabbato qñ fit plenū fuitium de scā maria nec de aliquo festo. ix lec. vt i vigi. z i qtuor trib⁹ retiā p totā qdragesimā Sup noc. ā. **Admirabilia** p. **Cātate** .iij. z alie ãe vt i psalterio nōt x. lec. z y. p ordinē dñr vs. In lau. ā **Benigne fac** p **Miserere** z cetē ãe. q sequūt vt i psal. caꝑ. hy⁹. x. vt decet ān. **Syō noli timere ecce deus tu⁹ veiet alia** p **Bñs**. x. **Voxclamāti**. oro. **Excita qs dne**. Supradict⁹ ordo añat z psal. in nocturnis. Ad matu. z ad vs fuet p totū annū in ferijs: siue de feria agit siue de fe. ij. lec. sine p. **Te deū** excepto paschali tpe z excepta oct die sci andree z singul cōmeoratoib⁹ beate marie z sci loci: z nisi in festis. iij. lec. q cōtingūt a lxx. vsq ad xl. z nisi i vigil. scōr a festo sctē trinitati vsq ad aduentū dñi: z nisi in festi romani tecle bertini z petronille qñ extra tēp⁹ pasche ꝓtigerit quod per totū ānū seruet: z in lauo. nisi i ctia hebdo. aduēt⁹ dñi. z i ctia hebo. añ pascha. ¶ Sciēdū ē q p totū ānū solz fieri plenū seruitiū i choro o festo loci semel in qlibet hebdo. vbi cōueniēti⁹ possz celebrari vtq collegijs pbendo. zi ecclijs prochialib⁹ vbicūq etiā sit eclia dedicata i honore alicui⁹ alteri⁹ scti q o scta maria qo minus plene continet in ordinalib⁹ Sarū cū ecclia cathedrali Sarū i honore btē marie sit dedicata. Impedit aūt ista ꝓdctā cōmeoratio illis o causis quib⁹ cōmeoratō btē marie ipedit vr inferi⁹ patebit cū eiusdo dignitati: scz cū regimine chori: et fiat ꝓdictū fuitiū de ꝓpria hystoria si habet: sin aūt de cōi vt sic. Advs sup pos feriales illa sola ān. q titulat i fe. eiusdē sup psal. ad primas vs Ita tñ q si festū dnq hēat. ān in ꝓpria hystoria sup pos ad primas vs. tūc hēat h primā añ. sup pos feriales. Et cetera sic in festo eiusdē ꝓter y. qo non dicet. Tñ si illud festū hēat vigilii. nō dr oro de vigilii. scz oro de die dr. Excepti qo vbi fit cōmeoratio de scō iohāne baptista vr oro de vigi. qi oro de die nō cōuenit ꝓmeoratōi. z sic de cēteris lib⁹. Ubi etiā fit cōmeoratio de aplis petro z paulo. oro que est in noc. die cotidē dicatur. Et qñ fit cōmeoratio oim scrōrum tunc ad primas vs sup pos. feria. dr ista ān. **Seti dei ecce** z cetera oia vt supra eum ista oratione. **Concede qs omps deus**. Nulla fiat meoria nisi qñ in aliquo festo. iij. lec. vel infra oct. sine regi chori celebretur tunc fit meo. de fe. siue de octa. Tunc infra aduentum

fiat memoria de aduentu ⁊ de
ſcā maria Silr a circūciſione
dñi fiat meō. de ſcā maria vſq
ad purific. btē marie: niſi i die
ephie. ⁊ ab oct. paſce vſq ad a-
ſcenſ. dñi fiat meō. de reſurrect
de quocūq fiat feſtiuitiū: niſi i in
uentōe ſcē crucis: vt inferi⁹ pa
tebit. Ad matu. oīa fiāt ſicut i
feſto eiuſdē cū ix. āis. ⁊ ix. p̄is
⁊ p̄mo ℣. cū trib⁹ p̄mis lec. ⁊ tri
b⁹ p̄mis ℟. ⁊ ℣. de die aſi lau
des. In lau. vna ſola ā. ſup ōs
p̄os: ⁊ ceka. Ita tñ q̄ i toto tp̄e
paſca. dñr tres p̄me. āe cū ſuis
p̄is ⁊ trib⁹ p̄mis lec. ⁊ trib⁹ pri
mis ℟. q̄ terminentur cū alka
Aſi lau. ℣. ſicut in prima die.
In lau. hec ſola ān. q̄ dr̄ p̄mo i
lau. in feſ. eiuſdē: dr̄ hic ſuper
ōs p̄os. Cetera oīa ad matut.
⁊ ad ōs alias ho. ſic in feſ. eiuſ
dē ānotatū ē expleant cū hac
ān. ſp extra octa. ſctē triñ. ān.

Te iure ſuper p̄m. **Quicunq; vult.** Si ℣o feſtū habeat octa.
dim. āt ſi cut infra oct. annota
tū ē cū p̄dicta ā. ſup p̄s. feſ. ad
vē. ⁊ cū p̄dicta ān. ſuper pſal.

Quicūq; vult. ¶ Sciendū eſt
etiā q̄ in ſingul hebd̄ p aduē-
tū niſi in tertia hebdo. fiat ple
nū ſeruitiū de ſcā maria ſemel
in cōuentu. In quarta etiā eb
domada ſi dies natal dñi ⁊tia
feria exceſſerit: tūc in aliq̄ feſ.
p̄ceḋ ipi⁹ hebd̄e fiat p̄dictū ſer
uitiū. ſlr ab octa. ephie vſq ad
q̄ñ̄ge: ⁊ ab oct. paſce vſq ad
aſcenſ. dñi. ⁊ a feſto ſcē trinit.
vſq ad aduētū dñi. ⁊ hoc i ſab
ba. ſi tale feſtū inſcurrat vl im
pedierit: vñ ix. lec. vel. iii. lect
cū regmie chori fieri debeant
vel vñ ℟. p̄p̄ria. vl p̄p̄rie lau.
habeant vel ieiunia. iiij. tp̄m.
vel vigi. ſctōꝝ ſiue de tp̄ali im
pedierit. ¶ Vel ſi feſta ſcōꝝ tob.
⁊ pauli: hypoliti ſociorūq; ei⁹
vel btīj in ſab. cōtigerit ſer
uitiū de eis dicat. ¶ Cū aūt i ipſ
ſabba. p̄p̄ p̄dicta ipedimēta
ſeruitiū de. ſ. maria fieri nō po
terit: tūc in aliq̄ fer. ip̄i⁹ hebd̄
vbi cōuenienti⁹ poſſit celebra
ri: celebret ſemp ſine aliq̄ me-
moria: niſi cū fuerit feſtū l oct
alicui⁹ ſctī triū lec. ſine regiñ
chori qđ in ip̄a die contigerit.
tūc enī fiat meō. de oc. vel d̄ fe
ſto tñ. Nulla ei fiat meōria de
cruce neq; de. ſ. loci: nec de om
nib⁹ ſcis. tñ p aduēt̄ū fiat meō
de aduē. ſed nō de oīb⁹ ſanctī.
Et etiā in tp̄e paſcha. fiat meō
ria de reſur. ſed nō de cru. nec
de oībus ſctis. Fiat aūt p̄dcm̄
ſeruitiū in tertia fer. in q̄ñ̄g.
ſi a feſto vacauerit: ſin aūt fiat
tūc in. ij. fer. p̄ceḋ. Fiat etiam
p̄dictū ſeruitiū in. iij. fer. in ro
gatiōib⁹. ⁊ in vi. fer. ſ. in craſti
no oc. aſcēn. dñi. niſi aliq̄ feſ.
cū regi. chori ibidē cōtigerit.
Tñ q̄ cūq; feſtū triū lec. in. iij
fer. in. l. p̄tigerit: ⁊ in. ij. fer. a

fes. vacauerit: tũc fiat plenum ser. de scã maria in ipa. ij. fer. Th. sciendũ est q si aliqs festũ cũ reg. cho. in aliq hebdã celebretur: et in crastinũ plenũ fuit tũ de. s. maria fieri debeat: tñ in ipso fes. siue in do. fuerit siue nõ: si dñica fuerit erũt vesp de scã maria. et solẽnis meõ. ỽ festo: vel de dñica: nisi dup. fe. fuerit. vel fes. vñ pmas vs hfe nõ poterat. et nisi in oc. ephie: ascen. dñi: et de dic. eccle: tunc eni fiat tñ meõ. solẽnit de scta maria cũ hac ã **Sub tuã ptectionẽ cõfugim⁹** vbi firmi ac ceperũt virtutẽ et ꝓpt hoc tibi psallimus dei gẽitrix ỽ go. ps **Mag.** Per aduentũ ỽo cum hoc ỽ. **Egrediet virga.** oratio **De⁹ q de** bt̃. Et oc. ephie vsq ad purific. cũ hoc ỽ. **Scta dei genitrix** oro. **De⁹ q salutis.** In alio ỽo tpe anni cũ hoc ỽ. **Sancta dei gen.** Oro. **Cõcede nos.** Quotiens cũq eni fit meõr. de scta maria cũ hac ꝓdicta antiphõa/ scz **Sub tuã ptectionez** Nõ dicant vesp dee a i choro: lz dup. festũ nõ fuerit. Alie ỽo vesp nõ erũt de cõmeõratõne beate marie. Nulla eni cõmemoratio totius anni suas hẽat ij. vs. nec etiã meõ. loco scõa vesperax In festis vero beate marie virg. nulla fiet meõ. de cõmeõratõe eiusdẽ: qñ fit i crastino. Qñ ỽo fit plenũ seruitiũ de scta maria per totũ aduẽtũ ad vs sup pos hec sola ã **Prophete ꝓdicauerũt.** pi fes. Cap **Ecce virgo** Nõ dr ℟. in cõmemoratõe bt̃e marie. hy⁹. **Aue maris stella** ỽ. **Egredie** an. **Ne timeas.** ps **Mag.** oro **De⁹ q de** bt̃e Requiep⁹ et cap. et oro. in seruitio bt̃e marie p totũ annũ ad vs. Meõ. de alio scõ fiat si habeat et postea de aduẽtu. Cõpletorio de aduẽtu nõ mutat nisi q in fine hymni dicit **Glia tibi dñe q na** Ad matut. inuitat. **In honore.** hy⁹. ãe ꝓi et cetera ofa dñr vt notat i seruitio. b. marie p totũ ãnũ vbi hñr ofa ad longũ. ¶ Dñica secũda in aduẽtu dñi. ad vs ãn. **Benedict⁹** ps **Jpm.** vs i precedenti sab. notatũ ẽ. Capit

IN die illa erit germẽ dñi i magnificẽtia et glia: et fructus terre sublimis: et exultatio his q saluati fuerint de israel ỽ. **Docebit vos.** hy⁹ **Cõditor** ỽ. **Rorate celi.** ãn **Ouet** sicut sol saluator mũdi et descẽderet i uterũ virgis sicut ymber sup gramẽ alia ps. **Magn.** Oro.

EXcita qs dñe corda nra ad ꝓparãdas vnigeniti tui vias: vt p eius aduentũ purificatis tibi mentibus seruire mereamur. **Qui tec.** Meõ. de ancta maria vs. **Ad matut.** inuitat. **Rex nr aduenit** xps **Que iohes predicauit** agnũ

esse venturū. Ps. Venite. hy⁹. ãe. ꝓt. et ℣. sicut in ꝓma dñica aduentus dñi. Lectio prima.

EXultabit añt dñs sol⁹ in die illa qz dies dñi exercituū sup oēz superbū et excelsum et sup oēm arrogantē et hūlliabit et sup ōs cedros libani sublimes et erectas: et sup omnes quercus basan: et sup oēs montes excelsos: et sup ōs colles eleuatos: et sup oēm turrē excelsam: et sup oēm murū munitū: et sup oēs naues tharsis: et super oē quod visu pulcrū ē Hec ℟. Hierusalē cito veniet salꝰ tus quare merore cōsumeris? nūqd cōsiliarꝰ nō est tibi? qz inouabit te dolor Saluabo te et liberabo te noli timere. ℣. Jsrl si audieris me nō erit in te deus recēs neq; adorabis deum alienū ego ens dñs Sal. Ly. ij.

ET iecurabit sublimitas hoim: et hūliabit altitudo viroꝝ. Et eleuabit dñs solꝰ in die illa: et idola penitꝰ conterent. Et introibūt in spelūcas petraꝝ et in voragines ꝛre a facie formidis dñi et a gl̄ia maiestatis eiꝰ cū surrexerit ꝙcutere terrā. ℟. Ecce dñs veniet et omnis sctī eius cū eo. et erit in die illa lux magna et exibūt de hierlm sicut aqua mūda Et regnabit dñs ineētū sup oēs gētes. ℣. Ecce dñs in virtute veniet et regnū in manu eiꝰ et ptās et spūs.

IN die illa ꝓficiet ꝙ. iij. Et hō idola argēti sui et simulachra auri sui q̄ fecerat sibi vt adoraret talpas et vesptiliōes et ingrediēt scissuras petrarū et cauernas saxoꝝ a facie formidinis dñi et a gl̄ia maiestatis eiꝰ cū surrexerit ꝙcutere terram. Quiescite ḡ ab hoīe cuiꝰ spūs in narib⁹ eiꝰ: qz excelsus reputat⁹ est ipe. ℟. Ciuitas hierlm noli flere qm̄ doluit dñs super te Et auferet a te oēm tribulationē. ℣. Ecce in fortitudine veniet et brachiū eiꝰ dñabit. Et. Glia. Et. In. ij. noc. fiant meō lec. de fer. bti maximi. cōt. ℣. A.

SUperlore dñica capitulū euangelicuz disserentes: quandā ꝓtē ex illo ꝓstrinximꝰ sup̄est vt sequētia discurramꝰ Descripsimꝰ enīz quid eēt qō ait dñs In illa nocte erūt duo in lecto vno. Et reliqua. Hūc ḡ videmꝰ quid reliquū est. Dicit eni eadē sūia. Erūt due molentes in pistrino: vna assumetur et vna relinq̄tur. Primum igit cōsiderandū est quō ꝓster molētis officiū. Deinde q̄ sūt due q̄ molere dicūtur. Tertio q̄d pistrinū sit: q̄ ve molitōis effect⁹. ℟. Ecce dñs veniet ꝓtector nr sctūs isrl Coronā regni habēs in capite eiꝰ ℣. Et dñabit a mari vsq; ad mare et a flumine vsq; ad termios orbis trārum. Coro. Lectio quinta.

NUllt dubium est ꝙ mole re aliter non cōstat: nisi duob⁹ lapidib⁹ apparati sibi ꝓficientib⁹ vt alteri ex his magnitudo alti⁹ ipōat illū ꝙdē lapidē ꝙ prior solo sternit esse pigrū tardū ꝛ pene vt ita dixeri ociosū ac nisi sup⁹ oticipatiōe lapidis onerarek: forsitā necessariū nō viderek. Ita dñs ille opak: etiā iste vtilis fueik. ℟. Sicut mr cōsolak filios suos ita cōsolabor vos dicit dñs ꝛ de hierusalē ciuitate quā elegi veiet vobis auxiliū Et videbitis ꝛ gaudebit cor vestrū. ℣. Dabo in syō salutē ꝛ in hierusalē gliaz meā. Et dabo. ℣. vi

HOs igik duos molares lapides: duo esse arbitror testamēta: hoc est legez moysi ꝛ euāgeliū dñi. Que ita sūt cōposita vel pata vt sibi testamētū vtrūqz cōueniat: sicut ait saluator. Nō veni soluere legē: sz adimplere Hoc aūt lex opabatur sine euāgelio qđ vno saxo fieri pōt. Stante ꝙ lege euāgeliū datū ē qđ veteri suppositū testamēto: vtrūqz cōdecorat cūctos credētes suscipiēs i odorē suauitatis. Tu ℟ Hierusalē plātabis vineā in mōtib⁹ tuis ꝛ exultabis qz dies dñi veniet. Surge syon cōuertere ad deū tuū gaude ꝛ letare iacob. Qz de medio gentiū saluator tu⁹ veiet. ℣. Exulta satis filia syon iubila filia hierz. Qz. Sl. Sal

In. iij. noc. euāgeliū fm lucaz.

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis Erūt signa in sole ꝛ luna ꝛ stellis ꝛ in terris pressura gentiū pre cōfusione sonitus maris ꝛ fluctuū Et rel

OMelia gregorij ꝓphete Dominus ac redēptor nr ꝓpatos nos iueire desiderās senescentē mūdū ꝙ mala sequāt denūciat: vt nos ab ei⁹ amore cōpescat Appropiquāte eius termio: quāte passiōes pueniant inotescit: vt si deū metuere in trāqlitate nolum⁹: saltē vicinū ei⁹ iudiciū vel pcussiōibus attriti timeam⁹ ℟. Egrediet dñs de samaria ad portaz ꝙ respicit ad orientē et veiet in bethleē ābulās sup aqs redēptōis iude. Tunc salu⁹ erit ois hō qz ecce veiet. ℣. Et ꝓparabit̄ mia soliū ei⁹ ꝛ sedebit sup illō iudicās ieqtate. Tūc. ℣. g

NAcereni lectioni sancti euāgelij quā mō vra fraternitas audiuit: paulo sup⁹ dñs ꝓmisit dicēs. Exurget gēs ꝓ gētē ꝛ regnū adūsus regnuz Et erūt fremor⁹ magni p loca ꝛ pestilētie et fames. Et ꝙbusdā ik positis hoc qđ mō audistis ad iūxit Et erit sig̃ i sole ꝛ lūa ꝛ stellis: ri kris pressura gētiū ꝓ confusiōe soni⁹ maris ꝛ fluctuū. Ex his pfecto oib⁹: alia iā fcta cernimus alia i proximo ventura formidam⁹ Tu ℟. Docebit nos dominus vias suas et ābulabim⁹

l semitis eius Qz de syō exibit lex ℟ verbū dñi de hierlm. ℣. Venite ascēdam⁹ ad mōtē dñi et ad domū dei iacob. Qz. Lc. ix

QUam gētē sup gētē exurgere eaq; p̄sturas terrifistere: pl⁹iā i nfis tribulatōibus q̄ i codictib⁹ legim⁹: q̄ tremot⁹ vrbes inūeras subruat: ex alijs mūdi ptib⁹ scitis q̄ frequenter inde audiuim⁹. Pestilētias sine cessatōe patimur. Et q̄uis signa in sole t lūa et adhuc aperte nō videm⁹: cū multa tā p̄nūciata cōpleta sint dubiū nō ē q̄ veient pauca que restāt. Hec frēs iō dixim⁹: ne mētes nre securitate torpeāt: sz sp in bono ope vigilent. ℟. Rex nr aduenet xp̄s Quē iob̄es p̄dicauit agnū eē vētur⁹. ℣. Ecce agn⁹ dei ecce q̄ tollit pctā mūdi. Quē. Hlia. Quē. ℟. feriale. Leua hirlz ockos t vide potētiā regis. Ecce saluator veit soluere te a vicko. ℣. De syō exibit lex t verbū dñi de hierusalē Ecce. Hlia. Ecce. ℣⁹. Emitte agnū. In laud. ān. Ecce in nubib⁹ celi dñs veiet cū ptāte magna alla. p̄. Dñs reg. ā. Urbs fortitudis nre syō saluator ponet in ea mur⁹ t aīmurale apite portas q̄ vobiscū deus alla ps. Jubil. ān. Ecce apparebit dñs t nō mētiet si mozā fecerit expecta eū q̄ veiet t nō tardabit alla. De⁹. Mōtes t colles cātabl cozā vo laudē t oia ligna siluar plaudēt manib⁹ qm̄ veiet dñs dñator in regnū etnū alla alla. p̄s. Bñdict⁹. ā. Ecce dñs nr cū virtute veiet vt illūiet oculos fratr suor. p̄s. Laud ānm de celis. Capitulū

QUecunq; scripta sunt ad nrā doctrinā scripta sūt vt p patientiā t cōsolationem scripturar spez hēamnus. hy⁹ Uox clara. ℣. Uox clamā. ān. Sup soliū dauid t sup regnū et⁹ sedebit inecnū alla. p̄s. Benedict⁹ qui. Excita dñe. Mēo. de scā maria vrg. Ad p̄mā. añ. Ecce in nubib⁹. p̄s. De⁹ deus me⁹ respice. Ad. tiī. ān. Urbs fortī. ps. Legē po. sp. Quecūq; scripta. ℟. t ℣. sicut i p̄ma doc. aduēt⁹ dñi ad ōs hōs dñr Ad vi. añ. Ecce apparebit dñs tnō. p̄s. Defecit. Capitulum.

QUē⁹ aūt patientie t solatij det vobis idip̄m sapē al terutrū sm iesū xp̄z vt vnanimes vno ore honorificetis deū t p̄fez dñi nostri iesu xp̄i. Ad ix. añ. Ecce dñs. ℣. Mirabilia.

QUē⁹ autē spei repleat vos oī gaudio t pace in credēdo vt abūdetis in spe et virtute spūsācti. Ad vg. a. Sede a dextris. ps Dixit dñs cap Quecūq; scripta. ℟. Tu exurgēs. hy⁹ Conditor al. ℣. Rorate celi. ān. Beata es maria que credidisti q̄ficiēt i te q̄

dicta sūt tibi a dño alla. ꝑ Magnifi. ozō. Excita dñe cor meō de sctā maria. ān. Ne timeas. Cū ꝙo fuerint ves. de aliq sctō hac die: tūc ad mēo. de sctā maria ꝙz añ. Aue maria quotidie p hebdo. q̄n de fer agit dñr ỽ. et ℟. p ordinē noc. dñica l hyz storie: ita th q ℟ia ferialia nō omittant. ¶ Feria secūda ad

Matutinas. Lectio ꝓma. Ecce enī dñator dñs exercituum auferet a hierlm ⁊ a iuda validū ⁊ fortē: ⁊ oñe robur panis: et oē robur aq̄ ⁊ fortē et vir bellatorē: ⁊ iudicē: ⁊ ꝓphetā: et ariolū ⁊ senē p̄cipē sup q̄nquaginta: ⁊ honorabilē vultu ⁊ cōsiliariū sapientē de architectis: ⁊ prudentem eloquij

Mistici. Lectio secunda. Et dabo pueros p̄ncipes eoz ⁊ effeminati dñabunt eis. Et irruet ppls vir ad vir ꝫ vnus q̄q ad proximū suū. Tumultuabit puer ꝑ senē ⁊ ignobilis contra nobilem. Lectio tertia Aꝓhehēdet ei vir frēz suum domesticū pris sui et dicet. Vestimētū tibi ē: ꝓnceps esto nr ruina aut ē hec sub manu tua. Et rīdebit in die illa dicens. Nō sum medicus ⁊ in domo mea nō ē panis neq̄ vestimētuz. ān. De celo veiet dominator dñs ⁊ in manu ei⁹ honor ⁊ imp̄iū. ꝑs Bñdict⁹. Ad vē. añ Ecce veiet dñs terre ⁊ ipse auferet iugū captiuitatis nre. ꝑs. Mag. ¶ Feria. iij Lctō. i. Respōdebit in die illa dicens. Nolite cōstituere me p̄ncipē ppli. ruit enī hierusalē ⁊ iuda concidit: qz lingua e oz ⁊ adinuētiōes eoz ꝑ dñm vt prouocarēt ocłos maiestatis eius. Lectio. ij. Aspitio vultus eoz respōdebit eis pctm suū q̄si sodomā p̄dicauerunt nec abscōdert. Vhe anime eoz qm̄ reddita sūt eis mala. Dicite iusto qm̄ bñ qm̄ fructū adiuctionū suaz comedet Hec dicit dñs. Lectio. iij. Vhe impio in malū: retributio enī manuū eius fiet ei: ppls meus qui beatū te dicunt: ipi te decipiunt: ⁊ viam gressuū tuoz dissipant. Stat ad iudicandū dñs ⁊ stat ad iudicandum populos. ān. Super te hierlz oziet dñs ⁊ gloria eius in te videbitur. ꝑs Benedictus. Ad vēs. ān. Exclamātis in deserto parate viā dñi rectas facite semitas dei nostri. ꝑs. Mag. ¶ Feria quarta. Lectio ꝓma Dominus ad iudicandū veniet cuz senitibus populi sui et principib⁹ ei⁹. Vos enim depasti estis vineā: rapina pauperis in domo vestra. Quare atteritis populū meū

et facies pauperū confundit dicit dñs exercituū. hec dicit dominus. Lectio secunda.

ET dixit dominus. Pro eo quod eleuate sūt filie syon et ambulauerunt extento collo: t nutibus oculorum ibant: t plaudebant: et ambulabant: t in pedib⁹ suis cōposito gradu incedebāt. Decaluabit dñs verticē filiarū syon t dñs crinē earū nudabit Le. 3.

IN die illa auferet dñs ornatum calciamētorū et lunulas t torques t monilia et armillas t mitras t discriminalia t pichelides t murenulas: t olfactoria t inaures: et anulos t gēmas in fronte pēdentes et mutatoria t pallia: t lintheamina t acus t speculla t syndones et vittas t theristra. añ Ecce mitto angelum meū q̄ preparabit viā tuā añ facie tuā. ℣o Benedict⁹. Ad vespas añ Syon renouaberis et videbis tuū tuū q̄ venturꝰ est in te ℣s. Magnificat.

℣ Feria quita. Lectio prima

ERit p̄ suaui odore fetor: et pro zona funiculus: et p̄ crispanti crine calui tū: t pro fascia pectorali cilicio. Pulcherrimi quoq; viri tui gladio cadēt: t fortes tui i pōlio Et merebūt atq; lugebūt porte eius: t desolata in terra sedebit. Hec dicit. Le. secūda

ET apprehendēt septem mulieres vir vnū in die illa dicentes. Panē nostrū comedemus t vestimentis nris operiemur: tantūmō inuocetur nomē tuū super nos aufer opprobriū nrm. In die illa erit germē dñi in magnificētia t i glia et fructus terre sublimis t exultatio his q̄ saluati fuerit ET de israel. Lectio iij.

creabit dñs sup oēz locū monti syon t vbi inuocatꝰ ē nubē p̄ diē t fumū t splendorem ignis flāmātis in nocte. Sup oēz enī glām protectio t tabernaculū erit in vmbraculū diei ab estu: t i securitatē t abscōsionē a turbine t a pluuia. ah Tu es q̄ vēturꝰ es dñe quē expectamꝰ vt saluū facias pplz tuū. ℣o Benedict⁹. Ad vesperas añ Nuꝰ p̄meuenit ante me fcūs ē cuiꝰ nō sū dignꝰ calciamenta soluere. ℣s Mag.

CAntabo Feria vi. L. i dilecto meo cāticū patruelis mei vinee sue vinea fcā ē dilecto meo i cornu filio olei. Et sepiuit eā t lapides elegit ex illa t plātauit eā electā t edificauit turrī i medio eiꝰ torcular extruxit i ea. Lec. scōa.

ET expectauit vt faceret vuas t fecit labruscas. Nūc ergo habitatores hierz t viri iuda iudicate inter me t inter vineā meam. Lectio tercia.

Quid ē qđ vltra debui facere vineemee et non feci ei. Un q̄ expectaui vt faceret vuas: fecit labruscas. Et nūc oñdam vobis qđ ego faciā vinee mee. Auferā sepē ei⁹ ut sit in direptionē. añ. Dicite pusillanimes: cōfortamini ecce dñs deꝰ nr̄ veniet. ℣s Bñdictꝰ. Ad vēs añ. Cantate dño cāticū nouū laus eius ab extremis terre. ℣s. Mag. Sabbō añ. Reuabit dñs signū i nationibꝰ: et cōgregabit dispersos isrl. ℣s. Bñdictus. ℟. Vox clamātis. Ofo vtēs. ¶ Dñica.iij. ad vēs añ. Bñdictꝰ. ℣s. Ipsum. Capitulum

Non auferet sceptrum de iuda: dux de femore eius donec veniat q̄ mittēdꝰ ē: et ipse erit expectacio gētiū. ℟. Qui vēturꝰ ē. Hym. Conditor alme. ℟. Rorate celi. añ. Ante me nō ē formatꝰ deꝰ: et p̄ me nō erit q̄: mihi curuabit oē genu et confitebit oīs lingua. ℣s. Mag. Añ p̄mas vēs hui⁹ dnice nō pōt i

Aure cepit. O sapia. Ofo tuā q̄s dñe p̄cibꝰ nr̄is accomoda: et mētis nre tenebras gra tue visitatōis illustra. qui vi. tre. cū deo. Memo. de sctā maria vtēs. Adinat⁹ fut. Ecce venit iā plenitudo tp̄is i quo misit deꝰ filiū suū natū de ℣gine factū sub lege. Venite adorem⁹. ℣s Veite. Hym. an. ps. ℣. ordine sicut i prima dñi ca aduentus dñi. Lec. prima.

Oruā maceriā vineemee et erit in cōculcationem Et ponā eā desertā. Non putabitur neq̄ fodiet. Et ascendent sup eā vepres t spine: et nubibꝰ mādabo ne pluāt sup eā hymbrē. Nec. ℟. Ecce apparebit dñs sup nubē cādida: et cū eo scōr milia hīs i vestimento t in femore suo scriptū Rex regum et dñs dñantiū. ℣. Apparebit in finē et nō mentietur si morā fecerit expecta eū q̄: ventiēs veniet. Rex. L. ij

Vinea enī dñi exercituū domꝰ isrl ē: t vir iuda germen delectabile eius. Et expectaui vt faceret iudiciū t ecce iniquitas. Et iusticiā t ecce clamor. ℟. Bethleem ciuitas dei sūmi exte exiet dominator isrl: et egressus eius sicut a principio dierum eternitatis: et magnificabitur ā medio vniuerse terre. Et pax erit i terra nostra dum venerit. ℣. Loquetur pacem gentibus et ptās et⁹ a mari vsq̄ ad mare. Et.

Ue qui cōiūgit Le. iij. domū ad domū: et agrū agro copulatis vsq̄ ad terminū loci. Nunquid habitabitis soli vos in medio terre. In auribꝰ meis sūt hec dicit dñs exercituū Nisi domꝰ multe desert fuerīt grādes t pulcre absq̄ habitatore ℟. Qui vēturꝰ

est veniet tñ tardabit iam nō erit timor in finib⁹ nr̄is. Aīn ip̄e est saluator nr̄. ℣. Depōet oēs iniq̄tates nr̄as r̄ p̄uciet a nobis oia pcā nr̄a. Aīn Hlia

In .ij. noc. fiant medie lect. de sermōe bti augusti. epi de vnitate trinitatis r̄ de incarnatōe

LEgim⁹ sermē dñi. Le. iiij moysen ppō dei p̄ceptā dantē vbi dixit. Audite israel dñs de⁹ tu⁹ vnus est. Non pōt esse maior: nō pōt esse mior: ñ pōt minorari: dicente ꝓpheta dauid Magnus dñs r̄ magna virtus ei⁹: r̄ sapiētie eius non est nūerus Optime nostis ista frēs carissimi q̄ corde fortiter tenētis catholicā veritatē Tu ℟. Egypte noli flere q̄z dñator tu⁹ veniet tibi añ cui⁹ cōspectū mouebuntur abyssi. Liberare pplm suū de manu potētie ℣. Ecce veniet dñs de⁹ exercituū z de⁹ tu⁹ in ptāte magna. ℣

HAdi tñ breuiter q̄ adiuuante dño ꝓposui explanandū. Deus vn⁹ est pat: de⁹ vnus ē filⁱ⁹: de⁹ vn⁹ ē sp̄ūs sanctus. Nō tres dij: sed vn⁹ ē de⁹ Tres invocabulo: vn⁹ in deitate substātie Sed dicit mihi hereticⁿ. Ergo si vnū sūt oēs sūt incarnati. Non: ad solū x̄pm pertinet caro. Aēpe aliud ē aīa aliud est rō: r̄ tñ in aīa est rō: et vna est aīa. Sz aliud aīa agit aliud rō. Tu. ℟. Prope est vt veniat tp̄s ei⁹ r̄ dies ei⁹ nō elōgabūtur Miserebit dñs iacob r̄ israel saluabit. ℣. Qui vēturus est veniet r̄ nō tardabit tñ nō erit timor in finib⁹ nr̄is.

AMiserebit. Lectio sexta Anima viuit: rō sapit: tad aīam pertinet vita: r̄ ad rōez pertinet sapia. Et nō vnū hec: aīa sola suscipit vitā: rō sola suscipit sapiam. r̄ tñ nec aīa sine rōne: nec rō sine aīa. Sic r̄ pater r̄ filⁱ⁹ iz vnū sint r̄ vnus de⁹ sit ad x̄pm solū pertinet caro: sicut ad rōem solā pertinet sapientia iz nō recedat ab aīa. Ecce alio In sole calor r̄ splēdor in vno radio sunt: sed calor excalfacit: splēdor illuminat. Tu. ℟. Descendet dñs sicut pluuia i vellus Orietur in dieb⁹ eius iusticia Et abūdantia pacis. ℣. Et adorabūt eū oēs reges oēs gentes seruient ei. Orem. Hl. Et. In tertio nocturno fm matheum.

IN illo tp̄e. Cū audisset Iohannes in vinculis opa x̄pi mittēs duos de discipulis suis ait illi Tu es q̄ venturus es an aliū expectam⁹? Et reliqua.

Omelia beati Gregorij pape.

QUerendum nobis est frēs karissimi iohēs ꝓpheta r̄ plus q̄ ꝓpheta q̄ venientē ad tordanis baptisma dñm ostēdit dicēs Ecce agn⁹ dei ecce q̄ tollit pcā mūdi: q̄ r̄ humilitatē suā r̄ diuinitatis ei⁹ potētiā p̄sideras

dicit.q de tra ē de terra loquitur. Qui autē de celo venit super oēs ē. R. Veni dñe et noli tardare relaxa facinora plebi tue Et reuoca dispersos i tr̄ā suā. ℣. Excita dñe potentiā tuā t veni vt saluos facias nos Et reuoca. Lectio octaua.

QUr in carcere posit⁹ mittens discipulōs reqrit Tu es q vēturꝰ es an aliū expectamꝰ: Tāq̄ si ignorer quē ostenderat: t an ipe sit nesciat: quez ipm eē ppheticādo baptizando ondēdo clamauerat. Sed hec citꝰ q̄stio soluit: si rei geste tēpus t ordo pēset. R. Erūpēt mōtes iocūditatē t colles iustitiā Oriet in mūdi dñs cū potētia velt. ℣. Leua hirtm oculos et vide potētiā regis. Qui. ix

AD iordanis ei fluēta positꝰ iohānes q̄ ipe redēptor mūdi eēt asseruit: missus ℣o i carcerē an ipe veniat requirit. Nō q̄ ipz eē redēptorē mūdi dubitet: sz q̄rit vt sciat si is q̄ p se i mūdū venerat: p se etiā ad iferni claustra descēdat. R. Ecce radix iesse astēdet in salutē pplox ipz gētes deprecabūt Et erit nomen eiꝰ gloriosū. ℣. Et erit iustitia cingulū lūboꝝ eius et fides cinctoriū renū eiꝰ. Et erit. Gl. Et. ℣. Emitte ag. In lau. C. Veniet dñs t nō tardabit t illuiabit abscōdita tenebraꝝ t mānifestabit se ad ōs gētes alla. ps. Dñs regn. ān. Hierusalē gaude gaudio magno q: veiet tibi saluator alla ps. Jubilate. ān. Dabo in syō salutē t hirlz gloriā meā alla. ps. Deꝰ deꝰ. ān. Mōtes t oēs colles huiliabūt t erūt prana in directa t aspera in vias planas vei dñe et noli tardare alleluia. ps. Bñd. ā. Juste t pie vinamꝰ expectātes brāz spez t aduētū dñi. ps. Laud Lapm

SIc nos existiet hō: vt ministros xpi t dispēsatores misteriorum dei. hic iā q̄rit int dispēsatores vt fidelis ds inueniatur. hyꝰ. Vox clara. ℣ꝰ. Vox clamātis. ān. Johēs cū audisset in vicul opa xpi mittēs duos de discipulis suis ait illi: tu es qui vēturꝰ es an aliū expectamꝰ ips Bñdictꝰ. ozō. Aurem tuā. Mēoria ō scā maria vtō. Ad pmā. ān. Veniet dñs ps. Deꝰ deꝰ meꝰ respice. Ad tertiā. ān. Hierusalē. ps Legē pone. cap. Sic nos existiet R. t ℣. sic i. i. do. aduētus dñi ad oēs horas dicūt. Ad vi. añ Dabo. ps. Defecit. Capitulū.

MIchi aūt p minimo ē vt a vobis iudicer: aut ab hūano die sz neq̄ meipsum iudico. Ad ix. añ. Juste t pie. ps Mirabilia. Capitulum.

NOlite ante tēpꝰ iudicare quoadusq̄ veniat dñs q̄ et illuminabit abscondita te-

nebraz ⁊ manifestabit cōsilia
cordiū: ⁊ tūc laus erit vnicuiq
a deo. Ad vs̄. ān. Sede a dex
tris. ps̄. Dixit dñs. capt̄z. Sic
nos exl. ℟. Tu exurgēs ꝓpost
inceptionē. O sapiā. ℟. Fe
stinans ne tar. qō reples añ dicti
añaz hy⁹ Cōditor. ℣. Rozate
ce. ān. Ite dicite iohānt: cecivi
dēt ⁊ surdi audiūt: claudi am
bulāt: leprosi mūdāt. ps̄. M.
ozō Aurē tuā. Mēo de sācta
ma. ¶ Feria. ij. tij. ⁊ v. dicāt ℣
⁊ ℟. fm oz. noc. hyst. do. cātēt

ECce enī iugera vinearuz
facient lagūculā vnā ⁊ lgi
tamodū semētis: faciēt modi
os tres. Uhe q̄ cōsurgitis ma
ne ad potāduz vsq; ad vespaz
vt vino estuetis. Nec di. L. ij.

CIthara ⁊ lyra ⁊ tympanū
⁊ tybie ⁊ vinū in cōuiuijs
vestris: ⁊ non respicitis opus
dñi nec opa manuū eius cōsi-
deratis. ꝓpterea dilatauit
ifern⁹ aiaz suā ⁊ aperuit os su
um absq; vllo termino ⁊ descē
dent fortes ei⁹ ⁊ ppl⁹ ei⁹ ⁊ sub
limes glorioſi q; eius ad eum.

ET incuruabit hō L. ij.
et hūiliabit vir: et oculi
sublimiū deprimētur. Et exal
tabit dñs exercituū i iudicio: ⁊
de⁹ scās sctificabit i iustitia.
Et pascent agni iux ordinē su
um: ⁊ defra i vbertate ꝑsa ad
uene comedēt. Nec di. In lau
dib⁹ ān Ecce veniet dñs prin-
ceps regū terre bti q̄ pati sūt
occurrē illi. ps̄. Miserere. ān.
Dū venerit filius hois putas i-
ueniet fidē sup terrā. ps̄. Ver-
ba mea. ān. Ecce iā veiet ple-
nitudo tpis in q̄ misit de⁹ filiū
suū in terris. ps̄. De⁹ deus. ā.
Hauriet aq̄s in gaudio de fō
tib⁹ saluatoris. ps̄. Cōfitebor.
tiij. ān. Egredietur dñs de loco
scō suo veiet vt saluet ppl̄z su
um. ps̄. Laudate. ℣. Ecce dies.
hy⁹ Uox clara ℣. Uox clamā
tis. ān. Egredietur ℣ga de radi
ce iesse et replebit ois tra gla
dñi ⁊ videbit ois caro salutare
dei. ps̄. Bñd. Ofo dñicalis
oz. Ad vs̄ ān. Elcuare eleua-
re ꝓsurge hierm solue vincula
colli tui captiua filia syon. ps̄.
Mīgt. vlān. Oratio dñicalis.

℣ Feria tertia. Lectio pma

Uhe q̄ trahitis iniquitatē i fu-
niculis vanitatis ⁊ q̄si vi
culū plaustri petūm q̄ dicitis. Fe
stinet ⁊ cito veiat op⁹ ei⁹ vt vi
deam⁹ ⁊ appropiet ⁊ aduenit
at cōsiliū sci isrl ⁊ sciem⁹ illud.

Uhe q̄ dicitis malū bonū
⁊ bonū malū ponētes lu
cem tenebras ⁊ tenebras lucē
ponētes amaz in dulce ⁊ dul-
ce in amaz. Uhe q̄ sapientes
estis in ocīs vīs: ⁊ corā vobis
metipīs prudētes. Uhe q̄ po-
tētes estis ad bibēdū vinū: et
viri fortes ad miscēdā ebrietā
tem. Nec dicit Lectio tertia.

QUi iustificat' ꝑ ꝓ̃ miſeri-
rib⁹ ꝛ iuſticiã iuſti auferti
ab eo. Propt̃ hoc ſl̃z deuorat
ligna ignis ꝛ calor flãme exu-
rit: ſic radix eoꝝ fauilla erit
ꝛ germẽ eoꝝ vt puluis aſcen-
det. Dec. In laud. ãn. Ecce do
min⁹ nr̃ cũ virtute veniet ꝛ ipe
cõteret iuguz captiuitat' nr̃e.
ps. Miſerẽ ãn. Emitte agnũ
dñe dñatorẽ terre ỽ petra deſ
ti ad mõtẽ filie ſyõs. Judi
ca me. ãn. Ut cognoſcam⁹ dñe
in terra viã tuã in oib⁹ gẽtib⁹
ſalutare tuũ. ꝑs. Deus de⁹. ã.
Da mercedẽ dñe ſuſtinẽtibus
te vt ꝓphẽte tui fideles inueniãt
ps Ego dixi. ãn. Lex ꝑ moyſẽ
data ẽ grã ꝛ veritas ꝑ ieſũ xp̃z
facta ẽ. ỽs. Laud dñz. cap̃m.
Ecce dies hy⁹. Uox clara ỽ⁹.
Uox clamãtis. ã. Tu bethleẽ
terra iuda nõ eris minima ex
te enĩ exiet dux q̃ regat ꝑplm
meũ iſrl. ỽs Bñó. Ad vs ãn.
Erũpãt mõtes iocũditatẽ ꝛ col
les iuſticiã q̃ lux mũdi dñs cũ
poteãtia venit. ỽs-Mag. vl. ã.
O. ꝑs Mãtes Feria. iiij. qua
tuoꝝ tom inuita. Procpe eſt iã
dñs. Uenite adorem⁹. ꝑs. Ve
nite. Doc inuita. dr̃ hac die ꝛ i
vi. fe. ꝛ in ſab. ſeq̃nti. hy⁹ Ver
bum ſuꝑ. Suꝑ nock. ã. Uuer-
tet dñs. ỽs. Dixit iſſ. ỽ. dñr ꝑ
ordinẽ de dñica. Deinde ꝓce-
dat diacon⁹ cũ ſubdiacono al-
ba veſtit⁹ ſꝑtulã. i. palmã de
terra ſcã factã i manu portãs
cũ thuribuk. ꝛ ceroferi in ſimi
li habitu ſine cruce incẽſeual
tare: ꝛ ſic ꝓcedat per medi-
um chori in pulpitũ ad ꝓnun
ciandũ expo. euã. ꝛ legat aũt
ſuꝑ lectrinũ vbi lec. legunt ce
rofe. diacono aſſiſtẽtib⁹ vno a
dextris ꝛ alio a ſiniſtris Hẽbit
etiã diacon⁹ amictum albũ et
tenebit palmã predictã i ma-
nu ſua dum lec. legat. Subdi
aconus autẽ textum teneat re
tro ipſum diaconum ſtans p⁹
ipſum thuribu. In illa hora
non ꝓſternant ſe clerici in cho
ro videlz poſt ỽ. dum dr̃ Pr̃
noſter. ꝓpter pronunciation ẽ
euã. nec etiam in. vi. fe. nec in
ſabbato euangeliũ ſm lucam.

IN illo tẽpe: Miſſus eſt ga
briel angelus a deo in ci-
uitatem galilee cui nomen na
zareth ad virginem deſponſa
tam viro cui nomẽ erat ioſeph
de domo dauid: ꝛ nomen vir-
ginis maria. Et reliq̃. Ome-
lia ꝑ ven. bede preſbyteri

EXordiũ noſtre redẽptio
nis fratres cariſſimi hodier-
na nobis ſancti euãgelij lectio
commendat: que angelum de
celo a deo miſſũ narrat ad vir
ginem: vt nouam in carne na
tiuitatem filij dei predicaret:
per quam nos abiecta vetu-
ſtate noxia renouari atq; inter
ceteros filios dei ꝓputari poſ-

sum⁹.℟. Clama in fortitudine q̄ ānuncias pacē in hierusalē. Die ciuitatib⁹ iude ⁊ habitatorib⁹ syō ecce de⁹ nr̄ quē expectamus aduenier. ℣. Sup montez excelsum ascende tu q̄ euāgelizas syō exalta in fortitudine voce tuā. Die. Lec.ij.

UT ergo ad promisse salutis mereamur dona prigere: pmordiū ei⁹ intēta curemus cordis aure petpere Missus ē ingr angel⁹ gabriel a deo ī ciuitatē galilee cui nomē nazareth ad virginē desponsatā viro cui nomē erat ioseph. Tu ℟. Oriet stella ex iacob ⁊ exurget hō de israel: ⁊ cōfringet ōs duces alienigenar̄ Et erit ois tra possessio ei⁹ ℣. Et adorabunt eū oēs reges tre ōs gētes seruient ei. Et erit. Le.iū.

APtum ꝓfecto hūane restauratiōis pricipiū fuit vt āgel⁹ a deo mitteret ad virginē partu cōsecrādā diuino. qr pma pditōis hūane fuit eā: cū serpēs a diabolo mittebat ad mulierē spū suphie decipiē dā. Immo ipe in serpēte diabolus vehebat q̄ gen⁹ hūanū deceptī pmis pentib⁹ imortalitatis glīa nudaret. Qz ergo mors intrauit p feminā aptere dit et vita per feminam. Illa a diabolo seducta p serpētē viro gustū necis obtulit. Hec edocta a deo per angelū mādo auctorē salutis edidit Tu añt. ℟ Egrediet dñs ⁊ pliabit ꝯ gentes Et stabūt pedes ei⁹ supra mōtes oliuar̄ ad orientē. ℣ Et eleuabit sup oēs colles ⁊ fluēt ad eū oēs gētes. Et. Glia. Ad orientē. ℣. Emitte. In lau. ān. Rorate celi desup ⁊ nubes pluant iustū aperiatur terra ⁊ germinet saluatorē. ōs. Miserē. ān. Prophete pdicauerūt nascei saluatorē de virgine maria ps. Te decet. ān. Spūs dñi super me euāgelizare pauptibus misit me. ps. Deus de⁹. ā. Ecce veniet dñs vt sedeat cū principibus et solū glorie teneat. ps. Exultauit. ān. Annūciate pplis ⁊ dicite ecce deus saluator noster veniet. ps. Laudate cāp. Ecce dies veīt. hy⁹ Vox clara. ℣. Vox clamā. ān. Missus ē angel⁹ gabriel ad mariā virginē despōsatā ioseph. ps Būdict⁹. Hō dicant p̄ces ad has matu. nec in. vi. fe. nec in sab. tm ad oēs alias hōs dicāt p̄ces cū pstratiōe more solito.

DEsta q̄s oēs de⁹ Orō. vt redēptōis nre vētura solēnitas ⁊ pfectis vite nobis subsidia cōferat ⁊ eterne beatitudinis pmia largiat. Per eundē. Hec orō dicit ad has matutinas. Ad oēs alias hōs dicatur orō dñical. Mcoria de scā maria. ān. Spūssctus. De sctō loco: ⁊ de omib⁹ sctis vt in

aliis ferijs. Matu. de scā maria dñi in ꝓcessu vt supradcm est. Ad vs. ān. Quō fiet istud angele dei: qz virū in cōcipiendo nō pertuli: audi maria virgo xp̄i: spūssctus superueniet in te z virtus altissimi obūbrabit tibi. ps. Magt. vel ān. O. ps. Mag. ¶ Feria v. ad matutl. Inuita. Regē vēturū. ps. Venite. hyn. Verbū supnū. Hec et ps de nocte illi⁹ ferie. ỹ. lec. et ℟. per ordinē dicunt. Lec. i.

Abierūt eni legē dñi ex hereituū: z eloquz sctī isrl blasfemauerūt. Ideo iratus ē furor dñi in ꝑplm suū. Et extēdit manū suā sup eū z percussit eū: z cōturbati sūt mōtes z fcē sūt mortuā eox quasi sterc⁹ in medio plateaꝝ. In oib⁹ his nō ē auersus furor eius: sz adhuc man⁹ ei⁹ extēta. Hec. L. ij

Leuabit dñs signū i nationibus ꝑcul z sibilabit ad eū de finib⁹ tre. Et ecce festin⁹ velociter veniet z nō est deficiens neq; laborans in eo. Nō dormitabit neq; dormiet neq; soluet vinculū renū eius nec rūpet corrigia calciamēti ei⁹. Sagitte ei⁹ acute: z ōs arcus extēti. Hec dic. Lectio. iij

Ugule eq̄ corp⁹ vt illex rote ei⁹ quasi turbo: reputabūt tēpestatis: rugit⁹ ei⁹ vt leonis rugiet vt catuli leonū z frēdet et tenebit ꝓdā z ꝑplexabit: z non erit q̄ eruat. Et sonabit sup eū i die illa sīc sonit⁹ maris. Aspiciemus i terrā: z ecce tenebre tribulatōis z lux obtenebrata est in caligine ei⁹. Hec dic. In lau. ān. De syō veniet oꝑ dñs vt saluū faciet ꝑplm suū. ps. Miserē ān. Conuertere dñe aliquātulū et ne tardes venire ad fuos tuos. ps. Dñe refu. ān. De syon veniet q̄ regnatur⁹ ē dñs emanuel magnū nomē ei⁹. ps. Deus de⁹. ā. Ecce de⁹ noster z honorabo eū de⁹ patris mei z exaltabo eū. ꝑ. Cātem⁹ ā. Dñs legifer nr̄ dñs rex nr̄ ipe veniet: et saluabit nos. ps. Laud. cap. Ecce dies. hyn. Vox clara ỹ Vox clamātis. ān. Vigilate aīo: in ꝓpio ē dñs de⁹ noster ps Bñdict⁹. ozō dñicalis. Ad vs. ān. Letamini cū hierusalē et exultate in ea oēs q̄ diligitis eā in eternū. ps Magt. vel. ā O. ps. Mgt. ¶ Feria vi. inuitato. Prope ē iā dñs. Venite adorem⁹. ps. Venite. hyn. Verbū supnū. āe z ꝓle de noc. illius ferie. ỹ. p ordinē dicāt. Euangelium Secundum: lucam.

In illo tpe: Exurgens maria abijt in mōtana cū festinatione i ciuitatē iude z intrauit i domū zacharie z salutauit elizabeth. Et re. Quia.

Lectio quam vēn. bede laudium⁹ sctī euāgelij et redēptionis nostre nobis sēp

venerãda ꝓmordia ꝓdicat: et salutaria nobis sp̃m itmitãde h̃ u militaris remedia cõmendat Vã qz peste superbie attractũ genus hũanũ pierat: occebat vt medicamẽtũ hũilitatꝭ q̃ sanaretur ꝓma mox incipiẽtis salutis tpa ꝓcederẽt. Tu autẽ dñe ℟. Precursor ꝓ nobis ingreditur agn⁹ sine macula fm ordinẽ melchisedech. Pontifex factꝰ ẽ in eternũ ⁊ in sclm sclõ.℣. Jpe ẽ rex iusticie cuiꝰ generatio nõ hẽt finẽ. Põti. Lec.ij.

ET qz p temeritatẽ seducte mulieris mors i mundum introierat: cõgruũ fuit vt ad iudiciũ vite reuertẽtis mulieres deuote hũilitatꝭ inuicẽ ac pietatis sese ꝓcurrent obsequũs. Prior ꝗ nobis btã dei genitrix ad sublimitatẽ patrie celestis iter ondit hũilitatꝭ nõmin⁹ religionis ꝑ castitatꝭ exẽplo venerabil. Tu.℟. Nõ veniet dñator dñs Et nomẽ eius emanuel vocabit.℣. Orietur in dieb⁹ eius iusticia ⁊ abũdãtia pacis. Et nomẽ. Lectõ.iij.

SIquidẽ glia virginei et intemerati corpis q̃lis sit vita supne ciuitatꝭ ad quã dũ suspiram⁹ illuat: vbi neq; nubẽt neq; nubẽt: sz sũt sicẽ ãgeli si i cel ac℣tutẽ mẽt⁹ eximiã q̃ ad hãc ꝓrigẽ dẽam⁹ idicat.℟. Videbũt gẽtes iustũ tuũ ⁊ cũcti reges inclitũ tuũ Et vocabitur tibi nomẽ nouum qđ os dñi noiauit.℣. Et eris corona glie in manu dñi ⁊ diadema regni in manu dei tui. Et. Hisa. Et.℣. Emitte. In lau. ãn. Cõstantes estote videbiꝭ auxiliũ dñi sup vos ꝓs. Miserere ãn. Ad te dñe leuaui aiaz meã vel et eripe me dñe ad te cõfugi.ꝓ Dñe exaudi. ãn. Veni dñe ⁊ noli tardare: relaxa facinora ꝓlebi tue isrl.ꝓs. Deus de⁹ ãn De⁹ a libano veniet ⁊ splẽdor eius sicut lu mẽ erit.ꝓs. Dñe audi. ãn. Ego aũt ad dñm aspiciã ⁊ expectabo deũ saluatorẽ meũ.ꝓs. Lau.cap. Ecce v. p⁹. Vox clara.℣. Vox clamãtis.ã. Ex q̃ facta ẽ vox salutationis tue i auribus meis exultauit ⁊ gaudio ifãs i vtero meo ak.ꝓ B⁹. oz

EXcita q̃s dñe potẽtiã tuã ⁊ veni: vt hi q̃ ⁊ tua pietate cõfidũt ab oi citꝰ aduersitate eliberent. Qui vi. Hec ozõ dicat ad has maru.tm̃. Ad alias ho. dꝭ ozõ dicat. Ad vs. ãn. Q̃s. Magt. Ozõ dicat dicit Post has vs hui⁹ fe. nõ põt icipi.ã. O sapiẽ: ¶ Sabbato inuita. Prope.ꝓs. Venite.hy⁹. Verbũ supnũ. An⁹ ⁊ pri. fe.℣.p ordinẽ dicantur.

SEquentia scm lucam

ANno qntodecimo ipij cesaris ꝓcurãte põtio pilato iudeã tetrarcha autẽ galilee herode: philippo aũt frẽ eius

tetrarcha yturee ttraconitidis regionis: t lisanias abiline tetrarcha: sub principib⁹ sacerdotū ānā t cayphā: factū est verbū dñi sup Iohēz zacharie filiū in deserto. Et rel. Qui. vti gre.

Rōpore xpi bū p̄dicatōis acceperit memorato romane rei publice principe t iudee regibus designat cū dr. Anno qn todecimo ipij tiberij cesaris, p curāte pōtio pilato iudeā tetrarcha autē galilee herode: philippo aūt frē ei⁹ tetrarcha yturee t traconitidis regiōis t lisanie abiline tetrarcha sub p̄ncipib⁹ sacerdotū ānā t cayphā: factū est xpi bū dñi supra Iohānē zacharie filiū in deserto. ℣. Demitte agnū dñe dnātorem terre De petra deserti ad mōtē filie syō. ℣⁹. Rorate celi de sup t nubes pluāt iustū aperiatur tra et germinet saluatorē De petra. Lectio secunda.

Quia enī illū p̄dicare veniebat: qui t ex iudea q̄sdā t multos ex gentibus redempturus erat: p regē gētiū t principes iudeoꝝ ei⁹ p̄dicatōis tēpora designant. Quia autez gentilitas colligēda erat: t iudea pro culpa p fidie dispergēda: ipa q̄z descriptio trent principat⁹ oñdit: quā etiā t i roma na republica vn⁹ p̄nceps p totū se describit: t iudee regno q̄r tā ptē plūmi p̄ncipabāt Voce etei nfi redēptoris ꝛ. Dē regnū in seipm diuisū desolabit. Re. Hermias exit cāpti heremi germē odoris isrl Ez ecce dñs nr cū xpto veiet Et splēdor eius cū eo. ℣. Ex syō spēs decor⁹ ei⁹ de⁹ nr manifeste veniet Et. R. iij.

Iām q̄ ad finē regni iudea puenerat q̄ tot regib⁹ diuīsa subiacebat. Apte q̄ qs nō solū qb⁹ regib⁹ sz etiāqb⁹ sacerdotib⁹ actū sit demōstrat vt qz illū iohes baptista p̄dicaret q̄ sit rex t sacdos existeret: Lucas euāgelista p̄dicationis ei⁹ tpa q regnū t sacerdotiū designauit. Et veit i oēz regionem iordanis p̄dicās baptismū penitētie i remissionē petōꝝ. ℣. Radix iesse q̄ exurget iudicare gētes i eū gētes sperabūt Et erit nomen⁹ p̄fidem i secla xp̄i Ps quē ptlebūt gētes os suū ipz reges depcabūt. Et ps. Et. Emitt. Inf. ā. Veniet dñs i prātemag et videbit eum omnis caro et saluabit nos. ps. Misericordias. ā. Intuemini quantus sit glorios⁹ iste qui ingreditur ad saluandos populos. ps. Bonum est confiteri. ā. Veniet iterum angelus tuus et docebit nos vias tuas domine. ps. Deus deus meus. ān. Expectetur sicut pluuia eloquium domini et descendet sicut ros super nos deus noster. ps. Audite

celiā. Parat⁹ esto isrl in occursū dñi qñ venit ps. Laudē ps. Ecce vies hy⁹. Vox clara. ℣. Vox clamātis. ān. Omis vallis implebit⁹ t omis mōs t collis hūiliabit⁹: t videbit omis caro salutare dei ps. Bñd. Ozō

OEus q cōspicis q̄z ex nr̄a p̄rauitate affligimur: cōtede ppitius vt ex tua visitatione cōsolemur. Qui vivis t regnas cū deo. Nec ozō dicit ad has matu. tñ. Ad oēs alias hōs dr ozō dñical. Si aliquod festū ix. lec. in aliqua p̄dictaꝝ feriaꝝ isti⁹ hebdē cōtigerit: nichilomin⁹ ordo feriarū de laud. t ān. sup psal. Benedicr⁹ t. ps. Mgfic⁹ fuabit⁹ i sequēti fer. t tūc añ. sup lau. t ppria ℟. illi⁹ ferie. s. qñ festū cōtigerit in illo anno non dñr. ℣. tñ añ lect. per ordinē dicāt.

¶ Dñica quarta i aduētu dñi Ad vsū ā. Bñdicr⁹. p. Jpz. Cp

ECce ego mittam in fūdamēto lapidē ꝑbatuz angularē p̄cios ū in fūdamēto fundatū q̄ crediderit in eū nō confundet. ℟. Nō auferet hy⁹. Cōditor. ℣. Rorate ā. Ps.

EMagnificat. Oratio.

EXcita q̄s dne potētiam tuā t veni: t magna nobis virtute succurre: vt per auxiliū gratie tue q̄ nr̄a pcta p̄peduūt indulgētia tue ꝑpiationis accelleret. Qui vivis. Wcor. de sctā maria. Ad matu. inuita. Prestolātes redēptoz̄ leuate capita vr̄a. Qñ ppe ē redēptio vr̄a. ps. Venite hy⁹. añ. t psal. t. ℣. vt in p̄ma dñica aduentus dñi. Lectio p̄ma.

IN anno q̄ mortu⁹ ē rex ozi as vidi dñm sedētē sup soliū excelsū t elevatū t ea q̄ sub ipso erant replebāt tēpli. Seraphin stabāt sup illud sex ale vni t sex ale alteri. Hec di. ℟. Canite tuba in syō vocate gentes ānūciate pplis t dicite Ecce de⁹ salusto noster aduenet. ℣. Annūciate i finib⁹ terre et in insul⁹ q̄ ꝑcul sunt dicite. Ecce deus. Lectio secunda.

OSab⁹ velabāt faciē eius t duab⁹ velabant pedes ei⁹ t duab⁹ volabāt. Et clamabāt alter ad alterū t dicebant. Sctūs sctūs sctūs dñs de⁹ exercituū plena est oīs terra gloria eius. Hec. ℟. Octauadecima die decimi mēs ieiunabitis dicit dñs t mittā vobis saluatorē t ꝑpugnatorē ꝑ vobis q̄ vos p̄cedat t introducat i terrā quā iurau patrib⁹ vr̄is. ℣ Ego enī sū dñs de⁹ vr̄ q̄ eduxi vos ō trā egipti. In trā. ℣. iij.

Et ꝑmota sūt sup limiaria cardinū a voce clamātis t dom⁹ ꝑpleta ē fumo. Et dixi: vhe michi q: tacui: q: vir pollut⁹ labijs ego sū: t i medio populi polluta labia hēbui ego

hito. ℟. Nō auferet sceptrum de iuda et dux de femore ei⁹ donec veniat q̄ mittēdus ē Et ipe erit expectatio gētiū. ℣. Pulchriores sūt oculi ei⁹ vino et dentes eius lacte cādidiores. Et ipe. Hlia. Et ipe. In.ij. noc. si ant medie lec. de sermone beati Augusti. Lectio quarta.

VOs inq̄ pueri o iudei q̄ vsq̄ in hodiernū diē negastis filiū dei Nōne vox vestra ē illa q̄n videbat⁹ miracla facientez atq̄ tētantes dicebatis: q̄sq̄ alias nras suspēdis? Situ es xp̄s dic nobis palā. Ille autez vos ad cōsideratiōē miraculoz mittebat dicēs. Opa que ego facio ipa testimoniū phibēt de me vt xp̄o testimoniū dicerēt fctā nō ẏba. Vos aūt nō agnoscentes saluatorē q̄ optabāt salutē i medio ire adijcietes in malo dixist⁹ Tu de teipo testimoniū dicis: testimoniū tuū nō ē verum. Tu. ℟. Me oportet minui illū aūt crescere Qui post me venit ante me fact⁹ ē cuius nō sū dign⁹ corrigiā calciamēti soluere. ℣. Hoc ē testimoniū q̄d phibuit iobes. Qui Le v. SEd ad hec ille q̄d vobis rīderit aduertere noluistis. Nōne in lege vestra scriptū ē q̄ duoz testimoniū verū sit Preuaricatores legis intēdite legē. Testimoniū q̄rit⁹ de xp̄o In lege vra scriptū ē q̄ duoz hoim testimoniū verū sit. Procedāt ex lege nō tm̄ duo: sz etiam plures testes xp̄i: et cōuincant auditores legis nō factores. Dicit esaias testimoniū xp̄o Ecce inquit ẏgo i vtero cōcipiet et pariet filium et vocabit⁹ nomē ei⁹ emanuel: q̄d ē interpretatū nobiscū de⁹. ℟. Ecce iaz venit plenitudo tp̄is i q̄ misit deus filiū suū i terris natuz de virgine factū sub lege. Ut eos q̄ sub lege erāt redimeret. ℣. Propt nimiā charitatē suā q̄ dilexit nos de⁹ filiū suū misit i terris in sīlitudinē carnis pcti. Ut eos. Lectio sexta.

ACcedat et ali⁹ testis. Dic et tu hieremia testimoniuz xp̄o. Hic ē inq̄t deus nr̄n estimabitur ali⁹ absq̄ illo qui inuenit oēm viā scientie: et dedit eā iacob puero suo: et isrl̄ dilecto sibi. Post hec in terris visus ē: et cū hoibus cōuersat⁹ ē. Ecce duo testes idonei ex lege vra ex quoz testimonijs nō sūt cōpūcta corda vestra. Sed alij atq̄ alij ex lege xp̄i testes introducantur vt frōtes durissime inimicoz̄ cōterantur. Veniat et ille daniel sanct⁹: iuuenis quidem etate: senior ẏo sciētia ac mānsuetudine conuincat oēs falsos testes sicut conuincit seniores ipudicos: ita suo testimonio xp̄i cōterat inimicos. Die sancte daniel dic de xp̄o quod

nosti. Cū venerit scūs scōz cessabit vnctio. ℟. Virgo israel reuertere in ciuitates tuas usq; quo dolēs auertēris gñabis dñz saluatorē oblationē nouā i ēra. Ambulabūt hoies i saluationē ℣ In caritate ꝑpetua dilexi te ideo attraxi te miserans. Ambu. Glia. Ambu.

In.iij.nocte. Euāg. scm iohem

In illo tpe: Miserūt iudei ab hierosolimis sacerdotes t leuitas ad iohānē vt interrogarent eū: tu quis es? Et cōfessus ē t nō negauit. Et cōfessus est qz nō sū ego xp̄s. Et reliq̄. ℣ Omel beati gregorij.

EX hui⁹ lectionis ℣bis nobis frēs carissimi iohannis hūilitas cōmēdat: q̄ dū tāte virtutis esset xp̄s vt credi potuisset: elegit solide subsistere in se ne hūana opinione raperet inaniter. Nā cōfessus ē t nō negauit. Et cōfessus ē qz nō sum ego xp̄s. Sz qz dixit nō sū negauit plane qđ nō erat. Sz nō negauit qđ erat vt veritatē loquēs ei⁹ mēbrum fieret cuius nomē sibi fallacit nō vsurparet. ℟. Jurauit dñs vt vltra iā nō irascar super terrā mōtes enī t colles suscipiēt iustitiam meā Et testamētū pacis erit in hirlm. ℣. Juxta ē salus mea vt veniat t iustitia mea reuelet. Et testa. Le. viij

QUm ḡ nō vult appetē nomen xp̄i fact⁹ ē mēbrū xp̄i. Ad dū infirmitatē suā studuit hūiliter agnoscē: nulli⁹ celsitudinem meruit veraciter obtinere Sz cum ex lectōne alia redemptoris nostri sentētia ad mētē reducit ex hui⁹ nobis lectionis ℣bis q̄stio valde nobis iplexa gñat. Alio qppe i loco inqsit⁹ a discipl'is dūs de helie aduentu respōdit. Helias iā venit et nō cognouerūt eū: fecerūt in eo q̄cūq; voluerūt. Et si vultis scire: iobes ipe ē helias. Tu: ℟. Jntuemi quāt⁹ sit iste qui ingredit ad saluādas gētes ipe est rex iusticie. Cui⁹ gñatio nō hēt finē. ℣ Et dñabitur a mari vsq; ad mare. Cuius. Lec.ix.

BEquisitus aūt iobes dic Mō sū helias. Quid est hoc frēs carissimi: qz qđ veritas affirmat: hoc ꝓpba veritatis negat. Valde nāq; inter se diuīsa sūt: ipe ē: t nō sū. Quō ḡ hic ꝓpba veritatis ē si eiusdē veritat' fmōib⁹ cōcors nō est? Sed si subtiliter veritas ista rediit: hoc qđ itra se ꝑtū sonuit: quō cōtrariū nō sit inuenit. Ad zachariā nāq; de iohānis ꝓmissione angelus dicit. Jpe p̄cedet añ illū in spū et virtute helie. Tu. ℟ Mōtes israel ramos vestros expandite t florete et fructus facite ꝓpe est vt veniat dies dñi. ℣. Rorate celi desup t nubes pluāt iustū

aperiat terra germinet salua
tore. Prope. Glia. Prope ỹ.
Emitte ag. In lau. añ Canite
tuba i syon qz ppe est dies dñi
ecce veniet ad saluãdũ nos al.
alla. ps. Dñs reg. añ. Ecce ve-
niet desiderat⁹ cũctis gẽtib⁹ t
replebit glia domus dñi alla.
ps. Jubilate añ. Erũt prava i
directa t aspa i vias planas
veni dñe et noli tardare al. ps
Deus de⁹. añ. Domin⁹ velet
occurrite illi dicẽtes magnuz
principiũ t regni ei⁹ non erit
finis: de⁹ fortis dñator pri cepi
pacis. alla al. ps. Bñ⁹ añ Oi
potens sermo tu⁹ dñe a regali
bus sedib⁹ veniet. al. ps. Lau

GAudete in dño sẽp Lap.
iterꝝ dico gaudete mode
stia vra nota sit oib⁹ hoib⁹ do
min⁹ ppe ẽ. Hymn. Vox clara
ỹ. Vox clamanti añ. Ego vox
clamãtis i deserto dirigite viã
dñi sicut dixit esaias pphera
ps. Bñ⁹. Ozõ. Excita ꝙs dñe.
Mẽo. de scã ma. Ad pmã. ãn
Canite tuba. ps. De⁹ de⁹ me⁹
respi. ad tu. añ. Ecce veniet.
ps. Legẽ po. Lapz. Gaudete
R. tỹ. nec pma dñica aduẽt⁹
dñi ad oẽs ho. dicũtur. Ad vi.
añ. Erũt prava in directa. ps.

NIhil solli ũ. ap. Defecit
citi sitis: sed in oi ozõe t
obsecratione cũ gratiarũ actõe
petitiones vestre innotescãt
apud dñm. Ad ix. al. Omipo
tens sermo tu⁹. ps. Mira. L

QUi vel que exuperat oiz
sensum custodiat: cozdat
corpora vestra t intelligẽtias
vestras. ad vs añ. Sede a dex
tris. ps. Dixit dñs. Lap. Gau
dete in dño. ỹ. Festina ne tar
daueri. ãre hoc R. ad O. hy⁹
Conditor alme. ỹ. Rorate ce
li. O. ps Magn. Ozõ Excita
ꝙs dñe. Mẽo. de scã ma. vts.
quotidie phebꝫ. vsq ad vig.
natalis dñi. dicant ỹ. t R. ps
ordinẽ nocẽ. dñicalis hystorie
qñ de fer. agit ¶ Feria. ij. L. i

ET regẽ dñm exercituum
vidi oculis meis. Et vo
lauit ad me vnus de seraphin
et in manu ei⁹ calcul⁹ quẽ for
cipe tulerat de altari t tetigit
os meum et dixit. Ecce tetigi
hec labia tua: et auferetur ini
quitas tua: t peccatum tuum
mundabitur. Lectio secunda

ET audiui vocem dñi dicẽ
tis. Quez mittã t qs ibit
ex vobis? Et dixi. Ecce ego.
Mitte me. Et dixit: Vade et
dices populo huic. Audite
audientes et nolite intellige-
re: et videte visionem et nolite
te cognoscere. Lectio tercia.

EXceca cor ppli huius: et
aures eius aggraua: et
oculos eius claude: ne forte vi
deat oculis et auribus suis au
diat et corde suo intelligat. et
conuertat⁹ vt sanẽ eũ. Et dixi.

usq; quò dñe. Et dixit. Donec desolent ciuitates absq; habitatore & dom⁹ sine hoie: et terra derelinq̃tur deserta. ān. Dicit dñs penitẽtiã agite appropinquabit enĩ regnũ celoꝝ. al. ps Bñ⁹. Gdvs. ā. O. ps. Magt.

℣ Feria tertia. Lectio prima

ET longe faciet dominus hoies et multiplicabit q̃ derelicta fuerat in medio tre Et adhuc in ea decimacio: et cõuerteture et erit i oñssione sic̃ therebintus: & sicut querc⁹ q̃ expandit ramos suos. Semẽ scñ erit id qs steterit i ea. L. ij

ET factũ est in dieb⁹ achaz filij toathan filij ozie regis iuda ascendit rasin rex syrie et facee filius romelie rex isrl in hierusalẽ ad p̃liandũ cõtra eã et nõ potuer⁹ debellare eã. Et nunciauerũt domui david dicẽtes Recessit syria sup effraim

ET cõmotus est cor L. ij ei⁹ et cor ppli eius sicut mouentur ligna siluarũ facie venti. Et dixit dñs ad esaiam Egredere in occursũ achaz tu & q̃ derelict⁹ è ia sub filio tu⁹ ad extremũ aqueduct⁹ piscine superioris in via agri fullonis & dices ad eum: Vide ne. sileas. Hec dicit. añ. Cõsurge cõsurge induere fortitudine brachij dñi. ps. Bñdic. Ad vñ añ. O. ps. Mag. Si vigilia sci thoe apli i oñica vl in iij. fe. vl v. fe. vl i sabbõ q̃tuor tẽpor⁹ euenerit nihil fiat de vig. nisi tm̃ mẽo. ad missã: si q̃cũq; alia fe. contigerit fiat missa d vig. Si fes. sci thome apli i vi. fer. vl i sabbato q̃tuor tẽpor⁹ eue. nichil ad matut⁹ de ieiunio fiat. nisi tm̃ mẽo. si p⁹ fcia d⁹ missa de apło. Post vi. d⁹ missa fiat solẽnis de ieiunio: vtraq; ad pr̃cipale altare i choro p⁹ ix. Si fes. sci thõe apli i oñica euenerit differat usq; i crastinũ vt inferius patebit i loco suo. ꝛc.

℣ Feria quarta. Lectio p̃ma

NOli timere & cor tuũ ne formidet a duab⁹ caudis tytionũ fumigãtiũ istor⁹ i ira furor⁹ rasyn regis syrie & filij romelie: eo q̃ cõsiliũ inierũt ẽ te syria i malũ & effraim & filij romelie dicẽtes. Ascẽdam⁹ ad iudã: & suscitem⁹ eũ: & auellam⁹ eũ ad nos: & ponam⁹ regẽ i medio et⁹ filiũ tabeel. Hec dicit

HEt dicit dñs. Ne. ueit. de⁹. Nõ stabit & non erit istud sz caput syrie damasc⁹: & caput damasci rasyn. & adhuc lx. & quiq; ãni & desinet effraim

ET caput eẽ ppls. Le. iij effraim samaria & caput samarie filij romelie. Si non credideritis nõ pmanebitis. Et addiecit dñs loq̃ ad achã dicens. Pete tibi signũ a dño do tuo i p̃fũdũ inferni sine i excelsum supra. Hec dicit. añ. Donẽt dño

glaz t laudē ei⁹ t i sulis nūcia-
būt qz ecce veiet t nō tardabit
ps. Dicit⁹ Ad vs. ant. O ps
Mag. C Feria. v. t duab⁹ se-
riis seq̄ntib⁹. ℣. t ℟. eodē or-
dine dicāt q̄ i iij. fe. p̄cedenti.

E T dixit achaz. Lect. i.
Nō petā t nō tētabo dn̄z
Et dixit Audite g̈ dom⁹ dauid
Nunq̄d paruz vobis est mole
stos esse hoib⁹ qz molestu estis
t deo meo: Propter hoc dabit
dn̄s ip̄e vobis signū. Nec. l. ij.

E Ece virgo cōcipiet t pa-
riet filiū t vocabit nomē
ei⁹ emanuel. Butyrū t mel co
medet: vt sciat reprobare ma-
lū t eligere bonū: qz anteqū sci
at puer reprobare maluz t eli
gere bonuz: derelinq̄tur terra
quā tu detestaris a facie duor
regū suor. Lectio tertia

A Dducet dn̄s sup te t sup
ppl'm tuū t sup domuz patris
tui dies q̄ nō venerūt a diebus
separōis effraim: a iudacū rege
assyrior. Nec. ān. Consola
mini cōsolamini ppe me⁹ dic
dn̄s de⁹ nr̄⁹. B⁹. Ad vs ān.
O ps. Mag. C Fer. vi. Le. i.

E T erit i die illa sibilabit
dn̄s muscę q̄ est in extrēo
fluminū egypti Et api q̄ est in
terra assur t veniēt t requiescent
oēs in torrētib⁹ vallium t i cauer
nis petrar: t in oibus frutet⁹
I t i vniūsis foramib⁹. L. ij
R die illa radet dn̄s in no
uacula cōducta in his q̄ trans-
flumē sunt in rege assyrior ca-
put: t pilos pedū t barbā vni
uersam. Et erit i die illa nutri
et hō vaccā bouuz t duas ones
t prevbertate lactis comedet
butyr. Butyr enī t mel man-
ducabit oīs hō q̄ relict⁹ fuerit
in medio terre. Nec. Lect. iij.

E T erit in die illa oīs loc⁹
vbi fuerit mille vites mil
le argenteis t in spinas t i ve
pres erūt. Cū sagitt⁹ t arcu in
gredietur illuc. Quia vepres enī et
spine erūt in vniūsa terra: t ōs
mōtes q̄ in sarculo sarient nō
veniet illuc terror spinar t ve-
priū t erit in pascuā bouis t i
p̄culcationē pecoris. Nec. ān.
Dies dn̄i sicut fur veniet in no
cte ita t vos estote pati. qz qua
hora nō putat⁹ filius hois veiet
ps. Bēā. Ad vs ā. O. ps. M.
Notandū q⁹ ab inceptōe āe O
sapiētie. vsq; ad vigi. natalis
dn̄i i fe. dieb⁹ q̄n de fer. agitur
iij. ān. ad vs sup hos hinc ide
inter pueros discutiāt. v. ā. ab
aliq̄ clerico de. ij. forma incipi
atur. Septuagesimo kalēdas ia
n uarij sp incipiet ān. O spes
t hoc seq̄ns ℟. Festina. semp
dr̄ ad vs ab aliq̄ clerico de. ij.
forma ad initiū hui⁹ ān. O ni
si forte in sab. inchoet: nūc enī
dicāt ℟. de hystoria dn̄icali vi
delz ℟: Qui vēturus Et postea
de aliq̄ puero exprte chori p̄o

luntate rectoris dñ ãttiãie ad vs̃ qñ de aduẽtu agit vsq; ad vigi. natal' dñi: nisi in sab. iiij. dñice. ℟ Festina ne tardaueris dñe. Et libera pplm tuũ. ℣ Veni dñe t noli tardare relaxa facinora plebi tue. Et. Hꝛ Aterũ a choro reicipiat ℟. Festia hy' Cõditor. ℣ Rorate ce. Excellẽtior psona q̃ in choro dñs fuerit incipiat ã. O sapia q̃ ex ore altissimi ꝓdisti attingens a fine vsq; ad finẽ fortit suauit disponẽsq; oia veni ad docẽdũ nos viã prudẽtie. ℣. Magñ. Nulle deinceps fiãt p̃ces nec; pstratões ad vs̃ Sed ad ꝓpr. t ad õs alias hõs fiãt p̃ces cũ pstratõib' more solito. Mẽo. de scã maria. ad istũ p̃mũ. O vr añ. Aue maris'. Ad alias vovs̃ qñ ofer. agit vr ad mẽo de scã maria añ. Btã es maria. Ad istud p̃mũ O nulla fiat mẽo. de oib' scis: sz ab hinc fiãt mẽo. de scã maria t võ oib' scis̃ sic i alijs fe. vsq; ad vigi. nãt' dñi tã ad vs̃ q̃ ad matu. Iste añe seq̃ntes ꝓ voluntate cãtoris singuli i diuersis ves. inciplant ab excellẽtioꝛib' sonis p' illũ q̃ añ. ad p̃mũ O. incepit gradati p singulas psonas descẽdẽdo vsq; ad vigi.

O Adonay t nati. dñi. añ dux dom' isrl̃ q̃ moysi in igne flãme rubi apparuisti ei i syna legẽ dedisti veni ad redimendũ nos i brachio extẽto

O radix iesse ℣. Magt. añ. que stas i signũ ppl'oꝛ sup quẽ cõtinebũt reges os suũ quẽ gẽtes deprecabũtur veni ad liberãdũ nos tã noli tardare ℣. M. O clauis dauid t sceptrũ dom' añ. dom' isrl̃ q̃ aperis t nẽo claudit claudis t nẽo aperit veni t educ vinctũ de domo carceris sedẽtẽ i tenebris t vmbra mortis ℣ O oriẽs splẽdoꝛ Magt. añ. lucis eterne t sol iustitie veni t illumia sedẽtes i tenebris t vmbra mortis. ℣ Magnificat. añ O rex gẽtiũ t desideratꝰ eaꝝ lapisq; ãgularis q̃ facis vtraq; vnũ veni salua hoiez quẽ de limo formasti. ℣. Magt. añ. O emanuel rex t legifer nr̃ expectatio gẽtiũ t saluatoꝛ eaꝝ veni ad saluãdũ nos dñe deꝰ O virgo virgi= nũ quõ fiet istud: qz nec p̃mã similẽ visa es nec habere sequẽtẽ filie hyrl̃z qd me admirami diuinũ ẽ misteriũ hoc qd̃ cerni O thoma (tis ℣. Mag. ãn. dydime: ꝓ ℣ quẽ meruisti tãgere te p̃cibus rogam' altisonis succurre nobis miseris ne dãnemur cũ ipis i aduẽtu iudicis. ℣. Magñ. Nec sola ãn O thome dydi. vr ad vtraq; vs̃ de scto thoma apło sup ℣ Mag. Mẽo. de aduẽtu in die scti thome apli. Ad matu. ãn. Nolite timere quinta ei dies veniet ad nos dñs deꝰ nr̃. Quando aũt festũ sci thome apli dic

ferk in. ij. fer. tūceo āno hec ā. Nolite timē. oīno ꝓtermittak ⁊ ān ferial. ſ. Dicit dñs. ad mo. de aduētu d'cak. In vigilia nak. dñi ad mak. iuitato. Hodie ſcietis qz veniet dñs et mane videbitis gloriā ei⁹. ps Venite. Hoc inuitak. dr a ſolo clerico de. ij. forma niſi do. eue ne. ỹ⁹. Verbū ſupnū. Sup no. ñm. ⁊ ꝑi. illi⁹ ferie. ℣. Cōſtātes eſtote. ℟. Videbit⁹ auxiliū dñi ſup vos. Scōm matheum.

In illo tpe: Cū eſſet deſpō ſata mater ieſu maria ioſeph anteq̄ cōuenirēt inuēta eſt in vtero hñs de ſpū ſctō. Et Omelia origenis reliq̄ ue fuit neceſſitas fratres vt deſpōſata eēt maria ioſeph niſi ꝓpter ea quaten⁹ hoc ſacramētū diabolo celarek: ille malign⁹ fraudis cōmēta adūſus deſponſatā virginē nulla pēitus ſuenirēt. Vel ideo deſponſata fuerat ioſeph: vt nato infanti: vlt ipi marie curā videretur impēdere ioſeph ſiue ī egiptum iens vel inde denuo redi ēs. tō fuerat deſpōſata ioſeph nō th in cōeupiſcētia iūcta. ℟. Sanctificamini hodie ⁊ eſtote parati qz die craſtina videbit⁹ Maieſtatē dei in vobis. ℣. Hodie ſcietis qz veniet dñs ⁊ mane videbitis Maie. Lec. ſecūda. Mater inqt ei⁹. Mak ima culata: mater incorrupta: mak intacta. Mater eius. Cui⁹ ei⁹? Mater dei vnigeniti dñi ⁊ regis oīm plaſmatoris ⁊ creatoris cūctor̄: fili⁹ q̄ excelſis eſt ſine matre: ⁊ in terris ē ſine patre. Ipſi⁹ q̄ in celis ſm deitatē in ſi nu eſt patris: ⁊ in terris ſm corpis ſuſceptionez in ſinu eſt mris. O magne admiratōis gra. O inenarrabil⁹ ſuauitas O ineffabile magnū q̄ ſacramentū: ipa eadē virgo ipa ⁊ mr̄ dñi: ipa et genitrix: ipſa et ei⁹ ancilla plaſmatio eius ipſaq̄ genuit. ℟. Conſtantes eſtote videbit⁹ auxiliū dñi ſup vos iudea ⁊ hirlm nolite timere. Cras egrediemini ⁊ dominus erit vobiſcū. ℣. Vos qui in puluere eſtis expgiſcimi ⁊ laudate ecce dñs veniet cū ſalute. Quis iſta Lec. iij. Cras. vnq̄ audiuit: q̄s vidit talia: q̄s hoc cogitare potuit vt virgo mr̄ eēt: intacta gnaret q̄ ⁊ virgo pmāſit ⁊ genuit? Sicut eni rub⁹ quōdā cōburi videbatur: ⁊ ignis eū nō tāgebat: ⁊ ſicut treſ pueri i camio iclusi hē bant: ⁊ th eos nō ledebat ſicendiū: nec odor fumi erat in eis: vel quēadmodū danieli intra lacū leonū ſcluſo clauſtri non aptī allatū ē ei prādiū ab abacuc: ita ⁊ hec ſcā virgo genuit deū ſed intacta permāſit Mr̄ effecta eſt: ſz virginitatem nō amiſit. Tu autem dñe miſere

℟. De illa occulta hĩratõe sua egressus est filꝰ dei descendit Uisitare ⁊ cõsolari oẽs q̃ eũ de toto corde desiderabãt. ℣. Ex syon spẽs decoris eiꝰ deꝰ nr manifeste veniet. Uisi. Hlia. Qui. Rõ dr Te deũ. ℣. Crastina die delebit iniq̃tas. ℟. Et regnabit sup nos saluator mũdi In laudibꝰ ãn. Judea ⁊ hierlm nolite timere cras egrediemini ⁊ dñs erit vobiscũ. ps Miſere. ⁊ cetera ripi. illiꝰ fer. ⁊ si dñica fuerit: tũc dicat ps. Dñs reg. sicut in alijs dñicis õce. ãn. Hodie scietis q̃ veniet dñs ⁊ manevidebitis gliam eiꝰ. ãn. Crastina die delebitur iniq̃tas ⁊ regnabit sup nos saluator mũdi. ãn. Propter syon nõ tacebo õec egrediat vt splẽdor iustꝰ eius Si vig. natis dñi in sab. ꝓtigerit: nõ dr ãn Propt syõ ⁊ super canticũ: sq ãn. Expectet. cum ps. Audite celi. ⁊ in illo anno oino õtermittat. ã. Propter syon. Sq̃ quecũq̃ alia feria cõtigerit ãn Propt syõ. ⁊ super canticũ dicet ã Expectet sic̃ pluuia eloquiũ dñi ⁊ descẽdet sup nos sicros deꝰ nr. ps. Audite ã. Crastina die erit vobis seꝰ dicit dñs deꝰ exercituũ. ꝑ. Laudate dñm de celis. Capitulũ.

PRopter syon non tacebo ⁊ ppt hierlm nõ quiescã donec egrediat vt splẽdor iustꝰ ei⁹ ⁊ saluator eiꝰ vt lãpas accẽdat. hyꝰ. Uox clara. ℣. Hodie scietis q̃ veniet dñs. ℟. Et mane videbitis gliaz eiꝰ. ãn. Cum eẽt desponsata mr iesu maria ioseph: anteq̃ cõuenirẽt: inuẽta est in utero hñs q̃ ex illa natũ est de spũsctõ est alla. ꝑ. Bꝰ

DEus q̃ nos redẽptõis nre ãnua expectatione letificas: ꝑsta vt vnigenitũ tuũ quẽ redẽptorẽ leti suscipimꝰ venientẽ quoq̃ iudicem securi videamꝰ Dñm nrm iesũ xpm si. t. q̃ te. vi. ⁊ reg. in vnit si. deꝰ: p oĩa. s. s. ã. Dñs vobis. Quer hebdomadarius dicat Benedicamꝰ dño Nec p̃cedẽs oro ꝺr ad matu. ⁊ ad alias hõs huius diei ⁊ ertã ad ꝑmas vẽ. Rõ dicãtur p̃ces nec fiat genuflectio ad has matu. nec ad alias quas horas huiꝰ diei Rõ dicãtur matu: de scã maria hac die in ꝓcessu: nec ab hic vsq̃ ad oc. scti stephani. Nulla fiat meõ. ad has matu. si dñica fuerit nisi tm̃ de oĩbꝰ sctis. s. ãn. Ecce dñs ve. ℣. Ecce appe. do. Oro. Cõsciẽtias. Rõ ꝺr ps Ad te leuaui. ad has matu. nec ab hic vsq̃ ad inceptionem hystorie Dñe ne in ira. Ad. i. ã. Judea ⁊ hierusalẽ. ps Deꝰ in noie. õ. Beati imacu. Retribue. Hlia patri. ã. Hlia tibi trinitas. ps Quicũq̃ vult. Cap. Dñe miserere nr. ℟. Jesu xpe. cũ alla. ℣. Qui sedes. ⁊ dr cũ alla. quoti

die ista oct. vsq; ad octa epi. t in ipsis octa. t iste ℣. Vulsedes hac die tñ dr. Hoc etiam gñaliter fit p totū ānū q quotiēscūq; dicant ℟e. sup ho. cuz alla. ℣Jesu xpe. dz̄p cedere cū alla. ℣reces t cetera q ad p̄mā pertinēt absq; pstratione expleant. Si nō fuerit dñica dr cātr ferial t in vig. epi. sup. ℟e Jesu xpe. Si hec vig. in dñica eue. hoc mō dicet p̄ma Sup. i. hymn. Jā lucis. dz idē cātr q in dñicis p̄cedē. ān. Judea t hierusalē. ps. Deus i noie. ā. Te ture. ps. Quicūq; vult. cp̄. Regi sclorz. ℟. Jesu xpe cū alla. cetera vtā. Ad oēs hōs dñr cā tus ferial sup hym. si dñica nō fuerit. Ad. tiā. ān. sup pos incipiat ab alio clerico de seda forma ex p̄tecedenti t ita cete alie. ad ceteras ho. discurrāt p ordinē. ān. Hodie scietis ps. Legē pōe. cap. ℣zopter hoc ℟. dicit in. tiā. forma a clerico p̄rio illi q̄ ā. cepit. t ad cetas ho. dñr ℟e. in eadē forma. ℟. Cōstantes estote. Alla alla. ℣. Videbitis auxiliū dñi sup vos. Alla. Gl. Cō. ℣. Crastia die erit vobis sal. ℟ Dicit dñs de exercitibus. ne alla. Sciēs ē q oes ℣. ℟ alla dicant p totū ānū e. q. p pasche: nisi p ℣. Verbū caro. t p ℣ Dñs resurrexit. ozo. De q nos. Ad vla. Crastia die ps. Defec. Cap

Ut debūt gētes iustū tuū: t cūcti reges sclitū tuū t vocabit tibi nc men nouū: qđ os dñi nois auit. ℟. Crastia die erit vobis sal. Alla. alla. ℣. Dic dñs de exercitu Alla. ℣. Hodie scietis qz veniet dñs. ℟. Et mane videbitis gliaz ei. ozō vtā. Ad ix ān. ps. Mirabilia

Non vocaberis Laplm vltra derelicta: t tra tua nō vocabit āplius desolata sed vocaberis volūtas mea in ea: t terra tua inhitabit. ℟. Hodie scietis qz veniet dñs. Allā allā. ℣. Et mane videbitis gliaz ei. Alla ℣. Cōstātes estote. ℟. Videbitis auxiliū dñi sup vos. Si hec vigi. natal dñi i sab. ꝓtigerit. ieiunia. iiij. tēpoz nō i ipsa hebdā: sz i p̄cedēti erūt. Si aūt hec vigi. i do. eue. totū fuitiū fiat ō do. vsq; ad ℣. ktū nd. q̄ erit. Cōstātes estote. ℟. Dñs cūctatōes eas. ℣ter iuita. qđ erit de vigi. sz Hodie scietis. Dein de ℣o. totū de vigi. ōz t post p̄mā collectā q̄ erit de vigi. p ps. Bñdict fiat mēo de do. tā tū. Sz nulla fiat mēo de sācta maria: nec etiā matu. de ea dicant i p̄cētu nsq; mēo. de oib scis Jnuitatoriū tñ erit de vigilia. s. Hodie scietis. Ad p̄mā ān. Judea t hierlm ℟e cap. ℣. ℟. et colle supōēs alias ho. de vigi. erūt cū orōne de vigi. p̄dicta t nichil de dō. Missa ℣o

di.

ñticak licꝫ. ℣ Post ꝑmã añ ktiã
℟ añ ꝑcessiõz. Et missa de vig.
dñ posuit. in choro ad ãtẽticũ
altare cũ ilia: ℣ Exultã. Se
quẽtia. Jubilem⁹. In vigilia
natal dñi. Ad primas vñ. ãn.
Expacifico magnificat⁹ ℟ cui⁹ vultum desiderat
vniuersa terra. ꝑs. Lauꝺ pue
ri. Hac die ad vñs ẽpo vt deca-
nus añ incipiat: excellentior ꝑ
sona alteri⁹ ptis chori p illuz
q exeq̃ officiuz illi⁹ dici. scda
ab alio excellẽtiore incipiatur ita
ꝺiscurrẽt singule añ psona
rũ dignitate. Scda. ãn Ma-
gnificatus ẽ rex pacifico⁹ super
oẽs reges vniuersę terre. ꝑs.
Lauꝺ do. o. gẽ. ãn Scitote qꝝ
ppe ẽ regnũ dei amen dico vo
bis qꝝ nõ tardabit. ꝑs. Lauda
sia mea do. ãn Leuate capita
vra: ecce appropinq̃bit redẽ-
ptio vestra. ꝑs. Lauꝺ do. qñ
bo. ãn Cõpleti sũt dies marie
vt pareret filiũ s añ ꝓmogenitum
ꝑs Lauda hierusalem do. Et
sciẽdũ ẽ q̃ qñcũq; i duplicib⁹ festis
ad primas vñs q̃nq; añ dicantur
sup psal. dicãt ꝑdicti v. ꝑs ad
eaꝺẽ vñs: nisi i circũcisiõe dñi
et epi. et purifica. nisi fes. corpis
xpi. Epus i cappa serica dicat
cañ. loco ꝑmutato: ẽpo absen
te decan⁹ vel alicꝫ alt⁹ locũ ei⁹
tenẽs loco nec hitu mutato: di

Populꝰ gẽtilis ℟ cat. Cõ
uulsabat ꝑ tenebris vidit
lucẽ magnã: habitãtib⁹ i regi
one vmbre mortis lux orta ẽ eis.
Cãtor et alie due psone pro dis
positõe illi⁹ cãtoris cãtent ad
gradũ chori in capis sericis. ℣
Judea et hierlm nolite timere.
Cras egrediemini Et dñs erit
vobiscũ. ℟ Cõstãtes estote vi-
debitis auxiliũ dñi sup vos. Cras
filia. Et dñs. Duo rectores ex
ute choro: ipsi incipiãt hymnũ a
cãtore prius quesitũ. Hymn⁹
Veni redẽptor gẽtiũ ostẽ
de partu xpginis miret oẽ
seculũ: talis decet partus deũ. Non
ex virili semine sz mystico spira
mine xpi verbũ dei factũ caro: fructꝰ
q̃ ventris floruit. Alnus tume
scit virgins: claustra pudoris
permanẽt vexilla xpi micant
vernãt i tẽplo deꝰ. Procedẽs
e thalamo suo pudoris aula
regia gemine gigas substãtie
alacris vt currat viã. Egressus
eiꝰ a patre regressus eiꝰ ad patrẽ
excursus vsq; ad inferos recur
sus ad sedẽ dei. Equalis eterno
patri carnis tropheo accingere
infirma nostri corporis virtute
firmans perpeti. Presepe iã ful/
get tuũ lumẽq; nox spirat no
uũ: qđ nulla nox interpollet fi
deq; tuũ lucebat. Deo patri sit
gloria eiusq; soli filio cũ spũ pa. et
nũc et ppe. Amẽ. Dũ hymnus ca
nit duo pueri q̃ sunt de thuri
bulis duas capas deferant de
serico pncipali sacerdoti q̃rum

altera alteri sacdoti p vo-
ce mutat ad thurificandū alta
re. In fine pdicti hymni. ℣. ℟.
Deo pri sit. Nō ℣i fine hui⁹
hy⁹. Illa tibi do. nec ad cōpl.
℣. Deo pa. Duo pueri i sup
pelliciis ad gdū chori dicāt ℣
Tāq̄ spōsus ℟. Dns pcedēs
de thalamo suo si nealia. Añ
sup ps Magt. excellētior pso
na exīte chori incipiat. Et si
epūs pñs fuer. cātor ipazān. ei i
iūgat â Dū ort⁹ fuerit sol de ce
lo videbitis regē regū, pcedē-
tē a patre tāq̄ spōsus de thala
mo suo. ps Ma. Tota cater.
ān. anteq̄ itonet ps Ma. Dec
sūt festa maiora duplicia in q̄
bus ad primas vō tm añ. sup
ps Ma. tota cātabit añ. antē
psal. itonationē: ⁊ oīa altaria
ecclie circa pbyteꝝ icēsabit
dū ps Ma. cātat. ⁊ ad singu
los nocturnos ad matu. prīcipa
le altrare et chor⁹ semper ad
meō. lect. noc. ⁊ in die sp fiat p
cessio q̄cūq̄ se. ptigerit scilicet
p̄im⁹ dies natal dñi. Dies
epi. dies purifica. btē marie:
prim⁹ dies pasche: dies ascēsi
onis dñi: pm⁹ dies pēthe. Fe-
stū sctē trinita: fes. corpis xp̄i:
festū reliqaꝝ: festū assūptionis
⁊ natiuitatis btē marie: fes. de-
dica. ecclie: festū oīm scōꝝ: fes.
cōceptōis btē marie: ⁊ festa lo
ci. p̄ost ichoatōem añ. pcedat
executor officij cū aliq̄ sacerdo
p⁹ illū excellētiorē ad thuris
candū altaris. ij. thuribul. de
q̄ꝝ vno ministrabit puer hebdē
dari⁹. De reliq̄o ali⁹ puer p
dispositōe sacristaꝝ Si epūs fu
erit pñs sacerdos scdari⁹ cū ca
pellano epī: ipz epz i sua sede
icēset. Deide pcedāt ad thu-
rificādū cet⁹ altaria circa ps-
byteꝝ excellētior sacerdos ex
eat p ostiū psbyterij septētrio
nale cū vno ceroferā. ⁊ vno thu
ribulo sacrista i manu suaꝝ virgā
gestāte: ⁊ eos pcedente primo
ad altare sci martini: deide ad
altare scē katherine: tp⁹ ad al
tare aplorꝝ vltio ad altare scē
trinitatis: qđ dr salue. Secun
dari⁹ p ostiū psbyterij australe
pdicto mō exeat cū mīstris suis
p̄rio altare sci Nicolai: dein
de ad altare scē marie magda
lene: vltio ad altare sci stepha
ni. Quib⁹ thurificati āboꝝ ei
ant ad ostium psbyterij exīte
australi ⁊ ibidē excellētior sa
cerdos th⁹i vtrūq̄ thuribul,
iponat: ⁊ sic itrēt ⁊ thurificent
epz i sua sede Deide thurificēt
supiorē añ gradū chori hebdo
madario ꝑstituto ad orōnē di
cēdā sol⁹ epūs nō mutet orōnē
De⁹ q̄ nos redēptōnis vtē ad
matutinas ⁊ terminetur vt ibi
dicit Dñs vobscū. A duob⁹
clericis de secūda forma dicit.
Bñdicam⁹ dño sine Alla. Et
scīēs ē q⁹ oīb⁹ vig. scōꝝ siue sit

de tpali siue de scis: sp ad pri-
masvs̄ &rozō de vigi. nisi se.
differak: t nisi i vigilia scī thō
me apli: t scī iacobi: t scī bar-
tholomei. Ān ℣o festū differk
tūc in vigi. p̄dictoꝝ apkoꝝ ozō
de die dicak ad primasvs̄ Ad cō
pleto. vn̄o de supiozi gradu su
per p̄s. incipiat. ān Ecce pati
sikes holb⁹ expectātib⁹ dñz su
um qñ reūtak a nuptijs. Cō
tinuo: cek p̄i cōsueti cap. Tu
in nobis es dñe. Hymn⁹.
Saluator mūdi dñe q̄ nos
saluasti hodie: i hac nocte nos
ptege t salua oi tpe. ℟ deste
nūc ꝓpici⁹ t parce supplican
tib⁹: tu dele nra crimia tu te-
nebras illumia. ℣ e mētē sōnus
opprimat: nec hostis nos sur-
ripiat nec vllis caro petimus
cōmaculek sordib⁹. ℟ e refor-
mator sensuū voti p̄camur cor
diūt puri castis mētibus sur
gam⁹ a cubilib⁹. ℣ eo pki sit.
Hāuerit vtrū vr alī⁹ cāt⁹ i cho
ro Sax sk hymnū. Saluator
mūdi. p̄ iste cāt⁹ subsequens.
℟ñsio ē: q nō nisi in trib⁹ die
bus i heb. natal dñi: vidz i die
scī stephani: sci iohis t scōrūz
innocētiū q̄ sūt extra regulaz i
q̄b⁹ ois cāt⁹ cuiuscūq hymni
pōt variari p voluntate incipiē-
tis ppt tres solēnitates ibidē
celebratas t abātiq̄ pmissas. s
leuitaꝝ sacerdotū t pueroꝝ.
Nic hy⁹. Saluator mūdi. &r
ad cōple. q̄tidiev̄sq ad octa-
epi. t i ip̄is oct. t i oīb⁹ dupli-
cib⁹ festis ab octa. epiph̄ievs
q ad p̄mā dñicā xl. Et in oīb⁹
festis duplicib⁹ a pēt̄. vsq ad
vigi. natal dñi. Dicek etiā i vi
gilia pēt̄. t p̄i⁹ hebdo scilz
in v. t. vi. fek. t sabbato t quo-
tidie p oct. t i oct. assūptōis: et
natiuitat: btē marie. Et p oct
dedicatōis eccle siue de octa.
fiat fuitiū vel de alio festo. ix.
lec. nisi dedicatio alicui⁹ eccle
sie i xl. cōtigerit vel i paschali
tpe. Quidā puer ex pte chori:
loco nec hītu mutato: dicat ℣.
Custodinos An⁹ de excellēti:
p̄sonis ex pte chori p̄ dispōne
rector incipiat. ān. Vigilate
oēs t orate nescitis ei qñ tēp⁹
sit: vigilate q: nescitis ei qñ do
min⁹ dom⁹ veniet: sero an me-
dia nocte: an gallicātu: an ma
ne: ne cū venerit repēte inueiat
vos dormientes. ℣ Rūc dimit
tis. p̄eces t cek q ad ꝓple.
pinēt sūt exequēda. Notandū
q oēs clerici de supiozi gradu
t de scōa forma ad oēs vs̄ p̄n-
cipales q ānū stak tenēt i cho.
p̄tinue nisi dū. ℣. rnsoriꝝ cani-
tur qñ ℟. hētur t &r ad gradū
chori. Ad cōple. oēs i differēt
clerici p totā illā horā stare te
nētur sic ad matuti. p totū tē-
pus nisi dū lec. legūt t ℟. cuz
suis. ℣. cātant. Ad p̄mas tad
cekas hōs oēs vnoꝛmit stare

tenenk. Hac die tã ad vtrasq; vs̃ q; ad matu. scribãt q̃ttuor rctõres q; erãt de supiori gradu vidz i die natak dñi r i duobus dieb⁹ seqñtib⁹ i die epõie. r i die paschc r i. ij. fe. i die ascẽsio. r i die pẽthe. r i. ij. fe. i assũptio. btẽ marie: r i die dedica. In reliqs dieb⁹ erũt secũdarij de. ij: forma rc̃. In die ad mat oẽs rcõres chori simul incipiãt iuxta r cãtãt añq; a choro repetatur r hoc gñaliter p totũ ãnũ obs uetur q; in oi duplici fes. ꝑmo ycãtek iuxta. ab his q; dicturi sũt. ps. Venite. a choro toto ncantek inuik. Christ⁹ natus ẽ nobis Venite adorem⁹. ỽ Veñ. p⁹

O Christe redemptor oim ex pfe pris vnice. sol⁹ añ ꝑncipiũ: natus ineffabiliter. Tu lumẽ tu splẽdor patris tu spes gentis oiuz: tende q̃s fũdunt ꝑces tui p⁹ orbẽ famuli Demẽto salutis auctor q; nostri quõdã corpis exillibata ỽgie nascẽdo formã sũpseris. Hic pñs testatur dies currẽs p ãni circulũ q; sol⁹ a sede pris mũdi sal⁹ aduenerit. Hũc celũ terra hunc mare hũc oẽ q̃s in eis ẽ auctorez aduẽt⁹ tui: laudat exultãs cãtico. Nos q; q; scõ tuo redẽpti sum⁹ sãguiez ob diẽ natalẽ tui hymnũ nouũ cõcinimus. Gloria tibi dñe q̃ natus. Hic primũ dicetur. Gloria tibi dñe. Hic etiã ỽ⁹. dñi sine oim hymnoz eiusdẽ metri vsq; in crastinũ puri. ꝑterq; i festo evl. r p octa. r nisi i hymno. Deus creator oim Dicet etiã i fine oim hym. eius dẽ metri r i oib⁹ festis r p oct. btẽ marie. Et i cõmemoratiõe btẽ marie virgis eiusdẽ metri p totũ ãnũ. Et i festo de corpe xp̃i r p oct r in oc. q̃ de tõts occurrit tuitiũ nisi i hy⁹ Verbũ sup. ꝓncipal rctõr r su⁹ collateral i duplicib⁹ festis sic hy. incipiãt r ps. intonẽt. Et secũdari⁹ cũ suo collaterali ex sua parte eodẽ mõ se gerãt añ. sup ps. eodẽ mõ. Hicinde discurrẽt sicut ad ꝑmas vs̃. In ꝓio noct ãn. Dñs dixit ad me fili⁹ meus es tu ego hodie genui te. ỽ. Quare fre. ãn. Tanq; sponsus dñs ꝓcedẽs de thalamo suo. ỽ Deli eñ. ãn. Diffusa ẽ gra in labijs tuis, ꝓpterea bñdixit te deus in eternũ. ỽ. Eructa. Singuli ỽ. a duob⁹ pueris ad gradũ chori in suppellicijs dicant ỽ Tanq; spõsus. ỽ. Dñs ꝓcedẽs de thalamo suo sine aliã. Sex prime lec. in suppellicijs legãt ita vt prias r secundam. lec. duo canonici de. ij. forma legãt. Tertiã canonic⁹ de supiori gradu ita vt p dignitatẽ p sonax lec. gradati ascẽdãt: vt excellẽtioz p sona extremã lec. legat. Sin q̃s mõ cãtorez. ỽ. ordinẽtur sic vt eox q̃s ita fiat ascensus: vt tres excellẽtiores

q̄ nō legerit vlt̄. R. cātēt p̄mū
t. ij. R. a duob⁹ de. ij. for. cātē
tur. Leta R. i suptori gradu
dicāt ita q. vi. R. t ix. ad trib⁹
cātēt Sigula R. i suppelliciis
ad gradū chori cātēt lectores
t cātores ad vs. et ad matt. t
ad missā postq̄ legerit t cāta-
verit: coram epo ad bñdictionez
se hūliēt tres p̄me lec. de p̄-
pheta Esaie leg it. Lectio. i.

PRimo tēpore alleuiata ē
tra zabulō t terra nepta
lim: t nouissimo aggrauata est
via maris trās iordanē gali-
lee gētiū. Populꝰ q̄ ābulabat
in tenebris vidit lucē magnā.
Habitātib⁹ i regiōe vmbre morti
lux orta ē eis. Multiplicasti gē
tē nō magnificasti letitiā. Leta
būt coram te sicut q̄ letāt i mes
se: sicut exultāt victores cap-
tāp̄da: q̄n diuidūt spolia. Ju-
gum eni oneris eiꝰ t virgā hu
meri eiꝰ t sceptrū exactoris su
perasti: sicut i die madiā. Qz
omis violēta p̄datio cū tumultu
et vestimētū mixtā sāguie erit
i cōbustionēt cib⁹ ignis. Pa
uul⁹ ei natꝰ ē nob: t filiꝰ datꝰ ē
nobis. In fine hax triū lec. dz
Hec dicit. Nō dz. Qui hodier
na die de virgine nasci dignat⁹
ē. Sēdz vsq; tuz duo clerici de
secūda forma i suppelliciis pa
riter stātes: incipiāt hoc R.
ad gradū chori. Hodie nobis
celox. Deide a gradu statū re
cedāt clerici vtrlq; ad stallum
suū. R. Hodie nobis celox rex
de virgine nasci dignat⁹ ē vt
homez p̄dictū ad regna celestia
reuocāret gaudēt exercit⁹ an-
gelox Qz sal⁹ etna hūano ge
neri apparuit. Iste V. subse-
quēs cāt̄ a q̄nq; pueris i su-
perpelliciis t amictis albis ca
pitib⁹ velatis cereosq; accen-
sos singulis deferētib⁹ i loco
eminēti. s. vltra magnū altare
ad chox cōuersi cāt̄ sic hūc
V. Glia i excelsis do t i tra pax
homīb⁹ bone volūtatis. Qz. R. ū

CōSolamini cōsolami pp̄le
me⁹ dicit deꝰ vr Loqmini
ad cor hierl̄: t aduocate eā q̄m
impleta ē malicia eiꝰ dimissa ē
iniq̄tas illius. Suscepit de ma
nu dñi duplicia: p omnibus petis
suis. Vox clamātis i deserto.
Parate viā dñi: rectas facite
i solitudie semitas dei nr̄i. Omis
vallis exaltabit t omis mons et
collis humiliabit: t erūt prava:
i directa t aspa i vias planas
Et reuelabit gla dñi. t vide-
bit omis caro pariter qđ os dñi lo
cutū ē. Vox dicētis. Clama et
dixi. Quid clamabo? Omis ca-
ro fenū: t omis gla eiꝰ q̄si flos
agri. Exsicatū ē fenū t cecidit
flos. Verbū aut̄ dñi manet in
eternū Sciēdū ē aūt q̄ i singu
lis nocf. i scda q̄nt̄ octa. lec.
icēsēt altare ab aliq̄ sacdote i
cappa serica: ex vtraq; parte

chori vicissiz assūpto. Chorus
Xo. Puer natus est nobis. Et filius datus est nobis. Cuius principatus super humerum eius. Et vocabitur nomen eius magni consilii angelus. Ecce nomen domini venit de longinquo. Et claritas eius replebit orbem terrarum

xp̃s p redēptione mūdi nasci
corpalit voluit: pdīcō ex virgi
nis vtero q̄ erat i pfis ip̄erio.
Cui⁹ suscepte carnis cā hec ē.
Postq̄ enī iuidia diaboli pa-
res illic p̄m⁹ spe seduct⁹ iani ce
cidit: cōfesti exul ac pdit⁹ in ol
gūe suo radicē malicie ꝛ pcti
traduxit. Crescebat in maluz
vehemēti⁹ oē gen⁹ mortaliuz
diffusis vbiq̄z scelerib⁹: ꝛ qō ē
neq⁹ oim cultib⁹ idoloꝝ. Ista
lec. ꝛ oēz lec. sequē. fmināt cū
Tu aūt R̄. Quē vidistis pa-
stores dicite ānūciate nobis in
terris q̄s apparuit Ratū vidi
mus i choro angeloꝝ saluato
rem dn̄z ℣. Scōm q̄ dictū est
nobis ab angelo de puero isto
inuenim⁹, ifātē pānis involutū
ꝛ positū i p̄sepio i medio duū
aialiū. Ratū. Ali⁹ ℣. p hebd̄.
Dicite q̄dnā vidistis ꝛ annun
ciate xp̄i natiuitatē. Ratū. Et
vīz hebdo. siue dn̄ica fue. si-
ue nō. L. v. ꝛ vi. legāt de fmo
ne bti leonis pape de nati. dn̄i

Exultem⁹ i dn̄o dilectissi-
mi ꝛ spiritali tocūdi tate
letemur: q̄z illuxit nobis dies
redēptōis noue repatōis anti
que felicitatis eterne. Repatur
ci nobis salutis nr̄e ānua revo
lutōe sacm ab initio p̄missuz
i fine reddit: ita ne fine mānu-
rū. In q̄ dignū ē nos sursū ere
ctis cordib⁹: dīnū adorare my
steriū Ut q̄s magno ōi mūere
agit: magnis eccle gaudiis ce
lebret ℣. O magnū mysteriū
et admirabile sacm̄ ut al[illegible]i
derēt dn̄m natū Jacentē [illegible]
pio btā ℣go cui⁹ viscera meru
erunt portare dn̄z ihesū xp̄m ℣.
Dne audiui auditū tuum ꝛ ti-
mui cōsideraui opa tua et ex
paui i medio duū aialiū Ja. 6
Egredit̄ ḡ hui⁹ mūdi ins-
ma fili⁹ dei: de celesti sede
descēdens ꝛ a pfna glīa nō re
cedēs nouo ordine: noua nati
uitate gnat⁹ nouo ordine quis
iu: īuisibil⁹ i suis fact⁹ ē: visibilis
i nr̄is icōprehēsibil⁹ noluit cō-
p̄hēdi aīa tpa cepit ex tēpore
Uniuersitatis dn̄s seruilē for
mā obūbrata maiestati sue di
gnitate suscepit: ip̄assibilis de
us nō dedignat⁹ ē hō esse passi
bil⁹ ꝛ imortalis mortis legib⁹
subiacere. Noua autē natiui-
tas concupiscētia nesciuit sub
stantiā mīstrauit. Tu R̄. Te
laudant āgeli scā dei genitrix
q̄ vir̄ ñ cognouisti ꝛ dn̄m i tuo
vtero baiulasti cōcepisti p au-
rē dn̄z nr̄m. Ut bñdicta dicar̄
inter ōes mulieres ℣. Ip̄m ge
nuisti ꝛ i p̄sepe posuisti quem
adorat mīritudo āgeloꝝ. Ut
bñ. Gilia. Ut bñ Iste ℣. dei fe
riali. diēb⁹ q hebdo. cū cātu i
fer. ꝛ qñcūq̄ dicit̄ nisi ad has
matu. trñ. Ipsū genuisti. sup
hūc ℣. Gilia. In. iū. noc. ā. Ip
se invocauit me ala. pat me⁹

estu ak3s. Mias dñiã. Le
tenk celi ⁊ exultet terra ante fa
cie dñi qm venit3s. Cantate. i.
ãn. Notũ fecit dñs aliã saluta
re suũ ak3. Cãtate. ℣. Ver
bũ caro factũ ē. ℟. Et hitauit
in nobis al. Tres vl. lec. legũk
i cappis sericis ¶ Hec sunt fe
sta q ãnũ in quib9 vij. viij. ⁊. ix
lec. in cappis sericis legũk scz
Dies natak dñi: Epiphania.
dñi. In festo purificatõis bea
te marie. In festo sctẽ trinita
tis: ⁊ festũ corpis xpi. In festo
assũptõis: ãnũciatõis btẽ ma
rie. in festo reliqa ⁊ i festo de
dicationis ecclie ⁊. iij. lec. i die
oĩm scõz. Itẽ õs lec. in die pa
sche ⁊ in die ascenõ ⁊ in die pẽ
the. Euãgeliũ secundũ iucam

In illo tpe Exijt edictuz a
cesare augusto vt describe
retur vniuersus orbis Et rel.
Ome. bea. grego. Papa. L. vij

Quia largiẽte dño missaz
solẽnia rer hodie celebra
turi sum9: loq diu de euãgeli
ca lcõe nõ possum9. Scz nos q
dẽ aliqd vel breuiter dicẽ illa
redẽptoris nri natiras cõpel
lit. Quid est q nascituro dño
mũd9 describit: nisi hoc quod
agte mõstrak. Qz ille veler in
carne: q electos suos ascribẽt
in eternitate. Quo3 de repro
bis q ꝓpheta dicitur. Deleãk
de libro viuẽtiũ ⁊ cũ iustis non
scribank. Qui bñ etiã i bethle
em nascik. Bethleem qppe do
mus panis interpretak. Ipe nã
q ē q ait. Ego suz pãis viu9 q
de celo descẽdi. ℟. Btã dei ge
nitrix maria cui9 viscera inta
cta ymanẽt. Hodie genuit sal
uatorẽ scm. ℣. Btã q credidit
qm yfecta sũt ea q dicta sũt ei
a dño. Hodie. L. viij. Sm iuẽ

In illo tpe: Pastores loq
bank ad inuicẽ. Transea
m9 vsq bethleẽ ⁊ videam9 h9
ẋbũ qd factũ ē qd fecit dñs et
oñdit nobis. Et reliq. Ome.

Venerabilis bede presb.
Ato i bethleẽ dño salua
tore: sicut sacra euãgelij testa
tur historia. Pastorib9 q i ea
dẽ regione erãt vigilãtes ⁊ cu
stodiẽtes vigilias noctis super
gregẽ suũ. Angel9 dñi cũ ma
gna luce apparuit. Exortũq
mũdo solẽ iusticie ih̃m solũ celeste
voce monis verũetiã clarita
te dine lucis astruxit Rusq̃ eni
i tota veteris testamenti serie
reperim9: angelos qui tam se
dule apparuere patrib9 cũ lu
ce apparuisse. ℟. Btã viscera
marie virginis que portauerit
eterni patris filiũ: ⁊ btã vbera
q te lactauerũt xp̃m dñm. Qz
hodie pro salute mũdi de vir
gine nasci dignat9 ē. ℣. Dies
sanctificat9 illuxit nobis venite gẽ
tes ⁊ adorate dñm. Quia ho.

Lectio nona. Initium sancti
euangelij secundum iohãnẽ.

IN principio erat ✠bū ✠ bū erat apꝫ deū ⁊ deꝰ erat verbū: hoc erat in ꝓncipio apꝫ deū. Oia ꝑ ip̄m fc̄a sūt: ⁊ sine ipso factū ē nichil. Et reliqua

OMec venera . bede pſ. UIa tp̄alē mediatoris dī et hoim̄ hois iesu xp̄i natiuitatem ꝙ hodierna die fc̄ta ē: scrō ruz ✠bis euāgelistaruz. Mat thei videlzt Luce manifestatā cognim⁹. Libet etiā de ✠bi id est diuinitatis eiꝰ eternitate: i q̄ patri sp manet eq̄lis bt̄i iohis euāgeliste dctā scrutari: q singularis ꝓuilegio amoris: meruit castitatis ⁊ ceteris altius diuinitatis ipsi⁹ capere ⁊ sil⁹ patefacēt archanū. Neq; enī frustra in cena supra pectꝰ dñi iesu recubuisse ꝙhibet Sz ꝙ hoc typice docet: qz celesti haustū sapiēcie ceteris excellentiꝰ de sācissimo eiusdē pectoris fonte potauerit. Uñ ⁊ merito i figura ꝛtruoz aialiū aqle volāti cō parat. ℟. Uerbū caro factū ē ⁊ hitauit in nobis. Cui⁹ gloriā vidim⁹ q̄si vnigeniti a patre: plenū gr̄a ⁊ veritatis. ✠. In ꝓncipio erat ✠bū: ⁊ verbū erat apud deū ⁊ deꝰ erat ✠bū. Cui⁹ Elie. Ude. Ū illud vltimuz ℟. cuz iuo ✠. Elia ps. canit ꝓcedat diacon⁹ cū subdiacono ⁊ thuribul⁹ ⁊ ceroferis ⁊ ac collito crucē ferēte oīb⁹ solēni apparatu iduti⁹ ad thurificādum altare: ⁊ accepta bñdicti one ab executore officij ꝙ medio chori ad pulpitū accedat ad cāndū euāgeliū seq̄ns. ℣ Dñs vobiscū ℟ Et cū spiritu tuo Initiū sci euā. ℣ lucā Elia tibi

LIber gñatōis iesu xp̄i filij dauid filij abrahā. Abrahā aūt genuit isaac. Isaac aūt genuit iacob. Jacob autē genuit iudā ⁊ frēs eiꝰ. Judas aūt genuit phares ⁊ saram de thamar. Phares aūt genuit esrom. Esrō aūt genuit aram. Arā aūt genuit aminadab Aminadab aūt genuit naſō Naſō aūt genuit salmō. Salmon autē genuit booz ō raab. Booz autē genuit obeth ex ruth. Obeth aūt genuit iesse. Jesse āt genuit dauid regē. Dauid aūt rex ge. salomonē ex ea que fuit vrie. Salomō āt. g. roboā Roboas āt. g. abiā. Abias āt ge. aza. Aza āt ge. iosaphat. Josaphat āt. g. iozā. Jozas āt ge. oziā. Ozias aūt ge. ioathā Joathas aūt ge. achaz. Achā autē ge. ezechiaz. Ezechias āt ge. manassen. Manasses autē ge. amō. Amō autē genuit iosiā. Josias aūt ge. ieconiā. et frēs eiꝰ ītrāsmigratione babylonis. Et post trāsmigrationē babilonis ieconias autē ge. salathiel. Salathiel aūt ge. zorobabel. Zorobabel autē ge. abiud Abiud autē. g. eliachiz

Eliachiz aūt ge. azor. Azor āt ge. sadoch Sadoch āt ge. achi Achi āt ge. eliud Eliud āt ge. eleazar Eleazar āt ge. mathan Mathan aūt ge. iacob. Jacob aūt ge. Joseph vir marie de q̄ nat⁹ ē ihesus qui vocat christ⁹. Finito euāgelio icipiat sacdo. executor officij i capa serica in stallo suo loco nō mutato. ps. **Te deū.** alta voce Et postea cū suo sacerdote sēdario thuri. i ip̄i⁹ thuribulo ab tpo p̄ncipali ore ip̄posito ad ḡdū chori altare icēsēt i p̄dicto. Leka tñ altaria nō icēsēt. Sciēdū ē q̄ q̄ficū q̄ p̄sēs fuerit ep̄s ab eo sp̄ rh⁹ a sacer. vl diacono i thuribul. ponēdū fiat bñdictio loco nō mutato. Nōdū ē q̄ p totū annū dr ad matuti. **Te deū** extra aducētū. ta lxx. vsq̄ ad pascha nec l fer. q̄ ō fe agit: t nisi i festis. iij. lec. q̄ ñūt ī vigilijs t in quattuor tpib⁹ t exceptis quibusdā festis. iij. lec. Mis scilicz in Maio. scē. Petronille virgis q̄ post octa. trinitatis t cor poris xp̄i cōtigerit i mēse septēbris: sci bertini abbatis. Eo dē mēse scē recle virginis. In mēse octobris scti romani xp̄i et cōfessoris. Quo finito quattuor rectores chori scilicet duo de superiori gradu t duo de secunda forma icipiant missam hoc mō. Officium **Dñs dixit.** Et post missā stati principalis sacerdos dicat ante lau. hunc ℣. corā altari. ℟ **Verbū caro factū ē.** ℣. **Et habitauit i nobis** cū alta. Ite ibidē sacer. dicat. **De⁹ ideuto.** āte q̄ recedat ab alta. sic vo iac. executor officij ñ celebrauc. tunc dicet ioia p̄ced i choro videlicz i stallo suo Si ep̄s fuerit p̄ns dicat oīa p̄dicta in sede sua. In lau. ān. in supi ori gradu discurrant per ordinem in ceteris ān. primis inceptis et nō completis. In laudibus. ā.

Quem vidistis pastores dicite ānuncia/te nobis in terris quis apparuit natum vidimus in choro angelorum saluatorem dominum alleluia alleluia. ps. **Dominus reg.** ān. **Genuit puerpera regem cui nomē eternū et gaudium matris hab̄is cum virginitatis honore: nec primaz simile visa est nec habere sequētem alleluia.** ps. **Jubilate.** ān. **Angelus ad pastores ait ānuncio vobis gaudiū magnuz. quia natus est nobis hodie saluator mundi. alleluia.** ps. **Deus deus.** ān. **Facta est cum angelo multitudo celestis exercitus laudantium et dicētium gloria in excelsis deo: et in terra pax hominibus bone voluntatis. alleluia.** ps. **Bene dicite.** ān. **Paruulus filius hodie natus est nobis et vocabitur deus fortis alta alta.** ps

Laud. Lap. ⁊ cetera oia q̄ ad
mand. ptinēt eodē mō explicā-
tur q̄ advē. excepto q̄ ad lan.
nō incēsat nisi ꝓncipale altar

Apparuit gra dei Lap.
salvatoris nr̄i oibus hoī
bus erudiēs nos vt abnegan-
tes impietatē ⁊ secularia deside
ria sobrie ⁊ iuste ⁊ pie viuam⁹
in hoc seculo. Hymnus.
Solis ortꝰ cardine ⁊ vsq̄
terre limitē xp̄m canamus ꝓ
cipē natū maria virgine. Bea
tus auctor seculi frater corpus
induit: vt carne carnē liberās
ne perderet quos cōdidit Ca
ste parētis viscera: celestis in-
trat gra venter puelle baiulat
secreta q̄ nō nouerat. Domus
pudici pectoris tēplum repēte
fit dei intacta nesciēs virū ⁊ bo
cepit filiū. Alnixa est puerpa
quē gabriel p̄dixerat: quē ma
tris alno gestiēs clausus iohā
nes senserat. Freno iacere pti
lit p̄sepe non abhorruit quoq;
lacte pastus est q̄ quē nec ales
esurit. Gaudet chor⁹ celestium
⁊ angeli canunt deo palāq; fit
pastoribus pastor creator oīm
Gloria tibi dñe qui nat⁹ es. ℣
Benedict⁹ q̄ venit in nōe dñi.
℟. Deus dñs ⁊ illuxit nobis.
ān. Glia in excelsis deo ⁊ ī ter
ra pax hoīb⁹ bōe voluntatis alt
alla. ꝑs. Benedict⁹. Oratio.

Oncede q̄s oīp̄s deus: vt
nos vnigeniti tui nova p
carnē natiuitas liberet: quos
sub peti iugo vetusta fuitus te
net. que fit termietur. Per eū
dē dñm nr̄m iesū xp̄m filiū tuū
q̄ te. vi. t reg. i vni. tē. Duo cle
rici de supiori gradu in super
pelliciis cātēt ill' hoc Benedica
mus dño. ad has matu. tñ. ſ.
Verbū patris hodie, p̄cessit ex
virgine velt nos redimere ⁊ ce
lesti patrie voluit nos reddere
⁊ tutes angelice cū canore iu-
bilo: grates reddāt dño. Alij
duo clerici ō supiori gradu in
cōsilii hītu extra q̄ ꝓte assum
pti rñdēt Refulgēs pastori-
bus nūciauit angelus pacī pa
cem nūciꝰ tu pastor egregie pa
cē nobis tribue filios ⁊ instrue
redēptori debitas iubilando
gratias. Deinde fiat mēor. de
scta maria ad cōsūmationē to
tī⁹ mysterii incarnatōis. ā. Et
ce cōpleta fuerint oīa q̄ dicta sūt
per angelū de virgine maria.

Dñ. Post partū. Oratio.
Eus q̄ salutis et̄ne beate
marie virginitate fecūda hū
no generi p̄mia p̄stitisti tribue
q̄s vt ipam ꝓ nobis intercedere
sētiam⁹ p quā meruim⁹ auctō
rē vite suscipe dñm nr̄m iesum
xp̄m filiū tuū q̄ tecū viuit ⁊ reg
Dñs vobiscū. Duo vueri in su
ppellitijs dicāt. Benedica⁹ dño
sine alla. Et notandū ē q̄ nun
q̄ p totū annū ō Benedicamus
cū alla nisi in pascha. tpe Dis

pactis cũsũmo mane duo rectores de.ij.forma incipiãr missaz. Officiũ Lux fulgebit. Ad pmã.hyᵖ. Jam lucis.ãn.super pos in supiori gradu incipiat ãn. Quẽ vidistis pᵒs De⁹ homs. Beati imaculati.ꝑs.Retribue.ãn sup pm. Quicũq; vult a iecũdo excellentiore incipiatur.ãn. Hfas tibi.ꝑs Quicunq; vult Laꝰ. Regi seculorum ℟b aliquo de seḉa forma clerico nec volũtatẽ scõi rectoris loco nec hitu mutato dicat. ℟. Jesu xp̃e cũ alka℣. Qui de℣ gine dignat⁹es nasci. Miserẽ nobis. Glia. Jesu xp̃e.℣. Exurge dñe. Nic etia℣. Qui de. oz quotidie vsq; crastinũ purificatõis btẽ marie nisi i die epiphanie ꝛ p oct.eiusd̃ ꝛ tertiã in oct. Dicit etiã idẽ.℣.i omib⁹ festis ꝛ p oct btẽ marie ꝛ in cõmemorationib⁹ eiusdẽ p totũ ãnũ ꝛ in festo corpis xp̃i. et p oct ꝛ in oct qñ de ipsis oct. fit seruit.℣. Exurge dñe. Pze ces ꝛ ceta q̃ ptinẽt ad pmã expleant. Hec regula gñaliꝫ observet q; semp ℟. Jhũ xp̃e. ab vno solo puero vl clerico dicatur loco nec hitu mutato. Ad tũ.hym Alle scẽ. Sup ps.i supiori gradu incipiat ã. Genuit ps. Legẽ po.Laꝰ. Apparuit gra dei.℣.in ij.forma ẽz Jdeo ordo i ceteris horis seruet. ℟. Verbũ caro factũ ẽ alka alka.℣. Exhibuit i nobis. Alka al. Gl. Verbũ ca.℣ Jp̃e inuocauit me. Chorꝰ rñdet. Pf meus es tu. sine alka. q̃ p totũ annũ obseruet extra tẽpꝰ paschẽ nisi prius post℣.istũ. Verbũ caro supradictũ est oro Concede q̃s.o.s.Ad.vi.hyᵐ Rector potens.ãn. Angelꝰ ꝑs. Defecit.

Apparuit benigni tas ꝛ hũanitas saluatoris nr̃i dei nõ ex opib⁹ iusticie q̃ fecimus nos: sed fm suã misericordiã saluos nos fecit. ℟. Jp̃e inocauit me Alka.℣. Pf meus es tu Alka alka.℣. Horũ fecit dñs. ℟. Salutare suũ sine alka.oro vtẽ. Ad.ix.hyᵐ. Verũ de⁹ ãn. Parulus ꝑs.

Mirabilis. Capitulum Ultiphariam multisq; modis olim de⁹ loquens patribus i pphet̃: nouissime diebꝰ istis locut⁹ ẽ nobis in filio. ℟. Notũ fecit dñs Alka al.℣. Saluare suũ.al.ak. Glia. Ho.℣. Bndict⁹ q̃ venit in nole dñi. ℟. Deus dñs ꝛ illuxit nobis. sine alka. Oro vtẽ. Ad.ij.vẽ.ãn. Tecũ principiũ in die virtutis tue in splẽdoribꝰ scõrũ ex vtero ante luciferũ genui te.ꝑs. Dixit dñs.ãn. Redẽptionẽ misit dñs pplo suo mandauit in eternũ testamentũ suũ.ꝑs. Cõfitebor.ãn. Exortũ est in tenebris lumẽ rectis corde misericors et miserator ꝛ iust⁹ dñs.ꝑs. Beat⁹

vir.ān. Apud dñm mīa ꝛcopi osa apud cū redēpto. ps. De profundis.ān. De fructu ventris tui ponā sup sedē tuā. ps. Memēto dñe. De pzēs āe cuz suis pīs dicūtur quottidie ad vs vsq; ad oc. ephie ꝛ in ipsis octauis. Cap. Multipharia. ℟. Verbū caro hy. A solis ozt. ℣. Benedict. ān. Hodie christus nat ē hodie saluator apparuit: hodie in terra canunt angeli letāt archāgeli: hodie exultāt iusti dicētes: glia in excelsis deo alla. ps. Mag. ozo. Cōcede qs. Finita pcessiōne cū Vidicam. a duob clericis de.ij. forma in suppellitijs Cōueniant ōs diaconi in cappis sericis portātes cereos ardentes in manib: ꝛ sic erit pcessio p mediū chozi ad altare sancti stephani cātātes ℟. quodam diacono incipiēte ℟ Sē preciose prothomartyr stephane q virtute charitatis circūfultus vndiq: dñm p inimico exoratus pplo Funde pces p deuoto tibi nūc collegio. Tres diaconi dicant ℣ At tuo ppiciat inuentu dñs nos purgatos a peccatis iungat celi ciuib. Fūde Dēs diaconi tūc cātet pīa: vez Te mūdi climata pthomartyr laudāt ola. Chozus finitis cū tum prose: in cātu versuū precedentiū suplām A post vnū quēq; ℣. ℣. Qui pri ad martyrū gliosa currēs brauia. ℣. Hodie sacra plen gra. ℣ Dñi sequēs vestigia. ℣. Quē videre. ℣. Meruisti. ℣. Patris in glia. ℣. Ut pelleres lapidātiū crimia supplicās deuenia Fū. Glia. Fun. Nō dicet Glia pri ad hanc pces. sed dū psalcantur sacerdos thurificet altare deinde imaginē sci stephani ꝛ postea dicat sacerdos modesta voce. ℣. Glia tho. Oratio

DA nobis qs dñe imitari qd colim. vt discam et inimicos diligere: q3 natalicia celebramus: q nouit etiā p psecutozib exozare dñm nr3 ie sum xpm filiū tuū. Qui tecum ℣n redēdo vz aliqd ℟ de scā maria videlz ℟ Solē iusticie. vel Stirps iesse. vel Ad nutū. vel aliqua ān de scā maria cū hoc ℣. Speciosus forma pre filijs hoim. ℣. Diffusa est gra ī labijs tuis. nō vlteri ozo. De q salutis. Ab hac die vsq; ad purū. sp ad meō. btē marie vz ad matut. ℣ post pīū. Et ad vs ℣ Speciosus forma. nīl nisi qñ fit meō. de cōmeō. eiusdē ad vs alicui scī cū hac ā. Sub tuā pteci. tūc ceni vz ℣. Sctā dei genitrix. ℟ sp cū ozōe. De qui salutis. Ubi nō fit pcessio de scto stephano dicet ad meōriā eiusdē. ān. Tu principatū tenens in chozo martyr filius angelo q pro te lapidantibus

deū dēpcatus es btē stephane
interecede ꝓ nobis ad dñm.℣.
Glia t honore.oro. Da nobis
qs.vtō. Ettūc nulla fiat me o
ria de sctā maria ad matu. vsq
in crastinū circūcisiōis nec eti
am ad vs.nisi vbi fit ꝓces. De
sequentes ãe dñr quotidie ad
mes.de natiui.dñi ad vs.ad
matu.p ordinē p totas oct. cū
repetitiōe earūdē.ān. Virgo
hodie fidelis t si verbū genuit
incarnatū virgo mānsit ꝓ ptū
quā laudātes ōs dicimus bñ
dicta tu in mulierib⁹.ān. Lux
orta est super nos qz hodie na
tus est saluator alla.ℓ. Hodie
tracta virgo deū nobis genuit
teneris indutū membris quez
lactare meruit oēs iꝑm adore
mus qui venit saluare nos.ān
Gaudeamus ōs fideles salua
tor nr nat⁹ est in mūduz hodie
ꝓcessit ꝓles magnifici germi
nis t pseuerauit pudor virgi
nitatis.ān. Nesciens mat virgo
virū ꝓpit sine dolore salua
tē sēculoꝝ iꝑm regē angelo
rum sola virgo lactabat vbera
de celo plena. ān. Virgo ꝛbo
cōcepit virgo pmansit: virgo
peperit regē oīm regū.ān. Be
atus venter q te portauit xꝑe
btā vbera que te lactauerūt dñz
t saluatorē mūdi alla. ān Vir
go dei genitrix quē tot⁹ nō ca
pit orbis intra se clausit visce
ra factus hō. vera fides geniti
purgauit crimia mundi t tibi
virginitas inuiolata manet.
ān. Pastores dicite q̄d nam vi
distis t annunciate xꝑi natiui
tatem: infantē vidim⁹ pannis
inuolutū t choros angelorum
laudantes saluatorem. Ad cō
plendum ān. Natus est nobis
hodie saluator qui est christus
dñs in ciuitate dauid. ps. Luz
inuocarē. Capz. Tu in nobis.
hym⁹. Saluator mūdi. ℣ Custo
di nos dñe. ān. Alla Verbū ca
ro factum est alla t habitauit
in nobis alla alla. ps Nunc di
mittis. Preces t orōnes vtiu
pra. Hoc cōpletorium nō mutat
vsq ad circūcisionē dñi. ān. su
per ꝑm Hūc dimittis. f vsq ad
vigiliā epiphāie. Et a prima
die nata dñi regendus est cho
rus i cappis sericis vsq a Al
terem hoiem excepta vigilia
ephie q̄n extra dñicā cōtigerit

In die sctī stephani ad ma
tutinas inuitatorium Christum
natum qui beatum hodie coro
nauit stephanum Venite ado
remus. ps. Venite. Hymnus.
Martyr dei qui vnicum. In
primo nocturno aña. Beatus
stephanus fugi legis medita
tione roborat⁹ tanq̄ lignum
fructiferum secus salutarium
aquarum plantatuz decursus
fructū martyrū i tꝑe suo dedit
prim⁹. ps. Beatus vir. ān. Cō
stitut⁹ a deo ꝓdicator ꝓceptoꝝ

eius in timore sctō seruire illi studuit officioq; fidelis pacto in mōte sctō eius ascendere dignus fuit. ℣s. Quare fremuerunt. ℣. In tribulatione lapidū se prementiū positus milia populi securi cūdanti nō timuit: qz susceptorē suū iesum vt eū saluū faceret exurgere in celū vidit. ℣s. Dñe dd mul. ℣. Hodie et hodie. Heri celebrauimus tpalē sempiterni regis nri natalē. Hodie celebramus triūphalē militis passionem. Heri ei rex nr trabea carnis indut⁹ de aula vteri virginalis egrediēs visitare dignatus est mūdū. Hodie miles de tabernaculo corpis exiēs triūphator migrauit ad celū: Ille sempiterne veritatis maiestate seruata fuile cinctoriū carnis assumēe in hui⁹ seculi cāpum pugnaturus intrauit. Iste depositis corruptibilib⁹ corpori induēndis ad celi palariū perennit regnatur⁹ ascēdit. Tu. ℣. Hesterna die dñs natus est in terris vt stephan⁹ nasceret in cel. Ingressus est dñs mundū Vt stephan⁹ ingrederet in celū. ℣. Heri eni rex nr trabea carnis indutus de aula vteri virginalis egrediēs visitare dignatus ē mūdū. Vt. Lectio.ij.

Ille descēdit carne velat⁹ iste ascendit sanguie laureat⁹ Ascendit iste lapidanti bus iudeis: qz ille descendit letantib⁹ angelis. Ille in excelsis deo heri exultantes scti angeli cantauerūt Hodie stephanū letantes in suū cōsortiū susceperūt. Heri dñs exiuit ē vtero virgis. Hodie miles egressus est de ergastulo carnis Heri xp̄s p nobis pānis inuolut⁹ est. Hodie stephan⁹ stola ē ab eo imortalitatis indut⁹. Heri p̄sepis angustia xp̄m portauit infantē. Hodie imensitas celi suscepit stephanū triūphantē ℣. Videbāt oēs stephanū qui erant in p̄silio Et intuebantur vultū ei⁹ tanq; vultum angeli stantis inter eos. ℣⁹. Stephan⁹ aūt plen⁹ gra & fortitudine faciebat p̄digia & signa magna ppło. Et in. Lectio tertia.

Solus descēdit dñs vt mitos eleuaret Humiliauit se rex nr vt suos milites exaltaret Qui eni corpi suo virgis preparauit vterū: ipi martyri suo aperire dignat⁹ est celū. Dñs iesus xp̄s angustias intrare non dedignat⁹ est vteri: vt alazie phani latitudo susciper celi. Necessariū nobis ē frēs agnoscere qb⁹ armis p̄einct⁹ stephanus fuerit: quib⁹ potuit superare: vt ita meruisset felicit triūphare. Neq; eni quipēdenda sunt talis virt⁹ talisq; triūph⁹ Quid vero vilib⁹ armis potuit p̄munire: q̄ a multis nō potuit

sup arl. Tu. ℣. Impetū fecerūt vnanimes i eū t eiecerūt eū ex ciuitatē inuocātē t dicētē Dñe accipe spīm meū. ℣. Stephanus dei gīa plen⁹ erat i plebe multa signa faciebat celos apertos aspiciebat ihesū stātem videbat a dextris dei t dicebat Dñe. ℣. Filia deo pfi sūmo ei⁹ q soli sibi regi nato ac vtriusq spūi scō sic erat ꝑmo et nūc t sēper ti scīa amē. Dñe. Alius ℣. i oct. die si dñica fuerit tm̄ ℣. Et testes deposuerūt vestimēta sua sec⁹ pedes adolescētis q vocabat saul⁹ t lapidabāt stephanū. Jnuo filia. Domine. Jn. ij. noc. ān. Luce vultus tui dñe illūinit⁹ ꝑthomartyr stephan⁹ sacrificiū iusticie seipsū tibi sacrificauit tōq i leticia cordis in pace obdormiens requieścit. ℟s. Cū iuo. ān. Benedictōis tue dñe mūere iustificat⁹ t scuto tue ꝓtectōis i passione munit⁹ nos sui coronaz stephan⁹ a te ꝓcipe meruit. ℣. Verba mea ān. O q admirabile t nomē tuū domine de⁹ nr ꝑ q bīus stephan⁹ passus gloria et honore a te t coronāt⁹ t super celos dono tue magnificētie exaltat⁹. ℟s. Dñe do. nr. ℣. Posuisti dñe. Lectio quarta.

Innocue nāq i eo enituit ille ignis tui q nec fremētiū seuitiā formidauit: nec lapidātiū ictibus deiecta succubuit. Atq a deo eni inter fremētes ꝑmānit īterrit⁹ t inter lapidū fuit cruciamēta secur⁹: vt ire dum tatē iudeoz fidem argueret t benign⁹ ꝑ lapidātib⁹ exoraret. O q tā magnū atq i sup abile gen⁹ armoz q munitus seuientes argueret: lapidātes nō repcutiēs sz patiēs superaret et isup t ociosus aulā celestis regni viu⁹ t coronat⁹ intrare ꝓcul dubio munimine regio sept⁹ nullaten⁹ t ab aduersarijs supat⁹. Cū rex nr cuz sit altissim⁹ ꝑ nobis hūil veit sz ianis veire nō potuit. ℟. Impij sup iustū iactura fecerūt vt eū morti traderēt Attilie gaudēs suscepit lapides vt mereret accipe coronā glie. ℣. Hebreoz gēs pfida mortē xp̄i sanguinea i stephanū maliuola q fecerūt ꝓsilia quē occidēt neq ter lapidādo crudelit. At ille. Alit⁹ ℣. i oct. die si dñica fuerit tm̄ ℣. Cōtinuerunt aures suas t ipetū fecerūt vnanimit in eum. At ille. Lectio quinta.

Magnū q ppe donatiuum suis militib⁹ attulit quo eos nō solū copiose ditauit: sz etiā ad certādū luctissime cō fortauit. Attulit nāq donum caritat⁹ q duceret homies ad ꝓsortiū deitatis. O q attulit eroganit. Nūc sibi aliqd minuit: sz mirabilit t suoz fideliū paupiē ditauit: t deficien

tib⁹ thesaurīs plen⁹ ipe ꝑmansit. Caritas ꝙ q̄ ad terrā de celo deposuit xp̄z: ipa stephanū de terris eleuauit ad celū. ℟. Lapidabāt stephanū inuocātē & dicētē Dñe ihesu xp̄e accipe spīm meū & ne statuas illis hoc pctū. ℣. Positi autē genib⁹ brūs stephan⁹ orabat dicens.

CAritas ¶ Lectio. vi. Dñe. q̄ ꝓcessisti rege ipa subsequēter refulsit i milite. O admirāda vbiq; potētia saluatoris ꝓdicāda idesinēt gīa redē ptozi. Ondit i mfe virgitatis et ne miraclm: demōstrauit in martyre luicte caritatis idiciū. Integritas qppe itemerata q mānsit i virgie dilectōis virtus luicta ꝙseuerauit i martyre ℟. Lapides torrentes illi dulces fuerūt Ihm sequūt ōs aie iuste ℣. Mortē ei quā saluator dignus ē ꝓ olb⁹ pati: hāc ille ꝓm⁹ reddidit saluatozi. Ihz. Glia. Ipsū. In iiij. noc. ān. In domino deo suo cōfisus fortis athleta stephan⁹ lapidū fortiū sustinuit ict⁹ & idcirco ad mētē virtutū trāsmigauit victoziosus. ꝓ In do. cōfi. ān. Sine macula brūs stephan⁹ ingressus ē dñe i tabernaculū tuū & qz opat⁹ ē iusticiā requeseit i mōte scō tuo ꝓs. Dñe ds hab. ā. Dñe virt⁹ & leticia rectoz qm tu ꝓuenisti dilectū tibi stephanū donogra tuipe bñdictōis te ꝓmū secutus ē morte gloose passiōis vñi cum corona martyrij dedisti ei vitā i sclzicli. ꝓ Dñe i virtu. ℣. Iustus vt pal. flo. nō bz viteri. ℟. Sic ꝙdr⁹ li. Scōz matheum.

IN illo tpe: Dixit ihesus turbis iudeoz & ꝓncipib⁹ sacē dotū. Ecce ego mitto ad vos ꝓpbas & sapientes & scribas et ex illis occidetis & crucifigetis & ex illis flagellabitis in synagogis vestris & ꝙsequmi de ciuitate i ciuitatē. Et rel. Ofm. ve. de. ꝓ hyrte.

SAncti euāgelij lectionarat supi⁹ q̄liter dñs incredulitatē iudeoz redarguēs ostēderit illos homicidaz & filios illoz videlz q scōs ꝓpbas occiderāt: ipos q̄z si milia ac etiaz peiora facturos denūciauit dicēs. Et vos iplete mēsurā patrūvkoz ac si apte dixisset. qō illi defuit vos īplere cupiti: qz illi ꝙsecuti sūt mēbra: vos caput ꝙsequmi Illi occiderūt ꝓphetas & sapientes & scribas vos q̄ūt ihz dñz q ab eis ꝓdicat⁹ est iterficē cogitati. ℟. Intuēs in celū brūs stephan⁹ vidit gliaz dei & ait. Ecce video celos apertos & filiū hois stātē a dextris virtutis dei. ℣. Cūq; aspicēt brūs stephān⁹ i celū vidit gliaz dei & ait. Ecce video. Lectio octaua

QUē ꝙdā⁹ āneyuit q̄ i ꝓphetis legerē dñr. In qb⁹ ostēdit vnū deū fuisse testamēti veteris & noui dū dicit. Ecce ego mit-

to ad vos pphetas ⁊ sapiẽtes ⁊ scribas. Q̃ tale ẽ. Acsi dicꝛet. Ego q̃ quõdã misi ad vos pphetas ⁊ sapiẽtes ⁊ scribas: id ẽ xp̃s ⁊ nũc mitto pphetas ⁊ sapiẽtes ⁊ scribas. Fuerũt etenim in veꝛi testamẽto pphete et sapiẽtes ⁊ scribe: fuerũt i nouo Jn veteꝛi testamẽto fuerũt pphe esaias ⁊ hieremias ⁊ pheseli i nouo ãt agabũ ⁊ q̃tuoꝛ filias philippi legi pphasse. Et ois q̃ ecclã di fugas pẽas repbos ⁊ p̃mia iustoꝛ p̃dicat pphetiaꝫ nũciat ⁊ ppha dici põt ℟. Patefacte sũt ianue celi xp̃i martyri bt̃o stephano Qui i numero sct̃oꝝ iuẽt ẽ primꝰ: ⁊ ideo triũphat i celo coꝛonatus. ℣. Vidit bt̃us stephanꝰ celos apertos vidit ⁊ introiuit. Qui. Lectio

Sapientes vero in veteꝛi testamento fuerũt moyses ⁊ salomõ ⁊ alij. Jn nouo ãt sci apli. Scribe q̃ fuerũt i veteri testamẽto sicut esdras ⁊ nemias: ⁊ i nouo sci euãgelistę dicta vel fetã dñi nobis scripta reliq̃rũt. Sz sicut patres infidelitã iudeoꝝ poꝛes pphetas a se missos occiderũt: vt esaiã quẽ secuerũt: ⁊ hieremiã quẽ lapidauerunt: ita ⁊ isti post passionem dñi p̃fidiã suoꝝ patrũ sequẽtes seos p̃dicatoꝛes ad suã coꝛꝛectionẽ destinatos diuisis penis et moꝛtibus affecerũt p̃de trũ ei ⁊ ãdreã crucifixerũt paulum ⁊ iacobũ occiderũt ⁊ bt̃m stephanũ cuꝰ hodie festũ recolimꝰ lapidauerũt. ℟. Scẽ dei ꝓcioe vtã ad pces. ⁊ vi cum tua pia: ⁊ cũ Alia pa. ab oibꝰ diaconibus. s. i eccliã Sax ꝑpter solẽnitatẽ diaconoꝝ. Alibi ℣o vt in ecclesijs prochialibꝰ dicitur solũmõi pces. ad vs. Vbi ℣o nõ sit pces. fcã ad vs tũc dꝫ hec pfa ad matu. suo loco i stationepueroꝝ in suppellitijs similiter fiat de scõ iohãne ⁊ de innocẽtibꝰ ⁊ de scõ thoma. ante laudes. ℣ Ora p nobis. In lau. ãn Lapidauerũt stephanũ q̃ ipse inuocabat dñz dicẽs: ne statuas illis hoc pctũ. Ps. Dñs regnauit. Lapides torrentes illi dulces fuerũt ipꝺ sequũtur oẽs aie iuste. ps. Jubila. ã. Adhesit ala mea post te quia caro mea lapidata est ꝓ te deꝰ meꝰ. ps. Deꝰ deus. ã. Stephanus vidit celos aptos vidit et introiuit beatus hõ cui celi patebãt. ps. Bñdc. ã. Ecce video celos aptos ⁊ iesuꝫ stãtez a dextris dei. ps. Laudate dominũ de celis laudate. Capitulum.

Stephanus plenus gratia ⁊ fortitudine faciebat prodigia et signa magna i populo. Hymnus.

Sancte dei ꝑciose protho martyr stephane qui virtute caritatis circunfultus vndiq̃ dominuꝫ pro inimico exoꝛasti

cv

ppto. A hãc ꝓces ꝓ deuoto tibi nũc collegio vt tuo ꝓpiciat⁹ sterne dñs nos purgatos a pctis tũgat celi ciuib⁹. Glia t honor deo vsq; quo altissimo vna patri filioq; iclito paclito cui laus & ptãs p ẽna scla. amẽ ℣. Just⁹ ger. ãn Impij sup iustũ iactură fecerũt vt eũ mort̃ traderẽt at ille gaudens suscepit lapides vt mereret acci pere coronã glie alla. ꝑs Bñdict⁹ orõ Da nobis ãs. Wẽo. de natitate ãn. Virgo hodie. ℣ Bñdict⁹ q venit. orõ Cõcede ãs oñs de⁹. Ad ꝑmã ã. Lapidauerũt. ꝑs Deus i noie. Ad tij. ãn Lapides torrẽ ꝑs Legẽ pone. cap̃. Stephan⁹ ple⁹ gra. ℟ Hilarhonore cũ alla. ℣ Et cõstit. al. Hlis pri Hl. er.

Posuisti sine al orõ. vtũ Et dñr ℟. sup ho. cũ sllã q̃rtidie vsq; ad oct. eviph. tĩ ip̃is oct. Ad vi. ã Adhesit. ꝑ Def. Cõ

Dum aũt ẽrt stephã⁹ ple⁹ spũsctõ intendẽs in celũ vidit gliã dei t iesum stãtẽ a dextris t ait ecce video celos apertos t filiũ hois stãtẽ a dextris ℣ turis dei. ℟. Posuisti dñe. ẽs alla. ℣. Coronã de lapi. ℣. Justus vt pal orõ vtũ. Ad ir. ãn. Ecce video. ꝑs. Mirabilia

Dctis aũt genib⁹ Cap. beũs stephan⁹ clamabat voce magna dicẽs dñe ne statuas illi hoc pctũ t cũ hoc dixisset obdormiuit in dño. ℟. Just⁹ vr pal. cũ alla. ℣ Sicut cedr⁹ alla. Hlia. ℣. Just⁹ ger. ℟. Et flore sine alla. orõ vtũ. Ad vũ ãn Tecũ ꝓncl. ꝑs. Dixit dñs. cap̃ Stephan⁹ plen⁹. ℟ Impetũ fece. Hoc ℟. a solo diacono icipiat ad gradum chori i cappa sericea et su⁹ ℣. ab olb⁹ diaconis cãtet in suppellicij ad modũ ℣ se i statione vueror cũ ℣. Hlia des. hymn⁹ Scte dei ꝑcelse. ℣. Just⁹ ger. ãn. Patefacte sunt ianue celi xp̃i martyri btõ stephano q in numero sctõr iuẽt⁹ & prim⁹: et ideo triũphari cẽt coronatus alla. ꝑs Wgt. orõ. Da nobis ãs. Wẽo. de nati. ã: Lux orta est sup nos q hodie nat⁹ & saluator alla. ℣. Verbũ caro. orõ Cõcede ãs. Tũc cõueniãt oẽs sacer. i cappis sericis cũ cereis ardẽtib⁹ & sic eat ꝓces. ad altare aplor ꝓ mediũ chori cãtando ℟. cãtore sic icipiente. In medio ecclie aperuit os ei⁹. Et implenit eũ dñs spũ sapie & intellect⁹. Tres sacer. dicãt ℣. Misit dñs manũ suã & tetigit os meũ. Et. Et oẽs sacer. simul

Vscik ex pke cãt psã. zebedeo matre maria. Et chor⁹ ad vnũquẽq; ℣. rñdet cũ cãtu ℣ ẽcẽ ℣. Et volat ãs alios dñi theologia ℣. Nomine & rex dei gra ℣. Assana vicit ginasia. ℣. Eias penale.

℣ Jus letale. ℣ Pathmos exi lia. ℣ Vocat xpi pncia. ℣ Se nex ad cōuiuia Et ipleuit. Rō vr Elia ps. ad hāc pfā: sz duz pfa canit thurificet sacer. alta re: deide imaginē scti iohīs et postea dicat sacer. modesta vo ce ℣. Valde honorād⁹ ē btūs iohānes. ℟. Qui supra pect⁹ dñi i cena recubuit. Oratio.

Ecclesiā tuā qs dñe beni gn⁹ illustra. vt bti iohīs apli tui t euangeliste illūiata doctrinis ad dona pueniat sēpiterna. Per do. In redeūdo de scā maria. Ubi nō fit pces. de scō iohāne: tūc fiet i pmis ō eo mēo. añ mēo. de natiuitate cū hac ān. Valde honorādus ē btūs iohānes q supra pect⁹ dñi i cena recubuit. ℣. In oēm terrā. oro. Ecclesiā tuā qs do. vrs. ℣ In die scti iohīs apli. Ad matu. iuit Adolescēt⁹ regē apkoz. Qui pulegio amoris iohānē dilexit aplm. ℟. Ueite

Gna celestis aule lux. Illuminaria iacobe necnon iohēs theologe poscite nobis venīā rogātib⁹ quā venit xps grat⁹ dare miseri. Annue xpe Et vz i hoc hym. Per hoz tibi eara merita. In pmo noct. an. Johānes apls t euāgelista virgo ē elect⁹ a dño atq; iter ceteros magis dilect⁹. ps. Beli es. ān. Supra pectus dñi iesu recūbēs euāgelij fluēta de ipo sacro dñici pectoris fōte potauit. ps. Bndicā. ā Quasi vn⁹ de paradisi fluīnib⁹ euangelista iohēs ℣ bi ōi gfaz in toto kraz orbe diffudit. ps. Eructauit ℣ In oēm terram. Lec. prima.

Iohānes apls et euāgelista fili⁹ zebedei frater iacobi virgo ē elect⁹ a dño atq; inē ceteros magis dilect⁹. Qui et sup pect⁹ dñi t magist recūbēs euāgelij sui fluenta de ipso sacro dñici pectoris fōte potauit tāqsi vn⁹ de paradisi fluīb⁹ ℣bi ōi gfazi toto terraz orbe diffudit ℟. Valde honorād⁹ ē btūs iohānes q supra pect⁹ dñi i cena recubuit Cui xps in cruce matrē virginē virgini commendauit. ℣. Virgo est electus a dño atq; inter ceteros magis dilect⁹. Cui. Lectio secunda.

Quicq; in loco xpi ipo iubē te successisset: dū suscipiēs matrē xpi discipulis: par post xpm alter quodāmō derelict⁹ est filius. Hic dū euāgelium in asia ꝓdicaret: a domiciano cesare i pathmos insula metallo relegatur. Ubi etiā posit⁹ apocalipsi scripsit. ℟. Hic ē discipulus qui testimoniū phibet de his et scripsit hec. Et scim⁹ quia verum ē testimoniū eius ℣. Qui contestat⁹ ē verbum dei et testimoniū iesu christi i his quecunq; vidit. Et scim⁹.

Lectio tertia.

Interfecto aũt a senatu domitiano: iohãnes exilio resolutus recessit ad ephesũ: ibiq; ob hereticorũ refutãdas versutias efflagitat⁹ ab asie epõ euãgeliũ nouissim⁹ edidit. Huius aũt electi discipuli dñi inter alias ℣tutes magitudo signorũ hec fuit. Mutauit in auruz silnestres frondiũ ℣gas litto reaq; saxa in gẽmas. Itẽ fragmina gẽmaz l. ppriã reformauit naturã. ℟. Iste est iohãnes qui supra pectus dñi i cena recubuit. Beatus apls cui reuelata sunt secreta celestia ℣. Johẽs theolog⁹ quẽ dilexit spũs aquila volãs celit⁹ palã fecit mortalib⁹. ℣. Ipse marie filius q; sit verbũ dei de⁹. Beatus Hilarius. Altissimo genitori ingenito ingenito q; flamini paclito. Beat⁹. Alius ℣. in oct. die si dñica fuerit tñ ℣ sup Valde honorand⁹ est beatus iohẽs: q; supra dñi in cena recubuit. Lud. Hilarius. Lud. In. ii. no. ãn. In feruẽtis olei dolio missus iohẽs apls diuina se pregẽte gratia illesus exiuit. ℣. Oẽs gẽtes. ãn. Propter insuperabilẽ euangelizandi cõstantiã exilio relegatus diuinis visiõis q; allocutõis meruit crebra cõsolationem releuari. ℣s. Exaudi de⁹ deprecat. ãn. Decurrit btõ iohãnis ab exilio reuertẽtis ois ppls virorũ ac mulierũ clamantium dilectionem dñi. ℣. Exaudi de⁹ oratiõez ℣. Constitues. Lectio quarta

Iduã quoq; pcatu popli visitauit tredui inũ inuenis corpus remanẽte alia repauit. Cũ aũt ois ciuitas ephesorũ: q; õs pincie asie iohannez exortarent q; pdicarent cultores idolorũ excitãtes seditiõez trahebant iohẽm ad templuz diane vt et ipse sacrificiorũ offerret. Tũc beatus iohẽs ait. Ducã vos ad ecclesiaz dñi nri iesu xpi vt inuocantes nomẽ dñi ne vestre si feceritis cadere ecclesiã et⁹ cõsentiã vobis. Sin aũt ego inuocãs nom dñi mei faciã cadere templũ h: et cõminui idolũ vestrũ. Qd cũ factũ fuerit iustũ erit vt flicta sugestiõe viã ad deũ meũ conuertamini. ℟. In die illa suscipiã te fili meũ q; ponã te sicut sigillũ in cõspectu meo. Qm ego elegi te dicit dñs. ℣. Esto fidelis vsq; ad mortẽ q; dabo tibi coronã vite. Qm. Lec. v.

Hic diffinitõni maiorpsppli ꝑsensum hbuit. Tũc beat⁹ iohẽs dixit. Vbi iesu xpe corruat templũ hoc cũ vniũsis idolis suis. Quo facto clamauit ppls. Un⁹ est de⁹ ver⁹ quez iohãnes colit. Cũq; iohẽs venenũ bibisset q; multi ex eo lesionẽ sensissẽt: duosq; viros ex veneno defunctos suscitasset.

Aristodomū idolorum pontificem et proconsulē baptizauit Aui cōfringētes idola ecclesiam fabricauerūt: in q̄ idē beatus iohānes assumptus est vt sequens sermo declarabit. ℟. Ecce puer meus quē elegi dicit dñs electus meus. Cōplacuit michi in illo aia mea. ℣. Dedi spiritū meū sup eū iudiciū gētibus pferre Cōpl. Lec. vi.

Cum esset iohannes annorū nonaginta dixit ei ihs Veni dilecte mi ad me: q̄ tps est. Adueniente die dñica beatus iohēs iuxta altare foueam fieri fecit in quā descendēs gratias egit deo t filios eccle xpō orans cōmendauit Et cū ppls rñdisset amen: lux magna per vnā fere horā apparuit. Post hec inuēta est fossa plena manna quā gignit vsq hodie. Vñ quidā asserūt eū adhuc viuere nō mortuū sed dormientē i sepulchro iacere. ℟. Apparuit caro suo iohānī dñs cum discipulis suis t ait illi. Veni dilecte mi ad me: q̄ tps est vt epuleris in cōuiuio meo cū fratrib⁹ tuis. ℣. Cūq cōplesset apls cursum vite p̄sētis appuit ei saluator mūdi t ait illi. Veni. Alia Mi In. ij. noc. ān Apparuit caro suo iohanni dñs iesus xp̄s cū discipulis suis t ait illi vēi dilecte meus ad me: q̄ tps est vt epuleris in cōuiuio meo cū fratribus tuis. ℣. Confitebimur ān. Expandens manꝰ suas ad deum t dixit: inuitatꝰ ad cōuiuiū tuū venio gr̄as agēs: quia me dignatꝰ es dñe iesu xp̄e ad tuas epulas inuitare sciens q̄ ex toto corde meo desiderabā te. ℣. Dñs reg. ex. ān. Dñe suscipe me vt cū fr̄ibus meis sim cū quibꝰ veniens inuitasti me aperi michi ianuam vite t perduc me ad conuiuiū epularum tuarū tu es eni xp̄s filiꝰ dei viui q̄ p̄cepto p̄fis mūdū saluasti tibi gr̄as referimꝰ p infinita seculorū secla. ℣. Dñs regñi tras. ℣. Cumis honorati ℣m iohēs.

In illo tpe: Dixit iesus petro. Sequere me. Conuersus petrus vidit illum discipulum quē diligebat iesus sequētem q̄ recubuit in cena sup pectꝰ eiꝰ t rel. Om ve. be. p̄ni

Commendat nobis beatus iohannes euangelista t apostolus priuilegium a mortis p̄cipui q̄ amplius ceteris meruit honorari a dño. Commendat testimonium euangelice descriptionis: quod veritati diuine subnixum nullus fidelium dubitare permittitur. Cōmendat placidam sue carnis absolutionem quam specialiter domino se visitante p̄cepit. ℟. Sic eum volo manere donec veniam Quid ad te tu me sequere. ℣. Hunc q̄ eum

vidisset petr⁹ dixit iesu domi-
hic autē qd. Quid. Lr̄ō vij.

Cum eni dñs post resurre-
ctionē suā septē discipul
inter qs petrus ⁊ iohes erant
apparuiſſ:eiſq ad prādiū in
uitatiſ prādēdo ter amotem
cōfitēti petro oues suas pascē
as cōmisisset. Deiñ qr p earū-
dem ouiū cura vsq ad marty-
riū crucis pcurr⁹ esset itimā-
uit. Vnde forte grauis videre
tur petro pdicta a dño passio
crucis hāc cōfessi lenire suo ex
rauit exēplo dicēs. Dñe me
Ac si diceret. Quia ego prius
p tua redēptione crucē suppli
ciū subire ñ timui:tu qs p mei
cōfessione nois crucē pati for-
midare ñ debes. ℟. Diligebat
aūt eū iesus qñ specialē proga
tiua castitatis ap̄lori dilectio
ne fecerat dignū. Mr̄ qs ec-
ctus ab ipso virgo in eū per-
mānsit. ℣. In cruce dens mo-
ritur⁹ huic matrē virginē virgi-
gini cōmēdauit. Mr̄. Lec. ix.

Secut⁹ ē autē cū petro dñs
⁊ ille discipul⁹ quem dilī-
gebat iesus:io hannes videli-
cet ipse cuius hodie festa cele-
bram⁹ qui hoc scripsit euange
lio. Diligebat aūt eū iesus. qz
specialis prerogatiua castita-
tis ap̄lori dilectione eū fece-
rat dignū. Virgo eni electⁿ ab
ipo:virgo ī eū pmānsit. Vnde
dr monitur⁹ ī cruce huic matrē
suā ꝓmēdauit:vt virgo virginē
suaret ℟. In medio.rtā.ad p
cessio.ꝛ dr hic cū sua ps ꝛ cuz
clis pfi.ab oib⁹ sacerdotibus
℣.añ.lau. Valde honorādus
ē bt̄us iohānes In lau.ā. Hic
ē discipul⁹ ille q testimoniū p-
hibuit ꝛ scim⁹ qr vera ē testioni
um eius.ps. Dñs regn.ā. Hic
est discipulus me⁹ sic eū volo
manere donec veniā.ps. Jubi
late.ān. Ecce puer me⁹ elect⁹
quē elegi posui sup eū spiritum
meū.ps. De⁹ de⁹.ān. Sūt ō b
sanctib⁹ q nō gustabūt mortez
donec videāt filiū hois ī regno
suo.ps. Bēdi.añ. Sic eū volo
manere donec veniā tu me se
quere.ps. Laud. Lapz.

Qui timet deū faciet bō
ꝛ q ptinēs ē iusticie ap̄hēdit
illā ꝛ obtinebit illi ās mat ho-
norificata.hy⁹ Exultet celū.℣.
Annūciauerūt opa dei. ℟. Et
facta ei⁹ int.ān. Ille ē iohānes
q supra pect⁹ dñi i cena recubu
it bēus ap̄ls cui revelata sunt
secreta celestia.ps. Bēd. ozō.
Eccliaz tuā. Dēo. de natiui.
ān. Hodie intacta.℣. Benedi
ctus q ve.ozō. Cōcede qs. Me
moria de scō stephano ad hās
matu. fiat cū hac ān siue de eo
pus.fcā fuit ꝓcessio siue nō cū
hac añ.s. Sepelierūt stephanū
viri timorati ꝛ fecerūt planctū
magnū sup eū.℣. Just⁹ germi
nabit.ozō. Da nobis qs. Ad

ptmã ãn Hic est discipul⁹. ps. We⁹l noie. Ad. iij. ãn. Hic est discipul⁹ me⁹. ps. Legẽ pone Lap. Qui timet de. ℟. t ℣. ℣ cõi vni⁹ apli ad oẽs hoĩs dñr cũ alla: Et rñsiones ℣ sic oꝛdi cãtur sine alla. Ad vi. añ. Ece puer ps. Defecit. Capitulũ

QJbauit illũ pane vitet⁹ tellect⁹ ꝛ aq̃ sapie salutar⁹ potabit illũ ꝛ firmabit⁹ illo et nõ flectet⁹ ꝛ cõtinebit illũ ꝛ nõ confundet⁹ ꝛ exaltabit illũ apũ pxios suos. Ad ix. añ. Sic eũ ps. Mirabilia. Capitulum.

IN medio ecclie aperuit os ei⁹ ꝛ ipleuit eũ dñs spũ sapiẽtie ꝛ intellect⁹ stola glorie induit eũ. Ad vs añ. Tecum principiũ. ps. Dixit dñs. cap. Qui timet deum ℟. Iste est Iohães. Hoc ℟. a solo sacerdote icipiat⁹ ad grad̃ chori i cappa serica. Et suus ℣. ab oĩbus sacerdotibus cantet⁹ i suppellicẽs ad modũ pse i stalõe puꝛoꝛ cũ ℣. Elia ste altissimo. ℣⁹ Exultet celũ ℣. Annũciane. oga. ãn In medio ecclie aperuit os eius ꝛ ipleuit eũ dñs spiritu sapie ꝛ intellect⁹ stola glorie induit eũ alla alt. alt. ps. M. ozõ. Eccliaz ruaz ẽs. Meõ de natitate ãn. Gaudeamus. ℣⁹. Verbũ caro. ozõ. Cõcede ẽs. Iste modus fuet⁹ ad meõziã ñ nati. i ℣. dicẽdis tam ad vs q̃ ad matu. s. q̃ ad vs. ℟ ℣. Ver bũ caro. ꝛ ad matu. ℟ ℣. Elisabet⁹ dicet⁹ q̃ vet. Meõ. ñ scõ stephano cũ hac añ Tu principatus vbi processio fcta fuerit de eo vbi vero fcta nõ fuerit ℟ ãn. Lapidauerũt. ℣. Elia ꝛ hostia ozõ: Da nobis ẽs. Sikr fiat de scõ ioñe ꝛ de scõ thoma. Wicti ℣ ꝑpꝛijs ãn. de scõ stephano fiat de eo meo. cũ ã. ñ lau. suo ordine. Quib⁹ dcis dicũt añ. de noc. Sikr suo ordie ꝛ de scõ iohãne ꝛ de innocẽtib⁹ ꝛ de sctõ thoma eodẽ mõ fiat meo. Hy oct. ℣ ꝑdictoꝛ scoꝛ ℟ vna ñ ꝑpꝛijs ãn. ad meo. q̃ ibidẽ reꝑit nõta. Hic eat ꝓces. puꝛoꝛũ ad altare innocen. vel sctẽ trinitat⁹ cũ cappis sericis ꝛ cereis illuminãtib⁹ i manib⁹ cantando. ℟. Cetũ q̃dragita q̃tuoꝛ milia q̃ ẽpti sũt ñ tra hi sũt q̃ cũ mlieꝛib⁹ nõ sũt coinquinati virgines enim pmanserũt Hi sequũtur cũ deo Et agn⁹ dei cũ illis. Ẽpus puerorũ si assit icipiẽte hoc ℟. tres pueri dicant. ℣⁹ Hi ẽpti sunt ex hominibus primitie deo et agnorẽt in ore eoꝛ nõ est inuentum mẽdaciũ. Ideo. Oẽs pueri cantẽt simul ꝑsalt⁹ sequitur videl⁹ Sedẽtẽ in superne maiestatis arce. Et chorus respondeat cãtũ prose post vnũ quẽq̃ ℣. super litteram E. ℣ sus Adorãt humillime proclamãtes ad re. ℣. Sancte sctẽ sctẽ sabaoth rex. ℣ Plena sũt cela

glorie tue. ℣. Cū illi vigilij q̄ꝫ. ℣. Utq; cum innocentissimo grege. ℣. Qui sūt sine vllo labe. ℣. Dicētes excelsa voce. ℣ Laus tibi dñe rex etne glorie. Jdeo Ad hāc, pces. nō dicit. Hīs ps. sz dū prosa canit. thuri ficet ep̄s pueroꝝ altare: deinde imagīē sancte trinitatis: et postea dicat sacerdos mo/ desta voce hunc ℣. Letamini Deus cui⁹ Ozō. in dño. hodierna die p̄conū ino centes martires nō loquendo sed moriendo cōfessi sunt vocis in nobis vitiorum mala mortifica: vt fidē suā quā lingua nō loquit: etiā moribus vita fateatur. Qui cū deo pa. In reuertendo de sctā maria ℟. Felix nāq; cū suo ℣. q̄ finito dicat epi scop⁹ pueroꝝ modesta voce ℣ Speciosus forma. ozō. Deus qui salutis. Que sic terminet Qui tecū viuit et regnat in vnitate. spi. sci de⁹: p oīa scla sclorū amē. Dñs vo. Et cū. Deide se quat Benedicam⁹ dño. a duobus vel trib⁹ extra regu. Tūc ep̄s pueroꝝ intret stallū suū et interim crucifer ari⁹ accipiat baculū epi cōuersus ad ep̄m et incipiat hanc ā. Princeps ecclesie. que nō dr̄ep̄o absente. Et cū cuenerit ad istud verbuz Cū mansuetudine. cōuertat se ad pplm et cantet totū ān vsq; ad finē. ān Princeps ecclesie pastor ouilis cū tuam plebē tuam benedicere digneris. Cū mā suetudine et caritate humilitatevos ad benedictionē chor⁹ rñdeat. Deo gras Deinde tradat baculū ep̄o et tunc incipiat ep̄s pueroꝝ primo signādo se in frōte hoc mō incipiēdo Adiutoriū nr̄m in nōe dñi. Chor⁹ rñdeat. Qui fecit celū et terrā Dein ep̄s signando se in pectore dicat. Sit nomē dñi benedictū. Chor⁹ sic Ex hoc nūc et vsq; in seculū Deinde ep̄s cōuertens ad chorū eleuet brachium suū et incipiat hanc bñdictiōez hoc mō. Crucis signo vos ꝑsigno. Et sic cōuertat se ad pplm dicens. Vestra sit tuitio. Deinde ad altare cōuertat se dic. Qui vos emit et redemit. postea ad semetip̄m reuersus ponendo manū suā sup pectus suū. dic. Sue carnis precio. Chor⁹ Amē His itaq; pactis incipiat ep̄s pueroꝝ cōple. de die more sol. post Pat nr̄. et Ave maria. Et post cōpl. dicit ep̄s pueroꝝ ad chorū cōuersus sub tono supradicto Adiuto. no. in no. dñi Qui fecit celū et ter. Sit nomē do. be. Ex hoc. n. et. vs. in scm. Benedicat vos oīp⁹ de⁹: pater et filius et spūs sanctus. amē. Abi vero nō fit, pces. de innocē. tūc fiat ip̄rimis de eis mēō. ān me moriā de natiuitate cum hac ā Innocentes ꝑ xp̄o ifantes occi

ſi sunt ab iniquo herode lactē
tes interfecti sūt ip3 sequūtur
agnū sine macula. et dicūt sp
gilla tibi dñe. ℣. Letami i dño
oīō. Deus cui⁹ hoīs ¶ In die
sctōꝝ innocentiū ad matu. in-
nita. Venite adorem⁹ dominū
Qui in sanctis gl̄iosus est. ps
Venite. hy⁹. Sctōꝝ meritis.
In. i. no. ān. Herodes videns
qz illusus esset a magis misit i
bethleē t occidit oēs pueros
q erant in ea t in oībus finibus
ei⁹. ps. Beatus vir. ān. Chri-
stus ifans nō despexit suos co
etaneos milites sed puerit q-
bus dedit ante triūphare ꝑ lo
qui. ps. Quare fremuerūt. ān
Arridebat paruul⁹ occisoruz
gladio: adiocabat infantulus
nutricis loco astēdebat lactēs
ycuisoris horroꝛē. ps. In dño
cōfido. ℣. Letamini. Lec. i.

Elus quo tēdat: q̄ psiliat
3 liuoꝛ: inuidia quo ferat
herodiana hodie patefecit im
manitas Quē dū tpalis regni
emulatur angustias etni regi
oꝛtū molit extinguere. Hero-
des eni vidēs qz illusus esset a
magis misit in bethleē et occi
dit oēs puerosq erant in ea t i
oīb⁹ finibus ei⁹. Dolet impie-
tas se esse illusam: fremit dolo
sitas se esse decepta. Terreno
querit furoꝛe quē natū celicus
nō credit. Ad sn̄ū matrū mili
tū cogit castra inf vbera arcez
pietatis oppugnat. ℟. Sub
altare dei audiui voces occiso
rum īnocentiū. Quare nō defē-
dis sanguinē nr̄m: t accepert
diuinū rēsum adhuc sustinere
modicū tps donec ipleat nūe-
rus fratrū vestroꝝ. ℣ Vidi sub
altare dei aīas sctōꝝ ppt x̄pi vbū
dei qs habebāt t clara voce di
cebant. Quare. Lect. secūda.

Herodes obsidens krenū
regnū impugnat celeste
Terrēis inhiās: ruit in diuina.
Audierat natū regē: destinat
ad scel⁹. Causas īnocētie non
requrit cui de tioze fiat torū: de
amoze nichil cōstat. ℟. Sub
throno dei ōs sci clamāt Vidi
ca sanguinē nr̄z de⁹ nr̄. ℣ Sub
altare dei audiui voces occiso
rū clamātiū t dicētiū. Vindi.

Herodes tunc Lect. iij.
cecus fle christū gladijs
q̄rit: inuestigat cruoze crudeli
tate umat. Succedozē timēs
incessit in auctozē. Premit in
nocētes nolens innocētia diri
pere. Negotiū saluādis saluā
dozū iubet esse discrimē Quo
rum enim lingua tacuit: oculi
nil viderūt: nil audierunt au-
res: manus nil fecerūt. ℟. Di
gnus a dignis laudatur. Et i
nocens innocentiū testimonio
cōprobat. ℣ Accipiunt eni a
x̄po t referūt cōsequūt et red
dunt. Et innocens. Gloria pri.
Testimonio. In. iij. nocturno

Rotunt infantes laudare deū
q̄ loq̄ nō nouerant: fiunt periti
laude q̄ fuerāt impiti sermone
ꝑs. Vñe q̄ habi. ān. Erigitur
itaq; infantiū etas laudē q̄ de
lictoꝝ ñ nouerat crimē ꝓs Cō
serua. ān. Dign⁹ a dignis lau
datur: et innocēs innocētiū te-
stimonio cōprobat ꝓs Dñi est
terra ℣. Exultēt iusti. Le. iij.

GEati q̄ labores in requiē
in refrigeriū dolores: me
rores in gaudiū cōmutauerūt
Viuūt viuūt. Quare viuunt:
qz ꝓ xp̄o merent occidi Beati
vēres q̄ portauerūt tales. Be
ata ubera q̄ se talib⁹ infuderūt
Beate lachryme q̄ ꝓ talib⁹ fu
se fletib⁹ gfam baptismatis cō
tulerūt. Tu. ℟. Effuderunt sā
guinē sanctoꝝ velut aquā. In
circuitu hierlm: et nō erat q̄ sepe
liret ℣. Vindica dñe sanguiez
serōꝝ tuoꝝ qui effusus est. In.

ARridebat igit Lec. v.
parul⁹ occisoꝝ gladio:
adiocabat infantul⁹ nutricis
loco: astrēdebat lactēs genitoꝝ
horroꝛē. Matres matres tule
rūt deflē: et angoris exitit tēpo
loris. Mā gladi⁹ filioꝝ geniti-
ens membra ad matruz corda
deuenire necesse est vt sint pre
mij cōsortes qui fuerunt socie
passionis ℟. Isti sūt sancti q̄ pas
si sūt ꝓpter te dñe vindica eos
Quia clamant ad te quotidie
℣. Sub throno dei oēs sancti
clamant vindica sanguinē nō
strum. Quia. Lectio sexta.

DOn eni carebunt marty
ris gaudio martyrij la-
chrymas q̄ fuderūt. Hoc loco
attendat auditoꝛ vt intelligāt
martyriū nō cōstare ꝑ meritum
sed veire ꝑ gram in pueris: que
voluntas: qō arbitriū vbi capti
ua fuit: et ipa natura De marty
rio g demus deo totū: nihil no
bis. Vincere diabolū: corpus
tradere: cōtēnere viscera: tor-
mēta expēdere: lassare torturē
cape de iniurijs gliam: de mor
te vitā: nō virtuti hūane sz mu-
neris est diuini. ℟. Potūt in-
fantes laudare dñm qui loqui
nō nouerāt. ℣. Fiūt periti laude
q̄ fuerāt iperiti sermōe. ℣. Li-
cuit sāguie loqui: quib⁹ lingua
nō licuit: miscerit cū dño collo
quia q̄b⁹ hūana negata sūt ver
ba ℣. Glia. Qui fue. In. iij
noc. ān. Sicūt infantes domi
no laudes crucidati ab herode
occisi predicāt q̄ viui nō pote
rant ꝓs. Exultate iusti. ān. Li
cuit sanguie loqui q̄b⁹ lingua
ñ licuit: miscēt cū dño colloq̄a
quib⁹ hūana negata sunt ℣ba
ps. Vñdicā. ān. Vindica dñe
sanguinē serōꝝ tuoꝝ qui effu-
sus est. ps. De⁹ venerūt. ℣. Ju
stoꝝ ale. Scōm matheum.

IN illo tpe Angel⁹ dñi ap
paruit in somnis Ioseph:
dicēs. Surge et accipe puerū

¶ matrē eius ¶ fuge in egiptū ¶ esto ibi vsq; dū dicaz tibi. Et rel. ℣ melita venera. be. presb

O Le morte p̄ciosa martyrū xp̄i innocentiū: sacra est nobis frēs carissimi euāgelij lectio recitata: in q̄ tñ olim xp̄i martyrū p̄ciosa est mors desig ta. Q̄ō enī puuli occisi sūt sig nificatq; humiliatis meritū ad martyriū perueniendū gloriā. Q̄ō in bethleē ¶ in oīb⁹ finib⁹ ei⁹ occisi sūt: ostendit nō solū in iudea vnde ecclie origo cepit. Sed ¶ in oīb⁹ eius dē ecclie finib⁹ quacūq; p orbē ꝑte diffusa est: ꝑsecutionē seuitura ꝓfido rūt pior patientiā eē coronā dā. ℟ Isti sūt sci q̄ nō coinq nauerūt vestimēta sua. Ambu labūt mecū i albis q̄ digni sūt ℣ Hi sūt qui cū mulieribꝰ nō sūt coinq nati ℣ gines enī sunt

O Uia bi. L. viii. Ambula matu occisi sūt doctrina ro patione ꝓfectos indicant. Qui ℣o infra simplices vt ide otas fidei tñ nō ficte cōstantia fortes eque denūciāt. Q̄ō illi q̄ dē occisi sūt: sz xp̄s q̄ q̄rebat vitēs euasit: insinuat corpa q̄ dez ab ipijs posse perimi: sed xp̄z ꝓ q̄ ꝑsecutio tota seuit nul laten⁹ eis vt viuētib⁹ vt occisi posse auferri sz eos veracit cō testari: q̄ siue viuim⁹ siue mo rimur dñi sum⁹. Tu. ℟ Ado rauerūt viuentē in secla seclo⁹ Mittētes coronas suas ante thronū dei sui. ℣. Et cecidēt in cōspectu throni i facies su as et būdixēt viuētē i scla Mit

O Ticinitū Lc. ix. ten. aūt hieremie q̄ ō: Uox i i rama id ē i excelsis audita ē plorat⁹ ¶ vlulat⁹ manifeste de nūciat luctū scē ecclie q̄ de iu sta mēbroꝝ suoꝝ nece gemit tñ vt hostes garrīrī suscuū cedē sz vsq; ad solitū supni ascēdere iudicis: ¶ sic ꝓthomartyris abel ita etiā sanguinē cetero rū martyꝝ de ra clamare ad dñz. Q̄ō rachel plorasse filios suos ō: nec voluit ꝯsolari q: nō sūt: significat eccla z plorare q: dē scōꝝ de hoc scło ablationez sed nō ita velle ꝯsolari vt q̄ fz mortē vicerūt rursus ad seculi certamia secū tolerāda rede ant. Tu. ℟ Centū quadragi ta. vtš. ad ꝑces. ¶ vi. hic cū sua ꝑsa ¶ cū ℣ Elia. ℣ Justū aūt ī ꝑpetuū. In lau. añ Herodes irat⁹ occidit multos pueros i bethleē unde ciuitate dauid. ꝑs. Dñs reg. añ A bimatu et infra occidit multos pueros herodes ꝓpter dñm. ꝑs Ju bilate. añ Uox i rama audita est plorat⁹ ¶ vlulat⁹ rachel plo rans filios suos. ꝑs Deus de⁹ añ Sub throno dei oēs sancti clamant: vindica sanguinem nostrum de⁹ nr̄. ꝑs. Benedicite. an Laudes reddant pueri

tibi rex sabaoth q̄ throphe⁹ ū te factū exultāt inocētes ꝓs Laudare dominuz Capitulū

Vidi supra mōtem syō agnū stātez ꝛ cū eo cētū q̄draginta q̄tuor milia habentes nomē eius ꝛ nomē ꝑris ei⁹ scriptū in frōtib⁹ suis. hymn⁹ Rex glozie mar. ℣. Mirabit deus. ān. Hi sūt q̄ cū mulieribus nō sūt coiqnati virgines ei sūt sequūt agnū q̄cūq; ierit. ℣ Būdict⁹. ozō. Deus cui⁹ hodi. Mēo. ꝺ nati. ā. Nescies mf ℣ Būdict⁹ q̄ veit ozō. Lōceō ꝓs. Meō. de scō stephano. Ebive ro ꝓces. de eo fcā fuerit cū hac ān. Lapidauerūt ℟ vbi ℣ o ꝓcessio fcā nō fuerit ꝺz ad. Lapides torr. ℣ Justus ger ozatio Da nobis q̄s. Meō. de sancto iohāne vbi processio de eo ꝺ⁹ facta fuc. cum hac ad. Valde honozādus. ℣. Annūciauerūt opa. ozō. Ecclesiā tuā vbi ℣o ꝓces. fcā fi fuc. ꝺzūta ā. Hic ē di. ℣ Valde. ozō Ecclesiaz. ℣ocem memozēs dicat eps puerozuz benedictionē super pplm: sic ꝛ post cōple. supradictū ē. Ad primā ān. Herodes irat⁹. ꝓs. Deus in nomi ne Ad tertiam ad. A bimatu ℟. Legēpones Capm. Vidi supra montē. ℟ et ℣. de cōi plurimoz martyz ad omnes horas dicūtur cum alla. Et responsiones ℣. sic celebrantur. Ad vi. ad. Vox in ramis. Defecit Capm.

Hi sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati virgines enim sunt et sequūtur agnū quocūq; ierit. Ad. ix ad. Sub throno. ꝓs Mif. Cap

Hi empti sūt ex omnibus primitie deo ꝛ agno ꝛ in ore eoz nō est inuentum mēdaciū: sine macula sūt ante throno num dei. Ad vē ad. Tecuz ꝑncipium. ꝓs. Dixit dñs. Capm Vidi supra montem. ℟. Centum quadraginta Hoc ℟ ab vno solo puero incipiatur ad gradum chori in cappa serica et sumꝫ ℣. ab omib⁹ pueris i suppellitijs cāterur in statiōe puerozum cum prosa si placet ꝛ ēt cū Alia pa. hy⁹. Rex glorie martyrum. ℣. Mirabilis deus. ān Ecce vidi agnū stātem supra mōtem syon ꝛ cū eo scōz milia et habebant nomē eius ꝛ nomē patris eius scriptū in frontib⁹ suis. ps. Dīt. ozatio De⁹ cui⁹ hodierna. Memozia de natiuitate. ad. Virgo verbo. ℣ Verbum caro. Ozō. Concede q̄s Meno. de sācto stephano vbi proces. de eo pri⁹ fcā fuerit cum hac an Lapides. vbi vero processio facta non fuerit dicatur ad. Adhesit anima. ℣⁹. Gloriaz et honore. ozatio. Da nobis quesumus. Memozia de scō iohē vbi ꝓces. de eo pri⁹ fcā fue. cū hac ān. Dic ē dilecti

pul⁹ ille. ℣ti ℣o ꝑcel. scā ñ fuerit ō hec ā Die ē disci. me⁹. ℣ Valde ho. oꝛō. Eccliaz Post ea accipiat crucifeꝛari⁹ baculū epi ꝛ cāteꝛā. Princeps eccleſie: ſicut ad primas vs. Silꝛ ꝛ eps pueroꝝ benedicat ꝑplz ſu pꝛadicto modo. Et ſic cōpleatur officiū pueroꝝ huius diei. Tūc eat ꝑcel. ad altare ſancti thome martyꝛis habitū ñ mutato: abſq; cereis in manib⁹ cā tando R. cātoꝛe incipiente R. Jacet granū oppꝛeſſū palea: iuſtus ceſus pꝛauoꝝ framea Celum domo cōmutās lutea. ℣ Cadit cuſtos vitis in vinea duꝝ in caſtris cultoꝝ i aꝛa. Celum. Deide oꝛ. ꝓſa ab omibus q̄ volūt in ſuppellicijs coꝛaz altare. Prioſa. Clāgat paſtoꝛ in tuba coꝛnea. choꝛ⁹ ꝛndeat cātum ꝓſe poſt vnūquēq; verſū ſuper litterā. A ℣. Ut libera Et xp̄i vinea. ℣. Qui aſſūpſit ſub carnis trabea. ℣. Liberauit cruce purpurea. ℣. Aduerſatrix ouis erronea. ℣. Fit paſtoris cede ſanguinea. ℣ Pauimēta xp̄i marmoꝛea. ℣ Sacro madēt cruoꝛe rubea. ℣ Martir vite dōatū laurea. ℣. Ceiur granum purgatum palea. ℣. In diuina trāſfertur hoꝛrea. Celum. Ad hanc proceſſionē non dicit Alla patri. ſed dum ꝓſa canit thurificet ſacer. altare: deinde imaginē bn̄ thōe marty. ꝛ poſtea dicit modeſta voce ℣. Ora pro nobis Oꝛō.

O Eus pro cui⁹ eccleſia glorioſus pōtifex thōas gladijs ipioꝝ occubuit: preſta q̄s vt oēs q̄ ei⁹ ipioꝝ auxiliū: petitōis ſue ſalutarē ꝓſequāt effectū. Per. In reūtēdo oꝛ R. vel aſſ de ſcā maria. Albi ℣o nō ſit ꝑcel. de ſcō thōa tūc ſtat i ꝑmis de eo mēo. ante mēo. ō natiui. cū hac añ. Paſtoꝛ ceſus I gregis medio pacē emit cruoꝛis p̄cio: o electi⁹ doloꝝ i triſti gaudio: gregꝛ reſpirat paſtoꝛe moꝛtuo: plāgēs plaudit matꝛi filio: q̄ viuit victoꝝ ſub gladio. ℣. Ora ꝓ no. oꝛō. De⁹ pro cui⁹. De ſequentes añe dicantur ad memo. de innocētibus per octa. quibus dictis dicuntur añe de laudibus ꝛ poſtea de nock. añ. Lauerunt ſtolas ſuas et candidas eas fecerunt in ſanguine agni. ān. Ambulabunt mecum in albis quoniam digni ſunt et non delebo nomina eoꝝ de libꝛo vite. ant. Cantabunt ſancti canticum nouum ante ſedem dei et agni et reſonabat terra in voces eoꝝ. ¶ In die ſācti thome mar. Ad mat. iuit Aſſunt thome martyꝛi ſolēnia Aꝛgo mſt iubilet eccl̄ia. ꝑs. Celite. Hy⁹ Martyꝛ dei q̄. In ꝓmo nock. an. Summo ſacerdotio thomas ſublimat⁹ eſt in viꝛtu

aliū subito mutatus. ℣. Bēe vir ān. Monach⁹ sub clerico clā cilicior⁹ carnis carne fortiori edomat conatus. ℟. Quare frem ān. Cultor agri dñi tribulos euellit: t vulpes a vineis arcet t expellit. ℟. Dñe qd ℣. Gloriat honore. Lcō ꝓma

GLoriosi martyris thome fratres carissimi natalez celebrātes quia toti⁹ vite t cōuersatōis eius insignia recolere nō sufficim⁹ passionis ei⁹ modū causamq; succinct⁹ hic percurrat. Bēe igit thomas sicut in cācellarie vel archidiaconatus officio in rebus gerēdis icōpabiliter extiterat strēnuus: ita t post susceptū pōtificis officiū supra humanā estimationem factus est deo deuotus. ℟. Studēs liuor thome supplicio Thome gen⁹ dānat exilio. Tota simul exit cognatio. ℣. Ordo ser⁹ eras cōditor nullo gaudet ꝓpulegio. To.

COnsecratus enī Lcō. ij. repente mutat⁹ est in vir aliū: cilicium induit: femoralibus usum est vsq; ad poplites cilicinis. Et subvestis clericalis honestate habitum celās monachalē: carnē prorsus fuit spū coegit deo studens omīū virtutū exercitio sine intermissione placere. Sciens igit se cultorē positum in agro dñico in vineę custodem pastorem in causis ministeriū sibi creditū studiose cōpleuit. ℟. Thomas manū mittit ad fortia spernit dāna spernit opprobria Nulla thomā frangit iniuria. ℣. Clamat cunctis thome constantia omne solum est forti patria. Nulla. Lectio. iij

IUra t dignitates ecclesie ꝙs sibi publica potestas vsurpauerat resarcire t i statū debitū reuocare conat⁹ ē. Ūñ grauī questione sup iure ecclesiastico t regni consuetudinibus inter ipsū t regē anglorum exorta: coacto cōsilio ꝓ hoc fuit cōsuetudies ille quas idem rex tā archiepi: ꝙ suffraganeoꝝ suoꝝ scripto roborari pertinaciter exegit. Negauit cōstanter archiepūs manifestā in eis asserēs libertatis ecclesie subuersionem. Tu. ℟. Jacet granū. vīs ad ꝓcessio. t dicit hic siue ꝓsa siue processio de scō thoma facta fuerit siue nō Jn. ij. noc. ā. Nec agnos sustinet lupos desuisse nec i hortuz olerū vineā trāsiisse. ℟. Cū invocarē. ān. Exulat vir optim⁹ sacer t insignis ne cedat ecclesie dignitas indignis. ℟. Verba mea. ān. Exulātis prēdicta sunt malignis sed in igne positū nō exurit ignis. ℟. Dñe dās nf. ℣. Posuisti dñe super.

AFfectus ē igitur Lc. iij ꝓtumeliis i mēsis: dānis

grauioribꝰ attritꝰ: t inferi lascessitꝰ iuriis. Tãdẽ morte sibi inꝛẽta qꝛ cã ecclie nõdũ plene insteuerat tpõaliꝰ videbat pfecturo cedẽdũ cẽsuit eẽ malicie. Vꝛꝰ igitur in exiliũ a domino papa alexandro senonis honorifice ꝙsceptꝰ ẽ: t i monasterio põtiniacẽsi studio ꝓmẽdatꝰ. Cõfectãq interi in anglia oẽs archiepi raddit: vastant ḟdia: possessiones diripiũtur: et excogitato nouo supplicij gñe tota simul ꝓscribit thõe cognatio. ℟. Ex sũma rex letitia sũmꝰ fit plãctꝰ in ecclia ꝙ tanti pfoni absentia Sꝫ cũ rediit miraclã redit pplo letitia. ℣. Cõcurrit turba lãguidorum t cõsequit gfaz bñficioꝝ. Sed cum redeũt. Lectio ḋcta

OMnes etiã amici eius vel familiares vlq; cũq; eũq; cunq; titulo ꝙtigebãt sine delectu ḋcriminis aut fortũe dignitatis: ãt ordinis etatis aut sexꝰ parit relegãt. Mã t senes et decrepiti vagiẽtes ꝙcunq; t mlieres in puerpio ꝯtubãtes i exiliũ acti st. Quorũq; gñdiscretõis ãnos uttigerãt ꝛacti sacrosctis iuraꝝ ꝓpulit ſſit q; mari trãsito statim cãtuariẽsi archiepõ se pñtarẽt vt vel tõpassionis gladio torti ens cõfossus cõceptũ animi rigoꝛẽ ad regis voluntatem inflecteret Sed vir dei manũ suam mittẽs ad fortia: exiliuꝫ dãnatumellas t opprobria pcntũ t amicoꝝ pscriptionẽ pro xpi noie constanꝛ sustinuit: nulla prorsus tactꝰ aut iniuria. ℟. Mũdi florẽ a mũdo cõteri rachel plorãs tã cessa conqueri Thõas cesus dũ dat funeri nouus abel succedit veteri. ℣. Vox cruoꝛ vox ꝙsi cerebꝛ celũ replet claõre celebꝛi.

QUantanãq fuit cõfessoꝛ xpi cõstãtia vt oẽs coeruleos suos docẽ videret: qꝛ oñe solũ fortꝛi patria ẽ. Audiens ꝙ rex imobilẽ eiꝰ ꝓstãtiã: directis ꝙ abbates ꝙsdã cistertiẽsis ordinis ad capitulũ gñale lr̃as cõminatorijs eũ a põtiniaco ꝙ turbare curauit. Timẽs autẽ btus thomas occasione sui viris scis iminere dispẽdiũ: spõte recessit. Sed anteq̃ progrederetur diuina reuelatione cõfortatus ẽ: ostenso sibi celitus indicio: q̃ ad ecclesiã suã rediturus eẽt cũ glia: et ꝙ martyrij palmã migꝛaturus ad dñm. ℟. Christe iesu ꝙ thome vulnera: q̃ nos ligant relaxa scelera. Ne captiuos ferãt ad infera. Nostis mũdus vel carnis opa. ℣. Per te thoma post leue mũera ãplexeẽ nos dei dextera. Ne ca. Hꝛa Ne cap. Ad iij. noct. ãn. Sathane satellites irrũpentes tẽplũ inauditũ ꝙpetrãt sceleris exẽplũ. ℣. In dño cõfido. ãn. Strictis thõe

enſib⁹ obuiã ꝓcedit nõ minis
nõ gladijs ſed nec mozti cedit
ps. Dñe quis hn. ℣. Felix loc⁹
felix eccl̃a: in qua thome viget
mẽoria: felix terra q̃ dedit pre
ſulẽ: felix illa q̃ fouit exulẽ: fe-
lix pater ſuccurre miſeris vt fe
lices tũ gamur ſuꝓis. ps. Dñe
in virtute. ℣. Juſt⁹ vt palma.

In illo tpe: Scõz matheũ
Dixit ieſus diſcipul⁹ ſuis
Ego ſũ paſtor bon⁹: bon⁹ pa-
ſtor aiam ſuã dat ꝓ ouib⁹ ſuis
Et rel. ℣. me. be. gre. pape.

Audiſtis ſtes chariſſimi
ex lectõe euãgelica eru-
ditionẽ vr̃am audiſtis t pie-
noſtrũ. Ecce ei his q̃ nõ ex ac-
cidenti dono ſz eẽntialit̃ bon⁹
eſt dicit. Ego ſũ paſtor bonus
Atq; eius dẽ bonitat̃ formam
quã nos imitemur adiũgit di
cens. Bon⁹ paſtor aiaz ſuam
dat ꝓ ouibus ſuis. Fecit quod
monuit oſtendit q̃ iuſſit. Bo
nus paſtor ꝓ ouib⁹ ſuis aiam
ſuam poſuit: vt i ſacramento
noſtro corp⁹ ſuũ t ſanguiem ꝑ
teret t oues quas redimerat:
carnis ſue alimẽto ſatiaret. ℟.
Thome cedũt t parẽt dia: pe-
ſtes morbi: mors t demonia.
Ignis aer tellus t maria. ℣.
Thomas mũdũ replenit gl̃ia
thome mũd⁹ preſtat obſequia
Ignis. viij. t ix. lec. de paſſio
ne ſci thome leganꝫ: t nonde
expõne euangelij Lec. viij.

Bitur exilij ſui ãno ſepti-
mo rediit paſtor nobilis i
anglia vt oues xpi a morſib⁹
lupoꝝ liberaret. Quinto ꝓ
dñice natiuitat̃ die venerũt cã
tuariã angli quattuor viri:
ꝑclari q̃dẽ genere: ſz malefa-
ctis famoſi. Et ingreſſi pũtifi
cem ꝑbis ꝓtumelioſis aggre
diuntur: lacerãt cõuitijs: tan
dẽ ꝓminas ei graues intẽtãt
Reſpõdit vir dei modeſte uꝫ
q̃ ratio exigebat ad ſingula
adijciens multas ſibi t eccl̃ie
dei p⁹ pacis reformationẽ ir-
rogatas eẽ iniurias nõ eſſe q̃
errata corrigeret: diſſimulare
ſe ẽ ceco nec poſſe nec velle q̃ n
curẽ paſtoralis officiũ exerce-
ret. Tu. ℟. Rou⁹ fulget tho-
mas miraculis mẽbris donat
caſtratos maculis. Ornat vi-
ſu ꝓuatos ocꝭis. ℣. Mũdat le
pre ꝓſperſos maculis. ſoluit
mortis ligatos vicul. Or. l. ix

Cruẽtes igit̃ in paſtorez
piũ lupi rapaces in pfez
ppriũ degeneres filij in hoſti
am xpi crudeliſſimi lictores:
eõſecratã capitis coronã fune
ſtis gladijs amputauerunt et
xp̃m dñi ſoloten⁹ ꝑcipitãtes
cerebriũ cũ ſanguine q̃ dcm̃ q̃
q; horrendũ ẽ ꝓ pauimentum
crudeliſſime ſparſerũt Sic i-
taq; granũ frumenti oppreſſit
pale: ſic vinee cuſtos in vinea
duxi caſtris: in caulis paſtor

cultor in area cesus ē: sic iust⁹ ab iniustis occisus domū lute am celesti palatio cōmutauit. ℟. Jesu bone q thome merita nra nobis dimitte debita: do mū postā sepulchrū visita. Et a trina nos morte suscita. ℣. Actu mente vel vsu pdita pie tate restaura solita. Et. Hīa. Et a. ℣. Ora p no. In lau. añ Granū cadit copiā germinat frumēti alabastrū frangit fra grat vis vnguēti. ps. Dñs re gna. añ. Totus orbis martyr certat in amore: cuius signa singulos agunt in stupore. m. ps. Jubila. añ. Aqua thome q̄nquies varians colorē in lac semel transit āer in cruorem ps. De⁹ de⁹ me⁹. añ. Ad thoē memoriā quater lux descēdit q in sancti gloriā cereos accē dit. ps. Bñdici. añ. Tuq thoē sanguinē quē p te ipēdit fac nos xp̄e scandere q̄ thomas as cendit. ps. Laud Capz. Ois pontifex. ℣. De⁹ tuor militum. ℣. Justus ger. añ. Opes nobis o thoma porrige: regē stātes: iacentes erige: mores actus q vitā corrige q in pacis nos viā dirige. ps. Bñdictus. Ora. De⁹ pro cuius. Meo. de nati. añ. Beat⁹ venter. ℣. Bñ dict⁹ q̄ venit. ora. Cōcede q̄s. Meo. ō scō stephano vbi pces pus de eo facta fuerit cū hac añ. Adhesit a⁹. vbi pces. ℣o facta non fuerit ora añ. Ste phanus vi. ℣. Posuisti dñe. ora. Da nobis q̄s. Meo. ō scō iohanne. Ubi pces. de eo pus facta fuerit cū hac añ. Hic ē di scipulus me⁹ vbi pces. fca nō fuerit ora añ. Ecce puer. ℣. Ad de hono. ora. Eccliaz tuā. Me. de ino. vbi pces. puerop facta fuerit cū hac añ. Innocētes p xp̄o. vbi ℣o pces. fca nō fue rit ora añ. Lauerūt sto. ℣. Mi rabilis de⁹ ora. De⁹ cui⁹ hod. Ad primā añ. Granū cadit. ps. De⁹ i no. Ad tertiam. añ. Totus orbis. ps. Legē pone. Cap. Ois pontifex. Cap. ℟. ℣. de comūi⁹ martiris q pon tificis ita q ℟. dicunt cū alla Ad vi. ant. Aqua thome. ps. Defecit. Ad ix. añ. Tuq thoē ps. Mirabilis. Ad vs. an. Te cū principium. ps. Dixit dñs. Cap. Ois pontifex. ℟. Jesu bone. Et ora trib⁹ de superio rugradu. sicut in ceteris festis du. p annū. Hym. De⁹ tuor ℣. Justus ger. añ. Salue thoma virga iusticie mūdi iubar ro bur ecclesie: plebis amor cleri delitie salue gregis tutor egre gie salua tue gaudentes glo rie. ps. Magt. Oratio. Deus pro cuius. Memoria de mart. añ. Virgo dei. ℣. Verbum ca. oratio. Concede q̄s. Meo. de scto stephano. vbi pces. de eo prius facta fuerit cum hac añ.

Stephan⁹ vbi ℣o ꝓcess. si fuerit fcā tūc dr ā. Ecce video ℣.
Silis t hono orō. Da nobis qs mcō. de scō tohāne vbi ꝓcess. t eo fcā fue. cū hac ā. Ecce puer vbi ℣o ñr tūc dr ā. Sūt de hie
Valde hono orō. Ecclīaz mā Mcō. de inocētib⁹ vbi ꝓcess. pueroꝝ fcā fuerit cū hac ā. Laverūt stolas vbi ℣o ñr tūc dr
Ambulabūt ℣. Letami i dño orō. De cui⁹ hoīs ꝑco ¶ Sexta die a nati. dñi. Ad matu. in uitat. hy⁹ ane t ℟. si cut in die natal dñi dñr ℣. Tanꝯ spōsus Tres lec. fiāt cū regnib⁹ sm

In illo tpe lucā. Lec. i. Erāt pat t mat eius mirantes sup his q dicebant de eo. Et reliq. Sermo ex cōmen

Qrta. venerbede ꝓsbyter. Patrē saluatoꝛ appellat ioseph: nōq iuxt fortinianos pf fuit et⁹: sz q ad famā marie cō fuādaz pat sit ab oīb⁹ estimat⁹ Neq; eni oblit⁹ ē euāgelista q ea de spūsco cōcepisse t ℣ginē peperisse narrauerit: Sed opinionē vulgi exprimēs q vera historie lex ē: patrē ioseph nūcupat xpi. ℟. Hodie nobis ce

Qāuis t co ℣. e. ti. lozū pat fili⁹ valz dici q t vir marie recte itelligit: sine commixtiōe carnis: ipa copulatōe cōiugij mlto videlz cōtūct⁹ q si eēt aliūde adoptatus. Neq; eiz ꝓpter ea nō erat appellādus ioseph pf xpi qz nō ex eō ubē do genuerat qnquidē recte pf eēt etiā et⁹ quē nō ex sua cōiuge peperatū aliūde adoptasset ℣. Hodie nobis de celo. ℟. iij.

Et bñdixit illis. Symeō et dixit ad mariā matrez ei⁹. Ecce posit⁹ ē hic i ruinā et in resurrectionē multoꝝ i isrl: t in signū cui ꝙdicet. Bñ i resurrectōez qz lumē ē: qz gloria plebis israel: qz dicit. Ego sum resurrectio t vita: q credit i me etiā si mortu⁹ fuerit viuet. Et oīs q viuit t credit i me: n morietur in etnū. Quō autē in ruinam: nisi qz et lapis offēsionis et petra scādali: id ē ruine his q offēdūt ℣o nō credūt. De q bus ipe ait. Si nō venissē t locut⁹ eis fuissē pctm n haberēt. ℟. Descēdit de cel. p. Te deū Et dr qttidie. Te deum vsq; ad octa. epi. t i ipis oct. nisi i vig. epi. cū ex do. ꝓtigerit. ℣. Verbum caro factū ē. Gn lau. hec sola afi. Quē vidistis. ps. Dño reg⁹ t ceteri p̄i cōsueti dñr Jta m q tiij. ꝑmi p̄i. sub vna voce dicunt t ḡrt⁹ ps sp exaltet si necesse fue. qō p totū ānū obsuet ad laudes vad vō qñ vna sola ā dr sup pos. si ue ōtpali si ue ꝺ festis sctōꝝ sit suffitū. Similiter fiat ad vō qñ vna sola afi. super pos habeatur. Capm.

Quanto tpe heres puulus ē: nihil differt a seruo cū

sit dñs oīz sz sub tutoribꝫ ꝛ rectoribꝫ ē vsz ad pfinitū tps a pfe
Hoc cap dr ad has matu. tm̄. hyꝫ. A solis ortꝫ cardine. ℣ꝫ. Bñdictꝫ qveit. ā. Dū mediūsilentiū tenerēt oīa ꝛ nox in suo cursu iter pageret ops fmo tuus dñe a regalib⁹ sedib⁹ venit alleluia. ps Bñdictꝫ. Oratio

OMnipotēs sēpiterne deꝫ dirige actꝰ nros i bñplacito tuo: vt in noīe dilecti filij tui mereamur bōis opib⁹ abūdare. Pꝛer. Nec oratio dr ad has matu. tm̄: ꝛ ad primā suo loco tm̄. Ad alias hōs dr orō sic ī die natal dñi. Meō de nati. ā. Pastores ℣ Jpe iuocauit me oro Cōcede qs. Meō de sācto stephano: vbi ꝓcessio de eo facta fuerit cū hac añ Ecce video vbi ℣o non: tūc dicit añ Brūs stephan⁹. ℣ Justus ger. oro. Da nobis. Meō de sancto iohane vbi ꝓces. de eo prius fctā fuerit cū hac ā Sūt de hic vbi ℣o. nō: tūc dicit ā Sic eū volo manere. ℣ Valde honorād⁹. orō Eccliaz tuā. Meō de iiio centib⁹ vbi ꝓces. pueroꝝ fctā fuerit eū hac añ Ambulabūt vbi ℣o nō: tūc dicit añ Lauabant. ℣ Mirabilis deus. oro. Deus cuius hodierna Memoria de iuncto Thoma vbi processio de eo prius facta fuerit cuz hac añ ꝙ astoꝝ cesus. vbi vero non: tunc dicitur añ Gra num cadit. ℣ Ora pro nobis. oratio Deus pro cuius. Ad p̄mam añ Quem vidistis. ps. Deus in noie. ān. Te iure. ps Quicunq; vult. Ad iij. vi. et ix. cap. ℟. ꝛ ℣ sicut in die natiuitas. dñi dicunt cū hac oratōe Concede qs. ¶ Si dies dñicꝰ in vi. die a natiuitate dñi contigerit fiant ix. lec. scilicet sex de fmōe beati maximi ep̄i lec. de nati. dñi scilicet lec. prima. Hodierni misterij. Et addant iij. lec. de expositione euāgelij scilicet. Erant pater ꝛ mater. Jnuitat. hyꝫ. ān. ps. ℣. ꝛ ℟ ia sic in die nati. dñi dñr Lec. i.

HOdierni misterij fratres carissimi sacramentuz sicut credidistis spet creditis: reparatio est salutis humane. ℣turum natiuitas et ruina vitiorum. Hodie nāq; christ⁹ iesus dñs noster in quo diuinitatis est plenitudo carnis nestre infirma suscipiens nouus natus est homo. Hodie refulsit secūdus ille adam non incola: sed dñs paradisi quem iter cetera arboris pulchritudo non fallat seruēs non decipiat: mulier non seducat. Lectio secūda

HOdie exortum est lumē in tenebris. Hodie illud quod celum et celi celoꝝ se habere gaudebant: mundus dñi nescit accepit. Neq; enim vitalis quidam nec qui ātē nō

fuit

fuerit: de femina nobis repentinus emersit: sed q̄ semp erat cū pfe de⁹ spūs regnabat nouū p virginē voluit mortalib⁹ apparere mysterio. Nou⁹ q̄dem hō. sz dñs sēpitern⁹ nou⁹ xp̄s: sz rex oim seculorum. Lec. iij.

IPse č in fine tēpor natus ex maria q̄ añ oia secula vnigenit⁹ pcessit a pfe Hic p dict⁹ a pfiarchis a pphis p̄dicat⁹ ānūciat⁹ ab āgel ab apostolis approbat⁹ ne vno eodē q̄ legi i p̄ncipio erat x̄bū: t x̄bū caro factū č. Gaude g̃ nūc et exulta tandē ad deū tuū cōuersa gētilitas. pcepisti donū qđ abrahā i spū se vidisse letat⁹ č. Meruisti q xp̄m q mereri quōdā hebreox gēs electa nō

QJmēs enī L. iij. potuit isrl t tremēs mirabatur vt legim⁹ q moyses ppli princeps recōdit⁹ in nube: t vōce mōtis altissimi sol⁹ cū dño loquerel. Tibi x̄o sic nat⁹ č xp̄s t tantā nobis dignationē concessit vt loq̄rel hoib⁹ t ab hoīb⁹ videret. Ad illū tūc mōtez syna q̄cūq accessisset ex pplo pñti puniebat inditu Ad hūc x̄o mōtē q̄ hodie nat⁹ č mūdo q̄cūq fuccesserit mozicl. Tu

ET tūc quidē vn⁹ L. v. ppls erudiebat ad fidez nūc x̄o oēs gētes vocātur ad vitā. Viderūt venerabiles patres nri īnūera magnaq̄ mirabilia. Celuz illis angelicas rozauit escas: dulcis pocl's lapis durissim⁹ ministrauit: lozdanis perpetē meatūs suuz retrozsit l fontē: validissimi hostiū muri turbarū strepitu corruerunt. Sol q̄z ꝓmozat⁹ l celo longiozē trūphanti pplo prestitit diem. Lectio sexta.

HOdie nullis añ seculis videre datū est vt vnigeitus altissimi quē tremētes archangeloz suscipiunt prātes hoiem se hoibus exhiberet t carnē quā assumpsit ab hoie transformaret in deū. Jmplete g̃ dignationē maiestati et ne t ne archanā dei tui discutias volūtatē q̄z oīb⁹ quidem nat⁹ est xp̄s: sz fidelib⁹ dat salutē Et addant tres lec. de expositione euangelij. Erāt pf et mf. Jn lau. oia fiāt nē p̄notatū č. siue dñīc. fuerit hac die siue nō. Hoc mō dicunt hore: Ad p̄mā añ. Quē vidistis. p̄s De⁹ noster añ Te iure. p̄s. Aut cunq̄ vult. Ad iij. vi. t ix. ca. R. t x. sicut i die nati. dñi dicunt cū hac orōe Cōcede q̄s. Si dies dñic⁹ i die sci stephi vel iohā. aut scōz innocē. aut sci thome. aut sci siluestri aut circunciso eue. totū seruitiū fiat ꝑ festoz nihil de dñica. ¶ Sci siluestri [illegible] ꝓfel. Ad vēsp̄: Tecū principiū p̄s Dixit dñs. Cap. Ecce sacerdos ℟. Mi

los xpi hy⁹. Iste ꝓfess⁹ Ams uitañ Confessor. Oratio.

OA nobis qs ops deus vt bri siluestri ꝓfessoris tui atq; pōtificis venerāda solēni tas t deuotionē nobis augeat t salutē. Per dm Meō. ꝙ nat. añ. Virgo hodie ℣. Verbū ca roꝛō. Concede qs Meō. de scō steph. vbi de eo ꝓces. fcā fuerit cū hac añ. Btūs steph. vbi ℣o nō tē ꝛ ā. Cōstitut⁹. ℣ Eliat hoꝛō. Da nobis qs. Meō. de scō ioh̄ane vbi de eo ꝓce. fcā fue. cū hac añ. Sic eū volo manere vbi ℣o no tūc ꝛ añ. Johānes apls ℣: Valde honoꝛō. Ecclīam Meō. de ino. vbi ꝓces. pueroꝝ fcā fue. cū hac añ. Cātabāt vbi ℣o nō tūc ꝛ añ. Herodes iratus ℣. Letami in doꝛō. Dē⁹ cuius Meo. de scō thoma vbi de eo ꝓces. fcā fuerit cū hac añ. Hra nū cadit vbi ℣o nō tūc ꝛ añ. Tot⁹ orbis ℣. Ora ꝓ nobis. oꝛō. Dē⁹ ꝓ cui⁹ etc. nat. de scō siluestro. iuxta. hy⁹. añ. ps t ℣. t ℟. de coīun⁹ ꝓfes. t pōtificis dicant. ir. lec. fiāt. Lec. i.

SIlueſter vrbis rome epūs cū esset infantulus. A vi dua matre tusta nomine tra ditus est cyrino presbytero cu ius t vitam imitatus t mores ad sūmum apicē christiane re ligionis attigit. scūs iuuenis hospitalitatē tota animi dili gentia exhibebat quem nō di uitie terrene: sed bonevolun tatis thesauri adimplebant. Tantāq; gratiam ei deus de dit vt non solū a christianis ꝫ etiā a bethnicis nimio diligē retur affectu. Lectio secunda.

TRuestimo sūt eratis sue anno a sancto melchia de verbis re me epō diacon⁹ fa ctus: non multo post omis po pulus christianoꝝ in vrbe p̄ sbyterū cū sibi exposcūt fieri. Scō igit siluestro p̄sbytero oꝛ dinato tantā de⁹ ei gr̄am cōtu lit vt null⁹ esset q̄ non illum ex affectu diligeret t verū famu lū dei esse acclamaret. Erat ei aspectu angelic⁹ t sermone ni tidus: oꝛe scūs: coꝛde integer ingenio oprim⁹ ꝓ filio magn⁹ fide catholic⁹: spe sapientissi mus: charitate diffusus. L. iij

SAncto itaq; melchiade e piscopo migrāte ad do minū: ab omni populo si lue ster diligitur ita vt null⁹ inue niretur q̄ non eius electionē acclamaret. Sanctus vero sil uester etatis sue excusationē opponens quantū se accusa bat indignū tantoꝝ dign⁹ ab oīb⁹ clamat. Quid multa his t huiusmodi assertionib⁹ po puloꝝ artatus: auctoꝛe deo le uatur vrbis rome epūs. Et q̄a hoc exmeruit operibus decla rabat. Medie lecti. de nocturn.

¶ iiij

ofi fiant cū hoc⁹. Ipe invocavit me Sermo bti rutgeri. f. 4

Cur nūciare ait pphet⁹ die de die nisi filiū d̄ p̄z. Est igit de patre fili⁹ de die dies. Sed tñ pf̄ z fili⁹: nō duo dies: sed vnus est dies. Est de patre fili⁹: de deo de⁹. Pater tñ z filius nō duo dij: sed vn⁹ de⁹. Unus igit dies eternitatis simt pf̄ z fili⁹ a nobis cognoscit in de aūt tp̄is solus fili⁹ inuenit. Dies ei eternus pf̄ z filius nostrū corp⁹ z aiam fecit. In die xo tp̄is sol⁹ fili⁹ nr̄m corp⁹ animāq; suscepit. ℟. Quē vidistis

Dnus dies Lect. v. eternus vnigenit⁹ in forma dei manēs: xp̄s in die tp̄is vnigenit⁹ formā serui accipiēs xp̄s dies etern⁹ pmanēs vt conderet nos: xp̄s in die tp̄is pauper factus vt redimeret nos. Dies etern⁹ xp̄s de celo patre xp̄s in die tp̄is de⁹ hō de xgie matre. xp̄s dies etern⁹ verbū eructarū de corde p̄zis: xp̄s in die tp̄is verbū caro factum: de vtero virgis matris. ℟. O magnū misteriū. Lectio tertia.

Dnus dies etern⁹. deus ver⁹ de deo xo. xp̄s i die tp̄is sponsus p̄cedēs de thalamo suo. Dies eternitatis xp̄s angelos creans: dies in tempe xp̄s homes saluans. Dies eternitatis xp̄s in celo sctōs angelos pascens: dies tp̄is xp̄s homes i terra reficiēs. Ut enī panē āgelor⁹ factus est hō vtroq; pascēs z integer pmanēs. ℟. Te laudant. Nisi q̄ hoc festū in die lune cōtigerit tm. tūc enī dicitur ℣. Tanq̄ sponsus cū his ℟. ℣s Hodie nobis celor⁹. Hodie nobis decet. ℟. Descendit de cel

¶ Sciendū est q̄ q̄ncūq; nūt medie lc. siue sint de tpali siue de festis sctōr⁹ sp dicant ℣. z ℟. fm ordō. noc. z hoc sbvna dñic vsq; ad aliā dñicā obseruetur: ita tñ q̄ semp in dñica q̄n medie lec. dr̄ ℣. z ℟. de p̄mo noc. nisi ppria ℟ia habeant. z nisi in exaltatōne sctē crucis. z nisi infra octa. alicuius sctī sine regimīe chori. Nam tūc dñr ℣. z ℟. fm ordinē noc. quottidie infra octa. z in dñica vsq; ad oct. diē z tūc sp reincipiat hystor. Si ℣o aliquod fes. iij. le. vni⁹ cōf. z ponti. de quo fieri debeāt medie lec. in dñica z festū. iij. lect vni⁹ cōfes. z abbatis in aliq̄ feria ip̄i⁹ hebd̄. z tigerit: tūc in scdo festo nō dñr ℣. z ℟. de p̄mo nocetur. sed de. ij. noc. z hoc ppter ℣. z p̄mū ℟. Sic̄r etiā fiat q̄n aliquod festū. ij. lec. pluriorū marty. z festū tertiū lec. pluriorū cōfessor in vna hebd̄a cōtige. Q̄ncūq; enī in matu. ix. lec. iij medie lec. fiūt: tunc a ℣. medij noc. incipiat hmōi sernitiū do nec idem perficiatur nocturn⁹ z non ab ān. medij noc. vt q̄dā

faciũt Ita tñ q̄ oēs ãe erunt ō festo. ix. lec. media tñ R. ia cuz ỹ. pñt eē de primo no. vl. ij. vl de. iij. nock. ,put tps exegerit. Et qr ãe i noc. sp in eadē hystoria dñr. iō a ỹ. inchoak huiusmodi seruitiũ. Cñ medie lec. fiant alteri⁹ hystorie t dr̄ medius ỹ. qr mediũ ỹ locũ obseruant siue fuerant de p̄mo noc. vel. ij. vl. iij. alteri⁹ hysto. Ordo tñ R. ita obseruek vt ad medias lec. de quocũq; fieri dēant ab vna dñica in alią dñicą sem per fiat inchoatio in dñica cuz ỹ. t R. primi noc. nisi ifra oc. sine regi. chori. tunc enī a prio die vsq; ad oc. diē. huius ordo obseruek in dupliciḇ festis sācto⁹ q̄ habēt memorias sctō⁹ festis illo⁹ annexas sicut i festis scō⁹ Jacobi bartholomei Augustini doctoris: t sci Mathei apli: fiant ille meōrie i audientia: ne omittank. Tamen qñ horũ festa in dñicis celebrãtur tñc meōrie sctō⁹ adiūcto⁹ cũ meō. de dñica t de trinitate sub silentio fiant. Jn festo scti augustini doctoris ad. ij. vē. de sancto t de scą sabina solennes meōrie fiant. Tñ si festum sancti aūgustini in dñica contigerit fiat meō. dr̄ scō vt ē. dictū est. t meō. de dñica sub silēcio. Si festū duplex in sabbato cōtigerit: fiat meōria de dñica et de trinitate sub silentio t nulla ꝓcessio ad crucem. Ad secūdas vē in die purificationis t nati. beate marie t dñice in albis: t sancte trinitatis: t corporis christi nulla oīno fiat meō. de festis triū lec. in crastino cōtingentiḇ⁹. ix. lec. contūctū fuerit: tunc de vtriq; fiant meō. sicut in festo apl̄oꝝ petri t pauli: fiat meōria de octa. sci iohānis baptiste: ita nec solet fieri memoria de trinitate in fe. corporis christi: nisi fuerit cum regimie chori. Memoria de duplicibus festis t octa. cū regie chori. t de cōmeōratōe btē marie virginis t in duplicibus festis solēnes meō. erunt. Tres vltime leck. de sancto silvestro dicūtur. ita tñ q̄ septia lec. tūc legatur de expōne euange. sm matheū. **Homo quidā pegre.** Omelia beati gregorij pape. Lectio sancti euāgelij. tē. Require in cōi vni⁹ cōfess. t ponk. Et tota lectio legak tē Le. viij t. ix. de ꝓpterate scti silvestri

Orrexitq; ei paga L. viij ni. silvester descende ad draconē qui est i mōte carpeo tres stadia sexaginta q̄q; gradibus quasi ad infernū: t face eū cessare a corruptōe aeris t interfectōe generis hūani vt credam⁹ deo tuo. Quo audito p̄dicauit beat⁹ silvester triduanū ieiunū ecclie t orōnis istātiā. Tu autē. Lectio nona.

Tertio die expleto appuit sibi beatus petrus mandans q assumptis scō theodoro dyonisio et felicissimo ꝓsbyteris et honorato et romão diaconis cubiculum draconis adiret Et oblato deo sacrificio in ingressu loci ianuas ereas illius claudēs cathenā in circulis eas induceret dicendo Nec dicit apls xpi petr⁹ Iste ianue nō aperient nisi in die iudicij. Quo facto liberata est civitas a flatu draconis deiceps. Obiit iste sanctus pridie kalēdas ianuarij: et sepultus est in cymiterio priscule via salaria abvz be romana tertio miliario. ix. ℟. a duobus cantet in superpelliciis ad gradū chori. ℣. Sus Ora ꝓ nobis btē silvester. In lau. ola fiant vnī⁹ cofes. et pōti. cū predicta ozōne. Meō. ō natui. ān. Hodie intacta. ℣. Būdictus qui venit ozō. Concede qs. Memo. de scō stephano. vbi ꝓces. de eo facta fuerit. cū hac ān. Cōstitut⁹ vbi ℣ omō: tunc dr ān: In tribulatōe. ℣. Posuisti dñe. ozō. Da nobis Memo. de scō tohē vbi ꝓces. de eo fcā fuerit cū hac ān. Johēs apls. vbi vero nō: tūc dr ān. Supra pectus. ℣. Valde honorādus ozō. Ecclīam tuā. Meō. de innocentib⁹ vbi ꝓces. puerorum facta fuc. cū hac ān. Herodes irat⁹ vbi vero nō tunc dr ān. Abimatu. ℣. Mirabilis de⁹. ozō. Deus cui⁹ Memo. de scō thoma vbi ꝓces. de eo fcta fue. cū hac ān. Totus orbis ℣ bi vero nō: tūc dicat ān. Aqua thome. ℣. Ora ꝓ nobis. ozō. De⁹ ꝓ cui⁹. Ad primā ān. Ecce sacerdos. ꝓs. Deus in noie. ℣ia Te iure. ꝓs. Quicūq. Ad. iij. ān. Non est. Cap. Benedictione. ℟. et ℣. de cōi vnī⁹ cōfes. et ponti dicūtur cū alla. Ad. vi. ān. Fidelis Capz. Cognouit. Ad. ix. ān Serue. Cap. Magnificauit. ¶ In vigilia circūcisionis dñi ad vs. ān. Tecum ꝓncipiū. ꝓs. Dixit dñs. cp Apparuit grā. ℟. Verbum caro. Et ōz hic Ine ꝓsa. hy⁹. A sol ortus. ℣. Tanq̄ sponsus. Ān. Qui de terra est de terra loqt qui de celo venit sup ōs est: et qđ vidit et audiuit hoc testat et testimoniū ei⁹ nemo accipit: q añ accepit ei⁹ testionū sig nabit: qz de⁹ verax est ōs. Mox Oe⁹ q nobis nati salvatoris diē celebrare ꝓcedis octa nū: fac nos qs ei⁹ ꝓpetua diuitate munitri cui⁹ sum⁹ carnali cōmertio repati. Qui tecum. Nulla fiat meō. ac hūsvs. nec ad matu. in crastio. Ad cōpl. ān. Nato dño agelox chori canebant dicētes: sal⁹ deo nro sedenti super thronū et agno. ꝓs Cū invocā Cap. Tu in nobis hy⁹ Salvator. ℣. Custodinos

ān. Alia verbū caro.ps. Nūc dimittis. Preces ꝛ cetera que ad cōpletoriū ptinēt explean. Hoc compl. nō mutat vic ad vigi.ephie. Ad matu. inuita. Christ⁹ nat⁹ est.hs. Venite.y⁹ Christe redēptor oiz. In.i. noctur. ān. Dñs dixit ad me filiꝰ me⁹ es tu:ego hodie genui te. ps. Quare fremū. ā. In sole posuit tabernaculū suū ꝛ ipe tanꝯ sponsus ꝓcedens de thalāo suo ps. Celi enar. ān Eleuamini porte eternales ꝛ introibit rex glie.ps Dñi est terra.y⁹. Tanꝯ sponsus Lectio prima

BEatus et religio circūcisionis frēs carissimi a bto abrahā p̄iarcha sūpsit exordiū Qui cū positus adhuc in prepucio pfecte deo credidisset reputatūc ei est ad iusticiā signū accepit circūcisiōis: signaculū iusticie fidei q̄ est i ꝓputio Erat aūt circūcisionis typ⁹ ac figura multiformis.R. In pn cipio erat verbū ꝛ verbū erat apud deum ꝛ deus erat verbum: hoc erat i principio apud deum. Oia per ipm facta sunt ꝛ sine ipo factū est nichil.y. Qđ factū est in ipo vita erat ꝛ vita erat lux hoim. Oia. Lec.ij.

NAm ꝛ signaculū vt dictū est iusticie fidei abrahe ꝛ seminis eius erat indiciū castigando eos q̄ ad hoc semē hāc q̄ fidē pertinerēt ab oi inq̄nāmēto carnis ꝛ spūs ꝛ ꝓphetia nasciturī de hoc semie saluatoris. q̄ nos ꝛ in presenti p̄ baptisnū ab oi mortifere actōnis pollutōe mūdaret ꝛ in futuro per resurrectionē ab vniuersa mortis ipi⁹ corruptōne liberaret.R. Benedict⁹ q̄ venit i nomie dñi de⁹ dñs: Et illuxit nobis alia alia.y. Lapidē quez reprobauerūt edificantes hic fact⁹ est in caput anguli Et il.

ET precipue Lectio iij. donū remissionis qđ solueret a pctō p̄uaricatōis ade p̄ hanc id tpis ministraui eidez gratie legislatori cōplacuit Qui ei nūc dic: nisi q̄s renat⁹ fuerit ex aqua et spūsancto nō potest introire in regnū dī Ip se aūt tunc dicebat. Masculꝰ cuius caro prepucij circuncisa nō fuerit ꝑibit aia illa de ppło suo: q̄ pactū meū irritū fecit. R. Ecce agnus dei ecce q̄ tollit pctā mundi: ecce de quo dicebā vobis. Qui post me venit ante me factus est cui⁹ nō sum dignus corrigiā calciamēti solvere.y. Hoc est testimoniū qđ perhibuit iohannes. Qui p⁹. Hīa. Lutus. In.ij. noctur. ā. Speciosus forma p̄ filijs hoiz diffusa ē gra in labijs tuis ps Eruct. ā. Suscepim⁹ de⁹ miaz tuā in medio tēpli tui ps Magnus dñs ꝛ lauda. ān. Homo natus est in ea ꝛ ipse fundauit

eū altissim⁹. ℞ Fūdamentum. ℣ Ipse inuocauit me. Lectio.

NOn pactū vtiq; circūcisionis qū nō infās q discernere nec dū valuit: sz maiores q id fuare nouerāt irritū fecerūt. Nec pactū qū cū ꝓmo homine de⁹ iniit: q oīs q vel vni⁹ dici vitā gessit i ira ꝓuaricas se ꝛmittit atq; tō remedio salutis aliq; op⁹ hꝫe nō ignorat ℟ Meicics mat ℣ go vix peperit sine dolore saluatorē seculoꝝ ipz regē āgeloꝝ sola virgo lactabat vbera de celo plēa ℣ Brā viscera marie virgis q portauerūt eterni patris filiuz.

SAluator Lec. v. Ipm.

Salūt nr q vt pctm mūdi tolleret sine pctō veit in mūdū sicut suo baptismate nobis fmedia ꝓcurauit id est nr̄is abluēdis scelerib⁹ aq; q subūt lauacra cōsecrauit ita i circūcisione quā suscepit nō sua q nulla erāt admissa purgauit. Sed nostre i se nature vetustatē docuit inouādā t nūc videlz eam ꝓse a viciox labe purgādam et in nouissimo die significās ab ipa mlitudine mortalitatis a mortis peste penit⁹ eē restaurandā. ℟ Cōtinet in gremio celū terrāq; regentē virgo dei genitrix quē tot⁹ nō capit orbis ℣ Per quē mūdus ouās celso sub principe poller. ℣ Caste parētis viscera celesti itrat

gra q vēter puelle baiulat secreta q nō nouerat ℣ per. Le. vi.

UIde cōgrue autem iesus octaua die circūcisus asserit. quon facile i veteri testamēto de aliq legim⁹: q̄uis de oib⁹ sepissime tussū absq; solo dūtaxat ysaac q quasi filio⁹ promissionis prim⁹ octaua die circūcisionē accepisse ꝓhibet ā u autē. ℟ Cōfirmatū ē cor ℣ gis i q diuia misteria angelo narrante cōcepit quē forma p filiis hoiz castis cōcepit viscerib⁹ Et bñdicta ieternū deū nobis ꝓtulit t hoiez. ℣ Dom⁹ pudici pectoris tē plū repēte fit dei intracta nesciens virū ℣ ho cōcepit filiū. Et bñdicta. Hlia. Et. In tertio no. in. Exultabunt oīa ligna silue ante faciē dñi qm̄ venit. ps Cātate. i. ān In principio t ātē secula de⁹ erat ℣ bū ipe nat⁹ ē nobis saluator mūdi. ps Dñs reg. exultet. a. Ante luciferū genit⁹ t ante secla dñs saluator noster hodie nasci dignat⁹ ē. ps Cātate. y. ℣ Notū fecit dñs. Sm lucam.

IN illo tpe: Postq; cōsummati sūt dies octo vt circūcideret puer vocatū ē nomen eius iesus. Et rel. Om. vene.

SAnctā ve= he. ꝓsbyteri

Sneranda q̄q ptis festi memoriā paucis q dē ℣ bis euāgelista cōprehēdit: sed nō pauca celestis misteriꝝ virtute ꝓuidā

relict. Expolita nãq; natiuita
te vñica cui⁹ gaudia mox ãge
li dignis laudib⁹ extulerunt.
Pastores deuota visitatione
celebrarũt. Pastores oẽs qui
tũc audiere mirati sũt. Nos q̃
q; p modulo nostro prout po
tuimus, prime dñs largiente:
congruis missaꝝ: hymnoꝝq;
solẽnis exegim⁹ subiũxit atq;
ait. Et postq; cõsũmati sũt di
es octo vt circũcideret puero
catum est nomen eius: qđ vo
catũ ẽ ab angelo priusq; in vte
ro cõciperet. ℟. O regem celi
cui talia famulant obsequia po
nitur q̃ cõtinet mũdus Jacet i
psepio z in nubib⁹ tonat. ℣.
Qui celũ terrãq; regit q; secu
la solus. Jacet. Lectio octaua

Hec sunt festiuitatis hodi
erne gaudia veneranda
hec sacrate solennitatis diei:
hec illa supne pietatis mũera:
sa crosctãq; fideliũ cordib⁹ cõ
mendãs apls ait. qz vbi venit
plenitudo tpis misit de⁹ filiuz
suũ natũ ex muliere factuz sub
lege: vt eos q̃ sub lege erant re
dimeret vt ad optionẽ filiozuz
recipem⁹. Magna nãq; dispẽ
satione pietatis ad redẽptõez
generis hũani de⁹ pf: nõ an
gelũ non archangelũ: sed filiũ
suum vnigenitum mittere dig
tus est. ℟. Cõgratulamini mi
chi oẽs q̃ diligitis dñm: qz cuz
essem puula placui altissimo.
Et de meis visceribus genui
deũ z holez. ℣. Btãm me dicẽt
oẽs gnatiões qz ancillã hulez
respexit deus. Et de Lectio ix

Qẽ quia in diuitatis sue
spẽ videre nequiuimus:
magna rursum dilectionis ar
ce prouidit vt hunc factuz ex
muliere: hoc ẽ ex materne car
nis substãtia: sine virili admi
xtione conceptũ ad humanos
verum hominẽ pfert aspect⁹
qui in diuina virtute ac substã
tia manens p oia qđ erat verã
nature mortalis infirmitatem
quam non habebat indueret.
Et vt nobis necessariam obe=
diendi virtutẽ pcipuo commẽ
daret exemplo factũ sub lege
filium suũ misit deus in mũdũ
℟. Verbuz caro vtẽ in die na
tiuitatis domini. Et dicit hic
sine prosa siue dñica fuerit: si
ue non. ps. Te deum. ℣. Ver=
buz caro factũ ẽ. ℟. Et habi.
Jnlauđ. ãn. O admirabile cõ
mertiũ creator generis huma
ni aiatũ corpus sumẽs de ℣gi
ne nasci dignatus est, pcedẽs
hõ sine semine largit⁹ ẽ nobis
suam deitatẽ. ps. Dñs reg. ãn
Qñ natus es ineffabilit ex vir
gine tũc implete sunt scriptu=
re sicut pluuia in vellus descẽ=
disti vt saluuz faceres gen⁹ hu=
manũ te laudam⁹ de⁹ nr. ℣. Ju
bilate. ãn. Rubuz quẽ viderat
moyses incombustũ, seruatã

agnouimus tuã laudabilẽ virginitatẽ: ꝙ genitrix intercede ꝓ nobis. ℣s. Deus de⁹. ℟. Germinauit radix ieſſe orta eſt ſtella ex iacob virgo peperit ſaluatorẽ te laudam⁹ de⁹ nr̃. ℣s. Bñs. ãn. Ecce maria genuit nobis ſaluatorẽ quẽ iohẽs videns exclamauit dicens: ecce agnus dei ecce qui tollit pcã mundi alka. ℣s. Laus. Laỽ. Appuit gratia. hy⁹. A ſolis ort⁹ ℣. Benedictus qvenit. ãn. Mirabile miſteriũ declarat hodie innouank nature de⁹ hõ fact⁹ ẽ id qõ fuit permãſit ter qõ nõ erat aſſumpſit nõ cõmixtionẽ paſſus nec diuiſionẽ. ℣s. Bñdict⁹ ozõ. De⁹ qui nobis. Ad ỽmaz ſñ. O admirabile. ℣s. De⁹ in añ. Hꝛas tibi ℣s. Quicunꝙ vult. Ad tũ. añ. Qñ nat⁹. ℣s. Legẽ po. Laỽ. ℟. ℣. ſlẽ l die nati. vñi ad õs ho dñr cũ ozõe h⁹ dici. Ad vi. ã. Rubũ. ꝓ Decit. Ad ix. ã. Germinauit ℣s Mirabilia. Ad vã. à Tecũ ꝓncipiũ ℣s Dixit do. Cỽ. Appa ruit gꝛa. ℟. Cõfirmatũ ẽ. hy⁹ A ſolis ortus. ℣. Bñdict⁹ qui venit. ai Magnũ hereditatẽ my. terriũ tẽplũ dei fact⁹ ẽ vetus neſciẽs virũ nõ eſt pollutꝰ ex ea carnẽ aſſumẽs õs gẽtes venient dicentes glia tibi dñe. ℣s. Ma. ozõ. Deus q̃ no. Wẽo. de ſcõ ſtephano tñ añ. Tu principatũ. ℣. Glia ỽ ho. ozõ. Da nobis q̃s. ¶ In vẽr. ſancti ſtephani. Ad matut. i uita. hy⁹. añ. ℟ ℣s. ſlẽ in ꝓma die dicunk. ℣ glia ỽ ho. Le. i.

Conſiderate attẽti⁹ dilectiſſimi fratres cũ beat⁹ martyr ſtephan⁹ dñm nr̃m ieſum xp̃m ad dexterã dei pfiſtare vidiſſet cur ſe filiuz hois vidiſſe. eſtat⁹ ẽ ỽ non poti⁹ filium dei cũ vnq̃ plus honoris dño delatur⁹ videret ſi ſe dei poti⁹ ꝙ hois filiũ videre dixiſſet. Sꝛ certa ratio nõ poſtulat vt hoc ita oſtenderet i celo ꝓ dicaret mũdo. ℟. Stephan⁹ ſeruus dei quẽ lapidabãt iu = dei vidit celos aptos vidit et ꝓtroiuit. Bñs hõ cui celi patebũt. ℣. Stephan⁹ vidit celos aptos vidit ꝓtroiuit. Beatus

One ei iudeoꝝ Lec. ij. ſcandalũ in hoc erat cur dñs noſter ieſ⁹ xp̃s. q̃ ſcõꝛ carnẽ eſt filius hois eẽ cuã dei filius dicek Ideo ꝙ pulchre ſcriptura dina filiũ hois ad dexterã dei pfiſtare memoꝛauit vt ad ꝓfundendã iudeoꝝ incredulitatẽ illi martyri oñderet in celoꝛ q̃ a ꝓfidis iudeis negabãt in mũdo Et illi teſtimonium celeſtis veritas daret cui fidem krena ipietas derogaret ℟. Lapidabant. Lectio. iij.

Sꝙ quid ſit diſtare inter martyres põt ꝓcipu⁹ videtur eẽ q̃ prim⁹ eſt. Waz cum

scūs stephan⁹ ab apl̄is diaconus ordinat⁹ fuit: apl̄os ipsos vtā ac triūphali morte p̄cessit ac is q̄ erat inferior ordine: primus factus ē passione. ℟. Lapides torrentes. Si dñica fuerit erit secūdū. ℟. Videbāt ōs tertiū. ℟. Impetū fecerūt ps. Te deū. ℣. Posuisti dñe. In lau. hec sola añ Lapidauerūt ps. Dñs regnauit. Lap. hym. tu ℣ añ. sup̄ps. Bñ⁹. cū oratōe sic in prima die. Mēo. de scō iohanne vbi p̄ces. de eo prius facta fuerit cū hac añ Supra pect⁹ vbi ℣o nō. tunc vr añ. Quasi vn⁹ ℣. Valde honorand⁹ orā Eccleslaz tuā. Mēo. de innocentibus vbi p̄ces. pueroꝝ scā fuerit cum hac añ. Abimatu vbi ℣o nō tūc vr añ Voxi ra. ℣. Mirabilis de⁹ orā. Deus q̄ hodierna. Mēo. de scō thoma vbi p̄ces. de eo pri⁹ scā fuerit cuz hac añ. Aqua thome. vbi ℣o nō: tunc vr añ. Ad thome. ℣. Ora p nobis. orā. De⁹ p̄ cuius. Mēo. de scta maria cū hac añ: Ecce maria. ℣. P⁹ partū. orā. Deus qui salutis. Ab hac die vsq; ad purificationez q̄tidie fiat mēo. de sācta maria de q̄cūq; fiat seruitiū tā ad vs̄ q̄ ad matu. nisi in vigi. epi. et in die eiusdē. ¶ In festis ix. lec. t in octa. t infra oct. q̄n chor⁹ regit dñicis adtras q; vs̄. cū hac añ. Q̄n nat⁹. ℣. Speciosꝰ orā De⁹ q̄ salu. Ad mat. ℣o cū hac ā Ecce maria ℣. Post ptū. In fe. ℣o t ī festiuj. lec. sine regi. chori. Ad vs̄. Rubū. ℣. Speciosꝰ forā. orā. De⁹ q̄ sak. Ad matu. añ Germinauit. ℣. Post ptū orā vt s̄ Q̄ si oc. sci step. i dñica eue. fiāt. ix. lec. de scō step. vez vi. de trib⁹ lec. supranotis de oc. Et tres vltie lec. de exp̄oe euā. sic in p̄ma. ℟. ℣o. p̄pria que hñtur ō oct. p̄mo loco id ē ī p̄mo noc. cantent de ide hysto. diei suo ordie ōr. Ad lau. ℣o oēs añ. dicūtur. Et ceka sic in die. Silr fiat ō scō iohāne t de inocē. Sciendū ē aūt q; q̄n oc. sci iohānis i dñica eue. vel. in sab. p̄cedēte ō scō steph. erūt t mēo. de scō iohāne cū hac añ. Valde ho. ℣. Innoez. orā. Ecclesiā Silr q̄n oc. scōꝝ innocē. in dñica eue. vel. i sab. p̄cedente ō scō iohāne erūt t mēo ō innocē. cū hac añ. Innocētes p ℣. Letamini. orā. De⁹ cui⁹ hodie p̄conīū ino. Nic p̄mū fiant ma. ō scā ma: ī quētuvt plene notāt p⁹ tpale añ psalteriū re q̄re oia ō scā ma.. Ad primaz ō scō steph. siue dñica fuerit siue nō. ā. Lapidauerūt. ō De⁹ in nole. añ. Tetur ps. Quicūq; vult Ad tiū. t ad alias horas. añe. ps. Lap. ℟. t ℣. sic i die sci stephani dicuntur siue dominica fuerit siue non: cuz

oꝛõne de ꝓma die. Ad vs̃ ãn **Tecũ principiũ.** Dixit do. Lap. ꝛ cetera oia sicut in ꝓma dicũtur ꝓter ℟. q nõ dicek. Meõ. de sctõioh ãne ã. **Valde hono.** ỹ. **In eẽm terrã** oꝛatõ. **Eccliam.** Meõ. de innocenti: vbi ꝓcessito puero ꝛ fcã fuerit cũ hac ã. **Vox in rama.** vbi ỹo non: tunc dr hec ãn. **Sub throno.** ỹ. **Letamini.** oꝛõ. **De⁹ cuius ho.** Meõ de scõ thoma vbi ꝓcess. de eo facta fuerit cũ hac ãn. **Ad thome meõ.** vbi ỹo nõ tunc dr hec sola ãn. **Tuꝛ thõe** ỹ. **Ora ꝓ nobis.** oꝛõ. **De⁹ pro cui⁹.** Meõꝛi. de scã maria siue dñica fuerit siue nõ. cũ hac ãn **Ñ natus es.** ỹ⁹. **Speciosus forma.** oꝛõ. **Deus qui saluris.**

¶ In oct. scti iohãnis apostoli ad matu. inuita. hy⁹. ãe ꝛ ñi sicut in ẽma die dñi. ỹ. **In oct**

QUm post domitiani ℣.i obitũ beatus iohãnes de pathmos insula ephesum rediret: rogabaf etiã vicias illustrare ꝓuincias: quo ecclesias fundaret: in qbus nõ erãt locis vel in quibus erãt sacerdotibus ac ministris istrucret ſm q ei de vnoquoq; spũscõs indicasset. Cuꝛ igitur veniſſet ad quandã vrbẽ olbus ecclesiasticis solennit adimpletis: vidit iuuenẽ quendã validũ coꝛpoꝛe: sed et animis acrẽ nimis Respiciensq; ad eꝑm quẽ ꝓfuerat ordinatus. Hunc inqt tibi cõmẽdo sub testimõio xꝑi ꝛ totus ecclie cõmendauit. ℟. Hic est beatiſſim⁹ euangelista ꝛ apls iohẽs Qui ꝓtiegio amoꝛis ꝓciput ceteris aiti⁹ a domino meruit honoꝛari. ỹ. Hic est discipul⁹ ille quẽ diligebat iesus: qui supꝛa pect⁹ eius i cena recubuit. Qui ℣ec, secũda

QUem eꝑs suscipiẽs cum oĩi diligentia nutriuit: ꝛ ad vltimũ ei baptiſmi gratiã tradidit. Post hec tam velut cõsidens ꝓesbyter gfe qua inuenem cõmẽoꝛat paulo diligẽtius eũ cepit hfe: qui ad maioꝛa suppliciꝛ ꝓtract⁹ de paruis iam dedignaf cogitare sceleribus. Cũ aũt ad eandẽ vrbẽ beat⁹ iohẽs rediſſet: eꝑo ait. Juuenem illũ a te repeto et aiam fratris. Qui ait. Moꝛtuus est Cui iohãnes. Qua inqt moꝛte ℟idit eꝑs. Deo moꝛtu⁹ ẽꝛ q̃a flagitiosus euaſit. ℟. Qui vicerit faciam illũ ꝛe lũã in reꝛ meo: dicit dñs. Et scribã sup eũ nomẽ meũ et nomẽ ciuitatis noue hirlm. ỹ Vincenti dabo edere de ligno vite qd est in paradiso dei mei. Et scribã. ℣e. iii.

TUne iohãnes ait. Ꝑare tur michi equus ꝛoꝛis utineris. Cũq; veniſſet ad locũ detinef ab his latronib⁹ q̃ custodias obſuabãt. Quib⁹ ipe ait. Adducite michi ꝓncipẽ vꝛm.

Qui cum venisset armat⁹ viso Johanne in fugā vertit. Quē Johānes insequit clamās. ꝺd fugis fili? noli timere: adhuc habes spem vite. Sta tm̄ et crede mihi q; xp̄us me misit. At ille vultu i frā dimisso: arma p̄iciēs: genib⁹ p̄uolutus vlulatib⁹ quib⁹ poterat satisfecit Cui ap̄s a saluatore venīā impetraturū pollicitēs ad ecclīaz cū reuocauit: ea ipetrata ēmē datū eiz ecclie p̄fecit: p̄bēs p hoc magna exēpla vere penitentie. ℟. Apparuit cha. ℣. Cunq; cōpleret. Si oñica fuerit tūc erit ktiū ℟. Iste ē Johānes. Et deiceps rota hystoria ꝺz sīc i p̄ma die vsq; ad lau. p̄s Te deū. ℣. Valde ho. In lau. hec sola añ Hic ē discipul⁹ ille p̄s Dñs regē. siue dñica fuerit siue nō. Cap. hy⁹. ℣. et añ. sup p̄s Bñ⁹. cū ozōe sīc i die dicēdum. Meō. de innocē. vbi ꝓcess. puerox p̄us fcā fuerit eiz hac añ. Sub throno vbi ℣o nō: tūc dr añ. Laudes reddāt. ℣. Mirabilis de⁹. ozō. De⁹ cui⁹ ho. Meō. de scō thoma vbi ꝓcess. de eo fcā fue. eiz hac añ. Tu p thome: vbi vero nō: tūc dr añ. Summo sacerdotio. ℣. Oza p nobis. ozō. De⁹ p cui⁹ Meō. de scā maria siue dñica fuerit siue nō cū hac añ. Ecce maria ℣. P⁹ ptūs ozō. De⁹ q salutis. Ad p̄ma añ. Hic ē discipul⁹ ille p̄ De⁹ i no. añ Te iure. ℣. Quicūq; vult ad alias ho. añ. p̄s. cap. ℟. et ℣. cū ozōne sīc i p̄ma die dicūt. Ad vs añ. Te cū princi. p̄s Dixit do. Añ. p̄s et cap. cetera oīa sicut i die sci Johānis p̄ter ℟. qō nō dicetur Meō. de innocē. añ. Innocentes. ℣. Letami i do. ozō De⁹ cui⁹ ho. Meō. de scō thoma vbi ꝓcess. de eo fcā fue. cū hac añ. Summo sacerdotio vbi ℣o non tūc dr añ. Monachus sub ℣. Oza p nobis. ozō. De⁹ p cui⁹ Meo. de scā maria siue dñica fuerit siue non cū hac añ. Añ nat⁹. ℣. Speciosꝰ fox. ozō De⁹ q salu. ¶ In oc. sctox innocē. Ad matu. inuita. hy⁹. añ. et p̄ sīc in p̄ma die dicēdum. ℣. Letabit⁹ iust⁹.

HOdie mi i dño. Lec. i. frēs chariss̄imi natalem illox infantiū colim⁹ quos ab herode crudelissimo rege infectos esse euāgelū textꝰ loqt̄ Et ideo cū sūma exultatōe gaudeat ꝓra nra celestiū militū et tātarū parēs fecūda ℣tutum. Ecce ꝓphan⁹ hostis inq; btis puulis tm̄ ꝓdesse potuisset obsequio ꝑtū ꝓfuit odio. Rāt̄ sacratissima phtis diei manifestant: quāta ꝑ btos puulos iniqtas abūdauit: tāta in eis gra bñdictōis effulsit. Tu. ℟. Cantabāt sci canticū nouum ante sedem dei ⁊ agni. Et resonabat terra in voces illox. ℣.

Sub throno dei omnes sancti clamãt vindicta sanguinũ nostrum deus nr̃. Et re. Lec. ij.

Eata es o bethelee fra Iuda que herodis regis immanitatẽ pueroꝝ extinctiõe ppessa es: qui subdno tpe candidatã plebẽ in bellis infantiis deo offerre meruisti. Dignetur̃ natale illoꝝ infantiũ colimus: quos beatus vite eterne munus edidit. Hos mater nazareth viscerũ partꝰ effudit. Si qdẽ ante vite ppetue adepti sunt dignitatem hoc vsum ꝑsentis acciperent. Siue dñica fuerit siue nõ scdm R̃. erit. Sub throno

Alioꝝ qdẽ R. ij. Preciosa mors martiruꝝ laudes in cõfessione ꝓmeruit hoꝝ in cõsũmatione cõplacuit qz insipientis vite ꝓmorẽ ipse eis occasus initiũ glie dedit qd ꝑsentis terminũ sposuit qs herodis impietas lactẽtes matrũ vberib⁹ abstraxit. Qui iure dicunt martyrũ flores qsi in medio frigore infidelitatis exortos velut primas crũpentes ecclesie gẽmas quedam ꝑsecutionis pruina decoxit. Si dominica non fuerit sit iij. R̃. Centum quadraginta. Si vero dominica fuerit tunc erit iij. R̃. Dignus a dignis. Et dicuntur sex lectiones de istis tribus precedentibus lectionibus. Et tres vltime lecti. erũt sicut in ꝓma die. Deinde de tora hyisto. vsq; ad lau. sicut i prima die de ꝓ Te deũ. ℣. Iusti aut̃ in perpetuũ. In lau. hec sola ãn. Herodes iratus. ꝑs. Dñs regnauit. sive dñica fuerit sive non. Cap. r̃ cetera oia sicut in prima die. Deõ. ỹ scto thoma vbi ꝓcess. de eo scã fuerit cũ hac ãn. Monachus vbi ℣o non. tunc ỹz ãn. Cultor agri. ℣. Ora ꝓ nobis ozõ. Deꝰ ꝑcuꝰ. Deõ ỹ scã maria sive dñica fuerit sive nõ cũ hac ãn. Ecce maria. ℣. Pꝰ partũ. ozõ Deꝰ qui saluti. Ad ꝓmã ãn. Herodes iratus. ꝑs. Deꝰ in noie ãn. Te iure. ꝑs. Quicũq; vult Ad tertiã r̃ ad alias horas ã. ꝑs. cap. R̃ r̃ ℣. cũ ozõne sicut in prima die. Ad vs ãn. Tecũ pncl. ꝑa Dixit dñs. Cap. r̃. sicut in prima die sanctoꝝ innocentiũ dicunt̃ ꝑter R̃. qõ non dicẽt. Deõ. de scõ thoma ãn. Pastor ecclesie ℣. Ora ꝓ nobis ozõ. Deꝰ ꝑcu. Deinde fit mẽde scõ eduardo rege r̃ ꝓfessore ãn. Confessor dñi. ℣. Ama

Deus qvnige ozõ. uit eũ nitũ filiũ tuũ dñm nr̃m iesũ xp̃m glorioſissimo regi eduardo in forma visibili demonstrasti: tribue qsvt eiꝰ meritis et precibus ad eternã ipsius dñi nostri iesu christi visionẽ pertingere mereamur. Qui tecũ. Deõ. de scã maria ãn.

Quãdo nat⁹ es. ℣. Speciosꝰ forma. ℟ō. Deꝰ q̃ salutis eterne. ¶ In vigilia epiphanie quidã solus de scõa formaloco nec habitu mutato dicat i uita. cũ cãtu festiuali. inuitat. Christus natꝰ ẽ nobis. Uenite adorem⁹. ℣s. Uenite. hymꝰ. Xpe redemptoꝝ. Dixit dñs pꝛo. Quare fremuerũt. Et cetere ãn. cũ suis psal. sicut i die circũcisionis dñi pter ix. ãn. q̃ erit. Uirgo verbo cõcepit. ℣s. Lãtare. iij. ℣. Notũ fecit dñs. Secundũ matheũ.

IN illo tpe: Defũcto herode ecce apparuit angelus dñi in somnis ioseph in egypto dicens. Surge et accipe puerũ t matrẽ eius t vade in terrã isrl Et reliqua. ¶ Omel. excerpta de diuersis tractatibus.

OBitus herodis terminũ contentionis malitiose q̃ nũc contra eccliam iudea seuit insinuat In sõnis aũt hoc signi ficat qꝛ mortuis mũdo angeli sunt pꝛsentes. qõ igitur defuncto herode redit ad terrã isrl tesus finẽ seculi denũciat: quãdo enoch t helia pdicantibus iudeis sopita moderne iuidie flama fidem veritatis accipient. Tu. ℟. ℣. Regẽ celi. ℣. ij.

ET dñi cũ iudeã deserit fugere t hoc in nocte dr: cũ vero reuertit nulla non soluꝫ fugere: sed nec noctis sit mentio. Quia nimirũ q̃s ob pctõrum tenebꝛas oliꝫ pꝛsecutoꝛes reliquit ipsos ad lucẽ fidei tã dẽ se querẽtes remisit. Defuncti sunt reni q̃ querebant aiam pueri. Ex hoc loco itelligim⁹ non solũ herodẽ sz t sacerdotes t scribas eodẽ tpe necem dñi fuisse meditatos. ℟. Lõg

QUi com℣e. iij. tulamini surgens accepit puerũ t matrẽ eius t venit in terram isrl Non dixit accepit filiũ suũ t vxoꝛẽ suã: sz pueꝝ t mfem ei⁹: q̃ nutritiꝰ non maritus. Audiẽs aũt q archelaus regnuit in iudea pꝛo herode pfe suo timuit illo ire. Archelaus agnoscẽs leo interptat herodes pellicꝰ siue pellis gratia Herodes ille q̃ cum pilato postea amicitiam fecit: huiꝰ herodis filius ẽ frater archelai q̃m t ipsũ tyberiꝰ cesar lugdunũ q̃ galliarũ est ciuitas relegauit: fratrẽq; eius herodem successoꝛẽ regni fecit. ℟. Confirmatũ est. nõ dicaꝫ Deꝰ deuꝫ. nisi dñica fuerit tm. ℣. Verbũ caro. In lau. hec sola ãn. O admirabile siue dominica fuerit siue non. ℣s. Dñs regnauit. cap. Apparuit benigni. hymꝰ. A solis ortus. ℣. Benedictꝰ q̃ venit i nole dñi. ā. Btus vꝛ

QUada q̃. ℣. Dñs. ℟ō. nfa q̃s dñe vẽture solẽnitatis splẽdoꝛ illustret: q̃ mũdi

hui⁹ tenebris carere valeam⁹ t queniam⁹ ad patriã claritatis etne Per. Deõ. de scõ thoma ã. Opẽ nobis. ℣. Ora pro nobis. orõ. De⁹ p cui. Deõ. õ sancto eduardo. añ. Euge fue ℣. Justus ger. orõ. De⁹ dñi. Deõ. de oib⁹ scis. añ. Exulta bũt scl. ℣. Mirabilis de⁹. orõ. Infirmitatẽ nfam. Nulla fiat [illegible]. de scã maria nec etiã matu. dicunt de ea in cõuẽtu nec extra. Ad primã añ O admirabile ℣s. De⁹ i nole añ. Gloria tibi trinitas. ℘s. Quicũq; vult. Cap. Dne miserere ℟. Jesu xpe cũ cãtu sicut i vigil. nati. dñi. cũ extra dñicã contigerit dr vt supradictũ est scz i ꝑma dñica aduent⁹ dñi t ceka q̃ ad primã pertinẽt. Ad iũ. t ad alias horas dr cant⁹ festivalis sicut i dieb⁹ dñicis. licet dñica nõ fuerit sup hym. añ. ꝑ Cap. ℟. t ℣. sicut i die circũcisionis dñi dicunt cũ hac orõe Largire nobis. Hac die nisi dñice fue. nõ dr ꝑs Te deũ. nec Gloria in excel. nec Ite missa ẽ q̃q̃ñ vigil. habeẽ. Si hec vigil. i dom. eue. hoc mõ fiat seruatur. Ad matu. inuita. a duob⁹ rectoribus chorus incipiat ad gradus chori. cũ eodẽ cãtu q̃ i die nati. dñi t cantet a choro inuitat. Xps nat⁹ ẽ ℘s. Uelte. hym. añ t ps. sicut i die circumcisionis dñi dicunt ꝓter ix. añ. que erit Virgo ver ℘s. Cantate. ij. ℣. Tanq̃ sponsus. Et fiãt ix. lect. tres prime lec. de serme ne bti maximi epi. de nati. dñi. Le. i.

LAtissime frẽt festiuitatis pñtis diei i omne se gaudiũ tot⁹ vbiq; suscitat mũdus q; hodie ꝓmissus a sclis vniuerso orbi iudex nat⁹ ẽ t redẽptor Et necesse ẽt vt in cõe nos oẽs q̃ futuri ex aimis resurrectionis t ꝓmisse salutarẽ su scepim⁹ fidẽ habeam⁹: metũ q̃dẽ de iudice: sed de redẽptore leticiam. Dis nãq; fidelis aia timore corrigit: correctõe letat ℟. In principio. Lec. secũda

ET in hoc chariſſimi quãta erga humanũ genus omnipotentis pris dispẽsatio est quãta ve benignitas vt quem iudicẽ preparabat incredulis hũc credituris ꝓmitteret redẽptorẽ: q̃tenus ꝑ curres mia seueritatẽ aduentãtis iudicis ꝓueniret. Hodie itaq; nat⁹ ẽ xps sed i natiuitate eius nra oĩuz vita hz natale. Quia q̃ priuilegia ꝓme natiuitati amisimus visitãte nos xpo sãctione ꝓtu redim⁹ ad vitã. ℟. Bñ⁹ q̃ veit

HOdie peperit maria ihesus parturiuit auctorẽ Hodie edidit mundo hoiem quẽ non suscepit ab homine. Quid ẽ hoc miraculum fratres nascit caro de carne nã generata y carnẽ Et secreto

quodã ineõprehenso. cõceptu ꝓcedit de mortali femina diui na ꝓgenies. Nec mirũ sane si exiuit diuina natiuitas vbi nõ erat huãna cõceptio aut si illam matrẽ nõ violauit partus quã coitꝰ nõ fedauit. ℟. Ecce sgnꝰ. Tres med. lec. ô scõ thoma cũ ℣. ⁊ ℟. de ꝑmo noc. ꝑti

Quam diu me dici. Le. iij. thome corpus sepulture tradendũ esset: ⁊ de more pontificũ indueret: quẽadmodum pauci familiares nouerãt. inuentũ est cilitio referto inuolutũ ipsaq; femoralia eiꝰ interioraq; ad poplites cilicina vermibus plena qũ antea apud nostrates fuerat inauditũ rep

Ecclesia Lec. v. ta sunt quidẽ q̃ sacro eius cruore violata fuerat vel potiꝰ consecrata q̃uis enĩ nõ multa deliberatõe ꝓpter metũ ipiorum ad ꝓtestandã iniurtã dei se ipsa ausaest suspendere a diuis Qꝫ ceteri ꝓuiciales facere ñ audebãt nec defũctis officium denegare ꝓpter ꝓhibitionem ipiorũ hoc agentiũ: vt nomen eiꝰ ꝑpetuo deleret. Lec. sexta

Dixerũt eni degenères filij corpꝰ ꝑditoris inẽ sãctos põtifices nõ eẽ humandũ sed ꝓiciendũ in paludẽ viliorem vel suspendendũ eẽ patibulo vñ sancti viriq; aderant timentes vim si bi iferrẽt eum in scripta anteq̃ satellites sathanę venerũt ante altare sancti iohannis baptiste ⁊ sancti augustini anglorũ epi i sarcophago marmoreo sepelierũt. Et tres vltime lec. de expõne eum. Defũcto herode vt ꝫ cũ hoc ℣. Motũ fecit dñs. ⁊ cũ his trib⁹ ℟. vez. ℟. O regem. ℟. Congratulamini. ℟. Verbum caro. ꝑs. Te deũ. ℣. Verbũ caro factũ ẽ. In lau. hec sola. ãn O admirabile. ꝑs. Dñs reg. ⁊ ceteri ꝑs. capꝫ Apparuit beni. hyꝰ. A solis ortꝰ ℣. Bñ⁹ qve. ãn. Btus vẽter ꝑs. Bñdictus ozõ. Corda nra Meõ. de scõ thoã. ãn Opẽ nobis. ℣. Ora ꝓ no. ozõ. Deꝰ ꝓ cuiꝰ Meo. de scõ eduardo. ãn. Euge serue. ℣. Justꝰ ger ozõ. Deꝰ qvnige. Nulla fiat hic meo. de oibus sctis nec de scã maria neq; matu. de ea in cho. dicũt neq; extra. Ad ꝓmã. ãn. O admirabile. ꝑs. Deꝰ in no. ãn. Te iure. ꝑs. Quicũq; capꝫ. Regi se. ℟ Jesu xꝑe cũ cãtu in die nati. oni. ex pce. ⁊c. Ad iij. ⁊ ad alias horas oia fiant vt supradictũ ẽ. Ad vꝰ ãn Tecũ ꝓncꝑs

Sargeil. Capꝫ. Dixit dñs luminare hierusalẽ qꝛvenit lumẽ tuũ ⁊ glia dñi sup te ortꝫ ẽ. ℟. Reges tharsis ⁊ insule munera offerẽt Reges arabũ ⁊ saba dona dño deo adducent. ℣. Et adorabũt eũ oẽs re

ges oēs gentes seruiēt ei. Reges arabū. Ilia. Dño to hy⁹

HOstis herodes ipie xp̄m venire qd times non erit mortalis q̄ regna dat celestia. Ibant magi quā viderāt stellā sequentes p̄uiā: lumē requirunt lumie deū fatent munere. Ianachza puri gurgitī celestis agnus attigit petā q̄ non detulit nos abluendo sustulit. Nouū gen⁹ potētie aq̄ rubescūt hydrie: vinūq; insūa fundere mutauit vnda originem. Ilia tibi dñe q̄ apparuisti hodie cū pfe t scō spū i sēpiterna scla. amē. Die ℣ of in fine oim hymnorū eiusdē metri p totā oct. t̄ oct. ℣. Omēs de saba venient. ℟. Aurū t thy deferētes t lau. ān. Magi videntes stellā dixerūt adinuicē hoc sīgnū magni regis ē eam⁹ t indram⁹ eā t offeram⁹ ei munera aurū thus t myrrhā. p̄s. Magi. ozō. Lozda nfa vtū ad matu. ad cōple. ān. Lux de luce apparuisti xp̄e cui magi munera obtulerūt alla alla. alla. p̄s Cū iuoca. cap̄ Tu i nobis hy⁹ Saluator mundi. ℣. Custodi nos dñe. ān. alla. Oēs ꝺ saba venient alla aurū t thus deferētes alla alla. p̄s Nunc dimit. Preces. t c. vtū. Hoc cōple. h mutat p totas octauas. ¶ In die epiphanie Ad matu. non dr inuita. nec hym. sed statim post Dñe labia t De⁹ t adiu. incipiat ān. In p̄mo noc. ān. Afferte dño filij ꝺi adorate dominū in aula scā ei⁹. p̄s. Ipsū ān. Psallite deo nro psallite: psallite regi nro psallite iapienter p̄s. Oēs gētes. ān. Dis terra adoret te de⁹ t psallat tibi psalmū dicat noī tuo dñe. p̄ Jubilate deo oīs terra psal. ℣ Oēs de saba. Ire vp̄me lec. de de pphetia ciate legant. Le. i

OMnes sitientes venite ad aquas: t q̄ non hētis argentū pperate emite t comedite. Venite emite absq argēto t absq vlla cōmutatiōe vinum t lac. Quare appēditis argentū t non in panib⁹: t laborem vestrū nō in saturitate audite audientes me t comedite bonū: t delectabit in crassitudine anima vra. Et cū hac clausula terminet. Hec dicit dñs de⁹ puer. Non dr. Qui hos. die alio. ℣ Illustare illuminare hierusalē q̄ venit lux tua Et gla dñi sup te ortā ē. ℣. Et ambulabūt gētes in lūe tuo: t reges in splēdore ort⁹ tui. Lec. scā

INclinate aurē vram t venite ad me: audite et viuet anima vra. Et feriam vobiscū pactū sēpiternū: mia seri cordia dauid fidelis Ecce testē pplīs dedi eū: ducē ac p̄ceptorē gentib⁹. Ecce gētē quā nescie bas vocabis t gētes q̄ nō cognoue

punt te ad te currēt. Propter dñz deū tuū t scīm isrl q glificauit te. Hec dic. ℟. Mēs de saba venient aurū t thus deferētes et laudē dño annūciantes. Alla alla al. ℣. Reges tharsis t insule munera offerēt reges arabū t saba dōa adducēt. Alla.

QUerite dñz dū inueniri. iij pōr: inuocate eū dū ppe ē Derelinquat ipi⁹ viā suā t vir iniquus cogitatōes suas: t reuertat ad dñm t miserebit ei⁹ t ad dñm deū nrm qm multꝰ est ad ignoscendū. Non enī cogitatiōes mee cogitatiōes vre neq vie mee vie vre dic dñs Sic exaltant celi a tra: sic exaltate sūt vie mee a vijs vris t cogitatōes mee a cogitatōib⁹ vris Et quō descendit hymber t nix ō celo t illuc vltra non reūrit: sz inebriat terrā t infundit eaz t germinare eā facit: t dat semē serēti t panē comedēti sic erit verbū meū qđ egredīt de ore meo nō reuertet ad me vacuū sz faciet qcūq volui t ꝓparabitur i his ad q misi illō Hec dic. ℟. Reges tharsis t cūcte vd vū. In ij. no. ān. Reges tharsis t insule mūera offerēt regi dño ps Deꝰ iudiciū. ān. Mēs gentes quascūq feciſti venīēt t adorabūt coz̄ te dne. ℣. Incli na dne. ān. Venite adorem⁹ dñz qz ipe ē dns deꝰ nr. ℣. ℟. Reges thar. Mediet. ō ser

mone bti leonis ꝑpe. Lxiij.

QUelebrato proximo die q intemerata virginitas humani generis saluatorem edidit. Epiphanie nobis dilectissimi veneranda festiuitas dat perseuerantiam gaudioz̄: vt inter cognatarum solennitatum vicina sacramēta exultationis vigor t feruor fidei nr tepescat. Ad omnium enīz hominum spectat salutem: q infantia mediatoris dei t hominum iam vniuerso declarabatur mundo cuz adhuc exiguo petineret oppidulo. Tu autē ℣. Magi veniunt ab oriente hierosolimā querētes t dicentes Ubi ē qui natus est cuius stellam vidimus t venim⁹ adorare dñm. ℟. Cum natus esset iesus in bethelee iude in diebus herodis regis ecce magi ab oriente venerūt hierosolymam dicentes Ubi est. Lec. v.

QUāuis enim israeliticaz gentem t ipsius gentis vnā familiā delegisset ō qua naturā vniuerse hūanitati assumeret voluit tamē intra materne habitationis angustias ozt⁹ sui latere ꝓmordia sz mox ab oīb⁹ agnoscīt: q dignus est ꝓ oīb⁹ nasci. Inter rogabat magos herodes: qđ signum vidistis super natum regem stellam magnam fulgentē cuius splendoz illuīat

mundū. Et nos cognouim⁹ et venim⁹ adorare dñm.℣. Vidimus stellā ei⁹ in oriēte. Et.L. vi.

TRib⁹ igit magis in regione orientis stella noue claritatis apparuit q̄ illustrior ceteris pulchriorq; sideribus facile in se iuentiū oc̄los aliosq; conuerteret: vt ꝓfecti aduerteretur nō eē ociosū: q̄ tā īsolitū videbat. Dedit g̃ aspicientib⁹ intellectū q̄ ꝓtulit signū Et qđ fecit intelligi fecit inq̄rere se inueniendū obtulit requisitus.℟. Tres sunt mūera p̄ciosa q̄ obtulerūt magi dño i die ista: t habent in se diuina mysteria. In auro vt oñdat regis potētia. in thure sacerdotem magnū ꝓfidera. Et i myrrha dñicā sepulturam.℣ Saluti nr̄e auctorē magi venerati sūt i cunabulis: t de thesauris suis mysticas ei mūerū spēs obtulerunt. In auro. Hīa pa. Et i myr. In iij. noc. ān. Fluminis ipetus letificat alla ciuitatem dei alla ꝑs. De⁹ nr̄ refu. ān. Adorate dñm alla. i aula scā eius alla ꝑs Cātate. ān. Adorate deū oēs angeli ei⁹ alla. ꝑs. Dñs reg. exul.℣. Oēs gētes quascūq; feciſti.℟. Venient t adorabūt coram te dne.

QUum nat⁹ cūctū matheū ēet iesus in bethleē iude i diēb⁹ herodis regis ecce magi ab oriēte venerūt hierosolimā dicentes. Ubi ē qui nat⁹ ē rex iudeoꝝ Et rel. ℣ mel. be.

SIcut in lectiōe grē. pape euāgelica ffes audistis celi rege nato rex terrē turbatus ē q̄z nimirū terrena altitudo confundit cū celsi tudo celestis agit. Sed querendū nobis est q̄d nā sit q⁹ redēpto nato pastorib⁹ i iudea angel⁹ apparuit atq; ad adorandū hūc ab oriēte magos nō angelus ꝙz stella duxit.℟. Hodie in iordane baptizato dño apti sunt celi: t sicut colūba sup eū spūs māsit: t vox ꝑris intonuit. Hic ē fili⁹ me⁹ dilectus i q̄ mihi cōplacui.℣. Celi apti sunt sup eū t vox ꝑris audita ē Hic

QUia videz iudeis .L. viū tanq̄ rōne vtentib⁹ rationale aīal id ē angel⁹ p̄dicare debuit. Hētiles ℣o q̄z vti rōne nesciebāt: ad cognoscendū deum nō per vocē ꝙz q⁹ signa perducunt: q̄z t illis ꝓphetic tanq̄ fidelib⁹ nō infidelib⁹ t istis signa tanq̄ infidelib⁹ nō fidelibus data sūt. Et notandū q⁹ redemptorē nr̄m cū iā pfecte esset erat⁹ eisdē gētib⁹ apli p̄dicabāt eūq; quidē t necdū p hūani corpis officiū loquētez stella gētib⁹ denūciat. Quia nimirū rationis ordo poscebat: vt t loquētē iā dñm loquētes nobis p̄dicatores inoteſcerēt: t necdū loquētē elementa mu

ta ꝓdicarent. Tu. ℟. Dies sā
crificatus illuxit nobis venite
gentes t adorate dñm qz ho
die apparuit: Lux magna in
terris. ℣. Pater enī audiit in
voce: filiꝰ manifestatur in hoī
ne sp̄ūsc̄ūs dinoscit in ꝯolum
be specie. Lux. Lectio nona.

ET in omibus signis q̄ vel
nascente dño vel morīēte
monstrata sūt: ꝑsiderandū no
bis ē quāta fuerit in quozūdā
indeoꝝ corde duricia q̄ hunc
nec ꝙ ꝓphetie donū nec ꝙ mi
racula agnouit. Dia quippe
elementa auctozē suū venisse
testata sunt. Ut enīz quidam
de eis vsu hūano loquar deuz
hūc esse celi cognouerūt qz ꝑ
tinꝰ stellam miserūt. Mare co
gnouit: qz sub pedibꝰ eius se
calcabile ꝑbuit. Terra cogno
uit qz eo moziente cōtremuit.
Sol cognouit qz lucis sue ra
dios abscondit. Saxa t parie
tes cognouerūt: qz tp̄e mortis
eius scissa sunt. Jnfernꝰ agno
uit qz hos quos tenebat moz
tuos reddidit. Tu. ℟. Jn co
lūbe spē spiritus scūs visꝰ est.
℣. Ecce vox audita ē: hic est fi
lius meꝰ dilectus in q̄ mihi bñ
cōplacui: Jp̄m audire. ℣. Vox
dñi sup aq̄s deꝰ maiestatis in
tonuit dñs sup aquas multas
℣. Sicut. Jpsū. Dū istud vl
timū ℟. cuz suo ℣. t cū Sile.
cantik ꝓcedat diaconꝰ cū sub
diacono t thuribulis t cerofe.
t accolito cruce ferēte solēnt apparatu indut ad thu
rificandū altare t acc epta bñ
dictiōe ab executoze officij ad
cantandū euā. hoc mōficipiat
Oēs vobiscū. Et cū sp̄u tuo.
Seq̄ntia sci euangelij secūdū
lucam. Gloria tibi domine.

FACTŪ ē autē cū baptisa
retur omis populus t ie
su baptisato et ozante apztum
ē celū. Et descendit sp̄ūs scūs
corpali specie sicut colūba in
ipsū. Et vox de celo fctā est di
cens. Tu es filius meꝰ dilectꝰ
in te cōplacuit mihi. Et ip̄e ie
sus erat incipiens quasi ānoꝝ
rum triginta vt putabat filiꝰ
ioseph. Qui fuit hely. Qui
fu. mathat. Qui fu. leui. Qui
fuit melchi. Qui fuit ianne.
Qui fuit ioseph. Qui fuit ma
thathie. Qui fuit amos: Qui
fuit naum. Qui fu. hesli. Qui
fuit nagge. Qui fuit maath.
Qui fuit mathathie. Qui fu
it semei. Qui fu. ioseph. Qui
it iuda. Qui fuit iohāna Qui
fuit resa. Qui fuit zorobabel.
Qui fuit salathiel. Qui fuit
neri. Qui fuit melchi. Qui fu
it addi. Qui fuit thosan Qui
fuit elmadan. Qui fuit her.
Qui fuit iesu. Qui fuit elie
zer. Qui fuit iozym. Qui fuit
mathat Qui fuit leui. Qui fu
it Symeon. Qui fuit Juda.

Qui fuit ioseph. Qui fuit ionā. Qui fuit eliachim. Qui fuit melchā. Qui fuit menna. Qui fuit mathata. Qui fuit nathā. Qui fuit dauid. Qui fuit iesse. Qui fu. oberh. Qui fuit booz. Qui f. salomō. Qui fuit naason. Qui fuit aminadab. Qui fuit arā. Qui f. esrō Qui fuit phares. Qui f. iude Qui fu. iacob Qui fuit isaac. Qui fu. abrahe. Qui fuit thare. Qui fu. nachor. Qui fuit saruch. q fu. ragau. q fu. phalech. q. fu. heber. Qui fu. sale q fu. chaynā Qui f. arphaxat Qui fu. sem. Qui fu. noe Qui fu. lamech. Qui fu. matusale. Qui fu. enoch. Qui f. iareth. Qui fu. malaleel. Qui fuit chaynā. Qui fu. enos Qui f. seth. Qui fu. adā. Qui f. dei. Jesus aūt plenus spūsctō regressus est a iordane Finito euāgelio statim incipiat sacerdos in stallo suo i cappa serica alta voce. ps T deū. Duz canitur ps. sacerdos thurificet altare ℣ Vēs de saba. In ian. ān. Ante lucifer genit⁹ t aīa secla dñs saluator nr hodie mūdo apparuit. ps. Dñs. reg. ā. Venit lumē tuū hierlm t glia dñi sup te ort⁹ est: t ambulabunt gentes i lumie tuo alla. ps Jubilate. ān. Aptis thesauris suis obtulerūt magi dño aurū thus t myrrhā alla. p. De⁹ de⁹. ān Maria t flumia bndicite dño hymnū dicite fontes dño alla. ps. Būs. ān. Tria sūt munera q obtulerūt magi dño aurū thus t myrrhā filio di regi magno alla. ps. Laud. Cap Surge illuminare. hymnus.

A Patre unigenit⁹ ad nos veit p virginē baptisma cruce p fecrans cūctos fideles generās. A celo celsus p duit excepit formā hois: facturam morte redimens gaudia vite largiēs. Hoc te redemptor q sumus illabere propitius clarūq nostris sensib⁹ lumē ꝓbe fidelibus: Mane nobiscū dñe noctē obscurā remove oē delictuz ablue piā medelā tribue Quem tā venisse nouim⁹ redire ītē credim⁹ tu sceptrū tuū inclitū tuo defēde clipeo. Gla tibi dñe q apparuisti hodie. ℣ Vox dñi sup aquas. ℟. Deus maiestatis īntonuit dñs super a q̄s multas. ān Hodie celesti sponso iuncta est ecclesia qm in iordane lauit xp̄s eī crimina: currūt cū muneribꝰ magi ad regales nuptias et ex aqua facto vino letant q̄ uiue alla. ps Benedictus. Oratio

D E⁹ qui hodierna die vnigenitū tuū gentib⁹ stella duce revelasti: cōcede propitius vt q iā te ex fide cognouimus vsq ad cōtemplandā speciē tue celsitudinis ꝑducamur. ꝑ

Ad pmã ãn. Ante luciferũ. p̃ De⁹ genuit. ã. Hfas. ps. Qui cũq; vult. ℟. Jesu xp̃e cũ alla ℣. Qui hodie mũdo apparuisti. Mic eriã ℣. dñ q̃ridie &c. & in oc. Ad tij ãn. Venit. p̃s. Lege. cs Surge illuminare. ℟. Oẽs e sabaveniẽt. alla alla ℣. Aurũ & thy deferẽtes & laudẽ dño annũciantes. Alla al. ℣. Reges tharsis. ℟. sine al. orõ. De⁹ q̃ ho. Advi. ãn. Aspectis. p̃s. Deus ei. Capitulum.

SPerabũt aũt hierl̃z oriet dñs & gl̃ia ei⁹ in te videbitur & ambulabũt gẽtes i lumine tuo & reges i splendore ortus tui. ℟. Reges tharsis & insule munera offerẽt. Alla al. ℣. Reges arabũ & saba dona adducẽt. Alla al. ℣ Adorate dñm. ℟. In aula scta ei⁹ sine alla. orõ vtõ. Ad ix. ãn. Tria sunt munera. p̃s. Mirabilis.

OMnes de saba ve Capniẽt aurũ & thus deferẽtes & laudẽ dño annũciantes. ℟. Adorate dñz alla alla. ℣. In aula scta ei⁹. alla al. ℣. Adorate deũ. ℟. Oẽs angeli eius sine alla. orõ vtõ. ad vũ. ã. Te cũ prin. p̃s. Dixit dñs. cap̃m. Surge illuiare. ℟. Tria sunt hy⁹. Hostis hero. ℣. Oẽs ô saba. ãn. Ab oriente venerũt magi in bethelez adorare dñm & apertis thesauris: p̃ciosa munera obtulerũt aurũ sicut regi magno: thus sicut deo vero myrrhã sepulture ei⁹ alla. p̃s Magnif. orõ. De⁹ q̃ ho. Quotidie &c. ad matu. iui. Christus appuit nobis. Venite adorem⁹. ps. Venite. hy⁹. Hostis hero. ãn. Asserte. p̃s. Jp̃z. Et ce. an. cũ suis p̃s. sicut in pma die dicunt p̃ter vi. ãn. q̃ erit. Hõnat⁹. p̃s. Fundamẽta Secunda die. ℣. Oẽs de saba venient. Lectiones de sermonibꝰ leonis pape. Lectio pma:

GAudete in dño dilectissimi iterũ dico gaudete q̃m breui interuallo tpis post solennitatez natiuitatis christi festiuitas declarationis eius illuxit. Et quẽ in illo die ℣go peperit: i hoc mundo agnouit Verbũ eni caro factũ ẽ: ita susceptionis tẽperauit exordia vt iesus nat⁹ & credẽtibus manifestus & p̃sequentib⁹ eẽt occultus. ℟. Jlluminare. L. ij.

IAm tunc ḡ celi enarrauerunt gl̃iam dei: & in oẽm terram sonus veritatis exiuit: q̃n ex pastoribꝰ angelos exercit⁹ saluatoris edicti annunciator apparuit & magos ad eũ adorandũ stella ꝑuia ꝓduxit: vt a solis ortu vsq; ad occasum veri regis generatio coruscaret cũ rerũ fidem & regna orientis per magos discerent et romanum imperium non lateret. ℟. Omnes de sa. Lectio. iij.

Dam seuitia herodis vo
lens primordia suscepti
sibi regis extinguere huic dis
pensatiõi nesciens seruiebat.
Ut dũ atrocitas facinoris igno
tũ sibi puerũ indiscreta infan
tiũ cede psequitur ad annũci
atũ celitus dñatoris ortũ vici
nior vbiq; fama loq̃rer. Quez
promptiorẽ ad narrandũ dili
gentiorẽq; faciebat ꝛ supne si
gnificatõis nouitas ꝛ cruẽtissi
mi psecutoris ipietas. ℟. Re
ges tharsis. Quotidie p oc.
ꝛ in oc. dr̃ ps Te deũ. Et semp
ante lau. dr̃ iste ℣. Oẽs de sa
ba. nisi q̃n dr̃ ante lec. tñe entz
sicek ℣. Reges thar. In lau.
hec sola ãn Ante luciferũ. ps
Dñs reg. Cap. hy ꝛ ℣. sicut i
prima die. Hesequẽ. ãe dñr p
oc. sup ps Bñ ꝛ Mag. ꝛ nõ
alie: cũ frequenti reperitõe ni
si in dñica. ã. Stella ista sicut
sñma chorusca ꝛ regẽ regũ
deũ demõstrat magis eã videnꝛ
ꝛ christo regi munera obtule
rũt. ã. Uidẽtes stellã magi ga
uisi sunt gaudio magno: ꝛ in
trantes domũ obtulerũt domi
no aurũ thus ꝛ myrrã. Vox
de celis sonuit ꝛ vox patris au
dita est: hic est filius meꝰ dilec
tus in quo michi ꝑplacuit ip
sum audite. an. Admoniti ma
gi in somnis ab angelo p aliã
viã reuersi sunt i regionẽ suã
Et semp ꝙ hec ord̃ De ꝙ hos
Nunq̃ enĩ per totũ annũ ꝓtẽ
termutet hec dictõ Dodieris
die. de ordinibus ꝑtotas octa.
Ñ q̃cunq; dicũtur tales ordi
nes extra octa. ꝓtermittat oi
nõ. ¶ In dñica infra oct. ꝛ in
tpis oc. dñr ãe super ps Bñ ꝛ
et ꝑn Mag. sicut in prima ℣.
et spcũ hac ordine De ꝙ ho.
Nulla fiat meõr. de oct̃is
ad vs. nec ad matut. de die. p
octã. qr chor̃ regit. Meõr. de
scã maria fiat quotidie p octa.
ad vs cũ hac ãn. Qui nat. Et
ad matu. cũ hac ãn. Ecce ma
ria cũ ℣ ꝛ ordine vt supradictũ
est. Si fe. alicuius sancti infra
lec. infra oc. eue. nichil fiat de
festo nisi tñ memõ. ad vs ad
matu. de die ꝛ ad missam. Ad
primã Ante lucifer. ps De
in noie. ãn: Te iure. ꝓ Quicũ
q. Ad. tũ. ꝛ ad alias hor. ut ꝑ
ꝛ ℟. ꝛ ℣. sicut in prima die di
cũtur cũ ordine. De ꝙ hodi. Ad
vs ãn. Tecũ principiũ. ps Di
xit dñs. ℣. ad. Surge illumi. h.
hy. Hostis herodes. ℣. Oẽs
de saba sup ꝑm Magi. dicit
vna ℣ supradicti ãtis p ordinẽ
ordinẽ. Deus qui hodie. Ad has
vs fiat meõ. de martyrib. luci
ano sociisq; eius ãn. Sanctẽ
cellis. ℣. Letamini in dño de oĩ
plurimor̃ martyrũ nõ põtifi
ciũ fiat meõ de scã maria.
Tertia die ℣. Reges tharsis.
Le. de sermõe bti maximi epi

AUdistis frēs carissimi lectionē euāgelij salutaria pñtis diei sacramenta recitantē. Audistis qualiter xps dñs qui in hunc mūdū later aduenit paulati dignatus est suam mortalib⁹ aperire maiestatē: q̄ q̄ carissimi latere inter obscura seculi lumē celeste nō patiebat. ℟. Magi veniunt. Lectio secūda.

OEnig cū visitationē suā necdū terra cognoscere cluz sua gaudia ac toti⁹ mūdi leticiam chaldeis stupentib⁹ tacito insidere loquebat. Et cum quis quantus ue eēt necdū infidelis posset videre iudeas: iam tūc gliam ei⁹ indicijs excitata celestib⁹ gentilitas sentiebat. ℟. Interrogabat. Lectio. iij.

NOua enī stella nouū aduentasse hoiem reuelabat. Et ita reuera nouū vt cuz dei esset fili⁹ indueret carnem sine generatōe carnali: t hēret sm hoiem tempus nascēdi: q sm deū natiuitatis initiū non habebat. ℟. Stella quā videbant magi in oriente antecedebat eos donec venirent ad locū vbi puer erat. Videntes āt stellam Hauisi sūt gaudio magno. ℣. Et intrantes domū inuenerūt puerū cū maria matre ei⁹ t pcidentes adorauerūt eū. Videntes. Glia. Haui: Et cetera vt ꝫ dictū est. Mēōr. de martyrib⁹ ān. Jstor ℣ Mirabilis de⁹. orō de cōi. Quarta die. ℣ Oēs gentes q̄scunq; feciſti Lec. de sermōe bti maximi episcopi. Lectio prima.

AJt pphetaz pcipu⁹ esaias sicut audistis frēs carissimi. Jlluminare illumiare hierm adest ei lumē tuū: t maiestas dñi in te orta est eē fideliū ciuitatē Ām nos frēs q̄ portas celestī hirz cepim⁹ itroire illuīati salutarib⁹ sacramentī in cōspectu dñi nri nouo gaudio necesse est vt exīremus: q̄ noua hodie stella nouū mūdo reuelauit ℟. Hodie in iordāe

HOc pfecto die Lec. ij. iesus xps a patre veniēs deus t hō natus ex virgie sub specie adorantiū chaldeoz fidem gentiū dedicauit Qui q̄ uis diuitatē suā nri corpis obumbratōe velaret: deū th illū esse celū pdidit t terra cognouit Humilis q̄dē sed mirabil venit vt parie in eo t assūpte carnis veritas t ineffabil dei tas natura fulgeret. ℟. Dies sanctificatus. Lectio tertia

OMāq; nascentē illū cunabula terrena suscepēr: nō th eē terrenū celeste signaculū testabat. Jn cunis nanq; iacebat: sed radiabat e celo. Magiebat apud iudeos apud gentiles regnabat. Jn bethlem lactabat a matre in chal-

des adorabat a magis Vit ꝛ
beatissim⁹ euāgelista mathe⁹
Ecce magi ab oriēte venerūt
hierosolymā dicētes. Vbi est
q̄ nat⁹ est rex iudeoꝝ. ℟. Vidē
tes stellā magi gauisi sūt gau
dio magno ꝛ intrātes domuꝫ
inuenerūt puerū cū maria ma
tre eius ꝛ procidētes adorauerūt
eū. Et apertis thesauris suis
obtulerūt ei munera auꝝ thꝰ
ꝛ myrrham. ℣. Stella quā vide
rant in oriente ātecedebat eos
usq; dū veniens staret vbi erat
puer. Et aptis. Sila. Obtul.

¶ Quinta die. vi. ꝛ. vij. idem
ordo seruetur de ℣. ꝛ ℟. q̄ pꝛ
cedentib⁹ dieb⁹ Quinta die le
ctōes de ser. bti maxi. epi. k. i.

SAlutare ē nobis fratres
carissimi atq; cōueniens
vt cōcurrētes ad festa dñica et
mysteria saluatoris nri: de cu
ius natiuitate gauisi sum⁹ eiꝰ
manifestatiōe letemur. Quia
sicut nascendo gl̄iosus est dei
filiꝰ: ita apparēdo mirabilis.
MIrū nāq; est q̄ Lec. ij.
xp̄s processit ex virgine
nec minus magnificū q̄ ostē
sus est e celo Mirū valde q̄ no
uū hoiem ꝛra suscepit: stupen
dū est nihilominꝰ q̄ nouū hūc
hoiem noua de celo stella pdi
dit. Tu sūt. Lectio. ij.
APud iudeā xp̄s in pꝛese
pi pastorib⁹ vagiebat: ꝛ cha l
deus magoꝝ oculis inf̄ sydera
chorusca bat apud iudeos so:
debat in pannis: apud gentiles fulgebat in gl̄ia. ¶ Sexta die lectōes de sermone bti maximi episcopi. Lectio pꝛima.

LIcet fratres dilectissimi de solēnitate huius diei veteꝝ diuersa sit traditio vna tñ sed̄ deuotōis est fides. Et q̄ q̄ nōnulli hodie dñm nr̄m iesū xp̄m stella ducē venientibus ad oriente magis estimēt adorasse. Alij aūt asserant. L. ij. tū eū aquas in vinū mutas se. Quidā vero baptizatū illū a iohanne cōfirmēt: in oīb⁹ filius dei credit: in oībus est vna festiuitas. Nam q̄ magis vti q̄ gentilib⁹ ꝛ adorare dñm iesū xp̄m ꝛ munera offerre cōcedit gentilitū est pfigurata vocatio
QUod aque ad nup= k. tij.
tias transformant i vinū
religiōis nr̄e desi gnat archa=
nū. Q̄ño fluctū iordanis aq̄s
baptizat xp̄s: nr̄i baptismatis
aq̄ cōsecrātur. Oportet q̄ frēs
carissimi q̄ aliq̄ nūc de ipo ba
ptismate scitati vt̄e prout dñs
donauerit, pferamus: vt simꝰ
huilitatē saluatoris nr̄i ꝛ mysteriorꝝ gl̄iam cognoscatis.
Si dies dñicus infra oc. euēn
fiant. ix. lec. de epyphania: et
cantent ℣. ꝛ ℟. de noc. suo or=
dine: sicut in die epī cū inuit.
Christus apparuit. ℣. Postis
herod. Ant ꝛ pi sicut infra. oc.

dñr. Ad vrras q̄ vñ oīa fiant ſlē
in ꝓma die ꝓter ℟. q̄ nō dicet
cū ozōe Deus qui hos Ad ma
tu. lec. de ſerm. bti leōis papę

QUāuis ſcīā dilectiſſi k.i.
mi q̄ ſanctitatē veſtram
hodierne feſtiuitatis cā nō la
teat. eā q̄ ſm cōſuetudinē euā
gelicus ſermo nobis reuelauit
tñ vt veſtri nichil deſit officij:
loqui de cadē q̄ dñs dōauerit
audebo vt in cōi gaudio tanto
religioſior ſit oīm pietas q̄to
magis fuerit intellecta ſolēni

PRouidentia Le. ij. tas
miſericordie dei diſpoſi-
tū habens pereūti mūdo i no
uiſſimis tpibus ſubuenire ſal
uatorē oīm gentiū ꝓfiniuit i
xp̄o: vt q̄ et cūctas natōnes a
veri dī cultu impius error du
dū auerterat: t ipē peculiaris
dei populi iſrael ab inſtitutis
legalibus pene tot⁹ excederat
cōcluſis oībus ſub pctō oīz mi
ſerēt. Tu aūt. Lectio tertia.

DEficiente eni vbiq̄ iuſti-
cia t toto mūdo in vana
t maligna plapſo niſi indiciū
ſuū poteſtas diuia deferret v-
niuerſitas hoīm ſententiā dā
natōis exciperet. Sed in idul
gentiā ita tranſlata erit Et vt
clariōr fieret exercēde gr̄e ma
gnitudo: tūc placuit abolēdis
pctis hoīm ſacramēta remiſſi
onis afferri q̄ nemo poterat
de ſuis meritis gliari. Le. iij.

HAius alit dilectiſſimi in
effabilis mie manifeſta-
tio facta eſt. Herode apud iu-
deos tenēte ius regiū: vbi legi
tima ſucceſſiōe ceſſante t pōti
ficū ptāte deſtructa alienigēa
obtinuerat pncipatū: vt verū
regis ortus illi⁹ pphetie ꝓba
rēt voce q̄ dixerat. Nō deficiet
ꝓnceps ex iuda neq̄ dux de fe
moribꝰ eius dōec veīat. Cui re
poſitū eſt t ipē erit expectatio
gentiū. Ex qb⁹ quōdā k.v. gētiū.
obtiſſimo pfiarche abra-
he innūerabilis fuerat ꝓmiſſa
ſucceſſio. Nō carnis ſemie: ſz
fidei fecūditate generāda t lō
ſtellarū multitudini cōpata ē.
vt ab oi gentiū patre nō terre
na ſz celeſtis pgēies ſperaretur.

AD creandā q̄.p. Le. vi.
miſſā pe ſteritatem hero
des k ſideribus deſignati ortu
noui ſidꝰ excitāt vt i q̄ celi ad
hibitū fuerat teſtimoniū celi fa
mularēt obſequiuz. Cōmonit
magos hītatores oriēt⁹ ſtellis
ceter⁹ ſtella fulgētior t de mū-
di luis claritate virtad hec ex
pectāda nō in ſui magnitudi-
nē ſignificatōnis intelligunt.

IN illo tpe: Scōz iohannē
Vidit iohēs ieſū veniētē
ad ſe t ait. Ecce agnus dei ec-
ce q̄ tollit pctā mūdi. Et reliq̄.
Omelia venera. be. p̄ſbyteri.

IOhannes baptiſta tpis
curſor dñi ſaluatoris quē

diuenturū ppīis ꝙbo ꝑdica
verat:ipm iam venientē ad se
sicut ex lectōne scī euangeliī
fratres cū mō legeret audistis
mox digito demōstrauit dicēs
Ecce agn⁹ dei ecce q̄ tollit pec
cata mūdi. Ecce agnus dei:ec
ce innocēs t aboi pctō imunis
vtpote os quidē de ossib⁹ adā
t caro de carne adā: sed nullā
de carne peccatrice traxit ma
culā culpe. Lectio octaua.

Ecce qui tollit pctā mūdi
ecce qui unus⁹ inter pctō-
res:mitis inter impios: hoc ē
quasi agnus iter lupos appa
rens: q̄ etiā pctōres t impios
iustificandi habet potestatem
Quō aūt pctā mūdi tolleb at
q̄ ordine iustificet ipios apls
petrus ostendit:q̄ ait. Nō cor
ruptibili argēto vt auro redē
pti estis de vana vestra cōuer
satiōe paterne traditōis:sz p̄cio
so sanguine agni incōtamina
ti t immaculati ihesu xp̄i. Et in
apocalipsi iohēs apls cui⁹ est
hoc euāgeliū Qui dilexit nos
indt t lauit nos a pctis nostris
in sanguie suo. Tu. Lectio. ix

Non solū aūt lauit nos a
pctis nr̄is in sanguie suo
q̄ sanguinē suū dedit in cru
ce ꝓ nobis. vel quando vnus
q̄sq; nr̄z mysterio sacrosce pas
sionis illi⁹ baptismo aque ab
lutus est uerūetiam quotidie
in sanguine suo cū eucharistie
passiōis ad altare mēbra re
plicat:cū panis t vini creatu
ra in sacrm carnis t sanguinis
eius ineffabili spūs sanctifica
tione transfert si eq; corpus t
sanguis illi⁹ nō infidelium mā
bus ad pnitionē ihoc fundit
t occidit:sed fideliū ore suam
sumit in salutē. Ad laud. hec
sola ān. Ih lucifera Ad vtras
q; vs t ad matu. ān sup p̄. Be
nedictus t Mag. sicut in die
epiphanie. silr t oro. Si dies
dñic⁹ infra octa. nō eue. tunc i
iiij. fer. infra oc. legat hoc pre
dictū euāgeliū scz Vidit iohā
nes. Ad laud. vna sola ā. super
os pos of. et supp̄m. Ih⁹ dici
tur ān sicut in p̄ma die: silr et
oro. Ad p̄ma t ad oēs alias
horas eiā fiunt sicut infra oc.
Sequēnbus vero diebus tūc
post dñicā infra oct. seruet or
do dierū:ita th q̄ die lune sp
reincipiat hystoria. Cū aūt ali
quod festū simplex. ix. lect. in
dñica infra oc. epi. vel in oct.
die cōtigerit. differat vsq; ad
primā feriā vacantē ih⁹ heb
domade vbi cōueniēti⁹ potest
celebrari. Ideo regula fiat de
dñica infra oc. ascen. dñi t de
dicatiōis eccle. t in illis octa.
uis tē. ¶ In octa. epi. ad vs ā
Tecū principiū ps. Dixit do.
t ceteq; ē. Capitulum.

Omie de⁹ nie⁹ honorifi
cabo te: t laudē tribuam nō

tuo q̄ facis mirabiles res ꝺ̄ſſ-
liũ tuũ antiquũ verũ fiat. ℟.
In columbe. hy⁹. Hostis he-
ℛ. Oēs de ſab. īnt. Baptizat
miles regē ſeru⁹ dñm ſuũ ioh̄ā
nes ſaluatorē aq̄ iordanis ob
ſtupuit colũba ꝓtestabat pa-
terna vox audita ē Hic est fili⁹
meus dilect⁹. ꝑ. Magt. Oō.

OEus cuius vnigenitus ī
ſubſtantia noſtre carnis
apparuit: ꝓſta q̄s vt p eũ quē
ſimilē nobis foris agnouim⁹
intus reformari mereamur.
Qui te. Meō. de ſctō hylario
epō ⁊ cōfessore. ān. Confessor
dñi. ℣. Amauit eũ. Oratio

APresto die ſupplicationi
bus nr̄is: ⁊ intercessione
bti hylarii cōfessoris tui atq̄
pōtificis cui⁹ depositionis diē
celebram⁹ ꝑpetuã nobis mias
benignus ī pende. Per xp̄m.
Meō de scā maria. Ad mat.
inuitat. Christ⁹ apparuit hym.
ān. ⁊ ps. sicut in fra oc. th cāt⁹
sup hym. dr̄ſ ſlē in die supradi
ctũ ē ℣. ⁊ ℟. in ꝑmo ⁊ tiij. noc.
ſicut i ꝑma dicendi cunctis. ix. lec.

HEstiuitat⁹ nr̄e fiant. L. i.
vt ꝑhabiliter celebritatē
cōlam⁹ rōnē noſce debemus.
Epiphania quã hodie greco
nōie appellata obſeruam⁹ oñ
ſionez vl apparitōez nr̄o ſer-
mone ſignificat. Lectio ſcā.

IDeo aūt oñſionis vel ap-
paritōis hic dic⁹ ē dies q̄
hac die mānifeſtū ſignis xp̄s gē
nr̄ ſemetipſum oñderit. Hodie
eni vel a magis ſtellā illam ſe
quentib⁹ nr̄m xp̄m dñm ado-
ratū eſſe confirmāt: vel aquas
illas in galilea a dño in vinum
eſſe conuersas. Lectio tertia.

QVoxime q̄ celebrauimus
die qua nat⁹ est dñs. Ho
diernũ vero colim⁹ q̄ est mani
festat⁹. Manifestauit ita se ie
ſus cũ mirifico opere ⁊ inaudi
to aquas conuertit ī vinũ. Si
cut eni diuini opis ē naturam
condere: ita ē ⁊ commutare.
Itaq̄ eiusdē rei cui⁹ creator
erat ⁊ etiã recreator effect⁹ ē
q̄ facile ex alio in aliud trās
ferre op⁹ ſuũ potuit: q̄ hoc ipm
poterat ex nihilo ꝓferre. Me
die lec. ꝺ̄ scō hylario epō ſiant
cūvñ ℟. de ꝑmo noc. cōis hy
storie vni⁹ cōfessoris ⁊ pōtificis

BEat⁹ hylari⁹ pi. N. tiij.
Pictauor⁊ vrbis epūs regio-
nis aquitanie extitit oriūdus
Qui vxorē hñs ⁊ filiam ipas
eccleſiastice regule tradidit ī
formādas. Seipſū etiã mira
disciplina cohercebat q̄ſi fu-
turam ſpeciē indicās vt irrep
henſibilis in tēplo dei ꝑpara
ret. Sacerdos. Mã adeo eni ho
stes catholice fidei abhorruit
vt neq̄ eos ꝑterrens saluaret

BEat⁹ aūt hylari⁹ galliā-
rie insule appropiquās
relatione vicinor⁊ agnouit ibi

pem ingẽtes serpẽtes sine nu
mero quagari. Quo audito
vir dei in noie dñi precedente
crucis vexillo descẽdit in isu=
lã. Eoq; viso serpẽtes i fugaz
cõuersi sũt: nõ tolerãtes ei⁹ cõ
spectũ. Tũc baculũ figẽs i krã
merã quousq; excurrerẽt desi
gnauit quã postea nõ est illis
libertas transcendere. L. vi.

Cum aũt ab exilio regres
sus ad eũ miserat⁹ stãtius
vt introiret pictauis sũmo ta=
nore plaudebãt oẽs pariẽ eo
q; ecclia recepisset põtificem:
grex pastorẽ. Itaq; btõ mar=
tino in viro lugduniaco duz p
cepissz ꝓsistere ⁊ brute dina me
uit ibi mortuũ suscitare. ꝑ⁹
aliqs dies ifãs sine baptismo
defunct⁹ ẽ duplici morte dãna=
tus. Tũc mẽ extincti, puoluta
ad pedes sci hylarij nati sui
corp⁹ effudit diẽs. Martin⁹
adhuc incipiẽs catheciumin⁹
mortuũ reuocauit. Tu ponti=
fex redde rogo filiũ meũ aut
mihi aut baptismo q ppri pf
agnoscetis Cõmot⁹ vir dei ex
pectãte ppto se, pstrauit ⁊ pci=
bus pfusis puerũ suscitauit.
Licet, p scrẽ fidei defensione fi
delit dimicãs mult⁹ clar⁹ ⁊ tu
tibus dormiuit in pace. Tres
vitte ſ. de expõne euangelij fm

Illo tpe venit⁹ matheũ
Iesus a galilea in iorda=
nez ad iohãnẽ vt baptizaret
ab eo. Et rek. Omel. ex cõmẽ=
tatorio venerabil⁹ bede pbi.

Lectio sci euãgelij quam
mõ frẽs audiuim⁹ mag
num nobis ⁊ dño ⁊ saluatori suo dat
exẽplũ humilitatis exẽplũ. In
dño qdẽ qz cũ sit dñs oiuz non
solũ ab hoie seruo baptisari:
sz etiã ipe ad. hunc venire bap=
tisandus dignat⁹ ẽ. Lc. viij.

In seruo aũt qz cũ sciret ꝓ
cursorẽ se ac baptistã sui
saluatoris eẽ destinatũ meõz
tũ, ppter fragilitatẽ iniũctũ si
bi officiũ hũiliter recusauit di
cẽs. Ego a te debeo baptisari
et tu veis ad me Tu. Lc. ix.

Sed qz ois q se hũiliat ex
altabit: ⁊ dñs q in forma
hois, ppter hoies istrucdos hu
milis apparuit mox a vo pfe
quãtũ sup hoies simo ⁊ sup an
gelos ⁊ sup oẽ qđ creatũ ẽ emi
neret apparuit: voce delapsa
ad eũ hmõi a magnifica glia.
Hic ẽ fili⁹ me⁹ dilect⁹ iq michi
cõplacuit. Oẽs de saba. In
lau an Veterẽ hoiez renouãs
saluat⁹ venit ad baptismum
v: naka q corrupta ẽ per aquã
recuperet: incorruptibili. ve=
ste circũamictãs nos. ℣ Dñs
regz. ãn Tu q in spũ ⁊ igne pu
rificas hũanã cõtagia deũ ac
redẽptorẽ oẽs glorificam⁹. ℣.
Jubi. ãn Baptista cõtremũ=
it nõ audet tãgere scm̃ dñi ver
ticẽ sz clamat cũ tremore san=

ctifica me saluator ꝑs. Deus de⁹ ān Caput draconis saluator contriuit in iordanis fluie ab ei⁹ ptāte oēs eripuit ꝓ. Bñ dict⁹ ān. Magnū mysteriū declarat hodie qz creator oīz in iordane expurgat nra facinora. ps. Laud. capm. Dñe de⁹ hy⁹. Aperuerunt ℣. Vox dñi sup aquas. ān. Precursor iohānes exultat cū iordane baptisato dño facta ē orbis terra exultatio fcā ē petōz nrorū remissio sāctificās aqs ipsi oēs clamem⁹ miserē nobis. ꝓ Bñ⁹. ozō. De⁹ cui⁹ vni. Meō. de scō hylario ān. Euge fue. ℣. Just⁹ ger. ozō. Adesto dñe Meō. de scā maria. Ad pmaz ān. Ueterē ps. De⁹ i no. ān. Tetur. ps. Quicūqz vult Ad tu. an. Tedi. ps Legē pone cap. Dñe de⁹ ℟. ℣. sicut in die epiph. ad oēs horas dicūt cū hac ozōne. De⁹ cui⁹ vnige. Ad vi ā. Baptista. ℣. Defecit

DOmine excelsū ē Cap. Brachiū tuū ōs sabaoth corona spei q ornata est glia. Ad ix ā. Magnū. ℣. Wit. cp.

HAurietis aqs in gaudio de fontib⁹ saluatoris: et dicetis in illa die cōfitemi dño et inuocate nomē ei⁹ ad ievas vs. ān. Tecū pn. ℣. Dixit do. cap. Dñe de⁹ ly⁹. A pfevni. ℣. Vox dñi. in. Fontes aqz sclificate sūt s xpo apparēte in

glia orbis terrarū haurite aqs de fōte saluatoris: scificauit ei nūc oēm creaturā xps de⁹ nr. ps. Mag. ozō. De⁹ cui⁹ Meō. de sctō felice epō et marty. ān. Hic ē vere martyr ℣. Glia et

QOncedes aqs Oratio. qps de⁹ vt ad meliorē vitam sācti felicis martyris tui exēpla nos pducēt quatenus cui⁹ solēnia agim⁹ etiā actus imitemur et intercessione adiuuemur. Per. Meo. de sctā maria. Si vo oc. epiph. i sabbato cōtigerit tūc erūt ves. in ipso sab. de oc. et solēnis meō. de scō felice in pmis et postea d dñica: deide de scā maria. Cōplet. de epiph. nō mutat siue sabbatū fuerit siue nō. ¶ Sciendū est q in octauis epiphanie: ascensionis domini assūptionis: et natiuitatis beate marie: et dedicationis ecclesie semper vltime secūde ves: erunt de oct. licet in crastino noua hysto. fuerit inchoāda. vel festum ix. lec. vel cōmeō. btē marie celebranda fuerit: ¶ Dñica prima post oc. epiphanie inchoetur hystoria. Dñe ne in ira. Si vero octa. epiphā. in dñica euerit. et post tēpus plixū fuerit tota septimana fiat de festis scōz scilicz de sancto felice de sancto mauro marcello sulpitio et de sctā maria in vi ferta. Et in sab/

dem ingētes serpētes sine nu
mero quagari. Quo audito
vir dei in noie dñi precedente
crucis vexillo descēdit in isu=
lā. Eoq; viso serpētes i fugaz
cōuersi sūt: nō tolerātes ei⁹ cō
spectū. Tūc baculū figēs i trā
metā quousq; excurrerēt desi
gnauit quā postea nō est illis
libertas transcendere. L. vi.

Cum aūt ab exilio regres
sus ad eū miserat⁹ statius
vt strueret pictauis sūmo ta=
more plaudebāt oēs pariter eo
q; ecclia recepisset pōtificem:
grex pastorē. Itaq; brō mar=
tino in viro lugduniaco duz p
cepissz psistere: brute dīna me
muit ibi mortuū suscitare. Q⁹
alioqs dies ifās sine baptismo
defuct⁹ē duplici morte dānā=
tus. Tūc mf extincti, puoluta
ad pedes scti hylarij nati sui
corp⁹ effudit diēs. Martin⁹
adhuc incipiēs esthecumin⁹
mortuū reuocauit. Tu ponti=
fex redde rogo filiū meū aut
mihi aut baptismo q ppti pf
agnosceris Cōmot⁹ vir dei ex
pectāte ppto se, pstrauit: pci=
bus pfusis puerū suscitauit.
Dict, pfectē fidei defensione fi
delit dimicās mult⁹ clar⁹ vir=
tutibus dormiuit in pace. Lres
vltie. ad expōne euangelij fm

In illo tpe venit matheū
Iesus a galilea in iorda=
nez ad iohānē vt baptizaret
ab eo. Et rel. Omel. ex cōmē=
tatorio venerabil bede pbi.

Lectio sci euāgelij quam
mō frēs audiuim⁹ mag
num nobis t dño t deo suo dat
pfecte hūilitatis exēplū. In
dño qdē qz cū sit dñs oiuz non
solū ab hoie seruo baptisari:
sz etiā ipe ad. huncvenire bā=
ptisandus dignat⁹ē. Le. viij.

A seruo aūt qz cū sciret p
cursorē se ac baptistā sui
saluatoris eē destinatū meōz
tū, ppter fragilitatī iniectū si
bi officiū hūiliter recusauit di
cēs. Ego a te debeo baptisari
et tu veis ad me Tu. Lec. ix.

Sed qz ois q se hūiliat ex
altabit: t dñs q in forma
hois, ppt hoies istrucdos hu
milis apparuit mox a do pfe
quātū sup hoies imo t sup an
gelos t sup oē qd creatū ē emi
neret apparuit: voce delsp sa
ad eū hmōi a magnifica glia.
Hic ē filius me⁹ dilect⁹ iq michi
cōplacuit. Oēs de saba. In
lau an Veterē hoiez renouās
saluat dr venit ad baptismum
v: naka q corrupta ē per aquā
recuperet: incorruptibili ve=
ste circūamictās nos. p Dñs
regn. an Tu q in spū t igne pu
rificas hūanā cōtagia deū ac
redēptorē oēs glorificam⁹. p.
Jubi. an Baptista cōtremuit
t nō audet tāgere scīm dī ver
ticē sz clamat cū tremore san=

ctifica me saluatorẽ ps. Deus de⁹ ān Caput draconis saluator contriuit in iordanis fluie ab ei⁹ ptāte oēs eripuit. ℣. Bñdict⁹ ān. Magnū mysteriū declarat hodie qz creator oīz in iordane expurgat nra facinora. ps. Laud. cap̄m. Dñe de⁹ hy⁹. Aprēv nigen. ℣. Vox dñi sup aquas. ān. Precursor iohānes exultat cū iordane baptisato dño facta ē orbis terra exultatio fcā ē pctōz nrorū remissio sāctificās aqs ipsi oēs clamem⁹ miserē nobis. ℣ Bñ⁹. orō. De⁹ cui⁹ vni. Meō. de scō hylario ān. Euge fue. ℣. Just⁹ ger. orō. Adesto dñe Meō. de scā maria. Ad pmaz ān. Veterē ps. De⁹ ino. ān. Teture. ps. Quicūqz vult Ad ly. an. Te qi. p̄ Legē pone cap̄. Dñe de⁹ ℟. ℟. sicut in die epiph. ad oēs horas dicūt cū hac orōne. De⁹ cui⁹ vnige. Ad vi ā. Baptista. ℣. Defecit ℟ Omine excelsū ē Cap̄. Obrachiū tuū ōs sabaoth corona spei q ornata est glia. Ad ix ā. Magnū. ℣. Mis. ep̄. ℟ Aurietis aqs in gaudio de fontib⁹ saluatoris: et dicetis in illa die cōfitemi dño et inuocate nomē ei⁹ ad levas vs. ān. Tecū pn. ℣. Dixit do. cap̄. Dñe de⁹ hy⁹. A pfevni. ℣. Vox dñi. in. Fontes aqz sclificate sūt a xpo apparēte in glia orbis terra ℟ haurite aqs de fōte saluatoris: scificauit ei nūc oēm creaturā xp̄s de⁹ nr. ℣. Mag. orō. De⁹ cui⁹ Meō. de scō felice epō et marty. ān. Hic ē vere martyr. ℣. Elisa et ℟ Oncedes aqs Oratio. Qp̄s de⁹ vt ad melioꝛē vitam sācti felicis martyris tui exēpla nos puocēt quatenus cui⁹ solēnia agim⁹ etiā actus imitemur et intercessione adiuuemur. Per. Meo. de scta maria. Si vo oc. epiph. i sabbato cōtigerit tūc erūt ves. in ipso sab. de oc. et solēnis meō. de scō felice in pmis et postea d dñica: deide de scā maria. Cō plet. de epiph. nō mutat sine sabbatū fuerit sine nō. ¶ Sciendū est q in octauis epiphanie: ascensionis dñi et assūptionis: et natiuitatis beate marie: et dedicationis ecclesie semper vltime secūde ves: erunt de oct. licet in crastino nouas hysto. fuerit inchoāda. vel festum ix. lec. vel cōmeō. btē marie celebranda fuerit: ¶ Dñica prima post oc. epiphanie inchoetur hystoria.

Dñe ne in ira. Si vero octa. epipha. in dñica euerit. et post tēpus plixū fuerit tota septimana fiat de festis scōz scilicet de sancto felice de sancto mauro marcello sulpitio et de scta maria in vi ferta. Et in sab/

bato de scō vvlstano ⁊ in seq̄n
ti dñica ichoet hysto **Dñe ne**
in ira. cū sua meō tñ scz adv=
trasq; vō. ⁊ ad matu. ⁊ ad miſ
saz. Et festū sci fabiani ⁊ seba
stiani ⁊ crastino sci vincētij ce=
lebretur si tps breue fuerit eo
dē mō fiat de scō vvlstano quā
do in die dñica cōtigerit ⁊ to=
tū seruitiū fiat de festo sancto=
rū fabiani ⁊ sebastiani tñ Tñ
si tps breue fuerit inter octa.
epiph ⁊ septuagesimā tūc dif
ferat festū scōz fabiani ⁊ seba
stiani vsq; in crastinū sci vicen
tij. Si⁊ fiat ō scō vvlstano si
tps breue fuerit qñ ī dñica ꝓti
gerit. Si fuerit ꝓlixū tps inf
dñicā qua incipiēda ē hysto.
Dñe ne i ira et septuagesimā
⁊ festū sci vvlstani fuerit ī ea=
dē dñica fiat meō. de dñica ad
vtrasq; ves. ⁊ ad ma. ⁊ ad miſ.
q̄ p̄cedet meō. btē marie. Eo=
dē mō fiat de festo scōz fabia
ni ⁊ sebastiani qñ ī dñicē ꝓtige
rit. Si ℣o iter oc. epiph. ⁊ se=
ptuagesimā nulla dies dñica
eue. tūc ī dñica infra oc. vel ī oc.
epiphie. Si dñica fuerit fiat
meō. ad vtrasq; ves. ⁊ ad mat.
ad ⁊ missā ō hysto **Dñe ne ī ꝯ**
que p̄cedet meō. btē marie. In
medijs aūt fer. tūc fiat feriale
fnitinz ⁊ nihil de hysto. dñica
li: ⁊ in eisdē ferijs officiuz. **In**
excelso throno et **Omnis terra**
Adorate cantet sz cū ozōne p̄
me dñice sc̄z **Omnia q̄s dñe.** dic ī
illis trib⁹ ferijs taz ad vō q̄ ad
matu. et ad oēs alias horas.
In alijs vero officijs vt ī **Omnis**
terra Adorate fue ꝓprie col
lecte dicunt ad missā tñ ⁊ nī=
hil fiat tunc ō festū tij. lec. q̄ in
illis trib⁹ ferijs p̄dictis ꝓtin=
gere p̄nt: p̄ter meō. q̄ fiet ō eis
advō ⁊ ad mak. de scā maria
q̄ p̄cedet meō. de scō spū. si se=
ptuagesima ℣o in festo sci vvl
stani forte contigerit differat
fes. vsq; in crastinū sci vincen
tij. Eodē mō fiet de fes. sci fa=
biani ⁊ seba. ⁊ de scā agnete ⁊
de scō vincētio. Cū aūt vna di=
es dñica tñ inter oc. epi. ⁊ se=
ptuagesi. cōtigerit totū seruī
tiū fiat de dñica ⁊ tñ meō. de
festis tij. le. q̄ ibi ꝓtingere p̄nt
Festa aūt ix. lect. differant vs
q; in crastinū sci vincentij. In
sequentib⁹ ℣o fer. tūc nihil fi
at de feriali ꝓuitio: sz de festis
si habeat. Ita tñ q; due misse
q̄ restant cātande: vcz **Omnis**
terra et **Adorate** ī eisdē ferijs vt
festū. tij. lec. si ferie nō vacauc
rint canteť. Ita etiaz cōme.
beate marie non omittat: ⁊ tē
fiat totū seruitiū de festis tij. ī
q̄ ibi ꝓtigere p̄nt vsq; ad miſ.
tñ ⁊ ad missā q̄ erit de dñica fi
at meō. de festo. Et si ita fo=
te contigerit q; nisi vna missa
dñicalis in p̄dictis ferijs vel ī
festis poterit cantari ꝓpter fe

stũ ix.lec.t ppter cõmemoza-
tionẽ btẽ marie tunc missa do
minicalis **Adorate.** in aliq̃ fe
sto.ix.lec.i ca.cantek. Si vo
festũ sci vlstani i pma dñi-
ca añ septuage.forte ptigerit
tũc oportet exncitare q vtre
q̃ misse pdicte i ca.cantentur
Si vo in dñica in q̃ inciplẽda
ẽ hysto. **Dñe ne ira.** festũ ix.
lec.de quo ppie le.t collecte
habeank euenerit t hysto. du
ratura fuerit:ita q vna dñica
ad mĩn añ septuage. a festo
vacauerit tũc fiat ỹ festo meõ.
et meỹ.lec. Si aũt nulla dñi-
ca a festo vacauerit ante septua.
tunc in pma dñica tota can-
tetur hystoria:t de festo tñ fi-
at memoria. Si aũt tres fue-
rint dominice iter oc.epipha
nie t septuage.ita q tria offi-
cia intrẽtur scz **In excelso tro
no** et **Dis terra** et **Adorate.**
tunc in ferijs p̃ ix. dñicam si
vacauerint dicuntur epistole
t euãge.de quarta dñica t dn
ta in missis de die. Sciendum
est q in inceptione omniũ hy-
storiarũ totius anni in quarũ
initio ad vs sabbati cantatur
R̃.scz q si hystoria.a sua do-
minica vs ad aliam differak
vel in medijs ferijs cantak t i
dñica in qua inchoanda erat
facta fuerit memoria. Deincepſ
ad eỹ inceptionẽ vbicũq̃ inci
piatur nullũ ad vs cantabik
R̃.sed nisi p̃cesserit eỹ mẽo.
semp cũ R̃.incipiak. ¶ De
facto felice hoc mõ fiat serui-
tiũ. Ad matu iuuita. **Regez
martyrũ ps. Celle.** hỹ. **Mar
tir dei.** ¶ Notandũ est q i oĩ-
bus festis.ijs.lec.extra tempỹ
pasce que fiũt de hysto. cõi ni
si in festis plurimarũ virginũ
semp dicunk ix.ã.t ix.psal.añ
lec.cum vno ỹ.t trib̃ R̃. sin
ordinẽ noctur.sicut sũt ordia
ti in hysto.t hoc ab vna dñica
vsq̃ ad aliã observek t sic ite-
rũ reincipiak hmõi fiũt. Et si
festũ ix.lec. in q̃ tota hystoria
cantãda fuerit p totã hebdo-
madã contigerit t i eadẽ heb
do. festũ triũ lec. de q̃ seruitiũ
fieri debeat de eadẽ hystoria:
similiter euenerit tunc reinci
piatur pmus noctur. hystorie
nisi ppria hysto. habeak vel i
die festi alia R̃. fuerint nota
ta. Si i vna eadẽ hebdo. vno
die cõtigerit festũ ijs. lec. vnỹ
martiris:et alio die vnỹ abba
tis vel in vno die festũ vnỹ ab
batis et alio die festũ vnỹ con
fessoris pontifi. in vtroq̃ fes.
dicank R̃. de pmo noc. Et ẽ rõ
q̃ vt ordo R̃. seruet repetitio
nẽ vnỹ pus dicti nõ omittunt
duo pmi dicta eiusdẽ noc. t sic
fiat in cõsimilib̃. Verũtamẽ
si festũ vnỹ confes. t festũ vnỹ
martyris: t subsequenter vnỹ
abbatis ijs.lec. in vna t eadẽ

hebdō. concurrāt in festo abbatis dicūtur ℟. de secundo noc. ne duo antedicta repetātur ꝓpter vnū ℟. mine prīo dictū. Aut quotiēs in festo alicuius cōfessoris fiant meō le. de vno abbate vel in festo ō vno abbate de vno martyre: tūc sē per ne vnicū ℟. in eisdē mat. dicūtur ℟. de scō noctur. sci Si vero aliquod festū iij. lect. vnīo cō fes. ⁊ pōti. ⁊ festū triuz lec. vnīo cōfes. ⁊ abbatis i vna hebdo. contigerit: tunc i secūdo festo nō dicūt ℣. ⁊ ℟. de p̄mo noc. ⁊ hoc ꝓpter ℣. ⁊. ℟. de primo noc. sed de scō noc. et hoc ꝓpter ℣. ⁊ p̄mū. ℟. Similiter fiat qñ festū iij. lec. pluriuz martyrū vel festū iij. lec. plurimoz cōfes. in vna hebd. ꝓtigerit iij. lec. fiant. Lec. ij.

TEmporibus diocletiani et maximiani imperatorū: exiit edictū per omnes ꝓuincias vt libros diuinos extorquerent ministri eoz ō manibus episcoporū ⁊ presbyteroꝝ. Tunc beatus felix epūs ciuitatis tybiacēsis cōprehēsus ⁊ carthaginē ad eu olinuz

QUi eu olin⁹ p.ij. ꝓcōsulē git. Habes scripturas supuacuas? Felix epūs dixit. Habeo scripturas nō vt tu asseris supuacuas quas cognosce a me nequaq; eē tradendas. Eu olin⁹ ḡ misit eum romam ad p̄fectū pretorij. Ille vero misit eū nolā post imp̄atores Fuitq; in subsellio nauis ḡtuoz dieb⁹ ḡtuoz noctib⁹ sub pedib⁹ equoz nō manducās neq; bibens. Lectio tertia.

QUinq; nolā venisset quia scripturas dīnas sacrilegis tradere noluit ꝑ ceptū p̄incipū decollat⁹ ē. Corpus ei⁹ nole positū ē: et reliq̄e ei⁹ p dei seruos ad carthaginē sūt allate. In laudib⁹ vero semp sola p̄ma ān dicat in talib⁹ festis nisi ꝓpter laudes habeantur. oīō. Concede q̄s. Et cetera de cōi vnī⁹ martyris ⁊ pōtificis. Ab hac die vsq; ad q̄rtam feriā in capite ieiunij fiat meō. de scā maria ⁊ de sancto loci et de omnibus sanctis ad ves. ⁊ ad matu. ⁊ i festis iij. l. ⁊ in feriis quando fuerit sine regimine chori sicut in scā feria post **Domine ne in ira.** supranotatum est. Aliqñ fiāt de sancto mauro abbate ⁊ nihil de sancto felice. Nulla enī festa iij. lec. sine regimīe chori suas hēant secūdas ves. nec etiā memo. loco secūdaz ves. Ad vs de scō mauro ān. ⁊ ps. feria. et hoc obseruetur p' totū annū nisi in festo iij. lec. sine regimine chori: nisi infra oct. sanctoꝝ quando de octa. dicitur. cap. ⁊ cetera de cōmuni vnī⁹ ꝓfesso. ⁊ abbatī. Oīō.

DEus q̃ eterne glozie pr
ncipẽ concessisti fieri be
atissimũ maurũ leuitã atq; ab
batẽ: concede nobis ꝙsumus ꝑ
so itercedente aditũ regni ce
lestis cui⁹ ad bene viuendum
infozmamur exemplis. ꝑ
Ad comple. ãn. Miserere ꝑs
Cũ inuocarẽ. Cap. Tu in nó.
ipi⁹. Te lucis ỽ. Custodi nos.
ãn. Salua nos dñe vigilãtes
custodi nos dormientes: vt vi
gilem⁹ cũ xp̃o et requiescam⁹
in pace ꝑs. Nunc dimittis.
Preces et cetera que ad comple.
pertinent expleant. Hoc comple. dicatur a crastino oct. epi.
vsq; ad xl. ⁊ a crastino sctẽ tri/
nitatis vsq; ad aduẽtũ dñi ni.
si in festis duplicib⁹ ⁊ per oct.
assumptionis ⁊ natiuitat⁹ bea
te marie ⁊ dedicationis eccle
sie ⁊ in cõmemoratione beate
marie. ¶ De sancto mauro
tres lectiones fiant. Lec.i.
BEatus maur⁹ clarissim⁹
senator genere ꝓfe eutri
clo: matre vero iulia exortus
duodẽnis sanctissimo ꝓ bñdcõ
omnipotentis dei famulo sub
regulari nutriend⁹ institutio
ne a parentib⁹ traditus est.
Qui cũ adhuc iunior bonis
polleret moribus: sicut etiam
ipse vidimus ⁊ frequenter ex
perti sum⁹: magistri cepit ad
iutor existere: ac ei⁹ miraculo
rum cooperator esse. Le.ii.
HAnteni sanctissim⁹ bñ
dict⁹ ꝓ cæ ceteris sp̃ cæ
lius dilexit et instruxit: atq; i
omnipotentis dei seruitio cõfor
mauit vt nemi postillũ in sa
crosctã cenobiali obseruatiõe
fuerit secund⁹. Hic vero sctis
ieiunio ciliicio lectiõne vigiliis
assiduis afflictio maxie macerabat cor
POst hec flor⁹ q̃dã. tp̃e p⁹
inter ꝓceres regni frãco
rũ ꝑm⁹ in possessione sua mo
nasteriũ ꝓstruxit ⁊ btm̃ mau
inibi abbatẽ ꝓstituit filiũq; su
uz bertulphũ ei⁹ doctrina in
formandũ contradidit. Qpe
q; cõpleto seipsũ deuot⁹ obtu
lit et i religiõe duodeci annis
supuixit. Cõgregati ibiq; mul
tis ffrib⁹ btũs maur⁹ ꝓfatum
bertulphũ sibi pastorẽ subar
rauit ⁊ insecretiori cellula re
moti⁹ vitã ducẽ delegit. Com
pletisq; ibi duob⁹ ãnis dolo
latẽs eũ inuasit: ex q̃ migrauit
ad xp̃m. Et cetera de cõtum⁹ con
fesso. ⁊ abbat. ¶ Sci marcel
li [illegible] martyris cap̃. Dis põ
PRces ppli Qua. tiser
tui q̃s dñe clemẽt exau
di vt beati marcelli martyris
tui atq; põtificis meriti adiu
uemur cui⁹ passione letamur
ꝑ. Tres ỽ. fiant. Lec. ꝓmꝰ.
MAximi anus augustus
filiꝰ diocletiãi precepit
vt xp̃iãi vbicũq; eẽnt punirẽ
Eodẽ tp̃e ꝓcepit ciriacũ vrbis

rome diaconū in custodia tenū in die ꝓcessionis sue nudū cathenis ligatū ad exemplū christianorū ante sedem eius trahi. Die aduciente dixit ei marcellus. Seruos dei pro regno tuo et republica orantes ꝝ̄ trucidas? Ip̄e vero iratus iussit eū fustib⁹ cedi tꝫ eꝑatu

POst hec iussit l.ū expelli omēs vinctos i custodia vna cū ciriaco decollari Et decollati sunt cū eo ꝑmiscui sex⁹ viginti vn⁹. Quoꝝ corpa nocte collegit iohānes ꝓsbyter et sepeliuit. Post hec bt̄ā lucina rogauit beatū marcellū vt domū suā ecclesiā ꝓsecraret Quo facto freq̄nter in eadez domo missā celebrauit. Ll. ih.

HOc audiēs maximian⁹ auguſt⁹ irat⁹ misit i eandem eccliam t fecit ꝑceptōez suā vt i eadē ecclesia palee externerent ad aīalia catabuli publici t eundē marcellū eꝑz ad seruitiū aīaliuz deputauit cū custodia publica. Ubi etiā post multos ānos seruitūdo emisit spūm sub die decimoseptimo kalēd as februarij. Cuius corp⁹ rapuit iohannes ꝓsbyter noctu cū bt̄ā lucina t cōdiuit cū aromatib⁹ t sepeliuit in cimiterio ꝑscille via salaria non lōge ab vrbe romana miliario ſtrio t reꝙeuit i pace

¶ Leca de cōi vni⁹ martyri t ꝓsti. ¶ Sācti sulpitiū ebi ozō

DEsta ꝙs oꝑs de⁹ vt qui bt̄i sulpitij ꝓfessoris tui atq; pontificis depositionem colim⁹ eius apud te intercessionibus adiuuemur ꝑ d. tres lectiones fiant. Lec. ꝓma

GEat⁹ sulpiti⁹ eꝑs cuz ad huc in seculari habitu i domo parentū eēt nihil aliud facere videbat nisi aut ecclesias edificare aut monasteria cōstruere aut in operib⁹ mie circa pauperes se ifatigabilit

QUām igit l.ū. exercere. dño disponēte clericatus ozdinē suscepisset succedenti b⁹ gradib⁹ ecclesiastice dignitatis electione ꝑplt clericoꝝ eꝑat⁹ dignitatē assūpsit. l.tij:

QUām se memozat⁹ pōtifex tūc on⁹ inter eccliaz solliciudinē t pauperz curam vniuersez plebis negocia videt se grauit pregrauari petijt sibi t rege sociū ad hoc on⁹ supportandū. Quo cōcesso bt̄us sulpiti⁹ operi incepto ꝓsistēs t laudē hūanā fugiēs t iactātiaz vanitatis deuitās semp ꝓstebat vt pauges ab indigentia victus et vestitus revelaret. Et p⁹ ꝓsūmata tā etate suis tp̄is plen⁹ diez migrauit ad xp̄z. Et ceta de cōi vni⁹ ꝓfes. t pont. ¶ Sēc pusce⁹gis. Ozō

DA ꝙs oꝑs de⁹ vt q bt̄i p. sce⁹ginis t martyri tue

natalicia colim⁹ t annua solē nitate letemur t tāte fidei pfi ciam⁹ exēplo ℘er. Tres lec. fiant. Et ceteras de cōi vni⁹ ℣gi nis t martyr' oz̄. vt̄s. Ab oc. epiphie vsq; ad .l. singul' sab- batis fiat seruitiū d̄ scā maria nisi festū ix. lect. impedierit fiet seruitiū de ea i aliq; fer. hebdo. vt̄s. l aducētu nota.ē. ¶ Dñica p̄ma p⁹ oc. epiphie. Ad p̄mas vs̄ ān ℣Bñdict⁹ ℘s. Jp̄m. vri psalterio notatū ē i locis suis ppr̄ijs. Jste ān. cū suis ℘s. di cunt oib⁹ sab. p annū qñ d̄ dñi ca agit ℘terq; in pas. tpe. Jdē aūt ordo seruet in sēbis ves. i suis ān. dicendis. Capitulum ℟Enedict⁹ de⁹ t pf dñi nri Iesu xp̄i pf miarū t deus toti⁹ cōsolatōis q cōsolat nos i oi tribulatione nr̄a. Hoc ca. d̄z in oib⁹ sab. ad vs̄. vsq; ad se ptuage. et a ℣De⁹ oim. vsq; ad aduentū dñi qñ de dñica agit ℟. ℣De⁹ q̄ sedes. Hymnus. ℣DEus creator oim poliq; rector vestiens die decoro lucē noctē soporis gr̄a. Ar tus solutos vt q̄es reddat la- boris vsui mēresq; fessas alle- uet luct⁹q; soluat anxios ℣ra tes pacto tā die t noctis exor tu p̄ces votis reos vt adiuues hymnū canētes soluim⁹. ℣Te cordis ima cōcināt te vox cāo ra ℣crepet te diligat cast⁹ aōr te mēs adoret sobria. Ut cum p̄fūdo clauserit die caligo no ctiū fides tenebras nesciat et nox fidei luceat. ℣Dormire mē tem ne sinas: dormire culpa nouerī castos fides refrigerās sōni vapore temperet. ℣xuta sensu lubrico te cordis alta sō nent ne hostis insidi dolo pa uor q̄etos suscitet. Jp̄m roge- mus t pr̄em x̄pi p̄r̄isq; spiritū vnū potēs p cuncta: foue p̄cantes trinitas. Amē. Seq̄ns ℣. scz. Glia tibi dñe ℣z q̄ridie in fine hymnor vsq; ad puri. nisi i fi ne hymni ℣De⁹ creator. ℣. Mes ptina ascēdat ad te dñe ℟. Et descēdat sup nos mia tua. Jste ℣. d̄z in oib⁹ ad vs̄. vsq; ad. xl. t ℣De⁹ oīz vsq; ad aduē tū dñi qñ de dñica agitur. ān. ℘ccata mea dñe sicut sagit- te infixa sūt i me t añ̄ vulne ra generent i me sana me dñe medicamēto penitētie de⁹. ℘. Mag. Hec ān. d̄z in oib⁹ sab. sup ℘s. Mag. ad vs̄ vsq; ad se ptuage. vl ad meō. d̄ dñica cū p̄ aliq̄ fes. ix. l. fit fuitiū. Orō:

¶Ota q̄s dñe supplicātis ppli celesti pietate pseq̄ re vt t que agēda sūt videāt t adimplēda q̄ viderint conua lescant. ℘er. Meō. de scā ma ria vt̄s vsq; ad purifi. Si i hoc sabbato veli alio ab hinc vsq; ad passionē vl ab oc. pasce vs q̄ad ascensionē dñi aliq̄d sim plex festū ix. lec. euenerit ves.

fiant de dñica: ꝛ meō. de festo nisi natale fuerit qō in vigi. p̄ cedente suas ves. hꝫe nō pote rat vl'nisi oc. epiphanie hoc sabbato contigerit ꝛ nisi tale fes. in dñica cōtigerit de q̄ to tū seruitiū fieri debeat: tūc enī in sab. ves. de ipō festo erunt cū toto suo seruitio i ipsa dñi ca vsq̄ ad septuagesimā si tē pus ꝓlixum fuerit ꝛ meō. de dñica: et postea de sctā maria scz vsq̄ ad purificationē. Ta men si aliquod festū triū lect. in ipsa dñica contigerit tunc in p̄nis fiat de ea meō. Deide de dominica. Et postea ō scā maria ad primas ves. ꝛad ma tutinas et ad missam. Quicū q̄ vero festum ix. lec. in secun da feria contigerit sp in dñica eruntvesp̄e de festo et meōria de dñica: nisi duplex festuz in sabbato p̄cedenti celebratum fuerit. Ad comple. ān. **Wise rere.** p̄s. **Cū inuo.** Et ceteravt supra in crastino oc. epiphanie scz in festo sci mauri abbatis. Ad matu. inuit. **Preocupe mus faciē dñi ꝛ in psalmis in bilem⁹ ei.** p̄s. **Uenite.** Hoc in uitatorio. ꝛ in oi⁹ omicis vsq̄ ad sexta. q̄n de dñica agit. Hy⁹

Primo diez olim quo mūdus extat conditus vel q̄ resurgēs conditor nos morte victa liberet. Pulsis procul torporibus surgam⁹ omnes ocius ꝛ nocte queramus pluz sicut ꝓpheta nouim⁹. Ut ostras p̄ces vt audiat suamq̄ dextraz porrigat vt expiatos sordib⁹ reddat polox sedib⁹. Ut quicq̄ sacratissimo huius diei tempore horis quietꝰ psal lim⁹ donis hīs muneret. I ān nunc paterna claritas te po stulam⁹ affatim: absit libido sordidās oisq̄ act⁹ noxi⁹. Ne feda sit vel lubrica ꝓpāgo nr̄i corporis q̄ quā auerni ignib⁹ ipsi cremem ur acri⁹. Ob hoc redēptor q̄sv ꝓbra nostra di luas: vite perēnis commoda nobis benign⁹ cōferas. Quo carnis actu exules effecti ipsi celibeo: vt p̄stolamur cernui melos canam⁹ glie. Oz esta pf pissime. In p̄mo noc. ā. Ser uite dño in timore. ℣s. Btus vir. ps. Die quid. p̄s. Die ne in furo. ℣. Et d̄uant sub vna voce nullū psal. exaltando et subvno Elia p̄. dicuntur. ān. Die de⁹ in te sperau. p̄s. Jp̄z vsq̄ ad psal. Saluum me fac subvno Elia pat. dicunt. ān. Respice exaudi me die deus me⁹ ꝓ. Saluū me fac subvno Elia dicur psal. vsq̄ ad psal. Conserua. Dee p̄dicte ān. cuz iuis psal. ꝛ alie que sequunt nocturnales dicantur omnib⁹ diebus dñicis vsq̄ ad passio nem dñi quando de dñica agi tur. ℣. Memet sul nocte nolo

tui domine. ℟. Et custodiui legem tuam. Hac die incipiu tur epłe pauli et legantur in dominicis et in ferijs vsq; ad septuagesimam quando vō tē pozali agitur. Lect. de episto la pauli ad romanos. Lec. i.

PAulus seruus christi ie su vocatus apostolus se gregatus in euangelium dei quod ante promiserat per p phetas suos in scripturis san ctis de filio suo: qui factus est ei ex semine dauid secun/ dum carnem: qui predestina tus est filius dei in virtute ſm spiritū scificatōis ex resur rectōne mortuoz ihesu xp̄i dñi nri: p quē accepim⁹ gfam t a postolatū ad obediendū fidei in oibus gentib⁹ p nole eius in q̄bus estis t vos vocati ihesu xp̄i dñi nri oibus qui sunt ro me dilectis dei vocatis sancti gfa vobis t pax a deo patre no stro t dño ihesu xp̄o. ℟. Dñe ne in ira tua arguas me neq; i fu/ roze tuo coripias me. Miserere michi dñe q̄m infirm⁹ sū. ℣. Timoz t tremoz venerūt super me t cōtexerūt me tenebre tdi xi. Miserere. Lectio secūda.

PRimū q̄dē gfas ago deo meo per ihesū xp̄m p oīb⁹ vobis: q̄ fides vestra ānū/ ciatur in vniuerso mūdo. Te/ stis enī mihi est deus cui sermo in spū meo in euāgelio filij ei⁹ q̄ sine intermissiōe memoriā ve stri facio sp in oōib⁹ meis ob secrans si quo mō tandem ali q̄n p̄sperū iter habeā in yolun tate dei veniēdi ad vos. ℟. De us qui sedes sup thronū z iu/ dicas eq̄tatē esto refugiū pau perū in tribulatōne. Ut tu so lus es t dolorē cōsideras. ℣. Tibi derelictus est pauper: pupillo tu eris adiutor. Quia

DEsidero enī videre v. ih. vos vt aliquid impartī/ ar vobis gfe spūalis ad confir mandos vos/ id est simul p̄so lari in vobis per eā q̄nuicē est fidem vestrā atq; meā Nolo āt vos ignorare frēs: q̄z sepe pro posui venire ad vos t phibit⁹ sum vsq; adhuc vt aliquē fru/ ctū habeā in vobis sicut t i ce/ teris gentib⁹. ℟. A dextris ē michi dñs ne cōmouear. ℣. Pro pter hoc dilatatū est cor meum t exultauit lingua mea. ℣. Cō serua me dñe q̄m in te sperau i. dixi dño de⁹ meus es tu p̄. Bo. Elis. Et exul. In. ij. no. a. Bo nor meor nō indiges in te spe rauī cōserua me dñe. ps. Con/ serua. ān. Inclina dñe aurem tuam michi t exaudi verba mea ps. Exaudi dñe. ā. Dñs firma mentū meū t refugiū meū. ℣. Diligam te dñe. ℣. Media no cte surgebā ad cōfitēdū tibi sē Super iudicia iustificationis tue. Lectio quarta.

Grecis ac barbaris sapiẽ
tib⁹ t insipientibus debi
tor sum itaqꝫ q in pꝛõptũ est t
vobis q̃ rome estis euangeli=
zare. Nõ enĩ erubesco euãgeliu
um. Virtus enĩ dei est i salutẽ
oi credẽti iudeo primũ et gre=
co. Justicia enĩ dei in eo reue=
labitur ex fide in fidẽ sicut scri
ptũ est Justus aũt ex fide viuit
℟. Notas michi feciſti dñe vi
as vite adimplebis me leticia
cũ vultu tuo Delectatões i dex
tera tua vsqꝫ in finẽ. ℣. Cõfus
me dñe qm̃ in te sperauī dixi dño
deus me⁹ es tu. Dele. Lec. v.

Euelabit enĩ ira dei ꝺ ce
lo sup oẽm impietatẽ et
iniusticiã hoĩm eoꝝ q̃ veritatẽ
dei in iniusticia detinẽt: qꝛ qꝺ
notũ est dei manifestũ est in illꝭ
Deus enĩ illis manifestauit: iꝛ
uisibilia eiꝰ ipt⁹ a creatura mũ
di p ea q̃ facta sũt intellecta cõ
spiciũtur. ℟. Diligã te domie
virtus mea Dñs firmamentũ
meũ t refugiũ meũ. Laudãs
inuocabo dñm t ab inimicis me
is saluus ero. Dñs. Lec. vi.

Sempiterna quoꝫ eiꝰ vir
tus t diuinitas ita vt sint i=
excusabiles: qꝛ cũ cognouissẽt
deũ nõ sicut deũ glificauerunt
aut gras egerũt. Sed euanue
runt in cogitatõib⁹ suis: t ob=
scuratũ est insipiẽs cor eorum
Dicẽtes ei se esse sapiẽtes t stul
ti facti sunt. ℟. Dñi est terra t
plenitudo eiꝰ Orbis terraꝝ
t vniuersi q̃ habitant in eo. ℣.
Ipe sup maria fundauit eum
t sup flumina ꝑparauit eũ. Orbis.
Hlia. Qui hꝺs. In. iij. noc. in
Preceptũ dñi lucidũ illuinãs
oculos. ℟. Letet cor. in. Im
pleat dñs oẽs petitiões tuas.
℟. Exaudiat. in Dñe in vir=
tute tua letabit rex. ℟. Ipꝫ.
Exaltare dñe in virtute tua. ℟.
Cãtabim⁹ t psallem⁹ virtutes
tuas. Sci nil heam.

Cum factus esset iesus an
norum duodecim: ascẽdẽtib⁹
illis hierosolymã sm cõsuetu=
dinẽ diei festi: cõsũmatisqꝫ die
bus cũ redirent: remãsit puer
iesus in hirlm t nõ cognouerũt
parẽtes eiꝰ. Et rel. Omel. ve.

Quod dñs ꝑ ôs be. ꝑsb.
annos cũ parẽtib⁹ in pa
scha hierosolymã venit: hũa=
ne nimirũ est humilitatꝭ iudiciuꝫ
Hoĩ=nãqꝫ est ad offerẽda deo
sacrificiorꝫ sp̃aliũ vota q̃ cur=
rere: et auctorẽ suũ ozõibus la
chrimisqꝫ sibi cõciliare, ꝑfusis
℟. Ad te dñe leuaui aiaꝫ meã
Deus me⁹ in te cõfido non eru
bescã. ℟. Neqꝫ irrideãt me ini
mici mei etel vniũsi q̃ sustinẽt
te nõ cõfundẽt. Deus. Ł. viij

Fecit ergo dñs inter ho=
mines hõ natus: qꝺ faci
endum hoibus per angelos i=
perauerat deꝰ. Seruauit legẽ
quã dedit: vt nos q̃ puri hoies

sumus: seruādū q oia quicqd deus iubet ostenderet. ℟. Au di dñe vocē laudis tue Ut enar rem vniuersa mirabilia tua ℣ Dñe dilexi decorē dom⁹ tue et locū habitatōis glie tue Ut e. Equamur iter Lec. nona humane cōuersatōis ei⁹ sed dei gliam delectemur itue ri. Si optamus videre eū t ha bitare in domo ei⁹ eterna in ce lis oibus dieb⁹ vite nre. Si tu uat videre volūtatē dñi t pte gi a templo scō ei⁹. ℟. Absco di tanq̄ aurū pctā mea t zela ui in sinu meo iniqtatē meam Miserere mei de⁹ fm magnaz miam tuā. ℣. Qm iniqt. rem meā ego agnosco t delictū me um ℣ me est sp tibi soli peccaui Misere. Glia. Scōm. Hoc ℟ subsequēsmō ōz ad matu. sed ad. pcss. in ferialib⁹ dieb⁹ per quadragesimā. Afflicti p pec catis nris quotidie cū lachrymis expectem⁹ finē nrm dolor cordis nri ascendat ad te dñe. Ut eruas nos a malis q̄ inuā tur in nobis ℣. Dñe de⁹ israel exaudi pces nras aurib⁹ per cipe dolorē cordis nri. Ut ℣. ante laudes. Excelsus sup ōs gētes dñs. ℟ Et sup celos gla eius. Iste ℣. t alū pdicti de no ctur. dñr vsq̄ ad. xi. t a De⁹ oiz vsq̄ ad aduentū dñi q̄ de dñi ca agit. In lau. ān. Regnauit dñs. ℣. ps. Dñs reg. Lap. Be nedictio t claritas. hy⁹ Ekne rex ℣ Dñs regnauit. Hec oia dicūtur vt i psal. notātur. t no ta ibidē rubricas. Ān. Fili qd fecisti nobis sic ego et pat tu⁹ dolētes querebamus te: qd est qđ me querebatis nesciebatis qz in his q̄ patris mei sunt oz me esse. ps. Bñdict⁹. ozō. Ao ra q̄s dñe. Meō. de scta maria Ad pmā hy⁹. Jam lucis. Ān. Dñs regit me t nichil mihi de erit in loco pascue ibi me collo cauit. ps. De⁹ de⁹ me⁹ respice Et ceteri pt. cō sueti dñr sicut i prima dñica aduēt⁹ dñi p nota tū est cū pđ. ān oib⁹ dñicis vsz ad. lx. t a Deus oiz vsq̄ ad ad uentū dñi qñ de dñica agit tm̄ Letera oia q̄ ad primā pertinēt more solito expleant: ita tm̄ q vsq̄ ad purifi. ōz ℟ Jesu xpe. cū ℣. Qui de virgine. Ad. iij. hy⁹. Huc sce. ān. Laus t pen nis. ps. Lege pone. Lap. Hfa dñi. ℟ Inclia coz meū. ℣ Ego dixi. vt in psalteri. notat cum gzōe Ota q̄s. Ad. vi. hy⁹ Re ctor po. ān. Glia laudis p̄. De fecit. Lap. Tres sūt. ℟. Inef nū dñe. ℣ Dñs regit. vt i psal. nota. ē. ozō. Ota q̄s d. Ad. ix hy⁹. Verū de⁹. ān. Ex quo. ōs Mirabilia. Lapz. Unus dñs. ℟. Clamaui. ℣. Ab occultis. vt in psal. notatū ē. ozō. Ota Iste hore hoc eodē mō dnr vsz ad. lxx. in dieb⁹ dñicis tū. t a

De⁹ oiz: vsq ad aduē. dñi qñ ꝺ
dō agit. Ad. ij. vs̄ ān: **Sede a**
dextris. ps **Dixit dñs** Et cete
ac cū suis ꝓis sicī psalt. nota.
ē. Cap. **Dñs aūt dirigat.** ꝛc.
Hoc cap. dr in oibus dñicis ꝛ i
feriis vsq ad. lxx. ꝛ a **De⁹ oim**
vsq ad aduētū dñi ad vs qñ ꝺ
tpali agit. Dicit etiā in feriis
infra. lxx. vsq ad. xl. ad vs̄ qñ
de fer. agit. hy⁹ **Lucis creator**
Require in psal. Dic hy⁹ dicit
ad vs̄ oibus dñicis vsq ad. xl.
Dicit etiā a **Deus oim** vsq ad
aduentū dñi tam in fer. ꝙ i do
minicis qñ de tpali agit. ℣. **Di**
rigatur dñe. Iste ℣ dr ad vs̄ oi
bus dñicis dieb⁹ ꝛ in fer. vsq
ad. xl. ꝛ **Deus oiz.** vsq ad ad
uentū dñi qñ de tpali agit. ān
Puer iesus ꝓficiebat etate et
sapientia ꝓcā deo ꝛ hoīb⁹ ps
Mag. Oro. **Vota ꝙs.** Feria
ij. inuitat **Venite exultem⁹ do**
mino ps. **Jubilem⁹ deo hy⁹.**
Somno refecti. Ad noct. ān
Dñs defensor ps. **Dñs illumi**
natio. Et alie āe cū suis ꝓis sicut
in psal. notatū est. ℣. **Dirigat**
lo mia tua. ℟. **Et veri.** Lec. i.

ET mutauerūt gl̄iam ī cor
ruptibil dei in simlitudiē
imaginis corruptibilis hoīs ꝛ
volucrū ꝛ quadrupedū ꝛ spē
tiū. Propter qđ tradidit illos ꝺ
eus in desideria cordis eorū:
in immundiciaz vt cōtumelijs
afficiant corpa sua in semetip
sis. ℟. Quā magna multitu
do dulcedinis tue dñe Quam
abscōdisti timentibus te ℣ Per
fecisti eis qui sperant in te i cō
spectu filioꝝ hoim. Qui. R. ij

QUi ꝯmutauerūt veritatē
dei in mendaciū ꝛ colue
runt ꝛ seruierūt creature pot⁹
ꝙ creatori: q est bñdict⁹ i se
cula amē. Propterea tradi
dit illos deus in passiōes igno
minie. ℟. **Benedicā dñm i ol**
tpe. Semp laus ei⁹ in ore meo
℣. **In dño laudabit aia mea:**
audiant māsueti ꝛ lętent. Sq

NAm femine eoꝝ Le. iij.
immutauerūt naturalē
vsum in eū vsum q est ꝯ natu
ram Simr aūt ꝛ masculi relicto
naturali vsu femine exarserūt
in desideriis suis inuicē mas
culi in masculos turpitudinē
operantes: et mercedē quam
ꝓpositi erroris sui i semetip
sis recipiētes. ℟. Delectare i
dño Et dabit tibi petitiōes coꝛ
dis tui. ℣. Spera in dño ꝛ fac
bonitatē ꝛ inhabita terrā ꝛpa
sceris in divitijs eius. Et Filio
patri. Et. ℣. Fiat mia tua. In
tan. ōia fiant vt in psal. notat.
Preces sil̄r vt in psal. nota. ē
post noctur. **Dñs illuminatio**
oro. **Vota ꝙs.** Quotidie fiant
meōrie de sancta maria ꝛ de se
sto loci. ꝛ de oibus sanctis i fe
riis ꝛ in festis ꝛtū lec. vsq ad
capitulū: tam ad vs̄ ꝙ ad

mat. De sancta maria fiat me moria supradicto mō vsq; ad purifi. **Post** purificationē ℣o vsq; ad caput ieiunij in pfesh tribus Ad matut. meō. de scā maria ān. **Beata mr.** ℣. **Post partū.** ozō **Famulor.** vel ozō **Ōps sempiterne de⁹ nos fam** Ro dr ozo **Cōcede q̄s miseri** cors de⁹ fragilita. Ad meō. de ica maria: nisi ad pcessiōn. tm Meō. de oibus scīis. ān **Exultabūt sancti.** ℣. **Mirabilis ds** ozō. **Infirmitatē.** Alia ozatio **Oim sanctor.** alia ozō **Aide dñe.** ozō **Tribue q̄s.** Ad p̄mā ān **Deus exaudi ozōnē meā** aurib⁹ pcipe verba ozis mei. ℣ **Deus in nole.** Cetera oia q ad primā ptinēt vt in. ij. feria ad uentus dñi suprādictū est ex pleanē. Ita tō q̄ ℟ **Jesu xpe.** dr vsq; ad purifi. cū ℣. **Qui de virgine.** Ad. iij. ān **Veniāt mi chi.** ps **Legē pone.** Cap. **Sana me dñe.** ℟ **Sana dñe** ℣ **Ad iutor.** Require oia ista in psal. post **Legē po.** Ad. vi. ān. **Nō cōf.** ps **Defecit.** Cap. **Oia p̄ bate.** ℟ **Benedicā.** ℣ **Dñs regit.** Require oia ista post p̄m. **Defecit.** in psal Ad. ix. ā **Juxta eloquiū.** ps **Mirabilia.** Cp **Liter alterius.** ℟ **Redime me** ℣ **Ab occultis.** Reqre oia ista in psal. post p̄m. **Mirabilis.** Jste hore p̄dctē dñr suprad⁹ i oib⁹ fer. vsq; ad. xl. t **Deus oīz.** vsq; ad aduentū dñi. cō de feria agit. Ad vs. ān **Jnclina uit** ps. **Dilexi.** Cap. **Dñs aūt dirigat hy⁹.** **Jm mēse cli cōō** ℣. **Dirigatur** ān **Magnificet** ps. **Ma.** Reqre oia ista i psal. cū suis āis t p̄is sicut ibidē notatū ē. **Pzeces** t ozō vtō **Meō** ō. s. ma. vtō vsq; ad puf. p⁹ purifi. ān. **Scā maria** ℣. **Scā dei genitrix.** vel alia ān. **Scta dei genitrix** ℣. **Post partum** vel alia ān. **In pie mr.** ℣. **Sācta dei gen.** ozo **Famulor.** vel ozō **Ōmps sempiterne de⁹.** vtō. ad matu. Meō. de oibus scīis ān. **Scti dei ōs.** vel ān. **Sctōr pzecibus.** vel ān. **Ōes electi.** vt ā. **Oē** ℣. **Letamini.** ozo. **Infirmitatē.** vt alie ozō. vtō ad matu. quere in. ij. feria post hystoriā **Deus olim** Iſti duo ℣. qui dicuntur ad memoriam de oibus sanctis vide; ad matuti. t ad vs nō variant nisi quādo ℣. **Letamini in do.** ad primas vs de die dr tunc ad memō. de oibus sanctis dicet ℣ **Exultēt iusti.** Sīlr ad matu. qn ℣. **Mirabilis deus.** in lau. dr tūc ad memoriā de oibus scīis dicet ℣. **Justor vie** quod per totū annum seruet nisi in aduētu dñi t in tempore pasche. t cetera.

¶ Feria tertia inuitatoriū. **Jubilemus.** ps. **Venite.** hy⁹. **Consors paterni luis.** Super nocturn. ān **Ut nō delinquā** ps

Dixi custodiã. ꝛ cetere ãe cũ suis ps̃is sicut in psal. ibidẽ notatũ est. ℣. Immola deo sa. ꝛꝛ.

ET sicut nõ ꝓbauerũt k.l. deũ hꝫ in noticiã tradidit eos deus in reꝓbũ sensum vt faciũt ea q̃ nõ cõuenĩũt: repletos oĩ iniq̃tate: malicia: fornicatõe: dolo: malignitate: susurrones: detractores: deo odibiles: contumelioſos: supbos: elatos: inuẽtores malox: parẽtibus nõ obedientes: insipientes incõpositos: sine affectõe: absq̃ federe: sine mia. ℟. Auribꝰ percipe dñe lachrymas meas ne sileas a me remitte michi: Quñ incola ego sũ apud te et pegrinꝰ. ℣. Dixi custodiã vias meas vt nõ delinquã in lingua mea Mã. Lectio secũda.

SCimꝰ q̃n iudiciũ dei ẽ ſm veritatẽ in eos q̃ talia agunt. Existimas aũt hoc o hõo is q̃ iudicas eos q̃ talia agũt ꝛ facis ea qꝛ tu effugies iudicium dei? An diuitias bonitatis eius ꝛ patientie ꝛ longanimitatis cõtẽnis? Ignoras q̃n benignitas dei ad penitentiã te adducit. Tu aũt. ℟. Statuit dñs supra petrã pedes meos ꝛ direxit gressus meos deꝰ meꝰ Et imisit in os meũ canticum nouũ. ℣ Expectans expectaui dñm ꝛ respexit me Et im k.m

SCũm duricã aũt tuã ꝛ impenitentes coꝛ thesaurizas tibi iraz in die ire ꝛ reuelationis iusti iudicij dei: q̃ reddet vnicuiq̃ ſm opera ei⁹ His quidem q̃ ſm patientiaz boni opis gloriã ꝛ honorem ꝛ incorruptionẽ q̃rentibus vitaz eternam. ℟. Ego dixi dñe miserẽ mei. Sana aiam meã qꝛ peccaui tibi. ℣ Dñe ne in ira tua arguas me neq̃ in furore tuo corripias me. Sana. Gloria. ℣. Fiat mia tua. In iau. ãnt. Secũdum magnam. Et alie ãn. cũ suis ps̃. vt in psal. ibidẽ notatum est. cap̃m. Vigilate. hym. Ales diei nũcius. ℣. In matutis. ãnt. Erexit dñs ps. Bñdi. vt i psalterio ibidẽ notatum est. Ad vs̃ ã. In domũ dñi. ps̃. Letat⁹ sum. ꝛcetere ãn cũ suis ps̃. vt i psalterio notatum est. cap̃. Dñs autem dirigat. hym. Telluris ingens cõditor. ℣. Dirigatur dñe. ã. Exultauit spirit⁹ meus ps̃. W. vt in psalterio nota. ℣ Feria tiũ. inuitat. In manu tua ꝓs Venite. hym. Rerum creator op. Sup noc. ãn. Auerte dñe pi Dixit insipiẽs. Et alie ãn. cũ suis ps̃. sicut i psalterio notatum est. ℣ Deꝰ vitã meã. k.l.

HIs autem q̃ ex contentione sunt ꝛ qui non acquiescũt veritati credũt autez iniquitati ira et indignatio angustia in oẽm aiam hominis operantis malum iudei ꝓmũ

t greci.℟ Ne pdideris me dñe cū iniquitatib⁹ meis. Ne q̄z in finē iratus reserues mala.℣. Miserere mei de⁹ miserē mei qm̄ i te ꝓfidit aia mea. Ne q̄.

GLoria añt t honor. L.ū t pax oi operanti bonū z iudeo primū t greco. Non est enī ꝓsonarū acceptio apū deum. Quicūq; enī sine lege pec cauerūt sine lege pibūt. Et q̄cūq; in lege peccauerūt p legē iudicabunt. Nō enī auditores legis iusti sūt apud deū: sz factores legis iustificabūtur.℟ Paratū cor meū de⁹ paratū cor meū. Cantabo t psalmū dicā dño.℣ Exurge glia mea exurge psalteriū t cythara exurgā diluculo. Cantabo. Lectio. ij.

SI aūt tu iude⁹ cognominaris t requiescis in lege: et gliaris in deo t nosti voluntatē ei⁹ vt ꝓbas vtiliora instruct⁹ p legē cōfidis teipsū ducē esse cecoꝝ: lumē eoꝝ q̄ in tenebris sūt: eruditorē insipiētiū: magistrū infantiū: hñtē formam sciētie et veritatis i lege.℟ Ad iutoꝝ me⁹ tibi psallā q̄z deus me⁹ su sceptoꝝ me⁹ es. Deus me⁹ mia mea.℣. Eripe me de iumicis meis de⁹ me⁹ rab isurgētib⁹ i me libera me. De⁹ me Elia. De.℣. Fiat mia tua d. Ju lauān Amplius laua.ꝑs Miserere. Et alie ān cū suis ꝑs. vt in psalte. ibidē nota. est cap̄ Vigilate hy⁹. Noz tenebre.℣. Ju matu. ān Salutem ex. vt in psalterio ibidem nota. ē. Ad vs̄ ān Beat⁹ vir. Et alie ān. cū suis ꝑs. vt i psalterio ibidē notatū ē. cap̄. Dñs aūt. hy⁹ Celi de⁹.℣. Dirigat ān Respexistis ꝑs Mag. vt i psalterio ibidē nota. ē. ¶ Feria quita iuita Adorem⁹ dñz ꝑs. Venite. hy⁹ Noz atra rerū. Sup noc. ān. Dñe de⁹. ꝑs Saluū me fac. Et alie añe. cū suis ꝑs. sic in psalt. ibidem notatuz ē.℣ Laudebūt labia mea cū cātauero tibi.℟ Et aia mea quā redemisti. Le. i.

QUam ei gētes q̄ legē non hñt naturaliē ea q̄ legis sunt faciāt: eiusmodi legē nō hñtes: ipsi sibi sūt lex qui ostendūt op⁹ legis scriptum in coꝝdib⁹ suis testimoniū reddente illis cōsciētia ipoꝝ: et inter se inuicē cogitationū accusantiū aut etiā defendentiuz i die iudicabit de⁹ occulta hominū sm̄ euangeliū nr̄m p ihesum xp̄m.℟ De⁹ in te sperauit dñe non confundar in eternum. In tua iusticia libera me: et eripe me.℣ Esto michi in deū ꝓtectorē: et in locū munitū vt salū me facias. In tua. L. ij.

QUid ergo aliū doces te ipsum nō doces: q̄ ꝓdicas nō furandū furaris. Qui dicis non mechandū mecharis. Qui

abhoiaris idola sacrilegiū facis q̄ in lege gl̄aris: p̄uaricationē legis deū inhonoras Romē enī dei p vos blasphematur in gentib⁹ sicut scriptum ē. Circūcisio quidē pdest si legem observas. ℟. Repleatur os meū laude: vt hymnū dicā gloriē tuē: tota die magnificentiaz tuā. Noli me p̄icere i tpe senectutis. Cum defecerit ℣tus mea de⁹ ne derelinquas me. ℣. Gaudebūt labia mea cū cāta uero tibi r aīa mea quā redēmisti. Sz aūt p̄uari. k.iij. sti. Cū cator legis sis: circūcisio tua p̄putiū: fcā ē si q̄ p̄putiū iusticias legī custodiat: nōne p̄putiū illi⁹ i circūcisionē reputabit: r iudicabit qđ ex nā ē p̄putiū legē p̄sūmās te q̄ p̄ litteram r circūcisionē p̄uaricator legis es ℟. Gaudebūt labia mea dum cāta uero tibi. Et aīa mea quā redemisti. ℣. Sz lingua mea meditabit iusticiam tuā tota die laudē tuā. Et. Hlig. Et. ℣ Fiat mia tua dñe. In lau. ān. Tibi soli. p̄s Miserere. Et alie ān. cū suis p̄s. vt in psalte. ibidē nota. ē. caꝑ. Vigilate r ora. hy⁹ Lux ecce. ℣ In mat. ān. In scitate. p̄s Būdi. vt in psalterio ibidē notatū ē. Ad vē. ān. Et ois p̄s Memento. dñe dauid. Et alie ān. cū suis p̄s. vt i psalte. ibidē notatum ē. caꝑ Dñs aūt dirigat. hy⁹. Magne de⁹ potētie. ℣. Dirigatur. ān. Deposuit potētes. ps. Mag. vt in psalte. ibidē notatū ē. ¶ Feria vi. inuitat. Dñm q. p̄. Venite. hy⁹. Tu trinitatis vnitas. Sup noe ā. Exultate. p̄s. Jp̄m. Et alie ān. cū suis p̄s sicut in psalterio ibidē notatū est. ℣. Intret oro mea i cōspectu tuo. ℟. Inclia aurē

NOn enī q̄ in manifesto iude⁹ est neq; q̄ i manifesto in carne ē circūcisio: sz qui in abscondito iude⁹ ē r circūcisio cordis in spū nō littera cuius laus nō ex hoīb⁹ sed ex deo ē. Quid ergo ampli⁹ ē iudeo aut q̄ vtilitas circūcisiōis ℟. Confitebor tibi dñe de⁹ meus in toto corde meo r honorificabo nomē tuū i eternū. Qz mia tua dñe magna ē sup me. ℣. Et eripuisti aīam meā ex inferno inferiori. Quia. Lec. ij.

MAltū q̄ ōm modū. Primū quidē qz credita sūt illis eloquia dei. Quid enī si q̄dā illoz nō crediderūt. Nūquid incredulitas illoz fidem dei evacuavit? Absit. Est aūt deus verax: ois aūt homo mēdax sic̄ scriptū est vt iustificeris i sermonib⁹ tuis r vincas cū iudicaris. ℟. Mia tua dñe magn̄ ē sup me. Et liberasti aīaz meam ex inferno inferiori. ℣. Deus si qui insurrexerit sup me r fortes q̄sierūt aīam meā Et. k.iij

Si aũt iniq̃tas nr̃a iusticiam dei cõmendat qd dicemus? Nunq̃d iniqꝰ est deꝰ q̃ infert irã? Scõm hoiez dico Absit alioquin quõ iudicabit deus hũc mundum. Si enim veritas dei i meo mẽdatio abundauit in gloriam ipsius. ℟. Factꝰ ẽ mihi dñs in refugium. Et deꝰ meꝰ in auxiliũ spei mee. ℣. Deꝰ vltionũ dñs deus vltionum libere egit. Et. Hlia Et. ℣. Fiat mia. An lau. ã Spũ pncipes. Miserere. Et alie an. cũ suis p̃s. vt in psalte. ibidem notatũ ẽ. cap̃. Vigilate et orate. hyꝰ. Eterna celi. Ista p̃dicti hymni feria. et p̃dci hym. dñicales. scz Deus creator. et Primo dierũ Eterne rerum Hoc eodẽ ordine dicunt i dñicis et in ferijs vsq̃ ad xl. tñ q̃ te tpali agit. ℣. In matu. ãn. Pervlcera. p̃s. Bñdictꝰ vt i psalterio ibidẽ notatus ẽ. Advs. ãn. In cõspectu p̃s. Confitebor tibi. Et alie ãn. cũ suis p̃s. vt in psalte. ibidẽ notatũ est. cap̃ Dñs aũt dirigat. hymnꝰ. Plasmator hois. ℣. Dirigat ãn. Suscepit deꝰ ℟. Mag. vt in psalterio ibidẽ notatus est. ¶ Sabbato iuitatorium. Dñm deũ p̃s. Uenite exꝰ. Sume p̃s Super noc. ãn. Quia mirabilia p̃s. Cantate ij. Et alie ãn. cũ suis p̃s vt in psalterio ibidẽ nota. ẽ ℣. Dñe exaudi oꝛõem

nem meã. ℟. Et clamor. Le. j.

Quid adhuc et ego tanq̃ peccator iudicor et non sicut blasphemamur et sicẽ aiunt nos q̃dẽ dicere faciamꝰ mala vt veniãt bona. Quor dãnatio iusta est q̃d igitur? Precellimꝰ eos? Nequaq̃ Causati sumꝰ eni iudeos et grecos oñes sub peccato esse sicẽ scriptũ est Qr nõ ẽ iustꝰ quisq̃: nõ ẽ itelligẽs: non ẽ requrens deũ. ℟. Miam et iudiciũ cantabo tibi dñe. Psallam et intelligãi via imaculata q̃n venies ad me. ℣ Perambulabã i innocentia cordis mei i medio domꝰ mee Psallam et intelligam. Le. ij

Omnes enim declinauerũt simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum nõ ẽ vsq̃ ad vnum. Sepulchrũ patens est guttur eorum linguis suis dolose agebant venenum aspidũ sub labijs eor. Quor os maledictione et amaritudine plenũ est veloces pedes eor ad effundendũ sanguinem ℟. Dñe exaudi oꝛõem meam et clamor meꝰ ad te veniat. Qr non spernis deus preces pauperum. ℣. De profundis clamaui ad te dñe dñe exaudi vocem meã. Quia. Lec. tertia.

Quod deus incommutabilis summus et eternus existat solus deꝰ in semet ipso incommutabilis est quia

sol⁹ habet īmortalitatē de quo per iacobū dr. Apud quē non est transmutatio nec vicissitudinis obūbratio. ℟. Velociter exaudi me dñe. Quia defecerunt sicē fum⁹ dies mei. ℣ Dies mei sicē vmbra declinauerūt: et ego sicut fenū aruī. Quia. Hlia. Oz. ℣ Fiat mia tua: In lau. ān Benigne. ps Miserē Et alie ān. cū suis ps. vt i psalterio ibidē notatū est. cap Vigilate. hy⁹. Aurora tiā. ℣. In matu. ān. In viā. ps. Bñ⁹ vt in psalterio ibidē notatū est. Supradict⁹ ordo feriaz de inuitato. incipiendū seruet i oibus feriis vsq ad passionem dñi ta Dñe ne i ira vsq ad passionē dñi: et De⁹. vsq ad aduentū dñi. De ān. ℣o cū suis ps. ad vē. et ad matu. in noct. idē ordo seruet p totū annuz extra tps pasche. De ℣. et añ lec. a Dñe ne in ira vsq ad finē et a De⁹ oim vsq ad aduēt⁹ dñi. De ān. in lau. p totū ānū extra tps pasche nisi i iij. hebdo. aduent⁹ dñi: et in prima hebdo. añ pascha De ℟. ℣o ad matu. a Dñe ne in ira vsq ad septua. trñ. De ān ℣o sup Bñ⁹ et Mag vsq ad septua. et a De⁹ oim vsq ad aduentum dñi. Et si aliqō festū in aliq̄ predictaz fer. occurrerit: nichilominꝰ ordo feriaz de inuitato. ān. ps. ℣. in noc. et de ℟. et in ān. cū suis ps. in lau. et de ān: sup Bñ⁹ et Mag seruabit in sequenti. fer. Q Dñica ij. p⁹ oc. epiphanie ad vē ān Bñ⁹ ps. Jhm. ℒ a. hym. et ℣. et ān. sup pa Mag. vt supra in dñica prima precedente. Oratio

OMnipotens sempiterne de⁹ qui celestia simul et terrena moderaris. supplicationes populi tui clemēter exaudi et pacē tuaz nris cōcede tēporibus. Per. Ad matu. inuitato. hym. ān. et ps. sicut in precedente dñica: et sic fiat oibus dñicis vsq ad septu. qñ de dominica agit Lec. de epla pauli ad chorin. primo: Lec. prima

PAulus vocat⁹ apl⁹ ihesu christi per voluntatē di et sosthenes frater ecclesie dei que est chorinthi. sanctificatis in xpo iesu vocat⁹ sanctis cū oīb⁹ qui inuocāt nomē dñi nri iesu christi: in oī loco ipsoz et nostroz. Gratia vobis et paz a deo patre nro et dño nro

GRatias ago ℣. u. iesu xpo deo meo sp. pro vobis in ie su christo in gratia dei q̄ data est vobis qz in oīb⁹ diuites facti estis in illo in oī verbo et in oī sciencia: sicut testimonium christi cōfirmatū est in vobis ℟. iſ

IAm vt nichil vobis desit ꝛ vlla gra expectantib⁹ revelationē ihesu christi q̄ et confirmabit vos in finē sine crimi

ne sole aduēt⁹ dñi nr̄i ihū xp̄i

Fidelis enī de⁹ L.iij.

per quez vocati estis in baptismo in societatē filij ei⁹ dñi nostri ihū christi Obsecro autem vos frēs p nomē dñi nostri iesu christi vt idipsū dicatis oēs et nō sint in vobis scis

Sitis aūt p̄fecti l.v mata in eodē sensu t in eadem scientia. Significatū est ei mihi de vobis ffres mei ab his q̄ sūt cloes q3 ꝓtētōes sūt inť vos

Hoc aūt dico q̄ Lec.vi. vnusq̄sq; vr̄m dicit Ego aūt sū pauli. Ego aūt apollo ego vero cephe. ego aūt sum xp̄i. Diuisus aūtē xp̄s. Nunquid paul⁹ crucifixus ē p vobis? Aut in nole pauli baptizati estis. Euangeliū fz iohēz

In illo tpe: Nuptie facte sūt in chana galilee erat mr̄ iesu ibi. Et rel. Omel.ve.

Quod dñs nr̄ bede p̄sbr̄i atq; saluator ad nuptias vocatus non solū venire sed t miracula facere ibidē q̄ cōuiuas letificaret dignat⁹ ē etiaz exceptis celestiū sacramentorū figuris iuxta litterā fidem recte credentiū ꝓfirmet. l.viij

Miraculū nāq; facturus in terra dei fili⁹ venit ad nuptias vt ip̄m se esse doceret de quo sub typo solis psalmista p̄cinit. Et ipse tanq̄ sponsus ꝓcedēs de thalamo suo. Temp⁹ nuptiarū tp̄s est illud q̄ per incarnationis mysterium: sācta sibi sociauit eccliaz

Homin⁹ igit nō casu l.ix. sed certi gr̄a mysterij interuenit ad nuptias carnali more celebratas: q̄ ad copulādā sibi spirituali amore ecclesiā de celo descendit ad terrā. Cui⁹ quidē thalam⁹ incorrupte genitricis virt⁹ fuit in q̄ de⁹ hūane nature cōiunct⁹ est t ex quo ad sociandā sibi ecclesiam tanq̄ spōsus ꝓcessit.

In lau. hec sol⁹ ā Regnauit vt supradictū ē ān Nuptie facte sunt i chana galilee: t erat ibi iesus cū maria matre eius ꝑs Benedict⁹. Ad vā ā Deficiente vino iussit iesus ipleri hydrias aqua: q̄ in vinū cōuersa est alla. ꝑs Magnificat

Feria sc̄a hac die t q̄tidie in oīb⁹ feriis supradict⁹ ordo feriar̄ seruetur t sq̄ ad xl. de R. infra septua. tūc ei dicunt R. ō hyst⁹. dñicali Le. ꝑ heb.

Gratias ago deo meo: q̄ neminē vr̄m baptizaui t nisi crispū t gayū ne q̄s dicat q̄ in nole meo baptizati estis Baptizaui aūt t stephani domum. Ceteroq; autē nescio si quem aliū vestrum baptizauerim. Non enim misit me xp̄s baptizare: sed euangelizare non in sapientia verbi vt non euacuetur crux christi Verbū

enim cruci3 pereuntibus ꝺ̃ꝯ stultitia eſt. His autez qui ſal uifiunt id eſt nobis virtus dei eſt. Scriptū eſt eni. Perdam ſapientiā ſapientū: t prudentiam prudentum reprobabo. Ubi ſapiens ubi ſcriba: vbi inquiſitor huius ſeculi? Nonne ſtultā fecit deus ſapiam huius ſeculi. Nam qm̄ in dei ſapiētia non cognouit mund⁹ per ſapientiam deum: placuit deo per ſtultitiam p̄dicationis ſaluos facere credentes. Qm̄ t iudei ſigna petunt t greci ſapientiā querunt. Nos autē p̄dicamus chriſtum crucifixum iudeis ꝙdem ſcandalum gentibus aūt ſtultitiam. Ipſis aūt vocatis iudeis t grecis xp̄m dei virtutē t dei ſapiaz: qr ꝙ ſtultū ē dei: ſapienti⁹ eſt hoīb⁹. t qꝺ infirmū ē dei forti⁹ ē homīb⁹ ¶ Dñica iij.

OMnipotēs ſem piterne deus infirmitatē noſtrā propitius reſpice: atq; ad protegendū nos dexteram tue maieſtatis extende. Per. Ad matut lectiones de epiſto la pauli. Ad chorin. ij. Lec. i.

PAulus apl̄us ieſu chriſti per voluntatem dei t thimotheus frater eccleſie dei q̄ eſt chorinthi cum omnibus ſanctis ꝙ ſunt in vniuerſa achaya gratia vobis et pax a deo patre noſtro et domino ieſu chriſto. Tu autem. Lectio ſecūda

BEnedict⁹ deꝰ t pater dñi nr̄i ieſu chriſti pater miſericordiarū t deꝰ toti⁹ cōſolationis qui cōſolatur nos i oi tribulatione noſtra vt poſſimus t ipſi cōſolari eos q̄ in oi preſſura ſunt per exhortationē et ipſi a deo. Lectio tertia.

QUia ſicut abundant paſſiones chriſti i nobis ita et per xp̄m abundat cōſolatio noſtra Siue autē tribulamur ꝓ vr̄a exhortatōe t ſalute. Siue cōſolamur ꝓ vr̄a cōſolatōe Que exhortatur ſalutem t ſalutem. Que operat toleranti am i vobis carūdē paſſionum q̄s t nos patimur vt ſpes nr̄a firma ſit pro nobis. Scientes qm̄ ſicut ſocij paſſionū eſtis ſic eritis t cōſolationis. Lec. v.

NOn enī volum⁹ vos fratres ignorare de tribulatione noſtra q̄ fcā eſt in aſya: qm̄ ſupra modū grauati ſumus ſupra vtē: ita vt tederet nos etiam viuere. Lectio. vi.

SEd ipi i nobis rēſū mortis habuim⁹ vt non ſim⁹ cōfidentes in nobis: ſed i dño qui ſuſcitat mortuos: q̄ de tantis periculis eripuit nos i quē ſperam⁹ qm̄ adhuc eripiet adiuuantib⁹ t vobis in oratione p nobis: vt ex multarū perſonis faciei⁹ q̄ in nobis ē donationis p multos gr̄e agant⁹ pro

nobis.Secundum matheum

In illo tpe. Cũ descendis-
set ihesus de monte: secute
st eũ tbe mlte. Et ecce: O-oza.
Oscẽte in mõte dño: discipulive nest ad euz sicut
alacres: sicut domestici: sicut
pximi sicut amici vel frẽs: ido
ait dñs ad eos. Vos estis sal ẽ
re: et vos estis lux mũdi. Nũc
vero descẽdẽte eo de mõte tur
be secute sunt eũ q̃ in montem
ascendere nõ poterũt vt pigri
ppki vt negligentes vt ipfecti

Ita et filij isrl pmitt̃ i mõ-
tem ascẽdere nõ valuerũt
ad obuiandũ deo ꝙgere nõ po
tuerũt ꝓptersuam irreligiosi
tatẽ ⁊ impietatẽ. Sz solꝰ moy
ses ascendit: et pauci cũ eo se-
niozꝫ israel ita⁊ cũ dño discipu
li dñi in montẽ soli ascendert:
⁊ tardiozes seozsũ stetert. ix.

Sitet modo vigilãtes sala
cres ⁊ fideles aĩe deũ timẽ
tes ⁊ dñm diligentes regna ce
lestia desiderantes dñm sp se-
quentes: post dñm in illũ cele
stem montẽ ascendũt audien
tes aplm dicentẽ. Que sursuz
sunt querite: ⁊ que sursũ sũt sa
pite vbi xp̃s est in dextera dei
sedens ãn. Cum aũt descẽdis
set ihesꝰ de monte ecce lepzosus
veniẽs adozabat eũ dicẽs dñe
si vis potes me mũdare ⁊ extẽ
dens manũ tetigit eũ dicẽs vo
lo mũdare ꝙ. Bñꝰ Vdvs ã.

Dñe puer meꝰ iacet paraliti-
cus in domo⁊ male tozquetur
amẽ dicotibi egoveniã⁊ cura
bo eũ. ãs. M. Lec. p hebdo:

Vazꝫ gla nra hec ẽ testio
nium conscientie nre q̃ ĩ
simplicitate cozdis ⁊ sinceri-
tate dei ⁊ non in sapientia car
nali sed in gratia dei cõuersa
ti sumꝰ in hoc mũdo: abũdan
tiꝰ aũt ad vos. Nõ ei alia scri-
bimꝰ vobis q̃ q̃ legitis⁊ cog̃/
scitis. Spero aũt q̃ vsq; i finẽ
cognoscetis: sicut ⁊ cognouistis
nos exꝑte. Qz glia vestra su-
mus: sicut et vos nostra in die
dñi nri ihesu xp̃i. Et hac cõfidẽ
tia volui priꝰ venire ad vos vt
secundam gratiã hẽretis: ⁊ ꝙ
vos transire in macedoniã ⁊ a
vobis deduci in iudeã. Luz g̃
hoc voluissẽ nũqd leuitate vsꝰ
sũ? Aut q̃ cogito secundũ car
nẽ cogito: vt sit apũd me ẽ tm nõ
Fidelis aũt deꝰ qz sermo nr q̃
fuit apud vos nõ est in illo: est
et nõ: sed ẽ in illo ẽ. Dei enim fi-
lius ihesus christus q̃ in vobis
ꝙ nos p̃dicatꝰ ẽ ꝙ me ⁊ siluanũ
⁊ thimotheum non fuit in illo
est et non: sed est in illo fuit.
Quotquot enim promissiones
dei sunt: in illo est. Ideo ⁊ per
ipsum amen deo ad gloziam
vestram. Qui autem confir-
mat nos vobiscum in christo
⁊ qui vnxit nos deꝰ ⁊ qui signa
uit nos ⁊ dedit pignꝰ spiritus

in cordib⁹ nostris. Tu autem

¶ Dominica quarta Oratio

DEus qui nos in tãtis pi culis constitutos ꝓ hũa na seis fragilitate non posse subsistere: da nobis salutem mẽti ⁊ corpis vt ea q̃ ꝓ peris nris patimur te adiuuãte vincam⁹ ꝑ. Ad matut. lec. de epła pauli ad galathas. L. i.

PAul⁹ apłs ieſu christi nõ ab hoĩbus neq; p hoiem ſz p ieſũ xp̃m ⁊ deũ patrẽ qui ſuſcitauit eũ a mortuis. ⁊ qui mecũ ſunt õs frẽs eccleſie ga

GRatia vobis l. ij. latie ⁊ pax a deo pre nostro et dño ieſu christo q̃ dedit ſemet ipſũ ꝓ peccis nris: vt eriperet nos de p̃ſenti ſeculo neq; ſz volũtatẽ dei ⁊ pris nostri cui eſt gl̃ia in ſcła ſcłoꝝ. amẽ. L. iij.

MIror q̃ ſic tam cito trãſferimini ab eo q̃ vos vocauit ad grãm xp̃i in aliud euangeliũ q̃ nõ eſt aliud niſi q̃ ſũt aliq̃ qui vos ꝯturbant ⁊ volũt ꝯuertere euãgeliũ xp̃i l. iij.

SEd licet nos aut angel⁹ de celo euãgelizet vobis ꝓter id q̃ euangelizam⁹ vobis anathema ſit. Sicut p̃dixim⁹ ⁊ iterũ nũc dico. Si quis vobis euãgelizauerit ꝓter id q̃ accepiſtis anathema ſit.

MOdo enĩ hoĩb⁹ Lec. v. ſuadeo an deo Aut hoĩb⁹ q̃ro placere? Si adhuc hoĩbus placerẽ: christi ſeruus nõ eſſẽ. Notũ enĩ facio vobis euãgeliũ q̃ euangeliſatũ ẽ a me q̃ nõ ẽ ſm hoĩem Lec. vi.

EGo enĩ ab hoĩe didici illũ neq; accepi: ſed p reuelationẽ ieſu christi dñi nostri. Audiſtis enĩ cõuerſationẽ meã aliquãdo in iudaiſmo: q̃m ſupra modũ ꝑſequebar eccliam dei: et expugnabã eã. Et p̃ficiebam in iudaiſmo ſupra oẽs coetaneos meos i genere ſuo abundanti⁹ emulator exiſtẽs paternarũ mearũ traditionũ m

IN illo tpe Scdz matheũ Aſcendẽte ieſu in nauiculem: ſecuti ſunt eũ diſcipli ei⁹. Et ecce motus magn⁹ factus eſt i mari: ita vt nauicula operiretur fluctib⁹. Et rel. ut met.

IAgredĩmini dño ozigeis. in nauiculã ſecuti ſũt eũ diſcipuli ei⁹ non imbecilles ſz firmi ⁊ ſtabiles i fide mãſueti et p̃ſi ſpem⁹ tes mũ dũ. Non duplici corde: ſz ſimplici. Hi ergo ſecuti ſũt eũ: non tantũ greſſus ei⁹ ſequẽtes ſz magis ſanctitatẽ comitantes ⁊ iuſticiam illi⁹ ſectantes Le. viij.

ECce tẽpeſtas magna facta eſt i mari: ita vt nauicula operiret fluctib⁹. Cuz eni magna ⁊ miranda oſtendiſſet in terra tranſiit ad mare vt ibidẽ adhuc excellentiora opera demõſtraret q̃s

tenus terre marisq; dñm se ec-
cūctis ostenderet. Lectio ix.
Ingressus ꝫ in naviculaz
fecit turbare mare cōmo
uit ventos:cōcitauit fluctus.
Surgo ita vt discipulos mit
teret in terrozē:et suū auxiliū
postularent:suāq; potentiam
rogantib⁹ manifestaret. Tē-
pestas aūt illa nō ex se oboz-
ta est sed potestati paruit ipe
rantis eius q̄ educit ventos ꝺ
thesauris suis:q̄ terminū' ma
ri arenā constituit. ān. Ascen
dente iesu i naviculā ecce mo
tus magn⁹ factus est in mari
et suscitauerūt euz discipuli
ei⁹ dicentes dñe salua nos pe-
rimus. ℣. Bñ⁹. Advsā. Sur
gens iesꝰ imperauit ventis et
mari ꝛ facta est transquillitas
magna. ℣s. Mag. Le. phēb.

Cum aūt placuit ei q̄ me
segregauit de vtero ma-
tris mee:et vocauit ꝑ gratiaz
suam vt reuelaret filiuz suum
in me vt euangelizarem illum
in gentibus cōtinuo non acq̄
eui carni et sanguini:neq; vei
hierosolimā ad anteces-sozes
meos apl̄os. Sed abij in ara
biā:et iterum reuersꝰ sum da
mascū. Deinde p⁹ annos tres
veni hierosolymā videre pe-
trum:ꝛ mansi apud eū ꝺnde-
cim dieb⁹:aliū aūt apostolo-
rum vidi neminē nisi iacobuz
fratrem dñi. Que aūt scribo
vobis ecce coram deo q̄ non
mentioꝛ. Deinde veni in ꝓtes
syrie ꝛ silicie. Erā aūt ignotꝰ
facie ecclesiis iudee q̄ erant i
xp̄o tantum autē auditū ha-
bebant:quoniā qui persequē
batur nos aliquādo nūc euā
gelizat fidē quā aliquādo ex-
pugnabat ꝛ i me clarificabāt
deum. Deinde post annos q̄t
tuordecī iterū ascendi hiero-
solimā cū barnaba assūpto ꝛ
tito. Ascendi aūt ſm reuela-
tionē et contuli cum illis euā
gelium xp̄i quod p̄dico in gē
tibus. Seoꝛsum aūt his q̄ vi-
debantur aliq̄d esse: ne forte
inuacuū currerē aut cucurris
sem. Sed neq; titus qui mecū
erat:cū esset gentilis cōpulsꝰ
est circūcidi. Sed ꝓpter sub
introductos falsos fratres q̄
subintroierunt explorare li-
bertatē nostrā quā habemus
in christo iesu vt nos in serui-
tutē redigerent. Quib⁹ neq;
ad horā cessimus subiecto:ni vt
veritas euā gelij ꝑmaneat a-
pud vos. ¶ Dnica v. ꝺo.

Hamiliā tuā q̄s dñe con-
tinua pietate custodi vt
que in sola spe gratie celestis
initiꝰ tua sp̄ ꝓtectōe mūiat. ꝑ
Ad matu. ꝛ. de epta pauli ad
Paul⁹ apl̄s ephesios. ℔. i
iesu xp̄i per voluntatē dei
oīb⁹ sanctis q̄ sunt ephesi ꝛ fi
delibus in xp̄o iesu. Gratia vo

bis ⁊ pax a deo pfe nro ⁊ dño

Benedict⁹ Le.ij. Iesu xpo deus et pater dñi nostri Iesu xpi qui bñdixit nos in oi benedictõe spũali i celestib⁹ i xpo Iesu sicut elegit nos i ipo ante mũdi constitutionẽ vt eẽ mus sancti ⁊ imaculati in conspectu ei⁹ in charitate Le.iij

Qui pdestinauit nos i adoptionẽ filioꝝ per Iesum xpm fm ꝓpositũ volũtatis sue in laudẽ gratie sue i q̃ glificauit nos in dilecto filio suo in q̃ habem⁹ redẽptionẽ p sanguinem ei⁹ in remissionẽ pcõz

Secundũ diuitias L.iiij. gfe ei⁹ q̃ supabundauit in nobis in oi sapientia ⁊ pzudentia vt notũ nobis faceret sacramentũ volũtatis sue fm bonũ placitũ qđ ꝓposuit in eo

In dispensatione Lec.v. plenitudinis tẽpoꝝ instaurare oĩa in xpo q̃ in celis ⁊que in terra sunt in ip̃o nos sorte vocati sum⁹ p̃destinati fm ꝓpositũ ei⁹ q̃ oĩa operat fm cõsilium volũtatis sue: vt sim⁹ in laudẽ glie ei⁹ q̃ ante speravimus in xpo Lectio sexta

In q̃ vos cũ audissetis verbũ veritatis ⁊ euangeliũ salutis eterne in q̃ ⁊ credẽtes signati estis spiritu ꝓmissionis sancto q̃ est pign⁹ hereditatis nostre i redẽptione acq̃sitõis i laudẽ glie ipi⁹ Scõz mathe.

In illo tpe dixit ihs discipulis suis. Sile factũ ẽ regnũ celoꝝ hoi q̃ seminauit bonũ semẽ i ag̃ suo. Et rel⁹ Mer. be.

Hec scẽa parabola hie. p. ẽ cũ interpretatione sua nõ stati posita: sz iteriecti aliis pabolis edisserata. Hic enĩ ꝓponit ⁊ postea dimissis turbis venit domũ: ⁊ accedũt ad eũ discipuli ei⁹ rogãtes. Edissere nobis pabolã zizanioꝝ agri. ⁊

Non enĩ de Le.viij. rel. bem⁹ ꝓperare intelligẽ di desiderio aĩ ei⁹ notitiã q̃re re ꝓ a deo edisserat. Ꝓpzoponit ei⁹ ⁊ aliã pabolã more diuitis q̃ inuitatos deficiẽtes reficiens cibis vt vnusq̃sq̃ fm naturã stomachi sui diuersa alimẽ

Ajtei Lec.ix. ta recipiat Sic est regnũ celoꝝ ãgno si napis: qđ accipiẽs hõ seminauit in agro suo. Qđ mimũ est omibus seminib⁹. Cũ autem creuerit maĩ⁹ est oĩbus olerib⁹ ⁊ fit arbor ita vt ⁊ volucres celi veniant ⁊ habitẽt i ramis ei⁹ ãn. Dñe nõne bonũ semẽ seminasti in agro tuo vñ hz zizania: ⁊ ait hoc fecit inimic⁹ hõ. p. Dñs dictus. Advẽ ãn Colligite ꝑmũ zizania ⁊ alligate ea fasciculos ad cõburendũ: triticum aũt cõgregate in horreũ meũ. ps. Mag. Lec. p hebdomadã

Propterea ⁊ ego audiẽs fidẽ vestrã que est in xpo

ielu ꝛ dilectionē in oēs sctos non cesso gr̃as agens pro vobis memoriā vestri faciens in orō nib⁹ meis: vt de⁹ dñi nr̃i ie su xp̃i pater glorie det vobis spm̃ sapientie ꝛ reuelationis i agnitionē ei⁹ illuiatos oc̃los cordis vr̃i. Ut sciatis q̄ sit spes vocationis ei⁹ ꝛ q̄ diuitie glie hereditatis ei⁹ in scis: q̄ sit su pereminēs magnitudo v̄tutis eius in nos q̄ credim⁹ sm̃ opi nionē potētie v̄tutis ei⁹ quam operat⁹ est in xp̃o suscitans illū a mortuis ꝛ cōstituēs ad dexte ram suā in celestib⁹ supra oēz principatū ꝛ potestatē ꝛ virtu tē ꝛ dñationem ꝛ oē nomen q̄ nominatur non solū in hoc seculo sed etiā in futuro. Et oia subiecit sub pedib⁹ ei⁹ ꝛ ip̃z dedit caput sup̃a oē ecclesiaz: q̄ est corp⁹ ipsi⁹ us ꝛpleītudo ei⁹ que oia in oib⁹ ad implet. Et vos cōuiuificauit cū essetis mortui delictis ꝛ pctis vr̃is in q̄b⁹ aliq̄n ābulastis sm̃ seculū h⁹ mun di sm̃ principē potestatis aeris hui⁹ spūs q̄ nūc operat i filios diffidentie: in q̄b⁹ ꝛ nos oēs aliq̄n cōuersati sum⁹ in ḡsideriis carnis nr̃e ꝛ cogitationuz et eram⁹ natura filij ire sicut ꝛ ceteri. Deus aūt q̄ diues est in mia: ꝓpter nimiā charitatem suā qua dilexit nos cū essem⁹ mortui pctis cōuiuificauit nos in xp̃o. ¶ Dñica in septuagesima ad vesp. et ab hinc vsq̄ ad missam in vigil. pasche non dr̃ alla: sed in principio vesp. hec loco alla dicet hoc mō. Laus tibi dñe rex eterne glie. ā Bñ ps. Jp̃m. Et cete. ā: cū suis p̄.

Nescitis q̄ hi q̄ in Cāp stadio currūt oēs quidē currunt sz vn⁹ accipit brauiu sic currite vt cōprehēdat. ℟. Igitur perfecti hy⁹. De⁹ cre ator oiz. ℣. Aesptina orō. ān. Plantauerat dñs de⁹ paradi sum voluptat⁹ a ꝓncipio: in q̄ posuit hoiez quē formauerat

Reces ps. Mag. Orō. Oppressi sum⁹ q̄s dñe clement exaudi: vt q̄ iuste ꝓ pctis nr̃is afflig̃imur. ꝓ tui nōis glia misericorditer liberemur. ℟. Nulla fiat meōria nisi aliq̄ fem ifi. lec. i dñica contigerit vel in sabbato festum ix. lectī. celebratum fuerit vel in septu agesima ante purificationem euenerit: tunc fiat memoria ꝺ sancta maria vt supradictum est ad primas vesperas hysto. Domine ne in ira Ad matuti nas inuitatoriū Preoccu pemus. ps. Venite. ℣ymnus. Primo die ℣. In primo noc. ā Seruite. ps. Beatus vir. ℣. Memor fui nocte Hac die do minica legantur lectiones de genesis in primo noc. et p to tam hebdomadā q̄n ꝺ tempo rali agit vsq̄ ad noc. Lec. i.

In principio creauit deꝰ celum ⁊ terrã. Terra autem erat inanis ⁊ vacua: ⁊ tenebre erant sup faciẽ abyssi: et spiritus dñi ferebat sup aquas. Dixit quoq; deꝰ. Fiat lux: ⁊ facta est lux. Et vidit deꝰ q̃ esset bõa ⁊ diuisit lucem a tenebris. Appellauitq; lucẽ diẽ: ⁊ tenebras nocte. Factũq; est vespere ⁊ mane dies vnꝰ. Tu. ℟. In pncipio fecit deus celũ ⁊ trã ⁊ creauit ibi hoiem. Ad imaginẽ ⁊ similitudinẽ suã. ℣. Formauit igit dñs hoiem de limo terre ⁊ inspirauit in faciẽ eiꝰ spiraculum vite. Ad imaginẽ. Lectio secunda

Dixit quoq; deus. Fiat firmamẽtũ in medio aquarũ: ⁊ diuidat aquas ab aq̃s. Et fecit deus firmamẽtũ: diuisitq; aquas q̃ erãt supra firmamẽtũ ab his que erant sub firmamẽto. Et factũ est ita. Vocauitq; deꝰ firmamentũ celũ. Et factũ est vespe ⁊ mane dies secundus. ℟. In pncipio deꝰ creauit celũ ⁊ terram: spũs dñi ferebat sup aquas. Et vidit deꝰ cũcta q̃ fecerat: ⁊ erãt valde bona. ℣. Igit pfecti sũt celi ⁊ tra ⁊ ois ornatus eoꝝ. Et vj. L. iij.

Dixit deꝰ. Cõgregent aque q̃ sub celo sũt in locũ vnũ ⁊ appeat arida. Factũq; est ita. Et vocauit deꝰ aridã terrã: cõgregationesq; aquarũ appellauit maria. Et vidit deꝰ q̃ esset bonũ ⁊ ait. Germinet terra herbã virentẽ ⁊ facientẽ semẽ ⁊ lignũ pomiferũ faciens fructũ iuxta genꝰ suũ: cuius semẽ in semetipo sit sup terram. Et factũ est ita. ⁊ ptulit terra herbã virentẽ. Et vidit deꝰ q̃ esset bonũ: et factũ est vespere ⁊ mane dies tertiꝰ. ℟. Igitur perfecti sũt celi ⁊ terra ⁊ omis ornatꝰ eoꝝ. cõpleuitq; deꝰ die septimo opus suũ qõ fecerat. Et requieuit ab omi opere qõ patrarat. ℣. Vidit deꝰ cũcta q̃ fecerat ⁊ erant valde bona. Et re. Glia. Et. In. ij. noc. ãn Bo nox. ps. Cõserua. ℣ꝰ. Media nocte. Mẽdic lec. de sermone beati iohannis epi. Lec. iiij.

Ognitas humane origis facile agnoscit: cõsiderata sublimitate auctoris. Nec ei facile poterat eẽ vel leue quod manꝰ sacra cõfixit ⁊ celesti flatus inuitalẽ substantiã animauit: maxime cũ idẽ artifex deꝰ potestatẽ suã in oẽm fabricatũ eidẽ hoi fuerat traditurus: vtq; hõ sm presidẽ posse facere disponebat: eũdẽ faceret plenuq; atq; perfectũ habentẽ in sese ⁊ dignitatẽ qua precelleret: potestatẽ qua cẽteris animantib⁹ imperaret. Tu ℟. Formauit igitur dñs hominẽ de limo terre ⁊ inspirauit in faciẽ eius spiraculum vite. Et factus est hõi anima viuentẽ. ℣. In pncipio fe

eit deus celū et terrā ⁊ creauit ines hoiem. Et. Lec. v.

SOli seruiens illi a quo ei cūcta fuerant subiugata vt imperet mūdo: seruiret ꝺo Creatozem suscipet: creaturā sibi parere cōpelleret. Tantū q̄ ditionis sese dño debere perspiceret: q̄tū ipz a creatura exigeret: hñs in ꝓpria ptāte ⁊ obedientiā ⁊ cōtemptū Obedientiā qua viueret: ꝓceptū quo digne ꝑ meritis interiret. Ūñ effectū est vt cōtēnendo in mozte incideret q̄ obediēdo viuere potuisset. ℟. Dixit dñs deꝰ nō est bonū esse hoiem solū. Faciamus ei adiutoziū simile sibi ℣ Adeꝛo nō inuzlebat adiutoz talis sibi dixit ꝛo deꝰ. Fa. k. vi

UIde ptāte cōcessā dū incōtēptū ꝓtulit: ⁊ vite pzi ullegiū pdidit ⁊ moztis sibi sētiā acq̄siuit Et tñ creatura ad hec eiꝰ seruat impiū. Licet ipe creatozi suū denegaret obsequium Unde appareret quid sue felicitati traxerit: cū pcō rum merita eiꝰ statum adhuc mutare non pñt. ℟. Immisit dñs sopoꝛez in adā ⁊tulit vnā de costis eius ⁊ edificauit costā quā ruleraꝛ dñs deꝰ adā in mulierē ⁊ adduxit eā ad adā vt videret q̄d vocaret eam. Et vocauit nomē eiꝰ virago q̄ꝛ viro suo sūpta est. ℣. Hoc nūc os ex ossibꝰ meis ⁊ caro ꝺ car ne mea. Et voca. Elia. Qꝛde viro. In iij. noc. ā. Preceptū ꝑs. Celi enarrāt. ℣. Exaltare

IN illo tpe Sedz matheū Dixit ihesus discipulꝭ suis parabolā hanc. Simile est regnuz celoꝛ hoi patrifamilias q̄ exiit primo mane cōducere operarios in vineaz suam. Et rel. Omel. beati greg.

IN explanatione mīte ad loq̄ndū sci euāgelij lectio postulat quā volo si possū sub breuitate ꝓstringē ne vos ⁊ ex tēsa ꝓcessioꝛ pliꝛa expositio videatur onerare. Regnū celoꝛ patrifamilias simile dicit q̄ ad colendā vineā suā operarios cōduxit. ℟. Tulit g̃ dñs hominē ⁊ posuit eū in paradiso voluptatis: Ut operaꝛet ⁊ custodiret illū. ℣. Plantauerat autē dñs deꝰ paradisū voluptatis a ꝑncipio in quo posuit hoiem quē formauerat. Ut ope. Lec. vij.

QUis vero patrisfamilias similitudinem rectꝛ tenet quā conditoꝛ nr̄ q̄ regit ꝺs condidit ⁊ electos suos i hoc mūdo sic possidet: quasi subiectos dñs in domo. Aut hz vineā vniuersam scilz ecclīam q̄ ab abel iustoꝛ vsq̄ ad vltimum electū q̄ in fine mūdi nasciturꝰ est: quot sanctos ꝓtulit quasi palmites misit. ℟. Ecce adaz quasi vnus ex nobis factꝰ est sciens bonum et malum. Aide

te ne forte sumat de ligno vite
t viuat in eternū. ℣. Cherubi
t flāmeū gladiū atq; versatilē
ad custodiendā viā ligni vite.

HJc itaq; patersa: Le. ix.
milias ad excolendā vi=
neam suam mane: hora tertia
sexta: nona: t vndecima: ope=
rios cōduxit: qz a mūdi istius
initio vsq; ad finē seculi ad e=
rudiendā plebē fideliū ꝓdica
tores mittere nō desistit. Ma
ne eteni fuit ab adam vsq; ad
noe. Hora ℣o tertia a noe vsq;
ad abraham Sexta quoq; ab
abraham vsq; ad moysen Ho
na aūt a moyse vsq; ad aduētū
dñi. Vndecima ℣o ab aduētu
dñi vsq; ad finē mūdi in q̄ ꝓdi
catores sancti apli missi sunt:
q; mercedē plenā t tarde veni
entes acceperūt. ℟. Ubi ē abel
frater tuus dixit dñs ad cayn:
nescio dñe nūq̄d custos fratris
mei sum ego? Et dixit dñs ad
eū Quid fecisti? Ecce vox san
guis fris tui abel clamat ad
me de terra. ℣. Maledicta ter
ra in opere tuo q̄ aperuit os
suū t suscepit sanguinē fratr̄
tui de manu tua. Quid. Glia
Ecce. ℟. reiterat. Ubi ē abel
Ab hac die vsq; ad pascā nō ꝛ
Te dēs siue de tpali siue de fe
stis sanctoꝝ fit seruitiū. sed sq
ip̄m nonū ℟ reincipiat̄ t hoc
in festis. ix. lec. tm. Nō enī re=
petat̄ ℟. in cōmeōratione be
ate marie nec de festo loci. Fe
riale ℟ Dū deābularet dñs in
paradiso ad aurā post meridi
em clamauit t dixit adā vbi es
audiui dñe vocē tuā Et rabscō
di me. ℣. Vocē tuam dñe audi
ni in paradiso t timui eo q̄ nu
dus essem. Et. ℟. In sudore
vultus tui vesceris pane tuo di
xit dñs ad adā cū operat⁹ fue
ris terrā Nō dabit fruct⁹ suos
sed spinas t tribulos germia
bit. ℣. Qz eo q̄ obedisti vo=
ci vxoris tue plusq̄ mee male
dicta terra in ope tuo. Nō da.
Glia. Sed. ℣. Excelsus super
ōs gētes dñs. In lau. ān. Mi
serere mei de⁹ t a delicto meo
mūda me qz tibi soli peccaui.
ps. Jp̄m i. Cōfitebor tibi do
mine q̄m exaudisti me. ps Cō
fitemini. ān. Deus deus me⁹
ad te de luce vigilo: qz fact⁹ es
adiutor meus. ps. Jp̄z. ā. Be
nedictus es in firmamento ce
li t laudabilis in scḋ deus nr̄
ps. Benedicite. ān. Laudate
dñm de celis ps Jpsum. Cap̄
Nescitis. hy⁹. Eterne rerum.
℣. Dñe refugiū factus es no=
bis. ℟. A generatione t pro=
genie. Dic ℣. dicit in oīb⁹ dñi
cis in lau. vsq; ad quadrage=
simā. ān. Sic est regnū celo=
rū hoī patrifamilias: q̄ exiit p̄
mo mane ꝓducere operios in
vineā suam dicit dñs. ps Bñ⁹
ora rio. Precēs populi tui. A

septuagesima vsq; ad pascha nulla fiat meõ. in sabbatis: neq; in dñicis dieb⁹ nisi festa ix. lec. vel. iij. accidãt in ipa dñica vel in iij. fer. vel si. lxx. ante purificationẽ eueuerit: tũc enim fiat meõ. d̃ scã maria ad vtras q̃s. z ad matu. z ad missam sicut alias dictũ est. Quicunq; aũt feria festũ. iij. lec. contigerit totũ fuitiũ fiat ỗ festo cũ noc. vsq; ad. xl. nisi in sab. In xl. vero neq; seruitiũ fiat de tali fes. neq; meõ. nisi ad vẽ tad matu. de sancta maria. Ad. i. ãn. Conuentõe aũt facta cum operarijs ex denario diurno misit eos in vineã suã ℣s. Deus deus me⁹ respice. Et ceteri ps vtẽ in ṗma dñica aduẽtus domini: excepto q̃ loco Cõfitemini dr̃ ℣s. Dñs regnauit deco. Et hoc in oibus dñicis viz ad passionẽ obseruet. Ad. iij. ãn Ite vos in vineã meã z qđ iustum fuerit dabo vobis. ℣. Legem pone. Lp̃. Nescitis q̃ hi Quidã cleric⁹ incipiet R̃. Adiutor meus Chor⁹ prosequit. esto dñe Ne derelinquas me. Clericus cãret ℣. Neq; despicias me deus salutaris me⁹. Ad horas. Ne derelinquas me Clericus Glia patri. Chor⁹. Adiutor meus Clericus dicat ℣. Ego dixi dñe miserere mei. R̃. Sana aiam meã q̃ peccaui tibi. Qđ vtẽ. Hoc eodem modo dicant R̃. sup hõ. q̃tidie ãb hac die vsq; ad cenã dñi. nisi in ferialib⁹ dieb⁹ aũ. xl. q̃ de tpali agit̃: ita tñ q̃ infra passionẽ dñi sine ℣. Glia pa. dñr. Ad vi ã. Quid hic statis tota die ociosi: rñderũt z dixerũt: nemo nos cõduxit. ps. Defecit. Lp̃.

OMnis aũt q̃ in agone cõtendit: ab oĩb⁹ se abstinet: z illi quidẽ vt corruptibilẽ coronã accipiant: nos autem incorruptam. R̃. Spes mea domine A iuuentute mea. ℣ In te confirmat⁹ sũ ex vtero devẽtre mẽ tis mee tu es ꝓtector meus. A iuuẽ. ℣. Dñs regit me. Ad. ix. ãn. Dixit paterfamilias operarijs suis: quid hic statis tota die ociosi? at illi rñdẽtes dixerũt: q̃ nemo nos ꝓduxit: ite z vos i vineã meã: z qđ iustũ fuerit dabo vobis. ℣ Mirabilia. Capitulum.

NOlo vos ignorare frẽs: q̃m patres nr̃i omẽs sub nube fuerũt: z õs mare trãsierunt: et õs in moyse baptizati sunt in nube z in mari. R̃. Ab occultis meis Munda me domine. ℣. Et ab alienis pce seruo tuo. Munda. ℣. Adiutor meus esto. R̃. Dñe ne derelinq̃s me: neq; despicias me de⁹ salutaris meus. Hec R̃ia cũ suis ℣. super horas dicuntur omibus dñicis vsq; ad. xl. q̃ de dñica agitur. Ad vesperas

ān. Sede a dextris. ℣. Dixit dominus. Capitm Reſcitis q̄ hi hymn⁹ Lucis creator opti me. ℣ Dirigatur dominus ān Cum autē ſero factū eſt dixit dñs vinee procuratori ſuo vo ca operarios et redde illis mercedē. ℘s. Magnō. Preces populi tui. Quod ſi feſtū purificationis beate marie i hac dñica vel in dominica xl. contigerit nihil fiat de dominica preter meō. hyſtoria ℣ dominica per hebdo. dicitur ſcz in ij. t v. t vi. fer. Et tunc R̄. feria. non dicuntur t expoſitio euan. t ān. ſuper laud. t cap. de hyſto. t ān. ſup ps. Magn. t Benedictus ān. ſuper horas eo āno oīno pretermittā tur. Eodem etiam anno nihil fiat de feſto ſanctoꝝ vedaſti et mandi preter memo. ad vs et ad matu. de ſancta maria q̄ precedet memo. de ſancto ſpiritu: et de hoc plenius notaꝝ poſt ſecūdas vs purificatiōis beate marie. Similiter fiat ſi feſtum purifica. in dñica ix. euenerit. Cum ℣o in dñica l. feſtum purificationis btē marie contigerit hyſtoria dñicalis p hebdoma. in ij. t vi. feriā ſabbato cantetur t tunc nihil fiat de ſancto blaſio niſi tantū meō. ad matu. de ſācta maria Quod cum autē feſtū ix. lec. in hac die dñica vel alia die de minica vſq; ad cenaz domini contigerit: licet duplex feſtum fuerit: ſemper differatur vſq; ad proximam feriā vācantem ipſi⁹ hebdo. niſi feſtū purifi cationis vel dedicatiōis ecclie Tamen infra paſſionē nihil fiat de feſtis ſāctoꝝ niſi duplex feſt. fuerit. Quōcūq; āt feſtū. i hac hebd̄. vl infra hab⁹ ſe. hebd̄ cōtigerit vſq; ad xiij. feriaz in capite ieiunii totū fiat ſeruitium de feſto: et hoc cum hoc. t nulla fiat memo. de feria. A q̄rta vero feria in capite ieiunij vſq; in craſtinum octa. paſche: neq; ſeruitiū fiat de feſtis triū le. neq; memo. niſi ad vs et ad matut. de ſancta maria tm̄ que p̄cedet memo. de ſancto ſpiritu. De ſequentes ān. dicuntur per hebdo. ſup ps. Benedictus Magn quāde de feria fit ſeruitium tm̄. ān Voca operarios t redde illis mercedem ſuam dicit dñs ān Dixit autem paterfamilias amice non facio tibi iniuriam nōne ex denario cōueniſti mecum tolle quod tuū eſt t vade an. Amice non facio tibi iniuriam nōne ex denario conueniſti mecum tolle quod tuum eſt et vade ān. Tolle quod tuum eſt et vade q: ego bon⁹ ſuz dicit dñs ān. Non licet michi facere quod volo: an oculus tu⁹ nequam eſt: q: ego bonus

sum dicit dñs.ān. Erunt p̄mi nouissimi t nouissimi p̄mi: mlti ei sūt vocati pauci ẋo electi dicit dñs.ān. Sic erūt nouissimi p̄mi t p̄mi nouissimi multi ei sūt vocati pauci ẋo electi a. Multi enim sūt vocati pauci ẋo electi dicit dñs. ℣ Feria secunda et ceteris ferijs p hebdomadam dicunt ℣. ad matutin. de hystoria dñicali fm ordinem noc. Ita th q ℣. feria. non omittantur. Lec. p hebd.

DIxit autem de⁹ fiant luminaria in firmamento celi. et diuidant diem ac noctem t sint in signa t tpa t dies et noctes vt luceant in firmamēto celi et illuminēt terrā. Et factum est ita. Fecitq de⁹ duo magna luminaria: luminare maius vt preesset diei: t luminare min⁹ vt preesset nocti Et stellas t posuit eas sub firmamento celi: vt lucerent super terram t preesſēt diei ac nocti et diuidereut lucē a tenebris Et vidit deus q eēt bonū: t factum ēt vespere t mane dies q̄rtus. Dixit aūt de⁹. Producant aque reptile aie viuētis t volatile sup terrā sub firmamento celi. Creauit de⁹ cete grandia t oēm aiam viuentē atq; motabilē quā produxerant aque in species suas t oē volatile fm gen⁹ suum. Et vidit de⁹ q eēt bonū benedixit eis dicēs. Crescite t multiplicamini t replete aquas maris. Auesq; multiplicent sup terrā. Et factū est vespe t mane dies quint⁹ Dixit quoq; dō Producat terra aiam viuentē in genere suo, iumēta t reptilia t bestias terre iuxta spēs suas. Factūq; est ita. Et fecit de⁹ bestias terre iuxta species suas t iumēta t oē reptile terre in gñe suo. Et vidit deus q esset bonū t ait. Faciamus hominem ad imaginē t similitudinē nr̄am t p̄sit piscib⁹ maris t volatilib⁹ celi t bestijs vniuersēq; creature omiq; reptili quod mouet in terra. Et creauit deus hoiem ad imaginē et similitudnē suā. Ad imaginē dei creauit illū masculū t feminā creauit eos. ¶ Dñica in ierageſima. Ad vñ. ā. Bñ⁹ ps. Ipsum. Capitulum.

LIbenter suffertis insipientes cū sitis ipsi sapiētes sustinetis aūt si q̄s vos in seruitutē redigit: si quis deuorat: si q̄s accipit si q̄s extollit si q̄s in faciē vos cedit. ℟. Volens noe. ℣. De⁹ creator. ℟. Vespertina oro. ā. Loquēs dñs ad noe ait: ponā arcū meū in nubib⁹ celi t erit signū federis inē me t inter terrā. ℣. Mag.

QUē consp̄icis q̄ ex nulla nr̄a actione cōfidim⁹ p̄cede ppiti⁹ vt cōtra om

ma aduersa doctoris gētiū p̄
terēbe muniamur.℣. Ad ma-
nuitra. Mīn de⁹ magnus dñs.
Et rex magn⁹ sup oēs deos. ℟
Venite. hy⁹ q̄mo die. ℣. In
p̄mo noc: ān Scruite dño. ps.
Btūs vir. ℣ Memor fui. Hac
die dñica in p̄mo noc. t p totā
hebdo. legant lec. de noe qsi ō
tpali agit vsq ad abrahā. L. i.

Noe vero cū q̄ngentorū
ēt annorū: genuit sem
cham t iaphet. Cūq cepissēt
hoies multiplicare sup terrā
t filias, pereassent vidētes fi-
lij dei filias hoim q ēnt pul-
chre: accepert vxores sibi ex
omnib⁹ quas elegerant. ℟.
Noe vir iustus atq; pfect⁹ cū
deo ambulauit. Et fecit oīa q̄-
cunq; p̄cepit ei de⁹. ℣. Noe ve-
ro inueniebat grām añ dñm deū.
Dixitq; de⁹. Nō L. y. Et.
p̄manebit spūs meus in
hoie ī eternū q; caro ē. Erūt
q; dies illi⁹ centū vigīti anno
rū. Gigātes aūt erāt sup ter-
rā in dieb⁹ illis. ℣ Postq; enim
gressi sunt filij dei ad filias ho
minū: illeq; genuerūt: isti sūt
potentes a sclo viri famosi. ℟
Dixit dñs ad noe. finis vniuer
se carnis veit cotā me. Repleta
est terra iniqtate eox t ego
disperdā eos cū terra. ℣. Fac
tibi archā de lignis leuigatis
māsiūculas in eā facies. Re-
pleta. Lectio tertia.

Videns aūt de⁹ q; multa
mala ēnt in tra: t cūcta
cogitatio cordis intenta esset
ad malū oī tpe: penituit eum
q; hoiem fecisset in terra. Et p̄
cauens in futurū t tact⁹ dolo-
re cordis intrīsecus: delebo in
q̄t hoiem quē creaui a facie ter
re ab hoie vsq; ad animātia a re
ptili vsq; ad volucres celi pen
tet enim me fecisse eos. ℟ Qua-
draginta dies t noctes aperti
sūt cetā ex oi carne hīte spīm
vite. Ingressi sūt archaz. Et
clausit ostiū a foris dñs. ℣. Noe
vxor vxor ei⁹ filij ei⁹ t vxores fi-
lioz ei⁹. Ing. Filia. Et ītn. ij.
noc. ān Bonoz. ps Cōserua.
℣. Media noc. Med lec. ō ser
mone bti Iohannis epi. L. iiij.

Nemo ē q̄ nesciat ī p̄nci-
pio hoiem fīcā deo plas
matū ēt vt īstrueret scīa t pru
dētia: cōformaret cōsilio rōis
capax diuina, puidētia reddere
tur. Instrueret ingēio prudētia q̄
hostis calliditatē vitaret. Cō-
silio q̄ salutaria ac recta q̄qui
reret. Rōne q̄ deo genitore pa-
rendū ēt cōgīceret. ℟. Edifi-
cauit noe altare dño offerens
sup illud holocausta odorat⁹
ē dñs odorē suauitatis t bñdi
xit eis. Crescite t multiplica-
mini t replete terrā. ℣. Ecce
ego statuam pactū meū vobis
cum et cum semine vestro p⁹
vos. Crescite. Lectio quinta.

Eteni dñs dei vidēs innocentez quē fecerat: īstruxit monuit et armauit. Quippe q̄ cū diabolo fuerat pugnaturus velut q̄busdā armis: hoc ē prudentia ꝓsilio et rōe fuerat īstruend⁹. Addidit ꝓterea legē q̄ dei voluntatē cognoscerent: et qd cōtennenti euenire posset addiscerent. ℟. Ponā arcum meū i nubib⁹ celi dixit dñs ad noe. Et recordabor federis mei q̄ pepegi tecū. ℣. Cūq; obduxero nubib⁹ celū apparebit arcus me⁹ i nubib⁹ celi. Et. ℣. vi.

Qui quidē hō incaut⁹ cuz magis diabolo psuadenti q̄ dño iubenti consensit sed vitā quā hūit perdidit: et mortē quā ignorabat accepit. Stabat aūt adā inter vxorē et dia/bolū inter euā et hostē: ink mulierē et serpētē. Diabol⁹ psuadet vt noceat. Eua cōsentit vt peat. ℟. Per memetipsū iurauī dicit dñs non adiiciaz vltra aquas diluuij sup terrā pacti mei recordabor. Ut nō pdā aquis diluuij oēm carnē. ℣. Dona archā meā in nubib⁹ celi et iurabo p dexterā meā. Ut. Glia Ut. Ih tij. noc. ān. Preceptū ꝓs. Celi enar. ℣. Exaltare dñe.

In illo tpe: Scām lucam cū turba plurima conueniret de cīratib⁹ pperarēt ad iesū: dixit p similitudinē. Exiit q̄ seminat seminare semē suū. Et ℟.

Omel. beati gregorij papē

Lectio sci euāgelij quam mō ffes charissimi audistis expositione nō indiget: sed āmonitione. Quā ei p semetipsū veritas exposuit: hāc discutere hūana fragilitas nō p̄sumit. Sz est qđ sollicite hac ipa expōne dñica pēsare debeam⁹: qz si nos vobis semē verbī: agrū mūdum: volucres demonia. spinas diuitias significare dicerem⁹ ad credēdum nobis forsitan mēs vra dubitaret. ℟. Recedit archa mense septimo sup mōtes ararat. Et aq̄ ibant et decrescebāt vsq; ad decimū mēsē. ℣. Decio enī mense p̄ma die mēsis cacumina mōtiū apparuerūt. Et ℣. viii

Vide et eidē dñs p semetipsū dignat⁹ est exponere qđ dicebat vt sciati rex significatōes q̄rere: in his etiā q̄ p semetipsū noluit explanare. Exponēdo igit qđ dixit signrate se loq̄ noluit: q̄tenꝰ vos certos redderet ch vobis nra fragilitas verbo q̄ illi⁹ figuras aperiret ℟. Volēs noe scire si iā cessasset aq̄ emisit colūbā ō ramū virētis oliue in ore suo deferens Ad archā reuersa ē. ℣. Deferēs aūt signū clemētie vi colūba in ore suo. Ad archam.

Quis enim mihi Lec. ix: vnq̄ crederet: si spinas diuitias īterp̄tari voluisset ma

xime eũ ille pũgant: iste delectant. Et tũ spine sũt q̃ cogitationũ suaꝝ pũctionib⁹ mentẽ lacerant. Et cũ vsq; ad peccatũ lacerãt ptrahũt q̃si sit ctovulnere cruciãt. Quas hũ hoc in loco alio euãgelista testante: neq; dños diuitias sed fallaces diuitias appellat. ℟. Bñdicens ꝯ dñs noe aitː neq; quam vltra maledicã terre p pter hoies Ad imaginẽ quippe dei fuci⁹ẽ hõ. ℣. Hoc erit signũ federis inter me t terraz arcũ meũ ponã in nubib⁹ celi Ad ima. Hlia. Ad ima. ℣. Excelsus sup oẽs gẽtes. In lau. ãn. Scõm multitudinẽ miserationũ tuaꝝ dñe dele iniq̃tatez meã. ℘s. Miserere. ãn. Deus me⁹ es tu t confitebor tibi ꝙ me us es tu t exaltabo te. ℘s. Cõfitemini. ãn. Ad te de luce vigilo de⁹ vt videã virtutẽ tuaz ℘s De⁹ de⁹ me⁹. ãn. Hymnũ dicite t superexaltate eũ in scla ℘s. Benedicite. ãn. Oẽs ãgeli ei⁹ laudate dñm de celis. ℘s Laud. ca Libẽter suffer. hy⁹ Eterne rerũ. ℣. Dñe refug. ã. Cũ turba plurima cõueniret ad ieſũ t de ciuitatib⁹ ꝓperarent ad eũ: dixit p similitudinẽ exijt q̃ semjat semiare semẽ suũ. ℘s Bũ⁹. ozõ De⁹ q̃ cõspicis. Ad primã ãn Semẽ cecidit in terrã bonã t attulit fructũ aliud centesimũ aliud sexagesimũ. ℘s. De⁹ de⁹ me⁹ respice. Ad ix. ãn. Semẽ cecidit in terrã bonã t obtulit fructũ in patiẽtia. ℘s. Legẽ po. cap. Libenꝫ suffer. ℟. ℣. Nẽ in prima dñica ꝑcedẽ. ad õs ho. dicunt. Ad vi. ãn. Jesus hec dicẽs clamabat q̃ hz aures audiẽdi audiat. ℘ Defecit

Scio hoiez in xp̃o ãnos q̃tuordecim siue in corpe siue extra corpus nescio: de⁹ sit raptũ hmõi viz ad tertiũ celũ. Ad ix. ãn. Vobis datũ est nosse mysteriũ regni dei ceteris aũt in paboli dixit ies⁹ discipulis suis. ℘s. Mirabilia. Capitulum.

Scio huiusmodi hominẽ siue in corpore siue extra corp⁹ nescio de⁹ scit quoniã raptus ẽ in paradisũ t audiuit arcana ꝛba q̃ non licet hoi loq̃ Ad vẽ. ãn. Sede a dextris. ℣ Dixit dñs. cap. Libenꝫ suffertis. hy⁹. Lucis creator. ℣. Dirigatur. ãn. Qui ꝛbũ dei retinent i corde bono t optio fructũ afferũt in patiẽtia. ℏ. M. ozõ De⁹ q̃ cõspicis. Quotidie per hebdo. dicunt ℣. ad ma. sm ordinẽ noc. hystorie dñicalis aũ de feria agit. he sequẽtes ãn. dicũt p hebdo. sup ℘s. Bñ⁹. Mag. ãn Semẽ est verbũ dei: sator aũt xp̃s: oĩs q̃ audit eũ manebit in eternũ. ãn. Qui aũt cecidit in terrã bonã

hi sunt qui in corde bono & optimo verbū dei retinēt et fructū afferūt in patiētia ān. Si vere frēs diuites eē cupitis vestras diuitias amate ā. Si culmen veri honoris q̄ritis ad illam celestē patriā q̄ toti⁹ ppe rate. Hec sūt lectōes p hebdo.

Deo vero inuenit gr̄am coꝝ dño. Hec sūt gn̄ationes noe. Noe vir iust⁹ atq; ꝑfectus fuit in generationib⁹ suis cū deo ābulauit & genuit tres filios: sem cham & iaphet. Corrupta est autē ois terra coꝝ deo & repleta ē iniq̄tate: Cūq; vidisset de⁹ terrā eē corruptā ois quippe caro corruperat viam suā sup terrā dixit ad noe Finis vniuerse carnis veīt coram me. Repleta ē terra iniq̄tate a facie eoꝝ & ego dispdā eos cū terra. Dixitq; dñs ad noe. Fac tibi archā de lignis leuigatis mansiunculas in archa facies: et bitumine linies intrinsecus & extrinsec⁹: & sic facies eā. Trecentoꝝ cubitoꝝ erit lōgitudo archē quinquagīta cubitoꝝ latitudo: et triginta cubitoꝝ altitudo illi⁹ Fenestrā in archa facies. & in cubito cōsūmabis sūmitatē illi⁹ Ostiū aūt archē pones ex latere deorsū: cenaculū & tristega facies in ea. Ecce ego adducā diluuiū aquas sup terrā vt interficiā oēm carnē in qua spūs vite est subter celū: vniuersa que in terra sūt cōsūmentur Et dixit dñs ad noe. Ꝑona q̄ fed⁹ meum tecū: & ingredieris archā tu & filij tui vxor tua & vxores filioꝝ tuoꝝ tecū. Et ex cūctis aīantib⁹ vniuerse carnis bina induces vt viuāt tecū masculini sex⁹ & femini. De volucrib⁹ iuxta genus suū et de iumētis in gne suo et ex omni reptili terre bīn gen⁹ suū bina de oīb⁹ ingrediant tecū vt possint viuere. Tolles igit tecū ex oīb⁹ escis q̄ manducari possūt & ꝓponetis apud te: & erūt tā tibi q̄ illis in cibū. Fecit ḡ noe oīa q̄ cunq; ꝑceperat ei de⁹. ¶ Dñica in quinquagesima. Ad vēs ā. Bñ⁹ ōs. Ipsum. Capitulum.

Sollinguis hoiz loq̄t & angeloꝝ: charitatē autē nō habeā fact⁹ sū velut es sonans aut cymbalū tynniēs. ℟. Reuertenti abrahā. ℣. De⁹ creator. ℣. Vespertina ozō. ℣. Dū staret abrahā ad radicē mambrevidit tres pueros descendētes gviā tres vidit & vnū adorauit ōs. Magnificat. Oratio.

Preces nras q̄s dñe clemēter exaudi: atq; a pctōrū nroꝝ vinculis absolutos ab oīnos aduersitate custodi ꝑ Ad matu. tuitra. Mā de⁹. ℣. Ventrehy⁹. ℣. Primo dierū ān. ꝑmonoc. ān. Seruite ꝑ. Benedicam. Deōrsū. Lec. ꝑma

Locut⁹ ē dñs ad abrahā dicēs. Egredere de ꝛra tua ⁊ de cognatōe tua ⁊ de domo patris tui ⁊ veni ī terrā quā monstrauero tibi: ⁊ faciā te erescē in gentē magnā. Et benedicā tibi ⁊ magnificabo nomē tuum eritq; bñdict⁹. Bñdicā benedicentib⁹ tibi ⁊ maledicā maledicentib⁹ tibi: atq; bñdicent tibi oēs cognatōes terre. ℟. Locutus ē dñs ad abrahām dicens egredere de ꝛra ⁊ de cognatione tua ⁊ veni in terrā quā monstrauero tibi. Et faciam te crescere in gentē magnaz. ℣. Bñdicēs bñdicā tibi ⁊ multiplicabo te. Et

Egressꝰ ē itaq; abrahā sicut ꝓceperat ei dñs ⁊ iuit cū eo loth. Septuagintaq; annoꝝ erat abrahā cū egrederet de arā. Tulitq; sarai vxorē suā ⁊ loth filium fr̄is sui [illegible]q; substātiam quā possederāt: ⁊ aias q̄s fecerant in arā: et egressi sūt vt irēt in terrā chanaan. Cūq; venissent in eā ptransiuit abraham terrā vsq; ad locū sichem ⁊ vsq; ad conuallē illustrē. Chananeus aūt tūc erat in terra. Vbi apparuit dñs abrahā ⁊ dixit illi. Semini tuo dabo terrā hanc. ℟. Reuertēti abrahā a cēde q̄tuoꝝ regū occurrit rex salē melchisedech offerēs panē ⁊ vinū. Erat enī dei sacerdos ⁊ benedixit illi. ℣. Bñdict⁹ abraham deo altissimo q̄ creauit celū ⁊ terram. Oratio.

Qui ecclesiā ſ. iij. rā Erat. uit altare ibi dño q̄ apparuerat ei. Et inde trāsgrediēs ad montē q̄ erat cōtra orientē bethel: tetendit ibi tabernaculū suū ab occidēte hāns bethel ⁊ ab oriente hay. Perrexitq; abrahā vadēs ⁊ vltra ꝓgrediens ad meridiē. Facta ē autē fames in ꝛra. Descēditq; abraham in egiptū vt peregrinaretur ibi. Preualuerāt ei fames in ꝛra. Cūq; ppe esset vt ingrederet egyptū: dixit sarai vxori sue. Noui q̄ pulchra facies mulier es tu cū viderint te egyptij dicturi sūt q̄ vxor mea sit ⁊ interficient me ⁊ te reseruabūt. ℟. Eduxit dñs abrahā foras ⁊ ait illi. Suspice celū ⁊ nūera stellas si potes sic erit semē tuum. ℣. Credidit abrahā deo ⁊ reputatū ē ei ad iusticiā. Suspi. Glia. Suspi. In ij. noc. ā. Bonoꝝ. ꝑs. Conserua. ℣. Media noc. Med̄ lec. de ſmone beati ioānis ep̄i de fide abrahā ⁊ immolatione ysaac. Lec. quarta

Hi desē religiōis sācti ſme fūdamētū charitatis vinculū: amoris subsidiū hec sanctitatē firmat: castitatē roborat: dignitatē exornat ī pueris splendet: ī iuenib⁹ floret: in senectis apparet. Gubernat sexꝰ: gradꝰ: ꝓfectus: officia custodit: in pauge grates ē: ī me

dictre leta:in locupiete hone sta fides amicitias seruat col legis copulat:artes promedat. ℟. Dixit ad dñs ad abrahã ego sñi pactũ meũ tecũ sanctificek in vobis oẽ masculinũ. Et erit signũ inter me ꝛ semẽ tuũ. ℣. Ex te nãq egrediek in ꝙ omnes gẽtes bñdicenk. Et erit. Le. v

HJdes aũt nullũ despicit nullũ cõtẽnit:nulli deest nisi ꝙ ei forte defuerit. Fides mãdata tenet p̃cepta seruat promissa cõsũmat. Fides ei familiares efficit deo:amicos cõstituit xp̃o. Neq enĩ quisq fidei promissa ꝓficiet:nisi professionez actib⁹ seruet:aut premioꝝ põt ꝓpos existere ꝙ promissam fidẽ noluerit confuare:vt iaz aut impieta fide merces hoi recõpensetur aut violate pena competens tribuat. ℟. Dum staret abrahã ad radicẽ mambre vidit tres pueros descendẽtes p viã Tres vidit ꝛ vnũ adorauit ℣. Cumq vidisset eos cucurrit in occursũ illoꝝ adorãs dñm.

HUic⁹ fidei ad abrahã. vi ducam⁹ exordiũ qui cũ l occidua constitut⁹ etate filiuz a deo promissuz se crederet accepturũ:ꝛ fidei precibũ filio cõspexit ꝛ in stellaꝝ numeri⁹ suam sobolẽ redũdantẽ:fide ea dẽ ꝓparauit. Veniq vn⁹ abrahe filius exoptat:ꝛ immẽsa ei multitudo ꝓmittit. Solatiuz vni⁹ heredis ãritur:ꝛ innume rabilis soboles destinat. Respicis inquit dñs nescis abrahã quid destinatum sit tibi. Sed idcirco nescis quis quid mereris non respicis. Tu autez ℟. Clamor inquit dñs sodomorum ꝛ gomorre venit ad me Descendã ꝛ videbo vtrum clamorem opere cõpleverint. ℣. Abrahã stabat corã deo ꝛ ait absit a te dñe vt ꝑdas iustuz cum impio Descendam. Hic Descendam. In tũ. noc. ãnt. Preceptũ ps. Celi enarrant ℣. Exaltare domine in virtute tua. Euangeliũ ꝛm lucam.

IN illo tpe: Assumpsit ie. sus duodecim discipulos suos et ait illis. Ecce ascendimus hierosolymam et consũmabuntur omnia que scripta sunt per prophetas de filio hominis. Et reliqus. Omelia beati gregorii [illegible]

REdemptor noster ꝓvidens ex passione sua discipulorum animos perturbandos eis longe ante:ꝛ eiusdem passionis penam:et resurrectionis sue gloriam ꝓdixit vt cum morieutch sicut predictum est cernerent etiam resurrecturum non dubitarent. Sed quia carnales adhuc discipuli nullo modo valebant capere verba mysterij venitur ad miraculum.

Ante eoz oculos cecus lumē
recepit.℣ Dit aūt abraham
ad dñm:obsecro dñe mi nō de
leas oēm locū ꝓpter iustos de
cem Rndit dñs deus: nō dele
bo ꝓpter decē.℣. Ne qso dñe
irascaris si loquar semel qd fa
cias si inuēti fuerint decē.Re
Sed miracula dñi t salua
toris nr̄i sic accipiēda st
fratres mei vt in veritate cre
dant facta:t tñ per significa
tionē nobis aliquid innuant.
Opera ꝑppe eius t ꝑ potētiā
aliud osē dūt: t per mysteriū
aliud loquūtur. Ecce enī quis
iuxta hystoriam cecus iste fue
rit ignam⁹:sz tñ quē ꝑ mysteri
um significet nouim⁹. Cecus
ꝑppe est gen⁹ hoim qđ in pa
rente primo a gaudijs paradi
expulsū:claritatē supne lucis
ignorans dānatōnis suetene
bras patit.℣. Ascendens q̄
deus ab abrahā pluit ignem
t sulphur sup sodomā. Abra
ham mane cōsurgens respexit
℣ Recordatus est dē⁹ abrahā
t liberauit loth de subuersiōe
sodome. Abrahā.Lectio.ix.
Sed tamē ꝑ redēptoz⁊ pñ
tiam illuiat vt interne lu
cis gaudia iam ꝑ desiderium
videat:atq; in via vite boni o
peris gressus ponat Notādū
vero ē q̄ cū iesus hiericho ap
propinquare vt:cecus illuiat
Hiericho ꝑppe interpt̄at lūa
Luna ꝑppe in sacro eloq̄o ꝑ
defectu ponit carnis. Ad duz
mēstruis mōtis decrescit de
fectū nr̄e mortalitatis designt.
℣. Tentauit dē⁹ abrahā t di
xit ad eū tolle filiū tuū quē di
ligis ysaac t offeres illū mihi
in olocaustū supvnū mōtium
quem dixero tibi.℣ Immola
deo sacrificiuz laudis t redde
altissimo vota tua. Sup Elia
Super Ferial.℣. Angelus
dñi vocauit abrahā dicēs: Ne
extendas manū tuā sup puez
eo q̄ timeas dñm.℣ Cūq; ex
tendisset manū vt imolaret fi
liū ecce angelus dñi clamauit
dicens. Ne.℣ Deus dñi mei
abrahā Dirige vias meas:vt
cū salute reuertar in domū do
mini mei.℣ Deus in cui⁹ con
spectū ambulauerūt pres me
dñe q̄ pasci me a iuuētute mea
Dirige. Elia. Et.℣ Excels⁹.
In lau.ān. Auerte dñe faciez
tuā a pcīis meis t oēs iniqta
tes meas dele.℣. Miserere.
ā Fortitudo mea t laus mea
dñs:factus ē michi in salutez.
℣ Cōfitemini.ān In matuti
nis dñe meditabor in te qz fa
ctus es adiutor me⁹.℣ De⁹
deus.ān Benedicam⁹ patrez
t filiū in secula cū sctō spū.℣
Benet.ān Juuenes t virgi
nes senes cū iunioribꝰ laudēt
nomē dñi.℣ Laus.Cap Si

linguis.hy⁹. Eterne rerū.℣. Dñe refugiū.ān Ecce ascēdi-mus hierosolymā ⁊ cōsumma-bunt oīa que scripta sūt ꝑ ꝓ-pheras de filio hoīs.ꝓs Bñ⁹. ozō. Preces nr̄as. Ad ꝑmālā Ꝑter faciēte iesu dū ambularet hierichō cec⁹ ad eū clamabat vt lumē recipe mereretur ꝑs. Deus deus me⁹ respi.Ad.iij. ān Transeūte dño clamabat cec⁹ ad eū miserere mei fili da uid.ꝓs Lege pone.Lāꝑ. Si linguis ho.R.℣ sl cut in dñi ca in.lxx.ad ōs hozas dicunt Ad.vi.ān Cecus sedebat se-c⁹ viā ⁊ clamabat miſere mei fili dauid.ꝓs Defecit.Lāūn

CAritas patiens est beni-gna est:caritas nō emu-latur:nō agit perperā:nō in-flatur:nō ē ambitiosa:nō q̄rit q̄ sua sūt.Ad.ix.ān Cec⁹ ma-gis ac magis clamabat vt eū dñs illuīnaret.ꝓs Mirabi.Lꝑ

CAritas nō irritat:nō co-gitat malū:ſ gaudet sup iniq̄tatē cōgaudet aūt verita-ti.Ad vs ān Sede a dextris ꝓs Dixit dñs. Laꝑ Siliguis hy⁹ Lucis creator℣ Dirigat ān Stans aūt iesus iussit ce-cum adduci ad se ⁊ ait illi:q̄d vis faciā tibi dñe vt videā ⁊ ie-sus ait illi:respice fides tua te saluū fecit:⁊ cōfestim vidit et sequebatur illū magnificans deū ꝓs. Mag.Ozō vtū ¶ Fe-ria.iij.v.vi.⁊ sab. dicuntur de matu.ſm ordinē nocturn. hystorie dñica lis. Ite tū q̄ Re-feriale nō omittat. Feria secū

OJēꝫ obsecro da.Lec.i. te q̄ soror mea ſls:vt bñ ſit michi ꝓpter te:et viuat aīa mea ob gr̄am tuā. Cū itaq; in-gressus esset abraham in egy-ptū viderūt egyptij q̄ ēt pul-cra nis ⁊ nūciauerūt ꝓncipes pharaoni ⁊ laudauerūt eam apud illū Tu. Lectio.ij.

ET sublata est mulier in domū pharaōis. Abra-ham ꝛo bñvsus est ꝓpter eaz. Fuerūtq; ei oues ⁊ boues ⁊ aſi-ni ⁊ serui familie ⁊ cameli Fla-gellauit aūt dñs pharaonem maximis plagis ⁊ domū eius ꝓpt sarai vxozē abrahā. l.iij.

QUocauitq; pharao abra-ham ⁊ dixit ei. Quidnā est hoc quod fecisti michi? Quare non indicasti michi q̄ sarai vxor tua ēst? Quam ob causam dixisti esse sozorē tuaz vt tollerēā michi vxorē Nūc igit ecce cōiux tua:accipe eaz ⁊ vade.ān Misere mei fili da uid q̄d vis vt faciā dñe vt vide-am.ꝓs Bñ⁹. Hac die erūt ve-ſpere de sera maria cū plēo ser-uitio in crastino ſl a festo vaca-uerit.ſl naūt fiat sabbatū in.ij.fe-ria. ¶ Feria.iij.ad vs. Vis plebs vt vidit dedit laudē do-ꝓ Magn.ozō vtū. ¶ Feria

tiõ. in capite ieiunij ad matu. inuita to. hy⁹. ãe. ꝑi. ℟. illi⁹

Q feriẽ. Lectio prima.

Misericordias frēs carissimi peccatoꝝ sūt remedia Ipa est que a morte liberat: ℟ nō patitur hoiem ire in interitū. Nec eni sola patrocinat in die iudicij: dicente iacobo apło. Superexaltat mia iudiciū. Judiciū eni sine mia erit illi qui nō fecit miam. Talis eni dz eē mia q̄ suscipiat nō q̄ repellat que pcā expurget nō q̄ alam grauet ꝙ quā tibi facias debitorē deūmnō q̄ te reū faciat añ deuz De iustis laboribꝰ tuis fac elemosinā: nō de rebꝰ alienis. ℟ Paradisū portas aperiet nobis ieiunij: tps suscipiãꝰ illis orãte ℟ depcantes vt in die resurrectiõis cū dño gliemur. ℣. Ecce nūc tps acceptabile ecce nunc dies salutis commẽdem⁹ nosmetipsos in multa patientia.

Adi salomonẽ Le. ij. Ait dicentẽ. Honora dñm de tuis iustis laboribꝰ nō de rebꝰ alienis. Quid dicturi sūt qui aliena rapuerūt ℟ elemosynas fecerūt. O dñe in nole tuo misericordias fecim⁹: pauperes pauim⁹: nudos vestuim⁹ pegrinos hospicio recepimus. Quibus dicturꝰ ẽ dñs Quod dedistis dicit: rapinā quā feciſtis quare non dicit: ℟ Quos pauistis memorare: nō sitis nō recordemini. Tu aũt ℟ Scindite corda vestra ℟ nō vestimẽta vestra Et cōuertimini ad dñm deū qz benignꝰ ℟ misericors ẽ. ℣. Reuertimini vnusquisq; a via sua mala ℟ a pessimis cogitatõibꝰ suis. Et. l. iij.

Q Vos vestistis gaudẽt et quos expoliastis plāgūt Quos hospicio recepistis retinetis: et quantos de suis hītatõibus expulistis non retinetis. Ego miam fieri iussi: nō fraudes nō rapinas mādaui. Anꝰ replet: ℟ alius fame torquetur. Nō eni sciet pauꝑ illevñ sit: qđ de manu tua accepit. Ille miser necatꝰ ingemuit: ℟ eius gemitū dñs audiuit: qđ vidit qđ ei feceris. ℟ Abscondite elemosynam in sinu paupis ipe orat ꝓ vobis ad dñm. Aq; sicut aq̄ extinguit ignez. Ita elemosyna extinguit pcm̄. ℣. Date elemosynā dicit dñs ℟ ecce omia munda sunt vobis. Aq. Glia. Ita ele. ℣. Fiat mia. In iaũ ãe. ℟ ꝑi. illi⁹ feriẽ. Capitulum

C Onuertimini ad me toto corde vestro in ieunio ℟ fletu ℟ plāctu ℟ scindite corda vestra ℟ nō vestimẽta vestra ait dñs ops. Hoc cap. dr quotidie in feriis ad lau. vsq; ad passionẽ dñi. hym. ℟ ℣. illi⁹ feriẽ. Cū ieunatis nolite fieri sicut hypocrite tristes. ps. Benedictus. Oratio.

Queſta dñe fidelib⁹ tuis vt ieiunior veneranda solemnia t congrua pietate suscipiant t secura deuotõe percurrãt Per. Dec oro vt ad oes hoy. Meõ. p penitentib⁹ ãn. Conuertimini ad me in toto corde vestro i ieiũio fletu t i plãctu dicit dñs. ℣. Peccauim⁹ cum patrib⁹ nostris ℟. Iniuste egimus iniqtatem fecim⁹. Oro. Exaudi qs dñe supplicũ pces t cõfitentiũ tibi pcc peccatis: vt pariter nobis indulgẽtiaz tribuas benignus t pacẽ. Per. Ad pmã t ad oẽs alias horas oia fiant sicut in pcedẽtib⁹ feriis. Et sic fiat quotidie vsq ad ãdragesi. cũ oroe de die. Ad vs añ. t psal. feria Laꝑ Dñs añt dirigat: hy⁹ Celi pe⁹. ℣ Dirigat dñe. añ. Thesaurizate vobis thesauros i celis: vbi nec erugo neq tinea demolit̃. Mag. Oro. Inclinates se dñe maiestati tue, ppiciatus intẽde: vt q diuino munere sunt refecti: celestibus semp nutriant auxilijs Per. Memo. p peuitentib⁹. ãn. Quis scit si cõuertat t ignoscat deus t reliquat post se benedictionẽ. ℣. Dñe nõ secm pecca/ta nra facias nobis. ℟. Neq secm iniqtates nras retribuas nobis. oro. Exaudi qs domine Quotidie fiat meõ. p penitẽtibus ad vs t ad matu. ab hac die vsq ad cenã dñi supradcõmõ qñ de feria agit. Quodcũq festũ. ix. lec. Iz duplex festũ fuerit hac die cõtigerit sp differat. Seruitiũ vo huius diei nullo mõdo mutari ppt aliqd festũ. Ab hac die vsq in crastinũ octa. pasche nichil fiat d festis. iij. lec. nisi tm̃ meõ. ad matu. et ad vs de sancta maria: q̃ pcedet meõ. de scõ spũ. nec memo. alia fiat. Finitq festũ ix. lec. ab hac die vsq ad cenã dñi licet duplex festũ fuerit: sẽper solẽnis memoꝛi. de ieiunio ad vtrasq vs t ad mãt. Feria qnta inuitatõ. hy⁹. t añ. ps. t ℣. illi⁹ ferie. ℟. vero de hystoria dñicali per ordinẽ dicãtur: vt ibi notatum est. Lectio prima

Recepitq pharao sup Abraham vxore: t deduxerunt eũ t vxorem eius t omia que habebat. Ascendit ergo abraham de egipto ipe t vxor eius t omnia que habebat: et loth cũ eo ad australez plagã Erat autẽ diues valde: in possessione auri t argenti. Le. ũ.

Egressus q per iter quo venerat ascendit in bethel vsq ad locum quo fixerat tabernaculum inter bethel et hay in loco altaris quod fecerat prius. Et inuocauit abraham ibi nomẽ dominj: sed et loth erat cum eo. Fueruntq eis greges ouium t armenta

ꝛtabernacula:nec poterat eos
cape terra vt hitarent sil ℓ.iij

Erat ꝯpe substantia eo=
rum multa ꝛ nequibant
habitare cõiter. Facta est aũt
rixa inter pastores gregũ abra
ham ꝛ lot. Eo aũt tpe chana=
neus ꝛ pherezeꝰ hitabant i il=
la tra. Dixit abrahã ad loth.
Neq̃so sit iurgiũ inter me ꝛte
nec inter pastores vros. ℣ Fi=
at misericordiq. Vn lau. ãn. ꝛ
ps. iiiiᵒ ferie ca Cõuertimini.
hyᵒ. ꝛ℣. iiiiᵒ ferie. ãn. Dñe pu
er meꝰ iacet paliticᵒ in domo
ꝛ male torquet amẽ dico tibi
ego veniã ꝛ curabo eũ. ps. Bñ
Deꝰ q̃ culpa offendẽs ozõ
penitẽtia placaris ꝑces
ppli tui supplicãti, ppitius re
spice ꝛ flagella tue iracundie
q̃ p̃ peccatis nostris meremur a=
uerte. ℘er. Ad vẽ ãn. ꝛ ps fe
riale. ca. Dñs aũtẽ dirigat. hyᵒ
Magne deᵒ ℣. Dirigat dñe.
ãn. Dñe nõ sũ dignᵒ vt intres
subtectũ meũ: sz tñ dic verbo
ꝛ sanabit puer me ps. Mag.

Pare dñe pceptio tuo vt
dignis flagellationibus
castigar ꝛ tua miseratione re
spiret. ℘er. ¶ Feria vi. Iui
ta. hym. ãn. ꝛ ps. ℣. iiiiᵒ ferie
℣. de hysto. dominicali dicun
tur per ordinem. Lec. prima.

Visitauitq̃ deᵒ sarã sicut
pmisit ꝛ ipleuit q̃ locu
tus est. Concepitq̃ ꝛ pepit filiũ
in senectute sua tpe quo ꝓdixe
rat ei deᵒ. Vocauitq̃ abrahã
nomẽ filij quẽ genuit ei ysaac
ꝛ circũcidit eũ octaua die sicꝫ
ceperat ei dñs cũ eẽt centũ an

Nox. Lectio secunda.
Dixit aũt sara. Risum fe
cit michi dñs. Quicũq̃ audie
rit corridebit michi. Rursũq̃
ait. Quis auditurᵒ crederet
abrahã q̃ sara lactaret filium
quẽ pepit ei iam seni? Creuit
ig̃ puer ꝛ ablactatᵒ est. Fecitq̃
abrahã grande cõuiuiũ in die
ablactatõis sue. Lect. iij.

Quadã die cũ vidisset sa=
ra filiũ agar egyptie lu=
dentẽ cũ ysaac ait ad abrahã
Eĳce ancillã ꝛ filiũ eiᵒ. Nõ enĩ
heres erit filius ancille cũ filio
meo ysaac. Dure accepit hoc
ꝓ filio suo abrahã. ãn. Cum
facies elemosynã nesciat sini=
stra tua quid faciat dextera tua
ps. Benedictus. Oratio.

Iehoasta iciunia q̃s dñe
benigno fauore ꝓsequere
vt obseruãtiã quã corpaliter
exhibemus mẽtib⁹ etiã sinceris
exercere valeamus, ℘er. Ad
vẽ ãn. hyᵒ. ꝛ ℣. iiiiᵒ ferie. La.
Dñs a ñtibᵒ. Plasmatoꝛ ℣
Dirigat ãn. Tu aũt cũ ozaue
ris intra in cubiculũ ꝛ clauso
ostio ora patrẽ tuũ ps. Mag.

Vere dñe ppitius ozo.
ꝛ ab omnib⁹ peccatis clemẽter
emũda: ꝛ nulla ei nocebit ad

nerſitas ſi nulla dñetur iniq-
tas. Per. ℣. Sabbato inuita-
Dñz deū. ℟s. Venite. hy⁹. Sū
me de⁹. In nos. ān. Quia mi-
rabilia. ℟s. Cantate. ℣. Dñe
exaudiorō. ℟. dicūtur de hy
storia dñicali. ſuo ordine. ℣. i.

Surrexit itaq; abraham
manetrollēs panē t vtrē
aq; iposuit scapule agar. t ra
ditq; puer t dimisit eā. Que
cū abiſſet errabat in ſolitudi
ne bersabee. Cūq; cōſūpta eēt
aq; in vtre abiecit puer ſubter
vnā arborē q; ibi erat t abiit.
Seditq; e regiōe procul q; tū
pōt arc⁹ iacere. Dixit ei.
Non videbo morientē puerū
Et ſedēs ꝓ ieuauit vocē ſuam
t fleuit. Exaudiuit aūt de⁹ vo-
cē pueri. Vocauitq; angelus
dñi agar de celo dicēs. Quid
agis agar? Noli timere: exau-
diuit enī de⁹ vocē pueri de lo-
co in q̄ē. Surge t tolle puerū
t tene manū illi⁹ q; in gentem
magnā faciā eū. Lectio tertia

Aperuitq; ocłos ei⁹ deus
Que vidēs puteū aque
abiit t impleuit vtrē: deditq;
puero bibere t fugit cū eo qui
creuit t mozat⁹ eſt i ſolitudine
factuſq; ē iuuenis ſagittarius
Habitauitq; in deſerto pharam
t accepit illi mater ſua vxozez
de terra egypti. In lau. ℣. Bei
gne. ℟. Miſer ecł. Couertimi
hy⁹. Auroza laz. ℣. In matu-
ān. Quare ieiunauim⁹ t nō a-
ſpexiſti: hūliauī⁹ aīas nr̄as t
neſciſti. ℟s. Bñ⁹. Oratio.

Deſto dñe ſupplicationi
bus nr̄is t ꝓcede: vt hoc
ſolēne ieiuniū qō aīabus coz-
poribuſq; curandis ſalubrit i
ſtitutū ē devoto ſeruitio cele-
bzem⁹. ℣. Unica prima qua
drage. ad vs̄ ān. Bñ⁹ ps. Jpz.

Oramurvos Lap.
ne invacuū gr̄am dei re-
cipiatis aut ei rpe accepto ex-
audiui te et in die ſalutis ad-
iuui te. ℟. Emēde⁹ imeli⁹ y⁹.

Ex moze docti mr̄ſtico ſer
uem⁹ hoc ieiuniū ōno di
ei circulo ducto q̄ter notiſſio
Lex pphete primitus hoc ꝓ
tuleſt poſtmodū xp̄s ſacrauit
oīz rex atq; factoz tēpoz Ut ta
mur ꝗ parci⁹ xp̄iſcibis t poti
bus ſōno tocis t arti⁹ pſtem⁹ i
cuſtodia Ut item⁹ aūt peſſima
q; ſubruūt mētes vagas nullū
q; dem⁹ callido hoſti locū tirā
nidis. Ut icam⁹ oēs cernui cla
mem⁹ atq; ſinguli plozemus
aſi indicē flectam⁹ irā vindicē
Ut oſtris malis offendim⁹ tuā
de⁹ clemētiaz effūde nobis de
ſuper remiſſoz indulgētiam.
Memēto q; ſum⁹ tui licet ca/
duci plaſmatis ne des honozē
nois tui p̄camur alteri. Ut ara
malūq; geſſim⁹ auge bonuz
qō poſcimus placere q; tandē
tibi poſſimus hic t perpetim

O ꝛesta beata trinitas concede simplex vnitas: vt fructuosa sint tuis ieunioꝝ muneris Amē ℣. Angelis suis deꝰ mãdauit de te ℟. Vt custodiant te i oñ͠b͠ vijs tuis. ãn. Ecce nũc tẽs acceptabile ecce nũc dies salutis: in his ꝙ dieb͠ exhibeamus nos sic dei ministros in multa patientia i vigilijs i ieunijs ꝛ i charitate nõ ficta. ꝓ. OEꝰ q ecclias Oto. Magtuã annua ãdragesima li obsuatõne purificas presta familie tue: vt qõ ad te obtinere abstinẽdo nitit hoc bois operib͠ exequatur. ꝑ Ad cõpie. ãn. Signatũ est sup nos lumẽ vultꝰ tui dñe deꝰ dedisti letiã in coꝛde meo. ꝑs. Cum inuo. hyꝰ. Tu i no. ℟. In pace in idipsũ dormiã ꝛ requiescã ℣. Si dedero sõnũ ocꝭis meis ꝛ palpebris meis dormitatiõnẽ. Dormiaꝝ. Elia. In. hyꝰ.

O Xriste q lux es ꝛ dies noctis tenebras detegis: in cuiꝙ lumẽ crederis lumẽ beatũ ꝓdicãs. Lucecamur sẽẽ dñe defẽde nos in hac nocte sit nobis in te requies: dieꝰ nocteꝫ tribue. Ne tuis sõnꝰ irruat nec hostis nos surripiat nec caro illi consentiens: nos tibi reos statuat. O culi sõnũ capiãt coꝛ ad te semp vigilet dextera tua pregat famulos q te diligunt O defẽsor nr aspice insidiantes reprime: guberna tuos famulos q sanguie mercat͠ es le mẽto nri dñi grauit isto coꝛpe q es defensor aie ãdesto nobis dñe. Deo pri. ℣. Custodi nos. ãn Cũ videris nudũ operi eũ ꝛ carnẽ tuã ne despexeris tunc erũpet q̃si mane lumẽ tuuꝝ et gloria dñi colliget te. ꝑs. Hũc di. Dec ꝓdicta ãn. sup ꝑs. scꝝ. Signatũ ꝛ ℟. In pace thyꝰ Xriste q lux. dicũt q̃tidie ad copie. vicꝭ ad passionẽ dñi ꝙ q cunꝭ fit seruitiũ. ã. ℣o sup ꝑs. Hũc di. p xv. dies dr. Ad matinut. Non sit vobis vanũ mãe surgere añ lucẽ. Surgite postq̃m sedistis qui manducatis panem doloꝛis. ꝑs.

Summi largitoꝛ premiꝭ spes qui es vnica mũdi ꝑces intẽde suoꝝ ad te devote clamantũ. Ne fatẽ cõscientia graue offendisse mõstrat: quã emũdes supplicam͠ ab oib͠ piaculis. Si rennuis ꝙs fuuet idulge qz potẽs es te coꝛde rogare mundo facnos ꝑcamur dñe: Ergo acceptare nr̃ꝝ q factũ ieiũiũ q mysticẽ paschalis captam͠ sacramta Sũma nobis hoc ꝓferat indeitate trinitas i q̃ gloriatur vn͠ꝑ cũcta scla deꝰ. ãn. In. i. noc. ãn. Seruite. ꝑs. Btũs vir ℣. Dicet dñs. ℟. Susceptoꝛ meꝰ es tu ꝛ refugiũ meũ ds meus. Non dr vlteriꝰ. Sex ꝓme lec. ꝙ fmõe bti leõis pa. legã

LIcet nobis dilectiſſimi appropiquãte paſcha ieiunijs quadrageſimalis obſeruãtie ipe legitimi tẽporis curſ⁹ indicet: cohortatio th̃ noſtri ſmonis adhibẽda ẽ: q̃ auxiliãte dño nec iutil⁹ ſit pigris nec onerosa deuotis. ℟. Lecce nũc tps acceptabile ecce nunc dies ſalutis cõmendem⁹ noſmetipos in multa patiẽtia in ieunijs multi⁹ per arma iuſtitie dextris dei. ℣. In oĩb⁹ exibeamus noſmetipos ſic̃ dei miſtros vt nõ vituperet miſterij̃ noſtrum. Per arma. Lec.ij.

NAm cũ oĩm obſeruanti am nfaz rõ iſtoz dierum poſcat augeri: nemo ẽ vt ꝓfido devobis q̃ ſe ad op⁹ bonũ non gaudeat ieiuari Natura enim nfa adhuc manẽte mortalitate mutabilis etiã ſi ad ſũma q̃q; ſuetã ſtudia puehat: ſemp tñ ſic̃ põt hꝭe q̃ creſcat: ita põt habere q̃ recedat. ℟. In oĩb⁹ exibeam⁹ nos ſicut dei miſtros in multa patientia vt nõ vituperet miſterij̃ noſtrũ. ℣. Lecce nunc tps acceptabile: ecce nũc dies ſalutis: nemini dãtes vllam offenſionẽ. Ut: Lec.iij.

NEc eſt perfectorum vera iuſticia: vt nunq̃ preſumant ſe eſſe perfectos: ne ab itineris nondũ finiti intentione ceſſantes ibi incidant in periculum vbi proficiendi poſſunt appetitum. Quia ergo nemo noſtrũ dilectiſſimi tam perfectus et ſanctus eſt: vt perfectior ſanctiorq; eſſe non poſſit: omnes ſimul ſine differentia graduum ſine diſcretione meritorum ab his in que peruenimus ad ea que nondum apprehendim⁹ pia auiditate curramus: et ad menſuraz cõſuetudinis noſtre neceſſarius aliquid addam⁹ augmentis. Tu. ℟. Emendemus in melius que ignoranter peccauim⁹ ne ſubito preoccupati die mortis queramus ſpacium penitentie et inuenire non poſſumus Attende dñe et miſerere quia peccauim⁹ tibi. ℣. Peccauimus cũ patribus noſtris iniuſte egimus iniquitatẽ fecimus. Attende. Gloria. Attẽde. In ſecundo nocturno. ãn. Bonorum. ps. Conſerua: ℣. Ipſe liberauit me. ℟. De laqueo venantium et a verbo aſpero. Lectio quarta.

QUarum enim religioſus alio tempore demonſtratur qui in his diebus religioſor non inuenitur. Unde oportune lectio apoſtolice predicationis auribus noſtris inſonuit dicens. Ecce nunc tempus acceptabile ecce nunc dies ſalutis nemini dantes vllã offenſionẽ vt nõ vituperet miniſterij̃ nfz. ℟. Paradiſi por-

℟. Scindite. ℣. Abscondite eleemosynã. Requiescat hec tua ℣. In quarta feria in capitecte iunij. Lectio quinta.

QUid accepti? hoc tempore? Quid his diebus salubrius: in quibus bellum vitiis indicitur: et omniũ virtutũ profectus augetur? Semper quidem tibi o ala christiana vigilandum cõtra salutis tue aduersarium fuit: vt nulli? existeret locus tentatoris insidijs Sed modo maior tibi cautio et sollicitior est assumenda prudentia quando idẽ hostis tuꝰ acriori fertur inuidia. Lec. vi.

NUnc enim in toto mundo potestas ei antique dominationis aufert: et innumera illius captiuitatis vasa capiũtur. Renunciat atrocissimo p̃doni a ppls oĩz nationum oĩmq; linguaꝝ et nullum tam gen? hoĩm repetitur q̃ nõ tam tirannidis legibus reluctetur. Dum q; omẽs fines terraruꝫ regenerande in christo multorum miliũ milia p̃parãtur: et appropinquãte nove creature ortu spiritualis nequitia ab his quos possidebat extruditur. Fremit ergo expoliati hostis impius furor: et nouum q̃rit lucrũ q; ius perdidit antiquũ. Captat indefess? et pugil si quas reperit oues a sacris gregibus euagantes quas per proclivia voluptatũ et deuexa luxurie ꝛ diuersoꝝ mostris inducat. In. iij. noc. ãn. Preceptũ. ps Celi enarrãn. Scapulis suis obũbrabit tibi. ℟. Et sub pennis ei? sperabis. Euangeliũ scõz math.

IN illo tempore Ductus ẽ Iesus in desertum a spiritu vt tentaret a diabolo Et cũ ieiũasset q̃dragita dieb? et xl. noctibus. Postea esuriit. Et ret. Omel. beati greg. papę.

DUbitari a quibusdã solz a quo spiritu ductus est Iesus in desertũ ꝓpter hoc q̃ subditur. Assumpsit eũ diabolus in sanctã ciuitatem. Et rursum. Assũpsit eũ in montẽ excelsum: sed vere et absq; vlla dubitatione accipitur: vt a spiritu sancto ductus credat ℟. In ieiunio et fletu orabant sacerdotes dicentes. Parce dñe pce ppło tuo: et ne des hereditatem tuã in perditionez ℣. Inter vestibulum et altare plorabant sacerdotes dicentes. Parce. Lectio ocrana.

UT illuc eum suus spiritꝰ duceret vbi hunc ad tentandum spiritus malignus inueniret. Sed ecce cũ dicit deꝰ homo vel in excelsum montez vel in sanctã ciuitatẽ a diabolo assumptus mẽs refugit: humane hoc audire aures expauescunt. Que tamen non esse

incredibilia ista cognoscimus
sIn illo ertez alta facta pensa
mus. Certe iniquoz olim dya/
bolus caput est. Vñe mĕbrũ
diaboli fuit pilatus? iudei eti
am psequentes et milites xp̃m
crucifigentes. Quid mirũ fra
tres si se dñs ab illo permisit i
montem duci q̃ se gtulit a mĕ
bris ei⁹ crucifigi. ℟. Tribula
rer si nescirĕ mias tuas dñe tu
dixisti nolo mortẽ peccatoris
sed magis conuertat̃ et viuat.
Qui chananeam et publicanũ
vocasti ad penitẽtiã. ℣. Et pe
trũ lachrimantẽ suscepisti mi
sericors deus. Qui Lectio ix.

NOn est q̃ indignum re=
demptoꝛi nostro q̃ tẽta
ri voluit q̃ venerat occidi. Ju
stũ quippe erat vt sicut tenta=
tiones nostras suis tentationi
bus vinceret: sic mortẽ nostrã
venerat sua morte superare.
Sed sciendũ nobis est q̃ tri=
bus modis tentatio agit̃: sug
gestione: delectatione: consen
su. Et nos cũ tentamur plerũ
q̃ in delectationẽ labimur. ℟.
Ductus est iesus in desertum
a spiritu vt tentaretur a dya=
bolo et accedens tentatoꝛ di=
xit ei. Si filius dei es dic vt la
pides isti panes fiant. ℣. Et cũ
ieunasset quadraginta dieb⁹
et quadraginta noctib⁹ postea
esuriit. Et ac. Alia. Sĩ. Feri
ale ℟. Angelis suis de⁹ man=
dauit de te vt custodiant te in
oĩbus viis tuis. In manibus
portabũt te. Nequã offendas
ad lapidẽ pedẽ tuũ. ℣. Super
aspidẽ et basiliscũ ambulabis et
conculcabis leonẽ et draconez
In mani. Alia. Ne. Hoc ℟. es
rit tertiũ quotiẽs dicet̃ ei tio
noc. g hebdo. scz ꝺ tibi ℣. Ip̃
se liberauit. ℟. Delaꝶ ouenã
tium. In lau. ãn. Cor mũduz
crea in me de⁹ et spiritũ rectũ inno
ua in viscerib⁹ meis. ℘s. Mise
rere. ãn. O dñe saluũ me fac o
dñe bene prosperare. ℘s. Con
fitemini. ãn. Sic benedicam te i
vita mea dñe et in nomine tuo leua
bo manꝰ meas. ℘s. De⁹ de⁹ ãn
In spũ hũilitatis et in aio con
trito suscipiamur dñe a te sic
fiat sacrificiũ nr̃m vt a te susci
piat hodie et placeat tibi dñe ꝺ
us. ℘s. Bñ⁹ ãn. Laudate deum
celi celoꝝ et aque oẽs. ℘. Ip̃m
Lap̃m. Hortamur vos. Hy⁹.

ADdi benigne cõditoꝛ no
stras hoes cũ fletib⁹ i hoc
sacro ieiunio fusas q̃dragena
rio. Scrutatoꝛ alme cordiũ in
firma tu scis viriũ ad te reuer
sis exhibe remissionis gram.
Multũ quidẽ peccauim⁹ sed
pce confitentib⁹: ad laudẽ tui
nois confer medelã laguidis
Sic corp⁹ extra conteri dona
per abstinentiã ieunet vt mẽs
sobria a labe p̃sus criminum
Ores btã tri. ℣. Scuto circũda=

ll

℟. Non timebis. ān. Ducꝛ ē iesus in desertū a spū vt tentaretur a diabolo:et cū ieunasset quadraginta dieb⁹ ⁊ quadraginta noctib⁹ postea esuriit. ℘s. Benedicꝛ ozō. De⁹ q ecc.iaz. Ad pmā ān. Jesꝰ aūt cū ieunasset quadragīta dieb⁹ tq̄draginta noctib⁹ postea esuriit. ℘s. De⁹ de⁹ me⁹ respi. Ad iij. ān. Nō in solo panevit hō ſz in oī verbo dei. ℘. Lege pone. cap. Hortamurvos. ℣. Participē me fac de⁹ oīm timentiū te. Et custodientiuz mandata tua. ℣. Aspice ī me ⁊ miserere mei secundū iudicium diligētium nomen tuuz Et custodientiū Gloria. Participem. ℣. Dicet domino. ℟. Susceptoꝛ meus. Ad vi. ān. Tunc assumpsit eū diabolus in sanctā ciuitatem et statuit eum supza pinaculū templi ⁊ dixit ei si filius dei es mitte te deoꝛsum. ℘s. Defecit. Cap̄m.

Ecce nunc temp⁹ acceptabile:ecce nunc dies salutis nemini dātes vllam offensionem vt nō vituperetur,ministerium nostrū. ℟. Ab omni via mala yhibui pedes meos Ut custodiā mandata tua domine. ℣. A iudicijs tuis non declinaui quia tu legem posuisti mihi. Ꝛ. Glia. Ab omni. ℣. Ipse liberauit me. Ad ix. ant. Jade sathana non tentabis dñm deū tuū. ℘. Mirabi.

In omnib⁹ exibeam⁹ nosmetipsos sicut dei ministros in multa patientia in ieiunijs multis per arma iustitie. ℟. Declara super nos ꝺs Tuam miam. ℣. Declaratio sermonū tuozum dat itellectū domine. Tuam. Glia. Declara. ℣. Scapulis suis obūbza/bit. Ad vs ān Sede a dextris ℘. Dixit dñs. cap̄. Hortamur vos ℟. Esto nobis ſ̄ne turri foꝛtitudinis A facie īimici. Turris. Glia. Esto nobis. Hoc ℟. ꝺf quotidie ad vs̄ per xv. dies nisi in sabbatis ⁊ in festis sanctoꝝ. hy⁹. Ex mozedocti. ℣. Angelis suis. gn. Relict eū tentatoꝛ ⁊ accesserunt angeli ⁊ ministrabant ei. ℘s. Magt. ozō. De⁹ qui ecclesiaz. Supza dictus ozdo ℣. huius dñice ad vrraſq̄ ves. ⁊ ad matut. et ad alias hoꝛas seruet vſq̄ ad passionē dñi tam in feriis q̄ in dñicis qñ de tpali agit excepto. quod qñ. ℣. Ipse liberauit me dicit ante lect. tñc ah lau. ꝺz ℣. Scapulis suis. ¶ Feria ij. ꝑme hebdo. xl. Ad in sturinas mutraco. Venite exultemus. ℘s. Ipsum. hy⁹. Summi largitoꝛ. In noc. ān. Domin⁹ defensoꝛ vite. ℘s. Dñs illuiatio. Et cetere ān. cū suis ℘s. illius ferie. Quotidie p hebdo. dicunt. ℣. ℟. ad matu. fm oꝛ

dinē noc. hystorie dñicalis qñ de tpali agit: ita th q̄ ℟. feri. non omittantur. Lectiones ō sinone be. maximi epi. Lec. i.

ANte dies deuotionis scē quadragesime ꝓdicantes sacras litteras exēpla ꝑtulimus: quib⁹ approbaremꝰ hūc quadragenariū numerū nō esse ab hoib⁹ cōstitutū: sed diuinit⁹ cōsecratū. Lec. scōa.

NEc terrena cogitatione initiatū: sz celesti maiestate ꝑceptū: atq; ideo q̄stitutū numez vna die manducando ꝑterit non vni⁹ diei violator accusat: sz vt toti⁹ q̄dragesime transgressor arguit. Iij

QUide bonū est hoi vt ad diē sine labore ieiunet: et toti⁹ q̄dragesime consequat pariter sanctitatē. Hec sūt nō tz sacerdotū ꝑcepta q̄ dei sed tz lō qui spernit nō sacerdotē spnit: sz xp̄s q̄ in suo loquitur sacerdote. ℣⁹. Ipse liberauit me. In lau. ān. z ps. illi⁹ ferie cap. Cōuertimi. hy⁹ Audi benigne. ℣⁹. Scuto circūdabit. ān. Venite benedicti ꝑris mei q̄cipite regnū q̄ vobis ꝓparatum est ab origine mūdi ps. Bñ⁹. Deinde dicūtur ꝑces feriales cū ps. Miserere z cū ps. Dñe ne in furore. i. q dicet post ps. Miserere. Et sciendū ē q̄ per oēs ho. q̄ rotā xl. qñ de fer. agitur vn⁹ de vij. ps. penitētialib⁹ suo ordie po ps. Miserere dicetur nisi ad vi. tunc eni dicetur ps. Deus misereatur nr̄i. loco ps. Miserere. Et si festus ix. lec. in crastino sequat: tunc ad nonā tres viri ps. dicūtur. Sic fiat in sabbato. Oratio.

OMnuerte nos de⁹ salutaris nr̄i vt ieiuniū nobis q̄ dragesimale ꝓficiat mētes nostras celestib⁹ instrue disciplinis. ℣er. Ad ꝓmā ān. Vinoego dicit dñs: nolo mortē pec catoris sz vt magis cōuertat⁹ viuat ℣ſ. De⁹ in nole. Et cetera oia que ad primā pertinēt expleantur. Ad iij. ān. ℣er arma iusticie vtutis dei cōmēdemus nosmetipsos i multa patientia ℟s. Legē pone. Capm

OMnuertimini ad dñm deum nostrū q⁹ benign⁹ et misericors est patiens z multū misericors z ꝓstabilis super malitiā. ℟. ℣articipem. Et notādū ē q̄ oi die ferali ꝓcessionalis fit ī leta. iij. hētur cuz xv. ps. ꝓcedētib⁹ letaniā. Ad vi. ā Cōmēdem⁹ nosmetipsos i multa patiētia ieiuniis mltis q̄ arma iusticie ℣ Defecit. Ca.

DEreliq̄t ipi⁹ viā suā et vir iniqu⁹ cogitatōes suas et reuertat ad dñm z miserebit ei⁹ tad deū nr̄m q̄a multꝰ est ad ignoscēdū. ℟. Ab oi. Et sciendū ē q̄ oi die q̄ rotā xl. sez in ferialib⁹ dieb⁹ dicūt oēs ho. añ mis.

Ad ix. ãn Aduenerũt nobis dies penitentie ad redimẽda pcãt saluãdas aiasq. ps Mi

FRange Capm rabilis esurienti panẽ tuũ et egenos vagosq; induc in domum tuã: cũ videris nudũ operi eũ et carnẽ tuaz ne despexeris ait dñs ops. ℟ Declara mihi quos Hebdicte ãn. sup ho. qtidied. cuntur qñ de feria agit vsq; ad passionem dñi. Cap. ℣ot ℟. p xv. dies dicunt | Quotidie per totã xl. de quocũq; sit seruit. dicunt vel. post missã. añ prandium nisi solũmõ dñicis diebꝰ. Adv̄s ãn. et ps. festiales. Cap

ANima q̃ peccauerit ipsa moriet filiꝰ nõ portabit iniquitatẽ pris nec pr portabit iniquitatẽ filij ait dñs ops. Hoc capz. dr quotidie ad vesp. vsq; ad passionẽ dñi oñ de feria agitur. ℟ Esto nobis hy Exmoze. ℣ Angelis suis. ã Qs vni ex minimis meis feciſti: mihi feciſti dicit dñs. ℣ M. Oro

ABsolue q̃s dñe nostrorũ vincula oĩm delictoꝝ et qcqd pceis meremur ppitiatꝰ auerte. Per. Predicti hym. pcedentis dñice dicũt suis locis p xv. dies. ¶ Feria iij. inuitatorium et cetera vt supra Lectiones de sermõe beati augustini episcopi. Lectio prima.

QEnitentes penitentiã agentes si tñ estis penitentes et non estis irridẽtes. Mutate vitam corrigite mores et reconsiliamini deo. Et vos ei cũ carhena pascitis q̃ iquit cathena. Que ligaueritis in terris erunt ligata et in celis. Audis ligaturã et deo te putas facere impostura. Lectio scda.

QEnitentiã agis genuflectis et irridesꝰ subsãnas patientiaz dei. Si penitenses penitet te. Si nõ penitet te penitens nõ es. Si ergo penitet te quare facis quod male fecisti. Si fecisse penitet noli itez facere. Si adhuc facis vere penitens non es. Lectio tertia.

AGens penitẽtiã et recõciliatꝰ dñi sanctã et postea beneviuẽs: securꝰ hinc transit et erit. Agẽs vero peitentiaz ad vltimũ recõsiliatꝰ si securus hinc exit: ego securꝰ nõ sũ. Andesecurꝰ sũ dico et do securitatem. Ãñ securꝰ nõ sũ penitẽtiam dare possũ: securitatem dare non possũ. ãn Ingressus iesus in templum deiꝰ eiiciebat omnes vendentes et ementes et mensas nũmulariorum cathedras vendentiũ colũbas euertit. ps. Magnificat. Oratio.

REspice dñe familiaz tuã et presta: vt ad te mẽs nostra tuo desiderio fulgeat. q̃ secarnis maceratõe castigat Per. Ad vs ãn Abiit iesꝰ foras extra ciuitatẽ i bethaniaz

ibiq; docebat eos de regno ei⁹
ps. Magnificat. Oratio
Ascendāt ad te dñe ꝑces
nostre et ab ecclesia tua
cunctā repelle nequitiā. ꝑ
Feria iiij. Lectiones de ser
mone beati leonis pape. R. i.
Predicaturus vobis dile
ctissimi: Sacratissimum
maximūq; ieiuniū q̄ apti⁹ vrar
exordio: ꝙ vt verbis apli quo
ꝑs loquebat incipiaz dicāq;
quod lectū est. Ecce nūc tēpus
acceptabile ecce nunc dies sa
Quāuis enī di iuꝛ
lectissimi: nulla sint tpa
que dīnis non sūt plena mune
ribus t semp nobis ad miam
dei per ipsius gfam prestetur
accessus. Nunc tamen oīz mē
tes: maiori studio ad spirita
les ꝓfectus moueri: t amplio
ri fiducia animari oportet: qñ
ad vniuersa pietatis officia i
lius nos diei in quo redempti
sum⁹ recurs⁹ inuitat. Lec. iij.
Ut excellēs sup oīa dñice
passionis sacrm purifica
tis corporib⁹ t aīmis celebre
mus. Non ei in sola abstinen
tia cibi stat nr̄i sūma ieunij ꝺt
fructuose corpori esca subtra
hitur nisi mens ab iniq̄tate re
uocetur t ab obstractionibus
mens cohibeat ā. Sñatio hec
praus t peruersa signū q̄rit t
signū nō dabitur ei nisi signū
ione, pphete ꝑs. Bñ⁹ Oro

Precel nfas q̄s dñe clemē
exaudi: t ꝓ ēcta nob ad
uersantis vexterā tue maiesta
tis extēde. Advs ān. Sic fuit
ionas in vētre ceti trib⁹ dieb⁹
t trib⁹ noctib⁹ ita erit fili⁹ ho/
minis in corde terre. ꝑs. M.
Mentes nfas q̄s Oro.
dñe lumine tue claritā
tis illustra: t videre possimus
que agenda sunt: q̄ que rcā sūt
agere valeam⁹. ꝑ dominuz
Feria q̄nta l. de sermōe be
ati leonis pape. Lectio ꝓma.
Apostolica dilectissī do
ctrina nos admonet: vt
deponentes veterē hoīem cuz
actib⁹ suis de die in diē scā cō
uersatione renouemur. Si et
templū dei sum⁹ t mentiū nfa
rum spūs scrūs hitator ēt dicē
te apło: Vos ei estis templum
dei viui: multa vobis vigilātia
laborandū est vt cordis vfi re
ceptaculū tāto hospiti non sit
indignum. Lectio secunda
Et sicut ydolis⁹ manu/
factis laudabili diligen
tia ꝓuidendū est: vt si q̄d aut i
fusione hymbriū: aut turbine
ꝓcellarꝝ vel ipsa fuerit antiq̄
tate corruptū: cito in integruz
cura restituat: ita tugi oportet
precaueri sollicitudīe ne q̄d i
nostris aīmis incōposituz: ne
q̄d inueniat imundum. R. iij
Quāuis enī edificiū nfm
sine ope sui nō subsistat

artifici: nec fabrica nra possit esse incolumis nisi ei pretio p fuerit cōditoris: tñ qr rōnabiles lapides sum⁹ t vius materies sic nos auctoris nostri extruit man⁹ vt cū opifice suo etiam is q reparat operet. ān. Si vos māseritis in sermone meo vere discipuli mei eritis: t cognoscetis veritatem t veritas liberabit vos. ℣. Bñ⁹. Orō

OMnipotens sēpiterne deus qui in obseruatione tertij t remotionis nrā largitus es nostrozū posuisti remedia peccatorū concede nos mēter corpore semper tibi esse deuotos. Per Dñm. ān. Ego enim exiui deo, p̄cessi t veni neq enī a me ipso veni: sz pater me⁹ ille me misit. ℣. Magnificat. Oratio.

OAdiuuet nos dñe ppli tui xp̄i anior que, p̄fitent agnoscere celestem un⁹ diligere qs frequentant. Per. ℣ Feria vi. lec. de sermone be. maxi epi.

AUdistis frēs charissi sicut euāgelica tuba cecinit dñm ac redēptorē nrm aduersus tēta diaboli reluctantē quidē verbis: sed spiritu dimicantē. Sermone enī certamē agit: sz pagit maiestate victoriaz. Lectio secunda.

NEc sine ingēti mysterio huiusmodi putem⁹ esse conflictum: in quo aut accēs⁹ diabol⁹ in ℣bo, prūpit aut rex dñs olim tentatori suo ℣bis ni hilomin⁹ respondere dignat

IN his ār olib⁹ nfe Le. lij. salutis ī rō p nobis saluator esurijt, p nobis tēptari voluit. Nos in illo vincim⁹: qr nos sum⁹ ei causa vincendi. Nam qs ambigat vnigenitū patris cui nulla obuiare poterat creatura, p illius inijsse certamen quor carne seuestiuit. ān. Angelus dñi descendebat de celo t mouebat aquā t sanabatur vn⁹. ℣. Benedict⁹ Oratio

EStO dñe ppli tui plebi tue t quā tibi face ē deuotam benig refon. miserat⁹ auxilio. Per. Adūā. Qui me sanū fecit i le mihi p̄cepit tolle grabat ūtū t ambula i pace. ℣. Magt. Oratio.

EXaudi nos mīficors ds t mēt⁹ nīs gratie tue lumē ostende. p. ℣ Sabbato lec. d̄ sm̄one b. maxi epi. R. i.

DOnūcat⁹ iste mirabil quē inter celi regē t regi celestis tyrannū fuisse charitatis nre aurib⁹ sācti euangelij ic̄ō decursa testata est dñice incarnationis nobis trib⁹ phale my

YTaq cū r. ij. sterilē sonat videret leo ille feralis agnum di p⁹ longissimū atz cōtinuū ād rās gintā pierū ac noctium ieiunū esurire t esurīte deū esse nō crederet arte illū callidissime tēratōis aggre

ditur dicens. Si fili dei es dic vt lapides isti panes fiãt. R. iu. Cogitabat vt estimo apo sertanti artifex volit dice bat Si hic ipse est cui ꝓcepto esuriẽtib⁹ ꝙ deserta ppls mã na fluxit e celo poterit nunc in panẽ lapides transfigurare. Ꝟs si fecerit deus, ꝓbabo. Si nequerit hoiem deꝑhendã. ā. Assumpsit ies⁹ discipulos suos ꝙ ascendit in montẽ ꝙ transfi/ gurat⁹ est añ eos. ꝓ Bñ⁹. ozo. Populũ tuũ qs dñe ppitius respicerat ꝙ abeo fla gella tue iracũdie clemẽter a= uerte. ꝑ er Dñica ii. Ad vẽ ãn. Benedict⁹. ꝑ. Jꝑm. Lap. Rogam⁹ vos ꝙ obsecra= m⁹ in dño ie su vt quẽad modũ accepistis a nobis quõ vos oporteat ambulare et pla= cere deo: sic ꝙ ambuletis vt a= bundetis magis. ℟. Det tibi de⁹. hy⁹. Ex more. ℣. Angelis suis. ãn. Dñe bonũ est nos hic eẽ si vis faciam⁹ hic tria taber nacula tibi vnũ moysi vnũ he lye vnũ. ꝓs Magnificat. Ozõ Oes ꝙ conspicis oĩ nos vir tute destituĩ: interi⁹ exte riusq; custodi vt ꝙ ab oĩb⁹ adũ sitatibus muniamur in corpe ꝙ praui cogitationib⁹ mũde mur in mẽte. ꝑ. Ad matu. iui .a De⁹ magn⁹ dñs. Et rex ma gn⁹ sup oẽs deos. ꝓs Venite hymnus. Summi largitor. In primo noc. ãn Seruite. ꝑ. Beatus vir. Dicet do. R. i Senuit ysaacet caligaue= runt oculi eius: et clare videre non poterat. Vocauit ꝙ esau filium suum maiorem ꝙ ait illi. Fili mi? Qui respon= dit assum. Cui pater. Vides i quitq; senuerim et ignorẽ die mortis mee. Sume arma tua ꝙ pharetram et arcum: et egre dere foras. Cunq; venatu ali= quid apprehenderis: fac mi/ hi inde pulmentũ sicut velle me nosti: et affer vt comedam vt benedicat tibi anima mea anteq; moriar. Tu. ℟. Tolle arma tua pharetram ꝙ arcum et affer de venatione tua vt co medam. Et benedicat tibi ani ma mea. ℣. Cunq; venatu ali= quid attuleris fac michi inde pulmentum vt comedam. Et benedicat. Lectio secunda. Quod cum audisset rebec ca et ille abisset in agrũ vt iussionem patris explere= t: dixit filio suo iacob. Audiui patrem tuum loquentem cu= esau fratre tuo et dicentem ei. Affer michi de venatione tua ꝙ fac mihi cibos vt comedam et benedicam tibi coram domi no antequ moriar. ℟. Ecce o= dor filii mei sicut odor agri ple= ni quez benedixit dñs. Creſce

ve te faciat de⁹ me⁹ sicut arenã maris ⁊ donet tibi de roze celi benedictionẽ. ℣Qui maledixerit tibi sit ille maledict⁹ ⁊ q̃ benedixerit tibi benedictionibus replestur. Lresce. L.iij

Nne ꝙ fili mi accede ad me ⁊ osculare me. Qui cũ accessisset osculatus est eum: ⁊ odorem vestimentorum illius benedixit ei dicens. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni cui benedixit dominus. Det tibi de⁹ de roze celi ⁊ de pinguedine terre habundantiaz: seruiant tibi trib⁹ populi. Esto dñs fratrũ tuoz. ℣. Et incuruent añ te filij matris tue Est o. Glia. Esto. ynu. no. ãn Bonoz. ℣ Conserua. ℣. Ipe liberauit. Med. lec. ỽ ser ... ori iohannis epi. L.iiij

Vrabat rebecca gemos i vtero fratres añ ozt⁹ principia bellatozes. Certantes filios mater ante sentit ⁊ nouit. antepatitur ⁊ videt ante sustinet ⁊ agnoscit. Licuit filiozuz bella sentire quos nondum licuit generare Certamẽ inter fratres in vtero geritur: bellum inter natos committitur: materna viscera quatiunt nec ad ozt⁹ principia ꝓperant sed ante principia noua certamina celebrẽtur. ℟ Dũ iret iacob de berſabee ⁊ pergeret haram locutus est ei deus dicẽs Terram i qua dormis tibi dabo ⁊ semini tuo ℣ Et edificauit iacob ex lapidibus altare in honorem domini fundens oleum desuper: et bñdixit ei de⁹ dicens. Terram Lec. quinta.

Vellem tamen causas tãti certaminis noscere velim istius pugne negocia tractare: quid intercesserat: quid factũ fuerat: que pugnandi rõque causa vincẽdi: quo spectaret id geri: quo iudice celebratur: quid victori ꝓmittitur quid victo contrario denegat Notũ est cũctis istoz certamine fratrum causas duoz exprimi populozum. Vult enim deus ante ostendere futura ⁊ veniant. Sed futurozum prescius deus monstruosum certamen voluit exerceri. ℣ Dum exiret iacob de terra sua vidit gloziam dei: ait: ⁊ terribilis est locus iste. Non est hic aliud nisi dom⁹ dei: et porta celi: Vere dominus est in loco isto: et ego nesciebam. Rõ est. Lectio vi.

At certandi affect⁹ vincendi vota ostendit. Sz mater certamen sẽtire potuit videre non potuit. Denicz interrogat dominum. Quid est inquit domine istud quod geritur? Quid est quod in vtero meo de teste tractat. Duo sũt

inquit dominꝰ populi in vtero tuo et due gentes de ventre tuo egredien tur et popul⁹ populũ superabit: et maior seruiet minori. ℟. Si dñs deꝰ fuerit mecum in via ista qua ego ambulo et custodierit me: et dederit mihi panem ad edendũ et vestimentũ quo operiar: et reuocauerit me cũ salute. Erit michi dñs in refugiũ et lapis iste in signum. ℣. Surgens aũt mane iacob tulit lapidẽ quẽ supposuerat capiti suo et erexit i titulum fundens q̃ oleũ de supposit. Erit filia. Erit Initium. nauꝑceptũ. ps Celi enar. ℣. Scapulis suis. Im matheũ

IN illo tpe: Egressus iesꝰ secessit in partes tyri et sydonis. Et ecce mulier chananea a finibus illis egressa clamabat dicens. Miserere mei fili dauid filia mea male a demonio vexatur. Et rel. Omelia eiusdem patris super eodem.

SCribis pharisęis calũniantib⁹ dereictis trãsgreditur dñs in ptes tyri et sydõis vt tyros sydõesq̃ curaret. Mulier aũt chananea egredit̃ finibus ppriis clamans vt filie sue impetraret sanitatẽ. Obserua q̃ in quitodecimo loco filia chananea sanat. ℟. Erit mihi dñs i deũ et lapis iste quẽ erexi in titulũ vocabit̃ domus dei. Et pe vniuersis q̃ dederis michi. Decias hostias pacifficas offerã tibi. ℣. Si dñs deꝰ meꝰ fuerit mecũ i via ista q̃ ego ambulo et custodierit me. Deciãs

MIserẽ mei dñe fili dauid: filia mea male a demonio vexat. Inde ℣o nouit filium dauid vocare q̃ egressa iam fuerat de finib⁹ suis et terrozem tyrioꝝ ac sydonioꝝ loci ac fidei cõmutatione dimiserat. Filia mea male a demonio vexat. Ego filiã ecclesie puto alias esse credentiũ q̃ male a demoni o vexabãtur ignozãtes creatozẽ et adorantes lapidem. Qui nõ rñdit ei verbũ. ℟. Dixit angel⁹ ad iacob dimitte me aurora est rñdit ei: non dimittã te nisi benedixeris michi. Et bñdixit ei in eadẽ loco. ℣. Benedicẽs bñdicã tibi et multiplicabo te. Et. Lectio nona.

NOn de supbis pharisęis nec de scribaꝝ superciliosed neipse videret contrarius eẽ sententie: per quã iusserit in viã gentiũ ne abieritis et in ciuitates samaritanoꝝ ne intraueritis. Volebat ei occasionẽ calũniantib⁹ dare: perfectãq̃ salutẽ gentiũ passiõis et resurrectionis tẽpozi reseruabat. Et accedẽtes discipuli eius rogabãt eũ dicentes. Dimitte eã: q̃ clamat p⁹ nos. ℟. Miozsũ cunctis miserationibus tuis dñe abzaham in ba-

culo meo trāsiui iordanē istū
tūc cū duabus turmis regre
dior. Libera me dñe de manibus esau: Quia valde contremuit cor meū illū timens. ℣. Tu locut' es q̄ mihi bñ face
res: dilatares semē meū sicut arenam maris. Libera. Glia.
Ad R̄. Fertalia. Orauit iacob
t dixit dñe q̄ dixisti mihi reuertere in terrā natiuitatis tue.
Erue me de manu fratris mei
Quia valde eū timeo. ℣. De' in
cuius conspectu ābulauerunt patres nostri dñe q̄ pascis me
a iuuentute mea. Erue. Glia.
Ad R̄. Vidi dñm facie ad faciē. Et salua fc̄a est aia mea ℣.
Et dixit nequaq̄ vocabēris ia/
cob: sed israel erit nomen tuū
Et. Glia. Et. Hoc p̄ dictū R̄.
Orauit iacob erit iij. R̄. q̄n p̄
mo dr̄ de iij. noc. per hebdo. t
R̄. Vidi dñm dr̄ in sabbato aī
R̄. post peccaui. Et si aliq̄s
festū. ix. lec. in sabbato ꝓtigerit: tunc eni p̄dictū R̄. sc̄z Vidi dñm erit iij. R̄. q̄n vltimo
hebdo. dr̄ de feria: t tūc dicet
ei Glia. Et tūc R̄. Pater pec
caui in illo anno ꝑmutatꝫ
Ipse liberauit me. In iau. ān
Dñe labia mea aperies t os meum annunciabit laudē tuam.
ps. Miserere. ℣. Dextra dñi fecit ℣. Virtutē dextra dñi exaltauit me. ps. Cōfitemini. ān. Factꝰ est adiutor meꝰ deꝰ meꝰ. p. Deus de meꝰ. ān. Trium puerorū cātemꝰ hymnū quē cantabāt i camino ignis bñdicentes dñm ps Bñ. ān. Statuit ea i eternum: et in scām scām ꝑceptū posuit t non ꝑteribit. ps. Laud. Rogamꝰ vos. hyꝰ. Audibenigne. ℣. Secto circū. Egressus ieꝰ secessit in ptes tyri et sydonis et ecce mulier chananea a finibꝰ illis egressa clamabat dicens: miserē mei dñe fili dauid. ps Bñ. oro. Deꝰ q̄ cōspicis. Ad primā. ān. Accedentes discipuli ihesu ad eū rogabant eū dicentes: dimitte eam q̄ clamat post nos. ps. Deus deꝰ meꝰ respi. Ad iij. ān. Non sū missꝰ nisi ad oues q̄ perierant domꝰ isrl dicit dñs. p. Lege pone. cap. Rogamꝰ vos R̄. t ℣. sicut in dnica p̄ceden. ad oēs horas dicunt. Ad vi. ān.
O mulier magna est fides tua
fiat tibi sic̄ petisti. p Dese. La.

Hec est volūtas dei sanctificatio vra abstineatis vos a fornicatione vt sciat vnusq̄sq; vas suū possidere i sanctificatione et honore. Ad ix. ān. Vade mulier semel dixi tibi si crediderīs videbis mirabilia ps Mirabilia. Capitulum

Dilectus dei est ne supergrediat quis neq; circūueniat in negocio frem suū q̄n vindex est dñs de his oībꝰ sic̄ p̄dixim' et testificati sumꝰ. Ad

vs̄ ān Sede a dextris. ꝓ. Dixit dñs xp̄. Rogam⁹ vos. ℟. Esto nobis. hy⁹. Ex more do. ℣. Angelis suis. ā. Dixit dñs mulieri chananee: nō est bonū sumere panē filioꝝ t mittere canib⁹ ad manducandum: vtiq; dñe nāt catelli edūt de micis que cadūt de mēsa dñoꝝ suoꝝ ait illi ies⁹ o mulier magna est fides tua fiat tibi sicut petisti. ꝑs Magt. ozō. De⁹ q̄ conspi.

℣ Feria.ij. t q̄tidie p hebdo. dicunt ℣. t℟. ad mat. ꝯz ozdinē hysto. dñicalis: ita tñ q̄ ℟. ferialia non omittātur. Lec. i

ODerat sup esau iacob ꝓ bñdictione sua q̄ benedixerat ei pf Dixitq; i corde suo Venient dies lucⁱ⁹ pfis mei t occidā iacob ffem meā Le. ij.

ANciata sūt hec rebecce q̄ timēst vocans iacob filiuz suū dixit ad eū. Ecce esau ff tu⁹ minat vt occidat te. l. iij

NUnc g fili audi vocē meā t fuge ad laban ffezmeum l aran. habitabisq; cuz eo dies paucos donec requescat furoꝝ fratris tui t cesset idignatio ei⁹ obliuiscat q̄ eoꝝ q̄ fecisti in eū: postea mittā t adducā te inde hucan. Ego principiū q̄ loquoꝝ vōbis ꝑs. Bñ⁹.

DRespaq̄s oēs de⁹ vt ozō familiā tuā q̄ se affligendo carnē ab alimētis abstinet sectando iusticiā a culpis ieiunet. ℣. Adv̄s ān. Qui me misit mecū est nō reliqt me solū qz que placita sunt ei facio sē per. ꝑs. Magnificat. Oratio

APesto supplicationibus nostris oēs ds t qb⁹ fiduciā sp̄ade pietatis idulges: cō suete mie t bue benign⁹ effectū Per. ¶ Feria tertia. Lec. i.

DIxit q̄q rebecca ad ysac. Tedet me vite mee ꝓpter filias beth. Si acciperit iacob vxorē de stirpe h⁹ tre no

UOcauitq; Le. ij. Iouiuē ysaac iacob t bñdixit eū dixitq; ei. Noli accipere cōiugē de genere chanaan: sed vade i mesopotamiā syrie ad domū batuel patris matris tue accipe tibi inde vxorez de filiabus auunculi tui Lectio iij.

QUunq; dimisisset euz ysac pfect⁹ venit mesopotamiam syrie ad laban filium batuel syri fratrez rebecce matris sue ān. Unus est enim magister vester qui in celis est dicit dominus. ꝑs. Benedictus

DErfice q̄s dñe Oratio. benignus tu nobis obsequantie sancte subsidium: vt q̄ te auctore facienda cognouimus te operante impleamus Per dñm. Ad vesperas. ān. Qui maiorem vestruz erit minister vester: quia omis qui se exaltat humiliabit⁹ dicit dominus: ꝑs. Magnificat. Oratio.

PRopitiare ꝙs dñe supplicationibus nr̃is et alaruz nostraz medere languoribus vt remissione ꝯcepta in tua sp benedictiõe letemur. Per d-

℣ Feria quarta. Lectio pria

EXitur egress⁹ iacob de bersabee puenit arã. Cumꝙ venisset ad quẽdaz locũ vt vellet in eo requiescere post solis obitũ: sulit de lapidib⁹ q̃ iacebãt supponẽs capiti suo dormiuit in eod̃ loco. Le. scda.

VIditꝙ in sõnis scalã stãtem super terrã et cacumẽ eius tãgens celũ angelosꝙ ascendẽtes et descendẽtes dñm iuntxũ scale dicentẽ sibi. Ego sũ dñs dei abrahã pris tui et ysaac t. tũ

TErrã in ꝙ dormis tibi dabo et semi tuo eritꝙ germen tuũ sicut pulus terre ego ero custos tuus ꝙcunꝙ preperis et reducante in terrã hanc. ãn

Ecce ascendim⁹ hierosolymã et filius hois tradetur ad crucifigendũ. ꝑs Benedict⁹ ℣ ō.

POpulũ tuũ ꝙs dñe ppitius respicet quos ab esce cãrnalib⁹ ꝑcipis abstinẽ a noxiis ꝙq̃ vitiis cessare concede

Per. Ad vs an. Sedere autẽ mecũ non est meũ dare vobis: sꝫ q̃b⁹ paratũ est a pfe meo. ꝑ.

OEcclesie ℣ ō. Mag. restitutor et amator: viri/ge ad te tuoz corda seruorum vt spũs tui feruor ecõceptus: t

in fide inueniantur stabiles et opere efficaces. ꝙ ℣ Feria. v.

ANꝙ euigilasset Lec. i. iacob de sõno ait Vere dominus est in loco isto et ego nescieba. Pauẽsꝙ ꝫ terribil inquit est locus iste: non est hic aliud nisi dom⁹ dei et porta celi.

SUrgẽs ꝫ mane tulit lapidem quẽ supposuerat capiti suo et erexit in titulũ fundens oleũ desup: votũ etiã vo

SI fuerit L. tij. uit dicẽs. dñs mecum et custodierit me in via p quã ãbulo reuersusꝙ fuero pspere in domum patris mei erit mihi dñs in deũ et lapis iste quẽ erexi in titulũ vocabit⁹ dom⁹ dei. Cũctorũꝙ q̃ dederis mihi decias offeraz tibi ãn. Ego non ab hoste testimoniũ accipio: sꝫ hoc dico vt vos salui sitis ꝙs.. ℣ ō.

PResta nobis dñe ꝙs auxilium gre tue vt ieiunijs et orationib⁹ cõuenient intenti: liberemur ab hostib⁹ mẽtis et corpis: Ad vs. an. Opa q̃ ego facio testimoniũ perhibent de me qz pf me misit. ꝑ W. ℣ ō

ADesto dñe famulis tuis et perpetuã benignitatem largire poscẽtib⁹ vt his qui te auctore et gubernatore gliantur congregata restaures: et restaurata cõserues. ꝙ ℣ Fe-

PRosect⁹ ꝫ riavi. Lec. i. iacob venit in terrã orien

talē ad domū laban auunculi sui seruiuitq; ei septēnis pro rachele filia sua q̄ erat pulcra facie. Celebratisq; ex.more nuptijs: vespe laban filiā suā liā introduxit ad iacob Lectio ij.

MAneq; facto vidit lia m̄ dixit ad socerū suū Pro rachel seruiui tibi: q̄re liaz imposuisti mihi? Ad quod laba Nō est in loco nr̄o cōsuetudinis vt iuniores ante tradam̄ ad nuptias. Imple hebdomadam copule huiꝰ thanc dabo tibi p opꝰ quo fruitur̄ es mihi septē annis alijs. Lectio tertia.

ACquieuit placito ebdomada transacta rachel duxit vxorē tamorē sequētis p tulit prioꝛi. Videns aūt dñs q̄ despiceret liam aperuit vuluā eiꝰ sororē sterili ꝑmanēte que genuit q̄tuoꝛ filios scz. ruben symeō leui iudā. ān. Malos male ꝓdet vineā suā locabit alijs agricolis: q̄ reddēt ei fructū tpibꝰ suis. ꝓs. Bñ. Oꝛō.

OAq̄s oēs deꝰ: vt sacro nos purificante ieiunio: sinceris mētibꝰ ad sancta ventura facias ꝓuenire. Per Ad vs̄ ān. Querētes eū tenere timuerūt turbas: q̄ sicut ꝓphetam cum habebant. ꝑ. Mag.

OA quesumus dñe Oꝛō. populo tuo salutem mētis et corꝓoris vt bonis operibus inherendo tue semper ꝛ tutis mereatur ꝓtectione defendi. Per ¶ Sabbato. L.i.

CArnēs aūt rachel q̄ infecunda esset: inuidit sororī et ait marito suo da mihi liberos alioq̄n moriar. Cui ira tus respondit iacob. Num ꝑ deo ego sū: qui priuauit te fructu ventris tui. Lectio secūda

AIt illa habeo inquit famulā balam ingredere ad illā vt pariat super genua mea et habeā ex ea filios. Que ingresso adseviro peperit filiū quez rachel appellauit dā et pꝰ eū neptali Lectio tertia.

BEcoꝛ datusq; dñs rachel aperuit vuluā eius pepe ritq; filiū dicens. Abstulit deꝰ opprobꝛium meum: vocauit q̄ nomen eius ioseph: Dato autem ioseph: dixit iacob socero suo. Dimitte me vt reuertar in patriā meam. Sit itꝫ. ℟. Pater peccaui in celoꝫ coꝛaz te: iam non sum dignus vocari filius tuus. Fac me sicꝫ vnuz de mercennarijs tuis. ℣. Quāti mercennarij abundant panibus i domo patris mei: ego aūt hic fame pereo surgā ibo ad patrem meū et dicaz ei. Fac filia. Fac ¶ Si aliquod festū ix lecti. hac die contigerit hoc ꝓdictum ℟. eo anno ꝓtermittatur. ān. Dadam ad patrem meum et dicam ei: pater fac me sicut vnum ex mercennarijs

tuis. ℣s. Benedictus. Oratio

DAꝰs dñe nostris et fectũ ieiuniis salutarem vt castigatio carnis assumpta ad nostrarũ transeat vegetationẽ aiarum. ℣er. Dñica iij. xl. Advẽ ãn. Benedict⁹ ℣.

ESTote imitat⁹. Cap. Ihm rores dei sicut filij charissimi ambulate in dilectione sicut t xp̃s dilexit nos t tradidit semetipsũ p nobis oblationem et hostiã deo in odorem suauitatis. ℟. Igit ioseph ductus est in egyptũ: fuitq dñs cũ eo. ℣er. Quẽ erat vir in cunctis, prospere agens. ℣. Misert⁹ est eni dⁿ⁹ illius rois et⁹ opera dirigebat. ℣er. Gloria. ℣er.

ECce temp⁹ idoneũ hy⁹ medicinape ccaminuꝝ q̃ bus deũm offendimus cordeꝝ verbis operib⁹. Qui prius ac ꝑpitius nobis pepercit hactenus ne nos cum nostris perderet tantis iniquitatibus. Hũc igitur ieiunijs cum precibus t lachrymis mitisq bonis alijs placem⁹ deuotissimi. Ut nos a cunctis sordibus purgãs ornet virtutib⁹ angelicis t cetibus cõiungat in celestib⁹. Sit benedictus genitor eiusq vnigenitus cũ spũ paraclito trin⁹ t vn⁹ de⁹ amen. ℣. Angel⁹ suis ãn. Vedit pf penitẽti filio sto lãpmã pfert anulũ: nã t calciamẽta illi ebuẽs celebrauit magnificiuitũ habem⁹ stolã ꝑmã in lauachro anulum fidei signaculũ. ℣s. Magn. Oratio.

QUesumus oꝑs de⁹ vota humilitũ respice: atq ad defensionẽ nram dexteraz tue maiestatis extende. ℣er. Ad cõple. ãn. Signatũ est sup nos lumen vultus tui dñe de⁹ dedisti letitiaz in corde meo. ℣. Cũ invocarem. cap. Tu in nobis. ℟. In pace. hy⁹. Christe q lux ℣. Custodi nos. ãn. Media vita in morte sumus quẽ querim⁹ adiutore ꝛni si te dñe q ꝑ petis nr̃is iuste tracti scẽ bosce fortis scẽ tmisericors saluator amare morti ne tradas nos. ℣. Nũc dimittis. ℣. Ne proijcias nos in tempore senectutis cum defecerit virtus nostra ne derelinquas nos dñe. Scẽ de⁹. ℣. Noli claudere aures tuas ad preces nostras. Sancte fortis ℣. Qui cognoscis occulta cordis parce peccatis nostris. Scẽ t misericors vsq ad finem ãn. hec ãn. ꝺr sup ps. Nunc dimittis: q xv. dies ℣. Vo nõ dicũtur nisi in sabbatis: t in dominicis t in festis ix. lectionũ. t tunc ꝑ mus tert⁹ ℣. a singulis clericis ex parte chori dicũtur. Secundus vero ℣. ex alia parte chori a solo clerico dicit. Ita tamen q in sabbatis dicũtur i superiori gradu t in dominicis in secunda forma. Similiter fiat in festis ix lec. In festi añs duplicibus ad vtrũq cõplet. i

superiori gradu dicũtur loco nec hãbitu mutato. Ad matutinas inuitatorium. In manu ma dñe: Omnes fines terre. ꝑ Venite exultemus. Hymnus

O Larum decus ieiunij mõstratur orbi celitꝰ q̃ xp̃s auctor omnium cibis dicauit sbstinens. Hoc moyses carus deo: legisq; lator factus ẽ hoc helyam per aera curru leuauit igneo. Hinc damel mysteria victor leonũ viderat q̃ hoc amicus ĩtimus sponsi iohannes claruit. Nec nos sequi donũ deus exempla q̃ssmonie tu robur auge mentium dãs spiritale gaudiũ. Q̃esta pater per filiũ p̃esta per almũ spiritũ: cum his per euũ triplici vnus deus cognomine. Amẽ.

In primo noc. ãn. Seruite. ꝑ. Btus vir. ℣. Dicet dño. Hac die in primo nocturn. et quotidie per hebdo. legantur lectiones de ioseph vsq; ad finẽ geneseos quando de dominica et de temporali agitur. Le. p̃m a

IOseph cum sexdecim ẽt annorum pascebat gregẽ cum fratribus suis adhuc puer: et erat cum filijs bale et zelphe vxorum patris sui. Accusauitq; fratres suos apud patrem suum crimine pessimo. ℟. Videntes aũt ioseph a lõge loquebãtur mutuo fratres dicẽtes. Ecce sõniator venit nite occidam⁹ eum: et videam⁹ si prosint illi somnia sua. ℣. Cumq; vidissẽt ioseph fratres sui q̃ a patre cũctis fratribus plus amaretur oderant eum: nec poterant ei quicq̃ pacifice loqui et dicebant. Ecce. Le. ij

ISrael autem diligebat ioseph super omẽs filios suos: eo q̃ in senectute genuisset eum. Fecitq; ei tunicam polimitam. Videntes autem fratres eius q̃ a patre cunctis filijs plus amaretur: oderãtq; eũ: nec poterãt ei deq̃ pacifice loqui. ℟. Dixit iudas fratribus suis ecce ismaelite transeũt venite venundemur et manus nre non polluantur. Caro enim et frater noster est ℣. Cumq; abiisset ruben ad puteum et non inuenisset eum scissis vestibus q̃ gensq; ad fratres suos ait puer nõ cõparet et ego q̃ ibo. Le. iij.

ACcidit q̃q; vt visũ somniũ referret fratribus suis q̃ causa maioris odij seminarius fuit: dixitq; ad eos Audite somniũ meũ q̃ vidi. Putabam nos ligare manipulos in agro: et quasi meũ manipulum cõsurgere et stare: vestros q̃ manipulos circũstantes adorare manipulũ meũ. Ait derunt frẽs eius. Nunq̃d rex nr̃ eris aut subiiciemur ditiõi tue. Hec ḡ causa somniorũ atq; sermonũ inuidie et odij fomitem

ministrauit. ℟. Videns iacob vestimenta ioseph scindit vestimenta sua cum fletu & dixit Fera pessima devorauit filium meum ioseph. ℣. Congregati autem cūctis liberis ei⁹ vt consolarentur dolorē patris noluit eos audire sed dicit Fera pes. Ali⁹ ℣. perhebdo. Vide si tunica filij tui sit an non: & cū vidisset pater ait. Fera pe. Filia Fera pes. In. ij. noc. ān. Bonor. hs. Conserua. ℣. Ipse liberauit me. Medie lec. de sermone beati ioannis epi L. nii

Ditur a patre iacob sanctissimo ioseph sanctus a fratres qui salutē pfis ad illos: & ipsorū ad patrē referret vt inter absentes medi⁹ veri usq; salutis nūcius existeret: vt quod de semetipsis absentes scire non poterant ioseph referente cognoscerent: et disiunctos huius relatio iungeret quos locorū diuersitas separabat. Quē cum venientez de longe conspicerent iquiūt Ecce adest somniator ille Venite itaq; & occidamus illū: et videamus quid prodēdāt illi somnia eius ℟. Joseph dum intraret in terrā egypti liguā quam non nouerat audiuit. Manus eius in laboribꝰ seruierunt. Et lingua eius interpres loquebatur sapientiam ℣. Diuertit ab oneribus dorsum eius. Manus. Lectio. v.

Orephanda rabies iiquorum non licet ioseph nō licet inq; impunitum eē q̄ bonus est: non licet meliorē mihi esse cum malis et quasi iuidi aliquid perdant. aut dispēdium alicuius rei incurrāt. Sic bonor. vita detrimentū est pessimor. Zelant mansuetū inuidi: modestū superbi: probum improbi: mitē tumidi inimica emulatione lacessunt. ℟. Memento mei dum bñ tibi fuerit. Et suggeras pharaōi vt educat me de isto carcere quia furtim sublatus sū et hic innocēs in lacum missus sum. ℣. Tres eni adhuc dies sunt post quos recordabitur pharao ministerij tui: vt reuocet te in graduz pristinū tūc memento mei. Et

Ditur ioseph scūs L. vi innocens vite inuidiam: & emulos in se fratres sancta excitat vita. Bonuz mali videre non possunt. Deniq; venīdem ad se lacerant: seuiunt: necare festinant. Nolunt meliorem viuere. ne degeneres ipsi possent improperia sustinere Cur innocentē zelas inimica fraternitas? cur iuides bono? Cur pati simplicē non potes? Cur modestū ꝓsequeris? Cur probū non diligis? Cur rea innocentis sanguinis inueniris ℟. Dixit ruben fratrib⁹ suis

nunquid non dixi vobis nolite peccare in puerũ et non audistis me. Ecce sanguis ei exquiritur. ℟. Merito hec patimur qz peccauimus in fratrẽ nrm videntes angustiã aie ei⁹ dũ deprecaret nos et non audiuimus. Ecce. Elia Ecce. In tij. no. ãn. Preceptũ. ps. Celi enar. ℟. Scapule suis. Scom lucaz

IN illo tempore: Erat iesus eiciens demonium et illud erat mutum. Et cũ eiecisset demoniũ locutus est mut⁹ et admirate sũt turbe. Et rel. Omelia ex cõmentario venerabilis bede presbyteri.

DEmoniacus iste apũ matheum non solũ mutus: sed et cecus fuisse narrat. Curatus q̃q dicitur a demonio: ita vt loq̃retur et videret. Tria generalia signa simul in vno homine ꝓpetrata sũt. Nec⁹ videt: mutus loqtur: possessus a demonio liberatur: Quod et tunc carnaliter factũ est: sed q̃tidie cõplet in cõuersione credentiũ vt expulso ꝑmũ demone fidei lumen aspiciãt: velde ad laudes dei tacẽtia pri⁹ora laxentur. ℟. Merito hec patimur qz peccauimus in fratrem nostrũ videntes angustiam aie ei⁹ dum deprecaret nos et non audiuim⁹. Idcirco venit sup nos tribulatio. ℣. Dixit ruben fratribus suis: nunquid nõ dixi vobis: nolite peccare in puerum et non audistis me. Idcirco ve. Lectio viij.

QUidã autẽ ex eis dixerunt In beelzebub principe demoniorũ eicit demoña Non hoc aliquid de turba: sz pharisei calũniabantur et scribe: sicut alij euangeliste testãtur. Turbis quidẽ que minus eruditevidebantur dñi semp facta mirantib⁹ illi contra vt negare hec vel que negare nequiuerant: sinistra interpretatione peruertere laborabãt quasi hoc non diuinitatis: sz ĩmundi spiritus opera fuisset id est beelzebub qui erat deus accaron. Nam beel quidẽ ipe est baal: et zebub autez musca vocatur. ℟. Tollite hinc vobiscũ munera et ite ad dominũ terre: et dũ inueneritis adorate eum super terrã. De⁹ aũt meus faciat vobis eũ placabilẽ et remittat et huc fratrem vestrum vobiscũ et eũ quẽ tenet ĩ vinculis. ℣. Sumite de optimis terre frugib⁹ in vasis vestris et ꝺferte viro mũera. De⁹

HEc iuxta quedam V. ix mendosa exẽplaria nõ littera vel ꝺ in fine nois ẽ legenda sed b. Beelzebub ergo baal muscaruz: id est vir muscarũ siue habẽs muscas interpretatur: absurde videlicet ĩmolaticij cruoris ex cui⁹ spur

mi

cissimo ritu vel noie principē
demontorum cognoiabat. Et
alij tētantes signū de celo q̄-
rebant ab eo: vel in morē he/
lie ignē de sublimi venire cu-
piebant vel in similitudinem
samuelis: tēpore estiuo mugi
re tonitrua chorusare fulgu
ra. hymbres ruere: quasi non
possent t illa caliginari vice-
re: ex occultis t varijs aeri pas
sionib⁹ accidisse. ℟. Loquēs
ioseph ffib⁹ suis t dixit. Pax
vobis nolite timere, p salute ei
vestra misit me dñs antevos.
℣. Eleuauitq; vocē cū fletu quā
audierūt egyptij oisq; dom⁹
pharaonis t dixit fratrib⁹ su-
is. Pax. Glia Pax. ℟. Ferial. Iste est frater vr mimus
de quo dixeratis mihi vs mi-
sereatur tui fili mi Festinauit
q; in domū t plorauit. Quia
erūpebant lachrymē non po
terat se continere. ℣. Attollēs
autem ioseph oculos vidit bē
iamin stantem cōmota sūt oia
viscera eius sup fratrē suum.
Festina. Glia. Qz. ℟. Dixit
ioseph vndecī fratrib⁹ suis e-
go sū ioseph quē vendidistis
in egyptū adhuc vivit pr vr
senior de quo dixeratis mihi.
Ite adducite eū ad me vt pos
sit vivere. ℣. Biennio est enim
q̄ cepit eē fames t frat adhuc
restant anni q̄nq;. Ite. ℟. Nū
ciauerunt iacob dicentes: io-
seph filius tu⁹ vivit t ipse dñā
tur in totā terrā egypti q̄ au-
dito revixit spūs eius et dixit:
Sufficit mihi vadā et videbo
eū anteqū moriar. ℣. Cumq; au
disset iacob q̄ filius ei⁹ viveret
quasi de graui sōno euigilās
ait. Sufficit. Glia. Vadā. ℣.
Ipse liberauit. In laudi. ān.
Fac benigne in bona volūta-
te tua vt edificent dñe murti e
rusalem. ps. Miserere. ā. Do
minus mihi adiutor est nō ti-
mebo quid faciat mihi homo
ps. Confitemini. ān. De⁹ mi-
sereatur nostri t benedicat no
bis. ps. De⁹ de⁹. ān. Vim vir/
tutis sue oblit⁹ est ignis vt pu
eri tui liberarentur illesi. ps.
Benedicite. ān. Sol t luna lau
date deū qz exaltatū est nomē
ei⁹ soli⁹ ps. Laud. ca. Estote.

IEsu q̄dragenarie hȳ⁹
dicator abstinentie: q̄ ob
salutē mentium hoc sanxeras
teiunium. Quo paradiso red
deres: seruata parsimonia q̄s
inde castri margia illecebrosa
depulit. Adesto nūc ecclesie
adesto penitentie: q̄ p suis ex
cessibus orat, pfusis fletibus.
Tu retroacta crimina tua re
mitte gratia: t a futuris ad-
hibe custodiā mitissime. Ut
expiati animis ieunio, x victi-
mis tēdam⁹ ad paschalia di-
gne colenda gaudia. Q ām pr
p filiū. ℣. Secuto cirām. Je-

sus aūt cū ejecisset demoniū
locut⁹ est mut⁹ ⁊ admirate sūt
turbe.℣. Bñ⁹. oro. Quesum⁹
ops de⁹. Ad ꝓmā ān. Si in di
gito dī ejicio demonia ꝓfecto
venit in vos regnū dei.℣. De
us de⁹ me⁹. Ad tertiā ān. Dū
fortis armat⁹ custodit atriū
suum in pace sūt oīa q̄ possi/
det.℣. Legē pone. cap. Esto
te.℟. Bonū mihi dñe q̄ hūili
asti me. Bonum mihi lex oris
tui super milia auri et argen
ti.℣. Manus tue fecerūt me et
plasmauerunt me da mihi in
tellectum vt discam mandata
tua. Bonum. Gloria. Bonuz
℣. Dicet dño. Ad vt. ān. Qui
non colligit mecū dispergit: ⁊
qui non est mecum contra me
est.℣. Defecit. Capitulum.

Hec scitote fratres kari/
gentes q̄ omnis fornica
tor aut īmundus aut auarus
quod est idolorū seruitus non
habet hereditatem in regno
christi et dei.℟. Septies i die
laudem dixi tibi domine. De
us meus ne perdas me.℣. Er
ravi sicut ouis que perierat
require seruum tuum domine
quia mandata tua nō sū obli
tus. Deus. Gloria patri. Septi
es.℣. Sepulcis suis. Hec℟.
ꝑdicta super horas supradi=
cto modo per xv. dies dicanꝫ
Ad vesperas ān. Sedes a dex
tris.℣. Dixit dñs: cap. Esto=
te.℟. Educ de carcere aiam
meam. Ut cōfitebitur nomini
tuo domine.℣. Perijt fuga a
me et non est qui requirat ani
mam meam. Ut confitebitur.
Gloria patri. Educ. Hoc pre/
dictuz℟. dicatur quotidie ad
vesperas per hanc hebdoma
dā q̄n de feria agitur. hy⁹. Ec
ce tempus.℣. Angelis suis.
ān. Extollēs quedā mulier vo
cem de turba dixit: beat⁹ ven=
ter qui te portauit ⁊ vbera que
suxisti: at ie⁹ dixit ꝙ mo bti
qui audiunt ℣ bū dei ⁊ custodi
unt illud.℣. Mag̃t. Oratio
Quesumus omnipotēs deus
Supradict⁹ ordo hymnoruz
hui⁹ dñice seruet̄ per xv. dies
⁊ cet̄a. ¶ Feria ij. ⁊ quotidie
per hebdo. dicunt℣. ⁊℟. ad

matu. ꝫ ordinē noc. hystorie
dñicalis Ita tñ q; R. ferialia
non omittātur vt supradictū
est in prima hebdomada ad-
uēctus dñi. Et si nullū festum
ix. lec. per hanc hebdo. contin-
tunc primū R: ferial. scilicet
Iste est ff. erit iij. in iiij. feriar
alia duo R. ferial. in sabbato
dicunt. Si aliquod festuz ix.
lecti. in aliqua feria per hanc
hebdo. cōtigerit tūc primū R.
ferial. erit iij. quādo primo dici
tur de ctio noc. t alia duo fer.
R. dicunt qñ vltimo dr de fer.
per hebdo. Si aūt tria feria
p hāc hebdomadā vacauerit
tūc primū R. ferial erit iij. qñ ō
iij. noc. dr t alia duo R. ferial
dicunt loco octaui t noni R.
qñ vltimo dr de fer. Si vo nul
lū festū nouē lec. per hāc heb
domadā cōtigerit tūc dicetur
primū R. in iiij. fer. t alia duo
sabbz. vt supradictū est Le. l.

ALiud quoq; vidit sōniū
quod narrans fratrib⁹
sit. Vidi per sōniū quasi solē
et lunā t stellas vndecim ado
rare me. Quod cū patri suo t
fratrib⁹ retulisset: increpauit
eum pater et dixit. Quid sibi
vult hoc sōnium quod vidisti
Num ego t mater tua et fra/
tres tui adorabim⁹ te sup trā

IVidebant ḡ eū Le. ij.
fratres sui. Pater vo rē
tacitus cōsiderabat. Cūq; fra
tres illius in pascēdis gregi-
bus patris morarent i sychē
dixit ad eū israel. Fratres tui
pascūt greges in sychimis: ve
ni mittā te ad eos. Lec. iij.

QUo respondente presto
sū: ait a d eū israel Vade
et vide si cūcta, pspera sint er
ga fratres tuos t pecora t re-
nūcia mihi quid agak. ā Ām
dico vobis q; nemo propheta
accept⁹ē in pria sua. ps Bñ⁹

QOrdinib⁹ nris qs Oro.
domine gratiā tuā beni
gn⁹ infunde: vt sicut ab escis
corporalibus abstinemus ita
quoq; sensus nostros a noxiis
retrahamus excessib⁹. Per.
Ad tertiam. Capitulum.

LIberamini mundi estote
auferte malū cogitatio
num vestraz ab oculis meis
quiescite agere querite discite
bñfacere. R. Bonū mihi. Ad

QUerite iudiciū vi. Cap̄
subuenite oppresso: iudi
cate pupillo: defēdite viduaz
veniter argue me dicit dñs R.
Seru⁹. Ad ix. Capitulum

SI fuerint peccata vestra
vt coccinū quasi nix deal
babuntur: t si fuerint rubra q̄
si vermiculus velut lana alba
erunt. Hec cap̄. dicuntur sup
horas in feriis vsq; ad passio-
nem dñi qñ de feria agit. Ad
vō. ān. Jesus aūt transiēs p
mediū illoz ibat. W. Oro.

Sabueniat nobis ꝙs dñe mia tua: vt ab iminentibus peccatoꝝ nostroꝝ ꝙcul te mereamur ꝓtegente eripi te liberãte saluari. ℣. Feria

Mssus de valle ebron venit in sychem: i ueniteꝫ eũ vir errantez i agro et interrogauit ꝺo ãreret. At ille rñdit: Fratres meos ãro: ídica mihi vbi pascũt greges Dixit ei vir. Recesserũt de loco isto: audiui aũt eos dicẽtes eam⁹ ſ dothaim Lectio ſcõa.

Errexit ioseph p⁹ frẽs suos et inuenit eos in dothaim Qui cũ vidissent eum ꝓcul anteq̃ accederet ad eos cogitauerunt illũ occidere et mutuo loquebantur. Lectio tertia

Ece somniator venit: venite occidamus eũ et mittamus in cisternam veterem: dicemus q̃ fera pessima deuorauit eũ. Et tunc apparebit illi quid ꝓsint sibi sõnia sua. ãn. Si duo ex vobis ꝓsenserit super terrã de oi re quancũq; petierint fiet illis a patre meo qui i celis est dicit dñs ℣. Bñ⁹

Exaudi nos õps ℟. et misericors de⁹ et continentie salutaris ꝓpiti⁹ nobis dona concede ꝑ Ad vñã. Ubi duo vel tres congregati fuerint in noĩe meo in medio eoꝝ sum dicit dñs ℣. Ua nos dñe ꝓte ℟. ctione defende: et ab oi semp iniq̃tate custodi. ℣. Feria

Adiẽs aũt q̃rat Lec. i. hoc ruben nitebat liberare eũ de manibus eoꝝ et dicebat. Non interficiamus aiam eius nec effundam⁹ sanguinẽ eius: sed ꝓiicite eũ in cisternã veterẽ que est in solitudie manusq; vestras seruate innoxias

Hec aũt dicebat Lec. ij. volens eripere eũ ⁊ manibus eoꝝ et reddere patri suo Confestim enĩ vt peruenit ad lari nudauerũt eum tunica talari et polimita miseruntq; in cisternã que nõ habebat aquã

Et sedentes vt Lec. iij comederẽt panẽ viderũt ismahelitas venire de galaad et camelos eoꝝ portantes aromata in egiptum. Dixit ergo iudas fratrib⁹ suis. Quid nobis ꝓdest si occiderim⁹ fratrem nostrũ et celauerim⁹ sanguinem ipsius? Melius est vt venundetur ismahelitis et manus nostre non polluãtur: caro enim et frater noster est. in. Audite et intelligite traditiones quas dominus dedit vobis ℣. Benedictus ℟. ano.

Presta nobis ꝙs dñe vt salutarib⁹ ieiunijs eruditi a noxijs quoq; vitijs abstinentes ꝓpitiationem tuã facilius impetremus. ꝑ Ad vñã. Non lotis manib⁹ manducet

re nō coinquat hoiem. ℟s ℣.

COncede quesumus ℣ō
ōps deus vt qui ꝓtectōis
gratiaꝫ querim⁹ liberati a ma
lis oibus securi tibi mēte ſuia
mus. ℣er. ℒ Feria.v. Lec.i.

ALquieuerūt fratres ⁊mo
nitibus eius ⁊ pretereunti
bus madianitis ⁊ negociatori
bus extrahentes ioseph de ci-
sterna vendiderunt ismahelis
tis triginta argenteis Qui du
xerunt eū in egyptū. Le.ij.

REuersus est ruben ad ci
sternā nō inuenit puerū
⁊ scissis vestibus ꝑgēs ad frēs
ait: puer nō cōparet ⁊ ego quo
ibo? Tuleruut aūt ei⁹ tunicam
⁊ sanguine hedi quē occiderāt
tinxerūt mittētes q̄ ferrēt ad
patrē ⁊ dicerēt. Hanc inueni-
mus: vide vtrū tunica filij tui
sit an nō? Lectio tertia.

GIacob cū cognouiſſet tu
nicā ioseph ait. Tūica filij mei
est. Fera pessima comedit eum
bestia deuorauit ioseph. Scis
sis q̄ vestib⁹ indut⁹ ē cilicio lu-
gens filiū multo tpe. ℟. Opa
mini nō cibū qui perit sed qui
ꝑmanet in vitā eternā. ℟s. B⁹

COncede quesum⁹ ℣ō.
ōps deus: vt ieiuniorum
nobis sancta deuotio ⁊ puriſi-
cationem tribuat et maiestati
tue nos reddat acceptos ℣er
dūm. Ad vs ān. Panis enim
dei est qui de celo descendit et
dat vitam mūdo. ℟s Mag. ℣

SAbiectū tibi ꝓpl'm q̄s do
mine propiciatio celestis
amplificet: tuis semper faciat
inhęrere mandatis. ℣er.
ℒ Feria sexta Lectio prima.

QOngregatis aūt cūctis li-
beris eius vt delinirēt do
lorē patris noluit cōsolatiōez
accipere: sed ait. Descendam
ad filiū meū lugēs i infernum
Et illo ꝓseuerāte Le.ij.
in fletu ismahelite vendi
derūt in egyptū ioseph phuti-
phar eunucho pharaonis: ma-
gistro militie. Fuit aūt dñs cuz
ioseph: ⁊ erat vir in cūctis ꝓſpe
rans. Habitabatq̄ in domo
dñi sui q̄ optime noverat eē dñm
cū eo: ⁊ oia q̄ gereret ab eo dirī
gi in manu illi⁹. Lectio.iij.

IOseph inuenit gr̄az coram
dño suo: ⁊ ministrabat ei:
a quo ꝓpositus oibus guber
nabat creditam sibi domuz: et
vniuersa q̄ sibi tradita fuerāt
ān. Dñe vt video ꝓpheta es tu
patres nri in mōte hoc adora
uerūt. ℟s Benedict⁹. ℣

IEiunia nra q̄s dñe benigno
fauore ꝓsequere: vt sicut
a libi mētis abstinemus in cor
pore: ita a vicijs ieiunem⁹ i mē
te. ℣er. Ad vs ān. Veri ado-
ratores adorabūt patrē in spū
⁊ vitate. ℟s. Mag. ℣

DEstra q̄s ōps de⁹ vt q̄ in
tua ꝓtectiōe cōfidimus:

cta nobis aduersantia te ad iuuante vincamus. Per.

℣Sabbato Lectio prima.

Benedixitq; dñs domui egyptij ppter ioseph tmltiplicauit tã in edib' q̃ i agris eius substantiã nec dcq̃ aliud nouerat nisi panẽ q̃ vescebat. Erat aũt ioseph pulcer facie t decor' aspectu. Lectio.ij.

Post multos itaq; dies iniecit dña oculos suos i ioseph t ait. Dormi mecum. Qui nit. Ecce dñs me' omib' michi traditis ignorat qd habet in domo sua: nec quicq; est qs non in mea sit potestate: vl non tradiderit michi preter te q̃ vxor eius es. Lec.iij.

Quomõ ergo possum hoc malũ facere t peccare in dñm meũ? Huiusmodi verbis q singulos dies mlier molesta erat adolescẽti: et ille recusabat stu prã. Inclinauit se iesus et scribebat i tra: si qs sine petõ ẽ mittat i eã lapidẽ p̃ B' oro

Presta q̃s ops deus vt q̃ se affligendo carnem ab alimẽtis abstinent sectãdo iustitiam a culpa ieiunẽt Per.

℣Dñica.xl. Adv̄s a. Bñdicõs. Ipm. Capitulum

Scriptũ est qm̃ abraham duos filios habuit vnũ de ancilla t vnum de libera sz qui de ancilla sm carnem natus est: q̃ autem de libera per repromissionẽ. R'. Audi isrl. hy' Ecce temp' n̄. Angelis suis ān. Nemo te cõdẽnauit mulier: nemo dñe: nec ego te cõdẽnabo iã ãpli' noli pecca

Oncede re.p. Mro

q̃s ops de' vtq; ex meritonr actionis affligimur tue gr̃e cõsolatione respirem'. p. Admatut. inuita. Pplz dñi toues pascue el' Venite adoremus deũ. ps. Venite hy'. Clarũdecus. In pmo noc. ān Seruite. ps. Beat' vir n̄. Dicet dño Hac die incipiat exodus t legat ptotã hebdo. vsq; ad finẽ qñ de tpali agit. Le.i.

Hec sũt nõa filior isrl q̃ ingressi sũt in egyptum cũ iacob singuli cũ domib' suis introiert. Ruben: Symeõ Leui: Juda: Issachar: Zabulõ: t Beniami: Dã: t neptalim: Gad t Aser. Erãt igit õs aie eor q̃ ingressi sũt de femore iacob septuagintaq; q. Joseph aũt i egypto erat: q̃ mortuo t vniuersis fratrib' ei' oĩ q cognatõe sua filij isrl creuerũt: q̃si germinãtes mltiplicati sũt ac roborati nimis i pleuerũt trã. R'. Locut' ẽ dñs ad moysẽ dicẽs: descẽde i egyptũ dic pharaoni vt dimittat pplz meũ Indurauit ẽ cor pharaonis nõ vlt dimittere pplm nisi i manu forti. ℣. Vidẽs vidi afflictiõez ppli mei qui ẽ in

egypto ⁊ gemitū eoꝝ audiuit descendi liberare eum. Indu ratum. Lectio secunda.

SUrrexit iteres rex nou⁹ super egyptuꝝ qui ignorabat ioseph ⁊ ait ad populū suum. Ecce ppls filiorū israel multus ⁊ fortior nobis est. Venite sapienter opprimam⁹ eū ne forte multiplicetur. Et si ingruerit cōtra nos bellū addatur inimicis nostris: expugnatisq; nobis egredietur de terra. ℟. Stetit moyses coram pharaone ⁊ dixit hec dic̄ dñs. Dimitte populū meū vt sacrificet mihi in deserto. ℣. Dñs de⁹ hebreoꝝ misit me ad te vt dicam tibi. Dimitte. Lec. iij.

QRepositis itaq; eis magistros operū vt affligerē eos onerib⁹. Edificauerūt ciuitates tabernaculorū pharaoni phiton ⁊ rameses: quantoq; opprimebant eos tanto magis multiplicabātur ⁊ crescebant. ℟. In mari via tua ⁊ semite tue in aquis multis. Deduxisti sicut oues populū tuū In manu moysi ⁊ aaron. ℣. Trāstulisti illos per mare rubrū ⁊ transuexisti eos p aquā nimiā. Dedu. Glia. In. Inuit. noc. ℣. Bonoꝝ. ps. Confus. ℣. Ipse ibe. Wedie lec. ō sermone bti iohannis ep̄i. L. iiij.

STabat moyses in monte non armis sed p̄cib⁹ pugnaturus: stabat extensis ad celū manibus deuoto ozās affectu. Non de terra sed ō celo auxiliū postulabat. Pugnabat cū hostib⁹ absens: cum externis sine bello decertabat: Ut quē loci diuersitas ab inimicis se iunxerat orationis affectus bellatorē p̄sentē hostibus exhiberet. ℟. Qui p̄se quebant populū tuū dñe demersisti eos in pfundū. Et in colūna nubis ductor eoꝝ fuisti dñe ℣. Exclamauerunt filij israel in angustijs suis ad dñm misit eis saluatorē. Et. L. v.

AJt moyse orante pugna occulta: sed magnifesta victoria. Latenter dimicat vt euidenter deuincat Sol⁹ orat vt multi saluentur. Stabat ei moyses in monte iam p̄ximus celo: iam vicin⁹ sideribus. Et quanto eum sublimitas montis extulerat: tanto oratio deo proximum exibebat. ℟. Cantate dño glorioſe enī honorificatus est equū ⁊ ascensorem p iecit in mare. Adiutor ⁊ protector factus est mihi dom⁹ in salutem. ℣. Currus pharaōis et exercitū ei⁹ p̄iecit in mare Adiutor. Lectio sexta.

HJt moyse orāte victoria cessante mestitia: potentior hostis efficitur iugi corpe fatigato. Desinit israel vincere moyse desistente in p̄ce. Ut

dum diuersa ppris exhibẽtur
ozationis nobis potentia de-
monstraretur. Deniq; taz diu
ista diũsitas valuit: ꝙdiu moy
si iugis ozatio defuit. Perse/
uerante prece ꝓseuerans victo
ria roborat. Jam geritur pu-
gna cũ hoste iam amelech ꝓci
bꝰ debellatur. ℟. Moyses fa
mulus domini ieiunauit qua-
draginta diebus ꝛ quadragin
ta noctibus. Ut legẽ dñi mere
retur accipe. ℣. Ascendit moy
ses in montem synai. Ut Hlia
In iij. noc. ãn. Preceptũ ꝺs.
Leli enar. ℣. Scapulis suis ꝺs

iohẽm

In illo tempore:
Abijt iesus trãs mare ga
lilee quod est tyberiadis et se-
quebatur eũ multitudo magꝝ:
quia videbant signa que faci
ebat super his qui infirmabã
tur. Et rel. Omelve. be. prcs.

Qui signa ac miracula do
mini ac saluatoris recte
cum leguntvel audiunt acci-
piunt nõ tam in his quid fozi
stupeant trendũt: ꝙ quid ho
rum exẽplo intꝰ agere quid ip
si in his mysticũ perpẽdere de
beant inspiciunt ℟. Splendi
da facta est facies moysi dñi a-
spiceret in eum dñs. Uidẽtes
seniozes claritatẽ vultꝰ eiꝰ ad
mirantes timuerunt valde ℣.
Descendit moyses de monte
portans duas tabulas lapide
as i manibꝰ suis scriptas vtraq;
digito dei. Uiden. Le. viij.

Ecce etenim appzopiquã
te pasca die festo iudeoz
sequentem se multitudinẽ do
minꝰ ꝛbo salutis parit ꝛ ope
curationis erigat. Nam sicut
alius euãgelista scribit. Loq-
batur illis de regno dei ꝛ eos q̃
cura indigebant sanabat. La
dem etiã doctrina ꝛ sanatione
completa paucis de cibarijs
eos abundantissime refecit.
℟. Ecce mitto angelũ meum
qui precedet te ꝛ custodiat ꝛp
Obserua et audi vocẽ meaz ꝛ
inimicus ero inimicis tuis: et
affligentes te affligam ꝛ pre
cedet te angelus meꝰ. ℣. Is-
rael si me audieris non erit i
te deus recens neq; adozabis
deum alienũ ego enim domi-
nus. Obserua

Lectio nona

Nos ergo omes fratres
charissimi huius exem-
plo sanctiappzopiquãte pas
cha die festo nostre redempti
onis est adiuncta frarrũ cater
ua dominum toto coꝛde seq̃/
mur quo actionum itinere e-
gressus sit: diligentissime cõ-
tẽplemur vt vestigia eiꝰ sequi
mereamur. Qui ei dicit se in
ipso manere: debet sicut ille
ambulauit et ipse ambulare.
Quicquid in nobis iperitie
nocentis in esse deprehendi-
mus crebza illius verbi audi
tione tergamur. ℟. Auditis-

rael ꝓcepta dñi: et ea in corde tuo ꝙsi in libro scribe. Et dabo tibi terrã fluentẽ lac ⁊ mel. ℣. Obserua igit ⁊ audi vocẽ meã et limic⁹ ero inimic⁹ tuis Et. Hlia. Et. ℟. feriat. Attẽdite ꝑple me⁹ legẽ meam. Inclinate aurẽ vestrã i verba oꝛis mei. ℣. Aperiã in ꝓbolis os meũ loquar ꝓpositiões ab initio seculi. Inclina. Hlia. Inclina. Hoc ℟. feriat. erit iij. ꝙtiens dicet ꝫ iij. noc. ꝑ hebdo. ꝙn de tpali ꝫ ℣. Ipse liberauit. In lau. ãn. Tũc accepta bis sacrificiũ iusticie ſl auertet facie tuã a pctis meis ℣. Miserere. ãn. Bonũ est sperare i dño ꝙ sperare i pncipibus ps. Cõfitemini. ãn. Bñdicat nos de⁹ ds noster bñdicat nos de⁹ ps. De⁹ de⁹ ãn. Potens es dñe erue nos ꝺ manu moꝛtis liberare nos de⁹ noster ps Bñdicite. ãn. Reges terre ⁊ oẽs populi laudate deũ: ps. Lauda. cap. Scriptũ est. hy⁹ Jesu ꝙ dragena. ℣. Scuto circũda. ãn. Abiit ies⁹ trãs mare galilee: ⁊ sequebat eũ multitudo magna qꝛ videbant ſl gna ꝙ faciebat: erat aũt pxim pascha dies fest⁹ iudeoꝝ. ps. Bñ⁹. Oratio. Cõcede ꝙs. Ad pximã ãn. Subiit ꝙ ies⁹ in mõtem ⁊ ibi sedebat cũ discipul⁹ suis erat aũt pximũ pasca dies fest⁹ iudeoꝝ. ps. De⁹ deus me⁹ respice. Ad iij. ãn. Accepit ꝙ ihesus panes et cũ gras egisset distribuit discũbentib⁹ similiter et ex piscibus quantum volebant. ps. Legem pone. cap. Scriptum ẽ ℟. ℣. sicut in pxima dominica pcedente ad oẽs horas dicũtur. Ad vi. ãn. De quinq panib⁹ ⁊ duobus piscib⁹ satiauit dominus quinq milia homim. ps. Defecit. Capitulum

LEtare sterilis que nõ paris erumpe ⁊ clama que non parturis: qꝛ multi filij deserte magis ꝙ eius que habet virũ. Ad nonam an. Satiauit dominus quinq milia hoim: de quinq panibus ⁊ duob⁹ piscibus ps. Mirabilia. Capit.

NOs autem fratres ſcom ysaac, promissionis filij sumus. Quod tunc is q̃ ſm carnem nat⁹ fuerat ꝑsequebatur eũ q̃ ſm spm. ita ⁊ nũc. sed qd dicit scriptura. Ejice ancillam ⁊ filium eius. Ad vesperas ana. Sede a dextris. psalm⁹ Dixit dñs. cap. Scriptũ est. ℟. Adduxit Chorus ꝑsequat⁹ totus ℟. eos dñs in fortitudie mã̃ cidauit eos nascẽtis agrorum Suxerũt mel de petra ⁊ oleum de firma petra ℣. Ieric⁹ ℟. Libauit eos ex adipe frumenti ⁊ de petra melle saturauit eos. Suxerũt Hlia. ℟. Adduxit. Hoc ℟ dr quotidie ad vs vizad pas

onē dñi.qñ de feria agit.ỹ.
ece tempus.ỹ.Angelis suis
.Illi hoies cū signū vidissēt
uod factū fuerat glorificabāt
eū t dicebant qz hic est salua
or mūdi.ps.Mag. ozō. Con
ede qs ℣Feria.ij.t quotidie
hebdo.dñr ỹ.t ℟ ad matu.
m ordinē noc.hysto.dñicalis
ta tñ ℣ ℟.feriat.nō omittat

Lec.i.

Oerant aūt filios israel egyptij t affligebāt illudētes eis:atq ad amaritu dinē perducebant vitā eorum operibus luti t lateris oiq fa mulatu q̄ solent in terre opib⁹ hoies deprimi.Creuit aūt isrl t cōfortat⁹ est nimis in egypto Precepit aūt pharao oī pplo suo dicēs. Quicqd in hebreis masculini sexus natū fuerit in flumē,pjcite dcqd feminini re

Lectio.secūda.

Pseruate. Post hec vir quidā d domo leui accepta vxore sue stirpis que peperit filiū:t videns eū ele gantē abscōdit mensib⁹ trib⁹. Postq̄ autē creuerat moyses egressus ad frēs suos vidit af flictionē eor t virū egyptiū p cutientē quēdā de hebreis fra trib⁹ suis.

Lectio tertia.

Q Unq circūspexisset huc atq illuc:et nullū adesse vidis set: percussū egyptū abscōdit sabulo. Audiuit autē pharao qđ factū fuerat t q̄rebat occi dere moysen. Qui fugiēs mo/ ravit̄ in tra madiā t sedit iux ta puteū.ỹ.Auferte ista hinc dicit dñs t nolite facere domū patris mei domū negociatōis

Ps. Benedictus. Oratio

Resta q̄sumus de⁹ vt obl nationes sacras ānua deuotiōe recolentes t corpetibi placea mus t mēte. Per. Ad vs an.

Soluite tēplū hoc dicit dñs t post triduū reedificabo illud: hoc aūt dicebat d tēplo corpo ris sui. Ps. Mag. Oratio

Oēpzecationē nr̄am q̄sumus dne benign⁹ exaudi:t qui bus supplicādi prestas affectū tribue deuotōis auxiliū. Per

℣Feria tertia. Lectio prima

In diebus illis:locutus est dñs. Ego dñs q̄ appui pa trib⁹ in deo oipotēte t nomen meū adonai non indicaui eis. Pepigi cū eis fedus: vt darez eis terrā peregrinatōis eorum chanaā terram in q̄ fuerūt ad uene. Ego audiui gemitū filio rū israel:quo egyptij eos oppl

Lec.ij. Et recordat⁹ sum pacti mei. Loqre g ad pharaonē regē egypti vt di mittat filios isrl de manu sua. Ingressi itaq moyses t aarō ad pharaonē fecerūt sicut p̄ce pit dñs. Tulitq moyses ỹgaz eorā pharaone t suis ei⁹: que versa est in colubrum.

Lec.iij. Fecerunt autez t malefici egyptiorū y incātatōes t

archana quedam similiter. Projeceruntq; singuli virgas que verse sunt in dracones sz devorauit virga moysi virgas eorũ. Jnduratum est cor pharaonis: et non audiuit eos sic̃ precepit dominus. ãn. Quid me queritis interficere hoiez qui vera locutus sum vobis. ℣s. Benedictus. ℣ratio

SAcre nobis dñe q̃s observationis ieunia t pie cõuersationis augmentũ: t tue propitiationis continuũ presentt auxilium. ℣per. Ad vñ ãn. Unum opus feci t admiramini quia totũ hoiem sanum feci in sabbato ℣. Wag℣rõ

DIserere dñe q̃s populo tuo t continuis tribulationibus laborantẽ ꝓpitius respirare concede. ℣per dñm.

℣Feria quarta. Lectio pma

PErrexit aũt moyses et filij israel de mari rubro: t supervenerunt in desertum. Ambulauerunt aũt trib⁹ diebus per solitudinem t non inveniebant aquã. Jndevenerunt in marath nec poterant bibere aquas: eo q̃ esset amare. Unde t congrnũ nomẽ loco imposuit vocans illud marath hoc est amaritudinem.

MUrmurabat aũt L. ii. populus contra moysen dicẽs. Quid bibem⁹? At ille clamauit ad dñm q̃ ostendit ei lignũ: Quod cũ misisset in aquas in dulcedinẽ versa sũt. Jn dieb⁹ illis constituit deus precepta filijs isrl: t ibi tentauit deus populũ. Lec. tertia.

SJ audieris vocem domini dei tui: t quod rectum est coram eo feceris t obedieris mandatis eius cunctũ lãguorem quẽ posui in egypto non inducam super te. Ego enim dominus de⁹ tu⁹ saluator. Venerunt aũt filij israel in helim vbi fuerunt duodecim fontes aquarũ t septuaginta palme et castrametati sũt iuxta aq̃s. ãn. Rabbi quis peccauit hic aut parentes eius q̃ cec⁹ nat⁹ est t respondit iesus t dixit neq; hic peccauit neq; parentes eius: sed vt manifestent opera dei in illo ℣s. Bñ⁹. ℣rõ

DEus qui t iustis premia meritorũ et peccatoribus ꝙ ieuniũ veniam prebes misere supplicib⁹ tuis vt reatus nostri confessio indulgentiaz valeat percipere delictor̃. ꝙ. Ad vñ ãn. Jlle homo qui dicitur iesus lutũ fecit ex sputo t linuit oculos meos t modo video. ℣s. Wagt. ℣ratio

PAteãt aures mie tue domine precibus supplicantium: t vt petentibus desiderata concedas: fac eos que tibi placita sunt postulare ꝙ.

℣Feria quinta. Lectio ꝑma

PRofectiq; de helim venerunt in desertum sin qđ est inter helym ⁊ sinai quinto decio die mensis secundi post ꝙ egressi sunt de terra egypti Murmurauit autē popul⁹ et congregatio filioꝝ israel contra moysen ⁊ aarō i solitudine. Dixeruntq; ad eos L.ij. filij isrl: Utinā mortui essemus per manum dñi in egypto qñ sedebamus super olas carniū ⁊ comedebamus panē in saturitate. Jnduxistis enim nos in desertū: vt occideretis omnē multitudinē fame. Dixit autem dñs ad moysen. Ecce ego pluam vobis panes de celo. Egrediatur populus et colligat que sufficiunt per singulos dies. Lectio tertia

IN diebus illis: Dixerunt moyses ⁊ aaron ad filios israel. Vespere scietis ꝙ dñs eduxit vos de terra egypti et mane videbitis gliaz dñi. Audiuimus enim murmur vrm contra dñm. Nos vero qđ sumus q⁹ murmuratis contra nos Non contra nos: sed cōtra dominum est murmur vestrū. ℟. Pater diligit filiū ⁊ omia demonstrat ei que ipse facit. ℣s. Benedictus. Oratio.

PReesta quesum⁹ oīps de⁹: vt quos letitia votiua castigant ipsa quoq; sancta deuotio letificet: vt terrenis affectibus mitigatis facilius celestia capiam⁹. Per. Advs̄ An. Sicut pater suscitat mortuos ⁊ viuificat sic ⁊ filius quos vult viuificat. ℣s. Magt. Oratio.

POpuli tui de⁹ institutor et rector pctā quibus impugnatur expelle: vt sempi tibi placitus: et tuo muniminе sit secur⁹ p. ℣ Feria vi. Le. i.

PAbit dñs vespe carnes vobis edere et mane panes in saturitate eo ꝙ audierit murmurationes vestras q̄ bus murmurati estis cōtra dominum. Accedite inqt moyses coram dño: audiuit enim murmur vestrū. Resp exerūt autem filij isrl ad solitudinez. Et ecce gla dñi apparuit l.ij.

DIxit aūt dñs ad moysen Dicite filijs isrl q⁹ vespe comedetis carnes et mane saturabimini panib⁹: scietisq; q⁹ ego sum dom⁹ de⁹ vester Factūq; est vespere ascendens cōturnix operuit castra: mane quoq; ros iacuit ꝙ circuitum castroꝝ. Tu. Lectio tertia

IN dieb⁹ illis filij israel comederunt mānā quadraginta annis donec venirēt in terrā habitabilē. Hoc cibo alti sunt per mensurā gomor: vsq; dum pergerent finesterre chanaan. Gomor autem decima pars ephi. Perrexeſt ergo filij israel de deserto sin

per mansiones suas. ān. Lazarus amicus noster dormit eam⁹ et a sōno excitem⁹ eū. ℣s

DEus qui Ozō. Bñ⁹. ineffabilib⁹ mundū re/nouas sacramētis ꝑsta ꝙs vt ecclesia tua eternis ꝓficiat institutis⁊ temporalib⁹ non destituat auxilijs. ꝑ. Ad vs̄ ān. Hic si hic fuisses lazarus nō esset mortu⁹: ecce iā fetet ꝙ triduan⁹ in monumento. ℣s.

AĀs ops de⁹ Ozō. M. vt ꝙ infirmitatis nr̄e cō/scij de tua virtute ꝓfidim⁹ sub tua semp ꝓtectōe gaudeam⁹. ꝑ. ¶ Sabbato. Lec. ꝓma

FIlij israel metati sunt castra in raphidin vbi ān erat aqua ad bibendū popl̄o Dixit aūt popul⁹ ad moysen Da nobis aquā vt bibamus. Respōdit moyses. Nolite tē tare dñz. Dixit ꝙq moyses ad dñz. Quid faciā populo huic Adhuc paululū⁊ lapidabūt

DIxit aūt dñs Lec. y. me ad moysē. Sume tecum seniores isrl̄⁊ virgaz qua per cussisti mare tolle i manu tua⁊ vade. Ec ego sto corā te ibi supra petrā oreb ꝙ cum ties ꝙq petrā⁊ exibit aq̄ vt bibat ppl̄s.

FEcit aūt moyses sicut p̄ cepit ei ds⁊ vocauit nomen loci illi⁹ tentatio. In diebus illis pugnabat amalech contra israhel in raphidim Et dixit moyses ad iosue. Elige tibi viros⁊ pugna⁹tra amalech Ego cras stabo in vertice collis habens virgā dei i manu mea. Fecit aūt iosue sicut ꝑcepit moyses⁊ pugnauit cōtra amalech. ān. Ego sū lux mundi qui sequit me nō ambulat in tenebris: sed habebit lumē vite dicit dñs. ℣. Bñ⁹ Oratio.

FIat ꝙs dñe ꝑ graz tuam fructuosus nr̄e deuotionis affectus: qz tūc nobis proderūt suscepta ieiunia si tue sint placita pietati. ꝑ. Ab hac die vsq ad crastinū octa. pasche nihil fiat ō festis ix. l. nisi solūmodo de festis/duplicibus⁊ ab hoc vsq ad cenam dñi trñ. Si aliqō duplex festū in hoc sabbato vel in sabbato seq̄nti contigerit: vesp̄e fiant de dñica⁊ solēnis memoria ō festo. ¶ Dñica i passione dñi Ad vs̄ ān. Bñ⁹. ℣s. Ipsū De inceps nulla dr̄ pneuma i fine ān. vsq ad octauas pasche. ℣ tamē⁊ Benedicam⁹⁊ Kyrie⁊ gr̄s dalia⁊ cetera hmōi cū pneuma dicunt more solito vsq ad cenam dñi Kyrie⁊. ℣o semper cū sua pneuma dicit. Lab̄m.

IUdica me dñe causā meā Imee defensor vite mee domine deus me⁹. ℟. Circunde derunt me viri mēdaces sine causa flagellis ceciderunt me Sed tu dñe defensor vindica

me.℣. Nisi tribulatio ꝓxima est t non est q̃ adiuuet. ℣ Nō dicitur Gloria sed repetatur ℟. Circundederunt. Hymn⁹

Vexilla regis ꝓdeũt fulget crucis mysteriũ quo carne carnis cõditor suspensꝰ est patibulo Cõfixa clauis viscerꝫ tendens manꝰ vestigia redemptionis gratia hic immolata est hostia. Quo vulneratus insuper mucrone dire lanceę vt nos lauaret crimie manauit vnda sanguine. Impleta sunt que concinit dauid fidelis carmine dicendo nationib⁹ regnauit a ligno ꝺeꝰ. Arbor decora et fulgida ornata regis purpura electa digno stipite tam scã membra tãgere. Beata cuꝰ brachijs ꝓciũ pependit seculi statera fertã ẽ corporis predamoꝫ tulit tartari. Ad istuz ℣. O crux aue. conuertat se chorus ad altare vsq; ad incentionem. ℣s. Magt. O crux aue spes vnica hꝰ passionis tpe auge pijs iusticiam reisq; dona veniã. Te sũma deus trinitas collaudat omnis spiritus quos p crucis misterium saluas rege per secla. amẽ ℣. Dederunt in escã meã fel. ℟. Et in sitim mea potauerunt me aceto. ℣. Ego sũ qui testimoniũ perhibeo de meipso et testimoniũ perhibet de me qui misit me pr̃. Magt. Oro.

Oesumꝰ oꝑs deus familiam tuã ppitꝰ respice: vt te largiente regatur in corpore te seruante custodiatur in mente. Per Adoꝑto. ãn Miserere. ꝑs. Cũ inuo. capm Tu in nobis. ℟. In manꝰ tuas dñe. Cõmendo spiritũ meum. ℣. Redemisti me dñe deꝰ veritatis. Cõmendo. Non dr. Gloria patri. Sed repetatur ℟. In manus tuas. Hymnꝰ.

Qultor dei memento te fõtis t lauachri roꝛẽ subijsse sanctũ te crismate inouatũ ℣ ac cũ vocante sõno castũ pectis cubile frontem locũq; corporis crucis figura signet Crux pellit omne crimẽ fugiũt crucem tenebre tali dicata signo mens fluctuare nescit Procul o ꝓcul vagantũ portenta sõnioꝫ procul esto perulcaci ꝓstigiatoꝛ astu. O toxtuose serpens qui mille per meãdros fraudesq; fluxuosas agitas q̃ eras corda. Discede xp̃s hic ẽ xp̃s hic est liquesce signũ qũ ipse nosti damnat tuam caterua. Corpus licet fatiscens iaceat recline paululum christum tamen sub ipso meditabitur sopore. Gloria eterno patri: et christo vero regi paraclitoq; sancto et nũc t imperpetuum. Amen. ℣. Custodi nos domine Ut pupillam oculi sub. ãn. O rex glorioſe

inter sanctos tuos q̄ semp es laudabilis: et tamen ineffabilis tu in nobis es nomen scm̄ tuū inuocatum est super nos: ne derelinq̄s nos de⁹ noster: vt in die iudicij nos collocare digneris: Inter sanctos tuos electos tuos rex bñdicte. ℣ Nunc dimittis ℟. Rex benedicte tuos per prospera dirige tuos: Inter sanctos. et vt vsq̄ ad finē ān. Alia ℟. Ut tergant miseras pia per ieunia culpas: Rex benedicte. Alia ℟. Atq̄ colant pure solemnia mystica pasche. Inter sanctos et electos tuos Rex bñdicte. Hoc cōpletoriū vsq̄ ad cenā dñi sup/ pradicto modo quodcūq̄ sit seruitium excepto q̄ in ferijs non dicuntur ℟. p⁹ p̄s. **Nunc dimittis.** ita tm̄ q̄ in sab. dicūtur ℟. in superiori gradu et in dominicis i scōa forma supradicto mō. In dñica ℟o ramis palmaꝝ ad vtrūq̄ cōple. in superiori gradu dicuntur. Similiter fiat in festis duplicibus infra passionē cōtingentib⁹ Dicantur etiā tria. feria aīi pasca in secūda forma. Ad matutinas inuitg **Hodie si vocem dñi audieritis: Nolite obdurare corda vestra.** p̄s. **Venite.** Et vt sine **Glia:** sed post p̄mm̄ tertium quintū ℟. p̄s. repetat. **Nolite obdurare.** post scōm vero et q̄rtū ℟. totū repetatur inui. Et sic fiat quotidie vsq̄ ad cenā dñi ad matu. de tpali tm̄ et cā subest. quia non dicit **Glia.** In fine. p̄s. **Venite.** hy⁹

PAnge lingua gloriosi p̄lium certaminis et super crucis tropheum dic triūphū nobilem qualiter redemptor orbis immolatus vicerit. De parentis prothoplasti fraude facta condolens quando pomi noxialis morte morsu corruit ipse lignum tunc notauit dāna ligni vt solueret. Hoc opus nostre salutis ordo depoposcerat multiformis p̄ditoris ars vt artem falleret et medelam ferret inde hostis vnde leserat. Q̄n venit ergo sacri plenitudo temporis missus est ab arce patris natus orbis conditor atq̄ ventre virginali caro factus p̄dijt Glia et honor deo vsq̄ altissimo vna patri filioq̄: inclito paraclito cui laus est et potestas p eterna secula Amen. In p̄mo noc. ān. **Vulpes foueas h̄nt et volucres celi nidos: filius aūt hominis non habet vbi caput suum reclinet.** p̄s. **Beat⁹ vir.** Hec sola ān. dī in p̄mo noct. sup p̄s. ante lec. et finiant p̄s. cū **Glia.** sicut in precedentib⁹ dñicis Itaq̄ q̄ quotiens scūq̄ dicitur **Glia.** post p̄s: et alleluia si necesse fuerit et sic fiat in sequentibus noc. huius dñi cet

in sequentib⁹ dieb⁹ vsq; ad ce
nã dñi. ℣. Erue a framea de⁹
ã meã. ℟. Et de manu ca
nis vnicã meã. ¶ Hac die ici
tur hieremias: legat q̃ti-
die vsq; ad pascha: qñ de tpali
agit. ¶ Ñ cũ fuerint ix. lec. de
tpali tũc in ꝑmo noc. de ꝓpheta hieremie tñ legant. Le. i

VErba hiẽmie filij elchie
de sacerdotib⁹ q̃ fuerũt
in anathot in terra beniamin
q̃b⁹ factũ est verbũ dñi ad eum
in dieb⁹ iosie filij amos regis
iuda: in tertiodecio ãno regni
ei⁹. Et factũ est i dieb⁹ ioachi
filij iosie regis iuda vsq; ad cõ
sũmationez vndecimi anni se
dechie filij iosie regis iuda vs
q; ad transmigrationẽ hieru
salẽ in mense q̃nto. Et tunc ſ-
niantur oẽs lec. v. ꝓphetia cũ
hac clausula. Hec dicit. Nisi
in trib⁹ noctibus añ pascha ℟.
Ista sunt dies quos obseruare
debetis tp̃ib⁹ suis. Quartade
cima die ad vesperum pascha
dñi est: ꝛ i quintadecima solẽ/
nitatem celebrabitis altissimo
dño. ℣. Locut⁹ est dñs ad moy
sen dicẽs: loquere filijs israꝛ ꝛdi
ces ad eos. Quartadeci. Hoc
predictũ ℟. nõ ỽr p hebdo. se
quentẽ: sz ad has mat. tñ ℣. ij

ET factũ est inquit hiere-
mias verbũ dñi ad me di
cens. Priusq; te formarẽ i ve
tro noui te: et anteq; exires de
vulua sanctificaui te: ꝛ ꝓphe
tam in gẽtib⁹ dedi te. Et dixi.
a. a. a. dñe de⁹. Ecce nescio lo
q̃ quer ego sũ. Et dixit dñs ad
me Noli dicere q̃ puer ego sũ
qñ ad oĩa que mittã te ibis ꝛ
vniuersa quecũq; mãdauero
tibi loqueris. Ne timeas a fa
cie eoꝝ q̃rego tecũ sũ vt eruaz
te dicit dñs. Hec dic. ℟. Mul
tiplicati sũt q̃ tribulant me et
dicent nõ est sal⁹ ipsi in ẽo ei⁹
Exurge dñs saluũ me fac de⁹
me. ℣. Neqñ dicat inimic⁹ me
us ꝓualui aduersꝰ eũ. Exur.

ET misit dñs manũ. ℣. iij.
suam et tetigit os meũ ꝛ
dixit dñs ad me. Ecce dedi ℣/
ba mea in ozẽ tuo: ecce ꝓstitui
te hodie sup gẽtes ꝛ sup regna
vt euellas ꝛ destruas ꝛ dispdas
ꝛ dissipes ꝛ edifices ꝛ plantes
Et factũ est verbuz dñi ad me
dicens. Quid tu vides hiere-
mia. Et dixi virgã vigilantez
ego video. Et dixit dñs ad me
Bene vidisti q̃ vigilabo ego
super verbũ meũ vt faciã illud
℟. Qui custodiebãt aiaz me
am cõsiliũ fecerunt in vnũ di-
centes. De⁹ dereliquit eũ ꝑsc
quimini ꝛ cõprehendite eũ q̃
non est qui liberet eũ. De⁹ me⁹
ne elonges a me de⁹ me⁹ in ad
iutoriũ meũ intende. ℣: Oñs
inimici mei aduersũ me cogi-
tabãt mala mihi verbũ iniqũ
mandauerunt aduersum me

dicentes. De⁹ vere. ℣. Hunc ℣. non sequat Helia. ℟. sed ℟. recipiat. Idē mod⁹ seruet in vi. t. ix. ℟. t in quotidianis ℟. super horas t in. iij. ℟. ad mat. t quotidie fiat hoc mōvicp ad pascha qñ ō tpali agit trñ In ij. noc. ñn Sicut exaltat⁹ ē serpens i heremo ita exaltari oz filiū hois. ℣. Cōserua me. ℟. De ore leonis libera me domine. ℟. Et a cozntib⁹ vnicozniū humilitatē meā. Sermo bti Iohannis episcopi. Lectio. iiij.

MAgnū hieremie sctissimi meritū: magnū ieuz collatū est diuinit⁹ donū. Magnū inq̄ hieremie est merituz qui ante pmerek q̄ nascik: añ sanctificak q̄ editur: añ ꝓphe/ta cōstituik q̄ mundi exordio potiak. Dicuntur ei⁹ merita t ab eo neceduz exercētur officia Dona narrank nec trī donorū cause tractātur Promotio ōz t necdū pmotōis negociū agitur. ℟. De⁹ me⁹ es tu ne discedas a me. Añ tribulatio pxima est t nō ē q̄ adiuuet. ℣. De⁹ de⁹ me⁹ respice i me. Añ. ℣.

OLim inqt dñs putare hieremia q̄ hodie te ꝓphetā cōstituo: aut nunc primū ad istā gentē cozrigendā pmitto Olim enī olim michi ꝓbatus ac not⁹ es: olim cōsecrat⁹ ac dign⁹: olim ꝓpheta gētib⁹ institut⁹ Te michi eptū: te idoneū pscientia ipa mōstrault. Tibi ꝓphetandi psagiū t fiduciaz pdicandi attribui. Per te pphete officia t mee dispositionis nūcia pferri ad illos institui. ℟. Tota die cōtristat⁹ ingrediebar dñe qñ aīa mea impleta est illusiōib⁹ Et vim faciebant q̄ q̄rebant aiam meā. ℣. Et q̄ inqrebant mala michi locuti sunt vanitates t dolos tota die meditabāt⁹. Et. ℟. vi

NEnī nemo exterreat: nemo tibi formidinē vanā imittat: inter me t ipos tu eris medi⁹ q̄ iussa pferas: pcepta ostēdas: mādata edicas. Nec poteris reticere q̄ loquoz: nec silēdo possis afferre pniciē q̄ pdicādo poteri pferre salutē. Quid est inqt dñator oz dñe Cur tuniozi tam onerosū pōd⁹ imponis? Cur ad cozrigendum pplz etatē quulā dirigis? Cur ꝓphetādi michi tātā operaz credis? Tu. ℟. De⁹ me⁹ eripe me de mānu pctōris t de manu ꝫ legē agētis t iniqui. Añ tu es patiētia mea. ℣. Eripe me de inimicis meis de⁹ me⁹ t ab insurgētib⁹ i me libera me Añ In. iij. noc. ñ. Recozdare mei dñe t erue me ab his q̄ psequūtur me. Cōs Celi enar. ℣. Repdas cū ipis ōs aiaz meā ℟. Et cū viris sanguinū vitā meam

IRillo tpe. Sexioh̄em. Dixit iesus turbis iudeo

rū t pncipib⁹ sacerdotū Quis ex vobis arguet me de pctō? Si veritatē dico: q̄re vos non creditis michi? Qui est ex deo verba dei audit. Et rel. Oīt.

PEnsate frēs bti gre. cū charissimi māsuetudinē dei. Relaxare pctā venerat et dicebat. Quis ex vobis arguet me de pctō? Non dedignat ex rōne ostendere se pctōrē nō esse: qui ex virtute diuinitatis poterat pctōres iustificare Sz terribile est valde qđ subditur Qui ex deo est verba dei audit Propterea vos nō auditis q̄ ex deo nō estis. ℟. Adiutor et susceptor me⁹ tu es dñe t i verbum tuū sperani. Declinate a me maligni et scrutabor mādata dei mei. ℣. Iniquos odio habui t legē tuā dilexi De. ℣. viij

SEni ipse ℣ba dei audit qui ex deo est: t audire ℣ba dei nō pōt q̄squis ex illo nō est: inde roget se vnusq̄sq; si verba dei in aure cordis pcipit: t intelligit vnde sit. Celestē patriā desiderare veritas iubet: carnis desideria pterere: mūdi gloriā declinare: aliena nō appetere: ppria largiri. Quem set ḡ apud se vnusq̄sq; nostrū: si hec vox dei in cordis ei⁹ aure conualuit: t q̄ iā ex deo sit agnoscit. ℟. In te iactat⁹ sum ex vtero de ventre matris mee de⁹ me⁹ es tu ne discedas a me Cū tribulatio p̄xima est t nō est q̄ adiuuet. ℣. Saiua me ex ore leonis t a cornib⁹ vnicornium hūilitatē meā. Cū. L. ij

QUam sūt nonnulli q̄ pcepta dei nec aure cordis pcipere dignant: t sūt nōnulli q̄ hec q̄dē corpis aure pcipere sed nullo ea mētis desiderio amplectūtur. Et sunt nōnulli q̄ libenter verba dei suscipiūt ita vt etiā in fletib⁹ cōpungāt: sz post lachrimas tēp⁹ ad inicitatem redeūt. Custos nāq; humani generi veneratr si samaritanū se nō esse diceret esse se custodē negaret. Sed tacuit quod recognouit et patienter repulit quod fallaciter audiuit dicēs Ego demoniū nō habeo. In quibus ℣bis qđ aliud nisi superbia nra p̄fundit ℟. In proximo ē tribulatio mea dñe t nō est q̄ adiuuet: vt fodeant man⁹ meas t pedes meos libera me de ore leonis Et enarrē nomē tuū frib⁹ meis. ℣. Eruc a framea de⁹ aiam meam: t de manu canis vnicā meā Et cē. ℟. In proximo. ℟. feria. Ne p das cum ipis deus aiam meā t cū viris sanguinū vitā meā Redime me dñe. ℣. Eripe me dñe ab hoīe malo a viro iniquo libera me dñe. Reditū. ℟. Auertas faciē tuā a peccatis meis t omnes iniquitates meas dele. ℣. Cor mundū crea in me deus t

libera eã ꝓpter inimicos meos eripe me. ℣n. Hec duo ℟ ferial. sꝫ dñr pariꝫ in vno die ꝫ quotiẽs dicit de. iij. noc. per hebd̃. de seruitio tpali. ℣. Intende aie mee ꝫ libera eã. ℟. Prop. er inimicos meos eripe me. Item ℣. dr quotidie ante lau. vsq; ad cenã dñi qñ de tẽ pali agit. In lau. ãn. Aide dñe afflictionẽ meã: qñ erect' est inimic' me'. ps. Miserere ãn. In tribulatione inuocaui dñm ꝫ exaudiuit me in latitudine. ps. Cõfitemini. ãn Judicasti dñe cãm aie mee defẽsor vite mee dñe deus me'. ℣. Deus de'. ãn. Populo meus qd feci tibi: aut qd molest' fui tñ de michi. ps. Benedic. ãn Hunquid redditur ꝓ bono malus qꝫ foderũt foueã aie mee. ps.

CHristus Cap. Laudate assistens põtifex futurorꝫ bonorꝫ perampli' ꝫ perfecti' tabernaculũ nõ manufactum id est nõ hui' creatiõis: neq; ꝑ sanguinẽ hyrcorꝫ aut vitulorꝫ sed ꝑ ꝓpriũ sanguinẽ introiuit semel in scta eterna redẽptõe inuenta. Hymnus.

LUstra sex qꝫ iam pacta tẽpus implẽs corpis se volente natus ad hoc passiõi deditus agnus in cruce leuat immolandus stipite. Dic acetũ fel arũdo sputa claui lãcea: mito corpus ꝑforat sanguis vnda ꝑfluit tra pontus astra mũd' quo lauant fluie. Crux fidelis int̃ õs arbor vna nobil': nulla silua talem ꝓfert fr̃de flore germine dulce lignũ dulces clauos dulce põd' sustinet. Flecte ramos arbor alta tẽsa laxa viscera ꝫ rigor lẽtescat ille quẽ dedit natiꝫas vt supni membra regis miti tendas stipite. Sola digna tu fuisti ferre ꝑcũ seculi atq; portuꝫ ꝓparrare nauta mũdo naufrago quẽ sacer cruor perunxit fusus agni corpore Gloria ꝫ honor. ℣. Eripe me de inimicis meis de' me'. ℟. Et ab insurgẽtib' in me libera me ã. Quis ex vobis arguet me de pctõ si veritatẽ dico vobis quare vos nõ creditis michi. qui est ex deo verba dei audit: ꝓpterea vos nõ auditis qꝫ ex deo non estis. ps. Bñ' orõ. Quesum' ops de'. Ad primã ã: Ego de mõiũ nõ habeo: sꝫ honorifico patrẽ meũ dicit dñs ps. Deus de' meus respice. Ab hac die ꝫ deinceps vsq; ad octa. pasc. nõ dr ℟. Jesu xpe. sꝫ post cap statim dr ℣. ab vno solo puero ex parte cho. loco nec habitu inutato. ℣. Exurge dñe adiuua nos. ℟. Et libera nos, ꝓpt nomẽ tuũ. Hoc eodẽ mõ dicit quotidie vsq; ad cenã dñi qñ d tpali agit tm. Ad. iij. ãn Ego gloriã meã nõ q̃roꝫ q̃ q̃ pater meus dicet. ps. Legẽ pone Capitul'

Christus assistēs pōtifex. ℟. Erue a framea de⁹ aiam meā. Et de manu canis vnicā meā. ℣ Eripe me dñe ab hoie malo a viro iniquo libera me. Et. ℣ De ore leonis. Ad vi. ā. Amē amē dico vobis si q̄s sermonē meū seruauerit mortē non gustabit in eternū. ps. Defecit. cp̄.

SAnguis xp̄i q̄ p spīm scm semetipm obtulit imaculatū deo emundabit cōsciētiā nram ab opib⁹ mortuis ad seruiendū deo viuēti. ℟. De ore leonis libera mē dñe. Et a cornibus vnicornīū humilitatē meam. ℣ Erue a framea deus animā meā: de manu canis vnicam meā. Et. ℣. Ne q̄das cuz impijs. Ad. ix. ā. Abrahā pater vester exultauit vt videret diē meū vidit et gauisus ē. ps.

IDeo frēs Lap. Mirabil' xp̄us noui testamenti mediator est: vt morte intercedēte repromissionē accipiāt: qui vocati sunt eterne hereditatis. ℟. Principes p̄secuti sūt me gratis et a verbis tuis formidauit cor meū. Letabor ego super eloquia tua. ℣ Quasi qui inuenit spolia multa. Letabor. ℣. Eripe me dñe ab homie malo ℟. Et a viro iniq̄ libera me.

Ad vs. ān Sede a dextris. ps Dixit dñs. Lap. Christus assistens. ℟. Usq̄quo exaltabit inimicus meus sup me Respice et exaudi me dñe deus me⁹.

℣ Qui tribulāt me exultabūt si mot⁹ fuero ego aūt in misericordia tua speraui. Rel. Non ordīa patri. sed ℟. reincipiatur. Hoc ℟. dr quotidie ad vs̄ per heb. q̄n de tpali agitur hy⁹. Aerilla regis. ℣ Dedekt in escā meā fel. an. Amē amē dico vobis antequ abraham fieret ego suz. sustulerūt lapides iudei vt iacerent in eū: ihesus aūt abscōdit se et exiuit de templo. ps. Mag. orō. Quesum⁹ ops de⁹ ¶ Feria. ij. in passiōe dñi. Ad matut. Inuitatorium Adoremus dīm Qui nos redemit per crucē. ps. Venite. Hoc tnuitato. dr quotidie ad matu. vsq̄ ad cenaz dñi q̄n de feria agitur. hy⁹. Pangelingua. Ad noc. ān. Dñs defēsor ps. Dñs illuminatio. Et alie ān cū suis p̄is de noc. more solito dicūtur. et sic fiat in singulis noctur. quotidie vsq̄ ad cenā dñi q̄n de feria agit. Quotidie per hanc hebdo. dicūtur ℣. et ℟. ad matu. sm ordinem nock. ℟. ℣. hystorie dūicalis excepto primo ℟. q̄s nō dicet ita tñ q̄ ℟. ferial. nō omittāt

¶ Factum est Lec. pma. verbuz dñi secūdo ad me dicens: q̄d tu vides? Et dixi. Ollam succēsam ego video et facie ei⁹ a facie aquilonis. Et dixit dñs ad me. Ab aquilone

pandek malũ sup oẽs habitatores terre. Quia ecce conuocabo omnes cognationes regnorum aq̃lonis dicit dñs. Et venient et ponent vnusq̃sq; soliũ suum in introitu portaꝝ hierusalem et sup oẽs muros eius in circuitu: et sup vniuersas vrbes iuda: et iudicia mea cũ eis sup oẽz malitiã eoꝝ q̃ dereliquerũt me et libauerũt dijs alienis et adorauerũt opa manuuz

Surge q̃ dñs Lec.ũ. suaꝝ. Tu accinge lũbos tuos et surge et loq̃re ad eos oia q̃ ego p̃cipio tibi. Ne formides a facie eoꝝ nec eni timere te faciã vultũ eoꝝ. Ego q̃ppe dedi te hodie in ciuitatẽ munitã et in colũnã ferreaz et in murũ ereũ sup oẽm terrã regib⁹ iuda: p̃ncipib⁹ ei⁹ et sacerdotib⁹ et pplo terre. Et bellabũt aduersũ te et nõ p̃ualebũt qz ego tecũ sũ ait dñs vt liberẽ te Lectio tertia

Et factũ est verbũ dñi ad me dicẽs. Vade et clama in auribus hierl̃m dicẽs. Recordatus sũ tui miserãs adolescẽtiã tuã et charitatẽ despõsationis tue q̃n secuta es in deserto i terra q̃ nõ seminat. Sanctus isr̃l dño p̃mitie frugũ eius oẽs q̃ deuorant eũ delinquũt mala venient sup eos dicit dñs. Audite verbũ dñi dom⁹ iacob et oẽs cognationes dom⁹ isr̃l Hec dicit dñs Quid inuenerũt in me p̃res vri iniq̃tatis q̃z elongauerũt a me et ambulauerũt p⁹ vanitatẽ et vani facti sũt. In lauacr. tps

Domine ad⁹ ferie Lap̃m demõstrasti mihi et cognouisti mihi studia eoꝝ et ego q̃si agn⁹ mãsuet⁹ q̃ portat ad victimã .hy⁹. Lustra sex. Eripe me de inimicis ãm. In die magno festiuitatis stabat ies⁹ et clamabat dicẽs: si q̃s sitit veiat ad me et bibat .℣. Bñ⁹

Sanctifica q̃s dñe Oro. nsa ieiunia et cũctaꝝ nob ppiti⁹ indulgẽtiã largire cui parũ. Per. Ad p̃ma ãn. Aie ipioꝝ fremebãt aduersum me et grauatũ est coꝝ meũ sup eos ps. De⁹ in no. Ad iij. ã. Judicasti dñe cãm aie mee defẽsor vite mee dñe de⁹ me⁹ ps. Acgẽ

Facie meã nõ Lap̃. pone auerti abscrepãtib⁹ et cõspuentib⁹ i me dñs de⁹ auxiliator me⁹ et iõ nõ sũ cõfusus. ℟. Erue a framea. ℣. De ore leonis. Ad vi. ãn. Popule meus q̃d feci tibi: aut q̃d molest⁹ fui rũde mihi. ps. Defecit Lapi.

Omie de⁹ auxiliator meus et iõ nõ sum cõfusus: iõ posui faciẽ meã vt petrã durissimã: et scio q̃n nõ cõfũdar ℟. De ore leonis. ℣. Ne p̃das cũ impijs. Ad ir. ãn. Rũquid redditur p̃ bono malũ: q̃z foderunt foueã aie mee. ps. Mirabilia testimonia Capitulũz

Confundant q̄ me p̄seqū tur: non cōfundar ego: paueant illi: non paueā ego induc sup eos diē afflictionis et duplici cōtritione p̄tere eos dñe de⁹ noster. ℟. Principes ℣. Eripe me dñe ab hole malo Supradict⁹ ordo hymnorum cap. i. t ān. seruet q̄ die vsq; ad cenā dñi ℟. t ℣. ad oēs horas p hebdo. dicunt q̄n of de capite ieiunij vsq; ad cenā dñi in ferialib⁹ diebus tm̄ Adus̄ ān. t p. feria. La. Judicasti dñe. Hoc ca. ōr ad us̄. vsq; ad iij. fer. an̄ pascha q̄n de fer. agit. ℟ Asq; quo ℣. Vexilla regis. ℣ Ederūt in escā ān. Si q̄s sitit veniat: et bibat: t de ventre ei⁹ fluēt aque viue p̄s. Mag. Oratio.

Da q̄s dñe populo tuo spiritū veritatis t pacis: vt te tota mēte cognoscat: t q̄ ubi placita sūt pia deuotōe exerceat. p̄r. Feria iij. Lec. i.

Et nō dixerūt vbi est dñs q̄ ascendere nos fecit de egypto. Qui duxit nos per desertum p terrā inhabitabilem t inuiā p terrā sitis: et imaginē mortis transire ad insulas cethim: videte t mittite i cedar t cōsiderate vehementer: t videte si factum est huiuscemodi. Si mutauit gēs deos suos t certe ipsi non sunt dij. ℟. Populus vero meus mutauit gloriam suā in idolum. Obstupescite celi super hoc: et porte eius desolamini vehemēter dicit dñs. Duo enim mala fecit p̄pl⁹ meus: me dereliquerunt fontem aque viue et foderunt sibi cisternas que retinere nō valent aquas.

Ecce dicit dominus. Arguā te malitia tua: t auersio tua increpabit te. Scito t vide quia malum et amarum est dereliquisse te deū tuum t non esse timorem eius apud te dicit dñs A seculo confregisti iugum meum rupisti vincula mea et dixisti non seruiam In omni enim colle sublimi t sub omni ligno frondoso tu p̄sternebaris meretrix. Vide vias tuas i cōualle: scito quid feceris ān. Tempus meum nōdū aduenit tempus autem vestrū semper est paratum p̄s. Bñ⁹

Ostra tibi domine| oro q̄sum⁹ sint accepta ieunia: que nos et expiando. gr̄a tua dignos efficiant: et ad remedia perducāt eterna. p̄r Adus̄ ān. Vos ascendite ad diem festum hunc ego nō ascēdam quia tempus meum nondum aduenit. ℣. Magnificat.

Da nobis q̄sum⁹ Oro. domine perseuerantem i tua voluntate famulatū: vt in diebus nostris t merito t numero populus tibi seruiens augeatur. p̄r dominum.

℣ Feria quarta. Lectio ꝓma
Hec dicit dñs. Sic cōfudi
antur fur qñ deprehendit: sic cōfuse sunt dom⁹ isrl ipi reges eoꝝ principes eoꝝ sacerdotes eoꝝ pphete eoꝝ dicētes ligno pater meꝰ es tu: lapidi tu me genuisti. Uerterūt ad me dorsum: non faciē: in tpe afflictionis sue dicēt. Surge: liberanos. ℟. Secundū numerū l. ij. nos ciuitatū tuarū erāt dñi tui tuda: et ipi surgant: liberēt te dicit dñs. Quid vultis mecum iudicio cōtendere. Oēs dereliquistis me dicit dñs frustra percussi filios vros disciplinā nō recepistis. ℣ Exterminauit l. iij. gladius vr pphetas vros q̄si leo vastator gñatio vestra. Videte verbū dñi dom⁹ iuda. Hec dicit dñs. Nūquid solitudo factus sū isrāeli aut tra serotina? Quare dixit pplus meus recessim⁹ nō veniemus vltra ad te. ℟. Nunqd obliuiscit virgo ornamēti sui: aut spōsa fascie pectoralis sui: ān. Oues mee vocē meā audiūt: ego dñs ag̃ eas. ℣. Benedictus. Oratio

Sanctificato hoc ieiunio deus tuoꝝ corda fidelium miserator illustra: rq̄b⁹ devotionis ꝑstas affectū ꝑbe supplicantib⁹ pium benign⁹ audirū. Per. Ad vs̄ ān. Multa bona opera operatus sum vobis, ꝓpter quod opus meum vultis occidere. ℣. Magt. Oratio

Aduenias q̄s dne mīa tua sperata supplicib⁹: et eis celestis munificentia tribuat quatenus recte petēda postulent: postulata ꝓcipiāt. Per

℣ Feria quinta. Lectio ꝓma
Populus meus oblitus est mei diebus innumeris. Hec dicit dñs. Audet clama fmonesibus ꝫ aqlonē: dices Reuertere adūsatrix isrl ait dñs: nō auertā faciē meā a vobis q̄: ego sanctus sū dicit dñs: nō irascar in eternū. Nec dic l. ij.
Tamē scio iniqtatē tuā: quō in deū tuū peccasti: et dispersisti vias tuas alienis et vocē meā non audisti. Cōvertimini filij revertētes. dicit dñs q̄: ego vir vester: et assumā vos vnū de ciuitate: et duos de cognatione: et introducā vos in syō: et dabo vobis pastores iuxta cor meū: et pascēt vos scientia: et doctrina. Lectio tertia.
Non dicent vltra archa testamēti dñi: neq; ascēdet sup cor: neq; recordabunt illi⁹ nec visitabit: nec fiet vltra. In tpe illo vocabūt hierm solium dñi. Et ꝯgregabūt ad eā oēs gētes in noīe dñi: nō ambulabūt p⁹ prauitatez cordis sui pessimi. ān. Quid molesti estis huic mulieri op⁹ enim bonum operata est in me. ℣. Benedictus. Oratio.

Resta q̃s omps de⁹ vt dignitas ꝓditionis hũane per imoderãtiaz sauciata medicinal⁹ parsimonie studio reformet ℟. Advs̃ ân. Mittens hec mulier in corp⁹ meũ hoc vnguẽtũ ad sepeliẽdũ me feẽ ℣ ps Magnificat. Oratio Sto q̃s dñe ꝓpitiꝰ plebi tue vt q̃ tibi nõ placẽt respuẽs mox potiꝰ repleat delectationib⁹ mãdatoꝝ ℟. ¶ Feria vi. Hanc ivit domꝰ iuda .l. ad domũ isrl: t veniẽt simul de terra aqlonis ad terrã quã olim dedi patrib⁹ vestris Hec dicit dñs. Patrẽ vocabis me: t post me ingredi nõ cessabis Sed quõ si cõtemnat mulier amatorẽ suũ sic cõtẽpsit me domꝰ isrl dicit dñs Lec. ij. Vox in vijs audita est ploratꝰ t vlulatꝰ filioꝝ isrl: qm̃ iniquã fecerũt viaz suam. Obliti sũt dñi dei sui. Cõuertimini filij reuertẽtes: t sanabo auersiones vras. Ecce nos veniemꝰ ad te: tu ei es dñs deꝰ Vere mẽdaces .le. iij. nf erant colles t multitudo montiũ. Vere i dño deo sal⁹ isrl. Cõfusio comedit laborez patrũ nostroꝝ ab adolescentia sua. Dormiemꝰ i ꝓfusione nra t operiet nos ignominia nra: qm̃ dño deo nro peccauimꝰ. Hec dic dñs viro iuda et hirlz. Rouate vobis nouale t nolite serere sup spinas. Ap propinq̃bat aũt dies festꝰ t q̃rebãt principes sacerdotum quõ ihesũ interficerẽt sz timebãt plebẽ. ℣ ps. Bñdictus. ℟ Oratio Oꝛdibus nris q̃s dñe auxilium gre tue benignus infunde: vt pctã nostra castigatione volũtaria cohibẽtes tẽporaliꝰ potiꝰ maceremur q̃ supplicijs deputemur eternis ℣ Advs̃ â. Principes sacerdotũ cõsiliũ fecerũt vt ihesũ occiderent dicebãt aũt nõ in die festo ne forte tumultꝰ fieret in ppl̃o ℟ Oncede ps. Mag. Oꝛ nobis q̃s dñe veniã pctõrum t religionis augmentum atq; in nobis tua dona multiplices tuis fac mãdatis pẽ = pitiores ℣. ¶ Sabbato .l. Circũcidimini dño: t auferte ꝓputia cordiũ vrꝝ ne forte egrediat vt ignis indignatio mea: t succẽdat t non sit q̃ extinguat ꝓpꝛ malitiam cogitationũ vestrarũ. Annũciate in iudea i hirlm audiri facite: loqmini t canite tuba i terra. Hec dicit. ℟ Lectio sca. Clamate fortit t dicite cõgregamini t ingrediamur ciuitates mũitas. Leuate sig̃nũ in syõ. Cõfortamini nolite stare: qz malũ ego adduco ab aq̃lone: t ꝓtritionẽ magnã Ascẽdet leo de cubili suo t ꝓdo gentiũ se leuabit. Egressꝰ est de lo

co suo vt ponat terrā tuaz i de solationem. Lectio tertia.

Ciuitates tue vastabūtur remanētes absq; hīatore. Sup hoc aūt accingite vos cilicijs plangite t vlulate: qa non est auersa ira furoris dñi a me: et erit in die illa dic dñs Peribit cor regis t cor principis: t obstupescēt sacerdotes t pphete consternabūt t dixi Heu heu heu dñe de⁹ Ergo ne decepisti pplm istū t hierm dicens. Pax pax erit vobis. Et ecce pcessit gladi⁹ vsq; ad aiaz. ān. Desiderio desideraui hoc pascha manducare vobiscum anteq; patiar ℣s. Bñ⁹. Oō.

Pro ficiat qs dñe plebi tibi dicata pie deuotionis affectu: vt sacris actionib⁹ erudita ꝙto maiestati tue sit gratior: tanto donis potioribus augeatur. Per. Vinea in ramis palmarū. Adus ān. Bñdictus. ℣s. Ipsum. Capitulū

Hec fratres sentite in vobis qd t i xpo iesu: q cuz in forma dei eēt nō rapinā arbitrat⁹ ē eē se equalē deo: sz semetipsū exinanuit formā serui accipiēs. ℟. Circūdederūt. vtq; in hebdo pria pce. hoc ℟. bz qrtā die ad vs vsq; ad cenaz dñi nisi in sēbis vel. h⁹ dñice. hy⁹. Vexilla regis. ℣. Vidērūt ines cā. ān. Clarifica me pr apd te metipsū claritate quā habui

priusq; mūd⁹ fieret. ℣. Oō.

Omnipotēs sempiterne de⁹ q hūano generi ad imitandum hūilitatis exēplū saluatorē nrm carnē sumere t crucē subire fecisti cōcede ppitius vt et patientie ipius hre documēta resurrectionis ptortia mereamur. Per. Ad matutinū. Ipsi vo nō cognouerunt vias meas. Quib⁹ iurauī in ira mea si introibūt in requiē meaz. ℣ Venite. hy⁹. Pange lingua. In primo noc. hec sol. ān. dicit dñs dns. ā. Quid molesti estis huic mulieri op⁹ eni bonū operata est in me. ℣s. Beatus vir Lectiones in pmo noctur. de pphetia hieremie p ordinē le

Hec dicit dñs gānt. L. i. Deserta erit oīs terra: sz tamen cōsūmationē non faciā Lugebit terra t merebūt celi desup: eo q locut⁹ sū. Cogitaui t nō penitebit me: nec auersus sum ab eo. A voce eqtantis et mittētis sagittā fugiet oīs ciuitas Euerse vrbes derelicte sunt t nō ē hō q hīrat in eis. Hec dicit dñs. ℟. In die q inuocaui te dñe dixisti noli timere. Judicasti causā meā et liberasti me de⁹ me⁹ ℣. In die tribulatōis mee clamaui ad te qz exaudisti me. Judicasti. ℟. ij

Hec dic dñs. Ecce ego adducā sup vos gentem de longinq dom⁹ isrl ait dñs Hē-

tem robustã: gẽtẽ antiquã cuius ignorabitis linguã: et nõ intelligentes qd loquat. Pharetra ei⁹ qsi sepulchrũ patẽs vniuersi fortes. Et comedet segetes tuas et panẽ tuũ deuorabit Hec dicit. ℟. Frẽs mei elõgauerunt a me et noti mei Quasi alieni recesserũt a me. ℣. Amici mei et primi mei. Qua. Filios tuos et filias tuas comedet: gregẽ tuũ et armenta vastabit. Vineã tuam et ficũ tuã ait dñs cõteret gẽs ig̃ta et tantiq̃ vrbes mũitas tuas in q̃b⁹ tu hẽs fiduciã gladio destruet Ierusalem in die illo⁹ ille⁹ dicit dñs Annũciate hec domui iacob et auditũ facite in iuda dicẽtes. Audi ppl̃e stulte q̃ nõ hẽs cor: hñtes ocl̃os et non videbis et aures et non audies Me g̃ fiducia ait dñs Ego posui arenã terminũ mari p̃ceptũ sempiternũ qd nõ p̃teribit. ℟. Dñs ies⁹ añ sex dies pasche venit bethaniã vbi fuerat lazar⁹ mortu⁹. Quẽ suscitauit ies⁹ ℣. Cõuenerũt ãt ibi multi iudeoꝝ vt lazarꝫ viderẽt. Quẽ reperatur. ℟. Dñs ies⁹ In illo tẽpore Mitrẽs hec mulier in corpus meũ hoc vnguẽtũ ad sepeliendũ me fecit. ℣. Conserua. ℟. De ore leonis liberame ℣ Sermo beati maximi epi Lectio iii.

Psalmi vicẽsimi p̃mi q̃ lectus est seriẽ decursuri diligenter p̃i⁹ debem⁹ intẽdere quid in supscriptione cõtineat: vt cognita ei⁹ origie intelligentiã p̃fici⁹ cõsequamur et manifestato capite possit rectius mẽbra distribui. Inscribitur eni ita. In finẽ p̃ suscepti one matutia. ps. ipi dauid Nisi fallor suscepto matutia sol ortũ sp aduenit et pusq̃ ortẽ radioꝝ clar⁹ splẽdor illuiet matutinũ noctiũ tenebris eminum ponit ac resoluta sensim caliginũ cecitate reb⁹ cunctis facies quedã ac lumẽ infudit ℟. Insurrexerũt in me viri iniqui absq̃ mia q̃sierunt me interficere: et nõ pepercerũt in faciem meã spuere: et lanceis suis vulnerauerũt me et cõcussa sũt ossa ossa mea. Ego aũt estimabaꝝ me tanq̃ mortuũ sup terrã. ℣ Et dederũt in escã meã fel et in sitim mea potauerunt me aceto Ego autem. Lectio quinta

Et cum veluti sub vna materiet enebraꝝ mundus in p̃fusione iacuerit: inuenite matutino diuersa specieꝝ varietate distinguit. Hoc ẽ cũ ossa ceca añ fuerit: tũc ocli oiz reparant. Nox eni quodãmõ aufert ocl̃os mũdo aurora fisti tuit: atq̃ ita ante matutina susceptione perfruimur: vt gloriosius postmodum solis splẽdore potiamur. Tu autẽ dñe. ℟. Noli esse michi domine alienus parce michi in die mala cõfundant oẽs q̃ me perse/

qu unt. Et nō ꝓfundar ego. ℣ Confundant oēs inimici mei q̄ ꝝrūt aiaz meā vt auferāt eā Et

Sed qm̄ sic dicit apo l. vi stol⁹ Rex spiritalit data ē t spūalib⁹ spiritalia ꝓpobā da sūt. Solē hic tustiē arbi= tror designare. Hoc ē xp̄z dns q̄ nobis ignozātie tenebris: et pcōz cecitate submersis cele stis doctrine sue lumē ifudit t q̄s nō hēbam⁹ oculos cozdis in seruitz velut radios q̄sdā apo stolos suos misit: q̄ nos deno= cte teterrima deliquētie libe/ raret: t paulati resolutis i no= bis tenebris pcōz matutina nos susceptōe ꝓsuescerēt vt p= fectu facili⁹ possim⁹ tolerare so lis ardorē. ℟ Cogitaueft aūt principes sacerdotū vt t lazaz interficerēt, ppter quē mlti ve niebant t credebāt in iesū. ℣. Testimoniū ꝑhibebat turba q̄ erat cū eo q̄n lazaz vocauit de monumēto t suscitauit eu3 a mozt⁹is ℣ozopt. repetat ℟. In iij. noc. an. Magister dicit tēp⁹ meū, ppe ē apud te facio pascha cū discipulis meis. ℘s Letienar. ℣. Reddas cūctis aiaz meam. Secūdū matheū.

In illo tpe: cū appzopiq̄= sset ies⁹ hierosolymā t ve/ nisset bethphage ad mōtē olive ti: tūc misit duos discipulos di cens illis. Jte in castellū q̄d cōtra vos est. Et statim inuenietis asi= nam alligatā t pullū cū ea: sol uite t adducite mihi t reliqua

Omelia venerabilis bede ꝓb.

Mediato⁹ dei t hoīz homo xp̄s ies⁹ q.ꝑ hūani gene ris salute passur⁹ d celo desce dit ad terras: appzopinquāte hoza passionis sue hierosoly= mā venit vt ꝑ hoc etiā clarescē ret qz nō inuit⁹ sed spōtaneus pateret. Jn asi noveiret t a tur bis rex apellari ac laudari vo luit. vt etiā ꝑ hoc quisq̄ erudi tus agnosceret ipm esse xp̄m: quē sic illo ventur⁹ pphetia o= lim ꝓmissa signauerat Dicite filie syon. Ecce rex tu⁹ venit se dens sup asinā t pullū filium subiugalis. ℟. Attēde domi ne ad me t audi voces aduer= sariox meox. Nūquid reddit ꝓbono malū qz foderūt fove am aie mee. ℣. Recozdare q̄ steteri in cōspectu tuo vt loq̄= rer ꝓ eis bonū t auerterē indi gnationē tuā ab eis. Nūquid redditur. Lectio octaua.

Ante dnq̄ dies pascheve nire voluit: sicut ex iohā nis euangelio didicim⁹ Ut ēt per hoc oīderet se esse agnū i maculatum qui pcā tolleret mūdi. Agn⁹ q̄ppe paschalis cui⁹ immolatione ppls israeliti cus ē de egiptiaca seruitute li berat⁹. Ante dnq̄ dies pasce id est tertiadecima luna iuss⁹ ēpolli: t q̄rtadecima luna ad

vesperũ imolari signific̃as eũ q cũ suo nos sanguie erat re-
dẽptur. Ante qnq; dies pasce id ẽ hodierna die p̃cedentium
sequeurtiũq; magno ppl'orum gaudio: ac laudatione dedu-
ctus venit in tẽplũ dei ꝛ erat ꝙtidie docens in eo. ℟. Lõclu
sit vias meas ĩimic' iſl diator factus est mihi sicut leo in ab
scondito repleuit ꝛ iebriauit me amaritudie deduxerũt i la
cum morti vitã meam ꝛ posue runt lapides cõtra me. Vide
dñe iꝙtates illor ꝛ udica cau sam aie mee defẽsor v ite mee
℣. Fact' sũ in deriſũ oĩ popu lo mo cãticũ eor totta die Vide

QUA inta demũ pacta ℟. ix die vbi veteꝛ pasche sac-
menta hacten' obſuata cõsũ mauit: ac noua dociceps obſer uanda discipulis sacramenta tradidit: egress' est in montez oliueti ꝛ tẽr' a iudeis: ꝛ mane crucifix' Ipſa nos die a demo niaca dñatione redemit qz an tiqu' ille hebreor ppls y ĩmo lationẽ agni iugũ egyptie ser uitutis abiecit. Ergo dñs ad i star agni paschalis añ qnq; di es ꝙ pati inciperet locũ passi onis adire. ℟. Cũ audiſſz tur ba qz venit ies' hieroſolimam cũ ramis palmar p̃cesserũt ei obuiã. ℣. Et cũ appropinq̃sset ad descensũ montis oliueti õs turbe gaudẽtes ꝛ deũ voce ma gna collaudãtes Cũ ra. repe-
tatur ℟. Cũ audisset. ℟. In-
grediẽte dño in scam ciuitatẽ hebreor pueri resurrectionez vite pnũciãtes. Cũ ramis pal marũ osãna clamabãt in excel sis. ℣. Cũq; audisset qz venit ie sus hieroſolymã exierũt obui am ei. Cũ ramis. Hoc p̃dictũ ℟. non ẽt ad has matu. sz ad p̃ces. hui' dñice scz in ĩtroitu eccleſie. ℣. Intẽde aie mee In lau. ãn. Dñe de' auxiliator me us ꝛ iõnõ sũ cõfusus. p̃s. Mi-
serere. ãn. Circũdantes circũ dederunt mer in noie dñi vin dicabor in eis. p̃s. Confitemi. ãn. Judica causã meã defẽde qz potẽs es dñe p̃s. De' deus me'. ãn. Cõfundant' q me pse quunt' ꝛ non ꝓfũdar ego dñe de' me'. p̃s. Bñdicite. ãn. Cũ angelis ꝛ pueris fideles ĩueni amur triũphatori mortis cla-
mantes osãna in excelſis. p̃s. Laud. cap. Hoc frẽs. hy' Lu-
stra sex. ℣. Eripe me d ini. ãn. Turba multa q̃ cõuenerat ad diẽ festũ clamabat dño bñdi-
ctus q venit in noie dñi osãna in excelsis. p̃s. Bñd. vsq;. Ops sẽpitne de'. Ad p̃mã ãn. Osã na filio dauid bñdict' q venit i noie dñi rex isr osãna i excel-
sis. p̃s. De' de' me' res. Ad t-
tiaz ãn. Pueri hebreor vesti-
menta, pternebãt in via ꝛ cla-
mabãt dicentes osãna filio dñ

benedict⁹ q̄ venit in noīe dñi. ℣s Legē pone. Cap Hoc fratres sēti. ℟. Fratres mei elōgauerūt a me ⁊ noti mei. Quasi alieni recesserūt a me. ℣. Amici mei ⁊ proximi mei. Quasi repetat ℟ Frēs mei. ℣ Erue a framea. Ad.vi.an. Pueri hebreoꝝ tollētes ramos olivarū obuiauerūt dño clamātes ⁊ dicētes osanna in excelsis. ps

Defecit. ℟ Spiritum. Humiliauit semetipz xp̄s p nobis factꝰ obediēs vsq; ad mortē: mortē aūt crucis. ℟. Attende. ℣. Recordare. require hoc ℟ supra ad matu. ℣. De hore leonis. Ad.ix.an. Oēs collaudēt nomē tuū ⁊ dicūt benedictus q̄ venit in noīe dñi osanna in excelsis. ps Mirabi

Deus pater exaltauit xp̄m suū ⁊ donauit illi nomē qđ est sup oē nomē vt in noīe ihesu oē genu flectat celestiū terrestriū ⁊ infernoꝝ. ℟ Saluū me fac deꝰ qm̄ intrauerūt aque vsq; ad aiam meam: fi auertas faciē tuā a me Mīn tribulor exaudi me deꝰ meus. ℣. Intēde a ie mee ⁊ libera eā ꝓpter inimicos meos eripe me Mīn. repetat ℟. ℣. Repdas cū ipīs. Ad vs. ā. Sede a dex teris. ps Dixit dñs. Cap. Hoc fratres sen. ℟. Cogitauerūt. ℣ Testimoniū. repetatur ℟. hyꝰ. Vexilla regis. ℣ Dederunt in escā. ān Occurrūt turbe cū floribus ⁊ palmis redēptori obuiā ⁊ victori triumphāti digna dāt obsequia filio dei ore gentes p̄dicant ⁊ in laudes xp̄i voces tonāt p nubila osanna ℣s Mag. ōro. Ops sempiterne deꝰ. ℣ Feria. ij. invita. Adoremus. ps Venite. hyꝰ Pange lingua. Ad noc. ā. ⁊ pri. fer ℣ Erue a framea. Lec. p̄ma.

Hec dicit dñs Audi terra Ecce ego adducaz mala sup pplm istū: fructū cogitationū eiꝰ q̄ verba mea nō audierūt: ⁊ legē meam proiecerūt. Ut qd thus michi affertis ⁊ calamū suaue olentē de tra longinqua. Holocaustomata vestra nō sunt accepta: ⁊ victime vestre nō placuerūt michi. Hec dicit ℟ Synagoga pplox circūdedit me ⁊ nō reddidi retribuētibꝰ michi mala. Confundat dñe nequicia peccatoꝝ ⁊ dirriges iustū ℣. Judica me dñe ſm iustitiam meā ⁊ ſm innocentiā meam sup me. Cōfun. Lect. ij.

Ecce ego dabo in populū istū ruinas ait dñs: ⁊ corruent in eis patres ⁊ filij simul vicin⁹ ⁊ proxim⁹ pariter peribūt. Ecce ppls venit de tra aq̄lōis ⁊ gēs magna cōsurget a finib⁹ terre. Sagittā ⁊ scutū accipiet crudel ē ⁊ nō miserē: ⁊ vox ei⁹ quasi mare sonabit. Hec di ℟. Opprobriū factꝰ sū nimis

inimici mei viderũt me ⁊ mo uerũt capita sua. Adiuua me dñe deꝰ meus. ℣. Locuti sunt aduersum me lingua dolosa ⁊ sermonibus odij circundederũt me. Adiuua. Lectio tertia.

NOlite exire ad agros nec vineã ne ambuletis. Hec dicit dñs: qm̃ gladius inimici ⁊ pauor est in circuitu. Filia populi mei accingere cilicio: ⁊ aspergere cinere. Luctũ vnigeniti fac tibi planctũ amarum qz repẽte veniet vastator super vos. ℟. Viri impij dixerũt opprimamus virũ iustũ quia iuste ⁊ deglutiamus eũ tanq̃ infernus viuũ auferamus meoriã eius de terra ⁊ de spolijs eius sortẽ mittamus inter nos: ipsi enim homicide thesaurizauerũt sibi malũ insipientes ⁊ maligni oderũt sapiẽtiã Et rei facti sũt in cogitatõibus suis. ℣. Hec cogitauerũt ⁊ errauerũt excecauit eos illos malicia eoꝝ. Et rei. ℣. Intende anie. In lau. ãn. Faciẽ meã non auerti ab increpãtibus ⁊ cõspuentibus in me. ps. Miserere. ãn. Framea suscitare aduersus eos q̃ dispergũt gregem meũ ps. Verba mea. ãn. Appẽderunt me mercedẽ meã triginta argenteis quos appreciatus sum ab eis. ps. Deus deus ãn. Inundauerũt aq̃ sup caput meũ dixi perij inuocabo nomẽ tuum dñe deus. ℣. Cõfitebor. ã: Labia insurgentiũ ⁊ cogitatiões eoꝝ vide dñe. ps. Laudate. cp. Dñe demõstra. ℣. Lustra sex ℣. Eripe me de inimicis. ã. Nõ haberes ptãtẽ in me nisi desuper tibi datũ fuisset. ps. Bꝰ. ou

DAq̃s ops deus: vt q̃ in tot aduersis ex nra infirmitate deficimus intercedẽte vnigeniti filij tui passione respiremus. Qui tecũ. Ad. I. ãn. Vie impioꝝ. ps. Deus in nõie. Ad iũ. ⁊ ad alias horas dñr ãc tcp sicut in feriis pceden. prie eb do. ℟. ⁊ ℣. sicut in dñica palm Et sic fiat q̃tidie vsq̃ ad cenaz dñi qñ de feria agit. Leca oia sicut in feriis pceden. prie ebd Ad vẽ ãn. Potestatẽ hẽo ponendi aiam meã ⁊ iterũ sumẽdi eam. ps. Magn. Oratio

ADiuua nos deus salutaris noster ⁊ ad beneficia recolenda quibus nos instaurare dignatus es: tribue veire gaudentes. Per dñm. Feria. iij. ℣. De ore leonis libera me dñe ℟. Et a. Lectio ỏma.

HEc dicit dñs. Probato/rẽ dedi te in populo meo robustũ: scies et probabis viã eoꝝ. Oẽs isti principes declinantes fraudulenter vt es ⁊ ferrũ vniuersi cõsumpti sunt. Defecit sufflatorium in igne ⁊ plũptũ è plũbus Hec. ℟. Saluũ me fac. reqre in ferica palmaꝝ ad ho. ix. l. ij

Hec dicit dñs: Ergo spe'ū ca latronū factū é michi dom⁹ ista: in qua inuocatū est nomē meū in oculis vr̄is Ego sū. Ego vidi dicit dñs. Ite ad locum meū in silo vbi hitauit nomen meū a principio r vide te que fecerim ei propter mali cias populi mei israel. Hec di cit. ℟. Deus israel, ppter te su stinui ip̄roperiū operuit rene= rentia faciem meā extraneus factus sum fratrib⁹ meis r hos pes filijs matris mee. Quñ ze lus dom⁹ tue comedit me. ℣. Imp̄roperia ip̄roperantiū ti= bi ceciderūt sup me. Quñ r. tui

Hos vos locutus sum dicit dñs: Mane ꝓsurgens et loq̄ns r non audistis: r vocaui r non respondebatis mihi. ℟. Fa ciam domui huic in q̄vos hēt fiduciaz: r loco quē dedi vobis r patrib⁹ vr̄is sicut feci in silo ℟. Dixerūt impij apō se nō re cte cogitātes. Circūueniam⁹ iustū qm̄ contrari⁹ est opibus nostris. Promittit se sciētiā dei habere: filium dei se noiare gloriaꝝ patrē se habere deum videam⁹ si sermones illi⁹ veri sint: r si est ver⁹ filius dei libe= ret illū de manib⁹ nostris mor te turpissima ꝓdēnem⁹ eū. ℣. Tanq̄ nugaces estimati su= mus ab illo: et abstinet se a vijs nr̄is tanq̄ ab immūdicijs r ꝓfert nouissima iustor. Pro mittit. ℣. Intēde ale mee r li= bera eam. In ia. ā Vide dñe r ꝓsidera qm̄ tribulor velociter exaudi me. ℣s. Miserere. ān. Discerne cām meā dñe ab ho mine iniquor doloso eripe me ps. Judica me. ān. Dū tribu= larer clamaui ad dñz de vētre inferi exaudiuit me. ps Deus de⁹. ān. Dñe vim patior r= de ꝓ me: qz nescio qd dicā inimi= cis meis. ps. Ego dixi. ān. Di xerūt impij opprimam⁹ viruz iustū qm̄ ōri⁹ est opib⁹ nr̄is ps Laudate. Cap. Dñe demon= strasti. hy⁹. Lustra sex. ℣. Eri pe me de inimicis meis de⁹ me us. ān. Nemo tollet a me aiaz meam: sed ego pono eam r ite rum sumo eam. ps. Bñ⁹ Orō.

Omnipotens sempiterne de⁹ da nobis ita domini= ce passionis sacramēta page= re: vt indulgentiā p̄cipere me reamur. ℣er. Advs. ā. Quo tidie apud vos erā in tēplo do cens r non me tenuistis r ecce flagellatū ducit⁹ ad crucifigen dum. ℣s Magnificat. Oratio.

Eia nos de⁹ mia r ab oi surreptione vetustat⁹ ex= purget r capaces sce nouitat⁹ efficiat. ℣er. Hac die dicunt vigil' mortuor cum ix. ps r ix lectio. solenniter in cōuentu r cummissa in crastino: nisi ali= quod festum duplex impedie rit: r tūc fiat predictū seruitiū

in aliqua feria preceden. isti⁹ hebdo. vcz in dñica vel i scḋa fer. ℣ Feria iij. ℣. He ḡdas

EGo proiciã vos ait Le. i. dñs a facie mea: sicut p ieci oẽs fratres vr̃os vniuersũ semẽ effraim. Tu ẽ noli orare ꝓ pplo nec assumas ꝓ eis laudem: r nõ obsistes mihi qr nõ exaudiã te. ℟. Dñs mecum est tanq̃ bellator fortis ꝓptera ꝓsecuti sunt me: r intellige re nõ potuerũt dñe ꝓbãs renes et corda. Tibi reuelaui causã meã. ℣ De⁹ de⁹ me⁹ respice in me q̃re me dereliqsti Tibi l. ij

NOnne vides qḋ illi faciunt in ciuitatibus iuda et plateis hyrlm filij colligũt lignã: r pres succendũt ignẽ: et mulieres cõspergũt adipẽ vt faciãt placẽtas regĩe celi: r libant dijs alienis vt me ad iracundiã puocẽt ait dñs. ℟ Noli eẽ mihi. Req. i dñica palma

NEc dicit dñs. rum. l. iij. NEcce furor me⁹ r idignatio mea ꝓflab̃ sup locũ istũ: super hoĩes r iumẽta: r sup lignũ regionis: r fruges ẽre: r succẽdetur r nõ extinguet. Holocausta eni vr̃a nõ sũt accepta: r victime vr̃e mun⁹ non placuit mihi. ℟ Cõtumelias: r terrores pall⁹ sum ab eis q̃ erãt pacifici mei: r custodientes lat⁹ meũ dicẽtes. Decipiam⁹ eũ: r ꝓualeamus illi: r ꝙ tu dñe mecũ es tanq̃ bellator fortis cadẽt in opprobriũ sẽpiternũ: r videaz vindictã in eis: qr tibi reuelaui cãm meã. ℣⁹. Oẽs inimici mei adũsũ me cogitabãt mala mihi ℣bum iniquũ mandauerunt aduersũ me dicentes. Deci. ℣ Intẽde aie mee. In lau. ãn. Libera me de sãguinibus de⁹ ds me⁹ r exultabit lingua mea iusticiã tuã. ps. Miserere. ãn Cõtumelias: r terrores pall⁹ sũ ab eis r dñs mecũ est tanq̃ bellator fortis ꝓ Te decet. an. Ipsi vero i vanum q̃sierunt aiam meã introibũt in inferiora terre. ps De⁹ de⁹ ãn. Oẽs inimici mei audierũt malũ meũ dñe letati sũt q̃m tu fecisti. ps. Exultauit. ãn Alliga dñe in vinculis nationes gẽtium r reges eor̃ in cõpedib⁹ ps Lauda. cap Dñe demonstrasti hy⁹. Lustra sex. ℣ Erripe me de inimicis. ãn Simõ dormis non potuisti vna hora vigilare mecũ. ꝓ Wñ⁹ Dic.

OResta q̃s oꝑs de⁹ vt qui nostris excessib⁹ iocessant affligimur ꝙnigeniti filij tui passionẽ liberemur. Qui te.

℣i aliqũ duplex festũ in aliq̃ ꝓdictar̃ feriar̃ isti⁹ hebdo. cõtigerit nihilomin⁹ ordo feriarum de ℟. r lau. r ãn. sup ps. Benedict⁹ Mag. seruabit i sequenti ter. r tũc ℟. ãn. sup lau. illi⁹ ferie. scz in q̃ festũ con

tigerit in illo anno oīno nō dicuntur. ℣. tñ añ lec. per ordinē dicunt. Hac die ad has vñ: et sicvsq ad missā in crastino pſentur cāpanevt in dñicis: etē post pulsationē ad missā non pulsent vsq ad **Elie i excel.** in vigil. pasce nec ab hinc vsz ad cōple. in eadē vigi. Lumiaria vt in dñicis accendant. Oēs ān. sup ps. ad has vñ. in scda forma incipiāt. Sacerdos ℣o ad orationē dicēdā absq cappa serica: et absq ceroferarijs ad gradū chori accedat hītu nō mutato cū solo puero sibi librū cū lumine mīstrante chorus tñ non regit. Ad vñ ān. **Btūs p Nisi dñs edificaueris** OMnes nos q̄si oues Cap. errauim⁹ vnusq̄sq in viā suam declinauit et dominꝰ posuit in eo iniquitatē oim nrm: oblatus est qr ipse voluit et non aperuit os suū. ℟ Circūdederunt me. Et dicit in .ij. forma ab vno solo clerico: loco nec hītu mutato. hyᵒ **Vexilla regis** ℣ **Dedeꝛt in escā.** ān **Tanto** tpe vobiscū erā docēs vos in tē plo: et nō me tenuistis: modo flagellatū ducitis ad crucifigēdum. ps. **Magnificat** Oratio

REspice q̄s dñe sup hanc familiā tuā: p quā dñs noster iesus xp̄s nō dubitauit manib⁹ tradi nocētiū et crucis subire tormentū. **Qui tecum vivit et regnat** cū deo p̄s. Hec ord ad oēs horas in his tribus noctib⁹ sequētib⁹: nisi ad vñ in cena dñi: et ad vñ in vigil pasche. Ad has vñ nō dicūtur preces: nulla fiat, pstratio neq̄ meō. p penitentib⁹ neq̄ in censa altare: nec aliq̄ fiat mē. ppter solēnitatē cene: nisi aliquod festū duplex in hac tij. fer. celebratū fuē. Hac die nō dicūtur ves. ō scā maria in conuentu nec ceca q̄ dici solēt nisi tñ fuerit ibi dies vsq̄ in crastinū oc. pasce. Si festū annūciationis btē marie vel aliud duplex festū forte hac die ocurrerit ibi solēniter celebrēt. Ves. tñ ō feria sup ad eō mō dicunt et solēnis meō. ō festo. Si ℣o ab hac die vsz ad oc. pasche aliq̄ fes. duplex cōtigerit: differat vsq̄ post oc. pascet vbi cōueniēti⁹ possit celebrari celebrēt. Ad cōple. ān. **Miserē.** Et incipiatur in ij. forma. p **Cū invocarē.** cap. **Tu in no.** ℟ **In manꝰ tuas.** Et ōz in ij. forma. hyᵒ **Custodi nos.** ā **O rex gloriose** Et incipiēt i sup iori gra. p̄s. **Nūc dimit.** Deinde dicuntur ij. ℣. in ij. forma. Sequāt p̄ces tecta oia vt in dñicis diebus more solito absq̄ pstratione: et sine p̄s **Miserere** ppter solēnitatē cene nō ōz p̄s **Ad te leuauit:** nec ab hinc vsq̄ ad inceptionē hystorie. **Deus oim**

¶ Feria v. in cena dñi. Ad matutinas xxiiij. candelc añ altare preparẽtur iuxta nũez xij. ppheraz et xij. apl̃oz: et añ matu. accendant quarũ singule ad inceptionẽ vnius cuiusq; ā. et ℟. extinguant: qz totidẽ candelle sũt: quot ān. et ℟. in hys. et significãt crudelitatẽ iudeorũ in ppheti: et aplis. Silr fiat in vi. fc. et i sab. Ad has mas. et etiã de inceps vsq; in diẽ pasce nõ dr. Dñe labia mea nec De us in adiutoriũ neq; iuñt. sz in superiori gdu incipiant ān. sine genuflectione hac die ppt̃ solẽnitatẽ cene. Oẽs ℣o ān. vsz ad lauũ in supior gradu icipiantur psal. dimissis dicũt singuli ℣. a singulis pueris loco nec hĩtu mutato dicũtur ℟. et ℟ cũ suo ℣. iuxta ordinẽ clericorũ vt in dñicis diebus dicũtur Glia ps. sino raceturvsz ad vigi. pasce nisi tm̃ p̃ vij. p̃s. penitentiales in die cene et p̃ officiũ misse iõo die si eps celebrauerit. In p̃mo noc. ān. Telus dom̃ tue comedit me et opprobria exprobrãtiũ tibi ceciderũt sup me. ps. Saluũ me fac ij. ā. Auertãt retrorsũ et erubescãt q̃ cogitãt mihi mala. p̃s. De⁹ in adiutoriũ. ān. De⁹ me⁹ eripe me de manu pctõris. p̃. In te dñe spaui ij. ℣. ne confundar. ℣. Exurge dñe. Et rñsiones ℣ puari dicũtur ℟. Et iudica causã meã Sequat⁹ ꝑ nr̃ absq; ꝑnũciatiõe. Et ne nos nec clerici accipiãt bñdictiõez añ lec. in his trib⁹ noctib⁹ Tres p̃me lec. de lamẽtationib⁹ hiẽmie fiant q̃t a trib⁹ pueris singl'is p se cantantib⁹ legãt hoc mõ r. i

Quõ sedet iola ciui Ieph tas plena ꝑpl'o: facta est q̃ fl vidua dña gentiũ princeps ꝓuinciaz facta ẽ sub tributo. Beth. Plorans plorauit i nocte: et lachryme ei⁹ in maxillis ei⁹: non est q̃ cõsoletur eã ex omnibus charis ei⁹. Oẽs amici ei⁹ spreuerũt eã et facti sũt ei inimici. Hierlm hierlm conuertere ad dñz deũ tuũ. et cũ hec clausula terminẽtur oẽs lec. de lamẽtationib⁹ ℟. In mõte olieti orauit ad patrẽ: pater si fieri potest transeat a me calix iste: spirit⁹ quidem prompt⁹ est caro aũt infirma. Fiat volũtas tua ℣. Verũtamẽ nõ sicut ego volo sed sicut tu vis. Fiat Lectio secunda. Bimel.

Ingrauit iuda ꝓpter afflictionẽ et multitudinez seruitutis: habitauit inter gẽtes nec inuenit requiẽ. Oẽs p̃secutores eius apprehenderũt eam: inter angustias. Delicti Vie syon lugent eo q̃ nõ sint qui veniant ad solennitatem. Oẽs porte eius destructe sũt: sacerdotes eius gementes. Virgines eius squalide et ipa

oppressa amaritudine. Zay. Facti sunt hostes ei⁹ in capite: inimici ei⁹ locupletati sūt: qz dñs locut⁹ est sup eā ꝓpter multitudinē iniqtatū ei⁹ Hierusalē hirkz. ℟. Tristis est aīa mea vsq ad mortē sustinete ℣ vigilate mecū: nūc videbitis turbā que circūdabit me Vos fugā capietis ⁊ ego vadā immolari ꝓ vobis. ℣. Ecce appropinqbit hora ⁊ fili⁹ hois tradetur in man⁹ peccatoꝝ Vos fugam capietis ⁊ ego vadā. ⁊c̄.

EGressus est a Sion filia syon omis decor eius: facti sūt principes ei⁹ velut arietes nō inuenientes pascua. Et abierūt absq fortitudine ad faciem subsequētis. Zay. Et recordata est hirlm dieruz afflictionis sue ⁊ ꝑuaricatōis oim desi derabiliū suoꝝ q̄ habuerat a dieb⁹ antiquis cū caderet popul⁹ ei⁹ in manu hostili ⁊ nō erat auxiliator. Damech Viderūt eam hostes ⁊ derisерunt sabbata ei⁹. Peccatum peccauit hirlm ꝓpterea instabilis fcā est. Hierusalē. ℟. Ecce vidimꝰ eū non habentē speciem neq decorē aspect⁹ eius in eo nō est. Hic pctā nra portauit ⁊ ꝓ nobis dolēs ipse aūt vulnerat⁹ ē ꝓpter iniquitates nostras. Cui⁹ liuore sanati sumus. ℣. Vere lāguores nros ipse abstulit: ⁊ īfirmitates nostras ipse portauit Cuius liuore sanati sumus. ℟. Repetatur ℟. In secundo nocturno aīa Liberauit dñs pauperem a potente ⁊ inopez cui nō erat adiutor. ꝑ. Dei⁹ iudiciū. ān. Cogitauerunt ipi ⁊ locuti sūt neqtiam iniqtatē in excelso locuti sūt. ꝑ. Quā bon⁹. ān. Exurge dñe ⁊ iudica cām meā. ꝑ. Ut qd de⁹. ℣. De⁹ me⁹ eripe me. ℟. De manu pctōꝝ Tres medie lec. hāt de expōe hi. ⁊ legantur sine Jube dñe ⁊ sine ꝓnunciatōe Et ne nos inducas

EXaudi de⁹ orōem L. tuā. meā cū tribulor a timore inimici eripe aiam meā. Roguerat scitas vra dilectissi caput vrm. cē dñz icsū xp̄z. Oēs q̄ illi coherētes mēbra eē illius capitis. Eiusq vocē iā hēt notissimā q̄n nō ex solo capite sz etiā ex corpe loquit Non di Tu aūt. Hz ex verbis lectionis fine faciāt lectores. ℟. An⁹ ex discipulis meis tradet me hodie ve illi ꝓ quē tradar ego. Meli⁹ illi erat si nat⁹ nō fuisset. ℣. Qui ītigit mecū manū i ꝓpsidē me traditur⁹ ē i man⁹ pctōꝝ. Melius illi erat si natus non. Lecc. v.

OJcam⁹ g̃ nos exaudi dñe orōez meā cū tribulor a timore inimici eripe aīam meā Se uerē inimici in martires quid orabat ista vox corpis xp̄i: hec

ebat vt eruere[t] ab inimicis nō vt eos nō posset occidē inimici ℟. Judas mercator pessim⁹ osculo petijt dñm: ille vt agn⁹ innocēs nō negat iude osculum Venatiox nūero xp̄m iud eis tradidit. ℣ Quaricie iebziat⁹ veneno dū sitit lucrū queuit ad laqueū. Dena. Lectio vi.

EGo exauditi nō sunt q̄ occisi sūt: t deseruit deus ꝓtritos corde suos suos t spe rantes in se despexit? Absit. Exaudiebātur ꝙ t occidebāt t tñ ab inimicis eruebāt. Ergo hec erat vox martyꝝ. A tiore inimici eripe aiaꝫ meaꝫ non vt me occidat inimic⁹ sed vt ñ time am occidentē inimicū. Erue a timore inimici t subde tiore dñi Nō timeā eū q̄ hꝫ ptātē occi= dendi corp⁹: sed timeā eū q̄ hꝫ ptātem corp⁹ t aiaꝫ mittere i gehēnā ignis. ℟. Una hora nō potuistis vigilare mecū: q̄ exhortabam̄i mori p me. Vel iudā nō videt quō nō dormit sed festinat tradē me iudeis. ℣ Dormite iā t requescite ecce ap propiauit q̄ me traditur⁹ est. Vel ℟ in tij. noc. ān. Dixi iiqs nolite loq aduersꝰ deū iiqtatē ꝑs. Cōfitebimur ā. Terra tre muit t quieuit dū resurgeret i iu dicio dꝰ ꝑs. Rot⁹ i tudea ān In die tribulationis mee deū exquisui manib⁹ meis ℣. Voce mea ℣. Nō pacē mee ℟. Am pliauit aduersū me supplan= atione. Tres vltie le. d epla pauli suprad iero mō legant t

HFratres cō siniant. l. vij Huenientib⁹ vobis i vnuꝫ iā nō est dnicā cenā manduca re. Unusquisq; enī suā cenā p̄su mit ad māducandū. Et alius q̄dē esurit: ali⁹ aūt ebri⁹ē. Nū quid domos nō hētis ad man ducandū t bibēdū: aut eccliaꝫ dei cōtēnitis t cōfunditis eos q̄ nō hnt: Quid dicā vobis: lau dovos: i hoc nō laudo. ℟ Se niores ppli ꝙ illiū fecerūt vt ie sum dolo tenerēt t occiderēt. Cū gladijs t fustib⁹ exierūt tan ꝙ ad latronē. ℣ Cōgregaue/ rūt iiquitatē sibi t egrediebā

EHor. viij. tur foras. Luꝫ enī accepi a dño q̄d t tra didi vobis q̄ dñs ies⁹ i q̄ nocte tradebat accepit panē t gras agens fregit dixit. Accipite t manducate ex eo hoc est cor p⁹ meū qđ p vobis tradetur. Hoc facite in meā ꝙmemoratio nem. Simt t calicē postq̄ cena uit dixit. Hic calix nouū testa mentū est in meo sāguie. Hoc facite in meā cōmemoratiōnē Quotiēscūq; enī manducabi tis hūc panē t calicē biberitis mortē dñi annūciabitis dōec veniat ℟. O iuda q̄ dereliq= sti cōsiliū pacis t cū iudeis cō/ siliat⁹es triginta argēteis vē didisti sanguinē iustū. Et pa=

cis oſculũ ferebas qđ in pectore nõ habebas. ℣. Os tuũ abũdauit malicia: ℟ lingua tua cõcinnabat dolos. Et. Le. nona

Itaq; quicũq; mãducauerit panẽ vel biberit calicẽ dñi indigne reus erit corpis et ſanguinis dñi. Probet aũt ſe ipm hõ: et ſic de pane illo edat ℟ de calice bibat. Qui enim mãducat ℟ bibit indigne iudiciũ ſibi manducat ℟ bibit nõ diiu dicãs corp' dñi. Ideo inf vos multi infirmi ℟ ibeciles ℟ dormiũt multi. Q̃ ſi nosmetipos diiudicamus. nõ vtiq; iudicaremur. Dum iudicamur aũt a dño corripimur: vt non cũ hoc mũdo damnemur. ℟. Reuelabũt celi iniqtatẽ iude ℟ tra aduerſus eũ cõſurget ℟ manifeſtum erit pctũ illi' in die furoris dñi. Cũ eis q̃ dixerunt dño deo recede a nobis: ſcĩam viarũ tuaꝝ nolum'. ℣. In die perditõis ſeruabit ℟ ad diẽ vltõis ducetur. Cũ eis. repetat ℟. Reuelabũt. Post repetitionẽ nõ dr ℣. nõ dr ℣. ante lau. ſz ſtatim inchoet ãn ſup laud. Sikr fiat du ab' noctib' ſequẽt. Dẽs ãe ſup lau. in ſecũda forma incipiant: preter ãn. ſup ꝓm Bñd que in ſuptoꝝ gradu inchoet. In laud. ãn. Juſtificeris dñe i ſermonib' tuis ℟ vincas cũ iudicaris. ℣. Miſerere. ℟. Dñs tanq̃ ouis ad victimã ductꝰ eſt ℟ nõ aperuit os ſuũ. ꝓ. Dñe refugiũ. ãn. Contritũ eſt cor meum in medio mei ℟ ꝓtremuerũt oſſa mea. ꝓ. Deus de'. ãn. Exhortatus eſt in virtute tua ℟ in refectõne ſctã tua dñe. ꝓs. Lantemus. ãn. Oblatus ẽ qz ipe voluit: ꝓpctã nra ipe portauit. Dñi iſte pſalm' canitur in mẽ vbi videri nequeat abſcõdat. Finita quinta ãn ſup laudes oĩa luiaria per eccleſiã extinguunt. ãn ſup Bñd'. ab excellentiore incipiat. ãn. Traditor aũt dedit eis ſignũ dicẽs quẽcũq; oſculat' fuero ipe ẽ tenete eũ. ꝓs Bñ'. ℟ oĩa q̃ ſequũtur in tenebris dicũtur Finita ãn. poſt Bñ'. duo clerici de ſecũda forma añ altare ad chorũ cõuerſi habitu nõ mutato dicant trib' vicib'. Kyriel. ter. Deinde duo diaconi de. ij. forma hĩtu nõ mutato añ introitũ chori ſtantes ꝓcerſi añ altare dicant. Dñe miſerere. Chorus ꝓſequat. Chriſtus dñs factus eſt obediẽs vſq; ad mortẽ Jtẽ clerici añ altare vna voce dicant. Chriſte eleyſon oſtea duo ſeniores añ gradũ chori ſtãtes hĩtu nõ mutato cõuerſi ad altare dicãt ℣. Qui paſſus' aduenisti ꝓpter nos. Jtez clerici ante altare. Chriſte eleyſon. Jtẽ ſeniores dicant ℣. Qui expãſis in cruce manibus traxiſti oĩa ad te ſecula. Clerici añ altare.

Christe el. Jtē seniores. Qui prophetice pdixisti ero mors tua o mors. Jtē diacono añ introitū chori dicāt Dñe miserere Chorus. Christ' dominus tē Jtē clerici añ altare trib' vicibus dicant itaq; vltio sic dicit Kyriel, iij. Deide diacono añ introitū chori stātes dicāt Dñe miserere Chorus. Christ' dñs. Quo finito vnus pārul' cū sincera voce dicat hūc ℣. coram altare cōuersus ad ppīm hoc mō Mortē aūt crucis. Tunc p sternant se ōs tynusq; q per se dicat Pater nr̄. Deinde bini q bini priuatim dicāt pm. Miserere sine Glia pa. sed cū ozō. Respice qs dñe Silr dicat priuatim sine Dñs vobiscū. ante ozōnē. et sine Oremus. sed cū Qui tecū. sed sine Dñs vobiscū q sine Bñdicam' q sic surgāt oēs osculantes formulas pcutiente seniozis manu super libū trib' vicib' q lumē pferat. Hac die ad horas nō pternāt se clerici in choro ppter solennitatē cene nisi post mak. Ad primā q ad alias horas nō dr Deus in adiutoriū nec hy': sz iratim post Pater nr̄ inchoet vt supiozi gradu. ān Christus factus est p nobis obediēs vsq; ad mortē mortē aūt crucis. ps De' in nomi. ps. Bti imacu. ps. Retribue. Finit ps. absq; Glia pa. rota cantet ū. qua dicta absq; Kyriel. q pcib' q sine. ps Miserere ppter solēnitatē cene sacerdos dicat Dñs vobiscū. Orem' cū ozōe Respiceqs dñe cū nora moze dñi cali ira consūmando hozas. Qui tecū. tē. Dñs vobiscū q Bñdicam' dño Hic ozdo seruet ad ōes ho. h' dici sez ad p mā ctiā sextaz q nonā. nisi ad vs. Fit a ozō. ad pmā itrēt caleta. trabula moze solito legā tur. q post pmā lec. de martirilogio dicat sacdos hūc ℣ Speciosa est in pspectu dñi cū hac ozōe tm Scā maria mater cū Dñs vo. q Benedicam' dño. Et sic capitulū quotidie finiatur vsq; ad octa. pasche. excepto q in sexta feria sczi die pascenes q in vigilia pasche nonitur in capitulū. th tabula q̄rti die scribat. Hac die hora ctia sexta q. ix. ante missam in choro dicūtur cātando supra dctō mō. Vespere etiā hac die fit in choro festiue cātent sine De' i adiutoriū q sine Glia. q sine regi. chori. Cātata cōtōe icipiatur pma ā. sup ps. in supiozi gradu. nōs alte ae in eodē gradu incipiāt q etiā sup ps Ma ān. Calicē salutaris accipiā q nomē dñi inuocabo ps Credidi añ Cum his qui oderunt pacem eram pacific' cū loqbar illis impugnabāt me gratis. ps Ad dñm cū tribul. ān.

mea electa ego te plantaui.
Quō cōuersa es in amaritudi
nem vt me crucifigeres ⁊ bar=
rabā dimitteres. ℣. Ego qdē
te plātaui vineā meā electā oē
semē verū. Quō. Lec. quinta

QUod fecit pilat⁹ ſ eo ipe
qō fecit aliquātulū par/
ticeps fuit: ſ ed in cōparatiōe
iudeoꝝ multo ipe innocētior.
Inſtitit enī pilat⁹ quātū po/
tuit vt illū ex eoꝝ manib⁹ libe
raret. Rā ꝓpterea flagellatū
perduxit ad eos. Nō pſequen
do ieſū flagellauit: ſz illoꝝ fu=
rori ſatisfacē volēs velut iam
miteſcerēt ⁊ deſinerēt eū vel=
le occidere cū flagellatū vide=
rent. Sz illi exacuerūt in gla
diuz linguas ſuas ⁊ clamātes
crucifige crucifige eū. ℟. Tā
q̄ ad latronē exiſti cū gladijs
cōprehendere me: q̄tidie apud
vos erā in tēplo docens ⁊ non
me tenuiſtis ⁊ ecce flagellatuz
ducit⁹ Ad crucifigendum. ℣.
Filius quidē hois vadit ſic ſcri
ptum ē ꝑ illo vhe aūt hoi illi
per quē tradetur. Ad. Le. vi

NOn est ꝑtermittēdū uz q
quidē euangeliſta dicit
hora ſexta crucifixū dñm: et q
dam hora tertia: ⁊ tā incipien
te hora ſexta ꝑ pilat⁹ ſedisſe
ꝓ tribunali: ⁊ qñ leuatus ē do
min⁹ in lignū hora ſexta erat.
Sed ali⁹ euangeliſta intuēs
aīm iudeoꝝ: qꝝ volebāt videri
ſmunes a morte dñi: narrādo
eos oñdit reos dicēs dñz hora
tertia crucifixū. Conſiderā=
tes aūt ordinē lectionis: q̄ta
agi potuerūt cū apud pilatuz
dñs accuſaret vt crucifigeret
Inuenim⁹ horā esse potuiſſe qñ
illi clamauerūt crucifige cru/
cifige. ℟. Jeſuz tradidit ipi⁹
ſūmis ꝓncipibus ſacerdotū
⁊ seniorib⁹ populi. Petr⁹ aūt
ſequebatur a longe vt videret
finē. ℣. Et ingreſſ⁹ ē petrus in
atriū ꝓncipis ſacerdotū Ut
vide. In tertio noc. ān. Ab in
ſurgentib⁹ in me libera me do
mine qꝝ occupauerūt aiaz me
am. ℘s Eripe me. i. ān Nōne
feciſti notos meos a me tradi
tus ſūt nō egrediebar. ℘ Dñe
de⁹ ſalutis. ān Laptabunt in
aiam iuſtū ſanguiez innocen
tē condēnabūt. ℘s De⁹ vltio
nū. ℣ Locuti ſūt aduerſū me
℟. Lingua doloſa. Lresvlt.
lec. de epla pauli legant f. vij

FRatres feſtinem⁹ ingre
di in illā requiē: ⁊ ne in
ſp ſumq̄s incidat icredulitatis
exemplum. Viuus est enī ſer=
mo dei et efficax: et penetrabi
lior oi gladio ancipiti: ⁊ ꝓtin
gens vſq; ad diuiſionem aie ⁊
ſpiritus. Compagū quoq; et
medullaꝝ ⁊ diſcretor cogitati
onum ⁊ intentionū cordis. Et
nō est vlla creatura inuiſibilis
in cōſpectu dei. Oīa aūt nuda

et apta sūt oculis eius ad quē nobis sermo. ℟. Barrabas latro dimittitur et innocens xp̄s occiditur nam et iudas armis doctus sceleris qui per pacem didicit facere bellū. Osculando tradidit dñm iesū xp̄m. ℣. Ecce turba et qui vocabat iudas venit: et dū appropinquaret ad iesū. Osculando. ℣. viij

HAbentes ergo pontificē magnū qui penetrauit celos iesū filiū dei tenēam⁹ cōfessionē. Nō enī habem⁹ pontificē q̄ non possit cōpati infirmitatib⁹ nostris: tētatū aūt p omia per similitudinē absq; peccato. Accedam⁹ igit cū fiducia ad throno gratie: vt miāz cōsequmur et gratiā inueniam⁹ in auxilio rpe opportūo. ℟. Velū tēpli scissū est: et ois terra tremuit: latro de cruce clamabat dicens. Memēto mei dñe dū veneris in regnū tuū. ℣. Amē dico tibi hodie mecū eris i paradiso. Memento. Lectio ix.

OMnis itaq; pontifex ex hoīibus assumpt⁹ p hoībus cōstituitur in his que sūt ad deū vt offerat dona et sacrificia p pctis. Qui cōdolere posset his q̄ ignorant et errant q̄m et ipse circūdat⁹ est infirmitate. Et propterea debet quēadmodum pro ppl̄o: ita etiā p semetipō offerre sacrificia pro pctis. Nec q̄s sūmat sibi honorē: sz q̄ vocat⁹ a deo tanq̄ aaron. ℟. Tenebre facte sūt dū crucifixissent iesū iudei circa horā nonā exclamauit ies⁹ dicens voce magna. De⁹ meus vt q̄d me dereliqsti. Et inclinato capite emisit spīm. Tūc vn⁹ ex militib⁹ lancea lat⁹ ei⁹ p forauit et cōtinuo exiuit sāguis et aqua. ℣. Cū ergo accepisset acetū dixit: cōsūmatū est. Et inclināto capite emisit spīm. Ps. Iniquitates. ān. Propter filio suo nō pepcit de⁹ sed p nobis oīb⁹ tradidit illū. ps. Miserere ān. Anxiat⁹ ē in me spūs me⁹ in me turbatū ē cor meū ps. Dñe exaudi iij. ā. Dic latro ad latronē: nos q̄dē digne factis recipim⁹ hic aūt q̄d fecit: memento mei dñe dū veneris i regnū tuū. ps. De⁹ de⁹ ān. Dū cōturbata fuerit aia mea dñe mie memor eris. ℣. Dñe audiui. ān. Memento mei domine deus dū veneris in regnū tuū ps. Laud. ān. Posuerunt super caput ei⁹ causaz ipsi⁹ scriptam ies⁹ nazarenus rex iudeorū. ps. Dn⁹. Finits ān. sup p. Benedictus. ordo precedenti nocte ter...ur cū his trib⁹ psl̄s. Agno mitibasta cui lupus dedit venenosa. ℣. Dicta in ligno mouetur infernus et mors lugens spoliatur. ℣. Te qui vinci voluisti nosq; a mortis vinculis eripuisti. Vta tame q̄ in nne orationis.

Respice qs dñe. nō ꝛ. Qui te cū. hac nocte nec i sabbō. Hac die ꝓuenīāt clerici ad eccliam ꝛ horas diei sub silentio sine nota in choro dicant hoc mō. Ad ꝑmā inciplat sacerdos ān. ꝛ interim vna cū choro fiat genuflectio osculando formulas ān. Christ⁹ factꝰ est. ꝑs. Deus in no. ꝑs. Beti immaculati. ꝑ Re tribue. Finitis ps. sine Glia. tota ꝛ ā. Deinde seqtur Pr noster cū pstratiōe cū ps. Miserere. ꝛ or⁹ ps. ꝛ Silr i pstratione sine Glia. Quo finito statim dicat sacerdos ozō. sine Dominꝰ vobiſ ꝛ sine Orem⁹ sed sic inchoet: Respice qs dñe sine Qui te. ꝛ sine Dñs vo ꝛ sine Bñdicam⁹ dño ꝛ sic surgāt ōs a pstratōe osculādo formulas. Hic modꝰ fuerit ad ōs horas ad ꝑmā ktiā vi. ꝛ ix. hac die ꝛ in sab. in vigi. pasce ita tñ q in iceptione cuiuslibz ho. ꝛ ex q ꝛ. Pr n̄ post psal. vsz post ozō. fiat pstratio sup formulas surgēdo eas dē osculando silr fiat ad cōpleto. huiꝰ diei. Ad ꝑmā non itur in capm hac die nec in sab. in vigi. pasche: nec vlla lec. de martyrilogio legatur tñ. Preciosa ē cū ozōne Scā maria ꝛ finiat cū Dominꝰ vo ꝛ Bñdicam⁹ dño loco nec hītm mutato. Vespe in hac die nō cātando sz ꝑ atim dicēdo dicūtur ab altare: hoc mō. ān. Calice. ps. Credidi. ꝛ ceteꝝ ān. cū suis ps. sic in ordine ne ꝛ ān. sup ps. Magnān. Le uantib⁹ Que aūt ora ꝑ atim dicunt. Finita. ā. post ꝑ. Pr nr silr ps Miserere sine Glia. Quo finito statim dicat sacerdos i audiētia sz sine nota Respice qs dñe. sine. Dñs vo. ꝛ sine Orem⁹ ꝛ sine Qui te cū. ꝛ sic missa ꝛ vespe silr finiā tur. Nō ꝛ Bñdicam⁹ dño nec Ite missa ē. Ad cōple. incipiat sacerdos ān. ꝛ ut ri silr cū to choro fiat genuflectio. ān. Xps factꝰ est. ps. Cū invocā. ps. In te dñe ps. Ecce nūc ꝛ Nunc dimittis ps. tota ꝛ ā. Deide sequat Pr nr cū pstratione ꝛ cū ps. Miserere. sine. Glia. Quo finito dicat sacerdos ozō. Respice qs dñe. sine Dñs vobiſcū sine Orem⁹ ꝛ sic inchoet. Respice qs dñe sine. Qui tecū ꝛ sine Dñs vo ꝛ sine Bñdicam⁹ dño. Et sic cōpleat hui⁹ diei officiū ¶ Sabbato in vigilia pasce. Ad matu. senioze incipiēte ān. ōs se ꝑsternēt. In ꝑmo noc. ān. In pace in idipsū dormiā ꝛ requescam. ps. Cū invocā. Habitabit in tabernaculo tuo: requescet in mōte scō tuo ps. Dñe qs habitā. Caro mea requescet in spe ps. Confitemini. In pace in idipsū Dormiā ꝛ requescam. Tres ꝑme lec. de lamen

tationib⁹ hieremie ſupradicto mō cantādo legāt. L. i. Aleph

Ui cōparabo te vel cui aſſimilabo te filia hierlm. Cui exequabo te et conſolabor te virgo filia ſyon. Magna ei velut mare ſictras tua: qs medebitur tibi? Beth Prophete tui viderūt tibi falſa et ſtulta nec aperiebāt iniqtatē tuā: vt te ad penitentiā puocarēt Uiderūt aūt aſſūptiones vanas et eiectiones hierlm hierlz. ℟. Sepulto dño ſignatū eſt monumentū voluētes lapidē ad oſtiū monumēti Ponētes milites q̄ cuſtodirēt illud. ℣. Ne forte veniāt diſcipuli ei⁹ et furētur eū dicāt plebi ſurrexit a mortuis. Ponē. L. ij. Gimel.

Dlauſerūt ſup te mālibus oēs trāſeūtes vią: ſibilauerunt et mouerunt capita ſua ſup filiā hierlz. Deleth. Fecit dñs q̄ cogitauit ꝓpleuit ſmonem ſuū quē ꝓpeperat adieb⁹ antiqs. Deſtruxit et nō pepercit: et letificauit ſup te inimicū et exaltauit cornu hoſtiū tuor hierlz. ℟. Receſſit paſtor nr̄ fons aque viue: ad cui⁹ tranſitū ſol obſcurat⁹ eſt: nāt ille captus eſt q̄ captiuū tenebat primū hoiez. Hodie portas mortis ſeras piter ſaluator nr̄ diſrupit. ℣. Ante cui⁹ cōſpectū mors fugit et ad cui⁹ vocē mortui reſurgūt: vidētes āt porte mortis ꝓfractas eſſe. Ho. L. iij. Clamauit cor eor ad dñz ſup muros filie ſyon. Deduc quaſi torrētem lachrymas per diē et noctē. Tay. Nō des requiē tibi neq; taceat pupilla oculi tui. Coſurge lauda i nocte in ꝓncipio vigiliar. Effunde ſicut aquā cor tuū añ cōſpectū dñi. Beth Jacuerūt in terra foris puer et ſenex: virgines mee et iuuenes mei ceciderūt in gladio: interfeciſti eos in die furoris tui: peuſſiſti nec miſert⁹ es Joth. Uocaſti quaſi ad diē ſolennē qui cōterrerēt me in circuitu: et nō fuit in die furoris dñi q̄ effugeret et relinq̄ret hieruſalē. ℟. Agn⁹ dei xp̄s īmolatus eſt ꝓ ſalute mūdi: naz deparētis ꝓphoplaſti fraude facta cōdolens q̄ pomi noxial⁹ morte morſu corruit ipe lignū tūc notauit Dāna lignī vt ſolueret. ℣. Chriſtus fact⁹ eſt pro nobis obediēs vſq; ad mortē: mortē aūt crucis. Dāna Ju ſecūdo noc. ān Eleuamini porte eternales et introibit rex glorie. ps Dñi eſt terra. ā Credo videre bōa dñi i terra viuēt. ℣. Dñs illuſtratio. ān Dñe ab ſtraxiſti ab inferis aīam meā. ps Exaltabo. i. ℣. Tu aūt dñe. ℟. Miſerere mei. Tres meos et de quoda ſmoe. b. pauli. legāt

Admonet nos dilectiſſimi tante iſta et taz

sancta solēnitas: exhortati sumus nos ad vigilandū t orandū. Micat enī fides nostra ī seculi hui⁹ nocte: ne interiores oculi nr̄i in mortem cordis obdormiant. Jn qō malū ne inciam⁹: orem⁹ cum ꝓpheta dicente. Jlumina oculos meos ne vnq̄ obdormiaz in morte: neq̄ dicat inimic⁹ meus ꝑualui aduersꝰ eū. ℟. Sicut ouis ad occisionē ducꝰ ē: t dū male tractarer nō aperuit os suū tradit⁹ est ad mortē vt vitificaret ꝓplm suū. ℣. Jpse autem vulnerat⁹ est ꝓpter iniq̄tates nr̄as: attrit⁹ est ꝓpter scelera

Hic ille inimic⁹ ē q̄ aduersꝰ dñm nostrum ihesū xp̄m ī sanos induc os velut ꝓpria vasa t arma ꝓmouit: sz nō ꝑualuit aduersꝰ cuz Victima enī mūde carnis immūdꝰ victus ē spūs. Et eo ipō quo ihēm auit hoīes palā facere quod voluit occulte passꝰ est ipe qō noluit. Ergo charissimi hūilitate nr̄a hūilitatem dñi ī meōriā reuocem⁹. ℟. Ecce quō moritꝰ iustus t nēo pcipit corde t viri iusti tolliūtur t nemo cōsiderat a facie iniquitatis ablat⁹ ē iustꝰ t erit in pace memoria eiꝰ. ℣. Jn pace factꝰ ē locus eiꝰ t habitatio eius in syon. Et.

Lectio sexta

Humilit⁹ orem⁹ mēte pīssima: fide firmissima: cha

ritate feruentissima: cogitantes qualē nostra charitas habenda sit dicē. Si nr̄a hūilitas nocte vertat in diē. Deꝰ itaq̄ q̄ dedit de tenebris lumē clarescere: clarescat in cordibus nr̄is vt aliq̄d int⁹ simile faciamus: q̄lc ī domo hac accēsis lusaribus fecim⁹ hīraculū di nostram sez cōscientiā iusticie luminarib⁹ exornem⁹: nō aūt nos sz gratia di nobiscū. ℟. Jerusalē luge t exue te vestib⁹ iocūditatis ī duere cinere t cilicio. Qz ī te occisꝰ ē salus tor israel. ℣. Deduc q̄si torrētem lachrymas p diē t noctez non taceat pupilla oculi tui Quia in. Jn iij. noc. ān. Deꝰ adiuuat me dñs suscep tor est aie mee. ꝑs. Deꝰ in no. ān. Jn pace factꝰ est locꝰ eius t ī syon habitatio eiꝰ. ꝑ. Rorꝰ ī iudea ān. Factus sū sicut hō sine adiutorio inter mortuos liber. ꝑ Dñe deꝰ salutis ℣. Collocauit me. ℟. Jn obscuris rectos cor de. Hic nō fiat genuflectio ꝓpter ꝓnūciationē euāgelij t ꝓnunciet sine titulo: hoc modo

Ulspe āt (cipiēdo. l. vij sabbati q̄ lucescit in prima sabbati venit maria magdalene t altera maria videre sepulchrū. Et rel. Nec tñ titulus homelia debet ꝓnūciari more solito vez Omelve.

Jgilias nobis hui⁹ be. ꝑ

sacratissime noctis sicut ex lectione euangelica frēs charissimi audiuim⁹ resurrectio dñi ac saluatoris nostri dedicauit Iuste etenī hanc p ei⁹ amore vigilijs celebram⁹ rhymnis q̄ p nostro amore in ea dormire in morte: ac de morte voluit excitari. ℟. Plāge quasi virgo plebs mea: vlulate pastores i cineret cilitio. Quia veniet dies dñi magna et amara valde. ℣. Vlulate pastores et clamate aspergite vos cinere. Quia. ℣. viij

NAm sicut apostolus ait. Mortuus est ꝓpter delicta nostra: et resurrexit ꝓpter iustificationē nostrā. Ds aūt in euangelica lectione dictum est quia sancte mulieres vesperę sabbati que lucescit in prima sabbati: venerūt videre sepulchrum ita intelligendū est: q̄ vesperę quidē venire ceperūt: sz lucescēte mane in prima sabbati ad sepulchrū venerunt id est vesperę aromata q̄bus corp⁹ dñi vngere desiderabāt parauerūt. Sz pata vespere aromata tm mane ad sepulchrū detulerunt. Ds mathe⁹ quidē breuitatis causa obscuri⁹ posuit: sz euangeliste alij q̄ ordine sit factum: euidēti⁹ oīa dūt. ℟. Estimat⁹ sū cū descendēti⁹ i lacū Fact⁹ sū sicut hō sine adiutorio inter mortuos liber. ℣. Posuerunt me in lacu inferiori in tenebrosis et in vmbra mortis Factus sum. Lectio nona

SEpulto nāq̄ sexta feria dñō reuerse sūt a monumento mulieres: parauerunt aromata ꝙdiu o pari licebat sabbato q̄dem siluerūt ꝓm mādatū sicut lucas apte dicit. Cū aūt transisset sabbatū vesperaq̄ aduenirēt tp̄s operandi redisset: mox ꝓpte ad deuotionē emerūt q̄ minus pauerūt aromata sicut marc⁹ cōmemorat vt venientes vngerēt iesum. Et valde manevna sabbatorū veniunt ad monumentū orto iā sole. ℟. O vos oēs qui transitis perviam attendite et videte Si est dolor si millis sic̄ dolor me⁹. ℣. Attēdite vniuersi populi: et videte Si ē. In iau. ān O mors ero mors tua: mors⁹ tu⁹ ero inferne. ꝑ. Miserere ā. Attendite vniuersi ppli⁹ et videte dolorem meū. ℟s. Bonum est cōfiteri. ān. O vos oēs qui trāsitis perviā attēdite et videte si ē dolor sicut dolor me⁹ ꝑ De⁹ de⁹. a. A porta inferi: eruue dñe aiaz meā. ℟s. Ego dixi ān. Plangēt eū quasi vnigenitum: q̄ innocens dñs occisus est. ℟s. Laud. ā. Mulieres sedentes ad monumentum lamentabant flentes dñm. ℟s. Bñdicam⁹ Kyrie. Et ceteras oīa sicut in prima nocte dicūt etiā Mortem aūt crucis tamē hic

non dicit Ite tecū post ozō.
Hac die ornēt ecclia solēniter
per oia exceptis imaginib⁹ ⁊
crucibus que nō discooperiā
turvsq; post resurrectionē dñi
cam in die pasche. nā cuz xp̄o
surrexerūt oēs sancti. Hozedi
ei scz p̄ma tertia sexta ⁊ nona
p̄uatim dicūtur hac die sicut
in feria sexta i die parasceues
In vigilia pasche dū diacon⁹
cantet Exultet iā angelica. ac
cendat cere⁹ paschalis ꝛ sic ar
deat cōtinuevsq; post comple
toriū in die pasche. accendat
eriā quotidie per hebdo. pas
che ad matu. et ad missā tad
vs. Similiter fiat in oc. pasce
vsq; ad ascē. dñi ad missam de
resurrectione tñ accendatur
In die aūt ascensionis dñi sic
in octa. pasche. accēdatur cti
am in festo sancti marci euan
geliste: apostolorū philippi ⁊
iacobi ad missā tñ. In annūs
ciatione beate marie qñ p⁹ oc
tauas pasche celebraturretiā
in inuentione sancte crucis si
cut in octa. pasche accēdatur
Officiū huius dieī sic incipia
tur quaten⁹ post hozā nonam
dicta missa dicitur sacerdote
sic dicente. Pax dñi. Et cho=
ro respondente Et cū spū tuo
Non dicit Agn⁹ dei Hec pax
detur. sed facto intervallo ad
vs sine regi. chori alta voce in
superiori gradu inchoet ān.

Alla alla alla. ps. Laudate
dñm oēs gentes. ℣ Cōfir
mata. Finito ps. cū Gla pa. ⁊
Sicut tota ōz ān. Deinde sta
tim ab excellentioze ex parte
chori incipiat ān Vespere ād
sabbati que lucescit in p̄ma
sabbati venit maria magdale
ne et altera maria videre sepl
chrum alla. ps Mag. cū Gla
patri. Finito ps. tota dicitur
ān. Qua dcā ad complēdum
omē seruitium dicat sacerdos
ad pplm cōuersus Dns vo=
biscum ℣ Orem⁹ Postcōmu.

Spiritū in nobis dñe tue
charitatis infundevt qs
sacramentis paschalibus sa=
tiati tua facias pietate cōcor
des. Per eūdem dñm. In vni
tate eiusdem. Et cetera more
solito. Postea iterum dicat
sacerdos Dns vobiscū. Deīn
de dicat diacon⁹ Ite missa est
fm cantū Alla. huius dieī i
vigilia penthe. eadez forma.
Et chorus respondeat Deo
gras: Et sic missa vesperesīt
finiantur. Cōpleto. hac die pl
sata bina vice in classicū inci/
piat sacerdos hoc mō Deus i
adiuto. cū Glia. Et cetere mo
re solito sine Cōuerte nos. Et
iciatur in supiozi gradu ān
Alla alla alla alla ps Cum
inuoca. p. Ante dñe sperauī. p.
Ecce nūc. ps Nunc dimittis.
Et dicātur hi ps. predicti sub

vna voce nullū ps. exaltādo. Quod etiā obſuet q̄tidie ad cōpleto. vſq; ad oc. pasche. Finitis ps. cū Glia pa. tota vr̄ā. Deide v̄r Dñs vob. Orem⁹. Oro. Spūs in nob dñe. Per eū dez. In vnitate eiusdē cū Dñs vobiscū. Benedicam⁹ dño. Inde alkaz ab executore officij. Et ſciendū ē q̄ hec oro dicet q̄tidie ad cōple. vſq; ad oc. pasce. Gratie in vigilia pasce. Benedicite. Ldēt pauper. Aceta Glia Sic erat. Kyriel. Xpe el kyriel. Pr nr. Et ne nos. Sed libera. Orem⁹ Benedic dñe. &c. Jube dñe. Libo spūal. Lectio. Si cōsurrexistis cū xpo: q̄ sursū sunt q̄rite vbi xps ē in dextera dei sedēs. Post prandium. Oe⁹ pacis. Memoriā Glia Sicut erat. Azim⁹ tibi. Laudate dñm oēs gētes. Am cōfirmata. Glia pa. Sicut. Dñs vobiscū. Et cū spū tuo. Orem⁹.

Spūm in nobis dñe tue charitatis infūde: vt q̄s sacramentis paschalib⁹ satiasti tua facias pietate pcordes. Per dñm nr̄m. In vnitate eiusdem spūs. Dñs vobiscū. Benedicam⁹ dño. In die pasce. Ite dicite dñs. Hec dies quā fecit dñs exultem⁹ & letemur in ea. Glia Sicut erat. Kyriel. xpe el. Kyriel. Pr nr. Et ne nos. Sed libera. Orem⁹. Benedic dñe. Jube dñe bñdicē. Mēse celestis

Expurgate vetus fermentum vt sitis nova conspersio sicut estis azimi etenim pascha nostrū immolatus est christus itaq; epulemur in domino. Post prandium. Qui dat escam omni carni cōfitemini deo celi. Tu autez domine miserere nostri. Deo gratias. Laus dñm oēs gē. Am cōfirma. Glia pa. Sicut erat. ℣. In surrectōe tua xpe. Celi & terra letent. Glia. Orem⁹. Spiritū in nobis vr̄ā. Dñs vobiscū. Benedicamus dño. Eodem modo dicuntur per totā hebdomadā. Et hec lectio sez Expurgate vet⁹ dicitur in omnibus dñicis vſq; ad ascensionez dñi. Ad cenā. Qui cenā sācificet qui nobis omia p̄cepit. In noie pa. Post cenu. Xo p hanc hebdo. hoc mō dicit Hec dies quā fecit dñs &c. ℣. In resurrectione tua xpe. Celi & terra. Dñs vo. Orem⁹ Spūm nobis. vr̄ū pr̄a Dñs vobiscū. Benedicam⁹ dño. Deinde qualiter est dicendum inuitato pannū. In oī dnplici festo per annū pcantetur inuitato. ab his q̄ dicturi sūt p̄s. Venite. postea repetat a choro. In festis vero quādo inuitatoriū a tribus v̄r in oīb⁹ alijs festis et dñicis. et quandoq; inuitatoriū a duobus v̄r ad gradū chori inciptatur & percantet a choro. Hec sunt festa dupli-

pli

cia in ecclia Sarū principalia
Dies natalis dñi. Epyphanie
Pasche. Ascen. dñi. Penth.
Assumptōis btē marie. Dedi
catōis ecclie. Festū loci Maio
ra duplicia Dies purificatōis
Festū sctē trinitatis. Festus de
corpore xpi. Festū reliquiarū.
Natiuitatis btē marie. Festū
oīm sctōz. Minora duplicia.
Festū sci stephani pthomar-
tyr. Scti iohis apli t euā. San
ctorum innocentiū. Scti thōe
mar. Dies circūcisionis. Nati
uitatis sctī iohis baptiste. A-
postolorum petri t pauli Trās
latio sctī thome martyris. Ex
altatio sctē crucis. Conceptio
btē marie. Inferiora dupplicia
Dies sci andree apli Mathie
apli. Thome apli Gregorij pa
pe t doctoris. Ambrosij epi t
doctoris. Marci euangeliste.
Apostoloz philippi t iacobi.
Sancti iacobi apli. Bartholo
mei apostoli. Augustini epi t
doctoris. Mathei apli t euan
geliste. Michaelis archange-
li Sancti hieronymi pbyteri
t doctoris. Trāslatio sctī edmū
di regis et confessoris Luce e-
uangeliste Aplorum si monis
t iude. Augustini epi anglorz
apostoli fm Sarū per curiam
romanam de nouo ordinatum
Solet autē chorus regi oī dñi
ca: t in oī duplici festo. ix. lect.
per totū annū. et a pīmis vespe
ris nati. dñi vsq; ad oc. epipha
nie. t in ipis octa. nisi in vigil.
epyphanie. cū extra dñicā eue
neñ. t quottid. per oc. pasche.
t penthe. t in qbusdā festi sim
plicib⁹. in. lec. s. in his sctī Ri
chardi epi. Gregorij. Vitalis
martyris. Johānis ante por-
tam latinā. Būstani Adelmi
Augustini anglorz apli. Ed-
mundi archiepi. et sctī barna
be apli. et quottidie p oct. t in
oc. ascen. dñi. Assumptōis Na
tiuitatis btē marie. t singulis
cōmemorationibus ieiusdē p to-
tū annū: t quottidie per oct. t
in octa. dedic. ecclie. vbi pesta
tem vel in tpe pasche contigе-
rint t octaua die de corpe xpi.
t octa. die aplorz petri t pauli
¶ Cantet aūt a trib⁹ in his fe
stis. s. sci nicholai. oct. epipha
nie. Cōuersio sancti pauli. Ca
thedre sctī petri. Johis ante
portā latinā. Oct. ascēsio. dñi
Translatio sctī edmūdi archi
epi. Barnabe apli. Oc. de cor
pore xpi. Cōmemoratio sctī pau
li. Octa. aplorz petri t pauli.
Marie magdalene. Ad vincla
sancti petri. Laurētij Oc. assū
ptōis btē marie. Decollatio
sancti iohis baptiste. Oct. na
tiuit. btē marie. Michaelis in
monte tumba Martini episco
pi. Edmūdi archiepi. Et i oct
dedica. ec. In his festis etiā oēs
℣. advtrasq; vs t ad matut. q

duobus pueris in suppelli. ad gradū chori parif stātes dicūt sili. t primū **Dñica**m̄ dño. Hec sūt festa maiora duplicia in qbus tres vlt. lec. in cappis sericis legant in pulpito t fiat pcessio quacūq die cōtigerit. Primus dies pasche. dies ascē. dñi. Primus dies pentheco. Festū ictē trinitatis. Festus de corpe xpi Festū reliquarū. festa annūctatōis. assūp. t nati. btē marie. Festū dedic. ec. t festum loci. In festis vero oim scōr iij prime lec. ī cappis sericis a dignioribus psōis legant. In die pasche ante mat. t ante cāpanarū pulsationē cōueniāt oēs clerici ad eccliam t accēdāt lumiaria p eccliam. Epūs t decanus vel duo excellētiores p̄sbyteri in suppell. cū ceroferariis t thuribul. t clerus ad sepl'cru accedant t incensato prius sepulchro cū magna veneratiōe t reuerentia: vez genuflectēdo statim post thurificationē corpus dñicū priuatim sup altare deponant: iterū accipiētes crucē de sepulchro incipiat excellentior pson̄a ān. **Christus resurgens ex mortuis iam non moritur mors illi vltra nō dñabit** Qđ enī viuit viuit deo. **Alla. alla.** ℣. Dicāt nunc iudei quō milites custodientes sepulchrū perdiderūt regē ad lapidis positionē quare nō seruabāt petrā iusticie/ aut sepultū reddant aut resurgētē adorēt nobiscū dicentes. **Alla alla.** Finita an cu suo ℣. a coro chorō dicat excellentior p̄sona in ip̄a statiōe cōuersus ad altare hūc ℟. **Surrexit dñs de sepulchro** ℟. **Qui p nobis pepēdit in ligno alla** Deus q̄ p nobis filiū tuū crucis patibulū subiit revoluisti: vt inimici a nobis expelleres ptātē: pcede nobis famulis tuis vt in resurrectiōnis eius gaudijs semp viuamus. Per eundē christū dñm nr̄m. nec peccat nec lubiequat **Dominus vobiscū** Finita oratione cū gaudio genuflectēt: t ibidē ip̄am crucē adorent. In primis digniores persone t tūc secrete sine pcessione in chorū rede ant. His itaq gestis a dignioribus p̄sonis discooperiant cruces t imagies per totā eccliaz t interim pulsent campāe ad matū. more solito. Ad matut. **Dñe labia mea aperies. Deus in adiutoriū meū tē.** Inuitat **Alla alla. Christus hodie surrexit Allā alla:** p̄s. **Ven.** Hac die nō dz hymn. nec vlla die p hebdo. sed statim post vlt. repetitionem inuitato. incheat ān. ī superiori gradu. ān. **Ego sum qui sum t cōsilium meū nō est cū impijs: sed in lege dñi voluntas mea ē alla.** p̄ **Beat. ℣. Confitemini dño alla, patrē meū alla. dedit mi**

hi gentes alla in hereditatez alla. Quare fremu. Ego dormiui et somnū cepi et exurre xi quia dñs suscepit me alla ala. ps Dñe qd. ℣ Resurrexit dñs ℟. Sicut dixit vobis al. A b hac die vsq ad festū scē trinitatis omnes responsio. ℣ cuz alla dicunt in futurio diei nisi ad pmā cū vz ℣. Exurge dñe. Post Jesu xpe. Et in cap. cū v. ℣. Preciosa est. Et ad complc. cū vz ℣. Custodi nos. Et p aspersionē aque in dñicis cū vz ℣ Unde nobis ℣ marc

IN illo tpe: Maria magdalene et maria iacobi et salome emerūt aromata vt venientes vngerent iesum Et rel. Omelia beati gregorii. papę.

AUdistis frēs charissimi q scē mulieres que dñm fuerant secute cū aromatib⁹ ad monumentū venerūt: et eū quē viuentē dilexerant et mortuū studio humanitatis sequūt Sz res gesta aliqd in scā ecclia signat eē gerendū. ℣ Angel⁹ dñi descēdit de celo et accedēs renolui lapidē et sup eū sedit et dixit mulierib⁹ Nolite timere scio enī q crucifixū q̄ritis: Jam surrexit venite et videte locū vbi posit⁹ erat dñs al ℣ Angelus dñi locut⁹ ē mulieribus dicēs quē q̄ritis an iesū q̄ritis.

SIe qppe necesse e. ij. Jā ēt audiam⁹ q facta sūt q̄ten⁹ cogitem⁹ etiā ea q nob sūt ex eoz imitatione faciēda Et nos ergo in eū q mortuus est credētes si odore ℣ turū refecti cū opinione bonoz opez dñm q̄rim⁹ ad mōumentū p fecto illi⁹ cū aromatib⁹ venimus. ℟. Angel⁹ dñi locut⁹ ē mulierib⁹ dicens quē queritis an iesū queritis iā surrexit Uenite et videte Alla alla. ℣. Jesum quē q̄ritis nazarenū crucifixuz surrexit nō ē hic. Uel. ij

ILle aūt mulieres āgelos vidēt que cū aromatib⁹ venerūt qz vez ille mente sup nos aspiciūt ciues: q cū virtutū odoz ib⁹ sp ad deū p scā desideria, pficiscūtur. ℟. Dū trā/sisset sabbatū maria magdalene et maria iacobi et salome emerūt aromata. Ut venientes vngerēt iesū. Alla alla. ℣. Et valde manevna sabbatoz veniunt ad monumētū orto iaz sole. Ut venie. Glia. Alla. ℣ ℟. sit iij. ℟. singulis diebus p hanc hebdo. similiter et i oīb⁹ dñicis vsq ad ascen. dñi q̄n de dñica agitur. p Te deū laudamus. ℣ In resurrectione tua xpe. Celi et terra letētur al. In lau. an Angel⁹ aūt dñi descendit de celo et accedens revolvit lapidē et sedebat sup euz alla alla. ℣ Dñs regnauit. ā. Et ecce terre mot⁹ fcūs ē magnus angelus autem domini

deſcendit de celo alla. ℣s. Jubilate. ān. Erat aūt aſpectus eius ſicut fulgur veſtimenta ei⁹ ſicut nix alla alla. ℣s. De⁹ de⁹ me⁹. ān. Pre timore autē ei⁹ exterriti fūt custodes⁊ facti ſūt velut mortui alla. ℣s. Bñ dicite. ān. Reſpōdens aūt angel⁹ dixit mulierib⁹ nolite timere ſcio enī q̄ ihesū q̄ritis alla. ℣s. Laudate dñm de ce. Non dicat̄ capz nec hy⁹ p totā hāc hebdo. ſz ſtati p⁹ ān. duo pueri in ſuppellicijs dicāt ℣. Surrexit dñs de ſepulchro. ℟. Qui p nobis pepēdit in ligno al. ān. Et valde mane vna ſabbatoꝝ venūt ad monumētū orto iam ſole alla. ℣s. Bñ. ozō

OE⁹ qui hodierna die per vnigenitū tuū eternitatis nobis aditū deuicta morte reſeraſti vota nra que ꝓuenie do aſpiras etiā adiuuādo, ꝓſequere. Pereundē. Et ōz Bñdicam⁹ dño cū alla Quādocūq; enī dicit Bñdicam⁹ a duobus clericis ſemp dī cum vno tm̄ alla. Et reſpondeat cum vno tm̄ alla vſq; ad feſtū ſcē trinitatis. Ad pmā De⁹ in adiutoriū⁊ ſtatim p⁹ inchoet ān.⁊ ſimul teneat ad alias ho. ān Angelus. ℣s. De⁹ in no. ℣s. Confitemini. hic ℣s. tm̄ hac die ōz ℣s. Beti immaculati. ℣s. Retribue. Poſt repetitionē ān. ſtatim incipiat Grad. Hec dies quā fecit dñs exultem⁹⁊ letemur i ea. Ine.⁊ ſine neuma dicat̄ quotidie ad oēs horas vſq; ad ſab. preterq; ad mat. Ad vs cū dicat̄ cū ℣. dicit⁊ ſine neuma. Finito grad. ſac dicat ℣. Resur. dñs. ℟. Sicut dixit vobis alla. Sacerdos dicat Dñs vobiſcū. Oro. Deus q̄ hodie. Dñs vobiſcū cū Bñdicam⁹ dño ſine alla. ℟. Deo gras ſine alleluia. Nec oratio dicat̄ ſingulis dieb⁹ ad primā p hebdo. Et hoc mō dicat̄ prima p totā ſeptimanā. Letere etiā hore dicūt eodē mō finiantur. Et cap. quotidie finiatur ſic ℣. Preciosa est i cōſpectu cū ozō. Scā maria ōz⁊ finiat cū Dñs vobiſcū⁊ Bñdicam⁹ loco nec ritu mutato Ad ctiā De⁹ in adiuto. ān Et ecce. ℣s Legē pōe. Grad. Hec dies ℣. Surrexit dñs vere. ℟. Et apparuit ſimoni alla. Ad pt ān. Erat aūt ℣s. Defecit. Grad. Hec dies ℣. Surrexit dñs ō ſepulchro. ℟. Qui p nobis pependit in ligno alla. Ad. ix. ā Pretiose. ℣s. Mirabi. Grad Hec dies. ℣. In resurrectione tua xp̄e. ℟. Celū⁊ terra letētur alla. Ad vs non dicatur. De⁹ in adiu. ſed ira incipiantur veſpe a rectoribꝰ chori vſq; ad ſabbatū. Kyriel. ter Xp̄e ter. Kyriel. ter. ān. Alla alla alla alla. ℣s. Dixit dño. ℣s.

Confitebor ꝓs **Beat⁹ vir** ꝫ dē ps̄al. dicūtur ad vēs p hebdo. repetita ān. ꝫ ps̄al. duo cleri ci de q. forma stati incipiant grad̄ **Nec dū** ne neuma chorus ꝓsequat. Clerici ℣. **Cōfitemini dño qm̄ bon⁹ qm̄ in sec cul̄ mia ei⁹.** Et sic q̄tidie ℣z grad̄ cū ℣ q ℣z ad missā vsq; ad sab. In ꝑmis q̄tuor dieb⁹ dicat in ij. forma. Lectis ℣o dicbus in ꝑma forma. Postea duo seniores cātent **Alla** cū ℣. **Epulemur.** ꝫ ℣ gradū chori i suppelitijs **alla.** ℣ **Epulemur in azimis sinceritat⁹ et veritatis.** ꝙ postea repetat **alla.** sine neuma. Eodē mō ℣z **alla** de die cū ℣. per totā hebd̄. ad vēs. His dictis ol a duob⁹ pueris in suppellicijs ad gradum chori etc. ℣. **Resurrexit dñs** Nucusq; nō mutat ordo ꝑdcōrū ad vēs ꝑ totā hebdo. ān. **Et respicientes viderūt reuolutū lapidē erat qppe magn⁹ valde alleluia.** ꝓs. **Magt.** Oratio.

CONcede q̄s oēs de⁹ vt q̄ resurrectōis dñice solennia colim⁹ inouatiōe spūs tui a morte aīe resurgam⁹ p eūdē Jn vnita. eius. Post orō. duo clerici dicāt **Benedicam⁹** cū **alla.** Et tūc ꝓcedāt ad fōtes cū oleo ⁊ crismate ordiatī ꝓcessiōe cū cruce ⁊ ceroferarijs ⁊ thuribulis. Deinde oleū ⁊ crisma a duobus diaconis de scēa forma deferat: q̄ induti sūt albis: ⁊ a choro cātet hec ān. **Alla alla alla alla ēs. Laudate pueri dñm: laudate nomē dñi alla.** Deinde chor⁹ expte decani ꝑmū ℣. ps̄ totū dicet cū **alla.** Deinde chor⁹ ex pte cātoris totū aliū ℣. ps̄al. cū **alla:** ⁊ sic alternati totū ps̄al. dicāt. Postmū quē q ℣ sū in vtraq; pte repetatur ꝑmū **alla** Finito ps̄. cuz **Gllia.** dicatur tota ā. Deinde tres pueri in statione ān fōtes in suppelitijs simul cāt̄ **alla** ℣. **Laudate pueri dñz: laudate nomē dñi.** Post repetitionez **alla.** ine neuma inc̄ōtis ꝑ fōtib⁹ dicat sac̄dos ℣. **Surrexit dñs de sepulchro.** ℟. **Qui p nobis** ine **Dñs vobis.** Oro

ORā q̄s oēs de⁹ vt q̄ resurrectionis dñice solennia colim⁹ ereptionis nre letitiaz suscipere mereamur. Per eūdem. Deinde eūdo ad crucez dicat ān. ⁊ su⁹ ps̄. hoc mō **alla.** ꝓs **Jn exitu isrl̄ de egypto domus iacob de pplo barbaro. Alla.** Et ꝓdicto mō tot⁹ ps̄. dicatur cū **Gllia** et p⁹ vnūquēq; ℣. in vtraq; pte repetat **alla.** Deide inc̄ōtis sac̄dos crucem Quo finito dicat ℣ **Dicite in nationib⁹.** ℟. **Qz dñs regnauit a lig̃o alla. Orem⁹. De⁹ q̄ p nobis filiū tuū.** ō terminet nc **Per eundē xp̄m.** ec ꝓcedāt nec subsequat. **D ñs vobiscuz**

In introitu chori dz alia ān. de scā maria vez ān **Alma redēptoris** t terminet cū **alla** Et sciendū ē q oia inuita. t offis ān. t oīa R. t officiat offertoī ercōiones ab hac die vsq ad festū sancte trinitatis debēt terminari cū **alla.** in fuitio ō die R. **Sancta dei genitrix** Grā **G**Ratiā tuā qs dne mentibus nris infunde: vt qui angelo nūciante xpi filij tui incarnationē cognouim9: p passionē ei9 t crucē ad resurrectionis glīaz pducamur p eūm. d. Finita ozōne duo pueri dicāt. **Bñdicam9 dño** cū **alla.** Ad cōpleto. **De9 in adiutō.** ā. **Allā alla allā allā.** ps. **Cū inuoca.** ps. **Inte dne.** ps. **Ecce nūc.** p. **Nunc dimit.** Repetita ān. p9 ps. iam ut cepim9 Hra. **Hec dies** q cantet a choro sine neuma. Deinde dicat sacer. R. **In resurrectione tua xpe.** R. **Celuz t terra letēt alla. Dñs vo. Spiritū** nobis **O**remus **D**ne tue charitati infude vt qs sacramētis paschalib9 satiasti: tua facias pietate cōcordes. p dm. cū **Dñs vo.** t **Bñdicam9 dño.** sine **alla.** Hoc eo dē mō dz cōpleto. p totā hebdō vsq ad sabba. ¶ Feria ij. hebdo. pasce inuitato. **Surrexit dñs vere alla.** ps. **Venite** Quo ps. hec sola ā. **Resurrexit dñs alla.** ps. **Cū inuoca.** p. **Verba mea.** p **Dne ne in furore.** t. **Surrexit dñs vere.** Euāgelium

IN illo tpe: Exeūt duo ex discipulis ihesu ibant in castellū qd erat i spacio stadioz sexaginta ab hierusalē nois emaus. t reliqua

Omelia beati gregorij pape.

QŌtidiana nobis solēnitate laborātib9 pauca loquenda sūt. t fortasse hec vtilius pderūt. Quia sepe t alimēta q̄ min9 sufficiūt auidi9 sumūtur. Lectōis g euangelice sūmati sensū statui non p singula vba discutere: ne dilectionē vsq valeat sermo, plixioz expōnis onerare. R. Maria magdalene t alia maria ibāt diluculo ad monumētū iesum quē q̄rītis nō ē hic surrexit sicut locut9 ē. Precedet vos in galileam ibi eum videbitis. **Alla alleluia.** ℣ Cito euntes dicite discipulis eius et petro q̄ surrexit dominus Precedet vos in gali. Lectio secūda.

ECce auditis fres charissimi q duob9 discipulis ābulantibus i via: nō q̄dē credentib9: sz tñ de se loq̄ntibus dñs apparuit sz eis spēz quaz recognoscerēt nō oñdit. Hoc g egit dominus foris in oculis corporis: quod apud eos intus agebatur in oculis mētis. Ipsi nanq apud semetipsos intus: et amabant

et dubitabāt. Eis aūt dñs fozi et pñs aderat: et quis essēt nō ostendebat. Tu. ℟. Cōgratulamini mihi oēs q̄ diligitis dominū q̄z quez q̄rebā apparuit mihi. Et dū fierē ad monumētū vidi dñm meū. Alla alla. ℣. Recedēntibus discipulis nō recedebā sed amoris ei⁹ igne accensa ardebā desiderio. Et dū

DEsz ergo lo quēti ℣c. ut. b⁹ dñs pñtiā exhibuit: sz de se dubitantib⁹ cognitionis suę spēm abscōdit ℣ba q̄dē cōtulit: duritiā intellect⁹ increpauit scripture sacre misteria q̄ ō ipso erant aperuit: t tñ q̄z adhuc in eoz cozdib⁹ peregrin⁹ erat a fide: ire se longi⁹ finxit. Figere nāq; cōponere dicim⁹ vnde et cōpositores luti figulos vocam⁹. Tu. ℟. Dū trausisset. ℣s. Te deū. ℣. In resurrectione tua xp̄e. Iste. ℣. dicit quotidie añ lau. vsq; ad ascēsionē dñi q̄ de tpali agit. In laudi. quotidie p hēb. dicitur hec sola ā. Angel⁹ āt. ℣s. Domin⁹ reg. t ceteri p̄l. cōsue. dñr ℣. Surrexit dñs ō sepulch. supradict⁹ iozdo ℣. t añ. cū tuitra. p̄dicto seruet per totā hebdo. añ. Qui sūt hi sermōes q̄s conferis ad iuicē ābulātes t estis tristes alla rñdēs vn⁹ cui nom cleophas dixit ei. tu sol⁹ pegrin⁹ es i hierl̄z t nō cognouisti q̄ facta sūt i illa his diebus alla dixit q̄ bus ille dixit q̄? t dixerūt de iesu nazareno q̄ fuit vir ꝓpheta potens in opere et sermone cozam deo t oi pplo alla. ℣s. Bñdict

DEus q̄ solēnitate ozō. paschali mūdo remedia cōtuliſti ppl̄z tuū q̄s celesti dono ꝓsequerent et ꝓfectā libertatē cōsequi mereatur t ad vitaz ꝓficiat sempitnā. Per dñm.

Hac die et ceteris sequētib⁹ diebus q̄ hēb. fiat ꝓcessio ad matut. añ. crurifixū cū cruce t ceroferariis et thuribul' cantēt añ. Christus resurgēs. Hac die ℣. Dicāt nāc. a duob⁹ clericis ō superiozi gradu i suppellicē introitū chozi quersi ad clerū. Sequētib⁹ vero duob⁹ diebus a duob⁹ clericis ō sēs forma loco et habitu supradicto tñ i. v. t. vi. se. t sabbato. ℣. sine. ℣. ℣. Dicite in natio. ozō Deus q̄ ꝓ nobis. In introitu chozi añ. de sctā maria. scilicz Aue regina celoz. ℣. Post ptū. ozō. Gratiā tuā. Hora prima dicet per oīa sicut i die pasche et q̄tidie vsq; ad sabbatū: excepto ps. Cōfitemi. Hac die non dicet t q̄tidie p hēb. Hora. iū. vi. t. ix. dicūtur sicut i die paschę cū ozōne de die. Notāduz ē q̄ sūt in hac hebdō. pasche letāniatoz vel aliud fes. eue. nichil eo anno de ieiunio de ꝓcessiōe neq; de festo fiat ibidem: quia cum xp̄o surrexerūt oēs sancti

in chriſto reſuſcitati ⁊ feſtū reſurrectionis xp̄i cōe ē oīb⁹ ſā ctis: ideo in hebdo. paſche nihil fiat de feſto alicui⁹ ſci niſi forte in oc paſce cōtigerit: tūc eni poteſt differri in craſtinuz ⁊ ibi fiant inde iij. lec. cū regi. chori. tñ ſi duplex feſtū fuerit q̄ infra heb. paſce vel in oc. vl in trib⁹ precedentib⁹ diеb⁹ añi paſca cōtigerit ſerui. fiat ꝺ eo dē feſto p⁹ dictas oc. vbi cōuenienti⁹ fieri poſit. Si aūt ſimplex feſtū fuerit illo āno oino preterimittat. Dic idē ordo ſeruetur in hebdo penthec. Ad vſ̄ ān. **Alla.** p̄s. **Dixit dñs.** Grad̄ **Hec dies.** ℣. **Dicat nūc iſrl qm̄ bon⁹ qm̄ in ſeculū miſeri⁹.** ℣. **Nonne cor nr̄m ardēs erat in nobis de ieſu dū loqueretur nobis in via alla.** ℣. **Resurrexit dñs.** ān. **Nōne cor noſtrū ardens erat in nobis ꝺ ieſu dum loq̄retur nobis i via al.**

Concede p̄s. **Mag.** Oro̅ **q̄s oīps ꝺs vt q̄ peccatoꝝ noſtrozū pōdere p̄mimur a cūctis malis iminentibus q̄ hec paſcalia feſta liberemur Per.** Tunc eat, pceſ. ad fontes cum oleo ⁊ criſmate: crucet cerofera. ⁊ thuribu. cantādo ān. **Sedit angel⁹ ad ſepulchrum dñi ſtola claritatis coopert⁹ videntes eū mulieres nimio terrore p̄territe aſtiterūt a longe tunc locutus eſt angel⁹ ⁊ dixit eis. Nolite metuē dico vobis q̄ ihm quē queritis mortuū ita viuit ⁊ vita hoīm cū eo ſurrexit alla.** Finita ān. ſine ℣. dicat ſacer. ℣. **Surrexit dñs de ſepl**

Concede q̄s Oro̅. **chro. oīps deus vt feſta paſchalia: q̄ venerādo colim⁹ etiā viuendo teneam⁹. Per.** Deīde añ crucem dr ān. **Christus reſurgens** ſine ℣ſu ℣. **Dicite in nationib⁹** oro̅. **De⁹ q̄ p nobis.** In itroitu chori de ſcā maria ān **Via mea.** ℣. **Scā dei genitrix.** oro̅. **Hām tuā.** Dic ordo ſeruet de pce. in eundo⁹ in itroitu chori q̄tidie adv̄ vſq̄ ad ſabbatū cū ꝓpr̄ſis oro̅nib⁹ ad fontes ⁊ cū aliis ān. de ſcā maria in introitu chori. ¶ Feria iij. iuxta. **Surrexit dñs vere alla.** p̄s. **Venite. ān. Resurrexit dñs.** p̄s. **Dñe de⁹ me⁹.** p. **Dñe dñs nr̄.** p. **In dño cōfi.** ℣. **Surrexit dñs vere.** Dic ℣. cuz predictis ān. sup p̄s. ⁊ inuita. dr quotidie ad matu. p heb. paſche. Secundum lucam.

In illo tpe: Stetit ieſus i medio diſcipuloꝝ ſuoruz ⁊ dixit eis. Pax vobis. Ego ſū: nolite timere. Et rel. Omie.

Primo notādū ve. be. p̄l. eſt diligēter q̄ memorie cōmendandū: q̄ de ſe loquentibus diſcipulis dñs aſtare in medio: et p̄ſtitiſſe viſ⁹ dñs reuelare dignat⁹ eſt. Hoc ē el

quod fidelib⁹ cĥcris alibi, pmi
sit vicēs. Ubi duo vel tres con
gregati sūt in nole meo: ibi sū
in medio eoz. ℟. Virtute ma
gna reddebāt apli. Testimo-
niū resurrectionis iesu xp̄i dñi
nostri. Alla. ℣. Repleti quidē
spū sancto loq̄bant cū fiducia

Ad p̄firmādā ℣. ij. Testi.
mōiū q̄z fidei nostre p̄stātiā
q̄s sp agit p̄sciētia pietatis
dine aliq̄n p̄fitā voluit oīde-
re corp̄alis visionis. Mā t de
nobis pozzo infra aplox pe-
des iacētib⁹ hoc ip̄m fz et⁹ mi
sericordiā fieri cōsidere dēm⁹
ip̄m vez eē in medio nr̄i q̄sc̄ū-
q̄z cōuenientes in nole illi⁹ cō
gregamur. Tu autem dñe mi
serere ℟. Surgēs iesꝰ dñs nr̄
stās in medio discipuloz suo-
rū dixit. Pax vobis alla: ga-
uisi sūt discipuli viso dño alla
℣. Una q̄ sabbatoz cū fores es
sent clause: vbi erāt discipuli
cōgregati stetit iesus i medio
t dixit eis Pax Lectio tertia.

Ixit dñs ad cōfirmādā
resurrectōis vitā seip̄z vi
uū discipul⁹ p̄buit hoc exhoz-
tationis cōtulit vestigia passi
onis nō solū intuēda sz t pal-
panda demōstrauit. Et ne qd
in eoz animis resideret ābigui
sūptis etiā epul' comedit coz̄ā
eis vt si nō visib⁹ oculoz suoz
tactibusq̄ crederēt digitozuz
alimētoz carnaliū p̄ceptione
carnē esse q̄ apparuit cognosce-
rent. ℟. Dū trāsisset. ān Ste
tit iesꝰ in medio discipuloz su
oz̄ūt dixit eis pax vobis alla
alleluia. ℣. Benedict. Oz̄ō.

Deus q̄ ecclīam tuā nouo
semp fetu mltiplicas cō
cede famulis tuis: vt sacrz vi
uendo teneāt q̄s fide p̄cepert
Per. Ad p̄ces. vt̄s in ij. fer.
In redeūdo de scā maria ān
Btā. Sciendū ē si aliq̄s fes.
vel ieiunīū hac heb. p̄tigerit
nihil de festo nihil de ieiunio
fiat nec p⁹ nec ān nisi dupier
festū fuerit tūc ei differāt post
oc. pascha vbi p̄uenienti⁹ pos
sit celebrari. Ad vē. Kyriel.
ān. Alla. ℣. Dixit dñs. Gra.
Decies ℟. Dicāt nūc q redē
pti sūt a dño q̄s redemit ē ma
nu inimici: t de regionib⁹ con
gregauit eos alla. ā. Surgēs
iesꝰ dñs nr̄ stetit i medio disci-
pulox suox t dixit pax vobis
alla. ℟. Resurrexit dñs. ān Vi
dete man⁹ meas t pedes meos
q̄z ego ip̄e sū alla alla. ō. M.

Oncede q̄s oīps ds Oz̄ō
vt q̄ paschalis festiuitati
solēnia colim⁹: i tua sp sīfica
tione viuam⁹ p. Ad fōtes oz̄ō.

Presta q̄s oīps de⁹ vt per
hec festa paschalia q̄ colī⁹
deuoti sp in tua laude viuam⁹
Per. In redeūdo de scā ma-
ria ān. Descēdi in ortū. ℣. Se-
tit. ps. Saluū me fac. l. ℣. Vl

epq. Dixit ihs pi⁹ s. i. fz thē petrū matheū thelonearīū sci mus: fz p⁹ cōuersionē suā petrus ad piscationē redijt Matheus vo ad thelonei negocium resedit: qz aliud est victuz p piscationē q̄rere: aliō thelonei lucris pecunias augere. Dū transisset. Mittite i dx terā nauigij rethet inuenietis alleluia. ps. Bñdictus Dñs.

DEus q̄ nos resurrectionis dñice annua solēnitate letificas. cōcede ppitius vt p tpalia festa q̄ agim⁹ pueire ad gaudia eēna mereamur Per. Ad pces. vrs. In redtū do de scā maria ān Speciosa scā est sueuis Adv. Kyrie an. Alla. ps. Dixit dñs. Hec dies. ℣. Dexta dñi fecit ℟ tutē dexta dñi exaltauit me Alla. ℣ Surrexit dñs t occurrēs mulierib⁹ ait auete tūc accesserūt t tenuerūt pedes ei⁹ ℟. Resurrexit dñs. Hoc ia⁹ ktio manifestauit se ies⁹ postq̄ resurrexit a mortuis. Dñe.

PResta q̄s op̄s de⁹ vt hui⁹ paschal festiuitatis mirabile sacm̄t tpale nobis trāsq̄ litatē tribuat t vitā ꝓferat sempiternā Per. Ad fotes Dñe.

OOncede q̄s op̄s dōs: vt q̄ festa paschalia agim⁹ celestib⁹ desideriis accēsi fontez vite sitiam⁹ dñz nr̄z ihesū x̄pm filiū tuū. In redeundo de ianeira maria. ā Alma redēptoris

Dixit ihs pi⁹ s. i. fz thē

LAllo tpe: Manifestauit se iterū ihesus discipul⁹ suis ad mare tyberiadis manifestauit aūt sic. Erāt simul simō petr⁹ t thomas q̄ vocat didymus t nathanael qui erat a chana galilee t filij zebedei: t alij ex discipul⁹ ei⁹ duo. Et rel. Mat.

LEctio sci euā. gre. gelij q̄ mō in aurib⁹ nostris lecta est: frēs mei q̄stione alm pulsat: fz v pulsatiōe sua vi discretōis idicat. Queri ei pōt: cur petr⁹ q̄ piscator añ cōuersionē fuerat p⁹ cōuersiōez ad piscatōez redijt. ℟ Ecce vicit leo de tribu iuda radix dō apire librū t solue septē signacula ei⁹. Alla al. ℣. Ervn⁹ de seniorib⁹ dixit mihi ne fleueris dign⁹ ē agn⁹ q̄ occis⁹ ē accipe ℟ tutē t fortitudiez Al.

QUam ei veritas dicat nēo mittēs manū suā ad aratrū t aspiciēs retro apt⁹ ē reg dei. Cur repetijt qō dereliq: sed si virt⁹ discretōis ihs picitur citi⁹ videt qz nim rū negociū qō añ ꝓuersionē sine pctō extiterit: hoc etiā p⁹ cōuersionē repetere culpa nō fuit. ℣ Isti sūt agni nouelli q̄ ānūciauerūt alla. Mō venerūt ad fōtes repleti sūt claritate Alla. ℣ In cōspectu agni amicti stolis al

DIxit psalme i manib⁹ eor Am piscatorē L. ij. Mō

℣. Scā dei genitrix Oro. Gra
tiā. ℣ Feria. v. ps. Dñe ds ha
bitabit. ps Cōserua. ps Exau
di dñe. ℣ vtā. Scōm Iohannē
IN illo tpe. Maria stabat
ad monumentū foris plo
rans. Et rel. Omelia. b. gre.
MAria magdalene q̄ fue=
rat in ciuitate peccatrix
emendo veritatē lauat lachry
mis maculas crimis t vox veri
tatis implet qua dr. Dimissa
st ei pcta multa qm dilexit mlt
tum. ℟ Maria magdalene.
Rechre in feria prima pcedere
QUe enī prius Lect. ij.
frigida peccando remā=
serat: postmodū amando fer=
uiter ardebat. Nā postq̄ venit
ad monumentū ibiq corpus
dñicū nō inuenit: sublatū cre=
didit atq discipulis nūciauit
℟ Tulerūt dñm meū t nescio
vbi posuerūt eū: ait ei angel⁹
Noli flere maria surrexit sicut
dixit pcedet vos in galileā ibi
eū videbitis Alla alla. ℣ Dū
g̃ fleret inclinauit se t pspexit
in monumentum t vidit duos
angelos in albis sedētes q̄ di=
Q cunt ei. Noli. Lec. iij.
Aueniētes viderūt atq
ita esse vt mulier dixerat credi
derant. Et de eis ptinus scrip
tū est. Abierūt g̃ discipuli ad
semetipos Ac deinde subiūgi
tur. Maria aūt stabat ad mo=
numentū foris plorās. ℟ Dū
transisset. i. Maria stabat ad
monumētum plorans: t vidit
duos angelos in albis sedētes
t sudariū qđ fuerat sup caput
OEt⁹ alla. ps Bñ⁹. Oratio
Eus qui diuersitatē gen
tiū in cōfessiōe tui nois aduna
sti: da vt renatis fonte baptis=
matis: vna sit fides mētiū t pi
etas actionū. Per. Ad pces.
vtā. In redeūdo de scā maria
ān Aue regina. Alys Kyriel
ān Alla: ps Dixit dñs. Grā
Hec di. ℣. Lapidē quē repro
bauerūt edificantes: hic fact⁹
est in caput anguli a dño factū
est istud t est mirabile in ocul⁹
nris Alla. ℣ In die resurrecti
onis mee dicit dñs pcedā vos i
galileā Alla. ℣ Resurrexit do
min⁹. ān. Tulerūt dñm meū t
nescio vbi posuerūt eū: si tu su
stulisti eū dicito michi: alla et
ego eū rollā alla. ps Mag. or
DEus q̄ nobis ad celebran
dū paschale sacramentū
liberiores aios prestitisti: doce
nos t metuē qđ trascen⁹ t ama
re qđ pcipis. Per. Ad fontes
OA q̄s oēs deus: vt Oro
ecclesiā tuam t suos fir=
mitate membroz: t noua sem
p fecūditate letet. Per. In re
deundo de scā maria ān. Alia
mea liq̄fa. ℣. Scta dei genitr̄
Oro vtā. ℣ Feria. vi. ps. Leti
entur. ps. Exaudiat te. ps
Dñe in virtute. Eua. fm matū

In illo tpe. Unde cū discipuli abierūt in galileā in mōtem vbi cōstituerat illis iesus: t videntes eū adorauerūt Etrel. Homelia.b.grego.ps.

Euangelica lectio fratres charissimi quā mō audiuimus iuxta hystoriā gaudio plena refulget: qz triūphū redemptoris nri simul t redēptionis nre dona plano smōe describit. Et si hanc enucleatius ptractare velim⁹: gratioze i litera fructū spūalis sensus iclusū esse cōperimus. R. Virtute magna etc. i feria.iii.pcō. Ly

Sermo eteni de aromatuz moze q subtili⁹ qsi terēdo et discernēdo discutit eo maiorem interne suauitatis fragrantiā reddit. Planū nanqz est et dulce ad audiendū pīis: q discipuli abierūt in galileā i mōtem vbi cōstituerat illis iesus t videntes eū adorauerūt. R. Expurgate vet⁹ fermētū vt sitis noua cōsperſio sicut estis azimi: eteni pascha nrm immolat⁹ est xp̄s. Itaqz epulemur i dño all'a. v. Nō in fermēto malicie t nequicie: sz in azimis sinceritatis t veritatis. Itaqz. Lec.iij.

Sed nōvacat a mysterioqz dñs in galilea post resurrectionē: vel qz i mōte discipulis apparuit. In monte eteni dñs appuit vt significaret qa corp⁹ qđ pecōi hūani generis terra nascendo su cepat: resurgendo iam sup terrena oia subleuatū celesti virtute induerit. Tu. R. Dū transisset. an. Undecim discipuli i galilea videntes dñz adorauerūt all'a. ℣. Omnipotens sempi Dzō terne deus q̄ paschale sacramentū in recōciliatōis hūane federe ptulisti: da mentib⁹ nris: vt qđ pfessione celebramus imitemur affectu. Per. Ad pcell. vts. In redeūdo de scā maria. an. Beata. Ad vs. Kyriel. an. All'a. ps. Dixit ō. Grad. Hec dies. ℣. Benedictus q̄ venit in noīe dñi de⁹ dñs et illuxit nobis all'a. ℣. Dicite i gētib⁹: qz dñs regnauit a ligno. ℣. Resurrexit do. an. Data est michi oīs ptās in celo t in tra all'a. ps. Magn. Oratio

Deus per quē nobis et redēptio venit t p̄stat adoptio: respice ad opa mie tue vt in xp̄o renatis t eterna tribuatur hereditas t vera libertas. Per. Ad fontes Oratio

Desto q̄s dñe familie tue t dignāt impēde: vt qb⁹ fidei gfam cōtulisti: t coronā largiaris eternā. Per. In redeūdo de scā maria an. Descendi. Sabbato ps. Dñs regit. ps. Dñi est terra. ps. Judica me.

In illo tpe. Euā. sm iohēz Una sabbati maria magdalene venit mane cū adhuc te

nebre essent ad monumentuz ⁊ vidit lapidē sublatū a monumēto. Et rel. Dne.be.are.

LEctio sci euāgelij quam mō frēs audistis valde i supficie hystorie ē apta sz ens nobis sūt misteria sub breuita te requrenda maria magdalene cū adhuc tenebre essent venit mane ad monumētū ℟. Ecce vicit leo. Requie in te.nū.hec.

IXta hystoriā notat hoza iuxta intellectū ℣o mysticū requrentis signat, itelligētia. Maria est auctorē olz quē in carne mortuū viderat: q̄rebat in monumēto: Et q̄a hunc mīme inuenit furto ablatū credidit. ℟. De ore prudē tis procedit mel allā dulcedo mellis ē lingua ei⁹ allā. ℣. Fauꝰ distillās labia ei⁹ allā allā. Sapia requescet in corde eius ⁊ prudētia i fmōe oris illi⁹. ℣. Adhuc q̄ tenebre Le.m. erāt cū venit ad monumētū. Cucurrit ergo:⁊ discipulis nūciauit: sz illi p̄ceteris cucurrerūt q̄ p̄ celis amauerūt vez petr⁹ ⁊ iohānes. Currebāt aūt duo siℓ: sz iohēs p̄cucurrit citi⁹ petro. Et venit prior iohēs ad monumētū sz ingredi non p̄sūpsit veīt q̄ posterior petr⁹ ⁊ introiuit i monumētū. ℟. Dū trāsisset. ān. Currebāt duo siℓ ⁊ ille ali⁹ discipl's p̄cucurrit citi⁹ petro ⁊ venit prior ad monumentū allā. ōs. Bñ⁹. Oratio.

OOncede q̄s ops de⁹ vt q̄ festa paschalia venerādo pegim⁹ p hec ꝓficere ad gaudia eterna mereamur. Per Ad p̄ces. vtš. In redeūdo de scta maria ān. Speciosa. Hac die nō of gra. Hecdi. ad ho. [illegible] loco dicet a toro chorꝰ Allā. Hec dies quā fecit dñs exultemur ⁊ letemur in ea allā. sine neuma in ℟. ℣. Confitemini dño allā siℓ sine neuma. ℣. Dūica in ec.paice. Ad ōmas vīsus ps. hec sola ān Allā allā allā. ps. Bñ⁹ dñs ps me⁹ ⁊ et celi p̄.

OXrist⁹ resurgēs ex mortuis iā non moritꝰ mors illi vltra non dñabit q̄ vi vivit vivit deo Hymnus.

OMor⁹ noue hierlm nouaz meli dulcedinē ꝓmat colens cū sobrijs paschale festum gaudijs. Quo xp̄s iuict⁹ leo draconē surgēs obruto dū voce viua ps̄oat a morte functos excitat. Q uā deuorarat ipro b⁹ p̄dā reddit tartar⁹ captiua te libera iesū sequūt agmina Gēs ꝙphat ille splendide ⁊ dign⁹ āplitudie soli policꝫ pfi azynā facit rēpublicā. ℣ pzcanēdo supplices regē p̄cemur milites vt i suo clarissimo nos ordiet palatio. ℣ er secla mete nescia pri supmo gla hōrq̄ sit cū filio ⁊ spū paclito: Amē ℣ Mane nobiscū dñe. ℟. Qui

aduespaſcitr icillata ē iā dies allā. Hic ordo fuer oi die ſab. ad vñ viz ad aſcē. dñi. ſ. de ān. ſup ps. z de ça. z ō hym. z de ỹ ān de do. agit ān. **Surgēs ieſus mane pma ſabbati appa/ruit pmo marie magdalene ɔ̃ eiecerat ſept: ē ōmoia allā.** ℣. Reſta q̄ ſps. **Mag.** Oro ops de⁹ vt q̄ feſta paſcha lia ꝑegim⁹ hec te largiēte mo rib⁹ z vita teneam⁹ p. ℣. Proceſ. fiat ñ iā ad fōtes cū oleo z criſ mate ſicī pcedē. dieb⁹ ſz tm̄ aſi crucē cū cerofer/ z thurib. ſine cruce. cāntā. ā **Xps reſur.** Duo clerici ō ſupiori gradu ān in troitū chori i ſuppl. ad clez cōuerſi hac die tz in pxi. do. aſi aſcen. dñi ſic cāteni ỹ. **Dicāt nūc.** Medius ān. dñicis a duo b⁹ de q̄. forma pſ loco thitu ſu pradcō ỹ. **Dicite i na.** ōrō. **Deus q̄ p no.** In troitu chori ōr de ſcā maria ān. **Alma redē.** ỹ. **Scābige.** ōrō. **Ofaz tuam** Et hoc i ſab. oiz do. obſeruetur ad vñ i pcedēdoni troitu chori viz ad aſcē. dñi ſine de do. ſine ō feſtis ſcōz cū regi. chori fit fuit. niſi i inuē. ſcē crucē q̄ i ſab. cōtigerit: tūc nulla fiat p ceſ. ad q. vñ ō crūt de cruce. Ad cōple. **Cōuerte nos** c. ān **Alla alla al. al.** ps. **Cum luo.** ps. **In te dñe.** ps. **Qui ha.** ps. **Ecce nunc.** ad **Tui no. Eſu ſalnator ſcli ỹbū** hy⁹. **pſis altiſſimi lux luci ſuiſibilis cuſtos tuo ꝓpugil⁹ n fabrica tor oiz diſcretor atq; rp̄m feſſa labore corpa noctī q̄ete recrea I t dū graui i corpe breui ma nem⁹ tpe ſic caro nſa dormiat vt mēs i xp̄o vigilet. G e dep̄ca mur ſupplices vt nos ab hoſte liberes ne valeat ſeducē tuo re dēptos ſanguie. Q ueſum⁹ au ctor oim in hoc paſchali gau dio ab oi mortis ipetu tuū de fende populū. G loria tibi dñe qui ſurrexiſti a mortuis cū pa tre z ſancto ſpū in ſempiterna ſcla. Amē.** ℣. Iſti duo ỹ⁹. vltimi dicūtur i hne oiz hymno z eiuſ dē metri. vſq; ad aſcen. dñi. ỹ. **Cuſtodi nos dñe.** ān. **Alla. re ſurrexit dñs allā. ſicut dixit vo bis alla. al.** ps. **Hūc dimittis.** ℣. Preces z cetera q̄ ad cōpl. ꝑti nent expleant. Hoc cōple. nō mutat vſq; ad aſcen. dñi. de q̄ cunq; fit fuit. niſi q̄ ſi de ſcā maria. tūc in fine hym. dr poſt **Queſum⁹ auct. Alla tibi dñe q̄ natus.** Ita tm̄ q̄ ān. ſup ps. dr vſq; ad feſtū ſcē trinita tis. ℣. Admaru. Inuit. **Alla. ſurrexit dñs vere Venite ado rem⁹ alla. ps. Venite.** Hoc in uitato. dicatur ſinglis dñicis vſq; ad aſcenſ. dñi q̄ſi de dñica

Aurora (agitur. hymn⁹ luci rutilat: celū laudib⁹ intōat: mūd⁹ exiras iubilat ge mēs ifern⁹ vlulat. Q ū rex ille

fortissimus: mortis confracti viribus pede cõculcans tartara solvit a pena miseros. Ille qui clausꝰ lapide custoditur sub milite: triũphans pompa nobili victor surgit de funere Solutis tã gemitibus z inferni doloribus qz surrexit dominus resplendẽs clamat angelus. Gristes erãt apli de nece sui dñi: quem pena mortis crudeli serui dãnarant ipij. Glia tibi dñe qui surrexisti a mort. Sup psal. ãn. Ego sũ z alie ãn. cũ suis ꝓs. sicut in die pasch dicant ℣. Resurrexit dñs.

In illo tpe: Sedm iohem Cũ eẽt sero i die illa vna sabbatorꝝ fores essent clause vbi erant discipuli congregati ꝓpter metum iudeorꝝ venit ihesus z stetit in medio eorum et dixit eis: Pax vobis Et rel Omel veneratius pede prel.

Prima lectionis huiꝰ cuã gelice questio animũ pl sat: quõ post resurrectionẽ corpus dominicũ veꝝ fuit quod clausis ianuis ad discipulos ingredi potuit. Sed sciendũ nobis est: q̃ divina operatio si ratione comprehenditur h est admirabilis. Nec fides hz meritum: cui humana ratio ꝑbet experimentũ. ℟. sicut in die pasce dicuntur. Lectio ij.

Sed hec ipsa redemptoris nostri opa que ex semetipsis ꝓprehendi nequaq̃ pñt ex alia eius operatione pẽsanda sunt: vt rebus mirabilibus fidem ꝑbeant: facta mirabilioza. Tu autem. Lectio tertia

Illud enim corpus dñi intrauit ad discipulos ianuis clausis: quod videlicet ad humanos oculos per natiuitatem suã clauso exiuit vtero virginis. Quid ergo mirũ si ianuis clausis post resurrectionem suã in eternũ iam victurus intrauit qui morituꝰ iaz veniens non aperto virginis vtero exiuit. ℣. In resurrecti one tua xp̃e. Alleluia. ℟. Angelus aũt dñi. Et alie ãn. que sequuntur hac die dicant sicut in die pasche. Capitulum:

Omne quod natum est ex deo vincit mundũ: et hec est victoria que vincit mundũ fides nostra. Hymnus.

Sermone blando angelꝰ ꝑdixit mulieribꝰ in galileã dñs videndꝰ est ꝓtotiꝰ Ille dñi pergũt cõcite aplis hoc dicere videntes cũ viuere oscu lantur pedes dñi. Quo agnito discipuli in galileã ꝓpere perguntvidere facie desiderat am dñi. O laro paschali gaudio sol mũdo nitet radio cum christũ iam apli visu cernunt corporeo. O stensa sibi vulnera: in xp̃i carne fulgida resurrexisse dñm voce fatent

publica. Rex chriſte clemẽtiſſime tu corda nr̃a poſſide vt tibi laudes debitas: reddamus oi tpe: Queſumꝰ auctor oĩm. Glia tibi dñe. ℣ Surrexit dominus de ſepulchro. ℟ Cũ eẽt ſero die illa vna ſabbatoꝝ fores eẽnt clauſe vbi erant diſcipuli cõgregati ſtetit ieſꝰ in medio: dixit eis pax vobis alk. ℣ Bñꝰ. oro ℣ Preſta q̃s ops deꝰ Memoria ꝺ reſurrectõe ã. Et valde mane. ℣ Surrexit dñs vere oro ℣ Deꝰ q̃ qvni. Si hac dñica vel in prĩa dñica aĩ aſcen. ſimplex feſtũ cũ regi. chori eue. differat vſq ad prĩaz feria vacãtẽ. Si ℣o duplex feſtũ in prima dñica ante aſcen. dñi cõtigerit nõ differat ſz fiat ſeruitiũ de ſcõr meõ. ꝺ reſurrectione. Ẽt ſi in hac dñica duplex feſtũ eue. ſemp differat in craſtinũ. Si aũt i mediꝰ dñice qõ cũq feſtũ cũ regi. chori cõtigerit nõ differat. Ad prima ℣ Deꝰ in adiu. hyꝰ Jã lucis. ãn. Angelꝰ. ℣ Deꝰ in no. ℣ Bti immacula. ãn. Gratias tibi. ℣. Quicũq vult. cap. Regi ſeculo. ℟ Jeſu xp̃e rex alk. ℣ Qui ſurrexiſti a mortuis. Jſte ℣. dicat q̃tidie ad prĩam vſq ad aſcẽ. dñi niſi q̃n dr ꝺ ſcã maria ℣ preces ꝛc q̃ ad prĩam ptinẽt: more ſolito dicũt. Ad iij. hyꝰ Nunc ſcẽ nobis. ã Et ecce. ℣ Legẽ pone. cap ℣ Qđ quod natũ. ℟ Reſurrexit dñs: Alla alla: ℣ Sicut dixit vobis. alla ℟ Surrexit dñe vere. Ad vi. hyꝰ Rector potẽs. ã Erat ãt. ℣ Defe.

QUis ẽ frẽs q vincit Cap̃s mũdũ niſi q̃ credit q̃m ieſus ẽ filiꝰ dei hic ẽ q̃ venit per aquã ꝛ ſanguinẽ ieſꝰ xp̃us. ℟. Surrexit dñs vere: Alla al. ℣ Et apparuit ſimoni. al ℟ Surrexit dñs ꝺ ſepulchro. Ad ix. hyꝰ Rerũ deꝰ tenax ãn ℣ Pretiore. ℣ Mirabilia. Capm.

QUes ſũt qui teſtimoniuz dant in terra: ſpũs aqua et ſanguis. ℟ Surrexit dñs ꝺ ſepulchro: alla alla. ℣ Qui p nobis pepẽdit i lig̃: alla. ℟ In reſurrectõe tua xp̃e. Ad ij. vñ ſup ℣. hec ſola ãn Alk. al. al. alla. ℣ Dixit dñs. Et ceti ℣ dñica k. cap Qđ q̃ natũ. hyꝰ

AD cenã agni prouidi ſtole albis candidi pꝰ trãſitũ maris rubri: xp̃o canamꝰ principi Cuius corpꝰ ſciſſimũ in ara crucis torridũ: cruore eius roſeo guſtãdo viuimꝰ ꝺo Azo tecti paſche veſpe a deuaſtãte angelo erepti de duriſſio pharaonis iperio. Jã paſcha nr̃z xp̃s eſt q̃ imolatꝰ agnꝰ ẽ ſinceritatis azima caro eiꝰ oblata ẽ O vere digna hoſtia p quã fracta ſũt tartara: redẽpta plebs captiuata reddita vite p̃mia. Conſurgit xp̃s tu mꝰ: victor redit de barathro tyrannũ tru-

dens vinculo ꝛ reſerans para
diſum. ℣. ne ſumus auc. ℟. lia
tubi dñe. ℣. Mane nobiſcum.
Oraõ huius dieī. hym. ℣. et
ſy. ad eẽs horas ſeruetur quo
tidie vſq; ad aſcen. dñi tam in
terus q̃ in dñicis qñ de tpali a
gitur. ān. Poſt dies octo ianu
is clauſis igreſſus dñs ꝛ dixit
eis pax vobis alla al. ℣. Ma
gñ. Oraõ. Preſta q̃s ops de⁹.
Meõ. de reſurrectõe añ. Et re
ſpice. ℣. Reſurrexit dñs.
Deus q̃ pervnige. Et ſciendũ
est q̃ palẽte meõ. de reſur. ad
matut. ꝛ ad. ij. vẽ dicẽt oĩbus
dnicis vſq; ad aſcẽ. dñi ſiue de
dnica fit ſeruitũ ſiue de aliq̃
festõ cũ regi. chor. niſi in tnuẽ
cõe feſtẽ cruc. Ad has vẽ nul
la añat meõ. de feſto ſine regiñ
chori in craſtio cõtingẽ. Sive
ro aliqõ duplex feſtũ in craſti
no oct. paſche celebret ſecũde
veſpe in dnica erũt de feſto. et
ſolẽnis meõ. de dnica. Et poſt
ea de reſurre. Deſequẽtes ãe
dicũtur per totã heb. ſup Bñ.
ꝛ Magñ. cũ repetitõe earũdẽ
ſi neceſſe fuerit qñ õ fer. fit ſer
uitũ trñ. ān. Quia vidiſti me
thoma crediditi: bti q̃ non vi
derũt ꝛ crediderũt alla. ān. Mul
ta quidẽ ꝛ alia ſigna fecit ieſ⁹
in cõſpectu diſcipulorũ ſuorũ
alla que nõ ſũt ſcripta i libro
hoc al. ān. Hec aũt ſcripta ſũt
vt credatis q̃ ieſus eſt filius dei
ꝛ vt credentes vitã habeatis i
noĩe ipſius alla. Sciendũ eſt
q̃ in oĩbus feſtis ſcõrũ in q̃b⁹
chorus regit niſi in feſto inuẽ
tionis ſcẽ crucis. dicãtur he ſe
quẽ. ãe ſolẽniter ad meõ. dere
ſurre. ad vẽ ꝛ ad matu. vſq; ad
aſc. dñi niſi in dñica ad vtraſ
q̃ vẽ. ān. Surrexit dñs de ſe
pulchro q̃ pro nobis pependit i
ligno al. al. al. ℣. Reſurrexit
dñs. Oraõ. Deus q̃ pvn. Ad ma
tu. cũ hac ān. Cito eũtes dici
te diſcipulis q̃ ſurrexit dñs al
leluya. ℣. Surrexit dñs vere.
Oraõ. Deus q̃ pvni. Feria. ij.
poſt oc. paſche ad matu. inuita
Alla alla allã ps Venite. Hoc
inuitat. dr in oĩb⁹ feriis vſq; ad
aſcen. dñi q̃n de feria agit hy⁹
Aurora lucis. ſup ps hec ſola
ān. Alla alla alla ps. Dñs illu
minatio. ps Ad te dñe clama
ps. Afferte. ℣. Reſurrexit do.
Hac die ſp incipiat apocalyp
ſis niſi aliquod feſtũ impediat:
ꝛ tunc in prima feria vacante
incipiat ꝛ legat p hanc hebdõ
ꝛ in duab⁹ ſequentib⁹ hebdõis
q̃ de fer. agit. Non dicuntur
benedictões feriales añ lec. in
feriis huius tẽpis: ſed tres de
his que dicuntur in feſtis. ix. Re
ſponſ Benedictione ppetua. ꝛ ce
tere p ordinẽ: ꝛ poſtea Omps
dñs alternãdo Lectio prima.

Apocalipſis dñi nri ieſu
chriſti quã dedit illi de⁹

palam facere seruis suis que oportet fieri cito post hec. Et significauit mittēs p angelum suū seruo suo iohanni q̄ testimonium phibuit verbo dei t testimonium iesu xp̄i in his quecū q̄ vidit. ℟. Dign⁹ es dñe accipere librū t aperire signacula ei⁹ q̄m occisus es t redemisti nos deo. In sanguine tuo alk. ℣. Fecisti ei nos d̄o nr̄o regnū t sacerdotes. In sā. Lectio. ij

BEatus qui legit t qui audit verba pp̄he ie hui⁹ t seruat ea q̄ in ea scripta sunt. Tēpus enī pp̄e ē. ℟. Ego sicut vitis fructificaui suauitatem odoris allā. Trāslte ad me ōs q̄ cōcupiscitis me t a generationib⁹ meis adimplemi Alla al. ℣. Ego diligētes me diligo t q̄ mane vigilauerint ad me inuenient me. Trāslte. Le. iij

IOhannes septē ecclesijs q̄ sūt in asia gr̄a vobis et pax ab eo q̄ ē t q̄ erat t q̄ vēturus est. Et a septē spiritib⁹ q̄ in cōspectu throni eius sūt t a iesu xp̄o qui ē testis fidelis p̄mogenitus mortuor̄ t princeps regum terre. ℟. Audiui vocem in celo tanq̄ vocē tonitrui magni alla Regnabit de⁹ nr̄ in eternū alla: q̄r facta est salus t virtus t potestas xp̄i ei⁹. Alla al. ℣. Vidi angelū dei volantē p̄ medium celi voce magna clamantē t dicentem. Regnabit

Alla. Alla al. Non d̄o Te deū In feriis q̄n de feria agit. ℣. In resurrectōe tua xp̄e In laudibus ān. Alla al. ps. Dñs regnauit. Et dicatur hec sola ān. predicta quotidie in lau. vsq̄ ad ascen. dñi q̄n de feria agit Cap. Dē quod na. Et dicūtur cap̄. de dñica per singlas heb. vsq̄ ad vigi. ascen. dñi quādo de feria agit: nisi in. ij. feria in rogationib⁹ tm̄. sup⁹. Sermone blando. ℣. Surrexit dñs d̄ sepulchro. Sup Bñ⁹. dicatur vna de predict⁹ ān⁹. Q̄r dñica quotidie dicat q̄n de feria agit vsq̄ ad vigil ascē. dñi nisi in. ij. feria rogationū ad mat. tm̄. Sciendū est q̄ infra pasc. t penthe. t vltra vsq̄ ad De⁹ oīm. nulle fiant p̄ces in feriis diebus ad vs̄. nec ad matu. nec ad alias ho. nisi ad p̄mā. Et ad cōpl. tūc dicuntur p̄ces cōsuete sine p̄stratōe more soli to. Nemo. de cruce. ān. Crucifx⁹ surrexit a mortuis t redemit nos alla al. ℣. Dicite i nationibus. Or̄. De⁹ q̄ p nobis. Meō. de scā maria ij. Paradisi porta p eua cūctis clausa est: t p mariā virginē iter patefacta est alla. ℣. Post ptū. Oratio Gratiam tuam. Me. de oibus sanctis. ān. Sancti tui dñe florebūt sicut liliū alla t sicut p̄dor balsami erūt āte te alla. vel ān. Sci t iusti i do

mino gaudere alꝛa vos elegit de⁹ in hereditatē sibi alꝛa. vel ān In vele mēro clama nt scti tui dne al. al. al. ℣ Dex leticie

Resta qs ops de⁹ vt sicꝫ resurrectione dñi nostri ihesu xpi filij tui cū oib⁹ scis pci piamus veraciter pxionem

Quite. Sequūtur mat. ō scā maria i ꝙcētu ꝛc. Th qñ fiunt meō. de oib⁹ scīs ad vē. et ad matutinas de scā maria fiāt cū ān. ℣. ꝛ ora. q̄ huic ferie in titulanꝛ vsq ad vigi ascē. dñi. Ad pmā ℣ Alꝛa al. al. al. alꝛ. al. al. ō De⁹ i no. p̄ Bti ima. ā Hlia tibi trinitas ℟ Quicūq vult. ca Dñe miserē. ℟. Je su xpe. Et cetera q̄ ad pmā pti nenꝫ absq; pstratione dicunꝛ ꝛ expleanꝛ. Ad iij. ān. Alꝛa. al. al. al. al. al. ps. Legē po. ca. ō dñica. ℟ Resurrexit dñs. Ad vi. ān. Alꝛa al. al. p̄. Defecit. ca. ō dñi. ℟ Surre. dñs ve Ad ix. ān. Alꝛa al. ps. Mira. cap. de do. ℟. Surrexit dñs de sepulchro. ℣ In resurrectōe tua xpe. De. pdecē ān. ꝛ ℟. cū suis ℣. dicūtur in oib⁹ feriis vsq ad ascē. dñi qñ ō fer. agit. Ad vē sun ps. hec sola ān Alꝛa al al p̄ Dilexi. cap de do. hy⁹ Ad cenā agni pul. ℣ Mane nobis cū Sup p̄ Mag. ℣ vng de p̄ di. ān. ora dñe alis ℣ Memo de cruce ān Crucē sanctam su bijt qui infernū cōfregit sccin ctus ē potēcia surrexit die ter tia alla ℣ Dicite in ns. Ora. De⁹ q̄ pno. fi. Meōria de scā maria ā Paradisi por ℣ Scā dei ge ora Hfam tu. Mēo. de oibus scis ān. In celestib⁹ re gnis scōr hītatio est alꝛa: ꝛ in eternū reqes eox alla. ℣ Dox le. ꝛ exul. ora. Pfa qs. Mecordo meō. ad vē. ꝛ ad matut. hy⁹ fe. seruet vsq ad ascē. dñi tā in fe. q̄ in festis sine regie chori. ꝛc. ℣ Fe. ij. ān. Alꝛa al. al. p̄ Di xi custodiam vias. p̄s Expe ctans. p̄s Beat⁹ q̄ timet. ℣ Sur rexit dominus. Lectio prima

Qui dilexit nos ꝛ lauit nos a pctis nr̄is in sanguine suo ꝛ fecit nos regnū ꝛ sacerdo tes deo ꝛ patri suo ipsi gloria ꝛ imperiū in secula seculorum amen. ℟ Locut⁹ ē ad me vn⁹ de septē angelis dicēs veni oñ dam tibi nouā spōsā agni. Et vidi birꝛ descēdētē de celo ornatā montib⁹ suis Al. alla al ℣ Et sustulit me in spū i mōtē magnū ꝛ altū. Et vidi. Lec. ij.

Ecce veniet cū nubib⁹ ꝛ vi debit eū ois oculꝫ ꝛ q̄ eū pupugerūt ꝛ plāgent se super eū ōes tribꝫ terre etiā amen ℟ Audiui vocē de celo angelorū multoꝫ dicentiū. Timete dñm ꝛ date claritatē illi ꝛ adorate eū qui fecit celū ꝛ terrā mare ꝛ fontes aquarꝫ alꝛa alꝛa. ℣ Et exiuit vox magna de celo a thro-

no dicens. Time. Lectio tria.

EGo sū alpha ⁊ o prim⁹ et nouissim⁹ ꝓncipiū ⁊ finis dicit dñs de⁹ q̄ est ⁊ q̄ erat ⁊ qui vēt⁹ est omnipotēs. ℟. Ostē dit mihi angel⁹ fontē aq̄ viuę ⁊ dixit ad me alla Hic deū ado ra. Alla alla alla. ℣. Postq̄ audissem ⁊ vidissē cecidi ante pedes angeli vt adorarē q̄ mi hi hec ostendit et dixit michi. Hic deum adora. Glia patri. Alla. Advs. an Alla alla al. ps Letat⁹ sū. ¶ Feria iiij an. Alla ai. al. ai. ꝓs. Dixit īsipi ens ꝓ Exaudi ora. m. ⁊ ne des ps Miserere mei de⁹ qm̄ ꝓcul ℣ Resurrexit dñs. Lec. pma.

EGo Iohannes frater vr̄e particeps in tribulatiōe ⁊ regno ⁊ patiētia in iesu xp̄o fui in insula que appellatur pathmos ꝓpter verbū dei ⁊ te stimoniū iesu christi fui in spū in dñica die. ℟. Vidi portam ciuitatis ad orientē positā aplo rum nom̄a agni sup eā scripta Et sup muros ei⁹ angelos cu stodiā alla alla. ℣. Vidi ciui tatē sanctā hierusalē descen dentē de celo ornatā tanq̄ spō sam viro suo. Et. Lectio iiij.

ET audiui p⁹ me vocē ma gnam tanq̄ tube dicētis mihi. Q̄ vides scribe i libro ⁊ mitte septē ecclesiis q̄ sūt in asya epheso ⁊ smyrnę et perga mo ⁊ yatire ⁊ sardis philadel phie ⁊ laodicie. ℣. Vidi hierl̄ descendentē de celo ornatā au ro mūdo. Et lapidib⁹ p̄ciosis intextā alla ai. ℣. Ab int⁹ in fimbrijs aureis circūamicta va rietatibus. Et. Lectio tertia.

ET cōuers⁹ sū vt viderē vo cem q̄ loquebat mihi Et cōuersus vidi septē cādelabra aurea ⁊ in medio septē cande labrorū aureorū silez filio hois vestitū podere ⁊ precinctū ad mām illas zona aurea. ℟. In dyademate capitis aarō lapi des p̄ciosi fulgebāt. Dū placē retur op⁹ dei. Al. al. al. ℣. Co rona aurea sup caput ei⁹ exp̄s sa signo sc̄itatis Dū Glia Al. Advs an Alla al. al. ꝓ Misi do. edi. ¶ Feria v. Alla al. al. ps Saluū me fac ꝙ. ꝓ De⁹ in adiu. ps. In te dñe spe. ꝙ. ℣ Surrexit dñs vere. Lectio. i.

CAput eni ei⁹ ⁊ capilli erāt candidi tanq̄ lana alba ⁊ tanq̄ nix ⁊ oculi ei⁹ velut flā maignis ⁊ pedes ei⁹ silez auri calco i camino ardēti. ℟. q̄ in ij. feria dicuntur Lectio sc̄a.

ET vox illi⁹ tanq̄ vox aq̄ rū multarū ⁊ habebat in dextra sua stellas septē ⁊ ō ore ei⁹ gladi⁹ exutraq̄ pte acutus ET facies ei⁹ ℣. Scribat Et sicut sol lucet i virtute sua Et cū vidissez eū cecidi ad pe des ei⁹ tanq̄ mortu⁹ Advs an Alla al. al. ps Memēto ¶ Fe

ria vi.ā. **Alla al alꝛ Exulta te ſ.ꝓ De⁹ ſterit.ꝓ De⁹ ds ſiki ℣ Reſurrexit dñs** Lec. lo ꝑma

ET poſuit dexteram ſuam ſup me dicēs. Noli time re: Ego ſū prim⁹ t nouiſſimus t viu⁹ t fui mort⁹ t ecce ſū viuens in ſecula ſeculoꝝ t habeo claues mꝝtis et inferni ℟. que in ip ſe. dicūtur Lectio ſecūda

CRibe ḡ q̄ vidiſti t q̄ ſunt t q̄ oportz fieri p⁹ hec Sacramētū ſeptē ſtellaꝝ q̄s vidiſti in dextra mea: t ſeptē cande labra aurea: ſeptē ſtelle. Angeli ſūt ſeptē eccliaꝝ t cādelabra ſeptē eccliē ſūt Lectio ſc̄a

ET Tāgelio epheſi eccle ſcribe. Hec dic̄ q̄ tenet ſeptē ſtellas in dextra ſua q̄ ābulat i medio ſeptē candelabroꝝ aureoꝝ Tu. Si aliq̄s feſtū in alt qua p̄dictas feriaꝝ cōtigerit vñ fieri dēat futurū deceps nō fuer ord⁹ fer. i ℣ t i ℟ cātā. ſz ordo ℣ t ℟ In fer. in bſe. q̄ō et obſeruet p ſingulas heb. vſq; ad aſcen. dñi: vez abvna dñica vſz ad aliā dñicā tm. Nō tñ ſp eadē ℟ ſz alias alia ℟. dicūt ſicut inferi⁹ patebit Supradi crus ordo ān. ſup ps. ad vē et ad matu ſeruet vſz ad aſcen. dñi: qñ de fe. agit. Notandū ē q̄ ab oc. paſce vſz ad aſcē. dñi ſi in aliq̄ fe. al q̄ feſtū celebra tur nulla fiat meō. ō fe. niſi in feō fer. rogationū t i vigil aſ cen. dñi. tñ ē ni de q̄ fit ſer uitū fiat ſolēnis meō. de ſcō nio: hec ad matut. tm. Ant pienū ſeruit. de ſcā maria t q̄ pasce. i. ab oc. pasce vſz ad pē the. Adv̄s ſup ps. ān. Poſt q tum ℣ go Et finit cū alia. ꝓ ſeri: les ci. Beata es maria. Hō dicit ℟. hy⁹. Ave maris ſtella. ℣. Scā dei ge. ān. Scā maria. ꝓ. Mor. Cōcede nos Meō. ſi hab at ō aliq̄ ſcō fiat t poſtea ō r. ſurrectoe ſicut in aliis feſtis: cū reg imi. chor. cō pie. de tpali nō mutat niſi q̄ fit hym. dicet. Queſumꝰ auctor oīz: Elia tibi dñe q̄ natꝰ es de virgie. Ad matu. inuit. In hōre t finit cū alia. ꝓ. Venite. hy⁹. Quē terra. Et dicit hec ſola ān. ſup pſal. ān. Bñdicta tu. ps. Dñe dñs nr. ꝓ. Celi enar. ꝓ. Dñs t terra. ℣. Scta dei genitrix. Hi p̄dicti ps. cuz p̄dicta ān. t ℣ dicūtur q̄tūcūq; fit plenū ſeruit tū de ſcā maria vſz ad pēthe. t nec alii p̄ nec alia ān. nec ali⁹ ℣. Lec. i.

STabat iuxta crucem Ieſu mr ei⁹ t ſoror matris eius maria cleophe t maria magdalene. Cū vidiſſet ergo Ieſus matrē t diſcipl̄z ſtantē quē di ligebat dixit mr̄i ſue. Mulier ecce filiꝰ tuꝰ Deinde dixit diſcipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eā diſcipul⁹ in ſua. Hec nimirū ē illa hora ō

qua iesꝰ aquã cõuersus ī vinũ dixerat matri. Quid mihi et tibi est mulier? Nõdũ venit hora mea. Hãc itaq; pdixerat horã q tũc nõdũ venerat: in q̃ deberet agnosci morituꝰ de q̃ fuit mortaliter natꝰ. Tunc ḡ dinafactusꝰ. nõ diuinitatis sed infirmitatis matrẽ velut incognitã reprehendebat. Nunc autẽ humana iã patiens ex q̃ factꝰ fuerat hõ: affectu ꝓmendabat humano. ℟. Scãz imaculata Et finiatur cũ alla. Lectio sca

Nunc vo q̃ mariã creuerat innotescebat xtute: nũc vo quẽ maria peperat: pẽdebat in cruce. Moralis igit ista sinuak locus: facit qꝫ faciẽdũ admonet: et exẽplo suo suos instruxit p̃ceptor bonꝰ vt a filijs pijs ipendak cura parẽtibꝰ tãq; lignũ illud vbi erãt fixa mẽbra morientis: etiã cathedra fuit magistri ꝯgẽtis. ℟. Beata es maria. Et finiatur alla alla

Et hac doctrina sana q̃ tu didicerat paulꝰ apls qꝫ dicebat quãdo dicebat Si q̃s autẽ suis et maxime domestic nõ curat fidẽ negauit et infideli deterior? Quid autem tã cuiq; domesticũ q̃ parentes filijs aut parentibꝰ filij. Huiꝰ itaq; saluberrimi p̃cepti ipse magister sanctorũ de seipso cõstituebat exemplũ: quando non vt famule deus quã creauerat et regebat: sed matri homo de qua natus fuerat: et quã relinquebat alterũ pro se quodam modo filiuz putebat. ℟. Felix nãq; Et finiatur cũ alla. ℣. Ora p nobis sancta In laud. hec sola ãn. O admirabile. ℣. Dominus regnauit. caꝑ. Ab initio. hymnus. O gloriosa femina. ℣. Elegit eã deꝰ. ãn. O gloriosa dei genitrix. ꝑs. Benedictus oz̃ Cõcede nos Memo. vt supradictũ est ad vẽ. Ad primã et ad omẽs alias horas oia fiant sicut in quotidianis matutinis de scã maria Ista tñ q̃ oĉs ãn. R. v. ad oĉs horas dicãtur cũ al. et in fine oiz hymnorum dicetur Quesumꝰ auctor oim. et Gloria tibi dñe q̃ natus. Et fiãt memo. de resurrectione vt supradictum est.

Dñica secunda post octa. pasche. Ad vẽ omia fiãt sicut in proxima dñica precedenti vsq; ad ãn. super Magt. que erit ãnt. Dignus es dñe deus noster accipere gloriam et honorem et virtutem quia tu creasti omnia et per volũtatez tuã erant et creata sunt salꝰ deo nostro qui sedet super thronũ et agno alla. ℟. Magt Oratio.

Deus qui in filij tui humilitate iacentem mundũ erexisti: fidelibus tuis perpetuam concede letitiam: vt q̃s perpetue mortis eripuisti eas

sibus gaudijs facias sempiternis gaudere. Processus. vtq; In redeundo de scā maria ān. Aue regia. Ad mat. inuitatoꝝ. Alla. Surrexit dominꝰ. Venite hymꝰ. Aurora luce. Sup ps. hec sola ān. Resurrexit dñs alla sicut dixit vobis alla. Btūs vir ps. Quare fremuerunt. Dñe q̄d. Vidimus dñm. Surrexit dñs vere. Hec pdicā ān. cū suis ps. tu. Vidimus dñm olim dñicis vsq; ad ascen. dñi q̄n de dñica sequit. Euangeliū scm iohanē

IN illo tpe: d. i. d. s. Ego sū pastor bonꝰ bonꝰ pastor animam suam ponit pro ouibꝰ suis: Et reliq̄. Omelia bti gre.

ADistis frēs charissimi ex lectione euāgelica eruditionē vestrā: audistis et pcm nostrū. Ecce ei is q̄ nō ex accidenti dono: sed essentialiter bonus dicit Ego sū pastor bonꝰ atq; ipsi dei bonitati formā quā nos imitemur adiūgit dicēs. Bonꝰ pastor animam suam ponit pro ouibꝰ suis &c. Dignus es dñe Regre in ij. fer. pceden. hebdō.

HEcit qđ monuit Re. ij. ondit qđ iussit Bonꝰ pastor pro ouibꝰ suis animam suam posuit vt i sacramēto nostro corpꝰ fuum et sanguis verteret: et oues q̄s redemerat carnis sue alimento satiaret. Ostēsa nobis ē de cōtēptu mortis via quā sequamur apposita ē forma cui ipsi mamur &c. Ego sū vitis &. ij.

PRimū nobis est exteriora nra misericordie ouibꝰ ei ipē dere postremū vo si necesse sit etiā mortē nram p eis dē ouibꝰ ministrare a primo aūt hoc mimo quenit ad extremū mat. &. Dū transisset. ℣ In resurrectione tua xpe In ian. hec sola ān. Angelꝰ aūt. Hac die ōrt duab' sequētib' dñicis Quādo vocatio fit seruitū de do. ā ascen. dñi tūc oēs ān di-

Christꝰ passus cunct. Ca. est pro nobis vobis relinquens exemplū vt seqminis vestigijs eiꝰ q̄ pctm nō fecit nec inuentꝰ est dolus in ore eiꝰ. hymꝰ Sermone blādo. ℣. Surrexit dñs de sepulcro. Ego sū pastor bonꝰ q̄ pasco oues meas et pouibꝰ meis pono aiam meā alla ps. Bñꝰ qui ℣. Deꝰ q̄ in fil. Vide. de resur. vsq;. Ad pmā ā. Angelus aūt. ps. Deꝰ in no. ā. Te iure. ps. Quicūq; vult. Et dñ ān. Te iure oibꝰ dñicis vsq; ad pēth. sup p. Quicūq; vult Ad lij. et ad alla. ho. ān. et ℣. et ℣. sic i dñica pce. et sic fiat oibus dñicis vsq; ad ascē. dñi q̄n de dñica agitur. Ad lij. cap. Christꝰ passus est. Ad sextam capitulum

TRadebat aūt iudicanti se iniuste q̄ pctā nra ipse tulit in corpe suo sup lignum cuiꝰ liuore sanati sumꝰ Ad ix.

GRatis enim sic oues cap errātes sz cōuersi estis nē

ad pastorē t epm alaz vestraz Advs ān. Alla. p. Dixit dns ca. Christ⁹ pas⁹ ny⁹ Ad cenā ℣. Mane nobiscū. ā. Ego sum pastor ouiū ego sū via t veritas ego sū pastor bon⁹ t cognosco oues meas t cog̃scūt me mee al'al. p̃s. Mag. orō. De⁹ q̃ in filij. Me sequētes ān. dicaṁ p hebdo. sup Bñō. t Mag. cum repetitione egrūdē añ de feria agitur tm̃ ān. Pastor bon⁹ ai mam suā ponit p ouib⁹ suis. al. a. Sic nouit me pr̃ t ego ag̃ sco pr̃em t animā meā pono p oui b⁹ mis al'ān Mercēnari⁹ ār ē cui⁹ nō sūt oues p̃ videt lupū venientē t dimittit oues et fugit t lup⁹ rapit t dispgit o/ues al'a. ā. Alias ōues hēo q̃ nō sūt ex hoc ouili t illas opor tet me adducere t vocē meam audient t fiet vnū ouile t vnus pastor al'a. Quotidie p hanc. hebdo. t p hebdo. sequēt ē dicaṁ ℣. t ℟. sicut in p̃ce. ferijs p̃ce. heb. q̃n̄ō feria agit ¶ Fe. ria ij. heb. ij. p⁹ oct. pasche p̃s. Exaltabo. t̄ p̃s. In te dñe spa. p̃s. Beati quor. Feria ij. heb. ṫie. p. Exultate iusti. p. Bñdicā p̃s. Judica dñe Fer. ij. heb quarte. p. Dixit iniust⁹. p̃s. Nō l'emulari. p. Dñene in furo. ij Feria ij. in rogatōib⁹ p̃s. Dns illuminatio p̃s. Adte dñe le. p̃s. Afferte. Feria tij. heb. ij. post oc. pasche. p̃s. Quēadmodū p̃s. Judica me de⁹. p̃s. Deus aurib⁹ Feria iij. heb. ij. p Eru trauit. p̃s De⁹ nr̄ refu. p Omn̄s gētes Feria iij. heb. iij. p Magnus dn̄s. p̃s Aud ite ecp̃s De⁹ deor Feria iiij. heb ij. p⁹ oct⁹. pasche. p Miserere mei deus miserere mei . p. Si vere p̃s. Eripe me Fe. iij heb̄ ij. p̃s De⁹ repulisti p Exaudi ōs depca. p Nonne deo fer. q̃rta hebdo. iij. p Exaudi de⁹ ora. p̃s Te decet p̃s Jubilate Fer. iij. in vigi. ascē. dñi p̃s. Dixit Isp̃iēs ij. p̃s Exaudi ōs p Miserere mei de⁹ q̃m̄ cul Feria v hebd̄ scde p⁹ oc. pasche p De⁹ iudici. p̃s. Quā bon⁹. p̃s. Ut quid. Fer. v. heb. ij. p̃s. Confitebimur. p̃s. Nōne deo. p̃s Voce mea. l. Fer. v. heb. iij. p Voce mea. i. p̃s De⁹ venerunt. p̃s Qui regis. Fe. vi. hebd. ij. p⁹ oct pasche. p̃s. Quā dilecta p Bñdixisti. p̃s Inclina do. Fe. vi. hebd̄ ij. p. Fūdamenta. p̃s Dñe de⁹ salutis p̃s Dñe refu. Fe. vi. heb. iij. p̃s. Bonū ē p̃fi p̃s De⁹ vltionū. p̃s. Lātate. i.

Si vero aliquod festum in aliqua predictarum feriarū contigerit vnde fieri debeat seruitium deinceps non seruetur ordo ferialis sed ordo p̃s. seruet Lec. per hebdo: p⁹ oc. pasche

Clio opera tua t laborem t patientiaz tuaz: et qa non potes sustinere malos: et ten/

tasti eos qui se dicunt apostolos esse et non sūt: inueniſti eos mendaces: Et patientiam habes: et ſuſtinuiſti ꝓpter nomen meū: et non defeciſti: Sed habeo aduersum te q̄ charitatē tuā primā reliquiſti. Memor esto itaq; vnde exciderīs et age penitentiā et ꝑma opa fac. Si autem veniā tibi et mouebo cādelabrū tuū de loco ſuo niſi pniam egeris. Sz hoc habes q̄ odiſti facta nicholaitaruz q̄ et ego odi. Qui hz aures audiēdi audiat: qđ ſpūs dicat eccleſijs Vincenti dabo edere ꝺ lig̃ vite qđ eſt in paradiſo dei mei. Et angelo ſmyrne eccleſie ſcribe: Hec dicit ꝑm⁹ et nouiſſim⁹ qui fuit mortu⁹ et viuit. Scio tribulationē et paupertatē tuā et diues es: et blaſphemaris ab his qui se dicūt iudeos eē: et nō ſūt: ſz ſunt ſynagoga ſathane. Nil horū tieas q̄ paſſur⁹ es. Dñica ij Adv̄ oīa fiant ſicut in octa. paſcevſz ad ām. ſup Magt. q̄ erit ām. Ego ſū alpha et o ꝑm⁹ et nouiſſim⁹ ſtella matutina ego clauis dō alla. ꝑs Mag. Oro

DEus q̄ errantib⁹ vt i viā poſſint redire iuſticie veritatis tue lumē oſtendis: da cūctis qui xp̄iana ꝓfeſſione cē ſentur et illa reſpuere q̄ huic i imica ſūt noi: et ea q̄ ſunt apta ſectari. ꝑ. Ꝓceſſio vtꝰ. In redeūdo de ſcā maria ꝺz:

Ala mea liq̄. Ad mal inuito. hym. ām. ꝑs. et ỽ vtꝰ in pria dñica ꝓcedē. Scō in iohannez

IN illo tpe: dicit ieſ⁹ diſcipulis ſuis: Modicū et iaz nō videbitis me: et iterꝝ modicū et videbitis me q̄ vado ad patrē Ezech. Omel vene. be. pſ.

LEta dñi ac ſaluatoris nſti promiſſa frēs krīſti letocordis auditu ꝓcipe debem⁹ ſedulaq; ītētione ꝑſiſtere q̄tenus ad hec ꝓpingere mereamur. ꝺ. ſicut i pria dñica ꝓce.

QUidē qđ merito Nec. ij lęt⁹ audiaꝝ: q̄ peruenire poſſe ad gaudiū qđ nūq̄ poſſit auferri. Nōdū aūt q̄ tota lectiōis hui⁹ euāgelice ſeries illis cōuenit: q̄ eā ꝑtes audierunt a dño. ꝑs aūt ꝺ. li⁹ etiam nobis q̄ p⁹ paſſionē et reſurrectionē dñicā ad fidē venim⁹ aptiſſime congruit. Nectio iſa

QUod ꝺ ait Modicū et nō videbitis mē: et iterꝝ modicū et videbitis me: q̄ vado ad ꝓꝛ ad eos ſpīr ꝙtiet q̄ el⁹ diſcipla tui ꝑdicāti i carne adherē x p⁹ ſtitiā paſſiōis viſa reſurrectōe taſcēſiōe ei⁹ letificari meruerī

BEcro vos tā q̄ aduc cp. Onas tpegrios: abſtinē vos a carnalib⁹ deſideriis q̄ militāt aduerſ⁹ aiaz. hy⁹ Sermōe blādo. ꝺ. Surrexit dominꝰ de ſepulchro. ām Modicū et nō videbitis mē dic dñs iterꝝ modicū et

videbitis me q̃ vado ad patrẽ alla alla. ℣. Bñ. oꝛõ. De. q̃ erã. Ad iij. cap. Obsecro vos

SUbiecti estote Ad vi. cap oi hũane creature ꝓpter deũ siue regi quasi ꝓcellẽti: siue ducib⁹ tã ab eo missis ad vindictã malefactoꝝ laudez vero bonoꝝ Ad ix. capitulũ

VOluntas dei ẽ vt bñfacientes obmutescere faciatis impzudentiũ hoim ignorantiã. Ad vs ãn. Alla. ℣. Dixit dñs. cap. Obsecro vos ℣. Ad cenã ℣. Mane nobiscũ ã. Quid ẽ hoc q̃ dicit modicuz alla nescim⁹ qd loqtur alla. ℣. Mag. oꝛõ De. q̃ erãti. De ie quẽres ãn. di. ũk ꝙ hebdo. iuꝙ Bñ. t Magtcũ repetitõe ea rũdẽ qñ ó fer. agẽ trñ ã. Amẽ amẽ dico vobis q̃ plozabitis et flebitis vos aũt mũdus autẽ gaudebit vos aũt ꝛtristabimi sz ẽstitia vꝝ ꝛtek ĩ gaudiũ al. ãn. Tristitia ipleuit coꝛ vestꝝ t gaudiũ vꝝm nẽo tollet a vobis alla alla. ãn. Iterũ aũt videbo vos t gaudebit coꝛ vꝝm t gaudiũ vestruz nemo tollet a vobis alleluia alla. Le. ꝙ beb.

HAgelo ꝙgami ecclesie scribe. Hec dicit q̃ hyrũ pheam extraq̃ parte acutã. Scio vbi habitas vbi sedes ẽ sathane: et tenes nomen meũ t non negasti fidem meã. Et in diebus illis antiphas testi me⁹ fidelis qui occisus ẽ apud vos vbi sathanas habitat Sz habeo aduersũ te pauca quia habes illic tenentes doctrinã balaã q̃ docebat balac mittere scandalũ ꝓ filios israel edere foznicari. Ita habes et tu tenẽtes doctrinã nicholaitaꝝ Si militer pniam age: si ãmi nus ventã tibi citoꝛ pugnabo cũ illis ĩ gladio oꝛis mei Qui habet aures audiendi audiat quid spũs dicat ecclesiis. Vincenti dabo mãna absconditũ t dabo illi calculũ cãdidũ ꝛ in calculo nomẽ nouuz scriptuz quod nemo scit nisi q̃ accipit Tu. ¶ Vnica ãrra Ad vs ois hic sicut in oc. pa. cevlz ad ãn sup Mag. ℣ er. ãn. Magna et mirabilia opa tua dñe de⁹ oꝑs iuste t verevie tue rex seculoꝝ q̃s nõ timebit te dñe t magnificabit nomẽ tuũ q̃ tu sol⁹ pi⁹ q̃m oẽs gẽtes venient t adorabunt in cõspectu tuo q̃m iudicia tua iusta sũt alla. ℣. oꝛõ

DEus q̃ fidelium mentes vni⁹ efficis volũtatis da ppls tuis id amare q̃ ꝓcipis id desiderare q̃ ꝓmittis: vt inl mũdanas varietates nra ibi fixa sint coꝛda vbi vera sũt gaudia ꝙ. ℣. Oꝛõ est ovt supra ℣n redeundo de sãcto maria ãn. Bta. Si festũ sancti dũsta ni in hac dñica cõtigerit tunc illa oꝛõ. ℣. in dñica scilicet ℣

Si oblit⁹.ꝛ ℟. Uiderũt.allo anno ꝓmittat. Ad matutin. inuitat. hy⁹. ān.ps.ꝛ ℣. vt̃ i vñica.ij.post pascha. Euãgel

In illo tpe dixit iesus discipul suis Vado ad eũ q me misit: ꝛ nẽo ex vobis inrogat me quo vadis Et rel. Omelia ve.be. p̃sbyte

Sicut ex lectõe euãgelica frẽs carissimi audiuim⁹ dñs ac redẽptor nr̃ iminente sue passiõis articulo: discipul ꝛ gloriã ascensiõis qua ipe p⁹ mortẽ ꝛ resurrectõem erat glorificand⁹ ꝛ aducẽtũ spũssancti quo illi erant illustrãdi patefecit. ℟ Si oblit⁹ fuero tui alleluya. oblituscat me dextera tua Adhereat lingua mea faucibus meis: si nõ memiero tui alla al. ℣. Sup flumia babylonis illic sedim⁹ ꝛ fleuim⁹ dũ recordaremur tui syõ. Ad. ℟.

Patefecit hec inq̃ quatenus instante hora passionis eiusdẽ min⁹ ꝓ illi⁹ morte dolerent quẽ post mortẽ ad celos sublimãdũ nõ dubitarẽt. Minus de sua desolatõne trepidarẽt q̃ abcũte licet dño spiritussancti gr̃a cõsolãdos se esse sperarẽt. ℟ Uiderũt te aq̃ de⁹ videbt te aq̃ ꝛ timuerũt. Multitudo sonitus aquarũ vocem dederũt nubes. Alla alla all. ℣ Illuxerũt chorruscatões tue orbi tre cõmota est ꝛ cõtremuit terra. Multitudo. Lec.ij.

Vado inqt ad eũ q me misit: ꝛ nemo ex vobis interrogat me q̃ vadis Ac sl aperte dicat Reuertor ꝛ ascẽdo ad eũ q me incarnari cõstituit Et tãta tãq̃ manifesta erit eiusdẽ ascensiõis claritas vt nemini vestrũ opus sit interrogare quo vadã videtib⁹ cũctis qz ad celos ggã. ℟ Dũ transisset. Ꝓ

Omne datũ optimũ ꝛ omne donũ perfectũ desursũ est descendens a patre luminum apud quẽ nõ est transmutatio nec vicissitudis obumbratiõ. hy⁹. Sermone blã. ℣ Surrexit dñs de sepul. ān. Vado ad eũ q misit me: sed qz hec locutus sũ vobis tristicia impleuit corda vestra. ps. Dñs. ℣ Oratio De⁹ q̃ fide. Ad.iij.cap De da

Sit aũt Ad vi.ca. tum omnis hõ velox ad audiẽdũ tardus aũt ad loquendũ ꝛ tardus ad irã. Ad nona. Capitul

Bñcientes oẽm imundiciã ꝛ abundantiaz malicie in mãsuetudie suscipite insitũ verbũ qđ potest saluare animas vestras. Ad vã an. Alla. ps. Dixit dñs. Cap. De datũ. hy⁹. Ad cenã. ℣ Mane nobiscũ. In Ego veritatẽ dico vobis expedit vobis vt ego vadã nisi ego abiero paraclitus non veniet alla. ps. Mag. ozõ De⁹ q̃ fide. Ne sequeres me dñe per

hebdo.sup Bñ. t Mag. cuz repetitõne earũdẽ añ de feria agik.ãn Adhuc multa habeo vobis dicere sz nõ potestis portare mõ.cũ aũt venerit ille spiritus veritatis docebit vos omnem veritatẽm alla. ℣n Cum aũt venerit ille spũs veritatis docebit vos oẽm veritatẽ: t q ventura sunt ãnũciabit vobis al.ãn Ille me clarificabit:qa de meo accipiet et annũciabit vobis alla. ℭ Feria.ij.hebõ. iij.incipiank epłe canonicales si a festo vacauerit. Sinautez tũc in prima fe.subsequẽ.incipiank t legank p totã hebdo. in feriis añ de feria agik. ℣p. Resurrexit dñs. Lectio pma.

IAcobus dei t dñi nri iesu xpi seruꝰ:duodecim tribubas q̃ sunt in dispsiõe salutẽ. Omne gaudiũ existimate fratres mei cũ in tẽtatões varias incideritis.sciẽtes q pbatio fidei vestre patiẽtiã operak. ℟ Narrabo nomẽ tuũ fribꝰ meis alla i medio ecclie laudabo te. Alla alla. ℣ Cõfitebor tibi in ecclia magna: in pplo grauni Laudabo te Lectio secũda

Patiẽtia aũt opꝰ perfectũ habeat vt sitis pfecti t integri in nullo deficientes. Si quis aũt vestrũ indiget sapiẽtia:postulet a deo q dat oibus affluenter t nõ iproperat t dabitur ei. ℟ In toto corde meo alla:exqkui te alla. Ne repellas me a mãdatis tuis alk al. ℣ In corde meo abscondi eloquia tua vt nõ peccẽ tibi. Re.

POstulet aũt in fide nihil hesitãs Qui ãt hesitat:simlis est fluctui maris q a vẽto mouek t circũferk Nõ q estiet hõ ille q accipiet aliqd a dño ℟ In ecclesijs bñdicite dño alla dño de fontibꝰ isrl Alk al.al. ℣ Cantate dño cãticum nouũ cãtate dño ois terra. Domino. Glia. Alk. ℭ Feria.iij. heb.iij. ℣ Surrexit dñs vere

UJr duplex aio inconstans ẽ in oibꝰ vijs suis. Glorietk aũt frater humilis i exaltatõe sua: dives aũt in humilitate sua:qñ sicut flos feni transibit. ℟ Hymnũ cantate nobis alla Quõ cantabimus cãticũ dñi in terra alienã. Alla al.al. ℣ Illic interrogauerũt nos q captiuos duxerũt nos verba icntaonũ. Quõ. Lec.secũda.

EXortus est ei sol cũ ardore t arefecit fenum t flos eius decidit t decor vultus eiꝰ deperijt Ita t dives i itinerib suis marcescet ℟ Deꝰ cãticuz nouũ cãtabo tibi alla Jn psalterio decẽ chordax psallã tibi al.al. ℣ Qui das salutẽ regibꝰ q redemisti dauid fuũ tuuz de gladio malig eripe me. In

LEatus vir q suffert t.iij. tẽtationẽ:qm cũ pbatus

fuerit accipiet coronā vite quā repromisit deꝰ diligentibꝰ se. ℟. Ꝺco ei cū tentat dicat: qm̄ a deo tentat. Deꝰ enī intēctator malox est. Ipse enī neminem tēctat. ℣. Alla. audiuimꝰ eā in effrata iueimꝰ eā i cāpis silue Introibimꝰ i tabernaculū eiꝰ adorabimꝰ in locovbi steterūt pedes eiꝰ Allā al. v⁹. Surge dñe in requiē tuā tu t arcka sanctificatōis tue. In. Glia. Al. ꝑ. iiij. heb. iiij. v. Resur. dñs i. i.

UBusquisq ei tentatur a cōcupiscentia sua abstractus t illectus. Deinde cōcupiscentia cū ꝯceperit parit peccatū. Peccatū vo cū ꝯsūmatū fuerit: generat mortē. ℟. Deduc me in semita mādatox tuox um allā qm̄ ipa volui al In clia cor meū i testiōia tua al al v. Auerte oculos meos ne videāt vanitatē i via tua viuifica

NOlite itaq ℣. me In. errare fratres mei charissimi. Omne datū optiz t dōnū perfectū desursū ē descēdens a patre luminū: apū quē non est transmutatio nec vicissitudinis obūbratio. ℟. Cantate deo allā. Psalmū dicite ei allā. v. Date glizz laudi eiꝰ

UOlūtarie ei ℣. iij Psal. ge uit nos verbo veritatis sue vt simꝰ initiuz aliqū creature eiꝰ. Scitis ffres mei dilectissimi Sit āt oīs homo velox ad audiēdū: tardus aūt ad loqndum t tardus ad irā ℟. Bonum est cōfiteri dño alleluia. Et psallere allā v. Ad ānūciandū māe miaz tuā t vitatez tuā per noctē. Et. Glia. Allā. Feria v. t vi dicunt v t ℣. per pdictū ordinē v. t ℟. ita in g ℟. Dicāt nūc sit tertiū qm̄ in hac heb. iiij. vel v. fer. vacauerint ꝛc. Antica v. ad vesp. oia fiant sicut in oc. pasche vsq ad ān. sup Magt que erit ān. Magtmira. reqre i dñica ꝓce

DEus a quo bona. Orō. cūcta pcedūt largire supplicibꝰ tuis vt cogitemꝰ te ispirante que recta sūt: t te gubernante eadē faciamꝰ. Per do. Proces. vts in reqa una de sancta maria vz ān Alia mea. vel ān. Descendi. Si festū sci aldelmi in hac dñica cōtigerit differat vsq in iij. feriā vacantē t tūc nulla cōmemo. beate marie fiat in hac hebdo. Ad mat inuitato. hym. ā. ps. t ℣. sicut in pceden. modus dñicis vtō notatū est. Euā gelīū scz ihēz.

IN illo tpe: Dixit ihēs discipulis suis: Amē amē dico vobis: Si quid petieritis patrem in noīe meo dabit vobis. Et rel. Ad mel venerabu ve. p.

QUotest infirmos mouē auditores quō in capite lectionis hui⁹ euāgelice discipulis saluatoz pmittat. Si quid

inquiens petieritis patrē i nomine meo dabit vobis: cū non solū nostri sīles multa q̄ prēz in xp̄i noīe vident petere non accipiāt verūetiā ipse apl̄us paul⁹ tertio dñm rogauerit vt a se angelū sathane a quo tribulabat abscederet nec impetrare potuerit. ℣. sicut in dñi

Sd huj⁹ ca p̄ceden. ℟. ij motio q̄stionis antiquatā partū explanatione resecrata est: qui veraciter intellexerit eos solū in noīe saluatoris petere: qui ea q̄ ad ꝑpetuā salutē pertinent: petunt. Lectio ℔ti

Ideoq; apl̄m nō in nomīe saluatoris petijsse dicunt vt tēptatione careret quā obcustodiā hūilitat' accepat. Qui si hac caruisset salu⁹ cē nō potuisset: ipo affirmāte cū ait Et ne magnitudo reuelationū extollat me dat⁹ est mihi stimulus carnis mee angel⁹ sathane qui me colaphizet. ℣. In resurrectione tua xp̄e. In lau. ā Angel⁹ autē. Et alie ān. q̄ sequuntur hac die dicantur. Capm.

Estote factores verbi: et non auditores tm̄ fallentes vosmetipsos: q̄ si q̄s auditor est verbi tnō factor: hic cō parabit̄ viro ꝓsiderāti vultum natiuitatis sue in speculo hy⁹ Sermone blādo. ℣ Surrexit dñs de sepulchro. ān. Usq; mō nō petistis q̄cq̄ petite t accipietis allā. ꝑs. Bñ⁹ vir⁹ De⁹ a q̄ Meō. de resurrec. vtā Ad. i. ō Angel⁹ aūt. ꝑs. De⁹ i noīe. ān Teiurc. ꝑs Quicūq; vult Ad iij. cap̄. Estote facto. Advt. cp̄

Qui aūt ꝓspexerit in lege ꝑfecte libertatis t ꝑmanserit in ea nō auditor obliuios/ sus fact⁹ sed factor opis hic beatus in fcō suo erit Ad ix. cap̄

Religio mūda t īmaculata apud deū t patrē hec est visitare pupillos t viduas in tribulatione eox t īmaculatū se custodire ab hoc scl̄o. Advs ān. Allā. ꝑs. Dixit dñs ca. Estote factores. hy⁹ Ad cenā ag. ℣. Mane nobiscū. ān. Petite et accipietis: vt gaudiū vestrū plenū sit: ipe ei pat amat vos: q̄ vos me amastis t credidistis allā. ꝑs. M. ozō. Deus. ℣ Se. y. i rogationib⁹ ad maiuta. hym. ān. ꝑs. t ℣. illi⁹ fe. vtō notatū est. Euā. sm lucaz

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Quis vestrum habebit amicum et ibit ad illum media nocte et dicet illi. Amice comoda michi tres panes quoniam amicus meus venit de via ad me: et non habeo quod ponam ante illum. Et reliqua. Omelia venerabilis bede ꝓsbyteri.

Rogatus a discipulis saluator non modo formam orandi: sed instantiam

frequentiaq; tradidit orandi Amicus ꝙ ad quē media nocte venitur ipe deus intelligit Cui in media tribulatōne supplicare: ⁊ tres panes id ē intelligentiam trinitatis qua presentis vite cōsolentur labores essagitare debemus. ℟ Narrabo. Reqre in pce. heb. Le. ū

AMicus qui venit de via: ipe noster est animus qui totiens a nobis recedit: quotiens ad appetenda terrena ac temporalia foris vagat. Reddit ℣o celestiq; alimonia refici desiderat: cū in se reuers⁹ supna cepit ac spūalia meditari. ℟ In toto corde. Lectio iii.

DE quo plcre q̄ petierat adiungit: non se habere quod ponat ante illū Am̄ aie post seculi tenebras ad deum suspiranti nichil p̄ter eū cogitare nihil loqui nihil libet intueri. ℟ In ecclesiis In lau.

ONfitemi alterutrū cap. peccata vſat orate p̄ inuicem vt saluemini: multū ei valet dep̄catio iusti assidua Hoc ca. ℣r ad has matu. tin̄ ā Pete tite et dabitur vobis q̄rite et inuenietis pulsate et aperiet vobis alla. ℣s Bñdict⁹ Oratio

PResta q̄s oꝑ deus vt q̄ i afflictione nostra de tua pietate confidimus: cōtra oia aduersa tua p̄tectione muniamur. Per. Hec oratio dicitur ad has matu. tin̄. Ad ōs vero alias ho. cap̄. ⁊ collecta de dñica dicuntur. Si aliquod fes. sit ne regie chori hac die vel vigilia asce. dñi euenerit nihil fiat de festo. Si aūt festū cū regie chori in hac vj. fer. euenerit totū seruitiū fiat de festo ⁊ meō. de ieiunio ꝙ ad matu. ℟ exp̄ō cuan Quis vſm. eo āno oīno p̄termittat ⁊ post tij. ℣r missa de festo in choro. Missa ℣o de ieiunio ⁊ p̄ces. post ix. more solito. Hac die crūt; vs de sctā maria cū pleno seruitio in crastino si a festo cū regi. chori vacauerit ⁊ nulla meō. ℣ te. sz ℣ aliquo scō si; hēatur ⁊ de resurrectione more solito. Si ℣ot festū cū regie chori in tij. fer. eue. tē nulla die p̄ hanc heb. fiat plenū seruitiū de scā maria ℂ Fe [illegible] ad vs ān Ecce nūc palā loqueris⁹ puerbiū nullū dicis nūc scim⁹ q; scis oia ⁊ nō ē op⁹ tibi vt quis te interroget alia p̄e Ago ℣ dñicalis. ℂ Feria iij. in vigi. asce. dñi ad matutinas inuitato. hy⁹ ān. ⁊ ps. illi⁹ fer. vs. nota ē ℣ Surrexit dñs vere. Secundū iohēm

IN illo tpe Sublevatis ie sus oculis i celū dixit Pf venit hora clarifica filiū tuum vt filius tuus clarificet te ⁊ rel Sermo ex cōmēta. augu. ep̄t.

CLarificatū a patre filium sm̄ formā serui quem pa

ter suscitauit a mortuis et ad
suã dexterã collocauit: res ip
sa indicat: et nullꝰ ambigit xp̃i
anꝰ. ℟. Hymnũ cãtate. ℣. ú.

SEd qm̃ nõ tm̃ dixit Pat
clarifica filiũ tuũ: sz addi
dit etiã vt filiꝰ tuꝰ clarificet te.
Merito q̃ritur quõ patrẽ cla
rificauerit filiꝰ cũ sẽpiterna cla
ritas nec diminuta fuerit i for
ma hũana: nec augeri potue
rit i sua pfectione diuina. ℟. Deꝰ.

SEd in seipsa ℣. ú. cãticũ
claritas pfis nec augeri
nec minui põt. Apõ hoies ãt
pcul dubio minor erat qñ in
iudea tm̃modo ds notꝰ erat:
nec dũ a solis ortu vsq; ad occa
sum laudabãt pueri nom̃ dñi
Hoc sũt q̃ p euãgeliũ xp̃i fa
ctũ est vt p filiũ patrẽ inotesce
ret gẽtib⁹. Profecto pfect clari
ficauit filiꝰ. ℟. Alla auẽ re
q̃rehec ℟. in p̃ce. heb. Et hãt
hec tria ℟. feriã i in p̃dcã heb.
dicta fuerint t ℟. Dicãt nũc.
dictũ nõ fuerit: hic sit dictũ ℟.
Dicãt nũc q redẽpti sũt ab. A
dño alla. ℣. Quos redemit de
manu inimici ꝺ regi onib⁹ con
gregauit eos. Alla. Alla. Al
Si aũt dicta nõ fuerit ℟. Di
cant nũc eo anno oino p̃mit
tant. Aõ si festũ cũ regi. chori
i ij. fe. rogationũ celebratũ
fuerit tũc ℣. Resurrexit ds ℟.
Barrabas ℟. In toto ℟. In
ecclijs hac die dicũt. nisi ℟.
Dedux ℟. Cãtate ℟. Bonũ
est in heb. p̃ce. nõ fuerit cãta
ta: tũc ei hac die dñr q: ñ omit
mntur. In laud. cap̃z

MAltitudis credẽtiũ erat
cor vnũ t aia vna nec q̃s q̃
cor ũ q̃ possidebat aliq̃d suũ eẽ dice
bat: sz erant illis oia cõia. ãn.
Clarifica me pf apõ temetip̃z
claritate quã habui p̃us q̃ mũ
dus fieret alk̃s. Bñ. Oratio

VResta q̃s ops deꝰ vt nfe
mẽtis intẽtio q̃ vnigeitꝰ
filiꝰ tuꝰ dñs nr vẽture solẽnita
tis gliosus auctor igressꝰ ẽ sp
intẽdat: q̃ fidẽ pgit p̃uersatõ
ne q̃eniat. Per eũdẽ. Meõ.
ó scã maria ã. Paradisi por
ta ℣. Post ptũ oro. Famulor
tuor ℣. vel oro. Ops. s. de Vei
ceps ℣. o nõ ór oro. Grãm tuã z
vsq; ad aduẽtũ dñi: sz eiꝰ loco
tam ad cõple. q̃ ad vesp. dicit
oro. Cõcede q̃s misericors ds
Meõ. de oibꝰ scis ãn. Sci tui
do ℣. Vox leticie oro. Infir
mitatẽ. vel oro. Aide dñe. Ex
tũc qñ sit meõ. de scã maria vl
de oibꝰ scis ad vs̃ vel ad mat.
vel etiã i cõmemorationibus
dicũt orõnes p̃dcẽ. Nulla fiat
meõ. de cruce ad has mat. nec
ab hinc vsq; ad Deꝰ olz Ad iij.
cap̃. Multitudis Ad vi. cap̃.

VIrtute mag̃ reddebant
apli testionũ resurrecti
onis thũ xp̃i dñi nr i z gra mag̃
eratin oibꝰ illis Ad ix. cap̃z.

r

Quotqtãt possessores agroꝝ aut domoꝝ erãtvẽdentes asserebãt p̃cia eoꝝque vendebant t ponebant añ pedes aplox diuidebaꝫ aũt singulis put cuiꝙ opus erat. Si aliqꝺ festũ cũ regi. cho. in hac vig. eue. nõ differat: sz ad matu. tm̃ fiat meõ. de vigi. Tñ ad p̃mas vs̃ nulla fiat meõ. ꝺ fe. Missa vo de festo post tertiaz s: . Missa aũt ꝺ vigi. ad p̃ces. sczvbi fiat statio tc. ¶ In vigi. ascen. dñi. Adv̄ sup p̃. añ

Nõvos relinquã orphanos ad vado t venio ad vos alr t gaudebit corꝺm allã. Nisi ꝺo. edi. ceteri psal. feriat. Capm

Primũ quidẽ sermonẽ feci de oib⁹ o theophile q̃ cepit iesus facere t docere vsq in diẽ qua p̃cipiẽs aplis p spz scm̃ qs elegit assũpt⁹ ẽ. Nõ cõturbetur corꝺm ego vado ad p̃cz t dũ assũpt⁹ fuero avobis mittã vobis. al. Spm̃ veritatis t gaudebit corꝺm al. Ego rogabo patrẽ t aliũ paracletum dabit vobis. Spm. Hlia.

Aterne rex dñe. Alla. altissime redẽptor t fidelium q̃ mors soluta deperit datur tiũph⁹ gfet cãdens tribunal dextere patris potestas oĩz collata ẽ ibu celit⁹ q̃ ñ erat humanitus. t trina rex machina celestiũ t terrestriũ infernorũ cõdita flectãt genu tã subdita. Gremũt videtes angeli versa vice mortaliũ culpat caro purgat caro regnat deꝰ dei caro. Gu esto nostrũ gaudiuz q̃ es futurꝰ premiũ: sit nra in te glia p cũcta sp secula. Glia tibi dñe q̃ scãdis supra sidera cũ patre t scõ spũ i sẽpiterna scla amẽ. Isti duoꝝ i fine oĩz hym. eiusdẽ metri dicẽt vsq ad penthe. nisi in hym. Impleta sũt sczad p̃mas vs̃ in inue. scẽ crucis qñ infra oc. ascen. dñi celebrẽt t nisi in cõmeõratõe btẽ marie tũc eni dicetur Glia tibi dñe q̃ natꝰ post p̃dictꝰ Tu esto. Ascẽdẽs xp̃s in altuz. Captiuã duxit captiuitatez. ān. Pf manifestaui nomẽ tuũ hoĩbꝰ qs dediſti mihi nũc aũt p eis rogo ñ p mũdo qz ad te vado al. p. Mag. oro. Pfa qs. vtš. ad matu. Ad cõplet. ah. Alla. vtš. p. Cũ iuo: caps Tu in nobis. Hymnus.

Iesu nra redẽptio amor t desi derĩũ: deꝰ creator oĩz homo i fine tẽporũ. Que te vi vit clemẽtia vt ferres nra crimina: crudelẽ mortẽ patiens vt nos a morte tolleres. Infernicl austra penetrãs tuos captiuos redimẽs victor triumpho nobili ad dextraz patris residens. Pſa te cogat pietas vt mala nostra superes p̃cendo tuoꝝ vti cõpotes noo tuoꝝ satietas. Gu esto nostruz. Glia

tibi dñe. ℣. Custodi nos. ℟. Ascendēs xp̄s in altū allā captiuā duxit captiuitatē alleluia. ps. Nūc dimit. Hoc mō dr cōplero. quotidie vsz ad pēth. q̄ quocūq; fit fui. excepto q̄ si fit plenū seruit. de scā maria tē dr in fine hym. Ilia tibi dñe. post ℣. Tu esto nr̄m. ¶ In die ascen. dñi. ad matu. inuitato. Allā xp̄z ascēdentē in celum. Veite adorem⁹ Allā. p̄ Veni te. hy⁹. Eterne rex altis. In p̄mo noc. ān. Eleuata ē magnificentia tua sup celos de⁹ al. p̄ Dñe dñs nr̄. ā Dñs i tēplo sācto suo dñs in celo all. p. In dño cōfi. ā A sūmo celo egressio ei⁹ t occursus ei⁹ allā. p. Celi enar. ℣. Eleuata ē magnificentia tua. ℟ Sup celos de⁹ allā. Euangelium ſm marcū.

In illo tpe recūbentib⁹ vndeci discipulis: appparuit illis ihesus: t exprobrauit incredulitatē illoz t duriciā cordis: qz his q̄ viderāt eū resurrexisse a mortuis nō crediderūt. Et rel. Omel. vti greg.

Quod resurrectionē dñicā discipuli tarde crediderūt nō tam illoz infirmitas q̄ nr̄a vt ita dicā futura firmitas fuit. Ipsa nāq; resurrectō illis dubitātib⁹ q̄ multa argumēta mōstrata est. Que dum nos legētes agnoscim⁹ qd aliud q̄ ō illoz dubitatione soli damur? Win⁹ eni mihi maria magdalena p̄stitit q̄ citi⁹ credidit q̄ thomas q̄ diu dubitauit. Ille eteni dubitādo vulnerū cicatrices tetigit. t de fo pectore dubitationis vulnus āputauit. ℟. Post passionez suā q̄ dies q̄dragita apparēs eis loquēs ō reg̃ dei all[illegible] dentib⁹ illis eleuat⁹ ē allā tnubes suscepit eū ab oclis eoz al ℣ Et ꝓuescēs p̄cepit eis ab hierosolymis ne discederēt sz expectarēt p̄missionē p̄is Et cō

Adinsinuandā q̄q; [illegible] veritatē dñice rsurrectionis notādū nobis ē qd luces referat dicēs Cōuescēs p̄cepit eis ab hierosolymis ne discederēt. Et p⁹ pauca vidētib⁹ illi eleuat⁹ ē t nubes suscepit eum ab oculis eoz. Notate ℣ ba: signate mysteria Cōuescēs eleuat⁹ ē comedit t ascēdit vt vez q̄ effectū comestiōis ℣ itas pateſceret carnis ℟ O is pl̄chritudo dñi exaltata ē ſſ sidera. Spēs ei⁹ i nubib⁹ celi: t nomē ei⁹ i eternū p̄mānet al. ℣ A sūmo celo egressio e⁹ t occurs⁹ e⁹ vsz

Orem⁹ ℣o l. tu sūmū e⁹ Et p̄ us q̄ d̄ns celū ascēdēt cū ō cordis atz infidelitatis duricia increpasse discipulos meōrat Qua i re qd ꝓsiderādū ē nisi q̄ idcirco dñs tē discipulos increpauit cū eos cordalit reliqt vt ℣ba q̄ recedēs diceret i corde

audientiuz arti⁹ ipzessa remanerent Increpata igf eoz duritia qđ ām̃onendo dicat audiam⁹ Eũtes in mũdũ vniuersũ p̃dicate euangeliũ oi creatu/re. ℟. Uiri galilei qđ admiramini aspiciẽtes in celũ allã Quẽadmodũ vidistis eũ ascẽdentẽ in celũ ita veniet allã al. ℣ Cũqz intuerẽtur in celũ euntẽ illuz ecce duo viri astiterunt iuxta illos in vestibus albis qui dixerũt. Quẽad. Glia Alla. ℣ Ascẽdo ad pẽz meũ qpatrẽ vfz ℟ Deũ meũ et deuz vestrum alla. In laudib⁹ ān.

Uiri galilei qđ aspicitis in celũ hic ies⁹ q assũpt⁹ est a vobis in celũ sic veniet al p̃s Dñs reg. ān. Cũqz ituerẽtur in celũ euntẽ illũ dixeſt al p̃s Jubil. ān Eleuatis manib⁹ ferebat in celũ et bñdixit eis al. p̃. De⁹ de⁹. ān Exaltate regẽ regũm hymnũ dicite deo al p̃s Bñd. ān Uidẽtib⁹ illis eleuat⁹ ẽt nubes suscepit eũ in celũ allã. p̃. Lauda. cap̃ Pzi

Ut xp̃e nr̃m hy⁹ mñ qđẽ gaudiũ manẽs olympo preditũ: mũdi regis q fabricã mũdana vincẽs gaudia. Hic te p̃cantes q̃sum⁹ ignosce culpis oib⁹: et corda surs̃ sublevua ad te supna gr̃a Ut cũ rubente cepcris: clarere nube iudicis: penas repellas debitas reddas coroñas qditas Tu esto nostrũ. Ala tibi dñe q scã dis. ℣. Ascẽdit ds i iubilatõe ℟ Et dñs i voce tube al. ā Ascendo ad pẽz meũ et pẽz vfz deũ meũ et deũ vfz al. p̃ B⁹ ozõ

Oncede q̃s op̃s de⁹ vt q hodierna die vnigenituz tuũ redẽpt orẽ nostrũ ad celos ascẽdisse credim⁹ ipsũ q̃q mẽte i celestib⁹ habitem⁹. p eun. Ad p̃mã ā. Uiri gali: p̃. De⁹ in no. ā Gratias tibi. p̃. Qui cũqz vult ℟. Jesu xp̃e. cũ allã. ℣ Qui se. Ad tũ. ān Cũqz intue. p̃ Legẽ po. cap̃ Primuz quidẽ ℟. Eleuata ẽ magnificentia tua al al. ℣ Sup celos de⁹ al al. Glia. Ele. ℣. Ascendit ds i iubi. Advi. ā Eleuat

Ps̃ De fecit. Capitulũ Onuescẽs p̃cepit eis ab hierosolymis ne discederẽt sz expectarẽt pmissionẽ patris quã audistis inq̃t p os meũ ℟ Ascẽdit ds i iubilatione. Al. al. ℣ Et dñs in voce tube. ℣⁹ Ascẽdẽs xp̃s in al. Adix. ān Uidẽtib⁹ illis. p̃. Mirabi. Cp̃z.

Ihãnes qđẽ baptizauit aq̃ vos ãt baptisabimini spũ scõ nõ p⁹ multos hos dies ℟ Ascẽdẽs xp̃s in altũ. Alla al. ℣ Captiuã duxit captiuitatẽ Alla al. Glia. Ascẽ. ℣. Ascendo ad pẽz meũ. Et hoc mõ dicunt ho. p totã oc. qñ de ascẽ. agit nisi in dñica Advs̃ ā Uiri ga. p̃s. Dixit do. Cõfitebor.

Beat⁹ vir. Laud⁹ pueri In exitu Di ꝑdicti ꝑi. cū prēd ān. dicunt singuli diebus p oc. Lapz Primū quidē ℟. Ite in orbē vniuersū t ꝑdicate dicētes alr Qui crediderit t baptizatus fuerit salu⁹ erit. Alr. alr. al. ℣. Paraclit⁹ aūt spūs sanct⁹ quē mittet pr i nomīe meo ille oīa vos docebit: t suggeret oīa q=cūqz dixero vobis. Qui. Glia. Al. ℣. Eterne rex altissime. ℣. Ascēdēs xps i altū. ℟ Captiuā ān. O rex glie dñe virtutū q triūphator hodie sup oēs celos ascendisti ne derelinquas nos orphānos: sz mitte ꝓmissū patris i nos spm veritat⁹ alr a. ps. Magn. ozō. Cōcede q̄s.

¶ Feria. vi. i crastio ascēsiōis dñi. t quottidie p octā Innui. et hy⁹ sicut in die ascēsiōis dñi dicunt. Sup ps ān. Exaltare domīe in virtute tua cātabim⁹ et psallem⁹ al. ps. Dñe in ℣tute. ān. Exaltabo te dñe qm suscepisti me al. ps. Jpm. ān. Ascēdit de⁹ in iubilatōe: t dñs in voce tube. al. ps Oēs gētes. ℣. Eleuata est Hac die incipiant acr⁹ apiorz t legant quottidie p oc. nisi in dnicis t in octa. die Q̄m de ascē. agit. Le. ꝓma

PRimū quidē ꝓmonez feci de oībus o theophile q̄ cepit ihesus facē t docē vsqz i diē q̄ ꝑcipiēs apls p spm scm ḡs elegit assūpt⁹ ē. Quib⁹ t ꝓbuit seipz viuū p⁹ passionē suā i multis argumētis p dies q̄dragīta apparens eis t loq̄ns de reḡ dei. ℟ Si ei nō abiero paclit⁹ n veiet ad vos: si aūt abiero mittā vobis eū. cū aūt venerit ille docebit vos Oēm veritatem. Alr a ℣. Nō enī loquet a semetipso sz q̄cūqz audiet loq̄tur t q̄ ventura sūt ānūciabit vobis Oēz.

ET ꝓuescēs ꝓcepit Le. ꝝ. eis ab hierosolimis ne discederēt: sz expectarēt ꝓmissionē patris quā audistis inqt per os meū. Q̄r iohēs q̄dē baptizauit aq̄ vos aūt baptizabimi spūscō: nō post multos hos dies. ℟ Ascendēs xps i altū alr captiuā duxit captiuitatē Dedit dōa hoīb⁹ Al. al. ℣. Ascendit de⁹ in iubilatōe t dñs in voce tube. Dedit. Lec. ꝝ.

HIc q̄ cōuenerāt interrogabant eū dicētes. Dñe: si in tpe hoc restitues regnū israel. Dixit aūt eis. Nō est vestrū noscere tpa vel momenta q̄ pr posuit i sua ptāte: sz accipietis ℣tutē supuenientis spūscti i vos. ℟. Nō relinquā vos orphanos alleluya. vado t veio ad vos alr. Et gaudebit cor vestrū Al. al. ℣. Pacē meā do vobis pacem relinq̄ vobis. Et. Glia. Alr. ℣. Ascēdo ad patrē. Iste ℣. dicit qtidie ad lau. p oc. t i oc. q̄n de ascē. agit. In lau. q̄tidie p oc. dicit hec sola ā. Viri galilei.

ps. Dñs reg. cap. Primū qui dē alia cap. hym. x. sicut in die ascen. dñi quidie dicunt p oc. nisi in dñica. ān. Euntes in mūdū vniuersū p̄dicate euangeliū oi creature alla: qui crediderit z baptisat⁹ fuerit salu⁹ erit allā. q̄ vero nō crediderit cōdēnabit allā. ℣. Bñ⁹ ozō Lōcede q̄. Aut. a die p oc. fiat memo. de cruce nec de tcā maria neq; de oib⁹ scis: qz chor⁹ regitur. Si aliqs festuz sine regie chozi infra oc. cōtigerit nihil fiat d festo: nisi tm̄ meō. ad vō z ad matut. de dier ad missaz sill'r. Qd si festū cū regi. chozi infra oc. p̄tigerit totū seruitiū fiat de festo meō de ascē. eriā in dñica z tūc nihil de dñica fiet p̄ter meō. tm̄ que p̄cedet meō. de ascē. nisi an oc. die: tūc enim totū ñar seruitiū de oc. z festuz differak in crastinū nisi in crastino sequak aliqd aliud festū cū regi. chozi tūc enī p̄mū fes. nō differak: isz in illo āno dino p̄terminetak nisi duplex festuz fuerit: tūc enī totū fiat d festo de oc. tm̄ meō. Quādo vero fit seriu. de aliq scō infra oc. extra dñicā: nihil omin⁹ seruek ordo ān. z R. devi fer. z de sabba. i fer. seqntibus: ita q̄ in vi feria dicunt ān. z R. d vi. feria si vacauerit. Deinde p ordinē Ad vō. q̄. **Dixit dñs.** cap. Primū qdē hy⁹. **Eterne rex.** ℣. Ascendens xps. ān. Rogabo patrē meū z aliū paracletū dabit vobis allā. p̄ Magnificat. Q̄ōvtq̄ Hoc eodē mo. dicunt vel. quotidie p oc. nisi i dñica ad vō Ita tñ q̄ ān. sup Magt. variantur. ¶ Sabbato ad matu. ān. Nimis exaltat⁹ es allā. sup celos de⁹ allā. p̄ Dñs reg. ex. ān Dñs in syon allā magn⁹ z excelsus allā. p̄ Dñs reg. ira. ān Dñs i celo ak. parauit sedē suā ak. p̄ Bñdic. i. ℣. Eleuata est magnificentia. Nec. pma

ETeritis mihi testes i hierusalē: et in oi iudea z samaria: z vsq; ad vltimū terre. Et cū hoc dixisset videntibus illis eleuatus ē: z nubes suscepit eū ab oculis eoz. R. Exaltare dñe al. In virtute tua al. ℣. Cātabim⁹ z psallem⁹. In. R. ij

CAnq; intuerent in celum euntē illum: ecce duo viri astiterūt iuxta illos i vestibus albis q̄ z dixerūt. Viri galilei qd statis aspicientes in celum R. Ponis nubē ascēsū tuum dñe. Qui ābulas sup pennas vētoz ak. ℣. Qui facis angelos tuos spūs et mistros tuos ignē vrentē. Qui. Tertio kria

DIcies⁹ q assūpt⁹ est i celū sic veniet quēadmodum vidistis eū euntē in celū: tunc reuersi hierosolymā a mōte q̄ dicitur oliueti in sabbato hñs iter. R. Nō cōturbet. Requi-

se in vigi. ascen. dñi ad vs̃ ãn. Nisi ego abiero paclit⁹ nõ veniet ad vos dũ assũptus fuero mittã vobis alia. ℣. Bñ⁹ ℟. Oõ vtš. ¶ Dñica infra oc. ascẽ. ỹ Ad. i. vs̃ totũ fiat ser. ỹ ascẽ. t nihil ỹ vo: nec etiã me. sr̃ ps̃. ã Viri galilei. ℣. Dixit dñs. cap̃ primũ quidẽ. hy⁹ Eterne rex al. ℣. Ascendẽs xp̃s in altum ãn. Dñs qdẽ ies⁹ postq̃ locut⁹ est eis ascendit in celũ t sedet a dextris dei allã. ps̃. Magt. oõ Cõcede q̃s. Ad matu. in uitato. hym. ãn. ps̃. t ℣. sicut i die ascẽ. dñi Euãgeliũ fc̃z ihẽz

In illo tpe dixit ies⁹ discipulis suis Cũ venerit paraclit⁹ quẽ ego mittã vobis a pfe spũs veritatis q̃ a prẽ pcedit ille testimoniũ phibebit ỹ me. Et rel. ¶ Me ve. be. p̃sby.

Orandũ in primis q̃d omin⁹ spũs veritatis a se mittendũ esse testat: t eundez mox a patre pcedere subiũxit Non qz idẽ spũs aliter pcedit a pfe q̃ cũ a filio mittit. Sz iõ fili⁹ cum a se mittit a patre pcedere dicit vt aliã patris aliã eẽ suaz psonã designet: ac i ea dẽ distinctione psonaz vnam eẽ operationẽ ac volũtatẽ suã cũ patris volũtate operatõe ỹnũciet ℟. Tempus est vt reuertar ad eũ q̃ me misit dicit dñs: nolite cõtristari nec cõturbek coz vr̃z Rogo p vobis patrem vt ipse vos custodiat Alia al. ℣. Pacem relinquo vobis pacẽ meã do vobis. Ro. Lectio secunda

Quam eiusdem spũs sancti gra vak hominib⁹ mittit processo spũs a prẽ mittitur t a filio quia t eius missio pcessio est: qua a patre procedit t a filio. Venit t sua sponte: qz sicut coequalis ẽ pri filio ita eandẽ habet voluntatẽ cũ filio t patre cõem. Spũs enim vbi vult spirat. ℟. Ego rogabo patrem t aliũ paclitũ dabit vobis vt maneat vobiscũ in eternuz Spũm veritatis t gaudebit coz vr̃m. allã. ℣. Nisi ego abiero paclit⁹ nõ veniet ad vos si ãt abiero mittã vob cũ. Sp̃z l. iij

Hueniẽs aũt spũs testimoniũ phibuit de domino: qz discipuloz cordib⁹ aspirans ola q̃ de illo erant sciẽda mortalibus clara illis luce reuelauit: q videlicet equalis et consubstantialis erat pri ãte secula: et consubstantialis factus est nobis in fine seculoz hi. q de virgine sine pẽtõ natus i mũdo: qñ voluit moriẽdo trãsiuit de mundo: q vere passus est t mortu⁹: q veram carnem in qua passus est ad celos ascẽdendo leuauit: t in patne glorie dextera collocauit. ℟. Viri galilei. ℣. Ascendo ad pfez meũ. ℣. In lau. hec sols ãn. Viri galilei. ps̃. Dñs reg. Capitul

Estote prudẽtes ⁊ vigilate in orõnib⁹ ⁊ ante omia mutuã i vobismetipsis charitatẽ cõtinuã hãtes: qz charitas operit multitudinẽ pecõz hy⁹ Tu xpe. ℣. Ascẽdit de⁹ i iubi. ãn Cũ venerit paclitus quẽ ego mittã vobis spũm veritatis q a pre procedit ille testimoniũ phibebit ỗ me allã. ℟ Bñ⁹ orõ

OMps sepiterne deus fac nos tibi spẽ deuotã gererevolũtatẽ ⁊ maiestati tue sincero corde seruire. p dn̄o. M cõz. de ascen. ãn. Ascẽdo ad patrẽ ℣ Ascẽdẽs xps in altũ. oro Lõcede qs. Ad. i. ãn Viri ga. ps De⁹ in no. ãn. Te iure. p Qui cunqz vult. Ad. iij. ⁊ ad alias ỹo. ãn. ℟ ⁊ ℣. sicut i die ascendñi dicank cũ hac orõne Ops sepi. 6s. Ad iij. cp̄ Estote prudentes. Ad vi. capm.

Estote hospitales inuicez sine murmuratione vnuiqsqz eni sicut acceperit grãm i alẽ utrũ illã administrãtes sicut boni dispẽsatores multiformis gratie dei. Ad ix. capitulum.

Sic administrat tanq̃ ex virtute quã administrat deus vt in oĩb⁹ honorificẽ de⁹ p ie sũ xp̃m dn̄m nr̃m. Ad vs̃. ãn. Viri gali. ps Dixit dñs. capz Estote prudẽtes. hy⁹ Eterne rex altissime. ℣. Ascẽdẽs xps in altũ. ã. Mee locut⁹ sũ vobis vt cũ venerit hora eoz reminiscamini qz ego dixi vobis illã p̃o. Mag. oro Ops sẽpiterne de⁹. M eo. de ascen. ãn O rex glie ℣ Ascẽdit de⁹ i iu. oz Lõcede qs. Si festũ cũ regi. chor i hac vnica eue. totũ fiat sicut de festo ⁊ tũc in vigi. penthe. dicat̃ pmũ ℟ Tepusc. ⁊ cetera ℟ que intitulant̃. Feria ij. ad matu. inuitato. hym. ãn p̃o. ℣. ⁊ ℟. sicut in p̃ce. fer. vi. iz de festo alicui⁹ scti seruitiuz factũ fuerit i p̃ce. sabbo. Le. i.

ET cũ introisset i cenaculũ ascenderũt vbi manebant petr⁹ ⁊ iohãnes: iacob⁹ ⁊ andreas: philipp⁹ ⁊ thomas: bartholome⁹ ⁊ mathe⁹: iacobus alphei: et simõ zelotes et iudas iacobi Tu. Lectio sca

HIc erant perseverantes vnanimiter in orõne cũ mulierib⁹ ⁊ maria mre ihũ ⁊ fratrib⁹ ei⁹. In dieb⁹ illis exurgẽs petr⁹ i medio fratrũ dixit Erat aũt turba hoiz fer̃ fere cẽ

Viri frẽs oz l. iij. tũ vigiti impleri scripturã quam p̃dixit spũs scũs p os dd̃ de iuda q fuit dux eoz qui cõphenderũt ihesũ: q cõnumerat⁹ erat in nobis ⁊ sortit⁹ ẽ sortẽ ministerij hui⁹. ãn Illi aũt pfecti predicauerũt vbiq dño cooperante ⁊ sermonẽ cõfirmante sequẽtibus signis alĩs. ps. Benedict⁹ Ad vs̃ ãn Eũt est mun. p Mag. Feria iij. ut

teto. hym. ãn. ps. ℣ t ℟. sicut in pceden. sabbato. Lec. pma

ET hoc qdẽ possedit agrũ de mercede iniquitatis et suspensus crepuit medi⁹ t diffusa sũt oia viscera ei⁹. Lec. ij

OPortet g ex his viris qui nobiscũ sũt cõgregati i oi tpe quo intrauit t exiuit inter nos dñs ies⁹ incipiẽs a baptismate ioh̃is vsq in diẽ q assũptus est a nobis testẽ resurrectionis ei⁹ nobiscũ fieri vnuz

ET statuerũt. ij. ex istis duos ioseph qvocabatur barsabas: t mathiã Et orãtes dixerũt. Tu dñe qui corda nosti oiz: ostende quẽ elegeris ex his duob⁹ vnũ accipe locũ ministerij hui⁹ t apostolat⁹ de q̃ p̃uaricatus ẽ iudas vt abiret in locũ suũ Et dederũt sortes eis: t cecidit sors sup mathiã Et annumeratus ẽ cũ vndecim apl̃is ãn. Rogabo p̃z̃ẽ. Bñ⁹ Ad vs ãn. Nisi ego abiero ꝓ M.

¶ Feria tertia. inuita. hym. ãn. ps. ℣. t ℟. sic in vi. fer. pcedẽ.

DUm cõplerent dies .l. pẽthecostes: erãt oẽs discipuli pariter in eodẽ loco. t factus est repente de celo son⁹ tanq̃ aduenientis spũs vehemẽtis t replenit totã domuz vbi erant sedẽtes. Et apparuerũt illis dispartite lingue sicut ignis seditq; supra singulos eorũz spiritus sanctus. Lectio ieua

ET repleti sũt oẽs spũ scõ t ceperũt loq̃ varijs linguis p̃ut spũs scũs dabat eloqui illis. Erant aũt in hierusalẽ viri iudei viri religiosi ex oi natione q̃ sub celo ẽst. Facta ãt hac voce cõuenit multitudo t mẽte cõfusa ẽ: qm̃ audiebat vnus quisq; liguã suã illos loq̃ntes

STupebãt aũt oẽs t l. ij mirabant ad inuicẽ dicẽtes Quidnã vult eẽ hoc. Alij aũt irridebãt dicẽtes q musto pleni sũt. Stãs aũt petr⁹ leuauit vocẽ suam t locutus est eis. Viri iudei t qui habitatis in hierusalẽ. Hoc vobis notũ sit: et auribus ꝑcipite verba mea. Nõ enim sicut estimatis hi ebrij sũt cũ sit hora diei tertia. ãn Illi aũt pfec. ps Bñ⁹. oro vt supra

¶ In octa. ascen. dñi. Ad vs sup ps. ãn. Nõ vos relinquã. ꝓ: Nisi dñs. Et ceteri ps. feriales cap. ℟. ℣ t cetera oia sic in pma die ad pmas vs cũ hac orõne Locede q̃s Ad mat. iuit. t cetera oia sicut i pma die. et legãtur lec. de expõe euãgelij. Recũbentibus. similiter sic pzima die. In lau. oẽs ũ. dicãtur. Cetera oia etiam ad horas sicut in die cũ ãn Te iure t orõ. Dñe sc̃e pater Ad ij. vs oia fiant sicut in die ꝑter. ℟. qd̃ non dicetur. Si aliqd̃ festum simplex cũ regi. chori hac die cõtigerit differat vsq in crastinum

nũ. vesp̃e tñ erũt de oc. ꝛ solem
nis nico. de fes. Ꝙ̃ si fes. duꝑ.
in oc. die cõtigerit totũ seruꝛ.
fiat de festo: ꝛ solẽ. mẽo. de oct
adv̄tras q vs̃ ꝛ ad matu. et ad
missam. Hac die ad. ij. vs̃ que
erunt de oc. ꝓpter aliqs̃ festũ
simplex fiat solẽ. meõr. de scã
maria cũ pleno fuitto i crastí.
si a festo cũ reg. cho. vacauerit
℣ feria. vi ad vs̃ sup̃ps feri.
ãn. **Alla al. alp̃s.** **Cõfitebor.**
Cap̃. hy̾ ꝛ ℣. sicut in dñica. sez
ad. ij. vs̃ ãn **Hec locut̾ sũ vo.**
ps. **Mag.** Ozõ dñica. Me
mo. de scã maria: ãn **Paradi**
si por. ℣ **Scã dei gen.** ozõ. **Fa**
muloꝝ. vel ozõ. **Ops. s. d.** Me
mo. de oibus scis. ãn. **In cele**
stibus. ℣. **Vox leticie.** ozõ. **In**
firmitatẽ. vel rõ. **Aide dñe in**
firmi Sabbtõ in vigilia pẽthe
costes. Inuitato. **Alla. al. alp̃s.**
Hes. hy̾. **Eterne rex altis.**
ãn. **Al. al. al.** p̃s. **Cãtate. ij.** p̃s
Dñs reg. ira. p̃s. **Miam ꝛ iu.**
diciũ. ℣ **Eleuata est** Euãgeliũ
In illo tpe: dñs iohannem
dixit ihesus. d. s. **Si diligiti**
me: mandata mea suate Ete.
go rogabo patrẽ ꝛ alium para
clitũ dabit vobis: vt mãeat vo.
biscũ in eternũ. Et reꝛ. Omeꝛ.
QUia hodie vene. be. pre.
sctis̃ps fratres charissi.
mi celebram̾ aduentũ: debẽ̾
ꝛ ipsi cõgruere solẽnitati quã
colim̾. Hoc eni ordine tãte fe
stiuitatis huius digne gaudia
celebramus: si nos quoq; dño
opitulãte aptos reddiderim̾
ad quos spũs sanct̾ aduenire:
ꝛ in qbus habitare dignetur.
Ea solũmõ rõne aduentui ꝛ il
lustratiõi sctis̃ps apti existi.
mus: si ꝛ corda nra diuio amo
re repleta ꝛ corpora sint diuis
mancipata p̃ceptis. ℟. Nõ cõ
turbetur. reqre in vigi. asc. dñi
ad vs̃. vel ℟. **Temp̾ est** qñ nõ
Videt in dñica prece. Nec. ij.
Videt in exordio lectõis
hui̾ euangelice discipulis: ve
ritas ait. Si diligiti me mãda
ta mea suate. Et ego rogabo
patrẽ ꝛ aliũ paclitum dabit vo
bis **Paraclitus** aũt cõsolator
inkpretat: et spũs sanctus recte
paclitus vocat: qꝛ corda fideli
um ne inter hui̾ secli aduersa
deficiant: celestis vite desideri
is subleuat ac reficit. ℟. Ego
rogabo. reqre i dñica infra oc.
Ascensiõis dñi. Lecẽ. iij.
SEd et nos frẽs carissimi:
si xp̃m perfecte diligim̾ ita vt
eius dẽ dilectõis veritatẽ man
datoꝝ ei̾ obsuatõe p̃beamus.
Rogabit etiã, p nobis patrem
ꝛ aliũ paclitũ dabit vobis. Ro.
gabit patrẽ p humilitatẽ: q̃ da
bit cũ patẽ p diuinitatez ℟. Si
cni nõ abiero. require i crastio
asce. ℣ **Ascendo** ad pẽz meũ
In lau. a. **Alla al.** p̃s. **Dñs re.**
gnauit. Capitulum.

FActū est cū appollo esse Corinthi t paul⁹ pagratis superioribus partib⁹ veiret ephesum t inueniret quosdā discipulos dixitq; ad eos Si spūm sanctū accepistis credentes at illi dixerūt ad eū: sed neq; si spūs sanctus est audiuim⁹. ℣. Tu xpe ℟. Ascendit de⁹ in iubi. ℣. Si diligitis me mādata mea seruate alla al. al. ℣. Bñ⁹. Orō.

QResta qs ops deus vt claritatis tue sup nos splendor effulgeat t lux tue lucis cor da eor⁹ q per gram tuā renati sunt: sanctispūs illustratōe cō firmet. Per ō Invnitate eiusdē. Nec orō dr ad ōs ho. Meōria de scā maria. t de festo loci t de oibus scis sicut in vi. t. ascēsiōis: vt supra nōtū ē. Ad singlas ho. añ. alla tice pascales sup̄ posdicāl. Ad. iii. cap̄. Factū est cū appollo. Ad vi. cap̄.

IOhannes baptizauit baptismo pnie ppm docēs in eū q̄ ventur⁹ est post ipm vt crederēt hoc ē i iesū. Ad ix. cp

IIngressus paul⁹ i synagogas cum fiducia loquebatur per tres mēses disputans t suadens de regno dei. Oms hor: dicanl ante missā. Si in hac vigi. aliquod fe. eue. nihil fiat de festo: nec post nec ante nisi duplex fe. fuerit. tūc enim differal post festū scē trinitatis: t fiant ibi. ix. lec. vt de fes. duplicib⁹ inl cenā dñi t oc. pasche cōtingē. ꝓnor⁹ tū ē ibi. nē

QIn vigilia penthecostes ad primas vs̄ sap̄ pos. ferial. ān

eni sctē spūs reple tuor⁹ cor da fideliu⁹ t tui amoris in eis ignē accēde: q̄ p diuersitatem linguar⁹ multar⁹ gentes in vnitate fidei cōgregasti alla alla al. ℣. Bñdictus. Capitulum

DUm cōplerenl dies penthecostes erant ōs discipuli pariter in eodē loco. ℣. Loquebanl varijs linguis apostoli alla. Magnalia dei al leluya. ℟. Repleti sunt ōs spū sancto t ceperūt loq̄ Magnalia patri. Alla. Hymnus

VUm christus astra ascenderat regress⁹ vnde venerat, pmisso patris munere sanctum daturus spiritum. Solēnis vigebat dies quo mystico septemplici orbis volutus septies signat btā tpa. Ouz hora cunctis tertia repente mūdus intonat orantib⁹ apīis deū venisse nūciat De patris ḡ luie decorus ignis almus est quo sancta xpi pectora calore verbi cōpleat. Oudum sacrata pectora tua replesti gratia dimitte nūc peccamina t da quieta tēpora. Sit laus patri cū filio sancto simul paraclito: nobisq; mittat filius carismata sanctispiritus. Amen. Isti duo ℟. dicuntur in fine omniū hymnorū ꝙ

sorā hebdo. in hym. Veni creator. ℣. Spūs dñi repleuit orbem terrarū. ℟. Et hoc qđ ꝓtinet oīa sciam hȝ vocis alla. ā. Si quis diligit me sermonem meū seruabit: et pr̄ meus diliget eū et ad eū veniemus et mansionē apud eū faciemus alla. ℣s. Mane. Preста q̄s omnipotens deus. vtq̄ ad matu. Adiecōplet. ān. Alla al. al. al. ℣s. Cū inuocarē. Lapis Tu in nobis. hym⁹. Saluator ℣. Custodi nos. ān. Alla Spiritus paclitus alla. docebit vos oīa alla al. ℣s. Nūc dimittis. Ad matutī. inuitato. Alla spiritus dñi repleuit orbē terrarū Venite adoremus alla. ℣s Ecce hymnus. Jam christus. Sup̄pos ā. Factus est repente de celo sonus aduenientis spūs vehemētis alla al. ℣s Magnus dñs. ā. Cōfirma hoc deus quod operatus es in nobis a templo sancto tuo qđ est in hierlm al. al. ℣s Exurgat. ā. Emitte spīm tuū et creabūtur et renouabis faciē terre alla alla. ℣s. Benedic. ij ℣. Repleti sūt oēs spūsctō ℟. Et ceperūt loqui alla. Euang. sm iohannem.

In illo tpe: dixit ihesus discipulis suis. Si q̄s diligit me sermonē meū seruabit: et pater meus diliget eū et ad eū veniemus et māsionem apud eū faciemus Et reliq.

Homelia bti greg. pape.

Jbet fratres charissimi euangelice verba lectionis sub breuitate transcurrere: vt postmodum tius liceat in cōtemplatione tante solēnitatis īmorari. Hodie nanq̄ spūssanctus repētino sonitu sup discipulos venit: mentesq̄ carnalitū in sui amore permutauit. Et foris appentibus linguis igneis intus facta sunt corda flāmantia. Qui dū deus in igneis visiōe suscipiunt: pro amore suauit intus arsert Jpse nāq̄ spūssanctus amor est. Unde et iohānes dicit. Deus charitas est. ℟. Dū cōplerent dies pentheco-stes erant cōs pariter dicētes alla et subito factus est sonus de celo alla Tanq̄ spūs vehemens repleuit totam domū al. al. ℣. Duz ḡ essent discipuli in vnū congregati propter metū iudeorū sonus repente de celo venit sup eos

Qui ḡ mente Le. q. Tanq̄ integra deū desiderat: perfecto iam hȝ qđ amat. Recq̄ ei qđq̄ posset deū diligere. Si eū quē diligit nō haberet Sz ecce vnusquisq̄ vestrū redrik an diligat deū: tota fiducia et secura mente respōdet diligo. Jn ipo aūt lectōis exordio audistī qđ veritas dicit. Si q̄s diligit me sermonē meū seruabit. Probatio ḡ dilectio exhibitio ē opis. Hinc in epla sua idē iohēs dicit Qui dicit quia diligit deum et mandata eius nō custodit: mendax est. Vere eum diligimus: si mandata eius seruamus. Vere

eũ diligim⁹: si ad mãdata ei⁹ a nostris nos voluptatib⁹ coartam⁹. Nam q adhuc p illicita verba defluit, pfecto deũ nõ amat qz ei in sua voluptate cõtradicit. ℟. Repleti sũt oẽs spiritu sancto ꝛ ceperunt loq̃ put spiritus sanctus dabat eloqui illis. Et cõuenit multitudo dicentiũ allã. ℣. Loquebãtur varijs liguis apli magnalia dei Et. Lectio tertia

ET pf̃ me⁹ diliget eũ ꝛ ad eũ veniemus ꝛ mãsionez apud eũ faciem⁹. Pẽsate frẽs charissimi quãta ñt ista solẽnitas habere in cozdis hospitio aduentũ dei. Certe si domum nostrã q̃sq̃s diues ac p̃potens amic⁹ intraret oi festinatione dom⁹ mũdarẽt ne q̃d fortasse ẽct qõ oculos intrantis amici offenderet. Tergat ḡ sozdes prauí operis: q̃ deo pzeparat domũ mẽtis. Szvidete q̃d veritas dicat. Veniem⁹ ꝛ mãsionem apud eũ faciem⁹ In quorundã etiã cozda venit ꝛ mãsionem non facit: qz p cõpũctionem dei respectũ peipiũt: sz tẽtationis tpe hoc ipm qõ cõpũcti fuerãt obliniscũtur ℟. Spiritus scũs, pcedẽs a throno apostolo⁹ pectoza inuisibiliter penetrauit nouũ sãctificationis signũ. Ät in oze eo⁹ oim genera nascerenẽ linguaꝝ Alꝛ ℣. Aduenit ignis diuinus nõ cõburens sed illuminãs ꝛ tribuit eis charismatũ dona Alꝛ Hlia patri. Alla. Hoc ℟. fit iu. ℟. p totam hebd̃. ℣. Emitte spiñ tuũ ꝛ creabunt. ℟. Et renouabis facie terre alla. In lau. ãn. Dũ cõplerenẽ dies pẽthecostes erãt oẽs pariter dicentes alla. p̃s. Dñs reg. ãn. Spirit⁹ dñi replevit oz̃bẽ terrarũ allã. p̃s. Jubilate. ãn Repleti sũt oẽs spiritu sancto ꝛ ceperunt loq̃ allã. p̃s. De⁹ deus ãn. Fontes ꝛ oĩa q̃ mouentur in aqs hymnũ dicite deo alla ps Bñdicite. ãn. Loquebanẽ varijs linguis apli magnalia dei allã allã al̃. p̃. Laud̃. cap̃. Dum complerentur. Hymn⁹

IMpleta gaudent viscera afflata sc̃o spũ voces diuersas intonant fantur dei magnalia. Ex oi gente cogniti grecl latinis barbaris cunctisq̃ admirantib⁹ linguis loquũẽ oiz Judea tũc incredula vesana toztuo spũ ructare musti crapula alũnos xp̃i ꝛcrepat. Sed signis ꝛ virtutib⁹ occurrit docz petrus falsa pphari pñdos tohelis testimonio Oudũ sacrata pectoza. Sit laus pfi ℣. Loquebantur varijs ℟. Magnalia dei alla. ãn. Accipite spiñ scũm quoꝝ remiseritis pctã remittũtur eis al̃. p̃s. Bñ⁹ Qz̃

DEus q̃ hodierna die cozda fideliũ sci sp̃s illustra

tione docuisti: da nobis l eodē
spū recta sapere: et de ei⁹ sp cōso
latione gaudē. Per d. Jnvni
tate eiusdē. Ad prima ā. Duz
cōplerent. ps. Deꝰ i noie. an.
Hfas tibi. p. Quicūqz vult. ℟.
Jesu xpe cū alla. ℣. Qui sedes
Ad iij. Deꝰ in adiuto. Seprē
senioresi an altare ictpiāt hym
QVēni creator spūs mē (nā
tes tuoꝝ visita iple supna gratia: q̄ tu creasti pectora
Qui paclitꝰ diceris: donū dei
altissimi fons viuꝰ: ignis: cha
ritas et spiritalis vnctio Qui se
ptiformis munere: dextre dei
tu digitꝰ: tu rite ꝓmisso pris
sermone ditās guttura. Accē
de lumē sensib⁹: infūde amo/
rem cordib⁹ infirma nri corpis
virtute firmās ppeti. Hostem
repellas lōgiꝰ pacēqz dones
ptinꝰ ductore sic te ꝑuio vite
mus oē noxiū. Per te sciamꝰ
da patrē noscamꝰ atqz filiū te
vtriusqz spīm credamꝰ oi tpe.
Sit laus. Hic ordo teruet p
singulos ℣. tertiꝰ hym. hac die
tim. Reliqe ℣o die⁹ vcz ū. iij.
et quarta fer. ꝺz hym. Dei cre
ator. Ad iij. loco nec hiru mu
tato sine thurificatōe. Ceteris
aūt diebꝰ vt iv. vi. fe. et sab. di-
cat hym. Nūc sēcē nobis vt de-
cet. ā. Spūs dñi. p. Legē po:
cap. Dū cōplerent ℟. Reple-
ti sūt oēs spū scō. alla ac. ℣. Et
cepert loq. ℣. Loqbāt va. Ad
vi. ān. Repleti. ℏ. Dese. Lāp.

HActus ē repēte ꝺ celo so
nus ranqz aduenētis sps
vehemētis et repleuit totā do
mū vbi erāt apli sedētes ℣. Lo
quebant variis linguis apli.
Alia al. ℣. Magnalia dei ℣.
Spūs dñi re. Ad ix. ān Loq
bant. ps. Mirabilia Lāpm
Apparuerūt illis dispti-
teling ue tanqz ignis se-
ditqz supra singlos eoꝝ spūs
scūs ℟. Spūs dñi repleuit oz
bē terra. allā al. ℣. Et hoc qꝺ
cōtinet oīa scientiā hyvocis. ℣.
Emitte spīm tuū Ad vā ā. Vbi
cōplerent. ps Dixit dñs. Et
ceteri pl. dicāt et dicant cū ps
dicta ān. p totā hebdo. Lāp
QVenit mltitudo et mē
te cōfusa ē qm audiebat
vnusqsqz liguā suā illos loqn
tes. Hoc capz dicat qtidie ad
vs. p hebdo. ℟. Spūs scūs ꝓ
BEata nobis hy⁹ cedēs
gaudia āni reduxit orbi
ta cū spūs paclitꝰ effulsit i di-
scipulos. Ignis vibrāte luie
lingue figurā detulit ℣bis vt
eēnt pluit charitate feruidi.
Linguis loquūtur olz turbe
pauēt gentiliū musto madere
deputār qs spūs repleuerat.
Latrata sunt hec mystice pas
che pacto tpe sacro diez nūe
ro: q̄ lege fit remissio. Te nūc
deꝰ pīssime vultu ꝑcamur cer
nuo: illapsa nobis celitꝰ largi

redõa spūs. Oudū sacra Alt laus℣. Spūs dñi repleuit oz bē terraꝝ℟n. Hodie cõpleti sūt dies penthecostes allā ho die spūssc̃us i igne discipulis apparuit:tribuit eis carisma tū dona misit eos i vniuersuz mūdū p̄dicare: testificari qui crediderit: baptisat℘ erit sal nus erit allā℘ Mag.ozō Deus q̄ ho.Ad cõple.a-Allā.℘. Cū inuocarē.℟. Tu i nō Dac diet trib℘ dieb℘ sequētib℘ ozp

ALma chor℘ dñi hymno nūc pangat nosa sūmi. Messyas sother emanuel sa both adonay.S stvnigenitus via vita man℘ homousyō Oi cipiū p̄mogenit℘ sapia xp̄us. Alpha caput finisq; sic vocitatur: est o.Hons: origo boni paclit℘ ac mediator.Ignis ouis virtul℘ serpēs aries leo mis O sverbū splēdor sol gla luxt imago.Vanis flos vitis mōs tanua petra lapisq; Angelus: spōsus pastorq; pphe ta sacerdos.Athanatos kyri os theos panthon craton et ysus.Saluificet nos sit cui se cla per omnia dora. Amen. Et reliquis diebus dicit hymnus. Saluator mundi℘. Custodi nos domine. Alleluia spiritus paracli℘ ꝑs. Nunc dimittis.℣. Feria secunda in uitatoriu.hymn.ān.ps.ℛ. sicut in die penthecostes dicit℘. Similiter fiat singulis dieb℘ per hebdomadam. Euangelium secundum iohannem.

IN illo tpe:Dixit iesus discipulis suis. Sic de℘ dilexit mundū vt filiū suū vnigenitum daret vt oīs qui credit in ipsū non pereat:sz habeat vitam eternā. Extat Sermo ex comentario bti augustini, epi

ERgo quantum in medico est:sanare venit egrotum. Ipse se interimit:q̄ p̄cepta medici seruare nō vult. Venit saluator saluare mūdū. Quare saluator dictus ē mūdi:nisi vt saluet mūduz:nō vt iudicet mundum.℣. Apparuerunt aplis dispertite lingue:tanq̄ ignis allā Seditq; supra singulos eoꝝ spūs scūs Allā allā.℟ Loquebanturvarijs linguis apostoli magnalia dei. Seditq; supra Lec.ij.

SAluari ab ipso non vis ex te iudicaberis. Et q̄d dicam. Judicaberis. Vide quid ait. Qui credit in eum non iudicabitur. Qui aūt nō crediderit iam iudicatus est. Nondum apparuit iudicium sed tam factum est iudiciū.℟ Loquebant. Requiet invigi. penthe.adv̄. Lectio tertia

NOuit enim dominꝰ qui sunt sui. Novit qui permaneant ad coronam:et qui p̄ maneāt ad flāmā Novit lores

sua triticū nouit̄ palea nouit
segetē. nouit zizaniā. Jā iudi
catus ē q nō credit. Quare iu
dicat⁹ ē: qz non credit in noīe
vnigeniti filij dei. ℟. Spūs sā
ctus ℣. Emitte sp̄m tuū. Jste
℣ dr quotidie añ lau. per heb.
In lau. hec sola ān Dū cōple
rentur. p̄s Dñs reg. cap. Fa
ct⁹ ē repēte. Hoc cap̄ dr q̄tidie
ad lau. t ad. iij. per heb. hy⁹.
Jmplera gaudēt. ℣. Loque
bant varijs. ā. Sic ds dilexit
mūdū vt filiū suū vnigenitum
daret: vt ois q credit i ipo nō
pereat: sz habeat vitā eternaz
allā p̄s. Benedict⁹ Oratio
Deꝰ q aplis tuis sanctum
dedisti sp̄m concede ple
bi tue pie petitionis sue effe
ctum: vt q̄bus dedisti fidē lar
gieris t pacem p̄ do. eiusdem
Hec oro dr ad oēs horas hac
die tm. Ad alias horas ā. ℟.
t ℣. sicut in die penthe. singu
lis diebꝰ per hebd. dicūtur cū
ppr̄ijs orationibꝰ Ad iij. cap̄
Factus ē repente. Ad vi. cap̄.
App aruerūt il. Ad ix. cap̄m
Epleti sūt oēs sp̄ū sc̄o
t ceperūt loq varijs lin
guis put sp̄us sc̄s dabat elo
qui illis. Hic oratio capitulorū
ad matu. t ad alias ho. hui⁹
diei seruet per totā hebd̄. Ad
vē oia fiāt sicut in die penth.
ad ij. vēvlq ad ā. sup Mag.
t p̄ter ℟: q̄d non dicet Sitiz
fiat per totā hebdo. ān. Non
eni misit deus filium suum in
mūdū vt iudicet mūdū: sed vt
mūdus saluet̄ p ip̄m ak. p̄ W.
ozo. Deꝰ q aplis Fe. tij. fm
In illo tempore (iohānē
Dixit iesus d. s. Amen a
men dico vobis: q non intrat
p ostiū in ouile ouiū sz ascēdit
aliūde: ille fur ē t latro. Et rel.
Sermo et ꝓmētario be. aug.
Olle xp̄i ē eccl̄ia ca- xp̄i.
tholica. Quicūq; in eam
intrare voluerit: p ostiū intret
id est p xp̄m: id est p verū deuz
t verū dei filiū p̄dicet. Nō so-
lum p̄dicet xp̄m: sz xp̄i gloriā
querat nō suā. Mā multi q̄rē-
do gloriā suā oues xp̄i sparse
runt poti⁹ q̄ cōgregauerūt ℟.
Aduenit ignis din⁹ nō cōbu-
rens sz illuminās nō cōsumēs
sed lucē se inuenit corda disci
pulor̄ receptacula mūda. Et
tribuit eis carismatum dona
Allā ak. ℣. Jnuenit eos con-
cordes charitate t illustrauit
illos sundās diuinitas deitat̄
Humilis ē ei ianua t. ij. Et
filius dei christus. Jpse
enī dñs t saluator noster expo
nit q̄d p̄posuit dicens. Amen
amē dico vobis: qz ego sū ostī
um ouiū. Per xp̄m frēs intre
mus: vt nos intrasse gaudea-
mus Oēs q̄t̄q̄t venerūt fures
sūt latrones Venerūt q̄si pre
ter me: sz nō ex me pphete nō

fuerūt fures nec latrones: qz nō ꝓter illū sed ī illo venerunt ℟. Disciplinā z sapiaz docebat eos dñs alk. firmauit ī illis gram spūs sancti. Et intellectū adiplenit corda eoz. Alla al. ℣ Spūs dñi replenit orbem terraz z hoc qđ cōtinet oia scientiaz habet vocis. Et. Le. iij

VEntur⁹ dñs mittebat ꝓcones sed illoz qđ mittebat corda possidebat fur non venit nisi vt furetur z mactet z pdat. Ecce venit vt vitā habeant id ē fidē q̄ pdilectionē operatur. Per quā fideles ī ecclesiam ingrediunt vt viuāt. Justꝰ aūt ex fide vivit. ℟ Spūs scūs. ℣. Amē amē dico vobis: q̄ nō intrat p ostiū in ouile ouium: sed ascēdit aliūde ille fur est z latro: qui aūt intrat p ostiū pastor ē ouiū alla. ꝓ. Bñ⁹. oro

ADsit nobis q̄s dne Xtus spūs sci q̄ z corda nostra clemēter expurget: ab oībus tueat aduersis Per do. eiusdē. Nec oro vt ad oes horas. Aduēn. Ego sū ostiuz dicit dñs: p me si quis introieris saluabit z pascua inueniet al. ps. Mag. izovis ℣ Le. iiij. Euāgelium secundum iohannez.

IN illo tpe. Dixit ie. di. s. Nēo pōt venire ad me nisi pater q̄ misit me traxerit illum. Et rel. Sermo ex comentario beati augustini episcopi

MAgna gratie cōmendatio Removenit nisi tractus: Quē trahat z quē ñ trahat noli q̄rere si nōvis errare Semel accipe intellige. Nō dum traheris: ora vt traharis Quid hic dicem⁹ frēs: si trahimur ad xp̄m. Ergo inuiti credim⁹: q̄ violētia adhibet nō volūtas excitat ℟ Facta aūt hac voce cōuenit multitudo: z mēte ꝑfusa ē qz audiebat vnus quisq; linguā sua. Illos loq̄ntes magnalia dei. Alla al. al. ℣ Nōne oēs isti q̄ loquunt gallilei sūt quō nos audiuim⁹ vnus q̄sq; linguā nostrā. Illos Le. ij

SI trahit aīt aliqs inuitū veit Si inuitū veit ñ credit si ñ credit nō veit Nā ābulādo ad xp̄m currim⁹: sed credēdo Nō motu corpis sed volūtate cordis accedim⁹. Sic se tangi voluit: sic tangitur ascendens ad patrē manēs cū patre equalis patri. ℟ Spūs dñi replevit orbē terraz. Et hoc qđ continet oia scientiā habet vocis. Alla al. ℣ Oīm ē enī artifex oēm habēs virtutē oia ꝓspiciens. Et Lectio tertia.

NOlite cogitare inuitū trahi Inuitū trahit animus z amore. Da amantem z sentit qđ dico. Da desiderātē: da ferventē: da ista solitudīe pegrinantē atq; sitientē: z fontē eterne patrie suspirantē. Da talē

t sentit Si aũt frigido loquor q̃d loq̃r. Tales erãt illi q̃ inuicẽ murmurauerũt. ℟. Spũs scũs. ℣n. Amen amẽ dico vob qui creditis i me hz vitã eternaz allã allã. ℣s Benedi. Oratio

Entes nras q̃s dñe spũs paciat⁹ qui a te pcedit illuminet⁊ inducat in oẽz sicut tu⁹ pmisit filiu⁹ veritatẽ. p eum dẽ. Hec ozo vbi supra. Ad vẽ ãn. Ego sũ pãis viu⁹ qui d̃ celo descẽdi: si q̃s mãducauerit ex hoc panevivet in eternũz tpanis quẽ ego dabo caro mea est p mundi vita allã allã. ℣s. Mag. ozo vbi supra. ℣e. v. cui. Hz

In illo tpe: Cõuocatis lucã ies⁹ duodecim apls dedit illis v̄tutẽ⁊ ptãtẽ sup oia demonia: ⁊ vt lãguores curarẽt ⁊ f. Sermo ex pmẽtario ove. b.

Quia ꝑmũ ptãte ꝑ. signoz misit eos ꝑdicare regnũz dei vt pmissoꝝ magnitudiez at: estarek ẽt magnitudo factoꝝ fidẽq̃ daret v̄bis virt⁹ ostensa ⁊ noua facerẽt q̃ noua ꝑdicarẽt. Unde nũc q̃q cũ filioꝝ nũerositas excreuit ẽtra scãm eccliaz multi sũt qui virtutũ vitã tenẽt sz signa virtutũ nõ habẽt qz frustra miraculũ soris ostendit si deest qđ intus opet. ℟. q̃ i u. fe. dicũt ℣. ũ

Dixit ad illos. Nihil tuleritis i via: neq̃ virgam neq̃ perã neq̃ panẽ neq̃ pecuniã neq̃ duas tunicas hẽatis. Solet q̃ri quõ matthe⁹ et lucas cõmemorauerũt dñz dixisse vt ũ virgã ferrẽt cũ dicat marc⁹ Et ꝑcepit eis ne q̃d tollerent nisi tm̃ virgã Lectio. iij

Quod ita soluit vt intelligam⁹ sub alia significatione dictã virgã: q̃ fz marcus ferenda est: ⁊ sub alia illã q̃ fz matheus ⁊ lucã nõ e ferẽda eis Nolite possidere aur neq̃ argentũ ⁊ cetera cõtinuo subiunxit. Dign⁹ est operari⁹ mercede sua vbi sat⁹ ostenditur: cur eos ꝑ possidere ac ferre noluerit nõ q̃ necessaria sũt sustentationi hui⁹ vite. Sed qz sic eos mittebat vt eis hec deberi monstraret ab illis q̃b⁹ euãgelizãt credẽtibus nũciarent. ℣. Cõuocatis ihesus duodeci apls vdit illis virtutẽ⁊ ptãtẽ sup oia demonia vt lãguores curarẽt: ⁊ misit illos ꝑdicare regnũ dei⁊ sanare infirmos allã allã. ℣ozo.

Resta q̃s ops ⁊ misericors de⁹ vt spũs sanctus adueniẽs tẽplum nos glorie sue dignanter ihabitando ꝑficiat. p do. Jnvnitate eiusdẽ Hec ozo vbi supra. Ad vẽ ã. Egressi duodecim apli circuibãt per castella euãgelizãtes ⁊ curãtes vbiq̃ allã allã. p. M. ozovis.

Feria tercia secundũ lucaz

In illo tpe Factũ ẽ in vna dieꝝ⁊ iesus sedebat docẽs

Et erāt pharisei sedentes et legis doctores q̄ venerāt ex omi castello galilee et iudee et hierusalē. Et virt⁹ erat dñi ad salūdum oēs. Et rel. Sermo ex co

QUi dñs mētari ove. b. p. sedēs docuerit: qñ scribis et pharisei cōsedētib⁹ paralyticū curauit: lucas breuiādi gr̄a pterist. Sed mathe⁹ et marcus q̄ eadē narrant q̄stionē facē vident. Q̄ñquidē mathe⁹ in ciuitate sua: mare⁹ i capharnaū hoc eū fecisse testāt. Que difficili⁹ q̄stio solueret: si mathe⁹ eriā nazareth nosaret. R. que in iij. fer. ad dicuntur. Lec. scda

IN Une ḡ vel ipsa galilea q̄ qua nazareth intelligē da est dcā ciuitas xp̄i Ad distinctionem vcz transmarine regionis gerasenor̄ de qua transfretando: sicut mathe⁹ scribit venerat galileā. vel certe ipsa capharnaū ciuitas xp̄i dicta ē quā non nascēdo: sed virtutibus illustrādo suā ip̄e fecerat Et ecce viri portātes i lecto hominē q̄ erat paralytic⁹: et querebant eū inferre et ponē añ ieſū

QUratio paralytici hui⁹ q. iij sale p⁹ diuturnā illecebre carnalis inertiaz: ad xp̄m suspirantis indicat saluationez Que p̄mo olim ministris q̄ē sub leuent et xp̄o offerāt: id est bōis doctorib⁹ qui spem saluationis op̄eq̄ intercessionis sug-

gerant indiget. ān. Factū ē in vna dier̄ ieſus sedebat docēs et erant pharisei sedētes et legis doctores q̄ venerāt ex oi castello galilee et iudee et hierusalē et virtus erat dñi ad sanādū eos allā allā. p̄s. Bñ⁹ Oratio

OQ̄s ecclie tue misericors deus vt spūsctō cōgregata hostili nullaten⁹ incursiōe turbet. Per eiusdē. Hec oō er ad oēs ho. Mar⁹ ān Tulit ḡ paralyticus lectū suū in quo iacebat magnificās deū er oīs plebs vt vidit dedit laudē deo alla. p̄. Mag. oō vt⁹ ¶ Sabbato euāgelium fm lucam.

IN illo tempore: Surgēs ieſus de synagoga introiuit in domum simonis Socr⁹ autem simonis tenebatur magnis febribus. Et reliq̄ Omelia ex commentario venerabilis bede presbyteri

SI virum a demonio liberatum moraliter animum ab immunda cogitatione purgatum dixerimus significare cōsequenter femina febribus tēta sed ad imperiū dñi curata carnem ostendit: a concupiscentie sue feruore per continentie precepta frenatam. Omnis enim amaritudo et ira et indignatio et clamor et blasphemia: spiritus immūdi feruor est. R. que in quarta feria dicuntur. Lectio secunda

Hꝺnicationẽ ꝯtor imũdi
tiã libidinẽ ꝛ cõcupiscen
tiam malã: ꝛ auariciã q̃ ẽ ſimu
lachꝛox fuit⁹: febꝛẽ illecebꝛo-
ſe carnis itellige. Et rogauerꝛ
illũ ꝓ illa. ꝛ ſuꝑ illã imperauit
febꝛi: ꝛ dimiſit illã. Modo ſal
uatoꝛ rogat: mõ vltro curat e-
grotos oſtẽdẽs ſe cõtra pecca
toꝛ quoq; paſſionesꝛ ꝑcib⁹ ſp
annuere fidelib⁹: ꝛ ea q̃ ipi mi-
me intelligũt in ſe vel itelligẽ
do dare: vel etiã nõ intellecta
dimittere: iuxta qõ pſalmiſta
poſtulabat. Delicta q̃s intelli
git ab occultis meis mũda me

ET cõtinuo Lec. iij. dñe
ſurgẽs miniſtrabat illis
Naturale ẽ febꝛicitãtib⁹ inci-
picte ſanitate laceſcere egro-
tationis ſentire moleſtiã. Sꝫ
ſanitas q̃ dñi fertur ꝑ io to-
ta ſic ꝛ ſine moleſtia redit Nec
ſolũ ipſa redit ſꝫ ꝛ tãto roboꝛe
comitãte vt his cõtinuo qui ſe
adiuuerãt miſtrare ſufficiat ꝛ
iuxta legis tropologiã mẽbꝛa
q̃ ſeruierant imũdicie: ad ini
quitatẽ vt fructũ facerẽt moꝛ-
ti ſeruiãt inſticie in vitaꝫ eter/
nã. ¶ In. Veſpere aũt facto cum
ſol occidiſſet veniebãt ad ieſũ
oẽs male hãtes: at ille ſingul
man⁹ imponẽs curabat eos ad
ps. Benedictus. ¶ Oratio

OEnti⁹nkis q̃s dñe ſpũ
ſcĩ benign⁹ infũde cui⁹
ꝛ ſapĩa cõdidiſti ſum⁹ ꝛ ꝓuiden-
tia gubernamur: ꝓ. eiuſdẽ hec
oꝛo diꝛ ad oes horas. Si aliqꝺ
feſtũ in hac hebdo. euene. idẽ
oꝛdo ſeruet q̃ in hebdo. paſce
niſi ꝺ ieiunio. ¶ Itaq; cõpleto ſe
ptiſoꝛmi feſto pẽtẽ. ſeptẽ die-
bus. ¶ Octa. die id eſt ꝓxia die
dñica p⁹ penth. fiat plenũ hui-
tium de ſcã trinitate. i q̃ tñ nõ
eat ꝓceſ. ad vs añ crucẽ ſicut ĩ
ceteris ſab. per eſtatem.

¶In festo sancte trinitat; ad vesperas super psalmos. ān. Gloria tibi trinitas equalvus deitas; añ oīa secula; nūc; i perpetuū. p̄s. Laudate pueri. ān Laus; pennis glia deo patri; filio scō simul paclito i secla seculorum. p̄s. Laudate. o. ān. Glia laudis resonet in ore oīz patri genitoq; pli spūi scō pariter resultet laude penni. p̄s. Laudate dñm omnes gentes. ā. Ex q̄ oīa; quē oīa; in quo oīa ipsi glia in secula. p̄. Laudate nomen. Lap̄z

Gratia dñi nostri iesu xp̄i; charitas dei; cōmunicatio sci spūs sit sp cū oīb⁹ nobis.

℟. Honor; xp̄us. Hymnus

Adesto sācta trinitas par splendor; vna deitas qui extas rex oīm sine fin; p̄ncipium. Te celorum militia laudat adorat p̄dicat triplexq; mūdi machina bñdicit; secla. Hisu must nos cernui te adorātes famuli vota p̄cesq; supplicum hymnis iange celestiū. Unus; te lumē credim⁹ quod; ter idē colimus; alpha et o quem dicimus te laudat ois spūs Laus patri sit ingenito laus ei⁹ vnigenito laus sit; sctō spūi, trino deo; simplici Amē. ℣. Benedicam⁹ patrē; filiū. ān. Grās tibi de⁹ grās tibi vera vna trinitas vna; sūma deitas scā; et vna vnitas. p̄s Mag. Oratio

Omnipotēs sēpiterne de⁹ q̄ dedisti famulis tuis in cōfessione vere fidei eterne trinitatis glīaz agnoscere; i potentia maiestatis adorare vnitatē; q̄s: vt eiusdē fidei firmitate ab oīb⁹ sp muniamur aduersis. Jn q̄ vivis; reg. de⁹. Per

Ad cōple. ān Miserere p̄ Cū invocarem. cap̄. Tu in nobis hy⁹ Salvator mūdi. ℣ Custodi nos. ān Lucē tuā dñe nobis cōce de vt destitutis cordiū tenebris; venire possim⁹ ad lumen q̄ est xp̄s. p̄s. Nūc dimit.

Hoc cōple. ℣r in oīb⁹ festis duplicib⁹ ab hac die vsz ad aduētum dñi; ab oc. epiphanie vsz ad dñicā p̄mā xi. nisi in festis; oct. scē marie; nisi in festo reliquiaz; oīm scōrum. Dicetur etiā in festo; in oc. dedicationis ecclesie de q̄cūq; fit seruit. si extra aduentū; xl; tempus pasce si p estatē cōtigerit vl als q̄n oc. cū regi. chori hꝛe poterit sicut habet in eodē festo. Ad matu. inuita. Deliverum vnū in trinitate; trinitatē invnitate. Venite adorem⁹ p̄. Venite. hy⁹. Adesto scā trinitas. Jn. i. noc. ā. Adesto ds vn⁹ oīs p̄s; filiⁱ⁹; spūsscūs. p̄s Dñe dñs nr ān. Tevnū in substantia trinitatē i psonis cōfitemur. p̄. Celi enar ā. Te sēp idē ee vtueret; itelligere, p̄fite-

mur. ℣. Dñi est ter. ℟. Bñdi-
Q camus patrē ⁊ fi. Lect. i.
Redimus scām trinita-
tē id est patrē ⁊ filiū ⁊ sp̄m scm̄
deū oīpotētem vn⁹ substātie
vn⁹ eēntie vn⁹ p̄tātis creato
rem oīm creaturaꝝ: a quo oia
⁊ p quē oia ⁊ in q̄ oia sunt. Cre
dimus patrē a seipō ñ ab alio
filiū a patre genitū deū verū de
deo vero: lumē verū de lumie ℣o
nō tñ duo lumia: sed vnū lumen
℟. Benedicat nos deus deus
nr̄ bñdicat nos de⁹ Et metuāt
eū oēs fines terre ℣. De⁹ mise
atur nr̄i ⁊ benedicat nos deus
Q Redim⁹ sp̄m Lec. ij. Et
sanctū a patre ⁊ filio eq̄li
ter, p̄cedentē cōsubstantialem
⁊ cocternū patri ⁊ filio. Pat
est deus plen⁹ in se: fili⁹ de⁹ ple
nus a patre genitus: sp̄ūs sanc-
tus plen⁹ de⁹ a patre ⁊ filio p̄
cedēs. Nō tñ tres deos dicim⁹
Sed vnū deū oīpotētē eternū
inuisibilē ⁊ incōmutabilē q̄ to
tus vbiq̄ est ⁊ tot⁹ vbiq̄ pñs ē
℟. Benedict⁹ dñs de⁹ israel q̄
facit mirabilia solus Et bñdi
ctū nomē maiestat⁊ ineꝛnū ℣.
Replebit maiestate ei⁹ omis
D terra fiat fiat. Et. Lec. iij.
On p̄ partes diuisus est
sz totus in omnibus nō locali
ter sz potēti alit. Qui sine cō-
mutatione sui mirabilia crea-
uit ⁊ creata gubernat. sp̄ ma-
nens q̄ est. Cū nihil accidēs
eē poterit: qz simplici diuini-
tatis nature nihil addi vel mi
nui potest: qz semper est q̄ est
℟. Quis de⁹ magn⁹ sicut de⁹
noster Tu es de⁹ q̄ facis mira
bilia. ℣. Notā fecisti in ppīis
⁊tutē tuā redemisti tuī brachio
tuo pp̄m tuū. Tu. Glia Qui
sa. In. ij. noc. ā. Te inuocam⁹
te adoram⁹ te laudam⁹ o btā
trinitas. p̄s. Deus nr̄ refu. ān
Spes nr̄a salus nostra honor
nr̄ o btā trinitas. p̄s. Oēs gē
tes. ān Libera nos salua nos
iustifica nos o btā trinitas. p̄s
Magnus dñs. ℣. Bñdict⁹ es
dñe in firmamento. Le. iij.
Q Ui p̄p̄riū cui sempit̄nū ē
cui idem est esse viuere et
intelligere. Et hec tria vn⁹ ds
⁊ vnus de⁹ hec tria Jdē de⁹ et
dñs vera ⁊ sempit̄na vnitas ē
in substātia pat̄ ⁊ fili⁹ et sp̄ūs
sanct⁹. Nec vero sctā trinitas
nihil matus est in trib⁹ p̄sonis
simul noiati s q̄ in vnaq̄q per
sona semel dicta vnaq̄q perso
na plena ē substātia in se. Nō
tñ tres substā tie: sed vn⁹ deus
vna substātia vna potētia vna
eēntia. vna eternitas. vna ma
gnitudo. vna bonitas pat̄ ⁊ fi
lius ⁊ sp̄ūs sanctus. ℟. Mag-
nus dñs nr̄ ⁊ magna virt⁹ eius
Et sapiētie eius nō ē nūer⁹. ℣
Magnus dñs ⁊ laudabilis nī
mis: et magnitudinis ei⁹ non
est finis. Et. Lectio quinta.

Sed nec aliud est pater in natura q̄ filius t spiritus sanctus. Nec aliud filius t spiritus sanctus q̄ pater in natura quibus vna est natura Sed alius pater in persona: aliꝰ filius in persona: alius spūs sanctus in persona. In patre manet eternitas: in filio equalitas: in spūsancto eternitatis eqlitatisq̄ cōnexio. Unū ōs i substātia t essentia oipotētia t deitate. Sicut enī eadē scā trinitas inseparabilē in operibꝰ consors in voluntate: ita equalē glia ℟ Gloria patri genitoq̄ pli t tibi cōpar vtriusq̄ semp spūs alme deus vnꝰ Oi tpe secli. ℣ Da gaudioq̄ p̄mia da grāruz munera dissolue litis vincula astringe pacis federa Omni.

QRedimꝰ eundē Lec. vi. filiū dei verbū eternaliter natū de patre t cōsubstātialez patri per oīa tpaliter natuz de spūsancto ex maria virgie duas hñtem naturas vnā ex prē eternā: aliā ex matre tpalem. Qz filius dei sue carnis cōceptione est cōceptꝰ: t sue carnis natiuitate natus Deinde ex cōceptū cōfitemur t deū verum natū: eundēq̄ verū deū t verū hoiem vnū iesum xp̄m vnū filium dei vnigenitū ꝓpriū t p̄fectū in duabus naturis in vnꝰ p̄sone singularitate ipassibilē t passibilē: mortalē atq̄ immortalē. crucifixū i infirmitate nra: eūdēq̄ viuentē semp in virtute sua. ℟ Honor virtꝰ et ptās t imperiū sit trinitati in vnitate vnitati in trinitate In penni seculoz tpe. ℣ Trinitati lux perennis vnitati lit decꝰ ppetim In. Hia. In pen. In iū. noc. ān. Charitas pr̄ē gra xp̄s: cōmūicatio spūs. o beata trinitas. ℣ Mōne deo. ℟ Veritas est pater: veritas filiꝰ: veritas spūs: o btā trinitas. ℣ Deus iudiciū. ān. Una igitur pr̄ logos est paraclitusq̄ subā est o btā trinitas. ℣ Cātate. i. ℣ Verbo dñi celi firmati sūt ℟. Et spū oris eiꝰ oīs vir. eoz.

In illo tpe. Scōm Iohēm.

Erat hō ex phariseis nichodemus noīe p̄nceps iudeoz. Hic venit ad iesum nocte et dixit ei Rabi: scimꝰ qz a deo veniſti magister. Et reł. Sermo ex cōmētario ve. be. p̄sbr.

Sicut ex lectōe scti euāgelij frēs charissimi audistis princeps iudeoz venit ad iesuz nocte cupiēs secreta eiꝰ alloquutiōe plenꝰ discere misteria fidei cuiꝰ apta ostēsiōe signoz aliq̄ tenuia rudimēta p̄cepat Quiq̄s prudēter ea q̄ ab illo fieri videbat itelligē cucurrit: sublimiter que ab illo querebat inuestigare p̄meruit. Tu aūt Tibi laus tibi glia tibi gratia rūactio In secula sempiterna to

beata trinitas. ℣. Et bñdictū nomē glie tue sanctū ⁊ laudabile ⁊ superexaltatū. Jn. P. viij.

Dixi scimus q⁹ a deo veni sti magister Nēo enī potest hec signa facere q̄ tu facis nisi fuerit de⁹ cū eo ℣ deo igit xp̄s venisse ac magisterū celeste mūdo adhibendū cōfessus est. Deū fuisse cū illo miratur pdentib⁹ intellexit nec dñm deū ee cognouit: sz q⁹ quē magistrū nouerat veritatis studiose docēdus adiit: merito ad agnitionē diuinitatis ei⁹ pfecte edoctus subijt meritoq⁹ natiuitatis ei⁹ diuie. s. tp̄ane sz et passiōis ascensiōis ip̄ius archāa p̄cepit: necnō etiā modū secūde regeneratōis ingressū q̄q⁹ regni celestis aliaq⁹ plurima doctrine euangelice sacra dño reuelante didicit. ℟. Bñdicam⁹ patrē ⁊ filiū cū sc̄to sp̄u laudem⁹ ⁊ superexaltemus eu⁹ Jn secula. ℣. Bñdict⁹ es dñe i firmamēto celi ⁊ laudabilis ⁊ gliosus. Jn. Lec. nona.

Respōdit iesus ⁊ dixit ei. Amē amē dico tibi: nisi q̄s natus fuerit denuo nō p̄t videre regnū dei Que sentētia tanto apertiꝰ cūctis fidelibus liquet q̄to cōstat q⁹ sine hui⁹ luce fidelis esse nequeūt. Quis eu⁹ fuit e lauacro regeneratōis recessionē p̄cō⁹ cōsequi ⁊ regnum valeat itrare celo⁹? Sznicho dē⁹ q̄ venit ad iesū nocte nec dū luci misteria capere nouerat nā ⁊ nox in q̄ venit ipam ei⁹ q̄ p̄me hab̄ ignorantiā designat. nec dū nūero eoꝝ sociat⁹ erat: q⁹ ait apls Fuistis aliq̄n tenebre nūc aūt lux in dño. ℟. Sūme trinitati simplici deo vna diuinitas equalis glia coeterna manifesta p̄ri, plicq⁹ sc̄tōq⁹ flamini. Qui totū subdit suis ozbē legibus ℣ Presteat nobis grāz dei tas btā patris ac nati parilq⁹ spūs almi. Qui. Glia. Qui. Bñdict⁹ es dñe i firmamēto celi. Jn lau. ān O btā ⁊ bñdicta ⁊ gliosa trinitas pf ⁊ filiꝰ ⁊ sp̄i tussc̄us. ps. Dñs reg. ℣. Tibi laus tibi gl̄a tibi grāz̄ actio ān. O btā bñdicta gliosa trinitas pf ⁊ filiꝰ ⁊ sp̄ussanctꝰ. p̄. Jubilate. ℣. Miſere miserere miserē nobis. ān. O vera summa sempiterna trinitas pf ⁊ filius ⁊ sp̄ussanctꝰ. p̄s. Deꝰ deꝰ ℣. Tibi laus tibi glia tibi gl̄a grāz̄actio ān O vera sūma sēpiterna trinitas pater ⁊ filiꝰ ⁊ sp̄ussanctꝰ. p̄s. Dñs. ℣ Miſere miserere miserere nobis. an Te iure laudāt te adozāt te glificāt oēs creature twe o btā trinitas ps. Laudate. ℣. Tibi laus tibi glia tibi gratiarūactio. Cap.

O Altitudo diuitiaz̄ sapiē tie ⁊ scie dei q̄ incōp̄hēsibilia sunt iudicia ei⁹ ⁊ inuestigabiles vie ei⁹: q̄m ex ipo et p

ꝓgr li ꝑo sūt ola ipi gita l scka.

Pater scē miti atq; hy⁹. pie o iesu xp̄e fili veneran de paracliteq; spūs oalme de us ekne. Trinitas scā vnitasq; firma deitas ℣ bonitas imen sa lux angelo⁊ sal⁹ orphano⁊ spesq; cūcto⁊. Seruiūt tibi cū cta q̄ creasti: te tue cuncte lau dāt creature nos q̄q; tibi psal lim⁹ vuoti tu nos exaudi Ga tibi oēs de⁹ trin⁹ ⁊ vn⁹ magn⁹ ⁊ excels⁹: te decet hymn⁹ laus honor ⁊ deq; nūc ⁊ in euū Amē ℣. Sit nomē dñi bñ ān. Bñdi cta sit creatrix ⁊ gubernatrix oīm scā ⁊ indiuidua trinitas ⁊ nūc ⁊ p̄ ⁊ infinita seculoꝝ secla. ꝑs. Bñ⁹. oro. Oēs. f. de⁹. Ad p̄ma. ān. O btā. p̄. De⁹ i noie. Bti imaculati. Retribue Qui cūq; vult. Hec ān. O btā ꝛp totā heb. sup ꝑs. ad p̄ma qñ ỽ trinitate fit festiū. Qñ ℣o fit festiū de alio scō infra oct. tri nitatis tūc dr̄ eadē ān. O btā. sup ꝑs. Quicūq; vult. ℟. Jesu xp̄e cū alla. ℣ Qui sedes. Ad ij. ⁊ ad alias ho. ōs ān. sine ℣. dicūt. ān O btā benedicta. p̄. Legē po. cap. O altitu ℟ Bñ dicam⁹ patrē ⁊ filiū cū scō spū. Alla al. ℣. Laudem⁹ ⁊ super altem⁹ eū in scla. Al. al. ℣ Bñ dictus es dñe i fir. Advi. ā. O vera. ꝑs. Defecit. Capitulum

Tres sūt q̄ testimonium dant in celo pf ℣ būt spūs sc̄ℓ ℣ hi tres vnū sūt ℟. Bñ⁹ es dñe in firmamēto celi. Alla al. ℣. Et laudabilis ⁊ gliosus in secula. ℣ Verbo dñi celi. Ad ix. ā. Te iure. ꝑs Mira. Capz

Unus dñs vna fides vnus baptisma vn⁹ de⁹ ⁊ pf o lum q̄ sup oēs ⁊ p̄ oīa ⁊ oīb⁹ no bis cū bñdict⁹ in scla. ℟ Verbo dñi celi firmati sūt Alla al ℣ Et spūs eis⁹ oīs ℣tus eo⁊ ℣ Sit nomē dñi bñdictū. Ad vs ān O btā. p̄ Dixit dñs Et ceteri p̄i. dñicales cap̄. O altitudo. ℟ Bñdicam⁹ patrē. hy⁹ Adesto scā. ℣. Bñdicam⁹ pa trem. ān. Te deū patrē ingeni tum te filiū vnigenitū te spūm scm̄ paclitū scāz indiuiduam trinitatē toto corde ore con fitemur laudam⁹ atz bñdicim⁹ tibi glia in scla. p̄ Mag. Oro vrs. Ad has vs nō solet fieri meō. de festo. iij lec. sine regis chori in crastino ꝓtinuē te per tres dies seq̄ntes fiat seruitiū de trinitate sine regi. choriusz ad festiuitatez corpis xp̄i nisi aliqđ festū introcurrat siue ix lec. siue iij. lec. vl cōmēoratio btē marie siue sci loci fuerit fa cienda. Et q̄n de trinitate agi tur ad matu. inuitato. hym. ā ⁊ psal. sicut i p̄ma die ℣. ⁊ ℟. ℣ mordinē noc. in ān. p̄ heb. di

Confitemur ⁊ cant̄ L. ix credim⁹ scām atq; ineffa bilē trinitatē patrē ⁊ filiū ⁊ spi

ritum scm̃ vnũ deũ naturalit̃ esse vni⁹ substantie vnius q̃ manifestatis atq; virtutis. Et patrem quidē nō genitū nō creatū sed ingenitū, fitemur. Ipse enim a nullo originē ducit ex q̃ filius natiuitatē et spūsci, processionē accepit. Fons igit̃ ipe et origo toti⁹ diuinitatis. Ipe q̃q; pater est̃ tia q̃dē ineffabilit̃ substantie sue filiū suū ineffabilit̃ genuit nec tñ aliud q̃ qđ ipe ē. Genuit de⁹ deū: lux lucē. Ab ipso g̃ ē ois paternitas i celo et i terra. Filiū q̃q; credim⁹ de substātia patris sine initio ante secula genitū nec tñ factum eē fatemur q; nec pater sine filio: nec filius aliquādo extitit sine patre. Et tamē nō sicut filius ꝓmissa pater de filio: q; non pater a filio generationē accepit. Filius g̃ deus a patre: pater autē deus sed non de filio. Ille aūt filius patris de⁹ de patre: equalis tñ per omnia filius patri: q; nec nasci cepit aliquando nec desiit. Hic etiā vnius cum patre substantie creditur. Propter qđ et homousyon patri dr: hoc est eiusdem cum patre substātie: homo enim grece vnū dicit: usya vo substātia dr quod vtrūq; cōiunctū sonat vna substātia ps. Te deū. ℣. Benedict⁹ es dne. Iste ℣. dicatur quottidie ante laudes p hebdomadā q̃n de trinitate agitur, nisi quādo dicit ante lec. tūc enim dicet̃ ad laudes. ℣ Verbo dñi celi firmati sunt. In laudib⁹ quotidie dr hec sola ān. Obeatur dñi. ps. Domin⁹ regnauit. cap̃. hym. et ℣. sicut in die. Sup Bñ⁹. et Mag. dicantur ān. suo ordine q̃ ad primas vs̃ sup ps. dicebatur. Q̃n vo fit seruitiū de alio scō in his trib⁹ diebus tunc dicūtur ad meō. de trinit. ān. de nocturnis suo ordine due tñ meō. q hebd. fient. s. de scā maria et oib⁹ scis cū ān. ℣. et orō sicut inferi⁹ patebit vez in y. fe. p⁹ Deus omniū. Ad primā et ad alias ho. oia fiant sicut in die pt̃ cap̃. et orō. ad primā sez In hac hora. Ad vs̃ ān Obtāt dñi. p. festiales et dicant quotidie ad vs̃ per hebd. q̃n de trini. agitur cap̃. hym. et ℣. sicut in die trinitatis. Cōpletoriū dr sicut i crastino oc. Epbie supradictū est. Et q̃n fit plenū seruitiū de alio qđ scō infra oc. tūc ad horas de die dicunt ℟. et ℣. sine alla. In festo corpis xpi. ad vs̃. ān.

Sacerdos in eternū christus dñs fm ordinē melchisedech: panē et vinū obtulit ps. Dixit dñs. ān. Miserator dñs escā dedit timentib⁹ se in memoriā suoꝝ mirabiliū. ps. Confitebor ān. Calicē salutaris accipiā et sacrificabo hostiam laudis. ps. Credidi. ā. Sicut nouelle olinaꝝ eccle filij st

in circuitu mense dñi. ℟s. Vti omnes. ℣n. Qui pacem ponit fines ecclie frumenti adipe sa ciat nos dñs. ℣. Lauda hierlm

DOmin⁹ nr̄ iesꝰ xp̄s i qua nocte tradebatur accepit panē ⁊ grās agēs fre= git⁊ dixit accipite ⁊ manduca te hoc ē corp⁹ meū quod ꝓ vo bis tradetur. ℟. Homo quidā fecit cenā magnā ⁊ misit seruū suum hora cene dicere inuita tis vt venirēt. Quia parata sūt oia. ℣. Venite comedite panē meum ⁊ bibite vinū qđ miscui vobis. Az. Glia. Quia. ℣⁹.

SAcris solēnijs iūcta sint gaudia: et ex precordijs sonent ꝑconia: recedant vete= ra: noua sint oia corda voces ⁊ opera. Nocte recolitur cena nouissia qui xp̄s credit agnuz ⁊ azima: dedisse fratrib⁹ iuxta legitima ꝑscis indulta prib⁹ Post agnū typicū expleti epu lis corpus dñicum datū d. scī pulis sic totū oīb⁹ q totuz sīn gulis ei⁹ fatemur manib⁹ Se dit fragilibus corpis ferculuz deditq tristibus sanguis po culum: dicēs accipite q̄ trado vasculū oēs ex eo bibite: Sic sacrificiū istud instituit cuius officium cōmitti voluit: solis ꝓbyteris quibus sic cōgruit: vt sumant ⁊ dent ceteris. Pa nis angelicus fit panis hoīm: dat panis celicus figuris ēmi nuto res mirabilis manducat dominum pauper seruus ⁊ humilis. Se trina deitas vna q̄ poscimus sicq nos visitas sicut te colimus: per tuas sci tas vie nos quo tēdimus ad lucem quā inhitas. Amen. ℣ Panem de celo prestitisti eis. ℟. Omne delectamētum i se habentem all̄ā. ℣n. O q̄ suauis est dñe spūs tuus qui vt dulcedinem tuam in filios demō straret̄ pane suauissimo de celo prestito esurientes replēs bo nis fastidiosos diuites dimit= tens inanes. ℣s. Mag. oratio

DEus qui nobis sub sacro mirabili passionis tue memoriā reliquisti tribue q̄s ita nos corporis et sanguinis tui sacra mysteria venerari vt redemptionis tue fructū i no bis iugiter sentiamus Qui vi uis et regnas cū deo patre in vnitate spūssancti. ⁊c. Nulla fiat memo. i audientia nisi ali quod festū duplex i ista uij. fe celebratū fuerit tunc fiat de fe. sto solēnis meō. Ad cōple. oia fiant sicut i festo scē trinit. Ita tm̄ q̄ in fine hym. dicetur **Glie tibi dñe q̄ natus.** Hic etiā ℣ dī in fine omniū hym. super ho. quottidie per octa. et in octa. quando fit seruitium de corpe xp̄i. Ad mat. inuita **Christuz regem adorem⁹ dñantem gen tibus. Qui se manducantib⁹**

dat spūs plgnediez. ℣. Aelte

O Ange lingua gliosi hy' corporis mysteriū: sāguinisq; p̄cioſi quem in mundi p̄cium: fructus vēntris generosi rex effudit gentiū. Nobis datus nobis nat' ex intacta virgine et in mūdo cōuersatus sparsoverbi sele: sui moras incolatus miro clausit ordine. In sue p̄reme nocte cene: recūbens cū fratribus: obseruata lege plene cibis in legalib': cibū turbe duodene se dat suis mānib'

Uerbū caro panē vez: verbo carnē efficit: fitq; sanguis xp̄i merū: et si sensus deficit ad firmādū cor: sincerū sola fides sufficit. Tātū ergo sacrū veneremur cernui: et antiquū documētum nouo cedat ritui p̄stet fides supplementū sensuū defectui

G enitori genitoq; laus et iubilatio: sal' honor virt' q; sit et benedictio p̄cedēti abutroq; cōpar sit laudatio Amē. In.t. noc.an. Fructū saluti ferū gustandū dedit dñs mortī sue type ps. Btūs vir. ān. A fructu frumenti et vini multiplicati fideles in pace xp̄i redescūt ℟. Cū inuoca. ℣ Cōtione calicis q̄ ds ipse sumit nōvitulor sanguie cōgregauit nos dñs. ℟. Cōsua ℣. Panē celi dedit eis ℟. Panem angelor mānducauit hō.

IN mēsa diue largita l.i. tis beneficia exhibita populo xp̄iano inestimabile ei cō ferunt dignitatē. Neq; eni est aut fuit aliqn tā grādis natio q̄ hēat deos appropiquantes sibi: sicut adest nobis ds nr ℟. Immolabat hedū multitudo filior israel ad vesperā pasce. Et edebat carnes azimos panes. ℣. Pascha nostrū imolatus est xp̄s itaq; epulemur in azimis sinceritatis et veritatis

U Rigenit' sicdē l.ii Et dei filii sue diuitat' volēs nos eē p̄cipes: nr̄az naturaz assūpsit vt hoies deos faceret fact' hō: et hoc insup q̄d de nr̄o assūpsit totū nobis cōtulit ad salutē. ℟. Comedetis carnes et saturabimi panib'. Iste ē panis quē dedit vobis dñs ad vescendū. ℣. Nō moyses dedit vobis panē d celo sed pr̄ me' dat vobis panē d celo vez Iste l.iii

O xp' nāq; suū, p nr̄a reconciliatione in ara crucis hostiam obtulit ds pr̄: sanguiez suū fudit i p̄cūl sil' et lauacrum vt redēpti a miserabili seruitute: a pctis oib' liberemur et mūdemur: et vt tāti bñficij iugis i nobis maneret mēoria: corp' suū in cibū et sanguinē suū i potū: sub spē panis et vini sumendū fidelib' dereliqt. ℟. Respexit helyas ad caput suū subcinericiū panē q̄ subsurgēs cōedit et bibit Et āb ulauit i fortitudie cibi illi' vsq; ad montē dei. ℣

Si qs mãducauerit ex hoc pa
ne viuet i eternũ. Et. Elia. Et
In ij. no. ã. Meor sit dns sacri
ficij nfir holocaustũ nfz pin-
gue fiat. p. Exaudiat. ã Para
tur nobis mẽsa dñi adũs oẽs
q tribulant nos. p Dns regit.
a. In voce exultatõis resonãt
epulãtes in mẽsa dñi. p. Quẽ
admodũ. ℣ Cibauit eos ex a-
dipe frumenti. ℟. Et ẽ petra
melle saturauit eos Lectio iij

O Pretiosũ et admirandũ
cõuiuiũ salutiferũ t omi
suauitate repletũ. Quid enim
hoc cõuiuio pciosi⁹ esse põt: in
quo nõ carnes vitulor t hirco
rũ vt olim in lege: sz nobis xps
sumẽd⁹ ppõit ver⁹ ds: Quid
hoc sacro mirabili⁹ i ipo nãq
panis t vinũ in corp⁹ xpi: trã
guinẽ substantialit cõuertũt
Y deoq xps de⁹ t hõ pfectus:
sub modici panis specie p tiet
℟. Panis quẽ ego dabo caro
mea ẽ p mũdi vita litigabãt ĵ
udei dicentes: Quõ põt ẽ no
bis dare carnẽ suã ad mandu
candũ ℣. Locut⁹ ẽ ppls ℣ dñm
aia nfa nauseat super cibo isto
leuissimo Quõ. Lectio quita.

Nullũ ĝ sacrm ẽ isto salu
bri⁹ q purgant peccãa vir
tutes augent t mẽs oiz spũali
um carismatũ abũdãtia ipin
guat. Offert in ecclia p viuis
t mortuis vt oib⁹ pfit qd est p
salute oim instituti. Suauita
tẽ denicq huius sacri nullus expri
mere sufficit: p qd spũalis dlce
do i suo fõte gustat: et recolit
meõria illius quã i sua passione
xps mõstrauit excellẽtissime
charitati. ℟ Lenãtib⁹ illis ac
cepit ies⁹ panẽ t benedixit ac fre
git dedit q discipulis suis t ait:
Accipite t mãducate hoc est
corp⁹ meũ. ℣ Dixerunt viri ta
bernaculi mei qs det de carni-
b⁹ ei⁹ vt saturemur. Acci. Lvi

Roman⁹ igit põtifex vr-
ban⁹ q̃rt⁹ huius diuotione
sacri affect⁹: pie statuit istã so
lẽnitatẽ p̃ma q̃nta feria p⁹ oc-
tauas pẽthecostes a cũcti cele-
brari: vñ oib⁹ vere p̃tritis t cõ
fessis: q matutinali officio h⁹ fe
stũ p̃tialit itereẽt i ecclia vbi
celebrarẽt centũ dies. Qui ve
ro misse totidẽ. Sicr q in p̃mis
vesp̃is totidẽ Qui ho scdis to
tidẽ. Eis ho q p̃me: ctie: sexte
none ac cõpletorij adessẽt offi
cijs p q̃libet horaz ipsaz qua
dragies dies ac singuli diebus
octãrũ q misse oib⁹ ceteri hori
adessẽt sicr cẽtũ dies. ℟ Acce
pit ies⁹ calicẽ post ℣ cenauit di
cens: Hic calix nouũ testm̃ est
i meo sanguine. Hoc facite i me
az ℣ meõriã meõz. ℣. Meõria me
mor ero t tabescet in me aims
ma. Hoc Elia. Hoc. In ij. no.
an. Introibo ad altare dei sum
mã xp̃m q renouat iuuentutẽz
meã. p. Judica me ds t dis-an

mens ꝙpletur gfat future gre nobis pign⁹ dak al. ꝑs **Mag** ozo **De⁹ dnobis.** Per totas oc. fiat seruitiū de cozpe xp̄i si ne regi. chozi. nisi aliqꝺ fes. in tercurrat: et nisi in dñica quā do hystoria **De⁹ oim.** incipiek ⁊ nisi cōmeōzatio festi vel com meō. bt̄ē marie fuerit cātāda. Et si aliqꝺ festū scōꝝ interue= nerit idē mod⁹ seruek hic per oia. sicut infra oc. trinitatis. Qđcūq festū. ix. lect. hac die cōtigerit. differak vsz in crasti nū: vel vlteri⁹ si necesse fuerit vt videlz qñ i crastio hui⁹ diei sequak aliud festū. ⁊ x. lect. vel festū scti albani vt vō habeat differatur in crastio scōꝝ ioh. ⁊ pauli. In sabbato cui fiat to tū seruitiū de sācta maria. Si hoc festū in die na. iohis bap. forte cōtigerit festū natiuitat̄ sci iohis differak in crastinum Et ad secūdas vō q̄ erūt ꝺ cor pore xp̄i fiat solēnis me. de. s. iohē Deinde eat p̄ces. ad alta re sancti iohis: si habeak can= tādo ℟. **Inter natos** cū ℣. et orōne de vigilia. In reuerten do de scā maria more solito. ⁊ tunc nihil fiat de cozpe xp̄i per oc. nisi meō. ⁊ meꝺ lc. de dñica vsq ad oc. diē tunc ei fiat ser= uitiū de cozpe xp̄i ⁊ meō. ⁊ me die lec. de oc. sci iohis baptiste Et ad p̄mas vō que erūt de oc cozpis xp̄i fiat meō. de aplis/ videlz in die cōmeōzatōis scti pauli: et postea de scō iohāne. Si ℣o in die sancti albani hoc fes. euene. differak festū sci al= bani vsq in crastinū. ⁊ ad secū das vō q̄ erunt de cozpe xp̄i fi= at p̄uatim meō. de. s. albano ⁊ de setā etheldreda virgie. Et ad matu. tūc de scō albāo fiāt medie lec. de setā etheldreda. Missa de scō albano post. iij. ꝺz. Et missa de vig. post. vi. ꝺz vtraq ad p̄ncipale altare: et ad primas vō tūc de scō iohā ne fiat solē. meō. de. s. albano. Si vbi nō sit p̄ces. de scō iohē: fiat tūc meō. p̄uatī de. s. albāo. Cū ℣o i vigi. sci iohis bap. h⁹ predictū fes. forte ꝓtigerit ibi celebrek: ⁊ tūc nichil fiat de. s. etheldreda. Sed post missam de festo dī missa de vig. in cho ro post vi. ad aurēticū altare cū nota. ⁊ meō. de scā etheldre da: si placuerit ad eandē mis. Uespe th de cozpe xp̄i fiant: et solēnis meō. de. s. iohē. ⁊ p̄ces ad altare eiusdē si habeatur. Quottidie ad mak. inuit. hy⁹ ān. ⁊ p̄. sicut i p̄ma die. ℣ ⁊ ℟ p̄m ozdinē noc. cū. iij. le. dicāt cū **Te deū.** ℣⁹. **Panē de celo.** In laud. quotidie hec sola ān **Sapiēcia.** ꝑs. **Dns regnauit** cāp. hy⁹. ⁊ ℣. sicut in die super **Bñ⁹ et Mag.** dicantur ꝺe suo ozdīe: q̄ ad p̄mas vō dicebāt sup ꝑs. Cū ℣o fit seruitiū de

aliq̃ scō vl̃ō dñica: tūc ad mēo de corpe xp̃i dicātur ā. de noc. suo ordie cū hoc ℣. Posuit fines tuos pa. tā ad vs̃ q̃ ad matut. orō Det q̃ nobis. Ad ho. oia fiant vtſ̃. ita tñ q̃ in feriis infra oc. p̃ dñicā dr ad p̃mas sup p̃s Quicūq; vult. ān Blia tibi trinitas. Ad vs̃ ā. Sapiētia. ps feriat cap̃z. Dñs ieſus. p̃y̆ Verbū supernū. ℣. Posuit fines tuos pacē vtſ̃. Cople. vt sicut in feriis p̃cedētib̃ infra oc. trinita. cū ℣. hym Blia tibi dñe q̃ nat̃. ¶ Fe. vi. Le. i

IN ſtorī mūdi oīb̃ legistis qz ipe dixit fcā sunt ipe mādauit ecreata sūt. Sermo igitur q̃ potuit ex nichilo facere qđ nō erat: nōne potuit ea q̃ sūt: in id mutare qđ non erat. Nō ē miñ dare q̃ mutare nouas creaturas reb̃. Ll. ij

SEd q̃d: cuius argumēta vtimur: suis vtamur exēplis. Incarnationis d̃ns astruam̃ myſteriū: veritatē. Nūquid nature vsus p̃sensit cū dñs ieſ ex maria nasceret. Si ordinē q̃rim̃ viro mixta feia generare cōsueuerat. Lectio tertia

LIquet igit q̃ p̃ter naturē ordinē virgo generauit. Et hoc qđ p̃ficim̃ corpus ex virgie ē. Quid hic q̃ris naturē ordinē in xp̃i corpe cū pter naturā sit ipe dñs ieſ̃ partus ac nat̃ ex ℣ gie Vera vtiq; caro xp̃i q̃ crucifixa: q̃ sepulta est. Vere g̃ illi⁹ carnis sacrām̃tū est. Iste tres ān. sequētes dicant p̃ oc. vbi hūt cū regi. chorū p̃ Bñ Mag. cū iteratione earū dem. ān Memoriaz fecit mirabiliuz suoz misericors et miserator dñs escā dedit timētibus se allā. a Mēoria mea īgnationē sclor q̃ edūt me adhuc esurierēt q̃ bibūt m̃ adhuc sitiēt al. ān. Qui hz aures audiēdi audiat q̃d spūs dicat ecclesiis vincēti dabo mānā absconditū allā. ¶ Sabbato. l. i

IPse clamat dñs nr̃ ieſus xp̃s: hoc ē corp⁹ meū ante benedictionē verboz celestiuz alia spēs noīat. Post p̃secrationē corp⁹ xp̃i significat. Ipe dicit sanguinē suū: añ p̃secrationem aliud dr p̃ p̃secrationē sanguis xp̃i nūcupat. Tu dic amē. Hoc ē. verū est: qđ sermo sonat: affectus sentiat. Lec. ij.

QVanis in altari vsitat⁹ est añ verba sacrām̃toz Vbi accessit cōsecratio de pane fit caro xp̃i. Quō aūt pōt iste qui panis ē ee corp⁹ xp̃i p̃ p̃secrationē. Cōsecratio igit ex q̃b̃ verbis et cui⁹ sermonib̃ ē vtiq; dñi

IAm p̃ reliq̃ Le. iij. ieſu oia q̃ dicunt laus d̃o offertur: ozōne petit p̃ ppīo p̃ regib̃ et p̃ ceteris. Vbi sacrm̃ cōficit: iā nō suis sermonibus sacerdos: sz vtiq; sermōib̃ xp̃i: q̃

sermo xp̃i hic cõficit sacrꝫ Iste tres lec. nõ dicuntur in sab. nisi oc. nãt cũ regi chozi. Hã ipso sa. vato erit plenũ fructũ ó scã maria ii a ic. vacauerit ¶ Dominica infra oc. cozpis xp̃i incipitur hystoria. **De⁹ oiz** nisi aliqua dñicã oportet differri z fiant meõ lec. ytoẽnis memo. de festo nisi festũ triũ le. ibidẽ cõtigerit: ve. nisi festũ natiui tatis ici io. ãnis baptiste hãc die peciserit tũc fiant medie ó scõ iohãnevt supradictũ ẽ ¶ Ubi fiunt oc. cũ regi. chozi p totas oc. fiat seruitiũ de cozpe xp̃i ẽt in do. nisi festũ ix. lec. intercurrat. De festis aũt triũ lect. fiat meõ. tm: nisi qñ fiũt medie le. in festis ix. lec. simpli. Hã in festis ix. l. fiant medie lec. ó oc. Dñica ỹo infra oc. cozpis xp̃i: si a festo ix. lec. vacauerit: fiat fructũ de cozpe xp̃i. Ad pmas vẽ. ãn. **Sapia. ps Dixit dñs. ps Cõfitebor: ps Credidi. ps Uri oẽs. ps.** **Lauda hierl̃z** Mi ps. cũ pdicta ãn. dicanꝫ singulis diebꝰ ifra oc. qñ ó oc. fit seruitiũ z ad secũdas vẽ i prima die cetera oia tã ad vẽ ꝙ ad ma. sicut i prima die pter ser pmas lec. ad matu. Ad cõple. oia fiant sicut i festo scẽ trinitatis. Meõ. fiat in do. ifra. oc. ó do. z de trinitate z pcessio fiat ante crucẽ. Et missa de do. i cap. ór velut vi. fe. pꝰ oc. si vacauerit nisi missa dñicalis oino differatur usq ad aliã dñicã Et qñ hystoria oino differat sꝫ cum suo R. ad pmas vẽ inchoet: et cũ ceteris q̃ ad iceptionẽ hyptinent. Ad ma. ỹo in do. oia fiant sicut in pma die cũ vi. le. primus de dñica: z expõne cuã gelũ sicut i prima die vna sola an. ór ad lau. Ad. i. in do. z in fe. seq̃ntibꝰ infra oc. dicak sup ps. **Quicũqꝫ vult. ãn Tenure** Notandũ ỹo ꝙ q̃tienscũqꝫ fuerint xxvij. dñice: tũc ppt plurtatẽ tpis infra istas oc. pma missa dñicalis differri nisi qñ vi. fe pꝰ oc. vacauerit. Si fuerint xxvi. dñice de hysto. **Deꝰ oim.** sepiꝫet plenꝰ cantek: ꝑt illa vna missa dñicalis hic differri: nisi alkutra festa btẽ marie in dñica cõti. vel vi. fe. post oc. vacauerit. Et qñ hysto. sic differak tũc in duplicibꝰ festis z simpli. oc. sine regi. chozi hñtibus in dñicis pti. z ẽt in do. infra oc. cũ regi. chozi fiat me. de do. z missa in capto nisi ali q̃ fe. i eadẽ heb. pꝰ oc. cu regie chozi vacauerit. Si festũ scõꝝ iohis z pauli in oc. infra oc. cõtigerit qđ erit ãno dñi millesimo. ccc. lvi. prima lunationis viii. fiat seruitiũ de scis: z meõ lec. de cozpe xp̃i: meõ. de oc. de do. z de trini. z pcessio añ crucem cũ missa in capto. Et tunc in oc. scĩ iohis baptiste sit ter

tiũ R. Priusq̃ te formarẽ Si festũ;scoꝝ iohãnisꝝ pauli i ali q̃ fe.infra hãc oc.ꝓtigerit nisi fiũt cũ regi.chori trh fiat mẽo. de scis. Seruitiũ xo infra oc. vt ꝑdictũ ẽ nisi qñ fit festum de aliq̃ fes.ix.lec.tũc ad mẽo. de corpe xpi dicũt ãn.q̃ ad primas vs̃ sup ps. dicebãtur suo ordie vel ãn. Memoriã vel ã. Mẽoria mes vel ã. Qui hz aures cũ hoc ỹ.ad mat. Posuit fines tuos Ad vs̃ ỹ Panẽ d̃ celo. Ad lau.vna sola an. no dz R.ad vs̃ In oc.oia fiant vts̃. excepto q̃ si sim.fe.ix.le.hac die cõtigerit differak in crastinũ:ꝝ ad ỹ.vs̃ de oc.fiat solẽnis mẽo.de festo. Si duplex festũ i oc.die ꝓti.tũc in dñica oia fiãt sicut in oc.notatũ ẽ Si xo du. fes.in crastino oc.ꝓtigerit fiat solẽnis mẽo.de oc. Q̃ cõme. sci pauli hac die cõti. differak in crastinũ:ꝝ in oc.fiat mẽo.d̃ apl̃is. Ad mat.ã Petr⁹ apl̃s Ad vs̃ ãn. O petre pastor. In cõme.sci pauli tũc fiat tm̃ me. de oc.sci iohis baptis. Si dup̃ festũ i oc.die cõtigerit totũ fiat seruid̃ fes.ꝝ mẽo.de oc.tm̃ eo ãno. Si festũ scoꝝ iobis ꝝ pauli in oc.die eue.fiant mẽo.ꝝ me die lec.de scis. Laudes xo de scis q̃ ꝑprie habẽt eo ãno oino ꝑtermittunt.i crastio xo octa uaꝝ fiat cõmeõ.de sctã maria ꝛc. ¶ Dñica infra oc.qñ sunt cũ regle chori. Lectio prima

Christus pãis ẽ de q̃ q̃ mãducat viuet in eternũ. de q̃ ipsemet dixit. Et panis quẽ ego dabo caro mea ẽ ꝓ mundi vita. determinat quõ sit panis nõ solũ fm verbũ q̃ viuãt oia sz ꝛfz carnẽ assũptã ꝓ mũdi vita

Humana eni caro q̃ Le.ũ erat pctõ mortua carni mũde vnita i corpata acvnũ cũ illa effecta viuit de spũ ei⁹ sic viuit corp⁹ de spũ suo. Qui xo nõ est de corpe xpi nõ viuit de

Corp⁹ ꝝ sãgui .ũ spũ xpi nem xpi dicim⁹ illud qõ de fructib⁹ terre ẽ acceptũ:ꝝ ꝑ ce mystica ꝓsecratũ:recte sumi m⁹ ad salutẽ spũalẽ in mẽoriã dñice passionis. Lectio q̃rta

Quod cũ ꝓ man⁹ hois ad illã visibilẽ ꝓducak spẽz nõ scificak vt sit tã magnũ sacmentũ nisi opante inuisibiliter spũscõ:cũ hec oia q̃ ꝓ corpales mot⁹i illo ope fiũt de⁹ operek.

Hoc ẽ sacm̃ pietatis Le.v est signũ vnitatis:ꝝ vincu/lũ charitatis Qui vult viuẽ acce dat credat ꝝ i corpet hũc cibũ ꝝ potũ:ꝝ satietatẽ vult itelligi corpis ꝝ mẽbꝛoꝝ suoꝝ qd̃ ẽ ecclesie in predestinatis. Le.vi

Hoc ẽ qd̃ dicim⁹ q̃ ꝝ oĩb⁹ modis approbare ꝓtẽdim⁹ sacrificiũ ecclie duob⁹ ꝓficiduob⁹ ꝓstare visibili elemẽtoꝝ spẽz inuisibili dñi nri iesu xpi carne ꝝ sanguie ꝝ sacõ ꝝ re sacramenti: id est corpeze xpi.

Tresvit ime lec. de expõe euã
gelij sicut in ꝓma die. In lau-
vna sola ãn. ℟ vrs ¶ Fe. ij l. i.

SIcut enī xpi ꝑsona ꝙstat
t cõficit ex deo t hoie: tuz
ipe xps ver⁹ sit de⁹ t ver⁹ hõ qz
ois res illaz naturã t veritatẽ
i se cõtinet ex qb⁹ cõficitur. l. ij

QOnficitur aũt sacrz eccle
duob⁹: sacro t re acram
tiid ẽ corpe xpi Caro ei⁹ ẽ quã
sub forma pãis optaz in sacro
accipim⁹ t sanguis ei⁹ quẽ sub
vini spẽ ac sapore potam⁹ l. iij

QAroviſibilis vez ẽ sacrm
carnis et sanguis sacrm
est sanguinis. Carne t sangui
ne vtroqz inuisibilit intelligibi
li spũali signat visibile corp⁹
dñi nostri iesu xpi t palpabile
plenũqz gre oiz virtutum t diuq
maiestate ¶ Feria iij. L. ꝓma

SIcut ḡ celestis panis qui
vere xpi caro ẽ suo modo
vocat corpus xpi cũ reuera sit
sacrz corpis xpi illi⁹ vez quod
palpabile qõ visibile et morta-
le in cruce ẽ positũ. Lectio. ij

UOcaturqz ipa carnis im-
molatio q̃ sacerdotis ma
nib⁹ fit xpi passio mors crucifi
xio nõ rei veritate sed signãti
mysterio fit sacrz baptismi qõ
baptism⁹ intelligit fides ẽ l. iij

ITerat ḣtidie hec oblatio
licet xps semel pass⁹ i car
ne per vnã eandẽqz mort' pas-
sionẽ semel saluauit mundum
ex q̃ morte idẽ resurgẽs ad vi-
tam: mors illi vltra nõ dñabit
¶ Feria quarta. Lectio ꝓma

QUod ꝓfecto sapia ei pa
tris necessariũ ꝑ multis
causis hoc fuidit ꝓmo qdẽ
qz ḣtidie peccam⁹ saltẽ i pctis
sine qb⁹ mortalis infirmitas vi
uere non potest Lectio secũda

QUia iz oia pctã cõdona-
ta sint i baptismo tñ pec
cati fomes siue infirmitas ad-
huc manet in carne. Vñ psal-
mista Bñdic aia mea dñm: q̃
ꝓpitiat oib⁹ iniquitatib⁹ tuis
Qui sanat õs infirmitates tuas

ET iõ qz ḣtidie labimur q̃
tidie ꝑ nob xps mystice i
molat t passio xpi i myst'io tra
dit vt q̃ semel moriẽdo mortẽ
vicerat: ḣtidie recidiua pctõ ꝑ
hec sacra corpis t sãguis pec
cata relaxet. Vnde oram⁹ Di
mitte nobis ỏbita nra: qz si di
xerim⁹ qz pctã nõ habem⁹ ipi
nos seducim⁹: et veritas in no
bis nõ ẽ. In oc. corpis xpi ad
ꝓmas vs̃ sup p̃. hec sola ã. Sa
cerdos in eternũ. ps. feria. cp̃.
R. t cetera oia fiant sicut in ꝓ
ma die ad ꝓmas vs̃. Cõple. tñ
sicut infra oc. dr̃. Ad matu. ix
lec. fiant. Jnuitato. triplex to
ta cantet hystoria sicut in pri
ma die cũ eisdem lectionibus.
t expõe euãgelũ si its sint oc.
sine regi. chori si ita oc. sint cũ
regi. chori dicãt iste l. seqn l. i

Hūius sacramēti ritū mel chisedech:ostēditvbi panem & vinū abrahe obtulit:sed tu mihi dicis. Quō ergo melchisedech vinū & panē obtulit. Quid si bibuit āmixtio aque. Rationē accipe:primo figura omnium fuit: q̄ ante p̄cessit tē pore moysi. Lectio secunda

QUia cum ppls sitiret in deserto & murmuraret q̄ aquā inuenire non posset iussit dñs moysi vt tāgeret petrā cū virga tetigitq̄ petrā: & petra vndā maximaz fudit sīc dicit

BIbebāt aūt L. tū. apls de spūali sequēti eos petra:petra aūt erat xp̄s. Non i mobilis petra q̄ ppm seq̄bat et tu bibe vt te xp̄s sequat Ide mysteriū:moyses hoc ē pro pheta virga hoc ē v̄bū dī & l. tū

SAcerdos verbo dei tāgit petrā:& fluit aqua & bibit ppls dī Tāgit & sacdos calicē redundat aqua in calicē & salit in vitā eternā:& bibit ppls dei qui grām dei cōsecut⁹ ē. Le. v

IN tpe dñice passionis cuz sabbatū magnū instaret: q̄ diu viuebat in cruce dñs nr̄ ihesus xp̄s:& latrones missi sūt qui q̄cuterent eos q̄ venientes inuenerūt defūctū dñm ihesum xp̄m. Tūc vn⁹ de militib⁹ lancea tetigit lat⁹ & de latere eius aqua fluxit & sanguis. Aqua aūt vt mūdaret:sanguis autez vt redimeret. Quare d̄ latere q̄ vnde culpa inde gratia:culpa p femīnā & gra p dñz nostruz ihesum christum. Lectio tertia

SI vero calix dñi nō est aq̄ sola & vinū solū:nisi vtrūq̄ misceatur quō vt corp⁹ dñi pōt esse farina sola aq̄ sola nisi vtrūq̄ adunatū fuerit et corp⁹ & sanguis dñi nihil amplius⁹ offeratur q̄ qđ ipe dñs tradidit:hoc est panis & vinū aq̄ mixtū:nec ap̄lus sacrificijs offerat q̄ de vino et frumēto. Hec tria vnū sunt in ihesu xp̄o:hec hostia et oblatio deiuin odorē suauitatis. Tres vltime lectiones de exp̄one euāgelij sicut in p̄ima die legant Ad lau. oēs ān. dicant. Ad p̄mam & ad alias ho. oia fiāt sicut in p̄ima die. Ad scās vñ oia fiant sicut i die p̄ter R̄. qđ non dicet vbi oc. sunt cū regie chori. Et si aliq̄s festū triū le. hac die cōtigerit:fiant ide iij. medie lect. si p̄pie hēant sin aūt tm̄ me. Si aūt festum sim plex ix. lec. hac die eue. festum differat in crastinū & erūt ves. ū festo. & meō. de oc. nisi qñ com meō. sci pauli hac die cōtigēs differat in crastinū. tūc ei scē ves. erūt de oc. Et ad matu. de cōme. fiat me. tm̄ de oc. sci iohannis baptiste. Et si fes. scti Albani fuerit. tūc fiāt meō R̄. de scā etheldreda. ad mat. de scō albano. Missa p̄o de scō al

bano post. iij. dñ. ꝛ missa ℣o de vigil. post. vi. vtraq; ad ꝑncipale altare. Si ℣o du. fes. hac die cõtigerit nõ differak: sz totũ fiat seruitiũ de fes. ꝛ tñi me. de oc. in tilo anno Et si cõmemo. scti pauli in hac die ꝓtigerit differak in crastinũ. Ah vero oc. corpis xp̃i in vigi. scti iohis bap. vel in vigi. apłoꝝ petri ꝛ pauli eue. totũ seruik. fiat de oc. ꝛ meõ. ꝛ medie lec. de sãctis q̃ ibidẽ cõtingere ꝑñt. missa ℣o de oc. post tertiã dñ. ꝛ missa de vig. post sexã. vtraq; ad ꝑncipale altare Cũ aũt in fes. sanctoꝝ iohis ꝛ pauli oc. corpis xp̃i cõtigerint festũ differatur in crastinũ ꝛ fiant ibi. iij. k. tñi. Et totũ fiat seruit. de oc. et medie le. de scõ iohẽ baptista cũ ℣. ꝛ ℟. de primo no. hysto. ita tñ q. iij. ℟ sit. **Priusq; te formarẽ.** Mã tũc fiat plenũ seruitiũ de scã maria in crastino sci iohã. bap. Cũ ℣o festũ scoꝝ iohis ꝛ pauli in dñica ifra oc. corpis xp̃i ꝓtigerit fe. differak in crastinũ ꝛ ibi ichock hysto. **Deus oim.** Et fiat ibi solẽnis meõ. ad vẽ. ꝛ ad matu. ꝛ meõ. lec. de corpe xp̃i nisi fe. iij. lec. euene. qõ ꝓprias habeat lecꝯ vel fe. sci iohis bap. hãc dñicã ꝑcesserit: tũc fiant medie le. õ scõ iohẽ vt supradictũ ẽ vbi fiunt oc. cũ regi. chozi. de corpe xp̃i ak in dñica. tñ octa. die ex posltio euãgelij sicut i prima die ꝛc. ¶ Dñica. i. post fes. scẽ trinitat ad vẽ ã **Benedict⁹** ꝓ. **Benedict⁹ de⁹** Cap. Ꝑm pater dñi nri iesu xp̃i: pater mia ꝛ de⁹ totius consolatõis qui cõsolak nos in oñi tribulatiõe nra. ℟. Deũ time ꝛ mandata ei⁹ obserua. Hoc ẽ oĩs hõ. ℣. Timentib⁹ deũ nihil deest nec; his q̃ eũ diligũt i veritate. Hoc est Elia. Hoc ẽ. Hoc ℟. dicatur ad has vẽ tñi scz in ꝑncipio hui⁹ hystorie. Hym⁹.

O Lux beata trinitas ꝛ principalis vnitas iam sol recedit igneus ĩfunde lumẽ cordibus. Te mane laudũ carmine: te deꝑcemur vespe: te nra suppliꝝ glia p cuncta laudet secla. O eo patri sit glia eiusq; soli filio: cũ spũ paclito ꝛ nũc ꝛ impꝑpetuũ. Hic hym⁹ dñ ad vẽ oib⁹ sab. vsq; ad aduẽ. dñi q̃ñ de dñica agit. ℣. **Desptia oro ascendat ad te dñe ℟. Et descẽdat sup nos mia tua. ãn. Loq̃re dñe q: audit ser⁹ tu⁹.** ꝓ. **Oro.** **Deus in te speran.** Meõria fiat si habeatur proprietas alicui⁹ scti vñ. iij. le. fieri debeant. Et postea õ corpe xp̃i hac die dñica tñi. Deinde de trinitate. tñ si festũ alicui⁹ scti ix. le i hoc sab. celebratũ fuerit tũc in ꝑmis fiet meõ. de ipo festo. Deiñ meõria supradicte. Ad meõ. de trinita. ãn. **Spes nra**

℣. Bñdicam⁹ patrē ozō: Ops sem. de⁹ q̄ dedisti. Tūc eat p̄ ante crucē cū thuri. ⁊ cerofer. cantādovnā istaꝝān. de cruce per ordinē. ān. O crux glīosa crux adozanda o lignū precio sū ⁊ admirabile lignū q̄ qđ et dyabol⁹ est victus ⁊ mūd⁹ xp̄i sanguie redēpt⁹ allā. Nec sola ān. terminetur cū allā. q̄cūq; dr. Alia ā. O crux splēdidior cūctis astris mūdo celebris ho minib⁹ mīrū amabil: sanctior vniuersis q̄ sola fuisti dig̃ por tare talentū mūdi dulce lignū dulces clauos dulcia ferēs p̄ dera salua p̄sentē cateruam in tuis hodie laudibus cōgre gatā. Alia. Crux fidel iter ōs arborvna nobilis nulla sil ua talē ꝓfert fronde floze ger mine dulce lignum dulces cla uos dulcia ferēs pōdera: assis nobis custodia ꝯ inimici iacu la. ℣. Adoramus te xp̄e ⁊ bñ dicimus tibi. Oratio.

OE⁹ q̄ vnigēiti filij tui dñi nr̄i ihesu xp̄i: p̄cioso sāgui ne viuifice crucis vexillū sctifi care volu'sti: concede q̄s eos q̄ eiusdē sancte crucl gaudēt ho noze: tua quoq; vbiq; ꝓtectiōe gaudere. Per eundē xp̄m. ℣. In introitu chori dicatur vna ex quattuor istis ān de sancta maria per ordinem. ā. Beata dei genitrix maria virgo ppe tua tēplū dñi sacrariū spūssan cti sola sine exemplo placuist dño ihesu xp̄o: ora ꝓ pplo inter uenī ꝓ clero intercede ꝓ deuoto femineo sexu. ātiph. Aue re gina celoꝝ aue dña angelorum salue radix sctā ex qua mūdo lux est orta. aue glīosa sup̄ōs specīosa: vale valde decora et ꝓ nobis sp̄ xp̄m exora. ān. Al ma redēptoris mr̄ q̄ pula celi porta manēs stella maris suc curre cadenti surgere q̄ curat pplo: tu q̄ genuisti natura mi rante tuū scm̄ genitorē: virgo prius ac posteri⁹ gabrielis ab ore sumēs illud aue pcōꝝ mi serere. ān. Speciosa facta es suauis in delicijs virginitatis sancta dei genitrix quā viden tes filie syon: vernantē in flori bus rosaꝝ ⁊ liliꝭ cōualliū bea tissimā p̄dicauerūt ⁊ regie lau dauerunt eam. Iste dñic āe. nō dicantur ad vesperas sed post processionē in introitu chori ante missam. ā. Ibo michi ad montem myrrhe ⁊ ad collem libani ⁊ loquar sponse mee to ta speciosa es proxima mea: ⁊ macula non est in te: veni a li bano speciosa veni a libano ve ni venies ⁊ transibis ad mon tem seyr ⁊ hermon a cubilib⁹ leonum a montibus leopardo rum. ān. Quā pulchra es et ꝓdecora charissima i delicijs statura tua assimilata ē palme: ⁊ vbera tua botris. caput tuum

⁊ u:;

vt carmel⁹: collũ tuũ sicut turris eburnea veni dilecte mi egrediamur in agrũ videam⁹ si flores fructꝰ parturiũt: si floruerunt mala punica ibi dabo tibi vbera mea allã. Infra assumptionem ꝛ natiuitatẽ btẽ marie vrna ista ꝙ ãn. ꝙ ordi. in introitu chori ãn. Tota pulchra. ãn. Ascendit xps. ã Via mea. ã. Descẽdi in hor. Quere has ãn. in assũptione beate marie ad ꝓmas vs ℣. Scã dei genitrix. ℟ cũ hac orõne tñ

OOncede qs miseri ors. cors de⁹ fragilitati nfe ꝑ sidiũ vt qui scẽ dei genitricis ℣ virginis marie cõmemorationem agim⁹: intercessionis ei⁹ auxilio a nostris iniquitatibus resurgam⁹ Per eundẽ xpm dn. Supradict⁹ ordo ãn. ℣. tota. ad pces. tã ieũdo q̃ i introitu chori seruet vsq; ad aduen. dñi q̃cunq; fit pces. ad vs in sab. siue de dñica agit siue nõ nisi ꝙ oc. assũptionis ꝛ natiuitatis btẽ marie tũc eni dicat i introitu chori de oĩb⁹ sc̃is sicut ibidem notat. Hec seq̃ntes ãn. seruiunt hystorie. De⁹ olim q̃diu durat in sabbatis sup ps M. ve. ad meõriã de dñica cum de aliquo festo ix. lec. fiat seruit. ã. Cognouerũt oĩs a dan vsq; ber sabee q fidelis samuel ꝓpheta esset dñi. ãn. Prevaluit dõ i philistheũ i fũda ꝛ lapide i noie dñi. ã. Nõne iste est dõ de q̃ canebãt i choro dicentes: saul q̃ cussit mille ꝛ dõ decẽ milia in militib⁹ suis ã. Irat⁹ rex saul dixit mihi mille dederunt filio ysai dedit decẽ milia. ã Quisquis eni in oĩb⁹ sicut dauid fidelis inuentus ẽ in regno suo egredi/ens ꝛ regredies ꝛ pgens ad imperiũ regis. ã. Montes gelboe nec ros nec pluuia veniãt sup vos: qz in te abiect⁹ ẽ clipeus fortiũ clipe⁹ saul q̃si nõ cẽt vnctus oleo quõ ceciderũt fortes i ꝓlio ionathas i excelsis tuis interfect⁹ ẽ saulꝛ ionathas amabilis ꝛ decori valde i vita sua i morte q̃q nõ sũt separati. ãn. Doleo sup te frat mi ionatha amabilis valde sup amorẽ mulierũ sicut mr vnicũ amat filiũ ita te diligebã sagitta ionathe nũq̃ abiit retrorsũ nec declinauit clipe⁹ ei⁹ in bello hasta ei⁹ nõ ẽ aduersa. ã. Dixitq; dõ ad dñm cũ vidisset angelũ cedẽtẽ pplm ego sũ q̃ peccaui ego inique egi: isti q̃ oues sũt q̃d fecerunt. ãn Rex sũt dõ coopto capite ꝛ cedẽs lugebat filiũ dicẽs absalõ fili mi: fili mi absalõ: q̃s mihi det vt ego moriar ꝙ te fili mi absalõ. Cũ vero tps ꝓlixus fuerit tũc oĩs ãn. ꝓcedẽtes suo ordine dicant. Cũ ℣o breue fuerit id ẽ viij. vel infra: tũc sp dicantur vltime he ãn. sequẽtes scz Montes gelboe. ꝛ ãn Rex

aũt dauid.ꝛ alie ãe. ꝑcedẽtes eo anno oĩno ꝑtermittãt. Ad matu. inuitato. Laudem⁹ ieſũ xp̃m qui ꝑ ẽ redẽptoꝛ oĩz ſcoꝛum. ꝓs Uenite. Hoc iuita. dꝛ oĩb⁹ oñicis vſq ad p̃mã dñicaz p⁹ q̃nto kalẽdas ſeptẽbꝛis qñ de dñica agitur. Hymnus.

NOcte ſurgẽtes vigilem⁹ oẽs ſp in pſalmis medi temur atq; viꝛib⁹ totis: dño ca namus dulciter hymnos. Ut pio regi pariter canẽtes cũ ſu is ſãctis mereamur aulã igre di celi ſibꝛ bꝛãz ducere vitam. Q ꝛeſtet hoc nobis ẽitas bꝛã: pꝛis ac nati: pꝛiq; ſcꝛiſpũs: e⁹ reboat in oĩ glia mũdo. Amẽ. In p̃imo noc. ãn. Pro fidei. ꝓ. Bt⁹ vir. Et ceti p̃i ſic̃i pſal. notant. ℣. Memoꝛ fui nocte. Hac die incipiat liber regũ et legat vſq ad p̃mã dñicã poſt v. kalẽdas auguſti qñ ẽ do. agit

HAit vir vn⁹ ẽ ra ma. L. i. Ephaim ſophin de monte effraim: ꝛ nomẽ ei⁹ helchana fili⁹ hieroboã filij heli filij thau filij ſupheu fratei. Et habu it duas vxoꝛes nomẽ vni anna ꝛ nomẽ ſecũde fenẽna. Fuerũt q; fenenne filij. Anne aũt non erant liberi. ℟. De⁹ oĩm exau ditoꝛ eſt ipſe miſit angelũ ſuũ ꝛ tulit me de ouib⁹ pꝛis mei. ꝛ vnxit me vnctione mie ſue. ℣. Dñs q eripuit me de oꝛe leõl3 ꝛ de manu beſtie liberauit me

ET aſcẽdebat vir L. iij. Et ille de ciuitate ſua ſtatuꝛ dieb⁹ vt adoꝛaret ꝛ ſacrificaret dño deo exercituũ in ſilo Erãt aũt ibi duo filij hely: ofny ꝛ fine es ſacerdotes dñi. Uenit q; oi eſt imolauit helchana: dedit q; fenẽne vxoꝛi ſue ꝛ cũctis filijs eius ꝛ filiabus ꝓtes. Anne aũt dedit ꝓtẽ vnaz triſtis q; annaz diligebat. ℟. Dñs q eripuit mẽ de oꝛe leonis: ꝛ de manu beſtie liberauit me. Ipſe me eripꝛet de manib⁹ inimicoꝛ meoꝛ. ℣. Miſit de⁹ miaz ſuã ꝛ veritatez ſuaz aiaz meã eripuit ꝑ medio catuloꝛũ leonũ. Ipe me. L. iij

DOmin⁹ aũt ꝛcluſeꝛat vul uam ei⁹. Affligebat q; q; annã emula ei⁹: ꝛ vehemẽter angebat in tantũ vt exꝓbꝛa ret q dñs cõcluſiſſet vuluã ei⁹ Sicq; faciebat q; ſingulos an nos: cũ redeũte ꝛpe aſcẽdeꝛẽt ad tẽplũ dñi ꝛ ſic̃ puocabat eã ℟. Ego te tuli de domo pꝛis tui dicit dñs ꝛ poſui te paſcere gregẽ ppli mei: ꝛ fui tecũ in oĩ bus vbicũq; ãbulaſti. Firmãs regnũ tuũ in eꝛnũ. ℣. Fecisq; ti bi nomẽ grande iuxta nomen magnoꝛ qui ſũt in ꝛꝛ: ꝛ req em dedi tibi ab oĩb⁹ inimicis tu is. Firmãs. Glia. In eꝛnũ In ij. noc. ãn. Nature ꝓs. Lõfua vt in pſal. noꝛsk. ℣. Media no cte ſurgebã ad confitendũ tibi Si habeatur ꝓpꝛieta aliqui⁹

scīvnde ad vñ fcā fuerit medz: fiant inde tres meñ. lec. cū ℣. ℟ de ꝓmo noc. Si vo ꝓpzie k. non habeank: fiant meñ de cozpoze xp̄i: vbi oc. fūt sine regle chozi vbi ℟ de ij. noc. i aliqua dñica vel in feriis duz hystozia duratura fuerit ꝑfit cātari vt i feriis subnotatū ē Si vo non poterūt cātari infra ꝑdictū tēpus tūc in ꝓma dñica tota cantetur hystozia dñicalis. Et memo. tñ de seō si habeak Et postea de oc. absq; mediis lec. de eisdem cetera

Lectio quarta

POzro ānа flebat ⁊ non capiebat cibū Dixit ergo ei helchana vir suꝰ Anna cur flef ⁊ quare nō comedis: et q̄ obzē affligitur coz tuū: Nūquid nō ego sū melioz tibi: q̄ decē filij: Surrexit aūt ānа posq̄ cōederat in silo: et biberat: ⁊ heli sacerdote sedē te sup sellaz ante postes domꝰ dñi. Cū esset ānа amaro aio: oranit dño flēs largiť. ℟ Exaudisti dñe oz̄onem serui tui vt edificarē tēplū noi tuo. Vbi dict scī fica domū istā in sempiťnū deꝰ isrl. ℣ Dñe q̄ custodis pactū ⁊ miaz fuis tuis q̄ ābulāt cozā te in toto coz=

Uerſū

Vigiť vouit anna dicens. Dñe exercituū si respiciēs videris afflictionē famule tue et recordatꝰ mei fueris: nec oblitus ancille tue dederisq; seruetue sexū virile. dabo eū dño oibus diebꝰ vite eiꝰ: ⁊ nouacula nō ascēdet sup caput eiꝰ ℟ Audi dñe hymnū ⁊ oz̄onē quā seruus tuꝰ orat coram te hodie vt sint oculi tui apti: et aures tue intente. Sup domū istā die ac nocte. ℣ Respice dñe de scō sanctuario tuo: ⁊ de excelso celoꝝ habitaculo tuo. ℟ Ne tū est aūt

Lectio. vi. lo

Fcū anna multiplicaret p̄ces coz̄ dño vt heli obseruaret os eiꝰ Porro ānа loquebatur in corde suo: tātūq; labia mouebant ⁊ vox penitꝰ nō audiebatur. Estimauit aūt eaz heli temulētā: dixitq; ei Usq; quēq; ebria eris Digere paulisp vinū quo mades. ℟ Dñe si conuersus fuerit ppls tuꝰ ⁊ oraue rit ad sāctuariū tuū. Tu exaudies in celo dñe. Et libera eos de manibꝰ inimicoꝝ eoꝝ ℣ Si peccauerit inite ppls tuꝰ ⁊ conuersus egerit penitēciā veniēsq; oranerit in loco isto. Tu ex. ℟ lia. Et libe. ℣ In tū. noct. ān. Sponsus. ꝑs. Deli enar. vt in pſal. ℣ Exaltare dñe in virtu.

Euāgeliū ſm lucā

Hō quidaz erat diues. ℟ Peccaui supernumerū arenemaris ⁊ mltipli cata sūt pcta mea dñe ⁊ non sū dignus videre altitudinē celi pre multitudie iniquitat mee qm̄ irritaui irā tuā. Et malu coz̄ te feci. ℣ Qm̄ iniq̄tatem meā agnosco ⁊ delictū meū co

ram me ẽ semp tibi soli pecca-
ui. Et malũ coꝝ ℟. Recorda
re dñe testamẽti tui r dic ãgelo
pcutienti cesset iã manus tua
Ut nõ desolet terra r ne pdas
oẽz aiaz viuã. ℣ Quiescat dñe
tã ira tua a ppło tuoꝝ a ciuita
te sancta tua. Ut ℟. Bñdicat
nos de⁹ Et hoc sp in oib⁹ dñicis
vsz ad aduẽtũ dñi obseruetur
vt ix. ℟. de trini. vt qñ hyst. a.
dñicalis cantet tñ nõ sp illis ℟.
sed vnũ p⁹ aliud ordiari sicut
posita sũt in hysto. de trinita.
Et p⁹ vltimũ ℟. de trinitate
reiciat ad initiũ hysto. eius
dẽ. Qñ vero vltimo fit seruitꝰ
de dñica ante aduentũ dñi sẽp
dr ℟. Sũme trinitati. Feria
℟ Preparate cordaꝝ vra dñoꝝ
suite illi soli. Et liberabit vos
de manib⁹ inimicoꝝ vestroꝝ ℣
Auferte deos alienos de me/
dio vestri. Et li. ℟ Preualuit
dauid in philisteũ. In funda
o lapide in noĩe dñi agminuz
ei isrl. ℣ Abstulit ꝯ oppro
briũ a filijs isrl. In fu. ℟ Mõ
tes gelboe nec ros nec pluuia
veniat supervos Ubi ceciderũt
fortes isrl. ℣ Oẽs mõtes qui i
circuitu e⁹ sũt visitet dñs a gel
boe aũt träseat Ubi. Elia Ubi
℣ Excelsus sup oẽs gẽtes. In
lau. ãn Regnauit dñs pcinct⁹
fortitudĩe cũ decore ℣ tutũ: cu-
ius sedes est in eternum. ps.
Dominus regnauit. ãn. Scia
mus omnes quia dñs ipse est.
deus cui iubilem⁹ r exaltemus
r laudem⁹ nomẽ ei⁹ in eternũ:
ps Jubilate. ãn. Benedicam
te dñe in vita mea vt videam
virtutem tuam r gloriam tuaz
ps. Deus deus. ãn. Omnis
creatura celi r terre benedicãt
dñm hymnũ dicãt r superexal
tent eũ in secula. ps. Bñdi. ãn
Spũs ois laudet dñm: qz ipse
dixit r facta sũt vniuersa. ps.
Laud. He ãe supradicte cũ su
is ps hac die r ceteris dñicis
dieb⁹ ad initiũ vniuscuiusq hy
storie dñicalꝭ q̃ euenerit viz ad
aduentũ dñi cantent. Aljs ve
ro dñicis qñ hystoria nõ ichoa
tur r tũ fit seruitiũ ỏ dñica tũc
hec sola ãn Regnauit. sup oẽs
ps in lau. dr Qñ vo vlti. fit ser
uitiũ de dñica ante aduentum
dñi tũc oẽs ãe sup lau. dãr. cp.

Benedictio r claritas r sa
pientia r gratiarũ actio:
honor virtus et fortitudo deo
nr̃o i secula seculoꝝ amẽ. hy⁹.

Ecce iam noctis tenuatur
umbra lucis aurora ruti
lans chorusca t nisibus totis
rogitemus omẽs cũctipotẽtẽ.
Ut deus nr̃ mitat⁹ oẽz pellat
languorẽ tribuat salutẽ: dõet
r nobis pierate patris rẽ po-
lor Quesset hoc nobis deitas
brã pris ac nati pariẽq sciſps
cui⁹ reboat in oi gl'ia mũdo. ã
℣ Dñs rẽ. ℟. Decorẽ induit

alia ad̃a. Pater peccaui. ps. Bñ. Quere hanc ān. t ōs alios ān. sup ps. Bñ et Mag. cū ozōne dñicali t expōnib⁹ euā. in fine tpalis. s. post hystoriaz Ad tertiū dicendū. Deus in te spes Meō. fiat si habeat de aliquo sctō vñ ad vs facta fuerit meōria. deide de corpe xp̄i hac die dñica tm. t postea de trinita. ā Libera nos. ỹ. Sit nomē dñi bñdictū. ozō. Oēs. s. de⁹ qui. Nulla fiat me. de cruce ad matu. neq; de sctā maria in dieb⁹ dñicis. Oibus dñicis vsq; ad aduentū dñi qñ de dñica agit vel de dñica fit meō. etiā meō. de trini. ad p̄mas vs nisi in festo im sctō t qñ in sab. cōtigerit vel in dñica. Ad p̄mam t ad alias hor. oia fiāt sicut i psalt nota. est. Ad. ij. vs ān. Sede a dextris. ps. Dixit dns. Cap Dns aūt diri. hy⁹. Lucis creator. ỹ Dirigat. ān. Fili redemptor dare. ps. Mazū. ozō vtš. Ad has vs nulla fiat meōr. nisi de corpe xp̄i hac die tm. vt nisi festū. tij. lec. in crastino cōtigerit. tūc enī fiat meō. de ipo fest. Si xo fe. ix. lec. in ipa. ij. feria. cōtigerit. vel a dñica reseruatur propt inchoationē hystor. die lune celebrēt: tūc fiāt in dñica vespe de fest. t me. de dñica: nisi forte ipa dñica suis p̄mis carearvespis. tūc enī cōuenit oportz vt dñica suas. ij. vs. hēat: sicut fiat ofbus dñicis vsq; ad aduē tū dñi. Feria. ij. t in oīb⁹ ferijs vsq; ad aduē. dñi de inuit. ān. ps t ỹ. seruet ordo q̄ in ferijs post Dne ne in ira hy⁹. xo ad matu. ad lau. t ad vs sicut in dñica p̄cedēte dicūt. tam i dñicis q̄ in ferijs. vsq; ad aduen. dñi qñ de tpali agit. Ad mat. xo in fest. vsq; ad aduē. dñi dicunt ℟ia de hysto. dñicali ſm ordinē. noc. ita tñ q̄ ℟. feriat nō omittāt si comode poterit dici ibi vel alibi sicut in. tij. feria p̄me hebd̄. aduen. dñi nota tū est. Si vna feria vel due tm vacauerint ibi cātent pariter vel diutius lm ℟. feriat. Qñ xo ℟. de. tij. noc. dicūt in fer. tūc fiat. tij. ℟. vnū de feria. Nūq; dñr. tū. ℟. feriat. si mul p̄ estatem. nec dñr ℟. feriat p̄ius q̄ tota cātet hystor. Cū xo nulla feria vacauerit tunc oīno p̄termittant: t si fuerint. tij. ℟. feriat in vna feria huj⁹ tpis cātā da vnū p̄termittat Ab hac die vsq; ad aduentū dñi tā i feria: q̄ in festi. tij. lec. si ne regi. chori t in octauis t infra qñ chor⁹ nō regit dicūt he tres me. scz/ de cruce: de sctā maria: t de oībus sanctis. Cū xo in festi. tij. lec. aliqđ festū scōr cōtigerit: tūc in primis fiat meō. de scō t postea meō. supradicte. Per oc. xo relicta nō sue fiat de scis sue de fest. sp̄ fiat in p̄mis meō

de reliquijs Meō. de cruce ad matu. ān. Nos aūtgliari oz i cruce dñi nri iesu xpi. ℣. Dis terra adozet te de⁹ ℟. Et psallat tibi psalmū dicat noī tuo.

ADesto nobis dñe Ozō. de⁹ nr: et quos scē crucis letari facī honore: eius quoq; perpetue defende subsidijs. p

QEus q̄ sanctā Uel ozō. crucē ascendisti et mūdi tenebras illumiasti tu cozda t cozpa nra illuminare dignare

QUi viuis. Uel ozatio. erpetua nos dñe pace custodi: q̄s per lignū scē crucī redimere dignatus es saluator mundi. Qui vi. Meō. de sctā maria. ad matu. ān. Btā mat t innupta virgo gliosa regina mūdi itercede p nobis ad dñz ℣ Post partū. Ozō Famulo

Orū tuoz. Uel ozatio.

Ops sempitne deus nos famulos tuos dextera potētie tue a cūctis ptege pickis t gloriosa btē marie sp virgis intercessiōe fac nos pñti gaudere p sperītate t futura. Per. Non ōz ozō Cōcede q̄s mifič deus. Ad meō. de scā maria p totuz ānū sed ad pce. t ad cōpl. ōea tm̄. Memo. de festo loci. Memo. de oib⁹ scis. Ad matu. ān Exultabūt sci in gla letabūt in cubilib⁹ suis. ℣. Mirabilis de⁹ in sanctis suis. Ozō.

Afirmitatē nram q̄s dñe p ropici⁹ respice t mala omia q̄ iuste meremur oim scōz tuoz rū intercessiōe auerte. p. Ut oz

Ude dñe infirmitates nostras t intercedētib⁹ omnibus scis tuis celeri nos pietate succurre. Per. Uel ozō.

Omniū sctōz tuoz q̄s dñe intercessiōe placat⁹ et veniā noīs delictoz nroz tribue et remedia sempiterna cōcede. p.

TRibue q̄s dñe Uel ozō. oēs sctōs tuos iugit oza re p nobis t eos semp clemēt exaudire digneris. Per. Ad pma t ad alias hozas oia fiāt sicut in. ij. feria in psalte. Ad vs ān. t pi. feri. Lp. Dis aūt. hv⁹. Lucis creator. ℣ Diriga tur. Sup pm. Mag. ōz an. iiij us ferie. ozō dñicalis Mic ordo seruet in oibus ferijs vsq; ad aduē. dñi q̄ de feria agit Memo. de cruce. ad vs ān. Salua nos xpe saluator mūdi per virtutē scē crucis q̄ saluasti petrū in mari miſere nobis. vel alia Per signū sctē crucis de inimicis nris libera nos deus nr vel ā. Adoram⁹ te xpe t benedicim⁹ tibi q: p sanctā crucem tuā redemisti mundum. ℣ Jus Dis terra adozet te. Ozōvtā. Memō. de sctā maria Ad vs. ān. Sancta maria virgo intercede p toto mundo q̄ genuisti regem orbis. Uel an. Sctā dei genitrix virgo tē. ān Jn p

le mak in partu virgo gaude ⁊ letare pia mater dñi. ℣. Scta dei genitrix. Oro vs. Meo. de festo loci Meo. de oib⁹ scis Ad vs an Sancti dei oes. an Sctoꝝ precib⁹ cunctoꝝ redde salute corporis ⁊ anime xpe tuis famulis. an. Oes electi dei meo ⁊ami an deu vt vis ꝓcib⁹ aduti mereamur vobis aditu gi. an. O q̄ gliosu est regnu in q̄ cu xpo gaudet os sci amicti stolis albis: sequutur agnu q̄cuq; ierit. ℣. Letamini in dño oro vs Ad mat. isti duo. ℣ Letami in do. ⁊ ℣. Mirabilis de⁹ no variant ad ..... de oib⁹ sanctis nisi q̄ ℣ Letamini in dño ad hmas vs dic: tuc ad meo. de oibus scis dicet ℣. Exultet iusti Sikr ad mat. q̄ ℣ Mirabil os in laus. dic tuc ad meo. de oib⁹ scis dicet ℣. Justoꝝ ais q̄ per totu annu obseruet nisi i aduē tu dñi ⁊ i tpe paschali: oro vs

Lectiones per hebdo.

Espodens ana nequaq̄ dñe mi: na mulier infelix nimis ego su. Vinu toe q̄ inebriare pot no bibi: sz effudi aiaz mea in ꝓspcu dñi Ne reputes ancilla tua q̄si vna de filiab⁹ belial. q̄ ex multitudine doloꝝ ⁊ meroꝝ s mei locuta suvsz in ꝓns. Tuc hely ait illi Vade in pace vs israel det tibi petitione qua rogasti ei. Ar illa dixit. Utina inueniat ancilla tua gfaz i ocul tuis. Et abiit mulier i via sua ⁊ comedit: vultusq; illi⁹ no sunt ampli⁹ in diuersa mutati. Et surrexerut mane: ⁊ adorauerut coram dño: reuersiq; sut ⁊ venerunt in domu sua in ramatha Cognouit aut helchana ana uxore sua ⁊ recordat⁹ est ei⁹ dns Et factu e p⁹ circulu diex cocepit ana ⁊ peperit filiu vocauitq; nome ei⁹ samuel: eo q̄ a domino postulasset eu. Ascendit aut helchana ⁊ ois dom⁹ ei⁹ vt immolaret dño hostia solenē ⁊ votuz suu: et ana no ascendit. Dixit eni viro suo. Nō vadam donec ablacteturin fas vt ducā eu et appareat in cōspcu dñi ⁊ maneat ibi iugit. ¶ In sabbato aut p totu hoc tps plenu seruit. de sca maria solet fieri nisi tale festu incurrat vnde ix. lec. fieri debeant vel oc. cu regie chori vel festu iij. lec. vñ ꝓpria ℣ vt ꝓprie laus. habent vt aliqua ꝓprietate ad missa hēat: excepti⁹ oza secre. ⁊ p⁹cō. vel ieiunii iij. tēpoꝝ vel vigi. impedierit. Cu aut in ipo sab. ppt predicta impedimēta seruitiu de sca maria fieri no poterit: tuc in alliqua fe. ipsi⁹ heb. fiat vbi cōuenienti⁹ fieri poterit. Et cu fuerit festu alic⁹ sci vel oc. sine regi. chori et plenu seruitiu de sancta maria fuerit dicenduz tuc de festo siue ō oc. sine regi. chori fiet mn meo. Quod si ꝙ

totam estatē siue in sab. siue i aliqua fe. totiꝰ hebdom̄. ix. le. fiant nulla tūc ad vs̄ neq; ad matu. fiat meō. nisi i ipso die aliquod fes. scōꝝ eue. vti fes. scē marie magdalene fiat meō de scō vād rage silo t in cōfiti bus: t nisi in festis ix. lec. q̄ cō tingūt infra oc. scō v: tūc enim fiet meō. de oc. sed pꝰ vs̄ de die adues. de scā maria fiat meō. ō scō spū de festo loct ō reliquijs de oibus scis de pace vt supra dictū est in dn̄ica prima aduē tus dn̄i. Ō si a fes. scē trinit. vsq; ad aduē. dn̄i aliquod du plex festū i dn̄ica eue. totū ser uitiū fiat de festo nihil de dn̄i ca: nisi forte missa dn̄icalis de necessitate in eadē heb. fuerit cātāda tūc ad vtraq; vs̄ et ad matu. fiat meō. sub silentio de dn̄ica t de trinitate vcz ad pri mas vs̄ t ad matu. silr̄ pusti. Processio tñ vsq; ad crucē siue fiant meō. siue nō: oino dif ferat. Tñ si festū exaltationis scē crucis in dn̄ica contigerit tūc ad pmas vs̄: fiat meō. sub si lentio de dn̄ica de trini. t solē nis meō. de marty. t postea fi at pces. añ crucē cū missa dn̄i cali in capło. Et ad .ij. vs̄ fiat meō. sub silentio de dn̄ica t de scō nichomede. Si ō in ij. fe. hoc festū cōtigerit fiat solēnis meō. de dn̄ica de martyr. In duplicibꝰ añt festis scōꝝq; hñt meō. illis ānexas sicut in fest sci iacobi: sci bartholomei: au gustini doc. t sci mathei aplī cōsimilibꝰ. fiant ille meō. solē niter in audiētia ne omittātur Secretū t pꝰc. de scis q̄ in mis sis intitulant. Tñ qñ festa hu iusmōi in dn̄icis celebrāt. tūc meō. scōꝝ adiūcte cū mēor. de dn̄ica de trinitate fiant sub si lentio. In festo sci augusti do. ad ij. vs̄ fiat solēnis mēo. de sā cto iohāne t de scā sabina. Si festū sci augusti doc. i dn̄ica cō tigerit fiant meō. ō scis vt pre dictū est t meō. de dn̄ica ō tri nitate sub silētio. Ad vs̄ qñ fit meō. de trinitate sp̄ dicat ān. **Spes nra.** ℣. **Benedicam⁹ pa trē.** ozō **Ōps. s. de⁹** Ad matu. ān. **Libera nos.** ℣ **Sit nomen dn̄i** ozō vt̄ ¶ Si festu duplex in sabbato ꝓtigerit fiat meō. ō dn̄ica de trinitate sub silētio nulla pces. ante crucē. Ad ij. vs̄ pierum purifi. t natiui. btē marie t dn̄ice in albis t scē trī ni. t corpis xp̄i nulla oino fiat meō ria de festis ij. lectionū in crastino cōtigen. nisi festū ix. lec. cōiunctū fuerit tūc ō vtriq; fiat solēnis meō. sicut in fe sto apostoloꝝ petri t pauli nul la fiat meō. de oc. sancti iohan nis bap. neq; solet fieri meōr. de trini. in festo corpis xp̄i ni si fiant cū regie chori. Meō. ō duplicibus festis de aliꝰ fes.

et octaũ. cum regimine chori. et de cõmeõ. sancti loci: sancti thome martyris: ꝛ beate ma et iam in duplicib⁹ festis erunt solẽnes. Si festũ vero simplex ix. lectionũ alicui⁹ sancti ꝛ minime duplex infra p̃dictũ tp̃s in dñica cõtigerit ꝛ in ip̃a dñica hystoria inchoanda fuerit: festũ differatur in crastino nisi sit festum trãslatiõis sancti edmundi cõfessoris. sancti barnabe apli. ad vincula sancti petri. vel decollatiõis scti iohannis baptiste. pro quibus solet in choro Sarũ differre hysto. incipiendã. ꝛ nisi sit aliq̃ tale festũ. ix. lectionuz qđ in crastino sequat aliud festũ ix. lectionũ. et nisi sint octa. cum regie chori. que solent in dñicis infra oct. plenarium suũ fuitiũ habere. Si vo festũ. ix. lectioñ ꝛ inchoatio hystorie in aliqua dñica infra oc. cum regimine chori concurrãt: fiat fuitiũ de festo. ꝛ memõ. de octa. ꝛ de hystoria. ꝛ ceteris que pertinẽt. Cum itaq̃ ob aliquã causarũ predictarũ aliqua hystoria in sua dñica cũ suis ℟. inchoari non poterit, tunc per hebdo. si ferie vacauerint incipiatur. Si vero nulla feria vacauerit ꝛ hystoria illa duratura fuerit plus q̃ p vnam hebdo. tũc differatur vsq̃ ad ꝓxi. dñicam. vl hebd̃. sequentẽ Verũtamen si non fuerit duratura nisi p vnã heb. tm̃: tunc ex necessitate in tij. medijs feriis per heb. tota cantet hystoria. ꝛ expõ. euãg. ꝛ ℟. feriale. eo anno non dicũt preter vnũ solũ ℟. feria. qđ dicetur in vl. fer. loco. ix. ℟. Ita tm̃ q̃ si aliquod festum. tij. lec. ibidem cõtigerit in illo anno oino p̃termittatur. Qñ autez simplex festũ ix. lec. alicui⁹ sci in dñica celebrat: ꝛ si eodẽ die aliquod festũ. tij. lec. vel octa. sine regi. chori euenerit: tunc in primis fiet meõ. de festo siue de octa. ad p̃mas vs̃. et ad matu. deinde de dñica ꝛ de trinitate. ꝛ ꝓcess. sp fiat ante crucẽ: nisi missa dñicalis in illa dñica oino debeat differri: ꝛ nisi i festis duplicibus tũc eni nulla fiat ꝓcess. Qñ si fest. simplex ix. lec. in sabbato celebrat tũc ad vs̃ de dñica in sabbato fiet in primis meõ. de festo ix. lec. ꝛ postea de fe. alicuius sci triũ lec. si habeatur deinde de trinitate. Si vero festum ix. lec. in secunda feria celebratur et in eodem die aliquod festũ tij. lec euenerit: tunc ad vs̃ in dñica de festo primis fiet memo. de festo tij. lec. et postea de dñica. Hoc enim in omnibus dominicis huius temporis obseruetur nisi in duplicibus festis sese inuicem concomitantib⁹ siq̃ quando memoria de domi

nica ad vtraſq; vſ. ꝛ ad matut
dicitur tūc meō. de trinitat. fit
ad ꝓmas vſ ꝛ ad matuti. ꝓ
ceſſio fiat ad ꝓmas vſ ante cru
cem ꝛ miſſa dñicalis in illa do
minica cantāda erit in aliqua
feria per hebdo. ſi vacauerit
vel in dñica miſſa dñical' dicat
in cap'. ſimulla feria vacauerit
Ad' ſi contingat nullā p hebd.
totam de miſſa dñicali mentio
nē fieri ꝛ tempus plixū fuerit/
videlz in die dñica in cap'. pro
pter duplex feſtū nec in fer. p
hebdo. propter feſta. ix. lec. vl
iij. lec. ſeu octa. cū regimīe cho
ri tunc in dñica predicte meō.
ſcz de dñica ꝛ de trinitate ꝛ p
ceſ. ante crucem oīno differat
Tamen ſi aliqd feſtū ſimplex
ix. lec. vel oc. ſine regimīe cho
ri in dñica cōtigerit: et p hebd
ſequēt nulla feria ad hoc va
cauerit ꝛ tps breue fuerit: tunc
in dñica dī miſſa dñicalis i ca
pitulo ꝛ fiat meōria ad vſ ꝛ ad
matu. de ipa dñica ꝛ de trinit.
ꝛ ꝓceſſio ante crucez. Sic fiat
in exaltatōe ſcē crucis quādo
cūq; fuerit: ſz duplex feſtū fue
rit Si aliquod duplex feſtum
fuerit per hoc idem tps in ſab
bato cōtigerit: nulla tūc fiat p
ceſſio ante crucem ad ſecūdas
vſ que erunt de feſto neq; me
moria in audientia de dñica:
nec de trinita, ſiue hyſto. inco
anda ſit ſiue non. niſi in exal
tatione ſcē crucis: tunc enī fiet
ſolēnis memoria de oct'. beate
marie ꝛ de ſancto nichomede
marty. ſub ſilentio dicūt mēo.
ſcz de dñica ꝛ de trinitate. Et q
tienſcūq; ad vſ in ſabb. vel ad
matu. in dñica per predictum
tps dī meō. ꝙ dñica. dicet etiā
meō. de trinitate. niſi in fe. oiz
ſctōz qñ in ſabba. vel in dñica
cōtigerit: Et notandū ē q; quā
do feſ. ix. lec. ꝓpter inchoatio
nem hyſtorie a dñica differtur
in ſecūdam feriā: et eidē feſto
aliqd feſtū. iij. lec. cōiunctū fu
erit feſtū. iij. le. nō debet differ
ri. ſed in ipa dñica fiet meō. de
eo ad vſ ꝛ ad matut'. vt ſupa
diximus. ꝛ medie lec. ſi ꝓprie
habeant'. ſinant tm̄ meō Tam̄
ſi illa hyſtoria duratura fuerit
ita q; R'. de ij. nō poſſunt cāta
ri in dñicis niſi in feriis tūc nō
fiant meō. ſc. de feſ. in pria do
minica in qua inchoet hyſto.
dñicalis. ſed meōz. tm̄ de feſto
iij. lec. qd in oibus dñicis hui⁹
tpis in quib⁹ incipiēde ſūt hyſ
to. obſeruet' ꝓterea cōſi de
randū eſt q; R'. de ij. no. nullo
mō cantent' per heb. niſi quan
do duo feſta admi⁹ vacauerit
Nam ſemp pervnāquāq; heb
domadā in ꝓmis dicūtur R'. ꝙ
primo noc. deinde de. ij. ꝛ poſt
ea de. iij. ꝛ q; per totum annuz
obſeruet' qñ oīa R'. de hyſtoria
dñicali per hebdoīn. cantetur

v

Jn meꝫ. vero do. qñ de dñica agitur qꝫcunq; festū: iij. lect. euc. semp meō. z meꝫ. le: de eo fiant siue ꝓpie le. habeank sine nō. nisi R̄. de. ij. noc. cātā. fuerint tbidē vtꝫ dixi. Qñ fes. ix. le. propter inchoationē hystorie a dñica differt i. ij. feriā z in cadē feria festū. iij. le. euene. fiat inde meō. z meꝫ. lec. si ꝓpie habeank: si nautē tantū meō. Cū aūt festū. ix. lec. Infra hoc p̄dictū tps in sabbo. celebrak in. vi. fe. p̄cedē. ves. de illo ꝓpter aliqꝫ festū ix. lec. fieri nō poterūt: tūc in sab. vespe de eo fiant siue hysto. inchoanda sit siue nō. z meō. z ꝓces. vt supradict tūē. sks tū ves. de do. erunt. Hoc enī generaliꝫ obseruet per totuꝫ annū vt qōlibet festū. ix. lec. vel. iij. lec. cū regimine chori. z oīs dies dñicus vnas ad minus habeat vī. nisi aliqꝫ duplex festū ipedierit vt in. vi. die a nati. dñi. vl si dies dñicus invigi. epie. euc. vl si festū apl̄oꝝ philippi z iacobi in sab. cōtigerit: tūc in ipso sab. crūt ves. de apl̄is. z i dñica erunt vespe ꝫ cruce. z tūc dies dñica nullas habeat vī. Sīlr qñ oc. assump. in sab. cōtigerit tūc in ipo sab. erunt ves. de oc. z in dominica erunt vespere ꝫ sancto bartholomeo: z sic fiat in consimilibus Et etiam quā do festū sci aldelmi in crastino sce trinitatis ꝓtigerit: tūc vtrisq; carebit ves. Et sic no. q; oēs do. z ñ alia festa q̄ oīno careāt ves. Nā i oīb⁹ festi duplicibus p totū annū erūt ꝑme z. ij. ves. de festo nisi aliud duplex festū ipedierit vt i heb. nak. dñi z i cōsilibus. et nisi in festo sci andree apl̄i qñ in sab. cōtige. nisi in dupl. festis cōtingē. i sab. passiōis z palmaꝝ z in. iiij. fer ꝑxi. ante pasca. q̄ tñ hēbūt ꝑmas vī. vt ibidē supradictū ē. ¶ Et notandū est q; in oct. cū regi. cho. videlz epie assūp. et nati. b. marie et corꝑis xp̄i vbi fiūt oc. cū regi. chori z dedica. ecclie. sp erūt. ij. ves. de octa. z tñ meō. de festo vel de dñica i crastino sequē. z qñ fit cōmeō. sci loci: vel sci tbome martyris. vel. b. marie in crastino alicui⁹ sci de q̄ ꝑme ves. nō dicebā tur tūc fiet meō. de hui⁹ cōmeō Si festū sce marie magdaleñ. vel sce margarete vel sci laurentij: vel sci martini in dñica eue. dictis cōsuetis meō. ꝑmo erat ꝑces. ad altare corūdē dei de ante crucē. Sciēdū ē q; due sunt cause q̄ cogunt missā dñi cale ab vna dñica in aliā oīno differri. s. plixitas tpis z cuentus assūptōis. vel nati. b. ma. vel dedica. ecclie per hoc tps i dñica Quottens cūq; assump. vel nati. b. marie: vel dedica. ecclie: q hoc tps in dñica ꝓtig

de necessitate ozeo ãno ꝓpter oc.q̃ sk̃ cũ reg.cho.vtvna mis. dñicak̃ vel due differãt abvna dñica in aliã:sue breue sue ꝓ lixũ tps fuerit: s.ꝓtinẽs.xxiiij vel.xxv.vel plures Jtẽ quoti enscũq; ab inceptõe hystorie. **Deus omniũ.** vsq; ad aduẽtũ dñi cõtinentur dñice xxvi. vel xxvii.tunc oz de necessitate vt vna vel due dñicales misse vbi cũq; cõueniẽti⁹ differri pokint differank. Si vero fuerit dñice xxvi.tũc infra oc.p̃dictarũ festiuitatũ btẽ marie:vel dedica tõis ecclievna differak. Si vo fuerint.xxvij.tũc due differãt vtraq; sl fieri põt infra p̃dict. oc.t si ibi nõ possit nisi vna tm̃ differri:tũc vbicũq; alias vote rit cõueniẽti⁹ differri differak sue ꝓ oc. corpis xp̃i: sci iohis bap. vk ap̃lox petri t pauli: vk sci laurẽtij vel scti martri.q; vti q; fieri sꝙ nõ põt:nisi q̃n festa il lox in dñica cõtingunt. Tũ q̃n nati.s.iohis bap.in. vi.fer.et fes.scõx iohis t pauli in do.cõ tige.tũc poterit ibi vna missa do.differri:q̃n tota seq̃n.heb do.in oc.vel in festis scõx que ibi cõtig.pokit expendi.vel si oc.scti laurẽtij in do.cõtige.tẽ ibivna missa do differak:t missa de oc.s.laurẽ.in cap̃. dicak̃. Sikr extra chor Sar vbi dici tur serui.in heb.de sctõ loci p̃t altera missa dñicak̃ differri in fra oc.corpis xp̃i.dicẽdo i cra stino oc.de scõ loci vel vi.heb. dicẽdo i.vi.feria.de feriali ser uiti.cũ ozõ.p̃cedẽ.do.t mis.ỏ crucẽ.Cũ aũt.xxvij.do.fuerit t ifa dñicalis O tunc vna mis sa infra oc.alsum.t alia infra oc.dedic.differk vt videlz fes. sci hieronymi fit in crasti.ecc. dedica.translatũ: qỏ erit ãno dñi.M.ccc.lxxxiij. Qỏ si fue rint dñice.xxv.vel infra: tunc mis.dñicak̃ i cap̃.ỏ: t mis.ỏ oc ta.sci laurẽ.si do.fuerit illo an no oino p̃mittak̃ Qỏ si fuerit do.xxv.vel infra.tũc nulla oi no differatur missa do. nisi al terutra festiuitas btẽ ma. vel dedica ecclie:vt supra dixim⁹ in do.eue Cũ aũt.xxv.vel ifra fuerint do.t fes.natiũ.s.iohis bap.vel ap̃lox petri t pauli: i do.cõtigerit totũ fiat seruit.de fes.t mis.do. in aliqua se.ifra oc.q̃ a festo vacauerit: cantek ꝓ magna missa illius diei. Si cõmeõ.sci pauli vel fes.s.lau: ren.vel.s.martini in do.cueñ. totũ seruit. fiat de fes.cũ missa do.i cap̃.Cũ v̈e fuerit do.xxij t ifa do.O tũc ozvnã mis.do. differri ꝓpt festũ assũp. b.ma rie t duas missas q̃ ꝓpria hñt officia vltia heb.i.iiij.t vi.fe. cãrari oporteat.t mak. fieri ỏ festis iij.lec.t misse de do.q̃ re stãt cãtã.sicut fit ink oc. epi.t ixx.q̃ vna tm̃ dñica tbiỏ cueñ

vũ

Cū vo fuerint. xxiij. do. vl infra dñ ozō. **Excita q̄s.** ad vē. et ad matu. ⁊ ad cēs alias ho. illius vltīe do. ⁊ ān. de euāge. sup **Bñ.** ad matu. ⁊ sup **Mag.** ad ij. vē. Si vero tp̄s plixū fuerit q̄ singulis do. sufficiant oza. dñical si prima dñica añ aduē tū vel altera do. p̄cedē. nonva cauerit a festo ix. lec. non dicetur in iij. do. p̄ceš. ante aduē. oza. **Excita q̄s** nec ad missaz Epla. **Ecce dies** nec ad missā euāgel. **Cū sublevassets** quis vltimo q̄n fit dñicale seruiēs q̄n ān sup lau. tunc dici debeāt ⁊ vltimū p̄. s. **Sūme trinitati.** Nocitaq̄ bene obseruetur q̄ q̄tienscūq̄ vna vel plures misse dñicales differant: nichilominꝰ cetere q̄ restant cāt̄ade suo ordine dicunt Ita tñ q̄ officiū **Dicit dñs.** cū sua ozōne. **Excita q̄s.** Epla et euāge. ⁊ ceteris vt p̄dictū est vltima dñica si vacauerit cantet. Si aūt nō vacauerit tūc in feria p̄mo loco cantetur: deide relique q̄ restant cantāde. Si aūt acciderit q̄ due misse dñicales que officiūs carēt p̄ brevitate tp̄is nequeāt cantari nō est incōueniens si oino p̄termittāt. Cū vo p̄ tēporis plixitate cantande fuerint: tunc officiū. Dicit dñs. In trib⁹ missis dñicalib⁹ cantabit. Proxima dñica tamen añ aduentū dñi dicit ān. **Cū sublevassets** ⁊ ā. **Illi homines** sup **Benedict⁹** ⁊ **Mag.** vel ad meō. de do cū de aliquo festo ix. lec. fit seruit. cū ozōne. **Excita q̄s.** Et tunc hec ozō dicatur quotidie p̄ hebd. in ferijs ad vē ⁊ ad matu. ⁊ ad alias horas ⁊ per hebdo. ipsam due vel tres misse dñicales cantent. Sciēdum ē aūt q̄ p̄dicta hystoria. **De⁹ olim.** quādocūq̄ incipiat semp dicetur vsq̄ ad p̄mā dñicam post duo kalen. augusti. Prima aūt dñica q̄ dr augusti nō sp infra augustū incipit Hā eū ita q̄ q̄n do. in iulio incipit ⁊ facit in iulio. ij. vel. iij. fer. et tñ dr tota hebdo. augusti non iulij. Qō si mēsis augustī. v. vel. vi. fer. incipit: ip̄a tūc dñica nō augu. sz iulij est Añ in p̄ria dñica p⁹. v. kal. augu. sp̄ichoetur hystoz. **In principio.** De inchoatōe hystorie quere in locis suis cū hystoria. Null⁹ enī mensis hz plenā vel perfectaz heb. in initio sui siue. iij. feria Et prima dñica p⁹. v. kal. septem. incipienda est hystoz. **Si bona.** Et prima dñica post. xij idus septēbris incipiēde ē hystoria. **Peto dñe** Et pri. dñica post xij. kal. octo. inchoetur hysto. **Adonai.** Et pri. do. p⁹ v. kal. octobris inchoanda est hysto. **Adaperiat** Et pri. do. p⁹ v. kal. nouēbris inchoād a est hysto. **Aidiuim.** Et p̄ria

dñica p⁹ v.kal.decẽbris ichoe
tur hysto. Aspiciens. Scien-
dũ est aũt q̃ in initio vniuscu-
iusq; hysto. hui⁹ tẽporis seq̃n
tis spũ R̃. de hysto. q̃ incipi
enda ẽ cantek ad p̃mas vt i
hysto. subnotatũ est nisi quã
do hysto. in medijs ferijs heb
do. incipik vel differtur in aliã
hebdo. vt i fine magne rubri-
ce aũ hysto.. Dñe ne ira. ple
nu⁹ nõ. ẽ. ¶ Dñica.ij. Lectio.i

ET ait ei heichana vir su⁹
Fac qđ tibi bonũ videk:
t mane dõec ablactes filiũ tuũ
Precorq; vt ipleat verbũ suũ
Mansit ḡ mulier t lactauit fi-
lium suũ donec amoueret eu3
a lacte. Lectio secunda.

ET postq̃ ablactauerat
eũ adduxit eum secum i
vitul⁹ trib⁹ t trib⁹ modijs far-
e t amphora vini: t adduxit eu3
in domũ dñi in sylo. Lec.iij

PUer autẽ samuel erat ad
huc infantulus Et imola
uerunt vitulũ: t obtulerũt pu
erum heli: t ait ãna. Obsecro
mi dñe viuit aia tua: ego sum
mulier illa q̃ steti coram te hic
orãs dñm̃ p puero isto. Le.iij.

ORauit t dedit mihi dñs pe
titionẽ meã: quã postula-
ui eũ Idcirco t ego comodaui
eũ dño oĩb⁹ diebus vite eius q̃
bus fuerit accõmodat⁹ domio
AExultauit itaq; ãna t.v.
aut. Exultauit cor meum
in dño t exaltatũ est cornu meũ
in deo meo Dilatatũ est os me
um sup inimicos meos: qr lęta
ta sũ in salutari tuo. Lec.vi.

NOn ẽ scũs vt est dñs neq;
n est alius extra te: t n
est fortis sicut deus nr̃. Nolite
multiplicare loq sublimia glo
riantes. Lectões p hebdoma.

ET abijt helchana i domũ
suã in ramatha Puer ãt
samuel erat minister in ꝓspcũ
dñi ante faciem heli sacerdoti
Porro filij heli filij belial erãt
nescientes dñm̃: neq; officiũ sacer
dotij ad pplm. Quicũq; autẽ
imolabat victias veiebat puer
sacẽdoti dũ coq̃rẽt carnes: t hẽ
bat fuscinulã ẽdẽtẽ i mãu sua
Et mittebat eã in lebetẽ: vl in
caldariã aut in ollã siue i caca
bũ: et oẽ qđ leuabat fuscinula
tollebat sacerdos sibi. sic faci
ebant filij Heli vniuerso ıſrae
li venienti in sylo. Et anteq̃ a-
dolerent adipẽ: veniebat puer
sacerdotis t dicebat imolanti
Da mihi carnẽ vt coquã sacer
doti. nõ enĩ accipiã a te carnez
coctam: sz crudã. Dicebatq; il
li immolãs. Incẽdat primuz
iuxta morẽ adeps hodie: t tol
le tibi q̃cũcunq; desiderat aia
tua. Qui rñdebat Neq̃q̃ Nũc
enĩ dabis alioq̃n tollã vi. Erat
aũt petm̃ puerorz grãde nimis
coram dño qr detrahebãt homi
nes sacrificio dñi ¶ Dñica.ij.t.i.

vtij

SAmuel aũt mīstrabat añ facie dñi puer accinctus ephot lineo. Et tunicã paruã faciebat ei mater sua: quã afferebat statutis dieb⁹ ascẽdẽs cũ viro suo vt īmolaret hostiã solitã. Et benedixit Lec.ij. lennẽ. heli helchane vxori ei⁹. Dixitq; reddat tibi de⁹ semen de mīere hac p fenore quod cōmodasti dño. Et abierũt i loco suo. Visitauit aũt L.iij. cũ suã dñs ānazareõ cepit tpeperit tres filios t duas filias. Et magnificat⁹ ẽ puer samuel nimis ante dominum. Lec.iij. Helyaũt erat senex valde t audiebat omia q̄ faciebant filij ei⁹ vniuerso īsrael: t quõ dormiebãt cũ mulieribus que obseruabãt ad ostiũ tabernaculi. Dixit aũt hely L.v. nacli filijs suis Quare res facitis huiuscemodi q̄s ego audio res pessimas ab oĩ populo Nolite facere filij hoc: nõ enim ẽ bona fama quã ego audio vt trãsgredi faciatis pplm dñi L.vi Si peccauerit vir in virum placari põt ei ds Si aũt peccauerit in dño: quis orabit pro eo? Et nõ audierũt vocẽ patris sui q̄ de⁹ voluit eos occidere. Puer ãt samuel L.p heb. proficiebat atq; crescebat: et placebat tã deo q̄ hoĩb⁹ Factũ est ergo die quadã hely iacebat in lecto suo: t oculi eius caligauerãt nec poterat videre lucernã dñi antequ exstingueretur. Samuel ãt dormiebat i templo vbi erat archa dñi. Et vocauit dñs samuelẽ. Qui rñdens ait. Ecce ego. Curresq; ad hely dixit. Ecce ego: vocasti enim me. Qui dixit. nõ vocaui te reuertere. Abiit samuel t dormiuit Et adiecit dñs rursũ vocare eũ Cõsurgẽsq; samuel abiit ad hely t dixit: Ecce ego. vocasti enim me. Qui rñdit: Nõ vocaui te fili mi reuertere t dormi.

Dominica ẽrta Lectio pma

Porro samuel nondũ sciebat dñm: neq; reuelat⁹ ei fuerat sermo dñi. Et adiecit dñs t vocauit samuel ktio. Qui cõsurgẽs abiit ad hely t ait Ecce ego q: vocasti me. Lec. secũda Intellexit q hely q: dñs vocasset puerũ t ait ad samuel Vade t dormi t si dixerit tibi vocauerit dices Loq̄re dñe: q: audit seruus tuus. Lectio ktia Abiit q samuel t dormiuit in loco suo. Venit ãt dñs tstetit t vocauit sicut vocauerat secõdo Sãuel samuel ait sãuel Loq̄re dñe q: audit seruus tuus. Dixit dñs ad samuel. L.iij. Ecce ego facio verbum in īsrl t q̄cũq; audierit tinniãt ambe aures ei⁹ Lectio quinta In die illa suscitabo aduersũ hely oĩa q̄ locut⁹ sum sup domũ ei⁹ Incipiã t cõplebo L.vi

Redixi enī ei q̄ iudicaturus essē domū ei⁹ i eternū ꝓp̄ iniq̄tatē eo q̄ nouerat indigne agere filios suos t ñ coꝛripuit eos. Jdcirco iurauī domui hely q̄ ñ expiet īiq̄tas dom⁹ ei⁹ victimis t mūeꝛib⁹ vsq̄ in eternū. Lec. ꝑ hebdomadā

Ozimluit aūt samuel vsq̄ mane: aperuitq̄ ostia domus dñi. Et samuel timebat idicare vtſlonē hely. Vocauit q̄ hely samuelē t dixit: Samuel fili mi. Aut respōdēs ait. Ꝑce sto sū t interrogauit eū. Quis ē sermo quē locut⁹ ē dñs ad te. Oꝛo te ne celueꝛis me. Hec faciat tibi ds: t hec addat si abscōderis a me sermonē ex his oīb⁹ vbis q̄ dicā sūt tibi. Jndicauitq̄ ei samuel vniūsos sermones t nō abscōdit ab eo t ille rñdit. Dñs ē. Qđ bonū est i oculis suis faciat. Creuit autē samuel t dñs erat cū eo t nō cecidit ex oīb⁹ verbis ei⁹ in terꝛa: t cognouit vniuers⁹ isrl a danvsq̄ bersabee q̄ fidelis samuel ꝓpheta eēt dñi. Et addidit dñs vt appareret i sylo qm̄ reuelat⁹ fuerat dñs samueli in sylo iuxta verbū dñi. Et veꝛit sermo samuelis vniuerso isꝛaeli

Et factū est. Dñica v. L. i in dieb⁹ illis: cōuenerunt philistīm i pugnā. Egress⁹ est nāq̄ isrl obuiā philistīj i pliū t castrametat⁹ ē iuxta lapidē

Oꝛto philist. ij. adiutoꝛiū liste i veneſt cōtra isrl. Jniitoq̄ certamine terga vtit isrl philisteis. Et cesi sūt in illo certamine passim q̄ agros q̄si q̄tuoꝛ milia viroꝛ reūs⁹ ē ꝓpl⁹

Jꝛerūtq̄ iij. ad castra maioꝛes natu d isrl. Quare ꝓcussit nos hodie dñs coꝛa philisteis. afferam⁹ de sylo aꝛcha federis dñi t veniat i medio nr̄i vt saluet nos de manu iimi

Jsit q̄ iiij. coꝛ nr̄oꝛum ꝓpl⁹ in sylo t uleſt aꝛcham federis dñi exercituū sedēs sup cherubi. Erātq̄ duo filij hely cū aꝛca federis dñi ofni

Cumq̄ ꝑ v t phinees uenissent aꝛcha federis dei in castra voc ferat⁹ ē oīs isrl t ꝓsonuit tra a voce clamoꝛis eoꝛ. Et audiētes philistei vocē clamoꝛis eoꝛ dixerūt. Que nam hec voꝛ ē clamoꝛis magni i castris hebreoꝛ. Lectio vi.

Et cognouerūt q̄ aꝛcha dñi veniſſet i castra. Timuerūt aūt philistei dicētes. Vhe nobis. Nō eni fuit tāta exultatio heri t nudiustertī. Lec. ꝑ hebdom.

Vhe nobis. Quis nos saluabit de manu deoꝛ sublimiū istoꝛ? Isti sūt d ꝓcusserūt egyptū oi plaga. Pugnauerunt igitur t cesus est isrl et fugit vnusquisq̄ in tabernaculum suum. Et facta est plaga magna nimis. Et ce-

ciderunt de isrl̃ trigita milia
peditũ: t archa dñi capta est.
Duoq; filij hely mortui sũt Cur
rens aũt vir de beniamin ex a-
cie venit in silo. Cũq; venisset
hel: sedebat sup sellã cõtra via
am spectãs. Erat aũt cor eius
pauẽs, p archa dñi. ¶ Dñica

Qr aũt ille post̃ vi. L. i
nũciauit: vlulauit oĩs ci
uitas. Festinans aũt venit ad
hely t nũciauit ei. Dixit ãt he
li ad nũciũ Quid actũ est fili
Atille: Fugit Le. ij mi:
inq; israel: t ruina mag̃
fcã est in ppło insup t duo filij
tui mortui sũt ofnit t finecestar
Qcha dei capta est Lec. iij.
Ũnq; ille noiasset archã
dei: cecidit de scilla retrorsum
iuxta ostiũ t fracti ceruicib⁹ ex
Philistijm. L. iiij. pirauit
aũt venefi t tulefi archã
Ditasportauerũt eã alapide ad
Quitozij in azotum. Le. v.
Qlerũt aũt philistei ar-
chã dei: t intulerũt eã i tẽplũ
dagõ. Et statuefi eã iux̃ dagõ
QUnq; surrexisset Le. vi
mane altera die azotij ec
ce dagõ iacebat, pn⁹ in tra añ
archã dñi. Lec. per hebdom̃.
Et tulefi dagon t restitu
erunt eũ in locũ suũ Rur
sũq; mane die alta cõsurgen/
tes inuenerũt dagõ iacentẽ ff
facie suã in tra corã archa dñi
Caput aũt dagon t due palme
manuũ ei⁹ abscise erãt sup li-
men. Dozso dagon trunc⁹ so
li⁹ remãserat i loco suo. Dro-
pter hãc causã nõ calcãt sacer
dotes dagon: t õs q ingrediũ
tur tẽplũ ei⁹: sup limen dagõ
i azoto vsq; in hodiernũ diem.
¶ Dñica septima. Lect. p̃ma
Agrauata ẽ aũt manus
dñi sup azotios: t demoli
tus ẽ eos: t percussit i secretiori
gte natium azotũ. Le. secũda
QJdẽtes aũt azotij huius
cemodi plagã: dixeru nt
Non maneat archa dei israel
apũd nos: qm̃ dura ẽ man⁹ ei⁹
sup nos t sup dagon deũ nr̃m.
QOngregauerũt aũt oĩs
satrapas philistinoz ad
se t dixerũt eis Quid faciem⁹
de archa dei israel. Lect. iiij.
Et circũduxerũt archã dĩ isrl̃
illis aũt circũducẽtib⁹ archã:
fiebat man⁹ sup singulas ciui
tates interfectionis magne nis
Et percutiebat viros L. v.
vniuscuiusq; ciuitatis a
paruo vsq; ad maiozẽ t putre
scebãt pminẽtes extales eozũ
QMiserũt aũt archã L. vi.
dei in accharon. Cumq;
venisset archa dei in accharõ:
exclamauerũt accharonite di
centes. Adduxerũt ad nos ar
chã dei isrl̃ vt interficiat nos et
pplm nostrum Lectio: pheb.
QMiserũt itaq; t cõgrega-
uerunt õs satrapas phi

listinoꝝ Qui dixerũt Dimitti te archã dei isrl t reuertat i lo cũ suũ t nõ inficiat nos cũ po pulo nro: Fiebat autez pauor mortis in singulis vrbib⁹: t grauissima man⁹ dñi. Viri ąz qui mortui nõ fuerãt: percutiebant in secretiori parte natiũ. Et ascẽ debat vlulat⁹ vni⁹ cuiusq ciui tatis in celũ. Fuit ą archa dñi in regione philistinoꝝ septez mẽsib⁹ ¶ Dñica.vij. Le.pma

ET vocauerũt philistiim sacdotes t diuinos dicẽ tes. Quid faciem⁹ ō archa dñi Indicate nobis quõ remitte= m⁹ eã in locum suũ L.ij.

Qui dixerũt Si remittitis archã dei isrl nolite dimittere cã vacuã. Sed qđ debetis red= dite ei p pctõ tũc curabimini

ET scietis ąre nõ Le.tij reçedat man⁹ ei⁹ a vobis Juxta nũez puincia quinq anos aureos facietis: et ąnq mures aureos: q plaga vna fuit oĩb⁹ vobis t satrapis vris

FAcietisq simili L.iiij tudines anoꝝ vestroꝝ t muriũ qui demoliti sũt terraz t vabitis ō isrl gliaz: si forte releuet manũ suã a vobis et a diis vris: t a terra vra Quare grauatis corda vra: sicut ag= grauauit egipt⁹ t pharao cor

NOnne postq L.v. suũ pcussus ẽ tũc dimisit e= os et abierũt. Nũc ą arripite t facite plaustz nouũ t duas vac cas fetas quib⁹ nõ ẽ ipositum iugũ iũgite in plaustro trecta de vitulos eaꝝ domi Lec.vi

TOlletisq archã dñi t po netis in plaustro t vasa aurea que exsoluistis p ōlicto ponetis in capsella ad lat⁹ ei⁹ t dimittite eã vt vadat t aspi= cietis Lectiones p hebdom.

ET si quidẽ p viã finiũ suo rũ bethsames ascende rit: ipe fecit nobis hoc malu grande Si nõ ut mihi: sciem⁹ q nequaq manus ei⁹ tetigit nos: sz casu accidit. Fecerũt ą illi hoc mõt tollẽtes duas vac cas q lactabãt vitulos t iũxe= runt ad plaustrũ: vitulosq ea rũ cõcluserũt domi t posuerũt archã ōi sup plaustrũ t capsel lã q habebat mures aureos t sũlitudinẽ anoꝝ. Dñica ix. l.i

IBant i directũ vacce per viã q ducit bethsames et itinere vno gradiebãt ggẽtes t mugiẽtes t nõ declinabant neq ad dexterã neq ad sini= strã sed t satrape philistinoꝝ seq bãt vsq ad fines bethsães

QUi Bethsamite L.ij. metebãt triticũ in valle. Et eleuantes oculos vidẽtes archã t gauisi sũt cũ vidissẽt t plaustrũ venit in agro iosue bethsamites t stetit ibi. Lec.iij

ERat ibi lapis magn⁹: et cõscidẽt ligna plaustri

vaccasq; iposuerũt sup eã holocaustum domino. Lectio iij

LEuite aũt deposuerũt archã dei et capsellã: q̃ erat iuxta eã in q̃ erãt vasa aurea et posuerũt sup lapidẽ grãdẽ L. v

VIri aũt bethsamite obtulerũt holocaustũ et immolauerũt victimas in die illa dño Et. cinq; satrape philistinorũ viderũt et reuersi sũt in acharon in die illa. Lectio sexta

PErcussit aũt dñs de viris bethsamitis eo q̃ vidissent archã dñi. Et percussit ẽ populo septuagĩta viros et quinquaginta milia plebis. Le. p heb.

LUxitq; ppls eo q̃ percussisset dñs plebẽ plaga magna et dixerũt viri bethsamithe quis potuit stare in ꝓspectu dñi ei⁹ istius. et ad quẽ ascẽdet a nobis. Miserũt ĝ bethsamite nũcios ad habitatores cariathiarim Reduxerũt philistĩm archã dñi. Descẽdite et reducite eã ad vos Venerũt ĝ viri cariathiarim et reduxerũt archã dñi et intulerũt eam in domo aminadab in gabaa Tu. Hystoria In principio vbi sũt due cõmeõrationes vez vna de scõ loco et alia de scã maria hoc mõ hystoria inchoetur In principio Lra dñicalis H iij. kalen. augusti tota cantet hystoria in prima dñica et tm̃ memoria de scis martyribus. Abdon et sennen. et vi. fe. et sab. fiẽt cõme. R. feri. nõ dicũt In seqn. heb. fe. ij. et sab. fiẽt cõme. In iij. heb. nulle fiẽt cõme. ꝓpter oc. assũpti. que fiũt cũ regi. choz. In iiij. hebd. vi. fe. et sab. fient cõmeõ. In v. heb. v. fe. et sab. fient cõme. Lra dñicalis D. ij. kalen. augusti tota cãtetur hysto. et meõ. de scõ germano. Fe. v. et sab. fient cõme. et in dñica fiet missa in cap. de vigi. assũptio. cũ hoc alia. Post partũ. In iij. hebdo. nulle fiẽt cõmemo. ꝓpter oc. assũpt. In iiij. heb. vi. fe. et sab. fiẽt cõme. In v. heb. vi. fe. et sab. fiẽt cõme. et ad ꝑmas vs̃ sci augustini et dñica. Meõ. de scõ hermete: d dñicat de trinitate fiant priuati: et nulla ꝑces. añ crucẽ. Et ad ij. vs̃ fient de scõ iohãne et d sancta sabina meõ. solẽnit et pri⁹ de dñica ꝑuatim. Lra dñicalis L kal. augusti: inchoet hysto. cũ meõ. Et fe. iiij. et sab. fiẽt cõme. et in seqnti dñica tota cantet hysto. et tm̃ meõ. de scõ cyriaco sociorũq; ei⁹ R. fe. nõ dñr In iiij. fe. et v. etiã sdẽ hebd. fiẽt cõmeõ. In iij. hebdo nulle fiẽt cõme. ꝓpt oc. assũptio. et ibiũ differat vna dñica In iiij. hebdo. fe. iiij. et v. fient cõme. Lra dñicalis D iiij. non augusti in prima dñica tota cãtet hysto. et meõ. tm̃ de scõ steph. Et iij. fe. et sab. fient cõme. R. fe. non dñr, In ij. hebdo. iij. fe. et iiij. fi

ent cõme.ꝛ in ipsa dñica. Mis sa de vig.scī laurentij in cap̃ dicatur. In tij.heb.nulle fient cõme.ꝓpter oc.assũp. In tij. heb.tij.fe.ꝛ tiij.fient cõme.ꝛ i ipa dñica nihil de vigi.scī bar tholomei ꝓter meõ.ꝛ i sab. vltimeves.erũt ỹ oc.ꝛ solẽnis meõ.de do.ꝛ de trinitate post meõ.de martyrib⁹ ꝛ ꝓces.ante crucẽ fiet. In dñica ves. erũt ỹ scõ bartholomeo ꝛ solẽnis me mo.de dñica post meõ.de scto audoeno. Littera dñicalis. E tij.noñ.augusti tota cantetur hysto.ꝛ festum scī stephani in crastino differat. In v.fe.ꝛ vi. fient cõmemo.ꝛ tiñ meõ.de sã ctis:ꝛ in crastino scī bartholo mei ℟.ferialia dñr. In ỹ heb. ij.fe.ꝛ tij.fiẽt cõme. In.tij.eb. nulle fiẽt ꝯme.ꝓp oc.assũp.ꝛ i do.ifra oc.fiat missa i ca.de.s. laurentio ꝛ in vigi. bartholo mei dicit missa dñicalis i cap̃ nisi aliqua dñica ibidẽ differa tur. In tiij.heb.iij.fe.ꝛ sab.fi ent cõme.ꝛad ꝑmas vũ scī bar tholomei:ꝛ i die fiant meõ.de de scõ audoeno ỹ dñica ꝛ ỹ tri nitate priuatim nulla ꝓces. ante crucẽ. Lfa dñicalis ℉.ij. nonas augusti cantet hysto. ꝛ tiij.fe.ꝛv.fient cõme. ℟ feri alia nõ dñr In ij.hebd ꝫ.ij.fe. fiat cõmemo.beate marie. In tij.hebꝫ. nulle fient cõmemo. ꝓpter oc.assũpti. In tiij.heb. ij.fe.ꝛ sab. fient cõmemo.ꝛ in sab.ad ij.vũ scī barth.fiat me mo.de dñica ꝛ de trinitate pri uati nulla ꝓces.fiet Lfa dñica lis ℍ.tiij.kalen.augusti chore tur hysto.ꝛ fiant medie lectio. de scõ felice socijsq; ei⁹. Et tij. fe.ꝛ sabbato fiẽt cõme.ꝛ ij.id⁹ augusti fient medie lec. de scõ laurentio ꝛet vij.kalẽ. septem bris tota cantet hysto.ꝛ ℟.fe rialia nõ dñr. In ij.heb.tij.fe. ꝛ sab.fient cõme. In tij.hebꝫ. nulle fient cõme. ꝓpter octa. assũpti. In tiij.heb.in sab. de scã maria ꝛ de festo loci nihil in illa heb. In v. hebdo.ij.fe. ꝛvi.fient cõmeõ.ꝛ tiñ meõ. de scis ¶ Dñica i.p⁹ v.kal.augu sti. Ad vũ ãn Dñicit⁹. ỹ Jpz cap̃ Dñicit⁹ ỹs. ℟. Strũ celi hy⁹ Olux btã. ℣. Uespertina ãn Ois sapia a dño deo ẽ:ꝛ cũ illo fuit sp et ẽ ante euũ. ꝓ. M He sequentes ãn. seruiunt hy sto Jn principio. ℣ diu durat super psal Magnificat in sab ba. vel ad meõ. de dñica cũ de aliquo festo ix.lectio. fiat seruitium. ãn. Sapientia edifica uit sibi domum excidit colum nas septem subdidit sibi gen tes:superborumq; ꝛ sublimiũ colla ꝓpria virtute calcauit. ꝓs. M. ãn. Sapia clamitat i plateis si qs diligit sapiaz ad me declinet ꝛ eaz inueniet et eam dum inuenerit beat⁹ est si

tenuerit illã. ℣s. Mag. ℣Dominꝰ possedit me ab initio viaꝝ suaꝝ añ̃ꝙ dc̃ꝙ faceret a ꝑncipio necdũ erant abyssi: ego parturiebar qñ ꝑparabat celos aderã: cũ eo cõponẽs oia. ℣s. Mag. ã. Ego in altissimo habitoꝝ thronꝰ meꝰ in colũna nubis. ℣. ℣. ¶ Ad mat. fuit Laudemꝰ ieſũ xp̃m. Hac die incipiatur liber sapiẽt legat vsq ad i. dñicã pꝰ. v. kal. septẽ. ℟. i

OMnis sapia a dño deo estꝝ cuꝝ illo fuit sꝑ est ante euũ. Arenã maris ꝝ pluuiegutas: et dies seculi ꝙs dinumerauit? Altitudinẽ celi ꝝ latitudinẽ terre: ꝝ ꝓfundũ abyssi ꝙs dimensꝰ ẽ? Sapiaꝝ dei ꝓcedentẽ oia ꝙs inuestigauit ꝓioꝝ oim creata ẽ sapiaꝝ intellectꝰ ꝓuidẽtie ab euo. ℟. In ꝓncipio deꝰ añ̃ꝙ terrã faceret: ꝑusꝙ abyssos ꝓstitueret: priusꝙ ꝓduceret fontes aquaꝝ añ̃ꝙ mõtes collocaren�bꝝ. Ante oẽs colles generauit ñ dñs. ℣. Añ̃ ꝓparabat celos aderã cũ eo cũ

HEcta cõponens. Añ̃. Lc. ii

HOns sapientie verbũ ꝺ in excelsis ꝝ ingressꝰ illiꝰ mandata eterna. Radix sapie cui reuelata ẽ? rastutias illiꝰ ꝙs agnouit. Disciplia sapie cui reuelata ẽ? manifestata ꝝ multiplicationẽ ingressꝰ illiꝰ ꝙs intellexit? ℟. Gyrũ celi circuui solaꝝ in fluctibꝰ maris ambulaui in oi gente ꝝ in oi ꝑpꝺo ꝓmatũ tenui. Superboꝝ ꝝ sublimiũ colla ꝑpria virtute calcaui. ℣. Ego in altissimis hitoꝝ ꝝ thronꝰ meꝰ in colũna nubis.

UNꝰ ẽ altissimꝰ Lc. iii. Sꝑ ꝝ creatoꝝ oim oipotens rexꝝ metuẽ dus nimis sedens sup thronũ illiꝰ ꝝ dñans deus Ipe creauit illã spũscõ ꝝ vidit et dinumerauit ꝝ mẽsus ẽ? effudit illã sup oia opa sua. Et sup oẽz carnẽ suã ꝟm datũ suũ et ꝓbet illã diligẽtibꝰ se. ℟. Emitte dñe sapiaꝝ de sede magnitudinis tue vt mecũ sit ꝝ mecuꝝ laboꝝet vt sciã ꝙd acceptuꝝ sit coꝝã te. Oi tpe. ℣. Da mihi dñe sediũ tuaꝝ assistricẽ sapiam. Ut me. Glia. Omni Lec. iiii.

TImoꝝ dñi gloria ꝝ gliatio: ꝝ coꝝona exultatõis Timoꝝ dñi delectabit coꝝꝝ dabit letitiã et gaudiũ in lõgitudinẽ diex. Timẽti dñm bñ erit in extremis: ꝝ in die defũctionis sue bñdicẽt. Dilectio dñi honorabilis sapia quibꝰ autẽ apparuerit invisu diligũt eaꝝ invisione ꝝ in agnitione magnaliũ suoꝝ. ℟. Da mihi dñe sediũ tuaꝝ assistricẽ sapiẽtiaꝝ et noli me reꝓbare a pueris tuis. Añ̃ seruꝰ tuꝰ sũ ego ꝺ filius ancille tue. ℣. Dñe paterꝝ deus vite mee ne derelinquas me in cogitatu malignoꝝ. Quoniam.

Lectio quinta

Initiū sapientie timor dñi
t cū iustis t fidelib⁹ agno
scitur. Timor dñi scientie reli=
giositas iocunditatē atz gau
diū dabit. Timenti dñm bene
erit t in dieb⁹ cōsolationis il=
li⁹ bñdicet. Plenitudo sapiē
tie timere deū. Corona sapien
tie timor dñi replens pacē t sa
lutis fructū. ℟ Dñe pater et
deus vite mee ne derelinquas
me in cogitatu maligno extol
lent tā oculoz meoz ne dede=
ris mihi t desideriū malignū
auerte a me dñe aufer a me cō
cupiscentiā. Et animo irreue
renti t īfrunito ne tradas me
dñe. ℣ Ne ōrelinquas me dñe
ne accrescat ignorantie mee
t mltiplicent delicta mea. Et

Radix sapiētie ē Lc. vi
timere deū: rami ei illi⁹
lōgeui. In thesauris sapiētie
itellect⁹ t scientie religiositas:
execratio aūt pctōrib⁹ sapia.
Timor dñi expellit peccatuz
nā q sine timore ē: nō poterit
iustificari Usq in tēp⁹ sustine
bit patiens: t postea redditio
locūditatis. ℟ Sup salutez t
oēz pulchritudinē dilexi sapi
entiaz t ppposui p luce habere
illā. Uenerūt michi oīa bona
pariter cū illa. ℣ Dixi sapien
tie soror mea es t prudentiam
vocaui amicā meā. Uene. In
ij. noc. ℟ Initiū sapiētie ti=
mor dñi: intellect⁹ bon⁹ oībus
faciētib⁹ eū. Laudatio ei⁹ ma
net in seculū seculi ℣ Dilectio
illi⁹ custodia legū est qz ois sa
pientia timor dñi. Lauda. ℟
Uerbū iniquū t dolosū longe
fac a me dñe diuitias t paup=
tates ne dederis mihi. Sz tm̄
victui meo tribui necessaria ℣
Ne forte satiat⁹ euomā illud
t piurē nomē dei mei. Sz. ℟.
feria ia Ne derelinq̄s me dñe
pater t dñator vite mee vt non
corruā in ꝓspectu aduersario
rū meo ℣ Ne gaudeat de me i
mic⁹ me⁹ ℣ Apprehēde arma
t scutū t exurge in adiutoriū
mihi. Ne. ℟ Magna enī sunt
iudicia tua dñe et inenarrabi
lia ℣ ba tua. Multiplicasti po
pulū tuū t honorasti. ℣ Dedu
xisti sicut oues ppl̄z tuū ī ma
nu moysi t aaron. Mul. Lc.

Bon⁹ sens⁹ vsq̄ p hebdo.
in tēp⁹ absconde t verba
sua t labia multoz enarrabūt
sensū illi⁹ In thesauris sapiē
tie significatio disciplineExe
cratio aūt peccatori cultura
dei. Fili cōcupiscēs sapiaz cō
serua iusticiā: t de⁹ p̄bebit illā
tibi. Sapiētia enīt disciplina
timor dñi: t quod bene placi=
tum est illi: fides t māsuetudo
t implebit thesauros illius.
Cōtumax non sis: t incredibi
lis timori dñi: t ne accesseris ad
illū duplici corde. Ne fueris
hypocrita in conspectu hoim

t non scandalizeris in labijs tuis: Attende in illis ne forte cadas t adducas aie tue i ho norationem ¶ Dñica ij. Le.i

Fili accedēs ad seruitutē dei: sta in iusticia t time re et prepara aiam tuā ad ten tationē. Deprime cor tuū t su stine: et inclina aurem tuā: re cipe verba intellectꝰ t ne festi nes in tpe obductionis. Susti ne sustētationes dei: cōiūgere deo t sustine vt crescat in nouissi

Q Rede dō. ij. movita tua t recupabit te dirige viaz tuā t spa in illū. Serua timo rē illiꝰ t in illo veterasce. Me tuētes deū sustinete miaz eius t nō deflectat ab illo ne cada tis. Qui timet dñm credite il lis t non euacuabit merces ve stra. Qui timetis deū spate in illū t i oblectatiōe veniet vobis

Q Ui timet dñz Le.iij. mia diligite illū: t illuīabunt corda vra. Respicite filij natio nes hoiz: t scitote qz nullꝰ spe rauit in dño t cōfusꝰ ē. Quis ei pmansit in mandatis eiꝰ et derelictꝰ ē? Aut qs inuocauit illū t despexit illū qm̄ piꝰ t mi

O Seric⁹ ē deꝰ. Lect. iiij. Eus eni remittit in tēpo re tribulatōis pctā t protector ē oibꝰ exqrentibꝰ se Vitate Vhe duplici corde t labijs sceleratis t manibꝰ malefaciētibꝰ t pec catori terrā ingredieti duabꝰ vijs. Vhe dissolutis corde qui non credūt deo: ideo nō protegē

O Vhe his Le.v. tur ab eo. q pdiderunt sustinētiaz: q dereliq̄runt vias rectas: t di uerterūt in vias prauas Et qd facietis cū ispicē cepit dñs Qui timent dñm: nō erūt incredibi les vbo illiꝰ: t q diligūt illum: cōseruabūt verbū illiꝰ. Qui ti ment dñz inqrēt q̄ beneplacita sunt illi Lectio sexta:

Q Ui diligūt deū replebun tur lege ipsiꝰ t q timēt dñz pre parabūt corda sua t in cōspcū illiꝰ sanctificabūt aias suas. Qui timēt dñz custodiūt mādata il liꝰ t patiētiaz habebūt vsq ad ispectionē illiꝰ dicētes. Si pe nitentiā nō egerimꝰ incidemꝰ in manꝰ deit nō in manꝰ hoim

S Lectiones per hebdoñ. Cōm eni magnitudinez illiꝰ: sic t mia ipsiꝰ cū ipo est. Filij sapie ecclīa iustoz: t na tio illoz obedientia t dilectio. Judiciū prius audite filij dilecti: t sic facite vt salui sitis We eni honorauit pēz i filijs: t iu diciū mris exqret i filios. Qui diligit deū: exorabit p pctis t cōtinebit se ab illis. Jn ora tione diez exaudiet t sicut q thesaurizat: ita t q hōrificat mēz suā. Qui honorificat pēz suū locūdabit in filijs: t i die orōis

Q sue exaudiet Dñic iij. L.i Ui hōrificat patrē suū vi

ta vinet lõgioze: qđ obedit pfi refrigerabit matrẽ Qui timet deũ honozat parẽtes tq̃si dñis seruiet his q̃ se genauerũt in oper sermõe t oi patiẽtia. Honora patrẽ tuũ vt supueniat ti bi bñdictio a deo bñdictio illi⁹ in nouissimo manet Le. ij.

Benedictio pfis firmat do mos filioz: maledictio mfis eradicat fũdamẽtũ. Ne gloziaris in ꝓtumelia pfis tui nõ est enĩ tibi glia sed cõfusio glia ei hois ex hõze pris sui t dedec⁹ filij pf sine honoze. Fili suscipe senectã pris tui: t ne cõtristes eũ in vita illi⁹ si defecerit sensu: veniã da: t ne spernas eũ in virtute tua. Ecc. iij.

Elemosina enĩ pris non erit in obliuione: nam ꝓ peccatis matris restituet tibi bonũ t in iusticia edificabit tibi: t ĩ die tribulationis cõmẽmoratio tui: t sicut ĩ sereno glacies soluẽtur pcta tua. Qm̃ maledictꝰ a deo q̃ derelict pr̃z: t est maledictꝰ a deo q̃ exasperat mfez

Fili ĩ mãsuetudie opa tua pfice: t sup oẽm gliaz diligeris. Quãto magnꝰ es humilia te in oibꝰ: t coꝝ deo inuenies gfaz: qm̃ magna potentia dei solꝰ: t ab humilibus honorat. Ignẽ ardẽtẽ extinguit aq̃ et eleõsyna resistit peccatis. Cor durũ male se hẽbit in nouissimo. Ecclio quinta.

Fili elemosynã pauperis ne defraudes: t oculos tuos ne trãsũtas a paupe. Aiaz esuriẽtẽ ne despexeris: t ne exasperes pauperẽ in iopia sua cor iopis ne afflixeris: t ne ꝓtrahas datũ angustianti. Ab inope ne auertas oculos tuos ꝓpter irã: t nõ relinquas q̃rentibus tibi retro maledicẽ. Cõgregationi paupez affabilẽ te facito

Resõdeo humilia aiaz tuã: t magnato hũilia caput tuũ: t rñde pacifice in mãsuetudie. Jn iudicãdo esto pupillis mit coꝝ vt pr̃ mihi ebit tui magr̃ mr̃. Sapia filijs suis vitã ispirat t suscipit exq̃rẽtes se. Et q̃ illã diligit: diligit vitã Et q̃ vigilauerit: cõplectẽtur placoꝝẽ ei. Lectões p hẽb.

Fili cõserua tẽpꝰ t deuita a malo. Ꝑtoalia tua nõ cõfũdaris dicẽ verũ. Est enĩ cõfusio adducẽs pctm̃ t ẽ ꝓfusio adducẽs gfaz t gliaz Ne accipias facie ad ũlꝰ facie tuã nec adũlꝰ aiaz tuã mẽdaciũ Nõ reuereaꝝ ꝓiz tuũ ĩ casu suo: nec retineas xp̃m ĩ tpe salutis Nõ abicõdas sapiaz tuã in decoze suo ĩ ligua ei agnoscit sapia t sciꝰ t sciẽtiaꝝ doctrina in x̃bis sensatis firmamẽtũ in oꝝibus iusticie. Nõ cõtradicas veritatiꝝ vllo mõ t de mẽdacio ineruditionis tue cõfundere Nõ cõfũdaris confiteri pcta tua: et

ne subijcias te hoi p̃ p̃ctō. No li resistere cōtra facie p̃ctis nec conetis cōtra ictū fulmis p̃ iusticia agonizare p̃ aia tua tvsq; ad mortē certa p̃ iusticia t de⁹ expugnabit p̃ te ĩimicos tuos. ¶ Dominica iiij. Lect. i

UOn tardes conuerti ad dñm t ne differas de die in die. Subito enī veniet ira illi⁹: t in tpe vindicte dispdet te Noli fieri p̃ amico inmic⁹ p̃ximo. Imp̃roperiū enī t contumeliā malus hereditabit t ois peccator iniustbiliguis Ñoventiles te in oiventotnō eas in oēm domū. sic enī peccator p̃bat duplici ligua. Nō te extollas in cogitatione aie tue velut taur⁹ ne forte elidat virt⁹ tua p̃ stulticiam. Lect. ij

UErbū dulce multiplicat amicos: t mitigat inimicos: t lingua eucharis gratiosa in hoic bono abūdabit Multi pacifici sint tibi t p̃silliarius tibi sit vn⁹ de mille. Si possides amicū in tēptatiōe possidebis eū t nō facile credas te illi Est enī amicus fm tēpus suū t nō ꝑmanebit in die tribulationis t est amic⁹ qui cōuertit ad inimicitiam. Lectio tertia.

ESt amic⁹ q̃ odiū t rixam t cōuitia denudabit. Et t amicus soci⁹ mensē non ꝑmanebit in die necessitatis. Amic⁹ aūt si ꝑmanserit fixus erit tibi t̃ll coeq̃lis t domesticis tuis fiducialit̃ ager Si humiliauerit se cōtra te a facie tua absconderit sevnanimem habebis amicitiā bonaz. Ab inimicis tuis separare t ab amicis tuis attende. Lect. iij.

AMicus fidel⁹ p̃tectio fortis qui aūt inuenit illuz inuenit thesaur⁹. Amico fideli nulla ē cōparatio: t nō ē digna pōderatio auri t argenti cōtra bonitatē fidei illi⁹ Amicus fidelis medicamentū vite t imortalitatis t qui metuunt dñm inuenient illū. Qui tiēt deū eque habebit amicitiam bonā: q̃m fm illum erit amicitia illi⁹. Fili a iuuentute tua excipe doctrinā t vsq; ad canos inuenies sapientiaz: quasi is q̃ arat t seminat accede ad illā

SUstine bonos fruct⁹ t. v illi⁹: in opere enim ip̃i⁹ exiguū laborabis: t cito edes de generationib⁹ illi⁹ Quam aspera est nimiū sapientia indoctis hoibus t nō ꝑmanebit in illa exco⁹. Quasi lapidis virtus p̃batio illis erit: t non demorabūtur p̃cere illā. Sapientia enī doctrine fm nomē est ei⁹: t nō multis ē mānifesta

QUibus aūt ē agnita t. vi sapiētia: ꝑmanet vsq; ad conspectū dei. Audi fili t accipe consiliū intellectus t ne abiicias cōsiliū meū. Inijce pedē

tuū ī cōpedes illi⁹:r ī torques illi⁹ collū tuū Subijce humeꝝ tuū r porta illā:r ne accidier ī vinculis ei⁹ Jn oi aīo tuo acce de ad illā r in oi virtute tua ser uavias ei⁹:inuestiga illāmā Qui festabit tibi. Lc. p heb ui tetigit piscē inq̄nabit ab ea. r q̄ cōmunicauer:t sup bo:induet supbiaz r pōd⁹ sup se tollit q̄ honestiori se cōmuni catt vitiori te ne socius fueris Quid cōicabit cacab⁹ ad ollā q̄ enim se collīserint olla cō fringetur. Dives īiu ste agetr fremet paup aūt Iesus tacebit Si largit⁹ fuer ī ei assumet te r si nō habueris vrelinquet te Si habes cōuiuet tecū:r eua cuabit teriē nō dolebit sup te Si necessari⁹ illi fuer ī supplā tabit te:r subridens spē dabit narrās tibi bōa Et dicet Quid opus ē tibi:r confūdet te in ci bis suis donec te exinaniat bis r terr in nouissimo vrideat te: postea videns dereliquet te: r caput suū mouebit ad te.

Dominica v. Lect. i.

Jlige deū r inuoca illuz in salutē tuā. Omne aīal dili git sīle sibi: sic r ois hō ꝓxi mū sibi. Omis caro ad sīlē sibi cōiungit: r ois homo sīli sui sociabit. Si cōicabit lup⁹ agno aliquando: sic peccator iusto. Aue cōicatio sancto ho mini ad can ē: Aut q̄ gs bona diuiti ad pauperē. Lectio ij.

Onatio leonis onager ī heremo: sic r pascua di uituz sūt pauges. Et sic abho minatio ē supbo humilitas sic execratio diuiti paup. Dives cōmot⁹ cōfortatur ab amicis: humilis aūt cū ceciderit expel lēt r a nobis. Diuiti decepto multi recuperatores: locut⁹ ē supba r iustificauerūt illū. Hu milis decept⁹ ē: r insup argui tur: locut⁹ ē sensate r nō ē da tus ei locus. Lectio tertia.

Dives locut⁹ ē r omnes ta cuerunt: et verbū illius vsq̄ ad nubes pducent ꝓpau per locut⁹ ē: r dicūt q̄s est hic. Et si offenderit subuertēt illū Bona ē substātia cui nō ē pec catū in cōscientia: r neq̄ssima paupras in ore impij q̄ facies r color imutat⁹ diiucide vō strat aut gaudium animi aut dolorē. Color hois imutat faciē illius: siue in bona siue in ma la. Vestigiū cordis boni r faci em bonā difficile inuenies et labore. Lectio quarta

Quambonū ē arguere q̄ cōminiscit r confitentem ī ora tione non prohibere. Sapiēs inverbis pducet semp̄m: r hō prudens placebit magnatis. Qui operat terrā suā exalta bit aceruū frugū: et q̄ opatur iusticiā ipe exaltabit Qui bo placet magnatis: effugiet ini

quitatem Tu. Lectio quinta.

Exeniat dñs exercitant oculos iudicũ ꝛ quasi mutus in ore auertit correptiões eor. Sapiẽtia abscõdita ꝛ thesaur⁹ inuid⁹ q̃ vtilitas i vtroq; Melior é q̃ celat insipiẽtiaz sua q̃ hõ q̃ abscõdit sapientiã suã. Fatuus i risu exaltat voce sua: sapiẽs vir vix tacite ri

Fili si pec Le. vi. debit castus: nõ adijcies iteruz: sed de pristinis depcare vt tibi dimittantur Quasi a facie colubri fuge pcã: ꝛ si accesseris ad illa suscipiẽt te. Dentes leonum dentes ei⁹ ꝛ interficientes aias hoiz. Quasi rũphea bis acuta ois iniqtas plage illius nõ é sanitas. Qui odit correptionẽ vestigiũ é pctõrũ: qui timet dñm cõuertet ad cor suũ Qui edificat domũ suã impẽdys alienis: quasi q̃ colligit lapides suos i hyeme. Lec. p

Patrib⁹ placitũ est hebd.
ispũ meo q̃ sũt pbare cor ãdeor hoib⁹. Cõcordia fratrũ ꝛ amor proximor ꝛ vir ꝛ mulier sibi cõsentientes Tres spes odiuit aia mea: ꝛ aggrauor valde aie eor. Pauperẽ superbũ et diuitẽ mendacẽ ꝛ senem fatuũ ꝛ insensatũ. In iuuẽtute tua nõ cõgregasti: ꝛ quõ inueies ea in senectute tua? Quã speciosũ canitiei iudiciũ: ꝛ pbyteris cognoscere cõsiliũ. Corona senũ multa peritia: ꝛ gliã illor timor dñi Qui diligit filium suũ assiduat illi flagella vt letet in nouissimo suo non palpet proximor hostis. Qui docz filiũ suũ laudabit i illo. ꝛ i medio dõesticor gl̃abit i illo

Regula de hystor. Si bona. Littera dñicalis .f. iij. nõas septẽ. tota cantet hyst. iiij. fe. iv. fiant cõmemo. et R. feria. in vigilia nati. bt̃e marie cantetur. Lra dñicalis .g. ij. nõis septẽbris tota cantet hysto. ꝛ tñ meõ. de scõ cuthberto si fuerit cũ ij. lec. tñ si fuerit cũ ix. lec. differat in crastinũ ꝛ fiant ibi medie lec. de scõ bertio cũ ỻ ꝛ R. de ij. noc. vnl⁹ cõfessoz rabbatis cũ meõ. ad mat. ãt. Ysteest. Et in ij. fe. ꝛ iij. fiẽt cõ meõ. ꝛ R. feriale vz in vigilia predicta Lra dñicalis .a. iij. salen. septem in choet hysto. cũ meõ. sub silentio tñ de trinita. Nulla vo pce. fiat ꝛ sõlẽme. de .s. iohe ꝛ .s. sodẽ. ꝛ miss ẽ scã sabina in ca. vz. Et v. fer ꝛ vi. fient cõmeõ. ꝛ missa dñicalis vz in festo scẽ cuthburge ỻ ginis nõ martyris pro magna missa dicit mẽor. de tcr̃m ad missã. Tamẽ si translatio scti cuthberti cõtigit cõfes. in xl. celebrata fuerit: tũc fiẽt cõmeõra vi. fe. ꝛ sabbato ꝛ missa dñicalis in v. fe. cũ ỻ. ꝛ R. de pmo noc. hysto. dñicalior in sequẽti dñica tota cantet hysto. ꝛ memo.

tñh de scō bertino. Et in ij. fer. z iij. fient cōme. z R. feriale in vigi. p̄dicta cantetur Littera dñicalis. O. iij. kalen. septē. i choek hysto. cū memo. ꝓpter ij. vs̄ de scō iobe: z fient medie lec. de scis felicet audacto. Et v. fe. ei sab. fient cōmeō: z in sequēti dñica tota cantek hysto. Et ij. fe. sequenti oia dñr de feria cū R. ferialiviz ad missaz que erit devigi. Littera dñica lis A ij. kalen. septem. tota cātetur hysto. et meō. tñh de scā curhburga. Et iij. feria z sab. fient cōmeō. z iij. noñ septem. dr R. feriale. Littera dñicak A. kalen. septē. tota canterur hysto. z fiet mēo. de scō p̄isco tñ z fe. sci egidij differak i crastinū cū expōe euāgelij. Nēo accēdit lucernā. Et in. fe. z vi. fient cōmēo. in crasti. oia dñr de fe. cū R. ferialiviz ad missā de vigi. Littera dñicalis G. iij. noñ. septē. ꝓma dñica tota cantek hysto. ij. feriez v. fiēt ꝓme. z in vi. feria sequēti dk totū seruī. de feria cū R. ferialiviz ad missā que erit devigi. ¶ Dñica prima p̄ v. kalen. septem. ad vō ān. Benedict⁹ ōs. Ypsuz capz. Benedictus de⁹ R. Antey comedam: ny⁹ O luz. v Vesprina oro. ā. Cū audisset Iob nūcioz verba sustinuit patienter: z ait si bōa suscepim⁹ de manu dñi mala aūt ꝗre non suscipiam⁹: in oībus his non peccauit Iob labijs suis neq; aliquid stultū cōtra deū locut⁹ est. ps Beati. ān. In oīb⁹ his nō peccauit Iob labijs suis neq; stultū qd cōtra deū locutus est. ps Beati. Ad matu. inuit. Laudem⁹ nomē dñi qm suauis est. In hymnis cōfitemini illi qz ipe est dñs deus nr̄. ps. Venite. Hac die incipiatur liber Iobz legak p. xv. dies vel octo dies fm q⁹ temp⁹ exigit.

VIr erat in terra hus L. i noie Iob simplex z rect⁹ actimēs deū z recedens a malo. Natiq; sūt ei septem filij z tres filie. Et fuit possessio ei⁹ septē milia ouium z tria milia camelox. Quinquaginta ꝺz iuga boum: et quingente asine et familia multa nimis. Erat q; vir illemagn⁹ inter ōs orientales. Et ibant filij z faciebant conuiuia per domos suas vnusquisq; in domo sua. R. Si bona suscepimus ꝺ manu dñi mala aūt quare nō suscipiamus. Dñs dedit dñs abstulit sicut dño placuit ita factuz est sit nomen domini benedictum. ℣. In oībus his nō peccauit Iob labijs suis neq; stultum quid contra deum locut⁹

ET mittē. L. ij. est. Dñs. Gnes vocabant tres sorores suas vt cōederēt z biberēt cū eis. Cūq; i ozbē trāsissēt dies

conuiuij: mittebat ad eos iob
& sanctificabat illos. Consurgēs=
que diluculo: offerebat holocau=
sta per singlos dicebat enim
ne forte peccauerint filij mei &
benedixerint deo in cordib⁹ suis
Sic faciebat cūctis diebꝰ ℟.
Anteq̄ comedā suspiro & tan
q̄ inundātes aq̄ sic rugit⁹ me
us: quē timor quē timebā eue-
nit mihi: & quē verebar accidit. Nō
ne dissimulaui nonne silui & iā
quieui: & venit sup me indigna
tio tua dñe. ℣ Nolo multa for
titudine cōtēdat mecū ne ma
gnitudis sue mole me p̄mat
et fortē p̄ponat contra me. Nōne

QUadā aūt die cū Lectio iij
venissēt filij dei vt assiste
rent coram dño: affuit inter eos et
sathan. Cui dñs dixit: Unde ve
nis? Qui rñdens ait Circuiui
terrā & pambulaui eā. Dixit
q̄ dñs ad eū. Nūqd cōsidera
sti seruū meū iob q̄ nō sit ei si
milis in terra: hō simplex & re
ctus ac timēs deū & recedēs a
malo. ℟ Utinā appenderent
peccata mea q̄b⁹ irā meruī Et
calamitas quā patior i statera
℣. Quasi arena maris hec
grauior appareret vñt verba
mea dolore sūt plena Et cala.
Lilia. Et cala. Lectio quarta.

ET dixit ad dñm sathan.
Nunquid frustra timet
iob deū? Nōne tu vallasti eum
& domū ei⁹: vniuersamq̄ sub
stantiā ei⁹ p circuitū. Opibus
manuū ei⁹ benedixisti: & posses=
sio ei⁹ creuit in terra. Uz extē
de manū tuā paululū: & tāge
cūcta q̄ possidet: nisi in faciē
benedixerit tibi. ℟ Quare ver
xistis sermonib⁹ veritatis ad in
crepādum verba p̄ponitis: et
subuertere nitimini amicū ve
strū. Uerūtamen q̄ cogitatis
explete ℣. Militia est vita hois
super terrā & sicut dies mercēna
rij dies ei⁹. Uerūtamen Le. ℣

DIxit dñs ad sathan: ecce
vniuersa q̄ habz i manu
tua sunt: tm̄ in eū ne extēdas
manū tuā. Egressusq̄ sathan
a facie dñi. Cū aūt quadā die
filij & filie ei⁹ comederēt & bibe
rent vinū in domo fratris sui
p̄mogeniti: nūci⁹ venit ad iob
q̄ diceret ei. Boues arabāt et
asine pascebātur iuxt eos: irru=
erūt sabei & rapuerūtq̄ omia: &
pueros percusserūt gladio: & e/
uasi ego sol⁹ vt nūciarē tibi ℟.
Induta est caro mea putredie
& sordib⁹ pulueris cutis mea
aruit & p̄tracta est. Memēto mi
dñe q̄ vent⁹ est vita mea ℣ Dies
mei sicut vmbra declinauerūt: &
ego sicut fenū arui Me R. vi

QUnq̄ adhuc ille loq̄ret
venit alius & dixit Ignis
dei descendit de celo: & tactas
oues & pueros cōsūpsit: & effu
gi ego solus vt nūciarē tibi.
Iz adhuc illo loq̄nte: venit alius

tdixit:Chaldei fecerunt tres turmas:t inuaserunt camelos et tulerunt eos:necnon et pueros percusserũt gladio:et effugi ego solꝰ vt nũciarez tibi Adhuc loquebat ille: et ecce alius intrauit t dixit Filijs tuis t filiabꝰ vescentibus panez in domo fratris sui primogeniti repẽte vehꝰ vehemẽs irruit a regione deserti:et cõcussit quatuor angulos domꝰ:q corruẽs oppressit liberos tuos t mortui sunt t effugi ego solꝰ vt nũciarẽ tibi. ℟. Paucitas dierũ meoꝝ finiet breui dimitte me dñe sine plãgã paululũ doloꝛẽ meũ: Antꝙ vadã ad terram tenebrosã t opertã morti caligine. ℣. Ecce i puluere sedeo t i puluere dormio t si mane me q̃sieris nõ subsistã. Sine Glia pa. Antꝙ. In iij. noc. ℟. Memento mei deꝰ qz vent ẽ vita mea nec aspiciat me visꝰ hois ℣. De pfundis clamaui ad te dñe dñe exaudi vocẽ meam Aꝛ ℟. Ne abscõdas me dñe a facie tua manũ tuã lõge fac a me Et fortitudo tua nõ me terreat ℣. Voca me t ego rñdebo tibi aut certe loquart tu rñde mihi. ℟. fer. Mocte os meũ pforat doloribꝰ t q̃ me comedũt nõ dormiũt a multitudie eoꝝ:sumit vestimentũ meum Cõparatꝰ sũ luto Et assimilatꝰ sũ fauille t cineri ℣. O custos hoiz ãre posuisti me cõtrariũ tibi t fcũs sũ mihimet ipi grauis parce mihi dñe nihil enim sũt dies mei. Cõpa. Glia. Et.

Lectiones p hebdoma.

Tunc surrexit Iobt scidit vestimenta suat tonso capite coꝛruẽs in terrã adoꝛauit t dixit. Nudꝰ egressꝰ sũ de vtero matris mee t nudꝰ reuertar illuc Dñs dedit dñs abstulit sicut dño placuit ita factũ est:sit nomẽ dñi bñdictũ. In oibꝰ his nõ peccauit Iob labijs suis neqꝫ stultũ q̃d ꝺ deũ locutꝰ ẽ Factũ est aũt cũ q̃dã die venissẽt filij dei t starẽt coꝛã deo:venisset qꝫ sathan inter eos:t staret in cõspectu eiꝰ t diceret dñs ad sathan:vñ venis Qui rñdẽs ait Circuiui trãt p ambulaui eã. Et dixit dñs ad sathan. Nunq̃d cõsideraſti seruũ meũ Iob qꝫ nõ sit sicꝭ et in tra:vir simplex t rectꝰ actimẽs deũ t recedẽs a malo t adhuc retinẽs innocentiam. ℣. Dñica ij. Le.

Ua aũt cõmouisti me aduersus eũ vt affligerẽ eũ frustra. Cui rñdens sathã ait Pellẽ p pellem cuncta q̃ habet hõ dabit p aia sua. Alioquin mitte manũ tuã t tãge os eiꝰ t carnẽ t tũc videbis q̃ i faciem

Orit q̃ ℟. bñdicat tibi dñs ad sathan. Ecce in manu tua ẽ:verũtamen aiam illiꝰ serua Egressꝰ igit sathan

a facie dñi: percussit iob vlcere pessimo a planta pedis vsq; ad verticē. Qui testa sanie radebat: sedens in sterquilinio Dixit aūt illi vxor sua. Adhuc tu ꝙ manes in simplicitate tua Benedic deo & morere. Lectio. iij

Dixit autē iob vxori sue. Quasi vna de stultis mulieribꝰ locuta es. Si bōa suscepimꝰ de manu dñi: mala aūt ꝙre non sustineamꝰ In oibꝰ his nō peccauit iob labijs suis Igitur audiētes tres amici iob oē malū qđ accidisset ei: venerūt singuli de loco suo. Eliphas themanites: & baldath suites & sophar naamathites. Cōdixerant enī sibi vt pariter venientes visitarēt eū & cōsolarent

Cū eleuassent Lec. iij
procul oculos suos: nō cognouerunt eū: exclamātes plorauerunt Scissisq; vestib⁹ sparserunt puluerē sup caput suum in cēlū: et sederūt cū eo i terra septē dieb⁹ & septē noctib⁹: et nemo loquebat ei verbū Videbant enī dolorē ei⁹ ee vehemētē

Post hec aperuit iob Lec. v
os suum: & maledixit diei suo dicēs. Pereat dies i ꝙ natus sū nox in ꝙ dictū ē ꝙcepto ē hō. Dies ille vertat in tenebras nō requrat eū de⁹ desuper nō sit in recordatiōe nec illustretur lumie. Obscurēt eū tenebre & vmbra mortis: occupet eū caligo & inolnat amaritudine Noctē illā tenebros⁹ turbo possideat: nec cōputet i diebus anni: nec numeret in mensib⁹. Sit nox illa solitaria laude digna. Tu autem domine.

Quare data ē misero Lec. vi
lux & vita his qui in amaritudine aie sūt Qui expectāt mortē & nō inuenīt ꝗsi effodientes thesaur: gaudētq; vehemēter cū inuenerint sepulchrū Viro cui⁹ abscōdita ē via & circūdedit eū tenebris. Ante ꝙ comedā suspiro: & ꝗsi inundantes aq̄ sic rugit⁹ me⁹. Quia timor quē timebā euenit mihi & quod verebar accidit Nōne dissimulaui: nōne siluiet quieui & venit sup me indignatio. Le.

Respōdens aūt ꝙ hebdo. Eliphas themanites dixit. Si ceperim⁹ loqui tibi: forsitan moleste accipies: sed cōceptum sermonē ꝗs tenere possit: Ecce docuisti plurimos: et manꝰ lassas roborasti. Rūdēs aūt iob ait. Militia ē vita hoīs sup terrā & sicut dies mercēnarij dies ei⁹: Sicut cerus desiderat vmbrā: & sicut mercēnarius p̄stolatur finē operis sui sic & ego habui menses vacuos & noctes laboriosas enumerauit mihi. Si dormiero dicā qñ cōsurgā: & rursus expectabo vesperam: & replebor doloribus vsq; ad tenebras. Nō enī ait

iob pcij ꝓpter iminẽtes tene
bras: nec facĕ meã operuit ca
ligo Ab oipotẽte nõ sũt abscõ
dita tyãq aũt nouerit eũ igno
rant dies illi⁹. Alij terminos
statuerũt: diripuerũt greges
alnũ pupillo⁹ abigerũt abstu
lerũt ꝑ pignore bouem vidue.
Subuerterũt paupe⁹ viã: et
oppꝛesserũt mãsuetos terre.
Alij ãſt onagri in deserto vigi
lantes ad pꝛedã egrediuntur

Regula de hyste ꝑto dñe.
Lfa dñicalis H.xv.kal.octo
bꝛis tota cãtet hysto.ꝛ fiet tm̃
meõ.de scõ lãberto ij.fe.ꝛ iij.fi
fiĕt cõme.i iiij.fe.ꝺꝛ ℟.fe.ꝛad
missã iiij.tẽpo⁹ fiat mẽo.ꝺ vi
gi.sci mathei eodĕ die ꝛ i sab.
fiet serui.de scã tecla: cũ missa
iiij.tẽpo⁹ Lfa dñicalis B.xiiij.
kalen.octobꝛis tota cãtet hy
sto.ꝛ in vi.fe.fiet serui.ꝺ scãte
cla cũ missa iiij.tẽpo⁹ Et ij.fe.
ꝺr̃ ꝺ scã maria ꝓpt̃ q̃ttuo⁹ tya
ꝛ in sab.ꝺꝛ ℟.feriale Lfa dñi
calis C ij.id⁹ septẽ.inchoetur
hysto.cũ mẽo.tm̃ nisi forte ꝓ
pter ꝓlixitatẽ tp̃is dẽat ibiꝛna
missa dñicalis oĩo differri Nul
le fiĕt cõme.ꝑ hẽb. In seq̃nti
xo dñica tota cãtet hysto.ꝛ.ij
fe.ꝺꝛ ℟.feria. Et i vi.fe.ꝛ sab.
fient cõme. Lfa dñicalis O.id⁹
septẽbꝛis inchoet hysto.cũ me.
tm̃ꝛ ad ꝑmas vs̃ exaltatõis sã
cte crucis fiat mẽo.de dñica ꝑ
uatim ꝛ de scis solẽnit. Et i v.
fe.dicat de scã maria cũ meõ.
de scõ lãberto. In seq̃nti dñicã
tota cãtet hysto.ꝛ missa de vi
gi.sci mathei in cap̃.ꝺꝛ cũ vno
Alls. Et v.fe.ꝛ sab.fient cõme.
cũ meõ.ꝺ scis ciꝑriani ꝛ iustĩ
℟.feriale nõ ꝺꝛ Lfa dñicalis G
xviij.kal.octo.inchoet hysto.
cũ meõ.ꝑriuati eodĕ mõ fiet ꝺ
trinitate: ꝛ de scis solẽnis me.
fiet.ꝛ medie lec.cũ ℟.ꝺ ij.no.
de cõi plurimo⁹ martyꝛ ℣ꝺro
ces.fiet añ crucẽ ibidĕ iiij.fer.
vi.ꝛ sab.cãtet hysto.cũ ℟ feri
ali. In iij.noc.ꝛ in sab.ad mis
sã.iiij.tẽpo⁹ fiet tm̃ meõ. ꝺ vi
gi.sci mathei. Et in v.fer.fiet
cõme.btĕ marie ꝛ eo ãno nihil
fiet de scõ lãberto. Lfa dñicalis
H.xvij.kal.octo.inchoet hy
sto.cũ mẽo.tm̃ ꝑmo fiant mẽo.
de sancto nichomede: deinde
de dominica et ꝺ trinitate sub
silentio et solennis memoria
de octauis sancte marie nulla
processio fiet et in tertia feria
fiet commemoꝛa.beate marie
virginis cum memoria de sau
cto lamberto: et in quarta fer.
v.ꝛ vi.cãtetur hysto.cũ ℟.feri
ali. In iij.noc. et ad missã q̃t
tuoꝛ temporum fiet tm̃ memo
ria de vigilia mathei. Littera
dominicalis Gxvi.kal.octo
to.cãtet hysto.ꝛ tm̃ me.ꝺ mf.
In sab.ij.ves.ꝺ oc.fiĕt cũ me.
ꝺ scis ꝺ do.ꝛ ꝺ tri.solẽnit cũ ꝓ
ce.ℱes.edithe dñe.i cẽsti.ꝛ fi.it

ſbi meꝰ. lec. de ſcō lāberto. In iij. ſe. fiet cōme vīē marie: ⁊ in v. ſe. dicatur ℟. feriale vt i hy ſtoria notatur. ¶ Dñica ꝑma p⁹. iū. idus ſeptēbris. Ad vē. ān Bñdi. ꝑs Jꝑz. Cap Bñdi et⁹ de⁹. ℟ Omitte. hy⁹. O. lux. ℣ Veſpertina ofa. ad In greſſus raphael archāgel⁹ ad thobiā ſalutauit cū dicēs gaudiū tibi ſemp ſit: cui thobias ait quale gaudiū michi erit q̄ in tenebris ſedeo ⁊ lumen celi nō video. cui angel⁹ iquit fortis animo eſto in ꝓximo eſt vt a deo cureris. ꝑs Mag. ān. Ne reminiſcaris domine delicta mea vel parentū meorum neq; vindictā ſumas de ꝑctis meis. ꝑs Mag. Ad matu. īuita. Laudem⁹ nomē dñi. ꝑs. Venite. Hac die incipiat liber thobie legat q̄ xv. dies vel q̄ octo ſm q̄tꝭ ꝓbꝰ ꝓtrū fuerit vt breue q̄ñ de tpali agit. Lec. i

Thobias ex tribu neptalim: q̄ eſt in ſuꝑioribꝰ galilee ſupra naaſon poſt viā que ducit ad occidentē in ſiniſtro habēs ciuitatē cepher. Cū capt⁹ eſſet i diebꝰ ſalmanaſar regis aſſyrioꝝ in captiuitate poſit⁹: ⁊ ñ viā veritatis nō ꝺſeruit: ita vt oia q̄ habere potuit q̄tidie cū captiuis ffrib⁹ qui ex ei⁹ genere erāt impartiret. ℟ Deꝛo dñe vt devinculo ip̄o ꝑrij hui⁹ abſoluas me aut certe deſup terrā eripias me. Ne reminiſcaris delicta mea: vel parentū meoꝝ neq; vindictā ſumas de ꝑctis meis: q̄ eruis ſuſtinētes te dñe. ℣ Oia iudicia tua iuſta ſūt ⁊ omnes vie tue miſericordia ⁊ nūc dñe memento mei. Ne re. Lectio ſecunda

Cum eſſet thobias iuniꝛ oꝛ oīb⁹ in tribub⁹ neptalim: nihil tñ puerile geſſit i opere. Deniq; cū trēt oēs ad vitulos aureos quos hieroboaz fecerat rex iſrael. Hic ſol⁹ fugiebat cōſoꝛtia oīm ⁊ ꝓgebat ad hierlm ad tēplum dñi: ibi adoꝛabat dñm deū iſrl: oia ꝓmitiua ſua ⁊ decimas ſuas fideliter offerēs: ita vt in tertio anno ꝓſelitis ⁊ aduenis miniſtraret oēz decimatōez. Hec ⁊ his ſimilia ſm legē dei puerulus obſeruabat. ℟ Omni tpe bñdic deū⁊ pete ab eo vt vias tuas dirigat. Et oi tpe cōſilia tua in ipſo ꝑmanent. ℣ Memoꝛ eſto fili q̄ñ pauperē vitā gerimus hēbis multa bōa ſi timueris deū. Et omni. Lectio. iij.

Cum fact⁹ fuiſſet vir: accepit vxoꝛē annā de tribu ſua: genuitq; filiū ex ea nomē ſuū imponēs ei: quē ab ifātia timere deū docuit ⁊ abſtinē ab oi ꝑctō. Igit cū ꝑ captiuitatē deuenīſſet cū vxoꝛe ſua ⁊ filio i citatē ninive cū oī tribu ſua: ⁊ oēs ederēt ex cibis gentilium

iste custodiuit alas suas t nūq̄
cōtaminat⁹ est in escis eoz. ℟.
Memor esto fili qm pauperez
vitā gerim⁹ habebis mlta bo
na si timueris deū. ℣. Fiducia
magna est coz sūmo deo ele=
mosyna oīb⁹ q̄ faciūt eā Hēbis

MEmor .iij. Hlie .Si.
fuit dūl thobias in toto
corde suo t occidit illi ōs grū
in cōspectu salmanasar regis
Et dedit illi ptātē quocūq̄ vel
let ire habēs libertatē quecun
q̄ facere voluisset. Pergebat
igit q̄ oēs q̄ erant i captiuita=
te et monita salutis dabat eis
℟. Sufficiebat nobis pauptas
nostra vt diuitie cōputarentur
nūq̄ fuisset pecunia ista p qua
missi sit filiū nr̄m. Baculū sene
ctutis nr̄e. ℣. Heu me fili miv
q̄d te mislm⁹ peregrinari luīn
oculoz nr̄oz. Bacu. Lec. v

QUm aūt venisset i rages
ciuitatē medoz: t ex his
q̄bus hōrat⁹ fuerat a rege hūi
set decē talenta argenti t cum
in multa turba generis sui ga
belū egentē videret: q̄ erat ex
tribu sua sub chyrographo de
dit illi memoratū pondus ar=
genti. ℟. Bñdicite deū celi et
coram oībus viuentib⁹ cōfitemi
ei. Quia fecit nobiscū mīaz su
am. ℣. Tēpus ē vt reuertar ad
eū q̄ me misit vos aūt bñdicite
Deum Quia. Lec. sexta

POst multū ūo tēpus moz
tuo salmanasar rege cū regna
ret sennacherib fili⁹ ei⁹ p eo: t
filos israel exosos haberet i cō
spectu suo Thobias pgebat p
oēz cognationem suaz t cōso=
labatur eos. Diuidebatq̄ vni
cuiq̄ put poīat de facultatib⁹
suis. Esurientes alebat. nudis=
q̄ vestimēta p̄bebat: t mortu=
os atq̄ occisos sepulturā solli=
citus exhibebat. ℟. Tēpus ē
vt reuertar ad eū q̄ me misit:
vos aūt bñdicite deū. Et enar
rate oīa mirabilia ei⁹. ℣. Bñ=
dicite deū celi: t coram oīb⁹ viuē
tibus cōfitemini ei Et enarra.
Hlia. Et. In iij noc. ℟. Tribu
lationes ciuitatū audiuimus
quas passe sūt t defecim⁹: tioz
t ebetudo mētis cecidit sr̄ nos
t sup filios nr̄os: ipi mōtes no
lunt recipe fugā nr̄am Domi
ne miserere. ℣. Peccauimus
cū patrib⁹ nr̄is iniuste egim⁹
iniquitatē fecim⁹ Dne. ℟. Nos
aliū deū nescim⁹ p̄ter dūm i q̄
speram⁹ Qui nō despiciet nos
net amouit salutē suā a gene=
re nr̄o. ℣. Indulgentiā ei⁹ fusis
lachrymis postulem⁹ t humi=
liemus aias nr̄as. Qui. ℟. fe
riale. Dīne de⁹ q̄ cōteris bella
ab initio eleua brachiū tuum
sup gētes q̄ cogitāt seruis suis
mala. Et dextera tua glorifice
tur in nobis. ℣. Allide virtutē
illoz in virtute tua cadat ⁊t⁹
illoz i iracundia tua. Et dex.

Cum dies festꝰ dñi eēt t fa
ctū esset prandiū bonū i
domo thobie dixit filio suo Va
det adducat aliquos ō terra no
stra timentes deū vt epulētur
nobiscū. Cūq; abijsset: reuersꝰ
nūciauit vnū ex filijs isrl iu gu
latū iacere in platea. Statiq;
exiliens de cubili suo relinquēs
prandiū ieiunꝰ venit ad corpꝰ
tollēsq; illud portauit ad do
mū suā occulte vt dū sol occu
buisset caute sepeliret illō Cū
occultasset corpꝰ māducauit
panē cum luctu t tremore me
morās illū sermonē quē dixit
dñs p amos pphetā. Dies fe
sti vestri conuertent in lamenta
tionē t luctū. Cūvero sol occu
buisset: abijt t sepeliuit eū Tu

Thica secunda. Lectio .i.

Arguebāt aūt illū oēs pxi
mi dicētes: iā hui⁹ rei
cā interfici iussus es: t vix fugi
sti mortī imperitū: t iterū sepe
lis mortuos Sed thobias plꝰ
timēs deū q̄ regē rapiebat cor
pora occisoꝝ t occultabat i do
mo sua: t mediis noctib⁹ sepe
liebat ea. Cōtigit aūt quadaꝝ
die fatigatꝰ thobias a sepultu
ra veniēs domū suaꝝ iactasset
se iuxta parietē t obdormiuis
set t ex nido hyrūdinū dormiē
ti calida stercora inciderēt su
p oculos eiꝰ: fieretq; cecꝰ

Hanc aūt tēptatōnē iō .L.ij

ḡmisit dñs euenire illi: vt pō
steris daret exēplū patiētie e
ius sicut sci Iob. Thobias cū
ab infantia sua semp deum ti
muerit: t mādata eiꝰ custodie
rit: nō est cōtristatꝰ cōtra deuꝫ
q̄ plaga cecitatis euenerit ei: sꝫ
imobilis in dei timore ḡmāsit
agēs gras deo oib⁹ diebus vite

Anna vxor eiꝰ .L.ij. ue
bat ad textrinū opꝰ q̄ri
det de labore manuū suaꝝ vi
ctū quē cōsequi potuisset defe
rebat. Unde factū ē vt hedu
capretū accipiēs ōtulebat do
mi. Cui⁹ cū vocē balātis vir eiꝰ
audisset dixit. Lectio quarta.

Uide ne forte furtiuꝫ sit
reddite eū dñis suis: q̄
nō licet nobis ex furto aliquid
aut edere aut cōtingē. ad hec
vxor eiꝰ irata dixit Manifeste
vana fcā ē spes tua: t elemosy
ne tue mō apparuērūt atq; his
talijs hmōi ꝺbis exprobrabat

Hanc thobias .L. vel.
ingemuit t cepit orare di
cens. Justus es dñe et oīa iudi
cia tua iusta sūt: t oēs vie tue
mia t veritas t iudiciū Et nūc
dñe memor esto mei: t ne vin
dictā sumas de pctis meis: ne
q̄ reminiscaris delicta mea vel
parentū meoꝝ q̄m nō obedi
mus p̄ceptis tuis t traditi sum⁹
in direptionē t captiuitatē
t mortē t in fabulā t i improꝫ
perium oīb⁹ nationib⁹ in quib⁹

Dixisti nos: Lect. vi
Nunc dñe inquit thobias
fm voluntatē tuā fac mecū: et
ꝓcipe i pace recipi spiritū me
um. Expedit ei mihi mori ma
gis ꝙ viuere. Eadē itaq; die cō
tigit vt sara filia raguel in ciui
tate medoz audiret iꝓperiū
ex vna ab ancillis ꝑris sui qñ
tradita fuerat septēviris t de
moniū nole asmodeus occide
rat eos moz vt ingressi essent
ad eam. Lectiones p hebdo.

Cum ꝑ culpa sua increparet puellā: respōdit et
dicēs. Numqd ex te nō videsmus filiū aut filiā suā terrā: interfectrix virox tuox? Numqd
me occidere vis sicut iā occidisti
septē viros? Ad hāc vocē grexit in superi⁹ cubiculū domus
sue: t trib⁹ dieb⁹ t trib⁹ noctibus nō māducauit neq; bibit:
sed i oratione ꝑsistēs lachrymis deprecabat deū vt ab isto
imꝓperio liberaret eā. Factū ē tertia die dū cōpleret sanctā orationē: bñdicens dñm dixit. Benedictū ē nomē tuū domine de⁹ patrū nostrox: q̄ cuz
trat⁹ fueris miam facis: t in tē
pore tribulationis pcā dimittis his q̄ inuocāt nomē tuum
Ad te dñe facie meā conuerto
ad te oculos meos erigo. peto
dñe vt a vinculo iꝓperii hui⁹
absoluas me. Tu scis dñe inq
sara q̄ nūq̄ cōcupiui virū tmā
dā seruaui animā meā ab oi ꝓcupiscentia. Regula de hystoria
Adonay vbi nūmt due commemorationes. Littera dñicalis
A. viij. kalē. octobris tota cā
tetur hystoria. Et in secunda
fe. t v. fient cōmemo. R̄. feria
le non dicitur. Littera dñicalis
B. vij. kalen. octobris tota cā
tetur hysto. Memoria tñ de
sancto firmino. Et iij. fe. t iij.
fient cōmemo. Littera dominicalis C. vi. kalen. octobris
tota cantetur hystoria. Meōria tñ de sanctis cipriano t iustina Et tertia feria t sabbato
fient cōmemora. R̄. feriale nō
dicitur. Littera dominicalis.
D. v. kalen. octobris tota cantetur hystor. cū memor. tñ de
martyrib⁹ cosma t damiano.
Et secūda feria t sabbato fiēt
cōmemora. R̄. feriale non dr.
Littera dñicalis E. xi. kalen.
octobris inchoetur hysto. priuati p̄mo meō. de scō postea d
dñicat de trinitate fient. pces.
nulla: t in dñica ad ij. vē. mathei fiat solēnis meō. de sācto
mauritio sociorūq; ei⁹. Et. iij.
iiij. t vi. feria cantentur R̄. de
hysto. cū R̄. feriali In iij noc.
t festis in his fer. contingentes non ꝓtermittantur. Et fe. v.
t sabbato fient cōmemo. Littera dñicalis. F. x. kalendas
octobris tota cantetur hysto.
t festū sci mauritij cum socijs

sus hisserak l crastio t fiet me-
de scā tecla tm. Et .iij. feria et
sab. fient cōme. ℟. feriale non
dicitur. Lra dnicalis G ix. ka
lē. octobris. tota cantet hystō
t meō. de scā tecla. Et .ij. feria
t vi. fient cōmeō. ℟ feriale nō
dr. ¶ Dnica. i. post rū. kalen.
octo. Ad vs ān Bndictus. ps
Jpm. Cap. Bndictus de⁹. ℟
Dne rex. hym⁹. O lux btā. ℣.
Ue spertina. ān. Adonay dne
de⁹ magne t mirabilis q dedi
sti salutē in manu semie: exau
di preces seruoꝝ tuoꝝ ps. M
Ad matu. tnita. Laudem⁹
nomē dnī. vrs in hystoria. Si
bona. Hac die incipiat liber
Judith t legat per hebdom.
qñ de tpe agit. Lectio prima.
Arphaxat itaq rex medo
rū subiugauerat multas
gentes imperio suo: t ipe edi
ficauit ciuitatē magnā quam
appellauit egbatanis ex lapi
dib⁹ quadris t sectis: fecitq
muros ei⁹ in altitudie cubito
rū septuaginta t in latitudie
cubitoꝝ triginta Turres vero
ei⁹ posuit in altitudie cubitoꝝ
centū. q quadrū ho eaꝝ latus
vtrūq vicenoꝝ pedum spacio
tendebat. Posuitq portas
ei⁹ in altitudine turrū. Et gli
abat quasi potēs i potētia ex
ercit⁹ sui t in glia q̄drigaꝝ su
arū. ℟ Adonay dne de⁹ mag
ne t mirabilis q dedisti salutē
in manu semie. Exaudi pces
seruoꝝ tuoꝝ ℣. Bndict⁹ es do
mine q nō derelinq⁹ preiumē
tes de te t de sua ℣ture gliātes
humilias. Exaudi. Lectio ij.
Anno igit duodecimo re
gni sui nabuchodonosoꝛ
rex assyrioꝝ q regnabat in ni-
nive ciuitate magna pugna-
uit cōtra arphaxat: robtinuit
eū in campo magḡ q appellat
ragau circa eufratem t tygri
t iadason in cāpo erioch regi
elicoꝝ Tūc exaltatū est regnū
nabuchodonosoꝛ: t coꝛ ei⁹ cle
uatū est. ℟. Dne rex oēs i ditti
one tua cūcta sunt posita: nō
est q possit resistere voluntati
tue. Libera nos ꝓpter nomē
tuū. ℣. Exaudi dne oꝛōem no
strā t cōuerte luctū nrm in gau
diū. Libera. Lectio. iij.
Et misit ad ōsqui habi-
tabant in cilicia t damasco et
libano: et ad gentes q̄ sunt in
carmelo t cedar t inhabitātes
galileā in cāpo magno esdre
lon t ad ōs qui erant in sama
ria t trans flumen Iordanem
vsq in hierlm: t oēm terrā ieſſe
quousq queniat ad mōtes e-
thiopie. ℟ Dnator dn⁹ celoꝝ
t terre creator aquaꝝ rex vni
uerse creature tue Exaudi oꝛō
nē seruoꝝ tuoꝝ. ℣. Tu dne cui
humiliū sp t māsueroꝝ placu
Alt depcatio. Ex. Elia. Ex
Ad hos oēs misit N. iiij

nuncios nabuchodonosor rex assyriox q̃ cõvno sio cõtradi xerunt:et remiserũt eos vacuos ac sine honore abiecerunt. Tũc indignat⁹ nabuchodonosor rex ad oẽm terrã illã ⁊ iurauit per regnũ ⁊ thronũ suũ q defenderet se de omibus his regionib⁹.℟. Spem in alium nunq̃ habui preter in te deus israel. Qui iraſceris ⁊ ppicius eris ⁊ oia pctã hoim in tribla tõe dimittis.℣. Dñe de⁹ rex celi et terre respice ad humilitatẽ nr̃am. Qui. Lectio.v. Unc vocauit holofernez principẽ militie sue:⁊ dixit ei. Egredere aduersũ regnũ omne occidẽtis:⁊ ꝰ eos p̃cipue q cõtempserũt imperiũ meum. Tunc holofernes vocauit duces ⁊ magistratus virtutũ assyriox ⁊ dinumerauit viros in expeditionẽ sicut p̃cepit ei rex. ℟. Cõfortame rex sctõx pncipatũ tenẽs. Et da sermonẽ rectũet bñsonantẽ in os meũ.℣. Da nobis dñe locuz pnie ⁊ ne claudas oza canẽtiũ te dñe Et Et p̃fectus est holo- l.vi. fernes ⁊ oĩs exercit⁹ cum quadrigis ⁊ equitibus ⁊ sagittarijs q cooperuerũt faciẽ terre sicut locuste. Et cecidit tior illius sup̃ os inhabitantes fraz Tantusq̃ metus ꝓuicijs illis incubuit:vt vniuersax vrbiuz habitatores pncip̃es ⁊ hõrati sunt cũ ppͥis exirẽt in obuiãvenienti:excipientes eũ cozõis lampadib⁹ ducẽtes chorosin tympanis ⁊ tybijs.℟. Laudate dñm deũ nr̃m q nõ deseruit sperantes in se:⁊ in me adimplcuit miazsuã quã pmisit domui israel.℣. Laudate dñz ões gẽtes ⁊ collaudate eũ ões ppli Qui. Hlia. Qui. In.iij.nocte ℟. Tribulatões ciuitatũ auẽ ℟. Nos aliũ deũ nescim⁹. req re hec duo ℟ta in hystõ ꝓxia p̃cedẽ.℟. feriale. Vos q i turribus estis aperite portas dñs oẽs fecit virtutẽ Et victoriam dedit de inimicis nr̃is.℣. Laudate dñz deũ nr̃z q nõ deseruit sperantes in se. Et victoriam.

Lectiones per hebdom.

Recepat holoferni nabuchodonosor rex vt omẽs deos terre exterminaret vez vt ipe solus diceret de⁹ ab his natõnib⁹ q̃ potuissent holofernis potentia subiugari. Tũc audientes hec filij isrl q hitabãt i iudea:timuerunt valde a facie ei⁹ Tremor etiã ⁊ horror inuasit sensus eoꝝ ne hoc faceret hierlm et tẽplo dñi qđ fecerat ceteri ciuitatib⁹ ⁊ tẽplis earuz Et miserũt i oẽz samariã p circuitũ:⁊ muris circũciderũt vicos suos ⁊ cõgregauerunt frumẽta in p̃paratõe pugne. Achior dux oim filiox amõ dixit ad holofernẽ. Si digneris audi-

re me dñe me⁹ dicã veritatẽ in cõspectu tuo de ppto isto ꝙ in mõtanis hitat t non egrediet vũ falsũ ex ore meo. Tu autẽ Regula de pyntoria Adapiat vbi due cõmeõ. fiunt Lra dñicalis H kal. octo. cantek tota hystoria t meõ. tñ de scõ meloro. th in sabba. fient meõ. de. s. meloro de dñica t de trini. pri vatim. t nulla ꝓcess. fiet t festũ scõꝝ differak in crasti. t fiẽt ibi meõ lec. de scõ leodegario: t. v fer. t sab. fient cõme. t. iiij. fer. in eadẽ hebdo. vnũ R. feriale dicatur. t aliud i vigi. simõis t inde. Jn. ij. hebdo. v. fer. et sabba. fient cõme. Jn. iij. heb. iij. fer. t vi. fiẽt cõme. t in sab. totũ fiat de festo vndeciz milia virginũ. Jn. iiij. heb. iij. fe. et v. fiẽt cõme. Lra dñical. B in sabba. fiẽt ves. de scis remigio germano t bauone. memo. de dñica t de trinita. ꝓcess. fiet vi. noñ. octob. cantek hysto. et med. lec. de. s. leodegario. Et iij. fe. et sab. fient cõmeõ. t iiij fe. eiusdẽ heb. dñ R. de. ij. nec. hysto. dñicalis vnũ feriale R. dñ in crasti. scti luce euangeli. t aliõ i vigi. simõis t inde. Jn ij. heb. ij. fe. t iij. fient cõmeõ. Jn. iij. hebd. v. fe. t sab. fiẽt cõme. Jn. iij. heb. ij. fe. t sab. fiẽt cõme. Lra dnical. O. v. nõas octo. tota cãtek hyst. Et. iij. fe. t vi. fiẽt cõmemo. t. iiij. fe. p⁹ festũ sctiluce euãge. vnũ R. feriale dz t aliud in crastinũ simonis t inde. Jn. ij. heb. ij. fe. t. iij. fiẽt cõme. Jn. iij. heb. vi se. t sabbato fiẽt cõme. Jn. iiij. heb. iij. feria t sabb. fiẽt cõme. Lra dñical O. iiij. noñ. octob. tota cãtek hysto. Et. ij. fe. t sab bato fiẽt cõme R. feria. ꝑmũ dz fe. v. post festũ sctẽ luce euãge. t. ij. in crastio simonis et inde. Jn. ij. heb. ij. fer. t sabba. fient cõmeõrstões. Jn. iij. hebd. iij. fer. t sabba. fiẽt cõmẽo. Jn. iiij heb. ij: fer. t. vi. fiẽt cõme. Lra dñical. A. iiij: kal. octo. tota cã tetur hysto. fer. vi. t sabb. fient cõme. R. feriale dz ꝑmũ i cra stino scãꝝ vndeci milia virgi nũ. t. ij. in vigil. simonis et in de. Jn. ij hebd. iiij. fe. t sabba. fiẽt cõme. Jn. iij. heb. iij. t. vi. fer. fiẽt cõme. Jn. iiij. hebd. vi. se. t sab. fiẽt cõme. Jn. v. hebd iij. fe. t v. fiẽt cõme. Lra dñi calis. H. iij. kal. octo. inchoek hysto. ꝑuati cũ memo. tñ eod mõ de trini. t ꝓcessio nulla Et v. fe. t sab. fiẽt come. t k. prima do. fiẽt meõ k. de. s. fide xg. t in pri. do. p⁹ festũ sci luce euãge. tota cãtek hysto. t. v. fe. seq̃nti dñr R. feriatia. Jn. ij. heb. iij. fer. t sabba. fiẽt cõme. Ju. iij. hebd. v. fe. t sab. fiẽt cõme. Jn iiij. heb. iij. fe. t sabb. fiẽt cõme. Jn. v. heb. iij. fer. t. iiij. fiẽt cõ memo. t missa de vigil. simõis

et iude in capitulo dicit cum alleluia de cõmuni plurimorũ martyrũ. Lra dñica. G. ii. kalendas octobris inchoat hystoria ꝑ quatim cũ memo. tñ eodẽ mõ de trinitate. ꝛ ꝓcess. nulla. Et in dñica ad. ii. vs̃ fiat meõ. de do. in primis sub silẽtio. deinde meõ. de scis solẽnit fiant iiii. ꝛ. vi. fer. dñr. ℟. de. i. noc. ꝛ. ii. noc. eiusdẽ heb. ꝛ. v. fe. et sab. fient cõme. ℣. ferialia. dicũtur. primũ in vigi. sl monis ꝛ iude: et. ii. in crastio sl mõis et iude. Jn. ij. heb: ij. fer. ꝛ. vi. fient cõmeõ. Jn. iii. heb. vi. fe. ꝛ sabba. fient cõme. Jn. iiii. heb do. ij. fer. et vi. fient cõmeõ. Jn v. heb. iii. fe. ꝛ sab. fiẽt cõmeõ. ¶ Dñica. i. post. v. kal. octo. Ad. vs̃. ãn. Bñdict⁹. ꝑs. Jꝰ Laꝑ Bñdict⁹ de⁹. ℟. Tua est potẽcia. ỹ⁹. O lux. ỹ⁹. Uespꝛ tia oꝛõ. ã. Adaperiat dñs coꝛ vestrũ in lege sua ꝛ in ꝓceptis suis ꝛ faciat pacẽ. ꝑs. Magñ. Ne sequẽtes ãe seruiũt hyto. Adaperiat en sabb. ad vs̃. ꝙdiu cantabit⁹ up Wag. vl ad meõ. de dñica. qñ de festo ix. lc fit seruitiũ. ãn. Da pacẽ dñe in diebus nr̃is qꝛ nõ est ali⁹ q̃ pugnet ꝓ nobis nisi tu de⁹ nr̃. ꝑs Wag. ãn. Tua est potẽcia tuũ ẽ regnũ dñe: tu es superoñes gentes da pacem dñe in dieb⁹ nostris alla. ꝑs. Wag. ãn. Accingimini filij potentes ꝛ festo/ te parati in prelio qñ melio⁹ ẽ nobis mori in bello q̃ videꝛ mala gentis nr̃e et scõꝛ sicut fuerit voluntas ꝛ celo sic fiat. ꝓ. Wãn Exaudiat dñs oꝛõnes vrãs ꝛ reconciliet vobis nec vos deserat in tpe malo dñs de⁹ noster ꝑs Wag. Ad matu. inuitato. Adaperiat dñs coꝛ vr̃m i lege sua Et in ꝓceptis suis ꝛ faciat pacẽ. ꝑs. Uenite. Hac die incipiatur liber machabeoꝝ ꝛ legatur vsq; ad ꝑmã dñicã p⁹ v. kal. nouẽ. qñ de tpali agit. k. i.

Et factum est post q̃ ꝙcessit alexãder philippi rex macedo qui primus regnauit in grecia: egressus de terra cethim: dariũ rege persarũ ꝛ medoꝝ. et cõstituit prelia multa: ꝛ omniũ obtinuit munitiones ꝛ interfecit reges terre: ꝛ ptrãsiit vsq; ad fines terre. ℟. Adaperiat dominus coꝛ vestrum in lege sua: ꝛ in preceptis suis ꝛ faciat pacẽ in dieb⁹ vr̃is. Lõcedat vobis salutez ꝛ redimat vos a malis. ỹ. Exaudiat dñs oꝛationes vestras ꝛ reconcilietur vobis nec vos deserat in tẽpoꝛe malo Concedat vobis salutem. Lectio secunda.

Et spolia multitudinis gẽtium ccepit: ꝛ siluit ꝛra in ꝓspectu eius Et ꝓgregauit virtutẽ ꝛ exercitũ fortẽ nimis ꝛ exaltatũ: ꝛ eleuatũ ẽ coꝛ ei⁹ Et obtinuit regiões gẽtiũ ꝛ tyrãnos ꝛ

facti sunt illi in tributū. Et p̄ hec decidit i lectū t cognouit qz mozerek. ℟. Exaudiet dñs oz̄ones vestras t reco͞siliek vobis ne evos deserat in tpe malo. Dñs de⁹ noster. ℣ Adiuuet dñs eozvsm i lege suaz in p̄ceptis suis t faciat pacez. Dñs.

ET vocauit pueros Re. ui nobiles q̄ secū erāt nutriri a iuuentute sua: t diuisit illis regnū suū cū adhuc viuēt. Et regnauit alexander ānis duodecim mozt̄uus ē. Et obtinuerūt pueri ei⁹ regnū vnusq̄sq; in loco suo. ℟ Tua ē potentia tuū regnū dñe tu es super oēs gētes. Da pacē dñe in diebꝰ nr̄is. ℣ Creator oim de⁹ terribilis t fortis iustus t miseri cors. Da pacē. Glia Da L. sicut

ET imposuerūt sibi oēs diademata p⁹ mozte ei⁹ t filij eoz p⁹ eos ānis multis: t mltiplicata sūt mala i terra Et exijt ex eis radix pctī āthiochus illustris fili⁹ anthiochi q̄ fuerat rome obses: t regnauit in ano centesimo tricesimo t septimo regni grecoz ℟ Cōgregati sūt inimici nr̄i: t gloriant̄ in virtute sua cōtere fortitudinē illoz dñe t dispge illos: Ut cognoscāt qz nō ē alius qui pugnet p nobis nisi tu ds noster. ℣ Disperge illos i virtute tua et ds̄true eos protector noster dñe Ut eo. Lectio qnta

IN diebus illis exierūt ex isrl filij iniqui t suaserūt multis dicentes. Eam⁹ t disponam⁹ testamentū cū gentib⁹ q̄ circa nos sūt: qz ex q̄ recessim⁹ ab eis inuenerūt nos mlta mala. Et bon⁹ vis⁹ ē sermo in oculis eoz: et destinauerūt aliqui de pplo t abierūt ad regē t dedit illis potestatē vt facerēt iustitiā gentiū. ℟ Impetū inimicoz ne timueritis memores estote quō salui fcī sūt patres nr̄i. Et nūc clamemus in celū t miserebitur nr̄i de⁹ nr̄. ℣. Memētote mirabiliū eius q̄ fecit pharaōi t exercitui ei⁹ in mari rubro Et nūc. Lec. vi

ET edificauerūt gymnasiū in hierosolymis ꝟz leges nationū: t fecerūt sibi p̄puria: t recesserūt a testamento scō. Et iūcti sūt nationib⁹ t venūdati sūt vt facerēt malum Et paratū ē regnū in conspectū anthiochi t cepit pugnare in terra egypti: vt regnaret sup duo regna. Et intrauit anthiochꝰ in egrptū in multitudine grauī: i currib⁹ t elephantis et equitib⁹ t copiosa nauiū multitudine. ℟. Refulsit sol i clipeos aureos et resplēduerūt montes ab eis. Et fortitudo gentiū dissipata ē. ℣. Erat ei exercit⁹ magn⁹ valde et appropiauit iudee t exercit⁹ ei⁹ in p̄liū. Et for. Glia. Et. In ij no.

℟. Ornauerũt faciẽ tẽpli coronis aureis ⁊ dedicauerũt altare dño. Et fcã ẽ leticia mag̃ ppło ℣ In hymis ⁊ pfessiõib⁹ bñdicẽb ãt dñz. Et ℟ In hymnis ⁊ pfessiõib⁹ bñdicẽbãt dñz q̃ mag̃ fec̃ i isrl ⁊ victoriã dedit illis dñs ops. ℣ Ornauerunt faciẽ tẽpli coronis aureis ⁊ dedicauerũt altare dño. Quiẽ. fer. Cõgregate sũt gẽtes i mltitudine vt dimicẽt ꝓ nos. Et ignoram⁹ q̃d agere debeam⁹. Die de⁹ ad te sũt oculi nri ne pream⁹ ℣ Tu scis q̃ cogitant in nos quõ poterim⁹ subsistẽ añ faciẽ illoꝝ nisi tu adiuues nos: Et. ℟ Dixit iudas simoni fratri suo: elige tibi viros ⁊ vade libera frẽs tuos i galileã Ego aũt ⁊ ionathas ff me⁹ ibimus i galaditim. Sicut fuerit volũtas in celo sic fiat ℣ Et nũc clamem⁹ in celũ ⁊ miserebitur nri. Sicut. Lec. ỿ hebd̃.

ET fact⁹ ẽ plãct⁹ magn⁹ i isrl ⁊ in oi loco eoꝝ cõgemuerũt principes ⁊ sacerdotes iuuenes ⁊ ỿgines ihirmati sũt: ⁊ speciositas mlierꝝ imutata ẽ Oĩs marit⁹ supflt lamẽtũ: tq̃ sedebãt in thoro maritali lugebãt. Et cõmota ẽ terra sup hitantes i ea ⁊ vniuersa dom⁹ iacob induit cõfusionẽ. Et p⁹ duos ãnos misit rex p̃ncipem tributoꝝ i ciuitates iuda: ⁊ venit hierim cũ turba mltã ⁊ magnã locut⁹ ẽ ad eos ỿba pacifica in dolo ⁊ crediderũt ei. Et irruit sup ciuitatẽ repẽte: ⁊ percussit eã plaga magna: ⁊ pdidit pplm multũ ex isrl. Et accepit spolia ciuitatis ⁊ succendit eã igni: ⁊ destruxit domos ei⁹ ⁊ muros ei⁹ ⁊ captiuas duxit mlieres ⁊ natos. ℣ Dñica. y.

ET scripsit rex anthiochus. i. ei⁹ oi reg̃ suo vt eẽt oĩs pplṡ vn⁹. Et reliq̃rũt vnusq̃sq; legẽ suã ⁊ cõsenserũt oẽs gẽtes ꝛm verbũ regis anthiochi Et multi ex isrl cõsenserũt ei ⁊ sacrificauerũt idolis ⁊ coinq̃nauerũt sabbatũ. Lectio scda

ET mulieres q̃ circũcidebãt filios suos trucidabãt ꝛm iussũ regis anthiochi ⁊ suspẽbant pueros a ceruicib⁹ ⁊ eos q̃ circũcidebãt eos trucidabant. Et multi de popuo israel diffinierũt apud se vt nõ mãducarẽt imũda ⁊ elegerũt magis mori q̃ cibis coinq̃nari

IN dieb⁹ illis Surrexit mathatias fili⁹ iohãnis fili⁹ simeonis sacdos ex filiis ioarib ab hierl ⁊ cõsedit in mõte modi: ⁊ hẽbat filios q̃nq; iohãnã q̃ cognominabat gaddis ⁊ simonẽ q̃ cogminabat thassi: ⁊ iudã q̃ vocabatur machabe⁹ ⁊ eleazarũ q̃ vocabat abarõ: ⁊ ionathã qui vocatur apphus. Le. viij

ET scidit matathias ⁊ filij

ei⁹ vestimēta sua ꝛ oquerūt se
cilitijs plāxerūtq; valde ꝛ ve-
nerūt illuc q̄ missi erant a rege
ātiochovt cogerēt eos q̄ fu-
gerant in ciuitatē modin imo
lare ꝛ accēdere thura: ꝛa lege
dei sui discedere. Lec. v.

ET multi ex isr̄l cōsentien
tes accesserunt ad eos ꝫ mata
thias ꝛ filij ei⁹ ꝫstanter steterūt
Et rūdentes hi q̄ missi erāt a
rege ātiocho: dixerūt matathie
ꝓpositus ciuitatis clarissim⁹ ꝛ magn⁹
es in hac ciuitate ꝛ ornat⁹ filijs

ERgo accede r.vi ffib⁹
port fac iussū regis sicut
fecerūt oēs gentes: ꝛ viri iuda
ꝛ q̄ remāserūt in hierl̄z: ꝛ eris
tu ꝛ filij tui inter amicos regis
ꝛ amplificab⁹ auro ꝛ argento.

ET rūdit Lec. phebs.
matathias ꝛ dixit magna
voce. Et si oēs gētes regi ātio
cho obedīūt vt discedāt vnus
quisq; a seruitute legis patrū
suoꝝ ꝛ cōsentiāt mādatis eius
Ego ꝛ filij mei ꝛ ffres mei obedi
emus legi patrū nostroꝝ ꝓpo
siti⁹ nobis sit ōs nō ē nob vti
le relinquere legē ꝛ iusticias ōi
Et vt cessauit loq̄ ꝛba hec ac-
cessit quidā iudē⁹ in oim ocul
sacrificare idolis sup aras in ci
uitate modin ſm iussū regis Et
vidit matathias ꝛ doluit: ꝛ cō
tremuerūt renes ei⁹ ꝛ accēsus
ē furore ei⁹ ſm iudiciū legis: ꝛ i
liens trucidauit eū sup aras
Sztvix quē miserat rex ātio
ch⁹ q̄ cogebat imolari occidit
in illo tpe ārā destruxit. Tu.

Dñica tertia. Lectio prima

ET exclamauit voce mag̃
matathias in ciuitate di
cens: Ois q̄ zelum legis hab ꝫ
statuēs testm̃ exeat p⁹ m̃ Et fu
git ipe ꝛ filij ei⁹ i mōtes: ꝛ reli-
querūt quecūq; hēbant in ciui

ET circuiuit Lec. ij. tate
matathias ꝛ filij ei⁹ ꝛ ami
ci ꝛ destruxerūt aras ꝛ circunci
derūt pueros ī circūcisos q̄q; ī
uenerūt in finib⁹ isr̄l ī fortitu-
dine: ꝛ psecuti sūt filios supbie
ꝛ ꝓsperatū ē op⁹ manuū eorū

ET appropiāquerūt Le. iij
dies matathie moriendi
dixit filijs suis. Nūc ꝓ fortata
ē supbia ꝛ castigatio ꝛ tps euer
sionis ꝛ ira indignatōis. Vos
g̃ filij emulatores estote legis
ꝛ date aīas vras p testamento
patrū ꝛ virilit agite ī lege r.iij

QUia cū feceritis qđ vobis
ꝓceptū ē a dño dō vro in
tpo gliosi eritis Ecce ego sim̃ ffrs vr
scio qđ vir ꝓsilij ē ipz audite sp
ꝛ ipe vobis erit pf Le. v.

ET iudas machabe⁹ fortis
virib⁹ a iuuentute sua ꝓnceps
militie sit vob: ꝛ ipe ager ppli
bellū: ꝛ adducetis ad vos oēs
fcōres legis ꝛ vindicate vindictā

ET hēdixit r.vi ppli vt
eos ꝛ apposit⁹ ē ad prēs
suos ꝛ defūct⁹ ē cētesimo q̄dra

gessimo sexto ãno: ꝛ sepꝛ⁹ est i sepulchꝛis patrũ suoꝝ i modi ꝛ planxerũt eũ oĩs isrł plãctu magno. Lec. per hebdo.

ET surrexit iudas ꝙvocabaꝛ machabe⁹ filiꝰ eius ꝓ eo: ꝛ adiuuabãt eũ õs frẽs eiꝰ ꝛ vniuersi ꝙ se cõtũxerũt pfi eiꝰ ꝛ ꝓliabãtur ꝓliũ isrł cũ letitia Et dilatauit gl̃iaꝫ ppło suo: ꝛ induit se lozicã sicut gygas ꝛ succinxit se arma bellica sua i pꝛeliis et ꝓtegebat castra gladio suo. Silis factꝰ leõi i opib⁹ suis: ꝛ sicut catulꝰ leonis rugiẽs i venatõe sua. Et pambulauit ciuitates iude: ꝛ pdidit õs ipi os ex eis ꝛ auertit irã ab isrł: ꝛ noĩatꝰ ẽ vsq; ad nouissimũ fꝛe ꝛ ꝯgregauit pelites. Et cõgregauit appolloniꝰ gẽtes: ꝛ a samaria ꝛ turbã magnã ad bellãdũ ꝯtra isrł ¶ Dnica.iiij Le.i.

ET cognouit iudas ꝛ exiit obuiã ei ꝛ percussit ꝛ occidit eũ: ꝛ ceciderũt vulnerati mꝛti ꝛ reliq; fugerũt ꝛ accepit spolia eoꝝ ꝛ gladiũ appollonij ab stulit iudas ꝛ erat pugnãs i eo

ET audiuit ł.ij.oib⁹ dieb⁹ serõ ꝓnceps exercitꝰ syrie q; ꝯgregauit iudas ꝯgregatõnẽ: ꝛ ecclias fideliũ secum ꝛ ait

HAbiã mihi nomẽ ꝛ L.iij gl̃iabor i regno: ꝛ debellabo iudã ꝛ eos qui cũ eo sũt: q̃ spernunt verbum regis L.iiij

ET exiuit iudas obuiã illi eũ paucis. Ut aũt vidꝛt exercitũ veniẽtẽ sibi obuiã dixꝛt iude. Quõ poterimꝰ pauci pugnare cõtra multitudiez tantã ꝛ tã fortẽ? Et nos fatigati sumꝰ ieiunio ꝯodie Tu aũt dñe miserere. Lectio quinta

ET ait iudas Facile ẽ concludi multos in manib⁹ paucoꝝ: ꝛ nõ ẽ differẽtia in cõspectu dei celi liberare in multis aut i paucis: q; nõ i multitudine exercitꝰ victoria belli sꝫ ꝑ celo fortitudo est. Lec. vi.

VOs aũt ne timueritis Ut cessauit loq; subito i eos insiluit. Et cõtritꝰ est ferõ ꝛ exercitꝰ eiꝰ in cõspcũ ipiꝰ. Et cecidit timoꝛ iude ac fratruꝫ eiꝰ ꝛ fortitudo super omnes gentes q̃ erant i circuitu eoꝝ Le.ꝓ

ET peruenit ad hebdo. regem nomẽ eiꝰ ꝛ de prelijs iude narrabãt oĩs gẽtes. Ut audiuit rex anthiochꝰ sermones istos iratꝰ est ait: ꝛ misit ꝯgregauit exercitũ vniuersi regni sui castra fortia valde ꝛ aperuit erariũ suũ ꝛ dedit stipẽdia exercitui i annũ. Et mãdauit illis vt eẽnt pati ad oĩa ꝛ cogitauit ire in persidem ꝛ accipere tributa regionum ꝛ cõgregare argentum multum. et reliquit lysiã nobilez de genere regali super negocia regis ꝛ vt nutriret antiochũ filiũ suum donec rediret. Et tradidit ei dimidium exercitum et elephantes ꝛ mandauit ei de

omnib⁹ q̄ volebat: et de ihabitantib⁹ iudeā t hierl̄z: t vt mitteret ad eos exercitū t ad cōterendā t extirpandā virtutem isrl̄ t reliquas hirlm t auferendā meōriā eox de loco: t vt cōstitueret hitatores filios alienigēas in oib⁹ finib⁹ eox t sors te distribueret terrā eox. Tu.

℣ Nica v. Lectio prima.

ET elegit lysias ptolomeum filiū dorimini t nicanorē t gorgiā viros potentes ex amicis regis: et misit cū eis quadragita milia virox t septē milia equitū vt irēt in terrā iuda t vastarēt eam sm verbū regis. Lectio secūda.

ET vidit iudas: t frēs ei⁹: q̄ multiplicata sūt mala i terra: t exercitus applicabat ad fines eox: t ieiunauerūt t induerūt se cilitūs: t cinerē posuerūt in capite suo: t sciderūt vestimenta sua: t clamauerūt voce magnā Quid facie (i celū dicētes) m⁹ istis t quo eos ducemus? Ecce nationes cōuenerūt aduersū nos vt nos dispdant Tu scis q̄ cogitāt in nos: quō poterim⁹ subsistere añ faciem illox nisi tu adiuues nos. Tertiū

ET ait iudas. Accingimini t estote filij potētes: este parati mane vt pugnetis aduersus nationes has q̄ cōuenerūt dispdere nos et sanctā nrā. Quia melius est nobis mori i bello q̄ videre mala gentis nre t sanctox

SIcut fuerit voluntas Ps. v. in celo sic fiat. Et cū dies fact⁹ esset viderūt castra gētiū valida t loricatos t eqtat⁹ in circuitu eox: t hi docti prelio. Et ait iudas viris q̄ secū erant Ne timueritis virtutem illox t impetū eox ne formidetis. Memētote quō salui facti sūt patres nri in mari rubro. Ps. vi

ET nūc clamem⁹ in celum t miserebit nri de⁹ Et meōr erit testamēti patrū nrox: et cōteret exercitū istū añ faciē nram hodie et scient oēs gētes q̄ est de⁹ q̄ redimat et liberet israel Tu. Lectiones p hebdomadā.

ET leuauerūt alienigene oculos suos t viderūt eos venientes ex aduerso t exierūt de castris in prelium. Et tuba cecinerūt hi q̄ erāt cū iuda t cōgressi sūt t cōtriti sūt gentes t fugerūt i cāpū nouissimū t ceciderūt ex illis vsq̄ ad tria milia virox. Et reūsus est iudas t exercitus eius ad spolia castrox t acceperūt aurū multum t argentū t iacinctū t purpuram marinā: t opes magnas t cōuersi hymnū canebāt t benedicebant in celū deū q̄m bonus est q̄m in seculū mia eius Et facta est sal⁹ magna in isrl̄ in die illa. Dixit iudas ad fratres ei⁹. Ecce cōtriti sūt inimici nri. Ascēdam⁹ mūdare sca et

renouare:t obtulerũt sacrificium ſm legẽ ſup altare olocaustox nouũ qđ fecerãt. Et cecidit oĩs ppls in faciẽ t adorauerũt t bñdixerũt in celũ eũ q̃ ꝓsperauit eis Et fecerũt dedicationẽ altar̃ diebus octo tob tulerũt olocausta cũ leticia et salutaria laudis:t ornauerũt faciẽ templi coronis aureis et dedicauerũt portas t facta est leticia magna in ppło t ablatus est opprobriũ gẽtiũ. ¶ Regula de hystoria **Vidi dñe.** vbi finiunt due cõmeõ. Lra dñicalis H tiij.kal.nouẽbris tota cãtetur hystoria.t ij.fer.seq̃n.dr ꝑmũ R̃ feriale.t vi.fe.et sab.fiẽt cõmeõ.t.ij.R̃. feriale dr̃ crastino scĩ iiii pape Jn.ij.heb.iii. fer.t vi.fiẽt cõme. Jn.iii.heb. iii.fer.t sab.fiẽt cõmẽo. cũ memõ tñ de oct.scti martini. Jn iiii.heb.iii.fer.t vi. fiẽt cõme. Jn.v.heb.iij.fer.t sab.fiẽt cõmeõ. Lra dñicalis B iij.kal.nouẽ.tota cantet hysto. Et v.fe. et sab.fiẽt cõmeõr. R̃.feriatia dñr.ꝑmũ vi.fe.eiusdẽ hebd̃.t ij.in crastinũ scĩ leonardi. Jn ij.heb.v.fer.t sab.fiẽt cõmeõ. Jn.iii.heb.ii.fer.t sabb.fient cõmeõ. Jn.iiii.heb.ij.fe.t sab fient cõmeõ. Lra dñicalis. C. ij.kal.nouẽb.cantet hystoria cũ med̃.ka.de.s.q̃ntino:t meõ de eo ad vẽ.tad mak.t ad missã de do.t mis.de vigi.in capi. dr.sine altq̃ meo.cũ hoc **Alia Mirabilis.** r.fe.t vi.fiẽt cõme. R̃.fer nõ dr̃ ullo anno. Jn. ii. heb.iiii.fe.t vi. fiẽt cõme. Jn iii.heb.v.fe.t.vi.fiẽt cõme.et meõ.tñ de oc.s.marti. Jn.iiij heb.iiii.fe.t sab.fiẽt cõmeñ. Lra dñicalis. O kal nouẽb.incipiẽt hysto.ꝑuati cũ meõ. tñ etiã t de trinit̃.ꝑces. nulla.et v.fe.t sab.fiẽt cõme. R̃.feria. nõ dñr Jn.ii.heb.iii.fe.t sab. fiẽt cõme. Jn.iii. hebd̃.v.fe.t sab.fiẽt cõme. Jn.iiii.heb.vi. fe.t sab.fiẽt cõmeõ. Lra dñicalis Q iiij.nonas nouẽ.cãtetur hysto.t med̃ ke. de martyri.eustachio sociorũq; ei⁹ cũ meõ d̃ eisdẽ ad matu.t ad missã. Jn sab.fiet me.tñ de do.ꝑuatim. ꝑces.nulla fiet. Cõmeõ.aĩarũ differãt in crastinũ t in.iii.fe. t sab.fient cõmeõ. R̃.fer.nõ dñr. Jn.ij.heb.ij.fe.t vi.fient cõme. Jn.iii.heb.iiii. fe.t vi. fient cõmeõ Jn.iiii.heb.v.fe. t vi.fient cõme. Lra dñicalis E iii.nonas.nouẽb. tota cãtet hysto. Et in.iii.fer.t sabb.fiẽt cõme. R̃.feria. dñr̃ crasti.s.leonardi. Jn.ii.hebd̃.iii.fe.t.v. fient cõme. Jn.iii. heb.iii.fe. t v.fiẽt cõme. Jn.iiii.heb.iiij fe.t.v.fiẽt cõmeõ. Lra dñicalis G.ij.nonas.nouẽ. tota cãtet hysto.t.ij.fe.t sab.fiẽt cõmeõ. R̃ feria.dñr.ꝑmũ in crasti.s.edmũdi regis.ij.fer.iiii.p⁹ festũ

scī lini pape Jn.ti.heb.ti.fe.t
tiii.fient cōme. Jn.tii.heb.ti.
fe.t sab.fient cōmeō. Jn.tiii
heb.tii.fe.t sab.fiēt cē memo.
¶ Dñica prima post v. kalē.
nouēbris adv̄s.ān **Bñdict⁹.**
p̄s.Jbm. Lap̄ **Bñdict⁹ deus.**
℟. Aspice dñe de. hy⁹ **Qui**
℣. Uespertina. ān. **Uidi dñm**
sedentē sup soliū excelsū t ple
na erat oīs terra maiestate ei⁹
t ea q̄ sub ipo erant replebāt
templū. p̄s **Mag.** Me sequē.
āc serutūt hyste. **Uidi dñm.** q̄
diu cantabit in sab.sup **Mag**
vel ad meō. de do.cū ō aliquo
festo.ix.lec.fit fuitiū **Ad Du**
ro tuo inexpugnabili circūcin
ge nos oñe t armis tue poten
tie ꝓtege nos ꝙ de⁹ nr̄.p̄ **M.**
ān. **Qui** celoꝝ continens thro=
nos t abyssos intueris domi
rex regū montes pōderas ter
rā palmo ꝛcludis exaudi nos
dñe in gemitib⁹ nr̄is. p̄s. **M.**
ān. **Sustinuim⁹** pacē t nōvelt
dñe sup nos q̄ sluim⁹ bona t ec
ce kbatio coguim⁹ dñe petā no
stra ne ineternū trascaris no=
bis de⁹ isrl. p̄s **Mag.** Si ꝙ i
v.do.in mense nouēbris forte
cōringe.tūc repetat ān. **Qui**
celoꝝ. ad vō i sab.v.dñice **Ad**
matu.iurato **De⁹** rex celestis
Qui sedes in throno miserere
nobis. p̄s **Uenite.** Hac die in
cipiat ezechiel t legat vsq ad
aduēt̄ū dñi qñ de tpali agit.

Lectio prima de hystoria.

ET factū ē in tricesimo an
no id est q̄rto in q̄nta mē
sis cū essem in medio captiuo
rū iuxta fluuiū chobar: aperti sū
celi. Et vidi visiōes dei in qui
ta mensis ipe est ann⁹ quint⁹
transmigratōis regis ioachiz
Hec dicit dñs de⁹ cōuertimini
ad me t salui eritis. ¶ Cēs lectio
nes de pphetis finiant cū hac
clausula. ℟. **Uidi dñm sedētē**
sup soliū excelsū t eleuatum t
plena erat oīs terra maiesta=
te eius. Et ea q̄ sub ipo erant
replebāt tēplū. ℣. **Seraphin**
stabāt sup illō sex ale vni t sex
ale alteri. Et ea. Lec.ij.

FActū est ℣bū dñi ad eze
chielē filiū buzi sacerdotē i ter
ra chaldeoꝝ sec⁹ flumē chobar
Et facta ē sup eū ibi man⁹ dñi
t vidi t ecce vētus turbinis ve
niebat ab aq̄lone: t nubes ma
gna t ignis involuēs t splēdor
in circuitu ei⁹ Et de medio ei⁹
quasi spēs electri. Hoc ē ō me
dio ignis. Hec. ℟. Aspice dñe
de sede scā tua t cogita de no
bis inclina de⁹ me⁹ aurē tuam
et audi. Aperi oculos tuos et
vide tribulationē nr̄am ℣. Re
spice dñe de scrūario tuo t ō ex
celso celoꝝ hitaculo Api. t.iij

ET ex medio eoꝝ similitudo
q̄tuoꝝ aialiū: t hic aspe
ct⁹ eoꝝ. Similitudo hois i eis: t
q̄tuoꝝ facies vni t q̄tuoꝝ pen

neum. Et pedes eoꝝ pedes recti: et plãta pedis eoꝝ q̃si plãta pedis vituli: et scintille quasi aspect⁹ eris cãdẽtis. Hec. ℟. Aspice dñe qz facta ẽ desolata ciuitas plena diuitijs sedet in tristicia dña gentiũ. Mõ ẽ q̃ cõsolet eã nisi tu de⁹. ℣. Plorãs plorauit in nocte et lachryme ei⁹ in maxill⁹ ei⁹. Mõ. Hlia. Mõ.

Et m an⁹ hois sub x. iiij. pẽnis eoꝝ i q̃ttuor ptib⁹ Et facies et pẽnas q quattuor ptes hẽbãt iuncteq erãt penne eoꝝ alteri⁹ ad alteꝝ. Mõ reũtebant cũ incederẽt: sed vnũqõq ad faciẽ suã gradiebat Similitudo ãt vult⁹ eoꝝ facies hois et facies leõis a dextris ipoꝝ q̃ttuor ℟. Sup muros tuos hierl̃ constitui custodes Tõ die nocte non tacebũt laudare nom̃ dñi. ℣. Qui remiscimini dñi ne taceatis et ne detis silentiũ ei. Tota. Lc. v:

Facies aũt bouis a sinistris ipoꝝ q̃ttuor: et facies aq̃le desup ipoꝝ q̃ttuor. Et facies eoꝝ et pẽne eoꝝ extẽte desup Due pẽne singl⁹ coniũgebãtur et due tegebãt corpa eoꝝ: et vnũqõq eoꝝ coram facie sua ambulabat. Vbi erat impet⁹ spũs illuc gradiebãt: nec reũtebantur cũ ambularẽt. ℟. Muro tuo inexpugnabili circũcinge nos dñe et armis tue potentie protege nos semp Libera domie de⁹ isrl̃ clamãtes ad te. ℣. Erue nos in mirabilib⁹ tuis et da gliam nom̃ tuo. Li. Lec. vi.

Et similitudo animalium et aspect⁹ eoꝝ q̃si carbonũ ignis ardẽtiũ et q̃si aspect⁹ lãpadaꝝ Hec erat visio discurrẽs i medio animaliũ Splẽdor ignis et de igne fulgur egrediẽs. ℟. Sustinui m⁹ pacẽ et nõ venit q̃si vim⁹ bõa et ecce turbatio: cognouimus dñe peccata nra. Mõ impetuũ oblitus ne oblitus fueris nos ℣. Peccauimus cũ patrib⁹ nris iniuste egim⁹ iniq tatẽ fecim⁹. Mõ. Hlia. Mõ. Jn iij. noc. ℟. Angustie mihi sũt vndiq et qd eligã ignoro Meli⁹ ẽ michi incidere in man⁹ hoiz q̃ derelinq̃re legẽ dei mei. ℣. Si enim hoc egero mors michi est: si aũt nõ egero nõ effugiaz man⁹ vestras. Meli⁹. ℟. Laudabilis ppls quẽ dñs exercitum bñdixit dicẽs: op⁹ manuũ mearũ tu es. Hereditas mea israel. ℣. Beata gens cui⁹ est dñs de⁹ ei⁹ ppls quẽ elegit in hereditatẽ sibi Here. ℟. feria. Misit dñs angelũ suũ et cõclusit ora leonũ. Et nõ me contaminauerũt: qz coram eo iusticia inuenta est in me. ℣. Misit de⁹ miam suã et veritatẽ suaz aiaz meã eripuit de medio catulorũ leonũ. Et nõ. ℟. Qui celorũ cõtines thronũ et abyssuz intueris dñe rex regum montes ponderas terram palmo cõcludis. Exaudi nos de⁹ i gẽ

mitibus nostris. ℣. Non enim in iustificationib⁹ nostris prosternim⁹ p̄ces aī facie tuā sed in miserationib⁹ tuis multis. Exaudi. Hīa. Ex. Le. p heb.

ET aialia ibant et reuertebātur in similitudinez fulguris chorruscantis Cūq; aspicerē aialia: apparuit rota vna sup terrā iuxta ea q̄tuor hās facies. Et aspect⁹ rotaz et op⁹ eaz quasi visio maris vna similitudo ip̄az q̄tuor: Et aspectus eaz et opa q̄si si sit rota i medio rote. P̄er q̄tuor ptes eaz eūtes ibant et nō reuertebant cū ābularēt. Statura q̄z erat roti et altitudo et horribilia aspect⁹ et totū corp⁹ plenuz oculis i circuitu ipsaz quatuor. ℣ Vñica secūda Lectio. i.

QUanq; ābularēt animalia ābulabāt pariter et rote iuxta ea. Et cū eleuarētur aialia de tra: eleuabant⁹ et rote Quocūq; ibat spūs: illuc eunte spū et rote pariter eleuabant⁹ sequētes eū. Spūs ei vite erat in rotis Cū eūtib⁹ ibāt et cū stātibus stabāt Et cū eleuat⁹ a terra pariter eleuabātur et rote sequētes ea: q; spūs vite erat in

ET similitudo sup R. ij. roti capita aialiū firmamēti q̄si aspect⁹ cristalli horribilis et extēti sup capita eoz desup Sub firmamēto aūt p̄ne eoz recte alteri⁹ ad alterz. Unūq; q; duab⁹ alis velabat corp⁹ suum et alterz similr velabat. L. iij.

ET audiebā sonū alarum q̄si sonū aquaz multarū q̄si sonū sublimis dei. Cū ābularēt q̄si son⁹ erat multitudis vt son⁹ castroz. Cūq; staret dimittebātur p̄ne eoz. Nā cuz fieret vox sup̄a firmamētū q̄ erat sup caput eoz stabāt sub mittebāt alas suas. Lec. q̄rta

ET sup firmamētū q̄ erat sup caput eoz q̄si aspect⁹ lapidis saphiri similitudo troni Et sup similitudiez troni similitudo q̄si aspect⁹ hois desup Et vidi q̄si spēz electri velut aspectū ignis intrinsec⁹ ei⁹ p circuitum a lūbis ei⁹ desuper Lectio v.

ET a lūbis ei⁹ vsq; deorsuz vidi q̄si spēm ignis splēdētis i circuitu velut aspectuz arc⁹ cū fuerit i nube i die pluuie hic erat aspect⁹ splēdoris p

DEcvisio similitudis (girū. glie dñi In dieb⁹ illis factū ē verbū dñi ad ezechielē p phāz dicēs Fili hois Ecce ego mitto te ad filios israel ad gētes apostatrices q̄ recesserūt a me. Lcōes per hebdomadam

PAtres eoz p̄uaricati sūt pactū meū vsq; ad diē hāc et filij dura facie et indomabili corde sūt ad q̄s ego mitto te: et dices ad eos. Hec dic dñs de⁹. Si forte vlpsi audiāt: et si forte quiescāt q̄m dñs exasperās

est: et sciēt qz pphēta fuerit in medio eoz. Tu ergo fili hois ne timeas eos neq metuas qñ incredulit subuersores sunt tecū et cū scorpionib⁹ tu habitas Tu q̄ fili hois audi q̄cūq loquor ad te noli eē exasperās sicut dom⁹ exasperatrix ē. Dñi.iij.f.i

APeri os tuum et comede hoc q̄ tibi do. Et vidi et ecce man⁹ missa ad me in q̄ erat involutus liber: et expādit illum coram me q̄ erat script⁹ int⁹ et foris et scripte erāt in eo lamētationes et carmen et vhe. Lectio.ij

ET dixit dñs ad me: Fili hois quodcūq inueneris comede. Comede volumē istud et vade et loq̄re ad filios israel: Et aperui os meū: et cibauit me

ET dixit f.iij. volue illo ad me fili hois ventr tuus comedet et viscera cōplebūtur volumine isto q̄s ego do tibi Et comedi volumē illud: et factū est in ore meo tanq̄ mel dulce.

DIxit aūt dñs ad me f.iiij Fili hois vade ad domū israel: et loq̄ris verba mea ad eos Nō enim ad pplm̄ profundi sermonis et ignote lingue tu mitteris ad domū israel q̄s nō possis audire sermones Lectio v.

et si ad illos mitterēris ipsi audirēt te. Dom⁹ aūt israel nolūt audire te. q̄ nolūt audire me Omis q̄ppe dom⁹ israel arcta frōte ē et duro corde Ecce dedi faciē tuā valentiorē facieb⁹ eoz et frōtē tuā duriorē frontib⁹ eoz

UT adamantē et vt silicem dedi faciē tuā. Ne timeas eos neq metuas a facie eorū qz domus exasperās est Et dixit dñs ad me: fili hois oēs sermones meos q̄s loquar ad te assume in corde tuo et auribus tuis audi. Lec.p hebdo.

ET vade igredere ad trāsmigrationē ad filios populi mei et loq̄ris ad eos et dices eis Hec dicit dñs de⁹. Si forte audiāt et desistāt assūpsit me sps et audiui p⁹ me vocē cōmotōnis magne: benedicta gl̄ia dñi de loco suo: et vocē alarū animaliū percutientiū altera ad alterā audiui et vocē rote ex aduerso et vocē cōmotionis magne. Spūs q̄q̄ leuauit me et assumpsit me et abij amar⁹ in indignatione spūs mei. Manus enim dñi erat mecū confortans me. Et veni ad transmigrationez et ad aceruū nouū frugiferū ad eos q̄ habitabant iuxta fluuium chobar. ¶ Dñica iiij. Lect.i.

ET sedi vbi illi sedebāt et mansi ibi septē diebus merens in medio eoz Cū aūt pertransissent septē dies: factū est verbū dñi ad me dicēs Fili hominis speculatorē dedi te domui israel audies de ore meo verbū et

SANUNCIABIS eis ex me. f.ij

SI dicente me ad impium

morte morieris nō anūciaueris ei neq; locut⁹ fueris vt auertatur a via sua ip̄a et viuat: ip̄e impi⁹ i iniq̄tate sua morietur sanguinē aūt ei⁹ de manu tua

Sī aūt tu Le. iij requirā. Sānūciaueris ip̄io ille nō fuerit cōuers⁹ ab ip̄ietate sua ip̄e quidē in iniq̄tate sua morie:ur: tu aūt aīam tuā liberasti. Sed si cōuers⁹ iust⁹ a iustitia sua fuerit: et fecerit iniq̄tatē ponā offēdicl̄ coꝝ eo. L. iij

Ipse morie⁊ qz nō annūciasti ei. In pcō suo morietur. et nō erūt in meōria iustitie eius q̄s fecit. Sanguinē vero ei⁹ de manu tua requirā. si āt tu annūciaueri⁹ iust⁹ vt nō peccet iust⁹ et ille nō peccauerit viuens viuet qz ānūciasti ei et tu

Eſ aīam tuā liberasti Le. v.

Eſt fcā est sup me manus dñi: et dixit ad me. Ingredere et includere i medio dom⁹ tue. Et tu fili hois ecce data sūt super te vincula et ligabūt te i eis et nō egredieris i medio eoꝝ.

Eſt linguā tuā adhe L. vi rescere faciz palato tuo teris mut⁹ nec q̄si vir obiurgans qz dom⁹ exasperās est. Cū aūt locut⁹ fuero tibi aperiam os tuū et dices ad eos. Hec dicit dñs de⁹. Qui audit audiat et q̄ quiescit desc̄at: qz dom⁹

Eſ exasperās est. Le. p heb.

Eſt tu fili hois. Sume tibi lateꝛē et pones eū coꝝam te et describes i eo ciuitatē hierl̄m Et ordinabis aduers⁹ eā obsidionē et edificabis munitiōes. Et ꝓportabis aggerē et dabis ei castra et pones arietes i giro. Et tu sume tibi sartaginez ferreā et pones eā in murū ferreū inter te et inter ciuitatez. Et obfirmabis faciē tuā ad eaz et erit in obsidionē. et circūdab eā. Signū est domui isrl̄. et tu dormies sup lat⁹ tuū sinistruz et pones iniq̄tatē dom⁹ isrl̄ super eo nūero dierū quib⁹ dormies sup illud et assumes iniq̄tates eoꝝ. ℂ Dñica. v. Lec. i.

Ego aūt dedi tibi ānos iniquitatis eoꝝ numero dierū trecētoꝝ et nonagita dies: et ꝓportabis iniq̄tatē dom⁹ israel Et cū cōpleueris hec: dormies sup lat⁹ tuū dextrū secūdo et assumes iniq̄tatē dom⁹ iude q̄draginta dieb⁹. Lec. ij.

Et tu sume tibi frumentū et ordeū et fabā et lentē et miliū et vicię: et mittes ea i vas vnū et facies tibi panes nūero dierū quib⁹ dormies sup lat⁹ tuuz trecētos nonagita dieb⁹ comes.

Cibus aūt L. iij. des illud tu⁹ q̄ vescer̄is erit i pōdere viginti stateres in die. Aq̄ tēpore vsz ad tp̄s comedes illud Lib⁹ aūt tu⁹ q̄ vescer̄is erit i pondere aquā in cēsura bibes sextā p̄tē hin a tpe vsq; ad tp̄s bi

ET factus ē l. iij bes illud sermo dñi ad me dicens. ¶ Fili homis pone faciē tuā ad mōtes isrl̄ et pphetabis ad eos et dices. Mōtes isrl̄ audite verbū dñi dei Hec dic̄ dñs montib⁹ et collib⁹ et vallib⁹. Lec. v.

ECce ego inducā sup vos gladiū. et disperdā excelsa vestra et demoliar aras vras et cōfringent simulachra vra. et deijciā interfectos vros añ ídolos vros. Et dabo Lec. vi. la vestra cadauera filioꝝ isrl̄ ante faciē simulachroꝝ vestroꝝ: et disperdā ossa vra añ aras vras. In oīb⁹ habitationib⁹ vris Urbes deserte erūt: et excelsa demolient̄ur et dissipabūt. Et interibūt aree vre et cōfrigent: et cessabūt idola vra et conterent̄ delubra vra et delebunt opa vra Le. p

ET cadet interfect⁹ heb. in medio vri: et scietis qz ego dñs. Et relinquā in vobis eos: q fugerint gladiū in gentib⁹ cū dispsero vos i terras et recordabūtur mei liberati vri in gētib⁹ ad q̄s captiui ducti sūt qz cōtriui cor eoꝝ fornicātē recedens a me: et oculos fornicantes post idola sua. Et factus ē sermo dñi ad me dicēs. Et tu fili hois hec dicit dñs de⁹ tre israel Finis venit: venit finis super quattuor plagas tre Nūc finis sup te: et emittā furorem meū: et iudicabo te iuxta vias tuas et ponā cōtra te oēs abhominationes tuas. ¶ Dñica pma post festū scē trinitat̄ Oratio

DEus in te sperantiū fortitudo adesto ppiti⁹ invocationib⁹ nr̄is: et qz sine te nihil pōt mortalis firmitas: psta auxiliū gr̄e tue vt in exequendis mādatis tuis et volūtate tibi et actōe placeam⁹. Per. ℟z

IN illo tpe: Dixit ies⁹ lucā vi. su. pabolā hāc. Hō quid dā erat dives et induebat̄ purpura et byssō: et epulabat̄ quotidie splēdide: et ecce erat q̄d̄ā mēdic⁹ noīe lazar⁹: q iacebat ad ianuā ei⁹ ulceribus plen⁹ et.

NOnnulli Ome. d. g. putāt p̄cepta veteris testamēti districtiora eē ꝙ noui ℟z hi nimirū ip̄rouida ꝙsideratōe fallūt̄ In illo ei nō tenacia ſz rapina mulctat̄ Ibi res iniuste sublata restituōe q̄druplici punit̄. Hic āt dives iste nō abstulisse aliena rep̄hēdit: ſz ppria nō dedisse. Nec vr qz vi quēpiā oppſſit: ſz qz i acceptis reb⁹ se extulit L. viij

HInc ḡ sūmope colligendū est q̄ pena mulctā d⁹ sit qui aliēa diripit si iferni dānatōe pcutit̄ d⁹ ppa ñ largit̄ Mēo ita q̄ securū se estimet dicēs Ecce aliēa ñ rapio ſz p̄cessis licite rebus vtor. Qz dives iste ñ idcirco punitus ē qz aliena abstulit sed qz acceptis reb⁹ semet

ipsum male dereliqt. Hoc qq fuit qđ hūc inferno tradidit: qz in sua felicitate timid⁹ non fuit: qz pcepta dona ad vsum arrogātie inflexit: qz pctā sua redimere etiā cū sibi abunda ret pciū noluit. Lectio nona.

SUnt nōnulli q̄ cultū subtiliū pciosarūq vestium nō putāt esse pctm̄. Qđ si vez pctm̄ nō ect nequaq̄ sermo di tā vigilanr exp̄meret: q̄ diues q̄ tozquet apud inferos byssо atz purpura indut⁹ fuisset. Nemo q̄ppevestimēta pciosa nisi ad inanē gloziā q̄rit: vez vt honozabilioz ceteris ec̄ videatur. Nā qz p̄ sola inani gliave stimētū pciosius q̄rit res ipa testat q̄ nēo vult ibi pciosis vestibus induivbi ab alijs nō possit videri. Quā culpā possum⁹ meli⁹ etiā ex diuerso colligere: qz si abiectiovilisvestimenti: virt⁹ nō esset: euāgelista vigilāter ꝺ iohāne nō diceret: erat indut⁹ pilis camelo⁹ &c. Pater abzaham miserere mei t mitte lazarū vt intīguat extremū digiti sui in aquā vt refrigeret linguā meā. p. Bñdi. Ldvs. ān. Fili recozdare: qz recepisti bona ī vita tua lazarus simlit mala. ps. Mag.

SXt Dñica secunda Ozo

SAncti tui nois dñe timorē paritert amoz̄ fac nos hē ppetuū: qz nūq̄ tua gubernatione destituis: quos in soliditate tue dilectōis instituis. p.

IN illo tpe: Scōm lucam. Dixit ihesus discipulis suis pabolā hāc. Hō quidā fecit cenā magnā t vocauit mltos. Et misit seruū suuz hoza cene dicere iuitatis vt venirēt: qz iā pata sūt oia: Et r. Omel. be.

QUis iste hō ē gre. pape nisi ille de q̄ p ꝓphetam ꝺr: t hō est t q̄s cognouit eum Qui fecit cenā magnā: qz sati eratē nobis ī terne dulcedinis ꝓparauit. Qui vocat multos: sed pauci venirūt: qz nōnūq̄ ipsi q̄ eip fidem subiecti sūt eterno ei⁹ cōuiuio male viuēdo cō tradicūt. Misit sūt seruū suū hoza cene dicere iuitatis vt venirent. Quid hoza cene nisi finis ē mundi: Jn q̄ nimirū nos sum⁹ sicut iā dudū paulus⁹ testatur dicēs. Nos sum⁹ ī quos fines seculoz deuenerūt. L. viij

SJ ergo iā hoza cene ē cuz vocamur tanto min⁹ debem⁹ excusari a cōuiuio ꝺi quāto ꝓpinquasse iā cernim⁹ finē seculi. Quo enī pēsam⁹ qz nihil est qđ restat eo debem⁹ pti mescere ne tēpus gre quod ꝓsto est pereat: Jdcirco aūt hoc cōuiuiū dei: nō prandiū sed cena vocat: qz p⁹ prandiuz cena restat: p⁹ cenā ꝺo cōuiuiū nul luz restat. Et qz eternū dei conuiuiū nobis in extremo pars-

bitur: rectū fuit vt hoc nō prā-
diū sed cena vocaretur. L. ix.
Sed ds p hūc seruū q a pa
trefamilias ad inuitādū
mittit nisi p̄dicatoꝝ ordo sig̃
tur? De qvez ordine q̄uis ad-
huc idigni existim⁹: q̄uis pec
catoꝝ ponderib⁹ grauamur:
t nos tñ in istis dieb⁹ sum⁹ Et
cu de edificatione vestra aliqd
vobis ioq̄r hoc ē qđ ago. Ser
uus ei sū sūmi patrisfamilias
cū vos admoneo ad cōtēptum
seculi inuitare vos venio ad cō
uiuium dei Nemo me, ppt me
hoc in loco despiciat. Et si ad
inuitandu3 nequaq̄ dign⁹ ap
pareo: sz tñ sūt ōlitie ꝗs p̄mit
to. ā. Homo quidā fecit cenā
magnā t vocauit multos t mi-
sit seruū suū hora cene dicere i
uitatis vt venirēt: qr oia pata
sūt allā. ps. Bñdi. Ad vs ān.
Exi cito in plateas t vicos ciui
tatis t pauꝑes ac debiles: cecos
t claudos cōpelle itrare vt im
pleat dom⁹ mea allā p. Mgt.
Dñica tertia Orano
Ep̄cationē nr̄az q̄s dñe
benign⁹ exaudi t quib⁹ suppli
candi p̄stas affectū: tribue de-
fensionis auxiliū Per. Sz lucā
In illo tpe: Accesserūt ad
iesuz publicani t pctōres
vt audirent illū. Et rel. Ome
lia beati gregorij pape.
Audistis in lectione euan
gelica fratres mei qr peccato
res t publicani accesserunt ad
redēptorē nr̄m: t nō solū ad lo
quendū sed etiā ad cōuescen-
dū recepti sūt. Qō videntes
pharisei dedignati sūt. Ex q̄-
re colligite qr iusticia p passio
nem hz: falsa iusticia dedigna
tionem: q̄uis t iusti soleāt re
cte pctōrib⁹ indignari. Sz ali
ud est quod agit typo supbie:
aliud qō agit zelo disciplīe.
Dedignantur eteni sed nō de
dignātes Despiciūt sed nō de
spicientes p̄secutionē p̄mouēt
sed amantes. Quia t si forīs
increpationes exaggerant p
disciplinā: tñ int⁹ dulcedinez
p charitatē seruāt Lectio viij
At cōtra hi q̄ de falsa iu-
sticia supbire solēt: cete/
ros quosq̄ despiciūt nulla in
firmātib⁹ mia cōdescēdunt et
quo pctōres se eē nō credūt eo
deteri⁹ pctōres fūt. De q̄rū p
fecto nūero pharisei extiterāt
q̄ diiudicātes dñm: q pctōres
suscipet: arēti corde ip̄m fōtē
mie rep̄hēdebāt: sz qr egri e-
rant ita vt egros se eē nescirēt
quate⁹ qō erant cognoscerēt
celestis eos medic⁹ blādis fo
mentis curat. Benignū para
digma obicit: t in eoꝝ cordib⁹
vulneris tumorē p̄mit Ait nā
q̄. Quis ex vobis hō q̄ hz cen
tū oues: t si p̄diderit vnā ex il
lis nōne dimittit nonaginta
nouē i deserto t vadit ad illaz

q perierat donec sueniat illaz

Ecce mira dispōsatōe ī. ix pietatis sīlitudinē veritas dedit: quā si semetipso hō recognosceret: t th hec spālit ad ipm auctorem olim pertineret. Quis enī centenarī nūerus ē pfectus ipe cētū oues habuit cū angelox substantiaz t hoim creauit Szyna ouis tūc perijt: qñ peccādo hō pascua vite dereliqt. Dimisit aūt nonaginta nouē in deserto: qz illos sūmos angelox chozos reliquit in celo. Cur aūt celū desertum vocat nisi quod desertū vz derelictū. Tūc aūt celuz hō deseruit cum peccauit. Tu autem domine miserere. ān. Quis exvobis hō q hz centuz oues t si pdiderit vnā ex illis nōne dimittit nonagintanouē in deserto t vadit ad illā q perat donec inueniat illā. Illā. ps Bñ Hdvū ān. Quemlibet hīs dzagmas decē: t si pdiderit vnā ex illis nōne accēdit lucernam t euertit domū t qrit diligenter donec inueniat. ps Mag. Dūica. iiij. Oratio

Protector in te sperantiū deus sine quo nihil est validum nihil sanctū multiplica sup nos mīam tuā vt te rectore te duce sic trāseam⁹ p bona tē poralia vt nō amittam⁹ eēna. Per dominum nostrum ihesuz xp̄m. Scom lucam

In illo tpe: Dixit ie. d. su. Estote misericordes sīc t pater vester mīsericors ē. Et rel Sermo ex cōmē. ve. bede. pf.

Misericors ē dñs sup ingratos t malos vt mltiplici sez sua mia q etiā in mēta seruat talia bona largienda vī ad celestia dōa singulari gīa q electos solū glorificat inspirando. Sed sive hoc sive illa sive vtrūq intelligas magna dei bonitate fit q nobis imitāda p̄ponitur si filij dei ēe volumus. Nolite iudicare t nō iudicabimini. Duo aūt sūt i quib⁹ temerariū iudiciū cauē debemus. Cū incertū ē equo aio quicqd factū sit vī cū incertū est qualis futur⁹ sit q nunc vel bon⁹ vel mal⁹ apparet. L. viij

Nolite cōdēnare t nō cōdemnabimini Hoc loco nobis nihil aliud p̄cipi existimo nisi vt ea scā q dubiū ē quo aio fiant in meliorē partē iterp̄temur. Qz enī scriptuz ē ex fructib⁹ eox cognoscetis eos: de manifestis dictū ē q nō possūt bono aio fieri sicut sūt superbia blasphemie vel furta vī ebrietates t si qua sūt talia de q̄b⁹ iudicare nobis p̄mittit Dimittite et dimittemini. Date t dabit vobis Dimittere nos iuriam dare bīficia iubet vt t nob̄ pcā dimittant: t vita det ēe na. Qua snīa breui: sz eximia

cũcta q̃ latissime de cõuersando cũ inimicis mãdauerat cõprehẽdendo cõcludit. Lec.ix.

CEnsurã bonã t cõfertã t coagitatã t superfluentẽ dabũt in sinũ vestrũ. Huic sile est qđ alibi dr vt t ipi recipiãt vos i eterna tabernacla. Non eni pauper ipi: sz xps his mercedẽ q elemosinã fecere redditurus ẽ. Quã thi i sinũ dare dicunt qz ꝓmerende illi⁹ occasionẽ dederet: cũ vel egẽtes misere vel iprobe seuientes fortior sũt t tolerati patiẽtia t bñficio sustentati trad ipaz aliqtiens fidẽ dulci gfa ꝓuocati. Eadem qppe mẽsura q mẽsi fueriti re metiet vobis. Potest hoc ñ solũ de elemosina. sz de oib⁹ que mẽte: manu t lingua gerim⁹ accipi. ãn. Estote g misericordes sicut t pr vr. misericors ẽ dicit dñs. p. Bñ⁹ Advs ãn. Nolite iudicare t nõ iudicabimi i quoeni iudicio iudicaueriti iudicabimini dicit dñs. ps. Magt.

OCtuagesima quãta. Oratio

OMnipotens sempiterne deus: qui humanã conditionem sine tui auxilii destitutione non derelinquis: nisi prauas voluntates quas pro meritis nostris ingerimus: tua pietas auertat: da nobis dñe q̃s: vt t mũdi curs⁹ pacifice nobis tuo ordine dirigat: t ecclia tua trãquilla deuotõe leteť. p. Sm lucaz

IN illo tpe: Cũ turbe irruerent ad iesũ vt audirẽt xpi verbũ: et ipe stabat sec⁹ stagnũ genesareth Et r. Sermo ex cõmenta: vene. bede p̃sbyte.

STagnũ siue mare ꝓpter seculũ designat. Dominꝰ vero secꝰ mare stat. Postq̃ vite labẽtis mortalitatẽ deuincẽs in ea q̃ passꝰ ẽ carne stabilitatẽ ꝑpetue q̃etis adiit. Turbaz cõuentꝰ ad eũ gentiũ in fide ꝙ currentiũ typꝰ ẽ Et vidit duas naues stãtes secꝰ stagnũ Due naues secꝰ stagnũ posite: circũcisionẽ t ꝑputiũ figurant Quas bñ dñs vidisse ꝓhibet: quia in vtroq̃ ꝑpo nouit dñs q̃ sẽ eiꝰ eorũq̃ cor a fluctibꝰ secli huiꝰ ad futurã vite trãquillitatẽ q̃si ad soliditatẽ littoris vidẽdo hꝰ ẽ misericordie visitãdo ꝓuehit.

PIscatores aũt discẽderãt t lauabãt rhetia sua Piscatores sũt ecclie doctores: q̃ nos rethi fidei cõprehẽsos: et de profundo ad lumẽ elatos quasi pisces littoris: sic t re viuentium aduehunt. Quasi ei quedam rhetia piscantiuz sũt complexe predicentiũ dictiones: q̃ eos q̃s ceperit in fide ñ amittant: vnde et rhetia quasi retinentia sunt vocata. Sed hec rhetia modo relaxantur i capturam modo lota plicanꝰ quia non omne tempus est agibile doctrine sed nunc exarenda lingua doctoris nunc sumet cura gerenda Lectio.ix.

ASCendens aũt in vnam naucz que erat simonis rogauit eũ a t̃ra reducẽ pusillũ t sedẽs docebat de naucu-

la turbas. Navis simonis est ecclia primitiua de q̄ docebat turbas qz de auctoritate eccle sie vsq; hodie gētes ad celoꝝ regna iuitat. Ut cessauit autē loqui dixit ad simonē Duc in altū z laxate rhetia vestra i captura. Q̄ primo rogauit simonē nauez a terra reducere pusillū significat vel tēperate vrēdū verbo ad turbas: vt nec terrena eis p̄cipiant: nec sic a terrenis in p̄funda sacramentoꝝ recedat vt ea penit⁹ nō intelligāt: vel p̄rius in p̄ximis regionib⁹ gentiū p̄dicandum Ut q̄ dixit itē petro: duc i altū z laxate rhetia vestra in capturā ad remotiores gētes q̄ bus postea p̄dicatū ē ptineat. ān Ascendēs ihesus in nauē et sedēs docebat turbas alla ꝓs Benedict⁹. Adus ān. Preceptoꝝ p totā noctē laborātes nihil cepim⁹ in verbo aūt tuo laxabo rhete ō Ma. ¶ Oblica vt

DEus q̄ diligentib⁹ Orō. te bona inuisibilia p̄para sti infunde cordib⁹ nostris tui amoris affectū: vt te i oībus z sup oīa diligētes p̄missiones tuas que oē desiderū supant cōsequamur. p. Scōz matheū

IN illo tpe: Dixit ihs. d. s. parabolā hanc. Amē dico vobis: qz nisi abundauerit iust⁹ cia vra plus q̄ scribarum z phariseoꝝ nō intrabitis in regnū celoꝝ. z rel. Ome. excerpta de diuersis tractatibus.

IUsticia phariseoꝝ ē vt nō occidāt. Justicia eoꝝ qui intraturi sūt in regnū dei ē vt nō irascant Minimū q̄ ē nō occidere: z q̄ illud soluerit minimus vocabit⁹ in regno celoꝝ Qui aūt illud īpleuerit vt nō occidat: nō continuo magnus erit z apt⁹ regno celoꝝ sz tamē ascēdit in aliquē gradū. Perficiet aūt si nec irascit. Q̄ si p̄secerit: multo remotioꝝ erit ab homicidio. Qua p̄p̄t q̄ docet vt nō irascamur non soluit legē vt si occidam⁹ sz īplet potiꝰ vt z sorꝫ dū nō occidim⁹ z i t⁹ dū nō occidimur inocentiaz

ACustodiam⁹ Lectio viij. Audistis qz dictū ē antiq̄s Nō occides. Qui aūt occiderit re⁹ erit iudicio. In lege enī iudicabat⁹ vt q̄ aliū occidebat z ipse occideret. Ego aūt dico vobis id ē ego nou⁹ hō vobis nouis noua loq̄z. Quia ei oīs qui irascit fratri suo: reus erit iudicio. Videndū ē quātū intersit int iustitiā phariseoꝝ z xp̄i anoꝝ que introducit in regnū celoꝝ. Ibi enī occisio reū facit iudicio. Hic aūt ira reū facit nihilomin⁹ iudicio. Qui aūt dixerit ffri suo racha re⁹ erit cōcilio. Racha enī grece hebraice dr cenos id ē ianis z vacu⁹: quē possum⁹ vulgata iniuria

absq; cerebro nuncupare. Sz si de ocioso sermone reddituri sum⁹ rationē: quāto magis de cōtumelia? Le. ix.

Ignanter addit q̄ dixerit fratri suo racha. Frat enīz noster null⁹ ē: nisi q̄ eundē nobiscū hz prēm. Cū ḡ similiter añcedat in deū t xp̄z dei noverit sapientiā qua rōne stulticie ēlogio denotari pōt? Quid interest aut inter reū iudicio t reū cōcilio t reū gehēne ignis? Nam hic postremū grauissīz sonat: t admonet grad⁹ quos dā factorū a leuioribus ad graviora donec ad gehēnā ignis veniret. Et iō si leui⁹ ē reuz eē iudicio ꝙ reū eē cōcilio. Itez si leui⁹ ē reū esse cōcilio ꝙ reū eē gehēne ignis oportet vt leuius eē intelligat irasci fratri ꝙ dicere racha: t rursꝰ leui⁹ eē dicere racha ꝙ dicere fatue.

Nō ei reat⁹ ipse haberet gradus nisi gradati etiā petā cōmemorarent. Ān. Audistis q̄ dictū est antiqs nō occides. q̄ aūt occiderit re⁹ erit iudicio. ꝑs. Benedictus. Ad vs. ān.

Si offers mun⁹ tuū ad altare t recordat⁹ fueris q̄ frater tuus hz aliq̄d aduersū te relinq̄ ibi mun⁹ tuū añ altare t vade pri⁹ reconciliari fratri tuo t tūc veniēs offeres mun⁹ tuū. alla

Ops. Mag. Dñica. vi.

Deus virtutum cui⁹ ōnis est totū q̄d est optimū ꝛserè pectoribus nr̄is amorē tui noster t presta in nobis religiōis augmentū. vt q̄ sūt bona nutrias ac pietatis studio q̄ sūt nutrita custodias. Per ḋm.

Ps. matheū

In illo tpe: Cū turba multa esset cū iesu nec hērent q̄d manducarēt: cōuocatis discipulis ait illis. Misereor super turbā q̄z ecce iā triduo sustinent me nec hūt q̄d manducent. t f. Ser. er cō. ve. be. pī.

In hac lectōe ꝓsideranda est in vno eodēq; redēptore nostro distincta opatio diuinitatis t hūanitatis atq; error eutices qui vnā tantū in christo operationez dogmatizare ꝓsumit, pcula christianis fini⁹ expellēdus. Quis enī non videat hoc q̄d sup turbā miseretur dñs. ne vel in medio vel vie lōgioris labore ōficiat affectū esset cōpassionem hūane fragilitatis? Ō vero de septēpanib⁹ t piscic̄ulis paucis ꝗtuor milia hoīm satiauit diuine opus eē virtutis. Mystice aūt hoc miraculo designat: quod viā p̄fectis scīs aliter īcolumes transire neq̄m⁹: nisi nos grā redēptoris nr̄i alimēto sui ꝛbi reficiat. Lectio octaua.

Hoc vo typice inter hanc refectionē illā q̄nq; panū ac duoꝝ pisciū distat: q̄d ibi litera veteris testamenti spūali gra

tia plena esse signata est. Hic aũt noui veritas ac gr̃a testam̃ti fidelib⁹ ministrãda monstrata. Sane vtraq; refectio i mõte celebrata ẽ. vt alioq; euãgelistarũ narratio declarat quia vtriusq; scriptura testamenti recte intellecta altitudinez nobis celestiũ p̃ceptoq; mãdat et ꝓmioq; Utraq; altitudine xp̃i q̃ est mons dom⁹ dñi in vertice montium ꝓsona voce p̃dicant. Quieni edificatã sup se ciuitatẽ siue domũ dñi id est ecclias in alta bonoq; extollit operuz t cũctis manifestam gentib⁹ exhibet: ipse hãc ab ĩmis delectationib⁹ abstractã pane celi reficit atq; ad appetitũ supne suauitatis dato pignore cibi spũalis accẽdit. Rec. nona

Mlsereor inq̃t sup turbaz q̃z iã triduo sustinẽt me nec hñt q̃d manducẽt. Et si dimisero eos ieiunos in domum suã deficiẽt in via. Quare triduo turba dñm sustinuerit matheꝰ exponit plenꝰ q̃ ait Et ascendẽs in montẽ sedebat ibi. Et accesserũt turbe multe habẽtes secũ multos cecos claudos debiles et alios multos t pecerũt eos ad pedes eiꝰ t curauit eos. Turba q̃ dñm sanatione ĩfirmoq; suoq; triduo sustinet: cũ electi quiq; fide scte trinitatis lucidi dño p̃ suis suoq; petitionale videz languoribꝰ pseuerãti instãtia supplicant. ãn Misereor sup turbaz q̃z ecce iam triduo sustinẽt me nec hñt q̃d manducẽt: t si dimisero eos ieiunos deficiẽt in via alla. ꝑs Benedictꝰ Adv̄. ã Et accipiens ieꝰ septẽ panes grãs agẽs fregit t dedit discipulis suis vt apponerẽt t apponerẽt tapposuerũt turbe ꝑs. Mag. ã Hinca. vij. Ozõ

OEus cuiꝰ puidẽtia in sui dispõne nõ fallit: te supplices exoramꝰ vt noxia cũcta submoueas t oĩa nobis ꝓfutura ꝓcedas ꝑ. Sexta matheũ

In illo tpe. Dixit ieꝰ discipulis suis. Attẽdite a falsis ꝓphetis q̃ veniũt ad vos in vestimẽtis ouiũ: intrinsecꝰ autẽ sũt lupi rapaces tc. ℣ me. ozi.

OGod paulo superi⁹ frẽs krũti dñs nr̃ ieꝰ xp̃s spacioſã t latã viã nolauit: hoc nẽ aperti⁹ falsos ꝓphetas odidit q̃ qs multi i pditionẽ abhoiabilem abierũt. Qui primo in iudeã multi apparuerũt: t mõ pfidia totũ impleuerũt mũdũ Sed illi q̃ pri⁹ falsi ꝓphete fuerunt verissimos dñi ꝓphetas vsq; ad mortẽ psecuti sũt sicut hieremiã micheã alioſq; multos. Isti aũt nũc falsi ꝓphete t falsi christiani q̃ sunt: veraces christianos sine mia persequũtur t oppriműt: aliqñ si dei copia etiã gladijs sine itermissi

one:aut suis prauis moribꝫ et exẽplis. Idcirco oĩs puenĩes dñs adhortat dicẽs: Attẽdite a falsis ꝓphetis Lc. viij

ATtẽdite diligẽtiꝰ obſuate cautiꝰ vt nõ seducami vt nõ circũueniaminiut nõ fallamni. Attẽdite ḡ hoc ẽ ꝓſiderate qz nõ sũt oues ſz lupti inveſtimẽto ouiũ. Quia nõ sũtreligioſi sed irreligioſi in figura religiõſtratis. Quia nõ sũt chriſtiani: ſed veritate vacui xp̃ianoz ꝓſecutores. Attẽdite a falſis ꝓphetis q̃ veniũt advos inveſtimentis ouiũ: intrinſecꝰ autez sũt lupi rapaces. Idꝑos tbtũs apls ad epheſios loquẽs deſignabat dicẽs: ſcio enĩ pꝰ deceſſũt meũ introibũt invobis lupi graues lupi rapaces Ac. ix.

LUpi enĩ graues nolanĩ oĩs infideles heretici q̃ grauiter ſanctã eccliaz opprimũt ꝛ ꝓſequũtur vt moleſtare frequẽtãt: qui ſine mia rapere ꝛ coaceruare nõ deſinũt. Aliqñ pecunie irruũt aliene aliqñ in ipos pecunias dños. Mlto magis ſatagũt alios rape ꝛ ſecũ miſerabiliter deducere. Et veſtitũ ouiũ hꝫe dñr qñ nomẽ habeant xp̃ianitatis vel qz aſſimulant ſe miniſtris iuſtitie figurã religioſitatis mẽtiẽtes ꝑ xp̃i anũ itaq; nomẽ multos ſeducere nitũt dulcibꝰ ſermonibus multis ſcãdalũ inferentes. Iſti ſunt deqbꝰ ait apls. ꝑ ſuos dulces ſermones ꝛ blãdos ſeducũt corda inocentiuz. Ꝟex fructibꝰ eoz cognoſcetis eosã. Attẽdite a falſis ꝓphetis q̃ veniunt advos inveſtimẽtis ouiũ intrinſecꝰ aũt sũt lupi rapaces a fructibꝰ eoz cognoſcetis eos. ꝓs. Bñdictꝰ Advs ãn. Non oĩs q̃ dicit mihi dñe dñe intrabit in regnũ celoz ſz q̃ facit voluntatẽ ꝓris mei q̃ in celis ẽ ipe intrabit in regnũ celoz ak. ꝓs

LWag Dñica. ix. oro. Argire nobis dñe q̃s ſp ſpiñ cogitandi q̃ rcã sũt ꝓpitius ꝛ agendi: vt q̃ ſine te eẽ nõ poſſum⁹ ſz te viuere valeam⁹

IꝑR dñm. Scom lucam In illo tpe: Dixit ieſꝰ d. ſ. parabolã hãc. Hõ q̃dam erat dives q̃ habebat villicuz ꝛ hic diffamatus est apud eum quaſi diſſipaſſet bona ipſius Et f

AGnmel. vene. bebe pl by. Ad clementiã nos dominus et ſaluator noſter hortatur ſub exemplo villici et debitoris domini ſui: vt ſi dimittimus debitoribus noſtris dimittantur et nobis debita noſtra. Dives autem iſte qui habebat villicum dominus ipſe eſt ieſus chriſtus: cuius villici ideſt diſpenſatores ſunt omnes fideles in ſancta eccleſia. Exules enim ꝛ peregrini ſumus in hoc mundo: ꝛ hic nõ habem⁹

hereditatē Sz q̄ in p̄sentiv
demur habere ad dispēsandū
nobis cōmissa sunt: nō ad pos
sidendū. Noster aūt municī=
par⁹ vt aut paul⁹ in ecclē. l. viij

IN villico ergo isto quē do
min⁹ su⁹ eiciebat de villi=
catiōe t laudauit cū qz futurā
sibi vitā ꝓspexerit: nō omis de
bemus ad imitandū sumere.
Nō eni aut dño nro faciēda ē
in aliquo fraus vt de ipa frau
de nos elemosynas posse facē
sperem⁹: aut eos q̄ nos recipi
ant i eterna tabernacula id ē
sctōs angelos tanq̄ debitores
esse dñi nri fas est intelligi: cū
fideles quiq̄ sicut diximus i sā
cta ecclia significent in villico
Si g̃ laudat a dño villic⁹ qui
fraudē faciebat q̄to amplius
placēt dño deo q̄ fm eius p̄cep
tū bōa sua fideliē dispensant.

QUi g̃ iuxta hui⁹ Le. ix.
seruū exēpluz sedulo reti
ciende villicatōnis. id est viti
mū tpis sui diē t rōis redden=
de tps p̄uiderit: facile terrēo=
rū oīm delectatōe sit t dilectio
ne nudat⁹ pl⁹ sibi de amici cō=
quirendis in futuro q̄ de diui
tijs in p̄sti colligēdis ꝓspice
re necessariū ducit: qz ablata
villicatōe fodere nō valem⁹ qz
finita hac vita in q̄ laborare p
enā debe⁹ nequaq̄ postea bo
ne cōuersatōis fructū licet inq̄
rere. Sed illo tūc tpe medica
re ꝓfusiōe: illo. scz pessimo ge
nere mēdicādi q̄ ille virgies
fatue q̄ hic ꝓpib⁹ suis merce
dē hūane laudis petiebāt me
dicasse referūt. ān. Dixit dñs
villico q̄d hoc audio de te red
de rationē villicatiōis tue alka
ps. Bñ⁹. Advē ān. Quid fa
ciam qz dñs meus aufert a me
villicationē fodere non valeo
mēdicare erubesco: scio q̄d fa
ciā vt cū amotus fuero a villi
catōe recipiāt me in domos su

QUātāt (as ps. Mag. oro
aures mie tue dñe p̄cibus
supplicātiū t vt petētib⁹ ōsde
rata ꝓcedas fac eos q̄ tibi pla
cita sunt postulare. ℣. Per dñz.

IN illo tpe. Scdz lucam.
Cū zapproprinq̄sset iesus
hierlm vidēs ciuitatē fleuit su
p illā dicēs. qz si cognouisses
t tu. Et rel. ℣. b. greg. pape.

QUod a sente dño illa hie
rosolymox subuersio de
scribat: q̄ a vespasiano t tyto
romanis p̄ncipib⁹ facta ē: nul
lus q̄ hystoriā euersiōis eius
legerit ignorat. Romani enim
p̄ncipes denūciant cū dr. Qz
veniēt dies in te t circūdabūt
te inimici tui vallo. et circūda
būt te t coangustabūt te vndi
q: tad terrā cōsternēt te: t fili
os tuos q̄ in te sunt. Hoc quo=
q; qđ addit: t nō relinquēt in
te lapidē sup lapidē: etiā ipsa
eiusdē ciuitatis transmigratio

testat. Quia dñ nūc in eo loco cōstructa ēvbi extra portā crucifix⁹ fuerat dñs: prior illa hierusalē: vt dr fūditus est euersa

Hierim ex q̄ culpa lc viij. euersi ō s sue pena fuerit illāta subiungit ir. Eo q⁹ non cognoueris tempus visitationis tue. Creator quippe oim per incarnatōis sue mysteriū hanc visitare dignat⁹ ē. Sed illa timoris ⁊ amoris illius recordata non est. Sed queren dū prius est quid sit qđ dicit. videns ciuitatē fleuit sup illam dicēs. Quia si cognouisses et tu. Fleuit eteni pius redēptor ruinā pfidie ciuitati: quā ipsa sibi nō cognoscebat ec vēturā Cui a flente dño recte dr: qr si cognouisses ⁊ tu subaudis fleres q̄ mō: qr nescis qđ iminet exultas. Añ ⁊ subdit. Et quidē in hac die tua que ad pacem tibi. Cum enim se carnis voluptatibus daret ⁊ ventura mala nō prospiceret: in die sua que ad pacem ei esse poterant habebat. Tu autem dñe miserere

Qr vero presentia lc. ix. bona ad pacez habuerit: manifestat cū subdit. Nūc autē absc̄dita sūt ab oculis tuis. Si eni a cordis el⁹ oculis mala que iminebāt absc̄dita nō essent: leta in presentib⁹ pspe ris non fuisset. Cuius mox eti empena q̄ de romānis sicut p̄dixi p̄cipibus imminebat adiūcta est. Qua descripta quid dñs fecerit subdit: qr ingress⁹ templū cepit eijcere vendētes ⁊ emētes de illo dicēs illi. Scriptū ē qr dom⁹ mea dom⁹ orōis est. Vos aūt fecist illam spelūcam latronū. Qui eni narrauit mala ventura ⁊ protin⁹ tē plū ingressus est: vt de illo vendentes ⁊ ementes eijceret: profecto inotuit qr ruina ppli maxime ex culpa sacerdotū fuit.

ān. Cuz appropinquaret dñs hierim videns ciuitatē fleuit sup eaz ⁊ dixit: qr si cognouisses ⁊ tu: qr veniēt dies in te ⁊ circūdabūt te ⁊ coangustabūt te vndiq: et ad terrā psternēt te eo qđ nō cognouerī tps visita tōis tue alia. ps Bñ⁹. Ad vs ān. Scriptū est eni qr domus mea dom⁹ orōis ē cūcti gētib⁹ vos aūt fecistis illā spelūcā latronū et erat quotidie docens in tēplo. ps M. ¶ Dñica xi.

Deus q̄ oipotentiā (orō. tuā parcēdo maxime et miserando manifestas: multiplica sup nos gr̄am tuā: vt ad tua pmissa currētes celestiuz bonoz facias ec̄ cōsortes. per

In illo tpe. Scdm lucam Dixit iesus ad q̄sdaz qui in se confidebant tanq̄ iusti ⁊ aspnabātur ceteros parabolam istā dicēs. Duo hoies ascēdebant in templū vt orarēt vn⁹

phariseꝰ ⁊ alter publicanꝰ. Et rel. Sermo est cō. ve. de. phi.

QUia parabolā dñs qua semꝑ orare ⁊ nō deficere docebat ita cōclusit vt diceret Veniēte iudice difficile i tra fidē repiendā ne qs sibi forte de sua quacuq fidei cogitatōe vt etiā cōfessiōe blādiret: mox altera iūcta parabola diligentiꝰ a vo si bi nō verba examināda sz opa Inter q̄ numirū opa maxīa regnat humilitas. Publicanꝰ humilit orās ad illa pfate vidue hoc ē ecclie mēbra ꝓtiet ō qbꝰ ōr. Deꝰ āt nō faciet vindictaz electoꝝ suoꝝ clamantiū ad se Phariseꝰ aūt merita iactans ad ea de qbꝰ terribil in conclusione sentēcie subdit. Verūtamen filiꝰ hoīs veniēs putas inueniet fidē in terra. Lec. viii.

PHariseus stans hec apō se orabat. Deꝰ gras ago tibi q: nō sū sicut ceteri hoīm: raptores: iniusti: adulteri: vel ut etiā hic publicanꝰ Quattuoꝝ sūt spēs qbꝰ ois tumor arrogātiū demōstrat Cū bonum aut a semetipsis se hre existimāt: aut si sibi datū desup credūt ꝓ suis se hoc accepisse meritis putant: aut certe iactant se hre qđ nō hīt: aut despecti ceteris singlarit videri appetūt hre qđ nō hīt Qua phariseus iste iactātie peste laborāt se deꝓhendit: q̄ idcirco de templo absz iustificatōe discēdit. qbonoꝝ operū merita sibi q̄ si singularit tribuēs orāti publicano se ꝓtulit. Le. xi.

IEiuno bis in sabbato decimas do oim q̄ possideo. Ezechiel ꝓphā de ostēsis sibi celi aialibꝰ scribit. Et totū corpus plenū ocul in circuitu ipōzum quattuoꝝ Corpa q̄ppe aialiuz idcirco plena ocul describūt: qz sctōꝝ actio ab oi pte circūspecta est bōa desiderabilr ꝓuidēs: mala solerr cauēs. Sz nos sepe dū alijs rebꝰ intendimꝰ fit vt alia negligamus. Et vbi negligimꝰ: ibi ꝓcul dubio oculū nō habēꝰ. Nā ecce phariseꝰ ad obtinendā abstinētiā ad impendēdā miam ad referendas do gras oculū hūerat sz ad humilitatis custodiā nō habebat Et q̄d ꝓdest qs ꝺ hostilū insidias pene tota ciuitas caute custodit si vnū fenestrā aptū relinq̄t vñ ab hostibus intret in. Duo hoīes ascēderūt i templū vt orarēt vnꝰ phariseꝰ ⁊ alter publicanꝰ descēdit hic iustificatus in domū suā ab illo alia. ꝑs Bñꝰ Mdrū. ā. Stās a lōge publicanꝰ nolebat oculos ad celū leuare: ꝙ cutiebat pectꝰ suū dicēs deꝰ ꝓpicꝰ esto michi pctōri. ꝑ. M. ¶ Oratio

OMnipotēs sempiterne deꝰ q̄ abūdātia pietatis tue: ⁊ merita supplicuz

exedis ꝛ vota:eſkunde ſſ nos miam tuã vt dimittas q̃ ꝓſciẽ tia metuit:ꝛ adijcias qđ ozõ ſi ꝓſumit. ℣er Scđm marcuz.

IN illo tpe: Exiẽs ieſus de finib⁹ tyri venit ꝑ ſydonẽ ad mare galilee int medios fi nes decapoleos. Et rel. ℣n.

SUrdus ille ve.bc.phſi. mut⁹ quẽ mirabilr curatũ a dño mõ cũ euãgeliũ legerẽ audiuim⁹:gen⁹ hũanũ designat:in his q̃ ab errore diabolice deceptõis:diuĩa merẽt gꝛa liberari. Obſurduit nãq hõ:ab audiẽdo vite ✠ ba ꝯ dñi tumid⁹ audiuit Mut⁹ a laude ꝓditoris effect⁹ ẽ exq̃ cũ seductore colloquiũ hꝫe ꝓſũpſit. Et merito clauſit aures ab audienda inter angelos laude creatoris:q̃s ad audiendã eiusđ creatoris vituperationẽ ſmõib⁹ hostis incaut⁹ apuit. Merito clauſit os ad ꝓdicandã cũ angelis laudẽ creatoꝛi qđ velut ad meliorandũ eiusdẽ op⁹ creatoris cibi veriti ꝓuaricatõne ſuꝑbus implenit. ℟. viu

ET heu miſer generis hũani defect⁹. Qđ in radice vicioſum germinauit: vitioſi⁹ mꝛto dilatari cepit in ꝓpagie ramorũ:ita vt venientẽ in carne dño excepti paucis de iudea fidelibus:tot⁹ pene mũd⁹ ab agnitione ꝛ cõfeſſiõe veritatis surd⁹ errarẽt ꝛ mutus. Vbi abundauit pctm̃: ſuꝑabundauit et gꝛa Deit nãq dñs ad mare galilee vbi noũat egrotare quez ſanaret. Deit ſue gꝛa pietatis ad tumẽtis turbida ꝛ inſtabĩa gentiũ coꝛda q̃dã⁹ noueratẽ q̃ ad ſuã gꝛam ꝓtinerẽt Et dñs int medios fines decapoleos ad mare galilee vbi egrotũ ſanaret veiſſe ꝓhibet. qꝛ relicto ob ꝓfidiã ꝓpꝛio q̃ decalogi mãdata accepat exteras venit ad gẽtes: vt ſicut iohẽs ait: filios dei q̃ erant diſpſi cõgregaret

ET in vnũ. ℣ectio nona.

ET adducũt inq̃t ei surdũ ꝛ mutũ:ꝛ deꝓcant eũ vt ipõat ei manũ. Qꝛ ille surd⁹ ſaluatoꝛẽ agnoſcere mutus rogare neq̃bat: adducũt eũ amici ꝛ ꝓ ei⁹ ſalute dño ſuppliciãt. Sic nimirũ ſic ſpũali neceſſe ẽ curatõe gerat. vt ſi q̃s hũans induſtria ad auditũ ꝓfeſſionẽq̃ veritatis cõuerti nõ põt: diuine pietatis offerat aſpectib⁹ atq̃ ad ſanandũ eũ ſuꝑne manus flagitet auxiliũ ℞ec tardat celeſtis mia medici: ſi intẽtio ꝓcantiũ non hęſitat: nec deficit ozõ. ãn. Exiens ieſus de finib⁹ tyri: venit ꝑ ſydonẽ ad mare galilee inter medios fines decapoleos alĩa. ꝓs. Bñdictus. Ad vũ ãn. Bene oĩa fecit ꝛ ſurdos fecit audire ꝛ mutos loq. ꝓs. Magt. ¶ Dñica.xvii.ozõ

OMps t misericors ds de cui⁹ munere venit vt tibi a fidelibus tuis digne laudabiliter seruatur: tribue nobis q̃sum⁹ vt ad promissiones tuas sine offensione curram⁹ p ℣ Luce

IN illo tpe: Dixit iesꝰ discipulis. Beati oculi qui vident q̃ vos videtis. Et reliqua. Sermo ex cõmentario venerabilis bede pbi.

NOn oculi scribarũ neq; phariseoꝝ q̃ corpus dñi tm̃ videre: sed illi beati oculi qui eiꝰ pfit cognoscere sacra: de q̃bus dr. Et reuelasti ea parulis Beati oculi paruuloꝝ quibꝰ t̃ set patrẽ filiꝰ reuelare dignat Dico aũt vobis q̃ multi pphẽ t reges voluerũt videre q̃ vos videtis et nõ viderũt: t audire q̃ vos auditis et nõ audierũt. Lectio. viij

ABrahã ds exiuit vt videret diẽ xpi: vidit et gauisus ẽ. Ysaias q̃z micheas t multi alii pphete videre gliaz dñi dr, propterea vidẽtes sũt appellati. Sed hi oĉs a lõge aspicientes et salutãtes p speculũ et enigmate viderũt. Apli aũt i pñtia hñtes dñm q̃escẽtes q̃ eis quicq; voluissẽt interrogãdo discẽtes neq; q̃ per ãgelos aut varias visionũ spẽs opꝰ habebãt doceri. Quos ds lucas mltos pphetas et reges dicit vt thesꝰ aptiꝰ pphãs t iustos appellat. Q̃i sũt reges magni q̃ tẽrationum suarũ motibꝰ non cõsentiendo succũbere: sz regẽdo posse nouerunt. Lectio. ix.

ECce quidã legisperitꝰ surrexit tẽtãs eũ t dicens Magister q̃d faciẽdo vitã eternã possidebo Legisperitꝰ qui de vita eterna dñm tentãs iterrogat occasionẽ vt reos de ipis dñi sermonibꝰ sũpsit: vbi ait. Gaudete aũt q̃ nomina vra scripta sũt in celis. Sz ipa sua tẽtatione indicat q̃ vera sit illa dñi cõfessio: q̃ pfi loquit q̃ abscondisti hec a sapiẽtibꝰ t prudentibꝰ et reuelasti ea paruulis. ãn. Dõ quidã descendebat ab hierusalẽ i hiericho et incidit i latrones q̃ etiã despoliauerũt eũ t plagis impositis abierũt semiuiuo relicto. ps. Beatus

Adv ãn Quis tibi videt̃ p ximus fuisse illi incidit i latrones: t ait ille: q̃ fecit miam in illo vadet tu fac simiter. al. ℣.

Q Dñica .x tiij. Oratio.

OMnipotẽs sempiterne deꝰ da nobis fidei spem̃ charitatis augmẽtũ t vt mereamur assequi q̃d promittis: fac nos amare q̃d p̃cipis. Per dñm lucã

IN illo tempore: Duz iret Iesus in hierusalem transibat per mediũ samariã t galileã. Et dũ ingrederet quoddã castellũ: occurrerũt ei decẽ viri leprosi Et reliqua. Sermo ex cõ

LEprosi nõ ve.be.p. absurde intelligi pũt: q̃

scientiã vere fidei nõ hñtes varias doctrias, pfitent errozis. Hi aũt tã vitandi sunt ecclie: vt si fieri põt longius remoti: magno clamoze interpellent. Unde t apte subiungit. Qui steterũt a longe t leuauerunt voce dicentes. Jesu preceptoz miserere nfi. Et bñ vt saluent iesũ ꝓceptoze noiant Quia ei in eoꝝ verbis se errasse significant hũc saluãdi hũiliter ꝓce

ptozem vocant. Lec. viij.

Qũcq ad cognitõez precep tozis redeũt: m ꝛx ad formã salutis recurrũt. Nam sequitur Quos vt vidit dixit. Jte ostẽditevos sacerdotibꝰ: t factuz est dũ irent mundati sunt Nullum dñs eozuz quibus hec cozpozalia beneficia prestitit iuenitur misisse ad sacdotes nisi lepzosos. Quia videlicet sacerdotium iudeozum figura erat futuri sacerdotij regalis quod est in ecclesia quo consecrantur omnes pertinẽtes ad cozpus xpi. sãmi t veri principis sacerdotuz. Et ꝺquis vel heretica prauitate vel supstitione gentilu vel iudaica ꝓfidia vel etiã scismate fraterno ãsit vario colore ꝙ xpi gfam caruerit necesse ẽt vt ad ecclesiazveniat colorẽq; fidei verũ quẽ accepit ostendat. Lectio ix

Qũ Eteraverovitia tanq̃ valitudines t quasi morbos aie atq; sensuũ per seipsũ interiꝰ q conscientiaz intellectu dñs sanat t cozrigit. Unde aũt vnus ex illis vt vidit qz mũdatus est regressꝰ ẽ cũ magna voce magnificans deũ. Et cecidit in faciẽ añ pedes eiꝰ gratias agẽs Ille enĩ vere deo gratias agit qui repssis cogitationibꝰ ꝓsũptionis sue ꝙ in semetipo ĩfirmus sit hũiliter videt: q nihil sibi virtutĩ tribuit q bona que egit eẽ de mia ꝓditozis cognoscit. ãn Dũ ingrederet iesus quoddã castellũ occurrerũt ei decẽ viri leprosi q steterũt a lõge t leuauerũt vocẽ dicẽtes iesu ꝓceptoz miserere nobis. ps Bñdi. Ad vñ ãn. Nõne decez mũdati sũt t nouẽ vbi sũt: non est inuẽtus qui rediret t daret gliam deo nisi hic alienigena vade qz fides tua te saluũ fecit aliã. ps. M. Dñica xv. otõ

Qũstodi dñe ãs ecclĩaz tuam ꝓpitiatione ꝓpetua t qz sine te labit hũana mortalitas: tuis sp auxilijs et abstrahatur a noxijs t ad salutaria dirigatur ꝑ. Scõm matheũ

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Nemo põt duobꝰ dñis fuire. Et rel. Ser

Nmo ex cõmẽ. ve. bede ps. Nemo põt duobꝰ dñis seruire: qz nemo valet trãsitoria simul t eterna diligere. Si ei eternitatẽ diligimꝰ: cũcta tpa

lia inusu non in affectu possi-
demus. Aut enī vnū odiet aī
tex diliget: aut vni adherebit
t alterū contemnet. Decverba
diligent cōsiderāda sūt. Aaz
q̄ sint duo dñi cōsequēter expo
nit dicēs. Nō potestis deo ser
uire t māmone. Audiat hec
auar⁹ audiat qui censet nosse
xp̄iano nō posse simul māmo
ne. Hoc ē diuitijs xp̄oz fuire.
Et tñ nō dixit q̄ hz L. viij
diuitias: sz q̄ seruit diui-
tijs. Qui enī diuitiaz seru⁹ est
diuitias custodit vt seru⁹. Qui
aūt seruitutē excussit iugū: di-
stribuit eas vt dñs. Sz q̄ seruit
māmone: illi vtiq; seruit q̄ re-
bus istis terrenis merito sue
puersitatis p̄posit⁹ p̄inceps
hui⁹ secli a dño dicit. Ergo āt
vnū odiet aut alteruz diliget.
Ut fieri debet odiet scz diabo-
lū diliget deū: aut vni adhere
bit deū t alterz contēnet. Adhe
rebit scz diabolo: cū quasi ei⁹
p̄mia tpalia sectat: cōtemnet
aūt deū. Nō dixit odiet: sz fle
solēt minas ei⁹ p̄ponere cupi
ditatib⁹ suis q̄ de bonitate ei⁹
sibi ad impietatem blandiun
tur. Quibus p salomonē dici
tur. Fili ne adiscias peccatuz
super peccatū t dicas Misera
tio dei magna est. Tu Lec. ix.
Ideo dico vobis. Nolite
solliciti esse aie vestre q̄d
manducetis aut corpori vestro
quid induamini. Ergo quod
omnibus natura tribuit et iu
mentis: ac bestijs hominib⁹ quo
q; cōmune est huius cura peni
tus nō liberamur. Sz p̄cipitur
nobis ne solliciti simus quid
comedam⁹? Et q̄z in sudore vul
tus p̄epamus nobis panē la
bor exercendus est solicitudo
tollenda. Via plus ē q̄ esca. t
corp⁹ plus q̄ vestimentū. Ad
monet vt meminerim⁹ multo
ampli⁹ nobis deum dedisse q̄
nos fecit t cōposuit ex alma t
corpe q̄ est alimentū atq; teg
mentū. Ut intelligas euz qui
dedit aiam multo facili⁹ escas
esse datuz. Silr enī q̄ corpus
dedit multo facili⁹ datuz esse
vestimentū. ān. Nolite solliciti
ē dicētes: q̄d māducabim⁹
aut q̄d bibem⁹? scit enī pf vf ce
lestis q̄d vobis necesse sit alia
p̄s. Bñdict⁹ Ad vō ān. Que-
rite q̄ p̄imū regnū dei t iusti-
ciam ei⁹ t hec oia adiscientur
vobis alia. p̄. M. Dñica. xvi.
Ecclesiaz tuā dñe q̄sumus
miseratio cōtinuata mū
det t muniatt q̄: sine te nō p̄t
salua cōsistere: tuo semp mu-
nere guberne t. p. Scōz lucā.
In illo tpe: Ibat ies⁹ in ci-
uitatem q̄ vocat naym: et
ibant cū illo discipuli ei⁹ t tur
ba copiosa. Cū aūt appropin
q̄ret porte ciuitatis. ecce defun
ctus efferebat filius vnic⁹ mat

sue.erel. Ser.ex cō.ve.be.ꝓ.

DEfunctus hic qui extra portā ciuitat' multis est intuentibus elatus significat hoīez letali criminū funere so patū eandēq; insup aīe mor tē ſi cordis adhuc cubile tegē tem sed ad multoꝝ notitiaz p locutionis operisve indiciuz quasi per sue ostia ciuitati ꝓ palantē. Aut bene filius vnicus matris sue fuisse ꝓhibet. Multa licet e multis collecta p sonis vna sit ꝓfecta t imaculata ẏgo mater ecclia singuli q q tñ fidelīū vniuersalis se ecclesie filios rectissime fatētur Nam t electus quilibz qñ ad fidē ībuitur filiꝰ ē. Quādo ad fidem alios imbuit mater est.

PORtā ciuitatis q̄ L. vidꝰ. defūctꝰ efferebatur puto aliquē de sensibꝰ eē corporeis Qui enim seminat discordias inter fratres: qui iniquitatez in excelso loquit ꝓ oris portā extrahit mortuus. Qui viderit mulierē ad cōcupiscenduz eā p oculoꝝ portā sue mortis indicia ꝓfert. Qui fabulꝰ ociosis obscenisve carminibꝰ vel ōtractionibꝰ aurē libēter aperit hanc aīe sue portā mortis efficit. Ceteroſq; q nō ſuat sensus mortis sibi ipe reserat adi

ET hec vidus Le.ix. erat t turba ciuitat' multa cū illa. Viduaz eē ecclīam ois alma q̄ sponsi dñiq; sui se morte redemptā meminit ag scit. Diuino aūt mutu multa dominum turba multa viduā comitabatur vt viso tāto miraculo multi testes multi fierent dñi laudatores. quā cū vidisset iesus mia motꝰ sup illā dixit: nolīere. Desiste inquit quasi mortuū fiere quē mox viuuz resurgere videbis. Ubi mystice nouati dogma ꝓfūdit qui de sua mūdicia supbe gliatus humilem penitentiū munda tionē euacuare conat: verāq; matrē ecclīaz de natoꝝ suoruz spūali extinctione plorantem spevite redonāde negat consolari debere. ī. Abiit iesꝰ in ciuitatē q̄ vocat naym. t ecce defunctꝰ efferebat filiꝰ vnicus mris sue. ꝙ. Hidictꝰ. Ad vā ān. Accepit aūt omēs timor t magnificabant deuz dicentes qz ꝓpheta magnꝰ surrexit in nobis t qz deꝰ visitauit plebē suam. ꝙ. Mag. ℣ Dñica xvii.

QUa nos domine Oratio gratia semp ꝓuentat t se quatur: ac bonis operibꝰ iugiter presteꝛ eē ītētos. p. fz iuxta

IN illo tpe. Cum intrasset iesus in domū cuiusdam principis phariseoꝝ sabbato manducare panē t ipi obſuabant eū. Et ecce quidaz hō hydropicus erat ante illum. Et reliqua. Omel'ue.bede.pres.

Hydropis morb⁹ ab aq̃so humore vocabulũ trahit Grece enĩ aqua hydor vocatur Est aũt humor subtercutane⁹ de vitio vesice nat⁹: cũ inflatione turgente ⁊ anhelitu fetido Proprĩũq; ẽ hydropici quanto magis abũdat humoribus inordinatis tãto ampli⁹ sitire Et ideo recte cõparat ei quez fluxus carnalĩ voluptatũ exuberãs aggrauat Cõparatur diuiti auaro: q̃ quãto ẽ copiosior diuitijs q̃b⁹ nõ bene vtit tanto ardẽti⁹ talia cõcupiscit.

Et respondẽs ies⁹ L. viij. dixit ad legisperitos et phariseos: licet sabbato curare? at illi tacuerũt. Aũ ꝺz respondisse ies⁹: ad hoc respicit qđ p̃missũ ẽ: ⁊ ipi obseruabãt eũ. Dñs enĩ nouit cogitatões hoim Sz merito inkrogari tacent q̃ ꝓtra se dictũ quicq̃d dixerint videt Rã si licet sabbato curare quare saluatorẽ ãcuret: obseruãt: si nõ licet q̃re ipi sabbato pecora curãt P. ix.

Ipe vero apprehensũ sanauit eũ ac dimisit. Pro uida dispensatione dñs ante legisptos ⁊ phariseos hydropicũ curat: ⁊ mox cõtra auaritiã disputat vt vez p hui⁹ egritudinẽ corporis in illis exprimerẽt egritudo cordis. Deniq; p⁹ multa disputationis et⁹ hortamẽta subiũctũ ẽ. Audiebant aũt hec oĩa pharisei qui erant auari: ⁊ deridebãt illuz Hydropic⁹ quippe quo ãpli⁹ biberit: ãpli⁹ sitit. Et ois auarus sitim multiplicat: qui cuz ea q̃ appetit adept⁹ fuerit ad appetẽda alia ãpli⁹ anhelat ãñ Dixit ies⁹ ad legisperitos ⁊ pharisẽos si licz sabbato curare at illi tacuerunt: ipe vero apprehẽdẽs hydropicũ sanauit eũ ac dimisit. ꝑs Bñdict⁹ Adv̄s ãn Cũ vocat⁹ fuer⁹ ad nuptias recũbe in nouissimo loco vt dicat tibi q̃ te inuitauit amice ascẽde super⁹ tũc erit tibi glia coram sit discũbentib⁹ alĩs. ꝑ M. ¶ Dñica xviij. ozõ

Oq̃s dñe ppĩo tuo diabolica vitare ꝓtagia ⁊ te solũ deũ pura mente sectari.

Per Secundũ matheuz In illo tpe pharisei audientes q̃ ies⁹ silentiũ iposuisset saduceis ꝓuenerũt in vnũ. Et interrogauit vn⁹ ex eis legisdoctor tẽtãs eũ. Magister qđ est mãdatũ magnũ in lege? Et f.

Cõnue Amel. b. toh epi nefi vt multitudiné vicerent: quez rõne superare nõ poterant. A veritate se esse nudos ꝓfessi sũt: q̃ multitudine se armauerũt. Dicebãt ei apud se. An⁹ loquat ꝓ oib⁹ ⁊ oĩs loq̃mur pervnũ vt si quidẽ vicerit oĩs videamur victores. Si aũ vict⁹ fuerit sol⁹ videat ꝓfusus

Q pharisei q̃ ola ꝓpter hoies cogitatis? faciti. Primũ qui dẽ veniẽtes cũ vno vincẽdi esti

per vnũ Lectio octaua.

Tamẽ pone: qz vno victo hoies nõ intelligũt vos esse victos. Quid quid cõsciẽtie vre nõ sentiũt se eẽ cõfusas? Leui⁹ ei est cõsolatio q̃ in seipo cõfusꝰ ẽ qõ ab alijs ignorat? Magister qõ est mãdatũ magnũ in lege Magistrũ vocat cuꝰ non vult eẽ discipulꝰ nõ scire desiderãs sed tentãs. Simplicissimꝰ interrogator malignissimꝰ ĩsidiator de magno mandato interrogat: qui nec minimũ obseruat Ille enĩ debet interrogare de maiori iustitia: qui tã minorẽ

O cõpleuit. Lectio nona.

Omiꝰ ait sic ei respondit vt interrogatõis eiꝰ fictam cõscientiã statim ꝺmo responso peuteret dicẽs: Diliges dñz deum tuũ ex toto corde tuo z i tota aĩa tua z in tota mẽte tua Hoc est magnũ z primũ mandatũ. Maximũ ait z minimũ mãdatũ dicimꝰ quantũ ad dignitatẽ mãdatorꝫ nõ quantuz ad vtilitatẽ. Alioquin vtilitas oim mãdatorꝫ vna est z ola mãdata q̃ vnũ vident eẽ mãdatũ ita sibi cohereãt vt alterũ sine altero eẽ nõ possit. ãn. Magister quod ẽ mandatũ magnuz in lege ait illi iesꝰ diliges dñm deũ tuum ex toto corde tuo aꝫ ꝑs. Ps. Dixit Dñs dño meo sede a dextris meis. ꝑs.

Wag. ¶ Dñica xix. Oratio.

OJrigat corda nra q̃s domine tue miseratõis opatio: qz tibi sine te placere non possum⁹. Per. Scõz matheũ

In illo tpe: Ascendẽs iesꝰ in nauiculã: trãsfretauit z venit in ciuitatẽ suã. Et reliq̃. Omelia beati Iohannis epi.

CReator rex orbis dñs postea q̃ ꝓpter nos angustiauit in carne cepit habere patriã: cepit ciuitatis iudaice eẽ ciuis: parentes habere cepit. Paretuz oiz ipse parẽs: vt immutaret amoz: attraheret charitas: vinceret affectio: suadẽt hũanitas: q̃s fugauerat dñatio metꝰ: dispserat z feceratvis prãtis extorres Venit in ciuitatẽ suã z obtulerũt ei paralytico cũ iacentẽ in lecto Lectio viij.

ET videns inq iesꝰ fidẽ illoz dixit paralytico Cõfide fili. Dimittũtur tibi pcta tua. Audit ven'ã z tacet paralyticus nec vllã respondet grãz qz plꝰ corpis q̃ aie tẽdebat ad curã trẽporales erũnas resoluti corporis sic deflebat: vt eternas penas resolurõis aie nõ deflere: gratiorẽ sibi presentẽ vitã

iudicās ꝙ futurā Merito xp̄s fidē offerentiū respicit verecor-
diā despicit sic tacētis vt fidei
aliene suffragio paralytici: aia
aī curaret ꝙ corp⁹. Lec. ix.

RESpiciēs inqt fidē illoꝝ
Cernitis hoc loco frēs
deū non q̄rere insipientiū vo-
luntates nō expectare ignorā
tium fidē nō infirmi stulta desi
deria ꝓscrutari: sz alteri⁹ fidez
subuenire. Reuera frēs quan
do medic⁹ lāguentiū q̄rit aut
respicit volūtates cū sp cōtra
ria desideret: reqrat infirm⁹.
Hinc ē ꝙ nūc ferrū nūc ignem
nūc amara pocula ingerit: tap
ponit iuuatis vt curā sani sēriāt
quā sentire nō poterāt egrotā
tes. ān. Dixit dñs paralitico cō-
fide fili remittūt tibi petā tua
allā. ps Bñdict⁹. Ad vēsp ān.
Videntes aūt turbe timuerūt:
glorificauerūt deū q̄ dedit ptā
tem talem hoīb⁹. ps. Mag.

Dominica .xx. Gratis.

OMnipotēs ⁊ misericors
de⁹ vniuersa nobis aduer
santia ꝓpiciat⁹ exclude vt mē
tem corpe parit expediti: que
tua sūt liberis mētib⁹ exequa
mur. ꝑ. Sctm matheum.

IN illo tpe. Dicebat ihesus
turbis pabolā hāc. Simi
le factū est regnū celoꝝ hoī re
gi q̄ fecit nuptias filio suo. Et
Orem. Omelia bti Gre. pa-
Lectū in scō euāgelio
regnuz celoꝝ ꝓpās ecclīa dēsi-
gnatur. Cōgregatio iustoꝝ re
gnū celoꝝ dr. Az enī ꝙ ꝓphe-
taz dñs dicit. Celū mihi sedes
est. Et salomō ait. Via iusti se
des sapie. Paul⁹ etiā dic̄ xp̄z
dei virtutē ⁊ dei sapiaz. Liqdo
colligē debem⁹: qz si ds sapia
aia aūt iusti sedes ē sapie: duz
celū dr sedes dei. Celū ꝙ ē aia
iusti. Hinc ꝙ psalmistā de scis
ꝑdicatorib⁹ df. Celi enarrant

REgnū ꝙ ℓ. vij. gliaz dei.
celoꝝ ecclīa iustoꝝ. Az
dū eoꝝ corda nil ābiunt ꝙ hoc
qđ ad supna suspirāt: iā i eis
dñs q̄si in celestib⁹ regnat. Di
catur ꝙ sīc ē regnū celoꝝ hoī
regi q̄ fecit nuptias filio suo.
Jam intelligit charitas vra:
quis ē rex regis filij pater. Ille
nimirꝝ cui psalmista ait. Deus
iudiciū tuū regi da: et iusticiam
tuā filio regis. Lectio nona

QUi fecit nuptias filio suo
Tūc enī de⁹ pater deo fi-
lio nuptias fecit qñ hūe in vte
ro ꝑginis hūane nature cōiun
xit. Qñ deū aī secula fieri vo-
luit hoīem in fine seculoꝝ. Sz
qz ex duab⁹ personis solet fieri
ista cōiūctio: absit hoc ab intel-
lectib⁹ nr̄is: vt ꝓsonā vir̄ hois
saluatoris nr̄i ihesu xp̄i ex dua
bus personis credamus esse
vnitam. Ex duabus quippe
atqꝝ in duabus naturis existe-
re dicim⁹ Sed ex duabus per

sonis ꝙ positū credi vt nephas vitemus ān. Dicite inuitatis ecce prandiū meū parau i venite ad nuptias alla ꝑs. Bndi. Ad vō ān. Nuptie q̄dē parate sunt: sed qui inuitati erant non fuerūt digni: ite g̃ ad exitus viarum t quoscūq; inueneritis vocate ad nuptias alla. ꝑs. Magt. ¶ Dñica xxi. oro.

Largire q̃s dñe fidelibus tuis indulgentiā placatus t pacē: vt pariē ab omib⁹ mundē offensis: t secura tibi mēte deseruiāt. p. ꝙ iohēm

In illo tpe: Erat quidā regul⁹ cui⁹ filiꝰ infirmabatur capharnaum. Hic cū audisset q̄ ihesus aduenisset a iudea in galileā: abiit ad eū t rogabat eū vt descēderet t sanaret filiū ei⁹. Incipiebat ei mori Et re.

Homelia bti gregor.

Lectio sci euangelij quā modo frēs audistis expōe nō indiget. Sed ne hāc tacite pterisse videamur exhortādo poti⁹ q̄ exponēdo ī ea aliq̄d loq̄mur. Hoc ān nobis solūmodo de expōne video eē requirēdū Cur is q̄ ad salutē petendam venerat audiuit. Nisi signa t prodigia videritis nō creditis

Qui eni salutē que ā. viro rebat filio, pculdubio credebat. Nec enī ab illo q̄reret salutem quē nō crederet salutorem. Quare ergo dicitur nisi signa et prodigia videritis non creditis cum ante crederet q̄ signum videret Sed mementote quid petijt: t aperte cognoscetis: quia in fide dubitauit. Poposcit nāq; vt descēderet t sanaret filium eius Tu autem dñe. Lectio nona.

Quoniam ergo presentiam do mini querebat q̄ per spiritum nusq̄ deerat Minus itaq; in eam credidit quē non putauit posse salutem dare nisi p:esens esset corpore. Si enim perfecte credidisset: proculdubio sciret: quia non esset locus vbi non esset deus. Ex magna ergo parte diffisus est: quia virtutem non dedit maiestati: sed presentie corporali. ān. Erat quidam regul⁹ cuius filius infirmabatur capharnaum: hic cum audisset quia iesus aduenisset in galileam rogabat eum vt sanaret filium suum. ꝑs. Benedictus. Ad vesperas ā. Cognouit ānt pater quia illa hora in qua dixit iesus filius tuus viuit t credidit et domus eius tota alla ꝑs Magnificat. ¶ Dominica. xxi. Oratio.

Familiam tuam quesum⁹ dñe continua pietate custodi vt a cūctis aduersitatib⁹ te protegēte sit liberata bonis actibus: tuo nomi sit deuota. Per dñm. Secundum matheum.

In illo tpe: Dixit ihesus discipulis suis parabolā hāc. Simile est regnū celoꝝ hoī regi qui voluit rationē ponere cū seruis suis. Et re. Ome. b. augu.

Ecce frēs res i aperto ē admonitio utilis valde ꝛ salubris. Obediētia debet vt qđ iussum ē impleat: qz ois hō debitor est dei: ꝛ debitorē hz frēz suū. Quis est ei qui non sit debitor nisi in q̄ nullū peccm̄ pōt inueniri: ds ē aūt qui nō habeat debitorē fratrē: nisi ille in quē nemo peccauit? Putasne ꝙsq̄ in genere humano reperiri pōt: q nō ꝛ ipe aliquo pctō obstrictus sit fratri suo. Lec. viij

Debitor q ē ois hō: habēs tñ ꝛ ipe debitorē. Jō deus ꝙstituit tibi regulā in debitore tuo: qđ faciet ꝛ ipe cum suo. Duo sūt opa mie que nos liberāt q breuiter ipe dns posuit in euāgelio. Dimittite et dimittet vobis: date et dabitur vobis. Dimittite et dimittetur vobis ad ignoscendū ptinet. Date et dabit vobis ad ꝓstandū beneficiū ptinet. Lectio ix.

Quod ait de ignoscēdo ꝛ tu vis tibi ignosci quod peccas ꝛ habes aliū cui tu nō possis ignoscere. Rursꝰ qđ ptinet ad ēbucū bñficiū petit te mēdicꝰ ꝛ tu es ut mēdicꝰ? Dēs ei qui ora mēdici vt sumꝰ? Hanuā patrisfamilias stamꝰ: i mo etiā ꝓsternimur supplices ingemiscimꝰ aliquid volētes accipere. Et ipz aliqđ ipe deꝰ est: qđ a te accipit mēdicꝰ panem. Et tu quid petis ab eo nisi xp̄m q̄ dicit. Ego sum panis viuꝰ q̄ de celo descēdi. ān. Dixit aūt dns seruo redde qđ debes. petidēs aūt seruꝰ ille rogabat eū dicēs patientiā habe in me et ois reddā tibi. ps. Bñꝰ. Ad vē ān. Serue neq̄ oē debitū dimisi tibi qm̄ rogasti m̄ nōne ergo oportuit te misereri ꝙserui tui sicut ꝛ ego tui misertꝰ sū alīā. ps. Wag. Uhica

Deus refugiū rxus. Oō. nostrū ꝛ virtꝰ adesto pijs ecclesie tue pcibꝰ auctor ipse pietatis ꝓsta vt quod fideliter petimꝰ efficacit cōsequmur. p.

In illo tpe. Scōz matheū Abeūtes pharisei ꝙsiliū inierūt vt caperēt ihesū in sermone. ꝛ re. Ome: btī gregor.

Querētes dns cōprehendere principes sacerdotū ꝛ scribe: timuerūt pplm ars ideo qđ q se nō poterant presidis manibꝰ efficere tēptabāt: vt ipi a morte eiꝰ viderētur immunes ꝛ mittūt ei discipulos suos cū herodianis. Lec. viij.

Dixerūt ergo discipulos quasi ad huc minꝰ cognitos ꝛ minꝰ suspectos vt aut abscōdite facilecz deciperēt eum aut deprehensi minꝰ erubescē

rent apud eum. Nam cōsilio malo deprehenso tāto min⁹ nascitur cōfusio quāto fuerit persona ulterior. Sz discipuli magistris suis minores etate erāt malitia aūt pares. Lectio.ix.

Magister scim⁹ qz verax es tu viā dei i veritate doces et non ē tibi cura de aliquo Non enī respicis psonā hoim Dic ergo nobis. Quid tibi videtur licet censuz dare cesari an nō? Magistrū eū vocant et veracē vt ās̄ honorat⁹ et laudatus mysteriuz fui cordis eis simplicit aperiret tāq̄ eos volens habere discipulos. ℣. Magister scimus qz verax es tu viā dei in veritate doces alla. ℟s. Bñ⁹. Qd vs an. Reddite ḡ q̄ sunt cesaris cesari tq̄ sūt dei alla. ℟s. M. Dnica xxiiij. oro

Absolue q̄s dne tuoz vlicta pplox: et a pcūoz nexibus q̄ p nfa fragilitate contraximus: tua benignitate liberemur. p. Secundū matheum

In illo tpe Loq̄nte ihū ad turbas: ecce pnceps vnus accessit et adorauit eū dicens. Dne filia mea mō defūcta est sed veni ipone manū tuā sup eā et viuet. et rel. Psalmus. Beati quorum. Ant. Accepit ihs baculum. Ps. Ut quid deus. Ant. Ecce mulier. Ps. Deus deus meus. Ant. Ecce dns. Ps. Dominus regit me. Ant. Ecce ancilla. Ps. Ad te leuaui. Ant. Ecce mater. Ps. Domine quid multiplicati. Ant. Ecce pnceps. Ps. Voce mea ad dm̄. Ant. Ecce filia. Ps. Dilexi quoniam. Ant. Ecce dns. Ps. Laudate dm̄ de celis. Ant. Ecce ancilla. Ps. Laudate dm̄ in sctis. Ant. Ecce mulier. Ps. Laudate dm̄ omnes gentes. Ant. Ecce pnceps. Ps. Confitebor tibi dne. Ant. Ecce filia. Ps. Confitebor tibi dne in toto. Ant. Ecce dns. Ps. Confitebor tibi dne in toto. Ant. Ecce ancilla. Ps. Confitebor tibi dne in toto. Ant. Ecce mulier. Ps. Confitebor tibi dne in toto. Ant. Ecce pnceps. Ps. Confitebor tibi dne in toto

dñe filia mea mō defuncta ē: sed veni ipone manū tuā sup eam et viuet alla. ps. Bñdi. Ad vō ām. Cōfide filia fides tua te sal uam fecit: salvata ē mulier ex illa hora alleluia. ps. Mag.

Dnica xxv. Oratio

Excita q̄s dñe tuor fidelium volūtates vt diuini operis fructū, ppensi⁹ exeq̄ntes pietatis tue remedia maiora ḡcipiant. Per. d. Scōm matheum

In illo tpe Cū sublevasset oculos ih̄s vidisset qz multitudo maxima venit ad eū: dicit ad philippū. Vñ ememus panes vt māducent hi? ꝛ f. Sermo ex comen. bti augu. epi

Dominus in mōte verbū in alto. Prouide nō q̄si humilit iacet qđ in mōte fcm nō transeūter ꝓtereūdū ē: sed suscipiendū. Turbas vidit: esurientes agnouit: miſicordit pauit nō solū ꝓ bonitate: verūtiā ꝓ potestate. Quid eni sola ꝑdesset bonitas vbi nō erat panis vnde turba esuriēs pa-

Nisi bonitatem [illegible] adesset ꝓās ieiuna illa turba esuriēs remaneret. Denigz discipuli q̄ erāt cū dño i famem ipi turbas volebāt pascere vt nō remanerēt inanes. Sz vñ pascerēt nō hēbant. Interrogauit dñs vñ emerentur pānes ad turbas pascēdas: et ait scriptura. Hoc aūt dicebat tentās eū discipulū scz philippū quē interrogauerat. Le. ix

Ipse eni sciebat quid esset factur⁹. Cur ḡ de bono tē tabat: nisi qz ignorantiā discipuli demōstrabat. Et forte in demōstratione ignorantie discipuli aliqđ sīgnificauit. Apparebit ḡ cū ipz sacrm ō q̄nq̄ panib⁹ ceperit nobis loq: ꝛqđ sīgnificet indicare. In Cū sublevasset oculos ies⁹ ꝛ vidisset qz maxia multitudo venit ad euz dicit ad philippū: vñ ememus panes vt māducēt hi: hoc aūt dicebat tēt̄as eū ipe ei sciebat quid esset facturus. ps. Bñ⁹.

Ad vs an Illi homines cū sīgnū vidissent qđ factu; fuerat gloriſicabāt deū: dicebant qz hic est saluator mūdi alla. ꝓ. Magnificat.

¶ In dedicatõe ecclie. Ad pri mas vs̃ sup̃ ps. fer. ã. Oꝝ me mend⁹ ẽ loc⁹ iste vere nõ ẽ hic aliꝰ nisi dom⁹ dei ⁊ porta celi. In tpe pas. fiũtaꝫ sic celi alka. Vidi ciuitatẽ scãm pm. hirlm nouã descendentẽ de celo a deo paratã sicut spõ sam ornatã viro suo ℣. Terri bilis ẽ loc⁹ iste nõ ẽ hic aliꝰ ni/ si dom⁹ dei ⁊ porta celi. Vere eteni dñs ẽ in loco isto ego ne sciebã. In pas. tpe ak. ℣. Cũq; euigilasset iacob ãsi de graui sõno ait. Vere. Hlia. Ve. Oꝝ⁹ Vrbs btã hirlz dicta pacꝫ visio q̃ ꝓstruit in celis vi nis ex lapidib⁹ rangeꝫ coorna tavt spõsata comite. Nouave niens e celo nuptiali thalamo ꝑparata vt spõsata copuletur dño platee ⁊ muri ei⁹ ex auro purissimo. Qorte nitẽt marga ritis aditꝰ patẽtib⁹ ⁊ ℣tute me ritoꝝ illuc introducit ois qui ꝑ xpi noie hic i mũdo ꝓmit. Q̃ō lapidꝫ pisur⁹ expoliti lapides suisq; aptant locis q̃ man⁹ ar tifici⁹ disponũt q̃mãsuri sacris edificijs. Q̃ lia thonoꝛ deo vsq; quo altissimo vna pri filioq; icli to paraclito cui laus ẽ ⁊ ptãs q̃ etna scla. Amẽ. ℣. Domum tuã dñe decet sãctitudo. ℟. In longitudinẽ dierũ. ã. Scitica uit dñs tabernaculũ suũ hec ẽ dom⁹ dñi in q̃ inuocet nomen ei⁹ de q̃ scriptũ ẽ erit nomẽ me um ibi dicit dñs. In pas. tpe ak

Oe⁹ q̃ nobisq̃. Magoꝛõ q̃ singulos annos hꝰ sancti templi ꝓsecrationis reparas diẽ ⁊ sacris sq̃ mysterijs repre sentas incolumes: exaudi pre ces ppli tui ⁊ p̃sta: vt q̃sq̃s hoc templũ beneficia petitur⁹ igre ditur cũcta se ipetrasse letet. ꝑ. Ad cõple. oia ñant si cut i festo scẽ trini. ⁊ itaꝫ ꝛ cõple. q̃ tidie p oc. ⁊ in oc. q̃ñ q̃ estatem hoc festũ cõtigerit vel ab octa. epiphanie vsq; ad xl. siue de de dicatione fit seruꝫ. vl de alio q̃ fe sto. ix. lec. Ad matu. inuit. Fi lie syon currite assunt enĩ cele bria mꝰis vestre solennia. Ju bilemus igitur deo nostro vna nimes q̃ sibi eam gratuita ele git clemẽtia. In paschali tpe alka. ꝑs. Venite. hy⁹ Vrbs be ata hyerusalem. In ꝓmo noc. an Tollite portas principes vras ⁊ eleuami porte eternales In pa. tpe. Alka. ꝑs Dñi ẽ ter ra ãn. Vidit iacob scalã sũmi tas ei⁹ celos tãgebat ⁊ descen dentes angelos et dixit: vere locus iste sanctus est. In pas. tpe Alka. ꝑ. Deus nr refugi. ãn. Cum euigilasset iacob de somno ait vere locus iste sãct⁹ est. In paschali tpe Alka. ꝑs. Magnus dominus. ℣ Domũ

Qotiens cunq; L. i tuam fratres charissimi alta/ris vel tẽpli festiuitatẽ celim⁹

ſſ fideliter ⁊ diligẽter attẽdi-
mus: ⁊ pie ⁊ iuſte viuim⁹ q̃cq̃d
i tẽplis manufact⁹ agit: rotuz
in nobis ſpũali edificatõe cõ-
pletur. Nõ eni mẽtit ille qui
dixit. Templũ eni dei ſcm̃ ẽ:
qđ eſtis vos. Et itez neſcit⁹ qz
corpa vſq; tẽplũ ſit ſpũſſci. Qui
bus meritis nisi g grãm ꝺi me
ruim⁹ fieri tẽplũ dei. In de
dicatione tẽpli decãtabat po
pul⁹ laudẽ. Et in ore eoz dul-
cis reſõabat ſon⁹.

Alla. Obrulerũt ſacrificiuz
ſup altare dñi ⁊ cecideruñt i fa
cies ſuas ⁊ adorauerũt deũ. Et

Uantũ eni poſſum⁹
cũ ipſi⁹ adiutorio labo-
rem⁹ ne de⁹ nr̃ in tẽplo ſuo: h⁹
eſt in nobis ſipis iueniat quod
ocłos ſue maieſtat⁹ offendat.
Sed hiraculũ cordis nr̃i eua
cuetur vitiis ⁊ vtutib⁹ repleat
claudat diabolo⁹ aptat xp̃o.
Et ita laborem⁹ vt nobis bo-
noz operũ clauib⁹ ianuã regni
celeſtis apire poſſim⁹. Sicut
eni malis opib⁹ q̃ſi q̃busdam
ſeris ac vectib⁹ vite nobis ia-
nua clauditr. Ita abſq; dubio
bonis opib⁹ aptr. Fundata
ẽ dom⁹ dñi ſup vertice mon
tiũ ⁊ exaltata ẽ ſup oẽs colles
⁊ veniẽt ad eũ oẽs gẽtes. Et di
cẽt. Elia tibi.

Ar

Ueniẽtes ⁊ ſut veniẽt cũ exſ
tatione portãtes manipulos
ſuos. Et.

Tiõ frẽs chariſſimi vnuſq;
q; cõſideret cõſcientiaz
ſuã: ⁊ q̃ſ aliq̃ crumẽ ſe vulne-
ratũ eẽ cognouerit: pri⁹ oziõi-
bus: ieiunijs: vel elemoſynis
ſtudeat mũdare cõſcientiã ſu
am: ⁊ ſic euchariſtiaz ꝓſumat
accipe. Si eni agnoſcẽs rea-
tũ ſuũ ipſe ſe a dño altari ſub
duxerit cito ad indulgentiaz
dñe miſeriẽt: qz ſicut q̃ ſe
exaltat hũiliabit: ita ecõtra-
rio q̃ ſe hũiliat exaltabit. Qui
eni ſicut dixi agnoſcẽs reatũ
ſuũ: ipe ſe hũiliẽ ab altari eo-
dem p emẽdatõe remouẽ vo-
luerit: ekno illoz celeſti conui
uio cõicari penit⁹ nõ timebit.

Mane ſurgẽs iacob erige
bat lapidẽ in titulũ. Fundẽs
oleum deſup votũ vouit dño.
Uere loc⁹ iſte ſcũs ẽ ego neſci
ebaz. Alla al. Ẽli
dit iacob ſcalã ſũmitas ei⁹ ce
los tãgebat⁹ deſcẽdẽtes ãge
los⁹ dixit. Ue. Elia. Uere

Nõ ẽ hic q̃liũ niſi do
m⁹ deiſt porta celi.

Alla. Quã dilicta. Ere-
xit iacob lapidẽ i titulũ fũdẽſ
oleũ deſup. Alla

Bñdixiſti. Erit mihi dñs
in deũ ⁊ lapis iſte vocabit⁹ do
mus dei. Alla. ꝑs.

Fũdamẽta. Dom⁹ mes. R.

Dom⁹ oziõis vo. ℣. Ogo vos frẽs diligenꝫ
attẽdite. Si ad menſã cuiuſ-

clīq; potētis hoīs nēo p̄sumit cū vestib⁹ sciss̄is ⁊ inq̄natis accedere quāto magis a ꝓuinio regis eterni: id ē ab altari debet dñi sc̄ vnusq̄sq; iudic: vel odij veneno ꝓuss⁹ tracūdie furore repler⁹: cū reuerētia ⁊ humilitate subtrahere: ꝓpt illō qđ scriptū ē. Vade p̄i⁹ reconciliari ffi tuo⁹ tūc veniēs offeres mun⁹ tuū. Et iteꝝ Quō h intrasti nō hñs vestē nuptialē. ℟. Bñe dñe domū istā quā edificaui noī tuo venientiū in locū istū Exaudi p̄ces in excelso solio glie tue. In pa. tē. alk. ℣. Dñe si ꝓuers⁹ fuerit popul⁹ tu⁹ ⁊ orauerit ad sanctuariū tuū. Exaudi. Lec. q̄nta.

HOc eni hz text⁹ euāgelice lcōis q dđā fecit nuptias filio suo⁹ intrauit vt videret silr recūbē. es. Videns aūt hoīem nō hñtē vestē nuptialem dixit mīstris. Ligate illi man⁹ ⁊ pedes ⁊ p̄icite eū i tenebras exteriores ibi erit flet⁹ ⁊ stridor dēntium. Ecce q̄lē sniam merebit audire: q ad ꝓuiuiuz nuptiale id ē ad altare dñi: aut ebrios⁹: aut adulter: aut odiū in corde retinēs p̄sumit accedere. ℟. Q̄ metuēd⁹ ē loc⁹ iste vere Nō est hic aliō nisi dom⁹ dei ⁊ porta celi. In pas. tē. Alla. ℣. Mane surgēs iacob votū vouit dño

HAec tacta hoc ℣. vi. ⁊ dixit ōs a nobis frēs krīm⁹ cō cedat vt mala ista aut nūq̄ veliim⁹ admittere aut si admissa fuerit sine vlla mora pnia vel pace studeam⁹ sanare ⁊ largioribꝰ elemosinis festiem⁹ abluere ne forte si cū pctōꝝ vulneribus añ tribunal eterni iudicis venerim⁹ ab illa ekna eccl̄ia: ⁊ ab illa celesti hierl̄z ꝓpetua excōicatione separemur. Hec ḡ cogitātes fratres charissimam castit tā sobrij ⁊ tā pacifici ad istud altare studeam⁹ accedere vt ab illo eterno altari non mereamur excludi Qui istud ei ad altare casto corꝝ ⁊ mūdo corde cū secura ꝓscīētia venerit ad illud altare qđ i celis ē: felici trāsmigratōe pueniet p̄stante dño nostro iesu xp̄o q̄ cū pfet spūsc̄o viuit et regnat ōs p oia scla sclorꝝ amē. ℟. Beati q̄ hitant i domo tua dñe In scla sclorꝝ laudabūt te In pas. tpe alla alla. ℣. Nō ꝓuabis bonis eos q̄ ambulāt in innocentia dñe virtutū bti ōs q̄ sperāt in te. In. Glia. In. In tū. noc. ān. Qui hitat in adiutorio altissimi i ꝓtectione dei celi commorabit. In pascha. tpe. Alp̄s. Īpm. ān. Domuz istā ꝓtege dñe ⁊ angeli tui custodiant muros ei⁹. In pas. tpe. alla. p̄ Cantate. i. ān. Fundata est domus dñi supvertice montiū et exaltata ē sup colles. In pas: tpe alla. p̄s. Dñs regna. ex. ℣

Dec est dom⁹ dñi firmiter edificata. ℟. Bene fundata ē supra firmā petrā. Sēm lucaz

In illo tpe. Egressus ies⁹ pambulabat hiericho Et ecce vir noie zache⁹ t hic erat ꝓnceps publicanoꝝ t ipe diues. Et querebat videre ieſuz quis eēt et nō poterat pre turba qz statura pusill⁹ erat. Et rel. Sermo ex comē. ve. he. ñ.

O Ple ipossibilia sūt apud hoies possibilia sūt apd deū. Ecce enī camelus deposita gibbi sarcina p foramē acꝰ trāsit hoc est diues t publicanꝰ relicto onere diuitiaꝝ cōtē ptoꝝ censu fraudiū angustū portā t artā viā q ducit ad vitam ascēdit. ℟. Ōrātib⁹ in loco isto dimitte dñe pctā popli tui t ostende eis viam bonam p quā ambulent. Et da gliaz noī tuo. In paschali tpe. alla ỽ. Dñe exaudi oꝛōnē meaz et clamoꝛ meꝰ ad te veniat Et da

O Ui mira deuotōe l. viii. fidei ad vidēdū saluatorez quod natura minꝰ habuerat: ascēsu supplet arboris: at qꝫ ideo iuste q̄uis ipe rogare nō audeat: bñdictionez dñice susceptōnis quā desiderabat accepit. Mystice aūt zacheꝰ q interp̄tat iustificat⁹ credētem ex gētib⁹ pplz significat Qui quanto curis secularib⁹ occupatioꝝ tanto flagitijs deꝑmētib⁹ erat factꝰ humilioꝝ. Et ablutus est sed sanctificat⁹ ſz iustificat⁹ ī noie dñi nr̄i ihesu xp̄i t in spū dei nr̄i. ℟. Lapides ꝑciosi ōs muri tui. Et turres hierlim gēmis edificabunt In paschali tpe. alla. ỽ. Hec est dom⁹ dñi firmiter edificata bñ fūdata ē supra firmā petrā Et

O Opul⁹ ergo gentiꝝ l. ix intrante hiericho salvatoꝛē videre q̄rebat: sed pre turba ñ poterat qz gfe fidei quā mūdo saluatoꝛ attulit ptcipare cupiebat ſz inolita viciozuz ꝓsuetudo ne ad votū ꝙueniret obstiterat. Eadē nanqꝫ turba noxia ꝓsuetudis q̄ supra cecū clamātē ne lumē peteret īcrepabat: etiā suspicieꝝtē publicanū ne iesū videat tardat: ſz sīc cecus turbaꝫ voces clamādo denicit: ita pusillus necesse ē turbe nocētis obstaculū altiora petēdo trāscendat terrena relinq̄t arboꝛē crucis ascēdat ℟. Dom⁹ mea dom⁹ oꝛōis vocabit dicit dñs. In ea ois qui petit accipit t q̄ q̄rit inuenit t pulsanti aperiet. In pascha. tpe. alla. ỽ. Domū tuā dñe decet sanctitudo in lōgitudinez dieꝝ. In ea. Alla. In. ỽ. Domus mea. ℟. Dom⁹ oꝛōis vocabit. In tau. In Domū tuaz dñe decet sctitudo in longitudine dierū. In pascha. tpe alla ỽs. Dns regn. In. Dom⁹ mea

dom⁹ oꝛ̄is vocabit. In pasc. tp̄e alla. ℣s. Jubil ān Hec ē dom⁹ ꝑfirmit edificata. bñ fūdata ē supꝛa firmā petram In pasc. tp̄e. alla. ℣s De⁹ de⁹ ā Bñ fundata est dom⁹ dñi supꝛa firmā petrā In pasca. tp̄e alla. ℣s Benedō. ān Lapides pciosi oēs muri tui ⁊ turres hierm gēmis edificabūt. In pasca. tp̄e alla. ℣s. Lauō. cp̄

QUisq; aūt videat quid superedificet: fundamētū enī aliud nemo pōt ponē ꝓter id qđ positū est: qđ ē xp̄s dñs.

ANgulare fundamē hy⁹ tū lapis xp̄s missus ē q̄ cōpage parietū i vtroq; nectit quē syon scta suscepit in q̄ credens ꝙmanet. O is illa deo sacra ⁊ dilecta ciuitas plēa modulis in laude ⁊ canoꝛe iubilo trinū deū vnū q̄q; cū fauoꝛe ꝓdicat. H oc in tēplo sūme de⁹ exoꝛat⁹ aduenī ⁊ clemēti bonitate ꝑcū vota suscipe largā benedictionē hic infunde tuḡit H ic ꝓmereanť ōs petita acq rere ⁊ adepta possidere cum scis pennit paradisū introire translati in requiē. G lia ⁊ honoꝛ. ℟. Bti q̄ hitāt i domo tua dñe. ℟. In scla scloꝝ laudabūt te. ℣n. Zachee festinās descēde qꝛ hodie i domo tua oꝛ me manere: at ille festinās descendit ⁊ accepit illū gaudēs i domo sua hodie huic domui sal⁹ adño facta ē alla. ℣s. Bñ⁹.

DEus q̄ ecclam tuā Oꝛō. sponsam vocare dignatus es: vt q̄ hēbat gfaz ꝑ fidei deuotiōe haberet etiā ex noie dignitatē: da vtois hec plebs tuo noī seruiēs hui⁹ vocabuli cōsoꝛtio digna esse mereat. ꝑ. Hec oꝛō dr ad oēs hoꝛas ꝓter ad. ij. vs. Ad ꝓmā ān. Domū tuā. ℣s. Deus in noie. ℣s. Hfas. ℣s: Quicūq;. ℟. Jesu xp̄e alla. ℣. Qui sedes ad ¶ Si hoc festū infra. lxx. vsq; ad pasca cōtigerit dr ℟. Jesu xp̄e ℔ ne alla. sicut in dñica illi⁹ tpis. Ad. iij. ā. Dom⁹ mea ℣s. Legē pone. Laꝑ. Anuscis q; aūt. ℟ Domū tuā dñe decꝝ scitudo Alla. all. ℣. In lōgitudinē diex. ℣. Dom⁹ mea. Oꝛō. De⁹ q̄ ecclīam tuā. Hec oꝛō dr ad oēs hoꝛas vsq ad vī Ad. vi. ān Hec est dom⁹. ℣s.

DEfecit. Capitulum. ECce tabernaculū dei cū hoīb⁹ ⁊ hītauit cū eis ⁊ ipi populus ei⁹ erūt: et ipe de⁹ cū eis erit eoꝝ de⁹. ℟. Domus mea Alla al. ℣ Dom⁹ oꝛōnis vocabit. ℣. Beati qui habi Oratō De⁹ q̄ ec. Ad. ix. ā. Lapides ℣s. Mirabilia. Capitul

QUisq; ei ꝓpriā mercedē accipiet ꝛ̄ suū laboꝛē: di ei sum⁹ adiutoꝛes di ei agricultura estis dei edificatio estis: ℟ Beati qui habitant in domo tua dñe. Alla alleluya. ℣. In secula seculoꝝ laudabunt te.

℣ Hec est domus dñi firmiter edificata. ℟ Bene fundata ē supra firmā petrā. ℣ Ad. y. vō ān Domū tuā. ꝑs Credidi. ꝑs Letatus sū. ꝑs Nisi dñs. ꝑs Lauō dñm qñ bonus. ꝑs Lauda hierusalē. Capitulū

HEc est domus dñi firmiē edificata bñ fundata est supra firmā petrā. ℟ Dom⁹ mea. hy⁹ Angulare fundam Wēati q habitant. ān Ecce tabernaculū dei cū hoīb⁹ et ip⁹ habitabit cū eis. Et erunt ei⁹ populus. et ipse deus eorū cū eis. et abstergit deus oēm lacrimā ab oculis eorū. et mors ultra non erit neq luctus neq clamor neq dolor erit ultra. quia prima abierunt. ℣ Et dixit qui sedebat in throno. Ecce nova facio oīa. ℟ Et dicit mihi. Scribe quia hec verba fidelia sunt et vera sunt. ℣ Et dixit mihi. Fact⁹ est. ego sum alpha et o. ego sum principium et finis. ℟ Ego sitienti dabo de fonte aque vite gratis. ℣ Et hereditabit istā. ℟ Et ero illi deus. ℣ Et filius. ℟ Et ipse erit mihi filius. ℣ Qui vicerit possidebit hec. ℟ Et ero illi deus. ℣ Et filius. ℟ Et ipse erit mihi filius. ℣ Timidis aūt. ℟ Et incredulis. ℣ Et execrabilibus. ℟ Et homicidis. ℣ Et fornicatoribus. ℟ Et maleficis. ℣ Et idolis. ℟ Et omnibus mendacibus. ℣ Pars illorum erit in stagno ardenti igne et sulphure. ℟ Quod est mors secunda. ℣ Et vidi ciuitatem sanctam hierusalē nouā descendentē de celo. ℟ Parata sicut sponsa ornata viro suo. ℣ Et audiui vocē magnā de throno dicentē. ℟ Ecce tabernaculū dei cū hoīb⁹ et habitabit cū eis. ℣ Et ipse deus eorū erit eis deus. ℟ Et abstergit deus oēm lacrimā ab oculis eorū. ℣ Et mors ultra non erit. ℟ Neq luctus neq clamor neq dolor erit ultra. quia prima abierunt. ℣ Et dixit qui sedebat in throno. ℟ Ecce nova facio oīa. ℣ Et dicit mihi. ℟ Scribe quia hec verba fidelia sunt et vera sunt. ℣ Et dixit mihi. ℟ Fact⁹ est. ego sum alpha et o. ℣ Ego sitienti dabo de fonte aque vite gratis. ℟ Et hereditabit istā. ℣ Et ero illi deus. ℟ Et filius. ℣ Et ipse erit mihi filius. ℟ Qui vicerit possidebit hec. ℣ Et ero illi deus. ℟ Et filius. ℣ Et ipse erit mihi filius. ℟ Timidis aūt. ℣ Et incredulis. ℟ Et execrabilibus. ℣ Et homicidis. ℟ Et fornicatoribus. ℣ Et maleficis. ℟ Et idolis. ℣ Et omnibus mendacibus. ℟ Pars illorum erit in stagno ardenti igne et sulphure. ℣ Quod est mors secunda. ℟ Et vidi ciuitatem sanctam hierusalē nouā descendentē de celo. ℣ Parata sicut sponsa ornata viro suo. ℟ Et audiui vocē magnā de throno dicentē. ℣ Ecce tabernaculū dei cū hoīb⁹ et habitabit cū eis. ℟ Et ipse deus eorū erit eis deus. ℣ Et abstergit deus oēm lacrimā ab oculis eorū. ℟ Et mors ultra non erit. ℣ Neq luctus neq clamor neq dolor erit ultra. quia prima abierunt. ℟ Et dixit qui sedebat in throno. ℣ Ecce nova facio oīa. ℟ Et dicit mihi. ℣ Scribe quia hec verba fidelia sunt et vera sunt. ℟ Et dixit mihi. ℣ Fact⁹ est. ego sum alpha et o

tatē vsq ad aduentū dñi in do. forte cōtig. t in ipa oo. hysto. inchoanda fuerit q nō fuerit duratura nisi p vnā hebd. tm tūc ibi inchoetur hysto. cū me morta tm: et hoc priuatim toto tū seruit. fiat de dedicatōe: t in tribus ferīs per heb. tota cantetur hysto. cū R. fer. si ill' tribus ferīs fiat primo meō. de dedicatōne deinde de cruce. de scā maria. de scō loco: t de omnib' scis. et expō euāg. de dñica eo anno ol no pterimittatur Jta tñ q si aliqō fe. tū. lect. in illis tribus fer. cōtig. illo ā. no ol no pterimittat. Tñ oc. dedica. eccle erūt. in sequē. diebus cū reg. chori nisi p dicti causam impediāt vsq ad oct. dñi. et tunc erūt. ix. lect. cū multa triplici: nisi duplex fes. impediat. vel alia hysto. que nō pōt cātari in alia dñica: nec i fer. erit futurata Jtē quando alia fer. t per hoc idē tps hoc festū cōtig. t do. infra oc. forte aliq hysto. inchoanda fuerit: q nō sit duratura nisi p vnā hebd. t in se. post oc. nō pōt cantari tunc in ipsa dñica tota cantet hystoria. cū me de dedicatōe Sic fiat de festo loci vbi octa. hāt cū regi. chori In tpe vero pasch hoc modo fiat seruitiū de dedicatōe ad vtraq vē et ad lau. t ad ho. oīa fiant vt dictū est. Comple. pasch. tps non mutatur. Ad matuti. ih. pume āe cū suis ps. x. et R. ō primo noc. dñr cū expōe euā. **Egressus iesus pam.** Secunda die infra oc. āe. pl. t x. t R. de ij. noc. Tertia die infra oct āe pl. x. t R. de. iij. no. Quarta die infra oc. āe pl. x. t R. ō primo noct. t sic fiat p ceteros dies infra oct. Jta tñ q in dñica infra octa. leganf lect. de expōne euāg **Dis qvelt ad me.** ān. pl. x. t R fm ordinē noc. dicunt. In oc. vo āe. pl. x. et R. sicut in prima die dicunt: cū expōne euange **Facta sunt encenia.** Per estatē. vo. scilz **Deus oīm** vsq ad aduēctum dñi t ab oc. epic vsq ad. lxx. qt tā die infra oct. dñr x. t R. fm ordinē noc. t vna sola ān. sup lau. dr. ¶ De sequētes āe dicāt p oc. dedic. sup p **Bñ'.** et **Mag.** vel ad meō. de dedica. cū de aliq s. ō fiat seruitiū. ān. **Benedic d ne domū istā quaz edificaui nol tuo venientium in loco isto exaudi pces in excelso solio glie tue.** In pasch. tpe alls. ā. **Mane surgens iacob erigebat lapidē in titulu fundens oleū desup votum vouit dño. vere locus iste sanct' est et ego nesciebā.** In pasch. tpe alls. ān **Benedictus es templo sācto glozie tue quod edificatum est ad laudez t gloriam nominis tui dñe.** In pa:

schali tempore alla.ān. Fundamentū aliud nemo pōt pōere preter illō deniq; qđ positū est a xp̄o dño. In paschali tpe. alla.ān. Hec aula accipiet a deo gratiam benedictionis t misericordiam a xp̄o dño. In paschali tpe alla.ān In dedicatione huius templi laudate deū oīs militia celorum t oīs terra laudet nomen dñi qr exaltatū est nomen ei⁹ solius. In paschali tpe alla.ān Fundamenta templi huius sapis sua fundauit deus in quo dñm celi collaudāt angeli submant venti t fluant flumina nō p̄ñt ea mouere vnq; fundata enim erant supra petrā. In paschali tpe alla.ā Exurgat de⁹ ad nostri famulatus obsequiū t loco sancto ei⁹ fiat benedictiōis augmentū. In pascha.tpe alla.ān Qui regis isrl intēde sup domū istam q̄ deducis velut olim ioseph: auge ea benedictionē tuā qui sedes supcherubin exaudi preces supplicum in ea tibi p̄fitētiū In pas. tpe. alla.ān Esto dñe domū istā quam edificaui nomini tuo vt sint oculi tui apti sup eam die ac nocte. In pasca.tpe alla.ā Ornauerūt faciez templi corona aureis t dedicauerunt altare domino alla. Nulla fiat p totas oc. memo. quia chorus regitur vbi per estatez scilicet a Deus oim vsq; ad aduentuz dñi vel in tpe pas. vel ab octa. epiphanie vsq; ad lxx. contigerit nisi aliqđ festū cum regimine chori interuenerit. Ad omēs ho.ān.cap. X. et Y. cuz orōne sicut in die. Ad vā.ān. Domum tuā p̄s, Credidi propter, t cetera p̄s. vt supra ad secundas vē: t dicunf p totā oc. quādo dedicatione fit sermonem. cāōm Decet dom⁹ dñi. hy⁹ Angulare fundamē. p⁹. Beati qui habi. Hic ordo seruabit quottidie infra octa ad vē nisi i. dñica sez ad p̄mas vēsp̄ras Sequētes lectōes deseruiunt oc. p totas octa. nisi in dñica t in octa. tñ ¶ Scda die. Le. i.

Anuersaria hui⁹ sctē ecclesie cōsecrationis festiuitatē solennē nisi b⁹ totis: mēte deuota: puroq; corde dñi saluatoris: atq; scōr exempla sequentes cōdigne dilectissimi fratres celebremus Lectio. ij.

Alsem⁹ ergo affectu pio corde deuoto supplicando miam dñi vt clementie sue nobis tribuat felicitatē t indulgentie remissionez atq; regni celestis introitū pandat vt in celesti templo: in supna ac eterna ecclesia cōsortio scōr eterna luce potiamur. Lectio tria

Diori aūt glia t veneratione in nouo testamēto t in isto hoie solēnia dedicāti

onum nouaꝝ ecclesiaꝝ sūt ve
neranda ꝙ veteris testamenti
obseruatio: ꝛ legis preceptio
instituerit. Tu autem domine
℣ Tertia die. Lectio prima.
QVoniam sicut maior re/
demptio christi sanguie
postea in populo facta est chri
stiano: ita et maior ꝛ multo ā-
plior veneratio dedicationuꝫ
ꝛ consecrationuꝫ ecclesiarum:
in quibus quottidie ipsi⁹ cor
pus dñi nostri iesu christi ꝛ san
guis īmolatus a fidelib⁹ sumi
tur in christi refectione prepa
randa est et a fidelibus ample
ctende. Lectio secunda.
IBitur sanctum est fratres
ac deo placitum vt dedica
tionem huius ecclesie p̄cipua
veneremur deuotione. Lec. iii
REcte ergo festiuitates ꝛ
consecrationes sanctaꝝ
ecclesiaꝝ venerabiliter colunt
qui filios sancte dei ecclesie se
esse cognoscunt. Tu autem.
℣ Quarta die. Lectio prima
HEc enim mater est oīum
credentiū: que natos ad
mortē etiaꝫ regenerat ad vitā
Hec est post synagogā quidez
vocata: sed ante synagogaꝫ p
missa. Tu autem Lectio secūda
HEc enim iaꝫ in primo ho
mine prefigurata est. Nā
sicut ex a de latere fabricata ē
eua: ita ex christi corpore ꝛ vul
nere redēpta creuit ecclia ℣. lū
HEc intra archaꝫ diluuio
exundāte seruata crucis
beneficium et baptismatis mi
sterium presignauit. Hanc sa
ra et sterilis et desperata in se
nectute vnico pignore fecun/
data precinit. Tu autem domi
ne miserere nostri. ℣ Quin
ta die. Lectio prima.
ECclesia enim vnicuꝫ ilde
dilectissimum deo popu
lum seculo tam senescente p:o
genuit. Hec est illa regina de
qua ad dominuꝫ dicit Astitit
regina a dextris tuis in vestitu
deaurato: circundata precio-
so decore virtutum. Lec. sexta.
HEc est regina illa que ve
nit a partibus ethiopie
audire sapi:ntiam salomonis
Sed hec non tam ex vna regi
one quam ex vniuersis mun-
di partibus reges paritura cō
uenit sicut euangelista com-
memorat. Tu autem domine
miserere nostri .. Lectio tertia.
REgina austri venit a fi/
nibus terre audire sapi
entiam salomonis venit eccle
sia ad redemptorem et eru-
ditorem suuꝫ vt de stultitia er
roris doctrinam perciperet ve
ritatis de qua plenius sicut au
diuimus regum scribit hysto-
ria ita dicens. Tu autem dñe.
℣ Sexta die. Lectio prima.

Egressa regina hierusalē cū multo comitatu ⁊ diuitijs cū camelis portātib⁹ aromata ⁊ aurū infinitū nimis: et gēmas p̄cios as venit ad salomonē ⁊ locuta est ei vniuersa q̄ habebat in corde suo l.ij

Ergo in figura regine huius ecclia venit ex gentib⁹: ⁊ a finib⁹ terre ponēs cupiditatibus finē vitijsq; frenis vt audiret sapiam salomonis id ē vere pacifici dñi nr̄i ihesu x̄pi qui fecit vtraq; vnū: soluēs inimicitias inter deū ⁊ hoiem i carne

Venit p⁹ veles Le.iij. sua ⁊ pphanas supstitiones audire ⁊ dicere de fidei illustrationer iudicio futuro de aie immortalitate de spe resurrectionis ⁊ glorie. ¶ Si dies dñicus infrā.oc. cōtigerit totū fut. fiat de dedicatione hoc mō. Ad p̄mas vās sr̄ ps ā. Domū tuā. ps Credidi ppt. Et ceteri ō. seqn tes vt ibi notatū ē cap. Vidi ciuitatē. Non dz R. Hymnus. Urbs bt̄a hierlm. ℣. Domū tuam. ān Sclificauit. ps Mag. ozō De⁹ qeccliaz. Meō. de dominica ⁊ d trini. ⁊ pref. añ crucem siue noua hystoria ichoāda fuerit siue ñ nisi qñ aliqua dñica oino oz differri in introitu chori de scā maria. Ad matutinas cātet hysto. sicl p̄ma die cū istis lc. seqn. Le. p̄ma

Vtale hui⁹ tēpli die frātres dilectissimi x̄po p̄pitio cū exultatione gaudio celebrāmus solēnitatē matris ecclie x̄piani ppli colūt: p quā se spiritualiter renatos eē cognoscunt

Iam q p p̄mā natiuitatē vasa ire dei fuim⁹: p secūdā natiuitatē vasa mie fieri meruim⁹. Prima enī natiuitas nos gduxit ad mortē: secūda reuocauit ad vitā. l.iij

Omnes nos frēs krīsti ātē baptismū phana diaboli fuim⁹ post baptismū tēpla x̄pi eē meruim⁹. Et si de salute nr̄a attētius cogitem⁹: tēplū dei ⁊ vez ⁊ viuū nos eē cognoscam⁹ l.iij

Non soluz in manufactis habitat de⁹ nec i domo ō lignis ⁊ lapidib⁹ fcā. Sz precipue in aīa ad imaginē dei manu ipi⁹ artificis cōdita Ait enī apls: tēplū dei scm̄ ē qđ estis vos

Empla ista ī de Lec.v. lignis ⁊ lapidib⁹ fabricā tur vt ibi tēpla dei cōgregent: ac sic ad tēplū dei cōueniant. Un⁹ x̄pian⁹ vnū tēplū dei ē Et mlti christiani mlta tēpla dei

Etiam frēs Lec.vi. sunt videte ℣ pulchz̄ū ē templuz qđ edificat de tēplis. Et quō multa mēbra faciūt vnuz corp⁹: sic multa tēpla faciunt vnū tēplum Scōm lucam.

In illo tpe: Dixit. ie.d. su. Dis qveit ad me ⁊ audit sermones meos ⁊ facit eos ostē

dam vobis cui similis est. Similis est hoi edificāti domū. Et rel. Om. ve. bede. p̄sbyter.

Homo hic edificās ip̄e est mediator dei t hoim hō xp̄s iesus: q dilectā sibi domū scām vez ecclīaz i q̄ ppetuo maneret edificaret ꝓsecrare dig-

Qui fodit in .l. viii. tus ē altūt posuit fundamētū supra petrā qz i corde suoꝝ fideliū q̄cq̄d ērene intētionis inuenit: fūdit⁹ extirpare studuit q̄ten⁹ electis p̄sce ꝓsuetudinis ruderib⁹ t cogitatōib⁹ supflu is stabilē in eis ip̄et incōcussā mās̄lonē possit habere. Le. ix

Ipse eni est petra sr̄ quāz huiuscemodi dom⁹ fundamēta locauit. Sicut i domo edificāda nil petre cui fundam tum ponit anteferk: ita sācta ecclīa petrā suā vez xp̄m imo habet in corde recōditaz: neq̄ aliq̄d fidei illi⁹ ac dilectioni p̄ponit adeovt p hac etiaz mortē pati non dubitet. Ad iaud. vna sola a. Ad p̄mām ad alias ho. oīa fiāt sicut infra oct. Ad scās vō. oīa fiant sicut i p̄ma die p̄t r. cū orōe De⁹ q̄ ecclīaz

In oc. dedicationū. Ad .l. vō. sup p̄s. ān. O q̄ metuēd⁹. p̄s. feria. cap̄. r. Cetera oīa ut in p̄ma die ad p̄mas vō cū hac orōne. De⁹ q̄ ecclīaz tuaz. Ad matutin. t ad laud. oīa fiant sicut in p̄ma die. Lectio p̄ma.

Congruuz videk frēs solēnitati quā colim⁹ de edificatione tēpli aliq̄ cōmemorare. t q̄ decenk ornat⁹ illi⁹ ecclesie significationi ꝓueniat inda gare. Narrat ḡ scriptura qz salomon rex p̄cepat vt lapides tollerēt p̄cios̄os in fundam̄tū tēpli zq̄drarēt eos. Lec scda.

Lapides grādes t p̄cios̄i qui in fundamēto locati sunt: t totū onus tēpli sibi supposītū portāt: eximios scē ecclesie doctores insinuāt Grandes nimirū excellētia meritorū p̄cios̄os claritate signoruz. Qui ab ip̄o dño verbū audientes totā crescentis ecclie fabricā sua p̄dicatione genuerunt

Fundamentū in Lec. iii. sacra scriptura xp̄s appellat. In quo lapides grandes p̄cios̄i qui tēplū oē gestarent sūt positi: qz ip̄m ad p̄pagandā toto orbe ecclīam t p̄us patriarchet ꝓphete post modū sūt apli instructi q quo arti⁹ ei⁹ amori inherebant: eo fortī⁹ sectatores suos i edificatione celesti sustētabant .l. iii

Quos vez lapides rex quus p̄parari p̄cepit: vt magḡos ecclie cōpositos morib⁹ t imobiles alo eē debere signaret. Sicut eni quadratū q̄cūq̄ vertitur stat ita v' ta ꝓfectoꝝ nullī tentationū impulsib⁹ a sua stabilitate deiici nouit. Lectio. v

Erat aũt ꝓdictũ tẽplũ de marmore pario q̃ ẽ lapis albus extructũ: vt candorem ecclĩastice castitatis exꝑmeret Hẽbat ẋo. lx. cubitos ĩ lõgitudiez. xx. ĩ latitudiez xxx. ĩ alti

Longitudo L. vi tudie tẽpli fidẽ sce ecclie ꝺsignt per quã longanimit paruoꝝ aduersa tolerat Latitudo charitatẽ qua inr̃ꝑ viscera pietatis spaciat. Altitudo spem: q̃ ꝑpter bona que ꝑ charitatem operat celestis vite ꝑmia expectat. Secundum Iohannem.

In illo tpe: Facta sũt encenia hierosolymis hyems erat: ambulabat Iesus in templo in porticu salomonis. ꝛc.

Encenia hrĩ greg. ꝑ

Encenia vocabant solennia dedicationis tẽpli q̃ ppls ꝺi ex antiq̃ patrũ traditõe per annos singulos celebrare consueuerat. Quoꝝ vestigia nos hodie iuxta morẽ xp̃iani orbis seq̃ntes annuã dedicatõis ecclesie nre diẽ diuinis laudib⁹ ꝛ vigilijs studuim⁹ agẽ solẽnez.

Thãc ꝗ nos festiuitatem. vitem eo maiori deuotione celebrare oꝛ quo eã redẽptoꝛi eẽ gratissimã coguim⁹. Adeo vt in templũ ipe ingrediꝛ monem facere ad pplm ac diuinitatis sue sacra pãdẽ diꝛ⁹ sit.

Si ꝗ ambulare voluit. ix. ꝺns in templo in q̃ caro ꝛ sanguis bꝛutoꝝ aialiũ offerebatur: multo magis oꝛõnis nostram domũ vbi carnis xp̃i⁹ ac sanguis sacra celebrant visitare gaudebit. Si ꝑambulare ñ despexit ꝺns in porticu: in qua rex quondã mortalis ac terrenus q̃uis potẽtissim⁹ stare solebat: q̃ to magis penetralia coꝛ diuz nostroꝝ inuisere atq̃ illustrare desiderat. Ad ꝑmã tñ alias ho. oia fiant sicut infra oc. Ad scdas vs̃ oia fiant sicut in die ꝑter ẋ. quod nõ dicetur cum hac oꝛõne **Deꝰ q̃ ecclias.** Quando fit seruitiũ de aliquo scõ per oc. fiat solen. memoria de oc. cũ hoc ẋ. tꝛa advs̃. q̃ ad matu. ẋ **Beati qui hitant** siue duplex festũ sit siue non.

Ad laudẽ dei oipotẽt⁹ eiusq̃ imemerate mr̃is ꝛ virginis marie totiusq̃ curie celestis: actũ atq̃ ꝑfectũ extitit ꝑnis ordinariũ seu breuiarũ scdꝫ vsũ Sarũ. exaratũ in preciari⁹ paris. faburbijs sci Hermani de pratis: ꝑ Petrũ Leuet. In intersignio crucis aureẽ. Anno dñi. M. cccc⁰ xcviij. iij. Jd⁹ Februarij.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

¶ Uespere ꝙ aduentū de sctā maria vsq; ad vigil. natal dñi añ. Prophete pdicauerūt na Ieisaluatorez de ꝟgine maria ps. Letatus sū. Ad te leuaui. Nisi qz dñs. Qui confidūt. In cōuertendo. In feria. iij. quā do isti pdicti ps. ad vs. de die dicunt: tūc ad vs. de sctā mari. dicant isti ꝑi. videlz Dixit do. Cōfitebor. Beat⁹ vir. De pfof Memēto dñe dauid. quod ob seruet in oi fe. iij. per totū ānū qñ fit de sctā maria cōmemo⁹.

¶ Ecce virgo cōcipiet cap. et pariet filiū ꝙ vocabitur nomē ei⁹ emanuel: butyrum ꝙ mel cōmedet vt sciat reprobare malū ꝙ eligere bonū. Hy⁹. Aue maris stella. ℣. Diffusa ē gratia in labijs tuis añ. Ne ti meas maria inuenisti gratiaz apud dñm ecce concipies ꝙ paries filiū alla ℣s. Magnificat

¶ Oncede nos fa Oratio. mulos tuos quesum⁹ domine de⁹ perpetua mentis et corporis salute gaudere ꝙ gloriosa beate marie semp virginis intercessione a presenti liberari tristicia et eterna ꝑfrui letitia. Per christū dominuz nostruz. Amē. Memō. de sancto spiritu. añ. Ueni sancte spiritus reple tuoꝝ corda fideliū et tui amoris in eis ignez accē de. ℣. Emitte spiritum tuuz ꝙ creabunt. ℟. Et renouabis fa ciem terre. Oremus.

¶ Eus qui corda fidelium sanctisp̃us illustratione docuisti: da nobis in eodē spiritu recta sapere ꝙ de ei⁹ semp consolatione gaudere. Per ꝙ Deinde fiat memoria de sctō cuius honore dedicata ē eccle sia: vt in p̃bendis vel in alijs ecclesijs parrochialib⁹ ꝙ post ea de reliquijs sc̄m antiquā ordinate. ān. Corpora sancto rū in pace sepulta sunt: et viuent nomia eoꝝ in eternū. ℣. Beati qui habitant in domo tua dñe. ℟. In secula seculorum

¶ laudabūt te. Oremus. Ropiciare quesum⁹ dñe nobis famulis tuis ꝑ sanctoꝝ tuoꝝ quoꝝ reliquie in vniuersali continent ecclesia merita gliosa: vt eoꝝ pia intercessiōe ab oibus semper ꝓtegamur aduersis Per christū dñz no.

Alia oratio ad mat. tñi. ozō.

¶ Uesta quesum⁹ op̃s de⁹: vt sancte dei genitricis ꝙ virginis marie ꝙ sctōꝝ tuoꝝ quoꝝ reliquie in hac cōtinentur ecclia nos ꝓtegant merita: quaten⁹ eoꝝ precibus trā quilla pace in tua iugit laude letemur Per Memoria de oī bus sanctis per aduentū cum ista ān. Ecce dñs veniet ꝙ omnes sancti ei⁹ cū eo: et erit in die illa lux magna alla. ℣. Ecce apparebit dñs supꝝ nubē candi-

dam ℟. Et cum eo sanctorum
Conscientias nostras quesumꝰ
domine visitando purifica vt
veniens iesus xpus filius tuus
dominus noster cum omnibus
sanctis paratam sibi in nobis
inueniat mãsionem. Qui tecũ.
Memoria de pace. añ Da pa
cem dñe in diebus nostris quia
nõ est aliꝰ qui pugnet ꝓ nobis
nisi tu deus noster. ℣ Fiat
pax in virtute tua ℟. Et abũdan
tia in turribꝰ tuis. Hec oratio
Dicat ad vs rñ. Oratio
Deus a quo sctã desideria
recta consilia et iusta sũt opera
da seruis tuis illã quã mũdus
dare non potest pacẽ: vt et cor
da nostra mandatis tuis dedi
ta et hostium sublata formidine
tẽpora sint tua ꝓtectione tran
quilla. Per do. et ẽ. cũ Dño vo
biscũ. et cũ Bñdicamꝰ domino.
Alia oratio subsequẽs ad ma
tutinũ. dñ tantũ. Oratio.
Deus auctor pacis tam
torquez nosse viuere cui
seruire regnare ẽ: ꝓtege ab oĩ
bus impugnationibꝰ supplices
tuos vt q in defensione tua
confidimus: nullius hostilita
tis arma timeamus. Per do.
Benedicamꝰ dño. Deo gras.
Ad cõplet. de sancta maria ꝙ
aduentũ. añ Beata es maria
q credidisti ꝓficient in te oĩa q
dicta sunt tibi a dño alla. ps.
Usque q. Judica me. Depe
pugnauerunt me non est etal.
Sicut cynamomũ Cap.
et balsamũ aromatizans
odorem dedi quasi myrra ele
cta dedi suauitatem odoris. ꝙ
Virgo singularis. Uitaz ꝓte.
Sit laus deo. ℣ Elegit eaz de
añ. Ecce ancilla dñi fiat michi
sm verbũ tuũ. ps. Mũc dimit.
Gfam tuã qs dñe mẽ Oĩ
tibꝰ nris infunde: vt q an
gelo nũciante xpi filij tui ĩcar
nationẽ cognoscimꝰ per passiõem
ei⁹ et crucem ad resurrectionis
gloriã ꝓducamur. Per eũdẽ
do. no. ie. Do vo. Bñdicamꝰ.
Ad mat. de sancta ma. ꝙ totũ
aduen. Inuitato. Aue maria
gratia plena dñs tecũ. ps Ve
nite. Hymꝰ. Quem terra põ.
dñica et fer. ij. añ Benedicta tu
in mulieribus et benedict⁹ fru
ctus vẽtris tui. ps. Dñe domi
nꝰ nr. Celienar. Dñi est terra
℣ Specie tua. Feri. iij. añ Spe
cie tua et pulcritudine tua intẽ
de ꝓspere ꝓcede et regna. ps.
Eructauit. Deus nr ref. Fun
damen. ℣ Diffusa est. Fer. iiij
añ Laude maria ℣go cũctas
hereses sola interemisti ĩ vni
uerso mũdo. ps Cantate ꝓmũ
Dñs reg. exl. Cantate scõ m.
℣ Specie tua. Fer. v. vi. et sab
bato qñ nõ fit plenũ fuit nos de
scã maria idẽ ordo añar et põ
rũ et ℣. Suscipe q l ꝓcedẽ. feri. ij.

Egredietur virga de radice
iesse: et flos de radice eius
ascendet. Et requiescet sup eum
spūs dñi: spūs sapiētie et intel
lect⁹: spūs cōsilij et fortitudis:
spūs sciētie et pietatis: et reple
bit eū spūs timoris dñi. Hec di. ℟.
Missus est gabriel angel⁹ ad
mariā ℣ginē desponsatam io=
seph nūcians ei ℣buz et expa=
uescit ℣go de lumine ne time=
as maria: inuenisti gr̄az apud
dñm ecce concipies et paries.
Et vocabit altissimi filius. ℣
Dabit ei dñs de⁹ sedem dauid
patris ei⁹ et regnabit in domo
iacob ieternū. Et voca. Lec. ij
Non fm visionē oculorū
iudicabit neq; fm audi=
tum aurium arguet: sed iudi
cabit in iusticia pauperes: et
arguet in equitate p mansue=
tis terre. Et percutiet terrā ℣gā
oris sui: et spiritu labior̄ suorū
interficiet impiū. Et erit iusti=
cia cingulū lūborū ei⁹: et fides
cinctorium renū eius. Hec di. ℟.
Aue maria gr̄a plena dñs te=
cum. Spirit⁹ sanct⁹ supueniet
in te et ℣tus altissimi obūbra=
bit tibi: qđ ei ex te nascet san=
ctū vocabit filius dei. ℣ Quō
fiet istud qm̄ virū nō cognosco
et respōdens angel⁹ dixit ei:
Spūs sanct⁹ supueniet. L. ij.
Locutus ē dñs ad achaz
dicens. Pete tibi sign̄
a dño deo tuo in pfūdū inferni
sive in excelsū supra. Et dixit
achaz. Non petā: et nō tētabo
dñm. Et dixit: Audite ḡ dom⁹
dauid? Munqd parū vobis est
molestos cē hoīb⁹: qz molesti
estis et deo meo? Propt̄ hoc da=
bit dñs ip̄e vobis sign̄um. Ec=
ce ℣go ꝯcipiet et pariet filiū: et
vocabit nom̄ ei⁹ emanuel Bu
tyrū et mel comedet: vt sciat re
pbare malū et eligere bonum.
Hec di. ℟. Suscipe ℣buz ℣go
maria qđ tibi a dño p āgelum
trāsmissū ꝯcipies p aurē deī
paries et hodie. Ut bñdicta dica
ris inter ōs mulieres. ℣ Paries
qdē filiū sz ℣ginitatis nō pati
eris detrimētū. efficier̄ grauī=
da et eri mr̄ sp̄ intacta. Ut bñdi.
Glia. Ut be. Mō dicat ps. Te
deū q totū aduē. añ lau. ℣ Sā
cta dei genitrix. In laudibus
hec sola an. Prophete p̄dica.
vtā ad vā. ℣ Domin⁹ regnauit
Et ceteri hi. cōueni. Cap. Ec
ce ℣go concipi. Ny⁹ Gllosa
feia. ℣. Elegit eaz de⁹. ā. Spi
rit⁹ scūs i te descēdet maria ne
timeas habens i vtero filium
dei alla. ℣s Benedict⁹ Oratio.
Concede nos famulos. Et fiat
memō de scoīpu et de sctō eccle
sie et de reliqs et de oīb⁹ scis et de
pace vtā ad vā. Ad. l. et ad ali
as horas p totū annū quando
non fit plenū seruitiū ō sancta
maria: dicatur hic Hymnus.
Memento salutis auctor qđ.

Maria plena gra Gloria tibi dñe. an Prophete predicauerunt. vis. ps. Deus in nomie Laudate dñm oēs gentes Cōfitemini. Capitulum. Egredietur virga de radice iesse et flos de radice eius ascendet et requiescet super eū spiritus dñi. ℟. Aue maria. ℣. Diffusa est gratia in labijs. Oratio. Deus qui de beate marie virginis vtero verbū tuum angelo nūciante carnē suscipe voluisti: presta supplicibus tuis: vt qui vere eam dei genitricē credim⁹ ei⁹ apud te intercessiōib⁹ adiuuemur. Per eundem xp̄m dñm n. Amē Benedicam⁹ do. Ad. tu. añ. Missus est gabriel āgelus ad mariā virginē desponsatā ioseph. ps. Ad dñm cū tribularer. Leuaui oculos. Letatus sū. Cap̄ Non fm visionē oculorum iudicabit neq; fm auditum aurium arguet: sed iudicabit in iusticia pauperes: et arguet in equitate p mansuetis terre. ℟. Diffusa est gratia. ℣ Specie tua et. Oro. Deus qui. Ad. vi. añ. Angel⁹ dñi nūciauit marie et cōcepit de spūsctō alia. ps. Ad te leuaui. Misi qui confidūt. Capitulū Egredietur virga de radice iesse: et flos de radice eius ascendet: et requiescet super eū spiritus dñi: spiritus sapiētie et intellectus: spiritus consilij et fortitudinis: spiritus scientie et pietatis: et adimplebit eū spiritus timoris

a deo in ciuitatē galilee cui nomē nazareth ad virginē despōsatem viro cui nomen erat ioseph de domo dauid: et nomen ꝟginis maria Ad mariā ergo virginē gabriel mittit qui dei fortitudo nominat Illū qppe nunciare veniebat: qui ad debellandas aereas potestates humilis apparere dignat⁹ est De quo p psalmistā dicit. Dominꝰ fortis et potēs: dñs potēs in ꝓlio. Et rursum. Dñs virtutum: ipse est rex glie. ℟. Missus est gabriel. Lectio. ij. Er dei ergo fortitudinē nūciandꝰ erat: qui ꝟtutum dñs fortis et potens in ꝓlio contra potestates aereas ad bella veniebat. Multas ob causas nō de simplici ꝟgine: sz de despōsata voluit dñs nasci. Primo videlicet vt p generationē ioseph cuiꝰ maria cognata erat marie ḋq̄ noscerēt ortigo. Nā de vtroq̄ itelligi potest quod dicit de domo dauid. ℟. Aue O maria gra. Lectio. iij. Einde ne velut adultera lapidarēt a iudeis malēs aliquos de suo ortu ꝙ de pudore dubitare parentis: simul et ꝟginib⁹ ipudicis occasionē tollens ne matrē quoq̄ saluatoris dicerent falsis suspitionibus infamatā. Tertio: vt in egyptū iens inde rediēs haberet viri. solatiū qui integerrime ꝟginitatis custos parit ac testi existeret Quarto: ne partꝰ eius diabolo pateret. qui si eū de virgie natū cognosceret fortitan ḋq̄ ceteris hoibus eminētiorē morti tradere timeret ℟. Suscipe verbū. ℣. Ora pro nobis. In laudi. añ. Prophete ꝑdicauerunt. ps. Dñs regit Laꝑ. Ecce ꝟgo. Hyꝫ. O gloriosa femina ℣. Elegit eam. añ Spiritus scūs. ꝑ Benedictꝰ Ora Deus qui de beate. Meō de aduētu. Ad ꝑmā. añ. Prophete ꝑdicauerūt. ps. Deꝰ in nomine. et ceteri ps. diei. Ad tertiā et ad alias horas añ. respōsoria et ℣. vtā. in feriis cuꝫ ps de die. Ad. iij. Laꝑ Ecce ꝟgo concipi. Ad. vi. La. Egredie ꝟga. Ad. ix. Laꝑ Non ꝼz Hic ordo de matuti. et vesperi de sancta maria in feriis et qñ fit plenū seruiciū de ea seruet vsq̄ ad. vigiliam natalis dñi. Hic incipiūt matu. de scta maria a natiui. vsq̄ ad purifi. Dñe labia mea aperies. Deꝰ in adintoriū meū. Inuitatori Aue maria. ps Venite. Hyꝫ.

Aste parētis viscera celestis intrat gratia venter puelle baulat secreta que nō nouerat Domus pudici pectoris tēplū repente fit dei tacta nesciēs virū ꝟbo cōcepit filiū. Gloria tibi dñe qui natus es. añ. Benedicta tu. ꝑ. Dñe dñs

noster celi enarrāt. Qui ē terra. ℣. Specie tua. Lec. prima

SAncta maria virgo virginū mater ⁊ filia regis regum oim tuū nobis impende solatiū vt celestis regni per te mereamur habere p̄miū: ⁊ cū electis dei regnare imp̄petuū ℟. Sancta ⁊ immaculata virginitas quib⁹ te laudib⁹ referam nescio Qz quē celi capere non poterāt tuo gremio cōtulisti. ℣. Benedicta tu i mulieribus ⁊ benedictus fructus vētris tui. Quia. Lectio. ii.

SAncta maria piaz pijssima intercede p̄ nobis sācta rū sanctissima: vt per te virgo nr̄a sumat p̄camia qui pro nobis ex te nat⁹ regnat super ethera: vt sua caritate nr̄a delcantur peccamia. ℟. Beata es maria q̄ dñm portasti creatorē mundi Genuisti qui te fecit ⁊ in eternum permanes virgo. ℣ Aue maria gratia plena dñs tecū. Genuisti. Lec. iii.

SAncta dei genitrix q̄ digne meruisti cōcipe quez totus orbis nequiuit cōprehēdere tuo pio interuētu culpas nostras ablue vt perennis sedē glie per te redempti valeamus scandere vbi manes cuz filio tuo sine tēpe. ℟. Te laudant angeli sancta dei genitrix q̄ virū nō cognouisti: ⁊ dominum in tuo vtero baiulasti: cōcepisti p aurem dñm. Ut bene dicta dicaris inter oēs mulieres. ℣. Jp̄m genuisti ⁊ in presepe posuisti quē adorat multitudo angelor. Ut. Glia. p̄s Te deū. Sciendū est q qñcunq; dicātur mar. de scta maria: vt Te deū. nisi in aduētu dñi. ⁊ a lxx. vsq; ad pascha. ℣. Sancta dei genit. In lau. ℟ Ad mirabile. p̄s Dñs regnauit.

MAria virgo semp Lāp. letare que meruisti christum portare celi ⁊ terre conditorē: qz de tuo vtero p̄tulisti mūdi saluatorē. Deo gr. hy⁹.

EGressa est puerpera quez gabriel p̄dixerat quez matris aluo gestiens clausus iohēs senserat. G audet chor⁹ celestiū ⁊ angeli canūt deo palam q̄ fit pastorib⁹: pastor creator oim. G lia tibi dñe. ℣ Elegit eam. ℟ Beatus venter q̄ te portauit christe: ⁊ btā vbera que te lactauerūt dñm ⁊ saluatorē mūdi alla. p̄s. Benedicto. Concede nos. Memoria de sanctos pū. ⁊ de festo loci: ⁊ de reliquijs: ⁊ de oibus sanctis ⁊ de pace. vtō. Ad primā ān. O admira p̄s. De⁹ in no. ch

APparuit grā dei saluatoris nr̄i omibus hoib⁹ erudiens nos: vt abnegantes impietatē ⁊ secularia desideria sobrie ⁊ iuste ⁊ pie viuamus in hoc seculo. ℟. Aue maria. ℣.

Sancta dei genitrix. Oratio

OEus qui salutis eterne beate marie virginitate fecunda humano generi premia prestitisti: tribue qs: vt ipam pro nobis intercedere sentiamus per quam meruimus auctorem vite suscipere dominum nostrum iesum xpm filium tuum. Amen. Hec oratio dicat ad os hor. hoc modo usque ad. ix. Et post. ix. finiatur cum Qui tecum viuit et regnat in vnitate. s. d. tc. Dns vo. Benedicamus. Ad. iij. am Quando nat. Capitulum.

APparuit benignitas et humanitas saluatoris nostri dei non ex operibus iusticie que fecimus nos: sed secundum suam misericordiam saluos nos fecit. R. Sancta dei genitrix. v. Post partum. Ad. vi. am. Rubum quem viderat moyses. Capitulum

TE laudant angeli sancta dei genitrix que virum non cognouisti et dominum in tuo vtero baiulasti. R. Post partum. v. Speciosa. Ad. ix. an. Germinauit.

VIrgo verbo concepit et virgo permansit: virgo peperit regem omnium regum. R. Speciosa facta. v. Dignare. Ad vs. an. Post partum. ps. Letatus. et ceteri consueti. Capitulum

BEata es maria que dominum portasti creatorem mundi genuisti qui te fecit et in eternum manes virgo. hymnus. Enixa est. Gaudet chorus. Gloria tibi dne

v. Diffusa est gratia. an. Nescies mater virgo virum peperit sine dolore saluatorem seculorum ipm regem angelorum sola virgo lactabat vbere de celo pleno. ps. Mag. ora. Concede nos. Memoria vt supra ad mat subnotatum est. Ad completo. an. Completi sunt dies marie vt pareret filium suum primogenitum. ps Usquequo. cp. Sicut cynamomum. hymnus Virgo singularis. v. Elegit eam deus. an. Ecce completa sunt omnia que dicta sunt per angelum de virgine maria. ps Nunc dimittis. ora Concede quesumus misericors deus. Et dicat ad completorium beate marie virginis per totum annum extra aduentum et tempus pasche. Quando vero fit plenum seruitium de beata maria ab octaua epiphanie vsque ad purificationem beate marie ad vs an. Post partum. per feriales. cap Beata es maria. Mane ora R. hymnus. Enixa. v. Sancta dei genitrix. an. Nescies mater. ps. Mag. ora. Deus qui salutis. Memoria de aliquo sanctorum si habeatur fiat tm Nulla enim fiat memoria de oib⁹ sanctis. Ad comple. oia fiant sicut in diuinis huius temporis cum hac an. Glorificamus te. ps. Nunc dimittis. Preces ad completorium. s. more solito. tc. Ad matutinum inuitatorium. In honore beatissime marie virginis Jubilemus dno.

ps. Venite.hymn. Laste parē
tis. In noc.añ. Benedicta tu
in mulieribꝰ ⁊ bñdictꝰ fructꝰ
vētris tui.ps. Dñe dñs noster
añ. Sicut mirrha electa odo=
rē dedisti suauitatē scā dei ge
nitrix.ps. Celi enar.añ. Spe
ciosa fcā es ⁊ suauis i delicijs
tuis scā dei genitrix.ps. Dñi
est ter.añ. Spē tua ⁊ pulcritu
dine tua intēde ꝓspere ꝓroce
de ⁊ regna.ps Eruc.añ. Ad iu
uabit eā deus vultu suo deus
i medio eiꝰ nō cōmouebit ps
Deꝰ nr refu.añ. Sicut letātiū
um oim nrm habitatō ē in te
scā dei genitrix.ps. Funda añ
Gaude maria virgo cunctas
hereses sola interemisti vni=
uerso mūdo.ps Cātate.i.añ.
Dignare me laudare te virgo
sacrata da mihi virtutē cōtra
hostes tuos.ps. Dñs re.exul.
añ. Post partū virgo inuiola=
ta ꝑmānisisti: dei genitrix iter=
cede ꝓ nobis.ꝑ. Cātate.ij.Ỽ.

QVarturi Scā dei. Lec.i.
ente maria natus est no=
bis dei filius vt germane car=
nis nre cōceptōe ꝓductus ere
ato a se hoiē ⁊ pietatē paternā
⁊ fraternū largiretur affectū
Et natus sane ab ītacta ē fēi=
na: vt eū hoiez testaretur par=
tus huānꝰ: ⁊ deū ꝓbaret etna
virginitas. Nā sicut nō pote=
rat nisi caro ꝑ carne nasci. ita
nō poterat dei caro ꝑ femineo
vtero nisi sine generāte ꝓdi=
re. Ỽ. Scā ⁊ imaculata. Lec.ij

QRopter qđ ait angelus
beatissime marie. Spūs
scūs supueniet in te ⁊ virtꝰ al=
tissimi obumbrabit tibi Et qđ
nascetur ex te scm vocabit filī
us dei. Idcirco tibi frater vir
tutē spūs scī angelicus sermo
ꝓtexit: ne cōiecturis carnalis
disputatiōis hebetatꝰ celeste
tibi ipe mysterium frena argu
mentatōe cōfūdas: aut nō pu=
tas eū nouū puer ī aluo virgi
nis potuisse formare: qui cum
primū conderet hoiem: nec se
mē pris. nec viscera materna
quesiuit? Die itaq; quicunq;
es sugne dispēsatiōis arbiter
⁊ discussor q̄ tibi videt virtus
eminentior: aut partū dedisse
virgini aut perfectū hoiez cre
asse de terra? Prim⁹ el homo
vt ait apls de terra terrenꝰ: se
cundus hō de celo celestis. Ỽ
Beata es maria. Lec.iij.

QI cōtra naturā esse cōten
dis quod i misterio redē
ptionis nostre sine viro puel=
la asseritur cōcepisse. Cuiꝰ q̄=
so nature est quod in parente
generi nisi caro sine carne for
mata est? Que est ista rō: imo
q̄ ceca cōtentio: vt nō credat
deus posse facere homines de
femina quē creditur fecisse de
puluere? Si oipotentis o ho=
mo in tali negocio esse perspi

cis voluntatē de opere curre tractas. Dia enī sicut legitur quecūq; voluit dñs fecit in celo ꝛ in terra. Et si sollicit⁹ per scrutem̄ preter hūc legimus humane cōceptiōis vsum tres valde mirabiles nascēdi species optatam regies trinitatem Et pma est siquidē q adam figurat⁹ est ex limo. Secūda. q mulier formata ē ex masculo. Tertia que est celestis: q xp̄s processit ex virgie ℟. Te laudāt ℣. Ora p nobis. In laud. hec sola ān O admirabile. capl̄z. Apparuit benignitas. hym⁹ Enixa est puerpa. ℣⁹. Elegit eam ān. Beatus venter q. ps. B⁹ Orō. Deus q salutis Memoria vtū. si aliquod festum habeak. Ad. iij. cap̄. Apparuit benignitas. Ad. iiij. cap̄. Te laudant. Ad ix. cap̄. Virgo ꝛ bo concepit. Hic ordo seruet vsq; ad purificationē. Quando vero fit plenū seruitiū de beata maria a purificatione btē marie vsq; ad aduentū domini extra tp̄s pascale: hoc modo fiat seruitium Ad vs̄ super p̄s ān. Post partū. p̄ feriak. Cap̄. Beata es maria. Hō dicatur ℟. hy⁹. Aue maris stella. ℣. Sancta dei genitrix. ān Sancta maria suc. p̄s. Magt Orō. Concede nos Memoria fiat de aliquo sancto si habeak tū. Cōpletoriū tp̄ale nō mutatur nisi q in fine hymni dicet Gloria tibi dñe qui natus. super psalmū Nūc dimittis. dicitur ān. Glorificamus te. Ad matu. inuitak. In honore. p̄s Venite. hy⁹. Que terra ponthus. an. Benedicta tu. psal. Dñe dñs no. tāe cū suis p̄is: vtū. ℣. Sancta dei genitrix.

O Alma virgo maria ℣.s. tanto cūctis angelox spiritibus oimq; electorū aiabus in cōspectu filij tui dñi nri ihu xp̄i refulges glorioſior quāto ab ipo fieri meruisti beatior. Obsecramus ergo te lachrymosis suspirijs: vt nūc ad gemitū nostri merox aures sclines tue magnifice pietatis. Nos quidē p innumerabilibus delictis infernale supplicium meruimus vbi nullatenus penitentie datur locus. Nīn fidē aliquando dño nro iesu xp̄o promisimus: sed male viuendo hacten⁹ mentiti sumus. Tu aūt. Lectio secūda.

Surge ergo btā ℣go maria misericorditer actura p nobis Surge ꝛ amplectere miam redemptoris. Da p̄ces p nobis quos cernis offensos ante oculos cōditoris. Terge cordium oculos terge: atq; semitas iusticie nobis ostē de. Orando a nobis vicia subtrahe: atq; sanctarum plantaria virtutū nobis insere. Im-

petra cursum quo consequmur supnuz hrauiu. Sic certamen orationu obtines i celis: vt deleas quicqd deliqmus in terris Non eni est aliqd in nobis tã prauũ quod orãdo si tibi placet nõ abolere possis. Lec. iii.

O Sacratissima virgo nos qui hoc credimus qꝝ ỽ go et mater dei sis: credẽdo sentiam⁹ q pro nobis depreceris et iuxta petentiuz vota impetrata assequaris. Et qui credimus te peperisse deũ t hoiem gaudeam⁹ p te nobis aduenisse salutem. Et q fatemur te oibus hoibus esse meliorez gaudeam⁹ p te pcepisse felicitatẽ Et quotiẽscũq ad nos pcesserit diuina miseratio: tua ne infiemur assit tuitio. Et si pcesserit tribulatio vel hora tẽtationis: ne labamur pens sit tua sctã oratio nobis. Sic cõpone nostras pces: vt nobis nosti esse opus quo serui filij tui domini nri effici mereamur largiente eodez dño nostro iesu xpo q cum patre t spũsctõ viuit t regnat deus i secula seculorum. Amẽ. Et semp cãtent ℟. Sãcta t imaculata. ℟. Beata es maria. ℟. Felix nãq es. Itez alie lectiones de sancta maria per estatem. Lectio prima.

H Diuua nos beata dei genitrix virgo maria templũ dei viui: aula regis eterni sacrariũ spiritussancti Tu virga ỽ radice iesse: tu cedr⁹ in libano: tu rosa puerpera in hiericho: tu cypressus in mõte syon: que singulari priuilegio sicut nescis i hoib⁹ comparẽ: ita nichilomin⁹ t angelicã supas dignitatẽ. Cui nouo t inaudito miraculo datum est: vt verbuz quod de⁹ añ secula genuit fieret filius tu⁹: t homo quẽ tu in fine seculoꝝ genuisti: verus atq pfectus esset filius. Hemina quidẽ natura sed vna psona de⁹ t hõvnus emanuel. ℣. ℣ Exaudi nos gliosa puerpera in qua sola reperit fecunda ỽginitas que sic ex intemeratis viscerib⁹ filium protulisti: vt illibate pudicitie integritas creseceret nõ libido ỽginalis clausule signaculum violaret. Tibi spiritussanctus dum conciperes obumbrauit nõ vt ipse quod absit in sacratissimo vtero tuo fieret pro semine sobolis: sed potius vsus est virtute ac potentia creatoris. De te summ⁹ pontifex nr sui corporis hostiam sumpsit quam in ara crucis p toti⁹ mũdi salute sacrificiuz obtulit. Tu lux oriens nazareth: tu glozia hierusalez: tu leticia israel: tu decus mundi: tu nobilitas populi xpiani. Lectio tertia

O Regina mũdi: scala celi: throzonus dei: ianua para-

diſi: audi preces pauperũ: et ne deſpicias gemit⁹ miſerorũ Inferant a te vota noſtra atq; ſuſpiria cõſpectui redẽpto ris: vt qui noſtris excludũtur meritis per te locum apud'au res obtineant diuine pietatis

Item alie lectiones de ſancta maria. Lectio prima.

O Beata maria quis tibi digne valeat iura gratiaꝝ et laudz p̃conia impendere: q̃ tuo ſingulari aſſenſu mundo ſuccurriſti pdito? Quas tibi laudes fragilitas humani generi perſoluet: que tuo ſolo cõmertio recuperandi nobis aditum inuenit? Accipe itaq; quaſcũq; exules quaſcũq; meritis tuis impares gratiarum actões et cum ſuſceperis vota: culpas noſtras orando excuſa. Tu autem domine miſerere. Lec. ij

Admitte ſancta dei genitrix preces noſtras itra ſacrarium tue exauditionis: et repoſita nobis antidotũ reconciliationis Sit per te excuſabile quod per te ingerimus fiat impetrabile quod fida mẽte poſcimus. Accipe quod offerim⁹ redona quod rogam⁹ excuſa quod timemus. Tu autem dñe. Lectio tertia

Sancta maria ſuccurre miſeris: iuua puſillanimes: refoue flebiles. Ora pro populo interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo ſexu Sentiantomnes tuum leuamen q̃cunq; celebrant tuam commemorationem. Aſſiſte parata votis poſcentiuz: r repende oibus optatum effectum. Sit tibi ſtudium aſſidue exorare p̃ populo dei: que meruiſti bene dicta prece proferre mũdi ieſuz x̃pm dominũ noſtruz: cui eſt honor r gloria in ſecula ſeculorũ. Item alie lectiones de ſancta maria. Lectio prima.

Sacroſanctã venerabilis dei genitricis mariemoriam congrue diuinis laudibus catholica frequẽtat eccleſia: qr ei⁹ ſine ĩtercẽſſione ſalutari indiget auxilio Nam reuerentia q̃ matri deferr: illi etiã q̃ eaz talẽ fecit vt virgo et mater eſſet exhibet. Ideo ergo totis deſideriis: totiſq; p̃conijs ei⁹ iſiſtam⁹ laudibus: vt r matrẽ ſentiamus nobis pijſſimã. filiũq; ei⁹ iudicez ſereniſſimũ. Hec eſt ergo q̃ ãtiquũ diabolice ſeditiõis chyrographũ aboleuit totiq; ſeculo ſubueĩt et celeſte regnũ patefecit: duz per ſpiritum ſanctum dei filiũ concepit. Tu autem domine miſerere noſtri. Lectio ſcda

Opere precium quippe ẽ vt ĩtentis celebretur laudibus in terris: cui officioſiſſime angeli famulantur in celis Nam ſi eam ille precipuus

gabriel humillie salutauit interris ꝓto magis sup celos exaltatã: tvt ita dicã i throno di collocatã: nũc cũ sanctis oib⁹ honorab⁹ laudib⁹ dignissimis Hec est sola cui nulla ẋgo pot cõparari ꝙa tanta est vt quãta sit nõ possit enarrari Hanc sci expectabãt patriarche hãc sancti ꝑcinebãt prophete oẽs ꝙ quos spũssctũs attigerat optabãt videre. Lectio.iij.

HEc tãta tamꝙ sancta regina ẋgo digno exigit venerari ꝓcconio: cui⁹ constat mund⁹ saluat⁹ suffragio. Hec etiã ꝙ est fenestra celi aurora solis eterni: ianua paradisi: tvera archa ꝓpiciatorij. Hec ẽ ꝙ dña regũ decus mulierũ: gemma virginũ: lux sctorũ: cõgratulatio angelor: cõsolatio miserorũ refugiũ peccator: oimꝙ reparatio credentiũ. Quicqd igit boni mund⁹ habet: ab illa habet ex q̃ salutis nre initiũ manat. Hec nobis suis sp subuenire dignet veneratoribus atꝙ pie sacris ꝑcib⁹ a vicis purget oib⁹: seꝙ ꝓsiderare et collaudare donet in celestibus. Itez alie lectiones de sancta maria. Lectio ꝑma

LOquamur aliqd fratres in laudibus sacratissime ẋginis marie. Sed quid nos tantilli: quid actione pusilli quid in eius laudibus referem⁹: cũ oĩum nostrum membra verterentur in linguas eam laudare sufficeret nullius. Tu autez

ALtior enim celo est de qua loqui nitimur abyssο profundior cui laudes dicere conamur deum enĩ quẽ omnis creatura nõ capit: ipa immaculato vtero clausũ gestauit. Hec est enĩ que sola meruit mater t spõsa xpi vocari. Hec prime matris dãna resolvit. Hec homini perdito redẽptionem adduxit. Le.iij

MAter ei generis nostri penam intulit mũdo: geitrix dñi nostri iesu xp̃i salutez edidit mũdo Auctrix pcti eua auctrix meriti maria. Eua occidendo obfuit: maria viuificando profuit. Illa percussit: ista sanauit. Hec enĩ mirabili atꝙ inestimabili modo omnium rerum condit orez: t suum peperit saluatorem Item alie lectiones de scta maria. L.i.

BEata et venerabilis virgo mater maria domini nostri iesu xp̃i fm carnez ex semine abrahe. orta ex tribu iuda Virga de radice iesse: clara ex stirpe dauid: filia hierusalẽ stella maris: ancilla dei: regina gentiũ: domina reguz: spõsa domini: mater xp̃i: conditoris templuz: spiritussci sacra

Uriũ. Tu autẽ. Lectio.ij.

VElut columba speciosa:

pulcra vt luna: electa vt sol: sig-
naculum fidei: reparatio vite
introitus vite: ianua celi dec⁹
mulierū: caput virginuz: Hor-
tus conclusus: fons signatus:
puteus aquarum viuentium:
Multiplicatur vt cedrus liba-
ni: florens vt palma: velut oli-
ua fructifera in domo domini
Virgo sancta: virgo prudens
et ꝑma ex numero prudētum
virgo pulcerrima virgo pudi-
ca: corpore ꝺcora: aīo fulgida
fide perspicua: mente preclā-
ra: amore virginitatis deuota
Tu autem. Lectio tertia.

AB obediendū parata in
mysterio sibi credito cau-
ta: in persecutione pacifica: in
passione xp̄i cōpassa. A pphe-
tis dei predicta: ab archāgelo
salutata: a spūsancto fecunda-
ta: atq; ab eodem obumbrata
Seminis virilis ignara prole
filij fecūda: virgo innupta: ex
filio leta: fide concipiens: gau-
dio pariens: virgo ante partū
virgo ī partu: virgo post par-
tuz. ℣. Ora pro nobis. In lau-
dibus hec sola antiphona dī.
O admirabile cōmerciuum.
ℏs. Dominus regnauit. Laū.
Ab initio et aī. Hymnus. O
gloriosa. ℣. Elegit eam deus.
aī. O gloriosa dei genitri. ℏs
Benedictus. Oratio. Conce-
de nos. Memoria vt supra dic-
tum est ad vs̄. Ad ꝑmā et ad
alias horas aīe. ℏs. Fe. et ℣. Si
cut ante purificationē cuz hac
oratione. Concede nos fa. Ad
terciā. Laū Ab initio. Ad. vi.
cō. Et sic in ſron. Ad. ix. Laū
Et radica. Lectiones de san-
cta maria ī tempore paschali

STabant iuxta Lectio. i.
crucem mater eius et so-
ror matris ei⁹ maria cleophe
et maria magdalene. Cum vi-
disset ergo iesus matrem et di-
scipulū stantez quez diligebat
dixit matri sue. Mulier ecce fi-
lius tuus. Deinde dixit disci-
pulo. Ecce mater tua. Et ex il-
la hora accepit eā discipulus
in sua. Nec ē nimirum illa ho-
ra: ī qua iesus aquaz ꝓuersur⁹
in vinū dixerat mr̄i sue Quid
michi et tibi mulier? Nondum
venit hora mea: hanc horā ita
q; predixerat: que tūc nonduz
venerat in qua deberet agno-
scere moriturus: de qua fue-
rat mortalitate natus. Tunc
ergo diuina facturus: nō diui
nitatis sed infirmitatis matrē
velut incognitam repellebat.
Nunc autem humana iam pa
tiens: ex qua fuerat factus hō
affectu commendabat huma
no. Tuncvero qui mariam cre
auerat: innotescebat virtute.
Nunc vero q̄ maria peperat/
pādebat in cruce Moralis ī-
sinuatur locus: facit qd̄ ad-
faciendum admonet: rep̄plo

suo suos istruxit preceptor bonus: vt a filijs pijs impendat cura parentibus tanq̃ lignum illud vbi erant fixa membra morietis: etiã fuerit cathedra magistri docentis. ℟. Sctã.

℣ Hac sane doctrina L. ij. didicerat Paulus apostolus quod docebat qñ dicebat Si quis aũt suis t maxie domesticis non puider: fidem negat: t infideli est deterior. Quid aũt tam domesticum est cuiq̃ q̃ parentes filijs: aut parentib⁹ filij: Huius itaq; salubberrimi precepti ipe magister scrõm de seipso cõstituebat exemplũ: qñ nõ vt famule deus: quã creauerat t regebat: sed mr̃: hõ de q̃ nat⁹ fuerat t quã relinquebat: alterũ p se quodãmõ filiũ cõstituebat. Nam cur hec fecerit qđ sequit indicat. Ait enim euãgelista. Ex illa hora accepit eã discipulus in sua: de seipo dicẽs. Sic q̃pe cõmemorare se solet q̃ eum diligebat iesus. Quivtiq; oẽs sed pre ceteris ipm familiarius diligebat ita vt in cõuiuio supra pectus eius discumbere faceret: et credo vt istⁱ⁹ euãgelij qđ pereũ fuerat p̃dicaturus excellẽtiã diuinã hoc mõ altius cõmendaret. Sed in q̃ sua iohannes matrẽ dñi accepit Rũquid enim nõ ex eis erãt dixerũt ei. Ecce nos reliquimus oia t secuti sumus te. Sed ibi quoq; audierãt. Quicũq; ista dimiserit ꝓpter me: accipiet t hoc seculo centies tñ. Le. iij.

Habebat ergo ille discipulus centuplũ plura q̃ dimiserat: in q̃ suscepat eⁱ⁹ mr̃z q̃ illa donauerat: sed in eⁱ⁹ societate beat⁹ iohẽs receperat centuplũ vbi nemo dicebat aliquid suũ. Sed illis oia erãt cõia: sicut in actibus apl̃oz scriptũ est. Sic enim apli quasi nichil habẽtes erant: t omia possidentes. Quõ ergo mr̃z magistri t domini sui discipls t famulus accepit in sua: vbi nemo aliquid suũ esse dicebat Sed qz paulopost in eodẽ libro legitur. Quotquot autez possessores p̃dioꝝ vel domoꝝ erant vendẽtes afferebant precia illoꝝ t ponebant ante pedes apl̃oꝝ: distribuebatur autem vnicuiq; put cuiq; opus erat Intelligẽs ẽ hic distributũ fuisse huic discipło qđ op⁹ erat vt illic etiã btẽ marie tanq̃ matris eⁱ⁹ porcio poneret. Magisq; sic debemus intelligere id quod dictũ est. Accepit eam ex illa hora discipul⁹ in sua: vt ad et⁹ curãdcquid ei esset necessariũ gemeret. Suscepit eã igit in sua nõ predia q̃ nulla ꝓprie possidebat: sed officia q̃ ꝓpria dispẽsatõe exequẽda curabat. Finis.

Aure⁹ nũer⁹

iij A Januarij
d iiij no
xi e iij no
d ij no
xix e Nonas
viij f viij id⁹
g vij id⁹
xvi A vi id⁹
v d v id⁹
c iiij id⁹
xiij d iij id⁹
ij e ij id⁹
f Idus
x g xix kl
A xviij kl
xvij d xvij kl
vij c xvi kl
d xv kl
xv e xiiij kl
iiij f xiij kl
g xij kl
xij A xi kl
i d x kl
c ix kl
ix d viij kl
e vij kl
xvij f vi kl
vi g v kl
A iiij kl
xiiij d iij kl
ij c ij kl

Prima dies mẽsis septẽbris tr̃ciestvicẽsima
Januarij hz dies xxxi. Luna. xxx.
Circũcisio dñi. minus duplex. ix. l
Octa. sci stephani pthomartij. lec.
Octa. sci ioãnis apli t euangelij. lec.
Octa. scõz innocentiũ martij. le.
Oct. sci thõe mar. Sci edwardi regis
Epiphania dñi. maio dupl t pzin. ix. lc.
Claues septuagesime
Sci luciani pbri socioz̃q; ei⁹ mrũ. xiij.

Sol in aquario

lario epo
Oc. epbie. lec. Medie lc. de scõ hy-
Februarij. Sci felicis pbri iij. lec.
Sancti mauri abbatis. iij. lec.
Sci marcelli papẽ t martyris iij. lec.
Sci sulpitij epi t cfessoris iij. lec.
Scẽ prisce vgis. iij. lec. Pzia. lxx
Sci vlstani epi. t cfessoris. ix. lec.
Scõz fabiani t sebastiani mar. ix. lec.
Scẽ agnetis vgĩnis t mar. ix lec.
Sci vincentij mar. ix. lec.

Cõuersio sci pauli apli. Jnuitl. tri-
memo. de scõ pcto ix. lec.
Sci iuliani epi t cfes. Jn. ũ. iij. lec.
Scẽ agnetis secũdo Jn. ũ. iij. lec. Cla
ues quadragesime
Scẽ batildis regie vgis t mar. iij. lec.

Nox hz horãs xvi. Dies vo. viij.
Quinq; dies idẽ dies bis septẽ bis decẽ tetrus
Si cadit in lucẽ domini numerabis eandem

Aure⁹ nūcr⁹ **KL** **Quarta subit mortē ꝓternit tria fortē**
Februari⁹ habz dies .xxviij. Lūa. xxi

ó Februarij **Scē brigidē ỽginis.** iij.lec.
xi e iij no **Purificatio btē marie mat⁹ ḋ.** sz ñ ꝑn.
xix f ij no **Blasij epi t mar.** Jn.ó.iij.lec.
viij g i no
AMonas- **Scē agathe virgis t mar.** ix.lc.
xvi b viij id⁹ **Scōz vedasti t amādi epoz.** ij.lec.
v c vij id⁹ Ubicūq; ꝑma luna fuerit p⁹ festū sācte
d vi id⁹ agathe, ꝓxīa dñīc̄ seq̄ns erit dñica. xl.
xiij e v id⁹
ij f iij id⁹ **Scē scholastice ỽgis.** iij.le. Soli piscē
g ij id⁹
x **A** i id⁹
b Jdus
xviij c xvi kl' Martij. **Scī valentini epi. t m.** iij. le.
vij d xv kl'
e xiiij kl' **Scē iuliane ỽgis t mar.** Jn.ó. iij.lec.
xv f xiij kl'
iiij g xij kl'
M xi kl'
xij b x kl'
i c ix kl' Ultima. lxx.
d viij kl' Cathedra scī petri Jnuitl. tri. ix.lec.
ix e vij kl'
f vi kl. Scī mathie apli dup. festū. ix lec.
xvij g v kl Si bisext⁹ fuerit ōrta die a cathedra
vi **A** iiij kl. sci petri t littera bis numerē. Post ci
b iij kl. neres: neuma: post crucē postq; iungz-
xiij c ij kl. Mercurie veneris sabbō ieuuia fient.
Nox hz horas xiij. Dies vero x.

Aure⁹ nũer⁹ **KL** **Prim⁹ mad̃ẽt̃ diſrũpit q̃rta bibẽtem**

Martij⁹ habet dies xxxi. Luna. xxx.

iij	d	Martij		Sancti dauid ep̃i. ix. lec.
	e	vi	no	Sc̃ti cedde ep̃i ⁊ cõfeſ. ix. lec.
xi	f	v	no.	
	g	iiij	no	
xix	A	iij	no	
viij	b	ij	no	
	c	Nonas.		**Sc̃e perpetue et felicitat̃ virgis.** iij. k.
xvi	d	viij	id⁹	
v	e	vij	id⁹	
	f	vi	id⁹	
xiij	g	v	id⁹	Claues paſce. Soli ariete. Eq̃noctiũ
ij	A	iiij	id⁹	Sc̃i gregorij ~~pape~~ ⁊ cõf. Jn. du. ix. lc.
	b	iij	id⁹	Ultima quadrageſima.
x	c	ij	id⁹	
	d	Idus		
xviij	e	xvij	kl.	Aprilis.
vij	f	xvi	kl.	Introitus Noe in archam
	g	xv	kl.	Sc̃ti edwardi regis ⁊ mar. ix. lecꝯ.
xv	A	xiiij	kl	
iiij	b	xiij	kl.	Sancti cuthberti ep̃i ⁊ cõfeſ. ix. lec.
	c	xij	kl.	Sancti benedicti abbatis. ix. lec.
xij	d	xi	kl	Pr̃imũ paſcha.
i	e	x	kl.	Hic adam creatur.
	f	ix	kl.	
ix	g	viij	kl.	Annũciatio dñica maius du. ⁊ p̃u. ix. l
	A	vij	kl.	
xvij	b	vi	kl.	Reſurrectio dñi min⁹ du. ⁊ p̃n. iij. lecꝯ.
vi	c	v	kl.	
	d	iiij	kl.	
xiiij	e	iij	kl.	
ij	f	ij	kl.	

Nox habet horas xij. Dies vero. xij.

Aure⁹ nūer⁹ **XII**

Den⁹ trinden⁹ & mortl vulnere plenus
Aprilis hz dies xxx. Luna xxix.

	g	Aprilis		
xi	A	iiij	no	
	b	iij	no	**Scī richardi epī hz fesso. ix. lect.**
xix	c	ij	no	Scī ābrosij epī hz f. Inferi⁹ du. ix. lec.
viij	d	Nonas		
xvi	e	viij	id⁹	
v	f	vij	id⁹	
	g	vi	id⁹	
xiij	A	v	id⁹	
ij	b	iiij	id⁹	
	c	iij	id⁹	
x	d	ij	id⁹	Sol in thauro
	e	Idus		
xviij	f	xvij	kl	Maij. **Sctōz tiburtij valeriani & marci**
vij	g	xvij	ki	Clames rogationū. **mi mar. iij. lc.**
	A	xvi	kl	
xv	b	xv	kl	
iiij	c	xiiij	kl	
	d	xij	kl	**Scī alphegi archiepī mar. iij. lec.**
xij	e	xij	kl.	
i	f	xi	kl	
	g	x	kl.	
ix	A	ix	kl.	Scī georgij mar. mai⁹ du. cū regi. cho
	b	viij	kl.	(ri. iij. lec.
xvij	c	vij	kl	Scī marci ewāge. Inferi⁹ du. iij. lect.
vi	d	vi	kl.	Letania maior. Ultimū pascha.
	e	v	kl.	
xiiij	f	iiij	kl.	Scī vitalis mar. cū regi. chori. iij. lec.
ij	g	iij	kl.	Egressio noe de archa.
	A	ij	kl.	

Nox hz horas. x. Dies vero. xiij

Aure⁹ nūer⁹ **KL**

Tertius occidit ⁊ septim⁹ ors relidit.

xi b Maij
c vi no
xix d v no
viij e iiij no
f iij no
xvi g ij no
v A Nonas
b viij id⁹
xiij c vij id⁹
ij d vi id⁹
e v id⁹
x f iiij id⁹
g iij id⁹
xviij A ij id⁹
vij b Idus
c xvij kl
xv d xvi kl.
iiij e xv kl.
f xiiij kl.
xij g xiij kl.
i A xij kl.
b xi kl.
ix c x kl.
d ix kl.
xvij e viij kl.
vi f vij kl.
g vi kl.
xiiij A v kl.
iij b iiij kl.
c iij kl.
xi d ij kl.

Maius habet dies xxxi. Luna. xxx.
Philippꝰ ⁊ iacobi aplox Inferiꝰ dup. ix lec.
Inuēcio crucis. minus du. iij. lec. Memoria ō mar. **si ascādio euenerit.** iij. lec.
Scī ioānis ante portā latinā. In. trip.
Scī ioānis de beuerlaco. iij. l. cū regie chori
Trāslatio scī nicholai cū regi. chori
Scōx gordianiꝰ epima. iij. lec. In. ō Primū pentheco ste.
Scōx nerei ⁊ achillei atq; pan. iij. lec.
Sol in geminis
Notādū ē q festū trāslatōis scī cedde epi ⁊ pfesso. semp debet celebrari
Inuō dñica, prima aſ ascensio nem dñi. iij. lec. cum regie chori
Scī dūstani archiepi ⁊pf. ix. l. mēo. de **scā potētiana.**
stū scī saluatox
Aldelini epi. Mes. lec. ō. s. vrbano Fe
Scī augustini anglox apli. ix. lec.
Scī germani epi ⁊ pfes. iij. lec.
Scē petronillē ⁊ gi. nō mar. iij. l. cū extra oc. scē trinitati cōtigerit.

Nox hz horas viij. Dies vero. xvi

A iij

Aure⁹ nūer⁹ **AL** **Den⁹ paleſcit ⁊ den⁹ federa neſcit**

Junius h⁹ bet dies xxx. Luna. xxix.

c Junij **Scī nichomedis mar. iij. le.**

xix f iij no **Scōr marcellini ⁊ petri mar. iij. lec.**

viij g ij no

xvi A j no

v b Nonas

Scī bolfadi ſocioſūq; mar. Jn. ō. iij. k

c viij id⁹

xiij d vij id⁹

ij e vi id⁹ **Scōr mēdardi ⁊ gildardi ⁊ſſ. iij. lec.**

f v id⁹ Trāſlatio ſcī edmundi meō. ⁊ meō. lc.

x g iiij id⁹ denarty rīō' ꝑnoz feli. Jn. tri. ix. lec.

A iij id⁹ Sancti barnabe apli. Jn. tri. ix. lecti.

xviij b ij id⁹ **Scōr baſſlidis cyrini ⁊ nabo.** iij. lect.

vij c Jdus Ultimū paſca. Sol ī cācro. Sōlſticiū

d xvij kl. Julij. **Scī baſſlij epi.** iij. lec.

xv e xvij kl. **Scōr vitti ⁊ modeſti atq; creſ.** iij. lect.

iiij f xvi kl. **Trāſlatio ſcī richardi.** Meō. l. de ſctō cyrico ⁊ iulita. ix. lec.

g xv kl.

xij A xiiij kl. **Scōr marci ⁊ marcellis** Jn. ō. iij. lec.

i b xiij kl. **Scōr ·gerualdi ⁊ ꝑthaſij.** Jn. ō. iij. lect.

c xij kl. Tranſla. ſcī ed vvardi regis ⁊ mar. ix. lec. niſi facte fuerint in. xl.

ix d xi kl

e x kl. Scī albani ꝑthomar. ix. lec.

xvi f ix kl. **Etheldrede ꝟgi.** iij. lec. cū noc. Vigil.

vi g viij kl. Natiuitas ſcī ioānis bap. min⁹ ō. ix. l.

A vij kl.

xiiij b vi kl. **Scōr ioānis ⁊ pauli mar.** Jn. ō. iij: lc.

iij c v kl.

d iiij kl. **Scī leonis pape ⁊ ꝯfeſ.** iij. lec. cū noct.

xi e iij kl. Aplōr petri ⁊ pauli min⁹ du. iij. lec.

f ij kl. Cōmemoratio ſcī pauli. Jn. tri. ix. lec.

Nox habet horas. vi. Dies xv. o. xviij.

Poſt perſonas tres libū regū dare debes **De⁹ oim**

Aure⁹ nũer⁹ **H** **Tredecⁱ⁹ mactat iulij den⁹ labefactat.**
Julius habet dies.xxxi. Luna.xxx.

xix g Julij **Oct.sci ioānis bapti.** Jn ō.iij.lec.
viij A vi no Visitatio b tē marie du.meō.de martyribus sub silen.
b v no
xvi c iiij no Trāslatio t ordinatio sci martini.ix.k.
v d iij no
e ij no **Oc.apl̄oꝝ petri t pauli.** Jn.ō. ix.lec.
xiij f Nonas ~~Translatio sci thome mar. ix. lec.~~
ij g viij id⁹ Hūc ꝑma p⁹ festū translationis sācti
A vij id⁹ thome celebrēs festū reliq̄a.t.ix.lec.
x b vi id⁹ **Scōꝝ septē fratrū.** Jn du.iij.lec.
c v id⁹ ix.lec.nisi fcē fuerint in.xl.tūc hīāt.iij.lec.t Jn.ō.iij.l.
xvij d iiij id⁹
vij e iij id⁹
f ij id⁹ Sol in leone. Dies caniculares
xv g Jdus Transla.sci ysychini socio.e⁹.ix.lec.
iij A xvij kl. Augusti. **Trāslatio sci osmūdi.** ix.lec.
b xvi kl. **Sci kenelmi regis t mar.** Jn.ō.iij.lec.
xij c xv kl. **Sci arnulphi ep̄i t mar.** iij.lect.
i d xiiij kl.
e xiij kl. Scē margarethe v̄gi.t mar.ix.lectio.
ix f xij kl. **Scē praxedis v̄ginis nō mar.** iij.lect.
g xi kl. Scē marie magdalene.Jn.tri.ix.lec.
xvij A x kl. **Sci apollinaris ep̄i t mar.** iij.lect.
vi b ix kl. **Scē x̄pine v̄gi.** iij.lec.cū noc. Vigilia
c viij kl. Sci iacobi apli Jnferius du.ix.lectio.
xiiij d vij kl. Scē anne matris marie. Jn.tri.ix.lc.
ij e vi kl. **Scōꝝ septē dormientiū.** Jn.du.iij.lec.
f v. kl. **Sci samsonis ep̄i.** Jn.ō.iij.lec.
xi g iiij kl. **Scōꝝ feli.simpli.t fau.** Jn.ō.iij.lec.
A iij kl. **Scōꝝ abdon t sennes.** Jn.ō.iij.lec.
xix b ij kl. **Sci germani ep̄i t cōfessoris.** iij.lectio.

Hoꝝ hꝫ horaꝝ.viij. Dies vero.xvi

Et post samsonē sapientē da salomonē **Jn principio.**

A iij

Aure⁹ nūer⁹ **KL**

viij c Augustꝰ habet dies xxxi. Luna. xxx.
xvi d tij no Ad vincula scī petri. Jn. tri. ix. lec
v e ij no Scī stephani ꝑpe ⁊ mar. Jn. ō. tij. lc.
f j no Jnuētio scī stephani ꝑthomar. ix. lec.

xiij g Nonas Festū nīuis marie ỽgi. Scī oswaldi.
ij A viij idꝰ Trāsfiguratio dñi du. Mēo. de mar.
b vij idꝰ Festum nomīs ihesu du. maius. ix. lect.
Scī donati epi ⁊ mar. tij. lec
x c vi idꝰ Scī ciriaci sociorūq; mf. Jn. ō. tij. lect
d v idꝰ Scī romani mar. tij. lec. cū noc. Vigil
xviij e iiij idꝰ Scī laurētij mar. Jn. trip. ix. lec.
vij f iij idꝰ Sancti tyburtij mar. Jn. ō. tij. lc
g ij idꝰ

xv A Jdus Scī hypoliti soci⁹q; eiꝰ mf. Jn. ō. tij. lc.
iiij b xix kl Septēbris. Scī eusebij pbri. Vigilia.
c xviij kl. Assūptio bēē ma. mariꝰ dn. ⁊ pīn. Sol
xij d xvij kl. in ỽgine. Ēquinoctium
i e xvi kl. Octava sācti laurentij. memo. tm̄.
f xv kl. Sci agapiti mar. memo. tm̄.
ix g xiiij kl Sancti magni mar. memo. tm̄.
A xiij kl.
xvij b xij kl.
vi c xi kl Oc. scē marie. ix. lec. Memo. de sanctis
d x kl. Scōꝝ timothei ⁊ apol. cū noc. Vigilia
xiij e ix kl. Scī bartholomei epi. Jnferiꝰ ō. ix. l.
ij f viij kl.
g vij kl.
xi A vi kl. Sancti ruphi mar. Jn. ō. iij. lec.
b v kl. Scī augustī epi ⁊ doc. Jnfer. ō. ix. lec.
xix c iiij kl. Decollatio scī ioānis bap. Jn. tri. ix. l
viij d iij kl. Scōꝝ felicis ⁊ adaucti mar. Jn. ō. tij. le.
e ij kl. Scē eathburgē ỽgi. nō mf. Jn. ō. iij. lc

Hor habet horas x. Dies vero. xiij.

Post augustinū doctorē iob lege iusti. Si bonus

obitus dñi thoe. wode nuper
anno dñi. a°. d. y°. cui⁹ ac
ppietur deus. amē.

Aure' nũer' xvi v xvij xvij vij xv iiij ix xvij vi xiiij iij xi xix viij

	f	Septẽbris	Sancti egidij abbatis. ix. lec.
	g	iiij no	
	A	iij no	
	b	ij no	Trãslatio sci cuhtberti. In du. iij. lec.
	c	Nonas	Sci bertini abbatis. iij. le. cũ noctur.
	d	viij id'	Dies caniculares finiuntur.
	e	vij id'	
	f	vi id'	Natiuitas scẽ marie ẏginis mai' du.
	g	v id'	Sancti gorgonij mai memo. tiñ.
	A	iiij id'	
	b	iij id'	Scõꝝ ꝑthi ꝛ hiacinthi mar. memo. tiñ
	c	ij id'	
	d	Idus	dup. Sol in libra
	e	xvij kl.	Octobris. Exalta. crucis. ix. lec. minꝰ
	f	xvij kl.	Vera. nati. Inui. tri. Weõ. ẽ scõ nicho
	g	xvi kl.	Scẽ edithe ẏgi. nõ mar. ix. lec. mede
	A	xv kl.	Sci lãberti ep̃i ꝛ mar. iij. le.
	b	xiiij kl.	Obserua mensis noui ieiunia semper
	c	xiij kl.	Post exaltatã feria quarta lucem.
	d	xij kl.	Vigilia
	e	xi kl.	Sci matheꝰ apli ꝛ euan. Inferius du.
	f	x kl.	Sci mauritij sociorũqꝫ ei' mar. ix. lec.
	g	ix kl.	Scẽ tecle ẏgis nõ mar. iij. lec. cũ noct.
	A	viij kl.	
	b	vij kl.	Sci firmini ep̃i ꝛ marty. iij. lectio.
	c	vi kl.	Scõꝝ cyprian ꝛ iustine. In. ẽ. iij. lect.
	d	v kl.	Scõꝝ cosme ꝛ damiani. In. ẽ. iij. lecti.
	e	iiij kl.	
	f	iij kl.	Sci michaelis archange. Inferi' du.
	g	ij kl.	Sci hieronymi pbri. Inf. du. ix. lec.

Nox habet horas xij. Dies vero xij.

Thobiã dicti post prothũ atqꝫ hiacinthũ. Pero dñe.
Subiungas iudith post vigiliãqꝫ matheꝰ. Udonay
Post scñm cosmã dabis historiã machabeo Adaperiat

Aure⁹ nũer⁹ **KL** **Tertia⁹ q denus est sicut mors alienus.**

xvi H Octobris. Octob hz dies xxxi. Luna xxx
v b vi no Scõz remigij germa. ve. q ba. ix. lec.
xiij c v no Sci thõe erfordeñ. epi. Mẽõ ke. de sctõ
ij d iiij no leodegario epo q mar. ix. lect
e iij no
x f ij no **Scẽ fidis virgis q mar.** ix. lec.
a Nonas **Scõz marci q marcel. mar** Jn. ỽ. iij. k
xviij H viij id⁹
vij b vij id⁹. Scti dyonisij sociorũq; ei⁹ mar. iij. lec.
c vi id⁹ **Sci gereõis sociorũq; ei⁹. mar.** iij. k.
xv d v id⁹ **Sci nigasij sociorũq; e.** Jn. ỽ. iij. k.
iiij e iiij id⁹
f iij id⁹ Trãslatio scti edwardi regis. ix. lect.
xij g ij id⁹ **Sci calixti** Jn. ỽ. iij. k. Soli sccr
I H Jãus Scī vvlfrani epi. ix. iec. (pione.
b xviij kl Nouẽbris. Sci michaelis monte tũba.
ix c xvi kl. Trãslatio scẽ ethelorede. ix. k. fiba. ix.
d xv kl. Sancti luce cuã geliste. ix. lec.
xviij e xiiij kl. Scẽ fredeswyde virgi. ix. lec.
vi f xiij kl.
a xij kl. **Scãz vndeci milia virg.** Jn. ỽ. iij. lec.
xiiij H xi kl.
iij b x kl. **Sci romani epi q ỽf.** iij. lec. cũ noctur.
c ix kl.
xi d viij kl. Scõz crispini et crispinia. Jn. ỽ. ix. le
e vij kl.
xix f vi kl.
viij g v kl. Apostoz simõis q iude. ix. lec. Vigilie.
H iiij kl
xvi b iij kl.
v c ij kl **Sci quintini mar.** iij. k. cũ noc. Vigilia
Mox hz horas xliij. Dies vero. x.
Post iudã simonẽ subiunges ezechielẽ. **Vidi dñm.**

Anre⁹ nñer⁹ **Deo xpi⁹ ẽ chr⁹ ⁊ tertiꝰ est nece cinctus**
Nouẽber hz dies.xxx.Luna.xxx.

d Nouẽbris Solẽnitas oiz scõz mains.du.ix.lec.
xiij e iiij no Cõmemoratio aiarum.ix.lec.
ij f iij no Scẽ vvenefrede ỽgi.⁊ mar.ix.lec.
g ij no
x A Monas
b viij id⁹ Sci leonardi abbatis.ix.lec.
xviij c vij id⁹
vij d vi id⁹ **Scõz ẽttuor coro.mar.** Jn.ỏ.iij.lect.
e v id⁹ **Sci theodori mar.iij.lec.**
xv f iiij id⁹
iiij g iij id⁹ Sci martini epi⁊ ꝓfes.Jn.tri.ix.lec.
A ij id⁹
xij b Jdus **Sci brictij epi ⁊ ꝓfes.** Jn.ỏ.iij.ℓ.Sol ℓ
i c viij kl. Decẽbris sagittario.
d xvij kl. Sci machuti epi ⁊ cõfess.ix.lec.
ix e xvi kl. Sci edmũdi archiepi.Jn.tri.ix.lecti.
f xv kl. Sci hugõis epi ⁊ cõfes.ix.lec.
xvij g xiiij kl **Octs.sci martini epi.** Jn.ỏ.iij.lect.
vi A xiij kl.
b xij kl. Sci edmundi regis.ix.lec.
xiiij c xi kl.
iij d x kl. Scẽ cecilie ỽginis ⁊ mar.ix.lec.
e ix kl Sci clemẽtis ~~papet~~ mar.ix.lec.
xi f viij kl. **Sci grisogoni mar.iij.lec.**
g vij kl. Scẽ katherine ỽgi.⁊ mar.ix lec.
xix A vi kl. **Sci lini ~~papet~~ mar.** iij.lec.
viij b v kl
c iiij nl.
xvi d iij kl. **Sci saturnini ⁊ sisinnij.iij.lec. Vigil.**
v e ij kl. Sci andree apli. Jn.ỏ.ix.lec.

Nox hz horas xvi. Dies vero. viij.

Post festũ lini erit semp aduentus dñi. Aspiciens

Aure⁹ nūer⁹. KL. Septim⁹ exāguis virol⁹ den⁹ vt āgulꝰ

Decēber habet dies. xxxi. Luna. xx.

Decembris

	f			
xiij	g	tiij	no	
ij	A	ij	no	Depositio sci osmundi. ix. lec.
x	b	j	no	
	c	Nonas		
viij	d	viij	id⁹	Sci nicholai epi. Inuitt. tri. ix. lec.
vij	e	vij	id⁹	Octa. sci andree apli. Inuit. du. iij. lc.
	f	vi	id⁹	Cōceptio btē marie. minus du. ix lec.
xv	g	v	id⁹	
iiij	A	iiij	id⁹	
	b	iij	id⁹	
xij	c	ij	id⁹	Sol in capricorno Solsticium
i	d	Idus		Sancte lucie virgis mar. ix. lec.
	e	xix	kl.	Januarij
ix	f	xviij	kl.	
	g	xvij	kl.	O sapia. Nulle deinceps fiāt pces ad
xvij	A	xvi	kl.	vesperas.
vi	b	xv	kl.	
	c	xiiij	kl.	
xiiij	d	xiij	kl.	Vigilia.
iij	e	xij	kl.	Sci thome. Inferius du. ix. lec.
	f	xi	kl.	
xi	g	x	kl.	
	A	ix	kl.	Vigilia.
xix	b	viij	kl.	Natiuitas dñi nri iesu xpi. maius du.
viij	c	vij	kl.	Sci stephani pthomartyris. ix. lec.
	d	vi	kl.	Sci toānis apli et euangeliste ix. lectī.
xvi	e	v	kl.	Scōrum innocentiū mar. ix. lec.
v	f	iiij	kl.	Sci thome archiepi et martyris ix. lec.
	g	iij	kl.	
xiij	A	ij	kl.	Sci siluestri [illegible] confessoris. ix. lec.

Nox habet horas. xviij. Dies x̄o. vi.

¶ Annus hz. xij. menses: hebdomadas. lij. ⁊ diem vnum et habet dies. cccl xv. ⁊ horas vi.

¶ Tabula annoꝝ cõmunis ⁊ bisextilis: litterarũq; dñicalium quotannis currẽtiũ: reuolutio cuiꝰ ẽ post annos. 28. post q̃s ad caput eiusdẽ cũ annis tũc currentibꝰ reperti ẽ: sequitur

H	g	f	e	d	c	b	H	f	e	d	c	H	g	f											
			e				g				b														
c		c	b	H	g	e	d	c	b	g	f	e	d	b											
	c			f						H			c												
d																									

In tabula igit vel serie litterarꝝ dñicaliũ sup̃apositas ãnuꝝ vel cõmunẽ: vel bisextilẽ: ifaꝝ itẽ dñicalẽ singulis ãnis hꝰ pacto feliciter inuenies. Pzimã nẽpe ifaꝝ i sup̃ascripta serie: q̃ ẽ H accipe: ⁊ da illi ãnũ salutis. 1486. Sequenti littere: q̃ est. g. da. 1487: ⁊ itez seq̃ntibꝰ litteris: vcz. f. e. da. 1488. sicq; deinceps pgrediẽdo quousq; ad numerũ anni tui currentis ppositi quenies. Az littera sup quã cadit talis numerꝰ anni ppositi erit ifa dñicalis. Que si vnica occurrit: annuꝝ cõmunẽ esse intelliges. Si duplex bisextilẽ. Et tũc priozis id est superioz vsq; ad festũ mathie aplivtilis erit. Inferioz ãt ad reliquam anni partem accõmodabitur.

Claues festoꝝ mobiliũ

12	31	20	39	28	17	36	25	14	33	22	11	30	19	38	16	35	34	23
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	1	2	3	4

Numeri numerantes

Simili cõputo: vt dictũ ẽ de ifa dnicali: etiã deph̃endere potes clauẽ festoꝝ mobiliũ. Ha clauiũ nũero pmo q̃ vcz est. 12. da annũ. 1486. sequenti numero: q̃ est. 31. da. 1487. sicq; deinceps semp singulos numeros clauiũ accõmoda: donec pduceris ad numerũ anni ppositi. Ha vbi annus tuꝰ ppositꝰ se dẽ inuenier: illic numerũ clauis deph̃des. Sub q̃ cõtinue aureus numerus pro noua luna reperiẽda valẽs apparebit

Festoꝝ mobiliū canon.

¶Festa igitur mobilia habita clauе anni currẽtis: hoc mõ inueniuntur Animaduerte quot vnitates sunt in clauе ãni currẽtis: deinde tot dies numera: deorsũ descendẽdo a loco cuiuslibet clauis in kalẽdario notati. vbiãt nũerꝰ ille terminat: tibi dñica ꝓxima tale festũ pagetur. In anno tamẽ bisextili: si septuagesimã aut quadragesimã queris: clauі ade vnitatẽ. et si quadragesima iuxta talẽ cõputationem in 24. die februarij: vel post inuenta fuerit: ipsa per vnum diẽ retracta: erit peragenda.

Nouilunioꝝ canon.

¶Nouiluniũ siue luna noua singulis mẽsibus anni sic reperitur. Habito aureo numero anni cui: vbicũq; ille in ordine aurei numeri in kalendario posito tibi occurrerit: a loco illo illius diei iuxta positi: sequẽtiũ verborũ syllabas sursuz cõputa: vtputa. In celis est hic: vnicuiq; diei: accõmodãdo syllabã vnã dieiq; ille supra quẽ syllaba: hic: ceciderit: dies est nouilunij ꝓpositi p singulos mẽses anni.

Carmina doceutia per nouilunia inuenire pascа.

Post regum festa quere nouilunia trina.
Post dñica tertia sacrum paschа celebra

Alia

Post veris equinoctium quere pleniluniũ.
Et dñica ꝓxima sacrum celebra paschа
Nonnerius inuenies: si milielegas codices

Benedictio salis ⁊ aque. Oi/
bus dñicis per annū p⁹ pzimā
⁊ cāpz fiat bñdictio salis ⁊ aq̄
ad grādum chozia sacerdoti

Exorcizo te hoc modo
creatura salis per deum
✠viuum. q deum ✠verum. q
deum ✠scm. q deum q te per
helyseū pphetam in aquam mit
ti iussit: vt sanaret sterilitas
aque. vt efficiaris sal exorcisa
tum in salutem credentium: ⁊
sis oibus te sumentibus sanī-
tas animę ⁊ corporis. ⁊ effugi
at atq; discedat abeo loco quo
aspersum fueris: oīs fantasia
⁊ nequicia vel versucia diabo
lice fraudis: oīsq; spūs immūn
dus adiuratus. ℣ per eum qui
venturus est iudicare vivos ⁊
mortuos ⁊ seculū p ignem ℟.
Amen. Sequitur oratio sine
Dñs vobiscū sz trā cū Orem⁹

Immensam clementiam
tuam omnipotens eterne
deus humiliter imploram⁹ vt
hanc creaturaz salis quam in
vsum generis humani tribui
sti bene ✠dicere ⁊ sanctī ✠fi
care tus pietate dignerī: vt sit
omnib⁹ sumentib⁹ salus men/
tis ⁊ corporis ⁊ quicquid eo ta
ctum vel respersū fuerit care-
at omni immundicia. omniq; i-
pugnatione spūalis nequitie.
℣ per dñm nostrum iesum xp̄m
filiū tuū qui tecū vivit ⁊ regt i
vnitate spiritus sci deus ℣ per
oia scla sclorū. ℟. Amen. Sequ
tur exorcismus aque.

Exorcizo te creatura aq̄ i
noīe ✠dei pzis oipotentis et
in noīe ✠iesu xp̄i filij eius dñi
nri: ⁊ in virtute spūs ✠sci: vt
fias aqua exorcizata ad effugā
dam omnē potestatez inimici
⁊ ipm inimicū eradicare ⁊ ex-
plantare valeas cū angelis su
is apostaticis p virtutem eius-
dem dñi nostri iesu christi qui
venturus est iudicare vivos ⁊
mortuos ⁊ seculū p ignem ℣.
Amē. Sequtur oratio sine Do
min⁹ vobiscū. Sed cū Orem⁹

Deus qui ad salutē hūa-
ni generis maxima que
q; sacramenta in aq̄q; substan
tia condidisti: adesto ꝓpitius
inuocationib⁹ nrīs ⁊ clemēto
huic multimodis purificatiōi
bus ꝓparato virtutem tue
bene ✠dictionis infunde: vt
creatura tua mysteriis tuis ser
viens ad abiciendos demōes
morbosq; pellēdos diuīe gra/
tie sumat effectuz vt quicquid
in domibus vel in locis fideli-
um hec vnda resperserit: care
at oi immundicia: liberetur a
noxa: non illic resideat spiritus
pestilens: non aura corrūpens
discedant omnes insidiantē
tis inimici: ⁊ si qđ ē qđ aut in
columitati habitantiū inuidet
aut nocet: aspersione hui⁹ aq̄ effu
giat vt salubritas ꝙ inuocatōez

sancti tui nominis expetita: ab omnibus sit impugnationibus defensa. ℣ Per dominum nostrum iesum christum ℟ Hic mittat sacerdos sal in aquaz in modum crucis ita dicendo sine nota. Commixtio salis et aque pariter fiat. In nomine patris et filij ⁊ spūssancti ℣. Amen. Dominus vobiscum Oremus. Oratio

DEus invicte virtutis auctor ⁊ insuperabilis imperij rex: ac semper magnificus triumphator: qui aduersę dñationis vires reprimis: qui inimici rugientis seuiciā superas: qui hostiles nequicias potens expugnas: te dñe trementes ⁊ supplices deprecamur ac petimus vt hāc creaturam salis ⁊ aque dignant accipias: benignus illustres: pietatis tue more sanctifices vt vbicunq; fuerit aspersa per inuocationez sācti tui nominis: ois infestatio īmundi spūs abiciat: terroz; venenosi serpentis pcul pellatur: et pñtia sanctisp̄us nobis misericordiā tuā poscentib⁹ vbiq; adesse dignetur. ℣ Per dñm in vnitate eiusdem. ℟ Dū aspergitur aqua cantetur hec ān. Asperges me dñe hysopo et mundabor: lauabis me ⁊ super niuem dealbabor. ℣ Miserere mei deus. Asperges. ℟. Et secundū. Aspergesℛ. Gloria patri. Sicut erat. Lauabis me. Post aspersionē aque dicat sacerdos ad gradum chori ℣ Ostende nobis dne miam tuam. ℟. Et salutare tuum da nobis. Sequit ozō sine. Dñs vo. sed tm̄ cū Orem⁹ Oratio

EXaudi nos dñe sce pr oi potens etne de⁹ ⁊ mittere dignare scm̄ angelū tuū de celis: q̄ custodiat: foueat: protegat: visitet ⁊ defēdat oēs habitantes in hoc habitaculo. p xp̄m. ℟ Amen. Bñdictio panis Dñsvo. ℟ Et cū. Orem⁹

BEnedic dñe istam ozō. creaturā panis: sicut benedixisti quinq; panes in deserto vt oēs gustātes ex eo: recipiant tā corpis ℣ aie sanitatem. In noie p̄ris ⁊ filij ⁊ spūs sci Amē. Aspergaturq; aq̄ bñdicta. Alia bñdictio panis. ℣ Adiutoriū nrm in noie dñi. ℟ Qui fecit celū ⁊ terrā. ℣ Dñsvo. Et cū spi. Oratio

OMnie sce pater ops eterne dignare bñ ℣ dicere digneris hūc panem: tua scā spūali bñdictiōe vt sit oīb⁹ sumētib⁹ salus mētis ⁊ corpis atq; ō ōs morbos et vniuersas inimicoz; insidias tuam̄. p dñm nrm ihesū xp̄m filiū tuū: panē q̄ de celo descēdit: ⁊ dat vitā ⁊ salutē mūdo ⁊ tecū viuit ⁊ regnat ds. p oia scla sclorū. ℟ Amen.

Primo dierū olim hymn⁹ quo mūd⁹ exrat cōditus: vt q̄ resurgēs pd.tor:nos mor tevicta liberet Dulcis,pcul tor porib⁹ surgam⁹ ōs oci⁹:et no cte q̄ram⁹ piū:sicut ꝓpheram nouim⁹. Nostras p̄ces vt audi at:suāq; dexterā porrigat:et expiatos sordib⁹:reddat polo rum sedibus. Ut q̄q; sacratis simo:hui⁹ diei tpe: horis quie tis psallim⁹ :donis btis mune ret. Iam nūc patna claritas: te postulam⁹ affari: absit libi do sordidās: oisq; actus noxi⁹ Ne feda sit vel lubrica:cōpa go nr̄i corporis:p quā auerni ignib⁹: ipsi cremur acrius Ob hoc redēptor q̄s vt ꝓbra nr̄a diluas :vite p̄nis ꝓmoda nobis benign⁹ coferas. Quo carnis actu exules: effecti ipsi celibes : vt p̄stolamur cernui : melos canam⁹ glorie. Glozia tibi dñe q̄ natus Et dicitur i oi hymno eiusd metri vsq; ad pu rificatio. p̄ter i hym⁹ De⁹ crea tor ꝓ post purifi. vero dr. vers⁹ Apparesta pater. Hymnus

Nocte surgētes vigilem⁹ ōs sp in psalmis meditemur: atq; virib⁹ totis dño canam⁹ dul cia hymnos Ut pio regi pariter canētes:cū suis scis mereamur aulā igredi celi sit⁹ t btāz duce vitā Presset hoc nobis deitas btā p̄fis ac nati pariq; sctūs ps cui⁹ reboat i oi gl̄a mūdo. amē

B

Beatus vir ps.i. qui nō abijt i con silio impior t i via pcatōr nō stetit: t in cathedra pestu lētie nō sedit: sed i lege dñi vo luntas ei⁹: et i lege ei⁹ medita bit die ac nocte. Et erit tāq; li gnū qđ plātatū ē sec⁹ decursus aq̄r: qđ fructū suū dabit i tpe suo Et folium ei⁹ nō defluet: et oia q̄cūq; faciet,pspabūtur Nō sic impij nō sic:sed tanq; pulvis quē,pjicit vēt⁹ a facie tre Ideo nō resurgūt impij i iudicio: neq; pctōres i p̄cilio iustor Qm̄ no uit dñs viā iustor:et iter impi orum peribit ps.ij.

Quare fremuerūt gētes:t pp̄li meditati sūt inania Astite rūt reges tre t p̄ncipes cōuene rūt i vnū:adūs⁹ dñm et adūsus x̄p̄m ei⁹. Dirūpam⁹ vincula eor: et ꝓjciam⁹ a nobis iugū ipor Qui habitat i celis irridebit eos et dñs subsānabit eos Tūc loq tur ad eos i ira sua:t in furore suo cōturbabit eos Ego aūt cōsti tut⁹ sum rex ab eo sup syō mōtem scm̄ ei⁹ p̄dicās p̄ceptū ei⁹ Do min⁹ dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu ego hodie genui te. Postula a me t dabo tibi gētes hereditā tem tuā:t possessionē tuā t̄minos tre. Reges eos i v̄ga ferrea:et tāq; vas figuli cōfriges eos Et nūc reges intelligite eru diminiq; iudicati tr̄ā. Seruite

a

dño i tmore: et exultate ei cuz
tremore ℣ppl; ẽdite disciplias
neqñ irascat dñs: ⁊ pereatis de
via iusta. Cũ exarserit i breui
ira ei⁹: bti ões q̃ confidũt in eo .p.iij

Domine dd multiplicati
sũt q̃ tribulãt me: multi
insurgũt adũsũ me Multi dicũt
aie me: nõ ẽ sal⁹ ipi i deo eius.
Tu aũt dñe susceptor me⁹ es:
gla mea et exaltãs caput meũ
Voce mea ad dñz clamaui: et
exaudiuit me de mõte sctõ suo.
Ego dormiui ⁊ soporat⁹ sũ et
exurrexi: quia dñs suscepit me
Nõ timebo milia ppli circun-
dãtis me: exurge dñe saluũ me
fac de⁹ me⁹ Qm̃ tu percussisti ões
adũsantes mihi sine causa: dẽ
tes pctóz ↄtriuisti Cũi ẽ sal⁹:
et sup ppl̃m tuũ benedictõ tua
Nõ dicit ad nock iste ps.p.iiij

Cũz inuocarẽ exaudiuit me
de⁹ iustitie mee: i tribula-
tione dilatasti mihi Miserere
mei: ⁊ exaudi orõnẽ meã. Filij
holim vsq̃ graui corde: vt dd
diligitis vanitatẽ ⁊ q̃ritis mẽ-
datiũ. Et scitote qm̃ mirifica-
uit dñs scm̃ suũ: dñs exaudiet
me cũ clamauero ad eũ Irasci
mini ⁊ nolite peccare d dicitis
i cordib⁹ vris: ⁊ i cubilib⁹ vris
cõpũgimini Sacrificate sacri-
ficiũ iustitie et spare i dño: mul
ti dicũt ds oñdit nobis bõa Si
gnatũ ẽ sup nos lumẽ vult⁹ tui
dñe: dediſti leticiã i corde meo
a fructu frumenti vini et olei
sui: multiplicati sũt In pace in
idipm: dormiã et requiescã Qm̃
tu dñe singulariter i spe: cõstitui
sti me. Nõ dicit ad noc. iste ps.

Verba mea auribus ps.v
Vpcipe dñe: intellige clamorẽ
meũ Intẽde voci orõis mee: rex
me⁹ et de⁹ me⁹. Qm̃ ad te ora-
bo dñe: mane exaudies vocem
meã Mane astabo tibi et vide-
bo: qm̃ nõ de⁹ volẽs iniquitatẽ tu
es. Neq̃ habitabit iuxta te malig-
gn⁹: neq̃ pmanebũt iusti ãte
oculos tuos Odisti õs q̃ operan-
tur iniquitatẽ: perdes õsq̃ loquũtur
mẽdaciũ Virũ sãguinũ et dolo
sũ abominabit dñs: ego aũt i mĺ
titudie mie tue Introibo in do
mũ tuã adorabo ad tẽplũ sctm̃
tuũ: i timore tuo. Dñe deduc me
in iusticia tua ppt̃ inimicos me
os: dirige i ↄspectu tuo viã me
am Qm̃ nõ est in ore eox̃ veritas
cor eox vanũ est Sepulchrũ pa
tẽs est gutt̃ eox̃ linguis suis do-
lose agebãt: iudica illos deus.
Decidãt a cogitationib⁹ suis
scõm multitudinẽ impietatuz
eox̃ expelle eos: qm̃ irritauerũt
te dñe Et letent̃ õs qui sperant in
te: in eternũ exultabũt et habita-
bis in eis. Et gloriabunt̃ in te
õs qui diligũt nomẽ tuuz: q̃m
tu bñdices iusto. Dñe vt scuto
bonevolũtatis tue coronasti nos

Domine ne in furore ps.vi
tuo arguas me: neq̃ i ira

tua corripias me. Misere mei dñe qñ infirm⁹ sũ sana me dñe qñ cõturbata sũt ossa mea Et aia mea turbata ẽ valde: sed tu dñe vsq; Conuertere dñe et eripe aiaz meã: saluũ me fac ꝓpt̃ miam tuã. Qñ nõ est in morte q̃ memor sit tui: in inferno autẽ q̃s cõfitebit tibi Laboraui in gemitu meo lauabo p singlas noctes: lectũ meum lachrimis meis stratũ meũ rigabo Turbat⁹ est a furore oculi mei: inueteraui int̃ õs inimicos meos Discedite a me õs q̃ operamini iniquitatem: qñ exaudiuit dñs vocẽ fletus mei. Exaudiuit dñs deprecatõez meã: dñs orõnẽ meã suscepit. Erubescãt et cõturbẽtur vehemẽter õs inimici mei: conuertant̃ et erubescãt valde velocit̃ Ria

¶ In oibus dñicis dieb⁹ q̃ ad uẽtuz vsq; ad natiuitatẽ dñi In ꝓmo nocturno. Ant. Non auferet sceptrũ de iuda et dux de femore eius donec veniat qui mittẽdus est. ¶ In oibus dñicis ab octa. epiphanie vsq; ad passionez dñi qñ de dñica agit̃ in ꝓmo nocturno. Ant. Seruite dño in timore: ¶ In oibus dñicis a dñica trinitatis vsq; ad aduentuz dñi: qñ de dñica agit̃ in ꝓmo nocturno. Ant. Ꝓpter fidei meritis vocitat̃ iure beatus: legem q̃ dñi meditatur nocte dieq; ps. vij.

Domine deus me⁹ in te speraui saluũ me fac: ex oib⁹ psequentibus me et libera me Ne quãdo rapiat vt leo aiam meaz: dũ non ẽ qui redimat neq; qui saluuz faciat. Domine deus me⁹ si feci istud: si est iniqtas in manibus meis. Si reddidi retribuẽtibus michi mala: decidaz merito ab inimicis meis inanis Persequatur inimicus aiamaz meaz: et comprehẽdat et conculcet in terra vitam meam: et gloriam meam in pulverem deducat. Exurge domine in ira tua: et exaltare in finib⁹ inimicorum meorum. Et exurge domine deus meus in precepto quod mãdasti: et synagoga populorum circundabit te Et propter hanc in altũ regredere: domin⁹ iudicat populos Judica me dñe secundum iustitiam meam: et secundum innocentiaz meam super me Cõsumetur nequitia peccatorum et diriges iustum: scrutans corda et renes deus. Justum adiutorium meum a domino: qui saluos facit rectos corde. Deus iudex iust⁹ fortis et patiens nũquid irascitur p singulos dies Nisi conuersi fueritis gladiũ suũ vibrauit: arcũ suuz tetẽdit et parauit illum Et in eo parauit vasa mortis: sagitas suas ardẽtib⁹ effecit Ecce parturit iniustitiã: concepit dolorẽ et peperit iniquitatẽ. Lacũ aperuit et effoditeũ: et lacidit in fouea quã fecit Conuertet

dolor ei⁹ i caput ei⁹: et iniquitates ipi⁹ circūdederūt eū: et non fuit qui liberaret eū. Confitebor dño fm iusticiā ei⁹ et psallā nomi dñi altissimi ps. viij.

Domine dñs nr: q̄ admirabile ē nomē tuū in vniūsa tra. Quōm elevata est magnificētia tua: sup celos. Ex ore infātiū et lactētiū perfecisti laudē ppt inimicos tuos: vt destruas inimicū et vltorē. Quōm videbo celos tuos opa digitor tuor: lunā et stellas q̄ tu fūdasti. Quid ē hō q̄ memor es ei⁹: aut filius hois q̄m visitas eū. Minuisti eū paulo min⁹ ab āgelis gla et honore coronasti eū: et cōstituisti eū super opa manuū tuar. Oia subiecisti sub pedib⁹ ei⁹: oues et boues vniūsas insup et pecora campi. Uolucres celi et pisces maris q̄ pābulāt semitas maris. Quōne dñs nr: q̄ admirabile ē nomē tuū in vniuersa terra ps. ix.

2 Hd v mal

Confitebor tibi dñe in toto corde meo: narrabo oīa mirabilia tua. Letabor et exultabo in te: psallā nomi tuo altissime. In cōuertēdo inimicū meū retrorsū: infirmabūt et peribūt a facie tua. Quōm fecisti iudiciū meū et causā meā: sedes sup thronū q̄ iudicas iustitiā. Increpasti gētes et perijt impius: nomē eor delesti in eternū et in seculū seculi. Inimici defecerūt framee in finē et ciuitates eorū destruxisti. Quōm ierit memoria eorū cū sonitu: et dñs in eternū permanet. Parauit in iudicio thronū suū: et ipe iudicabit orbē terre in equitate: iudicabit populos in iustitia. Et factus ē dñs refugiū pauperi: adiutor in oportunitatib⁹ in tribulatōe. Et sperēt in te hōs q̄ nouerūt nomē tuū: quōm nō dereliquisti q̄rētes te dñe. Psallite dño qui habitat in syō: annūciate inter gētes studia ei⁹. Quōm requirēs sāguinez eor recordat⁹ ē: nō est oblitus clamorē pauperū. Miserere mei dñe: vide humilitatē meā de inimicis meis. Qui exaltas me de portis mortis: vt annūciē oēs laudatōes tuas in portis filie syon. Exultabo in salutari tuo: infixe sūt gētes in interitu quē fecerūt. In laqueo isto quē abscōderūt: cōprehensus ē pes eor. Cognoscet dñs iudicia faciēs: in opib⁹ manuū suar cōprehens⁹ ē pctōr. Cōuertātur pctōres in infernū: oēs gētes q̄ obliuiscūt deū. Quōm non in finē obliuio erit paupis: patientia paupū nō peibit in finē. Exurge dñe nō confortet hō iudicēt gētes in cōspectu tuo. Constitue dñe legislatorē sup eos: vt sciant gētes q̄m hoīes sūt. Ut quid dñe recessisti lōge: despicis in oportunitatib⁹ in tribulatōe. Dum superbit impius incēditur pauper: cōprehēdūtur in cogitatōib⁹ quib⁹ cogitant. Quōm laudat pctor in desideriis aie sue: et iniquus benedicit. Exacerbavit dñm pctor: secūdz multitudinez ire sue nō q̄ret. Deus est de⁹ in

cõspectu ei⁹: iq̃nate sũt vie illi⁹
i oĩ tpe. Auferũt iudicia tua a
facie ei⁹: oĩm iimicoꝝ suoꝝ dña
bit. Dixit ei i corde suo: nõ mo
uebor a gñatõe i gñatione sine
malo. Cui⁹ maledictõe os ple-
nũ ẽ ⁊ amaritudie et dolo: sub
lingua ei⁹ labor ⁊ dolor. Sedet i
insidijs cũ diuitib⁹ i occultis: vt
interficiat inocẽtẽ. Oculi ei⁹ i pau
perẽ respiciũt: insidiat i abscõdito
q̃si leo i spelũca sua. Insidiat
vt rapiat paupẽ: rapere paupem
dũ attrahit eũ. In laqo suo hũi-
liabit eũ: inclinabit se et cadet cũ
dñator⁹ fuerit paupũ. Dixit enim
in corde suo oblit⁹ ẽ de⁹: auertit
faciẽ suã ne videat in finẽ. Exur
ge dñe de⁹ et exaltet⁹ man⁹ tua
ne obliuiscaris paupũ. Propt
q̃d irritauit impi⁹ deũ: dixit enĩ i
corde suo nõ requiret. Vides q̃m
tu laborẽ et dolorẽ cõsideras:
vt tradas eos i mã⁹ tuas. Tibi
derelict⁹ est paup: orphano tu
eris adiutor. Cõtere brachium
pctõris et maligni: q̃rent̃ pctm̃
illi⁹ et nõ inuenies. Dñs regna
bit in eternũ et i seculũ seculi: peribitis
gẽtes de tra illius. Desiderium
pauperũ exaudiuit dñs: pparati
onem cordis eorum audiuit auris
tua. Iudicare pupillo et hũili
vt nõ apponat vltra magnifi-
care se hõ sup terrã. Ps. x

In dño confido quõ dicitis ani
mee: trãsmigra i mõtem sicut
passer. Quoniam ecce pctõres inten
derũt arcũ paraverũt sagittas suas
i pharetra: vt sagittẽt in obscu-
ro rectos corde. Quoniam que tu per
fecisti destruxerũt: iust⁹ autem fe
cit. Dñs in tẽplo scto suo: dñs in
celo sedes ei⁹. Oculi ei⁹ in pau-
perẽ respiciũt: palpebre ei⁹ in-
terrogãt filios hoim. Dñs inter
rogat iustũ ⁊ impiũ: q̃ autem diligit
iniquitatẽ odit aiam suã. Pluet su
per pctõres laqueos: ignis sul
phur: ⁊ spũs procellarum pars calicis
eorum. Quoniam iust⁹ dñs ⁊ iusticias di
lexit: equitatem vidit vultus ei⁹. Ps.
xcn. Erit ipe expectatio gẽtium
lauabit manus suas vino stolã suã ⁊ san-
guine vue pallii sui. Ah. Dñe
de⁹ meus in te speraui. Ah. Juste ds
iudex fortis patiẽsq̃ benign⁹
i te spantes muni mirãdo fide-

Saluũ me fac ps. xi. (les.
dñe quoniam defecit sanct⁹: quoniam
diminute sunt veritates a filijs
hoim. Vana locuti sũt vnusq̃s
q̃ ad proximũ suũ: labia dolosa i
corde ⁊ corde locuti sũt. Disper-
dat dñs vniũsa labia dolosa: ⁊
linguã magniloquã. Qui dixer
linguã nram magnificabim⁹ labi
a nra a nobis sũt: quis nr dñs ẽ
Propt miseriã inopũ ⁊ gemitũ
paupũ: nũc exurgã dicit domi-
n⁹. Bona i salutari: fiducialit
agã i eo. Eloquia dñi eloquia casta
argẽtũ igne examinatum: pro
batũ terre purgatũ septupluꝝ.
Tu dñe saluabis nos ⁊ custodi
es nos a generatiõe hac in eter

a iij

nũ In circuitu ipij ãbulant: fz altitudiem tuã mltiplicasti fili

Usq quo ps. xij. os hoim dñe obliuiscer̃is me ī finẽ vsq̃ q̃ auertis faciẽ tuam a me. Quãdiu ponã cõsilia ī aĩa mea dolorẽ in corde meo p die Usq quo exaltabitur inimicus meus: sup me respice t exaudi me dñe de⁹ meus. Illumina ocꝭ meos ne vnq̃ obdormiã ī mor te: neq̃ dicat iimicus me⁹ p̃ua lui aduers⁹ eũ Qui tribulãt me exultabũt si motus fuero: ego aũt ī mia tua spaui. Exultabit cor meũ ī salutari tuo: cantabo dño q̃ bona tribuit mihi: t psallam noĩ dñi altissimi ps. xij.

Dixit insipiẽs in corde suo nõ est de⁹ Corrupti sũt t abominabiles facti sũt ī studijs suis: nõ est q̃ faciat bonũ nõ est vsq̃ ad vnũ Dñs de celo ꝓspexit sup filios hoim: vt videat si est itelligẽs aut requrens deum Oẽs declinauerũt simul inutiles facti sũt: nõ ẽ q̃ faciat bonũ nõ ẽ vsq̃ ad vnũ Sepulchrũ patens est gutt eor̃ lĩgnis suis dolose agebãt: venenũ aspidũ sub labijs eor̃ Quor̃ os: maledictiõe et amaritudie plenũ ẽ: veloces pedes eor̃ ad effũdẽdũ sãguinem Cõtritio t infelicitas ī vijs eor̃: et viã pacis nõ cognouer̃t nõ est timor dei añ oculos eorũ Nõne cognoscẽt õs q̃ operãt iniquitatẽ: q̃ deuorãt plebẽ meaz sicut escã panis Dñm nõ inuocauerũt illic trepidauerũt timore vbi nõ erat timor Quia dñs ī generatiõe iusta est: cõsiliũ inopis cõfudistis q̃m dñs spes eius est Quis dabit ex syõ salutare isrl cũ auerterit dñs captiuitatem plebis sue exultabit iacob et letabitur israel ps. xiij.

Domie q̃s hĩrabit ī tabernaculo tuo: aut q̃s requiescet ī mõte scõ tuo Qui ingredit sine macula: t operat iustitiã Qui loquit veritatẽ in corde suo: q̃ nõ egit dolũ ī lĩgua sua Nec fecit ꝓximo suo malũ: et opprobriũ nõ accepit adũsus ꝓximos suos Ad nichilũ deducta⁹ ẽ in conspectu eius malignus: timẽtes aũt dñm glificat Qui iurat proximo suo t nõ decipit: q̃ pecuniam suã nõ dedit ad vsurã: t munera sup inocẽtẽ nõ accepit Qui facit hec: nõ cõmouebit in eternũ Gloria. Añ. Pulcriores sunt oculi ei⁹ vino t dẽtes eius lacte cãdidiores. ℣ Ex syõ spẽs decoris eius. Deꝰ noster manifeste veniet ã. Respice et exaudi me dñe deus meus. ℣. Memor fui nocte nois tui domine Et custodiui legez tuã ã. Surge et inter nũ serua munimine sacro custodiaq̃ tuos astripotẽs famulos. ℣ Memor fui noc. ps. xv.

Conserua me domine q̃m speraui ī te dixi domie deus meus es tu: q̃m bonor̃ meo

rum nõ eges Sanctis q̃ sũt in
tra eius: mirificauit õs volunta
tes meas in eis. Multiplicate
sũt infirmitates eoꝝ: postea ac
celerauerũt. Non cõgregabo cõ
uẽticula eoꝝ de sãguinib⁹: nec
memor ero nominũ eoꝝ per la
bia mea. Dominꝰ pars heredi
tatis mee et calicis mei: tu es q̃
restitues hereditatẽ meã mihi
Funes ceciderũt michi i pcla-
ris: etenim hẽditas mea pclara
est michi. Benedicã dñm qui
tribuit michi intellectũ: insup
et vsq̃ ad noctẽ increpuerũt me
renes mei. Prouidebã dñm i cõ
spectu meo semp: qm̃ a dextris
est michi ne cõmouear. Propt̃
hoc letatũ est cor meũ et exulta
uit lingua mea: ĩsup et caro mea
requiescet in spe. Quoniã non derelin
ques aiam meã i iferno: nec da-
bis sctm̃ tuũ videre corruptio
nẽ. Notas michi feciste vias vi-
te adimplebis me leticia cũ vul-
tu tuo: delectationes i dextera
tua vsq̃ in finem. Sortia patri.

℣ Dñicis diebus per aduẽt̃.
vsq̃ ad natiuitatẽ dñi in. ij. no.
ã. Bethleem enim nõ es minima
in pncipibus iuda: ex te enim ex
iet dux qui regat populum me
um israel: ipse enim saluum fa
ciet populum suum a peccatis
eorum. ℣ Diebus dominicis ab
octa. epiphã. vsq̃ ad passionẽ
dñi. in. ij. nocturn. Ant Bonorum
meorũ nõ indiges in te speraui
conserua me domine. ℣ Dñi-
cis diebus ab octa. trinitat̃ vs-
q̃ ad aduentum domini in. ij⁹.
nocturno. Ant. Nature genitor
conserua morte redemptos fac
q̃ tuo dignos seruitio famulos

Exaudi domine ps. xvi.
iusticiam meã: intẽde dep̃
cationẽ meã. Auribus percipe
orationem meam: non in la
biis dolosis. De vultu tuo iudi-
cium meum prodeat: oculi tui
videant equitatem. Probasti
cor meũ et visitasti nocte: igne
me examinasti et non est inuen
ta in me iniquitas. Ut non loq̃
tur os meũ opera hoim: propt̃
verba labiorum tuorum ego cu
stodiui vias duras. Perfice gres
sus meos in semitis tuis: vt nõ
moueantur vestigia mea. Ego
clamaui quoniã exaudisti me
deus: inclina aurem tuam michi
et exaudi verba mea. Mirifica
misericordias tuas: q̃ saluos fa-
cis sperãtes in te. A resistenti
bus dextere tue: custodi me: vt
pupillã ocli. Sub vmbra alarũ
tuarũ ptege me: a facie ipiorũ q̃
me afflixerũt. Inimici mei aiam
meam circũdederũt adipẽ suum
pcluserũt os eorum locutũ ẽ supbiã
Proiicientes me nũc circũdede
rũt mẽ: oculos suos statuerũt decli
nare i trã. Suscepit me sicẽ leo
par⁹ ad p̃dam: et sicut catulus
leonis habitãs i abditis. Exurge
dñe p̃ueni eũ et supplãta eũ: eripe

aiaz meã ab ipio frameaz tuaz ab inimicis man⁹ tuis. ℣ ie a pau cis de tra viuide eos ī vita eoꝝ & absc̃di⁹ tuis adipler⁹ ē vent eozũ. ℟ saturati sũt filijs: & dimi serũt reliqas suas puulis suis. ℣ go aũt in iustitia apparebo ꝓspectui tuo: satiabor cũ appa ruerit glia tua. ℟ la patri. ℣ Ecce v̄go cõcipiet et pariet filiũ et vocabit nomẽ ei⁹ emanuel. ℟ Inclina dñe aurẽ tuam michi et exaudi v̄ba mea. ℣ Pectora nra tibi ꝓditor orbis adure igne pio purgãsatq; cre mando probãs. ps. xvii. ¶ Jligã te domie fortitudo mea: dñs firmamẽtũ meũ et re fugiũ meũ et liberator me⁹. ℣ e⁹ me⁹ adiutor me⁹. et spabo ī eũ ℣ protector me⁹ et cornu salutis mee: & susceptor me⁹. ℟ audãs inuocabo dñz: et ab inimic̃ meis salu⁹ero. ℣ circũdederũt me dolo res mortis: et torrẽtes iiqtatis ꝓturbauerũt me. ℣ olores iferni circũdederũt me: ꝓoccupauerũt me laq̃i mortis. ℟ n tribulatiõe mea inocaui dñm: et ad deum meum clamaui. ℣ t exaudiuit de tẽplo sancto suo vocẽ meaz: et clamor me⁹ ī cõspectu ei⁹ introiuit i aures ei⁹. ℣ õmota est et cõtremuit tra: fũdamẽta mõ tiũ ꝓturbata sũt: et cõmota sũt qñ irat⁹ est eis. ℟ scẽdit fum⁹ in ira ei⁹ et ignis a facie ei⁹ exarsit: carbones succensi sũt ab eo. ℣ nclinauit celos & descẽdit: et caligo sub pedib⁹ ei⁹. ℣ t ascẽdit sup cherubi & volauit: volauit sup pẽnas vẽtoꝝ. ℣ t posuit tenebras latibulũ suũ ī circuitu ei⁹ tabernaculũ ei⁹: tenebro sa aq̃ i nubib⁹ aeris. ℣ re fulgore ī ꝓspectu ei⁹ nubes trãsierũt grãdo et carbones ignis. ℣ t intonuit de celo dñs: et altissim⁹ dedit vocẽ suã: grãdo et carbones ignis. ℣ t misit sagittas suas & dissipauit eos: fulgura mlt̃ tiplicauit et ꝓturbauit eos. ℣ t apparuerũt fõtes aq̃e: et reuelata sũt fũdamẽta orbis terraꝝ. ℟ b increpatiõe tua dñe: abispiratõe spũs ire tue. ℣ misit de sũmo et accepit me: & assũpsit me de aqs mltis. ℣ ripuit me de inimic̃ meis fortissimis: et ab his q̃ oderũt me qñ cõfortati sunt sup me. ℣ reuenerũt me i die aflictõis mee: et fact⁹ est dñs protector me⁹. ℣ t eduxit me i latitudiez saluũ me fecit qñ voluit me. ℣ t retribuet michi dñs fm iustitiã meã et fm puritatẽ manum mearum retribuet michi. ℣ uia custodiui vias dñi: nec impie gessi a deo meo. ℣ qm oĩa iudicia ei⁹ i cõspectu meo: & iustitias ei⁹ nõ repuli a me. ℣ t ero imaculatus cũ eo: et obseruabo me ab iniquitate mea. ℣ t retribuet mihi dñs fm iustitiã meã et fm puritatẽ manuũ mearũ in ꝓspectu oculoꝝ ei⁹. ℣ ũ sctõ san

ctus eris:et cū viro innocēte inno
cēs eris. ℟t cū electo elect⁹ eris:
et cū querso querteris. ℣. ſn tu
pplm hūilē ſaluū facies:et ocu
los ſupboꝝ hūiliabis. ℣. ſn tu il
luminas lucernā meā: dñe de⁹
me⁹ illumina tenebras meas.
℣. ſn ītē eripiar a tēratōe:et in
deo meo trāigrediar mur. ℣. e
us me⁹ ipolluta via ei⁹ :eloqa
dñi igne examinata: ꝓtector ē
oīz ſpāntū i ſe. ℣. ſn qs de⁹ ꝑter
dñm:aut qs de⁹ ꝑter deū nr̄m?
℣. e⁹ q ꝑcinxit me ℟tute:t poſu
it īmaculatā viā meā. ℣. ui pfe
cit pedes meos tāq̄ ceruoꝝ:t
ſup excelſa ſtatuēs me. ℣. ui do
cet manꝰ meas ad ꝓliū:et poſu
iſti vt arcū ereū brachia mea.
℟t dediſti michi ꝓtectōem ſa
lutis tue: et dexra tua ſuſcepit
me. ℟t diſciplīa tua correxit me
i finē:et diſciplīa tua ipa me do
cebit. ℣. ilatasti greſſ⁹ meos ſub
tus me: et nō ſūt infirmata veſti
gia mea. ℣. erſeq̄r īimicos meos
et cōpḥēdā illos:t nō cōuertar
donec deficiāt. ℣. cōfringā illos
nec poterūt ſtare:cadēt ſubtus
pedes meos. ℟t ꝑcinxiſti me ℟tu
te ad bellū:t ſupplātasti iſurgē
tes i me ſubt⁹ me. ℟t īimicos me
os dediſti michi dorſū:et odiē
tes me diſpdidiſti. ℣. lamauerūt
nec erat q̄ ſaluos faceret ad do
minū: nec exaudiuit eos. ℟t cō
minuā eos vt puluerē ante faciē
uēti:vt lutū plateaꝝ delebo eos.
℟. riples me de cōtradictiōib⁹
pplī:cōſtitues me i caput gen
tiū. ℣. pīs quē nō cognoui ſerui
uit michi:in auditu auris obedi
uit michi. ℟. filij alieni mētiti ſūt
michi:filij alieni inueterati ſunt
et claudicauerūt a ſemitis ſuis
℣. iuxt dñs et būdict⁹ de⁹ me⁹ :
t exaltet de⁹ ſalutis mee. ℣. e⁹ q̄
das vindictas michi:t ſubdis
pplos ſub me:liberator me⁹ de
īimicis meis iracūdis. ℟t ab ſur
gētib⁹ i me exaltabis. ℣ a viro iīq̄
eripies me. ℣ propter cōfitebor
tibi i natiōibus dñe: et noī tuo
pſalmū dicā. ℣. Magnificās ſalu
tes regis ei⁹:t facies miam xpo
ſuo dauid:et ſemini ei⁹ vſq̄ i ſeī
℟ la ℟n. ℣. iet i diebꝰ ei⁹ iuſti
cia et abūdātia pacis et adora
būt eū oēs reges ōs gētes ſer
uiēt ei ℣. Egrediet ℣ga de ra
dice ieſſe. ℟. Et flos de radice
ei⁹ aſcēdet. ℟n. Dñs firmamē
tum meū et refugiū meum. ℣.
Media nocte ſurgebā ad confi
tēdū tibi ℟. Sup iudicia iuſti
ficatōis tue. ℟n. Tu pplm hūi
lem ſaluaſti ab hoste redēptor
atq̄ ſupba tuo colla p̄mis iacu
lo. ℣. Media nocte ꝑs. xviij.

Celi enarrāt glaz dei:t opa
manuū ei⁹ āntiat firma
mētū. ℣. ies diei eructat ℣bū:et
noꝝ nocti idicat sciētiā. ℣. nō ſūt
loquele neq̄ ſmones:q̄ nō au
diāt voces eoꝝ. In oēm tram
exiuit ſon⁹ eoꝝ:et i fines orbis

terre ℣ba eoꝝ In sole posuit ta
bernaculū suū: ⁊ ipe tāq̄ sponꝰ
procedēs de thalamo suo. Exul
tauit vt gigas ad currendā viaz
a sūmo celo egressio eiꝰ. Et occur
sꝰ eius vsq; ad sūmū eiꝰ: nec
ē q̄ se abscōdat a calore eiꝰ. Lex
dñi imaculata cōuertens alas te
stimoniū dñi fidele: sapiētiam
pstās pusilis In ustitie dñi: recte
letificātes corda: pceptū dñi lu
cidū illuinās ocłos. Timor dñi
scūs pmanet in seculū seculi: iudicia
dñi vera iustificata i semetipa.
Desiderabilia sup aurū et lapi
dez pciosū multū: et dulciora su
per mel ⁊ fauū. Etenim seruꝰ tuꝰ
custodit ea: i custodiendis illis
retributio multa. Delicta quis in
telligit ab occultis meis mūda
me: et ab alienis pce seruo tuo.
Si mei nō fuerīt dñati tūc ima
culatꝰ ero: ⁊ emūdabor a delic
to maximo. Et erūt vt cōplace
ant eloqa oris mei ⁊ meditatio
cordis mei in cōspetu tuo sēp.
Dñe adiutor meus: ⁊ redēptor
meus. Ps. In diebus dnicis p
aduētū vsq; ab natiui. dñi. In
tercio nocł añ. Nox pcessit dies
añt appropiabit abiciamus q̄
opera tenebrax et induamur ar
ma lucis. In dnicis diebus ab
oct. epyphanie vsq; ad passio
nez dñi qñ de dñica agit In ter
cio nocł. ā. Preceptuz dñi lucidū
illuminans oculos. In diebus
dnicis per estatem qñ de dñica
agit vsq; ad aduentū dñi In i
nocturno. Añ. Sponsus vt e tha
lamo processit xps in orbem de
scendēs celo iure salutifero. Ps.

Exaudiat te dominꝰ in
die tribulationis: protege
gat te nomē dei iacob. Mittat
tibi auxiliuz de sācto et de syon
tueatur te. Memor sit oīs sacri
ficij tui: ⁊ holocaustū tuū pingue
fiat. Tribuat tibi secūduz cor tu
um: et oē consiliuz tuum confir
met. Letabimur in salutari tuo
et in noīe dei nri magnificabi
mur. Impleat dominꝰ oīa pe
titiones tuas: nūc cognoui quo
niā saluū fecit dñs xpm suū. Exa
audiat illuz de celo sācto suo: in
potentatib⁹ salus dexte eiꝰ. Hi
in curribus et hi in equis: nos ān
in noīe dei nri inuocabimꝰ. Ipsi
obligati sūt ⁊ ceciderūt: nos ān
surreximus et erecti sumꝰ. Do
mine saluū fac regē: et exaudi
nos i die q̄ inuocauerimꝰ te. Ka
Añ. Hora ē iā nos de sōno surgere et apti sūt oculi nri: surge
re ad xpz qz lux ℣a ē fulgēs i ce
lis. ā. Impleat dñs oīa petitiones
tuas. ā Auxiliū nobis saluator
mitte salutē ⁊ tribuēs vitā tpe p

Domine ps. xx. (petuā
in virtute tua letabit rex
et super salutare tuum exulta
bit vehemēt. Desiderium cordis
eius tribuisti ei: et voluntate la
biorū eius non fraudasti eum.
Quoniam preuenisti eum in benedi

ctionibus dulcedinis: posuisti in capite ei⁹ coronā de lapide precioso. Vitā petijt a te et tribuisti ei: longitudinē dieruz in seculuz et in seculū seculi. Magna ē gl'ia eius in salutari tuo: gloriam et magnū decorem impones super eū. Nm dabis euz in benedictionē in sc̄m seculi: letificabis eū i gaudio cū vultu tuo. Nm rex sperat in dom̄o: t in mia altissimi nō cōmouebit. Inueniat manus tua omnib⁹ inimicis tuis: dextra tua inueniat oēs qui te oderūt. Pones eos vt clibanū ignis i tpe vult⁹ tui: dom̄in⁹ i ira sua cōturbabit eos t deuorabit eos ignis. Fructū eorū de t̄ra p̄des: et semē eor⁹ a filijs hoīz. Nm declinauerūt in te mala: cogitauerūt cōsilia q̄ nō potuerūt stabilire. Nm pones eos dorsū: i reliquijs tuis p̄parabis vultū eor⁹. Exaltare dñe in v̄tute tua cantabim⁹ et psallemus v̄tutes tuas. Gl'ia. Am̄. Gaudete i dño sēp modestia vestra nota sit oīb⁹ hoīb⁹ dñs ppe est nichil sollicite sitis sed in oi orōne petitōes vr̄e innotescāt ap̄s deū. Egredietur dñs de loco sc̄o suo. Veniet vt saluet ppl'm suū. Nō dicat vlteri⁹. Am̄ Dñe i v̄tute tua letabit rex. Exaltat dñe i v̄tute tua. Cantabim⁹ et psallemus virtutes tuas. Rex sine fine manens miseris tu p̄ce ruinis p̄mia cōcedēs et tua cuncta regens. Exaltare domine. Psalmus

Te deū laudam⁹: te dñm cōfitemur. Te eternū patrem oīs t̄ra veneratur. Tibi oēs āgeli tibi celi et vniu̇se potestates. Tibi cherubin et seraphin incessabili voce p̄clāmāt. Sanctus. Sanctus. Sanctus dñs deus sabaoth. Pleni sūt celi et t̄ra: maiestatis gl'ie tue. Te gl'iosus apostolor⁹ chor⁹. Te p̄phetarū: laudabilis numer⁹. Te martyrū cādidat⁹: laudat exercitus. Te p totē t̄ram: scā cōfitet ecclesia. Patrē: imēse maiestatis. Venerādū tuū ver⁹: et vnicū filiū. Sāctū q̄q⁹: paclitū spm̄. Tu rex gl'ie x̄pe. Tu p̄fis sēpiternus es filius. Tu ad liberādū suscepturus hoiez: nō horruisti virginis vterū. Tu deuicto mortis aculeo: aperuisti credētib⁹ regna celor⁹. Tu ad dexteram dei sedes: i gl'ia p̄fis. Iudex crederis esse venturus. Te ergo q̄sum⁹ famul' tuis subueni: quos p̄cioso sāguine redemisti. Eterna fac cū sanctis tuis in gl'ia numerari. Saluum fac populum tuum domine: et benedic hereditati tue. Et rege eos et extolle illos vsq⁹ in eternum. Per singulos dies: benedicimus te. Et laudamus nomen tuum in seculum: et in sc̄m seculi. Dignare domine die isto sine peccato nos custodire. Miserere nr̄i dñe: miserere nr̄i

Et tat mia tua dñe sup nos: quẽ admodũ spauim⁹ i te. ℣. Exalt⁹ dñe spaui nõ cõfũdar in eternũ. ℣. Excels⁹ sup õs gẽtes dñs. ℟. Et super celos gloria ei⁹. ℣. Q̃ in adiutoriũ. In laudibus. añ.

REgnauit dñs pcinct⁹ fortitudie cũ decore. Vtutz cui⁹ sedes ẽ ieternũ. ps. Dñs regnauit. añ. Sciam⁹ õs qz dñs ipe ẽ de⁹ cui iubilẽ⁹ et exaltem⁹ et laudem⁹ nomẽ ei⁹ ieternũ. ps Jubilate. añ Benedicã te dñe in vita mea vt videã Vtutẽ tuaz et glam tuã. ps. De⁹ de⁹ meus añ. Ois creatura celi t terebñdicat dñm: hymnũ dicat et sup exaltet eũ i scla. ps Benedicite añ. Spũs ois laudet dñz: quia ipe dixit et facta sũt oia mãdauit t creata sũt vniuſa. ps. Laudate do. Jste pdt. añe sup laudicãt hac die scz dñica i q̃ pmo cantat hystoria Dñe ne in ira. tñ scz pma dñica post octauas epiphanie. et i illa die do. qua vltimo cãtat pdicta hystoria. añ lxx. tñ. Ceteris vero dñicis pma ista añ. dt tñ. Si Vo alio qõ festũ. ix. lec. in pma dñica in qua ichoãda ẽ hysto. celebratũ fuerit: tũc i prima dñica sequẽte dt hec sola añ. Regnauit. nisi vltima dñica fuerit añ lxx. in qua dñica õs añe dicãt. ps. xxij

DOmin⁹ regnauit decorez indut⁹ ẽ: indut⁹ ẽ dñs fortitudiez et pcinxit se. ℟ teni firmauit orbẽ tre: q̃ nõ cõmouebit. ℣ Parata sedes tua extũc: a scło tu es. ℟ leuauerũt flumina dñe: eleuauerũt flumina vocẽ suã. ℟ leuauerũt flumia fluct⁹ suos: a vocib⁹ aq̃z multaz. ℣ Mirabiles elationes maris: mirabilis i altis dnin⁹. ℟ estionia tua credibila facta sũt nimis domũ tuã decet sanctitudo dñe: i lõgitudinẽ dierum. ℟ Glozia patri. ps. xxij

IUbilate deo ois terra: seruite dño i leticia. Introite i cõspectu ei⁹: i exultatiõe. ℟ citote qm dñs ipse ẽ de⁹: ipe fecit nos et nõ ipi nos. ℣ Popul⁹ ei⁹ t oues pascue ei⁹: introite portas ei⁹ in cõfessiõe: atria ei⁹ i hymnis cõfitemini illi. ℣ Laudẽ nomẽ ei⁹ qm suauis ẽ dñs ieternũ misa ei⁹: et vsq; i gnatiõe et gnatiõez Vitas ei⁹. ℟ Glozia patri. ps. xxij

DEus de⁹ me⁹: ad te de luce vigilo. ℟ sitiuit i te aia mea. ℣ multipliciter tibi caro mea. In terra desta inuia et inaqsa sic in sancto apparui tibi: vt videre virtutem tuaz et gloziam tuam. ℣ Q̃m melioz ẽ mia tua super vitas: labia mea laudabũt te. ℟ sic benedicã te in vita mea: et in noie tuo leuabo man⁹ meas. ℟ sicut adipe t pinguedine repleat aia mea: et labijs exultationis laudabit os meũ. ℟ sic memor fui tui sup strata tum meum i matutinis meditabor i te qz fuisti adiutor me⁹. ℟ t in ve

lamento alarū tuarū exultabo adhesit aīa mea post te: me su scepit dextera tua Ipsi vero in uanū q̄sierūt aīaz meam introi= būt in īferioza tre: tradētur in man⁹ gladij ptes vulpiū erūt. ℟ex vero letabit in deo lauda bunt oēs q̄ iurāt in eo:q̄z obstru ctū ē os loquēciū iniq̄. ℣e⁹ mi seat nr̄i t bñdicat nobis illuiet vultū suū sup nos t miseat nr̄i Ut cognoscam⁹ in tra viā tuā: i oīb⁹ gētibus salutare tuū ℣ō fiteātur tibi ppli de⁹:cōfitcant tibi ppli oēs. Lętētur t exultēt gētes qm̄ iudicas pplos i eqta te:t gētes in tra dirigis. ℣ōfi= teant tibi ppli de⁹ cōfiteātur ti bi ppli oēs:tra dedit fructū suū ℟ bñdicat nos de⁹ deus nr̄ bñdi cat nos de⁹:t metuant eū oēs fi nes terre. ℣ lozia. ps.xxv.

℟ Enedicite oīa opa dñi do mino:laudate t superal= tate eū in scla. ℟ bñdicite āgeli dñi dño:bñd celi dño ℟ bñd aque oēs q̄ sup celos sūt dño:bñd oēs ⁊tutes dñi dño ℟ bñd sol t luna dño:bñd stelle celi dño. ℟ bñdi= cite ymber t ros dño:bñd omis spūs dei dño. ℟ bñd ignis t est⁹ dño:bñd frig⁹ t estas dño ℟ bñd rores t pruina dño:bñd gelu t frig⁹ dño. ℟ ened glacies et nu ues dño:bñd noctes t dies dño ℟ bñd lux t tenebre dño:bñdici te fulgura t nubes dño. ℟ ene dicat terra dñz: laudet t super exaltet eū i scla. ℟ bñdicite mō tes t colles dño:bñd vniūsa ger minātia in tra dño. ℟ bñdicite fontes dño:bñd maria t flumīa dño ℟ ened cete t oīa q̄ mouēt in aquis dño: bñd ōs volucres celi dño. ℟ ened ōs bestie t pe cora dño:bñd filij hoīm domio ℟ bñdicat israel dñm:lauder et superexaltet eū in scla. ℟ bñdicite sacerdotes dñi dño:bñd serui dñi dño. ℟ bñd spūs t aīe iustorum dño:bñd scti t humiles corde do mio. ℟ ened ananias azaria mi sael dño:laud t superexaltate eū i secula ℟ bñdicam⁹ patrē t filiū cū sctō spū:laudem⁹ t superexal= temus eū in secula. ℟ bñdictus es dñe in firmamēto celi:laud a bilis t gliosus t superexaltatus in secula. ps.xxvi.

L Audate dñz de celis:lau= date eū in excelsis. Laud eūz oēs angeli ei⁹: laud eū oēs vir tutes ei⁹. Laud eū sol t luna: laud eū oēs stelle t lumē. Lau date eū celi celoz t aque q̄ sup celos sunt:laudēt nomē domi= ni. ℣ ipe dixit t facta sūt:ipe mādauit t creata sūt. ℣ tatuit ea in eknū t in sclm seculi:p̄cep tū posuit t nō p̄teribit. Lauda te dñm de terra:drachones tōs abyssi Ignis grādo nix glaci es spūs,pcellaz:q̄ faciūt verbū ei⁹. ℣ ontes t ōs colles:ligna fructifera t ōs cedri. ℟ estie et vniuersa pecora: serpētes t ōs

volucres pēnate. Reges terre et ōs ppli: prīcipes et oēs iudices terre Iuuenes ⁊ ỽgines senes cū iunioribus laudēt nomē dñi: qz exaltatū ē nomē ei⁹ solius. Cōfessio ei⁹ sup celū et terraz: et exaltauit cornu ppli sui Hymn⁹ oibus scis ei⁹: filijs isrl̄ ppło ap̄ppiquāti sibi Cāte dño canticū nouū: laus ei⁹ in eccla sāctoz. Letet isrl̄ in eo qui fecit eū: et filie syō exultēt in rege suo. Laudēt nomē eius in choro: in tympano et psalterio psallāt ei Qz bñplacitū est dño in ppło suo: ⁊ exaltauit mānsuetos in salutē Exultabūt sācti in gla: letabūt in cubilib⁹ suis. Exultatōes dei in gutture eoz: et gladij ācipites in manib⁹ eoz Ad faciēdā vindictā in natiōibus: increpatiōes in ppłis Ad alligādos reges eoz in pedib⁹ et nobiles eoz in manicis ferreis. Ut faciāt in eis iudiciū conscriptū: gla hec est oīb⁹ sāctis eius. Laudate dñm in scis ei⁹ laudate eū in firmamēto ỽtutis eius. Laudate eū in ỽtutibus eius: laudate eū secūdū multitudinē magnitudinis ei⁹ Laudate eū in sono tube: laudate eū in psalterio et cythara Laudate eū in tympano et choro: laudate eum in cordis et organo. Laudate eū in cymbalis benesonantib⁹ laudate eum in cymbalis iubilationis: omis spūs laudet dñm Gloria patri. Lauh.

Benedictio et claritas ⁊ sapientia et gratiarū actio honor et virt⁹ et fortitudo deo nostro: in secula seculorū amē

Deo gratias. hymnus

Eterne rerum conditor: noctem diēq; qui regis et tēporū das tēpora vt alleues fastidiū

Ecce dies iam sonat noctis p̄fūde pugil: nocturna lux viātibus a nocte noctē segregans

Hoc excitat⁹ lucifer: soluit polum caligine hoc oīs erroꝝ chor⁹ viā nocendi deserit Hoc nauta vires colligit: pōtiq; mitescūt freta hoc ipa petra ecclesie canente culpaz diluit

Surgam⁹ ergo strennue gall⁹ iacētes excitat: et somnolentos increpat gallus negātes arguit.

Gallo canēte spes redit: egris salus refunditur: mucro latronis conditur lapsis fides reūtit. Iesu labētes respice: nos videndo corrige si respicis lapsus cadunt: fletuq; culpa soluitur Tu lux refulge sensibus mētisq; somnuz discute: nostra vox p̄mū sonet ⁊ vota soluam⁹ tibi. Gloria tibi dñe qui natus vsq; ad purifi. p⁹ purifi. ỽo dꝫ

Oro patri sit gla eiusq; soli filio cuz spū paraclito et nunc et imperpetuū. amē. ℣ Domin⁹ regnauit. ℟ Decorem induit alla. Iste ỽ. cū p̄dicto ca. dicatur in lau. oībus dñicis vsq

ad.lxx.t a De⁹ oīz vsq; ad aduētū.dñi qñ de vo.agit. ℣.lxx vsq; ad.xl. ℟ Dñe refugiū factꝰ es nobis. ℣. A gñatione et ꝓgenie. ℘er eſtatē hyᵐ.

Ecce iaz nocti⁹ tenuat vmbra: lucꝫ aurora rutilās chorꝰ ſcat: niſi⁹ totis rogitemꝰ oēs cūctipotētē. Ut deꝰ nr miſeratꝰ oēz pellat lāguoreꝫ tribuat ſalutē donetꝫ nobis pietate patris regna poloꝝ. Preſtet hoc nobis deitas btā: pr̄is ac nati parilq; ſcīſpūs: cuiꝰ reboat īoi gl̄ia mūdo. ℟ Dñs regnauit. ℣.

Decorē iduit alla.xxvij.

Benedictꝰ dñs deꝰ iſrl: qz viſitauit t fecit redēptionē plebis ſue Et erexit cornu ſalutis nobis: ī domo dauid pueri ſui. Sicut locutꝰ ē p os ſcōꝝ: q̄ a ſeculo ſūt ꝓphetaꝝ eiꝰ Salutem ex īimicis nr̄is t de manu oīz q̄ odeſt nos. Ad faciē dāmiam cū pr̄ibꝰ nr̄is: tmemorari teſtamēti ſui ſcī Juſiurādū qđ iurauit ad abraha pr̄eꝫ nr̄z: daturū ſe nobis Ut ſine timore de manu īimicoꝝ nr̄oꝝ liberati: ſeruiam⁹ illi In ſcitate t iuſticia coram ipo: oīb⁹ diebꝰ nr̄is Et tu puer ꝓpheta altiſſimi vocaberis: p̄ibis enī añ faciē dñi parare vias eiꝰ Ad dāda⁹ ſcientiā ſalutī plebi eius: ī remiſſionē peccatoꝝ eoꝝ Per viſcera mīe dei noſtri: ī q̄bus viſitauit nos oriens ex alto Illuminare his q̄ in tenebris t vmbra mortis ſedēt: ad dirigēdos pedes nr̄os ī viā pacis. Gl̄ia patri. p̄s.xxvij.

Ad te leuaui oc̄los meos: q̄ habitas ī celis Ecce ſic̄ oc̄li ſuoꝝ: ī manib⁹ dñoꝝ ſuoꝝ Sic̄ oc̄li ancille ī manib⁹ dñe ſue: ita oculi nr̄i ad dñm deū nr̄z donec miſeeat nr̄i. Miſere nr̄i dñe miſere nr̄i: qz mlt̄ repleti ſumꝰ deſpectione Qz mlt̄ repleta ē aīa nr̄a opprobriū abūdātib⁹: et deſpectio ſuperbis ⁊c̄a. Kyrieł Xp̄e eł Kyrieł. ℘r nr̄ Et ne Sed libe. Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos ꝓp̄ nomen tuū. Domine deꝰ ✠tutū cōuerte nos Et oſtēde faciē tuaz t ſalui erimuꝰ. Domie exaudi oratiōnem meā. Et cla. Dñs vo. Oremꝰ

Eccl̄ie tue q̄s dñe p̄ces placat⁹ admitte: vt deſtructis aduſitatib⁹ et erroribꝰ vniūſis ſecura tibi ſuiat libertate: t pace tuā nr̄is ꝓcede tp̄ibus. ℘er

Jam lucis orto Ad.i.hyᵐ

Jſydere deū p̄emur ſupplices vt ī diurnis actibus nos ſeruet a nocētibus. Linguā refrenās tēperet: ne litis horror iſonet viſū foued̄o cōtegat: ne vanitates hauriat Sint pura cordis īntima abſiſtat et vecordia carnis terat ſuperbiā: potꝰ cibiq; potꝰ Ut cū dies abſceſſerit noctēq; ſol reduxerit: mūdi p abſtinētiā ipi canamꝰ gl̄iaz Patri ſit gloria ciuſq; soli filio:

cū ſpū ſancto ⁊ nūc et ſp̄etuū amē. Hec ab oī ſup ps ad pīma vſq ad lxx. ta De⁹ oīz vſq ad aduēctū dñi qñ de do. agitur. ān Dñs regit me. ps De⁹ de⁹ me⁹ reſpice. In oibus feſtis a Dñe ne īra. vſq ad. xl. ⁊ a De⁹ oim vſq ad aduēctū ōz ān. De⁹. ps De⁹ i no. In aduē. Ueni. trix

Eus de⁹ me⁹ reſpice in me: q̄re me dereliquiſti longe a ſalute mea ⁘ verba delictoꝝ meoꝝ Oe⁹ me⁹ clamabo p̄ die et nō exaudies: et nocte et nō ad inſipientiā michi Tu aūt in ſcō habitas laus iſrl. In te ſpauerūt pfes nſi: ſpauerūt et liberaſti eos Ad te clamauerūt et ſalui facti ſūt: i te ſpauerūt ⁊ nō ſunt cōfuſi Ego aūt ſū vermis et nō hō: opp̄obriū hoīm et abiectio plebis Oēs videntes me deriſerūt me: locuti ſūt labijs et mouerūt caput Spauit in dño eripiat eū: ſaluuz faciat eū qñ vult eū Qñ tu es q extraxiſti me de vētre: ſpes mea ab vberib⁹ mſis mee: in te p̄iect⁹ ſū ex vtero. De vētre mſis mee de⁹ meus es tu: ne diſceſſeris a me Qñ tribulatio p̄xima ē qñ nō eſt q adiuuet Circūdederūt me vituli multi: tauri pingues obſederūt me. Aperuerūt ſup me os ſuū: ſicut leo rapiēs ⁊ rugiēs Sicut aq̄ effuſ⁹ ſū: et diſperſa ſūt oīa oſſa mea. Factū ē cor meū tāq̄ cera liqueſcēs: in medio vētris mei: Aruit tāq̄ teſta ⁘tus mea: et lingua mea adhe-ſit faucib⁹ meis: et i pulverem mortis deduxiſti me Qñ circūdederunt me canes multi: conſilium malignāciū obſedit me Fodierūt man⁹ meas ⁊ pedes meos: dinumerauerūt oīa oſſa mea Ipſi vero cōſiderauerūt ⁊ inſpexerūt me: diuiſerūt ſibi veſtimēta mea. ⁊ ſup veſtē meā miſerūt ſortē. Tu aūt dñe ne elongaueris auxiliū tuū a me: ad defenſionē meā cōſpice. Erue a framea de⁹ aiaz meā: ⁊ de manu canis vnicā meā. Salua me ex ore leōis: ⁊ a cornib⁹ vnicornīū humilitatē meam. Narrabo nomē tuū fratribus meis: i medio eccl̄ie laudabo te Qui timetis dñm laudate eū: vniūſum ſemen iacob glificate eū. Timeat eū oīe ſemē iſrael: qñ non ſpreuit neq̄ deſpexit deprecatiōnē paup̄is. Nec auertit faciem ſuā a me: ⁊ cū clamarē ad eum exaudiuit me Apd te laus mea in eccl̄ia magna: vota mea reddam in cōſpectu timētiū eum. Edēt pauperes ⁊ ſaturabūtur: ⁊ laudabūt dñm q̄ req̄rūt eū: ⁊ viuent corda eoꝝ in ſeculū ſeculi Reminiſcētur ⁊ cōuertent⁹ ad dñm: vniūſi fines terre Et adorabūt i ꝓſpectu ei⁹: vniūſe familie gētiū Qñ dñi ē regnū: ⁊ ipſe dñabit gētiū. Māducauerūt ⁊ adorauerūt oēs pingues tre:

in cõspectu eius cadẽt õs qui descẽdũt i ſraz. Et alia mea illi viuet: et ſemẽ meũ ſeruiet ipi
Annũciabit dño gñatio ventura: et ãnũciabũt celi iusticiaz ei⁹: ppło q̃ naſcẽt quẽ fecit dominus. Ps. xxi.

Dominus regit me et nichil mihi deerit: i loco paſcue ibi me collocauit. Sup aquaz refectionis educauit me: aiaz meã cõuertit. Deduxit me super ſemitas iusticie: ppt nomẽ ſuũ. Nã etſi ãbulauero i medio vmbre mortis: nõ timebo mala qm̃ tu mecũ es. Virga tua et baculꝰ tuꝰ: ipa me cõſolata ſũt. Parasti i ꝓſpectu mo mẽſã: aduſ⁹ eos q̃ tribulãt me
Impigaſti i oleo caput meũ: et calix meꝰ iebriãs q̃ pclarꝰ eſt. Et mia tua ſubſeq̃t me: oibus diebꝰ vite mee Et vt inhabitẽ in domo dñi: i longitudinem diez. Gloria. Ps. xxiii.

Dominj eſt ſra et plenitudo eiꝰ orbis ſraz: et vniuerſi q̃ hitant i eo. Quia ipe ſup maria fũdauit eũ: et ſup flumia ꝓparauit eũ. Quis aſcẽdet in mõtẽ dñi: aut q̃s ſtabit in loco ſcto eius. Innocẽs manibꝰ et mũdo corde q̃ nõ accepit iuano aiaz ſuã: nec iurauit i dolo ꝓximo ſuo Hic accipiet benedictõez a dño: et miaz a deo ſalutari ſuo. Hec eſt gñatio querentiũ eũ: q̃rẽtiũ faciẽ tui iacob
Attollite portas ꝓncipes veſtras et eleuamini portc eternales: et introibit rex gle Quis eſt iſte rex gle: dñs fortis et potens dñs potẽs in ꝓlio. Attollite portas ꝓncipes vſras et eleuamini porte eternales: et introibit rex gle Quis ẽ iſte rex gle dñs virtutũ ipe ẽ rex gle. Ps. xxiii

Ad te dñe leuaui aiaz meã deꝰ meus: i te cõfido non erubeſcã Neq̃ irrideãt me inimici mei: etenim vniuerſi q̃ ſuſtinẽt te nõ ꝓfũdẽt cõfũdãt õs iniq̃ agẽtes: ſupuacue. Vias tuas dñe demõſtra michi: et ſemitas tuas edoce me Dirige me i virtate tua et doce me: q̃ tu es deꝰ ſaluatoꝛ meꝰ: et te ſuſtinui tota die. Memiſcere miſerationũ tuaꝝ dñe: et miſericordiarũ tuaꝝ q̃ a ſeculo ſũt Delicta iuuẽtutis mee: et ignorãtias meas ne memineris Secũdũ miſericordiã tuã memẽto mei tu: ppt bonitatẽ tuã dñe Dulcis et rectꝰ dñs: ppt hoc legez dabit deliquẽtibꝰ in via Diriget mansuetos i iudicio: docebit mites vias ſuas. Vniuerſe vie dñi mia et veritas: requirẽtibus teſtamẽtũ eiꝰ et teſtimonia eiꝰ
Propt nomẽ tuũ dñe ꝓpicia beris pcõ meo: multũ eſt enim Quis ẽ hõ q̃ timet dñm: legem ſtatuit ei: i via quã elegit ipſe
ma eiꝰ in bonis demorabit: et ſemẽ eius hẽditabit ſraz Fir

mamẽtũ est dñs timẽtib⁹ eum
et testamẽtũ ipius vt manifes-
stet illi. Oculi mei sp ad dñm qñ
ipe euellet de laqo pedes me-
os. Respice in me et miserere mei
qz vnicus et paup sũ ego. Tri
bulatiões cordis mei mltipli
cate sũt: de necessitatib⁹ meis
erue me. Vide humilitatẽ meã
et laborẽ meũ: et dimitte vniũ
sa delicta mea. Respice inimi-
cos meos qñ mltiplicati sũt:
et odio iniq oderũt me. Custodi
aiam meã et erue me: nõ erube-
scã qñ sperani in te. Innocẽtes et
recti adhesserũt michi: qz susti
nui te. Libera de⁹ israel: ex oib⁹
tribulatiõib⁹ suis. Psalm. xxv

Judica me dñe qñ ego in
innocẽtia mea ingress⁹ sum
et in dño sperãs nõ infirmabor
Proba me dñe et tẽpta me: ure
renes meos et cor meũ. Quo-
niã mia tua ante oculos meos ẽt:
et cõplacui in veritate tua. Non
sedi cũ concilio vanitatis: et cum
iniq gerẽtib⁹ nõ introibo. Odiui
ecclam malignãtiũ: et cũ impijs
nõ sedebo. Lauabo inter innocẽ
tes manꝰ meas: et circũdabo
altare tuũ dñe. Ut audiã vocẽ
laudis tue: et enarrẽ vniuersa
mirabilia tua. Dñe dilexi de-
corẽ domus tue: et locũ habita
tionis glorie tue. Ne perdas cũ
impijs deꝰ aiam meã: et cũ viris
sanguinũ vitã meã. In quib⁹ ma
nib⁹ iniqtates sũt: dextera eoꝝ
repleta ẽ munerib⁹. Ego aũt
in innocẽtia mea ingressꝰ sũ redi
me et miserere mei. Pes meus
stetit in directo: in ecclijs bñdi-
cam te dñe. Psalm. lxv.

Deus in noie tuo salvum
me fac: et in virtute tua iudica me
Deꝰ exaudi orõnẽ meã: auri-
bus pcipe verba oris mei. Quo-
niam alieni insurrexerũt adũsũ me: et
fortes q̃sierũt aiam meã: et nõ
proposuerũt deum ante conspectum
suum. Ecce enim deus adiuuat me
et dñs susceptor ẽt anime mee. Auer
te mala inimicis meis: et in veri
tate tua disperde illos. Voluntarie
sacrificabo tibi: et cõfitebor no
mini tuo qñ bonum ẽ. Quoniam ex oi
tribulatione eripuisti me: et su
per inimicos meos despexit o-
culus meꝰ. Psalm lxxix. ps. xvij.

Confitemi dño qñ bonꝰ:
qñ in seculũ mia eiꝰ. Dicat nũc israel qñ bonꝰ: qñ in
scḿ mia eiꝰ. Dicat nũc domꝰ
aarõ: qñ in scḿ mia eiꝰ. Dicãt
nũc qui timẽt dñm: qñ in scḿ
mia eiꝰ. De tribulatiõe invoca
vi dñm: et exaudivit me in lati
tudine dñs. Dñs michi adiu-
tor: nõ timebo qd faciat michi
hõ. Dñs michi adiutor: et ego
despiciã inimicos meos. Bonũ
est cõfidere in dño: q̃ cõfidere
in hoie. Bonũ ẽ sperare in dño: q̃
sperare in pncipib⁹. Oẽs gẽtes
circuierũt me: et in noie dñi qz
vltꝰ sũ in eos. Circũdãtes cir

cũdederũt me: ⁊ ī noīe dñi qz vltus sũ ī eos. Circũdederũt me sicꝫ apes ⁊ exarserũt me sicꝫ ignis ī spinis: et ī noīe dñi qa vlt⁹ sũ in eos Impuls⁹ eũsus sum vt caderẽt et dñs suscepit me Hortitudo mea ⁊ laus mea dñs: et fact⁹ est michi ī salutez Vox exultationis ⁊ salutis: in tabernaculis iustoꝝ Dextera dñi fecit vtutẽ dextera dñi exaltauit me: dextra dñi fecit vtutem. Nõ moriar sz viuã ⁊ narrabo opa dñi. Castigãs castigauit me dñs: et morti nõ tradidit me Hpite michi portas iusticie: ⁊ ingressus ī eas cõfitebor dño: hec porta dñi iusti intrabũt ī eã Cõfitebor tibi qm exaudisti me: et fact⁹ es michi in salutẽ. Li apidẽ quẽ reprobauerũt edificãtes: hic fact⁹ ẽ in caput ãguli H dño factuz ẽ istud: et ẽ mirabile in ocꝫis nostris Dec ẽ dies quã fecit dñs: exultẽ⁹ et letemur ī ea O dñe saluũ me fac: o dñe bñ ꝓspera re: bñdict⁹ q venit ī noīe dñi. Bñdixim⁹ vobis de domo dñi de⁹ dñs tilluxit nobis Cõstituite diẽ solẽnẽ in cõdẽsis: vsqꝫ ad cornu altari De⁹ me⁹ es tu ⁊ cõfitebor tibi: de⁹ me⁹ es tu et exaltabo te Confitebor tibi qm exaudisti me: et factus es michi ī salutẽ. Cõfitemi dño qm bon⁹: qm ī sclz mia ei⁹ E

lxx. vsqꝫ ad pal. dieb⁹ dnicꝫ p

isto psal. Cõfitemi. df ps Dñs

Bregũt deco. ps. c. xviii.

Beati imaculati ī via: q ãbulãt ī lege dñi. Bei q scrutãt testionia ei⁹: ī toto corde exquerũt eũ Nõ eni q opant iniqtatẽ in vijs ei⁹ ãbulauerũt Tu mãdasti mãdata tua: custodiri nimis Utinã dirigant vie mee: ad custodiẽdas iustificatiões tuas. Gñe nõ cõfũdar cũ pspexero ī oĩb⁹ mãdat⁹ tuis Cõfitebor tibi ī directõe cordis: ī eo qõ didici indicia iusticie tue. Iustificatões tuas custodiaz: nõ me derelĩqs vsqꝫqꝫ. In q corrigit adolescẽtior viã suã: i custodiẽdo smones tuos. In toto corde mo exquisiui te ne repellas me a mãdatis tuis In corde meo abscõdi eloqa tua: vt nõ peccẽ tibi Bñdictus es dñe: doce me iustificatiões tuas In labijs meis pnũciaui: oĩa iudicia oris tui In via testimonioꝝ tuoꝝ delectat⁹ suz: sicꝫ ī oĩb⁹ diuitijs In mãdatis tuis exercebor: ⁊ ꝓsiderabo vias tuas In iustificatiõib⁹ tuis meditabor: ñ obliuiscar smo

Retribue (nes tuos G famuo tuo viuifica me: ⁊ custodiã smones tuos. Revela ocꝫos meos ⁊ ꝓsiderabo mirabilia de lege tua Incola ego sũ ī tra: ñ abscõdas a mi mãdata tua Cõcupiuit aĩa mea desiderare iustificatões tuas ī oi tpe

Increpasti superbos: maledicti q̃ declinãt a mãdatis tuis Aufer a me oppꝛobriũ ꝛ contẽptũ: q̃ testimonia tua exq̃siui Teni sedcrũt p̃ncipes et adũsũ me loq̃bant: seruꝰ autẽ tuꝰ exercebaꝫ in iustificationibus tuis Ã ꝛ testimonia tua meditatio mea ẽ: ꝛ cõsiliũ meum iustificatões tue Adhesit pauimẽto aia mea: viuifica mẽ fm x̃bũ tuũ Vias meas enũciaui et exaudisti me: doce me iustificatões tuas Iã iustificatõnũ tuaꝝ instrue me: ꝛ exercebor: ī mirabilibꝰ tuis Oꝛmitauit aia mea p̃ tedio: p̃figa me in x̃bis tuis Iã iniq̃tatis amoue a me: et de lege tua miserere mei Iã x̃itatis elegi: iudicia tua nõ suꝫ oblitꝰ. Adhesi testimoniis tuis dñe: noli me cõfũderꝫ Iã mãdatoꝝ tuoꝝ cucurri: cuꝫ dilatasti coꝛ meũ Quis ꝺn dieb⁹ dñicis an Dñs regit me et nichil michi deerit: ī loco pascue ibi me collocauit ꝺn feriis ãn Deus exaudi oꝛõnẽ meã auribꝰ pcipe x̃ba oꝛis mei. psalmꝰ

Quicũq; vult saluꝰ eẽ: ante oĩa opꝰ est vt tencat catholicã fidẽ Quã nisi q̃sq; itegrã inuiolatãq; seruauũt: absq; dubio ineternũ pibit Hec ides aũt catholica hec est: vt vnũ deũ in trinitate et trinitatẽ in vnitate veneremur Neq; cõfũdẽtes p̃sonas: neq; substãtiã sepantes. Alia ẽ eni p̃sona patris alia filij: alia spũs ancti Sed pris et filij et spũs ci vna est diuinitas: eq̃lis gla coeterna maiestas Qualis pr talis filiꝰ talis spũs cũs Increatꝰ pr increatꝰ filiꝰ: increatꝰ spũs cũs Immẽsus pr imẽsꝰ filius: imẽsꝰ spũs cũs Eternꝰ pr eternus filiꝰ: eternus spũs cũs Et tñ non tres eterni: sed vnꝰ eternus. Sic ñ tres increati nec tres imẽsi: sꝫ vnꝰ increatꝰ et vnus imẽsꝰ Similr omps pr omps filiꝰ: omps spũs cũs Et tñ nõ tres omipotẽtes: sed vnus omipotẽs. Ita deꝰ pater deꝰ filiꝰ: deus spũs cũs Et tñ ñ tres dii: sꝫ vnꝰ ẽ deꝰ Ita dns pr dns filiꝰ: dns spũs cũs. Et tñ nõ tres dni: sed vnꝰ est dns. Quia sicut singillatim vnãquãq; psonã deũ ac dnm cõfiteri xp̃iana veritate compellimur Ita tres dos ac domios dicere catholica religione p̃hibemur. Pater a nullo est factꝰ: nec creatꝰ nec genitus Filiꝰ a pre solo est: nõ factꝰ nec creatꝰ sꝫ genitꝰ Spũs cũs a pre ꝛ filio: nõ factus nec creatꝰ nec genitꝰ: sed procedẽs Vnꝰ ergo pater nõ tres pres: vnꝰ filiꝰ nõ tres filij: vnꝰ spũs cũs nõ tres spũs ci Et in hac trinitate nichil prius aut posterius: nichil maius aut minꝰ. Sed tote tres p̃sõe: coeterne sibi sũt ꝛ coeq̃les Itaut p omnia sic

ia supradictū ē: trinitas in trinitate: trinitas in vnitate veneranda sit. Quia vult ḡ salu⁹ eē ita de trinitate sentire. Sed necessariū ē ad eternā salutē: vt incarnationē q̄q dñi nri ihesu xp̄i vnusq̄sq; fideliter credat. Est ḡ fides recta vt credam⁹ et confitemur: qr dñs nr ihesus xp̄s dei filius deus et hō ē. Deus est ex substātia patris ante secla genitus: et hō est ex substātia matris in seculo natus. Perfectus deus perfectus hō: ex aīa rationali et hūana carne subsistēs. Equalis patri secm diuinitatē: minor patre secm humanitatem. Qui licz deus sit et hō: nō duo tū sz vnus ē xp̄s. Unus aūt nō cōuersione diuinitatis in carnem: sz assūptiōe hūanitatis in deū. Unus omino nō cōfusione substātie: sz vnitate psone. Nā sicut aīa rationalis et caro vnus est hō: ita deus et hō vnus ē xp̄s. Qui passus ē p salute nra descēdit ad inferos: tercia die resurrexit a mortuis. Ascēdit ad celos sedet ad dexteram dei patris omipotētis: inde vēturus est iudicare vuos et mortuos. Ad cuius aduētū oēs homines resurgere habēt cū corpib⁹ suis et reddituri sūt de factis p̄pis rationem. Et q̄d bona egerunt ibūt in vitā eternā. Qui vo mala in ignē eternū. Hec ē fides catholica quā nisi quisq; fideliter firmiterq; crediderit: salus eē non poterit. Gloria. In oīb⁹ doq̄cūq; dicit p̄sal: Deus de⁹ me⁹ respice. cū reliq̄s psal. ad p̄mā dicit sup. Quicūq; vult hec ā. Te deū p̄fitem ingenitū te filiū vnigenitū te spūm scm paracletū sctām et īdiuiduā trinitatē toto corde et ore confitemur laudam⁹ atq; bñdicim⁹ tibi glia in scla. In cetis aūt dñicis simplicib⁹ totu⁹ āni. Et in oīb⁹ festis simplicib⁹. tā triū q̄ ix. lec. cū regimine chori: et ī oct. et infra. qñ chor⁹ regit. Et in cōmemorationib⁹ btē marie et festi loci. Nisi in istis festis et cōmemoratōib⁹ q̄ cōtīgūt infra oct. sctē trinitatis dicit super. Quicūq; vult: hec añ. Te iure laudāt te adorāt te glorificāt ōs creature tue o bta trinitas. In tpe pasce. Alla. In oīb⁹ fe. dupl. p anuū: ex ebd. pas. et ex ebd. pēthe. dr sup. Quicūq; vult hec añ. Gratias tibi de⁹ gratias tibi vera vna trinitas vna et sūma deitas setā et vna vnitas. In tpe paschali. Alla. In oīb⁹ feriis qñ de feria agit p totū ānuz: et in festis triū lec. sine regimine chori: et oct. et infra ī q̄bus chor⁹ nō regit. Et in vigiliis et ī q̄tuor tpibus extra hebd. pēthe. et hebd. sce trinitatis dr sup. Quicūq; vult: hec añ. Gloria tibi trinitas eqlis vna deitas et añ oia secula et nūc et imppetnū. In

tpe pascali. Alla. Per ebdo. scte trinit. de quo cuq; fit sermo ttiy dr sup. Quicunq; vult. hec an. O btā t bñdicta t gliosa trinitas pr t filij t spūs sanct. Regi seculoz imoz. ab tali inuisibili soli deo ho noz t gloria in scla sclorz amē Deo grās. Hoc ꝑdictū capm dr oibus do. t in festis t in oc. t infra qñ chor regit. Et i cō meōratiōibus btē marie t de festo loci p totū annū extra eb do. pasce. In oib alijs festis p annū. t in omib fe. ab eck. pasc. vsq; ad penthe. t in eck. t infra sine regie chori. t in vi gil. asce. t penthe. et i vigilia natal dñi t epie cū extra dñicā euen. dicitur hoc capitulum.

Omine misere nr̄i te ei expectauimus: esto bra chiū nostrū i mane: t sal nr̄a i tpe tribulatōis Deo gr̄. In oi b alijs ferijs p aduē. t a Dne ne in ira. vsq; ad cenā dñi. t a Deus oim. vsq; ad aduē. dñi: qñ de feria agit dr hoc capm

Pacē et veritatē diligite ait dñs ops Deo gratias ℟. Jesu christe fili dei vivi Mi sere nobis ℣. Qui sedes ad dexterā patris. Misere nobis Gloria pr̄i. Jesu xp̄e Hoc pre dictū ℟. hoc mō dr p totū ānū nisi vbi aliter notat i loc suis ℣. Exurge dñe adiuua nos ℟. Et libera nos ꝓpr̄ nomē tuū. Et his dictis secuit hec hoc mō. Kyriel. iu. Xpeel. iu. Kyriel. iu. Pater nr̄. Et ne nos. Sed libera. Viuet aia mea t laudabit te Et iudicia tua ad iuuabūt me. Errauī sic ouis q̄ perijt. Quere fm tuū dñe: qr̄ mādata tua nō sū oblitus. Credo in deū. Carnis resur rectōez. Et vitā eternā amē Re pleat os meū laude. Ut cātez glām tuā tota die magnitudi nē tuā. Ne auerte faciē tuaz a pcīs meis. Et oēs iniqtates meas dele. Cor mūdū crea in me de. Et spūm rectū inoua in viscerib meis Ne pūcias me a facie tua. Et spūm sanctū tuū ne auferas a me. Redde mi chi leticiā salutar tui. Et spū ꝓncipali confirma me. Eripe me dñe ab hoie malo. A viro iniq̄ eripe me. Eripe me de in imicis meis de me. Et ab in surgentibus in me libera me. Eripe me de opantib iniqui tatē. Et de viris sanguinū sal ua me. Et ic psalmū dicā nomi tuo in scl̄z scl̄i. Ut reddā vota mea de die in diē. Exaudi nos de salutar noster. Spes oīm finitū tre t in mari lōge. Ne memi adiutoziū meū ītende. Dne ad adiuuandū me festina. Sācte de sancte fortis sancte t imorta lis. Agne dei q̄ tollis pcta mū di misere nobis. Confitebor aīma mea dño. Et oia q̄ intra me sūt

noi seō ei⁹. ℣ñdic ala ma dño
Et noli obliuisci ōs retributio
nes ei⁹. ℣. ui, ppiciak oīb⁹ ini
quitatib⁹ tuis. ℣ui sanat oēs
ifirmitates tuas. ℣. ui redimit
de interitu vitā tuā. ℣ui coro
nat te i miā t miſatōib⁹. ℣. ui
replet i bonis desideriū tuuz.
Renouabit vt aqle iuuēt⁹ tua
Deinde. dī. Cōfiteor t Miſea
t Absolutōez vt hſi ꝓpi. ℣. e⁹
tu cōuers⁹ viuificabis nos. Et
plebs tua letabit i te. ℣. ñde no
bis dñe miaz tuā. Et salutare
tuū da nob. ℣. igre dñe die iſto
Sine pctō nos custodire. ℣. i
fere nſi dñe Miſere nſi. ℣. iat
mia tua dñe sup nos. Quēad-
modū spauim⁹ i te. ℣. ñe de⁹ ℟
tutū ꝙūte nos Et oñde faciem
tuā t salui erim⁹. ℣. ñe exaudi
Et cla. ℣ñs vo. Et cū. Oremꝰ
Hec ꝓces ꝓdicte dicāt sup zad
mō ad ꝓmā p totū ānū tā i fes.
ꝙ i ꝓfest tā dupli. ꝙ slm. nisi
a cena dñi vsq ad octa. pas. et
nisi i die ala ꝙ ꝗta tū ꝙ i oīb⁹
fes. p adu. t a Dñe ne i ira. vsz
ad cenā dñi. t a De⁹ olim: vsq
ad aduē. dñi: qñ de feria agit
stari p⁹ ℣. Fiat mia tua. ℟. Exau
di dñe voce meā iq̄ clāui ad te:
Oia vsz ad orōez dicē. expleāt
Hec sequēs orō dī i oīb⁹ fes. p

In hac (ānū. cū ebd̄ pasc.
hora huiꝰ diei tua nos dñe
reple mia vt p totū diē exultā
tes i tuis laudib⁹ delectemur

Per do ℣ñs vo. ℣ñdic⁹ do.
℣n oīb⁹ do. t i fe. scōz nō du. t
i fe. cū heb. pas. dicāt hec orō

Deus qui nos ad principiū huiꝰ diei
ꝙcās fecisti: tua nos hodie sal
ua ꝙtutet ꝙcedat vt i hac die ad
nullū declinem⁹ petm̄ nec vllis
icurram⁹ periculis: sz sp ad tuas
iustificās faciēdās: ois nostra ac-
tio: tuo moderamie dirigat
Per do. do. vo. ℣ñ. do. deiñ
dicat sācdos ℣. Preciosa cō i con
spectu dñi. ℟. Mors scōz eius.

Sancta maria mf dñi nſi
iesu xp̄i: atq̄ ōs scī uisti t
electi dei intercedāt t orēt ꝓ no
bis pcōzib⁹ ad dñz deū nſz vt
nos mereamur ab eo adiuua-
ri t saluari: q̄ i trinitate pfctā vi
uit t regt de⁹: p. o. s. s. ā. Sāc
tos dic. De⁹ i adiutoriū meū
intēde. ℟. Dñe ad adiuuādū
me festina. ter dicāt. Gla pri
et fi. et spūi scō. Sicut erat t
nunc. ℟. ꝓ eccl. ℣. Kyriel. ℟. Pat
noster Et ne nos. Sed libera.
℣. t veiat sup nos miſicordia
tua dñe Salutare tuū fm elo
quium tuū. ℟. t respice i seruos tu
os et i opa tua Et dirige filios
eoz. ℣. t sit splēdor dñi nſi sup
nos Et opa manuū nſaz dirī-
ge sup nos. ℟. op⁹ manuū nſaz
dirige. Hec sequēs orō dī i fes.
dupliē. et q̄tiens cunq̄ chorus
regitur extra hebd̄. pas. sine
Dñs vo. sed tū cum oremus.

O Mps sepiſne deꝰ dirige actus nros in bñplacito tuo: vt i nomie dilecti filij tui mereamur bonis opibꝰ abundare ℣ Qui tecũ viuit et regnat in vni. spi. san. deꝰ. p oia scꝛa scꝛoꝝ. amẽ Dñs vo. Bñdicaꝰ In oibus alijs festis et pfestis dicit hec oꝛõ sine Dñs vobis. sed tñ cum Oremus.

O Jrigere ꝛ scificaret rege rediġre dñe deus ꝗs coꝛda et coꝛpa nꝛa lege tua et in operibus mãdatoꝝ tuoꝝ: vt hic ꝛ ineternũ te auxiliãte: sani et salui esse mereamur Per do. Et finitatur supꝛad. mõ. vez cũ Dñs vo. Et cũ Bñdicam⁹ dño Et sciẽdũ est ꝙ qñcũqꝫ dr ps. Ad te leuaui⁹ matu. tũc dr

L Euaui oculos meos: in mõtes vnde veniet auxiliũ michi ℟ uxiliũ meũ a dño: qui fecit celũ ꝛ terrã ℣ on det in cõmotionez pedẽ tuũ: neqꝫ dormiteꝫ q custodit te ℟ cce nõ dormitabit neqꝫ dormiet: q custodit isrl. ℣ ñs custodit te dñs ꝓtectio tua: super manũ dexterã tuaz ℣ er diẽ sol nõ vret te neqꝫ luna per noctẽ ℣ ñs custodit te ab oi malo: custodiat aiaz tuam dñs ℣ ñs custodiat introitu tuũ ꝛ exitũ tuũ: ex hoc nũc et vsqꝫ in seculum ℟ lozia pa. ℟ yrieleison. ℣ hriste eleisõ. ℟ yriel. Pat. nr ℟ t ne nos Sz li ℣ stẽde nobis dñe misꝛicordiã tuã Et salutare tuũ da nobis. ℟ aluos fac tuos tuos et ãcillas tuas De⁹ me⁹ spantes i te ℣ itte eis dñe auxiliũ de scõ Et de syõ tuere eos ℟ sto eis dñe turris foꝛtitudis ℟ facie inimici ℣ ichil ꝓficiat inimicus in eis Et filiꝰ iꝗtatis non apponat nocere eis ℣ fie exaudi oꝛõnẽ meã Et clamoꝛ ℟ fisvo.

A Desto dñe suppli ℣ ꝛeꝰ cationibꝰ nꝛis: ꝛ viã famuloꝝ tuoꝝ in salutis tue ꝓsperitate dispone vt inꝛ õs vie ꝛ vite huius varietates: tuo spꝛegãtur auxilio

O Mps sepiſne deꝰ salꝰ etna credẽtiũ exaudi nos ꝓ famulis tuis ꝓ qbus mie tue implozamꝰ auxiliũ vt reddita sibi sanitate gfarũ tibi in eccla tua referãt actiones Per xpm do. no. Amẽ. Bñdicite. Dñs In noie pa ꝛ fi. ꝛ spi. san. amñ

O Anc scẽ nobis ℟ d iij. yꝰ spũs vnũ patri cũ filio: dignare pꝛõptꝰ ingeri: nostro refusꝰ pectoꝛi ℣ s lĩgua mẽs sẽsus vigoꝝ cõfessionẽ pꝛonẽt flãmescat igne caritas: accendat ardoꝝ pꝛoximos: ℣ zesta pf pijssime patꝛiꝫ cõparuni. ce: cũ spũ paraclito regnãs ꝓ omne seculũ. Amẽ. ps.

L Egem pone michi dñe viã iustificationũ tuaꝝ: et exq̃ rã eaz sp ℣ a michi intellectũ

et scrutabor legē tuā: et custodiaz illā ī toto corde meo. Deduc me ī semita mādatoꝝ tuorū: qz ipam volui Inclia cor meū in testimonia tua: et non in auariciā Auerte oculos meos ne videāt vanitatem: ī via tua viuifica me. Statue seruo tuo eloquz tuū: in timore tuo Amputa opprobriū meū qđ suspicat⁹ sū: qz iudicia tua iocūda. Ecce cōcupiui mādata tua: in eqtate tua viuifica me. Et veiat sup me mia tua dñe: salutare tuū ſm eloquz tuum. Et respōdebo exprobrātibus michi vbū: qz spaui in sermonib⁹ tuis Et ne auferas vbū veritatis vsqq̄qz: qz ī iudicijs tuis supspaui. Et custodiā legē tuā sp: in sc̄m z in sc̄m sc̄i Et ābulabā in latitudine: qz mādata tua exq̄siui Et loq̄bar ī testionijs tuis in cōspectu regū: et nō cōfundebar. Et meditabar ī mādatis tuis q̄ dilexi Et leuaui manus meas ad mandata tua q̄ dilexi: et exercebor in iustificationib⁹ tuis. Gloria patri.

Memor esto vbi tui seruo tuo: in q̄ michi spem dedisti. Hec me cōsolata ē ī humilitate mea: qz eloquz tuū viuificauit me. Superbi inīq̄ agebāt vsqq̄qz: a lege aūt tua nō declinaui. Memor fui iudiciorū tuoz a scło dñe: et cōsolat⁹ sū. Defectio tenuit me: p peccatoribꝰ derelinquentib⁹ legē tuā. Cantabiles michi erāt iustificationes tue: in loco peregrinationis mee Memor fui nocte nois tui dñe: et custodiui legē tuā. Hec facta est michi: qz iustificatōes tuas exq̄siui. Portio mea dñe: dixi custodire legem tuā. Deprecat⁹ sū facie tuā in toto corde meo miſere mei ſm eloquz tuū. Cogitaui vias meas: et conuerti pedes meos in testimonia tua. Parat⁹ sum et nō sū turbatus: vt custodiā mādata tua Funes peccatoꝝ circūplexi sūt me: et legē tuā nō sū oblit⁹. Media nocte surgebam ad cōfitendū tibi: sup iudicia iustificationis tue Particeps ego sū oīm timentiū te: et custodientiū mādata tua Misericordia tua dñe plena ē terra iustificationes tuas doce me.

Bonitatē fecisti cū seruo tuo dñe: fm vbum tuum. Bonitatē et disciplinā et sciētiā doce me: qz in mādatis tuis credidi Priusq̄ humiliarer ego deliqui: propt̄ea eloquū tuū custodiui Bon⁹ es tu: et in bonitate tua doce me iustificationes tuas Multiplicata est sup me iniq̄tas superboꝝ: ego autem in toto corde meo scrutabor mādata tua Coagulatum est sicut lac cor eoꝝ: ego vo legem tuā meditat⁹ sū Bonum

michi qz hūiliasti me: vt discā
iustificatões tuas. Bonū mihi
lex oris tui: sup milia auri et ar
genti. Manꝰ tue fecerūt me et
plasmauerūt me: da michi in
tellectū vt discā mādata tua.
Qui timēt te videbūt me et le
tabunt: qz verba tua supspaui
Cognoui dñe qz equitas iudi
cia tua: et Veritate tua hūiliasti
me. Fiat mia tua vt ꝓsolet me
Fz eloquz tuū suo tuo Veniāt
michi miserātões tue et viuā: qz
lex tua meditatō mea ē. Cōfū
dant superbi qz iniuste iniquitatē fe
cerūt in me: ego aūt exercebor in
mādatis tuis Conuertant michi
timētes te: et q nouerūt testimo
nia tua. Fiat cor meū imacula
tū in iustificatōibꝰ tuis: vt non
ꝓfūdar. Gla. In dñm. añ. Laus
tpennis gla deo pri et filio scō
simlpaclito in scla sclorꝫ. Lap

Gratia qñi nostri iesu xpi
et caritas dī et coicatio sci
spūs: sit sp cū oibꝰ nobis. Dō.
R. Inclia cor meū deꝰ In te
stimonia tua. V. Aūte oculos me
os ne videāt vanitatē in via tua
viuifica me. In te Gla. Incli.
V Ego dixi dñe miserere mei. R.
Sana aiaz meā qz peccaui ti
bi. In fe. añ. Veniāt mihi dñe
misatões tue et viuā. La.
Sana me dñe et sanabor: sal
uū me fac et salꝰ ero: qñ laus
mea tu es. R. Sana aiaz meam
Qz peccaui tibi. V. Ego dixi
dñe miserere mei. Qz. Gla. Sa
V. Adiutor meꝰ esto dñe. R.
Ne derelinqs me neq despici
as me deꝰ salutaris meꝰ. Ad vi

Rector potēs verax hyꝰ
deꝰ q tēperas rerū vices
splēdore mane illustris: et igni
bus meridiē Aiz tligue flāmas
litiū: aufer calorē noxiū: ꝓfer
salutē corpū: verāq pacē cor=

Oefecit (diū Q fa pfōs
i salutare tuū aia mea: et
in Vbū tuū supspaui. Oculi
ocli mei i eloquz tuū dicētes:
qñ cōsolaberis me. Quia et factꝰ sū
sicut i pruina: iustificatões tu
as nō sū oblitꝰ. Quot sūt dies
serui tui: qñ facies de psequēti=
bus me iudiciū. Narrauerunt
michi iniq fabulatiões: sed nō vt
lex tua. Oia mādata tua Vitas
iniq psecuti sūt me adiuua me.
Paulominꝰ cōsūmauerūt me
in tra: ego aūt nō dereliqui mā=
data tua. Sēm miaz tuā viui
fica me: et custodiā testimonia
oris tui. In neternū dñe: Vbū tuū
permanet in celo. In gnatiōe et ge
neratōez Veritas tua: fūdasti ter=
raz et permanet. Ordinatōe tua
perseverat dies: qñ oia seruiūt
tibi. Nisi q lex tua meditatio
mea ē: tūc forte perissez in hūi
litate mea. In neternū nō obli=
uiscar iustificationes tuas: qz
in ipsis viuificasti me. Sum sū
ego salū me fac: qñ tustifica
tiones tuas exquisiui. Me ex

pectauerũt peccatores vt per
derẽt me: testimonia tua intel
lexi. Ois ꝓsũmatõis vidi finẽ
latũ mãdatũ tuũ nimis. Gꝛia
Quõ dilexi legẽ tuã dñe: to
ta die meditatio mea est
Sup ĩimicos meos prudẽtẽ me
fecisti mãdato tuo qꝛ iekñũ mi
hi ẽ Sup õs docẽtes me itelle
xi qꝛ testionia tua meditatio
mea ẽ. Sup senes itellexi: qꝛ
mandata tua quesiui. Hb oĩ
via mala phibui pedes meos
vt custodiã ẛbꝝ tua Hiudici
is tuis nõ decliaui: qꝛ tu legẽ
posuisti mihi Suã dlcia fauci
bꝰ meis eloqa tua: sup mel oꝛi
meo Hmãdatĩ tuis itellexi: ꝓ
pkea odiui oẽz viã iiqtatĩ Lũ
na pedibꝰ meis ẛbũ tuũ: t lu
mẽ semitĩ meis) urraui t statui
custodire iudicia iustitie tue.
Dũiliatꝰ sũ vsq̃q dñe: viuifi
ca me fz ẛbũ tuũ Solũtaria o
ris mei beneplacita fac dñe: t
iudicia tua doce me Hia mea
in manibꝰ meis sp: t legẽ tuã
nõ sũ oblitꝰ Qosuefi pctõres
laq̃ũ michi: t de mãdatĩ tuis
ñ errraui Ilẽditate acqsiui te
stionia tua iekñũ: qꝛ exultatio
coꝛdis mei sĩ Ilcliaui coꝛ me
uz ad faciẽdas iustificationes
tuas iekñũ ꝓpĩ retributiõem

Iniquos odio Gꝛa. ꝑs
habui: t legẽ tuaz dilexi.
Hdiuisoꝛ t susceptoꝛ meꝰ es tu
t ẛbũ tuũ supsperaui Ocliate
a me maligni: t scrutaboꝛ mã
data dĩ mei Suscipe me fm e
loqũ tuũ t viuã: t ñ cõfundas me
ab expectatiõe mea. Hdiuua
me t salu⁹ero: t meditaboꝛ in
iustificatõibꝰ tuis sp Spreuisti
õs discedẽtes a iudicijs tuis:
qꝛ iniusta cogitatõ eoꝝ Dreua
ricantes reputaui õs pctõres
tre: iõ dilexi testiõia tua Cõfi
ge tiꝛe tuo carnes meas: a iu
dicijs ei tuis timui. Feci iudi
ciũ t iustitiã: ñ tradas me ca
lũniãtibꝰ me Suscipe fuũ tuũ
in bonũ: ñ calũniẽt me supbi.
Ocli mei õfecerũt salutare tu
uz: t eloqũ iustitie tue Fac cũ
fuo tuo fz miaz tuã: t iustifica
tões tuas doce me Sꝛuꝰ tuꝰ sũ
ego da mihi itellectũ vt sciã te
stiõnia tua. Gẽpꝰ faciẽdi dñe:
dissipauerũt legẽ tuã Ideo dile
xi mãdata tua sup aurꝝ topa
ziõ. Qropkea ad oĩa mãdata
tua dirigebar oẽm viã iiquã o
dio habui. Gꝛa Jn do. ã Hlia
laudis resõet i oꝛe oiz pfi gei
teq; pli spũisctõ piter resulter

Tres sũt (laude pẽni. Lp
q testionũ dãt i celo: pr
ẛbũ t spũssctũs: t hi tres vnũ
sũt. Rꝛ. Jneknũ dñe Permã
net ẛbũ tuũ. ℣. Jn celo t i scl̃z
scl̃ẛbitas tua. Per Hlia. Jn.
℣. Dñs regit me t nichil mihi
deerit Rꝛ Jn loco pascue ibi ñ
collocauit Jn fe. ã Mõ cõfudas
ñ dñe ab expectatõe mea. Lp

OMnia aũt ꝓbate:qđ bonũ est tenete:ab oi specie mala abstinete vos.℟. Bñdicam dñm Jn oi tpe.℣. Semp laus ei⁹ in o:e meo. Jn. Glia. Benedicã.℣. Dñs regit me.

BAd nonã Hymnus. Erum deus tenax vigor immot⁹ in te ꝑmanẽs lucis diurne tpa: successib⁹ determinans. Largire clarũ vespere quo vita nusq̃ decidat: sz p:emiũ mo:tis sacre pennis istet gloria. Oesta pf pijssime ꝓs

MIrabilia testimõia tua dñe:ideo scrutata est ea aia mea. Oeclaratio ꝟmonuz tuoꝝ illuiat: t intellectuz dat puulis. Os meũ apui t attraxi spiritũ:qz mãdata tua desiderabã. Aspice in me t miserẽ mei: ꝟm iudiciũ diligẽtiuz nomẽ tuũ. Gressus meos dirige ꝟm eloquium tuũ:et nõ dñet mei oĩs iustitia. Credime me a calũnijs hoim: vt custodiaz mãdata tua. Faciẽ tuã illuia sup seruũ tuũ:docce me iustificationes tuas. Gressus aũꝝ deduxerũt oculi mei: qz nõ custodierũt legẽ tuã. Justus es dñe et rectũ iudiciũ tuũ. Mãdasti iusticiã testimonia tua:et ꝟitatẽ tuã nimis. Obescere me fecit zel⁹ me⁹:qz obliti sũ ꝟba tua ĩmici mei. Ignitũ eloquiũ tuũ vehemẽter: t ſu⁹ tu⁹ dilexit illud. Adolescẽtulus sum ego et cõtẽpt⁹:iustificationes tuas nõ sũ oblit⁹. Justicia tua iusticia ĩeternũ:et lex tua ꝟitas. Tribulatio t ãgustia inuenerũt me mãdata tua meditatõ mea est. Octas testimonia tua ieternuz:itellectũ da michi t viuã.

Clamaui in toto. Gla.ꝑs corde mo exaudi me dñe iustificatões tuas requirã. Oclãaui ad te saluũ me fac: vt custodiam mãdata tua. Oceueni in maturitate et clãui: qz in ꝟba tua supspaui. Oceuenerũt oc̃li mei ad te diluculo: vt meditarer eloq̃a tua. Uocẽ meã audi ꝟm miaz tuã dñe:t ꝟm iudiciũ tuũ viuifica me. Appropiãquerũt psequẽtes me iniqtati: a lege aũt tua lõge facti sũt. Oropes tu dñe:et õs vie tue veritas. Initio cognoui de testimonijs tuis: qz ieternũ fũdasti ea. Uide humilitatẽ meã t eripe me:qz legẽ tuã n sũ oblit⁹. Judica iudiciũ meũ t redime me ꝓpt eloquium tuũ viuifica me. Longe a pctõrib⁹ sal⁹: qm iustificatões tuas nõ exq̃siert. Die tue multe dñe: ꝟm iudiciũ tuũ viuifica me. Multi q̃ psequũt me et tribulãt me:a testimonijs tuis nõ declinaui. Vidi p:euaricãtes t tabescebã:qz eloquia tua nõ custodiert. Uide qm mãdata tua dilexi dñe: in mia tua viuifica me. Principium ꝟboꝝ tuoꝝ ꝟitas:ieternũ

ola iudicia iusticie tue. Glia.
PRincipes persecuti sunt me gratis: et a verbis tuis formidauit cor meum. Letabor ego super eloquia tua: sicut qui inuenit spolia multa. Iniquitatem odio habui et abominatus sum: legem autem tuam dilexi. Septies in die laudem dixi tibi: super iudicia iusticie tue. Pax multa diligentibus legem tuam: et non est illis scandalum. Expectabam salutare tuum dne: et mandata tua dilexi. Custodiuit anima mea testimonia tua et dilexit ea vehementer. Seruaui mandata tua et testimonia tua quia omnes vie mee in conspectu tuo. Appropiquet deprecatio mea in conspectu tuo dne: iuxta eloquium tuum da michi intellectum. Intret postulatio mea in conspectu tuo: secundum eloquium tuum eripe me. Eructabunt labia mea hymnum: cum docueris me iustificationes tuas. Pronunciabit lingua mea eloquium tuum: quoniam omnia mandata tua equitas. Fiat manus tua ut saluet me: quoniam mandata tua elegi. Concupiui salutare tuum dne: et lex tua meditatio mea est. Viuet anima mea et laudabit te: et iudicia tua adiuuabunt me. Erraui sicut ouis que perijt: quere seruum tuum dne quia mandata tua non sum oblitus. Gloria. In omnicis an. Ex quo ola per quem ola et quo ola: ipsi gloria in secula. Vnus dns vna fides vnum baptisma: vnus deus et pater omnium qui super omnes et per omnia: et in omnibus nobis qui est benedictus in secula. Clamaui in toto corde exaudi me dne. Justificationes tuas requram. Exaudi. Gloria. Clama. Ab occultis meis munda me dne. Et ab alienis parce seruo tuo. In feriis an. Juxta eloquium tuum da michi intellectum dne.

ALter alterius onera portate: et sic adimplebitis legem xpi. Deo gr. Redime me dne. Et miserere mei. Pedes eius steterunt in via recta in ecclesiis benedicite dne. Et misericordiam. Gloria. Redime. Ab occultis meis. Feria. ij. ad matutinum.

Venite exultemus dno. Jubilemus deo etc. a Dne ne in ira vlque ad. xi. qui de feria agitur.

SOmno refectis hymnus artubus: sperato cubili surgimus nobis pfer canentibus: adesse te deposcimus. Ne lingua primum concinat: te mentis ardor ambiat vt actum sequentium tu sedens sis exordium. Quidquid tenebre lumini et nox diurno sydere: vt culpa quam nox intulit lucis labescat munere. Precamur idem supplices nostras vt oculus aputes: et ore te canentium lauderi ppetuum. Gloria ti. do. Patri. Laus pfectissime patri esto ac filio. Nocte surgentes vigilemus omnes sp in psalmis meditemur atque. etc. vtq. ps. xxvi.

Dominus illumina
tio mea: et salꝰ mea
quē timebo Dñs p
tector vite mee: a q̄
trepidabo Dū approp̄iāt sup
me nocētes vt edāt carnes me
as Qui tribulāt ip̄i inimici mei
ip̄i infirmati sūt et ceciderūt Si
cōsistāt aduersū me castra: nō
timebit cor meū. Si exurgat
aduersū me plīū: in hoc ego spe=
rabo Vnā petij a dño hāc req
ram vt inhitē in domo dñi: oib⁹
dieb⁹ vite mee Vt videā volū
tatē dñi et visitē templū eius Qm
abscondit me in tabernaculo suo
in die maloꝝ: protexit me in ab
scōdito tabernaculi sui In pe
tra exaltauit me et nūc exalta
uit caput meum: sup inimicos
meos. Circuiui et immolaui in ta
bernaculo eius hostiā vocifera=
tionis: cātabo et psalmū dicā
dño. Exaudi dñe vocē meā q̄
clamaui ad te: miserere mei et
exaudi me Tibi dixit cor meū
exq̄siuit te facies mea: faciem
tuā dñe requirā Ne auertas fa=
ciē tuā a me: ne declines in ira
a seruo tuo Adiutor meus esto
ne derelinq̄s me: neq̄ despici=
as me deus salutaris meus Qm
pr̄ mei⁹ et mat̄ mea dereliq̄rūt
me: dñs aūt assūpsit me Legē
pone michi dñe in via tua et di
rige me in semita recta propt̄ i
imicos meos Ne tradideris me
in aias tribulātiū me: quōm insur
rexerūt in me testes iniq̄: et mēdacē
lic̄tas sibi Credo videre bona
dñi: in terra viuētiū Expecta dñm
viriliter age et cōforteť cor tuum
Et sustine dñm. ps. xxvi
Ad te dñe clamabo deus
meus ne sileas a me: neq̄n tace
as a me: et assimilabor descen
dentib⁹ in lacū. Exaudi dñe vo
cē deprecatōis mee dū oro ad te
dū extollo manus meas ad tem
plū scm̄ tuū Ne simul trahas me
cū pctōrib⁹: et cū operātib⁹ iniq
tatē ne perdas me Qui loquūt
pacē cū proximo suo: mala aūt
in cordib⁹ eorū Da illis scd̄m opa
eorū et scd̄m nequitiā adinuētionū
ipōrū Secūd opera manuū eorum
tribue illis: redde retributionē
eorū ip̄is Qm non intellexerūt opa
dñi et in opa manuū eius destrues
illos et non edificabis eos Bene
dict⁹ dñs: qm̄ exaudiuit vocē
deprecatōis mee. Dñs adiutor
meus et protector meus et in ipo spe
uit cor meū et adiutus sū. Et re
floruit caro mea et ex voluntate
mea confitebor ei. Dñs fortitu
do plebis sue: et protector salua
tionū xp̄i sui est Saluū fac pplm
tuū dñe et benedic hereditati tue: et
rege eos et extolle illos vsq̄ in
eternū Glia. in Domin⁹ dese
cor vite mee. ps. xxviij.
Afferte dño filij dei: affer
te dño filios arietū Afferte do
mio gl̄am et honorē afferte dño
gl̄am nomini eius: adorate dñm in
atrio scō eius Vox dñi sup aq̄s
deus maiestatis intonuit: dñs sup

aqs mḡras. V ox dñi in virtute: vox dñi in magnificentia. V ox dñi p̄frigẽtis cedros: et p̄frigebit dñs cedros libani. Et p̄miuet eos tãq̃ vitulũ libani: et dilectꝰ quẽ admodũ filiꝰ vnicornium. V ox dñi intercidentis flãmã ignis: vox dñi p̄cutientis deserti: et p̄mouebit dñs desertũ cadesi. V ox dñi p̄parãtis ceruos et reuelabit condensa: et in templo eius omnes dicent gloriã. Dñs diluuiũ inhabitare facit: et sedebit dñs rex in eternũ. Dñs virtutẽ populo suo dabit: dñs benedicet populo suo in pace. ps. xxix.

Exaltabo te dñe quoniã suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me. Domine deus meus clamaui ad te: et sanasti me. Domine eduxisti ab inferno animam meam saluasti me a descendentibus in lacũ. Psallite dño sancti eius: et confitemini memoriæ sanctitatis eius. Quoniã ira in indignatione eius: et vita in voluntate eius. Ad vesperum demorabitur fletus: et ad matutinũ letitia. Ego autem dixi in abundãtia mea non mouebor in eternũ. Domine in voluntate tua: præstitisti decori meo virtutem. Auertisti faciem tuam a me et factꝰ sum conturbatus. Ad te dñe clamabo: et ad deum meum deprecabor. Quæ utilitas in sanguine meo: dum descendo in corruptionem. Numquid confitebitur tibi puluis: aut annunciabit veritatem tuam. Audiuit dñs et miserꝰ est mei: dñs factus est adiutor meus. Conuertisti planctum meum in gaudium mihi: concidisti saccum meum: et circumdedisti me letitia ut cantet tibi gloria mea et non compungar: domine deus meus in eternum confitebor tibi. Gloria. In. Adorate dominum in aula sancta eius. ps. xxx.

In te dñe speraui non confundar in eternum: in iustitia tua libera me. Inclina ad me aurem tuam accelera ut eruas me. Esto mihi in deum protectorem et in domum refugii: ut saluum me facias. Quoniam fortitudo mea et refugium meum es tu: et propter nomen tuum deduces me et enutries me. Et duces me de laqueo quem absconderunt mihi: quoniam tu es protector meus. In manus tuas dñe commendo spiritum meum: redemisti me dñe deus veritatis. Odisti obseruantes vanitates supervacue. Ego autem in dño speraui exultabo et letabor in misericordia tua. Quoniam respexisti humilitatem meam: saluasti de necessitatibus animas meas. Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos. Miserere mei dñe quoniam tribulor: conturbatus est in ira oculus meus: anima mea et venter meus. Quoniam defecit in dolore vita mea: et anni mei in gemitibus. Infirmata est in paupertate virtus mea: et ossa mea conturbata sunt. Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium vicinis meis valde: et timor notis meis. Qui videbant me foras fugierunt a me: obliuioni datus sum tanquam mortuus a corde. Factus sum tanquam vas perditum quoniam audiui

vituperationē multorū com=
morātiū in circuitu. In eo dū
cōuenirēt simul adūsū me: ac
cipere aiaz meā cōsiliati sunt
Ego autē in te spaui dñe dixi
de⁹ me⁹ es tu: in manib⁹ tuis
sortes mee Eripe me ꝺ manu
inimicoz meoz: t a psequētib⁹
me Illustra faciē tuā sup ſuū
tuū saluuz me fac in mia tua:
dñe nō cōfūdar qm̄ inuocaui te
Erubescāt impij et deducāt in
infernū: muta fiant labia do=
losa. Que loquūt adūsū iustū
iniqtatē: in supbia t in abusio
ne Quā magna multitudo dul
cedinis tue dñe: quā abscōdi
sti timētib⁹ te Perfecisti eis q̄
spant in te: in cōspectu filioz̄
hoim Abscōdes eos i abscō=
dito facieī tue: a cōturbatōne
hoim. Protteges eos in taber
naculo tuo: a cōtradictiōe lin
guaz Benedict⁹ dñs qm̄ mirifi
cauit miam suā michi: in ciui=
tate munita Ego aūt dixi i ex
cessu mētis mee: piect⁹ sum a
facie ocloz̄ tuoz Ideo exau
disti vocē orōnis mee: dū cla=
marē ad te Diligite dñm omēs sā
cti ei⁹ qm̄ veritatē requret dñs:
et retribuet abūdāter faciēti
bus superbiā. Viriliter agite t
confortetur cor vestrum: omēs
qui speratis in dño. ps. xxxi.

Beati quoz̄ remisse sunt
iniqtates: t quoz̄ tecta
sunt pcā. Beat⁹ vir cui nō i=
putauit dñs pctm̄: nec ē i spū
ei⁹ dolus. Qm̄ tacui inuetera
uerūt ossa mea: dū clamarem
tota die. Qm̄ die ac nocte gra
uata ē sup me man⁹ tua cōuer
sus sū in erūna mea dū cōfigi
tur spina Delictū meū cogni
tū tibi feci: t iniusticiā meam
nō abscōdi. Dixi cōfitebor ad
uersū me iniusticiā meā dño:
t tu remisisti impietatē peccati
mei. Pro hac orabit ad te ois
sanct⁹: i tpe opportuno. Verū
tamē in diluuio aquaz multa
rū: ad eū nō approximabunt.
Tu es refugiū meū a tribula
tione q̄ circūdedit me exulta=
tio mea: erue me a circūdanti
b⁹ me Intellectū tibi dabo t
instruā te in via hac q̄ gradie
ris firmabo sup te oculos me=
os. Nolite fieri sicut equus t
mul⁹: qbus nō est intellectus.
In chamo frenо maxillas eo
rū pstringe: q̄ nō approximāt
ad te. Multa flagella pctōris
sperantē aūt in dño mia circū
dabit. Letamini in dño t exul
tate iusti: t gliamini oēs recti
corde. Glia patri. ām. In tua
iusticia libera me dñe. ℣. xxxu

Exultate iusti i domino: re
ctos decz laudatio Cōfi
temini dño in cythara: i psal=
terio decē cordarū psallite illi
Cantate ei cāticū nouū: bene
psallite ei in vociferatiōe. Quia
rectū est verbuz dñi: t oia opa

ei⁹ in fide. Diligit miam ⁊ iudiciū: mia dñi plena est terra. Verbo dñi celi firmati sūt: et spū oris eius oīs vir⁹ eor⁹ Cō gregās sicut i vtre aq̄s maris ponēs in thesauris abyssos. Timeat dñm oīs terra: ab eo aūt moueant̄ ōs inhabitantes orbem Quia ipe dixit et facta sūt ipse mādauit et creata sūt Dominus dissipat cōsilia gētiū reprobat aūt cogitatiōes pplorū: et reprobat ⁊ silia pncipū Cō silium aut⁊ dñi in eternū manet: cogitatōes cordis ei⁹ i generatione et gnationē. Beata gens cui⁹ ē dñs deus eius: populus quez elegit in hereditatez sibi De celo pspexit dñs: vidit ōs filios hoim De preparato habitaculo suo: respexit sup oēs qui habitāt terrā. Qui finxit singillatim corda eor⁹: qui intelligit oīa opera eorū Non ō saluatur rex p multā virtutez: et gygas nō saluabit in multitudine virtutis sue Fallax equ⁹ ad salutē: in abūdantia aūt virtutis sue nō saluabit Ecce oculi dñi sup metuētes eū: ⁊ in eis q̄ sperāt super mia ei⁹ Ut eruat a morte aīas eor⁹: et alat eos i fame Ania nr̄a sustinet dñm quia adiutor et protector nr̄ est. Quia in eo letabit cor nr̄m: et i noīe scō eius sperabim⁹ Fiat mia tua dñe sup nos: quēadmodū sperauim⁹ in te. ps. xxxij.

Benedicā dñm i oī tēpore: semp laus eius in ore meo. In dño laudabit aīa mea: audiāt māsueti ⁊ letētur Magnificate dñm mecū: et exaltem⁹ nomē ei⁹ i idipm Exq̄siui dñm et exaudiuit me: et ex oīb⁹ tribulatiōibus meis eripuit me Accedite ad eū et illumiamini: et facies vre non cōfūdent. Iste pauper clamauit: et dñs exaudiuit eū: et ex oīb⁹ tribulationib⁹ ei⁹ saluauit eū Immittit āgel⁹ dñi i circuitu timētiū eū: et eripiet eos Gustate et videte q̄m suauis ē dñs: beatus vir q̄ sperat in eo Timete dñm oēs scī eius: q̄m nō est inopia timētib⁹ eū Diuites eguerūt et esurierūt: inquirētes aūt dñm nō minuent̄ oī bono. Venite filij audite me: timorē dñi docebo vos Quis est hō q̄ vult vitam: diligit dies videre bonos Coh̄ibe linguā tuā a malo: et labia tua ne loquant̄ dolū. Diuerte a malo et fac bonū: inquire pacem et psequere eā Oculi dñi sup iustos: et aures ei⁹ ad p̄ces eorum Vult⁹ aūt dñi sup facientes mala: vt pdat de terra memoriaz eor⁹. Clamauerūt iusti et dñs exaudiuit eos: et ex oīb⁹ tribulationib⁹ eorū liberauit eos. Iuxta est dñs his q̄ tribulato sūt corde: et hūles spiritu saluabit Multe tribulatōes iustor⁹: ⁊ de oīb⁹ his liberauit

eos dñs Custodit dñs oia ossa eoꝝ: vnũ ex his nõ cõteretur. Mors peccatoꝝ pessima: et q̃ oderunt iustũ delinquẽt. Redimet dñs aias seruoꝝ suoꝝ: et nõ delinquẽt oes q̃ sperãt in eo. Gloria patri et filio: et spiritui sancto. Sicut erat in principio et nunc et semper et in secula seculoꝝ. Amen. Rectos decet collaudatio. Ps. xxxiij.

Iudica dñe nocentes me: expugna impugnãtes me. Apprehende arma et scutũ: et exurge in adiutoriũ michi Effunde frameã et cõclude aduersus eos q̃ persequunt me: dic anime mee salus tua ego sũ Confundãtur et reuereant: qrẽtes aiam meã: Auertant retrorsũ et cõfũdant: cogitantes michi mala Fiant tãq̃ puluis ãte faciem venti: et ãgelus dñi coartãs eos Fiat via eoꝝ tenebre et lubricuz: et ãgelus dñi persequẽs eos Quoniã gratis abscõderũt michi interitũ laquei sui: supuacue exprobrauerũt aiam meã Ueniat illi laqueus quẽ ignorat: et captio quã abscõdit apprehendat eũ et in laqueum cadat in ipsũ Anima aũt mea exultabit in dño: et delectabit sup salutari suo Omnia ossa mea dicẽt: dñe q̃s similis tui. Eripiẽs inopem de manu fortioꝝ eius: egenum et pauperẽ a diripiẽtib⁹ eũ Surgẽtes testes iniqui: q̃ ignorabã interrogabãt me Retribuebãt michi mala p bonis: sterilitatem aie mee Ego aũt cũ michi molesti essẽt: induebar cilicio. Et humiliabã in ieunio aiam meã: et oratio mea in sinu meo cõuertet Quasi proximum et quasi fratrem nostrum sic cõplacebã: quasi lugens et cõtristatus sic humiliabar Et aduersũ me letati sũt et cõuenerũt: congregata sũt sup me flagella et ignoraui Dissipati sũt nec cõpuncti: tẽtauerũt me subsannatiõe: frẽduerũt super me dẽtib⁹ suis Domine quãdo respicies restitue aiam meam a malignitate eoꝝ: a leonib⁹ vnicam meã Confitebor tibi in ecclesia magna: in populo graui laudabote Non supergaudeãt mihi q̃ adversant michi iniq̃: q̃ oderunt me gratis et ãnuũt oculis Quoniã michi quidem pacifice loq̃bant et in iracũdia terre loquentes dolos cogitabãt. Et dilatauerũt sup me os suũ: dixerũt euge eugevidẽt oculi nri Vidisti dñe ne sileas: dñe ne discedas a me Exurge et intende iudicio meo: deꝰ meꝰ in causã meã Iudica me scd iustitiã meã dñe deus meꝰ: et nõ supergaudeãt michi. Non dicãt in cordib⁹ suis euge euge aie nre: nec dicant deuorabi mꝰ eũ Confundãt et rubescãt et reuereant simul: q̃ gratulant malis meis Induant cõfusione et reuerẽtia: q̃ maligna loquunt sup me Exultẽt et letẽt qui volunt iustitiã meã et dicant sp magnificet dñs: q̃ vo-

lunt pacez ſerui eiꝰ Et lingua
mea meditabit iuſticiã tuaz:
tota die laudẽ tuã. ps. xxxv.
Dixit iuſtus vt deliquat
in ſemetipo: nõ eſt timor
dei añ oculos eius Quñ dolose
egit in cõſpectu eiꝰ: vt inueni
atur iniqtas eiꝰ ad odiũ Ver
ba oris eius iniqtas et dolꝰ: no
luit intelligere vt bene ageret.
Iniqtatẽ meditatꝰ eſt in cubi
li ſuo: aſtitit omni vie nõ bone
malicią aũt nõ odiuit Oñe in
celo mĩa tua: et ṽitas tua vſq
ad nubes. Iuſticia tua ſicẽ mõ
tes dei: iudicia tua abyſſꝰ mlta.
Noies et iumẽta ſaluabis
dñe: quẽadmodũ multiplica-
ſti miaz tuã deꝰ Filij aũt hoiz
in tegmine alaꝝ tuarũ ſperabũt
Inebriabunt ab vbertate do-
mus tue: a torrẽte voluptatis
potabis eos. Quñ apud te eſt
fõs vite: et in lumine tuo vide-
bimꝰ lumẽ Protẽde miaz tuã
ſciẽtibꝰ te: et iuſticiã tuã hijs q
recto ſũt corde Non veniat mi
chi pes ſuꝑbie: et manꝰ pctõz
non moueat me Ibi ceciderũt
qui operati ſunt iniqtatẽ: expulſi ſũt
nec potuerũt ſtare. Gla patri
et filio et ſpiritui ſcõ Sicut. Añ
Expugna impugnãtes me ps
Noli emulari in xxxvi.
malignãtibꝰ: neq zela-
ueris facientes iniqtatem Quñ
tanꝙ fenũ velociter arefcẽt: et
quẽadmodũ olera herbaꝝ ci-
to decidẽt. Spera in dño et fac
bonitatem: et inhabita terraz
et paſceris in diuitijs eiꝰ Dele
ctare in dño: et dabit tibi peti
tiones cordis tui Revela dño
viã tuã: et ſpera in eo et ipe fa
ciet Et educet ũſi lumẽ iuſtici
am tuã et iudiciũ tuũ tãꝙ me
ridiẽ: ſubditꝰ eſto dño et ora eũ
Noli emulari in eo q ꝓſperat
in via ſua: in hoie facientẽ iniu
ſticias Deſine ab ira et derelí
que furorẽ noli emulari vt ma
ligneris Quñ q malignant ex
terminabunt: ſuſtinentes autẽ
dñm ipi hereditabũt terraz. Et
adhuc puſillũ et nõ erit pctor
et quires locũ eiꝰ et nõ inuenies.
Mãſueti aũt hereditabũt ter
ram: et delectabunt in multi-
tudine pacis Obſeruabit pec
catoꝛ iuſtuz: et ſtridebit ſuper
eum dentibus ſuis. Dñs autẽ
irridebit euz: quñ ꝓſpicit q
veniat dies eius Gladiuz eua
ginauerunt peccatores: inten
derunt arcum ſuuz Vt decipi
ant pauperez et inopẽz: vt tru
cident rectos corde. Gladius
eoꝝuz intret in corda ipſoꝝũ: et
arcus eoꝝum confringat Me
lius eſt modicum iuſto: ſuper
diuitias peccatoꝝ mltas Quñ
brachia pctoꝝum cõterent: cõ
firmat autẽ iuſtos dñs. Nouit
dñs dies immaculatoꝝ: et he-
reditas eoꝝum in eternũ erit.
Nõ ꝛfundent in tpe malo: et ĩ

dieb⁹ famis saturabunt: quia
pctōres peribūt Inimici vero
dñi mox vt honorificati fuerit
et exaltati: deficientes quēad
modū fum⁹ deficiēt Mutuabi
tur pctōr ⁊ nō soluet: iust⁹ aūt
miserek et tribuet. Q⁊ bñdicē
tes ei hereditabūt terrā: male
dicētes aūt ei disperibūt Hp̄
dñm gressus hois dirigek: et
viam ei⁹ volet Cum ceciderit
iust⁹ nō collidek: q⁊ dñs suppo
nit manū suā Iunior fui eteni
senui: ⁊ nō vidi iustū derelictū
nec semē ei⁹ q̄rens panē Tota
die miserek et cōmodat: et se-
mē illi⁹ in bñdictōe erit Declī
na a malo et fac bonū: et inhi
ta in sck̄m scki Q⁊ dñs amat iu
diciū et nō derelīquet sctōs su
os: ieternū cōseruabunk Inju
sti punienk: et semē ipior pe-
ribit Iusti ar hēditabūt terrā
et inhītabūt ī sck̄z scki sup eaz.
Os iusti meditabik sapiētiā:
et līgua ei⁹ loquek iudicium.
Lex dei ei⁹ in cor: de ipi⁹: ⁊ nō
supplatabūk gressꝰ ei⁹ Consi
derat pctōr iustū: et q̄rit morti
ficare eū Dñs aūt nō derelin-
quet eū ī manib⁹ ei⁹: nec dāna
bit eū cū iudicabik illi. Expe
cta dñm et custodi viā ei⁹ ⁊ ex
altabit te: vt hereditate capi-
as terrā cū perierit pctōres vi
debis Vidi ipiū superaltatū
et eleuatū sicut cedros libani
Et trāsiui et ecce nō erat: q̄si
ui eū ⁊ nō ē inuētus loc⁹ eius.
Custodi innocētiā ⁊ vide eqūta-
tez: q̄m sūt relīque hoī pacifico
Iniusti aūt disperibūt: simul
relīque impior iteribūt Salus
aūt iustorū a dño: ⁊ protector eo
rum ē in tpe tribulationis Et
adiuuabit eos dñs ⁊ liberabit
eos ⁊ eruet eos a pctōribus: ⁊
saluabit eos: q⁊ sperauerūt in
Domine ne ps. xxxvi eo
ī furore tuo arguas me:
neq; in ira tua corripias me.
Q̄m sagitte tue infixe sūt mihi
et ꝯfirmasti sup me manū tuā
Nō est sanitas in carne mea a
facie ire tue nō est pax ossibus
meis: a facie pctōrum meorū.
Q̄m iniq̄tates mee supgresse
sunt caput meū: sicut on⁹ gra
ue grauate sūt sup me Putru
erūt et corrupte sūt cicatrices
mee: a facie īsi pīētie mee Mi
ser factus sū et curuat⁹ sū vsq; ī
finē: tota die ꝯtristat⁹ īgredie
bar Quoniā lūbi mei impleti
sunt illusionib⁹: et nō est sani
tas in carne mea Affict⁹ sum
et hūliat⁹ sū nimis: rugiebā
a gemitu cordis mei. Dñe an
te oē desideriū meū: ⁊ gemit⁹
me⁹ a te nō est absc̄ōdit⁹ Cor
meū conk̄batū est in me dere-
liquit me virtus mea: ⁊ lumē ocu
lorū meor et ipm nō est mecū
Amici mei et ꝓximi mei: ad-
uersū me appropinquerūt et
steterūt. Et qui iuxta me erāt

de lõge fecerũt: ⁊ vizfaciebãt qui q̃rebãt aiam meã. Et qui inq̃rebãt mala michi locuti sũt vanitates: ⁊ dolos tota die meditabant. Ego aũt tãq̃ surd⁹ nõ audiebã: ⁊ sicut mut⁹ non aperiẽs os suũ. Et factꝰ sũ sicẽ hõ nõ audiẽs: et nõ habẽs in ore suo redargutões. Q ñ i te dñe sp̃aui: tu exaudies me dñe de⁹ meus. Q ⁊ dixi neq̃ñ super gaudeãt michi ĩimici mei: et dũ cõmouent pedes mei sup me magna locuti sũt. Q ego in flagella parat⁹ sum: ⁊ dolor me⁹ i cõspectu meo sp. Q ñ iniq̃tatẽ meã annũciabo: ⁊ cogitabo p̃ pctõ meo. I nimici aũt mei viuũt et cõfirmati sũt sup me: et mltipliati sũt q̃ oderũt me iniq̃. Q ui retribuũt mala pro bonis detrahebãt michi: q̃ñ seq̃bar bonitatẽ. Ne derelinq̃s me dñe de⁹ meus: ne discesseris a me. Intẽdei adiutoriũ meũ: dñe de⁹ salutis mee. Gla. añ. Reuela dño viã tuã. ℣. Dñe i celo mia tua. ℟. Et ℣itas tua vsq̃ ad nubes. Lectiões ⁊ respõsoria de eaũ fest. Añ lauũ. ℣. Fiat mia tua dñe sup nos. ℟. Quẽadmodũ speraum⁹ i te. Iste ℣. dr̃ añ lau. in oĩbus fer. ab hic vsq̃ ad xl. et a De⁹ oim⁹ vsq̃ ad aduen. dñi q̃ñ de feria agit̃ In laudi.

Miserere mei deus sẽs. cũdũ magnã miam ⁊ c. Añ Miserere mei de⁹. ℔s. Verba mea auribus añ. Intellige clamorẽ meũ dñe. añ. De⁹ de⁹ me⁹ ad te de luce vigilo. ℔ Ipz

Onfi. Canticũ Isaye. Exultabor tibi dñe q̃ñ iratus es michi: cõuersꝰ est furor tuꝰ et cõsolatꝰ es me. Ecce deꝰ saluator meꝰ fiducialiter agã et nõ timebo. Q r fortitudo mea et laus mea dñs: et factus est michi in salutẽ. Hauriet aq̃s in gaudio de fõtibus saluatoris et dicetis in illa die cõfitemini dño r inuocate nomẽ eiꝰ. Notas facite i populis adiuẽtiones eiꝰ: memẽtote q̃ñ excelsũ est nomẽ eiꝰ. Cãtate dño q̃ñ magnifice fecit: annũciate hec in vniuersa terra. Exulta et lauda habitatio syõ quia magnus i medio tui scũs isrl. Gla. añ. Cõuersꝰ est furor tuꝰ dñe et cõsolatꝰ es me. añ. Laudate dñm de celis. ℔s Ipz. Cp

Vigilate et orate: state in fide: viriliter agite et cõfortamini et oia vra in charitate fiãt. Hoc ca. dr̃ oĩbus fer. ad lau. a Dñe ne i ira: vsq̃ ad caput ieiunij. ⁊ a De⁹ oĩs: vsq̃ ad aduẽ. dñi q̃ñ de fer. agit̃

Splendor paterne ht̃e. Glie: de luce lucẽ p̃feres lux lucis ⁊ fons luminis: dies diẽ illuminãs. Cruscq̃ sol illabere micãs nitore ppeti imbarq̃ scrisp̃ũs: infũde nostris

sensibus ¶ Notis vocem⁹ te pa
trem: patrẽ pennis glie: pzẽz
potẽtis gfe: culpã releget lu=
bzicã. Informet act⁹ strenuos
dẽtẽ retundat iuidi: casus se
cundet aspos: donet gerendi
grãm. ¶ entẽ gubernet ⁊ re=
gat casto fideli corpe: fides ca
lore ferueat: fraudis venena
nesciat. ℭ hristusq nobis sit
cibus: potusq nr sit fides: le=
ti bibamus sobziã: ebzietatez
spũs. ¶ etus dies hic trãseat:
pudor sit vt diluculũ: fides ve
lut meridies: crepusculũ mẽs
nesciat. ℍ uroza cursus pue=
hit: auroza totus pdeat: ĩ pzẽ
totus filius: ⁊ totus in ℣bo pa
ter. ¶ eo patri sit gloria. vtz.
℟. In maturinis dñe medita=
bor in te. ℟ ℚz fuisti adiutor
me⁹. ℣ste ℟. dicit oibus feriis
ad lau. a Dñe ne ĩ ira vsq ad
xl. ⁊ a Deus oim: vsq ad ad=
uentũ dñi qñ de feria agit. qñ
Benedict⁹ deus israel. p: ℣pz
Deinde dicãtur preces feriales
hoc mõ. ℙyriel. iij. ℣pe el. iij
ℙyriel. iij. ℙr nr. Et ne nos
inducas in tentationẽ. Sz li=
bera nos a ma. ℭgo dixi dñe
miserere mei. Sana aiam meã
qz peccaui tibi. ¶õuertẽ dñe
vsquo. Et deprecabilis esto su
per seruos tuos. ℍ iat mia tua
dñe sup nos. ℚuẽadmodum
speraui⁹ in te. ℭacerdotes tui
induãtur iustitiã. Et sancti tui ex
ultent. ¶ie saluũ fac rege: ⁊.
Et exaudi nos in die qua in=
uocauerimus te. ℭaluos faci
nos tuos ⁊ ancillas tuas De⁹
me⁹ sperantes in te. ℭaluum
fac pplm tuũ dñe ⁊ bñdic he=
reditati tue. Et rege eos ⁊ ex
tolle illos vsq in eternũ. ¶omi
ne fiat pax in virtute tua. Et
abũdãtia in turrib⁹ tuis ¶ze
mus p fidelibus defũctis. Re
quiẽ eternã dõa eis dñe ⁊ lux
pperua luceat eis ℭxaudi do
mine voce meã qm clamaui ad te
Miserere mei ⁊ exaudi me. p.
Miserere mei de⁹. ¶otus ps
dicatur cũ Glia. et Sicut erat
℉inito psalmo dicat sacerdos
ℭxurge dñe adiuua nos. Et
libera nos p ppter nomẽ tuum
¶ñe de⁹ virtutũ cõuerte nos.
Et ostende faciẽ tuam ⁊ salui
erimus. ¶ñe exaudi oratiõez
meã Et clamor meus ad te ve
niat. ¶ñs vobiscũ. Et cũ spũ
tuo. ¶ze⁹. ℚrõ de dñica. Nec
memorie sequẽtes de btã ma=
ria ⁊ de oib⁹ sanctis dicantur
a purificatõe vsq ad caput ie=
iunij qñ de feria agit. De btã
maria ad matu. ã. Beata mr
⁊ innupta virgo gliosa regia
mũdi itercede p nobis ad do
minũ. ℣: Post partũ. ozõ. Fa
mulor. vel ozõ. ¶ps. s. d. De
oibus sanctis ad matu. ã. Ex
ultabunt. ℣ Mirabilis deus
ozõ Infirmitatẽ. vel ozõ ¶iz
sanctor. vel ozõ Fide. vel or
Tribue. De meõrie sequẽtes

dicãtur ab oc. pasche. ꝛ a Deꝰ
oim⁹ vsq; ad aduẽ. dñi. alias
tim qñ de feria agit. De cruce
ad matut. ẽ n. Nos aũt gliari
opoꝛtet ī cruce dñi nri ihesu xpi
℣ Dis terra adoꝛet te deus ꝛ
psallat tibi. ℟ Psalmũ dicat

Dnoi tuo. Oremus.

DEus qui sanctã crucẽ tu
am ascẽdisti ꝛ mũdi tenebꝛas
illuiasti: tu coꝛda ꝛ coꝛpa nra
illuiare dignare saluatoꝛ mũ
di. Qui viuis ꝛ regnas cũ deo

Dpatre ꝛc. Vel oratio.

PErpetua qs dñe pace cu=
stodi quos p lignũ sctẽ crucis
redimere dignat⁹ es saluatoꝛ
mundi. Qui vinis ꝛ reg. cum

Adeo patre. ꝛc. Vel oraõ.

Adesto nobis dñe deus nr
ꝛ qs sctẽ crucis letari facis ho
noꝛe eius quoq; ppetuis defẽ=
de subsidijs. Per xpm. Me
moria de sctã maria ad mat.
ãn Beata mr ꝛ innupta. vtõ.

H℣ Post ptum. Oratio.

HAmuloꝝ tuoꝝ qs domi
ne delictis ignosce vt qui tibi
placere de actibus nostris nõ
valem⁹ genitricis filij tui dei
nri inteꝛcessiõe saluemur. vꝛoꝝ

OMnipotens sempiterne
deus nos famulos tuos
dexteꝛa tue potẽtie: a cunctis
ptege periculis ꝛ gliose bea=
te marie semper virgis inter=
cessione fac nos psiti gaudere
psperitate ꝛ futura Per xpm

Memoria de oim⁹ scis ad ma
tu. ã. Exultabũt sancti in glo
ria letabũtur in cubilib⁹ suis.
℣ Mirabilis de⁹ in sancti su=
is. ℟ Et gliosus in maiestate

IRmitatẽ Oratio. sus
Inrãm qs dñe ppici⁹ respi
ce: ꝛ mala omia q iuste mere=
mur oim scoꝝ tuoꝝ inteꝛcessi
one auerte. Per do. Vel oraõ.

OMniũ sctoꝝ tuoꝝ qs dñe
inteꝛcessiõe placat⁹: ꝛ ve
niã delictoꝝ nobis tribue ꝛ re
media sempiterna cõcede. p do

UIde dñe infir= Vel oraõ.
mitates nras ꝛ inteꝛcedẽ
tib⁹ oib⁹ scis celeri nobis pie
tate succurre. Per ꝺ. Vel oꝝ

Tribue qs dñe ois sctos tu
os iugiter oꝛare, p nobis
ꝛ eos sp clemẽter exaudire di
gneris. Per do. Meõ de cru
ce ad vs ãn. Salua nos chri=
ste saluatoꝛ p virtutẽ sce cruc
q̃ saluasti petrũ ī mari miseꝛe
nobis. ℣ Dis tra. vel ã Per
signũ crucꝭ de inimicis nris libe
ra nos de⁹ nr. vl ã Adoram⁹
te xpe ꝛ bñdicim⁹ tibi qꝛ p cru
cẽ tuã redemisti mundum. ℣.
Dis ꝛ oraõ vtõ. ad mat. Meõ
de scã ma. ad vel. ã Sctã ma
ria ℣ go inteꝛcede p toto mũdo
qꝛ genuisti regẽ oꝛbis. ℣ Sctã
dei genitriꝛ. vel ã Scã dei gẽi
triꝛ ℣ go sp maria inteꝛcede p
nob⁹ ad dñm deũ nrm ℟ ps⁹ ptũ.
vel ã. In ple mr: i ptu virgo:

gaudet letare pia mater dñi. ℣. Scta dei genitrix. ozō. vt̄s ad mat. Meō. de oibus sctis. ad vē. ā Sancti dei ōes q̄ estis cōsortes supnoꝝ ciuiū intercedite p nobis. ℣. Letamini in dño. Exult. Vel ān. Oēs electi dei nostri medzamini ante deū vt vestris precibus adiuti mereamur vobis adiūgi. ℣. Letamini. Exult. Vel ā. Sāctoꝝ precib⁹ cūctoꝝ redde salutē corpis tuae xp̄e tuis famulis. ℣. Letamini. Vel ā. O q̄ gliosum est regnū in quo cum xp̄o gaudēt ōs scti amicti stolis sequūtur agnū quocunq; ierit. ℣ Letamini. Iſti duo ℣. ad meō. de oib⁹ sctis nōvarianꝫ nisi cū ℣. Letamini: ad p̄mas vē dz: tūc ad meō. de oibus sanctis dicet ℣. Exultēt iusti. Silr ad mat. q̄ ℣. Mirabilis de⁹. dz in laudib⁹: tūc ad meō. de oib⁹ sctis dicet ℣. Justoꝝ ale i ma. Ad matut. a Deus oim vsq; ad aduē. in laud. dicitur hic hymnus.

Ecce iā noctis tenuat vmbra lucis auroza rutilās chozuscat: nisib⁹ totis rogitemus oēs cūctipotētē. Ut de⁹ nr̄ mīsatus oēm pellat lāguorem: tribuat salutē donetꝫ nobis pietate patris regna poloꝝ. Q zesset hoc nobis vitas vt̄s. ℣. In matutinis Cetera vt̄s. Feria. iij. ad matutiñ. Inuitat. Jubilem⁹ deo salutari nro. ps. Venite. Hymnus.

Onsors patni luminis lux ipse lucis: et dies noctez. canēdo rūpim⁹ assiste postulātibus ut̄ fer tenebras mētiū fuga cateruas demonū: expelle somnolētiā ne pigritantes obruat⁊ ic xp̄e nobis oib⁹: indulgeas credētib⁹ vt̄ psit exozātib⁹ q̄s p̄cinētes psallim⁹ Q zesta pf pīsti. Per estatez y⁹ Q octe surgētes. ps. xxxviij Ixi custodiaz vias meas: vt non delinquā in lingua mea. Q osui oꝛi meo custodiā: cū cōsisteret pctōꝛ adūsum me Q bmutui et hūliat⁹ sū et silui a bonis: et dolor meus renouat⁹ est. Q ōcaluit coꝛ meū intra me: et in meditatione mea exardescet ignis. U ocutus sū in līgua mea: notum fac michi dñe finē meū⁊ t nūerum diex meoꝝ quis est: vt sciam q̄d desit michi⁊ ecce mēsurabiles posuisti dies meos: et substātia mea tanq̄ nichiluz ante te⁊ Verūtū vniuersa vanitas: oīs hō viuens U erūtam̄ in imagine ptrāsit hō: sed et frustra ꝓturbat⁊ hesaurizat et ignozat cui cōgregabit ea. ⁊ t nūc q̄ ē expectatio mea nōne dñs: t substātia mea apud te est⁊ b oībus iiqtatib⁹ meis erue me: oppzobriū insipienti

dediſti me O bmutui et nō ap
ui os meū qm̄ tu feciſti amouc
a me plagas tuas H fortitu=
dine manꝰ tue ego defeci i ſcre
pationibꝰ ꝓpt iniqtatē corri
puiſti hoīem. E t tabeſcere fe
ciſti ſicut araneā aiaz eiꝰ: ve=
rūtm̄ vane cōturbat oīs homo
E xaudi oronē meā dñe et dep
cationē meā: auribꝰ pcipe la=
chrymas meas O e ſileas qm̄
aduena ego ſū apud te: et pe=
regrinus ſicut ōs patres mei
B emitte michi vt refrigerer
ꝑ ſ̄q abeā: t āplꝰ nō ero ō s
E xpectās expectaui ꝛꝛꝛ
dñm: t intēdit michi E t
exaudiuit preces meas: t edu
xit me de lacu miſerie t de lu=
to fecis. A t ſtatuit ſup̄a pe=
trā pedes meos: t direxit gref
ſus meos. A t īmiſit i os meū
canticū nouū: carmē deo nro.
V idebūt multi t timebūt: et
ſpabunt in dño. B eatꝰ vir cu
ius eſt nomē dñi ſpes eius t ñ
reſpexit in vanitates t inſani
as falſas M ulta feciſti tu dñe
deus meꝰ mirabilia tua: t co=
giratiōnibus tuis non eſt q̄ ſi
milis ſit tibi. H nnūciaui t lo
cutus ſū: multiplicati ſunt ſu
per numerū. S acrificiū t ob=
lationē noluiſti: aures aūt ꝑ=
feciſti michi. O locaustū t p̄o
pctō nō poſtulaſti: tūc dixi ec
ce venio I n capite libri ſcrip
tū eſt de me vt facerē volūtatē
tuā deus meꝰ volui: t legē tu
am in medio cordis mei. H n
nūciaui iuſticiaz tuā in eccliā
magna: ecce labia mea nō ꝓ=
hibebo dñe tu ſciſti. I uſticiaz
tuā nō abſcōdi in corde meo:
veritatē tuā t ſalutare tuum
dixi. N on abſcōdi mīam tuaz
t veritatē tuā: a conſilio mul=
to. M u aūt dñe ne lōge facias
miſeratiōnes tuas a me: mia
tua t veritas tua ſp ſuſcepeſt
me. Q m̄ circūdederūt me ma
la quoꝝ nō eſt nūerus cōpre=
henderūt m̄ iniqtates mee: t ñ
potui vt viderē. M ultiplica=
ti ſūt ſup̄ capillos capitis mei:
t cor meū dereliqt me. C om=
placeat tibi dñe vt eruas me:
dñe ad adiuuādū me reſpice.
C ōfūdāt t fuereāt ſīl q̄ q̄rūt
aiaz meā: vt auferāt eā. C ōū
tantur retrorſuz et reuereant
qui volūt michi mala H erant
cōfeſti cōfuſionē ſuā: q̄ dicunt
michi euge euge E xultēt et le
tētur ſup̄ te ōs q̄rentes te: t di
cant ſp magnificet dñs q̄ dili=
gunt ſalutare tuū E go autez
mēdicus ſū t pauꝑ: dñs ſolici
tus eſt mei H diutor meꝰ et ꝓ
tector meꝰ es tu: deus meꝰ ne
tardaueris E ria Ah. Ut non
delinquā i lingua mea. ps. xl

B Eatus qui itelligit ſup
egenū et pauperē: i die
mala liberabit eū dñs O ſis cō
ſeruet eū et viuificet eū et btū

faciat eū in terra: ⁊ nō tradat eū in aiaz inimicoz eiꝰ. Dñs opē ferat illi sup lectū dolozis eiꝰ: vniūsū stratū eiꝰ versasti i infirmitate eius. Ego dixi dñe miſere mei: sana aiam meam qz peccaui tibi. Inimici mei dixerūt mala michi: qñ mozie tur ⁊ peribit nomē eiꝰ. Et si ingrediebaꝫ vt videret vana lo quebatur coz eiꝰ: cōgregauit iniqtatē sibi. Egrediebaꝫ foꝛas: ⁊ loq̄batur in idipm. Ad uersū me susurrabāt oēs inimi ci mei: aduſum me cogitabāt mala michi. Verbū iniquum cōstituerūt aduſū me: nūqd q dozmit ñ adijciet vt resurgat Etenī hō pacis mee in q̄ spa ui q̄ edebat panes meos: ma gnificauit sup me supplanta tionē. Tu aūt dñe miſere mei ⁊ resuſcita me: ⁊ retribuā eis. In hoc cognoui qñ voluisti me: qñ nō gaudebit inimicus meꝰ sup me: Me aūt ꝓpt̄ inno centiā suſcepisti: ⁊ cōfirmasti me in cōspectu tuo in eternuz. Benedictꝰ dñs deꝰ israel: a se culoꝛ i scī'm fiat fiat. ℣s. xli.

Quēadmoduz desiderat ceruus ad fontes aqua rū: ita dēsiderat aia mea ad te deus. Sitiuit aia mea ad deū fontē viuū qñ veniā ⁊ appebo añ faciem dei. Fuerūt michi lachꝛime mee panes die ac no cte dum dicit michi quotidie vbi ē deꝰ tuꝰ. Hec recoꝛdat⁹ sū ⁊ effudi i me aiaz meā: qñ trāsibo i locū tabernacli admi rabilis vsq̄ ad domū dei. In voce exultatōis ⁊ cōfessiōis so nus epulātis. Quare tristis es aia mea: ⁊ quare ꝓturbas me Spera in deo qñ adhuc cōfi tebor illi salutare vultꝰ mei ⁊ deus meꝰ Ad meipz aia mea cōturbata ē: ꝓpterea memor ero tui de tra iordanis ⁊ hermo nij: a mōte modico. Abyssus a byssū inuocat: in voce catha ractarū tuarū Omnia excelsa tua et fluctus tui: sup me trā sierūt. In die mandauit dñs miſaz suā: ⁊ nocte cāticum eiꝰ Apud me oratō deo vite mee dicam deo suſceptoꝛ meus es Quare oblitus es mei: ⁊ qua re cōtristatus incedo: dū affli git me inimicus. Dū fringū tur ossa mea exprobrauerunt michi qui tribulāt me inimici mei. Dū dicūt michi p singu los dies vbi ē deꝰ tuꝰ Quare tristis es aia mea: ⁊ q̄re cōtur bas me Spra deo qñ adhuc ꝓfitebor illi salutaꝰ vultꝰ mei ⁊ deꝰ meꝰ. Glia. ā Sana dñe aiaz meā: qz peccaui tibi. xlij.

Judica me deꝰ ⁊ discerne cām meā de gēte non sctā ab hoīe iniquo ⁊ doloso erue me. Quia tu es deꝰ fortitudo mea quare me repulisti ⁊ q̄re tristis incedo dū affligit me ī

micus. ℣ mitte lucē tuā ⁊ ve-
ritatē tuā ipa me deduxerunt
⁊ adduxerūt in montē sanctū
tuū: ⁊ in tabernacula tua. ℣ t
introibo ad altare dei: ad deū
qui letificat iuuentutē meam
℣ cōfitebor tibi in cythara de⁹
de⁹ meus: quare tristis es aīa
mea ⁊ īre cōturbas me. ℣ spe
ra in deo qm̄ adhuc cōfitebor
illi salutare vult⁹ mei ⁊ deus

DEus auri- ps. xliij. me⁹
b⁹ nostris audiuim⁹: pa
tres nr̄i annūciauerūt nobis.
Opus qđ operatus es in die-
bus eor̄: ⁊ in dieb⁹ antiquis.
Man⁹ tua gētes disperdidit
⁊ plātasti eos: afflixisti popu
los ⁊ expulisti eos: Nec enim
in gladio suo possederūt trā: ⁊
brachiū eor̄ nō saluauit eos.
℣ ed dextera tua ⁊ brachium
tuū ⁊ illuīatio vult⁹ tui: qm̄ cō
placuisti in eis. ℣ u es ip̄e rex
me⁹ ⁊ de⁹ meus: qui mādas sa
lutes iacob. ℣ n te inimcos no
stros vētilabim⁹ cornu: ⁊ i no-
mie tuo spnemus insurgētes
in nobis. Non enī i arcu meo
spabo: et gladi⁹ meus non sal
uabit me. ℣ aluasti enī nos de
affligentibus nos: et odiētes
nos confudisti. ℣ n deo lauda
bimur tota die: et in noīe tuo
confitebimur in sēcm. Nunc
aūt repulisti et cōfudisti nos:
⁊ nō egredier̄ de⁹ i ⁊uturibus
nr̄is. ℣ uertisti nos retrorsū
post īimicos nr̄os: ⁊ q̄ oderūt
nos diripiebāt sibi. ℣ edisti
nos tanq̄ oues escar: ⁊ i gēti
bus dispersisti nos. ℣ ēdidisti
pplm̄ tuū sine p̄cio: ⁊ non fuit
multitudo in cōmutatiōibus
eor̄. ℣ posuisti nos opprobriū
vicinis nr̄is: subsannationez
⁊ derisū his q̄ i circuitu nostro
sunt. ℣ posuisti nos in similitudi
nē gētib⁹: cōmotionē capitis
in pplis. ℣ ota die verecūdia
mea cōtra me est: ⁊ cōfusio fa
ciei mee cooperuit me. ℣ a voce
exprobrātis ⁊ obloquētis: a fa
cie īimici ⁊ psequntis. Hec oīa
venerūt sup nos nec obliti su
mus te: ⁊ iniq̄ nō egimus i te-
stamēto tuo. ℣ t nō recessit re
tro cor̄ nostrū: ⁊ declinasti se-
mitas nr̄as a via tua Qm̄ hu
miliasti nos in loco afflictiōis
⁊ cooperuit nos vmbra mortis.
℣ si obliti sum⁹ nomē dei nr̄i: ⁊
si expādim⁹ man⁹ nr̄as ad de
um alienū. Nonne de⁹ requ-
ret ista: ip̄e enim nouit absc̄ōdita
cordis. Qm̄ ppt̄ te mortifica-
mur tota die: estimati sum⁹ si-
cut oues occisiōis. ℣ xurge q̄
re obdormis dn̄e: exurge et ne
repellas in finē. Quare facie
tuā auerti⁹: obliuiscer̄ inopie
nr̄e ⁊ tribulatōis nr̄e. Qm̄ hūi
liata ē i pulvere aīa nr̄a: ⁊ glu
tiatus est i tra ventr̄ nr̄. ℣ xur
ge dn̄e adiuua nos: et redime
nos propt̄ nomē tuū. ℣. xliij

Eructauit cor meũ ✠bum bonũ: dico ego opa mea regi Lingua mea calam⁹ scri be: velociter scribẽtis Speciosus forma ꝓe filijs hoim: diffusa est gra in labijs tuis: propterea bñdixit te de⁹ inefnũ. Accingere gladio tuo: super femur tuũ potẽtissime. Spẽ tua et pulcritudine tua: intende, pspere ꝓcede ⁊ regna Propter ✠itatẽ et mãsuetudinem et iusticiã: et deducet te mirabiliter dext̃a tua Sagitte tue acute ppli sub te cadent: in cor da inimicor̃ regis Sedes tua deus in scz scli: virga directionis ✠ga regni tui. Dilexisti iusticiã et odisti iniqtatez: ppĕ ea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo letitie ꝑ cõsortib⁹ tuis. Mirra et gutta et cassia a vestimẽt̃ tuis a domibus eburneis ex qbus delectauerũt te filie regũ in honore tuo. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circũdata varietate. Audi filia et vide et inclina aurẽ tuã et obliuiscere pplm tuũ et domũ patris tui. Et cõcupiscet rex decorẽ tuũ: qm ipe est dns deus tu⁹ et adorabũt eũ. Et filie tyri in mũeribus vultũ tuũ: deprecabunt ōs diuites plebis Omis gloria eius filie regis ab intus in fimbrijs aureis circumamicta varietatib⁹ Adducẽt regi ✠gines post eã: proxime eius afferent tibi. Afferẽtur in leticia et exultatione adducẽt in tẽplũ regis. Pro patribus tuis nati sũt tibi filij: cõstitues eos pncipes sup oẽm terrã Memores erũt nois tui dñe: in oi generatione et gnationẽ Propterea ppli cõfitebunt tibi in eternũ: et in scz scli. Psalmus. ã. Eructauit cor meũ ✠bũ bonũ. ps. xlv

Deus noster refugiũ ⁊ virtus: adiutor in tribulatiõib⁹ q̃ inuenerũt nos nimis Propterea nõ timebim⁹ dũ turbabit terra: ⁊ transferẽt montes in cor maris. Sonuerũt ⁊ turbate sunt aque eor̃: cõturbati sunt mõtes in fortitudine eius. Fluminis impetus letificat ciuitatẽ dei: sanctificauit tabernaculũ suum altissim⁹. Deus in medio eius nõ cõmouebit: adiuuabit eã de⁹ mane diluculo. Cõturbate sunt gẽtes ⁊ inclinata sunt regna: dedit vocẽ suam mota est terra. Dns virtutum nobiscũ: susceptor noster deus iacob. Venite ⁊ videte opa dñi: q̃ posuit prodigia sup terrã Auferẽs bella vsq; ad finẽ terre: arcũ cõteret ⁊ cõfringet arma ⁊ scuta cõburet igni. Vacate ⁊ videte qm̃ ego sũ de⁹: exaltabor in gentib⁹ ⁊ exaltabor in terra. Dns virtutũ nobiscum: susceptor noster deus iacob. xlvi

Omẽs gẽtes plaudite manibus: iubilate deo in vo

re exultatõis: Q ñ excelsꝰ dominus terribilis: rex magnus sup ōẽm terrã. S ubiecit populos nobis: ⁊ gẽtes sub pedibus nr̃is. E legit nobis hereditatẽ suã: spẽm iacob quẽ dilexit. A scẽdit deꝰ in iubilo: et dñs in voce tube. P sallite deo nr̃o psallite: psallite regi nr̃o psallite Q ñ rex oĩs terre deꝰ psallite sapiẽter. R egnabit deus sup gẽtes: deꝰ sedet sup sedẽ sctãm suã P rincipes populoꝝ cõgregati sunt cũ deo abrahã: qñ dij fortes terre vehement eleuati sũt. G lia. ãn. Aduto⁊ in tribulatõibꝰ. p̃s. M Agnus dñs ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei nr̃i in mõte sctõ eiꝰ. E xultatur exultatiõe vniũse terre: mons syon latera aq̃lonis ciuitas regis magni. Deꝰ in domibꝰ eiꝰ: cũ suscipiet eã. Q ñ ecce reges terre cõgregati sũt cõuenerũt in vnũ. I psi videntes sic ãmirati sunt cõturbati sunt ꝯmoti sũt: tremor app̃hẽdit eos. I bi dolores vt parturientis: in spũ vehemẽti conteres naues tharsis. S icut audiuimus sic vidimus i ciuitate dñi virtutũ: in ciuitate dei nr̃i deus fundauit eã in eternũ. S uscepimus deꝰ miam tuã: i medio tẽpli tui. S ecũ nomẽ tuũ deꝰ sic ⁊ laus tua in fines tre: iusticia plena est dextera tua L etet mons syon ⁊exultẽt filie iude: ꝓpter iudicia tua domine. C ircũdate syon ⁊ ꝓplecimini eã: narrate in turribꝰ eiꝰ. P onite cordа vestra i virtute eius ⁊ distribuite domos eius: vt enarretis in ꝓgenie altera. Q ñ hic ẽ deꝰ deꝰ noster in eternũ ⁊ in sclm seculi: ipse reget nos in scla. p̃s. xlviij. A Udite hec oẽs gẽtes: auribus ꝑcipite oẽs q̃ habitatis orbẽ Q uiq; terrigene ⁊ filij hoĩm: sil in vnũ diues et pauꝑ. O s meũ loquet sapientiam: ⁊ meditatio cordis mei prudentiã. I nclinabo in parabolã aurẽ meã: aperiã in psalterio ꝓpositionẽ meã. Q ur timebo in die mala: iniq̃tas calcanei mei circũdabit me Q ui cõfidũt in virtute sua: ⁊ in multitudine diuitiaꝝ suaꝝ gliant F rater non redimit redimet hõ: nõ dabit deo placatõez suã E t preciũ redẽptõis aie sue: ⁊ laborabit in eternũ ⁊ viuet adhuc in finẽ. N on videbit interitũ cũ viderit sapiẽtes morientes: simul insipiẽs et stultus pibunt. E t relinquẽt alienis diuitias suas: ⁊ sepulcra eoꝝ domus illoꝝ in eternũ T abernacula eoꝝ in ꝓgenie et progenie: vocauerũt noĩa sua i trис suis H omo cũ in honore esset non intellexit: cõparatus ẽ iumẽtis insipiẽtibꝰ: et similis factus

est illis ☐ et via illoꝝ scãdalũ
ipis: et postea in ore suo cõpla
cebũt ☙ icut oues in iferno po
siti sũt: mors depascet eos ☙ et
dñabunt eoꝝ iusti in matutio
et auxiliũ eoꝝ veterascet i in-
ferno a gl̃ia coꝝ ☐ erũtamen
de⁹ redimet aiaz meã de ma-
nu inferi: cũ acceperit me ☐ e
timueris cũ diues factꝰ fuerit
homo: et cũ multiplicata fue-
rit gl̃a domꝰ eius ☐ ñ cũ inte
rierit nõ sumet oĩa: neqꝫ descẽ
det cũ eo gl̃ia eius ☐ ꝛ aĩa eiꝰ
invita ipi⁹ bñdicet: confitebit
tibi cũ bñfeceris ei. ☐ ntroibit
vsqꝫ in ꝓgenies patrũ suoꝝ: et
vsqꝫ inet nũ nõ videbit lumen.
☐ omo cũ in honore esset non
intellexit: cõparatꝰ est iumen
tis ĩsipiẽtib⁹ et similis factus
est illis ☙ lozia patri ☙ icut. ☙
Audite qui habitatis
☐ Eus (tis orbem ꝑ ꝑ. xlix
decorum dominꝰ locutus
est: et vocauit terram ☐ solis
ortu vsqꝫ ad occasũ: ex syõ spe
cies decoris ei ☐ eus manife
ste veniet: deꝰ noster ꝛ nõ silebit
☐ gnis in cõspectu eius ex ar-
descet: et in circuitu eiꝰ tempe
stas valida ☐ uocauit celum
de sursũ: ꝛ terrã discernere po
pulũ suũ ☐ õgregate illi sctõs
eius: q̃ ordinãt testamẽtũ eiꝰ
sup sacrificia. ☙ t annũciabũt
celi iustitiã eius: qñ deꝰ iudex
est ☐ udi populꝰ meus et loqr
isrl: ꝛ testificabor tibi deꝰ deꝰ
tuus ego sũ ☐ on in sacrificijs
tuis arguã te: holocausta ãũt
tua in cõspectu meo sũt sp. ☐ õ
accipiã de domo tua vitulos:
neqꝫ de gregib⁹ tuis hyrcos.
☐ ñ mee sũt oẽs fere si lugrũ
iumẽta in mõtib⁹ et boues ☐ o
gnoui oĩa volatilia celi: ꝛ pul
critudo agri mecum ẽ ☙ i esu-
riero nõ dicã tibi: meꝰ est enim
orbis terre et plenitudo eius.
☐ ũquid manducabo carnes
tauroꝝ: aut sanguinẽ hyrcoꝝ
potabo ☐ mmola deo sacrifici
um laudis: ꝛ redde altissimo vo
ta tua ☙ t ĩuoca me ĩ die tribu
lationis: et eruã te et honorifi
cabis me ☐ eccatori aũt dixit
deus: q̃re tu enarras iusticias
meas ꝛ assumis testamẽtũ me
um ꝙ os tuũ. ☙ u ꝛo odisti dis
ciplinã: ꝛ proiecisti sermones
meos retrorsũ. ☙ i videbas fu
rem currebas cũ eo: et cũ adul
teris portionẽ tuam ponebas
☐ s tuũ abũdauit malicia: et
lingua tua cõcinnabat dolos.
☙ edẽs aduersus fratrẽ tuũ lo
q̃baris: et aduersus filiuz ma-
tris tue ponebas scãdalũ: hec
fecisti et tacui ☙ xistimasti iiq̃
q ero tui similꝫ: arguã te ꝛ sta
tuã ꝓtra faciẽ tuã ☐ ntelligite
hec q̃ obliuiscimini deũ: neqñ
rapiat ꝛ nõ sit q̃ eripiat ☙ acri
ficiũ laudis honorificabit me:
et illic iter q̃ ostẽdã illi saluta

re dei. Hō dr ad noctur. iste p

Miſere mei de⁹ ſm ps. l. magnā mīam tuā. Et ſz multitudinē miserationū tua ruz: dele iniqtatē meā. Amplius laua me ab iniqtate mea: et a pctō meo mūda me. Quōm iniqtatē meā ego cognosco: t pec catū meū cōtra me est sp. Tibi soli peccaui et malū coram te feci: vt iustificeris in sermonib⁹ tuis et vincas cū iudicaris. Ecce enī in iniqtatib⁹ cōcept⁹ sum ec in peccatis cōcepit me mat mea. Ecce enī veritatē dilexisti incerta: t occulta sapiētie tue manifestasti michi. Asperges me dñe hysopo et mūdabor lauabis me: et sup niuē dealbabor. Auditui meo dabis gaudiū et leticiā: t exultabūt ossa humiliata. Auerte faciē tuaz a pctis meis: et ōs iniqtates meas dele. Cor mūdū crea in me de⁹: et spīm rectū innoua in visceribus meis. Ne proicias me a facie tua: et spīm sctm tuū ne auferas a me. Redde mihi leticiā salutaris tui: t spiritu pncipali cōfirma me. Docebo iniquos vias tuas: et impi ad te conuertent. Libera me de sanguinib⁹ deus de⁹ salutis mee et exultabit lingua mea iusticiā tuā. Dñe labia mea apies: et os meū ānunciabit laudem tuā. Quōm si voluisses sacrificiū dedissē vtiq holocaustis non delectaberis. Sacrificiū deo spīritus cōtribulatus: cor cōtritū et hūiliatū de⁹ nō despicies. Benigne fac dñe i bona volūtate tua syō: vt edificēt muri hierl. Tūc acceptabis sacrificiū iusticie oblatiōes: et holocausta tūc imponēt sup altare tuū vi

Quid gloriaris. li. tulos. ris in malicia q potēs es in iniqtate. Tota die iniusticiā cogitauit lingua tua: sicē nouacula acuta feciſti dolum. Dilexisti malicia sup benignitatē iniqtatē magis q loqi eqtatez. Dilexisti oia verba precipitatōis lingua dolosa. Propterea deus destruet te in finē: euellet te et emigrabit te de tabernacło tuo et radicē tuā de terra viuentiū. Videbunt iusti et timebūt et sup eū ridebūt t dicēt: ecce hō qui nō posuit deū adiutorē suum. Sed sperauit in mltitudine diuitiaz suaz: et preualuit in vanitate sua. Ego aūt sicē oliua fructifera i domo dei: speraui in mia dei in eternū et in setz seculi. Cōfitebor tibi i setz qz feciſti: et expectabo nomē tuum qm bonū est in cōspectu sctōz. Gloria. añ. Deus deoz dñs locut⁹ est. ℣. Immola deo sacrificiū laudis. ℟. Et redde altissimo vota tua. ãte lau. ℣. Fiat mia tua dñe. In lau. ā. Scōm magnā miaz tuā miserere mei. ps. Miserere. ps. Judica mē de⁹

i. Salutare vultus mei ⁊ deꝰ meus. añ. Ad te de luce vigilo ps. Deꝰ deꝰ meꝰ. Cãticũ.

Ego dixi in dimidio dieꝝ meoꝝ: vadaz ad portas inferi. Quesiui residuũ ãnoꝝ meoꝝ: dixi nõ videbo dñm deũ in terra viuẽtiũ. Non aspiciã hoiez vltra: ⁊ habitatorẽ quietis. Generatio mea ablata est ⁊ conuoluta est a me: quasi tabernaculũ pastoꝝ. Precisa ẽ velut a texẽte vita mea: dũ adhuc ordirer succidit me. De mãe vsq; ad vesperã finies me sperabã vsq; ad mane ꝙsi leo sic contriuit oĩa ossa mea. De mane vsq; ad vesperam finies me: sicut pullus hyrundinis sic clamabo meditabor vt columba. Attenuati sunt oculi mei: suspicientes i excelso. Domine vim patior: respõde pro me: qd dicã aut qd rñdebit mihi cũ ipe fecerit. Recogitabo oẽs annos meos: in amaritudie aie mee Dñe si sic viuitur ⁊ in talibꝰ vita spũs mei: corripies me ⁊ viuificabis me. ecce in pace amaritudo mea amarissima. Tu autẽ eruisti aiam meã vt ñ periret: piecisti post tergũ tuũ oĩa pecta mea Quia nõ infernꝰ cõfitebitur tibi neq; mors laudabit te: nõ expectabũt q descẽdunt in lacũ veritatẽ tuam. Viuens viuens ipe cõfitebit tibi: sicut et ego hodie pr filijs notã faciet veritatẽ tuã. Deꝰ saluũ me fac ⁊ psalmos nostros cãtabimꝰ cũcti/ diebꝰ vite nre i domo dñi Glia patri ãn. Cũctis diebꝰ vite nre saluos fac nos dñe. ã In excelsis laudate deũ. ps. Laudate. cõ. Vigilate. hyꝝ.

Ales diei nũcius: lucẽ pre pinquã pcinit: nos excitatoꝝ mẽtiũ: iã xps ad vitã vocat Huferte clamat lectulos: egros sopore desides: castiq; recti ac sobrij: vigilate iã sũ prximꝰ. Iesũ ciamꝰ vocibꝰ: flentes pcantes sobrie: untẽra supplicatio: dormire coꝝ mũdum vetat Su xpe sõnũ discute: tu rũpe noctis vincula: tu solue peccatũ vetus: nouũq; lumẽ ingere Deo pri sit gria. ℣. In matutinis dñe. Cap. Vigilate ⁊c Peretatẽ hymꝰ. Ecce iã noctis. ℣. In matutinis dñe. añ Erexit dñs nobis cornu salutis in domo dauid pueri sui. ps. Benedictus Precesvtã in secũda feria Oratio vt decet Lectavrsupra Feria iij. mutatorium In manu tua dñe Oẽs fines terre. ps. Venite. Hymꝰ

Rerum creatoꝝ optime: rectoraq; nr aspice: nos a quiete noxia mersos sopore libera. Expe scrẽ poscimus ignosce tu crimĩbus ad confitendũ surgimꝰ: mozaq; noctis rũpimꝰ. Mẽtes manusq;

tollim⁹ ꝓpheta sicut nouim⁹ nobis gerẽdũ ꝓcipit paul⁹ q̃ gestis cẽsuit Uides malũ q̃ gessim⁹ occulta nra pãdimus ꝓces gemẽtes fundimus: dimitte q̃ peccauim⁹. Q fapr

Dixit insipi ps.liij. ens i corde suo: nõ est deus Corrupti sũt t abominabiles facti sũt i iniquitatib⁹: nõ est q̃ faciat bonũ. O e⁹ de celo ꝓspexit sup filios hoim: vt videat si est intelligẽs aut requrẽs deum. O ẽs declinauerũt simul inutiles facti sũt: nõ est qui faciat bonũ: nõ est vsq̃ ad vnuz. Q õne scient õs q̃ operant iniq̃tatẽ: qui deuorãt plebẽ meã sicut escã panis. O eũ nõ inuocauerũt: illic trepidauerũt timore vbi nõ erat timor. Q ñ deus dissipauit ossa eorũ q̃ hoibus placent cõfusi sũt qñ de⁹ spreuit eos. Q tis dabit ex syõ salutare isrl cũ conuerterit dñs captiuitatem plebis sue: exultabit iacob et letabit isrl. Ron dicit ad nocturn. iste ps. ps. liij.

DEus in noie tuo saluum me fac: et in ꝟtute tua iudica me. O eus exaudi orõnez meã: auribus ꝓcipe ꝟba oris me. Q ñ alieni insurrexerunt aduersũ me t fortes q̃sierunt aiaz meã: t nõ ꝓposuerũt deũ ante cõspectũ suũ. Ecce enim de⁹ adiuuat me: et dñs susceptor est aie mee Auerte mala inimicis meis: t in ꝟritate tua disperde illos. U lũtarie sacrificabo tibi: t cõfitebor noi tuo qñ bonũ est. Q ñ ex oi tribulatione eripuisti me: t sup inimicos meos despexit ocul⁹ me⁹ ps.liij

EXaudi de⁹ orõnẽ meã et ne despexeris deꝑcationez meã: intẽde mihi t exaudi me. Cõtristatus sũ in exercitatiõe mea: t cõturbat⁹ sum a voce inimici t a tribulatõe peccatoris. Q ñ declinauerũt in me iniq̃tates: t in ira molesti erãt mihi. Cor meũ cõturbatũ est in me: t formido mortis cecidit sup me. Timor t tremor venerũt sup me: t ꝓtexerũt me tenebre. Et dixi q̃s dabit mihi pẽnas sicut colũbe: t volabo t requiescã. Ecce elõgaui fugiẽs: et mansi in solitudine. Expectabã eũ q̃ saluũ me fecit: a pusillanimitate spũs t tẽpestate. Precipita dñe t diuide lingual eor: qñ vidi iniq̃tatẽ et cõtradictionẽ in citate. Die ac nocte circũdabit eã sup muros eius iniq̃tas: t labor in medio eius et iniusticia. Et nõ defecit de plateis ei⁹: vsura t dol⁹. Q ñ si inimicus meus maledixisset mihi: sustinuissẽ vtiq̃. Et si is q̃ oderat ñ sup me magn̄a locutus fuisset: abscõdissem me forsitã ab eo. Tu vero hõ vnanimis: dux me⁹ et notus me⁹.

Qui simul mecū dulces capi-
ebas cibos: i domo dei ābula
uim⁹cū ?sensu Ueniat mors
sup illos: t descēdāt i infernū
viuentes O ñ neqtie i habita
culis eoꝝ: in medio eoꝝ Ago
sūt ad dñm clamaui: tdñs sal
uauit me. U espere t mane et
meridie narrabo t ānūciabo
et exaudiet vocē meā. Redi
met i pace aīam meā: ab his q
appꝛopiquāt michi qñ inter
multos erāt mecū. Exaudiet
de⁹ t humiliabit illos: q est añ
secula O on enī est illis cōmu
tatio t nō timuerūt deū: extē-
dit manū suā i retribūcdo O ō
tamīnauerūt testamētū eius:
diuisi sunt ab ira vult⁹ eius: t
appꝛopiquauit coꝛ illi⁹ M ol
liti sūt ſmones ei⁹ sup oleū: et
ipsi sūt iacula I acta sup dñm
curā tuā t ipe te enutriet: tnō
dabit i eknū fluctuationez iu-
stoꝝ U vero de⁹ deduces eos:
in puteū iteritus U iri sangui
nū t dolosi nō dimidiabūt di
es suos: ego aūt spabo i te dñe
Glia. añ. Auertet dñs captī-
uitatē plebis sue. ꝑs. lv
M Iſere mei de⁹ qñ cōcul
cauit me hō: tota die ipugnās
tribulauit me. O ōculcauerūt
me īmici mei tota die qñ mlt
i bellantes aduersū me. b
altitudīe dici timebo: ego vo
inte sperabo I n deo laudabo
sermones meos: i deo speraui
nō timebo qd faciat michi ca-
ro. Tota die Xba mea execra
bantur: aduersū me oēs cogi
tationes eoꝝ i malū. Inhabi
tabūt t abscōdent: ipsi calca-
neū meū obseruabūt Sicut su
stinuerūt aīam meā: p nichi-
lo saluos facies illos: i ira po
pulos cōfriges O eus vitā me
am ānunciaui tibi: posuisti la
chꝛymas meas i cōspectu tuo
Sicut t in ꝓmissione tua: tūc
cōuertent inimici mei retroꝛ-
sum In quacūqꝝ die inuocaue
ro te: ecce cognoui qñ de⁹ me
us es. In deo laudabo Xbum
in dño laudabo sermonē i deo
speraui: nō timebo quid faci-
at michi hō, In me sunt deus
vota tua: que reddā laudatio
tibi O ñ eripuisti aīaꝝ
meā de moꝛte et pedes meos
de lapsu: vt placeā coꝛam deo
in lumine viuentium. ꝑs. lvi.
M Iſerere mei deus mise-
rere mei: qñ in te confi-
dit aīa mea t i vmbꝛa alarū
tuarum sperabo: donec ptran
seat iniqtas. O lamabo ad de
um altissimū: deū qui benefe-
cit michi M isit de celo et libe-
rauit me: dedit in oppꝛobꝛiuꝝ
cōculcantes me M isit de⁹ mi
sericoꝛdiā suā t Xitatem suā: et
eripuit aīaꝝ meā de medio ca
tuloꝝ leonū dormiui cōturba
tus H ilij hoiꝝ dentes eoꝝ arma
et sagitte: t lingua eoꝝ gladi⁹

acut⁹ Exaltare sup celos de⁹: et i oẽm terrã glia tua Laqz parauerũt pedib⁹ meis: et incuruauerũt aiaz meã Fodert añ faciẽ meã foueã: et incidert in eã. Paratũ coz meũ de⁹ paratũ coz meũ: cãtabo et psalmũ dicã Exurge glia mea exurge psalteriũ et cythara: exurgam diluculo Cõfiteboz tibi i pplis dñe: et psalmũ dicã gentibus. Qm magnificata ẽ vsqz ad celos mia tua: et vsqz ad nubes vitas tua Exaltare sup celos de⁹: et sup oẽm terrã glia tua. Glia. añ Qm in te cõfidit aia

Siverevtiqz ps. lvij mea iustitiã loqmi: recte iudicate filij hoim Etenim i corde iniquitates opamini in tra iusticias man⁹ vre cõcinãt Alienati sũt pctõres a vulua: errauerũt ab vtero locuti sũt falsa Furoz illis sm similitudinez serpẽtis: sicut aspidis surde et obturãtis aures suas Que nõ exaudiet vocẽ incãtantiũ: et venefici icantãtis sapiẽter. Deus cõteret dẽtes eoz i oze ipoz: molas leonũ cõfringet dñs Ad nichilũ deueniẽt tãqz aqua decurrẽs: intẽdit arcum suũ donec infirmẽtur. Sicut cera que fluit auferenk: supcecidit ignis et nõ viderũt solẽ Priusqz intelligerẽt spine vt feranũ sicut viuẽtes sic i ira absorbet eos. Letabit⁹ iust⁹ cũ viderit vindictã: man⁹ sua lauabit in sanguie pctõris. Et dicet hõ si vtiqz ẽ fruct⁹ iusto: vtiqz est de⁹ iudicãs eos in tra. ps:

Eripe me de inimi= lvij cis meis de⁹ meus: et ab insurgẽtibus in me libera me Eripe me de opantib⁹ iniqta tem: et de viris sanguinũ salua me. Quz ecce ceperũt aiaz meã irruerũt in me fortes. Neqz iniquitas mea neqz pctm meuz dñe: sine iniqtate cucurri et direxi. Exurge i occursũ meũ et vide: et tu dñe de⁹ virtutũ de⁹ isrl Intẽde ad visitãdas oẽs gẽtes: nõ miſearis oĩbus qui opank iniqtatẽ Conuertenk ad vesperã et famẽ patiẽtur vt canes: et circuibũt ciuitatẽ Ecce loqnk in oze suo et gladi⁹ i labijs eoz: qm dns audiuit Et tu dñe deridebis eos: et ad nichilũ deduces oẽs gẽtes Fortitudinẽ meã ad te custodiã: quia de⁹ susceptoz me⁹ de⁹ me⁹ misericordia ei⁹ pueniet me. Deus ostẽdit michi sup inimicos meos: ne occidas eos neqm obliuiscãk pli mei. Dispge illos i vtute tua: et depone eos ptector me⁹ dñe Delictũ oris eoz sermõez labioz ipoz: et cõprehẽdãtur i superbia sua. Et de execratõe et mẽdacio: anũciabũk i cõsũmatiõe In ira cõsũmatõis et non erunt: et sciẽt quia deus dominabit iacob et finium terre.

Q uertent ad vesperā et fa-
mē patientur vt canes: r circu
ibūt ciuitatē I psi dispgentur
ad māducādū: si vero nō fue-
rint saturati r murmurabunt
E go aūt cātabo fortitudinez
tuā: r exaltabo mane miaz tu
am Q r factꝰ es susceptor meꝰ
et refugiū meū: in die tribula
tionis mee H diutor meꝰ tibi
psallā: qz deꝰ susceptor meus
es deꝰ meꝰ mia mea. G lia. añ
Juste iudicate filij hoiz. p. lix
D Eus repulisti nos et de-
struxisti nos: iratus es r
misertꝰ es nobis. Q ōmouisti
terrā r cōturbasti eā: sana con-
tritiones eiꝰ qz cōmota est. O stē
disti pl'o tuo dura: potasti nos
vino cōpūctionis D edisti me
tuētibus te significationē: vt
fugiāt a facie arcꝰ U t liberen
tur dilecti tui: saluū fac dexte
tua r exaudi me: D eus locutꝰ
est in scō suo: lętaboz r ptiboz
sichimā et cōuallem taberna
culoꝝ metiboz. M eꝰ est ga
laad r meꝰ est manasses: r ef-
fraim fortitudo capitis mei.
I uda rex meꝰ moab olla spei
mee. I n idumeā extendā cal
ciamētū meū michi alienige-
ne subditi sūt. Q uis deducet
me in ciuitatez munitā: q̄s de
cet me vsz ī idumeā N ōne tu
deꝰ q̄ repulisti nos: et nō egre
dieris deꝰ in x̄turibꝰ nr̄is O a
nobis auxiliū de tribulatiōe:
et vana salus hoīs I n deo faci
emus x̄ virtutē: et ipe ad nichilū
deducet tribulātes nos. ℣ps. lx
E x audi deꝰ dep̄cationem
meam: intende oratioui
mee H finibus terre ad te cla
maui dū anxiaretur coz meū:
in petra exaltasti me D eduxi
sti me qz factꝰ es spes mea tur
ris fortitudinis a facie īimici
I nhabitabo in tabernaculo
tuo ī scla: ptegar ī velamēto
alaꝝ tuarū. ℣. ñ tu deꝰ meꝰ ex
audisti oratꝰ meā: dedisti hēdi
tatē timētibꝰ nomē tuū. D ies
sup dies regis adiicies: ānos
eius vsq; in diē generationis
r gñatōis. P ermanet ī eternū
in cōspectu dei: miam r x̄itatē
eiꝰ q̄ requret S ic psalmū dicaz
nomi tuo in scla scli: vt reddaz
vota mea de die in diē. G lia. ā
Da nobis dñe auxiliū de tri-
P Onne (bulatōe. ℣ps. lxi
deo subiecta erit aīa mea
ab ipō ei salutare meū. P am
et ipe deꝰ meus et salutar meꝰ
us: susceptor meꝰ r nō moue-
boz āplius. Q uousq; irruitis
in hoiez: interficitis vniuersi
vos tanq̄ parieti inclinato et
macerie depulse. U erūtn̄ p̄ci
um meū cogitauerūt repelle-
re: cucurri in siti oze suo bn̄di-
cebant: r eoꝝ de suo maledice-
bāt U erūtn̄ deo subiecta esto
aīa mea qm̄ ab ipso patientia
mea Q z ipe deꝰ meꝰ r saluatoꝝ

meus: adiutor me⁹ nõ emigra
bo In deo salutare meũ ⁊ gl'a
mea: de⁹ auxilij mei ⁊ spes mã
in deo est. Sperate i eo oĩs cõ
gregatio ppli: effũdite coram
illo corda vra: de⁹ adiutor nr
in eternũ Uerũtñ vani filij ho
minũ mendaces filij hoĩm in
stateris: vt decipiãt ipi de vai
tate in idipm Nolite sperare in
iniqtate ⁊ rapinas nolite cõcu
piscere: diuitie si affluant no
lite cor apponere Semel locu
tus est de⁹ duo hec audiui qa
potestas dei est ⁊ tibi dñe mia
qr tu reddes vnicuiq; iuxta o=

OE⁹ de⁹ ps. lxij pera sua.
meus: ad te de luce vigi
lo Sitiuit in te aia mea: q̃m l'
tipliciter tibi caro mea In ter
ra deserta inuia ⁊ inaqsa sic in
sancto apparui tibi: vt viderẽ
virtutẽ tuã ⁊ gloriã tuã. Qñ
melior est mia tua supvitas la
bia mea laudabũt te. Sic bñ=
dicã te in vita mea: ⁊ i noĩe tuo
leuabo manꝰ meas Sicut adi
pe ⁊ piguedĩe repleat aia mã
et labijs exultatiõis laudabit
os meũ Sic memor fui tui su=
per stratũ meũ: ĩ maturis me=
ditabor in te qr fuisti adiutor
meus Et in velamẽto alaꝝ tu
arũ exultabo adhesit aia mea
post te: me suscepit dextra tua
Ipsi vo in vanũ q̃sierũt aiaꝫ
meã introibũt in ĩferiora tre:
tradent i manꝰ gladij partes
vulpiũ erũt. Rex vero letabit
in deo laudabũtur õs qui iu=
rant in eo: qr obstructũ est os
loquẽtiũ iniqua. ps. lxij.
Exaudi deus oronẽ meã
cũ depc or: a timore inimici eri
pe aiam meã Protexisti me a
conuẽtu malignãtiũ: a multi
tudine opantiũ iniqtatẽ. Qr
exacuerũt vt gladiuꝫ linguas
suas: intẽderũt arcũ rez ama
ram: vt sagitẽt in occultis im
maculatũ Subito sagitabunt
eũ et nõ timebũt: firmauerunt
sibi sermonẽ nequã Narraue
runt vt abscõderẽt laqos: di=
xerũt qs videbit eos Scrutati
sũt iniqtates: defecerũt scru=
tantes scrutinio. Accedet hõ
ad cor altũ: ⁊ exaltabit deus.
Sagitte puuloꝝ facte sũt pla
ge eoꝝ: et infirmate sũt cõtra
eos lingue eoꝝ Cõturbati sũt
õs q̃ videbãt eos: ⁊ timuit oĩs
homo. Et annũciauerũt opa
dei: ⁊ facta eiꝰ intellexerũt Le
tabitur iustus in dño: ⁊ spera=
bit in eo⁹ laudabunt õs recti
corde Glia. ps. A timore ini=
mici eripe dñe aiam meã Non
dicit ad noc. iste ps. ds. lxiiij.
Te decet hymnꝰ de⁹ i syõ:
et tibi reddetur votuꝫ in
hierlm. Exaudi oronem meã
ad te oĩs caro veniet Uerba ĩi
quoꝝ ñ pualuerũt super nos: ⁊
impietatibꝰ nr̃is tu propicia=
beris Beatꝰ quẽ elegisti ⁊ assũ

ſi ſti: inhabitabit in atriis tuis
Replebimur in bonis domus tue
ſanctum eſt templum tuum mirabile
in equitate. Exaudi nos deus ſa
lutaris nr̃ ſpes oim finiũ tre:
et in mari longe. Qui parans mõ
tes in virtute tua: accinctus potẽ
tia q̃ cõturbas profundum maris
ſonum fluctuum eius. Turbabunt
gẽtes et timebũt q̃ habitant termi
nos a ſignis tuis: exitus ma=
tutini et veſpe delectabis. Qui
viſitaſti terrã et inebriaſti eam:
multiplicaſti locupletare eam
Flumẽ dei repletum eſt aq̃s: pa
ſti cibũ illorũ qm̃ ita eſt ꝓpara
tio eius. Rigans ſulcos eius inebriãs ml̃
tiplica genimina eius: in ſtillici
diis eius letabit germinãs Benedi
dices corone ãni benignitatis
tue: et campi tui replebũtur vber
tate. Pinguescẽt ſpeciosa de
ſerti: et exultatõe colles accin
genit. Indutiſt arietes ouium et
valles abũdabũt frumẽto cla
mabũt etei hymnum dicẽt.

Iubilate deo oīs terra: pſal
mum dicite nomi eius: date glozia
laudi eius. Dicite deo q̃ terri
bilia ſunt opa tua dñe: in mlti=
tudie virtutis tue mẽtient tibi
inimici tui. Omis terra adozet
te et pſallat tibi: pſalmum dicat
nomi tuo. Venite et videte opa
dei: terribilis in cõſiliis ſuper
filios hoim. Qui cõuertit ma
re in aridã: in fluie pertrãſibũt
pede. ibi letabimur in ipso.
Qui dñat in virtute ſua in eter=
nũ: oculi eius ſup gẽtes reſpici=
unt q̃ exaſperãt nõ exaltentur
in ſemetipſis. Benedicite gentes
deum nr̃m: et auditã facite vocẽ
laudis eius. Qui poſuit animã
meã ad vitã: et nõ dedit in com
motiõem pedes meos. Quoniam ꝓ
baſti nos deus: igne nos exami
naſti ſicut examinat argentum
Induxiſti nos in laqueum: poſui
ſti tribulatiões in dorſo noſtro
ipoſuiſti homines ſup capita no
ſtra Transiuim⁹ ignem et aquã
et eduxiſti nos in refrigerium
Introibo in domũ tuã in holocau
ſtis: reddã tibi vota mea q̃ di
ſtinxerũt labia mea. Et locu
tum est os meum: in tribulatõe mea.
Holocausta medullata offeram
tibi cum incẽſo arietum: offerã ti=
bi boues cum hyrcis. Venite au
dite et narrabo oēs q̃ timetis deum
quãta fecit aie mee. Ad ipm
ore mo clamaui: et exaltaui ſub
lingua mea. Iniquitatem ſi aſpe
xi in corde meo: nõ exaudiet do
min⁹. Propterea exaudiuit
de⁹: et attẽdit voci deprecatõnis
mee Benedict⁹ de⁹ q̃ nõ amouit
oratiõem meã et miam ſuã a me.

Hõ dñ ad noc. iſte ps. ps. lxvi

Deus miſeat nobis et benedi=
cat nobis: illuſtret vultum
ſuum ſup nos et miſeat nobis. Ut
cognoſcam⁹ in tra viã tuã: in
oib⁹ gentib⁹ ſalutare tuum. Con=
fiteant tibi ppli de⁹: cõfiteant

tibi ppli ōs. Letent⁊ exłtēt gētes qm iudicas pplos i eq= tate:⁊ gētes in tra dirigis. Cō fiteant tibi ppli deꝰ: cōfiteant tibi ppli ōs terra dedit fructū suū. Benedicat nos deꝰ deꝰ nr: benedicat nos deꝰ:⁊ metuant eū ōs fines terre. ps. lxvii.

Exurgat deꝰ⁊ dissipēt⁊ inimici eiꝰ:⁊ fugiāt q̄ odeꝝ rūt eū a facie eius. Sicut deficit fumꝰ deficiāt: sicut fluit cera a facie ignis: sic pereāt peccatores a facie dei. Et iusti epulent⁊ exultēt i cōspectu dī⁊ delectent⁊ in letitia. Cātate deo psalmū dicite nōi eiꝰ: iter facite ei q̄ ascēdit sup occasuꝫ dñs nomē illi. Exultate in cōspectu eiꝰ turbabūtur a facie eius patris orphanoꝝ⁊ iudicis viduarū. Deꝰ in loco sācto suo: deꝰ q̄ inhītare facit vnius moris i domo. Qui eduxit vinctos i fortitudie: sil⁊ reos q̄ exasperāt q̄ hītant i sepulchris. Deꝰ cū egrederēris in cōspectu ppli tui: cū pgrāsil⁊ res i deserto. Terra mota est etei celi distillauerūt a facie dei synai: a facie dei israel. Pluuiā voluntariā segregabis deꝰ hereditati tue:⁊ infirmata est. tu vo pfecisti eā. Bestia tua habitabūt in ea: parasti i dulcedie tua paupi deus. Dñs dabit verbū euāgelizantibꝰ: virtute mlta Rex virtutū dilecti dilecti: et speciei domꝰ diuidere spolia. Si dormiatis int medios cleros pēne colūbe deargētate:⁊ posterioza dorsi eiꝰ in pallore auri. Dū discernit celestis reges super eā niue dealbabūt i selmon: mōs dei mōs pinguis. Mōs coagulatꝰ mōs pinguis vt q̄d suspicamini mōtes coagulatos. Mōs i quo bñplacitū est deo hītare i eo: etenī dñs hītabit in finē. Currꝰ dei decē milibꝰ multiplex milia letantiū: dñs i eis in synai i sancto. Ascēdisti in altū cepisti captiuitatē: accepisti dona i hoībꝰ. Etenī nō credētes: inhītare dñm deū. Benedictꝰ dñs die q̄tidie: prosperiter faciet nobis deꝰ salutariū nroꝝ. Deus noster deꝰ saluos faciēdi⁊ dñi domini exitꝰ mortis. Verūtamen deꝰ confringet capita inimicoꝝū suoꝝ: verticē capilli pambulantiū i delictis suis. Dixit dominꝰ ex basan: conuertā conuertā i profundū maris. Ut intingat pes tuus in sanguine: lingua canū tuoꝝ ex inimicis ab ipo. Viderunt ingressus tuos deus: ingressus dei mei regis mei qui est in sancto. Preuenerūt principes cōiūcti psallētibus in medio iuuēculaꝝ tympanistriaꝝ. In ecclīs bñdicite dō domīo de fontibꝰ israel. Ibi beniamin adolescentulꝰ: in mentis excessu. Principes iuda

duces eoꝝ: ꝓncipes zabulon ꝛ ꝓncipes neptalim. Mãda deꝰ virtuti tue cõfirma deꝰ hoc qđ operatus es in nobis. Hẽplo tuo in hierl̃z: tibi offerẽt reges munera. Increpa feras arundinis cõgregatio taurorꝫ ꝛ vaccas ppl̃orꝫ vt exeludant eos q̃ ꝓbati sunt argẽto. Dissipa gẽtes q̃ bella volũt: venient legati ex egypto: ethyopia ꝓcurrat manus eius deo. Regna terre cantate deo: psallite domio. Psallite deo q̃ ascendit super celũ celi ad orientẽ. Ecce dabit voci sue vocẽ virtutis: date gloriã deo sup israel magnificentia eiꝰ ꝛ virtus eiꝰ in nubibus. Mirabilis deꝰ in sanctis suis deus israel: ipe dabit virtutez ꝛ fortitudinẽ plebi sue bñdictꝰ deꝰ. Glia. Ãn. In ecclesijs benedicite dño. ℣. Deꝰ vitã meã ãnũciaui tibi. ℟. Posuisti lachrymas meas i cõspectu tuo. Ante laudes. ℣. Fiat mia vtꝫ in lau. ã. Amplius lava me deꝰ ab iniustitia mea. ꝑs. Miserere. ãn. Te decet hymnus deꝰ in syon. ꝑs. Ꝑm. ãn. Labia mea laudabunt te in vita mea deꝰ me. ꝑs. Deus deus.

Exultauit coꝛ meũ i dño: ꝛ exaltatũ est cornu meũ in deo meo. Dilatatum est os meũ sup inimicos meos: qz letata sũ in salutari tuo. Nõ est sanctꝰ vt est dñs neqꝫ enĩ ẽ alius extra te: ꝛ nõ ẽ fortis sicut deus noster. Nolite multiplicare loqui: sublimia gliantes. Recedãt vetera de oreveſtro: qz deꝰ sciarũ dñs ẽ: ꝛ ipi ꝓparantur cogitatões. Hic fortiũ supatꝰ est: ꝛ infirmi accincti sunt robore. Repleti priꝰ ꝓpanib⁹ se locauerũt: ꝛ famelici saturati sũt. Donec sterilis peperit plurimos: ꝛ q̃ mltos habebat filios infirmata est. Dominꝰ mortificat ꝛ viuificat: deducit ad iferos ꝛ reducit. Dominꝰ pauperẽ facit ꝛ ditat: humiliat ꝛ subleuat. Suscitans de puluere egenũ: ꝛ de sterchore erigẽs pauperẽ. Ut sedeat cũ ꝓncipib⁹: ꝛ solioũ glie teneat. Dni enĩ sunt cardines tre ꝛ posuit sup eos orbẽ. Pedes sanctorũ suoꝝ seruabit et ipi in tenebris cõticescẽt: qz nõ in fortitudĩe sua roborabit vir. Dñm formidabũt aduersarij ei⁹: ꝛ sup ipsos in celis tõabit. Dñs iudicabit fines tre ꝛ dabit ꝑiũ regi suo: ꝛ sublimabit cornu xpi sui. Glia. ã. Dominꝰ iudicabit fines terre. ãn. Celi celorũ laudate dñm. ꝑs. Laudate dominũ. Ca. Vigilate. hyᵐ.

Nox et tenebre et nubila cõfusa mundi ꝛ turbida lux intrat albescit polꝰ: xpus venit discedite. Quo aligo terre scindit: percusso solis spiculo: rebusqꝫ iam color redit vultu ni

tentis sideri. Te xpe solū nouimus: te mēte pura ⁊ simplici flēdo canēdo q̄s intēde nostris sensib⁹. Fūt multa fusci illita: q̄ luce purgenf tua: tu lux eoy sideris vultu sereno illumia. Deo patri. ℣. In maturinis. Lāu. Vigilate. Per eſtatē. hy⁹ Ecce iā. ℣. In maturinis. ān. Salutē ex īimicis nostris ⁊ de manu oim q̄ nos oderūt libera nos dñe. ps. B⁹ Preces vtr̄. orō vt dz. Cf. v. ad mat. inuita Adoremus dñm Qm ipe fecit nos. ps Ac

Nite exultem⁹. hymnus Ox atra rerum cōtegit terre colores oim nos cōfitentes poscim⁹ te iuste iudex corde diū. Ut auferas piacula: sordesq̄ mentis abluas: doneſq̄ xpe grām vt arceanf crimina Mens ecce torpet īpia: quaz culpa mordet noxia: obscura gestit tollere: ⁊ te redēptor q̄rere. Repelle tu caligīē itrisecus q̄ maxime vt in btō gaudeat se collocari lumine. Dre sta pf. Per eſtatē. hy⁹ Nocte surgētes. Sup noc. ps. lxviii.

Aluū me fac de⁹ qm̄ intrauerūt aque: vsq̄ ad aiam meā In fixus sū in limo pfūdi: ⁊ nō est substātia. Veni in altitudines maris: ⁊ tēpestas demersit me. Laboraui clamans rauce facte sunt fauces mee: defecerūt oculi mei dum spero in deū meū Multiplicati sūt sup capillos capitis mei q̄ oderūt me gratis. Cōfortati sūt q̄ persecuti sūt me inimici mei inuste: q̄ nō rapui tunc exoluebā. Deus tu scis īsipiētiā meā: ⁊ delicta mea a te nō sunt abscōdita. Nō erubescāt in me q̄ expectāt te domie: domine virtutū. Non cōfundantur sup me: q̄ querūt te de⁹ isrl. Qm̄ ppter te sustinui opprobriū: operuit cōfusio faciē meā. Extraneus factus sū fratribus meis: ⁊ pegrinus filijs matris mee. Qm̄ zelus dom⁹ tue comedit me: ⁊ opprobria exprobrantiū tibi ceciderūt sup me Et operui in ieiunio aiam meā ⁊ factū est in opprobriū mihi. Et posui vestimētū meū cilicio: ⁊ factus sū illis in pabolā Adūsū me loq̄bantur q̄ sedebāt in porta: ⁊ i me psallebāt q̄ bibebāt vinū. Ego vero orōez meaz ad te dñe: tps bñplaciti de⁹ In multitudie mie tue exaudi me: in veritate saluti tue Eripe me de luto vt nō infingar: libera me ab his q̄ oderūt me. ⁊ de pfūdis aquarū. Non me demergat tēpestas aque: neq̄ absorbeat me pfundum neq̄ vrgeat sup me puteus os suū. Exaudi me dñe qm̄ benigna ē mia tua: fm multitudinē miserationū tuaz respice in

me. Et ne auertas faciē tuā a puero tuo: qm tribulor veloci ter exaudi me. Intēde anime mee et libera eā: ppt inimicos meos etipe me. Tu scis ipro periū meū et cōfusionē meam: et reuerētiā meā. In cōspectu tuo sunt ōs q tribulāt me: im properiū expectauit cor meū et miseriā. Et sustinui qui simul contristaret et non fuit: et q cō solaret et non inueni. Et dede rūt i escā meā fel: et in situ mea potauerūt me aceto. Fiat mē sa eor corā ipis in laqueū: et in retributiōes et in scādalū. Obscurent oculi eor ne videant: et dorsū eor sp incurua. Effunde sup eos irā tuā: et furor ire tue cōprehēdat eos. Fiat habitatio eor deserta: et i tabernaculis eor non sit q inhabitet. Quoniam quē tu percussisti persecutisē et sup dolorē vulnerū meorum addiderūt. Appone iniquitatē sup iniquitatē eor: et nō intrent in iusticiā tuā. Deleant de libro viuētiū: et cū iustis nō scribant. Ego sum pauper et dolēs salus tua deus suscepit me. Laudabo nomē dei cum cantico: et magnificabo eū in laude. Et placebit deo sup vitulū nouellū: cornua producentē et vngulas. Videāt pauperes et letentur: quirite deū et viuet aia vra. Quoniam exaudiuit pauperes dns: et vinctos suos nō despexit. Laudēt illū celi et terra: mare et oia reptilia in eis. Quoniam deus saluā faciet sy: et edificabunt ciuitates iude. Et inhabitabūt ibi et hēditate acquirent eā. Et semē seruor ei possidebit eā: et q diligūt nomē ei habitabūt in

DEus in adiutoriū ps. lxix. ea rūmeū intende: dne ad adiuuandū me festina. Confundātur et reuereant q quārunt aiam meā. Auertant retrorsū et erubescāt q volūt michi mala. Auertant statī erubescētes: q dicūt michi euge euge. Exultēt et letētur i te oēs q quārūt te et dicāt: sp magnificet dns q diligūt salutare tuū. Ego vero egenus et pauper sum: deus adiuua me. Adiutor meus et liberator meus es tu: dne ne moreris. Gla patri et filio: et spiritui sancto. Sicut. Domine deus i adiutoriū meum intende. ps. lxx.

In te domine speraui non confundar in eternū: in iusticia tua libera me et eripe me. Inclina ad me aurem tuā: et salua me. Esto michi in deum protectorem: et in locum munitum vt saluum me facias. Quoniam firmamētum meum: et refugium meū es tu. Deus meus eripe me de manu pctōris: et de manu trāsgredētis et iniqui. Quoniam tu es patiētia mea dne: dne spes mea a iuuētute mea. In te cōfirmatus sū ex vtero: de vētre mris

mee: tu es ꝓtector me⁹. In te
cãtatio mea sp tanq̃ ꝓdigiuz
fact⁹ sum multis: r tu adiutor
fortis. Repleat os meũ laude
vt cantẽ gloriaz tuã: tota die
magnitudinẽ tuã. Ne ꝓicias
me i tpe senectutis: cũ defece-
rit virtus mea ne derelinq̃s me
Qr dixerũt inimici mei michi:
et q̃ custodiebãt aiam meã cõ
siliũ fecerũt in vnũ. Dicẽtes de
us dereliquit eum ꝓsequimini et
comphẽdite eũ: qr nõ est q̃ eri-
piat. Deus ne elõgeris a me: de
us me⁹ in auxiliũ meũ respice
Confundãtur r deficiãt detra-
hẽtes aie mee: opiãt cõfusiõe
et pudore: q̃ q̃rũt mala michi
Ego aũt sp sperabo: et adiciaz
sup oẽm laudẽ tuã. Os meum
ãnũciabit iusticiã tuam: tota
die salutare tuũ. Qm̃ nõ cogno
ui litteraturã introibo i potẽti
as dñi: dñe memorabor iusti-
cie tue solius. Deus docuisti me
a iuuẽtute mea: r vsq; nũc pro
nũciabo mirabilia tua. Et vsq;
in senectã r seniũ: deus ne dere-
linq̃s me. Donec annũciẽ bra
chiũ tuũ: generationi oi q̃ ven
tura est. Potẽtiã tuã r iusticiã
tuã deus vsq; in altissima q̃ fe-
cisti magnalia: deus q̃s simil tibi
Quãtas ostẽdisti michi tribu
lationes multas r malas r cõ-
versus vivificasti me: r de abyssis
terre iterũ reduxisti me. Multi
plicasti magnificẽtiã tuã: r cõ
uersus cõsolat⁹ es me. Nam r
et ego confitebor tibi in vasis
psalmi veritatem tuã deus: psal-
lam tibi i cythara sanctus is-
rael. Exultabũt labia mea cuz
cãtauero tibi r aia mea quam
redemisti. Sed r lingua mea
tota die meditabit iusticiã tu
am: cum confusi r reuereriti fue
rint: q̃ q̃rũt mala michi. ꝑs.

DEus iudiciũ tuum regi da: r iusticiã tuam
filio regis. Iudicare populuz
tuum in iustitia: et pauperes
tuos in iudicio. Suscipiãt mõ
tes pacem populo: r colles iu
sticiaz. Iudicabit pauperes po
puli r saluos faciet filios pau
perũ: r hũiliabit calũniatorem
Et permanebit cũ sole: r ante lu-
nã in gnationem gnationẽ. De
scẽdet sicut pluuia i vellus: r si
cut stillicidia stillãtia sup trã
Oriet in diebus eius iustitia r abũ
dãtia pacis: donec auferat lu
na. Et dñabit a mari vsq; ad
mare: r a fluuiis vsq; ad fines
orbis trarũ. Coram illo proci
dẽt ethyopes: r inimici eius ter
ram lingent. Reges tharsis r
insule munera offerent reges
arabum r saba dona adducẽt
Et adorabunt omnes reges:
omnes gentes seruient ei. Qr
liberabit pauperem a potente
et pauperem cui non erat ad-
iutor. Parcet pauperi r inopi
et animas pauperum saluas

faciet. ℟ xvsuris ⁊ iniq̃tate re
dimet aias eoꝝ: ⁊ honorabile
nomẽ eoꝝ coꝝ illo. ℟ t viuet
⁊ dabit ei de auro arabie: ⁊ a-
dorabũt de ipo semp tota die
bñdicẽt ei. ℟ rit firmamẽtũ in
ra in sũmis montiũ superexto
lek sup libanũ fructꝰ ei⁹: ⁊ flore
bũt de ciuitate sicut fenũ ter-
re. ℟ it nomẽ ei⁹ benedictũ in
scula: ante solẽ permanet no
men eius ℟ t bñdicenk in ipo
oẽs tribus terre; oẽs gẽtes ma
gnificabunt eũ. ℟ bñdictꝰ dñs
deꝰ israel: q̃ facit mirabilia so
lus. ℟ t bñdictũ nomen maie
statis eiꝰ in eternũ: ⁊ replebit
maiestate eiꝰ oĩs terra fiat fiat
℟ lia. ãn. Esto mihi dñe l deũ
ptector. ℣. ℟ xij.

Q Ua bonꝰ israel: ds his q̃
recto sũt corde ℣ ei aũt pene
moti sũt pedes: pene effusi sũt
gressus mei. Q uia zelaui sup
iniq̃: pacẽ pctoꝝ videns. Q ⁊
nõ est respectus morti coꝝ: et
firmamentũ in plaga eoꝝ ℣ n
labore hoim nõ sũt: ⁊ cũ homi
nibꝰ nõ flagellabũtur ℣ deo te
nuit eos superbia: opti sunt ini-
q̃tate ⁊ ĩpietate sua. ℣ rodiit
q̃si ex adipe iniq̃tas eoꝝ: tran
sierũt in affectũ cordis ℣ ogi
tauerũt ⁊ locuti sũt nequiciã:
iniq̃tatẽ in excelso locuti sunt
℣ posuerũt in celũ os suũ: ⁊ lin
gua eoꝝ trãsiuit in ra. ℣ deo
cõuertet ppls meus hic: ⁊ di-
es pleni inueniẽtur in eis. ℟ t
dixerũt quomodo scit deꝰ: ⁊ si
est sciẽtia in excelso ℟ cce ipsi
pctores et abũdantes in scło:
obtinuerũt diuitias ℟ t dixi g
sine causa iustificaui cor meũ
et laui iter inocẽtes manꝰ me
as ℟ t fui flagellatus tota die
et castigatio mea i matutinis
Si dicebam narrabo sic: ecce
nationẽ filiorꝝ tuorꝝ reprobaui
℟ xistimabã vt cognoscerez
hoc labor est añ me Q onec in-
trẽ in sanctuariũ dei: ⁊ intelli
gam in nouissimis eoꝝ U erũ
tamẽ ppter dolos posuisti eis
dejecisti eos dũ alleuarentur.
Q uõ facti sũt in desolationez
subito defecerũt perierũt ppt
iniq̃tatẽ suã. U elut sõnũ sur
gentiũ: dñe l ciuitate tua ima
ginẽ ipozũ ad nichilũ redigez
Q ⁊ inflãmatũ ẽ cor meũ: ⁊ re-
nes mei ꝯmutati sũt ⁊ ego ad
nichilũ redactus sũ ⁊ nescini.
U t iumẽtũ factꝰ sũ apud te: ⁊
ego semp tecũ G enuisti manũ
dexterã meã: ⁊ in volũtate tua
deduxisti me: ⁊ cũ gl'a suscepi
sti me. Q uid eni michi est ĩ ce
lo: ⁊ a te quid volui sup terrã.
D efecit caro mea ⁊ cor meuz:
deꝰ cordis mei ⁊ pars mea de
us inetnũ Q uia ecce q̃ elõgãt
se a te peribũt: et pdidisti oẽs q̃
fornicant abs te ℣ ihi aũt ad
herere deo bonũ est: ponere in
dño deo spem meã U t annũci

em oēs predicationes tuas in portis filie syon. ps.lxxiij.

Ut quid deꝰ repulisti in finē: iratus est furor tuus sup oues pascue tue. Memor esto cōgregatōis tue: quā possedisti ab initio. Redemisti virgā hereditatis tue: mōs syon in quo habitasti in eo. Leua manus tuas in superbias eor in finē: quāta malignatꝰ est inimicus in sancto. Et gliati sunt qui oderūt te: in medio solēnitatis tue. Posuerūt signa sua signa et nō cognouerūt: sicut in exitu sup summū. Quasi in silua lignor securibꝰ exciderunt ianuas eius in idipm: in securi et ascia deiecerūt eā. Incenderūt igni sanctuariū tuuz: in terra polluerūt tabernaculū nominis tui. Dixerūt in corde suo cognationes eor simul quiescere faciamꝰ: oēs dies festos dei terra. Signa nra nō vidimꝰ iam nō est pphēta: et nos nō cognoscet amplius. Usquequo deꝰ improperabit inimicus: irritat adūsarius nomē tuū in finem. Ut quid auertis manū tuā et dexteraz tuā: de medio sinu tuo in finē. Deus aūt rex nr ante secula: operatꝰ est salutē in medio terre. Tu cōfirmasti in virtute tua mare: cōtribulasti capita draconū in aqs. Tu cōfregisti capita draconis dedisti eū escā populis ethiopū. Tu dirupisti fōtes et torrētes tu siccasti fluuios ethā. Tuus est dies et tua est nox: tu fabricatꝰ es auroꝝ et solē. Tu fecisti oēs terminos terre: estatē et ver tu plasmasti ea. Memor esto hui⁹ inimicꝰ improperauit dño et populꝰ insipiēs incitauit nomē tuū. Ne tradas bestijs aiaz confitētes tibi: et aias pauperū tuorū ne obliuiscaris in finē. Respice in testamētū tuū quia repleti sūt qui obscurati sūt terre domibus iniquitatū. Ne auertat hūilis factꝰ cōfusꝰ: pauper et inops laudabit nomē tuū. Exurge deus iudica causā meā: memor esto improperiorū tuorū eorum q̄ ab insipiēte sūt tota die. Ne obliuiscaris voces inimicorū tuorum superbia eor qui te oderūt ascendit sp̄. Ha. añ. Liberasti xp̄e gazā hereditatis tue ps.lxxiij

Confitebimur tibi deꝰ confitebimur: et inuocabimꝰ nomē tuū. Narrabo mirabilia tua: cū accepo tps ego iustitias iudicabo. Liquefacta ē terra et oēs qui habitāt in ea: ego cōfirmaui colūnas eius. Dixi iniqs nolite iniq̄ agere: et delinquētib⁹ nolite exaltare cornu. Nolite extollere in altum cornu vestrū: nolite loqui adūsus deū iniquitatē. Quia nec ab oriente neq̄ ab occidente neq̄ a desertis mōtib⁹: quīa deus iudex est. Hunc humiliat et hūc exaltat: quia calix in manu dñi vi-

ni meri plen⁹ mixto. Et inclinauit ex hoc in hoc: verūtamē fex ei⁹ nō est exinanita bibent oēs pctōres terre. Ego autez annūciabo in sēcm: cātabo dō iacob. Et oia cozna pctōzuz cōfringam: ⁊ exaltabūtur cozna iusti.

Psalmus lxxv.

Notus in iudea de⁹: i isr magnū nomē eius. Et factus est in pace locus ei⁹: ⁊ hītatio ei⁹ in syon. Ibi cōfregit potē tias: arcū scutū gladiū ⁊ bellū Illuminās tu mirabiliē a mō tib⁹ eternis: turbati sūt oēs in sipiētes corde. Dormierunt somnū suū ⁊ nichil inuenerūt oēs viri diuitiarū in manibus suis. Ab increpatiōe tua de⁹ iacob: dormitauerūt q̄ ascēde rūt equos. Tu kribilis es ⁊ qs resistet tibi: extūc ira tua. De celo auditū feciſti ⁊ iudicium ⁊ra tremuit ⁊ quieuit. Cū exurgeret in iudicio de⁹: vt saluos faceret oēs māsuetos ⁊re Quōm cogitatio hoīs cōfitebit tibi: ⁊ reliquie cogitatōis diē festū agēt tibi. Uouete ⁊ reddite dño deo vr̄o: oēs q̄ in circuitu eius affertis munera. Terribili ⁊ ei q̄ aufert spīm p̄ncipū kribili apd̄ ōs reges ⁊re. Psalm. Jn israel magnū nomē ei⁹

Psalmus lxxvi

Uoce mea ad dñm clamaui: voce mea ad deum ⁊ intēdit michi In die tribulatōis mee deū exq̄siui manib⁹ meis: nocte cōtra eū ⁊ nō sum decept⁹ Renuit cōsolari aīa mea: meōr fui dei ⁊ delectatus sū et exercitat⁹ sū: ⁊ defecit spūs meus. Anticipauerūt vigilias oculi mei: turbat⁹ sum ⁊ nō sū locutus. Cogitaui dies ātiq̄s: ānos eternos in mēte habui. Et meditat⁹ sum nocte cū corde meo: ⁊ exercitabar ⁊ scopebā spūs meū. Nūqd in eternū piciet de⁹: ⁊ nō appōet vt cōplacitior sit adhuc Aut in finē mīaz suā abscidet: a generatōe in generationē. Aut obliuiscet misereri de⁹: aut cōtinebit in ira sua mīas suas. Et dixi nūc cepi: hec mutatio dextere excelsi. Meōr fui operū dñi: q̄r memor ero ab initio mirabiliū tuor. Et meditabor in oībus opibus tuis: ⁊ in adinuēcionib⁹ tuis exercebor De⁹ in sctō via tua q̄s de⁹ magnus sicut dōs nr̄: tu es de⁹ qui facis mirabilia. Notā fecisti ī pplis virtutē tuā: redemisti ī brachio tuo ppl̄z tuū: filios iacob ⁊ ioseph Uiderūt te aque de⁹ viderūt te aque: ⁊ timuerūt ⁊ turbate sūt abyssi. Multitudo sonit⁹ aquarū: vocē dederūt nubes. Etenī sagitte tue transeūt: vox tonitrui tui in rota. Illuxerūt chorusc̄atiōes tue orbi terre: cōmota est ⁊ cōtremuit terra In mari via tua ⁊ semita tua ī aq̄s multis: ⁊ vestigia

tua nō cognoscētur. Oeduxisti sicut oues ppl'm tuū: ī manu moysi ꝛ aaron. ps. lxxvij.

Audite populе meꝰ legem meā: inclīate aurez vestrā in verba oris mei. Aperiā in parabolis os meū: loquar ppositiōes ab initio. Quāta audiuimꝰ ꝛ cognouimꝰ ea: et patres nr̄i narrauerūt nobis Quō sūt occultata a filijs eorū in generatōe altera. Narrantes laudes dñi ꝛ virtutes eiꝰ: ꝛ mirabilia eiꝰ q̄ fecit. Et suscitauit testionīū in iacob: ꝛ legē posuit in israel Quāta mādauit patribꝰ nr̄is nota facere ea filijs suis: vt cognoscat generatio alt̄a. Filij q̄ nascent ꝛ exurgēt: enarrabūt filijs suis Et ponāt in deo spē suā: ꝛ nō obliuiscant operū dei ꝛ mādata eiꝰ exq̄rant. Ne fiant sicut patres eorū: gnatio prauа et exasperās. Generatio q̄ nō direxit cor suū: ꝛ nō est creditus cū deo spūs eiꝰ. Filij efrē intendētes ꝛ mittētes arcū: conuersi sūt in die belli. Non custodierūt testamentū dei: ꝛ in lege eius noluerunt ambulare. Et obliti sunt bñfactorum eiꝰ: et mirabiliū eius q̄ ostēdit eis. Coram patribꝰ eorꝝ fecit mirabilia in terra egypti: in cāpo thaneos Interrupit mare ꝛ perduxit eos: ꝛ statuit aquas quasi in vtre. Et eduxit eos in nube die: ꝛ tota nocte in illuminatōe ignis Interrupit petrā in heremo: ꝛ adaquit eos velut in abyssо multa Et eduxit aquā ō petra: ꝛ deduxit tā q̄ fluia aquas. Et apposuerūt adhuc peccare ei: in irā excitauerūt excelsū in inaq̄so. Et tētauerūt deū in cordibus suis: vt peterēt escā alabꝰ suis. Et male locuti sūt de deo: dixerūt nunq̄d poterit deꝰ parare mēsam in deserto Quōm percussit petrā ꝛ fluxerūt aque: ꝛ torrētes inundauerūt. Nūquid ꝛ panē poterit dare: aut parare mēsam pplo suo? Ideo audiuit dñs ꝛ distulit: ꝛ ignis accēsus est ī iacob. ꝛ ira dei ascēdit in israel. Quia non credidērūt ī deo: nec sperauerūt in salutari eiꝰ. Et mandauit nubibꝰ desup: et ianuas celi aperuit. Et pluit illis manna ad manducādum: ꝛ panē celi dedit eis. Panem angelorꝝ mānducauit hō: cibaria misit eis ī abūdātia. Trāstulit austrū de celo: ꝛ induxit ī virtute sua affricū. Et pluit sup eos sicut puluerē carnes: ꝛ sicē arenā maris volatilia pennata Et cecidērūt ī medio castroꝝ eorꝝ: circa tabernacla eorꝝ Et mānducauerūt ꝛ saturati sūt nimis: ꝛ desideriū eorꝝ attulit eis Non sūt fraudati a desiderio suo Adhuc esce eorꝝ erāt ī ore ipōrū: ꝛ ira dei ascēdit sup eos. Et

occidit pingues eoꝝ: ⁊ electos
ifrl ipediuit. In oib⁹ his pec
caueꝝt adhuc: ⁊nō crediderūt
in mirabilib⁹ eius. Et defece
rūt in vanitate dies eoꝝ: ⁊ ānī
eozū cū festinatione. Cū occi-
deret eos q̄rebāt eū, ⁊ reuerte-
bant: ⁊ diluculo veniebāt ad
eum Et rememorati sūt q̄ de
us adiutor est eoꝝ: ⁊ deꝰ excel
sus redēptor eozū est. Et dile
xerunt eū in ore suo ⁊ lingua
sua mēntiti sūt ei. Cor aūt eoꝝ
non erat rectū cū eo: nec fide-
les habiti sunt in testamento
eiꝰ Ipse aūt ē misericors ⁊ pro
pitius fiet peccatis eoꝝ: et nō
disp̄det eos Et abundauit vt
auerteret iram suā: ⁊ nō accē-
dit oēm irā suā. Et recordatꝰ
est q̄a caro sūt: spūs vadēs et
non rediēs. Quotiēs exacer-
bauerūt eū in deserto: in ira
cōcitauerūt eū in iaquoso Et
cōuersi sūt et tēptauerūt deū et
scm̄ israel exacerbauerūt Nō
sūt recordati manus eiꝰ: die q̄
redemit eos de manu tribulā
tis. Sicut posuit in egypto si
gna sua: ⁊ prodigia sua i cam
pothaneos. Et cōuertit i san
guinē fluia eoꝝ: ⁊ imbres eoꝝ
ne biberent. Misit in eos cy-
nomiā ⁊ comedit eos: ⁊ ranā
⁊ disp̄didit eos. Et dedit eru
gini fructus eoꝝ: ⁊ labores eo
rum locuste. Et occidit in grā
dine vineas eoꝝ: ⁊ moros eoꝝ
in pruina. Et tradidit grādi
ni iumēta eoꝝ: ⁊ possessiones
eoꝝ igni. Misit in eis irā īdi
gnatōis sue: indignatiōem ⁊
irā ⁊ tribulationē īmissiones
per angelos malos. Viā fe-
cit semite tre sue: ⁊ n̄ pepercit
a morte aīabꝰ eoꝝ: ⁊ iumēta eo
rū in morte cōclusit. Et pcus-
sit oē primogenitū in tra egy
pti: p̄mitias oīs laborīs eozū
in tabernaculis chā. Et abstu-
lit sicut oues pplm̄ suū: ⁊ pdu
xit eos tanq̄ gregē in deserto
Et eduxit eos in spe ⁊ non ti-
muerūt: ⁊ inimicos eoꝝ oquit
mare Et induxit eos in mōtē
sanctificatiōis sue: montē quē
acq̄siuit dexter eius. Et eiecit
a facie eoꝝ gentes ⁊ sorte diui
sit eis terrā: in funiculo distri
butionis Et h̄itare fecit in ta
bernaculis eoꝝ: trib⁹ ifrl. Et
tēptauerūt ⁊ exacerbauerūt de
um excelsū: ⁊ testimonia eius
nō custodierūt. Et auerterūt
se ⁊ nō fuauerūt pactū: quēad
modū p̄res eoꝝ cōuersi sūt in
arcū prauū In irā cōcitaueꝝt
eū in collib⁹ suis: ⁊ i sculptili
bus suis ad emulationē eū, p
uocaueꝝt Audiuitdeꝰ ⁊ spre
uit ⁊ ad nichilū redegit valde
israel Et repulit tabernaculū
silo: tabernaculū suū vbi h̄a-
bitauit in hoīb⁹ Et tradidit
i captiuitatē virtutē eoꝝ: ⁊ pul
critudinē eoꝝ in manꝰ īimici

Et cōclusit in gladio populū
suū: et hereditatē suā sprevit.
Iuuenes eor comedit ignis
et virgines eor nō sūt lamētate
Sacerdotes eor in gladio ce
ciderūt: et vidue eor nō ploza
bant. Et tanquaz
dormiēs dns: tāq potens cra
pulat⁹ a vino. Et percussit inimi
cos suos i posteriora: oppro
briū sempiternū dedit illis Et
repulit tabernaculū ioseph:
et tribū effraim nō elegit Sed
elegit tribū iuda: mōtē syon
quē dilexit Et edificauit sicut
vnicornis sctificiū suū: in tra
quā fundauit in scla. Et ele-
git dauid seruū suū et sustulit
eū de gregib⁹ ouiū: de post fe-
tantes accepit eū. Pascere ia
cob seruū suū: et israel hereditatē suā Et pauit eos in inno
cētia cordis sui: et in intellectibus manuū suaz deduxit eos

Alia. ān. Tu es de⁹ q facis mirabilia. ps. lxxviij.

Deus venerūt gētes i hereditatē tuā: polluerūt tēplū
sanctū tuū posuerūt hierlm in
pomoz custodiā. Dposuerūt
mortticina seruoz tuoz escas
volatilib⁹ celi: carnes sctōrum
tuoz bestijs terre. Effuderūt
sanguinē eor tāq aquā in cir
cuitu hierlm: et nō erat q sepeliret. Facti sumus opprobrium
vicinis nris: subsannatio et illusio his q in circuitu nro sūt

Usquequo dne irascer i finē: ac
cēdet velut ignis zel⁹ tu⁹. Effunde ira tuā in gētes q te nō
nouerūt: et in regna q nomen
tuū nō inuocauerūt Quia come
derūt iacob: et locū ei⁹ desolauerūt. Ne memineris iniquitatum
nostraz antiquoz: cito anticipēt
nos mie tue q pauperes facti sumus nimis. Adiuua nos de⁹
salutaris nr: et ppter gliam nois
tui dne libera nos. et ppicius
esto peccatis nris ppter nomē tuū
Ne forte dicāt i gentib⁹ vbi ē
de⁹ eor: et innotescat in natōib⁹
coram oculis nris. Ultio sanguinis seruoz tuoz q effusus ē: introeat in cōspectu tuo gemit⁹ cōpeditoz. Secūdz magnitudinem
brachij tui: possside filios mortificatoz. Et redde vicinis nris
septuplū in sinu eor: improperiū
ipoz q⁹ exprobrauerūt tibi dne
Nos aūt pplus tu⁹ et oues pascue tue: cōfitebimur tibi i sclm
In gñatiōe et gñationē ānunciabim⁹ laudē tuā. ps. lxxix.

Qui regis israel intende: q
deducis velut ouē ioseph
Qui sedes sup cherubī: manifestare coram effraim bēiamī et
manasse Excita potētiā tuā et
veni: vt saluos facias nos Deus cōuerte nos: et ostende faciem
tuā et salui erim⁹ Dne de⁹ vtutū: quousq irascer is sup oratiōnem
serui tui Cibabis nos pane lachrymaz: et potū dabis nobis

in lachrimis in mẽsura D osu
isti nos i cõtradictõez vicinis
nris: et inimici nri subsãnaue
rũt nos E e⁹ xp̃e tutũ cõũte nos.
et ostẽde faciẽ tuã t salui eri=
mus F incã de egypto trãstu
listi: eieciſti gẽtes t plãtasti eã
G ux itineris i cõspectu eius
et plãtasti radices eius t iple
uit terrã H peruit mõtes vm=
bra eius: et arbusta ei⁹ cedros
dei I xtẽdit palmites suos vſ
q ad mare: t vſq ab flumẽ p=
pagines eius K t qd destruxi
sti maceriã eius: t vindemiãt
eã õs q̃ pretergrediũtur viam
L xterminauit eã aper de sil=
ua: et singularis ferus depast⁹
est eam. M eus xp̃e tutũ cõuertẽ
respice de celo t vide: t visita
vineam istã N t pfice eaz quaz
plãtauit dextera tua: t sup fi=
liũ hois quẽ cõfirmasti tibi O n
cẽsa ignis suffossa: ab increpa
tione vultꝰ tui pibũt P tat ma
nꝰ tua sup virũ dextere tue t su
per filiũ hois quẽ cõfirmasti ti
bi. Q t nõ discedim⁹ a te viuifi
cabis nos: t nomen tuũ inuoca
bimus R ñe de⁹ xp̃e tutũ cõuerte
nos: t ostende faciẽ tuã t sal=
ui erimus S Psal. ℣propicꝰ
esto pctis nris dñe. ℟ Laude
bũt labia mea dũ cãtauero ti=
bi. ℣ Et aia mea quã redemi
sti. ℟ Gl. ℣. Fiat mia tua
dñe sup nos. In laudibus an.
Tibi soli peccaui dñe miſere
mei ps. Miserere an. Dñe re
fugiũ factꝰ es nobis. ps Dñm
an. In matutinis dñe medita
bor i te. ps. De⁹ de⁹ meus ad

A Antemꝰ dño gloriose ei
magnificarꝰ est: equuz et
ascẽsorẽ deiecit i mare. B orti
tudo mea t laus mea dñs: t fa
ctus ẽ michi i salutẽ C iste deꝰ
meus t glificabo eu: deꝰ pris
mei t exaltabo eũ D ñs q̃si vir
pugnator ops nomẽ ei⁹ curr⁹
pharaõis et exercitum ei⁹ pie
cit i mare E lecti pncipes ei⁹
submersi sũt i mari rubro abyſ
si opuerũt eos: descẽdet i pro
fundum q̃si lapis F extera tua
dñe magnificata ẽ i fortitudie
dextera tua dñe pcussit inimicũ
et i multitudie glie tue depo=
suisti aduersarios meos G isi
sti irã tuã q̃ devorauit eos sic
stipulã i spũ furoris tui cõgre
gate sũt aq̃ H stetit vnda fluẽs
congregate sũt abyssi in medio
mari I ixit inimicus psequar t
cõprehẽdã: diuidã spolia im
plebit aĩa mea. K uaginabo
gladiũ meũ: t iẽficiet eos ma=
nus mea L flauit spiritus tuus
et operuit eos mare: submer=
si sũt q̃si plũbũ in aquis vehe
mẽtib⁹ M uis similis tui i for
tib⁹ dñe q̃s similis tui magni
ficꝰ i sc̃itate: fribil atq̃ lauda
bil t faciẽs mirabilia N xtẽdi
sti manũ tuã: et devorauit eos
terra. O ux fuisti i mia tua: po
pulo quẽ redemisti. P t portа
sti eũ i fortitudie tua: ad hita=

culũ scm̃ tuũ. Accĕderũt ppli et iratisũt dolores: obtinuerũt hitatores philistiim. Tũc cõturbati sũt ꝓncipes edõ: robustos moab obtinuit tremor obriguerũt ois hitatores chanaã Irruat sup eos formido t pauor i magnitudie brachij tui Fiant inmobiles ãsi lapis donec ptrãseat ppls tu⁹ dñe: donec ptrãseat ppls tu⁹ iste quẽ possedisti Introduces eos et plãtabis i mõte hẽditatis tue firmissimo hitaculo tuo quod opat⁹ es dñe Sctũarũ tuũ domine qs firmauerũt man⁹ tue: dñs regĩbit ĩeternũ t vltra Ingress⁹ ẽ eni eques pharao cuz currib⁹ t eqtib⁹ ei⁹ in mare: t reduxit sup eos dñs ãqs mar Filij aũt israel ãbulauerũt p siccũ: in medio eius Glia .añ. Inek nũ dñs regĩbit t vltra .ã. In sctis eius laudate deũ ꝑs. Laudate. Cap̃ Vigilate. Hy⁹

Lux ecce surgit aurea pallens fatiscat cecitas que nosmet i ꝓceps diu erroze traxit deuio. Nec lux serenũ cõferat purosq nos ꝓstet sibi: nichil loq̃mur subdolũ: volua⁹ obscurũ nichil Sic tota discurrat dies nec lingua mẽdax nec man⁹ oculi nec pectẽt lubrici nec noxa corp⁹ polluat Speculator astat desup: q nos dieb⁹ oibus: actusq nros ꝓspicit: a luce ꝓmat vesper Deo patri. ℣ In maturi. ℟ Per estatẽ hy⁹ Ecce iã. ℣ In matu añ In sctitate seruamus dño t liberabit nos ab iimicis nris ꝑs. Benedict⁹. ¶ Feria vi. ad matu. in uita. Dñs q fecit nos Venite adorem⁹. ꝑs Venite. Hy⁹

Te trinitatis vnitas: orbez potentis regis: attẽde lauduz cãtica q excubãtes psallimus Nã lectulo cõsurgim⁹ noctis eto tpevt flagitem⁹ vulneruz: a te medelã oiz. Quo fraude dcĥd demonũ i noctib⁹ deliqm⁹: abstergat illud celit⁹: tue ptãs glie Ne corp⁹ assit sordidum: nec torpor instet cordiũ net criminis ꝓtagio tepescat ardor: spiritus Ob hoc redemptor ãs: nos reple tuo luie: p qs diex circuit: nullis ruamur actib⁹ P fapx ℟ Per esta. Hy⁹ Rocte surgentes. ꝑs. lxxx.

Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo iacob Sumite psalmum t date tympanũ psalteriũ iocũdũ cũ cithara. Buccinate in neomenia tuba: i insigni die solẽnitatis nre Quz ꝓceptũ israẽl: et iudiciũ deo iacob. Testimoniuz in ioseph posuit illũ cũ exiret de tra egypti: liguã quã n nouerat audiuit Qutit ab onerib⁹ dorsũ ei⁹: man⁹ ei⁹ i cophino fuierũt. In tribulatõe inocasti me liberaui te: exaudiui te in

abſcõdito tẽpeſtarſ: ꝓbaui te
apud aquã cõtradictiõis Au
di ꝑplm meũ ⁊ cõteſtabor te: iſ
rael ſi audieris me nõ erit i te
deus recẽs: neq; adorabis de
um alienũ. Ego enim ſũ dñs de
us tuꝰ q̃ eduxi te de terra egy=
pti: dilata os tuũ ⁊ implebo il
lud. Et nõ audiuit ꝑplm meꝰ
vocez meã: ⁊ iſrael nõ intendit
mihi Et dimiſi eos ſm deſi de
ria cordis eorũ: ibũt i adiuẽti
onibꝰ ſuis Si ꝑplm meꝰ audiſ
ſet me: iſrael ſi i vijs meis ãbu
laſſet. Q̃ pro nichilo forſitã ini
micos eorꝝ hũiliaſſẽ: ⁊ ſup tri=
bulantes eos miſiſſez manuz
meã Inimici dñi mẽtiti ſũt ei:
et erit tẽpus eorꝝ in ſcla. Et ci
bauit eos ex adipe frumẽti: et
de petra melle ſaturauit eos.

DEus ſtetit in ſy ꝑs.lxxxi
nagoga deorꝝ: in medio
aũt deos diiudicat. Uſq; quo
iudicatis iiq̃tatẽ: ⁊ facies pec
catorũ ſumitis. Iudicate ege
no ⁊ pupillo: humilẽ ⁊ paupe
rem iuſtificate Eripite paupẽ
et egenũ: de manu pcõris libe
rate. Q̃ neſcierũt neq; intellexe
rũt i tenebris ãbulant: moue
bunt oĩa fũdamẽta ter. Ego
dixi dij eſtis: ⁊ filij excelſi oẽs.
Uos ãt ſicut homines moriemi=
ni: ⁊ ſicut vnꝰ de ꝓncipibꝰ ca
detis Surge deus iudica trã
qm̃ tu hereditabis i oibꝰ gen=
tibus. Glia patri. ãn. Exulta

te deo adiutori nro. ꝑs.lxxxij.

DEꝰ quis ſimilis erit tibi
ne taceas neq; cõpeſcaris
deus Qm̃ ecce inimici tui ſonu
erũt: ⁊ q̃ oderũt te extuleſt ca=
put. Sup ꝑplm tuũ maligna
uerũt cõſiliũ: ⁊ cogitauerũt ad
uerſus ſctos tuos. Dixerũt ve
nite ⁊ diſpdam⁹ eos de gente:
et nõ memoret nomẽ iſrael vl
tra Qm̃ cogitauerũt vnanimi
ter ſimul aduerſꝰ te teſtamẽtũ
diſpoſuerũt tabernacula idu
meorꝝ ⁊ iſmaelite Moab ⁊ aga
reni gebal ⁊ amon ⁊ amalech
alienigene cũ habitãtibꝰ tyrũ
Etenim aſſur venit cũ illis: fcti
ſũt i adiutoriũ filijs loth Fac
illis ſicut madiã ⁊ ſiſare: ſicut
iabin in torrẽte ciſon Diſperi
erũt i endor: facti ſũt vt ſterc⁹
terre Pone ꝓncipes eorꝝ ſicut
oreb: zeb zebee ⁊ ſalmana Oẽs
ꝓncipes eorꝝ qui dixerũt: here
ditate poſſideam⁹ ſanctuariũ
dei. Deus meus pone illos vt
rotã: et ſicut ſtipulã añ faciez
vẽti. Sicut ignis q̃ cõburit ſil
uam: ⁊ ſicut flãma ꝯburẽs mõ
tes. Ita ꝑſequeris illos in tẽ
peſtate tua: et in ira tua turba
bis eos. Imple facies eorum
ignominia: ⁊ querẽt nomẽ tu=
um dñe. Erubeſcãt ⁊ cõturbẽ
tur i ſeculũ ſeculi: et cõfundant ⁊ pe
reant Et cognoſcãt q̃ nomẽ
tibi dñs tu ſolus altiſſimus in
omni terra Pſalmꝰ.lxxxiij.

Quam dilecta tabernacula tua dñe ꝟtutū: cōcupiscit ⁊ deficit aīa mea i atria domini Cor meū ⁊ caro mea: exultauerūt i deū viuū. Etenim passer īuenit sibi domū: ⁊ turtur nidū vbi reponat pullos suos Altaria tua dñe ꝟtutum rex me⁹ et deus me⁹. Beati q̄ habitāt i domo tua dñe: i secula scl̄oꝝ laudabūt te Beatus vir cui⁹ est auxiliū abs te: ascēsiones i corde suo disposuit in valle lachrymar i loco quem posuit Etei bñdictionē dabit legislator ibūt de ꝟtute i ꝟtute vidēbitur deus deoꝝ in syō. Dñe de⁹ ꝟtutū exaudi oratiōnē meā: auribus pcipe deus iacob Protector nr aspice de⁹ et aspice i faciē xp̄i tui. Quia melior est dies vna i atriis tuis: super milia Elegi abiect⁹ esse i domo dei mei: magis q̄ habitare i tabernaculis pc̄ōrum Quā miam ⁊ vitatē diligit deus: grām ⁊ gloriā dabit dñs Nō priuabit bonis eos q̄ ambulāt in īnocētia: dñs ꝟtutū beatus homo qui sperat in te Glia. añ. Tu solus altissimus super omnē terrā. ōs. lxxxiii

Benedixisti dñe trām tuā: auertisti captiuitatē ia cob Remisisti iniq̄tatē plebis tue: operuisti oīa peccata eoꝝ Mitigasti oēm irām tuā: auertisti ab ira indignatiōis tue. Cō uerte nos de⁹ salutaris nr: et auerte irām tuā a nobis. Nūq̄d i eternū irasceris nobis: aut extēdes iram tuā a gnatiōe i generatiōez. Deus tu cōuersus vinificabis nos: ⁊ plebs tua letabit i te. Ostende nobis dñe miam tuā: ⁊ salutare tuum da nobis Audiā q̄d loquat i me dñs de⁹: qm̄ loq̄tur pacē i plebem suā Et super scōs suos: et i eos qui cōuertūtur ad cor. Verūtamē prope timētes eū salutare ipsi⁹: vt habitet gloria i terra nra Mia ⁊ vitas obuiauerūt sibi: iusticia ⁊ pax oscul̄ate sūt. Veritas de terra orta est: ⁊ iusticia de celo prospexit. Etei dñs dabit bēignitatem: ⁊ tra nra dabit fructum suū Iusticia añ eū ābulabit: ⁊ ponet i via gress⁹ suos. lxxxv

Inclina dñe aurē tuā ⁊ exaudi me: qm̄ iops ⁊ pauper sū ego Custodi aīam meā qm̄ scūs sū: salū fac seruum tuū de⁹ me⁹ sperātē i te. Miserere mei dñe qm̄ ad te clamaui tota die: letifica aīam serui tui: qm̄ ad te dñe aīam meā leuaui. Quia tu dñe suauis ⁊ mitis: ⁊ multe mic oībus inuocantib⁹ te Auribus pcipe dñe orōnem meā intēde voci dēpcationis mee In die tribulationis mee clamaui ad te: qr exaudisti me Nō ē similis tui i dīs dñe et nō est sm opa tua. Oēs gēn

tes q̄scūq; feciſti veniēt & ado
rabūt coꝝ̄ te dñe: & glificabūt
nomē tuū. ¶ ñ magn⁹ es tu & fa
ciēs mirabilia tu es de⁹ ſol⁹
¶ educ me dñe i via tua & igre
diar in veritate tua: leteť coꝛ
meū vt timeat nomē tuū. ¶ ōfi
tebor tibi dñe de⁹ me⁹ in toto
coꝛde meo: & glificabo nomen
tuū ieternū. ¶ q̄ mia tua magn̄
eſt ſup me: & eruiſti aiam meā
ex iferno iferiori. ¶ eus iiqui
iſurrexerūt ſuper me: et ſyna-
goga potēciuꝫ queſierūt aiaꝫ
meā: & nō ꝓpoſuerūt te i cōſpe
ctu ſuo. ¶ t tu dñe de⁹ miſeraꝛ
et miſericoꝛs: patiēs & mlte mi
ſericordie & veraꝛ ¶ eſpice in
me & miſerere mei da ipeꝛiū pu
ero tuo: & ſaluū fac filiū āncille
tue ¶ ac mecū ſignū i bono vt
videāt qui oderūt me & cōfun
dāt̄: qñ tu dñe adiuuiſti me
et cōſolatus es me. ¶ lia. ¶ñ.
¶ñdixiſti dñe terram tuā. ꝑs

¶ Fundamēta eius lxxxvi
in mōtibus ſctis: diligit
dñs portas ſyō ſup oīa taber-
nacula iacob ¶ loſa dicta ſūt
de te: ciuitas dei. ¶ emoꝛ coꝛo
raab: & babylonis ſciēciū me.
¶ ece alienigene & tyr⁹ & ppls
ethiopū: hi fuerūt illic ¶ uḋ
ſyō dicet hō et hō natꝰ ē in ea:
et ipſe fūdauit eā altiſſimus.
¶ ñs narrabit i ſcriptur̄ po-
puloꝝ: & ꝓncipū hoꝝ q̄ fuerūt
in ea. ¶ ſicut letāciū oīz habita
tio eſt in te. ꝑs. lxxxvij.

¶ Domie de⁹ ſalutis mee i die
clamaui & nocte coꝝ̄ te.
¶ Intret i cōſpectu tuo oꝛō mea
inclīa aurē tuā ad ꝑcē meam.
¶ q̄ repleta ē malis aīa mea: &
vita mea iferno appꝛopiq̄uit
¶ ſtimat⁹ ſū cū deſcēdēcib⁹ in
lacū: factꝰ ſū ſicē hō ſine adiu-
toꝛio inť moꝛtuos liber ¶ icut
vlneraci dormiēces i ſepl'chꝛ
q̄rū nō eſt memoꝛ ām pli⁹ et ipſi
de manu tua repulſi ſūt. ¶ poſu
erūt me i lacu iferioꝛi: in tene
bꝛoſis & i vmbꝛa moꝛtis. ¶ up
me cōfirmat⁹ ē furoꝛ tu⁹: & ōs
fluct⁹ tuos iduxiſti ſup me. ¶ ō
ge feciſti notos mos a me: po
ſuerūt me abhomiatōez ſibi:
¶ radit⁹ ſū & nō egꝛediebar:
ocli mei lāguerūt p̄ lopia. ¶ lā
ui ad te dñe tota die expādi ad
te man⁹ meas. ¶ ūḋ moꝛtuis
facies mirabilia: aut medici iu
ſcitabūt & cōfitebunť tibi. ¶ ū
ḋ narrabit aliq̄s i ſepulchꝛo
miaz tuā: & veritatē tuā i ꝑditio
nē. ¶ ūḋ cognoſcēť i tenebꝛis
mirabilia tua: & iuſticia tua in
terra obliuionis ¶ t ego ad te
dñe clamaui et mane oꝛō mea
ꝓueni et te. ¶ t ḋ dñe repelliſ
oꝛōnē meā: auerti faciē tuaꝫ a
me. ¶ aup ſū ego & i laboꝛib⁹
a iuuēcute mea exaltat⁹ ăt hu
miliat⁹ ſū & cōturbatus. ¶ n me
trāſierūt ire tue: & terꝛoꝛes tui
cōturbauerūt me. ¶ circūdede
rūt me ſicē aq̄ tota die: circūde
derūt me ſimul. ¶ lōgaſti a me

amicũ ꝛ ꝓximũ: ꝛ notos meos a miseria ℣ kia. añ. Fũdamẽta ei⁹ i mõtib⁹ scis. ℣s. lxxxviij.

Misericordias dñi in eternũ cãtabo. In gñatione et gñationẽ: ãnũciabo ☧itatẽ tuã ↄ ore meo ℣ dixisti in eternũ misia edificabit in celis: ꝓparabit ☧itas tua in eis. ℣ isposui testmũ electis meis: iurani dauid seruo meo: vsq; in eternũ ꝓparabo semẽ tuũ ℟ ꝛ edificabo in gñatione gñatõez: sedẽ tuã ℣ õfitebunt celi mirabilia tua dñe: et eni ☧itatẽ tuã in eccl̃ia sctõrũ. ℣ quis in nubib⁹ eq̃bit dño: similis erit dño in filijs dei ℣ eus q̃ glificat in cõsilio sctõꝝ: magn⁹ et ↄribit sup õs q̃ in circuitu eius sũt ℣ ne de⁹ ☧tutũ qs similis tibi: potẽs es dñe ☧itas tua in circuitu tuo. ℣ u dñaris ptãti maris: motũ aũt fluctuũ eius tu mitigas. ℣ u hũiliasti sic̃ vulneratũ superbũ: in brachio ☧tutis tue dispsisti inimicos tuos ℣ ui sũt celi ꝛ tua ẽ ↄra orbẽ terre ꝛ plenitudinẽ ei⁹ tu fũdasti: aq̃lonẽ ꝛ mare tu creasti ℣ habor et hermõ in noie tuo exultabũt tuũ brachiũ cũ potẽtia ℣ rme tur manus tua ꝛ exaltetur dextera tua: iustitia ꝛ iudiciũ ꝓparatio sedis tue ℣ ia ☧itas ꝓcedent faciem tuã: beat⁹ populꝰ q̃ scit iubilationẽ ℣ ne in luce vultꝰ tui ãbulabũt ꝛ in noie tuo exultabũt tota die: ꝛ in iusticia tua exaltabunt. ℣ quis gloria ☧tutis eor tu es ꝛ in bñplacito tuo exaltabit cornu nrm. ℣ quia dñi est assũptio nra: et scti israel regis nri ℣ tunc locut⁹ es in visione sctis tuis ꝛ dixisti posui adiutoriũ in potẽte: ꝛ exaltaui electũ de plebe mea ℣ inueni dauid seruũ meũ: oleo sctõ meo vnxi eũ. ℣ nam⁹ enim mea auxiliabit ei: ꝛ brachiũ meũ cõfirmabit eũ. ℣ nichil ꝓficiet inimicus in eo: ꝛ filius iniq̃tatis nõ apponet nocere ei ℟ ꝛ cõcidã a facie ipsius inimicos eius: ꝛ odientes eũ in fugã cõuertã. ℟ veritas mea ꝛ mia mea cũ ipo: ꝛ in noie meo exaltabit cornu eius ℟ ꝛ ponã in mari manũ eius: ꝛ in fluminib⁹ dexterã eius. ℣ ipse invocabit me pr meus es tu: deus meus ꝛ susceptor salutis mee ℟ ꝛ ego ꝓmogenitũ ponã illũ excelsũ: ꝓ regib⁹ terre ℣ net̃nũ suabo illi miaz meã: ꝛ testmũ meũ fidele ipi ℟ ꝛ ponã in scl̃z scli semen eius: ꝛ thronũ eius sic dies celi ℟ si aũt dereliq̃rint filij eius legẽ meã: ꝛ in iudicijs meis nõ ãbulauerint ℟ si iusticias meas profanauerint: ꝛ mãdata mea nõ custodierint. ℣ visitabo in virga iniq̃tates eor: ꝛ in verberib⁹ peccata eorum. ℣ iam aũt meaz non dispergam ab eo: neq; nocebo in veritate mea. ℣ neq; profanabo testamentum meum: et que procedunt de labijs meis

nō faciā irritā. Semel iurauī in sctō meo si dauid mētiar: se mē eius ī eternū manebit. Et thron⁹ ei⁹ sicut sol ī cōspectu meo: et sicut luna pfecta ī eternum et testis ī celo fidelis. Tu xp̄o repulisti et despexisti: distulisti xp̄m tuū. Auertisti testamētum serui tui: pphanasti ī terram sctūariū ei⁹. Destruxisti oēs sepes ei⁹ posuisti firmamētum ei⁹ formidinē. Diripuerūt eū ōs trāseūtes viā: factus est opprobriū vicinis suis. Exaltasti dexterā deprimētiū eum letificasti ōs īimicos eius. Auertisti adiutoriū gladij ei⁹: et nō es auxiliat⁹ ei ī bello. Destruxisti ab emūdatiōe: et sedē ei⁹ in terra collisisti. Minorasti dies tpis eius: perfudisti eū cōfusione. Usquequo dñe auertis in finē exardescet sicut ignis ira tua. Memorare q̄ mea substātia: numqd enī vane cōstituisti oēs filios hoīm. Quis est hō q̄ viuet et nō videbit mortē: eruet aiaz suā de manu īferi. Ubi sūt miē tue ātique dñe: sicut iurasti dō in veritate tua. Memor esto dñe opprobrij seruorum tuoruz: quod continui in sinu meo multaz gentium. Quod exprobrauerunt īimici tui dne: qđ exprobrauerūt cōmutationē xp̄i tui. Benedict⁹ dñs ī eternū fiat fiat.

Non dī ad nocturnū iste ps. ps. lxxxix.

Dne refugiū factus es nobis a gnatiōe ī gnatiōes. Priusq̄ montes fierēt aut formaret̄ tra et orbis: a sclo et vsq; ī sclm tu es deus. Ne auertas hoiez in hūilitatem: et dixisti cōuertimini filij hoim. Quia mille ānī āte oculos tuos: tāq̄ dies hesterna q̄ pteriit. Et custodia in nocte q̄ p nichilo habētur: eorū ānī erūt. Mane sicut herba trāseat mane floreat et trāseat: vespere decidat indurescat et arescat. Quia defecim⁹ ī ira tua: et ī furore tuo turbati sumus. Posuisti iniquitates nras ī cōspectu tuo: sclm nrm ī illuminatione vultus tui. Quia oēs dies nri defecerūt: et in ira tua defecim⁹. Anni nri sicut aranea meditabūtur: dies ānorū nrox ī ipsis septuaginta anni. Si aūt ī potētatib⁹ octoginta ānī: plus eox labor et dolor. Quia supuenit māsuetudo: et corripiemur. Quis nouit potestatē ire tue: et p timorē tuo irā tuā dinumerare. Exterā tuā sic notā fac: et eruditos cor de ī sapiētia. Conuertere dñe vsq̄quo: et deprecabilis esto sup seruos tuos. Repleti sum⁹ mane mia tua: et exultauim⁹ et delectati sum⁹ ī oībus diebus nostris. Letati sum⁹ p dies qbus nos hūiliasti: ānis qbus vidim⁹ mala. Respice ī seruos tuos et ī opa tua: et dirige filios eo

rum ⁊ sit splēdor dñi dei nr̄i sup nos ⁊ opa manuū nostrarū dirige super nos: ⁊ op⁹ manuum nostrarū dirige. Non dicit ad nocturnū iste ps. p̄s. xc.

Qui habitat in adiutorio altissimi: i protectiōe dei celi cōmorabit. Dicet dño susceptor meus es tu: ⁊ refugiū meū deus meus sperabo i eū. Quia ipse liberauit me de laqueo venātiū: ⁊ a verbo aspero. Scapulis suis obūbrabit tibi: ⁊ sub pēnis eius sperabis. Scuto circūdabit te veritas eius: non timebis a timore nocturno. Nec sagitta volāte in die a negocio pambulante i tenebris: ab incursu ⁊ demonio meridiano. Cadent a latere tuo mille ⁊ decē milia a dextris tuis: ad te aūt nō appropinq̄bit. Uerūtamē oculis tuis considerabis: ⁊ retributiōem peccatorū videbis. Quoniam tu es dominus spes mea: altissimū posuisti refugium tuū. Nō accedet ad te malum: ⁊ flagellū nō appropinq̄bit tabernaculo tuo. Quia āgelis suis mādauit de te vt custodiant te i oib⁹ vijs tuis. In manibus portabūt te: ne forte offēdas ad lapidē pedē tuū. Super aspidē ⁊ basiliscū ābulabis et conculcabis leonē ⁊ draconem. Quoniam i me sperauit liberabo eū, protegā eū: quoniam cognouit nomē meū. Clamauit ad me ⁊ ego exaudiā eū cū ipo sū in tribulatione: eripiam eum ⁊ glorificabo eū. Longitudine dierū replebo eū: ⁊ ostēdā illi salutare meū. Nō dr̄ ad noc. iste ps.

Bonū est cōfiteri dño: et psallē noī tuo altissime. Ad ānūciādum mane miam tuā: ⁊ veritatē tuā p noctem. In decacordo psalterio: cū cāntico in cythara. Quia delectasti me dñe i factura tua: ⁊ i operib⁹ manuū tuarū exultabo. Quā magnificata sūt opa tua dñe: nimis, profūde facte sūt cogitationes tue. Uir insipiēs nō cognoscet: et stultus nō intelliget hec. Quū exorti fuerint pctōres sicut fenū: ⁊ apparuerint oēs q̄ operantur iniquitatē. Ut inter eāt in seculū seculi: tu aūt altissim⁹ in eternū dñe. Quoniam ecce inimici tui dñe: quoniam ecce inimici tui peribūt ⁊ dispḡēt oēs q̄ operant iniquitatē. Et exaltabit sicut vnicornis cornu meum: ⁊ senectus mea i misericordia pinguedine. Et despexit oculus meus inimicos meos: ⁊ insurgentib⁹ in me malignantib⁹ audiet auris mea. Iust⁹ vt palma florebit: sicut cedr⁹ libani multiplicabitur. Plantati i domo dñi: i atriis domus dei nr̄i florebūt. Adhuc multiplicabūtur i senectute pingues: ⁊ bene patientes erūt vt ānūcient. Quoniam rectus dñs deus noster et nō est iniquitas i eo. Nō dr̄ ad noct. iste ps. p̄s xcij.

Dominus regnauit decorē

indut⁹ ē: indut⁹ ē dñs fortitudinē ⁊ p̄cinxit se. ℟ etenī firmauit orbē tre: q̄ nō cōmouebit. ℣ parata sedes tua de⁹: extūc a sc̄lo tu es. ℟ leuauerūt flumina dñe: eleuauerūt flumina vocē suā ℟ leuauerūt flumina fluct⁹ suos: a vocib⁹ aq̄rū multaꝝ. ℣ mirabiles elatōes maris: mirabilis in altis dñs. ℟ estimonia tua credibilia facta sūt nimis domū tuā decet sc̄itudo dñe: in lōgitudinē dierū. ps. xciij.

DEus vltionū dñs: de⁹ vltionū libere egit. ℟ xaltare q̄ iudicas terrā: redde retributionē superbis. ℣ squeq̄ peccatores dñe: vsqueq̄ peccatores gliabūt. ℟ effabūtur ⁊ loquēt iniquitatē: loq̄ntur oēs q̄ operantur iusticiā. ℣ populū tuū dñe humiliauerūt: ⁊ hereditatē tuā vexauerūt. ℣ viduā ⁊ aduenā interfecerūt: ⁊ pupillos occiderūt. ℟ ⁊ dixerūt nō videbit dñs: nec intelliget de⁹ iacob. Intelligite īsipientes in ple⁹ ⁊ stulti aliq̄n sapite. ℣ qui plātauit aurē nō audiet: aut q̄ finxit oculū nō considerat. ℣ qui corripit gentes nō arguet: qui docet hoiem sciam. ℣ dns scit cogitatōes hoiz: q̄m vane sūt ℟ eat⁹ hō quē tu erudieris dñe ⁊ de lege tua docueris eū. ℣ ⁊ mitiges eū a diebus malis: donec fodiat pctōri fouea. ℣ ⁊ nō repellet dñs plebē suā: ⁊ hereditatē suā nō derelinquet. Quoadusq̄ iustitia cōuertat in iudiciū: ⁊ q̄ iuxta illā oēs q̄ recto sunt corde. ℣ quis cōsurget michi adūsus malignātes aut q̄s stabit mecū adūs⁹ opātes iniquitatē. Nisi q⁹ dns adiuuit me: paulomin⁹ hītasset in inferno aīa mea ℟ si dicebā motus est pes meus: mia tua dñe adiuuabat me. ℟ cōz multitudinē dolor⁹ meoz̄ in corde meo cōsolationes tue letificauerūt aiam meā. ℣ numq̄d adherebit tibi sedes iniquitatis: qui fingis laborē in p̄cepto. ℣ captabūt in aiaz iust⁹: ⁊ sāguinē innocentē cōdēnabūt. ℟ ⁊ fact⁹ est michi dns in refugiū ⁊ de⁹ meus in adiutoriū spei mei. ℟ ⁊ reddet illi iniquitatē ip̄oz ⁊ in malicia eoz disperdet eos disperdet illos dns de⁹ nr̄. Nō dr ad nec.

VEnite (usq̄ ps. ps. xciiij. exultem⁹ dño: iubilem⁹ deo salutari nr̄o. ℣ ꝛeoccupemus faciē ei⁹ in cōfessiōe: ⁊ in psalmis iubilem⁹ ei. ℣ qm̄ de⁹ magn⁹ dns: ⁊ rex magn⁹ super oēs deos. ℣ quia in manu eius sūt oēs fines terre: ⁊ altitudines mōtū ip̄i⁹ sunt. ℣ qm̄ ip̄i⁹ est mare ⁊ ip̄e fecit illud: ⁊ siccam man⁹ ei⁹ formauerūt. Venite adoremus ⁊ p̄cidam⁹ et ploremus ante dñm qui fecit nos: q⁹ ip̄e est de⁹ nr̄. ℟ ⁊ nos pp̄ls pascue ei⁹: ⁊ oues man⁹ ei⁹. ℣ odie si vocē ei⁹ audieritis: nolite obdurare corda ve

stra. Sicut in irritatõe: secõm die tẽtatiõis in deserto. Ubi tẽ tauerũt me pres vestri: probauerũt et viderũt opa mea. Quadraginta ãnis offensus fui generationi huic: et dixi sp hi errãt corde. Et isti nõ cognouerũt vias meas vt iuraui in ira mea: si introibũt i requiẽ meaz Gl̃ia patri. ãn. Benedict⁹ dñs in eternũ. ps. xcv.

Cantate dño cãticũ nouũ cantate dño ois tra. Cantate dño et benedicite noi ei⁹: annũciate de die in die salutare eius Annũciate inr gẽtes gloriaz ei⁹: i oib⁹ pplis mirabilia ei⁹ Q. m magn⁹ dñs et laudabilis nimis: terribil est sup õs deos Q. m oẽs dii gentiũ demonia: dñs aũt celos fecit. Confessio et pulcritudo in cõspectu ei⁹: sctimonia et magnificentia in sctificatiõe ei⁹. Afferte domino patrie gentiũ: afferte dño gl̃iam et honorem. afferte dño gl̃iaz noi ei⁹. Tollite hostias et introite i atria ei⁹: adorate dñm i atrio sancto ei⁹ Cõmoueat a facie ei⁹ vniũsa tra: dicite in gẽtib⁹ q dñs regnauit Etenim correxit orbẽ terre: qui nõ commouebit: iudicabit populos i eqtate. Letent celi et exultet tra cõmoueat mare et plenitudo ei⁹: gaudebũt cãpi et oia q in eis sũt. Tũc exultabũt oia ligna siluaruz a facie dñi q venit: q venit iudicare terrã. Iudicabit orbẽ terre in eqtate: et pplos i veritate sua.

Dñs regnauit exultet tra: letent insule mlte Nubes et caligo i circuitu ei⁹: iustitia et iudiciũ correctio sedis ei⁹. Ignis añ ipz pcedet et inflãmabit: i circuitu inimicos ei⁹ Illuxerũt fulgura ei⁹ orbi tre vidit et cõmota è tra Mõtes sicut cera fluxerũt a facie dñi a facie dñi ois tra. Annũciauerũt celi iustitiã ei⁹: et viderũt õs populi gl̃iã ei⁹. Confundãt õs qui adorãt sculptilia: et q gloriãt in simulacr̃is suis. Adorate eum õs angeli ei⁹: audiuit et letata è syõ. Et exultauerũt filie iude: ppt iudicia tua dñe. Quõm tu dñs altissim⁹ sup oẽz tram: nimis exaltatus es sup õs deos Qui diligit dñm odite malũ: custodit dñs aias scõrum suarũ de manu pccãtoris liberabit eos Lux orta è iusto: et rectis corde letitia Letamini iusti i dño: et confitemini mẽorie sctificatiõis ei⁹. Gl̃ia. ãn. Cãtate dño et bñdicite noi ei⁹. Intret oratio mea i cõspectu tuo. Inclina aurem tuã ad pcem meam. Añ lau. Fiat miat. In lau. ãn. Spũ pncipali confirma cor meũ deus. ps. Miserere. ãn. In virtute tua exaudi me dñe. ps. Dñe exaudi q. ãn. Illuia dñe

Vultũ tuũ sup nos. p. Deus audiui auditiõem tuã: et timui. Opus tuum i medio ãnoz: vivifica illud In medio

annoꝝ notũ facies: cũ iratꝰ fueris mie recordaberis. Deus ab austro veiet: t sanctꝰ demõte pharã. Operuit celos glã eiꝰ t laudis eiꝰ plena ẽ tra. Splẽdor eius vt lux erit: cornua in manibꝰ eius. Ibi abscõdita ẽ fortitudo eiꝰ: ante faciẽ eius ibit mors. Egredietꝫ diabolꝰ añ pedes eiꝰ: stetit t mẽsus est terrã. Hic respexit t dissoluit gentes: t cõtriti sũt mõtes seculi. Incuruati sunt colles mundi: ab itinerib⁹ eternitatꝫ eiꝰ. Pro iniquitate vidi tentoria ethiopie: turbabũtur pelles tre madiã. Numqd i fluvibꝰ iratus es dñe: aut i fluvibus furor tuꝰ: vel in mari indignatio tua. Quia ascẽdes sup equos tuos: t quadrige tue salvatio. Suscitãs suscitabis arcũ tuũ: iuramẽta tribubꝰ q̃ locutꝰ es. Fluvios scindes tre viderũt t doluerũt mõtes: gurges aquaꝝ trãsijt. Dedit abyssus vocẽ suã: altitudo manꝰ suas leuabit. Sol t luna steterũt i hitaculo suo: in luce sagittaꝝ tuaꝝ ibũt: in splẽdore fulgurantis hastę tue. In fremitu cõculcabis terrã: in furore obstupefacies gẽtes. Egressus es i salutẽ pplꝰ tui i salutẽ cũ xpõ tuo. Decussisti caput de domo impij: denudasti fũdamẽtũ eiꝰ vsqꝫ ad collũ. Maledixisti sceptris eiꝰ: capiti bellatorũ eiꝰ venientibus vt turbo ad dispgendũ me. Exultatio eoꝝ sicut eius q̃ devorat pauperẽ in abscõdito. Viã fecisti i mare equis tuis: in luto aquaꝝ multaꝝ. Audivi t cõturbatꝰ ẽ venter meꝰ: a voce cõtremuerũt labia mea. Ingrediat putredo i ossibꝰ meis et subter me scateat. Ut requiescã in die tribulatõis: t ascẽdam ad pplm accictũ nostrũ. Ficꝰ ei nõ florebit: t nõ erit germẽ in vineis. Mentietꝫ operꝰ olive: t arua nõ afferẽt cibũ. Abscidet de ovili pecꝰ: t nõ erit armẽtũ i psepibꝰ. Ego aũt i dño gaudebo: exultabo i deo iesu meo. Deꝰ dñs fortitudo mea: t põet pedes meos q̃si ceruoꝝ. Et sup excelsa mea deducet me: victor i psalmis canẽtem. Glia. ān. Dñe audivi: auditũ tuũ t timui. ān. In tympano t choro i cordis t organo laudate deũ. ps. Laud. cp. Vigil.

Eterna celi glia btã hyꝰ spes mortalium celsi tonantis vnice casteqꝫ prolis virginis. Da dexteram surgentibus exurgat et mens sobria: flagrãsqꝫ in laudẽ dei grates rependat debitas. Ortꝰ refulget lucifer sparsãqꝫ lucẽ nũciat cadit caligo noctiũ luxq̃ certã nos illuiet. Manẽsqꝫ nris sensibus noctẽ repellat seculi: oiqꝫ fine diei: purgata seruet pectora. Quesita iam primũ fi-

des radicet altis sensibus: se cũda spes ꝙ gaudeat q̃ maior extat caritas. O eo patri. ℣. In matutinis. ℟. Per estatẽ ℣. Ecce iã no. ℣. In matutis. ãn ℟. Per viscera miẽ dei nr̃i in q̃ bus visitauit nos oriẽs ex alto. ℣. Bñ. ¶ Sab. ad matutiñ. inuita. Dñm deũ nr̃m Uenite adoremus. ℣. Ueñ. hy.

SAnme de⁹ clemẽtie mũ di q̃ factor machine: vn⁹ potẽtialiter trinus q̃ psonalit Nostros pi⁹ cũ cantic̃ fiet⁹ benigne suscipe: quo corde puro sordib⁹ te pfruamur largi⁹ Uumbos iecur q̃ morbidum adure igne ꝙ grauor: accincti vt sint ppeti luxu remoto pessimo. Ut quiq̃ horas noctiuz nũc cõcinẽdo rũpimus donis beate patrie ditemur õs affatim. Ueста pater pijssime. p estatẽ. Nocte surgẽ. ℣. xcvij.

CAntate dño cãticuz nouũ: qz mirabilia fecit. Saluauit sibi dextera ei⁹: t brachium sanctũ ei⁹ Notũ fecit dñs salutare suũ: in cõspectu gentiũ reuelauit iusticiã suã. Re cordat⁹ est mĩe sue: t veritati sue domui israel. Uiderũt õs fmini ẽre salutare dei nr̃i: iubilate deo oĩs tra: cãtate t exultate t psallite. Psallite domiño i cythara in cythara: t voce psalmi in tubis ductilibus t voce tube cornee. Iubilate i conspectu regis dñi moueat mare t plenitudo ei⁹ orbis t ri rũ t q̃ hitant i eo. Flu ia plaudẽt manu simꝫ: mõtes exultabũt a cõspectu dñi qm̃ venit iudicare terrã Iudicabit orbẽ terra rũ in iusticia: t pplos i equitate

DOmin⁹ regnauit ℣. xcvuj. irascantur ppli: q̃ sedes sup cherubi moueat tra Dñs in syon magn⁹: t excelsus sup õs pplos. Q õfiteant nom̃ tuo magno: qm̃ terribile t scm̃ ẽ: t hõr regis iudiciũ diligit. Tu parasti directões: iudiciũ t iusticiam i iacob tu fecisti. Exalta te dñm deũ nr̃m: t adorate scabellũ pedũ ei⁹ qm̃ scm̃ ẽ Moyses t aarõ in sacerdotib⁹ ei⁹: t samuel inr̃ eos q̃ inuocãt nomẽ ei⁹. Inuocabãt dñm t ipe exaudiebat eos: in colũna nubis loquebat ad eos. Custodiebãt testionia ei⁹: t p̃ceptũ q̃s dedit illis Dñe de⁹ nr̃ tu exaudiebas eos d⁹ tu ppici⁹ fuisti eis: t vlciscẽs in õs adinuẽtões eoz. Exaltate dñm deũ nr̃m: t adorate i mõte scto ei⁹: qm̃ sanct⁹ dñs de⁹ nr̃. Glia. ã Uz mirabilia fecit dñs ps. xcix.

IUbilate dño oĩs tra: seruite dño i leticia. Introite i cõspectu ei⁹ in exultatiõe Scitote qm̃ dñs ipe ẽ de⁹ ipe fecit nos t nõ ipi nos. Populus ei⁹ t oues pascue ei⁹ introi

te portas ei⁹ i cõfessiõe: atria
ei⁹ i hymnis cõtemi illi Dau
date nomẽ ei⁹ qñ suauis ẽ dñs
in eternũ mia ei⁹: ⁊ vsq; i gñã
tiõe ⁊ gñationẽ veritas eius.

Misericordiã ps. xcix.
⁊ iudiciũ cãtabo tibi do
mine: psallã ⁊ intelligã in via
immaculata qñ veies ad me.
Perambulabam in innocẽtia
cordis mei: i medio dom⁹ mee
Nõ ꝓponebã añ oculos meos
rẽ iniustã: facientes ꝓuaricatões
odiui Non adhesit michi cor
prauũ: declinãtem a me mali
gnũ nõ cognoscebã. Detrahẽ
tẽ secreto ꝓximo suo: hunc p-
sequebar Superbo oculo ⁊ inſa-
ciabili corde: cũ hoc nõ edebã
Oculi mei ad fideles frevt se
deãt mecũ: ambulãs i via im
maculata hic michi ministrabat
Nõ habitabit in medio domus
mee q facit superbiã qui loqtur
iniq nõ direxit in ꝓspectu ocu
lor⁹ meor⁹ In matutio interfi
ciebã õs pctõres terre: vt dispe
derẽ de ciuitate dñi oẽs operan
tes iniqtatẽ. Gloria ãn. Jubi-
late deo ois terra. ps. ci.

Domine exaudi orõnem
meã: ⁊ clamor me⁹ ad te
veniat Non aũtas faciẽ tuam
a me: in qcũq; die tribulor in-
clina ad me aurẽ tuã In qcũ
q; die inuocauero te velociter
exaudi me Defecerũt sicut
fum⁹ dies mei: ⁊ ossa mea sicut
cremiũ aruerũt Percussus sũ
vt fenũ et aruit cor meũ: q; ob
lit⁹ sũ comedere panẽ meũ A
voce gemitus mei: adhesit os
meũ carni mee Similis fact⁹ sum
pellicano solitudinis: et fact⁹ sũ
sicut nicticorax in domicilio.
Vigilaui ⁊ fact⁹ sũ sicẽ passer
solitari⁹ in tecto. Tota die ex
probrabãt michi inimici mei
⁊ q laudabãt me aduersũ me iu
rabãt. Quia cinerẽ tãq; panem
mãducabã: ⁊ potũ meũ cũ fle-
tu miscebã. A facie ire indig
nationis tue: q; eleuans allisisti me
Dies mei sicut vmbra declia
uerũt: ⁊ ego sicut fenum arui
Tu aũt dñe in eternũ permanes ⁊
memoriale tuũ in gñatõe ⁊ gña
tionẽ Tu exurgens dñe miseré
beris syõ: q; tps miserendi eius
q; venit tps. Quoñ placuerũt ser-
uis tuis lapides ei⁹: ⁊ terre eius
miserebũtur. Et timebũt gẽ-
tes nomẽ tuũ dñe: ⁊ oẽs reges
terre gliam tuã. Quia edificauit
dñs syon: et videbit in glia sua
Respexit in orõem humiliũ: et
nõ sprevit precẽ eor⁹. Scribã
tur hec in gñatiõe altera: ⁊ po-
pul⁹ q creabit laudabit dñm
Quia prospexit de excelso sctõ
suo: dñs de celo i terrã aspexit
Vt audiret gemit⁹ cõpedito
rũ: vt solueret filios interem-
ptor⁹ Vt annũciẽt in syõ no-
mẽ dñi: ⁊ laudẽ ei⁹ in hierlm.
In cõueniẽdo pplos in vnũ:

t reges vt seruiãt dño Respõ
dit ei in via virtutis sue: paucitatẽ dierũ meor nũcia mihi.
Ne reuoces me in dimidio dierũ meor: in gñatõe t gñatões anni tui. Initio tu dñe terrã fundasti: t opa manuũ tuarũ sũt celi. Ipsi pibũt tu aũt permanes: t õs sicut vestimẽtum veterascẽt. Et sicut opertoriũ mutabis eos t mutabũtur: tu aũt idẽ ipse es: t anni tui non deficiẽt. Filij seruor tuor habitabũt: t semẽ eor in sẽcm dirigetur. ps. cij.

Benedic aia mea dño: et oia q̃ intra me sũt noi sctõ ei⁹
Benedic aia mea dño: t noli obliuisci oẽs retributões eius.
Qui ppiciat oĩb⁹ iniqtatib⁹ tuis: qui sanat õs infirmitates tuas Qui redimit de interitu vitaz tuam: qui coronat te in miat miserationibus Qui replet in bõis desiderijũ tuũ: renouabit vt aqle iuuẽtus tua.
Faciẽs mias dñs: t iudicium oĩb⁹ iniriã patiẽtib⁹. Notas fecit vias suas moysi: filijs israel volũtates suas. Miserator t misericors dñs: longanimis t multũ misericors. Non in ppetuũ irascetur: neq; in ternũ cõminabitur. Non secũdũ pctã nra fecit nobis: neq; secũdũ iniquitates nostras retribuit nobis. Qm fm altitudinẽ celi a terra: corroborauit miaz suam super timentes se.
Quãtũ distat ort⁹ ab occidẽte lõge fecit a nobis iniqtates nras. Quõ miseretur pr filiorũ misert⁹ è dñs timẽtib⁹ se: q̃ nia ipse cognouit figmẽtũ nostrũ. Recordat⁹ è qm puluis sum⁹: hõ sicut fenũ dies ei⁹ tã q̃ flos agri sic efflorebit. Qm spũs pertrãsibit in illo t non subsistet: t nõ cognoscet ãplius locũ suũ. Misicordia autẽ dñi ab eterno t vsq; in eternũ: sup timẽtes eũ. Et tustitia illius in filios filiorũ: his q̃ seruãt testamẽtũ ei⁹. Et meorcs sunt mãdator ipi⁹: ad faciendũ ea. Dñs in celo parauit sedẽ suã: t regnũ ipi⁹ dñabitur.
Benedicite dño õs angeli eius: potẽtes virtute faciẽtes xbum illi⁹ ad audiendã vocẽ sermonũ eius. Benedicite dño õs virtutes ei⁹: mistri ei⁹ q̃ facitis voluntatẽ eius. Benedicite dominio oia opa ei⁹: i oi loco dñationis eius benedic aia mea dño.
Glia. ãn. Clamor meus ad te veniat de⁹. ps. cij.

Benedic aia mea dño: dñe de⁹ me⁹ magnificat⁹ es vehemẽt confessionẽ t decorem induisti: amict⁹ luie sicut vestimento. Et xtendens celũ sicẽ pellẽ: q̃ tegis aq̃s superioz ei⁹
Qui posuit nubẽ ascẽsũ tuũ: q̃ ãbulas sup pẽnas ventorũ.
Qui facis angelos tuos spũs

et ministros tuos ignē vrētē.
Q ui fūdasti terrā sup stabilitatem suā: nō inclinabit ī scīz seculi. H byssus sicut vestimentū amictꝰ eius: sup mōtes stabunt aq̄. H ab increpatione tua fugiēt: a voce tonitrui tui formidabūt. H scēdūt mōtes ⁊ descēdunt campi: ī locū quē fundasti eis. H erminum posuisti quē nō trāsgredient: neq; conuertētur operire trā. Q ui emittis fōtes ī cōuallibus: inter mediū montiū ptransibūt aq̄. P otabūt oēs bestie agri: expectabūt onagri in sitī sua. S up ea volucres celi habitabūt: de medio petrarum dabūt voces. R igans mōtes de supioribꝰ suis de fructu operū tuoꝝ satiabit terra. P roducēs fenū iumētis et herbā seruituti hominū. U t educas panē de terra: ⁊ vinuz letificet cor hominis. U t exhilaret faciem ī oleo: ⁊ panis cor hominis cōfirmet. S aturabūtur ligna campi: et cedri libani quas plātauit: illic passeres nidificabūt. H erodij domꝰ dux est eoꝝ: mōtes excelsi ceruis petra refugiū herinacijs.
F ecit lunā ī tēpora: sol cognouit occasū suū. P osuisti tenebras ⁊ facta est nox: ī ipsa pertrāsibūt oēs bestie silue. C atuli leonū rugientes vt rapiāt et q̄rant a deo escā sibi. O rtus est sol et congregati sunt: et in cubilibus suis collocabuntur.
E xibit hō ad opus suuz: ⁊ ad operatiōem suā vsq; ad vesperā. Q uā magnificata sūt opa tua dñe: oīa in sapiētia fecisti ipleta est terra possessiōe tua.
H oc mare magnū ⁊ spacioſū manibus: illic reptilia quoꝝ nō est nūerꝰ. A ialia pusilla cū magnis: illic naues pgrādūt. D raco iste quē formasti ad illudendū ei: oīa a te expectant vt des illis escaz in tpe.
D ante te illis colligēt: apiēte manū tuā oīa iplebūt bonitate. H uertēte aūt te faciē turbabūtur: auferes spīm eoꝝ et deficiēt. ⁊ in puluerē suū reuertent. E mittes spīm tuū ⁊ creabunt: ⁊ renouabis faciē terre.
S it glia dñi in scīz: letabitur dñs in opibꝰ suis. Q ui respicit terrā ⁊ facit eā tremere: q̄ tangit mōtes ⁊ fumigāt. C ātabo dño in vita mea: psallaz deo meo q̄diu sū. I ocūdū sit ei eloquiū meū: ego vero delectabor in dño. D eficiāt pctōres a terra et iniq̄ ita vt nō sint: bñdic aīa mea dño. ps. ciiij.

C Onfitemini dño ⁊ inuocate nomē eiꝰ: anuūciate inter gētes opa eiꝰ. C āte ei ⁊ psallite ei: narrāte oīa mirabilia eius: laudamini ī nomie sancto eiꝰ. L etet cor q̄rentiū dñm: querite dñz ⁊ cōfirmami ni q̄rite faciē eiꝰ semp. M emē

tote mirabiliū ei⁹ que fecit: p
digia ei⁹ et iudicia oris ei⁹ Se
men abrahā ſui ei⁹: filij iacob
electi ei⁹. I pſe dñs de⁹ nr̄: in
vniuerſa terra iudicia ei⁹ Me
mor fuit in ſcłm teſtamēti ſui:
verbi qđ mādauit in mille ge
neratōes Quod diſpoſuit ad
abrahā: et iuramēti ſui ad yſa
ac. Et ſtatuit illud iacob i p̄ce
ptū: et iſrael in teſtamētū eter
nū Dicēs tibi dabo terrā cha
naā: funiculū hereditatis vr̄e
Cū eſſēt numero breui pau
ciſſimi et īcole eius Et ptran
ſierūt de gēte i gētem: et de re
gno ad ppl̄z alter. Nō reliqt
hoiem nocere eis: et corripuit
p̄o eis reges Nolite tangere
xp̄os meos: et ī pphetis meis
nolite malignari. Et vocauit
famē ſup terrā: et oē firmamē
tū panis cōtriuit Miſit añ eos
vir: i ſeruū venūdat⁹ ē ioſeph
Humiliauerūt i cōpedib⁹ pe
des eius ferrū ptrāſijt aīaz ei⁹
donec veniret ẏbum ei⁹ Elo
quz dñi inflāmauit eum: miſit
rex et ſoluit eū p̄ceps pplor
et dimiſit eū Cōſtituit eū dñm
dom⁹ ſue: et p̄cipē oīs poſſeſ
ſiōis ſue. Ut erudiret p̄ncipes ei⁹ ſicut ſemetipz: et ſenes
ei⁹ p̄udētiā doceret Et intra
uit iſrael i egyptū: et iacob aco
la fuit i terra chā Et auxit po
pulū ſuū vehemēt: et firmauit
eū ſup īimicos eius Cōuertit
eor eor vt audirēt ppl̄m eius
et dolū fecerēt i ſuos ei⁹ Miſit
moyſē ſeruū ſuū aarō: quē ele
git ipz Poſuit i eis ẏba ſigno
ruz ſuor: et p̄digior i tra chā
Miſit tenebras et obſcurauit
et non exacerbauit ſermones
ſuos. Cōuertit aq̄s eor i ſan
guinē: et occidit piſces eorum
Edidit terra eor ranas: i pe
netralib⁹ regū ipor. Dixit et
venit cynomia: et ciniphes in
oīb⁹ finib⁹ eor Poſuit pluui
as eorū grādinē: ignē cōburē
tem i tra ipor Et p̄cuſſit vine
as eorū et ficulneas eor: et con
triuit lignū finiū eor Dixit et
venit locuſta et bruc⁹: cui⁹ non
erat nūer⁹. Et p̄cuſſit oē fenū
in terra eorum: et cōmedit oēm
fructū tre eor. Et p̄cuſſit oē p̄
mogenitū i tra eorū: p̄mitias
oīs labor eor. Et eduxit eos
cū argēto et auro: et nō erat i tri
bub⁹ eor īfirm⁹ Letata ē egy
ptus i p̄fectione eor: q̄z īcubu
it timor eor ſup eos Expādit
nubē i p̄tectionē eor: et ignez
vt luceret eis p noctē Petierūt
et venit coturnix: et pane celi
ſaturauit eos. Dirupit petrā
et fluxerūt aq̄: abierūt in ſicco
flumina. Quīa memor fuit ẏbi
ſcti ſui: q̄ habuit ad abrahaz
puerū ſuū Et eduxit ppl̄z ſuū
in exultatione: et electos ſuos
in letitia. Et dedit illis regio
nes gētiū: et labores pplorum

possederũt Ut custodiãt iustificatiões eius: et legẽ eius exqrãt amẽ. Benedicsãa mea dño. ℣.

CONfitemini dño qm̃ cv. bonus: qm̃ in sclm mia eius. Quis loquet potẽtias dñi: auditas faciet õs laudes eius. Beati qui custodiũt iudiciũ: et faciunt iustitiã in oi tpe Memẽto nr̃i dñe in bñplacito ppli tui: visita nos in salutari tuo. Ad videndũ in bonitate electorũ tuor̃ ad letandũ in letitia gẽtis tue: vt lauderis cũ hereditate tua Peccauim⁹ cũ patrib⁹ nostris: iniuste egim⁹ iniquitatem fecimus Patres nr̃i in egypto nõ intellexerũt mirabilia tua nõ fuerũt mẽores multitudinis mie tue Et irritauerũt ascẽdẽtes in mare mare rubrũ: et saluauit eos ppt nomẽ suũ vt notã faceret potẽtiã suã Et increpuit mare rubrũ et exsiccatũ est: et deduxit eos in abyssis sicut in deserto. Et saluauit eos de manu odiẽtiũ: et redemit eos de manu inimici. Et operuit aqua tribulãtes eos: vn⁹ ex eis nõ remãsit. Et crediderũt in ẏbis eius: et laudauerũt laudes eius Cito fecerũt oblitisũt operum eius: et nõ sustinuerũt cõsiliũ eius Et cõcupierũt cõcupiscẽtiã in deserto: et tẽtauerũt deum in inaq̃so. Et dedit illis petitionẽ ipsorũ et misit saturitatem in aias eor̃ Et irritauerũt moysẽ in castris aarõ sctm̃ dñi.

APta ẽ terra et deglutiuit dathan: et operuit sup̃ cõgregationẽ abyron. Et exarsit ignis in synagoga eor̃: flãma cõbussit pctores Et fecerũt vitulũ in oreb: et adorauerunt sculptile Et mutauerũt gliam suã in similitudinẽ vituli: cõmedentis fenũ Obliti sũt deũ q̃ saluauit eos: q̃ fecit magnalia in egypto mirabilia in tra chã terribilia in mari rubro. Et dixit vt dispderet eos: si nõ moyses electus eius stetisset in cõfractiõe in cõspectu eius. Vt auerteret irã eius ne dispderet eos: et p nichilo habuerũt trã desiderabilẽ Nõ crediderũt ẏbis eius et murmurauerũt in tabernaculis suis: nõ exaudierũ vocẽ dñi. Et eleuauit manũ suã sup̃ eos vt psterneret eos in deserto. Et vt deiceret semẽ eor̃ in nationibus: et dispderet eos in regionibus Et initiati sũt beelphegor et comederũt sacrificia mortuorũ Et irritauerũt eũ in adinuẽtionib⁹ suis: et multiplicata ẽ in eis ruina Et stetit phinees et placauit: et cessauit q̃ssatio Et reputatũ ẽ ei in iustitiã in generatione et gnatões: vsq; in sẽpiternũ Et irritauerũt eũ ad aq̃s cõtradictionis: et vexat⁹ ẽ moyses ppt eos: q: exacerbauerũt spm̃ eius Et distinxit in labiis suis: nõ dispdiderũt gẽtes q̃s di

xit dñs ilr. ¶ t cõmixti sũt inꝫ
gẽtes ꝛ didicerũt opa eoꝝ: et
fuierũt sculptilibꝫ eoꝝ ꝛ fctũ
est illis i scãdalũ. ¶ t imolauer
rũt filios suos: ꝛ filias suas de
monijs. ¶ t effudeꝛt sanguiez
inocẽtez: sanguiez filioꝝ suoꝝ
et filiaꝝ suaꝝ ꝙs sacrificaueꝛt
sculptilibꝫ chanaã. ¶ t inꝗctã
est ꝛra i sanguinibꝫ ꝛ cõtamia
ta ẽ i opibꝫ eoꝝ: ꝛ foznicati sũt
in adiuẽtionibꝫ suis. ¶ t iratꝫ
est furoze dñs i ppl'm suũ: ꝛ ab
ominatꝫ ẽ hereditatẽ suã. ¶ t
tradidit eos i manꝫ gẽtiuz: et
dñati sũt eoꝝ qui oderũt eos.
¶ t tribulauerũt eos ĩimici eo
rũ: et humiliati sũt sub mani=
bus eoꝝ sepe liberauit eos. ℣ p
ſl aũt exacerbauerũt eũ i cõſl=
lio suo: ꝛ humiliati sũt i iniq=
tatibꝫ suis. ¶ t vidit cũ tribula
renꝯ: ꝛ audiuit oꝛõnẽ eoꝝ. ¶ ꝛ
memoz fuit testamẽti sui: ꝛ pe
nituit eũ ſm multitudinẽ mie
sue. ¶ t dedit eos in mias: i cõ
spectu oĩm q̃ ceperãt eos. ¶ al
uos fac nos dñe deꝫ nr̃: ꝛ ꝯgre
ga nos de nationibꝫ. ℣ t cõfi=
teamur noĩ scõ tuo: ꝛ gliemur
in laude tua. ℟ fidictꝫ dñs deꝫ
ıſrael a ſcło ꝛ vſq; i ſcłz: ꝛ dicet
q̃ois ppl's fiat fiat. ℣s. cvi

℣ Onfitemini dño qm̃ bo=
nus: qm̃ i ſcłm mia eiꝫ ℟ icãt
nũc q̃ redẽpti sũt a dño q̃s re=
demit de mãu ĩimici: de regiõi
bꝫ cõgregauit eos. ℣ ſol' oztu
et occasu ab aq̃lõe ꝛ mar'. ¶ ꝛ
rauerũt i ſolitudiẽ ĩ inaq̃so vi
am ciuitatis habitaculi nõ in
ueneruñ. ¶ suriẽtes ꝛ ſitientes
aia eoꝝ in ipis defecit. ¶ ꝛ cla
mauerũt ad dñz cũ tribularẽ=
tur: ꝛ de necessitatibꝫ eoꝝ eri=
puit eos. ¶ ꝛ eduxit eos i viam
rectã: vt irẽt i ciuitatẽ hĩtatio
nis. ℣ cõfiteanꝯ dño mie eiꝫ: et
mirabilia eiꝫ filijs hoĩm. ℣ ꝛ sa
tiauit aiaz ianẽ: ꝛ aiam eſuriẽ
tez satiauit bonis. ¶ edẽtes in
tenebꝛis ꝛ vmbꝛa moꝛtis: vin
ctos i mẽdicitate ꝛ ferro. ℣ ꝛ
exacerbauerũt eloq̃a dei: ꝛ cõ
ſiliũ altiſſimi irritauerũt. ¶ ꝛ
humiliatũ ẽ i laboꝛibꝫ coꝛ eoꝝ
et ĩfirmati sũt: nec fuit q̃ adiu
uaret. ¶ ꝛ clamauerũt ad dñm
cũ tribularenꝯ: ꝛ de necessita=
tibꝫ eoꝝ liberauit eos. ¶ ꝛ edu
xit eos ꝺ tenebꝛ; ꝛ vmbꝛa moꝛ
tis: ꝛ vincula eoꝝ dirupit. ℣ cõ
fiteanꝯ dño mie eiꝫ: ꝛ mirabi=
lia eiꝫ filijs hoĩm. ℣ ꝛ cõtruit
poꝛtas ereas: ꝛ vectes ferreos
cõfregit. ¶ uscepit eos devia ii
q̃tatis eoꝝ: ꝓp̃ iuſtıcias enĩ
suas hũiliati sũt. ℣ ẽz escã abo
minata ẽ aĩa eoꝝ: ꝛ app̃ropiq̃
uerũt vſq; ad poꝛtas moꝛtı. ¶ ꝛ
clamaueꝛt ad dñz cũ tribularẽ
tur: ꝛ de necessitatibꝫ eoꝝ libe
rauit eos. ℣ ĩſit x̃bũ suũ ꝛ sa
nauit eos: et eripuit eos de ĩte
ritõibꝫ eoꝝ. ℣ cõfiteãꝯ dño mie
eiꝫ: ꝛ mirabilia eiꝫ filijs hoĩz.

Et sacrificẽt sacrificiũ laudis et annũciẽt opa ei⁹ ĩ exultatione Qui descẽdũt mare ĩ nauibus: faciẽtes opationẽ ĩ aquis multis. Ip̃i viderũt opa dñi: et mirabilia ei⁹ ĩ pfũdo Dixit et stetit spũs procelle: et exaltati sũt fluct⁹ eius. Ascendũt vsq; ad celos et descẽdt vsq; ad abyssos: aĩa eor ĩ malis tabescebat Turbati sũt et moti sũt sicẽ ebrius: et omis sapiẽtia eor devorata est Et clamauerũt ad dñm cũ tribularẽtur: et de necessitatib⁹ eor eduxit eos Et statuit procellã ei⁹ ĩ aurã: et siluerũt fluctus ei⁹. Et letati sũt qr siluerũt: et eduxit eos ĩ portũ voluntatis eor. Cõfiteant dño mie ei⁹: et mirabilia ei⁹ filijs hoim Et exaltẽt eũ ĩ ecclia plebis: et ĩ cathedra seniorũ laudent eũ Qui posuit flumina ĩ desertu: et exitꝰ aq̃rũ ĩ sitiz. Terrã fructiferã ĩ salsugine: a malicia ĩ habitãtiũ ĩ ea. Qui posuit desertu in stagna aq̃rũ: et terrã sine aq̃ in exitus aquaru Et collocauit illic esurientes: et cõstituerũt ciuitatẽ habitatiõis. Et semiauerũt agros et plãtauerunt vineas: et fecerũt fructũ natiuitatis Et bñdixit eis et multiplicati sũt nimis: et iumẽta eor non minorauit. Et pauci facti sũt et vexati sũt a tribulatione malor et dolore Effusa est contẽtio sup̃ principes: et errare fecit eos in iulo et nõ ĩ via. Et adiuuit pauperẽ de inopia et posuit sicut oues familias. Videbũt recti et letabũtur: et omis iniq̃tas oppilabit os suũ Quis sapiẽs et custodiet hec: et intelliget miaz dñi Elia. añ. Visita nos dñe ĩ salutari tuo. ps. cvij

Paratũ cor meũ deꝰ: paratũ cor meũ: cãtabo et psallam ĩ gl̃ia mea Exurge psalterium et cythara: exurgã diluculo Cõfitebor tibi in pplis dñe: et psallã tibi ĩ nationib⁹ Qr magna ẽ sup̃ celos mia tua: et vsq; ad nubes v̄itas tua Exaltare sup̃ celos deꝰ: et sup̃ oẽm terrã gl̃ia tua: vt liberentur dilecti tui Salũ fac dextera tua et exaudi me: deꝰ locutꝰ est ĩ sancto suo. Exultabo et diuidã sichimã: et cõuallẽ tabernaculoz dimetiar Meꝰ ẽ galaad et meꝰ est mnasses: et effraim susceptio capitis mei Juda rex meus: moab lebes spei mee In idumeã extẽdam calciamẽtũ meũ: michi alieni gene amici facti sũt Quis deducet me ĩ ciuitatẽ munitã: qs deducet me vsq; ĩ idumeã? Nõne tu deꝰ q̃ repulisti nos: et nõ exibis deus in v̄tutib⁹ nr̃is Da nobis auxiliũ de tribulatõe: qr vana salꝰ hois In deo faciemus v̄tutez et ipe ad nichilũ deducet inimicos nostros. ps. cviij.

Deus laudẽ meã ne tacu

eris: qz os pctōzis ꝛ os dolosi sup me aptū ẽst Locuti sūt ad uersū me līgua dolosa: ꝛ ſmonib⁹ odij circūdederūt me: et expugnauerūt me gratis. Pro eo vt me diligerēt detrahebāt mihi: ego aūt orabā Et posuerūt adūsū me mala p bonis: ꝛ odiū p dilectione mea. Cōstitue sup eum pctōrē: ꝛ diabolus stet a dextris ei⁹. Cū iudicatur exeat condēnat⁹: ꝛ oro ei⁹ fiat in pctm. Fiāt dies ei⁹ pauci: ꝛ episcopatū ei⁹ accipiat alter. Fiant filij ei⁹ orphani: ꝛ vxor ei⁹ vidua Nutātes trāsferant filij eius ꝛ mēdicēt: eijciant de habitatōib⁹ suis Scrutet fenerator oēm substātiā ei⁹: ꝛ diripiāt alieni labores ei⁹ Nō sit illi adiutor: nec sit q̄ misereat pupillis ei⁹. Fiāt nati ei⁹ ī interitū: ī gnatione vna deleat nomē ei⁹ In memoriā redeat iiqtas patrū ei⁹ ī cōspectu dñi et pctm mris ei⁹ nō delcatur. Fiāt cōtra dñm sp ꝛ dispereat de tra memoria eoz: p eo q̄ nō est recordat⁹ facere miam Et psecut⁹ ē hoiem inopem ꝛ mē dicū: ꝛ cōpūctum corde mortificare Et dilexit maledictiōez et veniet ei: ꝛ noluit bñdictionē ꝛ elōgabit ab eo. Et iduit maledictionē sicut vestimētū et intrauit sicut aq̄ in interiora ei⁹: ꝛ sicut oleū ī ossib⁹ ei⁹. Fiat ei sicut vestimētū quo opit et sicut zona q̄ sp̄ cingit Hoc op⁹ eoz q̄ detrahūt mihi apd dñm: ꝛ q̄ loquunt mala adūs⁹ aiam meaz. Et tu dñe dñe fac mecū ꝓpter nomē tuū: qz suauis ē mia tua Libera me quia egen⁹ ꝛ paup ego sū: ꝛ cor meum cōturbatū est ītra me. Sicut vmbra cū declinat ablat⁹ suz: et excussus sū sicut locuste Genua mea infirmata sūt a ieiunio: ꝛ caro mea imutata ē ꝓpt oleū Et ego fact⁹ sū opprobrium illis: viderūt me ꝛ mouerūt capita sua Adiuua me dñe deus me⁹: saluū me fac ꝑm miaz tuā. Et sciēt q: man⁹ tua hec: et tu dñe feciſti eā. Maledicēt illi ꝛ tu bñdices. q̄ insurgūt in me cōfūdant: seru⁹ aūt tu⁹ ietabit. Induātur q̄ detrahunt michi pudore: ꝛ opiātur sicut diploide cōfusione sua Cōfitebor dño nimis ī ore meo: ꝛī me dio multor laudabo eū. Qui astitit a dextris pauperis: vt saluā faceret a psequētib⁹ aiam meā. Glia. añ. Cōfitebor dño nimis ī ore meo ℣ Dñe exaudi orōnē meā. ℟ Et clamor meus ad te veniat. añ lau. ℣. Fiat mia tua dñe In lau. añ. Benigne fac ī bona volūtate tua dñe. ꝑ Miserere. añ. Me tuant dñm oēs fines terre. ꝑs. Deꝰ ỽ. añ. Bonū ē cōfiteri dño

Audite celi q̄ ꝑs. Ꝑz. loquar: audiat terra ver

fuj

ba oris mei. ☐ ☞crescat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquiū meū. ☐ uasi imber super herbā: & quasi stille super gramia. qz nomē dñi inuocabo Date magnificentiā deo nro: dei ei perfecta sūt opa & oēs vie ei⁹ iudicia. Deus fidelis & absq; vlla iniqtate iust⁹ & rect⁹ peccauerūt ei & nō filij ei⁹ ī sordib⁹. Generatio prana atq; peruersa: heccine reddis dño populo stulte & insipiēs ☐ unqd nō ipe ē pater tu⁹ q̄ possedit te: & fecit & creauit te. ☐ Memento dierū antiquoz: cogita gñationes singulas Interroga patrē tuū: & annūciabit tibi maiores tuos. & dicēt tibi. ☐ uando diuidebat altissim⁹ gētes: qñ sepabat filios adā. ☐ onstituit termios pplox: iuxta numerū filioz isrl. Pars autem dñi ppls ei⁹: iacob funiculus hereditat⁹ ei⁹ Inuenit eū ī tra deserta: in loco horroris & vaste solitudis. ☐ ircūduxit eū & docuit: & custodiuit q̄si pupillā ocli sui. Sicut aqla, puocās ad volandū pullos suos: & super eos volitās. Expandit alas suas & assūpsit eos: atq; portauit ī hūeris suis Dñs sol⁹ dux ei⁹ fuit: & nō erat cū eo de⁹ alien⁹. ☐ ōstituit eū super excelsam terrā: vt cōederet fruct⁹ agrorū. Ut sugeret mel de petra: oleūq; de saxo durissimo. Butirū de armēto: & lac de ouib⁹ cū adipe agnoz & arietū filioru basan & hyrcos cū medulla tritici: & sanguinē vue bibere mer acissimū Incrassat⁹ ē dilectus & recalcitrauit: icrassatus ipinguat⁹ dilatat⁹. Dereliqt deū factorē suū: & recessit a deo salutari suo. Prouocauerūt eū in dijs aliēis: & in abominatōib⁹ ad iracūdiā ꝯcitauerūt Immolauerūt demonijs & nō deo: dijs q̄s ignorabant. Noui recētesq; venerūt quos nō coluerūt patres eoz. Deū q̄ te genuit dereliqsti: et oblit⁹ es dñi creatoris tui. Uidit dñs & ad iracūdiā cōcitat⁹ est: qz puocauerūt eū filij sui & filie & ait abscōdā faciē meā ab eis: & ꝯsiderabo nouissima eoz. Generatio enī puersa ē: & infideles filij Ipsi me puocauerūt in eo q̄ nō erat de⁹: et irritauerūt in vanitatib⁹ suis & ego puocabo eos in eo q̄ nō est ppls: & in gēte stulta irritabo illos. Ignis succēsus ē in furore meo: & ardebit vsq; ad ifernū nouissima. Deuorabit q; terrā cū germie suo: & montiū fundamēta cōburet. Congregabo sup eos mala: & sagitas meas cōplebo in eis. Cōsument fame & deuorabūt eos aues: morsu amarissimo. Dēs bestiaz imittā in eos: cum furore trahentiū sup terrā at-

q̄ serpentiū. Horis vastabit eos gladi⁹: t int⁹ pauor. Iuuenē simul ac virginē lactētē cū hoie sene. Et dixi vbi nam sūt: cessare faciā ex hoīb⁹ mēoriam eoz. Sed ppt̄ irā inimicoz distuli: ne forte supbirent hostes eoz. Et t dicerēt manꝰ nra excelsa: t nō dñs fecit hec oīa. Gens absq̄ cōsilio est t sine prudētia: vtinā saperēt et intelligerēt ac nouissima prouiderēt. Quō psequebat vnus mille: t duo fugarēt decē milia. Nōne ideo q̄ deꝰ suꝰ vēdidit eos: t dñs conclusit illos. Non enī est deꝰ nr̄ vt dij eorū: t inimici nr̄i sicut iudices Oc vines sodomoz vinea eoz: et de suburbāis gomorre. Uua eoz vua fellis: botri amarissimi. Fel draconū vinū eorum t venenum aspidū insanabile. Nōne hec cōdita sūt apō me t signata in thesauris meis? Mea est vltio t ego retribuam eis in tpe: vt labat̄ pes eorum. Juxta est dies pditōis: t adesse festinā trpa Iudicabit dñs populum suum: t in seruis suis miserebitur. Uidebit q̄ infirmata sit manꝰ t clausi quoq̄ defecerunt: residuiq̄ cōsūpti sunt. Et dicent vbi sūt dij eorum: in quibus habebant fiduciam. Oc quorum victimis comedebant adipes: t bibebant vinū libaminum. Surgant t opitulent vobis: t in necessitate vos ptegant Uidete q̄ ego sum solus: t nō sit alius deus preter me. Ego occidam t ego viuere faciā: percutiam et ego sanabo: t nō est q̄ de mānu mea possit eruere Leuabo ad celū manū meā: t dicam viuo ego in eternum. Si acuero vt fulgur gladiū meū: t arripuerint iudiciū manꝰ mee. Reddam vltionē hostibus meis: t his qui oderūt me retribuam Inebriabo sagittas meas sāguine: t gladius meus deuorabit carnes meas De cruore occisorū: t de captiuitate nuda trinimicoz capitis. Laudate gentes populū eiꝰ: quia sanguinē seruoz suoz vlciscetur. Et vindictā retribuet in hostes eoz: t ppicius erit terre populi sui. Glia patri et filio: t spūisancto. Sicut erat i ꝓn. ān. Et in seruis suis dominus miserebitur. Ps. In cymbalis benesonantibus laudate dñm. ꝑs. Laudate dñm de celis. Capitulū. Vigilate et orate. t cetera. Hymnus.

Aurora iam spargit polo luz terris dies illabitur lucis resultat spiculum: discedat omne lubricum. Phantasma noctis decidat: mentis reatus subruat: quicquid tenebris horridum nox attulit culpe cadat. Ut mane illud vlti

mum: quod prestolamur cernui in luce nobis effluat: dum hoc cano:e cõcrepat. Deo patri. ytš. Per eatẽ. hy⁹ Ecce iã noctis. ℣. In matutinis. ã. In viã pacis dirige nos dñe. ℘s Benedictus. Preces ℟. vtã Oratiõ vt decet. Psalmus. cix.

Dixit dñs domino meo: sede a dextris meis. Doñec ponã inimicos tuos: scabellũ pedũ tuoꝝ. Virgã virtutis tue emittet dñs ex syõ: dñare i medio inimicoꝝ tuoꝝ. Tecũ principiũ in die virtutis tue: in splẽdoribꝰ sanctoꝝ: ex vtero ante luciferũ genui te. Iurauit dominꝰ ⁊ no penitebit eũ: tu es sacerdos ineknũ: scõm ordinez melchisedech. Dñs a dextris tuis: confregit i die ire sue reges. Iudicabit in natiõibus iplebit ruinas: ꝓquassabit capita in tra multoꝝ. De torrẽte in via bibit: ꝓpterea exaltabit caput. Glia ãn. Sede a dextris meis dixit dñs domino

Confite bor ps.cx. meo. tibi dñe i toto corde meo: in cõsilio iustoꝝ ⁊ cõgregatione. Magna opa dñi: exquisita i õs volũtates eius. Cõfessio ⁊ magnificẽtia opus eiꝰ: ⁊ iusticia eiꝰ manet in seculũ seculi. Memoriã fecit mirabiliũ suorũ misericors ⁊ miserator dñs: escã dedit timẽtibꝰ se. Memor erit in scm testamẽti sui: virtutem opum suoꝝ ãnũciabit populo suo. Ut det illis hereditatẽ gentiũ: opa manuũ eiꝰ veritas ⁊ iudiciũ. Fidelia omia mãdata eiꝰ cõfirmata in scm seculi: facta in veritate ⁊ eqtate. Redẽptionẽ misit dñs populo suo: mãdauit ineknuz testamentũ suũ. Sanctũ ⁊ terribile nomẽ eiꝰ: initiũ sapientie timor dñi Intellectꝰ bonꝰ omnibꝰ faciẽtibꝰ eũ: laudatio eiꝰ manet in scm scli. Glia. Sñi. Fidelia oia mãdata eiꝰ cõfirmata in scm scm. ps.cxi.

Beatus vir q tiet dñm: in mãdatis eiꝰ volet nimis. Potẽs in terra erit semẽ eius ñatio rectoꝝ bñdicet. Glia ⁊ diuitie i domo eiꝰ: ⁊ iusticia eiꝰ manet in scm seculi Oritur in tenebris lumen rectis misericors ⁊ miserator ⁊ iustꝰ Iocũdus hõ q miseret ⁊ ꝓmodat dispõit sermões suos i iudicio: qz ineknũ nõ cõmouebitur. In meoria eterna erit iustus: ab auditõe mala nõ timebit. Paratũ cor eiꝰ sperare i dño cõfirmatũ est cor eiꝰ: non cõmouebit donec despiciat inimicos suos. Dispersit dedit pauꝑibus iusticia eiꝰ manet i seculũ scli: cornu eiꝰ exaltabitur in glia. Peccator videbit ⁊ irascet dẽtibꝰ suis fremet ⁊

tabescet: desiderium peccatorum peribit. Gloria. ān. In mandatis Dei⁹ volet nimis. ps. cxij. Laudate pueri dñm: laudate nomē dñi. Sit nomē dñi bñdictū: ex hoc nūc t vsq; in seculū. A solis ortu vsq; ad occasū: laudabile nomē dñi. Ex celsus sup oēs gētes dñs: t sup celos gloria ei⁹. Quis sicut dñs de⁹ nr̄ qui in altis hitat: humilia respicit in celo t in tra Suscitās a terra inopē: t de stercore erigēs pauperē. Ut collocet eū cū principib⁹: cuz pncipib⁹ pp̄li sui. Qui hitare facit sterilē in domo: matrē filiorū letantē. Gloria. ā. Sit nomē dñi bñdictū in scla. p. cxij In exitu israel de egypto: domus iacob de populo barbaro. Facta ē iudea sctificatio ei⁹: israel ptās ei⁹. Mare vidit t fugit: iordānis cōuersus est retrorsū. Montes exultauerūt vt arietes: t colles sicut agni ouiū. Quid ē tibi mare q̄ fugisti: t tu iordanis q̄a cōuersus es retrorsū. Montes exultastis sicut arietes: t colles sicut agni ouiū. A facie domini mota est terra: a facie dei iacob. Qui cōuertit petrā in stagna aquar̄: t rupē in fōtes aquarū. Non nobis dñe nō nobis: sed noī tuo da gloriā. Sup mia tua t veritate tua: nequā do dicāt gētes vbi ē de⁹ eorum De⁹ aūt nr̄ in celo: ola quecūq; voluit fecit. Simulachra gētiū argentū t aurū: opa manuum hoīm. Os habent t nō loquētur: oculos hñt t nō videbūt. Aures hñt t nō audiēt: nares hñt t nō odorabūt. Manus hñt t nō palpabūt: pedes habēt t nō ambulabūt nō clamabūt in gutture suo. Similes illis fiāt qui faciūt ea: t oēs qui cōfidūt in eis. Dom⁹ isr̄l sperauit in dño: adiutor eorū t ptector eorū ē. Dom⁹ aaron spauit in dño: adiutor eor̄ et ptector eor̄ est. Qui timēt dominū spauerūt in dño: adiutor eor̄ t ptector eor̄ ē. Domin⁹ memor fuit nr̄i: t bñdix̄it nobis. Bñdixit domui isr̄l: bñdixit domui aarō. Bñdixit oībus q̄ timēt dñm: pusillis cū maioribus. Adjiciat dñs sup vos: super vos: t sup filios vr̄os. Bñdicti vos a dño: q̄ fecit celū z terrā. Celū celi dño: terrā aut dedit filijs hoīz. Non mortui laudabūt te dñe: neq; oēs qui descēdūt in infernū. Sed nos qui viuim⁹ bñdicim⁹ domino: ex hoc nūc t vsq; in seculū. Gloria. ān. Nos q̄ viuim⁹ benedicim⁹ domino.

Capitulū.

Dom⁹ aūt dirigat corda et corpa nostra in caritate dei t patiētia xp̄i. Deo g. hy⁹

Lucis creator optime: lucē diez q̄ profers: primordijs

lucis noue mūdi parās originem Qui mane iūctū vesperi die vocari ꝑcipis: tetrū chaos illabik: audi preces cū fletib⁹ Ne mēs granata crimie vite fit exul munere: dū nil penne cogitat: seseq; culpis illigat. Cloq; pulset intimuz: vitale tollat ꝑmiū: vitem⁹ oē noxiū: purgem⁹ oē pessimū. Qzā pf pissime. vrs. ℟. Dirigat dñe ad te ozō mea. ℟. Sicut incēsum in cōspectu tuo. ¶ Feria secunda ad vespas. ꝑs. cxuij.

DIlexi qm exaudiet dñs: vocē ozōnis mee. Quia inclinauit aurē suā michi: et i diebus meis inuocabo. Circūdederūt me dolozes mozti: et pericula inferni inuenerūt me Tribulationē et dolozē inueni: et nomē dñi inuocaui: O domine libera aiaz meā misericors dñs et iust⁹: et de⁹ nr miseretur Custodiēs pusilos dñs: humiliatus sū et liberauit me. Conuertere aīa mea in requiē tuā qz dñs bñfecit tibi. Quia eripuit aīam meā de morte oculos meos a lachzymis: pedes meos a lapsu. Placebo dño in regione viuoz. Añ. Inclinauit dñs aurē suā michi. ꝑs. cxv.

CRedidi propter qđ locutus sū: ego aūt humiliatus sū nimis. Ego dixi in excessu meo: omis hō mēdax. Quid retribuā dño: ꝓ oibus q̄ retribuit michi. Calicē salutaris accipiā: et nomen dñi inuocabo. Vota mea dño reddā cozā oi populo ei⁹: ꝑciosa in cōspectū dñi mozs sctōzū ei⁹. O dñe qz ego seruus tu⁹: ego seru⁹ tu⁹ et fili⁹ ancille tue. Dirupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiā laudis: et nomē dñi inuocabo. Vota mea dño reddā i cōspectu oīs ꝑpli eius: in atriis dom⁹ dñi in medio tui hirlm. ān. Credidi ꝓpt qđ locut⁹ sū

LAudate dñm ꝑs. cxvi. oēs gentes: laudate eum oēs populi. Quōm cōfirmata ē sup nos mia eius: et veritas domini manet in eternū. Glia. ān Laudate dñm ōs gentes. ꝑs.

ADomiū cū tribularer clamaui: et exaudiuit me. Dñe libera aīaz meā: a labiis iniqs et a lingua dolosa. Quid detur tibi aut quid apponat tibi ad linguā dolosa. Sagitte potētis acute: cum carbonib⁹ desolatoziis. Heu michi qz incolat⁹ me⁹ ꝓlongatus est habitaui cū hītantib⁹ cedar: multū incola fuit aīa mea. Cū his qui oderūt pacē eram pacificus: cū loquebar illis impugnabāt me gratis. ā. Clamaui et exaudiuit me. ꝑs.

LEuaui oculos meos cxx. os in mōtes: vnde veniet auxiliū michi. Auxiliū meum a dño: q̄ fecit celū et terraz.

Non det in cõmotionẽ pedẽ tuũ: neq; dormiteꝛ q̃ custodit te. Ecce non dormitabit neq; dormiet q̃ custodit israel. Do min⁹ custodit te dñs ꝓtectio tua sup manũ dexteꝛã tuam. Per diẽ sol nõ vret te: neq; luna p noctẽ. Oñs custodit te ab oi malo: custodiat aiaz tuam dñs. Oñs custodiat introitu z tuũ z exitũ tuũ: ex hoc nũc z vsq; in seculũ. Glia. ãn Auxiliũ meũ a dño. Lap. Oñs aũt. ỹ

IN mẽse celi cõditoꝛ q̃ mi xta ne cõfunderẽt: aq̃ fluẽ ta diuidẽs: celũ dedisti limitẽ E irmãs locũ celestib⁹ simlq; terre riuulis vt vnda flãmas tẽperet terre solũ ne dissipẽt. Infũde nũc pijssime donũ p ennis gre: fraudis noue ne ca sib⁹ nos erroꝛ atteratvet⁹ Lu cẽ fides inueniat sic lumĩs in bar ferat: hec vana cũcta kre at: hãc falsa nulla cõprimant Ozesta pater pijssime. vtr̃. ỹ Dirigatur. Per estatẽ hym⁹ Lucis creator. ỹ. Dirigatur. ãn Magnificet te semper ani ma mea de⁹ meus. p̃s Magt Preces z ẽ vtr̃. ¶ Feria.iij.

LEtatus adv̄s. p̃s. cxxi. sum in his que dicta sũt mihi: in domũ dñi ibim⁹ Stãtes erant pedes nostri: i atriis tuis hierusalẽ. Hierusalẽ que edificat vt ciuitas: cuius ptici patio ei⁹ in idip̃z Illuc enim ascenderũt tribus tribus dñi testimoniũ israel ad cõfitendũ nomini dñi. Quia illic sedeꝛt sedes in iudicio: sedes super domũ dauid. Rogate que ad pacem sunt hierlm: z abũdan tia diligentib⁹ te. Fiat pax in virtute tua: z abũdãtia in tur rib⁹ tuis. Propter fratres me os z ꝓximos meos: loquebar pacẽ de te. Propter domum domini dei nostri: quesiui bo na tibi. Glia patri z filio z spi ritui sancto. Sicut erat in tẽ. Ãn. In domũ domini letan tes ibimus. Psalmus. cxxij

AD te leuaui oculos me os: q̃ habitas in celis Ec ce sicut oculi seruoꝝ in mani bus dñoꝝ suoꝝ. Sicut oculi ancille i manibus dñe sue: ita oculi nri ad dñm deũ nrm do nec misereat nri Miserere nri dñe miserere nri: qz multũ reple ti sum⁹ despectione. Oz mul tũ repleta est aia nra: opꝓo briũ abũdãtib⁹ z despectio su pbis Glia. ãn. Qui habitas i celis miserere nobis. p̃. cxxiij.

NIsi qz dñs erat in nobis dicat nũc israel: nisi quia dñs erat i nobis Cũ exurgerẽt homines i nos: forte viuos deglu tissẽt nos. Cũ iraseceret furoꝛ eoꝝ in nos: forsitan aqua ab sorbuisset nos Torrẽtẽ ptran siuit aia nra forsitã ptrãsisset aia nra: aquã intolerabilem.

Bñdicat⁹ dñs q̄ nō dedit nos: i captione dētib⁹ eoꝝ. Ala nra sicut passer erepta est de laqo venātiū Laqus cōtrit⁹ ē: t nos liberati sum⁹. Adiutoriū nrz in noie dñi: q̄ fecit celū t terrā Glia. añ. Adiutoriū nrm i no

QUi (mine dñi. ps. cxxiij cōfidūt in dño sicut mōs syō: nō cōmouebit ieknū q̄ habitat i hirlm Mōtes in circuitu ei⁹: t dñs i circuitu populi sui: ex hoc nūc t vsq; i seculum Qz nō relinquet dñs virgā peccatoꝝ sup sortē iustoꝝ: vt non extēdāt iusti ad iiqtatē man⁹ suas Benefac dñe: bonis et rectis corde. Declinātes āt i obligatiōes adducet dñs cū operantib⁹ iiqtatē: pax sup israel. Glia. añ. Bñfac dñe bonis et

Irectis corde. ps. cxxv.

IN cōuertēdo dñs captiuitatē syon: facti sum⁹ sicut consolati Tūc repletū est gaudio os nrm: t lingua nra exultatōe Tunc dicēt iter gētes magnificauit dñs facere cuz eis. Magnificauit dñs facere nobiscū facti sumus letātes. Cōuertē dñe captiuitatē nraz: sicut torrens i austro Qui seminat i lachrymis: i exultatione metēt. Ibūtes ibāt t flebāt: mittētes semina sua Veniētes aūt veniēt cū exultatione: portantes manipulos suos. añ. Facti sumus sicut cōsolati. Cap. Dñs

TElluris (aūt dirl. hy⁹ ingēs cōditoꝝ mūdi solū qui crucis: pulsis aq̄ molestijs terrā dedisti īmobilē. Ut germē aptū, pferēs fuluis decora floribus fecūda fructu sisteret pastūq; gratū redderet Mentis quę vulnera nūda nitoꝝ gratia vt fctā fletu diluat: mot⁹q; p: auos atterat Iussis tuis obtēperet nullis malis appremer: bonis repleri gaudeat: t mortis actū nesciat Ofa pater. ℣. Dirigatur dñe Per estatē hy⁹. Lucis creator. ℣. Dirigat. añ. Exultauit spūs meus in deo salutari meo. ps. Mag. Feria iiij. ad vs. cxxvi.

NIsi dñs edificauerit domū: in vanū laborauerūt qui edificāt eā Nisi dñs custodierit ciuitatē: frustra vigilat qui custodit eam. Vanū ē vobis añ lucem surgere: surgite postq̄ sederitis q̄ māducatis panē doloris Cū dederit dilectis suis sōnuz ecce hereditas dñi: filij merces fruct⁹ ventris Sicut sagitte i manu potentis ita filij excussorū. Beat⁹ vir q̄ implenit desideriū suū ex ipis nō cōfūdetur cū loquet inimicis suis i porta. ñ. Btūs vir q̄ iplerit desiderium suū. ps. cxxvij

BEati oēs qui timēt dñm q̄ ambulāt in vijs ei⁹ Labores manuū tuaꝝ q: māducabis: beat⁹ es t bene tibi erit

Uxor tua sicut vitis abūdās in lateribꝰ domꝰ tue. Filij tui sicut nouelle oliuarū: in circuitu mēse tue. Ecce sic bñdicet hō: q timet dñm. Bñdicat tibi dñs ex syon et videas bōa hierusalē oibꝰ diebꝰ vite tue. Et videas filios filiorū tuorū: pacē sup israel. Glia. ān. Beati oēs q timēt dñm. ps. cxxvij

Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea: dicat nūc israel. Sepe expugnauerunt me a iuuētute mea: etenī non potuerūt michi. Sup dorsum meū fabricauerūt pctōres prolongauerūt iniqtatē suam. Dns iustus cōcidet ceruices pctōrū: cōfundant̄ et cōuertantur retrorsū oēs q oderūt syon. Fiant sicut fenū tectorū quod priusq̄ euellat exaruit: De q̄ nō implebit manū suā q metet: et sinū suū q manipulos colliget: Et nō dixerūt q̄ pteribāt benedictio dñi sup vos bñdicimus vobis in nole dñi. ān. Benedicimus vobis ī nomīe dñi.

De profundis ps. cxxix. clamaui ad te dñe: domine exaudi vocē meā. Fiāt aures tue intēdētes: in vocē dep̄cationis mee. Si iniqtatis obſeruaueris dñe: dñe qs sustiebit. Quia apud te ꝓpiciatio ē: et propter legē tuā sustinui te domine. Sustinuit aīa mea in verbo eius: speauit aīa mea in domino a custodia matutina vsq̄ ad noctē: speret isrl̄ in dño. Quia apud dñm mīa et copiosa: apud eū redēptio. Et ipse redimet israel: ex oībus iniqtatibꝰ eius ān. De ꝓfundis clamaui ad te

Domine ps. cxxx. (dñe. Non est exaltatū cor meū: neq̄ elati sūt oculi mei. Neq̄ ambulaui ī magnis: neq̄ in mirabilibꝰ sup me. Si nō humiliter sentiebā: sed exaltaui aīam meā. Sicut ablactatꝰ est sup matre sua: ita retributio ī aīa mea. Speret isrl̄ in dño: ex hoc nūc et vsq̄ in sēcl̄. ān. Spe ret isrl̄ ī dño. cō. Dns aūt. ỹ.

Deli deus sertissime q̄ lucidū centrū poli: cādore pigris igneo augēs decoro luce. Quarto die q̄ flāmeā solis rotā cōstituēs: lune mīstrās ordini vagos recursus siderum Ut noctibꝰ vel lumini direptiōis terminū: ꝑmorsdijs et mēsiū signū daret notissimū. Illumīa cor hoīm absterge sordes mētiū: resolue culpe vinculū euerte moles criminū Qui pater. ỹ. Dirigat. ān. Respexisti humilitatē meā dñe deꝰ meus. ps. Mag. ¶ Fer. v. ad vs̃

Memēto dñe ps. cxxxi. dauid: et oīs māsuetudinis eiꝰ: Sicut iurauit domino: votū vouit deo iacob. Si introiero in tabernaculū domꝰ mee si ascēdero in lectū stratī mei.

Si dedero ſōnū oculis meis t
palpebris meis dormitatiōez
Et requiē tēporib⁹ meis: do=
nec īueniā locū dño tabernā=
culū deo iacob Ecce audiui⁹
eā i effrata: īuenim⁹ eā i cāpis
ſilue Introibim⁹ i tabernacu
lū eius: adorabim⁹ i loco vbi
ſteterūt pedes ei⁹. Surge dñe
in requiē tuā: tu t archa ſcti=
cationis tue. Sacerdotes tui
induātur iusticiā: t ſci tui exſ
tent Propt dauid ſeruū tuū: nō
auertas faciē xp̄i tui Iurauit
dñs dauid ⁊ itatē t nō frustra=
bit eū: de fructu vētris tui po
nā ſup ſedem tuā. Si custodie
rint filij tui testamētū meū: tte=
ſtimonia mea hec q̄ docebo eos
Et filij eoz vſq; i ſcl̄z: ſedebūt
sup ſedē tuā. Qm elegit dñs
syō: elegit eā i habitationē ſ
bi. Hec requies mea i ſcl̄z ſcli: q
habitabo qm elegi eā. Viduam
am ei⁹ bñdicēs bñdicā: pauꝑ=
es ei⁹ saturabo panib⁹ Sacer
dotes ei⁹ īduā salutari: t ſcti
ei⁹ exultatōe exultabūt Illuc
p̄ducaz cornu dauid: parai in=
cernā xp̄o meo Inimicos ei⁹
īduā ꝑfusiōe: sup ipz aūt efflo
rebit scificatio mea. Glia. añ.
Et ois mānsuetudinis ei⁹. ps.

Ecce q̄ bonū t q̄ cxxxij.
locūdū: habitare ffes in
vnū. Sicut vnguētū i capite:
qđ descēdit i barbā barbā aa
ron Qđ descēdit i ora vestimē
ti ei⁹: sicut ros hermō q̄ descē
dit i mōtez syō Qm illic māda
uit dñs bñdictionē: t vitā vſq;
in scl̄m Glia. añ. Ecce q̄ bonū
et q̄ iocūdū. Nō of ad vō. iste

Ecce nūc bñdi ps. cxxxiij
cite dominū ōs serui dñi
qui statis i domo dñi: i atriis
dom⁹ dei nri In noctib⁹ extol
lite manꝰ vras i ſctā: t benedi
cite dñz Bñdicat te dñs ex syō
q̄ fecit celū t terrā. p. cxxxiij

Laudate nomē dñi: laudꝰ
serui dñm Qui statis in
domo dñi: i atriis dom⁹ di nri
Laudꝰ dñz q: bonꝰ dñs psallite
te noi ei⁹ qm suaue Qm iacob
elegit sibi dñs: israel i possessi
onē si bi Quia ego cognoui q̄
magn⁹ est dñs: t de⁹ nr̄ p oib⁹
dijs. Oia q̄cūq; voluit dñs fe=
cit i celo t i terra: i mari t i oi=
b⁹ abyssis Ducēs nubes ab
extremo tre: fulgura i pluuiā
fecit Qui ꝑducit vētos de the
sauris suis: q̄ percussit p̄mogeni
ta egypti: ab hoie vſq; ad pe=
cus Et misit signa t ꝓdigia i
medio tui egypte: i pharaonē
et in ōs seruos eius Qui percussit
gētes multas: t occidit reges
fortes Seō regē amorreoꝝ et
og regē basā t oia regna cha
naā. Et dedit terrā eoꝝ here=
ditatē: hereditatē israel ꝑpl̄o
suo Dñe nomē tuū ieternū: do
mine memoriale tuū i gñatōe
et gñationē Qz iudicabit dñs

pplm suũ: et seruis suis deprecabit Simulachra gentiũ argẽtũ et aurũ: opa manuũ hoiũ Os habẽt et nõ loquẽtur: oculos habẽt et nõ videbũt Aures habẽt et nõ audiẽt: neq; enĩ est spũs i ore ipoꝝ Similes illis fiant q̃ faciũt ea: et õs q̃ cõfidũt in eis Dom⁹ isrl bñdicite dño: dom⁹ aarõ bñdicite dño. Dom⁹ leui bñdicite dño: q̃ timetis dominũ bñdicite dño. Bñdict⁹ dñs ex syõ: q̃ habitat i hierlẽ. Gl̃a patri et filio et spiritui sancto añ. Sicut q̃ cũq; voluit dñs fecit

Confitemini ps.cxxxv. dño qm̃ bon⁹: qm̃ i sc̃m mia ei⁹ Cõfitemini deo deoꝝ. Cõfitemini dño dñoꝝ Qui facit mirabilia mag̃ solus Qui fecit celos i intellectu Qui firmauit terrã sup aq̃s Qui fecit luminaria magna Solẽ in potestatem diei Lunã et stellas in potestatem noctis Qui percussit egyptũ cũ primogenitis eoꝝ Qui eduxit isrl de medio eorũ In manu potẽti et brachio excelso Qui diuisit mare rubrũ i diuisiones. Et eduxit isrl p̃ mediũ ei⁹. Et excussit pharaonẽ et ꝟtutẽ ei⁹ in mari rubro. Qui traduxit pplm suũ p̃ desrtũ Qui percussit reges magnos. Et occidit reges fortes Seõ regẽ amorreorũ. Et og regẽ basã. Et dedit terrã eoꝝ hereditatẽ. Hereditatẽ isrl seruo suo. Qz i hũilitate nostra memor fuit nr̃i. Et redemit nos ab inimicis nostris Qui dat escã omni carni Confitemini deo celi. Confitemini dño dñoꝝ: q̃m in eternũ mia eius. ps.cxxxvi

Super flumia babylonis illic sedim⁹: et fleuim⁹ cũ recordaremur syon. In salicibus i medio eius: suspẽdim⁹ organa nr̃a. Quia illic i terra duxerũt nos: qui captiuos duxerũt nos verba cantionũ Et qui adduxerũt nos: hymnũ cãtate nobis de cãticis syõ. Quõ cantabim⁹ canticũ dñi: in tra alicna Si oblit⁹ fuero tui hierusalẽ: obliuioni det̃ dextera mea Adhereat lĩgua mea faucib⁹ meis: si nõ memĩero tui. Si nõ ꝓposuero tui hierlem: i ꝓncipio letitie mee Memor esto dñe filioꝝ edõ: in die hierlem. Qui dicũt exinanite exinanite: vsq; ad fũdam̃tũ i ea Filia babylonis misa: btũs q̃ retribuet tibi retributõez tuã: quã retribuisti nobis Beatus qui tenebit: et allidet paruulos suos ad petram Gl̃oria patri et filio et spiritui sancto. Sicut erat in ꝓncipio et nunc et. Hymnũ cantate nobis de cãticis syõ. Cap. Dñs aũt dirigat

Magne de⁹ potẽtie hy⁹ qui ex aquis ortus gen⁹

parti remittis gurgiti partiz
leuas in aera ¶ Diuisa limphis
ignimens: subiecta celis irri-
gãs: vt surpevna pdita diuer
sa rapiãt loca. ¶ Largire cũctis
seruulis: quos mũdat vnda sã
guis: nescire lapsus criminũ:
nec ferre mortis tediũ ¶ Ut cul
pa nullũ depmat: nullũ leuet
iactantia: elisa mens ne conci
dat: elata mẽs ne corruat. ¶ Ze
sta pf. ℣. Dirigat ꝑ eretatẽ
hyꝰ Lucis creator. ℟ Diriga
tur dñe. ān Deposuit potẽtes
sãctos ꝓsequẽtes t exaltauit
humiles xp̃m confitentes. ꝓs
Mag. ꝓeces tẽ. vtũ. ¶ Fe
ria. vi. ad vespas. ꝑs. cxxxvij.

CONfitebor tibi dñe in toto
corde meo: qm̃ audisti ℣
ba oris mei. In cõspectu ãge
lorꝫ psallã tibi: adorabo ad tẽ
plũ sctm̃ tuũ: t cõfitebor nomi
ni tuo. Sup mia tua t verita
te tua: qm̃ magnificasti super
oẽ nomẽ sanctũ tuũ. In q̃cun
qꝫ die inuocauero te exaudi me
multiplicabis i aia mea virtu
tem. ¶ cõfiteant tibi dñe cs re
ges terre: qz audierũt oia ver
ba oris tui. ¶ t cantẽt in vijs
dñi: qm̃ magna est gla domi-
ni. ¶. m̃ excelsus dñs t humilia
respicit: t alta a lõge cognoscit.
Si ambulauero i medio tribu
latõis viuificabis me t sup irã
inimicorꝫ meorꝫ extẽdisti manũ
tuã: t saluum me fecit dextera
tua. ¶ ms retribuet ꝓ me dñe
mia tua in sctꝫ: opa manuũ tu
arũ ne despicias. Glia. ā. In
cõspectu angelorꝫ psallã tibi
Deus meus. ꝑs. cxxxviij
¶ Omie ꝓbasti me t cognoui
sti me: tu cognouisti sessionez
meã t resurrectõez meã. In-
tellexisti cogitatões meas de
longe: semitã meã t funiculm
meũ inuestigasti. Et tõs vias
meas ꝑuidisti: qz nõ est sermo
in lingua mea. ¶ Ecce dñe tu co
gnouisti oia nouissima t anti
qua tu formasti me t posuisti
sup me manũ tuã. Mirabil fa
cta ẽ scia tua ex me: ꝓfortata ẽ
t nõ potero ad eã. Quo ibo a
spũ tuo: t quo a facie tua fugi
am. Si ascẽdero in celũ tu il-
lic es: si descẽdero ad infernuz
ades Si sũpsero pẽnas meas
diluculo: t habitauero i extre-
mis màris. Etenim illuc man9
tua deducet me: t tenebit me
dextra tua Et dixi forsitã tene
bre cõculcabũt me: t nox illu i
natio mea i delitijs meis. Qz
tenebre nõ obscurabunt a te:
et nox sicut dies illuiabit sic
tenebre ei9. ita t lumẽ ei9 Qz
tu possedisti renes meos: su-
scepisti me de vtero mris mee
¶ cõfitebor tibi qz ꝛribilit ma
gnificat9 es: mirabilia opera
tua t aia mea cognoscz nimis
Nõ est occultatũ os meũ a te
qõ fecisti i occulto: t substãtia

mea ī iferioribꝰ terre Imp fectū mēū viderūt oculi tui et in libro tuo oēs scribent: dies formabunt ꝛ nemo in eis M ichi aūt nimis honorati sūt amici tui deꝰ: nimis cōfortatꝰ ē principatꝰ eoꝝ. O inumerabo eos et sup arenā multiplicabunt: exurrexi ꝛ adhuc sū ꝛ cū S i occideris deꝰ peccatores: viri sāguinū declinate a me Q ui dicitis in cogitatiōe: accipiēt ī vanitate ciuitates suas O ōne q oderūt te dñe oderā: ꝛ sup inimicos tuos tabescebā. P erfecto odio oderā illos: inimici facti sūt michi. P roba me deꝰ et scito coꝝ meū: inkroga me ꝛ cognosce semitas meas S ꝛ vide si via iiqtatis ī me est: ꝛ deduc me i via eterna. S lia pſ. aū. Dñe ꝓbasti me et cognouisti

E Ripe meꝰ. s. cxxxix. me dñe ab hoīe malo: a viro iniq̄ eripe me Q ui cogitauerūt iniqtates i coꝛde: tota die constituebāt ꝓlia. A cuerūt liguā suā sicut serpentes: venenum aspidū sub labijs eoꝝ. Q ustodi me dñe de manu pctōris: ab hoībꝰ iiquis eripe me Q ui cogitauerūt supplātare gressus meos: absc̄oderūt superbi laq̄ū michi. S ꝛ funes extenderūt i laq̄um iuxta iter scādalū posuerūt michi. D ixit dñs deus meꝰ es tu: exaudi dñe vocē deprecationis mee O ne dñe ꝝtus sanctificꝰ mee: obūbrasti sup caput meū in die belli O ō tradas me domie a desiderio meo pctōris cogitauerunt ꝯ me ne derelinquas me ne forte exaltent Q aput circuitꝰ eoꝝ: labor labioꝝ ipsorū operiet eos Q adēt sup eos carbones: ī igne deijcies eos: in miserijs nō subsistent. V ir liguosus nō dirigēt ī terra: virū iniustū mala capiēt ī interitu Q ognoui qꝛ faciet dñs iudiciū inopis: ꝛ vindictā pauperū Q erūtamē iusti cōfitebūtur nomini tuo: ꝛ habitabūt recti cū vultu tuo. S lia aū. A viro

O iniq̄ libera me dñe. ꝑs. xl D omie clamaui ad te exaudi me: intēde voci mee cū clamauero ad te D irigat orō mea sicut incēsū ī ꝓspectu tuo elevatio manuū meaꝝ sacrificiū vespertinū. P one dñe custodiam ori meo: ꝛ hostiū circumstātie labijs meis O ō declines cor meū in ꝝbā malicie: ad excusandas excusatiōes i peccatis. C ū hoībus operantibꝰ iiqtatē et: nō cōmunicabo cū electis eorū Q orripiet me iustus i misericordia ꝛ increpabit me: oleū aūt pctōris nō impinguet caput meū. Q m adhuc ꝛ oratio mea in bñplacitis eoꝝ absorpti sūt iūcti petre iudices eoꝝ A udient ꝝba mea qm̄ potuerūt: sicut crassitudo terre: erupta est sup terrā. D issipata sūt ossa

nfa secus ifernū: qz ad te dñe
dñe oculi mei ī te ſperaui non
auferas aīaz meā Cuſtodi me
a laqo quē ſtatuerūt michi: et
ab ſcādalis opantiū iqtatem
Cadēt ī rectaculo eī⁹ petōres
ſingularit ſū ego donec tranſe
ſeō Glia. añ Dñe clamaui ad
te: et exaudi me ps. xli.

VOce mea ad dñm clamaui: voce mea ad dñm de
ꝑcatus ſūo Effūdo in cōſpectu
eī⁹ oꝛōnē meā: t tribulationez
meā añ ipm ꝓnūcio In deficiendo ex me ſpīm meū: t tu cognouiſti ſemitas meas In via hac
qua ābulabā: abſcōderūt laqueum michi Cōſiderabā ad dexterā t videbā: t nō erat q̄ cogn
ſceret me. Perijt fuga a me: t
nō eſt q̄ reqrat aīam meā Clamaui ad te dñe: dixi tu es ſpes
mea portio mea ī terra viuētium Intēde ad deꝑcationē meam: qz humiliat⁹ ſū nimis Libera me a ꝑſequētib⁹ me: qz
cōfortati ſūt ſup me. Educ de
cuſtodia aīam meā ad cōfitēdū noī tuo: me expectant iuſti
donec retribuas michi. Glia.
añ Portio mea dñe ſit in tra viuētiū. Cap. Dñs āt dirigat

PSalmator hoīs hymn⁹ de⁹ q̄ cūcta ſol⁹ ordinās
humū iubes ꝓducere reptātl:
et fere gen⁹ Qui magna rerū
corpa dicru iubētis viuida: vt
ſeruiāt p ordinē ſubdēs dedi-
ſti homini, Repelle a fuis tuis: dcqd p imūdiciā: aut moribus ſe ſuggerit aut actib⁹ ſe t
terſerit Da gaudioz ꝑmis da
gratiaz munera: diſſolue litis
vincula aſtrige pacis federa.
Pfa pf pyſſime. ℣. Dirigat.
Per eſtatē hym⁹ Lucis creator. ℣. Dirigat. añ. Suſcepit
deus iſrael puerū ſuū ſicut locut⁹ eſt abzahā t ſemini ei⁹ et
exaltauit humiles vſq; in ſcl̄z
ps. Magt. Preces t cetera vt⁹
in ij. feria ad matu. Nō dr ad

DOmine vō. iſte ꝑs. xlij.
exaudi oꝛōnē meā auribus ꝓcipe obſecrationē meā:
in ℣itate tua exaudi me ī tua
iuſticia Et nō intres ī iudiciū
cū ſeruo tuo: qz nō iuſtificabit
in cōſpectu tuo oīs viuēs. Qz
ꝑſecut⁹ eſt inimic⁹ aīaz meā: humiliauit ī terra vitā meā. Collocauit me ī obſcuris ſīc mortuos ſeculi t anxiatus eſt ſup
me ſpūs me⁹: ī me turbatū eſt
coz meū Memor fui diez antiquoz meditat⁹ ſū ī oībus opibus tuis: ī factis manuū tuaz
meditabar. Et xpādi manus
meas ad te aīa mea: ſicut tra
ſine aq̄ tibi Velociter exaudi
me dñe: defecit ſpūs me⁹. Nō
auertas faciē tuā a me: t ſimilis ero deſcēdēt⁹ ī lacū. Auditā fac michi mane miſericordiaz tuā
qz in te ſpaui. Notā fac michi
viaz in q̄ ābulē: qz ad te leuaui

am meā Eripe me de īmicis meis dñe ad te confugi: doce me facere voluntatē tuā: qz deus meus es tu Spūs tuus bonus deducet me in terrā rectā: ppter nomē tuū dñe vivificabis me in equitate tua. Educes de tribulatione aīam meā: et in misericordia tua disperdes ōs inimicos meos Et perdes ōs q tribulāt aīam meam: quoniā ego seruus tuus sum Ego. ¶ Sabbato ad vesperas

Benedictus ps. cxliij. dominus deus meus q docet manus meas ad prelium: et digitos meos ad bellū Misericordia mea et refugium meum: susceptor meus et liberator meus Protector meus et in ipso speraui: q subdit populū meum sub me Domine quid est homo q innotuisti ei: aut filius hominis q reputas eum. Homo vanitati similis factus est: dies eius sicut vmbra pterevnt. Domine inclina celos tuos et descende tange montes et fumigabūt Fulgura coruscationē et dissipabis eos Emitte manum tuam de alto eripe me et libera me de aquis multis: et de manu filiorum alienorum Quorum os locutum est vanitatē: et dextera eorum dextera iniquitatis Quorum filij sicut novelle plantationes in iuuentute sua Filie eorum compositе: circumornatе vt similitudo templi. Promptuaria eorum plena: eructantia ex hoc in illud. Oues eorum fetosę abundantes in gressibus suis: boues eorum crasse. Non est ruina macerie neq transitus neq clamor: in plateis eorum Beatum dixerūt populum cui hec sunt: beatus populus cuius dñs deus eius. Gloria. ā Benedictus dñs deus meus. ps. cxliij.

Exaltabo te deus meus rex: et benedicam nomini tuo in seculū et in seculum seculi. Per singulos dies benedicam tibi: et laudabo nomē tuū in seculū et in seculū seculi. Magnus dñs et laudabilis nimis: et magnitudinis eius nō est finis Generatio et generatio laudabit opera tua: et potentias tuas pnūciabunt. Magnificentiā glorie sanctitatis tue loquētur: et mirabilia tua narrabūt. Et virtutem terribiliū tuorū dicēt: et magnitudinem tuam narrabunt. Memoriam abundantie suauitatis tue eructabunt: et iusticia tua exultabūt. Miserator et misericors dominus: patiens et multum misericors Suauis dñs vniuersis et miserationes eius super oīa opera eius.

Confiteant tibi dñe oīa opa
tua: t sancti tui bñdicāt tibi.
Gloriā regni tui dicēt: t potē
tiā tuā loquētur. Ut notā fa
ciant filijs hoim potētiā tuā:
t gloriam magnificētie regni
tui. Regnū tuū regnū oīm se
culoꝝ: t dñatio tua i oi gnati
one t gnatiōe. Fidelis dñs in
oib⁹ verbis suis: t sanct⁹ i om
nib⁹ opib⁹ suis. Hleuat dñs
ōs qui corruūt: t erigit ōs ely
sos Oculi oīm in te sperāt do
mie: t tu das escam illoꝝ i tpe
opportuno. Hpis tu manū tuā
t ples oē aīal bñdictōe Iust⁹
dñs in oib⁹ vijs suis: t sanct⁹
in oib⁹ opib⁹ suis Prope ē do
min⁹ oībus inuocātib⁹ eū: oī-
bus inuocātib⁹ eū in veritate.
Uolūtatē timentiū se faciet t
deprcationem eoꝝ exaudiet: t
saluos faciet eos Custodit do
min⁹ oēs diligētes se: t ōs pec
catores dispdet. Laudatōem
dñi loquet os meū t bñdicat
oīs caro noī sctō ei⁹: in sclm t
in sclm seculi. Glia. ām. Jnet
nū t in seculū seculi. ps. cxlv.

LAuda aīa mea dñm: lau
dabo dñm i vita mea: psal
lā deo meo q̄diu fuero. Noli
te confidere in pncipibus: in
filijs hoim in qbus nō est sal⁹
Exibit spūs ei⁹ t reuertet in
terrā suā: i illa die peribūt ōs
cogitationes eoꝝ Beat⁹ cui⁹
deus iacob adiutor ei⁹: spes ei⁹
in dño deo ipius qui fecit celū
et terrā mare t oīa q̄ in eis sūt
Qui custodit veritatē in sclm fa
cit iudiciū iniuriā patiētibus:
dat escā esurientib⁹ Dñs soluit
cōpeditos: dñs illuminat ce
cos Dñs erigit elisos: dñs dili
git iustos Dñs custodit adue
nas pupillū t viduā suscipiet
et vias pcōꝝ dispdet Regna
bit dñs i scla de⁹ tu⁹ syon: i ge
neratione t gnationē. Glōria
ptī. Laudabo deū meū in vita

LAudate ps. cxlvi. mea.
dñm qm bon⁹ ē psalm⁹
deo nro sit iocunda decoraq
laudatio Edificās hierlm dñs
dispsiōes israelis cōgregabit
Qui sanat cōtritos corde: t al
ligat cōtritiones eoꝝ Qui nu
merat multitudinē stellaꝝ: et
oībus eis noīa vocat Magn⁹
dñs nr t magna virtus ei⁹: t sa
pientie ei⁹ nō est nūerus. Susci
piens māsuetos dñs: humiliās
aūt pcōres vsq; ad terrā. Pre
cinite dño i cōfessione: psalli-
te deo nro in cythara Qui ope
rit celū nubib⁹: t parat terre
pluuiā Qui pducit in mōtib⁹
fenū: t herbā seruituti hoim.
Qui dat iumētis escā ipoꝝ:
et pullis corui⁹ inuocātibus
eū Nō in fortitudīe eq̄ volūta
tez habebit: nec i tibijs viri be
placitū erit ei Bnplacitū ē do
mio sī timētes eū: t i eis q̄ spe
rāt sup mia eius. Glia. ā Deo

nfo loc̃da sit laudatio⁹ ps.

LAuda hierl̃ dñz cxlvij
lauda deũ tuũ syõ. Qm̃
cõfortauit seras portaz tuaz
bñdixit filijs tuis i te. Qui po
suit fines tuos pacez: t adipe
frumẽti satiat te. Qui emittit
eloquz suũ terre: velociter cur
rit sermo ei⁹. Qui dat niuẽ sic̃
lanã: nebulã sicut cinerem sp
git. Mittit crisallũ suã sic̃ buc
cellas: añ faciẽ frigoris ei⁹ qs
sustiebit. Et mittet ẏbũ suũ t li
quefaciet ea: flabit spũs eius t
fluent aq̃ Qui ãnũciat ẏbũ su
uz iacob: iusticias t iudicia sua
israel. Nõ fecit taliter oi natio
ni: t iudicia sua nõ manifesta
uit eis. Glia. añ. Lauda hierl̃

BEnedict⁹ Cap̃. dominũ
de⁹ et pf̃ dñi nr̃i iesu x̃pi
pater miax t de⁹ totius cõso
lationis: q̃ cõsolatur nos in oi
tribulatione nr̃a. ℟. Deo gf̃.
Noc cap̃. dc̃ i oĩb⁹ sabbis ad
vs̃. a Dñe ne i ira. vsq̃ ad xl.
et a Deus oim vsq̃ ad aduẽ.
dñm q̃ de dñica agit. Sequẽs
hy⁹. dc̃ i sabbis ad vẽ. a De⁹
oim. vsq̃ ad aduẽtũ q̃ de do.

OLux beata (agit. hym⁹
trinitas: t pricipalis vni
tas: tã sol recedit igne⁹ ifũde
lumẽ cordibus Te mane lau
dũ carmie: te deꝑcemur vesp
te nr̃a supplex glia: per cũcta
laudet secula. Deo pf̃ sit. vtẽ
℣. Desyrtina oro ascẽdat ad te
dñe. ℟. Et descendat sup nos
mia tua. Et vf̃ añ. vt decet. ps

MAgnificat aia mea dñm
Et exultauit spũs me⁹
i deo salutari meo Q. t respexit
hũlitatẽ ancille sue ecce ei ex
h⁹ beatã me dicẽt oes gnatões
Quia fecit michi magna qui
potẽs ẽ: t scñ nomẽ ei⁹ Et mi
sericordia ei⁹ a pgenie i pgeni
es: timẽtib⁹ eũ. Fecit potẽtiã
in brachio suo: dissp̃sit sup bos
mẽte cordis sui. Deposuit po
tẽtes de sede: t exaltauit hũ
les Et suriẽtes ipleuit bonis: t
diuites dimisit ianes. Suscep
pit israel puerũ suũ: recordat⁹
mie sue Sicut locut⁹ est ad pa
tres nr̃os: abrahã t semini ei⁹
in scla Glia. Ad cõpletoriũ. dc̃
pf̃ nr̃. t Aue maria. Incipit
sacerdos. Cõuerte nos de⁹ sa
lutaris nr̃. ℟. Et auerte tram
tuã a nobis. Deus i adiutoriũ

QUz inuocarẽ exaudiuit m̃
deus iusticie mee: i tribulatõe
dilatasti michi. Miserere mei:
et exaudi oronẽ meã. Filij ho
minũ vsq̃q̃ graui corde: vt qd
diligitis vanitatẽ t q̃ritis mẽ
datiũ. Et scitote q̃m̃ mirifica
uit dñs scm̃ suũ: dñs exaudiet
me cũ clamauero ad eũ Irasci
mini t nolite peccare q̃ dicitis
in cordib⁹ vr̃is: t i cubilib⁹ ve
str̃is cõpũgimini. Sacrificate
sacrificiuz iusticie t sperate in

dño: multi dicũt ꝙs ostẽdit no
bis bona. ℣ ignatũ ẽ sup nos
lumẽ vultus tui dñe: de⁹ dedi
sti leticiã in corde meo. ℟ fru
ctu frumẽti vini ⁊ olei sui: mlt=
tiplicati sũt. ℣ in pace in idipz
dormiã ⁊ requescã. ℣ ñ tu dñe
singulariť i spe: cõstituisti me
℣ loria patri et filio ⁊ spũi. s

IN te dñe spaui nõ cõfun=
dar ĩeternũ in iustícia tua
libera me. ℣ nclia ad me aurẽ
tuã: accelera vt eruas me. ℟ sto
michi i deũ ꝓtectorẽ: ⁊ i domũ
refugij vt saluũ me facias. ℣ ñ
fortitudo mea ⁊ refugiũ meuz
es tu: ⁊ ꝓpť nom tuũ deduces
me ⁊ enutries me. ℟ duces me
de laqo quẽ absçõderũt michi
qñ tu es ꝓtector me⁹. ℣ in ma
nus tuas cõmẽdo spm meum
redemisti me dñe de⁹ vitatis

QUi habitat ℣ loriaꝑs
in adiutorio altissimi: in
ꝓtectione dei celi cõmorabit
D icet dño susceptor me⁹ es tu
⁊ refugiũ meũ de⁹ me⁹ spabo i
eũ. ℣ ñ ipe liberauit me de la
qovenãtiũ: ⁊ a vbo aspo. ℣ sca
pulť suis obũbrabit tibi: ⁊ sub
pẽnis ei⁹ sperabis. ℟ cuto cir
cũdabit te vitas eius: nõ time
bis a timore nocturno. ℟ sagit
ta volãte i die a negocio pam
bulãte in tenebris: ab icursu ⁊
demonio meridiano. ℣ adẽt
a latere tuo mille: ⁊ decẽ milia
a dextris tuis: ad te aũt nõ ap
propiquabit. ℣ erũtñ oculis
tuis cõsiderabis: ⁊ retributio
nẽ pctõrũ videbis. ℣ ñ tu es
dñe spes mea: altissimũ posu
isti refugiũ tuũ. ℣ on accedet
ad te malũ: ⁊ flagellũ nõ ap,p
pinqbit tabernaculo tuo. ℣ ñ
angelis suis mãdauit de te vt
custodiãt te i oibus vijs tuis.
℟ in maib⁹ portabũt te: ne for
te offẽdas ad lapidẽ pedẽ tu
um. ℟ up aspidẽ ⁊ basiliscũ ãbu
labis: ⁊ ꝓculcabis leonẽ ⁊ dra
chonẽ. ℣ ñ i me spauit libera
bo eũ: ꝓtegã eũ qñ cognouit
nomẽ meũ. ℣ lamauit ad me ⁊
ego exaudiã eũ: cũ ipo sũ i tri
bulatione: eripiã eũ ⁊ glorifi=
cabo eũ. ℟ õgitudie dierum re
plebo eũ: ostẽdã illi salutare

ECce nũc (meũ ℣ lia ꝑs.
benedicite dñm: oẽs serui
dñi. ℣ ui statis i domo dñi: ĩ a=
trijs dom⁹ dei nri. ℟ in noctib⁹
extollite man⁹ vras in scta: et
benedicite dñm. ℟ enedicat te
dñs ex syõ: qui fecit celũ ⁊ trã.
℣ lia añ. Miserere michi dñe
et exaudi orõnẽ meã. Nec pre
dicta añ. dñ sup hos psal. per
totũ aducťũ. Et a crastino oct
ephie vsq ad. xl. Et adñica in
passione vsq ad cenã dñi: ⁊ a
crastino scẽ trinitatis vsq ad
aducťũ dñi: nisi cũ aliť notať

TU in (i locis suis. Laꝑ.
nobis es dñe: ⁊ nomẽ sã=
ctũ tuũ iuocatũ est sup nos: ne

derelinq̄s nos dñe de⁹ nr̄. Oc
cāp. dr̄ ad cōpleto. ꝑ totū ānū
nisi a cena dñi vsq; ad oc. pas.

TErrarum creator poscim⁹
vt solita clemētia sis ꝓtul ad
custodiā. Q. rocul recedāt som
nia t noctiū fātasmata: hostē
q; nr̄m cōprime ne polluātur
corpa. Q. resta pater oīps ꝑ
iesū xp̄m dñm q; tecū ip̄petuū
regnat cū sctō spiritu. Amen
℣. Custodi nos dñe. ℟. Ut pupil
lam oculi subvmbra alaꝝ tua

NUnc (rū ꝓtege nos ꝓs.
dimittis seruū tuū dñe:
fm x̄bū tuū in pace. Q. t vide
rūt oculi mei salutare tuū. Q. ꝙ
parasti rañ faciē oīm populoꝝ
Lumē ad reuelatiōnē gētiū:
et gloriam plebis tue israel.
Glia añ. Salua nos dñe vigi
lātes custodi nos dormientes
vt vigilemus in xp̄o t requiescā
m⁹ in pace. Kyriel. ter. Xp̄e el.
ter. Kyriel. ter. Pat nr̄. Aue
maria. ℣. t ne nos. Sed libera
℟. In pace in idip̄m. Dormiā et
requiescā. Credo. Q. arnis resur
rectionē. Et vitā eternā amen
Confitcam⁹ pfem t filiū cū scō
spū. Laudem⁹ t superexaltem⁹
eū in scla. Benedicam⁹ dñe i fir
mamēto celi. Et laudabilis t
glorios⁹ i scla. Benedicat t custo
diat nos oīps et misericors dñs.
Amen. Cōfiteor. ℣. Ad lon
gum. Cōfiteor deo bt̄e marie
oīb⁹ sanctis. Et vobis: peccaui
nimis cogitatione locutiōe et
ope mea culpa. Precor sctām
mariā oēs scōs dei. Et vos ora
re ꝓ me. Misereatur vr̄i oīps
deus et dimittat vobis oīa pec
cata vra liberet vos ab oī ma-
lo cōseruet t cōfirmet in bono
et ad vitā ꝙducat eternā. ℟. Ab
solutionē t remissionē oīz pec
catoꝝ vroꝝ spaciū verā pen
tētie: emēdationē vite: gr̄am
et cōsolationē sc̄i spūs tribuat
vobis oīps t misericors dñs. Amē
Q. Et tu cōuersus vivificabis nos
Et plebs tua letabit i te. Q. Ostē
de nobis dñe miam tuā. Et sa
tare tuū da nobis. Q. Oīgre dñe
nocte ista. Sine pcō nos cust.
Q. Ifere nr̄i dñe. Misere nr̄i.
℟. Fiat mia tua. Q. Sūt admodū.
Q. Ñe de⁹ x̄ tutū cōuertens nos. Et
oñde faciē tuā t salui erimus
Q. Ñe exau. Et cla. Q. ñs vobis.
Et cū. Orem⁹. Preces ꝑcium ꝑdctē
dicant supradicto mō ꝙ totus
ānū adꝙple. tā i se. du. ꝙ sl m.
etiā si nere. chori. nisi vbi aliter notat i locis suis. Et a Dñe
ne i ira. vsq; ad cenā do. tā De
us oīz vsq; ad aduē. dñi qñ de
fec. agit. Postx Fiat mia tē
statī sequitur. Exaudi dñe vocē
meā q̄ clamaui ad te. Misere
mei t exaudi me. Sequit ps.
Miserere mei de⁹ fm magnā
totus psalmus dicitur cū Glo
ria patri. et cum Sicut erat.

Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos ꝓpter nomẽ tuum. Dñe de⁹ virtutũ cõuerte nos. Et ostẽde faciẽ tuã & salui erim⁹. Dñe exaudi orõnẽ meã. Et clamor me⁹ ad te veniat. Dñs vobiscũ Et cum spũ tuo.

Illumina ꝙs Oremus. dñe deus noster tenebras nras: & totius noctis insidias tu a nobis repelle ꝓpicius. Per dñm nm ihesũ xp̃m filiũ tuũ: qui tecũ viuit & regnat in vnitate spũsancti de⁹: p oĩa secula seculor amẽ. Dñs vobiscũ. Et cũ spũ tuo. Benedicam⁹ dño. Deo gratias. ¶ Omni die p annũ post cõpletoriũ de die et post matut. de die: & de sancta maria: ꝑterq̃ in duplicib⁹ fest. & per oct. assumptõis: natiuitatis: & visitatiõis btẽ marie. et dedicatõis eccle: & die aiarum. & in vigil. natiuita. dñi. & adhucvsq; ad inceptionẽ hystorie Dñe ne in ira Et a q̃rta feria ante pascha vsq; ad inceptionẽ hystorie Deus oim dñe ꝓ pace eccle iste psalmus.

Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in celis. Ecce sicut oculi seruor: i manibus dñor suor. Sicut oculi ancille in manib⁹ dñe sue ita oculi nri ad dñm deũ nrm: donec misereat nri. Miserere nri dñe miserere nri: qr multũ repleti sum⁹ despectione. Quia multũ repleta ẽ aĩa nostra op probriũ abũdantib⁹ & despectio superbis. Glia patri. Finito psalmo sequitur. Kyrie Xp̃e eleyson. Kyrie. Pat nr Et ne nos. Sed libera. Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos ꝓpter nomẽ tuũ. Domine de⁹ virtutũ cõuerte nos. Et ostẽde faciẽ tuã & salui erimus. Dñe exaudi. Et cla. Dñs vo. Et cũ spũ tuo. Oremus. Ecclesie tue dñe ꝓces placatus admitte: vt destructis aduersitatib⁹ & errorib⁹ vniuersis secura tibi seruiat libertate: & pacẽ tuã nris cõcede tẽpibus. Per xp̃m dñm nrm amen.

¶ Sequũtur septẽ ps̃i ꝓnitentiales ps̃. Dñe ne in furore. ps̃. Beati quor. ps̃. Dñe ne in furore. ps̃. Miserere mei de⁹ vm. ps̃. Dñe exaudi. ps̃. De ꝓfundis. ps̃ Domine exaudi. vi. q̃re hos ps̃os in psalterio. ãn. Ne remiscaris dñe delicta nra vel parentum nror neq; vindictã sumas de peccatis nris. Nõ dicit vlteri⁹ qñ dicit in choro Parce dñe parce populo tuo quẽ redemisti pciosso sanguine tuo ne in eternũ irascaris nobis. & ne des hereditatẽ tuã in perditionẽ ne in eternũ obliuiscaris nobis.

¶ Notandũ est q̃ omnib⁹ ferialibus die p totã. xl. dicit letania: sicut in secũda feria vsq; ad ordinẽ martyrũ. et Propicius esto.

vsq; ad finē. Et quicqd sacerdos dicit de letania: chor⁹ idē repetat plene ⁊ integre vsq; ad plationē. Ut pacē nobis dōes tūc rīdeat chor⁹ Te rogam⁹ audi nos. cīm. et sic de singul⁹ vsq; ad Fili dei: te rogam⁹ audi nos. tūc rādeat chor⁹ inde: ⁊ sic de singulis vsq; ad Kyrieel. Xpe eel. Kyrieel. Fer. ij. Ietsa Kyrieel. Christe eel. Christe audi nos. Pat de ceel de⁹ Miserere nobis Fili redēptor mūdi de⁹. Miserere nobis Spūs sancte de⁹ miserere nobis Sancta trinitas vn⁹ deus miserere nobis.

Sancta maria ora pro nobis
Sācta dei genitrix or
Sācta virgo virginū or
Sācte michael or
Sācte gabriel or
Sācte raphael. or
Omnes sancti angeli ⁊ archāgeli. Orate.
Omnes sancti beator⁹ spiritum ordines Orate
Sctē iohēs baptista. or
Omnes sancti patriarche ⁊ phete Orate.
Sancte petre or
Sancte paule or
Sancte andrea or
Sancte iohannes or
Sancte iacobe or
Sancte thoma or
Sancte philippe or
Sancte iacobe or
Sancte mathee or
Sancte bartholomee or
Sancte simon or
Sancte thadee or
Sancte māthia or
Sancte barnaba or
Sancte marce or
Sancte luca or
Oēs scti apli ⁊ euāgeliste. or
Omnes sancti discipuli domini ⁊ innocētes. Orate.

Hucusq; dicitur in singulis letanijs. Feria secunda in. xl.

Sancte stephane or
Sancte line or
Sancte clete or
Sancte clemens or
Sancte fabiane or
Sancte sebastiane or
Sancte cosma or
Sancte damiane or
Sancte prime or
Sancte feliciane or
Sācte dyonisi cū socijs t. or.
Sctē victor cū socijs tuis. or.
Oēs scti martyres Orate
Sancte silvester or
Sancte leo or
Sancte hieronyme or
Sancte augustine or
Sancte ysidore or
Sancte iuliane or
Sancte gildarde or
Sancte medarde or
Sancte albine or
Sancte eusebi or
Sancte svvithune or
Sancte birine or

Oēs sancti cōfessores orate:
Oēs sci mōachi t hēmite or.
Sēctā mariamagdalene or
Sēctā maria egyptiaca or
Sēctā margareta or
Sēctā scolastica or
Sēctā petronilla or
Sēctā genouefa. or
Sēctā praxedis or
Sēctā sotheris or
Sēctā prisca or
Sēctā tecla or
Sēctā affra or
Sēctā editha or
Oēs sctē virgines orate.
Omnes sancti Orate
℣ propicius esto ℟ parce no. dñe
℣ b oī malo ℟ libera nos dñe.
℣ b insidijs diaboli. ℟ dā
℣ natōe perpetua. ℟ ℣ b imi-
nētib⁹ petrōr nostror picul'. ℟.
℣ b infestatōib⁹ demonū. ℟
℣ spū fornicatōis. ℟ ℣ b ap-
petitu inanis glie. ℟ ℣ b oīm
imūdicia mēti t corpis. ℟ ℣ b
ira t odio t oī mala volūtate.
℟ ℣ b imūdis cogitatōib⁹ ℟
℣ cecitate cordis. ℟ ℣ fulgu
re t tēpestate. ℟ ℣ subitanea
t improuisa morte. ℟ ℣ er my
sterijs sctē incarnatōis tue. ℟
℣ er natiuitatē tuā. ℟ ℣ er sūm
ctā circūcisionē tuā. ℟ ℣ er ba
ptismū tuū. ℟ ℣ er iciunij tu
um. ℟ ℣ er crucē t passionem
tuā. ℟ ℣ er pretiosam mortez
tuā. ℟ ℣ er gliosam resurrecti
onē tuā. ℟ ℣ er admirabilem
ascensionē tuā. ℟ ℣ er grām
sancti spūs paracliti. ℟ ℣ in ho
ra mortis succurre nobis dñe
℣ in die iudicij. ℟ ℣ ctōres: Te
rogam⁹ audi nos. ℟ ℣ t pacem
nobis dones. te. ℟ ℣ t mia t pie
tas tua nos custodiat. te. ℟ ℣ t
ecclīam tuam regere t defen-
sare digneris. te. ℟ ℣ t dōnum
apostolicū t ōs gradus eccl'e
in sctā religiōe cōseruare dig-
neris. te. ℟ ℣ tepos et abbates
nostros in sctā religiōe cōsua
re digneris. te. ℟ ℣ t regi nro t
ꝓncipibus nris pacē t veram
cōcordiā atq victoriā donare
digneris. te. ℟ ℣ t cōgregatio-
nes oim sctōrū in tuo sctō fui-
tio cōseruare digneris. te. ℟ ℣ t
cūctū ppm xp̄ianū p̄cioso sā-
guine tuo redēptū cōsuare di
gneris. te. ℟ ℣ t oib⁹ bñfactori
bus nris sempiterna bona re
tribuas. te. ℟ ℣ t aīas nras et
parentū nror ab eterna dāna
tione eripias. te. ℟ ℣ t fructus
terre dare et cōseruare digne
ris. te. ℟ ℣ t oculos mie tue sup
nos reducere digneris. te ℟ ℣ t
obsequiū futuris nostre rōa-
bile facias. te. ℟ ℣ t mētes no-
stras ad celestia desideria eri
gas. te. ℟ ℣ t miserias pauper
t captiuor intueri et releuare
digneris. te. ℟ ℣ t oibus fideli-
bus defunctis requiē eternaz
dones. te ℟ ℣ t nos exaudire di
gneris. te. ℟ ili dei t. ℣ Ch⁹

dei qui tollis pcã mundi exaudi nos dñe. ℟ gn⁹ dei q̃ tollis pcã mũdi pce nobis dñe. ℟ gn⁹ dei q̃ tollis pcã mũdi miserere nobis. ℟ yriel. ✠ pe el. ℟ yriel. ℣ ater nr̃ ✠ t ne nos. Sed libera ✠ stende nobis dñe miam tuã. Et salutare tuũ da nobis ✠ t veniat super nos mia tua dñe. Salutare tuũ scõm eloquiũ tuũ ✠ ec cauim⁹ cũ patrib⁹ nr̃is. Iniuste egim⁹ iniqtatẽ fecim⁹ ✠ omine non fm pcã nr̃a facias nobis. Neq; fm iniqtates nostras retribuas nobis ✠ rem⁹ p oi gradu ecclie. Sacerdotes tui induant iusticiã t sancti tui exultẽt ✠ fie saluũ fac regẽ Et exaudi nos in die qua inuocauerim⁹ te. ✠ ro fratrib⁹ et sororib⁹ nr̃is. Saluos fac seruos tuos t ancillas tuas deus me⁹ sperantes in te. ✠ ro cuncto pplo xp̃iano. Saluum fac pplm tuũ dñe t bñdic hereditati tue: t rege eos t extolle illos vsq; in eternũ. ✠ omine fiat pax in virtute tua. Et abundãtia in turribus tuis. ℟ nime famulorum famularũq; tuar̃ Requiescant in pace ✠ omine exaudi orõez meã. Et clamor meus ad te veniat ✠ ominus vobiscũ. Et cũ spũ tuo. Orem⁹.

DEus cui pprium est misereri semper t parcere suscipe deprecationem nostram et quos delictorum cathena cõstringit miseratio tue pietatis absoluat. ℣ per christum dñm nostrũ amen. Oremus.

OMnipotens sempiterne deus qui facis mirabilia magna solus: prętende super famulos tuos pontifices: t super cũctas congregationes illis commissas spiritum gratie salutaris: et vt in veritate tibi complaceant: perpetuum eis rorem tue benedictiõis infunde. Oratio.

DEus qui caritatis dona per gratiam sancti spũs tuorum cordibus fidelium infundis: da famulis t famulabus tuis fratribus t sororib⁹ nostris pro quib⁹ tuã deprecamur clementiam salutẽ mentis t corporis: vt te tota virtute diligant: t que tibi placita sunt tota dilectõe perficiant.

DEus a quo sancta desideria recta consilia t iusta sunt opera: da famulis tuis illam quã mundus dare non potest pacẽ: vt t corda nostra mãdatis tuis dedita t hostiũ sublata formidie tempora sint tua protectione tranquilla. Oro.

IEffabilẽ misericordiam tuã nobis quesumus dñe clementer ostende: vt simul nos t a peccatis oibus exuas t a pẽis quas p his meremur benignus eripias. Oratio.

Fidelium deus omnium conditor et redemptor animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum: vt indulgentiam quam semper optauerint pijs supplicationibus consequantur. Oratio

Pietate tua quesumus domine nostrorum solue vincula omnium delictorum: et intercedente beata et gloriosa semper virgine dei genitrice maria cum omnibus sanctis tuis nos famulos tuos atque loca nostra in omni sanctitate custodi: ocisque a consanguinitate ac familiaritate vel confessione et ozone nobis iunctos seu omnem populum catholicum: a vicijs purga: virtutibus illustra: pacem et salutem nobis tribue: hostes visibiles et inuisibiles remoue: famem et pestem repelle: amicis et inimicis nostris veram charitatem atque infirmis sanitatem largire: et omnibus fidelibus viuis ac defunctis in terra viuentium vitam et requiem eternam concede. Per eundem dominum nostrum. Amen.

¶ Feria secunda in quadragesima ordo martyrum et cetera

Sancte thoma ora
Sancte sixte ora
Sancte cornneli ora
Sancte cypriane ora
Sancte iohannes ora
Sancte paule ora
Sancte marcelline ora
Sancte petre ora
Sancte vite ora
Sancte modeste ora
Sancte adriane ora
Sancte michael cum sociis tuis ora
Sancte eustachi cum so.tu. ora
Omnes sancti martyres ora
Sancte gregori ora
Sancte augustine ora
Sancte ambrosi ora
Sancte remigi ora
Sancte donatiane ora
Sancte eligi ora
Sancte audomare ora
Sancte sulpici ora
Sancte patrine ora
Sancte patrici ora
Sancte dunstane ora
Sancte grudalde ora
Omnes sancti confessores. orate
Omnes sancti monachi et heremite orate.
Sancta felicitas ora
Sancta perpetua ora
Sancta columba ora
Sancta christina ora
Sancta eulalia ora
Sancta eufamia ora
Sancta eugenia ora
Sancta gertrudis ora
Sancta ragenfledis ora
Sancta batildis ora
Sancta anastasia ora
Sancta etheldedra ora
Omnes sancte virgines ora
Omnes sancti orate
Propicius esto. et cetera
¶ Feria quarta in quadragesima
Sancte laurenti ora
Sancte tiburti ora

Sancte valeriane or
Sancte prothe or
Sancte iacincte or
Sancte abdon or
Sancte sennes or
Sancte thimothee or
Sancte appollinaris or
Sancte saturnine or
Sancte maurici cũ .so.tu. or
Sc̃ gereon cũ so.tu. or
Oẽs sancti martyres or
Sancte hylari or
Sancte martine or
Sancte bricti or
Sancte amande or
Sancte vedaste or
Sancte germane or
Sancte ausberte or
Sancte vvlfrãne or
Sancte arnulphe or
Sancte siluine or
Sancte taurine or
Sancte cuthberte or
Oẽs scti cõfessores orate
Oẽs scti monachi et here
mite orate
Sancta agatha or
Sancta susanna or
Sancta brigida or
Sancta barbara or
Sancta marina or
Sancta felicula or
Sancta iulita or
Sancta sapiẽtia or
Sancta fides or
Sancta spes or
Sancta charitas or
Oẽs sctæ ℣gines or

Oẽs sancti orate
Propicius esto. et ceſa vtr̃.
℣ Feria v. in ãdragesima
Sancte vincenti or
Sancte geruasi or
Sancte prothasi or
Sancte timothee or
Sancte simphoriane or
Sancte felicissime or
Sancte agapite or
Sancte albane or
Sancte gorgoni or
Sancte achille or
Sancte ipolite cũ so.tu. or
Sancte luciane cũ so.tu. or
Oẽs sci martyres or
Sancte nicholae or
Sancte audoene or
Sancte romane or
Sancte laude or
Sancte machute or
Sancte sanson or
Sancte placide or
Sancte colũbane or
Sancte anthoni or
Sancte machari or
Sancte richari or
Sancte ethel vvelde or
Oẽs sci cõfessores orate
Oẽs sancti monachi et here=
mite orate pro
Sancta cecilia or
Sancta fides or
Sancta austroberta or
Sancta emerẽtiana or
Sancta potẽtiana or
Sancta oppotuna or
Sancta sophia or

Sancta iuliana ox
Sancta beatrix ox
Sancta crescētia ox
Sancta vvalburgis ox
Sancta ermenildis ox
Oēs sanctevirgies Orate.
Oēs sancti Orate.
Propicius esto.rr.
Feria sexta in quadragesima
Sancte quintine ox
Sancte chyristofore ox
Sancte lamberte ox
Sancte georgi ox
Sancte marcelle ox
Sancte theodore ox
Sancte valentine ox
Sancte grisogone ox
Sancte felix ox
Sancte audacte ox
Crē bonifaci cū so.t. ox
Sancte Kiliane cū so.t. ox
Oēs sancti martyres Orate
Sancte benedicte ox
Sancte maure ox
Sancte maiole ox
Sancte egidi ox
Sancte vvondregisile ox
Sanctevvolmare ox
Sancte phyliberte ox
Sancte bertine ox
Sanctevvynnoce ox
Sancte iodoce ox
Sancte petroce ox
Sancte botulphe ox
Oēs sancti cōfessores ox
Oēs scti mōachi & hēmite ox
Sancta lucia ox
Sancta katherina ox
Sancta sabina ox
Sancta iustina ox
Sancta eufrasia ox
Sancta fausta ox
Sancta monegūdis ox
Sancta aldegūdis ox
Sancta pientia ox
Sancta benigna ox
Sancta vvarburgis ox
Oēs scē vgines orate
Omnes sancti orate
Propici⁹ esto vtꝭ ℭ Sabbo
in quadragesima
Sancte calixte ox
Sancte vrbane ox
Sancte magne ox
Sancte menna ox
Sancte rufe ox
Sanctevalerī ox
Sancte ꝓcisse ox
Sancte martiniane ox
Sancte marce ox
Sancte marelliane ox
Sancte gordiane cū so.t. ox.
Crē pancraci cū so.tu. ox
Omnes scī martyres orate
Sancte aldelme ox
Sancte aniane ox
Sancte emurci ox
Sancte basili ox
Sancte maurili ox
Sancte germane ox
Sancte ausberte ox
Sancte mamerte ox
Sancte vvilibrorde ox
Sancte leonarde ox
Sancte athanasi ox
Sancte osvvalde ox

Letania.

Oēs sci cōfessores — oꝝ
Omnes scti monachi et heremite — orate.
Sancta agnes — oꝝ
Sancta bñdicta — oꝝ
Sancta martha — oꝝ
Sancta helena — oꝝ
Sancta eupzepia — oꝝ
Sancta candida — oꝝ
Sancta basilissa — oꝝ
Sancta balbina — oꝝ
Sancta vrsula — oꝝ
Sancta victoria — oꝝ
Sancta corona — oꝝ
Sancta sexburgis — oꝝ
Oēs scē ỽgines — oꝝ
Omnes sancti — orate
Propicius esto. et ē. vtꝫ.

Ave maria gracia plena dominus tecum
benedicta tu in mulieribus et benedictus
fructus ventris tui Jesus

¶ In natali vni⁹ apostoli sꝛ uevni⁹ euãgeliste: vł plurimo rũ apłoꝝ paschalis tpis videlicet ab octauis paschevsq; ad penthec. Ad ṕmas vñ sup ps ferales. Anti. Uxꝛ ppetua luce bit sanctis tuis ꝛ eternitas tẽpoꝝ alła. Minor. ṕi. ferial Laꝝ. ad vtraq; vñ. ꝛ ad matu. ꝛ ad alias horas dicũt ppria si habeant. Sin aũt dicunt de coi apłoꝝ reliq tpis. ℟. Candidi facti sunt nazarei eius alła. splẽdorem deo dederũt alła Et sicut lac coagulati sunt. alła alła. ℣. In oẽm trã exiuit son⁹ eoꝝ ꝛ in fines orbis terre ℣ba eoꝝ. Et sicut. Glia.

TRistes Alła. Hymn⁹ erãt apostoli de nece sui dñi quẽ pẽa mortis crudeli sui dãnarãt impij. Quesumus auctor eim i hoc paschali gaudio ab oi mortis ĩpetu tuũ defende pplm. Glia tibi dñe qui surrexisti a mortuis cũ patre ꝛ scõspiritu in sempiterna secula. Amen. ℣per oct. ascen. dñi et deinceps vsq; ad penthe. dicũtur hi duo ℣s⁹ in fine isti⁹ hy⁹. Tu esto nrm gaudiũ: q̃ es futur⁹ ṕmiũ: sit nra in te gloria per cũcta sp scła. Glia tibi domine q̃ scãdis supra sydera cũ pfet scõspũ in sempiterna scła. Amẽ. ℣. Gauisi sũt discipuli. ℟. Uiso dño alła. añ. Filie hierusalẽ venite ꝛ videte martyrẽ cũ corona q̃ coronauit eũ dñs in die solẽnitatis ꝛ leticie alła alła. ps. Magt Sciendũ est q̃ hec añ. Filie hie. ꝛ ℟ Filie hierusa. dicũtur in pascha. tpe: tã in festo vni⁹ martyris q̃ plurimoꝝ martyꝝ: ꝛ tã in festo vni⁹ cõfessoris q̃ plurimorum confessorũ. ꝛ semp cũ his ℣bis Filie hierusalẽ velte ꝛ videte martyrẽ. qr hoc dictũ martyrẽ ptinet ad xp̃m ꝓ passũ. Oro ṕpria vel de cõi reliq tẽporis. Cõpleto. paschale nõ mutat Ad matuti. Inuitato. Exultẽt i dño sancti. Alła: ps. Uenite. hy⁹. Tristes erãt apli. hec sola añ. sup psal. dr. añ. Tristicia vra alła: vertetur in gaudiũ alła. Tres psal. dicunt fm ordinez noct. de coi apostoloꝝ reliqui tpis ꝛ hoc ꝓ tẽpus paschale vidlicz nõ icipiẽdo a ṕmo noct. in q̃libet hebdo. sed dicant ṕi fm ordinẽ noc. hebdo. sequẽ. Eodem modo fiat de martyribus ꝛ de ceteris sanctis i predicto tempe cõtingẽ. ℣. Gauisi sũt discipuli. ℟. Uirtute magna reddebãt apli. Testimoniũ resurrectionis ihesu xp̃i dñi nri. Alła alła. ℣ Repleti qui dẽ spũsc̃ loq̃bant cũ fiducia: Testimoniũ. ℟. Isti sunt agni nouelli q̃ ānũciauerunt alła. Modo veneft ad fõtes reple-

ti sunt claritate. Alla alla. ℣. In ꝓspectu agni amicti stolis albis ⁊ palmei mꝑnibus eorũ Modo venerũt. ℟. Candidi facti sunt vtꝫ ad vꝫ. ℣. Uox leticie ⁊ exultatiõis. ℟. In tabernaculis iustorum alla. In landi. añ. Sancti tui dñe florebũt sicut liliũ alla: et sicẽ odor balsami est añ te alla. ℘s. Dominꝰ regnauit. añ Sancti ⁊ iusti in dño gaudete alla: vos elegit deꝰ in hereditatẽ sibi alla ℘s. Jubilate. añ In velamẽto clamãt sancti tui dñe alla alla alla. ℘s. Deus deꝰ meus. añ. Spiritꝰ ⁊ aie iustorũ hymnuz dicite deo nro al· alla. ℘s. Benedici. añ. In celestibꝰ regnis sanctoꝝ habitatio est alla ⁊ in eternũ requies eorũ alla. ℘s. Laudate dominũ. Capitulum

Claro vt supra. Hymnꝰ. paschali gaudio sol mũdo nitet radio cũ xp̃m iaz apti visu cernũt corporeo Ostẽsa sibi vulnera in xp̃i carne fulgida: resurrexisse dñm voce fatẽtur publica. Qꝫ ex xp̃e clementissime tu corda nra posside: vt tibi laudes debitas reddam⁹ oi tempe Quesumꝰ auctor oim. Gloria tibi dñe. Per octabas ascẽsi. dñi ꝛ decẽp vsqꝫ ad pẽthe. dicũtur hi ℣. Tu esto nrꝫ gaudiũ Gloria tibi dñe q̃ scã. ℣. Gaudete iusti in dño. ℟. Rectos decet collaudatio alla. ã. Lux ꝑpetua lucebit sanctis tuis dñe alla ⁊ eternitas tẽporum alla alla alla. Maiorꝑs Benedictus. Oratio vtã. Ad ꝓmã añ. Sci tui dñe ℘s. Deꝰ in no. Ad. tij. añ Sci ⁊ iusti. ꝓ Legẽpo. Laꝑ vtã. ℟. Tristicia vestra Alla alla ℣ Uertet in gaudiũ alla alla. Hꝫia pa. Tristicia vra. ℣. Pꝛeciosa est Ad. vi. añ. In velamẽto: ℘s. Defecit. Laꝑ. vtã. ℟. Pꝛeciosa est i cõspectu dñi alla alla ℣. Mors sanctoꝝ eiꝰ. ℣. Gaudete iusti. Ad. ix. añ. In celestibus. ℘s Mirabil. Laꝑ vtã ℟. Gaudete iusti in dño Alla alla. ℣. Rectos decet collaudatio Alla alla ℣ Uoxleticie et exultationis. Ad sedas vã añ. Sancti tui dñe. ℘s. Dixit domi. Et ceteri psal. ꝺ apostolis reliq̃ temporis. Laꝑ vtã. ¶ Si fuerit duplex festũ. tũc dicat. ℟. Candidi facti sunt Sin aũt nullũ ℟. dicat. Hymꝰ. Claro paschali gau. ℣. Gaudete iusti. añ. Lux ꝑpetua Minor. ℘s. Magt. Oronꝫ vt in hystoria festoꝝ nõtũ est ¶ In natali vniꝰ martyris siuevniꝰ cõfessoris ab octa. pasce vsqꝫ ad pẽthe. i festis cũ regi. cho. Ad ꝓmas vã sup psal. ã Lux ꝑpetua. Minor. ꝑi. feri. Laꝑ. ad vtras qꝫ vã. ⁊ ad matu. ⁊ ad alias horas dicant ꝓpria: si habeant. Sin aũt de coi reliq̃

tempis. ℟. Filie hierlm veni te ⁊ videte martyrē cū corona qua coronauit eū dñs In die solēnitatis ⁊ leticie alla. ℣. Cū cōfortauit seras portaꝝ tuaꝝ benedixit filijs tuis i te In die. Alla. Hy⁹. ad vs. ⁊ ad matu. de cōmuni relīq tempis ℣. Tristicia vra. añ. Filie hierusalē. vtš. ꝑs. Magt. Ad matuti. inuitat. Exultent in dño. ꝑs. Uenī: Hy⁹ de cōi reliq tpis Sup ps. añ. Tristicia vestra Tres ꝑi. dñrde cōi relīq tēpo. sm ordinē noc. ℣. Preciosa ē in cōspectu dñi. ℟. Mors scōrum eius alla ℟. Beat⁹ vir q metuit dñm alla. In mādatis eius cupit nimis. alla alla al. ℣. Potēs in terra erit semen eius gnatio rectorū benedicet In mādatis. ℟. Preciosa in cōspectu dñi. Mors scōrū ei⁹. alla. In cōspectu ois ppli ei⁹ Mors. ℟. Filie hierlz vtš ad vs. ℣. Uox leticie ⁊ exultationis. ℟. In tabernaculis iustorum alla. In lau. añ. Sancti tui do. Et cetere añe. q sequūt vtš. Cap. ⁊ hym⁹ vtš dictū est ℣. Gaudete iusti. añ. Lux ppe. Maior. ps. Benedict⁹. Ad p̄mā ⁊ ad alias horas. añ. ℟. et ℣. vtš de apostolis dicank. Ad secūdas vs. ā Sancti tui domine. ꝑi. feri. Cap. vtš dixīmus. Si duplex festū fuerit tunc dr ℟. Filie hierlm. Sin aūt nullū ℟. dicitur. Hy⁹ de cōi reliqui tempis. ℣. Gaude te iu. in dño: añ. Lux ppe. Minor. ps. Magt. Ad vtrūpza.

¶ In natali vnius martyris siue vnius cōfessoris pascha. temporis sine regimīe chori. Ad p̄mas vespe. añ. Alla. Et p̄i. feriales. Cap. ⁊ hymn⁹ de cōmuni reliqui tempis. ℣. Tristicia vra. añ. Filie hierusalē. ps. Magnificat. Ad matuti. inuitato. ⁊ cetera vtš vsq; ad laudes dicunk. In laudibus hec sola añ. Sancti tui dor. ps. Domin⁹ regnauit. ℣. Gaudete iusti. añ. Lux ppe. Minor. ps. Bñdict⁹. ⁊ cetera vtš. Ad p̄mā ⁊ ad alias horas ois fiāt vtš de apostolis cū capitul's coī reliq tēpis; vt ibi notatū ē.

¶ In natali plurimoꝝ mar. siue plurimoꝝ cōfes. sine regi. cho. ab oct. pas. vsq; ad pen. Ad p̄mas vš. añ. Alla. p̄i. feriales. Cap. ⁊ hy⁹ de coī relīq tpis. ℣. Tristicia vra. añ. Filie hierusalez. ps. Magnifi. Ad matuti. Inuitat. Exultent in domino: ps. Uenite. Hymnus de cōmuni reliqui tēpis sup ps. añ. Tristicia vra. Tres ꝑi. dicank de coī relīq tpis sm ordinē noc. ℣. Preciosa ē l con spectu dñi ℟. Tristicia vra al. Conūtek in gaudiū alla alla. ℣. Mūd⁹ añt gaudebit vos āt ꝛtristabimi sz tristicia vra. Cō

℟. Pretiosa in cõspectu. vtꝫ in cõi vniꝰ mart. paschal tpis. ℟. Lux ꝑpetua lucebit sctis tuis dñe. Et eternitas tẽpoꝝ Alla. alla. ℣. Uox letitie ⁊ exultatõis in tabernaculꝫ iustoꝝ Et eter. Glia. Alla. ℣. Uox leticie. In lan. hec sola ã. Scti tui dñe. ps Dñs regnauit. cap hyᵃ. de cõi reliqui tpis ℣ Gaudete iustiã. Lux ꝑpetua. minor. ps. Bũ Ad pmã ⁊ ad ek horas oĩa fiant vtõ. ¶ In natali vniꝰ apli siue plurimoꝝ aplorꝝ p totũ annũ extra tẽpꝰ pasc. ad. i. vẽ ã. Estote fortes in bello ⁊ pugnate cũ antiquo hoste ⁊ accipietꝫ regnũ eternuꝫ alla. Añ fit fuitiũ de cõi vniꝰ apli post septu. tũc i fine istiꝰ ãe loco alla. dicaꝫ hic dicit dñs. In aliis vero ãis loco alla. dicaꝫ illud ℣ bũ ineternũ

IAm nõ (pi. feriales. Cap Estꝫ hospites ⁊ aduene: sꝫ estꝫ cives sctõrũ ⁊ domestici dei superedificati sup fũdamẽtũ aplorꝝ ꝓphaꝝ ℟ Qui sũt isti qui vt nubes volãt Et ãsi colũbe ad fenestras suas. ℣. Cãdidiores nive nitidiores lacte rubicũdiores ebore antiq. Et tãsi Glozia. Et quasi. hymᵒ. Annue xpe seculorũ dñe nobis q huiꝰ Añ fit mẽtio plurimoꝝ aplorũ tũc dicek nobis per horũ tibi cara merita vt q te corũ grauiter deliqmꝰ huiꝰ soluank gliosis ꝓcibꝰ. Salua redẽptor plasma tuuꝫ nobilesi gnatũ sctõ vultus tui lumine nec lacerari sinas fraude demonũ ꝓpter quos mortis exoluisti ꝓciũ Dole captiuos eẽ tuos seruulos absolue reos cõpeditos erige ⁊ ꝙs cruore redemisti ꝓprio rex bone tecum fac gaudere ꝑpetim. Sit tibi iesu bñdicte dñe glia ℣ tus honor ⁊ imperiũ vna cũ patre sãcto ꝙ paraclito cũ ꝙbus regs deꝰ añ secula. Amẽ. ℣. In oẽz terrã exiuit sonꝰ. añ Beati eritis cũ vos oderit homines et cũ segauerit vos ⁊ exprobrauerint ⁊ eiecerit nomẽ vrm tãq malũ ꝓpt filiũ hois gaudete ⁊ exultate ecce ei merces vestra multa est i celo. ps. Mgt Orõ de vigilia dñ si ꝓpria habeaꝫ. Sin aũt dñ orõ de die Et si necesse fuerit qñ ꝓcessio fieri debeat de festo alicuiꝰ apostoli ⁊ nõ habeaꝫ ꝓpria orõ de vigilia tũc dñ ad ꝓcessio. ista

QUesumꝰ oꝑs deꝰ Orõ. vt nra deuotio q̃ natalicia beati. N. apostoli tui antecedit patrocinia intercessionis eiꝰ accumulet ꝑ. Ad matu Innitatorii. Regẽ aplorum dñm Uenite adorem. ps. Uenite hyᵃ Annue xpe. In ꝓmo nocte. Añ. In oẽm terrã exiuit sonꝰ eorũ ⁊ in fines orbis terre verba eorũ. ps. Celi enarrãt .sñ.

Clamauerũt iusti ⁊ dñs exaudiuit eos. ℘s. Bñdicam. ant. Cõstitues eos ꝓncipes super oẽm terrã memores erũt nominis tui dñe. ℘s. Eructauit. ℣. In oẽm terrã exiuit. ℟. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporũ dicit dñs Estote ꝓ prudẽtes sicut serpentes et simplices sicut colũbe. ℣. Dum lucẽ habetis credite in lucem vt filij lucis sitis dicit dñs Estote ꝓ. ℟. Tollite iugũ meum sup vos dicit dñs: ⁊ discite a me qꝛ mitis sũ ⁊ humilis corde. Jugũ enĩ meũ suaue est et onꝰ meũ leue. ℣. Et inuenietis requem aiabꝰ vr̃is. Jugũ ℟. Dum steteritis añ reges ⁊ ꝓncipes nolite cogitare quomodo aut qd loq̃mini. Dabit ei vob in illa hora qd loq̃mini. ℣ Nõ enĩ vos estis qui loquimini sꝫ spũs pfis vr̃i qui loquꝫ in vobis Dabitur. Hlia. Dabit Jn ij. noc. añ. Ꝓncipes pplorũ cõgregati sũt cũ deo abrahã. ℘s. Oẽs gẽtes. añ. Dedisti hereditatẽ timẽtibꝰ nomẽ tuũ dñe. ℘s Exaudi deꝰ deꝓcatio. añ. Annũciauerũt opa dei ⁊ facta eiꝰ intellexerũt. ℘s. Exaudi deꝰ orõ ℣ Cõstitues eos. ℟ Vidi cõiũctos homes habẽtes splendidas vestes ⁊ ãgelꝰ dñi locutus est ad me dicẽs Justi sũt viri sancti facti amici dei. ℣ Vidi angelũ dei volãtem ꝑ mediũ celi voce magna clamãtẽ ⁊ dicẽtẽ Justi sũt. ℟. Justi sũt triũphatores amici dei q̃ ꝓtẽnẽtes iussa ꝓncipũ meruerũt ꝑmia eterna. Modo coronant ⁊ accipiunt palmã. ℣. Justi sũt q̃ venerunt ex magna tribulatione ⁊ lauerũt stollas suas i sãguie agni Modo co. ℟ Fuerũt sine q̃rela añ dñm ⁊ ab iuicẽ nõ sũt separati Calicẽ dñi biberũt ⁊ amici dei facti sũt. ℣. Tradiderunt corpa sua ꝓpt deũ ad supplicia ideo coronant ⁊ accipiunt palmã. Calicẽ. Hlia. Et ami. Jn tercio noct. añ. Exultabũt cornua iusti alla. ℘s. Cõfitebimur. añ Lux orta ẽ iusto alla. recti corde letitia alla. ℘s Domiꝰ reg̃. ex. añ. Custodiebãt testimõia eiꝰ ⁊ ꝓcepta eiꝰ alla Añ fit fuiciũ de coi vniꝰ apli post septuagesimã tũc in fine istiꝰ añ loco alla dicẽt que dedit illis. ℘s. Dñs reg̃. iras. ℣ Nimis honora ℟ Justi viuentes in carne plãtauerũt ecclesiã sanguie suo: nõ sũt de terri corpa eoꝝ separata Quoꝝ merita sũt in celis aie scõrũ coeq̃les. ℣ Sci per fidẽ vixerũt regna opati sunt iusticiam adepti sũt repromissiões. Quoꝝ ℟ Justi sũt viri sci quos elegit dñs in charitate nõ ficta ⁊ dedit illis gloriã sẽpiternã Quorũ doctrina fulget eccliis vt sol et luna. ℣ Jn oẽm terrã exiuit

sonus eoꝝ ⁊ in fines orbis terre verba eoꝝ. Quorũ. ℟. Ciues apostolorꝝ ⁊ domestici dei aduenerũt hodie. Portãtes facẽ et illuminãtes patriã dare pacem gẽtib⁹ Et liberare pplm dñi. ℣. Audite ꝓces supplicũ vite eterne poscentes ꝑmia q̃ fertis i dextris manip̃nlos tuꝰ licie quicꝫ gaudẽtes aduenistis hodie. Portã. Glia. Et li ℣. Dedisti hereditatẽ. ℟. Timẽtib⁹ nomẽ tuũ dñe. In lau. ãn. Hoc est ꝓceptũ meũ vt diligatis inuicẽ sicut dilexi vos. ꝑ. Dñs reg. ℟. Maiorẽ caritatẽ nemo hꝫ vt aiam suã põat qs ꝑ amicis suis. ℣s. Jubil. Ãn. Vos amici mei estis si feceritis q̃ ꝓcipio vobis: dicit dñs. ℣. Deus de⁹. ãn. Beatu mundo corde qm ipi deũ videbũt. ℣s. Benedi. ãn. In patia vrã possidebitis aias vrãs. ℣s. Laud dñm. ℣. Jam non estis. hy⁹.

Exultet celũ laudibus resultet terra gaudijs: apostolorꝝ gaudia: sacra canũt solẽnia. Vos secli iusti iudices ⁊ vera mũdi lumia: votis ꝓcamur corditũ: audite ꝓces supplicũ. Qui celũ verbo claditis seraſqꝫ ei⁹ soluit] nos a peccatis oĩbus soluite iussu q̃sum⁹. Quor precepto subditur salus ⁊ languor oĩm: sanate egros morib⁹ nos reddẽtes virtutib⁹. Ut cũ iudex aduenerit xp̃s in finẽ seculi: nos sempiternis gaudijs faciat eẽ cõpotes. Deo patri sit glia eiusqꝫ soli filio: cum spiritu paraclito et nũc ⁊ imperpetuũ ã. ℣. Annũciauerũt opa dei. ℟. Et facta eius intellexerũt. In Tradẽt enĩ vos in cõsilijs ⁊ synagogis suis flagellabũt vos: ⁊ ante reges ⁊ pñsides ducemini ꝓpter me in testimoniũ illis ⁊ gentibus. ℣s. B⁹ Ozõ de die dicat si ꝓpria habeat: si autem dicit ista ozõ de cõi. Oratio.

Exaudi pplm tuũ cũ sancti apli tui. M. pfocinio supplicãti: vt tuo semp auxilio munitus: secura tibi possit deuotõe seruire. Per do. Ad primã ãn. Hoc est ꝓceptũ. ℣s. Deus in noie. Ad. iij. ãn Maiorẽ. ℣s. Legẽ pone. Lp̃. Jam nõ estis. ℟. In oẽm terrã exiuit sonus eoꝝ. ℣. Et in fines orbis terre verba eoꝝ. Ex. Glia. In oẽm. ℣. Cõstitues. ozõ vtꝫ. Ad. vi. ãn. Vos amici. ℣s. De

Dermanus Laõ fecit. Paplor fiebant signa ⁊ prodigia multa i plebe: ⁊ magnificabat eos popul⁹. ℟. Cõstitues eos ꝓncipes Super oẽm terrã. ℣. Memores erũt nois tui dñe. Sup. Glia. Cõ. ℣. Himis ho. ozõ vtꝫ. Ad. ix. ã In patia. ℣s. Mirabilia. Lauit.

Ibant apostoli gaudẽtes a conspectu cõsilij qm di-

gni habiti sunt p̄ noīe iesu cō tumeliaz pati. ℟. Mimis honorati sunt Amici tui de⁹. ℣. Mimis cōfortat⁹ ē p̄ncipatus eoz. Amici. Hlia. Mimis. ℣. Annūciauerūt opa. Ad secūdas vs. ān. Jurauit dñs t non penitebit eū tu es sacerdos in eternū. ps. Dixit. ān. Collocet eū dñs cū p̄ncipibus ppli sui. ps. Laudate pueri. ān. Diru pisti dñe vincla mea tibi sacrificabo hostiā laudis ps. Credidi. ān. Euntes ibant t flebāt mittētes semīa sua. ps. In cōuertendo. ān. Cōfortat⁹ est p̄ncipatus eoz t honorati sūt amici tui de⁹. ps. Dñe, pbasti. Cap. Jam nō estis. Si dū festū fuerit: tūc vz ℟. Ciues ap. sinautē nullū ℟. dī. p⁹. Exultet celū. ℣. Annūciauerūt. ān. In regeneratōe cū sederit filius hoīs in sede maiestatis sue: sedebitis t vos iudicātes duodecim tribus israel: dicit dñs. ps. Mag. ozōvtē. ¶ In natali vnius martyris extra tēpus pascale. ad vs. sup̄ pos ferial. ān. Jste sanct⁹ p̄ro lege dei sui certauit vsq; ad mortē t aver bis ip̄ioz nō timuit: fūdat⁹ ei erat supra firmā petrā vl alia ān. Beatus vir q̄ suffert tentationē: qm̄ cū, pbatus fuerit accipiet cozonā vite quā repzomisit de⁹ diligētib⁹ se p̄ feriales. Ne p̄dicte due ae dicātur alternis vicib⁹ p hebd̄. sup̄ ps in fes. ix. k. vnius mart. Jta tm̄ q̄ qm̄ dicitur ān. Jste sanctus sup̄ pos: tūc dicet istud cap̄l̄z.

Beatus vir q̄ suffert tētationem: qm̄ cū, pbat⁹ fuerit accipiet cozonā vite: quam repzomisit deus diligētib⁹ se. Vel istud capitulum

Beatus vir q̄ in sapientia morabitur t q̄ in iustitia meditabitur: t i sensu cogitabit circūspectionē dei. Advtraſz vs t ad matu. t ad tertiā sīlr. qm̄ dī ān. Beatus vir sup̄ pos tunc dicitur capitulum.

Iste sanctus p̄ lege dī sui certauit vsz ad mortē: t a⁹bis ip̄ioz nō timuit: fundat⁹ enīz erat supra firmā petram. Vel hoc cap̄. Beat⁹ vir q̄ i sapiētia advtraſz vs t ad matu. t ad tertiā. Jta tm̄ q̄ ista ān. Jste scūs primo loco dicetur ſc...per in illa hebdomada. ¶ De vno martyre decollato ℟. Perceptur⁹ De vno martyre non decollato ℟. Beatus vir qui suffert tentationē. Hymn⁹

Martyr dei qui vnicū patris sequendo filium victis triumphans hostibus victor fruens celestibus Tui p̄catus munere nostrū reatum dilue arcens mali contagium vite remouens tediū. Soluta sūt ia vincla tui sacti corpis nos solue vinclis scī amoz eccl̄ī dei

Deo patri sit gloria. ℣. Elia et honore coronasti eū dñe. añ. Hic ē vere martyr q̄ p̄ xp̄i nomine sanguinē suū fudit q̄ minas iudicū nō timuit nec frene dignitatis gliam q̄ fluit: sz ad celestia regna feliciter peruenit. ℘s. Magt. Oratio

Adesto dñe supplicationibus nr̄is vt intercessiōe beati. M. martyris tui ꝑpetuam nobis miam tuā benign⁹ impēde. ꝑ dñm. Alia ozō.

Oresta q̄s ops de⁹ vt q̄ beati. M. martyris tui natalicia colim⁹: intercessione ei⁹ in tui nois amore robozemur. per dominuz. Cū duo fest a vnius martyri in vna hebdo. simk cōtingūt: tūc dicit ad memoriaz de alio festo ista ā Iste coguit Quere ad sedas vesp. ℣. Posuisti dñe. Ozō vt decz Ad matuti. in fes. ix. le. t. iij. q̄ habēt inuitato. duplex Inuitatoriū Just⁹ florebit i domo dñi plātatus Laudeam⁹ t exultem⁹ in ei⁹ sacra solēnitate. ℘s. Venite. Ad inuitato. i fes. iij. lec. que habēt iuita. simplex. Inuitato. Regē martyrū dñm venite adorem⁹. ℘s. Venite ex. Hymn⁹. Martyr dei q̄ unicū. In ꝑmo noct. an. In lege dñi fuit voluntas ei⁹ die ac nocte. ℘s. Beat⁹ vir. añ. Predicās ꝑceptū dñi constitutus ē i mōte sācto ei⁹. ℘s. Quare fremu

An. Voce mea ad dñm clamaui t exaudiuit me de mōte sctō suo ℘s. Dñe quid multipl. ℣. Gloria t honore. Lectio ꝑma

Qui sctōrū merita religiosa charitate mirat: quiq̄ iustoꝝ gloriā frequenti laude colloquit eoꝝ mores sanctos atq̄ iusticiā imitet. Nīl quez delectat sci alicui⁹ meritū: delectare dz par circa cultuz dei obsequiū. Tu aūt. ℟. Iste sānct⁹ plege dei sui certauit vsq̄ ad mortē t aꝝbis ipiorū nō timuit. Fūdat⁹ eni erat supra firmā petrā. ℣. Munimie regio septus: nullaten⁹ ab aduersarijs est supat⁹. Fūda. Lec. ij.

Quare etiā imitari debet si laudat: aut laudare nō debet si imitari detractat: Ut qui aliū laudat laudabilez se reddat: t q̄ sanctoꝝ merita admiratur: mirabilis ipe vite sānctitate reddat. ℟. Justus germinabit sicut liliū Et florebit ieternū añ dñm. ℣. Plātat⁹ in domo domini in atrijs domus dei nostri. Et florebit. Lec. iij.

Si propterea fratres inuistos fideles q̄ diligimus: q̄ in ipis iusticiā fidēq̄ suscipimus: possum⁹ quoq̄ nos eē quod sūt: si faciam⁹ ipi q̄ faciūt. Neq̄ eni nobis difficile ē q̄ ab ipis gerit imitari: cū sine p̄cedēti exēplo ab antiq̄s talia gesta cōspicim⁹: vt nō ip

si alioꝛ emuli redderẽtur: sed emulãde virtutẽ seipos nobis preberẽt exemplũ: vt nos duꝫ exipsis ꝛ ex nobis alij ꝓficiũt: sic xps in suis sp in ecclia laudetur. Tu. ℟. Iste cognouit iusticiã ꝛ vidit mirabilia magna et exorauit altissimũ. Et inuẽtus est in numero sanctorũ. ℣. Iste est q̃ cõtẽpsit vitaꝫ mũdi ꝛ pueit ad celestia regn. Et in. Hlia. Et. In. ij. noc. an Filij hoim scitote: qꝛ dñs sanctũ suũ mirificauit. ℘s. Cũ iuocarẽ. ãn. Scuto bõe volũtatis tue coꝛõasti eũ dñe. ℘. Verba ãn. In vniũsa terra glia ꝛ honoꝛe coꝛõasti eũ. ℘s. Dñe ds nr ℣. Posuisti dñe. Et notandũ est q̃ qñ dicũtur ℟ia de. ij. nocturn. cõis hystorie in festis. iij. lec. vnius martyris tũc nõ dicetur añ lec. ℣. Posuisti dñe: sꝫ ℣. Glozia ꝛ ho. ꝛ hoc ꝓpter xp. ã. q̃ est ãn. vitima. Lec. iiij

AB ozigine mũdi innocens abel occidit. Enoch deo placẽs transfertur. Justus noe inuenit. Abzahã fidelis ꝓbatur. Moyses mãsuetus dinoscitur, Jesus castus. Dauid lenis Helias acceptus. Daniel scũs Tres pueri victoꝛes reddunt Apostoli xpi discipuli credentiũ magistri habẽtur. Tu aũt ℟. Desiderium aie ei⁹ tribuisti ei dñe Et volũtate labioꝫ eius nõ fraudasti eũ. ℣. Cũ pueniisti eũ in benedictiõib⁹ dulcedinis posuisti i capite eius coronã de lapide ꝑcioso. Et vo.

OE quib⁹ eruditi Lec. v. cõfessoꝛes foꝛtissime pugnant: martyres ꝓfecti triumphãt: ꝛ chꝛistiani sp exercituꝫ diaboli deo armati debellant. In iustis ꝛ sanctis sp pares ℣tutes existunt dissimiles pugne ꝛ gliose victoꝛie. Cũ chꝛistiane delicat⁹ es miles: si putas te sine pena vincere: sine certamine triũphare? Tu aũt ℟. Dñe ꝑueniisti eũ i bñdictionib⁹ dulcedinis ℣posuisti in capite ei⁹ coꝛonã de lapide ꝑcioso. ℣. Vitã petiit ad te ꝛ tribuisti ei dñe. ℣posui. Lec. vi.

EXerce vires: foꝛtitudie dimica: atrociter i ꝑlio insta: concerta: cõsidera pactũ: conditionẽ attẽde: militiã nosce ℣pactũ qõ spopõdisti: cõditionẽ qua accessisti: militiam cui nomẽ dedisti. ℣Hoc enĩ pacto quos miraris cũcti pugnarunt. ℣Hac cõditione vniuersi vicerũt. ℣Hac militia triũpharunt. Tu aũt ℟. Glozia ꝛ honoꝛe coꝛonasti eũ dñe ꝛ cõstituisti eũ sup opera manuũ tuarũ Oia subiecisti sub pedib⁹ ei⁹ ℣. Cũ eleuata est magnificẽtia tua sup celos de⁹. Oia. Hlia. Omnia. In tercio noct. Añ. Justus dominus ꝛ iusticias dilexit eqtatẽ vidit vultus ei⁹. ℘s.

In dño cõfido ℣. Habitabit in tabernaculo tuo: requescet in mõte sctõ tuo. ℟. Dñe qs ha. ã. Posuisti dñe sup caput ei⁹ cozonã de lapide pzecioso. ℟. Dñe in vitute. ℣. Just⁹ vt palma flozebit. Hõ vlteri⁹ dicet quotiẽscũqz dicitur: uisi ad hozaz. ix. post cap. tm̃ ℟. Sicut cedrus libani multiplicabit. Euangeliũ scõm iohannem

In illo tpe. Dixit ieſus discipulis ſuis. Amen amẽ dico vobis Nisi granũ frumẽti cadẽs in terra moztuũ fuerit: ipm solũ manet. Et rel. Omelia beati augustini epiſcopi.

Se dicebat dñs granũ mozti ficandũ z multiplicandum. Moztificandũ in infidelitate indcoz: z multiplicandũ in fide oim populoz. Jam vero exhoztãs ad passiõis sue sectanda vestigia. Qui amat inquit aiam suã perdet eã. Hõ duobus modis põt intelligi Qui amat pdet: id est si amas perdes Si cupis vitã tenere i xpo noli mozte timere pro christo ℟. Cozõa aurea sup caput ei⁹ expzessa signo scritati Gloria honozis z op⁹ foztitudis. ℣. Cibabit illũ pane vite z intellectus: z aqua sapiẽtie saluta ris potabit illũ. Glia. L. viij.

Alio modo Qui amat aiam suã perdet eã. Noli amare ne pdas: noli amare i hac vita ne pdas vitã eternaz Sequit. Et q odit aiam suam in hoc mũdo: in vitã eternam custodit eã. Ergo qs supzadictũ est q amat: subintelligitur in hoc mũdo: ipe tracz perdet ℟. Stola iocũditatis induit eũ dñs. Et cozonã pulcritudinis posuit sup caput ei⁹. ℣. Induit eũ dñs lozica fidei z ozna uit eũ. Et co. Lec. nona.

Qui aũt odit aiam suã vtiqz in hoc mũdo: invitã eternã ipse custodit eã. Magna z mira sentẽtia quẽadmodũ sit hominis in aiaz suã. Amozvt pereat: odiũ ne pereat. Si male amaueris: tũc odisti. Si bene oderis tũc amasti Felices qui oderũt custodiẽdo: ne pereãt amãdo. Sed vide ne tibi subrepat vt teipm velis interimere: sic intelligẽdo q debes odisse i hoc mũdo aiaz tuã. De vno marty. decollato. ℟. Perceptur⁹ ꝑ labore requiẽ cõstans in cõfessiõe xpiane fidei. subdit collũ velut agnus mansuetus gladio ℣. Cozpe dissolui gaudẽs z cũ deo viuere. Subdi. Glia. Sub Hoc ℟. Perceptur⁹. dicet in festis de martyrib⁹ decollatis ad pzias vs̃. ix. l. z ad matut. erit. ix. ℟. Et etiã in fes. iij. lc ad matu. erit. iij. ℟. qñ dicit de. iij. noc. tm̃. De vno martyre nõ decollato ℟. Beatus

vir qui suffert tentationē qm̃ cū probatus fuerit accipiet coronā vite Quā repromisit deus diligētib⁹ se. ℟. Hic accipiet benedictōem a dño et miam Quā. Hlia. Quā. Aliud euā

IIllo tpe. Dixit (sm lu. ie. disc. s. Si quis venit ad me et nō odit patrē suū et mrem snā et vxorem et filios et frēs et sorores: adhuc aūt et aiam suā non pōt me⁹ esse discipul⁹ Et rel. Omel. bti gregorij pape.

SI consideremus frēs carissimi que et quanta sūt que nobis pmittūtur in celis vilescūt aio oia q̄ habēt̄ur in terris. Terrēa nāq; substātia supne felicitati cōparata: pōd⁹ est nō subsistiū. Tēporalis vita eterne vite cōparata: mors est poti⁹ dicēda q̄ vita. s. viij

IPse enī quotidian⁹ defectus corruptōis qd̄ ē aliud q̄ quedā plixitas mortis? Que aūt lingua dicere vel qs intellect⁹ capere sufficit illa supne felicitatis quanta sūt gaudia angelor̄ chorus interesse: cū beatissimis spiritib⁹ glorie cōditor̄ assistere: pfitē deī vultum cernere: incircūscriptum lumē videre: nullo mortis metu afficī: incorruptōis ppetue munere letari. Lec. ix.

SEd hec audita iardescit anim⁹: tāq; illic cupit assistere vbi se spat sine fine gaudere. Sed ad magna pmia pueniri nō pōt nisi per magnos labores. Aīt paul⁹ egregi⁹ predicator dicit. Nō coronabit qs: nisi q̄ legit time certauerit Delectet q̄ mētē magnitudo premior̄: sed nō deterreat certamē labor̄. Aliud euā. sm luc

IIllo tpe. Dixit ie. dis. s. Si quis vult post me venire. abneget semetipm: et tollat crucē suā et sequat me. Et rel. Omel. de diuersis tractatib⁹

QUia dñs ac redēptor nr̄ nouus hō venit in mūdū noua pcepta edidit mūdo Dicte. enī nre veteri invicis enutrite: ?trarietatē opposuit noquitatis suc. Lect. viij.

QUid enī vetus: qd̄ carnalis hō nouerat: nisi sua retinere: aliena rape si posset: cōcupiscere si nō posset? Sed celestis medic⁹ singul⁹ q̄busq; vicis obuiātia adhibet medicamenta. Lectio nona.

NAm sicut arte medicine calida frigidis frigida calidis curant. Ita dñs ur ?rias opposuit medicamēta pctis. Ut lubric' cōtinētiā: tenacib⁹ largitatē: iracūdis māsuetudinē: elat' pcipet hūilitatē. Aīa lau. ℣. Ora p no. be. M. Iste ℣. Or sp aīa lau. ī fes. vni⁹ mar. ix. l. ℣. Posuisti. vel ℣ Just⁹ vt pal. In. l. Quime ?fessus fuerit cor̄ hoīb⁹: cōfitebor et ego eū cor̄ patre meo. ℣. Dūs reg.

Ant. Qui sequit me nō ambulat in tenebris: sz hēbit lumē vite dicit dñs. ℣. Jubilate. ā. Si quis mihi mīstrauerit honorificabit cū pater meꝰ q̄ est in celis: dicit dñs. ℣. Deꝰ deꝰ ān. Qui michi ministrat me sequat: t vbi sū ego illicerit t minister meꝰ. ℣. Benedicite. ā. Volo pater vt vbi ego sū illic sit t minister meꝰ. ℣. Laudate

Capitulū vt supradictū ē. ℣ꝰ.

DEus tuoꝝ militū: sors t corona premiū: laudes canētes martyris: absolue nexu criminis. Hic nēpe mūdi gaudia: t blādimenta noxia: caduca rite deputās: peruēit ad celestia Denas cucurrit stadium: t fortiter: t fustulit viriliter: pro te effundēs sanguinē: eterna dona possidet. Ob hoc precatu supplici: te poscimꝰ pijssime: in hoc triumpho martyris: dimitte noxā criminis. Sit xp̄e rex pijssime: tibi patriq; glia: cū spū paclito i sempiterna secula amē. ℣. Justꝰ germinabit ān. Nisi granū frumēti cadēs in tra mortuū fuerit: ipm solū manet. ℣. Bñ. ān. Qui vult venire post me dicit dñs abneget semetipm t tollat crucem suā t sequat me. ℣. Bꝰ. Hec

℣ dicte due āe dñi alternis vicibꝰ p ebd̄. in festi vnius martyrū. ij. K. ℣. ix. K. sup ℣ Bꝰ. vt ad meōriā eiusdē scti. ita tam ℣ sp in pmis dicat ā. Nisi g. ozō vtš. Ad primā. ā Qui me cōfessus. ℣. Deꝰ in noie. Ad ij. ā Qui sequitur. ℣. Lege pone cap̄. vtš. ℟. Elia t hoze Lozōasti eū dñe. ℣. Et cōstituisti eū sup opa manuū tuarū. Loro. Elia patri. Elia et ho. ℣. Posuisti. ozō vtš. Ad vi. ān. Si quis michi. ℣. De

ISte cogno= (fecit. Cap̄. uit iusticiam et vidit mirabilia magna t exoravit altissimū t inuentus est in nūero sanctoꝝ. ℟. Posuisti dñe Sup caput eiꝰ ℟ꝰ Lozonā de lapide precioso. Sup. Gloria Posuisti. ℣. Justꝰ vt pal. Ad nonam ān. Volo pf. ℣. Mi=

Srabilia. Capitulum.

Tola tocūditatis induit eū dñs t cozonā pulcritudinis posuit sup caput eiꝰ ℟. Justꝰ vt palma florebit In domo dōmini ℣. Sicut cedrus libani multiplicabit. In do. Gloria Justus. ℣ Justꝰ ger. Ad. ij. vš. ā Qui me cōfessus. ℣. ij. fes Cap̄. vtš. hymꝰ. Deus tuoꝝ. ℣ Justꝰ ger. ān Hic vir despiciens mūdū t terrena triūphās diuitias celo cōdidit ore māu ℣. Magt ozō vtš. Alia ān. Iste cognouit iusticiā t vidit mirabilia magna et exoravit altissimū t inuētus est i nūero sanctoꝝ. ℣. Mag. He prēb. dne āe dñr alternis vicibꝰ per

ebd̄.in festis.ix.k.vnī mart. sup p̄s Mag. ad.ij.vs̄. vk ad meō.eiusdē. Itē alia cap̄.vnius mar.t dicūtur cū capt̄is suis p̄scriptis alternis vicib' p ebd̄. Ad vs̄.t ad matut.t ad tij.t ad secūdas vs̄. Capitulū

BEatus vir q̄ in sapia morabit: t q̄ in iustitia meditabit t i sensu cogitabit circūspectionē dei. ℂ Ad.vi.ca

QUi bauit illū panevite t intellect': t aq̄ sapiētie salutaris potauit illū. Ad.ix.cō

ET firmabit in illo t non flectet t cōtinebit illū: et nō cōfundet t exaltabit illuz apud p̄imos suos t noie eterno hereditabit illū dñs deus nr̄. Itē alie k.vnī' mar. Lec.i

OUia natalē martyrī. Hodierna die colim' fratres mei: nequaq̄ nos a virtute ei' patiētie estimare extraneos debem'. Si eni adiuuāte dño nos virtute patiē fuare cōtendim' t in pace ecclīe viuimus: t tñ martyrij palmam tenem'. Lectio secūda.

DUo q̄ppe sunt martyrij genera: vnū in mēte: aliud in corpe. Itaq̄ martyres eē possum': etiā si nullo ferro pcuti entiū trucidemur. Mori q̄ppe a psequēte: martyriū ē i agtione. Ferre vero cōtumelias odiētē diligere: martyriū est in occulta cogitatōe: Lec.iij.

OUia duo sūt martyrij genera. vnuz in occulto: aliud i publico. Testatur vitas q̄ zebedei filios req̄rit dicēs p̄o testis bibere calicē quē ego bibitur' sū. Cui cū p̄in' rñdissent: possum'. illico dñs rñdit dicēs. Calicē quidē meū bibetis. Quid eni p calicē nisi dolorē passiōis accipim'? Lec.iiij

DE quo alias dicit p̄ater si fieri pōt transeat a me calix iste. Et zebedei filij id est iacobus t iohānes nō vterq̄ p martyriū occubuit: t tñ quod vterq̄ calicē biberet audiuit. Johānes aūt neq̄q̄ p martyrium vitā finiuit. sed tñ martyr extitit: q2 passionē quā nō suscepit i corpe seruauit i mēte.

ET nos g̃ hoc exemplo sine ferro martyres eē possum' si paciētiaz in alo veracit custodiam'. p̄o bam' q̄tidie verū eē q̄si añ nos dictū est: q2 scā ecclesia electorum floribus plena. Habet in pace lilia: in bello rosas. Lec.vi

SCiendū p̄terea q̄ tribus modis virtus patiētie exerceri solet. Alia nāq̄ sūt q̄ a deo: alia q̄ ab ātiq̄ aduersario alia q̄ a p̄imo sustinemus. A p̄imo nāq̄ psecutiōes dāna et cōtumelias. Ab antiq̄ vero aduersario tēptamenta. A deo aūt flagella toleram'. Tu aūt

In natali vnī' martyris et pō

tificꝫ tota cāter hyſtō vni⁹ mr. nō pōti. vrō cū ca. ſubſcpti rei oꝛōe ſubnōta. ad vtraſq; vō t ad mat. t ad tertiā. Lab

OMnis pōtifex ex hoīb⁹ aſſūptus: p hoībus cōſtituit in his q̄ ſūt ad deū vt offerat dōa et ſacrificia p ꝑctis. Oratio

OEus q̄ ſanctā nobis hui⁹ diei leticiā p cōmemoꝛatione bti martyris tui. A. atq; pontificis feciſti. adeſto familie tue p̄cib⁹: t da vt cui⁹ hodie feſta celebꝛam⁹: ei⁹ meriſ et intercēſſionibus adiuuemur Per do. Ad matu. vni⁹ mar. et pontificis. Lectio. i.

DEbem⁹ penſare fratres chariſſimi q̄ cōtinue ſcīs apoſtolis dicit: et p ap̄los nobis. Vos eſtis ſal terre. Si g̃ ſal ſumus: cōdire mētes fideliū debem⁹ Vos ergo qui paſtoꝛes eſtis: penſate q̄ aīalia dei paſcitis. Lectio. ii.

DEq̄b⁹ ꝓfecto aīal ib⁹ dō per pſalmiſtā dr. Aīalia tua habitabūt in ea Et ſepe videmus q̄ bꝛutis aīalibus petra ſalis ponit: vt eādem ſalis petrā lambere debeāt t melioꝛa

QUaſi g̃ int Lec. iii. (ri. bꝛuta aīalia: petra ſalis debet eē ſacerdos i pp̄lis. Lucarc g̃ ſacerdoti neceſſe ē que ſingulis dicat. Unūquēq; q̄liter admoneat vt q̄ſquis ſacerdoti iungit: q̄ſi ex ſalis tactu eknevite ſapoꝛe cōdiat. L. iiij

SAl eteni terre nō ſumus ſi coꝛda audiētiū non cōdim⁹. Quod ꝓfecto cōdimētū ille veracit̄ primo ꝑpendit qui p̄dicatiōis v̄be nō ſubtraxit. Quid aūt aias hoīm niſi cibū dei dixerim q̄ ad hoc ſūt cōditi vt in eius coꝛp⁹ traiiciātur: id ē vt in eccl̄ie augmētū tendāt. Lectio. v.

SI ergo cib⁹ dei ē popul⁹: cōdimētū ubi sacerdotes eſſe debent. Sed q̄ dū nos ab oꝛōnis t eruditionis ſcē vſu ceſſamus ſal ifatuatū ē cōdire non valet cibū dei Atq; idcirco ab auctoꝛe nō ſumit: q̄ exigente fatuitate nr̄a minime cōditur

OTu autem. Lectio. vi.

DEnſem⁹ ergo q̄ vnūq; p linguā nr̄am cōuerſi: q̄ de puerſo ſuo ope nr̄a icrepatōne coꝛrecti penitētiā egerit quis luxuriā ex nr̄a eruditiōe deſeruit: quis auariciā: q̄s ſuꝑbiā declinauit? Hoc euāgeliū legat infeſ. cui⁹libet exulati ſiue martyris ſiue pōtificis ſm lucam

IN illo tꝑe dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolā hāc: Hō q̄dā nobilis abiit i regionē lōginquā accipere ſibi regnū t reuerti. Et reliq̄. Ome. ex cōmētario venerabilis be

HOmo nobil de ꝑſbiteri. Ille eſt: cui cec⁹ ſupꝛa clamabat Fili dauid miſere mei

Et cui venieti hierosolymā cō
ciebāt. O sāna filio dauid. Be
nedict⁹ q venit i nole dñi. r. viij

Longinq regio eccl'ia ē ex
gētibus de q eidē nobili
hoi q loqtur. Ego aūt cōstitu
tus sū rex ab eo. Dicit a patre
Postula a me r dabo tibi gen
tes hēditatē tuā: r possessiōez
tuā kminos kre. Lec. ix.

Que videlicet hēditas et
possessio bifaria rōne regio lō
ginq nūcupat vel qr a finibus
tre clamat ad dñm: vel qr lon
ge ē a pctōrib⁹ sal⁹. Et cū de⁹
sit vbiq pñs: lōge tñ ab eorū
sensu q idola colūt verus deus
abest. Sed q erāt lōge fcti sūt
ppe in sanguie xpi. Ad. iij. ca

OMnis pōtifex ex hoībus
assūpt⁹ p hoīb⁹ cōstituit
in his q sūt ad deum vt offerat
dona r sacrificia p pctis. Ad

QEmo sumit sibi vi. cap̄.
honorē sed q vocat a do
tanq aarō sicut scriptū est: tu
es sacerdos iet̄nū fm ordinez
melchisedech. Ad. ix. cq.

IN ecc'lijs altissimi aperi
et os suū r i cōspectu xti⁹ illi
us gl'iabit: i medio ppli exal
tabit r i plenitudie scā admi
rabit. ¶ Doc euāge. dñi se. vnī
mar. r pōtifi. ñ exulari ꝛz lucā

IN illo tpe: Dixit iel⁹ disci
pul⁹ suis. Nichil optū qđ
nō reuelet: r occultū qđ nō sci
atur. Et rel. ¶ me. vene. bede

OE futuro tpe hoc spectū ē:
qñ de⁹ iudicabit abscōdi
ta hoīz r illuiabit occulta tene
brar r manifesta faciet? sīlia coz
diū. Et ē sēsus. Nolite timere
seuitiā psecutoꝝ r blasphemā
tiū rabiē: qr veniet dies iudi
cij in q r nra xt⁹ r eoꝝ neqtia

Qdemōstrabit. Tu. le. viij

Quod dico vobis i tenebr⁹
dicite in luce. Et qđ i aure au
ditis p̄dicate i tectis: qđ audi
stis i mysterio apti⁹ p̄dicate.
Quod didicistis abscōse pu
blice loqmini Tu. Lect. ix.

Quod vos erudiui i puu
loiudee loco: ī vniuersis
vrbib⁹ r i toto mūdo audacit
dicite: r nolite timere eos q oc
cidūt coꝝp⁹: aiam aūt nō pñt
occidē. ¶ In natal. plurioꝝ
mar. eī tōs pasc. Ad. i. vō. ff
p̄s. Sci p fidē vicerūt regā opa
ti sūt iusticiā: adepti sūt repro

missiones. p̄i. feri. cap̄.

REddet de⁹ mercedem la
boꝝ sctōꝝ suoꝝ r deducet eos
in via mirabili. ℟. In circui
tu tuo dñe lumē ē qđ nūq̄ defi
ciet Ubi cōstituisti lucidissīas
māsiōes Ibi redescūt scōꝝ aie
℣ Lux ppetua lucebit scis tu
is dñe r etnitas tpoꝝ. Ubi cō.

Ltōrū Hla. Ibi re. hy⁹

Smeritis icliti gaudia pā
gamus socij gestaq fortia nā
glisc'it animus promere canti
bus victorum gen⁹ optimuz.

Ni sunt quos retinēs mūdus inhorruit: ipm nā sterili flore per aridū: spreuere penit⁹ te: q̄ secuti sūt rex xp̄e hōe celit⁹ Ni p̄ te furias atz ferocia: cal cast horiz seua q̄ verbera: cessit his lacerās fortit vngula nec carpsit penetralia Cedūt gla dijs more bidētiū nō murmur resonat nec q̄rimonia: sed cor de tacito mens bñ cōscia conf uat patiētiā. Que vox q̄ pote rit lingua retexere q̄ tu martyri b⁹ mūera p̄pas rubri nā fluido sāguine laureis ditant bñ ful gidis. G esūma deitas vnaq̄ posc im⁹ vt culpas abluas no xia subtrahas des pacē famu lis nos q̄q̄ gloriā p. cūcta tibi secula. Amē. ℣. Letamini in dño. añ. Gaudent in celis aie sctōrū q̄ xp̄i vestigia sūt secuti et q̄ p̄ eius amore sanguinez suū fudert ideo cū xp̄o regna bunt iternū. p̄s. Magt. Añ. Isti sūt sancti qui p̄ dei amo re minas hoim cōtempserunt scti martyres in regnum ek nū exultant cū āgelis o p̄ p̄ciosa est mors sctōr q̄ assidue assi stūt añ dñz t ab inuicē nō sunt separati. p̄s Magt. He due p̄ dicte añe. dicūtur alternis vi cibus p hebdo. in fes. ix. lectī. plurimor martyr. tā. iij. p̄ ix. lec. super psal. Magt. vel ad meōr. eorūdē scōr: ita q̄ semp in p̄mis dicat añ. Gaudēt ī cel

¶ In natali plurimorū mar. nō pontificū. Oratio.

O Mps sempiterne de⁹ da nobis sanctor martyrū tuor A. et. A. ita digne merita ve nerari: q̄tenus t ab instātibus liberemur piculis t digni efi ciamur gaudijs sempiternis. Per do. ¶ In natali plurio rū martyrū t pontificū. orō.

O Mps. s. d. qui sanctoruz martyrū tuorū atq̄ pōti ficū. A. et. A. cordib⁹ flāmam tue d: lectōis accēdisti: da mē tibus nfis eandē fidei carita tisq̄ virtutē: vt quor gaude mus triūphis: p̄ficiamur exē plis. Per dominū nostrum. Ad matutī. Jnuita. in fes. ix. lec. tiij. Jnuita. Adorem⁹ re gem magnū dñm. Qui in san ctis suis sp̄ est mirabilis. p̄s. Venite. Item ī fes. ix. lec. t in fes. tij. lect. qñ habēt inuitato duvlex. Jnuitato. Mirabilez deū ī scis suis. Venite adore mus collaudātes. p̄s Venite. In fes. tij. lec. qñ inuita. ē sim plex. Jnuita. Regē martyruz dñm Venite adorem⁹. p̄s. Ve nite. hym. Sanctor meritis. In p̄mo noc. añ. Secus decur sus aq̄rū plātauit vineā iusto rum sed ī lege dñi fuit volūtas eorū. p̄s. Beatus vir. añ Tāq̄ aurū ī fornace p̄bauit electos dñs t q̄si holocausta accepit il los inclnū. p̄s. Quare fremu.

Añ. Si coꝛã hoibus toꝛmẽta passi sũt spes electoꝝ ẽ imoꝛtal' imeꝛtnũ. ℘s. In dño cõfido. ℣. Letamini in dño. Lec. pꝛĩma

PSalmus q̃ cantat' dom⁹ nouidet sanctis martyribus cõueire. Sed si membꝛa xp̃i sum⁹ sicut esse debem⁹: ad oc̃s nos ꝓtinere intelligamus Qui seminant in lachꝛymis: in gaudio metẽt. Eũtes ibãt & flebant: mittẽtes semina sua. Veniẽtes aũt veniẽt cũ exultatione: poꝛtãtes manipl'os suos. ℟. Absteꝛget deꝰ oẽm lachꝛymã ab oculis sctoꝝ: & iam nõ eꝛit ampliꝰ neq; luctꝰ neq; clamoꝛ: sꝫ nec vllꝰ doloꝛ. Qm̃ pꝛioꝛa tꝛansieꝛũt ℣ Nõ esuꝛient neq; sitient ampliꝰ: & non cadet supeꝛ illos sol neq; vllꝰ estus. Qm̃. Lectio secũda.

QUo eũtes & vnde venientes? Qui seminãtes i lachꝛymis? Que sunt semina? Qui manipuli? Eũtes in moꝛtem: veniẽtes a moꝛte. Eũtes nascẽdo: veniẽtes ꝛesuꝛgẽdo Seminãtes opa bõa: metẽtes mercedẽ eternã. ℟. Viꝛi sancti gloꝛiosi sanguinẽ fuderũt ꝓo dño: amauerũt xp̃m i vita sua imitati sũt eũ in moꝛte sua Et iõ coꝛõas tꝛiũphales meꝛuerũt ℣ Unus spũs & vna fides eꝛat in eis. Et iõ. Lectio tertia.

SEmina ergo nra sunt q̃c q̃d boni fecerim⁹. Maneꝑ pulí qꝫ in fine recipiem⁹. Si ꝫ bona semia sũt bona opera q̃ꝛe cũ lachꝛymis: cũ ꝯilarem datoꝛẽ diligat deꝰ. ℟. Tradiderũt coꝛpa sua ꝓpter deũ ad supplicia. Et meꝛuerũt habeꝛe coꝛõas ꝑpetuas. ℣. Isti sũt qui venerũt ex magna tꝛibulatione & lauerũt stolas suas in sanguie agni. Et Hlia. Et me

℣ In natali quoꝛũlibꝫ fratrũ martyrũ semp eꝛit iu. ℟. Nec est vera fraternitas q̃ nũq; potuit violari certamie q̃ effuso sanguie secuti sunt dñm. Contẽnentes aulã regiã peꝛuenerũt ad regna celestia. ℣ Ecce q̃ bonũ & q̃ iocundũ habitare fratres in vnũ. Cõ. Hlia ꝑ ue. In. ij. noc. an. Habo ictis meis locũ noiatũ in regno patris mei dicit dñs. ℘s. Domie q̃s habita. ãn. Sanctis qui in terra sunt eiꝰ mirificauit oẽs volũtates meas in' illos. ℘s. Cõseꝛua. ãn. Sancti q̃ sperãt in dño hẽbũt foꝛtitudinẽ assumẽt pẽnas vt aq̃le volabũt et nõ deficient. ℘s. Dñi ẽ terra. ℣

HExultent iusti. Lec. iiij. Je ꝓmũ videte caꝛissimi quõ maxime ad btõs martyꝛes veꝛba ista peꝛtineãt. Multi enĩ tantũ ipẽderũt quantũ & ipi q̃ seipos ipenderũt: sicut dicit paul⁹ apls. Et ipe impẽdar ꝓ vob⁹ vestris. ℟. Sãcti tui dñe mꝛabile cõsecuti sunt

iter seruiẽtes ꝓceptis tuis: vt
inuenirent illesi. In aqs vali
dis terra apparuit arida ⁊ in
mari rubro via sine impedimen
to. ℣. Dextrice manu tua laū
dauerũt pariꝫ ⁊ decãtauerunt
dñe nomẽ scm tuũ. In aquis.

IN pẽdekt eni seipos L. v
cõfitendo xpm ⁊ implẽdo
in ei⁹ adiutorio qs dictũ ẽ Ad
mensã magnã sedisti: scito q=
niã talia oportet te pꝛeꝑare
Que ẽ mẽsa magna: nisi vnde
corp⁹ xpi accipim⁹ ⁊ sanguicz
Tu aũt. ℟. Verbera carnificũ
nõ timuerũt sancti dei morie=
tes ꝓ xpi noie. Ut heredes fie
rent i domo dñi. ℣. Immania
eni ꝓ xpo in suis corporib⁹ ꝓ=
tulerũt tormẽta. Ut heredes.

QUid est scito qm̃ Lec. vi
talia oportet te ꝓꝑare
nisi qs beat⁹ iohãnes exponit
sicut xps ꝓ nobis aiam suam
posuit: sic ⁊ nos debem⁹ ꝓ fra
tribus aiam ponere. ℟. O ve
nerãda martyrũ gloriosa cer=
tamina: q in suis corporib⁹ ꝓ
xpo imania ꝓtulerũt tormẽta
Et ideo ꝓcipere meruerũt im
marcessibilẽ eterne glie coro=
nã. ℣. Despecta nãqꝫ ꝑsẽtis vi
te luce cõceptoqꝫ suorũ corpo=
rum cruciatu seuiẽtem mũdũ
dei ꝓ amore vicerũt. Et ideo.
Glia. Et ideo. In. iũ. noc. añ.
Justi ãt iperpetuũ viuẽt ⁊ apꝫ
dñm ẽ merces eor ⁊ ps Exulta
te: añ. Tradiderũt corpa sua
ꝓꝑ deũ ad supplicia vt here
des fierẽt in domo dñi. ℣s. Be
nedi cã. añ. Ecce merces scõꝝ
copiosa est apud deũ ipi vero
mortui sũt ꝓ xpo ⁊ viuẽt ieter
nũ. ℣s. De⁹ venerũt. ℣. Justo
rũ aie i manu. Scdm lucam.

IN illo tpe: Descẽdẽs ies⁹
de monte stetit in loco cã=
pestri: ⁊ turba discipulorũ ei⁹
et mltitudo copiosa plebis ab
oi iudea ⁊ hierlm ⁊ maritima
et tyri ⁊ sydonis q venerãt vt
audirẽt eũ ⁊ sanarẽtur a lãgo
ribus suis. ⁊ rel. Sermo ex cõ
men. venera. bede ꝑsbi.

URbe q de lõge ad audiẽ
dũ venũt: descẽdẽtis i campũ
dñi curanꝫ a tactu. Discipuli
qz in minorib⁹ tã sũt instituti:
in mõtĩ cacumie ad maiora ꝓ
uehunꝫ. E qbus etiã eligunꝫ
qui eũ transfiguratũ secreto i
mõte speculẽt ℟. Propter te
stamẽtũ dñi ⁊ leges paternas
sancti dei ꝓstiterũt i amore fra
ternitatis. Qz vn⁹ sp fuit spi=
rit⁹ i eis ⁊ vna fides ℣. Fuerũt
sine q̃rela añ dũm ⁊ ab inuicez
non sũt separati Qz. Lec. viũ

URus ꝑ oibus sublimio=
ris sapiẽtie fõte debrian
d⁹: magistri recũbit i pectore.
Raroqꝫ vsplã inuenies vl' tur
bas ad altiora dñz seq: vl' quẽ
piam debilẽ i mõte curari Sz
extincta febre libidinũ accẽsa

ꝙ sapiẽtie luce pedetẽtiz vnũ quẽq; ad culmẽ subire ℣ rutũ. ℟. Sancti mei q̃ in isto seculo certamẽ habuistis. Mercedez laborũ ego reddã vobis. ℣ Venite benedicti pris mei. Mercedem laborum. Lectio. ix

Ipse eleuatis oculis in discipulos suos dixit Bti pauperes: qz vrm ẽ regnũ dei. Et si gñaliꝰ oĩbus loquiꝰ: specialius tamẽ oculos saluatoꝛ ī discipulos leuat vt his q̃ ℣ba itẽta cordis aure ꝙcipiũt: latius sapoꝛ ītimi lumẽ aperiat. ℟. In circuitu tuo. vtꝫ ad p̃mas vesperas. ℣. Justi aũt in ꝑpetuũ viuẽt. ℟. Et apud dñz. In laudi. añ. Justoꝝ aũt aie ī manu dei sũt ꝛ nõ tanget illos tormentũ malitie ℣s. Dñs regñ añ. Cũ palma ad regna peruenerũt sancti coronas decoris meruerũt de manu dñi ℣s. Jubilate. añ. Corpora scoꝝ in pace sepulta sũt ꝛ viuẽt noĩa eoꝝ in eternũ ℣s. Deꝰ deꝰ meꝰ añ Martyres dñi dñm bñdicite ī eternũ ℣s. Benedi. añ. Exultabũt sancti in glia letabũtur in cubilibꝰ suis. ℣s. Lauꝺ. La

℟ Reddet deꝰ. Hymnus.

Ex gloriose martyꝝ corona cõfitentiũ q̃ respuẽtes ꝛrena ꝙducis ad celestia Hurẽ benignã ꝓtinꝰ appone nr̃is vocibꝰ trophea sacra pangimus ignosce qꝫ deliquimꝰ Tu vincis in martyrib⁹ ꝙcendo cõfessoꝛibꝰ tu vince nr̃a crimina donando indulgentiã Deo pr̃i. ℣. Mirabilis deꝰ in scts suis ℟ Et glorio. añ. Jstoꝝ est enim regnum celoꝝ q̃ cõtẽpserũt vt tam mũdi ꝛ quenerũt ad p̃mia regni ꝛ lauerũt stolas suas in sanguie agni. ℣s. Bñdictus. Alia añ. Lauerũt stolas suas et cãdidas eas fecerũt in sanguine agni. ℣s. Bñdictus. Hec ꝑdicte due añ. dicanꝫ alternis vicibꝰ ꝑ hebdo. in festis plurimoꝝ martyꝝ. tã. tij. ℣. ix. lecti. sup ℣s Bñdictꝰ vel ad memoriã eoꝝ dẽ sãctoꝝ: itaq; semp in p̃mis dr̃ añ. Jstoꝝ est enim ℣ vtꝫ. Ad p̃mã añ. Justoꝝ aũt aie. ℣s. Deus in no. Ad terciã añ. Cũ palma. ℣s Legẽ pone. Cap. Reddet deus. ℟. Letamini in dño. Et exultate iusti. ℣. Et gliamini oẽs recti corde. Et Hlia. Letamini. ℣. Exultent iu. ℣ vtꝫ. Ad. vi añ. Corpora scoꝝ ℣s. Defecit

℟ Ranstulit illos ꝙ Cap. mare rubrũ ꝛ trãsuexit illos ꝙ aquã nimiam: inimicos aũt eoꝝ illorum mersit in mare et ab altitudine inferoꝝ eduxit eos. ℟. Exultent iusti in cõspectu dei. ℣. Et delectentur in leticia. In conspectu. Hlia. Exultent iusti. ℣. Justoꝝ aie ℣ vtꝫ Ad. ix. añ Exultabũt ℣s. Mirabilia. Capitulum.

Iusti tulerũt spolia ipiorꝝ
& decantauerũt dñe nomẽ
sanctũ tuũ: & victricẽ manum
tuã laudauerũt pariẽ dñe de⁹
nr̃. ℟. Justorꝝ aiẽ In mãu di
sunt. ℣ Et nõ tanget illos tor
mentũ malicie. In ma. Glia.
Justorꝝ. ✠ Mirabilis de⁹. ozõ
vsq̃. Ad secũdas vs̃. ã. Justo
rũ aũt aie. ꝑ. fer. La. Reddet
de⁹. hy⁹ Rex gliose martyrũ
✠ Mirabil⁹ de⁹. ã. Absterget
de⁹ oẽm lachrymã ab ocul⁹ sã
ctorũ & iaz nõ erit ãplꝰ neq; lu
ctus neq; clamor sed nec vllꝰ
dolor qm̃ ꝓra transierunt. ꝓ
Magr. ℣ Ozõvtẽ. Ptẽ alie lec
pluriuorꝝ martyrũ. Lectio. i

Quotiẽscunq; frẽs carissi
mi sctõrũ martyria cele=
bramꝰ totiẽs laudes saluato=
ris edicimꝰ. Et quotiẽs eorũ
asserimꝰ passiones: totiẽs xp̃i
gloriã ꝓdicamꝰ. Nõ enĩ suspi
cimꝰ qõ passi sũt: sed ꝓpt quẽ
passi sũt admiramur. Igit nõ
pena in laude: sed fides i ho=

Magnifica Lec. ij nore
mus ḡ martyres non qz
grauibꝰ subiacuere supplicijs
sed qz iusticie causa eadẽ tol=
lerauere supplicia. Nã pluri=
mos sceleratoꝝ peiores penas
vidimꝰ esse ꝑpessos: sed nichil
eis ꝓsũt qz martyres causa iu
stificat: scelestos cõsciẽtia sua
dãnat. Lectio tercia

Summo igit & ꝑcipuo lo=
co ꝓpter fidẽ habẽdi sũt bea=
ti martyres. Videte aũt quez
locũ apud hoies mereant qui
apud deũ locũ sub altari meru
erũt. Dixit sctã scriptura Vi
di sub ara dei alas occisorũ ꝓ=
pter xp̃m dei & ꝓpter testimo=
niũ qd̃ habebãt & clamabant.
Vindica dñe sanguinez nr̃m.
Sub ara inqt dei vidi aias

Q occisorũ. Lectio quarta
Vid reuerẽti⁹: qd̃ hono=
rabili⁹ dici potest q̃ sub illa a=
ra redolescere in q̃ deo sacrificiũ
celebrat: in q̃ offerũtur hostie
in q̃ dñs est sacerdos sicut scri
ptũ ẽ. Tu es sacẽdos in eternũ sm
ordinẽ melchisedech. Lec. v.

Recte ergo sub ara mar=
tyres collocant: qz sup
arã xp̃us imponit. Recte sub
altari iustorũ aie redolescũt: qa
sup altare corpus dñi offertur
Non imerito iusti illic vindi=
ctam sanguinis postulãt: vbi
etiã ꝓ peccatorib⁹ xp̃i sãguis

Q effũditur. Lectio. vi
Quoniẽter igit & quasi
ꝓ quodã cõsortio ibi marty=
rib⁹ sepultura decreta est vbi
mors dñi quotidie celebrat sic
cut ipe ait Quotiẽscũq; hec fe
ceritis mortẽ meã ãnũciabitis
donec veniã: scilicet vt q̃ ꝓpter
mortẽ eⁱ⁹ mortui fuerãt in sa=
cramẽto eⁱ⁹ mysterio redolescãt.

In Secundum matheum.
Illo tempore Videẽs ie=

ſus turbas aſcẽdit in mõtẽ Et cũ ſediſſet: acceſſerũt ad eũ diſcipuli eiꝰ. ꝛ rel. ℳ mel. beati

℣ Ons in q̃ gregoꝛi pape ſedet dñs myſtice ſignificat maioꝛa p̃cepta iuſticie qꝛ minoꝛa erãt q̃ iudeis data ſũt Unus thñ deꝰ pſctõs ꝓphetas et famulos ſuos ſm oꝛdinatiſſimã diſtributionẽ tꝛoꝛdedit minoꝛa p̃cepta ꝓpło quẽ timore adhuc alligari opoꝛtebat ꝛ per filiũ ſuũ maioꝛa ꝓpło quẽ caritate iã liberati ꝓuenerat.

℣ Um aũt minoꝛa ℟. viij. minoꝛibꝰ maioꝛa maioꝛibus dank: ab eo dank q̃ ſolus nouit cõgruẽtem generi hũano exhibere medicinã. Sedẽſ aũt docet: qõ ptinet ad dignitatem magiſterij. Et acceſſerũt ad eũ diſcipuli eiꝰ: vt audiendis x̃bis illiꝰ: hi etiã eſſẽt coꝛpoꝛe viciniꝛes: q̃ p̃ceptis implẽdis etiã aio appꝛopiq̃bãt.

℣ Tu autem. Lectio. ix. ℳyſtice etiã ſeſſio dñi ĩcarnatio eius ẽ: qꝛ niſi dñs incarnatꝰ eſſet: humanũ genꝰ accedere ad eũ nõ potuiſſet Acceſſerũt aũt diſcipuli nõ thñ loco ſed etiã fide ꝛ deuotione vt ſuſciperẽt pacẽ populo ſuo. Niſi illi acceſſiſſent: ſanitas ad nos nõ veniſſet. Et apiens os ſuũ docebat eos dicẽs. Nõ vacat q̃ nũc eũ dictũ ẽ aquiſſe os ſuũ qui ĩ lege veteri agire ſolebat oꝛa ꝓphetaꝝ. Tu aũt. Ire alia capi. plurimoꝝ mar. ꝛ di cank cuꝫ caplis ſupꝛaſcriptis alternis vicibus p hebdo. niſi qñ ꝓꝓꝛia ℟. vel ꝓꝓꝛie lau. habeank. Ad vs̃. ꝛ ad matu. Iret ad. iij. dicak caplm.

℣ Ancti q̃ ꝑ fidẽ vicerunt reg̃ operati ſũt iuſticiã adepti ſũt repꝛomiſſiões ĩ xp̃o. Ad vi. ca

℣ Ancti ludibꝛia ꝛ verbera exꝛti inſup et vincula et carceres: lapidati ſunt: ſecti ſũt: tentati ſũt: ĩ occiſiõe gladij moꝛtui ſũt. Ad ix. cap̃

℣ Jrcuierũt in melotis: in pellibꝰ capꝛinis: egẽtes: ãguſtiati afflicti: q̃bus dignꝰ non erat mũdꝰ. Jrẽ alia cap. plurimoꝝ mar. qñ. ix. lec. vel. iij lec. habeank cuꝫ ꝓꝓꝛia hy. ad vtraſq; vs̃. ꝛ ad matu. ꝛ ad. iij et ad ſcdas vs̃. dicak iſtud ca.

℣ Iuſtoꝝ aime in manu dei ſunt ꝛ nõ tanget illos toꝛmẽtũ malicie: viſi ſũt oculis ĩſipiẽtiũ moꝛi: illi aũt ſũt ĩ pace.

℣ J coꝛã hoĩbꝰ Ad. vi. cap̃ toꝛmẽta paſſi ſũt: ſpeſ ãt illoꝝ ĩmoꝛtalitate plena eſt.

℣ A paucis Ad ix. cap̃. vexati in multis bñ diſponenk: qñ deꝰ tẽtauit illos ꝛ inuenit illos dignos ſe. ꝛ ẽ vtõ.

℣ In natali vniꝰ cõfeſſoꝛis et põtifi. extra tẽpꝰ paſce ad vs̃. añ. Juſtũ deduxit dñs ꝑ vias rectas ꝛoſtẽdit illi regnũ dei ꝛ

dedit illi sciẽtiam sctõz: hone
stauit illũ in laboribus ꝛ ꝓple
uit labores illi⁹. ꝑi. feria. capꝫ.

Ecce sacerdos magn⁹ q̃ i
diebus suis placuit deo:
ꝛ inuentus est iust⁹ ꝛ in tẽpo
re iracũdie fact⁹ est reco̅ciliatio. Q̃. ix. lec. vel. iij. cũ ꝓpa
hystoria vel cũ ꝓpꝛijs lau. hñt
ꝛ etiã in oĩb⁹ fes. vni⁹ cõf. ꝛpõ
tificis in tpe pasche cõtingẽti
bus: tũc ad vtrasq; vs ꝛ ad ma
tu. ꝛ ad. iij. dicat hoc capꝫ Ecce sacer. ℣ noĩb⁹ vero aliꝭ fes
tam triũ lec. q̃. ix. lec. vni⁹ cõ
fes. ꝛ pon. vr ad ꝑmas vs. tñ
℟. Miles christi. Hymnus.

Iste cõfessor dñi sacratus
festa plebs cuius celebrat
per orbẽ: hodie letus meruit
secreta scandere celi. Qui pi⁹
prudẽs humilis pudic⁹ sobrius
castus fuit ꝛ quiet⁹. vitꝫ dum
pñs vegetauit ei⁹ corpis art⁹.
Ad sacrũ cui⁹ tumulũ frequẽ
ter mẽbra languẽtũ modo sa
nitati: quolibet morbo fuerit
grauata restituũt. Unde nũc
nr chorus in honore ipi⁹ hym
nũ canit hũc libenꝫ: vt pijs ei⁹
meritis iuuemur oẽ ꝙ euum.
Sit salus illi decus atq; virt⁹
qui supra celi resid̃s cacumẽ
totius mũdi machinã guber
nat trinus ꝛ vnus. Amẽ. ℣. Amauit eum dominus et or
nauit eũ. ℟. Stola glorie indu
it eũ. ãt ipho⁹ Confessor domi
ni ℟. astantẽ plebẽ corroborꝫ
sancta intercessione: vt q̃ vicio
rũ pondere ꝑmimur btitudis
tue gloria subleuemur ꝛ te du
ce eterna ꝑmia cõseq̃mur. ꝑs.

Omnipotẽs ỽro. Mag.
sempitne de⁹ q̃ nos bti ℟
cõfessoris tui atq; põtifici ho
dierna festiuitate letificas. tu
az supplices exoramus clemẽ
tiã: vt cui⁹ solẽnia deuotoffi
cijs veneramur: ei⁹ pijs suffra
gijs ẽne vite remedia conse
quamur ℣ per dominum. Alia

Da q̃s oꝑs de⁹: vt ỽro.
beati ℟. confessoris tui
atq; pontificis venerãda solẽ
nitas ꝛ deuotionẽ nobis auge
at ꝛ salutẽ. ℣ per dñz. Cũ vero
duo festa vni⁹ cõfes. ꝛ pontifici
simul contigerint: tũc fiat me
moria de alio festo cũ hac ãn.
Amauit eũ dñs. ℣ Justũ deꝫ.
ỽro vt decet. Ad mat. in festi
ix. lec. vel. iij. que habẽt inuit
du. Jnuitat Unũ deũ in trini
tate fideliter adorem⁹ Cuius
fide deo viuit sanctus ꝑsul ℟.
ꝑs Venite. ℣ In festis. iij. k. q̃
inuita. est simplex. Jnuit Re
gem cõfessorũ dñz. Uenite ado
remus. ꝑs Veni. hy⁹ Iste cõf
Jn. i. no c. ãn. Beatus vir qui
in lege dñi meditat voluntas
ei⁹ ꝙmanet die ac nocte: ꝛ oia
quecũq; faciet sꝫ ꝓsperabunt
ꝑs Beatus vir. an Beat⁹ iste
sanct⁹ qui cõstitus est in dño ꝑ-

dicauit ꝓceptū dñi ꝓstitut⁹ est in mōte sancto ei⁹ ꝑs. Quare fremuerūt. ā. Tu es glia mea tu es susceptor me⁹ dñe tu exaltans caput meū ꝛ exaudisti me de mōte sctō tuo. ꝑs Domine qd mul. ℣. Amauit. Lec. i.

DOminic⁹ sermo quē debemus oēs non solū studiose: verūetiā sapiēter audire: cui nos oportet humiliter ac delectabiliter obedire. moderatōis sue vbiq; tenēs tēperiē vt nec ouibus desint pabula: nec pastorib⁹ alimenta. Que dā specialit solis ꝓcepit nobis q̄dam ℣o gñalr nobis ꝛ vobis Tu aūt dñe miserere nr̄i. ℟. Euge ꝺue bone ꝛ fidelis: q̄ ꝛ in pauca fuisti fidelis supra multa te constituā. Intra in gaudium dñi tui: ℣. Dñe q̄nq; talēta tradidisti michi: ecce alia q̄nq; superlucrat⁹ sū. Intra. Lec. ij.

DObis nāq; id est seruis quos ille pater familias rerū olim dñs ad hec i magna domo sua cōstituit: vt populo ei⁹ verbū gratie mistrem⁹ specialiter iniūgitur sctē p̄dicationis officiū. Generaliter vero nobis ꝛ vobis salutaris indicit obediēcia mandator. ℟. Ecce sacerdos magnus q̄ i diebus suis placuit deo Jō iure turando fecit illū dñs crescere in plebē suā. ℣. Benedictōez olim gentiū dedit illi: ꝛ testiū suū cōfirmauit sup caput eius

IN his denuo Lec. iij.

I mandatis tā⁹ ditissimis ferculis: sic celestiū deliciarū copia spūalis exuberat: vt in verbo dei abūdet qđ ꝓfectus comedat: abūdet ctiā qđ quilus sugat. Ibi est sil' ꝛ lacteus potus quo tenera fidelitū nutriat infantia: ꝛ solid⁹ cibus q̄ robusta perfectoꝝ iuuētus spiritualia sctē virtutis accipiat incremēta. ℟. Jurauit dom⁹ ꝛ nō penitebit eū. Tu es sacerdos in eternū scōm ordinē melchisedech. ℣. Dixit dñs domino meo sede a dextis meis Tu Elia. Scōz. In. ij. noc. s. In uocantē exaudiuit dñs sanctū suū dñs exaudiuit eū: ꝓstituit eū in pace. ꝑs Cū iuo. ā. Letēt ōs q̄ sp̄ant i te dñe q̄m tu bñdixisti iusto: scuto bōe volūtatis tue coronasti eū. ꝑs Verba. an Dñe dñs nr̄ q̄ admirabile ē nomē tuū i vniūsa tra: q̄ glia et hōre coronasti scām tuū: ꝛ ꝓstituisti eū sup opa manuū tuar. ꝑ Jēm. ℣. Justū deduxit dñs q̄ vias rectas. Lectio quarta.

IBi prorsus ad salutez cōsulitur vniuersis quos dominus saluare dignatur. Ibi est qđ omni etati cōgruat: ibi est qđ oī ꝓfessioni cōueniat Ibi audiuimus ꝓcepta que faciam⁹: ibi cogñscim⁹ p̄mia q̄ speram⁹ Ibi est iussio q̄ nos p̄fam

doceat ꝛ instruat ad scientiaꝫ
Ibi ꝓmissio que ꝑ gratiã tra-
hat ꝛ ꝺucat ad gliaꝫ.℟ Po
sui aditoriũ sup potentẽ ꝛ ex
altaui electũ ꝺe plebe ꝥa Ma
nus enĩ mea auxiliabitur ei.℣
Inueni ꝺauiꝺ ꝓuꝫ meũ oleo
ſcõ vnxi eũ. Ma. Lectio.v.
SEruoꝝ igit quos popu-
lo suo ꝓposuit ꝺñs spã-
liter volens officiũ ꝺemonstra
re:ait quod in euangelio sepe
auꝺiuimꝰ.Quis putas ẽ fide
lis ꝺispẽsator ꝛ ꝓuꝺens: quẽ
ꝓstituit ꝺñs supꝛa familiã suã
vt ꝺet illis in tẽpe tritici mẽsu-
rã. Beatꝰ ille seruus quez cũ
venerit ꝺñs lueneritꝫ sic faciẽ-
tẽ.℟ Magnificauit eũ in cõ
spectu regũ. Et ꝺedit illi coro
naꝫ gloꝛie.℣ Statuit illi te-
stamentũ sempiternũ. Et. ℣i
QUis ẽ iste ꝺñs frẽs:Chri
stꝰ sine ꝺubio q̃ suis ꝺisci
pulis ait. Vos vocatis me ma
gister ꝛ ꝺñe:ꝛ bñ ꝺicitis. Suꝫ
ereni Queꝺ etiã huius ꝺñi fa
milia:Mimirũ illa ẽ quã ipe
ꝺñs ꝺe manu inimici reꝺemit
ꝛ ꝺño suo mãcipauit. Hec au
tẽ familia ſcã ẽecclesia queꝑ
oꝛbẽ ẽrrarũ copiosa fertilita
te ꝺiffuꝺitur:ꝛ reꝺẽptã se pꝛe
cioso xpi sanguine gloꝛiatur
Tu autẽ.℟. Scẽ ℣. xpi con
fessoꝛ auꝺi rogantes ꝓuꝺos
Et impetratã celitus:Tu ꝺe-
fer inꝺulgẽtiã℣ O scẽ. ℣. sy
ꝺus aureũ ꝺñi gratia seruoꝝ
gemitus solita ſuscipe clemẽ
tia. Et ipe. Hkia. Tu ꝺef. In.
iij. noct. ãn. Dñe ipe scũs hĩta
bit in tabernaclo tuo operatꝰ
ẽ iustitiã reꝛescet in mõte scõ
tuo℟. Dñe ꝙs hi. ãn. Vitã pe
tiit a te tribuisti ei ꝺñe:gliam
ꝛ magnũ ꝺecorẽ iposuisti sup
eũ posuisti in capite eius coro
nã ꝺe lapiꝺe ꝑcioso. ꝑs. Dñe i
virtute tua. ãn. Hic accipiet
benedictionẽ a ꝺño ꝛ miaꝫ a
ꝺeo saluꝛari suo:qz hec ẽ gene
ratio q̃rentiũ ꝺñm. ꝑs. Dñi ẽ t.
℣. Justus vt palma floꝛebit.
℟. Sicut. Scõm matheum.
IN illo tpe: Dixit ie.ꝺi.su
is pabolã hãc. Hõ quiꝺã
pegre pꝛofeiscẽs vocauit ser-
uos suos ꝛ tradiꝺit illis bona
sua. Et reli. Omel. oti grego
LEctio scĩ euãge-ry ꝫpe-
lij fratres charissimi sol
licite cõsiꝺerare nos aꝺmõet
ne nos qui plus ceteris in hoc
mũꝺo accepisse aliquiꝺ cerni
mur:ab auctoꝛe mũꝺi grauiꝰ
ꝺe iuꝺicemur. Cũ ei augẽtur
ꝺona:rationes etiã creſcũt ꝺo
noꝝ. Tãto igitur esse huilioꝛ
atq; aꝺ seruiẽꝺũ ꝺeo pꝛõptioꝛ
quisq; ꝺebet esse ex munere:q̃
to se obligatioꝛẽ esse conspicit
in reꝺꝺẽꝺa ratione. Tu ãt.℟
Iste est q̃ añ ꝺeũ magnas ℣tu-
tes opatꝰ ẽ:ꝛ oñis ẽra ꝺoctrina
eiꝰ repleta ẽ Ipe inꝺcedat

pro pctis olim ppkor. ℣. Iste est q̃ cõtẽpsit vitã mũdi: t pue nit ad celestia regna. Ipse in. Ecce hõ qui pegre ℟. vuj pficiscit: seruos suos vo cat: eisq; ad negociãdũ talẽta partit. Post multũ vero tpis positur ratõez reuertit: bene opantes ꝓ apportato lucro re munerat. Seruũ vero a bono ope torpẽte durio dãnat. Quis itaq; iste hõ ẽ q̃ pegre pficiscit nisi redẽptor nr̃ qui in ea car ne quã assũpserat abijt i celuz Tu aũt. ℟. Iste hõ ab adole scẽtia sua grim meruit ifirmos curare. Dedit illi dñs claritatem magnã cecos illuminare et demones effugare. ℣. Ecce homo sine q̃rela verus dei cul tor: abstinẽs se ab oi ope malo et pmanẽs in inocẽtia sua De dit illi. Lectio nona.

Arnis enĩ locꝰ ꝓpriꝰ terra est. Que quasi ad pegrinã dũ ducit: dũ per redẽptorẽ no strũ in celo collocat. Sed homo iste pegre pficiscẽs: seruis suis bona suã tradidit: q; fide libꝰ suis spũalia bona cõcessit Et vni dedit quiq; talẽta: alij aũt duo. alij vero vnũ. Quiq; enĩ sũt corpis sensus: videlicz visus: auditꝰ: gustꝰ: odoratꝰ et tactꝰ. Tu ãt. ℟. Miles xpi gliose. ℣. fectissime: tuo pio in teruẽtu Culpas nostras ablue ℣. Ut celestis regni sedẽ vale am scandere. Tuo pio. Glia. Cul. ℣. Ora ꝓ nobis bẽt. ℟. Iste ℣. dr semp añ lau. in fest nouẽ. lec. vniꝰ cõfes. In festis ℣o. ij. lec. dicat ℣. Justuz deduxit. vel ℣. Justus ut pal. In lau. añ Ecce sacerdos magnꝰ qui i diebus suis placuit deo: et inuentꝰ est iustꝰ. ℘s Dñs regñ añ. Hõ est inuentꝰ similis illi q̃ cõseruaret legẽ excelsi. ℘s Jubilate. añ Fidelis seruꝰ t pru dens quẽ cõstituit dñs sup familiã suã. ℘s. Deꝰ de. añ Beatꝰ ille seruꝰ quẽ cũ venerit dominꝰ t pulsauerit ianuã t inuenerit eũ vigilãtez. ℘s Bñdicit añ. Serue bone t fidelis: itra in gaudiũ dñi tui. ℘s Lauda.

Benedictionẽ olim Cap. getiũ dedit illi dñs: t testamẽtũ suũ cõfirmauit sup caput eiꝰ Qñ fiũt. ix. le. vk. ij le. cũ coi hystoria vniꝰ cõfes. t põti. tũc dicat ad lau. et ad. iij t ad. ũ. vs. hoc ca Bñdictionẽ

Iesu redẽptor olim hymꝰ. Perpes corona pfulũ hac die clemẽtius nr̃is fauetovocib Gui sacri qua nois cõfessor almꝰ clarui cuiꝰ celebrat annua deuota plebs solennia. Qui rite mũdi gaudia huius caducaspuẽs cũ ãgel celestibus lerꝰ potit pmijs Huius benigne ãnue nobis sequi vestigia huius ꝑcatu seruulis dimitte noxaz criminis Sit xpe

rex pijssime tibi patrigz gloria cũ spiritu paraclito i sempiterna secula. Amẽ ℣. Justus germinabit sicut. añ. Euge serue bone ⁊ fidelis: qz supza pauca fuisti fidelis: supza multa te cõstituã dixit dñs ps Benedicr⁹ Orõ vtã. Si duo festa vni⁹ cõfesso. ⁊ ponti. simul cõtingunt tũc fiat meõ. de alio fes. cũ hac añ Justũ deduxit. Minor Require hãc añ in lau. vni⁹ cõfe. et ab. ℣ Just⁹ vt palma. Orõ vtã. Ad pmã añ Ecce sacer. ps De⁹ in no. Ad. tij. añ Nõ est inuent⁹. ps Legẽ po. Capi. Bñdictionez. ℟ Amauit eum dñs Et ornauit eum. ℣ Stola glorie iduit eum. Et oz. Hlĩa. Amauit. ℣ Justũ dedu. Orõ vtã. Ad. vi. an. Fidelis seru⁹

Aps Defecit. Capitulũ

Ognouit eũ dñs in bñdictionib⁹ suis cõseruauit illi misericordiã suã: ⁊ inuenit gr̃am coram oculis dñi. ℟ Justũ deduxit dñs per vias rectas. ℣ Et ostẽdit illi regnũ dei. Per vi. Hlĩa. Justũ. ℣. Justus vt palma florebit. Orõ vtã. Ad. ix. añ Serue bone et fidelis. ps.

Miribilia Capitulum

Magnificauit eũ i ꝓspectu regum ⁊ dedit illi coronã glie ℟ Just⁹ vt palma florebu Jn domo dñi. ℣ Sicut cedr⁹ libani multiplicabit. Jn domo do Hlĩa. Just⁹ vt pal. ℣. Justus ger. Orõ vtã. Ad scõas vã. ã Ecce sa. pi. feri. Cap Bñdictionẽ. Si duplex festũ fuerit dr ℟ Sãcte. N. xpi cõfessor. Si aũt nullũ ℟. dicak. Hymnus Jesu redẽptor omn. ℣ Justus ger. ã. Iste est q̃ añ deũ magnis ℣rtutes opat⁹ est ⁊ ois terra doctrina ei⁹ repleta ẽ ipe intercedat ꝑ pctis oim populorũ. ꝑ. Magr. Orõ vtã ¶ Jtẽ alie lectiones vni⁹ cõfes. ⁊ pontifi.

Seruus igit qui Lec. i. gemiata talenta retulit a dño laudat. atq; ad etnã remunerationẽ pducit cũ ei voce dñica dr. Euge serue bone ⁊ fidelis: qz sup pauca fuisti fidelis supza multa te cõstituã: intra i gaudiũ dñi tui. Lectio. ij

Lauca ꝙppe fratres sunt bona ois pñtis vite. quãlibet eẽ multa videant cõparatione retributõis etne. Sed tũc fidelis seru⁹ supza multa cõstituit: qñ deuicta oi corruptiõis molestia de eternis gaudijs in illa celesti sede gloriat: ℣. iij.

Tunc ei ad dñi sui gaudium pfecte intromittitur qñ in etna illa patria assũpt⁹: atq; angelorũ cetib⁹ adiũct⁹. Sic interius gaudet de mune re: vt nõ sit qd̃ iã exteri⁹ doleat de corruptione. Lectio. iiij.

Seruus q̃ opari de talẽto noluit cũ ℣bis excusationis ad dñm redit dicens. Dñe

scio qꝛ hō durꝰ es: metis vbi nō seminasti: ꝛ cōgregas vbi non sparsisti: ꝛ timēs abij ꝛ abscōdi pecuniā dñi mei in ẽra: ecce habes qđ tuū est. Notādū ℞o qꝰ inutilis seruꝰ durꝰ dñm vocat: cui tñ ad lucrū defuire dissimulat Et timuisse se dicit in lucrū talentū expẽdere q̄ hoc solū timere debuerat ne hoc sine lucro ad dñm reportaret.

SAnt aūt plerīq; ītra sctāz ecclīaz quoꝝ iste fuꝰ imaginē tenet: qui meliorī vite vias aggredi metuūt: ꝛ tñ iacere i sui corporis ignauia nō ꝓtimescūt. Cūq; eni peccatores se cōsiderāt: scitatis vias arripere trepidāt ꝛ remāere in iniquitatibꝰ suis nō formidāt. Lectio. vi.

SEd qꝛ idcirco melioꝝ habitꝰ vias ꝛ rectioris vite appḥẽdere arcẽ nolūt qꝛ infirmos se eẽ cōspiciūt: ꝗsi ꝛ pctōres se fatent ꝛ dñm repellunt: eūq; in q̄ sc̄ificari debuerāt refugiūt: ꝛ velut i ꝓturbatiõe positi cōsiliū nō hūt dū moriunt et vitā timēt. Unde ꝛ huic suo ꝓtinꝰ rñdet. Serue male ꝛ piger: sciebas qꝛ meto vbi nō semino: ꝛ cōgrego vbi nō spgo. Oportuit ḡ te dare pecunias meā nūmulariis vt ꝛ egoveniens recepissẽ vtiq; qđ meū est cū vsura. Euāgeliū ℣ꝫ mathe. In illo tpe di. ie. di. su. Uigilate: qꝛ nescitis q̄ hora dominꝰ vr venturus sit. ꝛ rel.

HAc si, me. ve. bede. ꝑsbi militudine ostendit dñs aduētū suū sp debere eẽ suspectū Paterfamilias eni animꝰ nr est q̄ corpꝰ ꝛ oīa officia corporis more pfis familias regit ꝛ cōtinet. Fur aūt mors est ipsius se aduenies. Lectio. vij

FUrigit domū pfodit: cū mors repẽte ꝛ subito repētinū trāsitū parat. Paterfamilias ℞o si sciret aduētū furis: vtiq; vigilaret ꝛ nō sineret pfodi domū suā: qꝛ si aiꝰ nr sedulo diem mortis ꝑspiceret: sine dubio a suo torpe ꝓ oīa vigilaret ℣. ix

SErnus aūt fidelis ꝛ prudēs: itelligit chorꝰ aplorūz ꝛ imitatorū eorū. Recte ordo aplorū seruus fidelis ꝛ prudens ost Fidelis eni ẽ qꝛ fideliter ꝛ deuote subām dñi sui dispẽsat. Prudẽs ẽ qꝛ i distribuendo capacitatẽ singulorū discernit. Tu aūt. In nata. vniꝰ ꝓfes. ꝛ doctoris. Si epūs fuerit tota cāterꝝ hyrsto. vniꝰ ꝓfessoris. ꝛ pōti. Si vo epūs nō fu[illegible] fiat sui. slē i fes. sci hiero[illegible] ꝓnotatū ẽ. Ita tamẽ q̄ in festo sancti augustini epi ꝛ doctoris dicat ad vtrasq; vs. ꝛ ad ma. Et ad. iij. hoc capitulum

EDit dñs cōfessionẽ sctō suo ꝛ excelso in ℞o glie de omni corde suo laudauit dñz ꝛ dilexit deū q̄ fecit illū. Ad ratio.

Exaudi dñe ꝓces nras ꝗs in sci. M. ꝓfessoris tui at ꝙ pōtificis solennitate deferi= mꝰ vt ꝙ tibi digne meruit fa= mulari :eiꝰ intercedētibꝰ meri= tis ab oibꝰ nos absoluas pec= catis. ꝑ dñz. Scōz mathe.

In illo.t.di.ie.di.su. Vos estis sal terre:q si sal euā nuerit in q saliet? Et reliqua. Ōm. excerpta de diuersis trā

SAl appellauit apli (ctati q: q ipos vniuersū hoim cōditur genꝰ. Terre ei nomi= ne humana natura significat salis vero verbi sapia. Quod aūt apłos suos celesti ac diui= na plēos sapia saluator sal ter re noiat: oñdit fatuos eē iudi= cādos q frena tm sapiūt: qui tpaliū bonorū vel copiā sectā tes vel inopiā metuētes amit tūt ekna q nec dari pñt ab hoi nibꝰ nec auferri. Tu. Le. viij

NOtandū q salis natura infecūditatē terre facit t ita victores denictas vrbes sale semiabāt ne quidē in eis germē oriretur. Ita t apli de structo regno pcti: germē viri orū cōpescebant. Quod si sal euanuerit in quo salietur? Ad nichilū valet vltra: nisi vt mit tatur foras t cōculcetur ab ho minibꝰ Sic: q retro vadit nec ipse fructuz ferre nec alios va let excolere: sed proiicitur ab ecclesia. Lectio nona.

VOs estis lux mūdi: a lu= ce vera que xp̄us ē illuīa ti apli: lux mūdi appellāt: qz q ipos luce fidei t sciētie illu= minādus erat mūdꝰ. Non po test ciuitas abscōdi sup mōtē posita. Hoc est apostolice soli ditas doctrine sup insignem magnāq iusticiā fūdata: quā significat etiā mōs ipe in quo dñs disputat. ꝑpter igit mons iste ipsū significare: de q scrip tū ē. Uenite ascēdamꝰ ad mō tē dñi et ad domum dei iacob. Tu. v. t lau. vtō notatū ē. Ad iu. capm. Dedit dñs cōfessio

ODedit Ad sextā. ca. nē. illi dñs contra inimicos potētiā t stare fecit cātores cō tra altare t i sono eoz dulces fecit modulos. Ad nonā. ca.

SApia laudabit aiaz suā t i domio honorabit t in medio populi exaltabit et in plenitudine scā admirabitur

CIn natali vniꝰ cōfessoris t abbatis. Ad. vō super ps añ. Amauit eū dñs t ornauit euz: stola glie induit eum et ad por tas paradisi coronauit eū ꝑ psal

IUstus cor su mi: fei. La. um tradet ad vigilādum diluculo ad dñz qui fecit illum t in cōspectu altissimi deprca= bit. R. Gaudebit. Gaudebit israelita. hymnꝰ. Iste cōfessor dñi sacratus. ℣. Amauit eum dominus. Añ. Similabo eum viro sapienti:

qui edificauit domũ suã supra petram. ℣ps. Magt. Oratio

OEus q̃ beatũ. R. cõfessorem tuũ atq; abbatẽ sanctitatis gratia decorasti: ipi⁹ meritis fac nos bõis opib⁹ abũdare: vt a te sũmo bono oẽ quod expedit mereamur impetrare ℣per do. Nõ dr oratio Intercessio nos. nisi in trãslatõe scĩ bñdicti abbatis tñ Admatu. in fes. ix. lec. vel. iij. lec. qñ inuitatoriũ ẽ duplex. Jnuitato. Just⁹ florebit ℣ps Venite reqre in cõi vni⁹ mar. Jn festi iij. lec. qñ inuita. ẽ simplex Jnuitat. Regẽ cõfessor. ℣ps Ecce hy⁹. Iste cõfessor. Jn. i. noc. t in seqn. noc. ãe t p̃i. t ℟. de cõi vni⁹ cõf. t pũti. Lec. prima.

AD sanctitatẽ btissimi patris nostri R. cui⁹ hodie festa celebram⁹ laudes attigisse: aliqd decerpsisse est: cuz si quidẽ virtutũ ei⁹ gra nõ sm̃õibus exponẽda sit: sz opib⁹ cõprobanda. Cũ eni dicat scriptura. Filia patris ẽ fili⁹ sapiẽs quãte hui⁹ glie sũt: q̃ tantorũ filiorũ sapiẽtia t deuotõe letat in xp̃o eni iesu p euãgeliũ ipse nos genuit. ℟. Euge serue bo

QUicqd igit Lec. ij. (ne. in hac setã plebe põt esse virtutis t gre de hoc q̃si de q̃dã fonte lucidissimo oĩm riuulorũ puritas emanauit. Eteni q̃ castitati t aliarũ virtutũ pollebat vigore: q̃ abstinẽtie gloria bat angustijs. q̃ blãdimẽtis preditus erat lenitati: oiz in dñm puocauit affectuz. ℟. Just⁹ ger. reqre ℣ cõi vni⁹ mf

BEne t cõgrue Lec. iij. in hac die: quã nobis bti R. patris nri cui⁹ ad patrisuz trãsitu⁹ exultabilẽ reddit pñs psalmi ℣ sicut iũ decãtabimus. Jn meõria eterna erit iust⁹. ℟. Ecce israhelita gaude coheres xp̃i. Intercede p nobis. ℣. Ut p̃cib⁹ tuis a bo veniã sperem⁹ deuoti ad te cõfugim⁹. Inter Elia. Jn. Jn. ij. noc. ã. Jnuocantẽ. ps Cũ invocarẽ. t cetera cũ suis p̃is. ℣ Justũ dedux.

OIgne eni i meõriã Lec. iiij. vertit hoim: q̃ ad gaudium transijt angelorũ. Dicit ei sm̃o diuin⁹. He laudes hoiez in vita sua. Tanq̃ si dicerer: lauda post mortez: magnifica post cõsummationẽ. ℟. Magnificauit.

OPlici eni ex causa vtilius est hoim magis mẽorie laudem dare q̃ vite: vt illo potissimũ tpe merita sanctitatis extollas: q̃ nec laudantẽ adulatio: nec laudatũ tentat elatio ℟. Amauit eũ dñs t ornauit eũ stola glie induit eũ. Et ad portas padisi coronauit eũ. ℣ Jnduit eũ dñs lorica fidei t ornauit eũ. Et. Lec. vi.

LAuds q̃ post yeuitũ: p̃

dica securū: lauda ducis virtutē: ꝙz cū ꝓduct⁹ est ad triūphū Quis aūt viuēs tuto possit ac sine trepidatōe laudari: q̄ t̄ ꝓterito memit se hꝭe qđ doleat: t de futuro vider sibi suꝑ esse qđ timeat. ℟. Sancte Xꝑi cō. Jn. iij. noc. ā. Dñs iste sctūs. t cetere ād cū suis p̄is sequē. ℣. Just⁹ vt pal. ℣. lucem

IN illo tp̄e: Dixit ihesus discī. s. Nemo accēdit lucernā t in abscōdito ponit: neq̄ sub modio: sed supꝑ cādelabrū Et rel. Omelia ven. be. vbi.

DE seipso dñs hoc loquit ostendēs t si supra dixerat nullū generatiōi neq̄: nisi signū tone, pphete vandū: neq̄ tn lucis sue claritatē fidelibus occultandā. ℟. Iste est qui ante deū. Lec. octaua.

IPse quippe lucernā accēdit: qui testam humane nature flāma sue diuinitat⁹ iplcuit. Quā, pfecto lucernam nec credētibus abscōdere nec modio supponere: hoc est sub mēsura legis includere: vt intra vni⁹ iudee gētis terminos voluit cohibere. ℟. Iste hō.

SEd supꝑ cādelabrū iquit vt qui ingrediūtur lumē videant Cādelabrū ecclesiaz dicit: cui lucernā supposuit qz in nr̄is frontib⁹ fidē sue incarnatōis affixit: vt q̄ ecclīaz īgredi fideliꝭ voluerint lumē veritatis palā queant intueri. ℟. Miles xꝑi gliose. ℟. Jn se. ix lec. ℣. Ora ꝓnobis. Jn se. iij. lec. ℣. Justū dedu. vel ℣. Justus vt pal. Jn lau. ān. Justuz deduxit dñs ꝙvias rectas: ostendit illi regnū dei. ꝑs. Domin⁹ reg. ā. Mō est inuēt⁹. ꝑs Jubilate. ān. Fidelis su⁹. ꝑs Deus de⁹. ān. Beat⁹ ille. ꝑs. Bened. ā. Seruē bōe. ꝑ. Laudate. Req̄ re has. iij ās. ī lau. in cōi vni⁹ cōfes. t pōtificis. cp̄ Just⁹ cor suū. hy⁹. Jesu redēptor. ℣. Just⁹ ger. ān. Euge. ōs. Bñ⁹ ozō vtš. Ad p̄mā ān Justū deduxit. ꝑs. De⁹ i nole Ad. iij. ā. Mō est hꝭs. Legē pone. cp̄. Just⁹ cor suū ℟. ℣. ad oēs ho. dicūtur vtš. ī cōi vni⁹ cōfes. t pōti. Ad. vi. ān Fidel

SSer. hꝭs. Defecit. capitulū Sei magn⁹ dñs voluerit spū intelligētie replebit illuz tipse tanq̄ ymbres mittet eloquia sapiētie sue t in ozōne cōfitebit dño. Ad. ix. ān. Serue

OBone. ꝑs. Mirabilia. cō Omin⁹ diriget cōsilium eius t disciplinā t in lege testamenti sui gloziabit. Ad. ij. vš. ān. Justū dedu. hꝭ: fes. cp̄. Justus cor suū. hy⁹ Jesu redēptor oim. ℣. Just⁹ ger. ā. Iste ē. qui ante. hꝭs. Mag. ozō vtš. Jtē de oīocōs ꝓfessore ad vš

IĀn. Amauit eū. hꝭ. fes. cp̄ Justuz deduxit dñs ꝙvias

rectas ꝛ ostẽdit illi regnũ dei: ꝛ dedit illi sciam sctõz hõestauit illũ in laborib⁹ ꝛ cõpleuit labores illius. ℟. Miles xp̃i hyc. Iste cõfessor. ℣. Amauit ãn. Cõfessor dñi. ōs. Ma. or.

Adesto dñe precib⁹ nr̃is: ãs in sancti. R. cõfessor⁊ tui solẽnitate deferim⁹ vt qui nr̃e iustucie fiduciã nõ hẽmus eius q̃ tibi placuit meritis ꝛ ꝑcibus adiuuemur ꝑ. ℣. Ad matu. in fes. ix. lec. vel. iij. lec. q̃ inuita. est duplex. Inuitat Just⁹ florebit. ps. Ven. hym⁹ In fes. iij. lec. q̃ inuit. est simplex. Inuita. Regẽ cõfessorũ. ps. Ven. hyc. Iste cõfessor In ꝑmo noctur. ꝛ in oib⁹ seq̃n. noctur. ãe. p̃i. ꝛ ℣. de cõi vni⁹ cõf ꝛ põtificis. Lectio ꝑma.

Fratres obedientes christo vendat q̃ possidet ꝛ elemosynã det: vt de terra cor ad celũ leuet: ꝛ auariciã calcet: vt ad ꝓfectiõis culmẽ tota mẽtis intentõe festinet: vt nõ sit sollicitus q̃ sũt mũdi. Sed q̃ hic sũt dei: vt mũdũ sibi crucifixũ habeat. Seq̃s mũdo crucifixũ exhibeat: vt sit oino paup in seculo: ꝛ diues in xp̃o. ℟. Qordinẽ de cõi vni⁹ cõfessoris rabbatis: dicuntur. Lectio secunda

Quis ignorat doni huius magnitudinẽ? Videm⁹ in omnibus vendendarũ rez suarũ inesse virtutem. Unusquisq; ꝓpriũ eni habet donuz ex deo: alius quidẽ sic: alius autem sic. Lectio tercia.

Ecce hoc tam magnũ bonũ implere pauci possunt Nũquid q̃ paucis dõat ista ꝓfectio, ꝓptera debẽt esse pessimi quicũq; in bono nõ possunt eẽ ꝓfecti. Nũquid ꝓptera xp̃ianus debet vicio rapacitat⁊ insistere: q̃ forte nondũ potest õs res suas pauperibus erogare

Aut ideo debet alie- ℣. tuũ na cõcupiscere: q̃ ꝓpria nondũ põt oino cõtẽnere: absit hoc frẽs ab hoib⁹ xp̃ianis. Auertat hoc deus a fidelibus suis. Lectio quinta.

Apostol⁹ eni veraciter dicit: q̃ neq; auari neq; rapaces regnũ dei possidebũt. Manifestũ ẽ aũt q̃ ois q̃ a regno dei alienabit: in eterno igne cum diabolo eiusq; angelis dãnabitur. Lectio sexta.

Quoinde dilectissimi filij non omnes possunt implere: quod dñs ait Vendite q̃ possidetis: illũ tñ q̃ adiecit: dicẽs Date elemosynã oib⁹ est possibile si assit bõa volũtas: oibus facile si non assit dira cupiditas. oibus est facile si ferueat caritas. Cunctis ergo debz eẽ cõmune: vt omnibus donetur eterna felicitas. Tu aut ẽ dñe

In illo tem- ℣. pore Dixit ihesus discipul

suis. Videte vigilate & orate: nescitis enī qñ tēp⁹ sit. Et rel̄ ℣ me. venerabil̄ bede p̄sbyt̄i

VIgilaret orare & cautos existere discipulos suos dñs monuit: sed tamē eis iudicij vitium tēp⁹ ostēdere noluit: qz magis illis p̄fuit hoc nescire q̄ scire. Ut semp suspecti spēq; parati vigilarēt. L. viij.

VIde si quidem vigilat q̄ vanis mūdi gaudijs dormit & p̄ceptis diuinis excubat vtilit̄ enī orat qui talē se exhibet vt ꝓcipere valeat qđ i orō nib⁹ postulat Lec. ix

NEscitis enī qñ tēpus sit: actū dicerēt: sicut ignoratis diem introit⁹ vr̄i in mundū: ita ignoratis & diē exit⁹ vr̄i de mūdo. ℣. Ora p nobis beate. R. In fes. vero. iij. lec. df ℣. Justum deduxit. vel ℣. Justus vt palma. In lau. añ Justū deduxit dñs reḡ. Et alie añ. seq̄n. vt̄s. Laū. Justus corruit. hy⁹ Jesu redēptor oim. Tot⁹ hy⁹ df p oia sicut de vno cōfesso. et ponti. ℣. Justus germinabit. Euge serue. ps Bñdict⁹. Oratio Adesto dñe p̄cib⁹. Ad p̄mā. Justū deduxit. p̄s. De⁹ in no. Ad. iij. añ. Non ē inuētus. p̄s Legē po. Laū. Justū deduxit do. R. & ℣. ad ocs ho. dicūtur vt̄s. in coī vni⁹ cōfes. & ponti. Ad. vi. añ. Fidelis seruus. p̄s Defecit in salutā. Capitulū

AStodiuit eū dñs ab limitat a seductorib⁹ tuis: aut illū certamē forte dedit illi vt vinceret & sciret qñ oim potē tior est sapientia. Ad. vi. Añ. Serue bone. p̄s. Mirabilis.

SApientia venditū Laū iustū nō dereliquit: sed a pctōrib⁹ liberauit eum. ¶ In natali plurimo rū cōfesso. Ad vs̄. añ. Sancti p fidē. p̄s. fert.

DUres facti sūt sa. Laū. cerdotes sm legē idcirco q̄ morte p̄hiberent̄ ꝑmanere iesus aūt eo q̄ maneat ineꝛnū sempiternū habet sacerdotiū R̄. Justi in ꝑpetuū viuēt & apd dñm est merces eor. Et cogitatio eor. Apd altissimū ℣. Jbo accipiēt regnū decoris & diadema speciei de manu dñi. Et co. Gloria laus & honor decus potestas & iubilatio p̄fi ac nato & spūisctō. Apud al. hy⁹. Sanctor meritis. hi sūt q̄s. Te sūma deitas. ℣. Letamini in dño añ. Fulgebūt iusti et tā q̄ scintille i arūdineto discurrent iudicabūt nationes & regnabūt ineternū. p̄s. Magt.

BEator cōfessorū Orō. tuorū. R. t. R. dñe natalicia celebrantes supplices te rogā⁹ vt quos celesti glia sublimasti: tuis adesse cōcedas fidelibus. Per dñm. Alia orō.

DEus q̄ nos sctōr cōfessorū tuorū illis cōfessiōib⁹

glozioſis circundas: ꝓtegis: da nobis eoꝝ imitatõe, ꝓficere ꝛ intercessione gaudere. Per eũdẽ. Ad matu. inuit. Mirabilẽ deũ in sanctis suis Ueite adozem⁹ collaudãtes. ℘. Ueñ In festis ℣o. tij. lec. inuit. Regẽ cõfessoꝝ. ℘s. Ueñ. hy⁹ Scõrum meritis. Hi sũt. Te sũma In. i. noc. ãn Secus decursus aquarũ plãtauit vineã iustoꝝ sed in lege dñi fuit volũtas eorũ. ℘s Beatus vir. ãn. Tanq̃ aurũ i fornace ꝓbauit electos dñs ꝛ q̃si holocausta accepit illos in eternũ. ℘s Quare fremuerũt. ãn. Filij hoim scitote q̃a dñs sctõs suos mirificauit. ℘s Cũ inuo. ℟. Letami i do. L. i.

Beati sũt serui illi q̃s cuz venerit dñs inuenerit vigilãtes. Uigilat q̃ ad aspectũ veri luminis mẽtis oculos aptos tenet. Uigilat q̃ seruat opandoq̃ credidit Uigilat qui a se torpoꝛ ꝛ negligẽtie tenebras repellit. hinc enĩ paulus dicit. Euigilate iusti ꝛ nolite peccare. ℟. Absterget de⁹ oẽz lacrymã ab oculis sanctoꝝ: et iam nõ erit ampli⁹ neq̃ luct⁹ neq̃ clamoꝛ sed nec vll⁹ doloꝛ Quĩ ꝓza transierũt. ℣. Non esuriẽt neq̃ sitiẽt ampli⁹ ꝛ nõ cadet sup illos sol neq̃ vll⁹ estus. Quoniã. Lectio. ij

In crursus ait Hora ẽ iã nos de somno surgere Sed veniens dñs q̃d suis vigilãtib⁹ exhibeat audiam⁹. Amẽ dico vobis q̃ ꝓcinget se ꝛ faciet illos discũbere: ꝛ transiẽs ministrabit illis. Przeciget se. id ẽ ad retributionẽ ꝓparabit. Faciet illos discũbere: id ẽ in eterna quiete refouere. Discũbere quippe nr̃m est: in ekno regno quiescere. ℟. Exultabũt sancti in glia Letabũtur in cubilib⁹ suis. ℣. Epulenť ꝛ exultẽt i cõspectu dei. Le. Lectio tertia.

Unde rurs⁹ dñs dicit. Uenient ꝛ recũbent cũ abraham ysaac ꝛ iacob. Transiẽs aũt dñs ministrat: qz lucis sue illustratõe nos satiat. Transire vero dñi est: cũ ꝺ iudicio ad regnũ redit. Uel certe nobis dominus post iudiciũ transit: qz ab humanitatis forma i diuitatis sue cõtẽplationẽ nos eleuat ℟. Justi impꝑetuũ vtq̃ ad ꝓmas vs. Jn. ij. no. ã. Letenť oẽs q̃ sqant in te dñe: qm̃ tu benedixisti iusto scuto bonevolũtatis coꝛonasti eos. ℘. Uerba ãn Dabo sanctis meis locum nobilatũ in reg̃ patris mei: dicit dñs. ℘s. Dñe q̃s habi. ãn. Sãctis qui in terra sunt ei⁹ mirifi cauit oẽs volũtates meas in illos. ℘s. Cõser. ℣ Exultẽt iu.

Est transire ei⁹ est L. iiij. in claritatis sue speculatiõez nos ducere: cũ eũ quez in hũanitate in iudicio cernim⁹

etiã in diuitate post iudicium videamus. Ad iudiciũ ꝯppe veniens in forma serui oĩbus apparet: qz scriptũ est. Aidebũt in quẽ transfixerũt. Sz reprobi in suppliciũ corruunt: iusti ad claritatis eĩ gliam extrahunt: sicut scriptũ est. Tollatur impius ne videat gliaz dei ℟. Letamini iusti et exultate in dño. Et gliamini oĩs recti corde. ℣. Cantate ei cãticũ nouũ bene psallite ei in vocifera

tiõe. Et gliamini. Lec. v

Sed quid si serui i pria vigilia negligẽtes existũt. Prima vigilia primeue etatis custodia est. Sed neq sic desperandũ: et a bono opere cessandũ est. Nam lõganimitatẽ sue patientiã istis nuãs dñs subdit. Et si venerit in secũda vigilia et si in tertia vigilia venerit: et ita inuenerit bti sunt serui illi ℟. Sancti tui dñe mirabile cõsecuti sunt iter seruiẽtes pceptis tuis vt inuenirẽt illesi In aquis validis terra apparuit arida et in mari rubro via sine impedimẽto. ℣. Victri cẽ manũ tuã laudauerũt pariter et decantauerũt dñe nomẽ scti tuũ. In. Lec. vi.

Prima quippe vigilia primeuũ tps ẽ: id ẽ pueritia. Secũda adolescẽtia vel iuuent⁹. Tertia ãt senect⁹ accipit Qui ꝯvigilare noluerit in pma vigilia custodiat vel secundam. Ut qui cõuerti a prauitatib⁹ suis in pueritia neglexerit ad vias vite saltẽ in tpe iuuẽtutis euigilet. Et qui vigilare in secũda vigilia noluerit: tertie vigilie remedia nõ amittat. ℟. In circuitu tuo dñe lumẽ ẽ qđ nũ ꝯ deficiet. Ubi cõstituisti lucidissimas mãsiones Ibi requiescũt scrõr aie. ℣. Lux ppetua lucebit sanctis tuis dñe: zeternitas tẽpor. Ubi. Glia. Ibi. In. iij. noc. ãn. Sancti qui sperant in dño hẽbũt fortitudinẽ assumẽt pẽnas vt aquile volabunt et nõ deficiẽt. ps Dñi ẽ t. ã Justi aũt imperpetuũ viuẽt et apud dñm ẽ merces eor. ps Exultate iusti. ãn. O qꝯ gliosũ est regnũ i quo cũ christo gaudent cõfessores scti amicti stolis albis sequũtur agnũ quocũq ierit. ps Quã dilecta. ℣

Justor aie. Scõm lucam

In illo tpe. Dixit ie. dis. s. Sint lumbi vestri pcincti et lucerne ardẽtes in manib⁹ vris Et rel. Omel. beati greg.

Sancti euãgelij frẽs carissimi aperte est lectio recitata: sz ne aliqbus ipa ei⁹ planities alta fortasse videat eaz sub breuitate transcurrimus: quatenꝰ eius expositio ita ne sciẽtib⁹ fiat cognita: vt tñ sciẽtib⁹ non sit onerosa. Qz viris luxuria in lumbis sit: femis in

vmbilico testat dñs: q̄ de diabolo ad beatū iob loq̄t dicēs. Uirtus ei⁹ in lumbis ei⁹ ⁊ fortitudo eius in vmbilico ventris eius. A ꝓncipali igit̄ sexu lūboꝝ noīe luxuria designatur: cū dñs dicit Sint lumbi vestri ꝓcincti. ℟. Sacerdotes ei⁹ induant iustitiā. Et scti ei⁹ exultatōe exultabūt. ℣. Illuc ꝓducā cornu dauid: parau i lucernā xp̄o meo. Et. Lect. viij. Lumbos enim ꝓcingim⁹ cū carnis luxuriam q̄ cōtinentiā coartamus. Et ꝓtinus addit Et lucerne ardētes in manibus vestris Lucernas quippe ardētes in manib⁹ tenem⁹: cū per bōa opa ꝓximis nostris lucis exempla mōstram⁹ De quibus ꝓfecto operib⁹ dñs dicit. Luceat lux vestra cora hoīb⁹ vt videāt opa vestra bona: ⁊ glificēt patrē vestrū q̄ in celis est. ℟. Corpora sctōꝝ in pace sepulta sūt ⁊ viuēt noīa eoꝝ ꝛ. ℣. Sapiam sanctorum narrabūt ōs populi ⁊ laudem eoꝝ ꝓnūciat ois ecclīa sctōrū

DUo aūt sunt Lc. ix. Jn. que iubent ⁊ lumbos restringere ⁊ lucernas tenē. Ut ⁊ mūditia sit castitatis in corpore: ⁊ lumē veritatis in opatione Redēptoꝝ etern̄ nr̄i nō sine altero placere neq̄ꝝ pōt. Castitas ergo nō magna est sine bono opere: nec opus bonū est aliquid sine castitate. Sed si vtrūq; agitur restat vt quisq; ille ē: ꝛ e ad supnā patriaꝝ tendat. ℟. Sint lumbi vestri ꝓcincti ⁊ lucerne adētes in manib⁹ vestris Et vos similes hoīb⁹ expectātib⁹ dñm suum q̄n reuertat a nuptijs. ℣ Uigilate ergo q̄ nescitis qua hora dñs vester ventur⁹ sit. Et Glo ria. Et vos. ℣. Justi aūt imp. Jn lāu. ān. Justorū aūt aīe in manu dei sunt ⁊ non tanget illos tormentū malicie. ꝑ. Dominus regna. ā Cū palma ad regna peruenerūt sancti coronas decoris meruerūt de mānu dñi. ꝑs. Jubilate. ān. Corpora sanctoꝝ in pace sepulta sūt ⁊ viuent noīa eoꝝ ꝛ. ꝑs. De⁹ de⁹. ān. Sacerdotes dei bñdicite dño: fili dñi hymnū dicite deo iet nū. ꝑ. Bñd. ā Exultabūt scti i glīa letabūt i cubilib⁹ suis. ꝑ Lau. cꝑ. Plures fcī hyy⁹ Rex glio. tot⁹ hy⁹ ōr sicut i cōi plīoꝝ mf. ℣. Mirabilis. ān. Sint lumbi vestri ꝓcincti ⁊ lucerne ardētes in manib⁹ vr̄is ⁊ vos sīles hoīb⁹ expectantib⁹ dñm suū q̄n reuertatur a nuptijs. ꝑs. Bñd⁹. oīō vtō. Ad ꝓmā ān. Justorum aūt aīe. ꝑ Deus in no. Ad. iij ān. Cū palma. ꝑs. Regē. Cap̄ Plures facti sūt sa. ℟. ℣. te coī plurio. mf. ad ōs ho. dicāt

Ad.vi.ā. Lozpa.p̄ Defe.cap̄

SAnctiꝛ iusti gaudete vos elegit deꝰ in hereditatez sibi. Ad.ix.ā. Exultabūt.p̄s.

IMirabilia. Capitulū. Iusti aūt imperpetuū viuent ꝛ apud dñz est merces eorum: ꝛ cogitatio eoꝛ apud altissimū. Ad.v.vs.ā. Justoꝝ aūt aie. p̄i.fer.cō. Plures factiꝫ. Rex gl̄iose. ℣. Mirabilis deꝰ. ℟. Sanctū est veruz lumen ꝛ admirabile mistrans lucē his q̄ pmāserūt in agone certaminis recipiēt a xp̄o splē dorē sempiternū in quo assidue felices letant. p̄s. Magt. ozō vtis. ad p̄mas vō ¶ In natali vni⁹ virgis ꝛ mr. ad p̄mas vō sup̄ pos fer. ān. Hec est virgo prudēs q̄ veniēte sponso aptauit lampades suas ꝛ introiuit cū dño ad nuptias. p̄i fer. cap̄

DOmine deus me⁹ exaltasti super terrā habitationē meam ꝛ p morte defluēti de peccata sum. ℟. Regnum mundi. Hymnus.

VIrginis proles opifexq̄ matris: virgo quē genuit pepericq̄ virgo: virgis: festum cant m⁹ tropheū: accipe votū. Hec ꝛma virgo duplici beata: sorte dū gessit fragilem domare coꝛporis sexū domuit cruētū coꝛpe seclū. Unde nec mortē nec amica mortis seua penarū gēa paucis cēs sanguie fuso meruit secreta scandere celi. Hui⁹ obtentu deꝰ alme nr̄is parce iaz culpis vicia remittēs quo tibi puri resonem⁹ almū pectoris hymnū. Gl̄ia patri gēiteq̄ p li ꝛ tibi cōpar vtriusq̄ semper spūs alme deꝰ vn⁹ oī tpe secli. Amen. ℣. Diffusa est gratia. ān. Sike est regnū celoꝝ sagene misse in mare ꝛex oī genere pisciū ꝙ gregāti quā cū ipleta eēt educētes ꝛ secus litt⁹ sedētes: elegerūt bonos i vasa sua malos aūt foras miserūt. p̄s.

IAdulgentiā ℣ō. Wag nobis dñe beata. ℟. ℣go ꝛ martyr implozet q̄ tibi grata semp exstitit ꝛ merito castitatis ꝛ tue pfessione ℣tutis. p dominū. Alia oratio.

EXaudi nos deꝰ salutaris nr̄: vt sicut de btē. ℟. virginis tue ꝛ martyris festiuitate gaudem⁹: ita pie deuotōis erudiamur affectu. p̄er. Ad mat. i fes. ix. lec. Jnuita. Agnū spōsum virginū Uenite adoremꝰ dñm iesū xp̄m. p̄s. Ueñ. Alia inuita. Chzistū venerātes deū adoremus regē regū Qui in cel̄ ℟ palmā hodie dedit eternā. p̄s. Ueñ. Illud inuit. i fes. iii. l. Jnuit. Regē ℣ginū dñz Uenite adoreꝰ. ℣. Ueñ⁹. Virgis ples Jn. i. no. ā Añ thoꝝ hui⁹ virgis frequētate nobis dulcia cātica dragmatis. p̄s. Dñe dñs nr̄. ān. Sic luliū ink

ſpinas: ſic amica mea inꝰ filias. ℘s. Eli enar. ān. Fauꝰ diſtillans labia mea ſponſa to dor veſtimentoꝝ tuoꝝ ſicut odor thuris. ℘s. Dñi eſt ter. ℣. Diffuſa eſt gratia. Lec. ꝑma.

QUoniã hodie natalis eſt virginis: congruũ aliqd de virginibus eſt loquendum Immaculatus enī dñs: īmaculatam ſibi famulã etiam in hoc pleno colluuionũ fragilitatis hũane corpe poſitã miſericorditer cõſecrauit. Natalē virgīs: integritatē ſequamur Natalis eſt ſancte. M. mirenꝰ viri: nõ deſpent virgies. Non aũt ideo laudabilꝰ virginitas qꝛ t in martyribus reperitur: ſed qꝛ ipſa martyres facit. ℟. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis. Propterea bñdixit te deꝰ in eternũ. ℣. Dilexiſti iuſticiã t odiſti iniqtatē. Pro. Le. ij.

QUis enī hũano eam poſſit ingenio cõprehẽdere quã nec natura ſuis īcluſit legibus? Nec virgo e celo accerſſuit: qꝰ imitaretur in terris. Nec imerito vuẽdi ſibi vſum q̃ſiuit e celo: q̃ ſponſũ ſibi īuenit in celo. Qm̃ ego laudationẽ nõ ſuſcepi virgitatis: ſz expreſſionẽ ad rem tamen ptiere arbitroꝝ: vt que ſit ei patria quis auctoꝝ appeat. ℟. Propter veritatē t manſuetudiez t iuſticiã Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia t vide t inclina aurẽ tuam t obliuiſcere populũ tuũ t domũ patris tui. Et de. Lec. ij.

QUiuus vbi ſit patria diſſiniamus. Si enī ibi ẽ patria vbi genitale domiciliũ: in celo, pfecto eſt patria caſtitatis Itaq; hic aduena: ibi incola ẽ Quid aũt eſt caſtitas virginalis niſi expers cõtagiõis integritas? Utq; eiꝰ auctoꝝẽ quez poſſumꝰ eſtimare: niſi īmaculatũ dei filiũ cuius caro nõ vidit coꝝruptionẽ diuinitas nõ ẽ experta contagionẽ. Videte igitur quanta virginitatis merita ſint. Chriſtus añ virginez chriſtiꝰ ex virgine. ℟. Dilexiſti iuſticiã t odiſti iniqtatē, ppea Unxit te deꝰ deus tuꝰ oleo letitie. ℣. Propter veritatē t mãſuetudinẽ t iuſticiã Unxit Elīa. Unx. In. ij. noc. ā. Specie tua t pulcritudie tua intẽde, pſpere, pcede t regna. ℘s. Eructauit. ān. Adiuuabit eã deꝰ vultu ſuo: deꝰ in medio eiꝰ nõ cõmouebiꝰ. ℘s. Deꝰ nr̃ re. ān. Unguentũ effuſũ nomẽ tuum: ideo adoleſcẽtule dilexerunt te nimis. ℘s. Fundamenta. ℣. Specie tua. Lec. iij.

Chriſtus virginũ ſponſus ante virginẽ fuit: t idem eſt natus de virgine. A patre quidẽ natus ante ſecula: ſz ex virgine renatus ob ſecula. Ji

lud nature sue: hoc nostre vtilitati est: illud erat semp ante tẽpora hoc voluit ee ex tẽpore Christ⁹ xginũ spõs⁹ xgini matri: que ioseph sctõ nupsit ad oim xpianoꝝ salutẽ fecũdita-tem attulit: t xginitatis t integritatis dignitatẽ itemerata inuiolatãq; seruauit Tu ãt ℟. Hec est xgo sapiens quaz dñs vigilantẽ iuenit: que acceptis lãpadib⁹ sũpsit secũ oleũ Et veniẽte dño introiuit cũ eo ad nuptias. ℣. Inuenta vna margarita dedit oia sua t cõparauit eã. Et veniẽte. Lec. v

Ec gloriosa xgo dec⁹ xginũ xgo ante ptũ: xgo in ptu: t post ptũ xgo iesũ xpz incarnatũ sine dolore peperit et lacte xgineo teneris sub annis nutriuit. Sed taz a matre saluatoris descẽdam⁹ ad filias De xginib⁹ inquit scũs apls pceptuz dñi nõ habeo. Si doctoz gentiũ nõ habuit: habere quis potuit? Et pceptũ quidẽ nõ habuit: sed habuit exẽplũ Moneni põt iparі xginitas sz optari. Sãcta mat ecclia immaculata est coitu: sz fecũda partu. Virgo est i castitate: mater est in ple. ℟. Decvna xgine et marty. Veni spõsa xpi accipe cozonam quã tibi dñs pparauit p cui⁹ amoze sanguinẽ tuũ fudisti Et cũ angelis introibis ℣. Veni electa mea t ponã in te thzonũ meũ quia cõcupiuit rex spẽz tuã. Et cũ. Aliud ℟. Decvna xg. ñ martyrꝝ. Induit me dñs vestimẽto salutis t indumẽto leticie circũdedit me. Et tanq; spõsam decozauit me corona. ℣. Tradidit auribꝰ meis lestimabiles margaritas t circũdedit me xnantibꝰ atq; chozus cãtitibꝰ gẽmis. Et tan

Parturit nos xgo L. vi. nõ viro sed spiritu Parit nos xgo nõ cũ doloze mẽbroꝝ sed cũ gaudijs ãgeloꝝ Nutrit nos xgo nõ corporis lacte: sz apostoli: quo ifirmam adhuc crescẽtis populi lactauit etatem. Virginitas dei donũ est munus parentis: sacerdotiuz castitatis. Virgo matris eccle sie hostia ẽ cui⁹ quotidiano sacrificio vis diuina placat. Virgo est ecclia quã studuit apls xginẽ castam assignare xpo. Virgo est filia syon: virgo est ciuitas illa hierusalẽ q̃ in celo est: in quã nichil itrat cõmune atq; immũdũ. ℟. Audi filia t vide t inclina aurẽ tuã t obliuiscere pplm tuũ et domũ patris tui: t concupiscet rex speciem tuã Qm ipse est dñs deus tuus. ℣. Induet te dñs vestimẽto salutis t indumento leticie circundabit te. Quoniaz. Gloria patri. Qm ipse. In tercio nocturn. ℟. Hec est que nesciuit thozũ i delicto habebit fructũ

in refectione aiaruz ſanctarū ꝑs. Cantate. ꝑmū. añ. Nigra ſum ſed formoſa filie hieruſalem: ideo dilexit me rex t introduxit me in cubiculum ſuum. ꝑs. Dominus reg. exultet ter. añ. O q̄ pulcra eſt caſta generatio cum claritate ꝑs Cantate ſecūdum. ℣. Adiuuabit eā deus. Secundum matheum.

In illo tempore: Dixit ieſus diſcipu. ſ. parabolam hanc. Simile eſt regnuz celoruz theſauro abſcōdito i agro quem qui inuenit homo abſcōdit: et pre gaudio illi⁹ vadit t vēdit vniuerſa q̄ habet t emit agrum illū. t rel. Omelia. be

Bati grego⁹ —

Regnum celorum fratres chariſſimi idcirco terrenis rebus ſimile dicit: vt ex his que anim⁹ nouit: ſurgat ad incognita que nō nouit: quatenus exemplo viſibilium ſe ad inuiſibilia rapiat t per ea que vſu didicit quaſi confricatus ipſa leſcat: vt per hoc quod ſcit notum diligere: diſcat et incognita amare. Tu autem domine. ℟. Veni electa mea et ponam in te thronum meū Quia concupiuit rex ſpeciem tuam. ℣. Audi filia et vide t inclina aurem tuam. Quia concupiuit rex ſpeciem tuam. Lectio. viij

Ecce enim regnum celoꝝ theſauro abſconditoi agro comparatur: quem qui inuenit homo abſcondit: et pre gaudio illius vadit et vendit vniuerſa que habet et emit agrum illum. Qua i re hoc q̄z notanduz eſt: q̄ inuentus theſaurus abſconditur vt ſeruet qui a ſtudium celeſtis deſiderij a malignis ſpiritib⁹ cuſtodire non ſufficit: qui hoc ab humanis laudibus non abſcondit. Tu autem domine miſere. ℟. Pulcra facie ſed pulcrior fide beata es virgo reſpuens mundum Letaberis cū angelis intercede pro omnibus nobis. ℣. Specie tua t pulcritudine tua. Letaberis cū angelis intercede pro omnibus nobis. Lectio nona.

In p̄ti eteni vita quaſi in via ſum⁹ qua ad patriam gim⁹ Maligni aūt ſp̄ūs iter noſtrū quaſi quidaz latrūculi obſident. Dep̄dari ergo deſiderant: q̄ theſauꝝ publice portant in via Hoc aūt dico nō vt ꝓximi opa noſtra non videāt cum ſcriptum ſit Videāt opa veſtra bona et glorificent patrem veſtrum qui in celis eſt. Sed vt per hoc quod agimus laudes exterius non queram⁹ Sic autem ſit opus in publico quatenus intentio maneat in occulto: vt et de bono ope ꝓximis exēplū prebeam⁹ t tñ p intētionē quā ſoli deo placere

grim⁹: semp optem⁹ secretū. ℟. Regnū mūdi ⁊ oēm ornatū seculi cōtēpsi ppter amorē dñi mei iesu xpi. Quē vidi quē amaui: Quē credidi quē dilexi. ℣. Eructauit cor meū ℣bum bonum dico ego opa mea regi. Quē vidi. Glia. Quē credidi In festis. ix. lec. dicat iste ℣. ah lau. ℣. Ora p nobis bate ℟. In festis ℣o. iij. lecti. dicat ℣. Specie tua: vl. ℣. Adiuua bit eā. In laudibus ah.

Hec est ℣go sapiens quaz dñs vigilātem luenit. ℘. Dñs regn. ah. Hec⁊ virgo sapiēs: et vna de numero prudētū. ℘s. Jubilate. ah. Hec est virgo sācta atq; gloriosa: qz dñs oiz di lexit illā. ℘s. Deus de⁹ ā. Benedico te pf dñi mei ihu xpi qz per filiū tuū tentationis ignis extinct⁹ē a latere meo. ℘s. Benedicite. ah Veni spōsa xpi accipe coronā quā tibi dñs ppauit inc̄nū. ℘s. Lauō. Lap.

I Domine deus. Hymnus. Esu corona ℣ginū quem mater illa cōcepit: que sola ℣go parturit hec vota clemens accipe. Qui pascis inc̄ lilia septus choreis ℣ginū spōsas decorans gloria spōsiq; reddēs pmia. Quocūq; pgis ℣gines sequūc̄ atq; laudib⁹ post te cantēs cursit ā t hymnosq; dulces psonant. Te depcamur largius nr̄is adaugeē sensib⁹: nescire prorsꝰ ola corruptōis vulnera. Qui eo patri sit glia. vtō. ℣. Adducent regi ℣gies post eam. ℟. Proxime ei⁹ asse. ah Venīte ipōso prudēs ℣go p parata introiuit cū eo ad nuptias. ℘s. Benedict⁹. Oro vt supra. Ad pmā ah. Hec est ℣go sapiēs. ℘s. De⁹ in no. Ad iij. ah. Hec est ℣go. ℘s. Legez pone. Lap. Dñe de⁹. ℟. Diffusa ē gratia in labijs tuis. ℣ Propterea bñdixit te de⁹ in eternū. Jnla. Glia. Diffusa ē ℣. Specie tua. Oro vtō. Ad vi. ah. Hec ē ℣go. ℘s. Defecit

Laudabo nomē Lap̄m. tuū assidue: ⁊ collaudabo illud in cōfessione: ⁊ exaudita ē oro mea. ℟. Specie tua: Et pulchritudie tua. ℣. Intēde pspere ꝓcede ⁊ regna. Et. Glia. Specie tua. ℣. Adiuuabit eā de⁹. Ad. ix. ah. Vei spō

Lisa. ℘s. Mirabili. Lap̄m

Liberasti me de ꝓditōe: ⁊ eripuisti me de tpe iniq; ppterea cōfitebor ⁊ laudē dicā nomī tuo dñe de⁹ me⁹. ℟. Adiuuabit eā: Deus vultū suo. ℣. De⁹ in medio ei⁹ non ꝯmouebitur Deus. Glia. Adiuuabit eā ℣. Adducent regi ℣gies. Ad. ij vō. ah Hec est ℣go sapiens. ℘s. feri. Lap Dñe de⁹. Hymn⁹ Jesu corona ℣ginū. ℣. Adducent regi ℣gines. ān. Simile est regnū celoꝝ hoī negociato

ri querēti bonas margaritas inuēta vna p̄ciosa margarita dedit oia sua ⁊ compauit eaz. p̄s. Magt. Oz̄ō vt̄s. Jt̄ē alia capitula vni⁹ v̄ginis ⁊ marty et dicātur cū cap̄. subscriptis. alternis vicibus p hebdo. Jta tamē q̄ in p̄mis dicak capitu. Dñe de⁹. Ad vtraſq; vs̄. ⁊ ad

Q mart. ⁊ ad terciā capitu. Onfitebor tibi dñe rex: et collaudabo te deū saluatorem meū cōfitebor noi tuo qm̄ adiutor ⁊ p̄tector factꝰ es michi et liberasti corpꝰ meū a ꝓditio

L ne. Ad sextam capitulū Audabit vsq; ad mortē aīa mea dñz et vita mea appropinquās erat in ifernū deorsū

L Jberasti Ad. ix. cap̄. me de ꝓditione ⁊ eripuisti me de tēpe iniq̄ ꝓpterea cōfitebor ⁊ laudē dicā noi tuo domine deꝰ meꝰ. Jn natali vni⁹ v̄ginis ⁊ nō marty. ad vtraſq; vs̄. etiā ad matu. ⁊ ad. iij. La

Q Ui gloziak in dño gliek: nō enī q̄ seip̄m cōmēdat ille p̄batus est: sed quē deꝰ cōmendat. Hymnꝰ Virginis p̄les. Huius obtētu. Glia patri ℣. Diffusa ē gratia i labijs tuis. ℟. Propterea bñ. ad. Similе est regnū celoz sage. p̄s.

Q Magnificat. Oratio. Omnipotēs sempiterne deꝰ auctor v̄tutis ⁊ amator v̄ginitatis: Da nobis q̄s sancte. M.

v̄ginis tue tibi placitis meritis cōmendari: cuius vita merito castitatis tibi cōplacuit. p

Cetera oīa ad vtraſq; vs̄. ⁊ ad matuti. et ad alias ho. vt̄s. in hysto. vni⁹ v̄ginis ⁊ marty. cū ista ozōne. Omnipotēs sempiterne deꝰ. Ad matu. inuitato. vt̄s. hymnus Virginis ꝓles. Hui⁹ obtentu. Glia pa. Dñe. vt̄s. ix. lec. fiant. Lectio pma.

S Jmile est regnū celoz decem v̄ginib⁹: q̄ accipientes lampades suas exierūt obuiam spōso ⁊ sponse dicit dñs Jste dnq; ⁊ quinq; v̄gines ōs omnino sūt aīe xp̄ianoz. Sed vt dicamꝰ vobis q̄ deo inspirante sentimus nō qualescūq; aīe: sed tales aīe q̄ habent catholicā fidem ⁊ habere videntur bona opa in ecclia dei ⁊ tñ ex ipsis quīq; sunt p̄udētes ⁊

Q quinq; fatue. Lectio. ij. Uare ergo appellate sūt quīq;: ⁊ ārev̄gines p̄iꝰ videamꝰ ⁊ deinde cetera cōsideramꝰ. Omnis aīa i corpoze ideo quinario numero cēsek: quia quīq; sensibꝰ vtik. Nichil ē ei q̄ sentimꝰ ex corpoze: nisi tanua quīq; ꝓtita: aut videndo: aut audiendo: aut odozando: aut gustādo: aut tāgēdo. L. ij

Q Ui ergo se abstiet ab illi cito visu: ab illicito auditu: ab illicito odozatu: ab illicito gustu: ab illicito tactu. p

pter ipam integritatē ẋginis
nomē accepit. Si bonū est ab
stinere ab illicitis sentiēdi mo
tib⁹:z ideo vnaq̄q aia xp̄iana
ẋginis nomē habet:q̄z equiq̄
admittunt z quiq̄ repellūtur
Parū ē qz ẋgines sunt z lam
pades habēt. Lect. iij
Jrgines ppter abstinēti
am ab illicitis sensib⁹ Lampa
des habētes: ppter opa bona
de q̄bus optib⁹ dñs dicit. Luce
ant opa vr̄a coz̄ hoib⁹: vt vi-
dēāt bona facta vr̄a z glificent
patrē vr̄m q̄ in celis ē. Jtē di-
scipulis dicit dñs. Sīt lūbi ve
stri accincti z lucerne ardētes.
In lūbis accictis ẋginitas: in
lucernis ardentib⁹ opa bona:
Hon solet dic ẋgi Lect. v.
nitas vtiq̄ ī cōiugatis.
Tamē etiā ibi est fidei ẋgini-
tas q̄ exhibet pudicitiā coniu
galē. Nā vt noverit sanctitas
vr̄a nō ipoztune r̄m aiaz et r̄m
integritatē fidei q̄ etiā ñ de ab
illicitis abstinek: et bona opa
fiunt vnūquēq̄ vel vnāquāq̄
aiam ẋginē dici: tota eccles̄ia
que cōstat ex ẋginib⁹ z pueris
et maritatis feminis z vr̄oratī
virisvno noīe ẋgo est appella
ta. Unde hoc pbam⁹? Aplm
audi dicētē nō solis sanctimo
nialib⁹: sz vniuersis pr̄oz̄is⁹ ec-
Hclesie. Tu aūt. Lectio vi.
Esponsaui vos vni viro
ẋginē castaz exhibere xp̄o. Et
q̄z hui⁹ ẋginitatis corruptor
diabol⁹ cauēdus ē: ptinuo ipe
aplus cū dixisset. Despōsaui
vos vni viro ẋginē castā exhi-
bere xp̄o. Adiunxit z ait. Ti-
meo aūt ne sicut serpēs euā se
duxit in ẋstutia sua: sic z vestri
sensus corrūpank a castitate q̄
est in xp̄o. Jn corpe ẋginitatē
pauci habēt: in corde ōs habe
re debēt. Lecōm matheū.
In illo tpe. Dixit ihesus di
scipulis suis parabolaz hanc.
Simile ē regnū celoz decē vir
ginib⁹: q̄ accipiētes lāpades
suas exierūt obuiā spōso z spō
se. z rel. Ome. beati gre-
Sepe vos fratres charissi
mi admoneo prava opa
fugere: mūdi hui⁹ inq̄namēta
deuitare. Sed hodierna sācti
euāgelij lectione cōpellor vo-
bis dicere vt z bona q̄ agit⁹ cū
magna cautela timeatis ne p
hoc q̄ vobis rectū gerit: fa-
uor aut hūana gr̄a reqrak ap-
petitus laudis subripiat: z q̄
foris ostēdit int⁹ ab eterna mer
cede vacuet. Ecce enī redēpto
ris voce decē ẋgines tōs dicū
tur ẋgines: sed tamē ītra bea
titudinis ianuā nō ōs recepte
sūt: qz earū q̄dā dū de ẋginita
te sua gliam foris expetunt:
invasis suis oleū habere nolu
erūt. Tu aūt. Lectio. vij
Rius q̄rendū nobis ē q̄d
sit celoz regnū: aut cur decez

xginib⁹ ꝓparek: q̃ etiã ꝓudẽ
tes xgines ꝛ fatue dicunk Dũ
eni regnũ celoꝝ cõstat quia re
ꝓbozũ nullis ingredik: etiam
fatuis xginib⁹ cur simile esse
ꝓhibek Sed sciẽdũ est: qꝫ sepe
in sacro eloqo regnũ celozũ p̃=
sentis temꝑis ecclia dicik. De
quo alio in loco dñs dicit Mit
tet filius hoĩs angelos suos et
colligẽt de regno ei⁹ oĩa scãda
la. Neqꝫ enĩ in illo regno bea
titudis in q̃ pax sũma est inue
niri scãdala poterũt que colli
gank Et vnde rursũ dicik Qui
ergo soluerit vnũ de mãdatis
istis minimis ꝛ docuerit sic ho
mines: minim⁹ vocabik in reg̃
celozũ. Qui aũt fecerit ꝛ docu
erit hic magn⁹ vocabik in reg̃
celoꝝ. Tu aũt. Lecti. ix.

Mandatũ soluit ꝛ docet:
qñ hoc dꝫ voce p̃dicat qꝫ vi=
uendo nõ implet. Sed ad re=
gnũ ek ne beatitudinis pueni=
re nõ valet q̃ nõ vult ope ĩple=
re qꝫ docet. Quomodo g̃ i eo
minim⁹ vocabitur qui ad hoc
nilo mõ ĩtrare ꝑmittek Quid
i taqꝫ ꝑ hãc sententiã nisi p̃fs
ecclesia celoꝝ regnuz dicitur:
in q̃ doctoꝝ qui mãdatũ solue=
rit minim⁹ vocak: qꝛ cui⁹ vita
despicik restat vt ꝛ eius p̃dica=
tio contẽnak. ℣. Ora ꝓ nobis
beata. ℟. In lau. aĩ Hec ẽ ꝛ=
So sapiens: Et cetere aĩe que
sequũtur. ℓ. cap. Qui gliatur.
flꝝ ℣. ꝛ aĩ. vtõ Ad ꝑmã vtõ.
Ad. iij. Cap. Qui gliak. ℟. ꝛ
℣. vtõ i coi vni⁹ xginis ꝛ mar
ad oĉs horas dicũtur. Ad. vi.

Emuloꝝ enĩ vos dei Cap̃
emulatione despõdi enĩ
vos vni viro: virginẽ castã ex
hibere xp̃o. Ad. ix. Cap̃.

Sapiẽtia vincit malicias
attĩgit ergo a fine vsqꝫ ad finẽ
fortiter ꝛ disponit oĩa suauik.
Et cetera ¶ In natali plurima
rũ xginũ. Ad vẽ. aĩ. psalmi
feriales. ¶ Capitulum.

O q̃ pulcra est casta genera
tio cum claritate immor
talis est enim memoria illius
quoniam apud deũ nota est et
apud homines. ℍymnus. Je
su coꝛona virginum quẽ ma.
℣. Adducentur regi virgines
aĩ. Simile est enim regnuz ce
lozum sage. p̃s. Magnificat.
¶ Oratio plurimarum virginũ
et martyrum. ¶ Oratio.

Deus qui humanũ genus
vt ad confessionez tui no
minis, puocares: etiaz in sexu
fragili victoziam martyrij con
tulisti: preста quesumus vt ec=
clesia tua hoc exemploꝝ com=
monita nec pati ꝓ te metuat
et celestis premij gloziam
concupiscat. ℘ dominũ no
strum iesum christum filiuz tu
um: qui tecum viuit ꝛ regnat.
¶ Item alia oratio plurima=
rum xginum non martyrum.

OMnipotēs sempiterne deꝰ qui nos idoneos non esse perpēdis ad maiestatē tuā sicut dignū est exorādū fac nos sanctas virgines tuas. R. t. R pro nris intercedere petris quarū meritis nobis indulgentiā largiaris. ℣per. Ad matu. in ntaco. Regē virginū dñz: Venite adorem⁹. ℣s. Ven̄. hyᵖ. Jesu corona. Sup pos. hec sola ān. O ℣pulcra est casta generatio cū caritate. ℣s. Dñe d nf. ℣ oēs ℣i. vnuꝰ virgis t mf. ℟. Adducent regi. Lec. i.

INterrogatꝰ dñs a discipulis de cōsūmatōe seculi inter multa que locutus est ℣parabolā quoq; dixit de decē virginibꝰ bonoꝝ t maloꝝ discretionē significantibꝰ quarū q̄n q; admittunt: t q̄nq; excludūtur. Vident itaq; michi quinq; virgines significare q̄nq; titam conscias a carnis illecebris. ℟. Audiui vocez de celo venientē veite ōs virgines sapientissime Oleū recūdite invasis vestris dū spōsus aduenerit. ℣. Media nocte clamor factus est: ecce sponsus veit. Ol

QOntinēdus est enī L. ij. animi appetitꝰ a voluptate oculoꝝ. a voluptate carnium: t a voluptate olfaciendi: gustandi: siue tāgēdi Sed q̄ ista cōtinētia partim corā deo fit vt illi placeatur in interiori gaudio cōsciētie parti coram hoibus tñ: vt glia hūana capiatur. Quinq; dicūtur sapientes t q̄nq; fatue: q̄ vtraq; cōtinētia est: ℣quis diuerso fomite gaudeat. ℟. Feliciter virgines vincūt mundū Que post victoriā vinci nō norūt. ℣. Bate de prelio redeunt t hostez victrices moriēdo deuincūt. Que post. Lectio tertia.

LAmpades aūt sunt que manibus portant: opa que scōm istā continētiā fiunt Dictū est enī: Luceant opera vestra corā hoibus. Q̄ vero acceperūt lampades suas: et venerūt obuiā sponso t spōse Intelligendū est q̄ xp̄i nomīe censeri: de quibꝰ agit. Nō enī possunt qui christiani nō sunt sponso xp̄o venire obuiā. ℟. Innumerabilis virginū chorus spreta liberoꝝ propagie. Dum sponso qui in celis ē perenni mēte Actu t habitu applicari maluit. ℣. Ecce florentem mundū despectu mentis calcauerūt. Dū. Glia. Actu. ℣. Media nocte clamor factꝰ est. ℟. Ecce spōsus venit exite obuiā ei. Jn lau. hec sola ān. Virgines sancte dei orate ꝓ nobis: vt sceleruz veniā p vos accipe mereamur. ℣s. Dñs regna. t ceteri p̄i cōsueti. cap̄ O ℣pulcra hyᵖ Rex gilose martyrū. Torꝰ hyᵖ dicat p oia sēcī

cõi hystoria plurimoꝝ martyrũ. ℣. Mirabilis deꝰ in sanctis ãn. Sile est regnũ celoꝝ decẽ virginibꝰ que accipiẽtes lampades suas exierũt obuiã sponso ꝛ sponse. ℘s. Bñ. oro vtꝫ Ad primã ãn. Virgines sctẽ. ℘s. Deus in no. Ad. iij. ã Media nocte clamor factꝰ est ecce sponsus venit exite obuiã ei. ℘s. Legẽ po. Lap. O ℣ pulc est. ℟. Adducent regi ℣gines Post eã. ℣. Proxime eiꝰ afferent tibi Post. Hlia. Adducẽ ℣. Media nocte clamor factꝰ Oratio vtꝫ. Ad. vi. ã Prudẽtes ℣gines accepefr oleũ i vasis suis ꝫcũ lãpadibꝰ. ℘s. Defecit. Lap. Emulor ei vos. ℟. Media nocte. Clamor factꝰ ẽ. ℣. Ecce spõsus venit exite obuiã ei. Clamor fac. Hlia. Media nocte. ℣. Prudẽtes ℣gines. Oro vtꝫ. Ad. ix. ãn. Tũc surrexerũt õs ℣gines ille ꝛ ornauerũt lampades suas. ℘s. Mirabilia. Lap. Sapiẽtia vitit. ℟. Prudẽtes ℣gines accepe rũt oleũ i vasis suis: Cũ lãpadibꝰ. ℣. Et exierũt obuiã spõso ꝛ spõse. Cũ. Hlia. Prudẽ. ℣. Adducent re. Oratio vtꝫ.

¶ In natali vniꝰ matrone nõ fm Sarũ. Ad. i. vꝫ. sup ℘s fe. ãn. Simile ẽ regnũ celoꝝ sage Mulieri fortẽ ds iue Caniet pcul ꝛ de vltimis finibꝰ pciũ eiꝰ: cõfidit i ea cor viri sui ꝛ spolijs nõ indigebit hyꝰ huius obtentu. Hlia pfi. ℣ꝰ. Diffusa ẽ. ãn. Dia mea liquefacta ẽ vt dilectꝰ locutꝰ ẽ mihi ꝛ nõ inueni illũ vocaui ꝛ non respõdit michi inuenerũt me custodes ciuitatis percusserũt me et vulnerauerũt me tulerũt palliũ meũ custodes murorũ: filie hierꝛ nũciate dilecto qꝛ amore langueo. ℘s. Magt. Oro. O Eꝰ oiꝫ creator ꝛ rector qꝛ hodiernã diẽ i beate. A. festiuitate nobis exultabilẽ fecisti: pst̃a qsumꝫ ipiꝰ apud te interueniẽtibꝰ meritis ab oibꝰ mereamur absolui pctis. Per õ Ad matu. Inuita. Xpm venerãtes deũ adorem⁹ regẽ regum Qui i celis. A. palmã hodie dedit ecclã. ℘. Venite. hyꝰ Huius obtentu. ℣. Hlia. In ꝑmo noc. ãn. Ecce tu pulcra es amica mea ecce tu pulcra oculi tui colũbar. ℘s. Dñe dñs nr. ãn. Sicut liliũ inr spinas sic amica mea inr filias. ℘s Celi enarãn. Fauus distillãs labia tua spõsa ꝛ odor vestimẽtoꝝ tuoꝝ sicẽ odor thuris. ℘s. Dñi ẽ terra ℣. Diffusa ẽ. Lec. vt i fructus eorũ. ℟. Diffusa ẽ. ℟. Propter veritatẽ. ℟. Dilexisti iusticiã In. ij. no. ã. Emissiones tue paradisꝰ malorũ punicoꝝ cũ pomorũ fructibꝰ. ℘. Eructa. ã. Fons hortoꝝ puteus aquaꝝ viuẽtium que fluũt impetu de libano. ℘s.

Deꝰ nr. ā. Venit dilectꝰ meꝰ i hortū suū vt comedat fructuꝫ pomoꝝ suoꝝ. ℣. Fūdamēta. ℣. Spē tua. ℟. Ista est speciosa inter filias hierlm sicut vidisti eā plenā caritate ⁊ dilectione In cubilibꝰ ⁊ hortis aromatū. ℣. Ista est q̄ ascēdit de deserto delitijs affluēs. In. ℟. Veni electa. ℣. Audi filia ⁊. In. iij. no. ān Veni in hortuꝫ meū sororꝫ mea sponsa messui mirrā meā cū aromatibꝰ meis ℣s Cantate. i. ān Comedi favū cū melle meo: bibi vinū meum cū lacte meo. ℣s Dñs regē ex. ān Talis ē dilectꝰ meꝰ ⁊ ipse ē amicꝰ meꝰ filie hierlm. ℣s Cantate. ij. ℣. Aduuabit eaꝫ deus. ℟. Induit me dominꝰ. ℟ Accinxit bta. M. fortitudine lūbos suos ⁊ robozauit brachiū suū Jdeoq; lucerna eius nō extinguet in sempiternuꝫ ℣. Hustauit ⁊ viditq; bōa ē negociatio sapie dei. Jō. ℟. Regnū mūdi. ℣. Oza p.n. In. ℟. ān Unguētū effusū nomē tuū iō adolescētule dilexerūt te nimis ℣s Dñs regna. ān. Leua eiꝰ sub capite meo: ⁊ dextera eius amplexabit me. ℣s Jubilate. an Dū erēt rex i accubitu suo nardus mea dedit odorē suauitatis. ℣s. Deꝰ deꝰ. ān. Jam enī hyems trāsijt ymber abijt ⁊ recessit. ℣s Bndicite. an. Sicut malū inter ligna siluaꝝ sic amica mea inter filias. ℣s. Laus. Cap̄. Mulierē fortē. hyꝰ. Ad sacrū cuiꝰ Unde nūc. Sit salꝰ ℣. Elegit eā. ℣n. Sile ē regnū celoꝝ hoi negociatori querēti bōas margaritas: inuēta vna pciosa dedit oia sua ⁊ cōparauit eā. ℣s Bꝰ. Acl ā. Anima mea liq̄fac. ozō vtā. Ad. i. ān. Unguentū effu. ℣s Deꝰ i no. Ad. iij. ā Leua eiꝰ. ℣s Legē Cap̄ Mulierē fo. ℟. ℣. vtā vniꝰ vir. ⁊ mf. Ad vi. ā Dum esset. ℣s Defecit. cp̄.

Accinxit fortitudine lūbos suos ⁊ robozauit brachiū suuꝫ gustauit et vidit qm̄ bōa ē negociatio eiꝰ nō extinguet i nocte lucerna eiꝰ. Ad. ix. ā. Sic̄ malū. ℣s. Mirabilis. cp̄

Mulier timēs deū ipa laudabitur: date ei de fructu manuū suarū ⁊ laudēt eā in portis opa eiꝰ. ozō vtā ad ṗmas vā. Ad. ij. vā. ā. Unguētū. ṗt fes. cp̄. Mulierē. hyꝰ. Ad sacrum cuiꝰ. ℣. Adducētur. ā. Laus tibi xp̄e redēptor pijssime qui tantā sancte. M. vediste gliaz vt te sponsū amās tuū mēbrū fieret eiꝰ clemēs nos ꝑcatu pcuū cōserua. ℣s Mag. Acl ā. Descendi in hortū. ozō vtā.

¶ In cõmemoratõe scti thome martyris oia fiãt sicut in festo natalis ꝓter lectões. Lec.i.

OMnibꝰ cũ patribꝰ suis in senectute bona felicis memorie theobaldo archiepiscopo thomas cãtuariẽsis archidiaconꝰ in archiepm̃ ⁊ primatẽ totiꝰ anglie i noie sancte trinitatis solẽnit eligit ⁊ postmodũ cõsecrat. Ingerat autez ꝑis mãtibꝰ spes firma ⁊ fiducia in ꝑno q̃ idẽ cõsecratꝰ vtriusq; hois habitu mutato moribꝰ meliorat⁹ ꝑsideret. Probatissimũ siquidẽ tenebat se dẽ illã sedẽ sctõꝝ eẽ sanctũ recipe vel sanctũ facere vel citiꝰ et facile indignũ abijcere: qꝫ tin btõ thoma martyre ipletũ est Tu aũt. ℟. Studẽs li.k.ij.

¶ Lectus ergo sanctus dei põtifex sacreq; vnctõnis sanctificatõne delibutꝰ e vestigio rẽ sacramẽti est adeptꝰ: ⁊ multiplici sctispũs gꝛa repletus ambulãs in nouitate vite nouusq; hõ mutatꝰ est in virũ alterũ: cuiꝰ oĩa in meliꝰ cõuersa sunt Intantaq; gratia sacrauit sui ꝓsulatus ꝑimordia vt indutꝰ: sed clanculo mõachali scemate monachi adimpleret opꝰ ⁊ meritũ. ℟. Thomas

¶ Et qui exemplo baptiste cũ cõstantia zelũ iusticie perfecte cõcepat in corde purificari q̃q; ei studuit Lec.iij. in veste penitẽtie Reiecta nãq; syndone qua hactenꝰ dum mollia regũ blandirek vti consueuerat: cilicio asperrimo super nudũ vestiebat. Addidit etiã femoralia cilicina vt artius carnẽ mortificaret ⁊ spm̃ viuificaret. Nec alia spũalis vite exercitia sup̃ indutꝰ alijs i veste exteriori paucis ad modũ cõscijs oculis ⁊ noticie hominũ eximebat: qꝫ nõ ab hoie sed a deo gliam q̃rebat. ℟. Jacet granũ. ℣. Ora ꝑ nobis beate thoma. In lau. vna ã tm̃. Cetera vt supra.

¶ In vigilia sancti Andree apli. Adv̄. Ip̄os hec sola ā.

Rus ex duob⁹ q̄ secuti sūt dn̄z erat andreas frater simonis petri alia. ps. feriales. Et dicunt ps. feriales semp ad primas v̄s. in oib⁹ festis sanctoꝝ q̄ vna sola an̄. of sup̄ pos. nisi vbi alit notat i locis suis. Cp̄

QOrde credit ad iusticiaz ore aūt ꝓfessio fit ad salutem: dicit eni scriptura: ois q̄ credit in illū nō cōfūdetur. R̄ Homo dei. Hymnus.

ANdrea pie sanctorū mitissime: obtine nostris erratib⁹ veniā: et qui grauamur sarcina peccaminū subleua tuis intercessionib⁹. Annue xp̄e. ℣ Dilexit andreā dn̄s. R̄ In odorē suauitatis an̄. Ambulās ies⁹ iux̄ mare galilee vidit petrū ⁊ andreā fratrē ei⁹ ⁊ ait illis. venite post me faciaz vos fieri piscatores hoim. at illi relictis rhetib⁹ ⁊ naui secuti sūt eū. p̄s. Magnificat. Oratio.

QDeus⁹ oīnps de⁹ vt beatus andreas apl̄us: tuum ꝓ nobis imploret auxiliū vt a cūctis reatib⁹ absolutiz eti am a cūctis piculis eruamur Per dom. Cū fes. sci ādree apli a die dn̄ica differtur in. ú. fer. tūc ad p̄mas v̄s. dicet ista oro. Wale. Si hoc festū ītra aduēt dn̄i ꝓtigerit fi at tūc solēnis mēoria de aduē tu et postea de sct̄a maria. Ad cōpleto. extra aduen. oia fiant sicut i festo sct̄e trinita. Infra aduēt. ℣o cōpleto. nō mutat nisi solūmodo hy⁹. et dicatur hym. Saluator mūdi dom̄e. ¶ Ad matu. inuitato. Adoremus victoriosissimū regē xp̄m. Qui victorē p̄ crucis trophēū coronauit beatū ādreā ap̄lm. ps. Venite. Hy⁹. Andrea pie ℣. Annue xp̄e. In p̄mo noct. an̄. Andreas ap̄lus dixit ad egeā: tm̄ deo meo ero acceptior: quātū ꝓ eius noīe fuero p̄manēs in tormentis cōfessor. ps. Celi enarrāt an̄. Ego crucis xp̄i seru⁹ sū: et crucis trophe uz optare poti⁹ debeo q̄ timē ps Benedicā do. an̄ Cūq; carnifices ap̄lm ducerēt vt crucifigerēt: ꝓcurs⁹ factus est pplox clamāriū iust⁹ hō ⁊ amic⁹ dei qd fecit vt ducat ad crucē: at ille rogabat pp̄lm vt nō impedirent passionē eius. p̄s. Eruct. ℣. In omnem terrā. Lectio. i.

QRoco sul egeas patras ciuitatē ingressus: cepit cō pellere i xp̄o credentes ad sacrificia idoloꝝ. Cui occurrens sanct⁹ ādreas dixit. Oportebat vt tu q̄ iudex hoim esse cōparis: iudicē tuū qui in celo est cognoscere: et agnitū co-

leres ꝛ colẽdo eũ qui ver⁹ ẽ deus: ab h.s qui veri dij nõ sunt: aium reuocares. Cui egeas dixit. Tu es ãdreas qui destruis tẽpla deoꝝ et suades hoib⁹ superstitiosaz scetã: quã nuper detectã romani ꝓncipes exterminare iusserũt. Tu autẽ. ℟. Dum ambularet dñs iuxta mare sec⁹ littus galilee vidit petrũ et andreã rhetia mittẽtes in mare: et vocauit eos dicẽs. Venite post me faciã vos piscatores hoim. ℣. Et ait illis. Venite

Andreas respõdit: Cui. ii. Romani ꝓncipes nõ dũ cognouerũt ꝛitatẽ: et hoc qõ ꝓ salute hoim veniẽs: dei fili⁹ docuerit ista idola nõ solũ deos nõ eẽ: sed eẽ demonia pessima et inimica hũano generi: q etiã hoc doceãt hoies vnde offendat de⁹. Ut dũ offens⁹ fuerit: auertat et nõ exaudiat et cũ auers⁹ fuerit ꝛ nõ exaudierit: habeant cũ diabolo et ipi captiui ꝛ tandiu eos deludat quoq; de corpe exeãt rei ꝛ nudi nichil secũ ꝓter petã portãtes Egeas dixit. Ista superstitiosa et vana sũt ꝛba. Cui ies⁹ vt dũ hec ꝓdicaret: iudei illũ crucis patibulo affixerũt. Andreas respõdit. O si velis scire mysteriũ crucis ꝙrõnabili caritate auctoꝝ hũani generis ꝓ restauratione nra hoc crucis patibulũ nõ luit⁹ ſz spõtane⁹ suscepit. ℟. Dixit vocẽ dñi. pre dicãtis audiuit beat⁹ ãdreas relictis rhetib⁹ q̃ rũ vsu actuq; viuebat. Eterne vite secut⁹ est ꝓmia largiẽtẽ. ℣. Ad vni⁹ iussionis vocẽ relictis rhetib⁹ beat⁹ andreas. Eterne. Lec. iij.

Egeas dixit. Cũ tradit⁹ aſſerak hic a suo discipulo et a iudeis tẽtus: ꝛ ꝓsidi adduct⁹ et ad petitionẽ iudeoruz a militib⁹ ꝓsidis crucifix⁹: quõ tu dicis cũ spõtaneũ crucis subiisse patibulũ? Andreas respõdit. Ideo dico eũ spõtaneum qñ simul cũ illo fui cum a suo discipulo traderek. Et anteq; traderek: dixit nob⁹ q tradend⁹ eẽt ꝛ crucifigẽd⁹ ꝓ salute hoim: ꝛtertia die resurrectum se eẽ ꝓdixit. Egeas dixit. Miroꝝ te prudẽtẽ hoiem virũ iustũ velle sectari: quẽ quis pacto aut spõte aut inuitũ: crucifixũ cõfiteris affixuz. ℟. Dõ dei ducebak vt crucifigerek: ppls aũt clamabat voce magna dicẽs. Innocẽs ei⁹ sanguis Sine causa dãnak ℣. Cũq; carnifices ducerẽt eũ vt crucifigerek fact⁹ ẽ cõcurs⁹ pploꝝ clamãtiuz et dicẽtiũ. Innocẽs. Glia. Sine. In. ii. noct. ah. Cũ pueniſſet beatus ãdreas ad locuz vbi crux pata erat videꝝ eã a lõge exclamauit voce magna dicẽs. salue crux q̃ in corpe xpi

dedicata es: et ex mēbris ei⁹ tā
ꝙ margaritis exornata. ℣. Sal.
Dēs gētes añ. Anteꝙ te asce
deret dñs nr̄ o beata crux tio-
rem terrenuz hūilit: modo ℟o
amore celestē obtinēs ꝑ voto
suscipers ℣s. Exaudi de⁹ de
ꝓcationē añ. Amator tuus sp
fui et desideraui te amplecti o
bona crux ℣s. Exaudi de⁹ ora
tionē meā cū depcor ℣. Con-
stitues eos ꝓcipes Lec. iiij.

ANdreas rīdit. Hoc̄ qđ
etiā me dixisse tā retines
Magnū ē mysteriū crucis qđ
si voluer audire: retexā. Ege-
as dixit. Mysteriū nō pōt dici
sed suppliciū. Andreas rīdit
ipsū suppliciū mysteriū restau
rationis eē hūani generi si pa
tiēter audias cōprobabo Ege
as dixit ad beatū ādreā. Ego
quidē patiēter te audiā: sed si
tu me obtēperēter nō audias:
ipsū mysteriū crucis in teipsū
retorq̄bo. Andreas respōdit
Ego si patibulū crucis expa-
uescerē: crucis gliam non ꝑdi
carē. Egeas dixit. Insan⁹ ser
mo tu⁹ suppliciū crucis predi
cat gloziā: qz ꝑ audaciā penā
mortis nō times. Andreas re
spōdit. Nō ꝑ audaciā sz ꝑ fidē
nō timeo penā mortis. Mors
eni iustorū ꝑciosa est: mors ℟o
peccatorū pessima. Tu aūt R.
Doctor bon⁹ et amic⁹ dei ducis
ad crucē: aspiciēs a lōge vidit
crucē: salue crux. Suscipe dis-
cipulū ei⁹ q̄ pependit i te ma-
gister meus xp̄us. ℟. Salue
crux q̄ in corpore xp̄i dedica-
ta es et ex membris eius tanq̄
margaritis ornata. Suscipe.

EGeas dixit Lectio. v.
Ista verba illis narrare
potest qui tibi credūt: mihi āt
nequaq̄ quia nisi ad hoc con-
sentias vt sacrificiū dijs oīpo-
tentib⁹ offeras i ipa cruce quā
laudas te fatigatū affigi pre-
cipiam. Andreas respondit.
Omnipotēti deo qui vn⁹ et ve-
r⁹ ē: ego oī die sacrifico: nō thu
ris fumuz nec taurorū mugiē
tū carnes: nec hyrcoz sangui
nem: sed immaculatū agnum
quotidie in altare crucis sacri
fico. Cui⁹ carnes posteaq̄ ois
populus manducauerit et san
guinē eius biberit: tū integer
manet et imaculatus et viu⁹
Egeas dixit. Quomodo po-
test fieri? Andreas rīdit. Si
vis scire quō pōt fieri: assume
formā discipli vt possis dicere
qđ āris. Egeas dixit Ego a te
tormētis exigā hui⁹ rei notici
azam. O bona crux q̄ decorez
et pulcritudinē de mēbris dñi su
scepisti: accipe me ab hoīb⁹ et
redde me mgro meo. Ut ꝙ te
me recipiat q̄ ꝙ te me redemit
℟. Secur⁹ et gaudēs venio ad
te: ita vt et tu exultās suscipi-
as me. Ut per te. Lectio. vi

Andreas rñdit. Miror te hoiem prudētē ad tāta stulticiā deuolutū vt putes tor mētis me tibi sacrificia diuina pādere. Tūc irat⁹ egeas: iussit eū in carcerē retrudi vbi totā noctē ad patiētiā ⁊ pacē habendā pplm admonuit. Misit egeas ⁊ adduxit eū ad se: ⁊ sedēs p tribunali dixit. Existimauit te nocturna cogitatione reuocare animū a stulticia ⁊ a xp̄i tui laude cessare: vt possis nobiscū admittere gaudia vite. Andreas respōdit. Audi me fili mortis seruū ⁊ apostolū iesu xp̄i. Hūc vsq; miti⁹ tecum egi, p cēsura fidei vt ratiōis capax idola cōtēneres et deum q̄ in celis est adorares. Tu añt. ℟. Orauit sctus ādreas dum aspiceret celū voce magna clamauit et dixit: tu es de⁹ meus quē vidi. Ne me patiar ab iniquo iudice deponi. Qz ℣ tutē sctē crucis agnoui. ℣ Tu es magister me⁹ xp̄s quē dilexi: quē cognoui: quē cōfess⁹ sū tm̄modo in ista voce me exaudi. Ne me Hlia. Quia. In. iu. nocē. Vñ. Accedētes carnifices leuauerūt eū i cruce ⁊ extēdentes funib⁹ totū corp⁹ ei⁹ sicut eis iussū fuerat suspēderūt. ℣s. Cōfitebimur. añ. Ois interea ppl's cōclamabat dicēs: virū sctū pudicū: ornatū moribus bonū doctorē piū modestū rōnabilē nō debere hoc pati sed debere de cruce deponi. ℣s. Dñs reg. exaū. Tūc sctus ādreas ait: iam regē meū video iā adoro iā in eius cōspectu cōfisto. ℣s. Dñs reg. iraſ. ℣. Nimis honorati.

Secundum matheum.

In illo tp̄e: Ambulās iesus iuxta mare galilee: vidit duos frēs symonē q̄ vocat⁹ petr⁹ ⁊ andreā fratrē ei⁹ mittētes rhetia in mare. ⁊rel. ℣ne. beati gregory pape. Hō dñi de euāgelio. quod per totū annū obseruat secundum vsum Sarum.

Audistis fratres charissimi qz ad vni⁹ iussionis vocem petr⁹ et andreas relictis rhetib⁹ secuti sūt redēptorē. Nulla vero hūc facere adhuc miracula viderāt nichil ab eo de p̄mio eterne retributionis audierāt: et tñ ad vnū dñi p̄ceptū hoc q̄ possidere videbantur obliti sūt. Quāta nos eius miracula videm⁹: quot flagellis affligimur: quātis minarū asperitatib⁹ deterremur. ⁊ tamē vocātē sequi cōtēnim⁹. ℟. Expandi man⁹ meas tota die in cruce ad pp̄lm nō credētem sz cōtradicētē michi. Qui ābulant vias nō bonas sz post peccata sua ℣ De⁹ vltionū dñs deus vltionū libere egit: exaltare q̄ iudicas trā redde retributiōez eoz ipis. Qui. ℣ vlt̄ In celo enim sedet: qui

de cõuersõe nos admonet Jã eni iugo fidei colla gẽtiũ subdi dit tã mũdi gloriã stratuit: tã ruinis ei⁹ crebrescẽtib⁹ distri cti su iudicij die ꝑ piquãtem denũciat: r tamẽ supba mens nra nõ vult hoc sponte defere qđ quotidie pdit i vita Quid ergo ffes charissimi qđ in ei⁹ iuditio dicturi sum⁹ q ab aõre pñi scti nec ꝓceptis flectimur nec verberib⁹ emẽdemur. ℟. Dilexit andreã dñs in odorẽ suauitatis dũ pẽderet in cruce dignũ sibi cõputauit martyrẽ quẽ vocauit apostolũ dũ esset in mari. Et ideo amic⁹ dei appellat⁹ ẽ. ℣. Vir iste i populo suo mitissim⁹ apparuit sãctitate r gra plen⁹. Et iõ. Ecc. ix

Sed fortasse aliqs secum tacitis sermonibus aut cogitatiõib⁹ dicat ad vocẽ dominicam. Uterqs iste piscator quid aut quãtũ dimisit q pene nichil habuit? Sed hac in re fratres carissimi affectum poti⁹ debem⁹ pẽsare q̃ censũ Multũ reliqt qui sibi nichil retinuit: multũ reliqt: q quãlibet parũ totũ deseruit. Certe nos r habita cum amore possidem⁹: r ea q̃ime habem⁹ ex desiderio querim⁹. Multũ ergo petrus r andreas dimisit: qñ vterqs etiã desiderũ habẽdi dereliqt. Multũ dimisit: q cũ re possessa etiã cõcupiscentijs renũciat. A sequẽtibus ergo tãta dimissa sũt quãta a nõ sequẽtib⁹ cõcupisci potuerũt ℟. Vir iste in populo suo mitissim⁹ apparuit sctitate aũt r gra plen⁹ iste ẽ qui assidue orat pro populo r pro ciuitate ista. ℣. Pro eo vt me diligerẽt detrahebãt michi ego aũt orabã. Pro ppło. Glia. Pro

Si infra aduẽ. hoc fes. colligerit nõ dicatur Te deũ. sed repetatur ℟. Vir iste ℣ Dilexit andreã dñs. ℟. In odorẽ suauitatis. gn lau. añ. Salue crux ꝓciosa suscipe discipulũ ei⁹ q pepẽdit i te magister me⁹ xp̃s ps. Dñs reg. an Btus ãdreas orabat dicens: dñe rex eterne ghe suscipe me pendẽtẽ in patibulo. ps. Jubilate. añ. Non me ꝑmittas dñe famulũ tuũ a te separi tẽpus ẽ vt cõmẽdes terre corp⁹ meũ. ps. De⁹ deus me⁹. añ. Maximilla xp̃o amabilis tulit corp⁹ apostoli optimo loco cũ aromatibus sepeliuit. ps. Bñdicite. añ. Qui pse quebatur iustũ demersisti eum dñe in infernũ r in ligno crucis duxi iusti fuisti. ps. Lauda. La Corde creditur. ℣. Exultet celũ laudib⁹ ℣. Annũciauerũt opera dei. añ. Concede nobis hodie iustũ redde nobis hodie sanctũ ne interficias hominem deo charum: iustũ mãsuetum et pium. ps. Bñdict⁹. Orõ.

Maiestatē tuam dñe supplicit exoramus: vt sīc ecclesie tue beat⁹ ādreas apl's extitit predicator et rector ita apd te sit pro nobis ppetu⁹ intercessor. Per eo. Memoria fiat de aduētu et de sctā maria ad matu. et ad missaz et ad vē. si infra aduētū hoc festū euene. Ad p̄mā añ. Salue crux. p̄s. De⁹ in noīe. ā. Hrās. p̄s Qui cūq; vult. Ad. iij. añ. Beatus ādreas. p̄s. Legē pone. Cap̄ Corde credit ℟. ℣. de cōmuni vni⁹ apl'i ad ōs horas dicā. cū orōne de die. Ad. vi. ā: Mō me gmitas. p̄s. Defecit. Cap̄. In cui⁹ ē distinctio iudei et greci nā idē dñs oiz diuesi tās q̄ inuocāt illū Ad. ix. añ. Qui gloriabatur. p̄s Mirabilis. Cap̄. Omis q̄cūq; inuocauerit nomē dñi saluus erit. Ad. ij. vē. añ. Salue crux. p̄s Dixit dñs. et ceteri p̄s de apostolis. Cap̄ Corde credit. ℟. Virg sacre pietatis q̄ dux innocētie vota plebis tue festa celebrantis suscipe Et astātes laudis tue seruulos officio p̄cibus tuis cōiunge scōz collegio. ℣. Imitator iesu xp̄i sub cruce patibulo nos ādrea fac cōsortes celi cōtubernio. Et astantes. Ad matu. vero p totū ānū nō dicit p̄sa nisi solūmodo in die sancti nicolai et in hebdo. natalis dñi. scilz i die scti stephani scti iohānis et sctōz innocē.

O Doctō doctorū p̄rosa egregie qui triūphas ega modie ℣ felici gaudes in rege iter ciues eterne patrie. ℣ Assis ppitius huic familie ℣ Que tue recolit die victorie. ℣ Spemq; donās mie. ℣. Nos diuine cōmenda gratie. Et astantes. Hlis pa. Et astā ℣. Exultet celū. ℣. Annunciauerūt opa. añ Dñe iesu xp̄e magister bone suscipe spiritū meū i pace: qz iā tēp⁹ est vt veniam desiderās te videre. p̄s. Magni. Oro Maiestatē tuā. Si hoc festū in dñica aduētus cōtigerit sp differat i crastinū nisi vbi eccla est dedicata i honore sancti ādree: tūc ibi celebret. Et q̄n festū scti ādree sic differt tūc i dñica erūt vespere de fes. et solēnis mēo. de dñica et postea de sctā maria. Si vo in sabba. añ. aduē. hoc fes. contigerit ibi celebretur. vespe tñ de dñica fiēt et solēnia memo. de fes. et de sancta maria. Añ festū scti andree in. v. feria añ aduen. ptigeri tunc in. vi. fer. scilz in crastino fiat hoc modo seruitiū. Ad maturi. inuitato Dilexit ādreā dñs in odorē suauitatis Dū penderet in cruce. p̄s Deū. ℣ Andreas pie. ℣. Annue xp̄e. añ. Vidit dñs petrū et andreā et vocauit eos p̄o Celi enar. añ. Venite post

me dicit dñs faciaz vos fieri pi
scatores hoim. ꝑs Benedicã.
añ. Relictis rhetibus suis se-
cuti sũt dñm redẽptorem. ꝑs.
Eructauit. ã. Andreas xp̃i fa
mul⁹ dign⁹ dei apls german⁹
petri et in passione socius. ꝑs
Oẽs gẽtes .ã Dignũ sibi dñs
cõputauit martyrẽ quẽ voca-
uit apl̃m. dum esset i mari al-
leluya. ꝑs Exaudi de⁹ deꝑ. ã.
Ego si patibulũ crucis expa-
uescerẽ crucis gloriã nõ ꝓdica
rez. ꝑs Exaudi de⁹ orõnẽ. añ.
Christus me misit ad istã ꝓui
ciã vbi nõ paruũ ꝓfiz acqsiui
ꝓ. Cõfitebimur. ã Salue crux
que in corpe xp̃i dedicata es ⁊
ex mẽbris ei⁹ tanq̃ margariti
ornata. ꝑs. Dñs regnauit ex.
añ. Biduo viuens pãdebat in
cruce ꝓ xp̃i nomine beatus an
dreas et docebat ꝓfos. psal.
Dñs reg̃. iras. ℟. In oẽm ter.

Accedẽtes carni Lec. i.
fices leuauerũt eũ in cru
ce et extẽdentes funib⁹ totum
corpus eius sicut eis iussũ fu-
erat suspẽderũt. Sicq; biduo
pẽdens i cruce cõfortabat mẽ
tes credẽtiũ in dño Astãtes ve
ro turbe, fere vigiti milia hoiz
int̃ quos erat frater egee stra-
tocles nole q̃ simul clamabat
cũ ꝓfo tm̃usto iudicio sanctũ
virũ hoc pati. Interea vadit
omnis popul⁹ cuz clamore ad
domũ egee: omnesq; parit cla
mantes et dicẽtes: virum san-
ctũ pudicuz ornatũ moꝛib⁹ bo
nũ doctorẽ: ꝓiuz modestũ rati
onabilem nõ debere hoc pati:
sed debere de cruce deponi: qz
iam secunda die in cruce posi-
tus: veritatem ꝓdicare nõ cess-
sat. ℟. Dũ pambu. Lectio. ij.

Tunc egeas expauescens
ꝑfm ꝓmittẽs se eũ vel-
le deponere simul cepit ire.
Quem videns sanctus andre
as dixit. Quid tu ad nos egea
venisti? Si vis credere xp̃o: a-
perietur tibi via indulgẽtie sĩ
cut ꝓmisi: si aũt venisti ad hoc
tm̃ vt me solvas ego penit⁹ hic
de ista cruce viuẽs in corpe de
poni nõ potero. Jam eni regẽ
meũ video iam adoro iãi eius
cõspectu cõsisto ⁊ tuis miseriis
cõdoleo. qz parat⁹ te expectat
interit⁹. Cura ꝓ te miser dum
adhuc potes: ne tũc incipias
velle cũ nõ poteris. ℟. Mor
vt vocem domini ꝑ. vt supra.

Ittẽtes man⁹ ad L. iij.
crucem carnifices nõ po
terant contigere eum. Et sub
inde alij et alij ingerẽtes se vt
soluerent eum et nullus pert̃i
gere eum poterat. Stupebãt
enim brachia eorum. quicũq;
se extendisset ad solvẽdũ euz
Tunc voce magna sanctus an
dreas ait. Dñe iesu xp̃e: magf
hõe iube me de ista cruce nõ de
poni nisi ab̃ suscipias spm̃ meũ

Et cū hec dixisset videntib⁹ cūctis splēdor nimi⁹ sicut fulgur de celo veniens ita circūdedit eū vt penit⁹ ꝓpō splēdore oculi hūani eū nō possent aspicere Cūq; gmāsisset splendor fere dimidie hore spacio: absced̄ te lumie emisit spūm simul cuz ꝓpō lumie ꝙgens ad dñm: cui est honor ⁊ glia i scla seculoz Amē. ℟. Homo dei. ℣. Dilexit andreā dñs. In laud. hec sola añ. Salue crux. ꝑs. Dñs reg. Cap. Corde credit. Hy⁹. Exultet celū. ℣. Annūciauerūt añ. Videns andreas crucē cum gaudio dicebat qz amatoz tu⁹ semp fui et desiderauī amplecti te o bona crux. ꝑs. Benedicto Maiestatē tuā. Mēoria de cruce et de sctā maria vrō. ⁊ de oibus sanctis. Ad ꝓmā añ. Salue crux. ꝑs. De⁹ in no. añ Glia tidi trinit. ꝑs. Quicūq; Ad. iij. et ad oēs alias horas añe. capitu. ℟. et ℣. cuz ozōne sicut in ꝓma die. Ad vō. et de inceps vsq; ad oct. dic: nichil fiat de apl̄o nisi mēo. tātū que ꝓcedet mēoriā btē marie cum añis ꝓme diet de nocturnis: qb⁹ dcis dr añ. An⁹ ex duob⁹ ⁊ sp cū hoc ℣. tā ad vō. q; ad matu ℣. Dilexit andreā. Ozō. Maiestatē tuā. Mā in sabbato fit plenū seruitiū de sancta maz. Quod si festū sci andree quis alia feria ꝓtigerit: tūc nichil fiat de festo infra octa. vsq; ad oct. die nisi tm̄ mēoria. cū añ. Vidit dns. ⁊ cet̄e añ. ordinez dicend similit ⁊ ℟. Vidit andreas. et Vidz ex duobus. et sp cū ꝓdicto ℣. et ꝓdicta ozōne dicant. ¶ In depositione scti osmōdi epi ⁊ cōfessoz. Ad vō. añ. Justū deduxit dns. Cap. Ecce sacerdos magn⁹. ℟. Miles xpi. Hy⁹. Iste cōfessoz dni ℣. Amauit eū. ā. Cōfessoz. ꝑs Magnificat anima Ozatio.

DEus cui⁹ antiq; miracla etiā nostris temporibus ad tui nois magnificētiam ac laudē et honorē sancti cōfessoris tui osmūdi choruscare sētim⁹: ꝓcede ꝓpicius: vt cui⁹ depositionē colim⁹: ei⁹ intercessiōibus et in ꝑsenti sclo te glificemus: et in futuro ꝑfrui mereamur. Per do. Ad matutinas ix. lec. Cetera oia de cōi vnius cōfessoris. et pontificis. ¶ In festo sancti nicholai epi. Ad vō añ. Justuz deduxit. ꝑs. feriales. Cap. Ecce sacerdos. ℟. Beatus nicholā⁹. ℣. Ut aps choz⁹ Illi nimirū tota nos deuotione. nō dr vlteri⁹ sed statī clerici incipiāt ꝑsam hoc modo.

OPortet deuota mēte sinceri. ℣. Petrōres xpiānos tenacit. ℣. Presuli tanto ℣. Cōmittere. Cetera. Illi nimi Hy⁹. Iste cō. essz. ℣. Amauit eū. añ. O pastoz ecclesie clemēs

et bone custos qui duz deuoti gregis ꝓces attenderes voce la psa de celo ꝓsuli sctissimo di gnũ ep̃atu nicolaũ ostẽdisti tu um famulũ. ℣s. Magt. Oꝛõ.

DEus qui beatũ nicolauz ꝓtificẽ tuũ inumeris de coꝛasti miraculis: tribue nobis q̃s: vt eiꝰ meritis et ꝓcibꝰ a ge hẽne incẽdijs liberemur ℣per Mẽoꝛi. de sctõ andrea ℣de ad uentu ℣de sctã maria. Ad ma tuti. Inuita. Adoꝛemꝰ regez sctoꝛũ In q̃ viuit nicolaus ho noꝛ sacerdotũ. ℣s. Venite. ℣ Iste cõfesꝛ. In ꝓmo nock. ã. Nobilissimis siq̃dẽ natalibus oꝛtꝰ velut luciferꝰ nicolaꝰ emi cuit. ℣s. Beus vir. ãn. Postq̃ domi puerilẽ decurrit etatem cũctis mũdi huiꝰ spꝛetis oble ctationibꝰ x̃pi se iugo subicies documẽtis sctis suis ꝓbuit auditũ. ℣s. Quare fremue. ãn. Pudoꝛe bono repletꝰ dei famulꝰ sũptibꝰ patris stupꝛi ne phas ꝓhibuit. ℣ Dñe q̃d mk. ℟. Amauit eũ. Lectio ꝓma

BEatus nicolaꝰ ex illustri ꝓsapia oꝛtꝰ ciuis fuit pa terevrbis. Parẽtes vero eius cũ i ꝓmo floꝛe iuuẽtutis hũc so lũ genuissent filiũ: inꝛ suas ꝓ ces q̃s frequẽter i dñi templo fũdebant: hũc solũ supstitẽ nõ tãtũ diuitiaꝝ q̃tũ et moꝛũ fla gitabant heredẽ. Quoꝝ igit vota deus ex alto ꝓspiciẽs haud petitioni eoꝝ defuit Nã cũ matris adhuc lacte nutriretur: cepit bino i hebdomada die quarta scilz ꝛ sexta feria se mel bibere mãmas et hac vice cõtẽtꝰ tota die sic ꝑmanebat Tu. ℟. Cõfesꝛ dei nicolaus nobilꝭ ꝓgenie sed nobiliꝛ moꝛibꝰ. Ab ipo puerili euo secutus dñm meruit diuina reuela tione ad sũmũ ꝓuehi sacerdo tiũ. ℟. Erat enim valde cõpatiens ꝛ sup afflictos pia gestans viscera. Ab ipo. Lectio scõa

PUerilibꝰ igit annis tran sactis: cepit idolis adole scens esse et non sicut illa etas assolet lasciuiã ꝓplexꝰ ẽ mũdi sed nũc parẽtũ comitatus ve stigia: nũc solꝰ ecclesiarũ tere bat limina. Et qõ ibi de scri pturis patulo aduertebat au ditu. nõ imemoꝛ armariolo cõ debat pectoꝛis. ℟. Operibus sctis nicolaꝰ humiliꝭ insistens Reuelatione diuina ꝓuectꝰ ẽ ad sũmũ sacerdotij gradũ. ℟. Noc: q̃ppe de celo lapsa cuiõ insinuat ꝓsuli dignum ep̃atu nicolaũ. Reuela. Lectio ꝯtia

POstq̃ aũrbeatꝰ nicolaus vtroq̃ pẽte oꝛbatꝰ ẽ sepi us illud euã gelicũ añ sue mẽti ducebat oculos. Si q̃s renũ ciauerit oibꝰ q̃ possidet nõ po test meꝰ eẽ discipul⁹. Talia eo cogitãte acciditꝛ q̃dã cõuica neꝰ ciꝰ ad tãtã deuenisse ꝛino-

plã ꝙ tres filias ꝗs hẽbat forꝫ
nicari cõstituit: vt eaꝫ saltem
cõmertio infelicẽ ageret vitaꝫ
℟. Quadã die tẽpestate seuis
sima q̃sdam nautę ceperũt scm̃
vocare nicolaũ. Et statim cessa=
uit tẽpestas. ℣. Mox illis cla
mãtib⁹ apparuit qdã dicẽs il
lis: ecce assuꝫ qd vocastis me.
Et. Hlia. Et. ℣n.ij.noc. ā. Au
rovirginũ inceſt⁹ auro patris
eaꝫ inopiã auro p̃rosus vtro
rũqꝫ detestabilẽ infamiã di ser
uus ademit nicola⁹. ℣s. Cum
inuoca. ā. ℣nnocent puerilia
iura transcẽdẽs euãgelice isti
tutõis discipul⁹ effect⁹ est. ℣s.
Verba. ān Hliam mũdis p̃uit
cũ suis oblectatõib⁹: et iõ me=
ruit ꝓuehi ad summũ sacer=
docij gradũ. ℣ę. Dñe dñs no.

O ℣. Justũ deduxit. ℣.iij.
Quod vt vir sanct⁹ cõpit
cõdolet mi frimo hoi. Notata
cuiusdã noctis hora sumẽs nõ
modicũ aurũ ligãsqꝫ i pãno p
rexit ad domũ viri. Quã vn=
diqꝫ circũspicicẽs: p fenestrã q̃
cõpetẽs videbat clam intro ꝓ=
iecit eliãqꝫ recessit. Mane ita=
qꝫ facto cũ surrexisset hõ aurũ
qꝫ repisset illud diriguit p̃mo
gauisus est tñ gaudio magn̄: et
grãs reddidit oipotenti deo.
Tũc tradidit filias suas mari
tis ꝗs ꝓstituere voluerat forni
catoribꝰ. ℟. Audiẽs xp̃i ꝓfes
sor triũ iuuenũ inocẽtũ necez:
hẽcucurrit ꝙtotiꝰ ad locũ q̃ fue=
rant plectẽdi Et liberauit eos
℣. Statiqꝫ solutos a vicul⁹ vsꝫ
ad p̃torũ ꝓsulis secũ adduxit

Hꝰ itaqꝫ actis Le.v. Et.
Hmirrea metropol⁹ orbata
est suo antistite. Cui⁹ obitũ nõ
mediocriter adiacẽtiũ prochi
arũ cõdolẽtes epi t etiã viri re
ligiosi: cõuenerũtqꝫ i vnũ cuꝫ
clericis: vt dño ãnuẽte ꝓuide
rẽt illi ecclie fm̄ sctãꝫ scita ca
nonũ idoneũ p̃sulẽ. Cõtõe ita
qꝫ facta: intere: at qdã põtifex
magne auctoritat⁹ ad cui⁹ nu
tũ alioꝫ pẽdebat snia. Hic ꝙ
oia sequẽs aplorꝫ vestigia: cũ
ctos ieuniis t devotissimis p̃
cib⁹ hortat⁹ est ĩsistere q̃ten⁹ ille
q̃ mathiã iduxit supplere nu
merũ aplicũ quẽ vellet nũc fũ
gi tãto sacerdotio dignaretur
pandere. ℟. Qui cũ audisset
sci nicolai nomẽ statim expãdũt
mã⁹ vtraſqꝫ ad celũ Saluato
ris laudãtes clemẽtiã. ℣. Cla
ra q̃ppe voce coram hoib⁹ dig=
nũ referebãt illũ dei famulum.

O Vibus oratib⁹ l.vi. Sal
vocẽ de celo audiuit p̃di
ctus põtifex dicẽtẽ sibi vt quẽ
p̃mũ hora matutina ad portas
ecclie inueiret: antistitẽ cõse=
craret: adiũgẽs q̃ nicola⁹ vo=
caret. Mis ꝙ fm̄ reuelationem
diuinã pacti pontificali cathe
dra sublimatur. Qui adepto
epatu cãdẽ hora fuit statẽ quaꝫ

pri⁹ eãdẽq; sectabat hullitatẽ Sic etiã cepit dilect⁹ dei nicola⁹ chozuscare miraculꝰ vt non tñ sui: sz etiã alieni qbuslibet oppssi ãgustijs: iuocato noie ei⁹ statim sentirẽt leuamẽ ℟. Beatus nicola⁹ iã triũpho potit⁹ nouit suis famulꝰ ꝓbef celestia cõmoda q toto corde poscunt ei⁹ largitionẽ. Illi nimirũ tota nos deuotõe ꝙ oꝛtet ꝓmittere. ℣. Ut apud xp̃m ei⁹ pfocinijs adiuuemur sꝙ Illi. Sl. ꝙ poꝛ. Ju. iij. nec. ãn. ℣ōtifici almi diua fuelatõe letificati nicolaũ ꝓsulẽ suotissie ꝓsecuckt ꝓs. Dñe qs hꝝ ã Sãct⁹ qdẽ triticũ qꝺ a nauti⁹ postulaũat acceptũ q sagacitate distribuere q augeri ꝓcib⁹ ipetrauit. ꝓs. Dñe in vir. ãn. Munerib⁹ datis neci sũt iuuenes inocẽtes addicti qb⁹ dñi seru⁹ fuit vite ꝓsidiũ festinãter. ꝓs Dñi ẽ l. ℣ Justus vt palma. Lec. vij.

Quadã vero die cũ qdam naute subita mari tẽpestate piclitarent ceperunt clamare Nicolae famule dei si vera sũt q de te audiuim⁹ nũc succurre nobis: vt erepti ab hoc piculo deo tibiq; grãs agam⁹ Talia referẽtib⁹ appuit qdã: dicẽs eis. Vocastis eni me: ecce assũ. Et cepit eos adiuuare i nauis armamẽtis. Recmkto post: ois pelagi cecidit fragor oiscq cessauit tẽpestas. ℟. Sũme dei cõfessor nicolae tevenerãtes ꝓtege Nãq; credim⁹ tuis ꝓcib⁹ nos posse saluari. ℣. Qui tres pueros morti addictos illesos abire fecisti tuis laudib⁹ istantẽ cõfus plebem

Quodã etiã Ł. vij. Nãq; tpe licia ꝓuincia cũ pniciosa fames oppssisz: naues triticeis onuste mercib⁹ i litto re adriatici pcr⁹ adesse nũciant: q mox aduenies nicola⁹ nauti inqt Vos rogatur⁹ accessi vt huic pplo fame laborãti aliquãtulũ ex isto frumẽto impartiri studeati ꝓmitto ei vobis si dñi mei xp̃i tute cui seruio: q nullã inde minoratione hẽbitis apꝺ regis vestri exactorẽ. Tãdẽ intuẽtu ꝓsulis cõuicti de singul puppib⁹ enũerare cẽrũ modios. ℟. Seru⁹ dei nicola⁹ auri põdo triũ virginũ redemit pudorẽ Earũq; patris ipudicã remenso auro fugauit inopiã ℣ Affluẽs ira q mieviscerib⁹ metallo duplicato ꝓpulsauit eaꝝ infamiã.

Quadam vero Ł. ix. Earũ. die quibusdã nauiganti bus quoꝝ deuotio tẽdebat ad sanctũ nico' aum: demoni i specie religiose mulieris se obtulis: quibus ait. Rogo vos vt hoc oleũ ad eccliam smyrneorũ deferati q exinde sũmatim parietes lineati Nẽo eni votũ tanti prijs gfrui benedictõnez

sed th illuc vsq; nequeo gressū ꝓducere. Illi vero ignari doli artis fugare sumūt oleū ⁊ libē ter secū vehūt. Tu. ℟. Ex eius tumba marmorea sacrū resudat oleū quo limiti sanātur cęci. Surdis audit⁹ reddit: debilis quisq; sospes regreditur ℣. Lateruati ruūt ppli cernere cupiētes q̄ ꝓ eū nūt mirabilia. Hic dicit prosa.

Ospitati dedit egros olei pfusio ℣. Nicolaus naufragantū affuit ꝑsidio. ℣. Reuelauit a defūctis defunctū in bi uio. ℣. Baptizat auri viso iudeus indicio. ℣. O q̄ ꝓbat sāctū dei farris augmētatio. ℣. Vas in mari mersū patri redditur cū filio. ℣. Ergo laudes nicolao cōcinat hec concio. ℣. Nam q̄ corde poscit illū ꝓpulsat ovicio. Sospes regreditur Hlia pri. Et debi. ℣. Ora pro nobis bt̄e nicolae. ℟. Ut dig. In lau. ān. Beatus nicolaus adhuc puerul⁹ multo ieiunio macerabat corp⁹. ꝑs. Dns regna. ān. Eccle sctē frequētas limia sacrat pectori condebat mādata. ꝑs Jubilate. ān. Juste ⁊ pie vinēdo ad honorē sacerdotij meruit ꝓmoueri diuinitus. ꝑs. Deus de⁹. ān. Amicus dei nicolaus pōtificali decorat⁹ infula oīb⁹ se amabilez exhib uitōs. Bñdicite. ān. O q̄ oīa laudabilē virū cui⁹ meritis ab oī clade liberant q̄ ex toto corde querūt illū. ꝑ. Laud. Cap̄ Ecce sacer. hy⁹. Jesu redēptor. ℣. Just⁹ germinabit. ā. Copiose caritati nicolae pōtifex q̄ cū deo gliaris i celi palacio: cōdescēde supplicam⁹ ad te suspirantibus ⁊ exutos gravi carne ptrahas ad supos. ps B⁹. ozō. De⁹ q̄ bñ nico. Memoria de sctō andrea cū hac ā An⁹ ex duob⁹. nisi festū icti nicolai in sabbato cōtigerit. tūc eni dicat hic ad mēō. de apl̄o ān. Biduo viuēs. Cū ℣o festuz scti nicolai a dñica refuatū fuerit die lune celebrēt: tunc ad mēō. de apl̄o dt̄ hec ān Conce de nobis. Si ℣o hoc festū sancti andree apl̄i i. v. fer. añ aduēt̄ū dñi eue. tunc dicat hic ad mēō. eiusd̄ ān Unus ex duob⁹ Mēō. de aduēt̄u ⁊ de. s. maria Ad. i. ān. Beat⁹ nicolaus ꝑs. De⁹ in nomīe. ān. Te iure. ꝑs Quicūq; vult. Ad. tij. ān. Ecclesie sancte. pi. cp̄ ℟. ⁊ ℣. vni⁹ cot. dicuntur ad ōs horas cū oz de die. Ad secūdas vs̄ ā. Beatus nicola⁹. ꝑi. feriales. Cap. Ecce sacer. y⁹. Jesu redēptor ℣. Just⁹ ger. ān O xp̄i pietas oi. psequēda laude q̄ sui famuli nicolai merita longe lateq; declarat. nā ex tūba ei⁹ oleum manat cūctosq; languidos sanat. ꝑs. Mag. ozo. De⁹ q̄ bñ nico. Mēō. de scō and. ā. Am

bulās ieſus ℣. Dilexit andreā

℟. Protegat nos dñe ℣. Qui ſepl̄o bti andree aplī tui repetita ſolēnitas: vt cui⁹ p̄ciuia pia deuotōe recolim⁹: p petuā defenſionē ſentiam⁹. p do. Meō. de aduē. ⁊ de ſcā maria. ¶ In oct. ſcti andree apli ad matu. inuit. ℣. Dilexit ādreā dñs. ps. Venite. Qui ℣. Hoc p dictū inuit. cū ālis ſequētibus ⁊ cū trib⁹ p̄mis ℟. ijs de hyſto. in vi. feſ. ante aduētū dñi dicitur tū. inuit. Adoram⁹. cum ālis de die. ⁊. ij. ℟. de. ij. noc. ⁊ cuz. ix. ℟. qō fit tertiū hac die dicat. Nota tñ q̄ qñ oc. ſcti andree in ſabbato contigerit fiet tūc ibi plenū ſeruitiū de ſācta maria: ⁊ de oc. tiñ meō. cū miſſa in cap̄ Et ſciendū ē q̄ p totū annū ſolet dici inuit. duplex i fra oc. ⁊ etiā in oc. q̄ fiūt ſine regie chori. qñ de octa. fit ſeruitium. hv⁹. Andreas ple. ℣. Annue xp̄e. Añe etiā de noc. p̄cio dici in q̄cūq; feſ. fe. apli p̄tigerit hac die v̄r iſte ℣. In o ēz. ℟. i

Maximilla ℣. quedā poſtētuiſſima matronū i ſpecula poſita ſtati vt agnouit apoſtolū andreā p̄exiſſe ad dominū: acceſſit ad crucē ⁊ ſuoꝝ ſolatiū cū oī reuerētia depoſuit corp⁹ ⁊ cōdiuit aromatibus ⁊ ibi eū ſepeliuit: vbi ſe ſepeliendā cōſtituerat. Egeas vero trat⁹: diſponebat accuſationē publicā cōtra maximillā ⁊ pōpulū ad ceſarē deſtinare. ℟. Dum perambularet. Lec. ij.

Cum aūt hec ordinaret egeas p̄uſq; domū veniret in medio foro ciuitatis i cōſpectu oīm: a diabolo veratus expirauit. Nūciatū ℣. ō č fratri ei⁹: cui nomen erat ſtratocles. Tūc ſtratocles miſit ſeruos ſuos: dicēs eis. Ite ⁊ iter biothanathos ſepelite eū. ℟. Mox ℣. vt vocem. Lectio iij.

Stratocles vero frat egee de facultatib⁹ ei⁹ nichil queſtuit: dicēs. Mō michi p̄mittat dñs me⁹ ieſus xp̄s cui credidi vt ego de bonis frīs mei aliq̄d cōtingā: ne polluat me crimē ei⁹: q̄z apl̄m dñi auſus fui p̄ro amore pecunie occidere. Tantus q̄ timor inuaſit vniūſos: vt null⁹ remaneret q̄ nō crederet ſaluatori nro ō: qui vult oēs ſaluos facere ⁊ ad agnitionē veritat̄ venire: ip̄i glia in ſcla ſeculoꝝ amē. ℟. Air iſte. ℣. Dilexit andreā. In laud. hec ſola ān. Salue crux. p̄s. Dñs regna. Cap̄. Lozde credik. ℣. Exultet celū. ℣. Annūciauerūt ān Concede no. ps. Bñ⁹. oō Protegat Memō. de aduētu ⁊ de ſcā maria. ⁊ poſtea de oīb⁹ ſanctis. Si dies dñicus fuerit vel ſi feſ. ſti nicolai a dñica reſeruak: hac die celebrak. vel ſi in ſab. cōtigerit oc. tūc tñi me

moria de oct. fiet ad prias vs. et ad matu. cū missa in cp̄. Ad primā et ad alias horas ñāt sicut in crastino sancti andree notatū est. ¶ In cōceptōne sc̄e marie ꝯgis ad vs et ad matu. sed alias horas oia fiāt sicut in nativitate eiusdē. verbis tñ nativ. mutatis in cōceptōez scd'm vsū modernū Sarū. ad. i. vs. nō dic. ta ā. añ pm. **Wigo**

Supplicationē. Comple. No educt' no mutat nisi q̄ i fine hymni **Salvator mūdi.** pcedat ℣. **Elisabet tibi dñe.** dicat. Ad matutinū. vt in nativitate. L. i.

INter ōs sctōs meōria beatissime virginis marie eo frequētri' agit' atꝫ festiui' quo maiorē grāz apud deū credit inuenisse. Ūñ post alia quedā ip̄i' antiquiora solēnia nō fuit cōtenta devotio fideliū: q̄n cōceptōis supne solēne supadderet hodiernū. Hac itaq; die peculiarit in eccl̄ia recitand' videret eē liber ille qui de cōceptu ei' atq; vita scriptꝰ inuenie bat' si nō indicassent eū patres inf' apocrifa nūerādū. Ut q̄n magnis ac sapiētib' viris ita visū est: nos alia quedā sed nō aliena legētes ecclīasticū morem debitis officijs exeq̄mur. Vita sicut in nativ. eiusd. Lcū.

BEata igit' dñi mf: et ppetua virgo maria priusq̄ cōcipet' oraculi' enūciata est et designata miraculis. Cōceptꝰ vero ꝑgēie diuin' ordiata patriarchio: tutū insignis enituit saluatorē edidit a quo glīfica ta in celo: nūq̄ terrigenis pficinari desistit. Ꝓpositionē sequat' ordine suo narratio. Jā q̄ referam' vnū de ꝑtaxatis miraculis: ac deinde paucis expediamus. Tu. Lec. tertia

DIxit etern' ad veterē: ōs ad serpentē Inimicicias ponā inter te et mulierē et semē tuū et semē ei'. Ipsa cōteret caput tuū. Quid aūt est frēs in hoc loco caput serpētis cōterere nisi p̄ncipalē suggestionē diaboli: id ē cōcupiscētiā resistendo supare? Si ꝫ querat' q̄ nam mlier hmōi victoriā optata sit ꝑfecto nō reperit' in linea gñationis hūane: donec queiat' ad illā de qua nūc agim' sctārum sanctā. Si vo interroget' in q̄ spentis caput hec btā ꝯgo cōtriuerit: nimirū in eo q̄ virginitatē sil' et hūilitatē sacrificauerit deo. Lectio quarta

VIrginitate nāq; seruata ꝑbat' extinxisse cōcupiscētiaz carnis hūilitate q̄ facit pauperē spū cōcupiscētiā mentis. Sicq; p̄ncipali suggestione diaboli victa: vicios' ei' caput virtutis pede cōtriuit. Nō tñ hoc loco: sed eo q̄ marie triūphauit q̄ de sua mūdissima carne corrupta dei sapiētia vincit vsq;

quaq; maliciã attigẽs a fine vsq; ad finẽ fortiter ac disponẽs oia suauiter. Lectio. v.

Hec est ḡ mulier ad quam diuinũ illũ intẽdebat oraculũ hãc q̃q; nascitura innuebat: hanc singularit̃ timabat. Expedito vno de oraculi: hãc q̃q; virginẽ pnũciantib⁹ vnũ quoq; absoluam⁹ de miraculi. Accepte sũt olim a sctõ moyse singule virge de singulis tribubus isrl: nom⁹ earũ inscripte iubente deo ⁊ posite sũt in tabernaculo ei⁹. Inter q̃s vna q̃ fuerat aaron inuẽta ẽ sequẽti die germinasse: floruisse: fronduisse: ac pepisse amigdala. Lvi

Licẽs ḡ dñs hoc opus suũ magni eẽ mysterij: iussit seruari virgã ad monumentũ Mouebant aũt filij isrl pntia virge q̃rere sollicite: q̃d significaret tã mirabile factũ. Võ lõge post agite pergẽs diuin⁹ esaias. Egredietur virga de radice iesse: inquit ⁊ flos de radice ei⁹ ascẽdet. ⁊ requiescet sup eũ spũs dñi. Ad hec verba tãq; auditores ei⁹ dicerẽt. O pfesaia obscure loqueris: dic nobis ipam rẽ manifesti⁹. Addit claritatẽ ⁊ ait. Ecce xp̃s concipiet ⁊ pariet filiũ ⁊ vocabit nomẽ ei⁹ emanuel. Võ ḡ de⁹ pfato desiḡuit miraculo: hoc pdixit vaticinio: ⁊ q̃ vates cecinit: sequẽter rei exit⁹ approbauit. Nã sicut illa xp̃i gaster sine radice sine q̃libet nature ãminiculo fructificauit: ita xp̃o maria sine q̃iugali ope filiũ pcreauit Expõ euãgelũ sicut in natiuitate brẽ marie cũ lec. i. q̃n. Cetera oia fiãt sicut in nati. scrẽ marie preter Tedeũ. q̃ nõ dicẽt. Sic xp̃o hoc festũ in do. eue. differat in crastinũ ⁊ seing ad vtrasq; vs. ⁊ ad matuti. ⁊ ad missã fiat solẽnis meõr. de ad. in q̃cũq; ferta ptigerit nisi vbi ecclia sit dedicata de cõceptõe brẽ marie. tũc enim nullo modo differat. nec fiat meõr. ad ves. nec ad mat. nisi sub silẽtio. cũ tale fe. sit in ecclia illa tm̃ mausdup. fm vsũ Sarũ ⁊ vnum de pncipalib⁹. Ad. ij. vsñ dicẽt hy⁹ Letabũdus. ꝫ hy⁹ tm̃ Aue maris stel. ¶ Scrẽ lucie virgis ⁊ mar. ad vs. ã. Lucia virgo venerabilis siracusano rũ nobilissima cũ mre eutitia ad sepulchrũ brẽ agathe veneranda pueneraret, pti fer. cõ. de. c. i⁹. x̃ ⁊ mar. r̃. Grata fa.. hy⁹. Virgis ples. x̃. Diffusa ã In tua patia possedisti aiaz tuã lucia sponsa xp̃i odisti q̃ inũdo sũt ⁊ chorruscas cũ ãgel sangui⁹ prio inimicũ vicisti. ps Ma⁹ or Exaudi nos d. salu. pei cõi i⁹ x̃g. Meõ. de ad. ⁊ de scã mat. Ad mat. iuuẽ. Agnũ spõ. ps Deñ ẽ oia ũ cõi vni⁹ x̃. ⁊ mi. siant vsq; ad vij. r̃. Le. pma.

Cum per vniuersam sicili
am btē agathe virginis
fama crebrescceret: t siracusa-
nus ppls p miliaria ꝯquagi
ta ad vrbē cathenēsiū sitiens
pergeret ad sepulchrū scē vir
ginis agathe venerādū: cōti-
git t lucia venerabilē virginē
siracusanox nobilissimā simul
ire festiuitatis gra inuitan
te: cū matre sua eutycia q per
annos quattuor fluxū sanguis
patiebat nullog medicox po
terat medicamie liberari. l. ij

Igitur cū pcessiois myste-
ria agerent hec euangelij
lectio fuit: q simbrie vestimēti
dñi tactu mulierē a sanguinis
fluxu legim⁹ liberatā vī salua
tam. Et dū hec lectio recitare
tur: dixit scā lucia matri sue.
Si credis mater his q legunt
crede agathā passam p chri-
sti noie hoc meruisse: vt semp
in pñti hēat eū p cui⁹ noie pas
sa est. Cōtinge ꝺ sepulchrum
virgis credēs: t cōtinuo libe-
raberis. Tu aūt. Lec. iij.

Igitur cū pactis oīb⁹ ppls
abscessisset: pstrauefit se vtra-
q añ sepulchrū scē virgis mr
t filia t ceperunt lachrymis a
dño flagitare suffragiū. Inter
ea dū ozōnis plixitas tendere
tur: somnū lucia ꝯgo arripuit
Et vidit tūc i sōnis beatā aga-
thā in medio angelox gēmis
ornatā stantē t dicētē. Sozor
mea lucia ꝯgo deo deuota: qd
a me peti qō ipa potes pstare
cōtinuo Rā t matri tue fides
tua subuenit: t ecce saluata ē.
Et sicut p me ciuitas cathenē
siū sublimata pte sira
cusana decorabit: qz iocūdus
xp̄o in tua ꝯgruitate hīt aculū
preparasti. Lectio quarta.

Et his auditis expgefacta
surrexit tremēs: tait mi
hi mater mea: ecce salua fa
cta es. Per ipsum te deprecor q
te saluauit suis pcib⁹ ne tu mi
chi aliqñ sponsū noies: nec tu
velis de corpis mei posteritā-
te inqrere. Ab ea die cepit vir
go sctā distrahere predia t in
necessitatib⁹ paupex erogare

Quod cū ad sponsi R. v.
noticiā pueniss et: pponit
litē in iudicio paschasij psula
ris dicēs spōsam suā xpianaz
ee: et cōtra leges augustox vi
uere. Quā paschasi⁹ corripi-
ens: cepit ad sacrificia demo-
nū cogere. Cui virgo ait. Ego
per istos tres ānos nulli a ij sa
crificaui nisi deo viuo. Pascha
si⁹ dixit. Patrimoniū tuū cū
corruptorib⁹ tuis expēdisti: t
ito ꝙsi meretrix loqueris Lucia
dixit Patrimoniū meū i tutelo
co custodiui: t illuc constitui.
Corruptores aūt nec mentis
mee: nec corpis mei aliquādo
suscepi. Lectio vi.

Paschasi⁹ dixit Cessabūt

ẏba cũ queneris ad tozmẽta. Lucia dixit Uerba dei cessare nõ possũt ꝑ paschasi⁹ dixit Tu ergo de⁹ es. Lucia rñdit. Ancilla dei sũ et ideo dixi ẏba dei qz ipe dixit. Nõ vos loqmini i cõspectu iudicũ: sed spũs cũs ipe loqtur i vobis. ꝑ paschasi⁹ dixit. Jn te ḡ spũs sanctus est. Lucia rñdit. Apls dixit q castę viuẽtes templũ di sũt: t spiritus scts hitat i eis. ꝑ paschasi⁹ dixit. Ego factã te ad lupanar duci vt cũ fueris scoztata: fugiat ad te spũs cũs. Lec. vij

LUcia dixit nũq̃ inqnabitur cozp⁹ nisi ex consensu mẽtis. Tũc cõsularis multis rñsionib⁹ ẏginis cõfutat⁹: iussit venire lenões t tradidit eã illis dicẽs. Jnuitate ad castitatez ei⁹ pplm t facite eã tandiu illudi q̃diu michi moztua nũciet. Accedẽtes ẏo simul multi ex officio funib⁹ i manibus ei⁹ t pedib⁹ positis: cepert cõs pariter trahere t illa q̃si mõs imobilis pmanebat. ℟. Lucia virgo quid a me petis qđ ipsa poteris pstare cõtinuo nam et matri tue fides tua subuenit t ecce salua facta est. Ar iocũdũ deo in tua ẏginitate hitaculũ ꝑparasti ẏ. Et sicut p me ciuitas cathanẽsiũ sublimatur a xp̃o: ita p te ciuitas siracusana nox decozabit. Quia iocundũ deo in tua. Lectio. vij.

I Te ad ducta sũt mlta paria boũ vt ab ipis trahere tur: et oĩno moueri nõ potuit. Tũc paschasi⁹ ignẽ circa eam fecit copiosũ icẽdi: et vt picem resinã t feruẽs oleũ sup eã ictarẽt. At illa in noie ihesu xp̃i stetit imobilis dicẽs. Ego rogaui dñm meũ ihesũ xp̃m vt ignis iste nõ dñetur mei. Tunc ãgustãte paschasio nõ ferẽtes amici iniuriã ei⁹: gladiũ i ei⁹ viscẽribus imergi fecerũt. ℟. Rogaui dñm meũ ihesũ xp̃z vt ignis iste nõ dñet michi Et impetraui a dño ĺducias martyrij mei. ẏ. Ut credẽtib⁹ timorẽ auferrẽ passionis: nõ credẽtib⁹ aũt vocẽ insultatiõis. Et. ij

ET ꝑ festum percussa q̃diu voluit locuta est ãnũciãs ecclesie pacẽ datã. Jnterea añ oculos ei⁹ ferro vinct⁹ ducebatur paschasi⁹. Cucurrerũt enĩ relatiões singulorũ q paschasi⁹ oẽm fuisset ꝑdat⁹ pucias. Qui ꝑduct⁹ est ad vrbẽ romã ibiq̃ ab oi senatu romano audit⁹ capitalẽ accepit sentẽtiã. Dei aũt martyr lucia ẏgo sacratissimo de loco in q̃cussa ẽ gladio penitus nec mota ẽ: nec q̃ exijt spũs ei⁹: nisi pri⁹ venientib⁹ sacerdotib⁹ corpis t sanguinis ihesu xp̃i mysteria ei dãtib⁹ atq̃ oĩb⁹ dicẽtib⁹ amẽ illa emisit spm̃. Tu aũt. ℟. Grata facta est a dño i certamine: qa

apꝰ deū ⁊ apꝰ hoies glorificata ē i cōspectu pricipū loq̄bat sapiētiā Et dñs oim dilexit eā ℣. Erecta nāq; ventoꝝ turis culmie tormēta derisit ꝑmia calcauit Et dñs. ℣. Ora p nobis beata

O lucia Jn laudib⁹ Añ. Rante beata lucia apparuit ei sancta agatha ⁊ consolabat ācillā xp̄i. ℟s. Dñs reg. añ. Lucia ℣go dd a me petis qꝰ ip̄a poteris p̄stare cōtinuo matri tue. ℟s. Jubilate ℣o. añ Per te lucia ℣go ciuitas sira cusana decorabitur a dño iesu xp̄o. ℟s. De⁹ de⁹ añ. Bñdicote p̄ dñi mei iesu xp̄i qz p filiū suū ignis extict⁹ ē a latere mo ℟s. Bñdicite. ā. Sorormea lucia virgo deo devota dd a me petis qꝰ ipsa poteris p̄stare cōtinuo mfi tue. ℟s. Laudate Cap̄. vni⁹ ℣ginis ⁊ martyris. ℍy⁹. Jesu corona ℣gi. ℣. Adducētur añ. Colūna es imobilis lucia martyr christi: qz ois plebs te expectat: vt accipias coronā regni alla. Bñdict⁹ Ozō. Exaudi nos. Mēoria de aduē. et de sctā maria. Ad. i. añ. Orante ℟s Deus in nole. Ad. iij. añ. Lucia ℣go. ℟s. Ne gem pone Cap̄. ℟. ⁊ ℣. de cōi vni⁹ ℣ginis ⁊ mar. ad ōs ho. dicanꝫ cū ozōne de die. Ad. vi añ. Per te lucia ℟s Defecit. Ad. ix. añ Sororme a ℟s Mirabilia. Ad. ij. vs. añ. Orante ℟s. fer. Cap̄. vni⁹ ℣gi. ⁊ mar. ℍy⁹. Jesu corona. ℣. Adducēt añ. Cato pōdere eā fixit spūs scūs vt ℣go dñi imobilis ymaneret. ℟s. Magr. Ozō. Exaudi nos. Memoria de aduē. et de sctā maria. ℂ Sancti thome apli ad vs. añā. Estote fortes ℣i. fer. Cap̄. Jā nō estis. ℟. Qui sūt isti. ℍy⁹. O thoma xp̄i plustrator lateris p illa sancta te rogam⁹ vulnera q̄ mūdi cūcta diluerūt crimina nfos reatus terge tuis p̄cibus ℣. Annue xp̄e. ℣. Jn oēm trā añ O thoma vidime per xp̄m quē meruisti tāgere te p̄cibus rogam⁹ altisonis succurre nobis miseris ne dānemur cū impijs in aduētu iudicis ℟s Ma

Dgnificat anima. Oratio A nobis q̄s dñe bti apli tui thome ita solēnitatib⁹ gloriari vt ei⁹ sp ⁊ patrocinijs subleuemur ⁊ fidē cōgrue devotione sectemur. Mēoria de aduētu ⁊ de sctā maria. Si hoc festū i dñica cōtigerit differat in crastinū iz. duplex fes. fuerit. Si ℣o in. vi. fer. vel i sabbato q̄tuoꝝ tēpoꝝ hoc fes. cōtigerit nihil ad matu. de ieiunio fiat nisi tm mēor. sed post mis. de apl̄o fiat hec missa de ieiunio: vtraq; ad p̄cipale altare: et tūc ꝑtiū seruitiū ꝙ fe. ad matut. ⁊ ad lau. illo āno oino p̄t mitti: ozō q̄ dicet ad mēor.

Ad matu. ix. lec. fiant: duplex festum. Lectio prima

Beatũ thomã cũ reliquis discipulis ad officiuz aplatus electũ: ipmqz a dño dydimum qđ interptat gemin⁹ vocitatuz fides euangelica narrat. Qui post dñice glioz ascẽsionis cũ morarctur i hyrlm: diuina cõmonitione iussus ẽ idiã aggre di vt pplisq iacebat in tenebr lumẽ vitati ondere t Lectio. ij

Quam igit ille q̃ssi ionas a facie dñi fugiẽs ire differret nec ipleret q̃ sibi diuinitus ꝑcipiebant. Regio enĩ illa lõginqua et grauis erat: icole q qz terre illi⁹ iiq t ignorãtes vi tatẽ appuit ei dñs i visu noctis dicẽs He timeas thoma descẽ

Ego enĩ (vere i idiã L. iij. vadã tecũ et nõ derelinquã te: sz glificabo te ibi: iplebisq certamẽ bonũ Et cõfessu r⁹ eris me coz̃ hoib⁹ fre illi⁹. et exide assumã te cũ glia: et statuã te i regno meo cũ frib⁹ tuis. Oportet te enĩ ibi multa pati ꝓpt̃ me: vt cogñscãt omẽs te docẽte: qz ego sũ de⁹. L. iij

In dieb⁹ illis miss⁹ erat q dã abbanes nomie a rege indie redr̃s artificẽ q ei palatiũ posset edificare. Cui reditturo i patriã ꝓiũxit se thomas et cũ ipo descẽdit ad mare. Et ascẽdẽtes naul i iteriorẽ idiã euecti sunt. Lectio quinta.

Cepit g ꝑdicare beat⁹ thomas y idiã euãgelizans dñz iesũ xp̃z nec solũ fmonib⁹ sz etiã opib⁹ fidẽ barbaric pectoribus iserebat. Inuenit igit in idis viros pariꝫ t mulieres quib⁹ bũ suscepert dei: qz sanabat infirmos eoz. Lec. vi

Audiẽs g migdo⁹ rex sig que faciebat apls iussit eũ adduci ad se t dixit ei Quis ẽ ds tu⁹ t i cui⁹ noie hec facis? Qui rndit. De⁹ me⁹ ver⁹ creator celi et re t oiz q̃ i eis sũt: q solus coli debet: ñ idola surda t mu

Ms ergo au Lec. vij. tadiris rex valde irat⁹: iussit eũ extẽsũ torqueri t cesum in carcere detrudi. Interi migdonea vxor migdei cũ nutrice sua t filio ibãt ad carcerem: et data custodibus pecunia: ad apl̃z itroibãt t vbũ dei audiebant. Lectio octaua.

Cunqz regi nũciatũ esset q vxor ei⁹ t filius cõuersi essent ad dñm: vxorẽ suã in obscuro loco detrudi iussit: filiũqz suũ i carcere cũ apl̃o colligari. Cui si⁹ vo vxorẽ suã cũ nutrice sua varcisa: recluslit sil̃r i cellula

Que iussit. L. ix. tenebrosa rex mãib⁹ apli ad t gũ ligati ip̃z coz̃ se duci: cui ait. qs ẽ de⁹ tu⁹ q ꝓiugesimas y tesperat a nob̃? dixit ei thomas Tu cũ sis rex nũqd vis habẽ inchnata fuitia: si g deũ i fuis suis a-

mare ꝑdico ℣tu i ſuis tuis di
ligi ℣ Cetera oia ad matu. ⁊ ad
horas fiãt de coiuni⁹ apli Me
moria fiat de aduẽ. quacũq; fe
ria hoc feſ. ꝓtigerit cũ hac añ.
Holi timere niſi qñ a dñica re
ſeruat die lune celebret: tũc eĩ
dicit ad mẽo. de aduẽ. ã. illius
fer. ſcilz añ. **Dicit dñs** et ſemp
hũc ℣. **Voxclam** cũ oratõne dñi
cali et añ. **Holi timere** in illo
anno oino ꝑtermittat. Tamẽ
ſi in. vi. fer. vel i ſabba. ꝗtuor
tẽpor hoc feſtũ euenerit: tunc
de ieiunio dicet cũ ꝑdicta añ.
Holi timere Ad. ij. vſ. ℟. Ci
ues apl'or añ. **O thoma** ꝺr̃di
ps. **Mag** Orõ. **Da nobis** Le
tera oia de coiuni⁹ apl'i. Mẽo.
de aduẽ. ⁊ de ſancta maria vtſ
¶ De ſancto ſi luestro et de a-
lijs ſctis vſq; ad feſtũ ſcĩ vul-
ſtani: reqre oia in cõi ſanctor
ſicut poſt natale dñi ꝓnotatũ ẽ
Si tem⁹ ꝓlixũ fuerit int̃ dñi
cã in q̃ incipienda ẽ hyſtoria.
Domine ne in ira et ſeptuage-
ſimã feſtũ ſancti vulſtani in ea
dẽ dñica in q̃ cõtigerit celebre
tur: ⁊ memoria fiat ꝺ dñica ad
vtraſq; vſ. ⁊ ad matuti. et ad
miſſã q̃ ꝓcedet mẽoriã btẽ ma
rie. Eodẽ mõ fiat de ceteri ſcis
Si feſtũ ſcĩ vulſtani vel ſctorũ
fabiani et ſebaſtiani vl ſancte
agnetis in dñica ſeptuag. eue
nerit: feſtũ differat ni craſtinũ
ſancti vicentij Si ℣o in die ſci
vincentij aut ſcti pauli i dñica
lxx. ꝓtigerit feſtũ differat i cra
ſtinũ. Si aliq; ꝑdictor feſto
rũ in ſab. primo añ. lxx. eueñ.
veſpe in ſabba de. lxx. erũt: et
ſolẽnis mẽo. de feſto. Similiſ
fiat in. lx. vel in. l. Si ℣o feſ. a
dñica differat in. ij. fer. vel i ea
dem fer. ꝓtigerit veſ. in dñica
de feſto erũt et ſolẽnis mẽoria
de dñica Idem mod⁹ ſeruetur
ni oib⁹ feſ. ix. lecti. vſq; ad paſ
ſionẽ dñi: Ita tamẽ q̃ in oib⁹
ſe. dup. ipſo tempe cõtigẽtib⁹
erunt ꝑmeer. ij. veſpe de feſto.
Preterea feſtũ purifi. btẽ ma
rie ℣gis nõ differat ¶ Sancti
vulſtani epiſcopi et cõfeſſoris
nouẽ lectio. fiant. Lectio ꝑma

REguante illuſtri ãglor
fge edwardo ſedit vvy
goznie vritheg⁹ põtifex apud
quẽ vulſtan⁹ ꝑmeui florũs ido-
lem agens ſingulis gradibuſ
creuit i clero donat⁹ tãdẽ ho-
nore ſacerdotij in tẽpe ſuo vitã
celibẽ duxit a puero ⁊ i fructu
cẽteſimo deũ q̃ deſideriũ q̃re-
re q̃ cogitationẽ iuenire q̃ gu-
ſtum tangere ſalubriter ſata-
gebat. Tu añ. Lectio. ij

ADoleſcebat i viro germẽ
oẽ ℣tutũ ꝓrogatiua ſctitatĩ ſi c
enituit: vt optimates anglor
ei⁹ amicitiã ⁊ auidiſſime opta
rent ⁊ cõſtãtiſſime tenerẽt Iu
gis i orõnib⁹: in genuflexioni
bus creber: plumã et nullũ le-

etā oino nō habere: sopozi ra-
ro indulgeri: sed furti surripe
re. Tu aūt. Lectio ctia.
Sūper grad⁹ aī altare ca
pite posito se humi exponere
vel etiā codice aliquo vertice
submisso: tenuē cōsueuit iuita
re sopozē: trib⁹ i ebdōada die-
bus ois cibi abstinēs: ypetuo
linguā cohibebat silētio: nevl
lo saltē laberet verbo. Lec. iii
Trib⁹ reliqs pozros cau-
les vel coctos vel elixos
et panē cibariū comedebat vt
his magis cōtineret naturaz
q̄ gulā. Quid plura? Talez se
subditis exhibuit: vt nō deesſz
eis doctrina in ꝟbo nec vita in
exemplo. Lectio. v.
Quodā tempe cū sup eccle
sie tectū fabzicā quādā cōstru
erent: in q̄ dependerēt cāpane
ad illā erigēdā grad⁹ scalarū
aptabant: qb⁹ opantes insiste
rent: et pēdulos in aere gress⁹
firmarēt: iāq; funib⁹ subuecte
stabāt scale imēsa, pceritate, p
minētes artificesq; in eis mu-
tuo sibi strucke necessaria mi-
nistrantes. Tu aūt. Lectio. vi
Quozuz vn⁹ cū ceteris pru
pti⁹ arduos meditarek
ascens⁹ pceps ruit: vulstanus
ꝟo emin⁹ stans et intuēs q̄liter
ille q̄ mane deozsū voluerek in
doluit vehemenk: signūq; sctē
crucis opposuit. Et casus qui
erat ab altitudine ad min⁹ pe
duz q̄dragita: non solū coꝛp⁹
ruentis nō attriuit: sed nec eti
am animū frigēte sanguie vt
solet hebetauit. Surrexit ḡ in
columis sue reputās temerita
ti q̄ ceciditq; vulstani sāctitati
q̄uasit. Euāge. Nō q̄dā pe.
Letera oia de cōi cū hac ozone
Spiritū in nobis dñe tue
caritatis infunde: vt in-
tercedēte btō vulstano ꝓfesso-
re tuo atq; pōtifice: tuā merea
mur dulcedinē i etna felicita-
te gustare. Per do. Jnvnita-
te eiusdē spūsscti de⁹. Sctō
rū fabiani et sebastiani marty.
Advs. aī Scti q̄ fidē. pi. feri.
Lap. Justoꝛ aie. Erat nāq;
in ſmo. Hy⁹ Scōꝛ meritis. ℣.
Letamini. aī Elegit dñs virū
de plebe claritatē visionis et
ne dedit illi celebꝛem⁹ solēni
tatē sebastiani martyris gau-
diū sit in celo et i ſra pax hoi-
bus bone voluntatis: alla. ps.
Magnificat. Ozatio.
Deus q̄ beatos martyres
tuos fabianū et sebastianū vir
tutē cōstātie i passione roboꝛa
sti: ex eoꝛ nobis imitatione tri
bue, p amoꝛe tuo, pspera mūdi
despicere et nulla ei⁹ aduersa
fozmidare. Per. Mēoꝛia de
sctō vulstano. aī Juste ē. ℣ Ju
st⁹ ger. Oꝛ Spūs in no. Me
moꝛia ꝺ sancta maria Ad ma
tuti. Jnuit Xp̄m suppliciter
regē regū adoꝛem⁹ Qui dōat

scis ꝑmia digna suis. ℣s. Aeñ hy⁹ Sctoꝝ meri. In. i. nocte. añ Sebastian⁹ mediolanēsiū partiū ciuis quē ꝓfuderat deus. gra ab oibus amabat. ℣s. Beat⁹ vir. ℟. Erat enī sermone verax in iudicio iustus. ℣s. Quare fre. ℟ Xpo qtidie sedulū exhibebat officiū erat ei ver⁹ dei cultor. ℣s In dño cō. ✠

SEtamini in. Lec. ꝑma Ebastian⁹ vir xpianissim⁹ mediolanēsiū partiū ciuis diocletiano ⁊ maximiano ipatorib⁹ ira car⁹ erat: vt ꝓncipatū ei ꝑme cohorti traderēt et suo cū ꝓspectui iuberent spectare. Erat enī vir tori⁹ prudētie: i sermone verax: i iudicio iust⁹: in ꝓsilio ꝓuid⁹: i cōmisso fidelis: i inkuētu strēnu⁹: i bonitate cōspicu⁹: i vniuersa morū honestate ꝑclar⁹. ℟. Sebastian⁹ dei cultor studiose curabat sub abscōso clamide scōꝝ aios cōfortabat. Spem ꝓmittēs et gloriā ꝓseqū sempiternam ✠. Xpo qtidie sedulū exhibebat officiū ⁊ xpianoꝝ aios confortabat. Spem. Lectio scōa

HAnc milites acsi patrem venerabantur. hunc vniuersi q̄ ꝓerant palatio carissimo venerabant affectu Erat ei ver⁹ dei cultor: necesse erat vt quē de⁹ ꝓfuderat gra: ab oib⁹ amaret. Xpo igit qtidie sedulū exhibebat officiū sz agebat ⁊ten⁹ hoc sacrilegis regibus erat occultū. ℟. Sebastian⁹ vir xpianissim⁹ quē occultabat militari habit⁹. Et clamidis sue obūbrabat aspectus. ℣s. Quē ꝓfuderat de⁹ gra ab oib⁹ amabat. Et. Lec. iij.

NOn passionis troze pterrit⁹ nec patrimonij sui amore cōstrict⁹: sz ad hoc tm̄ sub clamide kreni ihū xpi militē tegebat abscōditū: vt xpianoꝝ aios qs inf tormēti deficere videbat ꝓfortaret: ⁊ deo redderet aias: qs diabol⁹ cōabat auferre. ℟. Erat nāq; i sermōe verax in iudicio iust⁹: i ꝓsilio ꝓuid⁹ in bonitate cōspicu⁹. In vniūsa mor honestate ꝑclar⁹. ℣s. In cōmisso q̄q fidelis i inkuētu strēnu⁹. In. Hk. In. ij. noc. añ. Ad hoc tātū sub clamide xpi militē tegebat abscōditu vt deo redderet aias qs diabol⁹ conabat auferre. ℣s Hic qs habi. ℟ Clarissimis qtidie viri marcellião ⁊ marco suadebat ppli blādimēta respuere ⁊ mōmētanea tormētoꝝ ḡna nō timere. ℣s Cōserua. ℟ Sebastian⁹ vir xpianissim⁹ quē occultabat militari habit⁹ ⁊ clamidis sue obūbrabat aspect⁹. ℣s Dñs ē ter. ✠ Exultēt in. L. ilꝫ

QEigs postq̄ mltas martirū mētes a troze passiōis eripuit: ⁊ ad cozonā ppetue glie incitauit: ipe q̄q qs ecē appu-

stinq; tunc ī tenebris latere nō potuit. Clarissimis viris marcelliano ⁊ marco duob⁹ gemis frib⁹ p xp̄i noīe ī vicul⁹ instituti q̄die solatiuz exhibebat. ℟. Xp̄o q̄die sedulū exhibebat officiū Et xp̄ianoz̄ aīos q̄s in tormētis videbat deficere confortabat. ℣. Erat nāq; i sermone veraxi iudicio iust⁹: in vniuersa moz honestate p̄clarus

Et xp̄ianoz̄ū. Lectio. v.

Tam ip̄is q̄ etiā seruis eoz̄ cū q̄bus tenti fuerāt salutaria fidei cōsilia ministrabat q̄b⁹ fugitiua scīi blādimēta respuerēt ⁊ momētanea tormēto rū gña nō timerēt. ℟. Voe vxoz nichostrati dixit bt̄ō sebastiano: beat⁹ es tu ⁊ bñdict⁹ sermo oris tui p̄ dñm ihesū xp̄m do. no. ℣ Bñdicti q̄ oīb⁹ q̄ locut⁹ ē credunt. p̄ dñm ihesū. Lectio. vi.

Tam igit̄ supradicti viri beatissimis p̄solatiōib⁹ acq̄escerēt: et ℣ba carnificū aio pseuerāti trāsirēt: capitalē iussi sūt subire sentētiā: ea scz rōne vt si eo dē momēto q̄ decollādi erāt sacrificijs p̄ficisceret: ⁊ p̄tib⁹ suis et p̄plugib⁹ ⁊ filijs ⁊ facultatib⁹ ditati redderent. ℟. Egregie dei martyr sebastiane p̄ceps ac p̄pagatoz̄ scissionū p̄ceptoz̄ū Ecce nomē tuū ī libro vite celestis ascriptū ē Et mēoriale tuuz nō dereliquet. In scla. ℣ Soci⁹ eni⁹ fact⁹ es supna ℣ tutū q̄ ⁊ in celis spūm tuū suscepe rūt. Et me. Hūa. In se. ℣ In. iij noc. a. Et vidit beat⁹ sebastian⁹ athletas dei imēso certaminis pōdere fatigari dixit o fortissimi milites xp̄i nolite p mixta blādimēta coronas depone re sempit̄nas. ℣ Exultate iusti. Sebastian⁹ dixit marcelliano ⁊ marco: nō vos seducant blādimēta mulier. ℣ Bñdicā aī. Nolite timere nō sep̄abūt a vobis si vadūt in celū parare vobis sydereas māsiōes. ℣ De⁹ venerūt. ℣ Justoz aie.

Erāt eni nō solū Lec. vij. vt diximus genere clarissimi viri sed ⁊ facultatib⁹ ditati. Quoz erat pater tranqlinus noīe: et mat marchia vocabat qui illos lamentādo seq̄bant cū vxoribus eoz ⁊ filijs: nimio eni ī suis nepotib⁹ ducebant affectu. ℟. Clarissis viri marcelliano ⁊ marco p singulos dies suadebat seculi blandimēta respuere. Et momentanea tormentorum genera nō timere. ℣ Et vidit beatus sebastian⁹ athletas dei immenso certaminis pōdere fatigari ī medio eorum se obijciens suadebat seculi blandimēta respuere. Et momētanea tormētoz̄.

Accedēs itaq; Lec. viij. mater ⁊ miseram se clamans ⁊ soluto capite cano sue senectutis ostētans: ī ꝓspectu

eoꝝ veſtē qua pectus tegebat
ſcidit. Et cūctis ſēctib⁹ oſtēde
bāt eis laxis pellibus q̄s ſuxe
rant māmas ⁊ blādimēta q̄ l-
fantie eoꝝ exhibuerāt: vlulā-
do lachrymis memorabat ℣.
Beat⁹ es ⁊ bene tibi erit egre
gie martyr ſebaſtiāe. Qz cuꝝ
ſanctis gaudebis ⁊ cū āgelis
exultabis inekuū. ℣. Beatus
es xp̄i martyr ſebaſtiāe ⁊ bene
dict⁹ ſermo oꝝ tui. Qz. l. ix.

ISta ⁊ his ſilia mee cogi-
tantem etiā, plequēte īfir-
mus pf ⁊ grauis iā ſenio māi-
bus adducit ſeruulozꝝ ⁊ cig-
neo capiti pulueꝛē terre aſpez
gens: hmōi dabat voces ad ce
lū. Ad mozteꝫ vltro ꝓficiſcenti
bus filijs valedicturꝰ aduenī:
vt vniuerſa q̄ a filiis ſepulture
mee exhibēda parauerā: ego
īfelix filios ſepulturꝰ expēdaz
O filij mei bacul⁹ ſenectutis ⁊
geminū meoꝝ viſcerū lumen
nati felicit⁊ ꝓſpe educati ex-
cellētiſſime meōzie ⁊ ingenij
ſingularis oīm liberaliū gnia
litteraꝝibuꝰ q̄ iſta repēte īſa-
nia vzā volūtate, pgeita mozꝛ
vos feciſſe eē amatozes ℟. Ele
git dñs virū de plebe ⁊ clarita
tē viſiōis eterne dedit illi cele
bze ſolēnitatē ſebaſtiāi marti
ris. Gaudiū ſit in celo ⁊ i ter
ra paꝝ hoib⁹ bone volūtatis ℣
Beat⁹ es ⁊ bñ tibi erit egregie
dei martyr ſebaſtiane. Gauꝺ.
Glia pa. Et in terra. ℣. Juſti
aūt impype. In laudibus aīa.

SEbaſtian⁹ dei cultoꝛ ſtu-
dioſe curabat ſub abſcō-
ſo clamidis ſcētoꝝaios cōforta
bat ſpem ꝓmittēs ⁊ gliam cō
ſequi ſempiternā. ℘s. Dñs re
gna. ān. Si ego ver⁹ xp̄i ſeru⁹
ſum ⁊ ſi vera ſūt omia q̄ ex oze
meo hec mulier audiuit ⁊ cre
didit aplat os ei⁹ qui aplat os
zacharie ꝓphete dñi. ℘s. Jubi
late. ā. Ad hanc vocē xp̄i mar
tyris ſebaſtiani illico aptū eſt
os vxozis nicho ſtrati. ℘s. De⁹
de⁹. ān. Zoe vxoꝛ nicho ſtrati
dixit btō ſebaſtiāo: beat⁹ es tu
⁊ bñdictus ſermo ozis tui. ℘s.
Bñdicite. ān. Sanct⁹ ſebaſtia
n⁹ dixit nicho ſtrato: ſaluatoꝛ
nr ꝓpctōꝝib⁹ exhibere digna
tus eſt ſuā preſentiā. ℘s. Lau
date: Cp̄. Juſtoꝝ ſūt aie. ℣. Rex
gliose mar. ℣. Mirabilis. ān.
Beatus es ⁊ bñ tibi erit egre-
gie martyr ſebaſtiāe qz cū ſan
ctis gaudebis ⁊ cū angel⁹ exul
tabis inēternū. ℘s. Bñ⁹. Cro
Deus qui btōs Meō. de ſcā
maria. Ad. i. ān. Sebaſtian⁹
℘s. Deus in no. Ad. ii. ān. Si
ego. ℘s. Legē pone. Cap. ℟.
⁊ ℣. de cōi pluriꝝ mar. ad ōs
ho. dicātur cū oꝛ ōe ꝑdctā Ad
vi. ān. Ad hanc vocē. ℘s. De-
fecit: Ad. ix. ān. Sanct⁹ ſeba
ſtian⁹. ℘s. Mirabilia. ℣ Sēt
agnetis virgi. ⁊ mar. ad vē ſu

per ꝓs ān. Dec eſt virgo. ꝓi. ſef. Lab. de cōi vni⁹ virg. amf ℟. Jnduit me. hy⁹ Virginis ꝑles. ℣. Diffuſa eſt. ān Btā agnes in medio flāmarū expā ſis manibus orabat: te deprecor venerāde colēde pf metuē de qz p ſanctū filiū tuū minas euaſi ſacrilegi tyrāni: t carnis ſpurcicias imaculato calle trā ſlui: t eccevenio ad te quem a maui quē q̄ſlui quē ſp optaui

Oꝑs Magnificat. Oro. Mꝑs ſempiterne de⁹ q infirma mūdi eligis vt fortia que q cōfūdas cōcede ꝓpicio⁹ vt q̄ btē agnetis martyris tue ſolēnia colim⁹: eius apud te prōcinia ſentiam⁹. ℣. per dñz Meō. demarty. fabiano t ſebaſtiāo In. Egregie xp̄i martyr ſebaſtiane p̄nceps ac ꝓpagator ſānctiſſimoꝝ p̄ceptoꝝ ecce nomē tuū in libro vite celeſtis aſcriptū ē t meōriale tuū nō dereliquet in ſcla. ℣. Mirabil de⁹. oro Deus q̄ btōs. Meō. de ſcā maria. Ad matu. iuit. Agnū ſponſū. ꝑa. Deū. hy⁹. Virgis ꝑles. Jn. i. noc. ān. Diſcede a me pabulū mortis: qz iā ab alio amatore p̄uēta ſū. ꝑs. Dñe do. nr. ān Anulo ſuo ſubarrauit me dñs me⁹ ieſus xp̄s t tā q̄ ſponſā decorauit me: corōa ꝑs Celi enarrāt. ān. Dexterā meā t collū meū cinxit lapidibus p̄cioſis. tradidit auribus meis ineſtimabiles margaritas ꝓs Dñi eſt te. ℣. Diffuſa. l. i.

Sanctus xp̄i ambroſi⁹ vir ſanctiſſime virgis celebramus hinc pſalmi reſonēt: inde concrepāt lectiones hinc pplox turbe letent: t inde ſubleuentur paupes xp̄i Deo q̄ gratulent in dño t ad edificationē virginū qualit̄ paſſa ſit btā agnes ad meōriaz reuocem⁹. ℟. Die feſtū ſacratiſſime virgis celebrem⁹ qualit̄ paſſa ſit beata agnes ad meōriaz reuocemus. Tertiodecimo etatis ſue āno mortē ꝓdidit t vitā inuenit q̄a ſolū vite dilexit auctorē. ℣. Jnfantia quidē cōputabat in annis: ſed erat ſenect⁹ mētis īmēſa. Tertiodecimo. Lect. ij.

Tempore illo erat quedā virgo rome nobilib⁹ orta natalib⁹ noīe agnes: q̄ certans cōtra ꝓncipes t ptātes tenebrarū: tertiodecio etatis ſue anno mortē ꝓdidit t vitaz īuenit. Qz ſolū vite dilexit auctorē. ℟. Dexterā meā t collū meū cinxit lapidibus p̄cioſis tradidit auribus meis ineſtimabiles margaritas. Et circūdedit me vernātib⁹ atz choruſcātib⁹ gēmis. ℣. Jndut me dñs ciclade auro texta: t immēſis monilib⁹ ornauit me. Et circū

Idedit me. Lectio. iij.

Jnfantia quidē cōputaba

tur in annis: sed erat senectꝰ mētis imēsa. Corpe quidē iuuencula: sz alio cana: pulcra facie: sed pulcrio: fide. Que dū a scolis reuertitur: a pfecto vzbis filio adamat. Cuiꝰ parentes cū eā requisiſſēt: cepert plura offerre t pluria ꝓmittere ℟. Jnduit me dñs vestimēto salutis t indumēto letitie circūdedit me Et tanq̄ sponsam decorauit me corōa. ℣. Tradidit auribꝰ meis inestiabiles margaritas: t circūdedit me ℣nātibꝰ atq̄ chorusc̄atibꝰ gēmis. Et. Glia. Et. Jn. ij. nocturn. ā. Christꝰ circundedit me ℣nātibus atq̄ chorusc̄atibꝰ gēmis ꝑciosis. ꝑs Eructauit. ān. Jnduit me dñs ciclade auro textā t imēsis monilibꝰ ornauit me. ꝑs De⁹ nr ref. ān Posuit signū in facie meā vt nullū ꝑter illū amatorē admittā. ꝑs. Fundamēta. ℣ Specie. l. iij

OEniq̄ detulit tuētis secū ꝑciosissima ornamenta t oim lapidū ꝑciosoz secuz defert gliam t q̄ seipz t q̄ amicos notos t affines cepit aurē virgis appellare domos possessiōes: familias atq̄ ōs diuitias mūdi repzomittere sicon sensū suū eiusq̄ cōiugiū nō negaret. ℟. Amo xp̄m i cuiꝰ thalamū introiui cuiꝰ matervirgo est: cuiꝰ pf femina nescit: cuiꝰ michi organa modulatis voci bus cātāt: quē cū amauero casta sū: cū tetigero mūda sum: cū accepo virgo sum. ℣ Mel t lac ex ore eiꝰ suscepi t sanguis eiꝰ ornauit genas meas. Que

Audiens hec btā agnes Le. v. tale iuuenem ferē dedisse risū. Discede a me fomes peccati nutrimentū facinoris: pabulū morti: discede a me q̄ tā ab alio amatore ꝓuēcta sum: qui michi satis melioza q̄ tu obtulit ornamēta t anulo fidei sue subarrauit me: lōge te nobiliozē t genere t dignitate ℟. Mel t lac ex eiꝰ ore suscepi Et sanguis eiꝰ ornauit genas meas. ℣. Cuius pulcritudinē sol t luna mirant ipi soli seruo fidem. Et sanguis. Lectio. vi.

Audiens hec insaniſſimꝰ iuuenis: amore capit ce co t int̄ angustias animi t cor pore anhelo cruciabat spū. Et inter hec lecto ꝓsternit: t ꝓalta suspiria amor medicis aperit ℟ Jpi sū despōsata cui angeli seruiūt: cuiꝰ pulcritudinē sol t luna mirantur. Jpsi soli fuo fidē Jpi me tota deuotiōe cōmitto. ℣ Dexterā meā t collū meū cinxit lapidibꝰ ꝑciosis tradidit auribꝰ meis inestiabiles margaritas. Jpi soli. Gla Jpi me In. iij. no. ā Mel t lac ex eius ore suscepi et sanguis eius ornauit genas meas. ꝑs. Cantate. i. ā. Cuius pulcritu

dinē sol ⁊ luna mirant ipi soli seruo fidē. ℣. Dñs reg. ex. ān Ipsi soli seruo fidē: ipi me tota deuotiōe cōmitto. ℣. Lāta te. ij. ℣. Adiuuabit eā. Le. vti

QUāq interrogasset quis eēt sponsus de cui⁹ se agnes ptāte gliabat extitit qdā ex parasitis: q diceret hāc xpiānā esse ab infantia: ⁊ magicis artib⁹ ita occupatam vt dicat sponsū suū xp̄m eē. ℟. Jā corpus ei⁹ corpori meo sociatū ē: ⁊ sanguis eius ornauit genas meas. Cui⁹ mater virgo ē: cui⁹ pr̄ femina nescit. ℣ Ipsi suz desponsata cui angeli seruiūt cui⁹ pulcritudinē sol ⁊ lūa miran t̄. Cuius Lectio octaua

ADiens aūt hec p̄fectus let⁹ efficit: ⁊ missa apparitione cū grandi strepitu suis cam tribunalib⁹ p̄cepit assisti Et primū quidē blādis eā sermonibus secreti⁹ ꝓuocat: dei de terrorib⁹ pulsat. ℟. Ōps adorāde colēde tremēde bñdico te. Qz p filiū tuū vnigenitū euasi minas hoim ipiorum ⁊ spurcicias diaboli impolluto calle transiui. ℣ Te confiteor labijs te toto corde te totis viscerib⁹ concupisco. Quia p filium. Lectio nona.

SEd christi virgo nec blādimento seducit: nec terrore concutitur: sed eodē vultu eodemq animo gseuerās ⁊ terrentē similiter vt blanditē alo ueridebat Jnsan⁹ iudex simpron⁹ iussit sanctā virginē spoliari nudā ad lupanar duci sub voce p̄conia dicēs. Agnetē ℣ ginē sacrilegā dijs blasphemiā inferētē: scortum lupanarib⁹ tradite. ℟. Stat a dextris ei⁹ agn⁹ niue cādidior Christ⁹ sibi sponsā ⁊ martyrē cōsecrauit. ℣. Parētes ℣ o ei⁹ cū oi gaudio abstulerūt corp⁹ ei⁹ ⁊ posuerūt illud i monumēto. Christus. Gloria. Christ⁹. ℣. Ora p nobis beata agnes. In laudibus ān. Ingressa agnes turpitudinis locum āgelū dñi p̄paratū inuenit. ℣. Dñs regnauit. ān. Mecū enī habeo custodez corpis mei angelum dñi ℣ Jubilate. ā. Jpsi sum desponsata cui angeli seruiūt: cuius pulcritudinem sol ⁊ luna mirantur ℣ Deus de⁹. ān Benedico te p̄ater domini mei ieſu xp̄i: qz p filiū tuum ignis extinctus est a latere meo. ℣. Benedicite. ā. Cō gaudete mecū ⁊ congratulamini: qz cū his oibus lucidas sedes accepi. ℣ Lau date dominū de celis. Capitulum de cōmuni vnius virginis. hym⁹ Jesū corona virginum. ℣ sus Adducētur regi virgines post eam. ān. Stans beata agnes in medio flāme expansis manib⁹ orabat ad dominū. oīpo-

tens adorãde colẽde tremẽde
bñdico te ⁊ gliſicabo nomẽ tu
um inꝯternũ. ꝑs Bñ⁹. oꝛó Oi
potẽs. ſ. Meõria de ſctã maf.
Ad. i. ãn Ingreſſa agnes. ꝑs
De⁹ in noie. Ad. iij. ã Mecũ
eni. ꝑs Legẽ pone. Lꝑ. R. ⁊ꝯ
de cõi vni⁹ virg. ⁊ mar. ad oẽs
horas dicank. Ad. vi. ã. Ipſi
ſum. ꝑs. Defecit. Ad. ix. ãn.
Cõgaudete. ꝑs Mirabil.

¶ Scti vincẽti martyris ad
vs ſuper ꝑos ã. Beat⁹ vir. cꝑ.
Iſte ſanct⁹. R. Leuita vincen
ti⁹. hy⁹. Martyr dei. ℣. Bliat
honoze. ãn. Sacrã huius diei
ſolẽnitatẽ huili celebrem⁹ de
uotõe qua ſuict⁹ xꝑi martyr vi
centi⁹ tyrãno deuicto inſignẽ
victozie palmã celo gaudens
intulit. ꝑs Mag. Oratio.

Adeſto dñe ſupplicatiõi-
bus nꝛis vt q exiniqtate
nꝛa reos nos eẽ cognoſcimus
bti vincẽti martyris tui inter
ceſſiõe liberemur. Per. Meõ
ria de ſctã agnete. ãn Ecce qs
concupiui iam video qs ſpaui
iam teneo: illi ſũ iũcta in celo:
quẽ i terris poſita tota deuo-
tiõe dilexi. ℣ Adducẽtur. oꝛ
Oꝑs. ſ. d. Meõ. de ſctã maria
Ad matu. inuitat Vincentez
mũdũ adozem⁹ dñm In q̃ pꝛeſ
ſuras mũdi martyr vicit vin-
cẽti⁹. ꝑs. Ueñ. hy⁹. Martyr.
In. i. noc. ãn Sanct⁹ vincẽti⁹
a pueritia ſtudijs litterarum
traditus ſupna ſibi ꝓuidente
clemẽtia gemĩa ſcientia effica-
ciſſime claruit. ꝑs Beat⁹ vir.
In Sanctitate quoq; inſignis
diacõij arce ſuſcepta: vices põ
tificis diligẽter exeq̃batur. ꝑs
Quare fremue. ãn. Valerius
igit epꝰ ⁊ leuita vicẽti⁹ ſpe fru
endi victozia diuit⁹ ſubnixi in
cõfeſſiõe deitati alacriꝰ cucur-
rerũt. ꝑs Dñe qd mul. ℣ Bla

Sanctus vincẽ- l. i ⁊ ho.
tius a pueritia ſtudijs lit
terarũ tradit⁹ ſuperna ꝓuidẽ
te clemẽtia q̃ ſibi eũ pꝛeuide-
bat vas electõis futurũ gemi-
na ſcia ſub btõ valerio ceſarau
guſte ciuitati ãtiſtite efficaciſ-
ſime claruit. A quo etiã ſcita
te inſignis diaconii arcẽ ſuſce
pit. R. Sacrã pñtis diei ſolẽ
nitatẽ huili celebrem⁹ deuoti
one qua iuict⁹ xꝑi martyr vin
cẽti⁹ tyrãno deuicto Inſignẽ
victozie palmã celo gaudens
itulit. ℣ Peracto paſſiõis ſue
venerãdo triũpho angelozuꝫ
cetib⁹ comitat⁹. Inſi. Lec. ij.

Cum igit apud ceſaraugu
ſtanã ciuitatẽ vt multoꝝ
ſinceritas ⁊ ſignate veritatis
verba teſtank: datiano cuidã
pꝛeſidi gentiliq; ſacrilego ex
ꝺñis ⁊ ꝓncipibus ſuis romãis
ſeuiendi in xꝑianos exoꝛtata
officioſitas cecidiſſet: ⁊ ob la-
tranti ꝓphane crudelitati fa-
melico eũ ſue rabies aſpiraſſꝫ

chos clericos ac ꝓsbyteros et oia scta corpa tentamenꝰ diabolꝰ magis do, pbãda rapere vbiq; canina rabie ad tormẽta ptrahere iperauit. ℟. Sanctus vincentiꝰ xpi martyr, pui dẽte supna clemẽtia q sibi euz puidebat vas electõis futurũ gemia scia efficacissime claruit. ℣. Sanctitate q; ĩsignis diacon̄ arce suscepta vices põtificis diligenꝫ exeq̃bat. Scia

PRotinꝰ puolãs eps: ℟. iij. gliosissimꝰ valeriꝰ ꝙ vincentiꝰ btissimꝰ martyr ꝙnicit ĩ sue laudis titulũ cucurrert feliciores se in ipa futuros eẽ cõfessiõe credẽtes: si coronã martyrij stati ꝓcones virtutũ meritis ꝓ sua deuotõe raptissent. ℟. Leuita vicẽtiꝰ dixit beato valerio: si iubes pater sctẽ rñsis iudicẽ aggrediar: iã tibi fili carissime diuini verbi curaz cõmiserã. Hũc q; ꝓ fide q̃ astamus rñsa cõmitto. ℣. Tibi enĩ gemia scia pollẽti ac supni amoris igne feruẽti celesti olim doctrine ministerij delegaui. Hũc Glia. Hũc. In. ij. noc. ãn

Tãto nãq; feliciores se eẽ credebant q̃to ampliora tyranni supplicia pia longanimitate certassent euicere. ℣. Cũ iuo. ãn. Leuita vincẽtiꝰ dixit beato valerio: si iubes pr̃ scẽ rñsis iudicẽ aggrediar. ℣. Verba ãn. Jam tibi fili carissime diuini verbi curã cõmiserã: nũc quoq; ꝓ fide qua astamus respõsa cõmitto ꝓs. Dñe do. nr. ℣. Posuisti dñe. Lectio quarta.

SEd ille artifex seuꝰ vt vexatõe itineris: magis illos frangeret ⁊ facilius afficeret iniuria q̃s videbat supari nõ posse de pena: ad ciuitatez valentiam sanctos dei ptrahi mox ꝓcepit. ℟. Ecce iã in sublime agor ⁊ oẽs ꝓncipes tuos seculo altior tyrãne despicio: nolo vt gliaz meã minuas nec dãna inferas laudi. Paratus sũ enĩ ad oia tormẽta ꝓ salua tortis noĩe sustinẽda. ℣. Insurge ĝ ⁊ toto malignitatis ipũ debacchare: videbis me dei ℣tute plus posse dum torqueor ℣ possis ipẽ q̃ torq̃s. Pda. Le. v

UT cũ sũma pena carcer̄: famis inopia stridore cathenaꝝ manibꝰ ceruicibꝰ ⁊ collo ferri põdera sustinere ñ possent: ꝙ oẽs artus iã tũc mortis supplicia paterenꝫ q̃ illi grauiora cumulatꝰ ꝓ suo laude portarẽt ℟. Assũptꝰ ex eculeo leuita vicẽtiꝰ atq; ad patibulũ raptꝰ tortores suos pene ꝓuiciens Moras carnificũ arguendo ad penã alacrit̃ ꝓpabat. ℣. Intrepidꝰ itaq; dei athleta cãdẽtis ferri machinã vltro conscendebat. Moras. Lec. vi.

QUi tam defeciss̃e eos credebat in supplicijs iugi

iniuria fatigatos timens ne ipsoꝝ p̃euentus occasu seuicie sue dãna pateretur ꝓduci iussit e carcere. Et cum putaret eos tãdiu a cõi publice cõuersationis luce seciusos. nec corpore nec spũ iam ꝑualere: mozi tñ eos ante tozmẽta volebat: quibus ꝓponebat etiam: nec mozt⁹ tẽperare. ℟. Xp̃i miles gliosus leuita vincentius vt tribunal sponte rogum cõscendit intrepid⁹. Cuius salis crepitantis ꝙ corp⁹ minutie Sparsim ibant atq; prune vernabãtur sanguie. ℣. Inter hẽc manet imot⁹ ille dei famulus orans xp̃m in sublime erectis lumib⁹ Cuius. Glia. Sp̃sim. In. iij. noc. ãn. Beat⁹ vincentius cuius iã mẽs cõscia erat cozõe. dixit datiano: hactenus a te hitus sermo de negãda fide pozauit. ꝑs. In dño cõfido. ãn. Nepharium tñ apud xp̃ianoꝝ prudẽtiã esse cognosce dcitatis cultũ abnegando blasphemare. ꝑs Dñe q̃s habitabit. ãn. Profitemur eni xp̃iane religiois nos eẽ cultores acvni⁹ veri dei pmanentis in secula famulos ꝙ testes. ꝑs. Dñe i virtute. ℣. Just⁹ vt pal. Lec. vij.

SEd pauefact⁹ datianus a cõspectu eoꝝ qui integri corpe ꝙ virib⁹ essent. Quid inquit istos indulgẽtiozi pastu et potu largioꝝ ꝓcurastis? Et mirabat furoze fretus robustiozes esse quos deus parauerat sua potẽtia. ℟. Beat⁹ dei athleta victozius hozrẽdo clausus ergastulo carceri: psalmũ deo ꝙ hymnũ angeloꝝ frequẽtia roborar⁹ let⁹ dicebat Quoꝝ rũ vallat⁹ caterua venerando fouebat obsequio et mulcebatur alloquio. ℣. Dank̃ ḡ laudes deo altissimo ꝙ resonante organo angelice vocis modulata suauitas ꝓcul diffundit.

IQuoꝝ. Lectio. vij.

Hitur gliosus leuita xp̃i vincẽti⁹ cũ ip̃m valeriñ magistꝝ suũ in supplicijs posit⁹ videret ita eũ alloquit Quid agis episcope dei: q̃d cõtra carnem leuiter musitas. Exclama in magna virtute chzistícola vt q̃ per te exoptant cozroborari te discant imitari. ℟. Agnosce o vincẽti inuictissime ꝓ cuius nomie fideliter decertasti. Ipse tibi cozonã pzeparatam suat in celis q̃ te fecit victozẽ i penis. ℣. Esto igitur iã secur⁹ de p̃mio: qz moz deposito one re carnis nostro cris addẽdus collegio. Ip̃e. Lectio nona.

DAtianus pzeses dixit. Amouere eum istũ vincentiũ ꝛo graviozẽ rebellẽ q̃ i publicã cõtumeliã venit graviorib⁹ applicare tozmẽtis. Applicate inquit eũ ad eculeum mẽbzis extẽdite ꝙ toto corpo-

reuellipate. Hanc penā ante ipa tormēta sustineat. Tunc datian⁹. Quid dicis inq̄t vincenti vbi istud corp⁹ tuū miserabile cōspicis? At ille subriuens ait. Hoc est inquit quod semp optaui. Nemo michi amabilior nec familiarior fuit, tu solus maxime ad mea vota cōcordas. ℟. Pręciosus martyr vincenti⁹ iussu tyranni ad lectū ꝺ fertur nouis denuo supplicijs subdend⁹. Mox ergo christi testi inuict⁹i stratu mollicie reposit⁹ pciosā i morte resolut⁹ reddidit celo spiritū. ℣. Datiano frustra cogitante de supplicio benign⁹ de⁹ pie disponit de przmio. Mox. Kr Mox. ℣. Ora p nobis ℣n laudibus ān. Assumptus ex eculeo leuita vincenti⁹ atq; ad patibulū raptus mozas carnificū arguendo ad penā alacrit̄ perabat ℣s. Dñs reg. ān. Intrepidus itaq; candentis ferri machinā vitro conscēdens ac manens immot⁹ erectis in celū luminibus dñz precabat ℣s. Jubil. ān Hinc horrendo careceris clausus ergastulo dei athleta ā geloz venerādo fruebat obsequio ℣s. De⁹ de⁹ ān. Ag̃sce o vincēti inuictissime: qz p cui⁹ nose fidelit decertasti ipe tibi corona ꝑpatā fuat i celestib⁹. ℣s. Bñd ān. Dant g̃ laudes deo altissimo ℣ resonāte orgna angelice vocis modulata suauitas, peul diffundit. ℣s. Laud. Lp̄. de cōi vni⁹ mar. y⁹

Christi miles gliosus leuita vincētius vt tribunal sponte rogū cōscendit itrepidus cui⁹ salis crepitātis p corpus minutie⁹ parsim ibant atq; prunevernabat sanguie inter hec manet imotus ille vt famulus oraās xp̄m in sublime erectis luminibus glia ℣ honor deo. ℣. Justus ger. ān. Egregi⁹ martyr dei vincenti⁹ diris tormētoz supplicijs p christo alacriter superatis ac felicis pugne agone cōstanter exple to tandē pciosam resolutus i morte celo triūphās spū̄ reddidit. ℣s Bened. oro. Adesto dñe. Memoria de sctā maria. Ad. i. añ. Assumpt⁹. ℣s. De⁹ in no. Ad. iij. ā Intrepid⁹. ℣s Legē pone. Lp̄. ℟. ℣. de cōi vnius mar. ad oēs horas dicūtur. cū oratione predicta Ad. vi ān. Hinc horrēdo ℣s Defecit Ad. ix. ā. Dant g̃. ℣s Mirabilia. Ad. ij. vs ā. Assūpt⁹. ℣t fec. Lp̄. de cōi. vni⁹ mr̄. y⁹ Xp̄i miles. ℣. Just⁹ ger. ā. Beatus vincēti⁹ applicat⁹ tormēti alacri vultu dei presentia roborat⁹ dixit. hoc est qd̄ semp optani ℣ votis omib⁹ exqsiui. ℣s Mag. oro. Adesto dñe supplicatio. Memoria de sctā maria.

¶ In cõuersione sancti pauli ad vs. sup pos. ah. Lux de celo circũfulsit saulũ et cadẽs in terrã audiuit vocẽ dicẽtẽ sibi: saule saule quid me psequeris qui dixit ds nãs es dñe. ego sum iesus nazarenꝰ quẽ tu psequris durũ ẽ tibi cõtra stimulũ calcitrare ℣. Seria. Capm. Saulus adhuc spirãs minarum ⁊ cedis i discipulos dominu: cũ iter faceret cõtigit vt appropiquaret damasco. ⁊ subito circũfulsit eũ lux de celo. ℣. Serẽ paule. ℟. Ut digni. Doctor egregie Hymnꝰ paule mores istrue ⁊ mẽte polũ nos transferre satage donec pfectũ largiat plenius euacuato qđ ex pte gerimus. Annue xpe. ℟. In oẽm terrã. ah. Elegit dñs virũ de plebe ⁊ claritatẽ visiõis eterne dedit illi: celebrem⁹ cõuersionẽ sancti pauli apli nr̃os Magt. Oro. Deus qui vniuersũ mũdũ beati pauli apli tui p̃dicatione docuisti: da nobis q̃s: vt qui eiꝰ hodie cõuersionẽ colimꝰ per eiꝰ ad te exempla gradiamur. Per dñm. Memoria de sancto p̃iecto marty. ah Dicẽ [illegible] ℟. Eliat ho. or. Martyris tui p̃iecti domine q̃s inuentio gloriosa cõmẽdet vt qđ nr̃is meritis nõ valemꝰ: eiꝰ pcibꝰ cõsequamur Per. Memo. de sancta maria Si hoc fer. 4 aliq̃ dñica ah. ixx. cõtigerit totũ seruitium fiat de fer. et fiat memo. in p̃mis de scõ p lecto marty. et deide de dñica et postea de scã maria. Ad matu. inuita. Laudemꝰ iesũ xp̃m. In p̃sẽ festi pauli apli ℣. Dei Dy. Doctor egregie Annue xpe. In p̃mo nocturn. ah Saulꝰ adhuc spirãs minax et cedis in discipulos dñi abiit ad p̃cipẽ sacerdotũ et petiit illũ vt vbicũq; inueniret huiꝰ vie viros victos ꝑduceret hyrl'm̃ Celi enarrat. Finito postquam incipiat ℟. Paternarũ. Cantor ext pcãtek a choro añq; inchoet ãn p̃ psal. qđ p totũ annũ obseruet i ℣ sibꝰ ãti. eãtã. ad matu. vel ad vs. ℟. Paternarũ traditionũ ãpliꝰ emulator existẽs. ã. Ibat igitur saulꝰ furia iuctꝰ virũq; toto pectore virꝰ efflabat ⁊ sctõr̃ sanguinẽ sine intermissione sitiebat. ℣. Benedicã. ℟. Per totã iudeam insania ferebat vt xp̃i mẽbra laniaret interrisã Et subito circũfulsit eũ lux de celo ⁊ cecidit in trã nichilq; videbat. ℣ Eructauit. ℟. Audiuit aũt vocẽ dicentẽ sibi. saule saule qđ me psequeris. ℟. In oẽm trã. Lec. i. Saulus adhuc spirãs minax et cedis in discipulos dñi. Presens lectio actuũ apostolorꝰ p̃nũciat frẽs carissimi quõ apls paulꝰ cuiꝰ singularẽ

hodie festiuitatē colim⁹ seuis-
sim⁹ psecutor xpi ecclesiarum
pdicator⁹ t doctor fact⁹ ē xpia
norū. ℟. Saul⁹ adhuc spirās
minaꝝ t cedis i discipulos do
mini Abijt ad pncipē sacerdo
tū et petijt illū vtvbicūqꝫ inue
niret hui⁹ vie viros vinctos p
duceret hirlm. ℣. Jbat igitur
saulus furia iuect⁹ dirūqꝫ toto
pectore vir⁹ efflabat. Abijt ad

QUi eni paul⁹ Lectio. ij.
post cōuersionē dict⁹ est:
ātea cū i ipietate psisteret sau
lus vocabat. Q̄ eni cōmuta-
uit opa: commutauit t nomē.
Erat de tribu bēiamī: eratqꝫ
lup⁹. ℟. A xpo de celo vocat⁹
etī terrā pstrat⁹ ex psecutore
effect⁹ est vas electionis t pl⁹
oibus laborās multo lati⁹ ink
ōs ℣bi gfam seminauit: Atqꝫ
doctrinā euāgelicā: sua pdica
tiōe cōpleuit. ℣. Ink aplos vo

Christ⁹ eni occidit Lec. ij.
in eo seuitiā: t reuiuisce-
re fecit ieo māsuetudinē verā
Jmpleta ē in eo ꝓpheta bti
pfiarche iacob q̄ cū bñdiceret
filiū suū bēiamī ait Bēiamī lu
p⁹ rapax mane comedet pdaz
et vespere diuidet spolia. ℟.
Jbat igit saulus furia iuect⁹
dirūqꝫ toto pectore vir⁹ efflа-
bat. Et scōꝫ sanguinē sine ink
missione sitiebāt. ℣ Per totā
iudeā īsania ferebak vt christi
mēbra laniaret i terrā. Et san.

QUi eni paul⁹ Lectio. iij.
post cōuersionē dict⁹ est:
ātea cū i ipietate psisteret sau
lus vocabak. Q̄ eni cōmuta-
uit opa: commutauit t nomē.
Erat de tribu bēiamī: eratqꝫ
lup⁹. ℟. A xpo de celo vocat⁹
etī terrā pstrat⁹ ex psecutore
effect⁹ est vas electionis t pl⁹
oibus laborās multo lati⁹ ink
ōs ℣bi gfam seminauit: Atqꝫ
doctrinā euāgelicā: sua pdica
tiōe cōpleuit. ℣. Ink aplos vo
catione nouissim⁹ pdicatione
pm⁹ nomē xpi multaꝝ manife
stauit gētiū pplis. Atqꝫ. Hlia
Sua pdicatione. Jn. ij. nock.
añ. Saule saule q̄d me pseq̄ri
quis nā es dñe: ego sū ies⁹ na-
zaren⁹ quē tu pseq̄ris: durum
est tibi cōtra stimulū calcitra-
re. ℣s. Oēs gētes. ℟ Circūsul
sit eū lux de celo et audiuit vo
cē dicētē sibi. añ. Saulus aūt
tremēs ac stupēs dixit ad iesū
dñe q̄d me vis facere: ait autez
dñs ad eū: surge t īgredere ci
uitatē t dicet tibi q̄d te opor-
teat facē. ℣s. Exaudi de⁹ depē.
℣. Viri aūt illi q̄ comitabant
eū eo stabāt stupefacti. añ. A
xpo de celo vocatus t in trā ꝓ-
strat⁹ ex psecutore effect⁹ ē vas
electionis. ℣s. Exaudi de⁹ ora.
℣. ꝓstrat⁹ ē seuissim⁹ pse-
cutor: sed erect⁹ est fidelissim⁹
pdicator. ℣. Constitues eos.

QUane: id est pm⁹ L. iij.
psecutor xpiāor: vespe:
id ē postea p xpi gfaz cōmuta
tus. Diuisit spolia: id ē gēti-
bus mirifice euāgelica sacra-
mēta cōmunicauit. Audiam⁹
eni eū: mane comedētē pdam
℟. Vade anania t q̄re sauluz
q̄ vas electionis ē michi. Ut
portet nomē meū coram gēti-
b⁹ et regib⁹ t filijs isrl. ℣. Ego ei
ostēdā illi quāta oportet eū p

SUlus adhuc spirās mi

narum et cedis in discipulos dñi: petijt t accepit epistolas in damascū a principib⁹ sacerdotū: vbi iā magna pars fideliū erat: vt quoscūq; inueniret hui⁹ vie viros ac mulieres in xp̄m credētes victos ꝓduceret in hyrlm ad martyriū. ℟. Ingressus paul⁹ in synagogas. Predicabat iesū iudeis affirmās q; hic est xp̄s. ℣. Stupebāt aūt ōs q; eū audiebāt ꝓdicabat. Lectio sexta.

ET dū iter faceret: cōtigit vt appropinq̄ret damasco Et subito circūfulsit eū lux de celo: et cadēs sup terrā: audiuit vocē dicētē sibi. Saule saule q̄d me ꝑseqūris? Et ille. Quis es domine? Et dñs ad eū. Ego sum iesus nazarenꝰ: quē tu ꝑseqūris in fidelib⁹. ℟. Magn⁹ sanct⁹ paulus vas electionis vere dignus est glorificand⁹ Qui t meruit thronū duodecimū possidere. ℣ A xp̄o de celo vocat⁹ et in terrā ꝓstrat⁹ ex ꝑsecutore effectus ē vas electionis. Qui t Hlia pa. Qui. Jn. tij. noc. añ. Viri aut ē q; comitabant cū eo stabāt stupefacti audiētes qui dē vocē: sz neminē vidētes. ℣ Cōfitebimur. ℣. Saul⁹ aūt cadēs i terrā apertisq; oculis nichil videbat. añ Ad man⁹ āt illū trahētes introduxerūt damascū et erat ibi tribus diebꝰ nō vidēs: et nō māducauit neq; bibit. ℣s. Dñs reg̃. ex. ℣ſ. Surrexit aūt saul⁹ de terra apertisq; oculis nichil videbat. añ Vade ananiā t quere saulū ecce enī orat q; vas electionis ē mihi: vt portet nomē meū coram gentib⁹ t regib⁹ et filijs israel ℣s. Dñs. reg. tra. ℣. Dixit aūt dñs in visu ananie. ℣. Mimis honorati sūt. Scōm matheū.

IN illo tēpore. Dixit simō petr⁹ adiesū. Ecce nos reliquim⁹ oīa et secuti sumus te Quid ergo erit nobis? t ret. Omel. ex cōmētario beati hieronymi ꝓsbyteri

GRādis fiducia petr⁹ piscator erat: diues nō fuerat: cibos manu t arte q̄rebat et tū loqtur cōfidenter Ecce nos reliqm⁹ oīa Oia enī reliq̄t qui volūtatē hūdi deseruit: sed q; nō sufficit tm̄ reliquere: iungit q̄ ꝓfectū ē t secuti sum⁹ te. ℟. Tu es vas electōis scte paule aple ꝑdicator vitatis in vniūso mūdo. Per quē ōs gētes cognouerūt gr̄az dei. ℣ Jncede ꝓnobis ad dñz qui te elegit. Per.

HEcim⁹ q̄ tulisti L. vij q̄d ꝑ dabis nob p̄mū? Jesꝰ āt dixit illis Amē dico vobis q; vos q̄ secuti estis me: i regnatōe cū sederit filius hois in sede maiestatis sue: sedebitis t vos sup sedes duodecim iudicātes duodecim trib⁹ isrl. ℟. Scte paule aple ꝑdicator vitatis t doctor

gētiū Jnkcede ꝓ nob ad dñz q te elegit ℟. Ar dignī efficia mur gra dei. Jnk. Lectio. ix.

NOn dixit: q relictis ola hoc cnl t socrates fecit philosoph⁹ t multi alij diuitias ꝓtēpsert Sz q secuti est me qđ ꝓprie apl⁹ ē atq credēti uz Jn regnatōe cū sederit filius hois i sede maiestatis sue. Qñ ex mortui scorruptōe resurgēt icorrupti: sedebit t vos i solijs iudicātiū ꝓdēnātes duodecim trib⁹ isrl. qz vobis credētibus illi credere noluerūt Et ois q reliq̄rit domū vl frēs vl sorores aut pfem aut matrē aut vxorē aut filios aut agros ꝓpt nomen meū cētuplū accipiet t vitā eternā possidebit. ℣. Celebrem⁹ quersionē scī pauli apli. Qz hodie exprsecutore effect⁹ ē vas electionis. ℟. Gaudēt angeli et exultāt archāgeli t collaudāt i celis filiū dei. Qz. Glia. Quia. ℣. Dedisti hereditatez ℟. Timētibus nomen tuū dñe Jn laudi. ā. Saul⁹ qui et paulus magn⁹ ꝑdicator a deo confortat⁹ cōualescebat t cōfūdebat iudeos. ꝑs. Dñs regn. Xl⁹. Oñdēs qz hic ē xp̄s filius dei vi ui. ā. Saule frat dñs misit me iesus q apparuit tibi in via q̄ venie bas vt videas t ipleari spūsctō ps Jubil. ℣. Et abijt ananias et introiuit i domū t ponēs ei manū dixit. ā. Sub manu ꝓti nuo anania ceciderūt squame ab oculis ei⁹ t surgēs baptiza t⁹ ē: t accipiēs cibū cōfortat⁹ ē ps. De⁹ de⁹ ℣. Fuit āt cū discipulis q erāt damasci ꝓ dies aliq̄t añ. Prostrat⁹ est seruissim⁹ persecutor sz erect⁹ ē fidelissimus ꝑdicator q̄s dñe xp̄is edocet de te meriti ducat ad tēps Bened. ℟. Jnt apl⁹ vocatione nouissim⁹ ꝑdicatione ꝑm⁹. ā. Jngress⁹ paul⁹ i synagogas ꝑdicabat iudeis ieiū ant mas: qz hic ē xp̄s. ps. Laud. ℣ Stupebāt āt ōs q eū audiebāt. Cp Saul⁹ adhuc. Dy⁹. Exitet cc. ℣. Annūciaue. ān Celebrem⁹ quersiōez sci pauli apli: qz ipo die exprsecutore effectus ē vas electiōis: ideo gaudēt āgeli at q̄ letāt archāgeli t collaudāt in celis filiū dei. ps. Bñdict⁹. Oro. De⁹ q vnitissū. Deor. de scō pīecto mar. ā. Misi granū ℣. Just⁹ ger. Oro. Martyris. Deo. de sctā maria. Ad. i. ā. Saul⁹ q. ps. De⁹ i no. Et dicātur añ. sup horas absq̄ ℣ sit⁹. añ. Celure. ps. Quicūq. Ad iij. ā. Saule frat ꝑ. Legē Cp. Saul⁹ ad. ℟. t ℣. de cōi apo. ad ōs ho. dñr cū ox. h⁹ ē. Ad vi. ā. Sub ma. ꝑ Dese. cp

UAde anania t āre saulū q̄m vas electōis mihi ē iste vt portet nomen meū coram gētib⁹ t regib⁹ et filijs israel. Ad. ix. ā. Jngress⁹. ps. Mirabilia. Cp.

Et tabijt anāias ⁊ itroiuit i domū ⁊ iponēs ei manū dixit: saule frater dñs mīsit me iesus q̄ apparuit tibi i via q̄ venie bas vt videas ⁊ implearis spūsc̄o. Ad vs. añ. Saul⁹ qui. ps. Dixit do⁹ ⁊ celi p̄t. de apl̄is Lañ. Saul⁹ adhuc. Hy⁹. Exultet celū. ℣. Emūctauerūt. añ. Cū aūt cōplacuit ei q̄ me se greganit ex vtero mr̄is mee et vocauit p gratiā suā vt reuela ret i me filiū suū vt p̄dicarē illū in gēt⁹ cōtinuo nō acq̄eui carni ⁊ sanguini: sz abij ad an tecessores meos aplos. psal⁹. Magt. Oro. De⁹ q̄ vniuersū.

¶ Scti iuliani cōf ⁊ cōfes. iij. lec. fiant. Lañ. Ecce sac. Oro.

DEus q̄ ecclesie tue beatissimū iulianū mirabilē tribuisti doctorē cōcede ꝓpitius vt hunc ap̄s te piū mereamur habere intercessorē. Per dñm. Ad matut. inuitat. duplex. l. i.

Eat⁹ iulian⁹ romana generositate clarissim⁹: lingua facund⁹: iusticia īsignis: merito fidei celebris. Primus apl̄s senomānice vrbis ē a do

Hdestinatus. Lectio scđa. Je igit vir dei cū ad vrbē hāc accessisset itrepid⁹: ⁊ nouitas sc̄e p̄dicationis multis incredulis ⁊ terek in scādalū: nō nullis habebat i derisū: sz miraculor potētia reddebat attonitos: q̄s ad audiendā ⁊ ita tis via ꝑtern⁹ ⁊ inat⁹ error ef fecerat fastidiosos. Lectio. iij.

Erman⁹ ⁊ho reuerēdi pō tificis tātas op̄abat x̄p̄s ⁊tutes: vt ⁊bo demones effugaret leprosos mūdaret: cunctisq̄ languēt⁹ opem crucis medicamine largiret. Cetera oīa de xōi vni⁹ cōfes. ⁊ pōti. Si hoc fes. in die dñica cōtige. nichil inde fiat nisi tm̄ mēo. siue ante. lxx. eue. siue nō. Si q̄is alia feria infra. lxx. hoc festū euenerit: fiāt matu. cū no. ⁊ inuita. simplici. ⁊ hoc ī oīb⁹ fes. triū lectī. que infra. lxx. extra sabbatū euenerit obseruetur.

¶ Sancte agnetis scđo. Ad vs. ū. et p̄t. fer. Cō. vni⁹ ⁊gis et marty. Hy⁹. Virginis ples totus hy⁹. dicat. ℣. Diffusa c̄. añ. Beata agnes p̄t. Ma.

DEus qui nos annua bt̄e agnetis ⁊ginis ⁊ martyris tue solēnitate letificas: da vt quā veneramur officio: etiā pie cōuersationis seq̄mur exēplo. Per do. Mem o. de sancta maria et de oīb⁹ sanctis. Si hoc fes. in sabba. cōtigerit nichil fiat de fes. nisi tm̄ mēo. Si ⁊ho ī aliq̄ do. āte. lxx. euenerit tūc fiāt medie lec. de virgie Si aūt dñica. lxx. vel. lx. vel. l hac die euenerit: tūc fiat tm̄ de ⁊g. ne mēo. ⁊ hoc solēniter tā ad p̄mas vs. ad matuti. et ad missam. Jdē mod⁹ seruetur in

obꝰ fes. iij. lec. ab hac die vsq; ad quarta ieri. in capite ieiu. Ad matu. de sancta agnete in vitata. du. Hym. añ. pi. ℟ si. sicut in alio fes. dicturi. Ñ si infra. lxx. hoc fes. ꝓtigerit: tūc erit inui. lim. sc. Regē virgi. ps. Venite. Hyᵗ Virginis ꝑ totꝰ hyᵗ. dicat. Ant. ℟ pi. de nocturn. illiꝰ ferie. ℣ Diffusa ē

Lectio. i.

Christi ℣gines solā ℣ginē matrē luminū subsequant. Huiꝰ pedisseq agnes brissima magnuz de se pudicicie excitauit exēplū: cū virginitatē ꝓtulit vite oīmq; a se amorē terrenū ꝓpt amorē celestē expellens: tropheū crucis xp̄i arripuit. ℟ Diē festū

Lec. ij.

Nec nāq; ℣go pudica tā ꝓ libidines ꝙ etiā vniuersa supplicia potius fide armata ꝙ ferro fortiꝭ dimicat et vicit: Aspicit deniq; blādiē rē et rēnuit minātē iudicē He scit aliq̄d amare qđ trāsit. ℟ Omnipotens adoran.

Lec. iij.

Non aūt de elegātia corporis hūani placere annuebat; q; de feditate aīe non displicere timebat. Discite ℣gines xp̄i coronā puellaris exēpli ℟ oblata sub specie pietatis munuscla virorū tota deuotione respuere. ℟ Stat a dextris ℣ Specie tua. In laudi. hec sola añ. Ingressa agnes. ps. Dñs regē. Cap. Hym. et ℣. de cōi vniꝰ ℣gi. ℟ marty. añ Lon gaudete. ps Dñs dixit. Reqre hac añ. i alio fes. q̄ e. v. ā ff lauoratio. Deꝰ qui nos. Memoria de sancta maria ℟ de oibꝰ ictis Ad. i. ān Ingressa agnes. ps. Deꝰ in no. Ad. iij. ℟ ad alias horas fiant sicut i alio festo cū orōne huiꝰ diei. ℣ Sctē batildis regine. iij. lec. iij. ℟. erit Regnū mūdi. Cetera ois de cōi vniꝰ ℣. nō marty. cum ista orōne.

Beate batildis natalicia venerāda die q̄s ecclia tua deuota suscipiat ℟ fiat magne glorificationis amore deuotior ℟ tāte fidei ꝓficiat exemplo. Per do.

℣ Sctē brigide ℣gi. nō marty

Scriptres lectiones. Orō.

Sancte brigide virgis ℟ domie q̄s ꝓcatio tibi grata nos adiuuet: et ruā nobis indulgētiam poscere nō desistat. Per.

Sancta itaq; bri

Lectio. i.

gida quā deus ꝓsciuit ad suā imaginē et ꝓdestinauit de bona ac prudētissima ꝓsapia scotica orta: patreq; dupthoco et matre brocca gēita a pueritia sua bonaꝝ rerū studijs inoleuit. Electa eī a deo puella moribus sobrietatis: ac pudicitie plēa i meliora sp crescebat. ℟ij

Trāsmissa a matre vt de la

Cte vaccaꝝ sicut alie femine butyrū cōgregaret totū pauperibus erogauit. Et cum cetere fructum vaccarū collectū red

didisset: ipa flama dei accesa ad oz se cõuertit. Deus aũt p sua xpgine: butyrũ restituit af=

fuctet. Lectio tertia.

Et ig cũ parentes et' eã despõsare volebãt ipa castitatẽ elegit: et corã sctissimo epo votũ emittẽs fudamẽ ligneuz quo altare fulciebat manu tetigit: qđ lignũ in cõmemoratiõnẽ pistine xpginis vsq ad pns tẽp' viride ac si nõ esset excisũ et decorticatũ sz i radicib' fixũ virescit: r. lãguidos curat vsq in hodiernũ diẽ. Cetera de cõi vnius virginis nõ martyris.

℣ In purificatione beate marie virginis. Ad pmas vs. añ. O admirabile: ps. Dixit dns. añ. Añ nat'. ps Cõfitebor. añ. Rubũ quẽ. ps. Beat' vir. añ. Germinauit. ps De profũdis añ. Magnũ hereditatis mysteriũ tẽplũ dei fact' ẽ vterus nescies virũ nõ est pollutus ex ea carnẽ assumẽs õs gẽtes venient dicẽtes gloria tibi dne. ps Memento domine. Capitu.

Ecce ego mitto angelũ meum q pparabit viã añ facie tuã et statim veniet ad tẽplũ scm tuũ oñator dns quẽ vos q̃ritis et ãgelus testamẽti quẽ vos vultis. ℟. Videte miraculũ mris oñi cõcepit virgo virilis ignara cõsortu Stãs onerata nobili onere maria et mrẽz se letã cognoscit que se nescit vxorem. ℣ Hec speciosa forma prelatis hominũ castis cõcepit viscerib⁹ r benedicta mẽbrũ deũ nobis pfulit et hominẽ. Trans.

O Gloria. Et matrẽ. Hy'

Quod chorus vatũ venerãdus olim spũsctõ cecinit repletus in die factum genitrice cõstat esse maria. Hec deũ celi dominũq terre xpgo concepit peperitq virgo atq post partuz meruit manere inuiolata. Quẽ senex iust' symeõ invlnis in domo sumpsit dñi gaudsus obqđ optatũ meruit videre lumine xpm. Tu libẽs votis petimus pcantũ regis eterni geitrix faueto claraq celsi renitẽs olipi regna petisti. Sit deo nostro decus r potestas sit salus ppes sit honor pennis q̃ suma celi residet i arce trin' r vn'. Amẽ ℣ Resposũ accepit symeõ a spũ sancto. ℟. Nonvisurũ se morte nisi pri' videret xpm dñi añ. Hõ erat in hirlm cui nomẽ symeon. homo iste iust' r timoratus expectabat redẽptionẽ israel: et spũsctus erat i eo. ps.

O Magnificat. Oratio.

Omnipotẽs sempiterne deus maiestatẽ tuã supplices exoramus: vt sicut vnigenit' filius tuus hodierna die cũ nre carnis substantia in templo est pñtatus: ita nos facias purificatis tibi mentib⁹ pñtari. Per eũdem. Ad cõpletoriũ añ. Virgo vere

ho concepit ℣go ymanſit ℣go
pepit regẽ oim regũ.ps. Luz
inuo. Lãp. Tui no. ℟ỹ. Sal
uatoz mũ. ℣. Cuſtodi nos. an
Gloꝛificam⁹ te dei genitrix: qz
exte nat⁹ eſt xp̃s. ſalua õs q te
glozificant. ps. Nũc dimittis.
Nec añ. dicat ſuy p̃s. Nũc di=
mittis. etin oib⁹ ſe. et per oct.
beate marie et in cõmemoꝛa.
eiuſdẽ p totũ annũ niſi ĩ aduẽ
tu dñi et ĩ annũciatione z etiã
in tpe paſchali. Ad matutiñ.
inuit. Ecce venit ad tẽplũ ſan
etũ ſuũ dñatoꝛ dñs Gaude z le
tare ſyõ occurrẽs deo tuo. p̃s.
Venite. Jn. i. noctur. an. Spe
cialis ℣go inter agmĩa ℣ginũ
gaude mũere magnifico q̃ ſo=
la regẽ regum ferre maꝛia di=
gna fuiſti caſta intra viſcera q̃
minoꝛat⁹ paululũ ab angelis
eſt deitate q̃ patri conſimilis.
p̃s. Dñs e dñs ã. Celi regia ma
ria te iure fatemur ex cui⁹ tha
lamo p̃ceſſit iuſtitie ſol. p̃ſ. Ce
li enar. ã Virgo creatoꝛis celo
rũ mat̃ z oꝛbis inocuis mãib⁹
miſdo q̃z coꝛde btõ rite deipi
gue meruiſti ſcãdere mõtẽ. p̃s
Dñi eſt ter. ℣. Sctã dei geni=
trix virgo. Lectio pma.
Exultent ℣gines qz ℣go
maria pepit xp̃m. Exultẽt vi=
due: infantẽ xp̃z vidua ãna co
gnouit Exultẽt puugate naſci
turũ xp̃z. Elizabeth nupta p=
pheꝛauit. Nulli⁹ grad⁹ p̃mit
ſus ẽ de q̃ nõ haberet teſtioniũ
ſal⁹ oim noſtrum. ℟. Adoꝛna
thalamũ tuũ ſyõ z ſuſcipe re=
gẽ xp̃z. Que ℣go cõcepit ℣go
pepit: z p⁹ ptũ que genuit ado
rauit. ℣. Accipiẽs ſymeõ pue
rũ ĩ manib⁹ gſas agẽs bñdixit
dñm. Que. Lectio. ij.
Nqd enim ſolẽ ℣ginet
ad regnũ celoꝛ pueniẽt: Per
ueniẽt z vidue. Magni meriti
illa vidua ſctã anna a℣ginita
te ſua vixerat cũ viro ſuo ãnis
ſeptẽ: etiã vſq ad ſenilẽ etatẽ
puenerat ſenectute ſcã. Octo
gita nãq gerẽs ãnos: expecta
bat ifãtiã ſaluatoꝛis vt puulũ
videret ãnoſa: i mũdũ ſaluato=
ꝛẽ veniẽtẽ itura. ℟. Poſtq̃
ipleti ſũt dies purgatiõis eiuſ
ſin legẽ moyſi tulerũt ieſũ in
hirlim vt ſiſtereut eũ dño ſi cut
ſcriptũ ẽ i lege dñi. Qz oẽ ma
ſculinũ adaperiẽs vuluã ſctñ
dño vocabit ℣. Obtulerũt pro
eo dũo par turturũ aut duos
pullos colũbarũ. Quia omne
maſculinum. Lectio tertia.
Am maſculino ſexu frẽs
tria ipſa genera commẽ=
data ſunt. Jpſe chriſtus puer
natus eſt. Exultent pueri: con
tinentiam vouentes puero Jp
ſe ẽ vo integritatẽ puericie con=
ſeꝛauit: qui ſue matri fecũdi=
tatẽ attulit: virginitatem nõ
abſtulit. Symeon vero ille
ſeneꝛ diu vixerat: cuius etas

cõparatur anne. ⁊ audierat responsum qnõ esset visur⁹ mortẽ nisi videret xp̃m dñi. ℟. Obtulerunt ꝓ eo dño par turtur aut duos pullos colũbarũ Sicut scriptũ est in lege dñi. ℣. Postq̃ impleti sunt dies purgationis ei⁹ tulerũt ihesũ i hierusalẽ vt sisterẽt eũ dño. Sic. In. ij. noc. ā. Gratia celesti: reparatrix toti⁹ orbis diffusa est labijs virgo maria tuis ꝓpterea rex regũ te benedixit ihesus ⁊ facit a dextris castra sedere suis: aurea quã fuluoesti circũdata limbo ambit te ornat ritecq̃ cõdecorat. ꝓ. Eructauit ā. Sanctificãs dñs tẽplũ xp̃s sibi dignũ virgine matre satus defendit ab arce poli cũcte cui gentes terre simul omnia regna gaude dei gẽitrix dicũt he kyrie chere. ꝓ. De⁹ nr̃ ref. ān. Aula maria dei casta titulisq̃ pudoris porta syon rutil' semp fundata saphiris q̃ sola ex cũctis placuisti casta tonanti suscipe seruoꝝ miserans pia vota tuoꝝ. ꝓ. Fũdamẽta. ℣. Post partum. Lectio quarta

Intelligite frẽs quale desideriũ habebãt antiq̃ scti videre christũ. Sciebãt illum cẽ venturũ: ⁊ oẽs qui prevenebant eũ videre q̃tidie in orõnibus suis dicebãt. O si me hic inueiret ista natiuitas! O si qs credo in dei scriptur⁹ videã oculis meis. ℟. Simeõ iustus ⁊ timoratus expectabat redẽptionẽ israel. Et spũs sanctus erat i eo. ℣. Rẽsum accepit simeon a spũsancto nõ visurũ se mortẽ nisi videret xp̃z dñi. Et

Vt noueritis Lcõ. v. frẽs quantũ desideriuz hẽbant scti q̃ nouerant de scripturis virginẽ paritura sicut audistis cũ Ysaias ꝓpheta legeret Ecce virgo cõcipiet ⁊ pariet filiũ: ⁊ vocabit nomẽ eius emanuel Emanuel q̃d est: euãgelista nobis decernit dicens: q̃ interꝓtat nobiscũ de⁹. ℟. Responsũ accepit simeõ a spũ sctõ nõ visurũ se mortẽ nisi videret christuz dñi ⁊ benedixit deũ ⁊ dixit. Nũc dimittis seruũ tuũ in pace: q̃ viderunt oculi mei salutare tuũ dñe. ℣. Cum inducerẽt puerũ ihesũ parẽtes eius vt facerẽt ꝑm cõsuetudẽ legis ꝓpe⁹ ⁊ ipe accepit eũ i vlnas suas ⁊ dixit. Nũc. Le. vi.

Non tibi ergo sit quecũq̃ infidelis alia mirũ ⁊ ñ videat impossibile: vt ℣go pareret virgo q̃ pariẽs ꝑmãeret Intellige natũ dñm: ⁊ nõ mirer is virgis partũ Ut ergo noueritis antiquos scõs ⁊ iustos optasse videre qõ cõcessũ est huic simeoni: ipe dñs nr̃ ihesus xp̃s ad discipulos loquẽs ait. Multi iusti ⁊ pphete voluerũt videre que vos videtis ⁊ non

viderũt: t audire q̃ vos audi-
tis t nõ audierũt. ℟. Videte
miraculũ. vt̃ ad ꝑmas vs̃. ℣.
Virgo cõcepit t virgo peperit
t post ptũ virgo ꝑmãsit Stãs
filia. Que. In. iu. noctur. ãn
Psallite cãtantes dño nouã
cãtica xp̃o ois t illi⁹ nomẽ bñ-
dicite tellus mũdo virgineus
quẽ florẽ ꝓtulit alu⁹ ℣. Cãta
te. i. ãn Exultet tell⁹ letenť et
insule xp̃o regnante dauitico
germie quẽ virgo sacra puri-
tatis gremio ꝓlatũ mũdo edi
dit castissima maria: cui⁹ cele-
brãs solẽnia plebs veneratur
vbiq; fideliũ. ℣. Dñs reg. ex.
ãn Aue o theotocos virgo ma
ria q̃ trinã mũdi regentẽ ma-
chinã filiũ ꝓtulisti hinc ritc ex
altata supra sydera laudaris
⁊ secula. ℣. Cãtate. q. ℣ Spe
ciosa facta. Secũm luc. m.

In illo tpe. Postq̃ ipleti
sunt dies purgatõis ma-
rie ſm legẽ moysi: tulerũt ihesũ
in hirl̃m vt sisterẽt eũ dño sicut
scriptũ est in lege dñi Et reliq̃

Omelia venerabilis bede ꝓbi.

Solẽnitatẽ nobis hodier
ne celebritati quã q̃dra-
gesimo dñice natiuitati die de
bitis veneramur officijs maxi
me eiusdẽ dñi ac saluatoris nr̃i
simul et intemerate genitricis
ei⁹ humilitate dedicatã: sacra e-
uãgelij lectio designat: expo-
nẽs eos q̃ nichil legi debebãt
impẽdisse: legalib⁹ q̃ omia se
subdidisse decretis: sicut mo-
do cũ legeret audiuim⁹ Post
q̃ impleti sunt dies purgatõis
videlz mris illius ſm legẽ mo
ysi: tulerũt illũ in hirl̃m vt sis-
terẽt eũ dño: sicut scptũ est in
lege dñi: qz oẽ masculinũ ada
periens vuluã sanctũ dño vo-
cabit. ℟. Cũ inducerẽt puerũ
ihesum parentes ei⁹ accepit eum si-
meõ i vlnas suas t bñdixit deũ
t dixit. Nũc dimitt⁹ dñe seruũ
tuũ in pace ℣. Suscipiẽs sime
on puerũ in manib⁹ suis excla
mauit dicẽs. Nũc. Lect. viii.

Recepit nãq; lex vt muli
er que suscepto semie pe
perisset filiũ imunda eẽt septẽ
diebus et in die octaua circun
ideret infantul⁹: nomenq; ei
aptarẽt. Et vt darent hostiaz
solẽnẽ ſm q̃ dictũ ẽ in lege do
mini: par turturum aut duos
pullos colũbarũ. Hec aũt ho-
stia pauperũ erat. ℟. Suscipi
ens ihesũ in vlnas suas simeon
exclamauit t dixit. Tu es vere
lumẽ ad illuiationẽ gẽtium t
gloriã plebis tue israel. ℣. Si
meon in manib⁹ infirmitatẽ ac
cepit: sed maiestatẽ int⁹ agno
uit: et dixit. Tu es. Lec. nona

Recepit quippe dñs i lege vt q̃ possent: agnũ ꝑ
filiũ vel filia sil̃ t turturez: siue
colũbã offerrẽt Quibo nõ suf
ficerẽt ad offerẽdũ agnũ: du-

os iam turtures vel duos columbe pullos offerrent. Ergo dñs nr per ola memor nostre salutis nõ solũ hõ fieri cũ deus esset: sed etiam cuz dives esset paup fieri dignatus est, p nob vt nos sua paupertate sil' humanitate diuitias & diuitatis sue tribueret eẽ participes. ℟. Gaude maria virgo cũctas hereses sola interemisti q̃ gabrielis archã geli dictis credidisti. Dũ virgo deũ & hoiem genuisti. Et post partũ inuiolata pmansisti. ℣. Gabrielẽ archangelũ scimus diuitus te eẽ affatum: vterũ tuũ de spũsctõ credimus impgnatuz. erubescat iude⁹ infelix q̃ dicit xp̃m ex iò seph semie esse natũ. Dum virgo. Glia. Et. ℣. Rñsũ accepit simeon a spũsctõ. ℟. Nõ visurũ se mortẽ nisi videret xp̃z domini. In lau. an. Simeon iustus & timorat⁹ expectabat redẽptionẽ israel & spũs sanctus erat in eo. p̃s. Dñs reg. ã. Respensũ accepit simeõ a spiritu sctõ nõ visurũ se mortẽ nisi videret dominuz. p̃s. Jubilate. ãn. Accipiens simeõ puerum in manib⁹ grãs agẽs bñdixit dñm. p̃s. De⁹ de⁹. ãn. Nũc dimittis domine seruum tuum in pace. quia viderunt oculi mei salutare tuum. p̃s Benedicite. an. Viderũt ocli mei salutare tuũ qõ parasti, añ faciem oĩm pplox. p̃s. Laudate. Cap. Ecce ego mitto. hy⁹. Gloriosa fe. ℣. Suscepim⁹ deus miam tuã. ℟. In medio tẽpli tui. ã. Senex puerũ portabat puer añt senem regebat quez virgo peperit post partũ virgo pmãsit ipm quẽ genuit adorauit. p̃s. B⁹ oro. Õps. s. d. Ad primã ãn. Simeõ iust⁹ p. Deus in no. ãn. Gratias tibi. p̃s. Quicunq⁹. Ad. iii. ã. Nisum p̃s. Legẽ pone. Cp̃. Ecce ego. ℟. Sctã dei genitrix virgo sp maria. ℣. Intercede p nobis ad dñm deũ nostrũ. Virgo dei Sancta. ℣. Post partũ. Oro Õps. s. d. Ad. vi. a. Accipiẽs

Ips. Defecit. Capitulũ.

Ipse eni quasi ignis conflans & quasi herba fullonũ sedebit cõflans & emũdans argẽtũ & purgabit filios leui. ℟. Post partũ. ℣. Speciosa. or Õps. Ad. ix. ãn. Viderũt. p̃s

Mirabilia. Capitulum.

Et cõflabit eos quasi aur & quasi argentũ & erũt dño offerentes sacrificia in iustitia. ℟. Speciosa. ℣. Elegit. Oro Õps. Ad. ij. vũ. ãn. Simeon p̃i. sicut ad primas vesperas. Cp̃ Ecce ego. hoc mõ dicat ℟. Gaude gaude gaude maria. chor⁹ plequat ℟. ℣ Gabrielẽ chorus. Dũ virgo deũ & hoiez ge. Et post partũ virgo. Non dicatur viteri⁹ sed statĩ incipi

atur ps̄a Inuiolata. Prosa.

Inuiolata integra ⁊ casta
Es maria. Que es effecta
fulgida celi porta. O mat al-
ma xp̄i carissima Suscipe lau
dū pia preconia. Nos vt pura
pectora sint ⁊ corpa Que nūc
flagitant deuota voces corda.
Tu da ꝙ precata dulcissona.
Nobis ꝙpetua fruivita. O be
ata. O excelsa. O benigna q̄
sola inuiolata permansisti Ha
patri. Et post partū. Deinde
cantet ꝑ hymno. Ad chorus
sequētia Letabūdus. Et hoc
q̄n hoc festū añ. lxx. eue. aliter
nō. Tamēsi hoc festū infra lxx
eue. dicatur hy⁹ Ad chorus.

Letabūdus exultet fidel chorus alla. Regē regū intacte ꝑfudit chor⁹ res mirā da. Angel⁹ cōsilij nat⁹ ē de vir gine sol de stella. Sol occasuz nesciēs stella sp rutilās semp clara. Sicut sid⁹ radiū ꝑfert virgo filiū pari forma Neq; sī dus radio neq; mr filio fit cor rupta. Cedr⁹ altalibani ꝑfor mat hysopo valle nra. Verbū ens altissimi corporari passuz est carne sūpta. Esaias cecinit synagoga memit nūq; tñ desi nit esse ceca. Si nō suis vatib⁹ credat vel gentilib⁹ sibillinis versibus. Nec predicta. Infe lix propera. Crede vel vetera Cur damnaberis gens misa. Quem docet littera. Natū cō sidera Ipsum genuit puerpa Amen. ℣. Suscepimus deus ām. Cum inducerēt puerū ie sum parētes eius acceperunt sīmeō in vlnas suas ⁊ benedi xit deū dicēs. nūc dimittis do mine seruū tuum in pace. p̄s. Mag. orō. Ops sempiterne. Nulla fiat meōria de sctō blas sio in audientia. nec sub silen tio. Iz ad hasvs facienda fue rit solēnis meōria. de dnica se ptuagesime. lx. l Si dnica lxx hac die cōtigerit: totū fiat ꝑui tiū de festo: sed sine Alla. ⁊ Le iure. Et fiat solēnis meōria de dnica ad vtrasq; vs. ⁊ ad mat. ⁊ ad missam. ⁊ hystoria de lxx per hebdo. cantetur. s. in. iij. v ⁊ vi. fer. Et tūc nichil fiat de fe sto sanctoꝝ vedasti ⁊ amandi. preter meō. ad vs ⁊ ad matut de sancta maria q̄ p̄cedet meō riā de sanctos pū. Si nil fiat si hoc festum in dnica sexagesi me cōtigerit. Si vero in domi uica quinquagesime hoc fes. eueñ. hystoria dnicalis simil⁹ ꝙ hebd̄. dicatur videlz in. ij. et vi. fer. ⁊ sabbato. et tūc nichil fiat de sancto blasio episcopo nisi tñ meōria ad mat. de san cta maria q̄ preceder meōriaz de sanctos pū. Si vero hoc fes. in ꝓximo sabbato ante. lxx. e- uenerit: secunde vespere erūt de festo. ⁊ solennis memoria d dominica. lxx. sed sine Alla.

festū xo purifi. nō mutat p:o pter sacm dierū purifica. s. vt nūerus dierū purifi. cōseruet.

¶ Scd blasij epi. iij. lect. otō.

Beatus martir tu⁹ blasi⁹ one nobis mie tue iplo= ret auxiliū: vt cuius festa cele brām⁹: ei⁹ apō te pōcinia sē= tiam⁹. Per dñm. Lec. prima

Beatus blasius toto tem pore vite sue mitis dege bat: purus: innocēs: deū colēs vera: mansuetus: ab oi ope= re praue se abstinēs. Audien tes igit irreprehēsibilē ei⁹ vi tam hi q in sebasta capadocie ciuitate fideles existebant: cele brū illū sibi in epm. Jpe xo pgens ad mōtē q vocat argei habitauit ibi in quadā spelun ca: et currebāt ad eū agrestes

sfere. Lectio secunda.

Et si forte cōtigisset eas q cūq; dolore teneri: q̄dā ex eis tanq; in intellectu ad eūdē scm currebant in spelūcā: et anteq; ponneret man⁹ būdicēs eis nō recedebāt ab eo. In illis itaq; dieb⁹ iussit agricolaus preses gregari agrestes feras. Egre dientes aūt ferax cōprehenso res: inuenerūt sanctū virū in spelūca orantē: et hoc nūciaue runt agricolao: q iussit eū sibi

Opītari. Tu aūt. Lec. iij.

Resentatoq; dixit pīes: blasi sacrifica dijs/ vel vis pire Ad cū renuisset in ligno suspē sus est. Depositusq; de ligno capite truncari iubet. Tūc sā ctus blasi⁹ orauit dicēs Deus exaudi me seruū tuū: vt si q̄s pcidēs adorauīt te meōrum hūs mei. Si spina vel os i gut ture eius fuerit vel si infirmi= tates: tribulationē: vel pericu lū inciderit suscipe peto peti= tionē ei⁹ Dixitq; dñs. Pēz pe titionē tuā adimplebo. Quo facto mox spiculator caput ei⁹ cū duob⁹ puerul amputauit. Cetera ois de cōi vni⁹ marti. et pōtificis cū orōe dicit. ¶ Scē agathe virgis et mar. sup pos ān. Hec ē virgo pzu. pī fer. cp. vni⁹ virg. et mar. R⁹. Btā aga tha. hy⁹ Virgis ples. ℣. Dif fusa. ān. Agatha virgo sacra nobili orta genere gliosam p pter xp̄m pertulit passionē p.

OMagnificat. Oratio

Eus q inter cetera potē= tie tue miracula etiā i sexu fra gili victoziā martyrij cōtuliſti ?cede, ppici⁹ vt cui⁹ natalicia colim⁹: p ei⁹ ad te exēpla gra= diamur. Per do. Ad matuti. inaſ Christū venerātes deuz adorem⁹ regē regū Qui in ce lis agathe palmā hodie dedit eternā. ps Venite. hy⁹ Virgi nis ples. In. i. noc. ān Beata agatha cntiano interroganti rndit. ingenua sū et expectabi lis genere vt ois pentela mea testatur. p Die dñs nr. ā In

cilla xpi ſum iō me oſtēdo fui lem perſonā ꝓs. Celi enarrāt. ān. Sūma ingenuitas iſta ēſi q̄ ſeruit⁹ xpi cōprobat. ℣. Dūt eſt terra. ℟. Diffuſa. Lec. i.

QUintianus ꝓconſul ſici lie audiēs ſcē agathe opinionē: fecit eā a ſuis apparitorib⁹ coartari. Deditq; eam cuidā matrone noīe eufroſile q̄ habuit nouē filias turpiſſimas ſicut fuerat & mater earū. Hoc aūt fecit p triginta dies vt blādiēdo mutaret aimū ei⁹. ℟. Agatha letiſſime tgḳ anteribat ad carcerē. Et quaſi ad epulas inuitata agonez ſuū dño ꝓcibus ꝓmēdabat. ℣. Nobiliſſemis orta natalibus ab ignobili gaudēs trahebat

MAd carcerē. Et. Lec. ij. Odo igit ꝓmittēdo ingerēdo aſpa putabāt ſe poſſe mentē ſanctā a bono ꝓpoſito reuocare. Quib⁹ agatha dixit Mēs mea in xpo ſolidata eſt: & in xpo fundata vētus verbox veſtrox cadere nō pōt. ℟. Dū ingrederet btā agatha ī carcerē dixit ad iudicem. Impie crudelis & dire tyrāne nō es cōfusus amputare in femina q̄d ipe in matre ſuxiſti. ℣. Ego ei hēo māmillas meas integraſ int⁹ in aia mea: q̄s ab infantia dño miſericordit conſecraui.

VIdēs hoc Lec. iij. Jm eufroſilla dixit ad quī tianū. Facili⁹ pōt ſaxa molliri & ferrū in plūbuz cōuerti: q̄ mens huius puelle ad intētione xpiana reuocari. Irat⁹ q̄ntianus iuſſit eā ad ſecretariuz ſuū adduci: et dixit ei: cui⁹ cōditionis es? Que ait. Nō ſolū ingenua ſum: ſed & expectabilis genere vt ois pentela mea teſtatur. ℟. Beata agatha ingreſſa carcerē expādit manuſ ſuas ad deū. & dixit. dñe q̄ me feciſti vincere tormēta carnifi cū Jube me dñe ad tuā miam puenire. ℣. Dñe q̄ me creaſti & tuliſti a me amorē hui⁹ ſeculi q̄ corp⁹ meū a pollutōe liberaſti. Jube. Hlia. Jube. Jn. ſi. noc. ān. Agatha ſancta dixit: ſi feras mihi ꝓmittas: audito xpi noīe mā ſueſcūt. ℏ. Eructauit. ān. Si ignē adhibeas rorē michi ſaluificū de celo angeli miſtrabūt. ꝓs. De⁹ nr̄ ref ān. Si plagas & vbera ingeſſeris mihi habeo intra me ſpiritū ſctm̄ p quē vniūſa tua tormenta deſpiciā. ꝓs. Fūdamēta ℣. Specie tua. Lec. iiij.

QUintian⁹ ait. Si ingenua es: quō te ſuilē ꝓſonam oſtēdis? Que ait. Sūma īgenuitas iſta ē: in q̄ ſeruit⁹ xpi cōprobat. Quintian⁹ ait. Unum tibi elige: aut diuerſas penas quaſi ſtulta incurre: aut ſapiens deos adora. ℟. Quis es tu q̄ veniſti ad me curare vulne

ra mea: ego sū aplī xpi nihil ī dubites filia. Jpe me misit ad te, quē dilexisti mēte t puro cor de. ℣. Mā t ego aplīs ei⁹ sū tno ui medicinā. Jpse. Lect. v.

SAncta virgo rīdit. Nisi eni diligēter pfeceri cor pus meū a carnificib⁹ attrectari nō pōt aia mea in gadiſum itroire cū palma martyrij Tē pōsul iussit māmillā ei⁹ diu tortā abscidi. Que ait Jmpie crudelis: dire tyrāne nō es cō fusus hoc ā putare i femia qđ ipse i matre fuisti. ℟. Medi cinā carnalē corpi meo nunq̄ exhibui sed habeo dñm meuz iesū xp̄m Qui solo sermone re staurat vniuersa. ℣. Et me ipe misit ad te: nā et ego aplīs ei⁹ Ium. Qui. Lectio. vi.

IRatus ḡntian⁹ iussit eam in carcerē itez recludi. Media nocte, venit ad eā quidā senex q̄ se medicū asserebat dicens: Noui qz māmilla tua sanita tē recipe poterit. Cui ℣. Ego Me dicinā carnalē nūq̄ corpi meo exhibui: t turpe est qđiu ab ineūte etate coseruaui nūc q̄ dam. ℟. Vidisti dñe t expecta sti agonē meū quō pugnaui ī stadio: sz qz nolui obedire mā datis p̄ncipū Jussa sū in mā millis torqueri. ℣. Propt̄ ve ritatē t mansuetudinē tiusti ciā. Jussa. Elia. Jussa. Jn. iij noc. ān. Nisi diligēter pfeceri corp⁹ meū a carnificib⁹ attre ctari nō pōt aia mea in gadiſū dñi cū palma itroire martyrij ps. Cantate. ān. Vidisti dñe agonē meū quō pugnaui i sta dio: sz qz nolui obedire māda tis p̄ncipū iussa sū in māmil lis torq̄ri. ps. Dñs reg. ex. ān Propt̄ fidē castitatis iussa sū suspēdi in eculeo: adiuua me dñe de⁹ me⁹ in tortura māmil larū mearū. ps Cātate. ℣. Adiuuabit eā. Sine expōne

DIxit illi senior. Lec. vij. Quare nō ḡmittis vt cu rē te? Que dixit. Quia habeo saluatorē meū dñm iesū xp̄m q̄ solo sermōe restaurat omia. Ad quā senior. Et ego aplūs ei⁹ sū: et in noīe ei⁹ sciast te esse saluandā Et his dictis euanu it senior. Virgo vo grās agēs post q̄tuor dies adducta dijs sacrificare iubet: que ait. Xpo sacrificio quē inuocare nō cesso ℟. Jpse me corōauit q̄ aplī petrū in custodia me confortā uit p eo. q̄ iussa sū suspendi in eculeo ppt̄ fidē castitatis Ad iuua me dñe de⁹ me⁹ i tortura māmillaꝝ mearū. ℣. Vidisti dñe agonē meū quō pugnaui in stadio sed qz nolui obedire mādatis p̄ncipū iussa sū i mā millis torqueri. Ad. Lec. viij

QVintian⁹ irat⁹ fecit scāz virginē nudā sup vivos carbones volutari. Et subito

cõmoto loco pars parietis cecidit ⁊ tota ciuitas terre motu agitata est. Quo viso iudex seditionẽ ppli cõmoti verẽs iussit eã in carcerẽ recipi. ipe aũt per posticũ secretariũ aufugit ℟. Ego aũt adiuuata a domino perseuerabo in cõfessione ei⁹. Qui me saluã fecit ⁊ cõsolatus est me. ℣. Grãs tibi ago dñe iesu xpe q̃ misisti ad me a postolũ tuũ. Qui. Lect. ix.

SAncta virgo dei in carcere igressa: grãs do agẽs coꝛã multis cũ ingẽti voce spiritũ exalauit. Ad cuius sepulturã venit puer quẽ sequebantur plus q̃ centũ pueri oꝛnati: ponẽs ad caput ei⁹ tabulã scriptã. Mentẽ sanctã spontaneã honoꝛẽ deo ⁊ patrie liberationẽ Cuius breuicule sens⁹ hic est. Hec virgo mentẽ sctã habuit spontaneã se obtulit: deo exhibuit: et patrie liberationẽ pmeruit ꝑ⁹ annũ mõs ethneus incendiũ eructauit ⁊ sicut fluuius roꝛrẽs ignis ciuitati ꝓperauit. Sed velo sepulcri virgis opposito diuinitus stetit ignis meritis virgis gliosse. ℟. Gaudeamus oẽs in domino diẽ festũ celebrãtes sub honoꝛe agathe martyris. De cuius passione gaudẽt angeli Et gratulantur laudãtes filiũ dei. ℣. Immaculatus dñs immaculatam sibi famulã etiã in hoc fragili coꝛpoꝛe positã: misericoꝛditer cõsecrauit. De cuius. Glia. Et gratu. ℣. Ora pꝛo nobis beata agatha. In laudib⁹. ãn. Quis es tu q̃ velsti ad me curare vulnera mea: ego sum apls chusti nichil in me dubites filia. ℣. Dñs regñ ãn. Medicinã carnalẽ coꝛpoꝛi meo nũq̃ exhibui: sed hẽ dñm iesum chꝛistum q̃ solo sermone restaurat vniuersa. ꝑs. Jubilate. ℣. Gratias tibi ago dñe quia memoꝛ es mei: et misisti ad me apl'm tuum curare vulnera mea. ꝑs. Deus deus. ãn. Benedico te pater domini mei iesu xꝑi: qꝛ per apl'm tuũ mãmillã meã meo pectoꝛi restituisti. ꝑs. Bñdicite. ã. Qui me dignatus est ab omni plaga curare: et mãmillã meam meo pectoꝛi restituere: ipsum inuoco deũ viuũ. ꝑs Laudate Cap. vnius virginis ⁊ martyꝛ. Jesu coꝛona virginũ. ℣. Adducent. ãn Paganoꝛum multitudo fugiẽs ad sepulcrũ virginis tulerunt velum eius cõtra ignẽ vt cõꝛobaret dñs q̃ a periculis incẽdij meritis agathe martyris sue eos liberaret. ꝑs Bñ⁹. oꝛõ. Deus qui inter cetera. Ad. i. ãn. Quis es tu. ꝑs Deus in no. ã. Te uꝛe. ꝑs Quicũq̃. Ad. iij. añ. Medicinã. ꝑs. Legẽ po. Cap ℟ is. ⁊ ℣. vni⁹ virginis ⁊ mar.

dicunt. Ad. vi. añ. Gras agos ps. Defecit. Ad. ix. añ. Qui me dig̃s. Mirabil Ad. ij. vñ pl. feriales. ā. Quis es tu Cō. vētō. Dñe Jesu corona. ℣. Ad ducent regi. ān. Agatha letis sime t glorianter ibat ad car cerez et q̃si ad epulas inuitata agonē suū dño p̃cib⁹ cōmendabat. ℣. Magt. Dñō Deus q̃ ink̃ce ¶ Sctōz vedasti t amādi epoz. iij. lectī. cetera de cōi plurimoz cōfessoz. Oratio.

ADesto dñe ppīo tuo cum sctōz cōfessorū tuoz: atq; pontificū vedasti t amādi tibi patrocinio supplicanti: vt qđ ppria fiducia nō p̃sumit: intercessorū tibi placētiū meriti cōseqũtur. Per dom̃. Lectio. i.

AMād⁹ igit̃ sanctissimus in aq̃tanie partib⁹ edit⁹ multa loca ozōnis cā gliastrās et iterū a roma secūdo redies tādē ascēsa naui ad cētūcellū locū quenit. Quadā igitur nocte dū sol⁹ vt illi mos erat ozaret: diabol⁹ vnū ō famulis trahebat ad mare vt eū demergeret. At ille clamabat. Xp̃e adiuua me. Cui diabol⁹ Qualis xp̃s: Quo nō rñdēte: ait sctūs amād⁹. Dic illi fili. Xp̃s filius dei viui crucifix⁹. Et statī eum nauit inimic⁹. Lectio. ij.

JJe igit̃ cū multos cōuertisset ad fidē: ī fines remeauit frācoz. Jbiq; cū fratrib⁹ suis cenobiū cōstruxit et mulierez diu cecā visui restituēs: eā ideinstruxit: multisq; clar⁹ virtutib⁹ in dño obdormuit. ij.

SAnct⁹ vir dei vedast⁹ cū francie regē lodouicū p⁹ insperatā ab alemānis victoriā fidei doctrina baptizasset: a scō remigio eps ordinat⁹ est. Missusq; attrebzati ciuitatī bū dei p̃dicare: mox in ītroitu ciuitatis cecū t claudū curauit et tandē plen⁹ virtutibus obdormuit in dño. Cetera de cōi plurimoz cōfessō. ¶ Sancte scholastice ℣gi. nō marty. tres lectiones fiant. Oratio

DEus q̃ beate scholastice virginis tue aiam ad ostēdendam innocētie viam tu colūbe specie celū penetrare fecisti cōcede nobis ipsi⁹ meritis: ita innocenter viuere: vt ad eadem gaudia mereamur peruenire Per dom̃ū no. Lectio p̃ma

SOroz beati bñdicti scholastica noīe deo dicata semel per annū ad eū venire cōsueuerat: ad quā vir dei nō lōge extra ianuā in possessionez monasterij descēdebat. Quadam ℣o die ex mozevenit atq; ad eā frat⁹ ei⁹ cū discipulis descēdit multisq; de celestis vite collocutis ait scholastica. Rogo te ne me ista nocte deseras Cui ait Extra cellā manere nō possum. Tu aūt. Lectio. ij.

Unq̄ illa verba fratr̄ ne gātis audisset: suy mensiz deo rogatura caput decliauit. Cū vo caput de mensa leuaret: tanta cozuscatiōis et tonitrui virt⁹: tātaq̄ iundatio pluuie erupit: vt extra loci limen pedez mouere nō posset. Qui dixit. Quid feciſti sozoz? Cui illa Rogaui teet noluiſti exaudire me. Rogaui dñm meū et exauduit me: nūc ergo si potes egredere et me dimissa ad monasteriū recede. Lectio.iij

Ost triduū benedict⁹ in cella sua cōsistens vidit alam eiusdē sozoris sue de cozpoze egressam i colūbe specie celi secreta pēetrare. Qui tāte ei⁹ glie cōgaudēs: eiusq̄ obitū frib⁹ pnūciauit: atq̄ i sepulchzo qō sibiipi parauerat eaz sepeliri fecit. vt quoz mēs indeouna fuit eoz q̄q̄ cozpa nec sepultura separaret. Leta de cōi vni⁹ ẋpi. nō marty. Sācti valētini martyris.iij.lectī.

Resta q̄s siant. Oratio ops de⁹: vt q̄ beati valēti ni martyris tui natalicia colim⁹: a cūctis malis imīnētibus ei⁹ intercessiōib⁹ adiuuemur.

Audiēs quidā p.i. per scholasticus nole craton famā beati valētini terranicē sis ciuitatis plurimoz̄ misit ad eū nobiles viros amicos suos qui illū rogarēt: vt ad vrbē romā venire dignaret: q̄ cū vēiētē hospitio recepisset: cratō rogauit vt filiū suū sanaret.

Valentinus ait: Lec.ij. Crede dei filiū verū deuz esse ieſū xp̄m: et i oīb⁹ renūcia simulachris: et videbis sanū filiū tuū. Cū ergo post lōgā fidei disputatiōez cū vxoze sua credere pmisſz: valētin⁹ facta ozō ne filiū ei⁹ ei sanum restituit.

Unc craton cū Lec.iij. vxoze et tota familia sua baptizat⁹ ē. Indignati senatores: valētinū virgis cesū diis sacrificare iusserūt: q̄ cuz iussa ipiere negasset: medio noctis silētio decollatus est. Cetera d cōi vni⁹ marty. Sancte inliane ẋpi. et mar.iij.k.iuita du.

Omnipotēs sempi ozō. terne de⁹ q̄ infirma mundi elīgis vt fortia queq̄ cōfūdas da nobis i festiuitate beate iuliane martyris tue cōgrua de uotione gaudere: vt et potētiā tuā in ei⁹ passione laudem⁹ et puisū nobis pcipiam⁹ auxilium. per do. Lectio.i.

Empore illo erat quidē senator nole eleuti⁹: qui misit ad beatā iulianā sibi despōsata volēs nuptiaz ipiere solēnitatē. Cui illa. Si adorauerīs pfez et filiū et spūm scm: te accipiaz i maritū: q̄ si nolueris: āre tibi aliā vxorē. Dat ẋpi hoc audiēs: tradidit eā ei crucian

dd

Ipse xo iussit Lec.ij.
eã t nuptijs t deoꝝ cultu
ris renũciãtẽ: p sex horas per
capillos suspẽdi. Jussit etiam
es cõflari t nudã a capite vsq
ad talos ꝓfudi. Quã cũ ei icẽ
diũ minime nocuisset: iussit in
carcerẽ recipi: vbi cũ diabolus
ei i figura ãgelica appareret:
xpa ds eẽt cognoscẽs eũ t oẽm
dolũ suũ cõfitezi fecit et in loco
sterꝯis de carcere ꝓiecit ℣. iij
Qum xo sctã i ptoziũ ve
nisset: facies ei⁹ gliosa q̃
si ignis fulgebat. Ad quã ꝓfe
ctus. Quis te tãtas icantatio
nes facere docuit? Cui virgo.
Xps me docuit patrẽ t filiũ et
spiñsctiñ colere Jrat⁹ ꝓfectus
iussit rotã ferreã venire: t illã
supponi Angel⁹ aũt dñi descẽ
dit t cõminuit argumẽta: t vi
culaet⁹ sũt soluta. Ꝓrefectus
hocvidẽs: iussit eã gladio pu
niri. Jtaq cũ pueniss et ad lo
cũ vbi decollari iussa est: cũ pa
tiẽtia tradidit aiam suã dño.
Cetera de cõv mr xi. t mar.
¶ Ju cathedra scti petri apli
Ad vs. sup pos. feria. añ. Sol
ue iubẽte deo terraꝝ petre ca
thenas q facis vt pateãt cele
stis regna beatis oi. feri. ℣.
Petr⁹ apls iesu xpi electis
aduenis dispsionis põti
galatie capadocie asie t bithi
nie ꝛz pscia ꝛz di pfis i sanctificatõ ꝛ
spsi obediẽtiã et aspsiõez san
guis iesu xpi: gr a vobis t paz
multiplicet ℟. Deo gõ xpo.
Jam bone pastor petre cle
mẽs accipe vota ꝓcantũ et
peccati vincula resolue tibi ptã
te tradita: q cũctis celum xpo
claudis aperis. ℣. Annue xpe
sctoꝝ. ℣. Tu es petrus. ℟. Et
sup hãc petrã edificabo eccliã
meã. añ. Tu es pastor ouiũ ꝑn
cepſ aplorꝝ tibi tradite sũt cla
ues regni celorꝝ. ꝓs. Mag. or
Deus q beato petro aplo
rum tuo collatis clauibus re
gni celestis alas ligandi atq
soluẽdi põtificiũ tradidisti: cõ
cede ꝓpiti⁹: vt intercessiõis ei⁹
auxilio a peccatoꝝ nrorꝝ nexi
bus liberemur. ꝑ. Si hoc
fes. i. xi. euene. fiat solẽnis me
mo. de tenuio ad vtrasq vẽ.
et ad matuti. Ad matu Jnuit.
Pastori sũmo inbilem⁹ corde
iocũdo Qui claues petro celo
rũ cõtulit almo. ꝓs. Deus. ℣.
Jã bone pastor. ℣. Annue xpe
Jn. i. nock. añ. Põtificalis a
pex veneratur iure cathedre:
quẽ ꝑmũ meritis petr⁹ ꝓscẽdit
herilis. ꝓs Beat⁹ vir. ãn. Hic
sup excelse posit⁹ fundamina
petre moribus exornat hũilis
q̃ vita reportat. ꝓ. Quare fre
mũ. Anthichena polis diuini
lumine solis irradiata sacruꝝ
dec⁹ hoc colit ois t orbis. ꝓs.
Dñe q̃d multi. xus. Amauit
eum dominus. Lectio ꝑma

Institutio festiuitatis hodierne a senioribus nris ca-
thedre nomē accepit: idco q̄ hodie primus apl̄us petr⁹ hodie episcopat⁹ cathedrā suscepisse refer-
rat. Recte ergo ecclesia natalez sedis illi⁹ colit quā apl̄s p eius salute suscepit: dicente ei dño. Tu es petr⁹: et sup hanc petrā edificabo ecclesiā meā. ℟. Euge serue ℣. de com-
muni hystoriarum⁹ cōfes. ℣ pō. excepto. ix. ℟. qō erit. Quodcunq; ligaueris. Lectio. i.

Hunus aūt solēnitatis religio sic ecclesiis introducta ē. Cū aūt ptrās iret apl̄s dissemi-
nās xpi uz vite ⁊ fūdamentū iaciens ecclesie: cū appropinq̄ret antiochiā: cepit q̄ nicetas ⁊ aquilas tota ciuitas audire q̄ petr⁹ aduenire. Lectio tertia

Omnis aūt ppls ātiochie ciuitatis occurrit ei nudis pedib⁹ penitētiā agēs: eo q̄ ꝓdicatione ei⁹ cū simone magō cōsensissent. Obtulitq; ei a demonijs fatigatoz: ⁊ diūtl lāguoz⁹ vexatoz mltitudinē copiosaz. In. i. noct. ā. Huius amore de⁹ seruoz tergere at⁹ vt tibi q̄ placuit placidos nos reddere possit. ℣. Cū iuocarē. añ. Pande tuis celos ꝙs seruas magne sacerdos: ne tibi cōmissos iuadat pestifer agnos. ℣. Verba. añ. Sidera scās⁹ terrisq; hec dona datu-
rus ꝙs sibi delegit tibi xp̄s pe-
tre subegit. ℣. Dñe dñs noster. ℟ Justum deduxit. Lectio. iii.

Videns aūt petr⁹ q̄ penite-
ret de delicto cōmisso: ac-
cēdit i eminētioze locū iubēs oēm multitudinē lāguētiū añ se poni. Dixitq; eis Nolite cre-
dere q̄ q̄ me poteritis sanari: sed q̄ eū q̄ de celo descēdēs ostē-
dit credētibus sibi veram cor-
poris ac aie sanitatē. Lec. v.

Estē ergo habeat vox no-
stra oēm hāc plebē q̄ ex toto corde creditis i dñm iesū xp̄m vt sciāt etiā q̄ nos seipos ab ipso posse saluari. Cū q̄ in-
firmi cōsiterent hūcesse verū deū quē petr⁹ annūciabat: tan-
tam spūs sci gratie sue ⁊tutez ostēdit: vt ōs languētes ꝑ sua salute recepta simul cū ceteris oib⁹ deum celi glificarēt. L. vi.

Tunc infra septē dies plus q̄ decē milia credētium ba-
ptizati sūt: et theophil⁹ qui erat sublimioz in ciuitate: do-
mū suā ecclesiā cōsecrari fecit. In qua petro apl̄o cōstituta ē ab oī ppl̄o cathedra ad gloziā trinitatis. In. iij. nocturno. añ.

Qui regni claues et curā ge-
stat ouilis: p̄sule quoq; pio vi-
te renouatur ozigo. ℣. Dñe q̄s habita. añ. Hic celi terreq; pe-
tro ꝓmisit habenas vt reseret clausis et soluat vincla ligatis ℣. Domine in virtute tua añ

Prim⁹ vocatione: maxim⁹ dignitate apl̄ic⁹ culmis sedē petrus clauiger assecutus est qui xp̄o ardent obsequēs toto cor de secut⁹ est p̄s. Dñi est terra. ℣. Just⁹ vt palma S. matheū

In illo. t. Venit iesus in partes cesaree philippi t interrogauit discipulos suos dicēs Quē dicūt hoies eē filiū hois Et rel. Omelia vel̄. bede p̄sbi

Nō aūt q̄si nesciēs sentētiā de se: vel discipulor̄ vel extraneorū dñs inqrit: sed iō discipulos q̄d de se sentiāt inqrit vt cōfessionē rectę fidei illor̄ dig⁹ mercede remuneret. Nā sicut interrogatis generalit oib⁹ petrus rñdit vn⁹ p oibus: ita q petro dñs rñdit: in petro oib⁹ rñdit.

Ideo q̄d alij de se sentiāt inqrit: vt exposita palmo sentētijs errantiū discipuli pharent veritatē sue confessiōis nō de opiniōe vulgata sed de ipso ꝓcepisse dñice resurrectōis archano. Quē inquit dicūt hoies esse filiū hois? ℟. ix

Dicere hoies appellat eos q̄ de filio hois tm̄ loq̄ nouerant: q diuinitatis ei⁹ archana nesciebāt. Nā q diuitatis ei⁹ misteria capere nequūt merito sup̄a ōs hoies eē dicūtur. Apostolo testāte q̄ ait. Q̄ oculus nō vidit nec auris audiuit. nec in cor hois ascēdit q̄ ꝓparauit de⁹ diligētib⁹ se. Qui cū hec ꝑ hoīb⁹ hoc est hūana solū sapientibus corde et aure t oculo ꝓmitteret: mox de se ac de suis similib⁹: q generalē hūanitatis sententiā transcenderant: adiecit Nobis ei reuelauit ꝺs p spiritū sanctū suū. ℟. Quodcūq; ℣. Exaltēt eū in ecclesia plebis. ℟. Et in cathedra seniorū. Jn lau. añ. Ecce sacerdos p̄s. Dñs regn. t cetere aeq̄ sequūtur. Cap. Petr⁹ apls. p⁹ Jesu redēptor. ℣. Just⁹ germ̄ añ. Quodcūq; ligaueris sup terrā erit ligatum t in celis: t quodcūq; solueris sup terram erit solutū t in celis. dicit dñs simoni petro. p̄s Benedi. orō Deus q̄ btō petro. Ad. i. añ. Ecce sacerdos. p̄s. De⁹ in no. añ. Te ture. p̄s. Quicūq; Ad iij. añ. Non est inuent⁹ p̄s Le gē pone. Cap. Petr⁹ apls. ℟. t ℣. de cōi vn⁹ cōf. t pōtif. ad oēs horas dicūtur. sltr t ge cū orōe de die. Ad. vi. ā. Fidelis seruus. p̄s. Defecit. Cap. Bñdictionē. Ad. ix. ā. Serue bo⁹ p̄s. Mirabil. Cap. Cognouit Ad. ij. vs. añ. Ecce sacerdos. p̄ iferiales. Cap. Petr⁹ apls. hy⁹. Jesu redēptor. ℣. Justus germ̄. añ. Iste est. p̄s Mag. orō vt̄. ¶ Scī mathie apli ad vesperas ā. Esto tenor tes. p̄ festiuitatē. Et in hoc festo tm̄ sic. regnū eternū dicit dñs. Cap. Jam nō dicā. ℟. Qui sūt isti. hy⁹.

MAthia iuste duodeno so
lio residens sorte nos a
unctis nexib⁹ solue pcti vere
lucis gaudijs quo pfrusmur
tuis sanctis p̃cib⁹. ℣. Inuue
xp̃e. ℣. In oẽm terrã. ãn. Bti
Oritis ꝓs. Mag. Oratio
Eus qui btũ mathiam
apl̃os tuos collegio sociasti.
tribue q̃s vt eius interuẽtõne
tue circa nos pietatis sp visce
ra sentiam⁹. p̃ dño. Si hoc fes.
q̃n. xl. euc. dñ cõpl̃. sicut i festo
scẽ trinitatis. Si infra. xl. cõ
pletorũ nõ mutẽ. Ad matut
ix. lec. duplex festũ. Lec. ꝑma.
Dum preclara bti mathie
apl̃i festiuitas q̃ ãni cur
sus reuolutionẽ se repetat ma
gnũ gaudium nobis multipli
cat hodie iuxta vocẽ psalmiste
In pace factꝰ ẽ locus eiꝰ: t hi
tatio eiꝰ in syõ: qz carnis erga
stulo solutꝰ: susceptꝰ ẽ in celuz
Denicꝫ vt apl̃os Lec. ij.
actuũ edocẽt scẽpta ꝑ ost
q̃ iudas suis scelerib⁹ penam
cõdignam se suspẽdẽdo susce
pit: ne apl̃i in vndenarij ipfec
tiõe velut decalogi trãsgressо
res remanerẽt: barsabã t ma
thiã eligẽtes in medio statue
rũt atq; fusa ad deũ pręce: sor
tes sup eos dederũt. Lect. iij.
Legimus in veteri testa
mẽto ionã ꝓpheram cuz
mallet fugere q̃ niniue subuer
sionẽ p̃dicare. ob maxie tẽpe
statis ꝑiculũ sortis agitatiõe
dep̃hensũ. Qđ ꝛdiuina dispẽ
satõe sperem⁹ cõtigisse: non tñ
trahere debet in exẽplũ quod
a viris gẽtilib⁹ cõstat eẽ pactũ
Hec idcirco dilectis- f. iij
simi ꝓferre dignũ duxi
mus: ne simpliciores q̃q exẽ
plo apl̃oꝝ ac ꝓphetarũ putẽt
deũ hoc in tpe sortib⁹ cõsulen
dũ. Mathias dei quul⁹ interꝓ
tatur: dei quulus intelligitur
huilis t quietus. Lec. quinta
In eo ipletũ est qđ dictuz
est de iuda q̃ ꝓphetaz dđ.
Fiat hitatio eius deserta: t e
piscopatũ eius accipiat alter.
Quẽ iste sanctꝰ accipiẽs obe
diendo: decorauit euãgelizan
Hodierne festi- Lc. vi.
Huitatis diẽ in huiꝰ scti ve
neratõe debita cũ laude cele
bremꝰ vt p̃cib⁹ eiꝰ t meritis a
pud deũ inuemur q̃ in sanctis
suis mirabilia opatur regnãs
p̃ oia secula. Scđz matheum
In illo. t. Rñdẽs iesꝰ dixit
Cõfiteor tibi pr̃ dñe celi t
tre q̃ abscõdisti hec a sapienti
bꝰ t prudẽtibus t reuelasti ea
quul. Et rel. ℣ mel. bti aug.
Confessio nõ semꝑ ẽ voꝫ
pctõris Cõfitemur ꝙ siue
laudãtes deũ siue accusantes
nosmetip̃os ꝓpia est vtraq; cõ
fessio: q̃ cõfitetur viuit. t si pec
cator cõfitet: vtiq; a morte re
uixit. Confiteor tibi pater qui
do iij

abscõdisti hec a sapiẽtibus et prudẽtib⁹ t reuelasti ea puul⁹.

Q Ui sunt pauli hu ℣. viij
miles q sunt sapiẽtes et prudẽtes supbi irridẽtes arro gãtes falsogrãdes Dicte stul tuz et sapiẽs eris: sed die t it⁹ dic: q⁹ sic est vt dicis. Si dicis noli cozã hoibus dicere: prozsus qõ ad teipz pertinet: q ad tua tenebrosus es. ℣. cpio. ix.

Q Uid ẽ enĩ aliud ẽt stultũ nisi eẽ tenebrosũ i cozde: Ita pater: q⁹ sic fuit placitum ante te. His ℣o ℣bis exempla humilitatis accipimus: ne te mere discutere supna? silia de aliozũ vocatione aliozũue repulsione p̃sumam⁹. Lectio

[illegible] apli. Si ℣o hoc fes-tũ fer. i. capite ieiunij cuene. resũ differat in crastinũ: licet dñi. fes. fuerit. Cũ aũt bissext⁹ fuerit: festũ bti mathie ꝑ sũ. ar. ꝑta die a cathedra sci pe-trus [illegible] nãerek. Si hoc fe stũ in sab. primo p⁹ die cuen cõ. fer. sabbi celebrek. et ij. veñ. de ij. fer. cñt: t solẽne mẽo. de dnica. Cpleto ℣o. xl. nõ mutat. Deus qui dauid ep̃i t cõ fessõ. Ad ℣. añ. Iustũ deduxit. Ps. Cant. añ. Ecce sacerd. Ps. Miles xpi. ℣⁹ Iste fes. ℣. Amauit eũ dns. añ. Glozio se ꝑsul dauid suscipe seruozuz vota tuoz: t inkcede ꝑ nobis ad dñm. ꝑs Magt. Oratio.

DEus q beatũ dauid cõfes sozẽ tuũ atq; põtificẽ an-gelo nũciãte triginta ãnis an teq; nasceret predixisti tribue nobis q̃s: vt cui⁹ festivitatem colim⁹: eius intercessione ad et na gaudia pueniamus: Per. Ad matu. ix. lec. siãl. Lect. i.

BEatus patriciꝰ natione britãnus romanis disci-plinis eruditꝰ: t virtutũ meri tis insignitꝰ. Cũ in italie par tibus vir diuturnã morã tra-hens: in natale britãnie solũ reuersus fuisset: domesticã p⁹ modũ petẽs ꝓuinciã angula-rẽ repedauit terrã perlustrãs rosmã vallez intrauit. Lec. ij.

Q Ui angel⁹ apparẽs dixit hanc tibi sedẽ o patrici nõ ꝓuidit de⁹ immovnĩ nõdũ nato: sed trigita annis p⁹ hoc nascituro. Sic ergo vallis ros ma dimittit beato dauid non dũ nato sicut fuerat ab anglo nunciatũ Lectio terti.

BEatus ℣o dauid nõdum nat⁹ sed i vtero materno cõclu sus egregi⁹ ꝑdicator futur⁹ di uinit⁹ est ostẽsus. Cũ igit qui-daz magist⁹: noie gildas po-pulũ predicando ifozmaret t mater beati dauid ꝓgnãs ec-clesiã itraret gildas subito ob mutuit t vitra ꝑdicare nõ ꝑsti-tit. Tu autem. Lec. iij.

INterrogatus aũt a pplo cur interrupta ꝑdicatiõe obmu

uerat: respōdit Ego cōi loq̄la vos alloq̄ potui: ꝑdicare āt nō valui: qz mulier q̄ taz rogata exuit ecclesiā ad demōstrādā sue ꝑis excellētiā dū vobis ꝺ̄ bū dei ꝓponerē monita celit⁹ superuenit. Lectio. v.

QUaz aūt ꝓplerent dies natiuitatis ei⁹ sm q̄ angel⁹ ꝑdixerat: btūs dauid ingenuis oz tus natalib⁹: leretice ꝓuincie ꝓncipis fili⁹ fuit. Ipso igit nato et i lucē emisso: diuina miracula minime defuerūt. L. vi

QUaz cū baptizaret ab el⁹ veo menenēsi epō rede unte de hibernia ac tūc applicāte in portu q̄ dicit gleys ad ipsi⁹ baptizādi ministerū fōs lipidissime aque emanauit: q̄ nunq̄ antea visus fuit. Tu autem domine. Lectio septima.

UIr quidā grādeu⁹ cecus a puericia defectū habēs in naso q̄ ei⁹ facie nō modicū deturpabat: puerū de fonte leuauerat: quē cū adhuc in sinu suo teneret: itelligēs ifans sanctitatē accepit aquā in q̄ ter ꝺ̄ mersus fuerat: aspsit ex ea faciē suā trib⁹ vicib⁹: et statī lum oculoz et faciei integritatē mirabilit est adeptus. Lec. viij.

UIger aūt crescebat plen⁹ pūsctō: lr̄arūq̄ addict⁹ studijs sup ōs coetaneos ꝓspicacis ingenij velocitate ꝓficiebat: adeo nāq̄ gratia ꝓfus⁹ erat vt cōdiscipuli ei⁹ niueā colūbā cū rostro aureo tanq̄ euz docētē sedisse multotiēs testantur. Tu aūt Lec. ix.

REbꝛescētibus igit in eo meritis: vir sanctus ad sacros gradati oꝛdines ꝓuect⁹: tādē pōtificali dignitate ē sublimatus. Sctūs ꝺ̄ dauid cū ēet annoꝛū fere cētū quadragita septem ꝓcipato coꝛpoꝛe et sanguie dñi more xp̄iano aiaz sānctissimā suo reddidit creatoꝛi

Cetera oia ō cōi viu⁹ ꝓfes. et pō.

In festo sci cedde epi ꝺ̄z vsū lichfeld. Ad ꝓmas vē. anti.

HErmanoꝛum quattuoꝛ vnus est beat⁹: cedda quoꝛū quilibet erat cōsecratus. ꝑs Laudate pueri do. aū Summo sacerdotio duo consecrant̄ presulati simplici duo venerant̄. ꝑs Laudate dñm oēs gētes aū His inerat numer⁹ cuāgelistarū: per quos ide ficret ḥorum opus clarum. ꝑs Lauda aīa mea domi. aū Oēs euangelium christi ꝓdicarunt: et vepꝛes a vineis eius extirparunt ꝑs Laudate dominū aū. Cedda tantuz ceteris erat ꝓferend⁹: dignitate meriti maioꝛ et censendus. ꝑs Lauda hierusalem dominum lauda.

Capitulum Ecce sacerdos magnus qui in diebus. et cetera.

℟. O pastoꝛ digne miseris cōcede benigne ℣. Qui poscūt adte

cõfessor cedda vñ℟. Hũde ꝑces xp̃o ꝓ cetu iugiter isto Ad
Hlia pa. Quod. hy℣. Iste cõ.
℟. Amauit eũ.ã. Sis ꝓ nobis
scẽ cedda rogam⁹ ad dñm: vt
nos reget ꝛ ꝓducat ad celi pa
latiũ: vbi tecũ ꝛ cũ scis sim⁹ ĩ
peruũ ℟s. Magt. vel añ. Pa
stor vigil gregis i medio: sacri
℟bi munitur gladio: plantãs
mores expulso vitio: quo ꝑnte
grex est i gaudio: sed absente
caret solatio cui fauet vt pater
DEus qui scõz Oz̃. filio.
tuoz meritis ecclesiã to
to orbe diffusaz decorasti: pre
sta ãs: vt in cessione brittanie
cedde tpi i sorte iustoz tua opi
tulãte pietate cõseamur. ℣er
Ad mãtu. inui. In q̃ vigẽt iu
gis solẽnia Virgo mat iubilet
ecclesia. ℟s. Veite. hy℣. Iste
cõfessor. In. i. noc. ãn. Mũdi
calcãs gliam cedda declinauit
corpis lasciuiã dũ sese claustra
uit. ℟. Beat⁹ vir. ã Jugo se sup
posuit xp̃i quẽ dilexit: q̃ tenen
dã docuit viã quã direxit. ℟s.
Quare fremu. ã. Quẽ cũ vite
sanctitatis vt lux se mõstrauit
eboraci ciuitas archip̃sulauit
℟s. Dñe q̃d mul. ℟. Amauit.
Quia nimirũ q̃rũdã l. i.
vita et cõuersatio apud
deũ in celesti gloria eterna eẽ
ꝑcul dubio dinoscit: ip̃osq; et
apũ ꝛrenos mẽoriẽ retinere ac
venerari: dignũ atq; cõpẽdio
sum nõ putatiue existimẽ. ℟.
Hũc quẽ paruũ reddit auc to
ritas cedda quũ facit hũilitas
Cui nũq̃ deest hẽigitas. ℟. Nõ
attollit illũ ꝑsperitas neq; frã
git q̃is aduersitas. Cui nun
Tempoz⁹ igit Lec. ij.
noz dã hymbroz⁹ regis
fratris: ꝛ i regnũ succesoz⁹ il
li⁹ xp̃ianissimi regis osvvaldi
vir dei cedda in lidisfarnẽsi i
sula i loco q̃ lestingay dicitur
in monasterio scẽ marie mõa
chicã vitã iuxta scoz̃ patrum
istitutiõez ducebat. ℟. Hic le
gati ℟bo paruerat cedes sedi
cui ꝑfuerat. Claustrũ petit et
nõ remurmurat. ℟. Sed indi
gnũ foze se dixerat tanta cura
quã ptenuerat. Claustr.
Hui⁹ nãq; administratõis
ecclesie a fratre suo cedo
oriẽtaliũ anglorũz ãtistite di
gnissimo: ꝛ eiusdẽ monasterij
rectore pissimo inibi de mun
do trãseunte curã susceperat.
℟. De quo deus ita disposuit
merciorũ qõ inde ꝑfuit Gregi
regẽs hũc sicut decuit. ℟ius.
Oz̃ãs nocte de die docuit per
quẽ xp̃i nomẽ inotuit. Gregi.
Hlia Gregi. In. ij. noc. ã. Vo
stes agni sanguie indies linis
uit crucis memoz: dñi carnem
dũ puniuit. ℟s. Cũ inuoc. añ.
Pugnãs cõtra vitia palmam
acq̃siuit: armis nudã ferreis
carnẽ dũ vestiuit. ℟s. Verba. ã

Qui sic fontē frigidū orās introiuit: ⁊ nō corp⁹ calido balneo nutriuit. ℣. Dñe dñs uf. ℟. Justū deduxit. Lectio ⁊rta

HAbere siquidē ⁊rtuor germani frēs cedo ⁊ cunibil et chelun ⁊ cedda: qō raro iuenitur ōs sacerdotes dñi fuere ꝓclari: et duo ex eis etiam summu sacerdotij gradu fūcti sūt ℟. Legē xpi q sic tenuerat et tenendā foꝛe docuerat. Aite finem scire meruerat ℣. Hinc q ete certus trāsierat q celesti regi seruierat. Aite finē. Lec. v.

GRat aūt ꝓsbyt̄ vocabulo cedda: frat reuerēdissimi ātistitis cedo cui⁹ supi⁹ meminim⁹ ⁊ abbas monasterij illius quod vocat lestingay ℟. Postq̄ cedde lux pñs claudi tur laus ipi⁹ a plebe canit Postes vicēs hic nō deuicit. ℣. Sus Uis vnguēti dū pixis frāgitur cūctis patet nec pl⁹ abscōdit. Mꝛ. Postes vincens. Lec. vi

JSitq; rex cū eo ꝓsbyterꝫ sūmo vocabulo eadheder qui postea regnāte egfrido ecclie ꝓsul sacr⁹ ẽ verū illi cātiā pueniētes inuenerūt archiepm: deus dedit iā migrasse de scko: ⁊ aliū p eo cōstitutū fuisse pōtifi cem. ℟. Occurrētes ad eū lā guidi mox curant et epilēptici Surdi ceci seu paralitici. ℣. Claudi curui leprosi marcidi valēt hui⁹ ⁊rute medici. Surdi. Hic. Surdi. Jn. itē. nocta. ñ. Ab habenis mortui mox excitant furiosi vinculis ꝓfractis sanant. ℣. Dñs quis. añ Et curatis lāguidi dū cōgratulant suis a languoꝛib⁹ stati liberant. ℣. Dñe in ℣. ā. Aq̄ puluere tūbe mixto cū potant bibentes a varijs moꝛbis expurgant. ℣. Dñi est tra. ℣⁹. Just⁹ vt pal. Scōz matheum

IN illo tempoꝛe: Dixit iesus discipulis suis parabolā hanc. Hō q̄dā peregre ꝓficiscēs vocauit seruos suos et tradidit illis bona sua. et rel.

COnsecrat⁹ ẽ iēꝛ cedda maximā mox cepit eccle sastice ℣itati: ⁊ castitati curā impēdere hūilitati cōtinētie: lectioni opā dare opida rura casas castella ꝓpt euangelizā dū nō cessando: ꝛ aplox moꝛe pedib⁹ incedēdo pagrare. ℟. Hic ī carne viuēs āgelice: frā teriꝛ cōuersans celice xpi legē seruādo practice. Plene q̄dē et nō eclyptice. ℣. Unde deus euꝫ mirifice collocauit ī oꝛbis Sapiēce. Plene. Lec. viij.

SEd libet nos adhuc pauca de plurib⁹ addere: de q̄bus expti sum⁹ de ei⁹ vita ⁊ cōuersatiōe sā añ eā⁹ acceptionez ꝙ ipo eā⁹ tu. ℟. Cedde sci cō tactu loculi sanc mutꝰ: clare scūt oculi: q̄b⁹ viso exhīāt pōpuli Xpi legis tabescūt emuli

℟ Fama transiit in fines seculi qꝫ sic floꝛeꝛ diuini fuuli. ℟ pi. Summi igit pontific' l'.ix magni patroni btissimi cedde meritis ⁊ tituli signita mercioꝛ ꝓuincia vsqꝫquaqꝫ refulget. Cui⁹ maioꝛ virtutũ ꝓrogatiua referꝛ q̃ litter' cõprehẽdi vel oꝛe referri queat. ℟. Pie pastoꝛ ⁊ pf outũ mercioꝛũ gregis solatiũ ꝫ mũdũ carnẽ demoniũ. Assit nobis q te remediũ. ℣. Ut finito cursu pñtiũ capiam⁹ eternũ brauiũ As Hlia. As. ℣. Oꝛa ꝓ nobis btẽ cedda Jnstan. ã. Claustri clausus carcere cedda monachaꝛ vt diuinis liberẽ vacãs hisvratur. ꝓs. Dñs reg. ãn. Cui⁹ fama claruit qꝫ pontificaꝛ lucerna q̃ latuit ne plus abscõdaꝛ. ꝓs. Jubilate. ã. Pastoꝛ pauit ꝓplm pabulo doctrie reddẽs receptaclm regꝛe diuie ꝓ. Deus de⁹. ãn. Pꝛesulis officium cedda sicipleuit qꝫ cuiusqꝫ vicũ generis deleuit. ꝓs. Bñs. ãn. Deuiantes moꝛib⁹ ouesi foꝛmauit ꝓsistẽtes actib⁹ sacꝛi excitauit. ꝓs. Laud. Cõ Ecce sacerdos. hy⁹. Jesu redẽptoꝛ ℣. Just⁹ gerit. ãn. Pꝛesul pie sancte cedda oꝛa deũ ꝓ miseꝛi ne pctis aggrauati tradamuꝛ supplicijs: sꝫin ceꝛ ꝓfruamur ꝓennib⁹ gaudijs. ꝓs. Bñdict⁹ ãn. Pastoꝛ pie ꝓ tuis ouibus oꝛa xꝓm deuotis ꝑcib⁹: vt solluank a lupi moꝛsib⁹: ⁊ sint tecũ in suis edib⁹. ꝓs. Bñ⁹ oꝛõ. De⁹ q̃ sctõꝝ. vrõ. Ad. ℣. võ. ã Claustri. ꝑi. feriales. Cõ Ecce sacer. ℟. Pie pastoꝛ. hy⁹ Jesu redẽptoꝛ. ℣ Justus ger. ãn Qui moꝛes docuit purgando vicia talẽta duplicãs cepit duplicia de manu dñi regnãs in glia: quonos ascẽdere det xꝓi gꝛa. ꝓs Mag. oꝛõvrõ. Cl Sãctaꝝ ꝓpetue ⁊ felicitat' virginũ ⁊ martyrũ. iij. lec. ſnãt. oꝛõ.

O A nobis q̃s dñe deus nf sanctaꝝ ꝓpetue ⁊ felicitatis martyrũ tuaꝝ palmas incessabili deuotõe ꝛeneꝛari: vt q̃s digna mẽte nõ possum⁹ celebꝛare huilib⁹ saltẽ frequẽtemus obsequijs. Per. Ad matu. ij. ꝑ. ſnãta. Regẽ virginũ. ꝓs. Cen. hy⁹. Jesu coꝛona virginũ hi. de noctur. vni⁹ ferie. ℟ Adducentur. Lectio ꝓma

FActa itaqꝫ ꝓsecutõe sub valeꝛio ⁊ galieno impatoꝛib⁹ cõprehensi sũt satuꝛ⁹ ⁊ saturninus duo frẽs: reuocat⁹ ⁊ felicitas soꝛoꝛ ei⁹ ⁊ ꝓpetua q̃ iussi sũt recludi in carcere. Pf ꝓpetue audiẽs eã christianã irruit in cãvolẽs eruere oculos ei⁹: sed exclamoꝛe ꝫfusus exiuit ꝺ carꝛ

Post hec perpe ſ. ꝑgere. Que dixit cõmartyrib⁹ suis. Vidi i visu scalã angustam erectã ad celũ: i cui⁹ dexꝛa ⁊ leua erãt cultri ferrei ⁊ sub ea ia

vebat draconē. Et sup eū ascendit satr⁹ ad nos dicēs Ascēdite mecū nolite timere draconē. Vidi etiā in horto amenū senē sedētē t oues mulgētē: q t dedit nobis de fructu lactis Quo audito grās agētes deo cognouerūt se ad palmā puenire martyriū. Lectio iij.

IN die natalis celsi martyr⁹ t ypetus a leonib⁹ sūt deuorati Saturnin⁹ vero abrūpis cruribus: gladio ē ꝑcussus Reuocatusq t felicitas a leopardis martyrū impleuerūt. R. t ceteras de cōi plurimarū virginū. ¶ Sci gregorij [illegible] doctō. duplex festū. vr. le. sūt. cō. Ecce sacerdos.

DEus q famulū tuū gregoriū eterne bītudis ꝓmiis cōtulisti: cōcede, ꝙsum⁹ vt qui pctōꝝ nostrōꝝ pōdere premimur: ei⁹ apud te ꝓcib⁹ sublemur. ꝑ dn̄m. Quicunq; hoc festū cōtigerit sub rīa festi annūciatōis bte ma. celebrēt sicut ibi sub nōtū ē: ita tñ q si in sab. prio añ. xl. hoc fe. euenerit: ibidē celebrēt. Et secundo vespere erūt de festo: t solēnis meō. de dñica. Cōpletoriū tamē tūc de. xl. nō mutat: sed post primas vō tūc dicat completoriū sicut in fes. scē trinit. Ad matutinas. Lectio. i.

GRegor⁹ papa indict⁹ vr̄ Romana a patre gordiano: mfe vo siluia edit⁹ ō genere senatorū originē duxit q nō sine magno quodā ꝓsagio tale sortitus est nomē. Gregorius nāq; ex greco eloquio in nostrā linguaz vigilator siue vigilās sonat Tu aūt Lec. ij.

BEuera eteni vigilauit ī bi: dū diuinis inhērēdo ꝓceptis laudabiliter vixit. Vigilauit t fidelib⁹ ꝑplis duz doctrine affluētis ingenio eis quo tramite scanderēt patefecit. Lectio te rtia

DIsciplinis vero liberalibus hoc est grāmatica: rhetorica: dyalectica. ita a puericia est īstruct⁹: vt nulli ī vniūsitate putaret esse secūd⁹. Hauriebatq tā tūc sitibūdo doctrīe fluēta: q post congruēter mellito gutture ructaret. Hic etiā in annis adolescētie vō cepit deuotus existere. Lec. iij

QUandē patre orbat⁹ cū libera disponēdaz rez suarum hūisset facultatē: mor oīa que hīe poterat ad op⁹ pietatis distribuit. Sex deniq; mōasteria ī sicilia cōstrūcs frēs illic christo seruiētes cōgregauit: copiosoq; ditauit. Septimū vō intra vrbis rome muros īstituit in q et ipe postmodum regulari tramite multis sibi sociatis fratrib⁹ subabbatis ꝓto militauit

ERat ei deniq; tāta abstinētia ī cibis: vigilantia in orationibus: strēnuitas

in ieiunijs: vt infirmato stō-
chovix cōsistere potuit. Cer-
nēs aūt roman⁹ pōtifex virtu
tū gradib⁹ gregoziū alta cōsce
dere: violēter eū a q̄te mona
sterij sui abstrahēt: leuitāq; se
primū ad suū adiutoziū conse
crauit. Lectio. vi.

Non multo post p̄ respō-
sis eccl̄iasticis ad vrbē cōstāti
nopoli gregozius ē directus.
In qua nouā hereſim de statu
nfe fsurrectōis ita attriuit: vt
nullus exinde inuēt⁹ ē q̄ ei⁹ su
scitator existeret. Post obitū
pelagij pape: ois clerus ppls
q; romanus cōcorditer elege-
rūt gregoziū pontificē. Cunq;
tanto honozi se indignum cla
mās: cōsensū gñalitatis vita-
re ñ potuit extra portas fugit
triduo se occultās. Lect. vij.

Post ozōnes t ieiunia po
puli tertia nocte columna
lucis sup eū celitus emissa q̄rē
tibus votū optabile demōstra
uit: clamāte quodā anachori-
ta cōtiguo vrbi q̄ angelos de-
scēdētes et ascēdētes p dictā
colūnam sup eū vidit: ibidē re
ctorē absconditū eē dom⁹ dei.

Mox dilect⁹ dei Lec. vij
inuenit: t licet inuit⁹ pa
pa efficit. Directe nāq; in an-
gliā misit seruos dei augusti-
nū mellitū t iohēm cū alijs q̄
rē cācie cū ceteris infra hāc
ue tū p̄dicatōe ꝑ miracul⁹ con
uertebant. Multa etiā mira-
cula per hūc ostēdit diuina po-
tentia. Lectio nona.

Quedā materfamilias de
manu ei⁹ cōtemplatiua cū oblatio
nis sue portionē sibi dare co-
uisset: subrisit. Cui⁹ cordis er
rorē sanct⁹ gregori⁹ intelligēs
portionē retinuit: t sup altare
reposuit. Cōpletisq; misterijs
vt dñm ppls depēcaret admo-
nuit. Factaq; orōne carnē di-
giti auricular⁹ sup altare cruē
tatā inuēit. Qua ꝑtute cogni
ta t eadē portione in pristinam
formā orādo cōuersa. eandēq;
mulierē cū reliq̄s plurimū ifi
de xp̄i cōfirmauit. Qui post
sedē aplice eccl̄ie annis q̄tu-
ordecī rexisset plen⁹ virtutib⁹
migrauit ad dñm. Ad matut
Lp̄. Ecce sacerd⁹ Cetera de cōi
vni⁹ cōfes. t pōtiñ. ¶ Sancti
edwardi regi t mar. ix. k. oct

Deus ekni triūphator ing⁹
familiā tuā, ppicius re-
spice martyrū regi edwardi
celebrātē t pīsta: vt sīc illū mūe
re glificare dignar⁹ celesti: ita
nos ei⁹ obtētu eterne felicitati
facias dignāter ascribi. Per.
Ad matutinas Lectio prima

Sanct⁹ edward⁹ i regni
solio sublimatus a rege
regū dño in oīvia iusticie t ve-
ritatis dirigebat. Cui⁹ auxilio
fretus: magno ingento animi
t sūma humilitate idies creſce-

bat. Nã nouit adepto honore
mox pristine pbitati sua hec
incremẽta virtutũ accumula=
uit. Tu aũt. Lectio secunda.

Iuenũ videlz t min⁹ sapi
entũ: cõsilia postponere.
Ustani archiepũs monita
mẽte salubrit intẽdere: t scõz
ei⁹ cõsiliũ t aliozũ religiosozũ
spectabiliũq; virozũ omia sua
iudicia in olb⁹ studuit exerce=
re. Tũc erat in anglia paci trã
quillitas magnaq; rerũ opu=
lentia. Lectio tertia.

Sed totius bonitat⁹ inimi
cus diabol⁹ nouere ei⁹ nomie
alfrith in odiũ ipi⁹ concitauit
Que zelo inuidie succẽsa pre=
sumptuose: a versutia cogitare
cepit ql̃iter virũ dei a regno ex
tirparet: vt fili⁹ ei⁹ etheldred⁹
in regno substitueret. Le. itꝫ.

Quibusdã igit cõsiliarũs
ppositũ suũ indicãs o=
rans: t obtestãs: vt ei assensũ
preberẽt: t quo ordie id fieret
cogitarẽt. Qui ptin⁹ oẽs i ne
cẽ regis mitissimi cõsenserunt
t quõ id pficerent meditaban
tur. Firmato venerabili viro i
regno cũ trib⁹ ãnis t octo mẽ=
sib⁹ sceptro hereditario potи=
ret quadã die venãdi grã i sil
uã accessit iuxta vuarhã q̃ ad
modũ grãdis habebatur. r. v

Oesi derãs vero fratrẽ su=
um videre ds domuz no
uerce que iuxta erat assumpt⁹
paucis, pfectus est. Et ecce su=
bito in medio vie spacio homi
nib⁹ suis ludentiũ more hue il
luc; dispersis: rex absq; vllo
comite permãsit. Tũc rex doli
gnarus ad domũ nouerce sue
neminẽ verẽs. Quo cũ appro
pinq̃ret: nũciatũ est regie im=
pissime regẽ edwardũ illuc
solũ aduenire. Lectio. vi.

Illa igitur ad explẽda sue
nequicie desideria adipi=
sci se tps idoneũ gaudẽs mox
ei obuiam pcedit eũq; blande
t amicabiliter ad hospiciũ in
uitat. Qui renuit t fratrẽ suũ
se vellevidere denũciat. Tunc
potũ afferri iussit: vt dum ille
potũ gustaret: ipsa qđ cogita=
bat ipleret. Interim vn⁹ q̃ sce
lere maior erat ficta dilectõne
paci ei osculũ offerebat: vt oẽz
suspitionẽ auferẽs: eũ facilius
suffocaret. Qđ t factũ ẽ. Maz
cũ rex potũ a picerna suscepis
set t ori suo posuisset: is qui ei
osculũ intulerat ex aduerso in
filiẽs cultello mox ei⁹ viscera
transfixit. Sicq; car⁹ dei de eq̃
cadẽs spm̃ exalauit Tres vl. r
de expõe euagelij Si q̃s ven is
ad me Cetera de cõi vni⁹ mar
tyris Si hoc fe. vr sci cuthber
ti: vel scti bñdicti infra passio=
nẽ dñi euc. refuet festũ vsz ad
trãslationẽ eoz: t fiãt ibi d' eis
ix. lec. tẽ. ¶ Sãcti cuthberti
epi t cõfessozis ix. lec. fiãt. ozõ.

Deus q̄ q̄ lestimabile munus gratie tue sctōs tuos gliosos facis ec̄: ꝑsta q̄s: vt interuentōe bēō cuthberto cōfessore tuo atq; pōtifice mereamur ad culmē virtutū queire.

¶ One indolis. Lec.i. Per adolescēs cuthbert⁹ cuz quadā die inter pueros ludere: quidā puer quasi triennis ei occurrit: tcū lachrimis sibi ait. O sctissime antistes cuthberte: nō decet te inē pueros ludere: quē dñs magnm maiorib⁹ natu destinauit. Lect.ii.

Hadiēs puer cuthbertus hec rediēs domū habili ex illo tpe esse cepit. Et relictis seculi reb⁹ mōasterialē disciplinā subijt. Qui cū suscipiendoz officio deseruiret angelum dñi suo: vt refert suscepit

Q hospicio. Lectio tertia.

Hadā die dū iuuenē quē dā domū ingredi coegisset pedesq; eius lauasset z aquā lauādis manib⁹ dedisset: panez ad vescēdū deferre voluit: sz rediens hospitē nō inuenit. Circunspiciēs ātvestigia ei⁹ quo isset nulla penit⁹ inuenit. Lec.iij

Stupefactus igit vidit supra mēsam tres pānes candidos insoliti candoris ac mire suauitatis z dixit. Cernogan gel⁹ dei sit quē suscepi. Quo viso maiorē ex hoc vtutib⁹ operā dedit. Tu aūt. Lec.v.

Multis igit virtutib⁹ preditus ad eā⁹ culmen sz inuit⁹ assūpt⁹ est. Qui cū prochiamisuā circuiret z vbū dei ꝓdicaret: vxorē cuiusdā comitis primā mortis a comite rogatus i nole dñi: aspsiōe aque bñdicte plene sanatam reddidit marito suo. Lectio sexta

Alio quoq; tpe venies quōdā longe egritudis acerbitate tabefact⁹ ad eū accessit. Data q̄ sup eū bñdictiōe: repulit peūē quā medicoz man⁹ pigmētoz cōpositiōe nequerat. Lec.vij. Sine expōne euāgelij.

Ad quoddā etiā mōasteriū veniēs dū meridianā quietē sitire se diceret aqua eius palato sapiebat. Frēs ergo astātes inde bibētes mirabāt adinuicē dicētes se nūq̄ melius vinū antea bibisse. Lect.viij.

Nobus annis i regimine epali trāsactis: sciēs i spū vir dñi cuthbert⁹ appropiquare die sui trāsitus: abiecit pondus cure pastoralis atq; ad dilectū heremitice cōuersatiōis agonē quātoti⁹ remeare curauit: q̄tenus olita sibi sollicitudinis mū dane spineta liberioz prisce cōpunctōis flāma plumme ret. Tu autem. Lec.ix.

Q Uanq; duos fere mēses in deserto quietis exultatōe transisset: subito arreptus infirmitate z trib⁹ hebdomadis cōti-

nuis decoctus fribus suis l ōi seruitio cōfirmatis exitū suum ōnici corpis susceptōne munitus: t erectis in celū oculis spiritū exalauit. Letera de cōmuni vni⁹ cōfessoꝝ t pon. ¶ Sancti benedicti abbatis. ix. l. hāt

OMnipotēs sempi ℣. terne de⁹ q hodierna die carnis eductū ergastulo btissimū cōfessorem tuū bñdictum subleuasti ad celū: concede qs hec festa tuis famul celebrāti b⁹ cūctoꝝ veniā delictoꝝ: vt q exultātibus animis ei⁹ claritati cōgaudēt: ipso apud te ineuēiente cōsociētur t meritis.

HPer dñm Lectio prima Uir vir: vite venerabilis gratia bñdictus t noie: ab ipso puericie sue tpe coꝝ gerens senile. Etatē quippe moribus transiēs: nulli animū voluptati dedit Qui nobili genere de puericia nutrie oꝛt⁹: relictis domibus t reb⁹ ppꝛijs litterarū qz studijs scē conuersatōis habitū suscepit. Lectio secunda

QUē sequēs sua nutrix: q ipz arti⁹ amabat ad purgandū triticū a vicina mulierē capi sterilū petijt. Q̄ dū incaute sup mensā post se reliqt: casu fractū est ob qđ vehementer flebat. Lec. tertia.

HAius dolori cōpatiēs bū dict⁹: facta oꝛōne illō integrū nutrici sue reddidit eaz cōsolando. Hic plus appetēs mala mūdi ppeti q̄ laudes nutricē suā occulte fugiens defti loci secessū petijt. Quo cū pergeret: monach⁹ quidā romā⁹ eū recepit: t q tendit indstituit. Cui⁹ cū desiderū coguisset et secretū tenuit t scē cōuersationis hitū tradidit. Lec. iiij.

UIr dei i arto specu se tradidit: tribus qz annis excepto romāo monacho hoīb⁹ icognit⁹ māsit Cūcz placuit dō vitā ei⁹ exēplo hoīb⁹ demōstrare: mīti sclz fliāntes ad ei⁹ magisteriū festinauerūt l. v.

DEfuncto igit abbate monasteriū nō longe a loco: lz diu renuēs deuict⁹ tñ pcib⁹ abbas ibi effect⁹ est. Cūcz frēs sui conspicerent illis sub eo illicita n licere: inito cōsilio venenū vino miscuere. Quod ipo bñdicente statī vas vitreū cōfractū est. Cui⁹ cām vir dei intelligēs ad locū dilecte solitudis rediit

CAm vir dī i solitudie l. vi succrescerēt mīti futētes dō ibi ab eo sūt cōgregati: ita vt illic xij. mōasteria cū xpi adiutoꝛio ꝓstrueret. Hic ēt defūctū filiū cuiusdā rustici inrātis q nō recederz dōec filiū suū resuscitaret. Oꝛōe fcā vinū reddidit pri suo Et alaz cuiusdē epi captā i spa ignea d nocte oꝛās ad fenestrā abāgeli celū dferri ꝓspexit. Lec. vij. sine expō

Ex his aūt monasteriis q̄ vir dei bñdict⁹ cōstruxerat tres in rapib⁹ mōtis erant sita. Et valde fratrib⁹ erat laboriosū ab iferioribus squā sp deferre. Quo visovir dei ascēdit in mōtē et ozōne facta tres petras ibi in signū posuit ꝑ hec mādauit fratrib⁹ vt eādē rupē vbi easdē petras inuenirent i modico cauarēt. Quo facto defluit aq̄ vbertim vsq; i hodiernū diē. Lectio. viij.

Quadā ei⁹ monach⁹ dū de quodā loco sup ripā laci posito vepres abscideret ferrū de manubrio ꝓsiliēs i lacū cecidit. Vir aūt dñi bñdict⁹ tulit manubriū et misit in lacū: mox q̄ ferrū de ꝓfūdo redijt et i manubriū intrauit. Lectio. ix

Quadā die apparuit ei diabolus dicēs q̄ ad fratres suos ꝑgeret. Quo audito misit fratrib⁹ suis mādās q̄ cauti⁹ agerēt q⁹ diabol⁹ ad eos veniret. Quo eis nūciato paries cecidit et monachū quūlū occidit. Q̄ sc̄ius audiēs ozōni se dedit: et monachū i columē suscitauit. Hīs et alijs ꝓturbus plen⁹ seru⁹ dei bñdict⁹ in senectute sua migrauit ad chr̄istuz

Letera de coi vni⁹ cōfessoris et abbatis. ¶ In ānūciatiōe beate marie ỽg. ad vē. añ. Oriet̄ sicut sol saluator mūdi: et descēdet in vterū ỽginis sicut hymber sup gramē. In tēpore paschali ūniat cū alla. Capitu

Ecce ỽgo cipiet et pariet filiū et vocabit nomē eius emanuel butyrū et mel comedet vt sciat reprobare malū et eligē bonū. ℟. Xpi ỽgo. ℟y.

Aue maris stella dei mat alma atq; sp ỽgo felix celi porta. Sumēs illud aue gabrielis ore fūda nos i pace mutans nomē eue Solue vincla reis ꝓfer lumē cecis mala nostra pelle bona cūcta posce. Monstra te esse matrē sumat per te precē q̄ ꝑ nobis nat⁹ tulit esse tu⁹ Virgo singlar inter omnes mitis nos culpis solutos mites fac et castos Vitā presta puram iter para tutū vt videntes iesū semp colletemur. Sit laus deo pri sūmo xp̄o dec⁹ spūiscto tribus honor vn⁹. Amē. ỽ. Rorate celi desup. añ. Ingressus āgel⁹ ad mariā dixit: aue maria gra plena dñs tecū. ℣s. Mag. ozō

Deꝰ qui de beate marie ỽginis vtero ỽbū tuū āgelo nūciante carnē suscipere voluisti: ꝓsta supplicib⁹ tuis vt q̄ vere eā dei genitricē credim⁹ ei⁹ apō te intercessionib⁹ adiuuemur. ꝑ eūdē. Si hoc festū in. xl. cōtigerit fiat tūc solēnis mēoria de ieiunio ad vtras qs̄. et ad matuti. Cōpletorii. xl. nō mutet. Ad matuti. iui. Aue maria gra plena dñs te

cum Bñdicta tu i mulieribus
ps. Uenite exulte. Hymnus.
QUem terra pont⁹ ethera
colūt adorāt p̄dicāt: trinā regentē machinā claustrū
marie baiulat. Qui luna sol ⁊
oia deseruiūt ptēpa pfusa celi
gfa gestāt puelle viscera Beata mat munere cui⁹ supn⁹ arti
fex: mūdū pugillo cōtinēs vētris sub archa claus⁹ est. Beata celi nūcio fecūda scō spū: desideratus gētib⁹ cui⁹ p aluum
fus⁹ est. Glia tibi dñe q̄ nat⁹ es
de ℣gi. In p̄mo noc. añ. Prophete p̄dicauerūt nasci saluatorē de ℣gine maria. ps. Dñe
dñs nr. añ. Rorate celi desup
et nubes pluāt iustū aperiat̄ tra
et germinet saluatorē. ps. Celi enar. añ. Egrediet virga de radice iesse et replebit ois tra
glia dñi ⁊ videbit ois caro salutare dei. ps. Dñi ē ter. ℣ Ex syon species decoris ei⁹. ℟. Deus nr manifeste veniet. Lec. i.
IRgress⁹ angelus ad mariaz dixit. Aue gfa plena
dñs tecū: bñdicta tu i mulieribus⁹. Que salutatio q̄tū hūane cōsuetudine inaudita ē: tantū
est btē marie dignitati ꝓgrua
℟. Ingressus āgel⁹ ad mariā
dix. Aue maria gfa plena dñs
tecū. ℣. Bñdicta tu i mulieribus ⁊ bñdict⁹ fructus ventris
Utui. Aue maria. Lec. ij.
UEre etenuz gfa erat plena cui diuino munere collatū
est vt p̄ma inter feminas gliosissimū deo ℣ginitatis munus⁹ offerret Unde iure āgelico aspectu simul et affatu meruit perfrui q̄ angelicā studuit imitari vitā. ℟. Suscipe ℣ bū virgo
maria q̄ tibi a dño per āgelū trāsmissū est: cōcipies ꝑ aurez
deū paries ⁊ hoiem. Et bene
dicta dicaris inter oēs mulieres ℣. Paries quidē filiū sed ℣ginitatis nō patieris detrimētū
efficieris grauida et eris mat
semp intacta. Et bene. Lec. iij.
UEre gfa erat plena: cui
ipsū p quē gfa et veritas
facta est iesū xp̄m gnare donatū est. Et ideo vere dñs cū illa
erat: quā ⁊ p⁹i⁹ nouo castitati amore a frenis ad celestia desideranda sustulit. Et postmodū mediāte hūana natura: oī
plenitudie diuinitatis ꝓsecrauit. ℟. Maria vt audiuit turbata est in sermone angeli. Et
cogitabat q̄lis esset ista salutatio ℣ Quō fiet istud air maria
q⁹ virū nō cognosco. Et cogi.
Glia. Et co. In. ij. noc. añ. Ecce veniet de⁹ et hō de domo dauid sedere in throno ieternum.
ps. Eructauit. añ. Sup soliuz
dauid et sup regnū ei⁹ sedebit
ineternū. ps. De⁹ nr añ. Sup terhirlm orietur dñs: ⁊ glia ei⁹ in
te videbit. ps. Fūdamēta. ℣
Egrediet ℣ga de radice iesse.

℟. Et flos ℣. Lectio. iiii Ere benedicta inter mulieres q̃ sine exẽplo mulieb̃ris cõditiõis cũ decore ℣ginitati gaudia ẽ honore pariẽtis q̃q; virginẽ matrẽ decebat dei filiũ pcreauit. Que postq̃ more hũane fragilitatis ⁊ visione angelica et insolita est salutatione turbata mox idẽ angel⁹ eã repetito sermone: ne timeat horatak. ℟. Dixit angel⁹ ad mariam: ne timeas maria Inuenisti gr̃am apud deũ. ℣. Ecce cõcipies ⁊ paries filiũ ⁊ vocabis nomẽ ei⁹ ihesũ Inuenisti. Lec. v.

Quodq; maxime timorẽ pellere ꝓsueuit q̃si bene cognitã ac domesticaz: ꝓprio nomine eã vocat. Et q̃re gr̃a plẽa diceret: diligenter edocet. Ne timeas inq̃t maria: inuenisti gratiã apud deũ. Ecce cõcipies in vtero ⁊ paries filiũ: et vocabis nomẽ ei⁹ ihesũ. Hic erit magn⁹ et filius altissimi vocabit. ℟. Ecce cõcipies ⁊ paries filiũ Et vocabit nomẽ eius ihesus. ℣. Hic erit magn⁹ ⁊ filius altissimi vocabit et dabit illi dñs deus sedẽ dauid patris eius Et voca.

Notand⁹ solerter Lec. vi ordo verborũ: ⁊ tãto artius est cordi iserẽdus: quãto manifeste pater q̃ in his tota redẽptiõis nre summa consistit. Nã manifestissime dñz ihesũ id est saluatorẽ nr̃m: et verũ dei patris ⁊ verũ hois matris filiũ ꝓdicauit. Ecce inq̃t cõcipies i vtero: ⁊ paries filiũ Ag̃sce verũ hũe hoiez: verũ de carne ℣gis assũpsisse substãtiã carnis Hic erit magnus ⁊ filius altissimi vocabit. Cõsitere edẽ etiã verũ deũ de deo vero: ⁊ eterno patri filiũ esse sp coeternũ. ℟. Dabit illi dñs deus sedẽ dauid patris eius. Et regnabit i domo iacob leternũ. ℣. Et regni ei⁹ nõ erit finis. Et regna. Glia pa. Inet nũ. In. iii. nocturn. añ Bñdicta tu i mulierib⁹ ⁊ bñdictus fructus vẽtris tui. ꝑs. Cantate. i. añ. Dabit ei dñs deus sedẽ dauid patris ei⁹ ⁊ regnabit inet nũ. ꝑs. Dñs regna. ex. añ. Beata es maria q̃ credidisti: perficient in te q̃ dicta sũt tibi a dño. ꝑs. Cantate. iii. ℣ Egredietur dñs de loco sc̃to suo. ℟ Veniet vt saluet pplm suũ. Sequẽs luce

In illo tẽpe. Missus est angel⁹ gabriel a deo i ciuitatẽ galilee cui nomẽ nazaret ad virginẽ despõsatã viro cui nomẽ erat ioseph ꝺ domo dauid et nomẽ virgis maria. Et rel. Omel. venera. bede p̃sbyteri

Idcirco angeli q̃atis nobis cẽsent: vt signetur p vocabula etiã in opatione dd valeãt. Neq; enim in illa sc̃a ciuitate quã de visione oportẽtis dei plena scientia p̃fruit. Idcirco ꝓpria nola sortiũtur: ne

eozū ꝓsone sine nosb⁹ sciri nō
possint. Sed cū ad nos aliqd
ministraturi venīūt apud nos
eiū noīa a ministerijs trahūt
℟. Quomodo fiet istud respō
dit maria qz virū nō cognosco
Angelus ad hec. Spūs sctūs
superueniet in te ⁊ virt⁹ altissi
mi obumbrabit tibi. ℣ Ideoq
quod nascet ex te sanctū voca
bitur filius dei. Spūs sanctus

AD mariā ergo Lec. viij
virginē gabriel mittitur
qui dei fortitudo noiatur. Il-
lum quippe veniebat nuncia-
re: qui ad debellādas aereas
potestates humilis apparere
dignatus est De quo ꝓ psalmi
stam dicit Dns fortis ⁊ potēs
dns potens in ꝓlio. ℟. Dixit
aūt maria ad angelū: ecce an-
cilla dni. Fiat michi fm verbū
tuuz. ℣ Spūs sanctus supueni
et in te cū respōdisset angelus
sit maria. Fiat mihi fm. l. ix.

ET rursū. Dns virtutum
ipse est rex glie. Per dei
ergo fortitudinē nūciāb⁹ erat
qm ℣tutuz domin⁹ et potēs in
prelio contra potestates aere
as ad bella veniebat. Ad vir-
ginez desponsatā viro cui no-
men erat ioseph de domo dō ⁊
nomen virginis maria. Mul-
tas ob causas saluator non de
simplici virgine: sed de despō
sata voluit nasci. ℟. Christi ℣
go dilectissima ℣turū oratrix

opem fer miseris Subueni de
mia clamātib⁹ ad te iugit. ℣
Qm̄ petōz mole ꝑmimur ⁊ nō
est q adiuuet. Sub. Hla. Sub
℣. Emitte agnuz dne dnatorē
terre. ℟. De petra deserti ad
mōtē filie syō. In laudibus. ā
Angel⁹ dni nūciauit marie: et
cōcepit de spūsctō. ℣s Dns re
ān. Ne timeas maria inuenisti
gram apd dm ecce cōcipies et
paries filiū. ℣ Jubil. ā Quō
fiet istud ām̄ele dei qz virū cō-
cipiēdo non ꝓtuli: audi maria
℣go xp̄i: spūs cūs supuēiet i te
et ℣t⁹ altissimi obūbrabit tibi
℣s. De⁹ de⁹. ān. Spūs cūs i te
descēdet maria ne timeas ha-
bēs in utero filiū dei. ℣s Būd.
ān. Ecce ancilla dni fiat michi
fm ℣bū tuū. ℣s. Laud. Capm

O Ecce sacerdos. Hymn⁹.
O Gloriosa femina excelsa
supra sidera q te creauit pul-
de lactasti sacro vbere Q⁹ eua
tristis abstulit tu reddis almo
germine: intrent vt astra flebi
les celi fenestra facta es ℣ u re
gis alti ianua et porta luc fulg
gida uiraz datā per ℣ginē gen
tes redempte plaudite. ℣ lia
tibi dne. ℣. Elegit eaz deus et
preelegit eā. ℟. Et. ān. Mis-
sus est gabriel angelus ad ma
riā virginē desp̄satā ioseph.
℣s. Būdi. Oz̄ō. De⁹ q de btē.
Ad p̄mā. ān. Angelus dni. ℣ℓ
De⁹ in nole. ān. Gratias tibi.

ps. Quicūq; vult. Ad. iij. añ. Ne timeas. Cap. Ecce ẏgo. R. et ẏ. de cōi vni⁹ ẏginis ⁊ mar. ad oēs hoc. dicūtur. Orō vt̄s. Ad. vi. ā. Quō fiet. ps. Defe.

Ebrediet virga de Cap̄ radice ieſſe ⁊ flos de radice ei⁹ aſcēdet ⁊ requiescet sup eū spūs dñi. Ad. ix. ā. Ecce ācil.

eps. Mirabilis. Capitu. Brediet dñs de loco sc̄o suo: veniet et saluet pplm suū a peccatis eor. Ad. ij. vs. añ. Angelus dñi. ps. Dixit dñs. ⁊ ceteri ps de sc̄a maria. Cap m. Ecce ẏgo. R. Quō fiet. hy⁹. Aue maris stella. ẏ. Elegit eā añ. Virgo dei genitrix ex qua lux oriri dign̄a est etna: intēde supplicū tuor pces seruorum vt per tua sc̄a suffragia mereantur possidere regna celestia ps. Magt. Orō vt̄s. Q̄n hoc festū in aliq̄ dñica. rl. ꝓtigerit semp differat vsq; in crastinuz Si ẏo in aliq̄ sabba. rl. hoc fes euene. sp vltie vē. de sc̄a maria fient: ⁊ solēnis mēo. de dñica sequēti. nisi in sabba. passionis dñi: tertiā i sabba. palma. tunc eni dicūtur vespere de domi. ⁊ solēnis mēo. de fes. Cum aūt in. ij. fer. hoc fes. annūcis. beate marie celebrat semp in dñi. erūt vesp de fes. et solēnis mēo. de dñi. Q̄n vero infra vas. sionē dñi eue. sp fiat fe. cū Sla patri. ⁊ neuma. ⁊ R. Jesu xp̄e et cum isto ẏ. Qui de ẏgi. Tñ infra. rl. cōpleto. rl. nō mutat Si ẏo in. iij. fer. prima añ pascha cōtigerit: ibidē solēni ter celebretur. vltime tñ vespe nō de fes. sed de feria. erūt: ⁊ solennis mēo. de fes. Similit fiat si fes. sancti āb̄rosii in p̄dicta q̄rta feria. euene. sicut ibidē supradictū est. Si ẏo in. v. fes. i cena dñi vel i duob⁹ diebus sequētib⁹, vel i hebd̄. pas. hoc festū cōtigerit: differat fes. vsq; p⁹ octa. pasche: vbi cōuenienti⁹ in ipa hebd̄. possit celebrari: scilz vbi possit habere suas vtrasq; vs̄. Similit fiat de ceteris festis duplicib⁹ supradictis tp̄ib⁹ cōtigētibus. ¶ In paschali tp̄e hoc mō fiat fulriū Ad vtrasq; vs̄. oīa fiāt sicut p̄notatū ē: excepto q̄ hic fiat solēnis mēo. de resurrectione et R. ⁊ añe. rā ad vs̄. q̄ ad matu cū Alla. finiant. Cōpleto. ẏo paschat̄is nō mutat: nisi q̄ i fine hymn̄. dicat Glia tibi dñe. scilz. p⁹ ẏ. Oēs a. Similit fiat in fine oīm hym. einsdē metri ad matu. ⁊ ad vs̄. ⁊ ad oēs ho. huj⁹ viei. Ad matu. inuit. Aue maria ps. Uenite: hy⁹. Quē fra Tres p̄me añe. cū suis ōs dicunt et finiant cū Alla ẏ. Ex syō spēs. Euangliū s̄m lucam. In illo tp̄e miss⁹ est an. R. Ingress⁹. R. Dixit ār. R. Xp̄i vir. ps. Te deū. ẏ. Emitte

agnū. In laudi. ola fiant vtš. Mēoria de resurrectio. et fiunt ant oēs. añe. ℟. cū alīs. Cp̄ et cetera vtšdictū est. ¶ Sci richardi ep̄i ⁊ cōfessō. Orō

DEus qui ecclesiā tuā meritis beati richardi confessoris tui atq; pōtificis fecisti miraculis chorusc are gliosis: cōcedenos famulos tuos ip̄i⁹ intercessione ad eternā beatitudinis gloriā puenire. Per do Cetera de cōi vni⁹ cōfessoris ⁊ pōtifi. cū. ix. lec. de cōi: si ante passionē euenerit. Si vo infra passionē cōtigerit: nihil fiat d festo. Cū aūt in octa. pasc. forte cōtigerit: differat vsq; in. iij feriā sequētē: et fiāt ibi. iij. lec. cū regi. chori. Et ad. ij. vš. tūc de sctō ambrosio fiat solennis mēo. de scō richardio. Orō vt supra ¶ Sancti ambrosii ep̄i et cōfessoris atq; doctoris duplex festū. Ad vš. Cap̄m Ecce sac.

DEus qui pplo tuo Orō. eterne salutis beatū ambrosiū ministrū cōcessisti: psta q̄sum⁹ vt qui doctorē vite habuim⁹ in terris: intercessorē sp habere mereamur i cel. Per. Ubicūq; hoc festū euenerit. sub regula festi ānūciationis. btē marie celebret sicut ibidē p̄no tatum est. Lectio p̄ma

AMbrosius rome natus ⁊ disciplinis liberalib⁹ decēter eruditus iuxta parētū suorū nobilitatē: ad regēdū iuguriā et emuliā puicias cōsulari dignitate est p̄mot⁹. Eo tp̄e i vrbe mediolāo mortuo auxētio arrianor ep̄o: cū de substituēdo inter catholicos ⁊ arrianos orta eēt seditō: ābrosi⁹ adhuc catecumin⁹ p̄ eisdem sedādis

ET ibi aduen t. Lectio. ij. dū plebē allōq̄rek: subito vox infanti sonuit i p̄cto: ābrosiū ep̄m. Mox ōs incredibiliter vnanimi cōsensu: ābrosiū sibi acclamāt dari ep̄z Jussu ergo imp atoris q̄uis ml'tū renitēs et effugere laborans: ābrosi⁹ capit ⁊ baptizat Octauo vo die cū sūma leticia cunctor ep̄s ē ordiat⁹ Qui statiz oia q̄ in auro ⁊ argēto hfe potuit: ecclie dei ⁊ paupib⁹ tribu

ERat aūt venera- Lectio. iij. bilis ep̄s multe abstinētie ac vigiliar q̄tidiano ieiunio macerās corp⁹. Eratq; p pauprb⁹ ⁊ captiuis nimiū sollicit⁹ atq; in orādo assidu⁹ ⁊ in diuis reb⁹ iplēdis fortissimus Eo tp̄e romā adiēs quedā palitica ad eū se portari fecit atz orāti ⁊ iponēti sibi man⁹ vestimēta attigit: q̄ cū oscularetur statim sanitate recepta ambu

DIare cepit Lectio quarta

DRactāte q̄dā die sctō ambrosio verbū dei in eccl'ia: quidā acerrim⁹ arrianor sectator āgelū ad aures scti ep̄i tractā

et ij

tis vidit loquẽtẽ ꝙsi qui sibi indicare ꝺd ꝓpło renũciare debeꝛet. Quo viso ad fidẽ se catholicã cõtulit: ꝛquã expugnabat defendere cepit. Lectio. v.

Quidã clarissimi viri filiꝰ: apũd quẽ vir sctus hospitabat in ciuitate florẽtina: subita infirmitate defunctus ẽ. Quẽ mꝛ fide plena: i lecto eiꝰ imponẽs: ꝺ fidẽ matris intelligẽs: oꝛãdo ꝓmeruit vt viuum matri redderet: quẽ mortuum inuenit. Lectio sexta

Vir sctus ꝺ dragesimũ tertiũ psalmũ tractaret: exceptoꝛe eiꝰ pũte: subito in modũ scuti breuis ignis super caput eiꝰ resplenduit: atq; ꝓ os eius visus ẽ igredi. Postea ꝝo facies eiꝰ tanꝺ nix incãduit. Ex quo ꝺd spũsctũ gꝛam i eũ venisse sine dubio cognosci potuit. Paschali solẽnitate appꝛopiquãte vir sctus infirmitate captꝰ pꝛ oꝛõnẽ vidit xp̃m ad se venirẽ: ꝛ parũ ante lucẽ die sabbati pasche: sumpto xp̃i sacramẽto spiritũ exalauit. Responsorium de tempore lec. de expositione euangelij scm mathẽum.

Ait illo tpe: Dixit ihesus discipulis suis. Vos estis sal tre ꝙsi sal euanuerit in ꝙ salietur. Et rel. Omelia excerpta de diuersis tractatibus.

Dixerat dñs discipulos suos ꝙ sui nois cõfessiones persecutionẽ passuros. Et vꝛeos cõsolarẽt: subiunxit dicẽs. Vos estis sal tre. Ac si diceret. Illi ꝙsequẽtur: sed nolite timere: qꝛ sal terre vos critis. Lec. vij.

Per sal ãt celestis sapiẽtia desiꝛat. Sal sũt ꝙ aquã et ardoꝛẽ solis et flatũ venti ex altera natura ꝓmutat i alterã. Sicq; apli rapti ciuiꝛi ꝙ aquã baptismatis ꝛ ardoꝛẽ fidei: et per flatũ venti: id est donũ spiritus scti: ex terrena ghatiõe in spũalẽ sũt cõmutati. Lec. ix.

Salis natura hec est: hũoꝛes exsiccat: fetoꝛẽ aufert vermes ꝓcreare nõ sinit. Ita ꝛ celestis sapiẽtia carnaliũ delectatõnũ hũoꝛes exsiccat: male cõuersationis fetoꝛẽ aufert: libidinose cogitationis vermes ꝓcreare nõ sinit. Illũ vermen extinguit: de ꝙ Esaias aut Ermis eoꝝ nõ morietur ignis eoꝝ nõ extinguet. Cap. x. Cetera de cõi vniꝰ cõfes. et pontiꝛ. d. ij. vs. of x. Sctẽ. N. xp̃i cõfes. Christo post pascha hoc fe. cõtigerit: hãt. iij. lec. de ꝓpꝛio ꝓ legẽda scti ãbꝛosij. Ad vs. in paschali tpe x. Filie hierm Cetera de cõi vniꝰ cõfes. et pd. paschalis tẽpis. Sctoꝝ tiburtij ꝛ valeriani martyrũ sine regimine chori. Oratio.

Recta ꝙs ops deꝰ vt ꝙ sanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ tiburtij: valeriani ꝛ maximi solẽnia

colim⁹ t eoꝝ etiã virtutes imitemur. Per do. Et notãdũ ẽ q̃ oĩa festa.iij.lec. sine regie chori ab oct'.paschę.vsq; ad pen. habẽt inuita.du. Similit oĩa talia festa q̃ cõtigũt infra hebd̃ scię trinitatis t infra oct'.corporis xpi cõtigẽtia habẽt iui.

U dupleꝝ. Lectio prima.

Valerian⁹ atq; tiburtius frat ei⁹ cũ p̃dicatione beate cecilie credidissent in dñm: et a papa vrbano baptizati fuissẽt iussi sũt a balmachio p̃fecto aut sacrificare aut capitalẽ subire sentẽtiã: q̃ cũ sacrificare nollẽt a maximo cornicularío ducti sũt ad locũ certamis. Lec.ij.

Cunq; crepassent eos q̃ ad epulas ita leti mortis festiarent. dixit ei tiburti⁹. Nisi p certo scirem⁹ alterã vitã eẽ ꝑpetuã nunq̃ nos istã amittẽ gauderem⁹. Dixit eis maxim⁹. Si possez apũ me certum habere qũ loq̃rí: optarẽ t ego istã vitam cõtẽnere. Lectio.iij

Valerian⁹ dixit ei. In hora q̃ corpe exuemur: aperiet tibi dñs oculos tuos t videbis cũ quãta glia vita illa suscipiet. Impetratoq; a carnificib⁹ vni⁹ diei spacio: p̃dicatione eoꝝ: maxim⁹ cuz oi domo sua: et ipi carnifices crediderũt et a scã cecilia baptizati t simꝫ martyrio coronant. Leta de cõi plurimoꝝ mar. paschal' tẽpor' ¶ Sci alphegi epi t mar. iij.lec.ũ cõi sine regi.cho. Oratio.

Deus q̃ beatũ alphegũ cõfessorẽ tuũ sacerdotij dignitate t palma martyrij decorasti: concede ꝑpitia nos apũ te ei⁹ intercessiõib⁹ adiuuari: vt cũ eo possim⁹ i eẽna felicitate letari. Per do. Leta de cõi vni⁹ marty. t põti. paschal' tẽpis cũ cap̃. t lec. vni⁹ martyris et põti. alteri⁹ tẽpis. ¶ Sancti georgij marty. iij. lec. cũ regie

Deꝰ q̃ nos chori. Oratio.

Obtẽ georgij martyris tui meritis t intercessiõe letificas: cõcede ꝑpitia: vt q̃ ei⁹ bñficia poscim⁹ dono tue gñe cosequamur. Per do. Lectio.i.

Sanct⁹ et verus dei cultor georgius capadocie regionis oriũdus: cũ videret multos deuz blasphemãtes: et cũ daciano demões adorãtes: spũsctõ replet⁹ in hãc vocẽ prupit. oẽs dij gẽtiũ demonia: dñs aũt celos fecit. Dacian⁹ ait ei. Qua temeritatis audacia nobis iniuriã irrogans: deos nros demonia vocas! Fatere tamẽ ex qua ꝑuincia huc aduenisti: vel quo nomine vocitaris? Tu autem dñe miserere nostri. Deo gratias. Lectio.scda.

Sanctus georgius dixit. Christian⁹ et dei fu⁹ sũ. georgi⁹ nũcupor: gñe capadocus: patrie mee comitatum gerẽs.

et iiij

Elegi ℞o tpali dignitate cáre re: ꝙ imortalis vi iperio deser uire. Darian⁹ dixit. Erras ge orgi Accede ꝙ imola deo apol lini. Beat⁹ georgi⁹ rñdit Dño eni meo ieſu xp̃o exhibeo cul: turā regi oim ſcl̃oꝝ: nō apolli ni auctori demoniorꝝ. Le. iij.

IRatus darian⁹ iuſſit ſcm georgiū i eculeo leuari: et extēſum mēbrati vngulis lace rari. Deide laterib⁹ ei⁹ lāpa: des ardētes applicari. Salez ℞o in vulnera aſpgi: ꝙ i cilicio plagas ei⁹ fricari. Plumboꝝ buliēte georgiū imitti: extra: ctūꝝ pvicos vt reū fecit trahi. Cūꝝ traherēt ad locū ſuppli cij: flexis genib⁹ grās egit dō: ꝙ ſic capitalē ꝑ xp̃o ſubiit ſen tentiā. Cetera de cōi vni⁹ mar tyri paſchal'tp̃is. Si hoc feſtū in octa. paſ. cōtigerit: differat in craſtinū ꝙ ad ſeq̃das vī. ō dñica fiat ſolēnis meō. de feſto Sīr fiat tūc ad p̃mas vī ō ſcō marco. ¶ Sci marce euāgli ſte. iij. lec. du. feſtū Ad vtraſꝝ vī. ꝙ ad matu. ꝙ ad. iij. Cp̃m

Unicuiꝝ veſtrū data ē gra ſm mēſurā donatōis xp̃i ꝓpter qō dicit aſcendēs xp̃s i alt ūcaptiuā duxit captuita: tēdedit dōa hoibus. Oratio.

DEus qui beatū marcum euāgeliſtā tuū euangeli ce predicatōis gra ſublimaſti tribue q̃ſ: eius nos ſemꝝ teru ditōe ꝓficere ꝙ orōne defendi. Per. Ad matu. iij. ꝓi. dicunt de apl̃is ſm ordinē noe. Le. i.

BEatus marc⁹ euāgeliſta ab egypti partib⁹ alexā driā ꝓficiſcēs moxꝙ ingreſſ⁹ eſt ciuitatē calciamētū ei⁹ diſ: ruptū eſt: hoc ipe intelligens ait. Vere ih̃ meū expeditū eſt. Cūꝝ ſutor calciamētū emēda re cepiſſet: grauiꝝ vulnerauit manū ſuā ꝙ exclamauit. Un⁹ eſt de⁹. Beat⁹ ergo marc⁹ gau dēs expuit in terrā: lutoꝝ ſctō in noie xp̃i liniuit manū eius. Quo viſo: ſutor ille noie ania nus cū oi domo ſua baptizat⁹ eſt. Tu autem. Lectio. ij.

Cūꝝ beatus marcus ad fidem xp̃i multos cōuertiſſet: querētibus eum ciuibus appre hendere: anianū ordinauit epi ſcopū: et pentapoliꝝ perrexit. Ordinatiſꝝ ibi epiſcopis ꝙ cle ricis: poſt biēnium alexandri am redijt. Lectio. tertia.

Cūꝝ gentiles cognouiſ: ſent beatū marcum ibidem ale xandriam aduenisse et multa miracula feciſſe: apprehēdert eum in paſchali ſolēnitate miſ ſam celebrātē Ponentesꝝ fu nem in collo ei⁹ dixerunt. Tra hite bubalū ad locū bubali Il le aūt cum traheret: gras egit deo dicens. In man⁹ tuas dñe cōmendo ſpiritū meū. Et hec dicens ſanct⁹ marc⁹ cū palma

martyrij migrauit ad christū. Cetera de coī vnī⁹ euāgel. paschal ypis. Ad. iij. cp̄. Unicuiq; vestrū. Ad vi. Capitulū. Qui descēdit ipe est ⁊ qui ascendit sup̄ oēs celos vt adimpleret oia. Ad ix. Capit Ipe dedit quosdā qdez apl̄os quosdā aūt ꝓphetas alios aūt euāgelistas: alios aūt pastores ⁊ doctores vsq; ad cōsummationē sctōr. Ad secūdas vs̄ ān. Scti tui domine. ps Dixit dn̄s ⁊ ceteri p̄i de apl̄is. cp̄. Unicuiq; vestrū. ℟. Candidi facti sūt. ozō vt̄s. Si hoc festū infra hebd̄. pas. contigerit differat vsq; post octa. pas. vbi cōueniēti⁹ possit celebrari celebretur: ⁊ vbi possit v trasq; fō hꝫe. De ieiunio vero tūc nec de ꝓcessio. q̄ solet fieri eo die nichil fiat nec p⁹ nec ah in illo anno nec etiā si hoc fes. in aliq̄ dn̄ica post oc. pas. eue: sed tūc fes. differat: imo fiat totū seruitiū de fes. ⁊ solēnis memoria de dn̄ica. ⁊ de resur. ⁊ ꝓcessio aū crucē ad vs̄. in sabbato more solito tm̄ō ieiunio nec de ꝓcessio. q̄ solet fieri p⁹ mis. de sctō marco nichil fiat eo anno. Quauis alia feria p⁹ octē. pasche hoc fes. cōtigerit fiat ieiuniū ⁊ ꝓcessio more solito

¶ Scti vitalis marty. iij. lec. Nsiāt cū regie chori. Ozō Mesta q̄s oēs de⁹ vt inclite cedēte btō vitale martyre tuo ⁊ a cūctis aduersitatib⁹ libere muri corpe ⁊ a prauis cogitatōib⁹ mūdemur i mēte. Per.

Ad matu. Lectio prima Ancti⁹ vitalis cōsulari pfectōr gerula sit, pthasij cū paulino iudice suo rauēnā ingressus ē. Cōtigit aūt ibi quendaz christianū noie victorinū arte medicū natōe lugurinū post nimia tormēta capitalē accepisse sentētiā Qui cū duceret ad decollādū expauit. Lect. ij. Ancti vitalis dixit Ao victorinine medice q̄ alios curare cōsueuisti: temetip̄z eterne mortis iaculo vulnerare. Qō ipe audiēs pnīaz egit q̄ expauisset ⁊ genuflexo capite trūcat⁹ ē. Cui⁹ corpus vitalis sepeliuit ⁊ vltra ad iudicē ire noluit. Lectio tertia. Quat⁹ igit in eculeo dixit paulino Infinita tibi dn̄a stultitia: vt putes me p tormēta meip̄m decipe q̄ alios a periculo deceptōis studui liberare Tūc iussit eū paulin⁹ in foueā suppinū iactari ⁊ lapidib⁹ obrui Talicq; martyrio victor migrauit ad celū. Cetera de cōī vnī⁹ marty. paschal tempis.

¶ Sctōr apl̄or philippi ⁊ iacobi du. festū ad vs̄ supp̄os feriales. ā. Vado parevobis locū ⁊ iterꝫ venio ad vos alla: et gaudebit corvꝝ m alla al. cap.

Tabūt iusti in magnā cō
stantia aduſus eos qui se
anguſtiauerūt ꝛ ꝙ abſtulerūt
labores eor. ℟. Candidi ſcti
ſunt hyᵉ. Triſtes erāt apli. ℣
Bauiſi ſunt diſcipuli. ℟ Alſo
dño alla. ℣ Tāto tpe vobiſcū
ſum ꝛ nō cognouiſtis me: philip
pe ꝙ vidꝫ me videt ꝛ patrē me
um alla. ℘s. Mag. Oratio
Deus ꝙ nos annua apl̄or
tuor philippi ꝛ iacobi ſo
lennitate letificas: p̄ſta q̄s: vt
quor gaudemus meriti inſtrua
mur exēplis. Per do. Meō. ℣
reſur. Ad mat. inuit. Exultēt
in dño oēs. Ueh. hyᵉ. Triſtes.
ān. Triſticia veſtra. Tres pi ℣
cōi apl̄or dicāt reliq̄ tp̄is ꝯm
ordinē noc. ℣. Bauiſi ſunt di.
In illo tpe: Scōz iohēm
Dixit ieſus di. ſ. Non tur
betur cor veſtrū neq; formidet
Creditis in deū et in me credi
te In domo patris mei māſio
nes multe ſunt. E. rel. Vnel
beati auguſtini epi.
Erigenda eſt nobis frēs
cariſſimi ad deū maior intētio
vt ℣ba ſcti euāgelij q̄ mō i no
ſtris auribᵘ ſonuerūt ꝛ mente
cape vtcūq; poſſimᵘ. Scies re
dēptor noſter diſcipulor ſuor alios
ex ſua paſſiōe ꝛ morte ꝓturbā
dos anteꝙ pateret reſurrecti-
onis ſue glia ꝛ ſecū cōmorādi
ſpe eor alios erigere curauit.
℟. de cōi apl̄or paſ. tp̄is. dñr
Iacobus qui ꝛ frat Lc. ij
dñi dr cognomēto iuſtus
poſt paſſionē dñi ſtati ab apo-
ſtolis hieroſolymor epiſcopᵘ
eſt ordiatus. Hic exvtero ma-
tris ſue ſanctᵘ fuit vinū ꝛ ſice-
rā nō bibit: carnē nullā come-
dit. Hic etiā panis laneis tñ
vtēs: ſoluſq; ingrediebat tem
plū orās ꝓ populi ignorātia:
ita vt calles in eius genibᵘ ap-
pareret. Hūc igit̄ xp̄m cōfitentē
phariſei de pinna. ulo templi
cipitauerūt. Poſt hec fullōis
fuſte in cerebro ꝓcuſſus occu-
buit: ꝛ ibidē ſepultᵘ eſt. Lc. ij
Poſt paſſionē dñi ꝙ annoſ
circiter viginti ſanctᵘ phi
lippus in ſyrthia euāgeliū xpi
p̄dicauit. Cūq; ductᵘ eſſet a gē
tilibus ad ſtatuā martis ad ſa
crificandū: exijt d̄ ſubt̄ ſtatua
dracho ingens q̄ ꝓcuſſit pon-
tificis filiū ꝛ duos tribunos.
Quos cū mortui eſſent: apls
ſuſcitauit. Quo viſo ōs q̄ eū ꝙ
ſequebant penitentiā egerūt.
Et ꝙ p̄dicationē eiᵘ multa mi
lia hominum baptizati ſunt.
Cōſtructiſq; eccleſijs ꝛ miſtris
in eis ordiatis aſiā rediit: vbi
beato fine dormiuit in pace: et
ibidē ſepultus eſt. ℣ Cognouer
dñm. ℟. In fractōe panis al.
In lau. ān. Oſtēde nobis
patrē ꝛ ſufficit nobis alla. ℘s.
Dñs regnā. Philippe q̄ videt
me videt ꝛ patrē meū alla. ℘s.

Jubilate.ān. Ego sū via ℣ vita nemo venit ad patrē nisi p me alla.p̄ Deus de⁹ ā. Sps ⁊ sponsa dicunt hymnū dicite deo nostro alla alla.p̄s. Bñdc.ā. Si mānseritis in me ⁊ ℣ba mea in vobis mānserint quodcūq petieritis fiet vobis alla.p̄s. Laudate. cap. Stabūt iusti.hy⁹. Claro paschali.℣ Gaudete iusti. ān Nō turbet cor vestrū neq formidet credentis i deū ⁊ i me credite: in domo patris mei mansiones multe sunt alla al.p̄s. B⁹.orō. De⁹ q̄ nos. Meō. de resur. Ad.i.ān. Dñe ostende.p̄s. Deus in nomine.ān. Hrās. p Quicūq. Ad.iij.ān. Philippe.p̄s. Legē pone. Cap. Stabūt iusti.℟. Gauisi sunt discipuli alla alla.℣ Uso dño.℣. Dñe ostende nobis. Ad vi.ān. Ego sum.p̄s. Defecit. Capit.

In virtute magna reddebāt apli testimoniū resurrectionis dñi nri ihesu xpi ⁊ gra magna erat in oībus illis.℟. Domine ostende nobis patrē alla al.℣. Et sufficit nobis ℣ Non turbet. Ad.ix.ān. Si mānseritis.p̄s. Mirabilia. Cap.

Ibant apli gaudētes a cōspectu cōsilij: qm digni habiti sunt p nomine ihesu cōtumelia pati.℟. Nō turbet cor vestrū all' al.℣. Neq formidet.℣. Cognouerunt dñm.℟. In fractōe panis. Ad.ij. vs.ā. Dñe ostēde.p̄. Dixit dñs. ⁊ ceteri p̄l de aplis Cap. Stabūt iusti.℟. Cādidi facti.hy⁹. Claro paschali.℣ Gaudete iusti.ān. Si cognouissetis me ⁊ patrē meū vtiq cognouissetis ⁊ amodo cognoscetis eū ⁊ vidistis eum alla.p̄s. Mag.orō vt̄s. Ad hoc fes. in oc. pas. forte cōtigerit: differatur in crastinū. ⁊ in dñica erūt vespe de fes. et solēnis meōria de dñica ⁊ de resurrec. In crastino vero tūc fiāt vespe de cruce ⁊ solēnis me. de aplis. ⁊ post ea de martyribus. Si hoc fes. in vigi. ascen. dñi eueh. ibi celebretur: et ad p̄mas vs̄ de ascē. fiat solēnis memoria de aplis Si vero in die ascensi. dñi hoc fes. forte cōtigerit: differat vsq in crastinū: et etiā de eis tunc fiet solēnis meōria ad secūdas vs̄ in die ascē. Et in crast. erūt vespe de aplis et solēnis meōria de inuētōe scē crucis. ⁊ de mart. ⁊ p̄cessio fiat ad crucem in introitu chori ⁊ de festā ma. ¶ In inuētōe scē crucis ad p̄mas vs̄ sup̄ poni fes. ā Dulce lignum dulces clauos dulce pondus sustinuit que meruit portare precium huius seculi alle luya.pi feriales. Capitulum.

Mihi aūt absit gliari nisi in cruce dñi nri ihesu xpi p quē mūd⁹ mihi crucifix⁹ ē et ego mūdo.℟. O crux vide lignū q̄ sup̄ te pependit salus

tor rex israel o ꝙ dulce lignum ꝙ dulces clauos ꝙ dulcia ferē pondera. o ꝙ pciosū lignū ꝙ pciosa gēma. Que xp̄m meruit sustinere aiīā. ℟. Custodi dominē gregē tuū quē redemisti p lignū sctē crucis. Que xp̄m. Prosa

QUux fidelis terras celis miro nectēs federe. Nos i laude tua gaude deuotos incedere. Crux est thron⁹ in quo bon⁹ pastor oues redimit. Crux fecūdat crux emūdat crux hostē interimit. Ara crucis lampas lucis vera sal⁹ hoim. Nobis p̄nū fac patronū quē tulisti dñm. Salue lignum vite dignū ferre mūdi pciū. Cōfer isti plebi christi crucis bñficium. Gloria patri. Hymnus.

IMpleta sūt q̄ cōcinit david fidelis carmie dicēdo nationib⁹ regnauit a ligno deus. Arbor decora t fulgida ornata regis purpura electa digno stipite tā sancta membra tangere. Beata cuius brachijs pciū pependit seculi statera fctā est corpis p̄dāq tulit tartaris. O crux aue spes vnica hoc in uctōis tpe auge pijs iusticiaz reisq dona veniā. Et sūma trinitas collaudet oīs spiritꝰ qs p crucis mysteriū saluas rege p secla. Amē. ℟. Hoc signū crucis. ā. O crux bñdicta q̄ sola fuisti digna portare regē celoz t dñm alla. ps. Mag. ozō.

DEus q̄ in pclara salutiferē crucis inuctōe passionis tue miracula suscitasti: cōcedevt vitalis ligni pcio ecclie vite suffragia cōsequamur. Qui vivis. Nulla fiat meōria de resurrectōe. sed fiat solēnis meōria de marty. alexādro: euctio t theodolo. ām. Filie hierusalē. ℟. Tristitia vestra. Oratio

DEsta q̄s ops de⁹ vt q̄ sanctoz martyrū tuoz̄ alexādri: euctij: t theodoli: natalicia colimus a cūctis imīnēti bus malis eoz̄ intercessionib⁹ liberemur. Per Deinde si dominica fuerit fiet me. de dñica ad vtrasq vō t ad matu. Si festū scē crucis i dñica cōtigerit. Pcessio fiat cū hac ān O crux gliosa t ān. de resurrec. omitt. Si dñica fuerit fiat meō. de dñica. t tūc erit Pcessio. ān O crux gliosa o crux adorāda o lignū pciosū t admirabile signū p quō t diabol⁹ est victꝰ t mūdus xp̄i sanguine redēpt⁹ a l. t finiat cū ka q̄cūq; dr. Dicite in nationib⁹. R. Qui dñs regnauit a ligno alla Oratio De⁹ q̄ nobis. In reuertēdo de sctā maria. ān dicat. ℟. Sancta dei genitrix ozō Grām. t Sixo post oc. ascēsionis dñi: vel in die ascēsiōis hoc fest. ꝛtigerit: tūc ozō Cōcede q̄s misericors post ān. de sctā maria. dicat loco Grām. Ad matut.

inuitat. Alla. salue sctã crux
salue alla. ℣. Venite. Hym⁹
PAnge lingua glioſi ꝓlii
certamis tſuꝑ crucis tro
pheũ dic triũphũ nobilez ꝙlit
redẽptoz orbis imolat⁹ vicerit
Ne parẽtis ꝓtoplaſti fraude
facta cõdolẽs qñ pomi noxiak
morte morſu corruitꝑe lignũ
tũc notauit dãna ligni vt ſol-
ueret. Hoc op⁹ nre ſaluti ordo
depoposcerat maltifozmis ꝓ
ditoz ars vt artẽ falleret t me
delã ferzet inde hostis vnde le
serat Quãdo velit ꝗ sacri plẽ
tudo tꝑis missus ẽ ab arce pa
tris nat⁹ orbis cõditoz atq; vẽ
tre virginali caro fact⁹ ꝓdijt.
Ollis t honoz deo vsq; q altiſ-
simo vna patri filioq; iclito pa
clito cui laus est t ptãs ꝑ ẽna
secula. Amẽ. ãn. Adoram⁹ te
xp̃e t bñdicim⁹ tibi: qz ꝑ crucẽ
tuã redemisti mũdũ. ℣. Dñe
dñs nr. ℣. Dñe in virtute. ℣.
Dñi est terra. ℣. Hoc signum.
QUm imperator Lec. i.
cõstantin⁹ victoziã obtle
ret sup gentẽ barbaroz: celit⁹
signo crucis sibi ostẽso: misit
mrẽz suã helenã hierosolimis
ad req̃rẽdũ lignũ sctẽ crucis.
Cũq; iudeos monuisset eligeſ
q̃ noscerẽt legẽ: dixerũt. Pro
q̃ cã hũc laborẽ nobis ipoit re
gina? Judas eoz vnus dixit.
Scio ego qz q̃stionẽ ligni cru
cis vult facere in q̃ suspẽderũt
iesum patres nri. Videte ꝗ vt
nemo ei cõsiteat. ℟. Dulce li-
gnũ dulces clauos dulce pon-
dus sustinuit Que digna fuit
portare ꝑciũ hui⁹ seculi Alla
℣. Hoc signũ crucis erit cũ celo
cũ dñs ad iudicandũ venerit.
Que digna. Lectio sc̃da
3 Acheus auus me⁹ ꝓñ
ciauit patri meo t pdter
me⁹ cũ morerer nũciauit mihi
dicens. Vide fili cũ q̃sitio ligni
crucis facta fuerit i q̃ dãnaue-
rũt messiã q̃ añ nos fuerit: ma-
nifesta illud antẽ ꝙ crucieris.
Ego ꝗ dixi ei Pater si sciebãt
ipm esse xp̃m. Qui ait Nunq̃
cõsiliat⁹ sũ cũ eis: sed qz argu
ebat eos: crucifixerũt cũ: t se-
pult⁹ tertia die resurrexit Añ
t credidit frater me⁹ stepha⁹
t lapidat⁹ ẽ Alij dixerũt Nos
nũq̃ talia audiuim⁹ ℟. Hoc sl
gnuz crucis erit in celo cũ dñs
ad iudicãdũ venerit Tũc ma-
nifesta erũt abscondita cordis
vt alla alla. ℣. Cũ sederit fili
us hois in sede maiestatis sue
et cepit iudicare scl'm ꝙ ignẽ.
VOcati vero Le. ij Tũc.
ad reginã timẽtes tradi
derũt iudam. Cui regina ait.
Ostẽde michi lignũ crucꝫ Ju
das dixit. Neq; locum scio: qz
tũc non erã. At illa iussit eum
mitti in lacũ si cum per septẽ
dies sine cibo manẽtẽ. Tunc
extract⁹ de lacu: ꝓgẽsq; ad lo-

cū dixit. Dñe deus si est voluntas tua regnare filiū marie fac ab eodē loco fumū odoris aromatū ascēdere vt ego credam xp̄m crucifixū. Cūq; orasset ascēdit fum⁹ odor⁹ arōatū de loco. Et ait iudas In veritate o xp̄e tu es saluator mūdi ℟. O crux gliosa o crux adorāda o lignū p̄ciosū t admirabile signum. Per quod t diabol⁹ est vict⁹ t mūdus xp̄i sanguie redēptus Alla. ℣ Michi aūt absit gliari nisi in cruce dñi nr̄i iesu xp̄i Per. Glia. Allā. ℣. Dicite in natiōib⁹ Quia dñs regnauit a ligno allā. In ligu. ā. Helena cōstantini mater hierosolymam petijt allā. p̄s Dñs regna. ān Tūc precepit eos ōs igne cremari. at illi timētes tradidēt iudā alla. p̄s. Jubilate. ā. Helena sctā dixit ad iudā. cōple desideriū meū t viue sup terrā vt ostēdas mihi q̄ dē caluarie locus: vbi absc̄ōditū est p̄ciosū lignū dñicū alla. p̄s. De⁹ de⁹. ān. Gzabat iudas de⁹ de⁹ me⁹ ostende michi lignū sctē crucī alla. p̄s. Benedicite. ān. Cum orasset iudas cōmot⁹ est locus ille in quo sctā crux iacebat at leluya. p̄s. Laud. C̄p. Michi aūt absit. Hymnus.

Crux fidelis ī terōs arbor vna nobilis nulla silua talem p̄fert fronde floze germine dulce lignuz dulces clauos dulce pondus sustinet. Sola digna tu fuisti ferre p̄ciū seculi atz portū p̄parare nauta mūdo naufrago quē sacer cruor punxit fusus agni corpe. Glia t hon. ℣ Dis terra ado. ān. O crux benedicta q̄z in te pepēdit saluator mūdi t in te triūphauit rex angelor alla. p̄s. B⁹. oz̄ō Deus q̄ in p̄ecla. Memor. de martyrib⁹. ān. Lux perpetua maior. ℣⁹. Gaudete iusti oz̄ō. P̄cesta q̄s. Si dñica fuerit: tē nat mēō. de do. Ad. i. ā. Helēa p̄s Deus in noīe. ān. Grās tibi. p̄ Quicūq;. Ad. iij. ā. Tūc p̄cepit p̄s Legē. C̄ap Michi aūt absit. ℟. Hoc signū cruc erit in celo Allā alla. ℣ Cum dñs ad iudicādū venerit. ℣⁹. Dicite in nationib⁹. Ad vi. ā. Helena sctā. p̄s Defecit. C̄p.

Uerbū crucis pereūtibus stultitia est: his aūt q̄ salui fiunt id est nobis virt⁹ deī. ℟. Dicite in natiōib⁹ Alla alleluya. ℣ Quia dñs regnauit a ligno. ℣ Adoram⁹ te xp̄e Adte. ān. Cū orasset. p̄s Mirabilia testimonia. Capitulum

Nos aūt p̄dicam⁹ xp̄m crucifixū iudeis quidez scandalū gētib⁹ aūt stultitiaz ipis aūt vocatis iudeis at̄z grecis xp̄m dei virtutē at̄q; sapiētiam. ℟. Adoramus te xp̄e et benedicim⁹ tibi Alla alla. ℣⁹. Quia p crucē tuā redemisti mū

dum. ℣. Dis terra ado. Ad se cundas vs̃ ān. Helena. p̃i feri ales. ℣p̃. Michi aũt absit. R. Per tuã crucẽ salua nos xpe redemptor qui morte nostra moriẽdo destruxisti. Et vitã re surgẽdo repasti alla. ℣. Mise re nobis ihesu bẽigne q̃ passus es clemẽter p̃ nobis Et vitaz. Glia pa. Alla. hy⁹ Crux fidel. ℣. Dis terra. ān. O crux splẽ didior cũctis astris mũdo cele bris holbus multũ amabilis: sanctior vniuersis q̃ sola fuisti digna portare talentũ mundi dulce lignũ dulces clauos dul cia ferens pondera salua pre sentẽ caterua i tuis hodie lau dibus cõgregatam alla al. al. p̃s. Magnificat. Oõ vt supra Si hoc festũ in sabbato contigerit: nulla fiat tũc p̃cessio ad secũdas vs̃. nec vlla meõria nisi de seq̃nti dñica tñ. Tñ si in fra ascen. dñi eueñ. fiat tũc me moria de ascẽ. Si hoc fes. i vig ascensiõis dñi euenerit ibi ce lebrẽt: et ad p̃mas vs̃ tũc de a scẽsione fiat solẽnis meõria d̃ cruce. Si aũt in die ascẽsionis hoc festũ euenerit differatur i crastinũ t ad. ij. vs̃ de ascẽsiõe fiat solẽnis meõria de cruce p̃ ceẽ. ān crucẽ cũ hac ā. O crux gloriosa. Et nõ dr ān. O crux benedicta. propter nimiã suã breuitatẽ. ℣. Hoc signũ cruci. Oratio vtõ. In introitu chori dicitur ān. de sctã maria. Lan sa quare nulla fiat memõria d̃ resurrec. in inuẽtiõe sctẽ crucis: hec est: qz qñ duo cõtraria con currũt vnũ oportet omitti ver bi gratia. qõcunq; festũ cũ re gimine chori i aliqua dñica ãt ascensionẽ dñi cõtigerit t etiã in ipa dñica si duplex festũ eue nerit. fiat solẽnis meõ. de resurr. ad matu. t ad. ij. vs̃ cũ ān. sup B⁹ et Mag. quo in die pas. t ad p̃mas vs̃ videlz in sab. non fiet alia meõ. de resurre. q̃ p̃ce dendo ante crucẽ cũ ān. Xps resurgens. Et si festum de cru ce in dñica fuerit: oportet pro cessionẽ fieri cum ān. O crux gloriosa. et ān. de resurrectõe omittatur. ¶ Sancti iohānis apostoli et euãgeliste qui ante portã latinã dicit⁹ è. iij. lect. cũ regimine chori: ad vs̃ sup p̃os feriales ān. Lux ꝑpet. minor.

QUi timet deum Capitul faciet bona t qui cõtinẽs est iusticie apprehendet illam t obuiabit illi quasi mater ho norificate. ℣. hy⁹ et ℣. de com muni apostoli paschalis tp̃is. aña. In feruentis olei dolium missus iohannes apostolus di uina se protegente gratia ille sus exiuit alleluya. p̃s Mag̃t

DEus qui conspi Oratio cis quia nos vndiq; mas la nostra perturbant: p̃sta q̃s vt beati iohannis ap̃li tui et

euangeliste inlcessio glorioſa nos ꝓtegat. ꝑ dō. Ad mat inuita. triplex etē de cōi apli paſcal tp̄is. Tres lec:i. ſine expoſi. euangelij. Lectio. ꝑma.

IN die ſcti iohānis apli ⁊ euangeliste gaudētes illū celebram⁹ natalē: qui ſicut eccleſiaſtica narrat hyſtoria: ab epheſo iuſſu domiciani romā ꝓduct⁹: ⁊ ꝑ̄ſente ſenatu ante portā latinā in olei feruētis dolīū miſſus ē ex q̄ tñ diuina ſep tegēte gra tñ a dolore liber extitit corporis: ḡtū alien⁹ erat a corruptione carnis: iō feſtiuū ac ipa die ꝯcurſū fideles populi vſq hodie faciūt. Lec. ij.

HIc etiā beat⁹ euāgeliſta dū euangeliū xp̄i ꝓdicaret in aſia: a ꝑfato domitiano ceſare i pathmos iſulā metallo relegat i qua ⁊ apocalypſiz ſcripſit. Interfecto aūt a ſenatu domitiano exilio reſolutus acceſſit epheſū. Ibiq ob hereticorū refutādas verſutias rogat⁹ dicit ab oībus aſie ep̄is ⁊ ꝓſbyteris: qz iā in trib⁹ euāgeliis de hūanitate ſalvatoris habebant: vt eis de diuinitate ſermonē faceret: atq ad mēoriaz futuroz ſcripta relinq̄ret: maxime ad vicendā illoz hereſiz qui dcebāt xp̄m añ mariā non fuiſſe. Tu aūt. Lec. iij.

BEat⁹ apſus qđ petebat ꝑmiſſi ſe negauit facturū. Sed ꝓdicatoris ⁊ ꝓce ꝓſeuerātibus non aliter acqeuit: niſi ōs triduano ieiunio dñm in cōe ꝑcarent. Qđ cū feciſſent: vt dignū erat gra ſcriſpūs ſm ſui noīs cogruā iterp̄tationē dicit eſſe repletū: vt vſq ad cōtēplādaz patris ⁊ filij et ſpūſſcti diuinitatē mēte raperet: ⁊ de eterne vite puriſſimo fonte potauit: qđ nobis ſiuētib⁹ ꝓpinaret. Unde ⁊ euāgelij tale ē exordium In ꝓncipio erat x̄p̄s ⁊ verbū erat apud deū: et deus erat x̄p̄s. Valde honorand⁹ eſt In laud. añ. Scti tui dñe. ⁊ cetere añe cū ſuis ꝑs. Laū. Qui timet deū. Hy⁹. ⁊ x̄p̄s. de cōi. añ. Ꝓpt̄ inſupabilē euāgelizā di cōſtātiā exilio relegatus diuine viſionis ⁊ allocutiōis meruit crebra cōſolatione releuari alia. ꝑs. Būdict⁹. Ozō vtis. Ad. i. añ. Sancti tui dñe. ꝑs. De⁹ in no. Ad tertiam. Capitulum Qui tiet de. Ad. vi. Lō.

QUē bauit illum paneviteꝛ intellect⁹ et aqua ſapientie ſalutaris potauit illū et firmabit in illo ⁊ nō flectet ⁊ cōtinebit illū ⁊ nō cōfundet ⁊ exaltabit illū apud ꝓximos ſuos

IN medio ec Ad. ix. Laū. eccleſie aperuit os ei⁹ ⁊ implebit eū dñs ſpū ſapiētie ⁊ intellect⁹ ſtolā glorie induit eū. Veſpere erunt de ſancto iohāne beuerlaco ep̄o et cōfeſ. Oz

DEus q̄ pñtez diē beati iohānis cōfessoris tui atq; pōtificis migratiōe ꝓsecūsti: da ecclesie tue digne de ei⁹ solēnitate gaudere: vt apud tuā misericordiā exēplis eius adiuuemur t meritis. ꝑ dō. Mēoria de apło. añ. Occurrit btō iohāni ab exilio reuertēti ois pplis virōz ac mulierū claman tiū et dicētiuz bñdict⁹ q̄ venit in noīe dñi alla. ℣. Gaudete iusti. Rō. De⁹ q̄ cōspicis. vtā.

BEatus iohānes Lect.i. archiepūs inter ꝓfinia anglorū cū puerili adhuc pubescēret euo theodoro cātuariēsi archiepō admissus ē q̄z cū oi ꝓbitatis moze instruxit: atq; ꝓrudētiam docuit. Lec.ij.

QUm iā bene lītis esset imbut⁹ beat⁹ iohānes eboracēsi ciuitate ēpatū accepit: cū aūt quodā die i porticu scti michaelis orōni vacaret: vn⁹ diacon⁹ itrospiciēs vidit spūm sctū sup altare residētez radiuz solis vincētē cādore cui⁹ facies cremabat scīspūs ardore quē ep̄us sanauit p̄cipiens ne hāc visionē q̄diu viueret patefaceret. Lectio tertia

VIxit i episcopatu trigīta annis postea cū senex eēt effectus dīdiato i ēpatu eboracensis ecclesie vilfrido p̄sbytero suo beuerlacū petiit: ibiq; i dei seruitio vitam finiuit. Lcta oia de cōi paschalis tp̄is. Si hoc festū vel sctī dūstani vel sancti aldelmi vel sci augustini in vigilia ascēsionis dñi. euc. ibi cele. ad p̄mas vē. ō ascēsi. nō fiat ō eis mēoř. in audiēcia. Si vero in die ascē. dñi aliq̄ festū sctōz cōti. differat i crastinū: et tūc ad. ij. vē. ō ascen. fiet ō eis mēo. priuatim. Lcta

¶ Sanctorum gordiani t epi machi martyrum. Rō.

OMqs op̄s deus: vt q̄ beatoz martyz tuoz gordiani et epimachi solēnia colim⁹ eoz apud te intercessionib⁹ adiuuemur. ꝑ dō Tres lec. fūt sine regimīe chori. Lectio.i.

IUlian⁹ impator apostata inf multos xp̄ianos quos publicis custodijs mācipauit beatū ianuariū scnē p̄sbyterū cōprehēsum cuidā vicario suo gordiano noīe ad audiēdum tradidit. Lectio scā.

GOrdian⁹ vero beatū iānariū patiēter audiēs: cepit in xp̄o credere. Quē ꝓtin⁹ btūs p̄sbyter cū vxore magna noīe et familia ꝓmiscui sexus nūero q̄draginta trib⁹ t eo āplius baptizauit. Tūc iulian⁹ ira plen⁹ damnauit ꝓscriptiōib⁹ beatū ianuariū: gordianū ꝙo clemētiano q̄ vicariū eius loco dederat tradidit. Lectio.iij.

CLemētianus sedēs ꝓ tribunali fecit gordianū vi-

ff

tū sibi pñtari: ⁊ diu fustib⁹ cedi: et post capite trūcari. Cui⁹ corp⁹ in tellurē ꝓiectū canib⁹ rapuerūt xp̄iani ⁊ sepelierunt in cripta vbi tāpdē corp⁹ bti epimachi sepultū fuerat: miliario pl⁹ vno ab vrbe roma. Cetera de cōi plu. martyr̄ pasc. t.

¶ Sētōr̄ nerei ⁊ achillei: atq; pancracij martyrum. Oratio.

Sēmp nos dñe martyr̄ tui ozū nerei et achillei atq; pācracij: foueat q̄s btā solēnitas: et tuo dignos reddat obsequio. Pēr dn̄. Tres lectiones sine regimine chori. Lectio. j.

Domicilla xp̄o nobilissima neptis domiciani imperatoris duos habuit eunuchos cubicularios: nereū et achilleū: quos sctūs petr⁹ apl⁹ baptizauerat. Hec q̄ despōsata erat cuidā illustri viro nōie aureliano. Cūq; supradicti eunuchi vocuissēt eā xp̄o suo suāq; seruare virginitatē: aurelian⁹ spōsus ei⁹ impetrauit a domiciano: vt si sacrificare cōtēneret: pōtianę insule subiret exilium. Qđ si ibi cōfessū ē. Lec. ij.

Hīc cū eēt in exilio domicilla et cū illa degerēt nere⁹ et achille⁹: aurelian⁹ illuc aduenies cepit alios eoz primo promissionib⁹: deinde verberib⁹ et flāmis attētare. Cū nec sic sacrificare voluissent: capite cesi sūt. Quoz corpa austiti⁹ discipul⁹ eoz sepeliuit via ardeatina a muro vrbis miliario vno ⁊ semis. Lectio tertia.

Acta pśecutione xp̄iano rū a paganis: adduct⁹ ē ad diocletianū pācrati⁹ puer. Cui dixit Jnfantule suadeo tibi vt recedas a cultura xp̄ianoz: ne mala morte morīaris. Pācratius dixit. Dis terroz p̄ncipuz tant⁹ est apd nos: quāta pictura ista quā videm⁹. Jrat⁹ diocletian⁹ iussit eū duci i via aurelia: ⁊ capitalē ibi subi tresentētiā. Cui⁹ corp⁹ ab octauilla sublatū est noctu ⁊ cōditū aromatib⁹ ⁊ dignissimis linteaminib⁹ inolutū sepultū est i sepulchro nouo: quarto idus maij. Et cetera oīa de cōi plurimoz marty. pascha. tp̄is ¶ Sancti dūstani cōi ⁊ ofc. ix. le. fiāt. qu

Deꝰ q̄ beatū dūstanū pōtificē tuū ad regna trāstulisti celestia: da nobis p gliosa ei⁹ merita ad gaudia transire perēnia. Pēr d̄. Eōdē dte fiat meōria de sctā potētiana xp̄gi. ad ymas vs. ad matu. ān Similē est. xp̄. Diffusa est. Oīō.

Concede nobis q̄s ops deus sctē potētiane xp̄ginis tue ⁊ exultare meritis: ⁊ bñficiorū ei⁹ atolli suffragijs. Pēr dn̄. Si fes. sci aldelmi vel sci augustini vel sci edmūdi vel sci barnabe apli aī pētheco. euenēt. fiāt. iij. lec. cū reg. cho. Cetera

oia fiant de cõi scõz pasc. tpis Si vero post penthe. eue. hãt ix. lec. Et cetera oia fiãt de cõi reliqui temporis. Lectio ima

Beat⁹ dũstan⁹ talibus pa rẽtibus ort⁹ claruit: q̃les seculo exẽptos int̃ choros con spicere meret angloz. Natus ẋo puer dũstan⁹ i sctẽ trinitatis noie baptizat: et postmodũ lkarũ studijs traditus est.

Cunctis iã i dei seruitio adoleuisset: dorobornẽsi archiepõ aldelmo patruo scilicet suo accessit: in cui⁹ moribus cũ eidẽ archiepõ cõplacuisset: regi ethelstano cũ oi affectu ab eodẽ archiepõ commẽdatus est. Lectio. iij.

Beatus ẋo dũstan⁹ tempe edmundi regis filij ethelstani monach⁹ t abbas glasconie effect⁹: monachorũ ibi scolã primus instituit t ita ẋbo et opere corroborauit. Et sicut de cereo ꝓgnantis genitricis ei⁹ cetero rũq; per totã ecclesiã cerei fuerant accẽsi: ita p eũ ex hoc loco morma religiõis monastice toto ãgloz diffusa ẽ orbe. ℟. iiij

Cunctis ꝑfato regi nat⁹ ect filiꝰ qui i baptismate dictus ẽ edgar⁹: beat⁹ dũstanus diuinis itẽdẽs audiuit psallẽtiũ vocẽ ꝓpax angloz ecclesie nati nũc pueri: t ni i dũstani tẽpore. Quod postea rex ꝓbauit effectus. Lectio quinta.

Quodã tpe ꝑsente sctõ dũstano trabs maxia in culmẽ ecclesie erecta ruere cepit: multis minãs iteritũ. Quam dũstan⁹ dexta manu signũ crucis faciẽs reuelat. Hũc etiã q̃dã nocte orãtẽ diabol⁹ i vrsi effigie aggredit: t cambucã cui vir dei initebat de manib⁹ ei⁹ dẽtib⁹ suis auferre cõabat Sz vir dei ipterrit⁹ cãbucã leuat: et horrẽdũ mõstrũ cedẽdo ifugit. Et duz psallebat. Exurgat de⁹ t dissipent iimici eius ifor me fãtasma euanuit. ℟. vi

Edgar⁹ in regni solio sublimatus regnum in pace gubernauit: et dũstanum abbatem fecit episcopum vygorniensem. Adauctoq; ei londoniensis ecclesie ꝓsulatu gemino claruit insignitus pontificio. Post hec vero archiepiscopus dorobornensis omni consensu effectus est. Hic etiaz beatus dunstanus spiritum sanctum in specie columbe bis videre meruit: et ãgelos dei modulantes et dicentes: kyrieleison. christe eleison. kyrieleisõ. In laudez trinitatis audiuit atq; cytharam suaz parieti adherentem angelicis manibus resonare antiphonam. Gaudent in celis anime sanctorum solus veraciter intellexit. Dixit itaq; beat⁹ dunstanus septẽ regum tẽpib⁹: dieq; vocatõis sue

iminẽte eccleſiã ſibi cõmiſſã deo ꝓmẽdauit. Et ſũpto ſacramẽto corpis dñi: inter ꝝba oratonis ſpiñ i manꝰ creatoris reddidit et in pace requeſcit. Tres vltime lec. de expoſitiõne eiũ ge. hõ qdã pegre. Cetera oia de cõi vnꝰ cõfeſſo. et põtificis. ¶ Secti aldelini epi et cõfeſſoris. ix. lec. fiant. Oratio.

DEus q hodierna die ſcñi põtificẽ tuũ aldelinũ ad etna ſublenaſti gaudia: illiꝰ q̃s meritis illuc nos tua ꝓducat miſericordia ꝑ. Eodẽ die mco. de ſco vrbano papa et mar. ad ꝓmas vẽ. in paſchali tẽpe cum hac aũ Lux ꝓpetua. maior. ℣. Gaudete iuſti i dño. Alio tpe ãmi. aũ Hic ẽ vere martyr. ℣. ſuſ

DElia et honore. Oratio.

A q̃s ops deus: vt q̃ beati vrbani cõfeſſoris tui atq̃ põtific' natalitia colim⁹: ei⁹ apũd te intercẽſſiõib⁹ adiuuemur. ꝙ

BEatiſſi⁹ aldelꝰ Lectio. i. Bn⁹ ſplẽdidiſſimo ãglox gñe ortũd⁹: attauis ẽt regib⁹ ẽ edit⁹ Sicdẽ ꝓfect⁹ noie kentẽ vir vo deuot⁹ et ſcti reb⁹ ſtrenu⁹ que regi erat germã⁹ Hic q̃ kẽtẽ natalitũ dignitate tmoxno blitate patrẽ ſibi ſortit⁹ ẽ vxorẽ q̃ hãc acceptiſſimã adept⁹ ẽ ꝓlẽ Cui ſi ociose vt credi⁹ nec ſine iſticu dino aldelin⁹ nomẽ ipoſuit Aldelꝰ ei ãglicever⁹ latie galea ikp̃tat Q galea ſalutis caput ꝓtect⁹ optimã ꝙ hoſtes celũ fuerit victoriã Lectio. ij.

DE vo liberalib⁹ ſtudijs ſformãd⁹ tradit: vbi a vo ibreui effloruit: vt doctorib⁹ quos grecos et latinos habuit nõ ſolũ eq̃parãd⁹: ſed etiã ꝓferend⁹ eſtimaret. Mirabant doctores: tã docile ingenium: tã memorẽ animũ. Lectio. iij.

QVz igit creſcẽs etas adoleſcẽtiã excluderet: i meldunẽſi eccla ꝓmo monach⁹ deinde ꝑſbyter et abbas effectus eſt. Ipſe exercitijs ſpiritualib⁹ grauit inſudabat: ſubiectoſq̃ ad eandẽ formã vbo et exẽplo ſuitabat. Denicq oia opa eius inchoabat charitas: et cõſũmabat hũilitas. Si hoc feſtũ ꝓ pentheco. euene. tũc fiãt mediele. de ſctõ vrbano. ſi nautẽ tñ memoria. Lectio quarta

BEatus vrban⁹ epũs natione romanus: ex nobili ꝓſapia ort⁹ fuit. Hic beati petri apli octodecim⁹ vicarius fuit. Immediate poſt martyriũ bti kalixti ſedit i [illegible] octo: mẽſibus vndecim: dieb⁹ vero duodecim. Lectio quĩta

BEatus vrban⁹ tãte dignitatis faſtigio ſublimat⁹: multis calamitatib⁹ et tribulationib⁹ hui⁹ mũdi ꝓ xpi noie effectus ẽ. Nullis vſus eſt ꝓſperis cũ adũſa oia ob xpi portabat amorẽ. Hic etiã fecit vaſa plu

rima sacrata sacris altaribus
apta mysteriū q̄ sacrū soler-
ti idustris sanxiuit. Lectio. vi

OEnicq̄ sua p̄dicatiōe plu
rimos ad fidē xp̄i cōuer-
tit valerianū btē cecilie spon
sū et fratrē ei⁹ tyburtiū cū mul
tis alijs ad martyriū palmā in
citauit. Tādē ipse decollat⁹ ē.
et sepult⁹ via appia. Cui⁹ cor
pus p⁹ multos ānos vna cum
ossib⁹ beati tyburtij martyris
in gallias trāslatū: antisiodo-
ro. recōditū est. Tres vltime
lec. de scō aldelino fine exp̄o.

Euangelū. Lectio septīa
Ama bti aldelini romā
penetrāte: eū sergi⁹ papa kis
ad se vocauit: z eū veniētē ho
norifice recepit: quē dñs cū mi
raculis glificauit. Dū enī qua
dā die in ecclesia lateranensi
missam celebrasset: casulā re-
tro se porrexit rat⁹ alicui tra-
dere ministrorū. Quē deficiēte
ministro radi⁹ solaris p̄ fene-
strā irrūpens diu i mēoriā sctī
sustinuit. Lectio octaua.

Antiqis etiā rome vt pu
er ex incesta matre i certoq̄ pa
tre editus famā pene ledoret.
Quod intelligēs aldelin⁹ pu
erū viginti dier natū cepit ex
hiberi. Cui beat⁹ aldelin⁹ p̄ce
pit: si sergius papa iocesti reus
haberet. Respōdit infans ip-
su sine crimie eē. Lec. ix.

Dunc aldelin⁹ dñi dictiōe
p̄ce recepta ad ꝓpria reuer-
sus in cenobio suo ecclesiā scē
dei genitricis ꝓstruere: trabs
vna breuior alijs ē inuēta. Cōf-
stat⁹ ꝙ scūs ob lignoꝝ penuri
am: solo deo orās ꝓsternit: et
facta orōne trabs moꝝ plōga
ta reperit. Post hec eps fact⁹
est. Et post ānos q̄tuor cōple
tos exuit hoiez terrenū: dedu-
ctus ad paradisū manib⁹ āge
lorū. Hic ad cenobiū delatus: i
ibidē cū digna honorificētia ē
tumulat⁹. Memoria ō sctōr
bano ad matut. i tp̄e paschali
ā. Lux ꝑpetua. Minor. ℣s⁹.
Tristitia vſa. Alio tp̄e ā Ni
si granū. ℣ Posuisti dñe sup.
Orō vt̄s. Leta oia advtraq̄
vs. et ad matu. z ad alias ho.
de cōi vn⁹ cōfesso. z pōtifi. Si
hoc festū i octa. ascē. dñi cōti.
nichil de eo fiet eo anno. ¶ Sā
cti augustini epi et cōfessoris
anglorū apli dupl. fes. ix. k. oc

OEs⁹ qui beatū augustinū
pōtificē doctorē ꝓpho cō
cessisti anglorū: eius interuētu
nobis tribue veniā peccatorū
et cū ipso celestiū gaudia p̄mi
orum. Per dominū. Lectio. i

Beatus gregori⁹ romane
sedis aplic⁹ anno quar
to sui pōtificatus misit seruū
domini augustinū et alios plu
res cum eo monachos timen-
tes deum: predicare verbū dei
genti anglorū. Qui applicuē

rũt in quadã insula cancie nominethenedos. Lectio.v.

REx vero hoc audiẽs iussit eos ibidẽ eadẽ insula mãere et eis necessaria mistrari donec videret eos. Post aliquot dies rex ad insulã veniens iussit augustinũ t socios suos ad se venire. Lectio tertia.

TUnc illi diuina ẋtute ꝓditi veniebãt ꝓ vexillo crucẽ ferentes argenteã: et imaginẽ dñi saluatoris nri in tabula depictaz. Letaniasq; cantantes ꝓ sua simul et eoꝝ ꝑpter ꝗs et ad quos venerãt salute eterna deo supplicabãt. Lec.iiij.

TUncq; augustinꝰ ẋbũ vitẽ regi et suis ꝓdicaret: respondit rex dicẽs. Pulcra quidem sũt ẋba t ꝓmissa q̃ affertis: sed q̃ nouа sũt et icerta ꝓ̃ possumꝰ i his assensũ hbuere. TV

TEruz quia de longe huc peregrini venistis: et ea que vera t optima creditis nobiscũ cõicare desideratis: benigne vos recipimꝰ vobis necessaria ministrãtes. Nec ꝓhibemꝰ: quiõs ꝗs poteritis deo vestro societis. Deditq; eis rex mãsionẽ in ciuitate dorobornẽsi: in qua vigilijs t orõnibꝰ insistentes verbum vite quotidie ꝓdicabant. Lectio.vi.

TIdens rex mundissimaz vitã et miracula sanctorũ credens baptizatꝰ est. Sed et ois ꝑ̃s respuẽs gẽtilitatis errorem ad deũ cõuersus est. Post hec augustinꝰ ab epo arelatẽsi iussu ꝑpe archiepꝰ ãglorũ ordinatꝰ est. Ordinatq; beatꝰ augustinꝰ duos epos mittit et iustum ad predicãdũ verbum dei. Obitusq; rite pactis obiit vir dei septimo kalẽdas iunij: et in ecclesia apłorum petri et pauli iussu t exꝑsis regis ethelberti constructa honorifice sepultus est. Lres vltime lec. de expositione euauge. Homo quidã pegre. Cetera ỽ cõi vnius cõfeꝛ. et põti. illiꝰ tꝑis. Si hoc festũ in vigil. ascensionis dñi eueñ. ibi celebrẽt. vespere ẋo fiant de ascensio. et solẽnis memoria de sancto augustino Si autẽ in die ascensionis dñi euene. differat i crastinũ et ad secũdas vs. de ascẽsione fiat solẽnis memoria de scõ augustio Si hoc festũ infra hebdo. pentheco. euene. differat vsq; post festũ sctẽ trinitatis vti sabba. post pẽtheco. notatur. ¶ Sãcti germani epi tres lectiones fiant sine regimie chori. Ord̃ et cetera de cõi vnius cõfessoꝛ. et pontifi. cũ his tribꝰ lec. Lec.i.

BEatus igit̃ germanꝰ parisiorꝝ pontifex territorij augustudunẽsis ydigena: ꝑfecteleutheriomatre ẋo eusebia ꝓcreatus fuit. Cuiꝰ genitrix ꝓpter eo q̃ hũc post alterũ intra bre-

ue spaciū ꝯcepissz in vtero: mo
ta pudore mulieb̄: cupiebat
āte ptū ifantē extīguere. L.ij

ACcepta igit potatiōe vt
aboztiuū ꝓiceret: dū no-
cere sic nō posset: lcubabat su
per vētrē vt pōdere ꝓfocaret
quē veneno ledere nō valebat
Sed ad sci ꝓconiū multa et
stupēda fiebāt miracla. L.iij.

ERat nāq; in elemosynis
vādis largꝰ: nudos pau
peres vestiebat: et quicqd ha-
bere potuit in opib̄ caritatis
expēdebat. Tādē vero diē trā
sitꝰ sui ita ꝑdixit accersitq no
tario scribere iubet: quīto ka-
lendas iunij: quo die beatꝰ cō
fessor migrauit ad celū. Lete-
ra de colviniꝰ corelio. et ponti.

¶Sancte petronille ẏginis
non martyris. Oratio.

OEꝰ q beate petronille virgi
nis tue aīam in celesti
bus collocasti fac nos eiꝰ inter
uētu a pctō ꝓnoz nexib̄ solui
et ab oi sp aduersitate defēdi.
Per do. Lres lec. hāt cu noc.
it post oct. scē trinita. z corpis
xpi cōtigerit. Si ẏo infra ꝑdi
ctas oct. trinitatis vel corpozis
xpi cōtige. fiant. iij. lec. cū inui
tato. duplici. ps. Te deū. sine
noct. Et sciēdū est q oīa festa
triū lec. infra oct. trinitatis. et
corpis xpi cōtigētia: habēt in
uitato. dup. nisi fes. scte ethel
drede ẏgi. z scī leonis: q cū no
ctur. dicūtur. ꝓpt vigiliā nisi
oct. corpis xpi fiāt cū regimi e
cho. tūc infra eas dē oct. cōtige.
de festis. iij. lec. tm̄ fiet mēoria
nisi q̄n fiūt medie lec. in festis
nouē lectionuz. Lectio prima

MArcellus discipulus bti
petri apli scripsit nereo
et achilleo fratrib̄ et cōdisci-
pulis eternā i xpo salutē. Pe-
tronillaz bene nostis volūtate
petri apli paralyticā eē factā
Nam cū apō eū plurimi disci-
puli eiꝰ reficeremur: dixit ei ti
tus Cū vniuersi infirmi a te sa
nent: quare petronillā parali
ticā iacere ꝑmittis? Respōdit
ei petrus. Sic expedit ei. Tu
autem domine. Lectio secunda

SEd ne crederet q nō pos
set eā sanare: dixit ei Sur
ge pētronilla z ministra nob.
Que ꝓtinuo surrexit sana Mi
nisterioq cōpleto: iussu petri
iuit ad lectū Ar vbi in dei timo
re cepit esse ꝑfecta: nō soluz sa
nata est sz etiā plurib̄ eiꝰ ꝑci-
bus recuperauit sanitatē. Tu
autez domine miserere nostri.
Deo gratias. Lectio tertia

ET quia speciosa erat ve-
nit ad eam flaccus comes
cuz militibus: vt eā sibi in vxo
rem acciperet Cui ipsa ait. Si
vxorem me habere vis: fac ma
tronas honestas et ẏgines ad
me venire: vt post tres dies ve
niā ad domū tuā. Tūc sancta

virgo illud triduũ ieiunijs et oꝛõnib⁹ occupauit: ꝛ tertio die a sctõ nichomede sacramẽtuꝫ coꝛpis xpi accepit Et sic reclinãs se in lecto emisit spm. Lectera de cõi vni⁹ virgi. nõ mar. ¶ Sancti nichomedis mar.

OEus qui nos beati Oꝛõ nichomedis martyꝛi tui meritis ꝛ intercessiõe letificas cõcede ꝓpiti⁹: vt cuius bñficia poscim⁹: dono gfetue cõsequamur. ꝑ dn̄m. Tres lec. fiant. et cetera. de cõi vni⁹ martyris. ¶ Sctõꝝ marcellini ꝛ petri martyꝝ. Oꝛatio

OEus qui nos ãnua sctõꝝ martyꝝ tuoꝝ marcellini et petri solẽnitate letificas: ꝓsta ꝙs vt quoꝝ gaudem⁹ meritis ꝓ cemur exẽplis. ꝑ dn̄m. Tres lec. fiant. Ymnus. dup. Lec. i.

ROme marcell⁹ ꝛ petr⁹ exoꝛcista in custodia tenebant sub diocletiano ĩpeꝛatoꝛe ꝛ iudice sereno Custos xo carceris habuit quãdã filiam quã a demono vexabat: q̃ ꝑ cil⁹ sctõ petri sanata est. L. ij.

UIdens hoc artemi⁹ pat puelle cũ vxoꝛe sua ꝛ filia et multis alijs baptizat⁹ est a marcellino ꝓsbytero. Audiẽs hoc iudex seren⁹ iussit marcellinũ pugnis cedi et nudũ atq; vinctũ sup vitri fragmẽta sterni ꝛ lumẽ ei negari. L. ij.

LInde iussit pedes petri ab eo seꝑati in cippo cõstrin gi. Post hec veroꝝ visitati ab ãgelo: ducti ĩ siluã nigrã q̃ nũc honoꝛe sctoꝝ silua cãdida nũcupat: pariꝫ decollati sũt Et q̃ eos decollauit vidit alas eoꝝ ab angelis deferri: ꝛ penitẽtiã agens baptizatus ẽ. Lecta de cõi plurimoꝝ marty. ¶ Sancti bonifacij socioꝝq; ei⁹ mar.

OMnipotẽs sempit Oꝛõ. ue de⁹ q̃ bt̃õ bonifacio et socijs ei⁹ palmã martyrij cõtulisti: ꝓsta q̃s nobis eoꝝ meritis indulgẽtiã q̃ eis largiri dignatus es coꝛonã. ꝑ dn̄m. Tres lec. fiant. Ymnus. simplex. et cetera fiant de cõi plurimo. martyꝝ. ¶ Sãctoꝝ gildardi ꝛ medardi episcopoꝝ. Oꝛatio

OEus q̃ nob sctãm hui⁹ diei solẽnitatẽ honoꝛe sanctoꝝ cõfessoꝝ tuoꝝ atq; põtificũ medardi ꝛ gildardi ꝓsecrasti: adesto familie tue ꝓcib⁹ ꝛ dona: vt quoꝝ festa celebram⁹ ꝛ eoꝝ merito et auxilio subleuemur ꝑ dn̄m nostrũ. Lec. i.

BEatissimi medardi antistitis solẽnitatẽ q̃ per vniuersũ oꝛbẽ ꝛutũ meritis ꝓpalat nequiuim⁹ oĩno sub silẽtio ꝓterire: ꝙuis nõ valeam⁹ verbis cũcta pstrigere. ꝑ dn̄m hui⁹ de gñe frãcoꝝ fuit: imꝰ xo romana. Lectio secũda.

HIc mox maturitate ꝓcelles cõfessi claruit: vt apostolic

pōtificē cōuersationi ꝓcipuus haberet: apō cūctos mētis puritate sincer⁹. Nunc̄ se letitie vbertate extulit: nunc̄ meroris aut ire feruor: mētis puritatē mutauit sp tollerās ī adūsis: ⁊ mitis in ꝓsperis. Lec. iij

DEfūcto rothomagēsi epō scopo: olim votis dignus meritis ī signia sacerdotij denotus exoluit. In q̄bus aliq̄t annis degēs mēbroꝝ cōpage dissoluta matura lōganimitate defessus requiē dep̄cat⁹ emisit spm̄. Cetera de cōi plurimorū cōfes. ¶ Trāslatio sci edmūdi ep̄i. ix. lectiones hāt. Oro

DEus q̄ nos beati edmūdi confessoris tui atq̄ pōtificis trāslationē celebrare cōcedis te supplici exorā⁹: vt ei⁹ meritis et p̄cib⁹ a vitijs ad ℣tutes et a carcere trāsferamur ad regnū p̄ dō. Eodē die ad p̄mas vesp̄as ⁊ ad matu. fiat meōri. de marty. p̄mo ⁊ feliciano. In tē pore ℣o pas. ad p̄mas vs. cum hac añ. Lux ꝑpetua Maior. ℣ Preciosa ē. Alio ℣o tp̄e anni añ. Gaudēt in celis: vel ā. Isti sūt sancti ℣. Letami in Oro.

HAc nos q̄s dñe scōꝝ martyꝝ tuoꝝ p̄mi ⁊ feliciani sp festa sectari quoꝝ suffragijs ꝓtectōis tue dona sentiamus p̄ dō. Ad matut. tres p̄me lec. de cōi vni⁹ cōfes. ⁊ ponti. Cant. ℣. ℣o in. i. ⁊ in iij. nocte. de cōi vni⁹ cōfes. ⁊ pōti. In paschali ℣o tp̄e tres lec. de cōi vnius cōfes. et pōti. tm̄ legantur. Extra tp̄s aūt pasc. q̄n fūt ix. lec. tūc fiant tres medie lec. de martyribus. Lectio quarta

GLoriosissimi martyres p̄m⁹ ⁊ felicia⁹ apō iuliano q̄ xp̄iani essent accusati: iussi sūt in carcerē trudi: vbi ab angelo cōsolabāt. Post hec iussi ēduci a militib⁹ ad phanū herculis: ⁊ si sacrificare nollēt virgis cesi traderent⁹ p̄sidi cinctis gladijs occidendi. Lec. v.

VNe p̄ses iussit mitti ad eos leones rugiētes: quib⁹ p̄tu rrētes ad pedes eoꝝ voluere se cepe⁹t: similit et vsi fecerunt. Lectio sexta.

HEc videtes q̄ aderāt pene mille ⁊ q̄ngēti viri crediderūt ni xp̄m. Quo viso iussu p̄sidis decollati sunt. Quoꝝ corpa a xp̄ianis rapta sepulta sunt ad arc⁹ numentaneos ab vrbe roma miliario q̄rtodecio. Tres vltime lec. ℣ exposi. euāgelij. Hō q̄dā pegre. Meōr. ℣ marin tp̄e pas. añ. Lux ꝑpetua in. Minor. ℣. Preciosa. Alio vero tp̄e āni. añ. Istoꝝ ē enī. vel añ. Lauerūt stolas. ℣. Mirabil⁹ de⁹. Oro vt s. et cet̄a omia ad vtraq̄ vs. ⁊ ad matu. ⁊ ad alias ho. de cōi vni⁹ cōfes. ⁊ pōti. put tēpori cōueniat dicant⁹ cū oro hui⁹ disi. ¶ Sancti

Ebarnabe apli. Oratio.

Ecclesiã tuã qsumus dñe bti barnabe apli tui cõmẽdet ozõ:et ꝓ ea inuentoz existat: quã doctria ⁊ passiõe illustrat Per. Nouet.nat iuita.tripl.

Beatus barnabas Lc.i. q ⁊ i oseph cipzi⁹ gñe ter tio post passionẽ dñi anno cuz paulo apło ad apłatũ vocãte spũsctõ eleer⁹ est. Qui cũ eẽt a= pud ꝓconiũ cũ paulo apło ap= paruit ei p visũ dñs iesus xp̃s dicẽs Cõstãs esto barnaba cre dẽdo qm̃ ꝓ sctã deuotõe q̃ reli quisti generationẽ tuã ꝓ noĩe meo ꝑmia recipies ekna. Lc.ij.

Quãqz de ꝓconia ptransiſ sent anthiochiã:ãgelica visio ꝙ noctẽ facta est btõ pau lo apło dicẽs Celeriter ꝓpera hirlm:qz frẽs tui valde p̃stolã tur aduẽtũ tuũ Qõ cũ btõ bar nabe retulisz:ait beat⁹ barna bas Qui volũtati dei cõtradice re nõ expedit:fiat volũtas dei.

Obsecro igit tevt Lec.iij. ozes pro me ad dñm vt de certatio mea acceptabilis sit i cõspectu suo. Huc enĩ ꝓpo cy= pzũ:faciẽ tuaz ꝓchdoloz vltra cozpalit nõ visur⁹. Lec.iiij.

Qunc ꝓcidit barnabas ad pedes pauli:flens ama= re. Cui⁹ dolozi paul⁹ cõpatiẽs ait. Noli frater flere:mysterio illud agit. Positis aũt gen= tibꝰ:oratẽs ⁊ oscula sibi dan= tes adiuicẽ valefecerũt. Lc.v.

Barnabas xpo ascẽdens nauẽ descẽdit lao diciaz decertãs vt pgeret cypzũ. Cuz aũt cypzũ pueniſſet:iuenit ibi timonẽ ⁊ aristionem fuos dei Tymõ aũt vzebat febzib⁹ Cui cũ man⁹ iposuisset beat⁹ bar= nabas ⁊ sacrũ euãgeliũ ꝙ iuo uocatiõez saluatoris dñi nr̃i ꝓ dicasset:statim febzis fugata est ⁊ a deo cozroboz at⁹ aplm secu tus est. Lec.sexta.

Ifitatis igit ⁊ in fide cõ= foztatis parẽtib⁹ suis beatus barnabas exiuit a cypzo:ide paphũ trãsitur⁹ Sz obuians ei malign⁹ iude⁹ noĩe barꝛen: quẽ beat⁹ paul⁹ ad tp̃s visu pzi uauit:malitia motus ꝓhibuit eũ ne itroiret paphũ. Unde apls reuersus itroiuit sala= Inuenitqz Lec.vij minã. apls i salamia synagogã iudeoz ingressus cepit hozta ri ad fidẽ ⁊ euãgeliũ mathei xp̃i grãz introduxit Qõ vidẽs barꝛen seditõe facta:cõpzehẽ di fecit aplm. Et q̃rebãt illuz tradere ꝓcõsuli ciuitatis affli gẽtes illũ multis supplicijs ⁊ varijs cruciatib⁹. Lec.vij.

Sed veriti nimiũ ne ꝛ mãi bus eoꝛ periret:ligantes funẽ i collo ei⁹:nocturno tẽpe dilaceratũ a synagoga in ꝙ dromũ ptraxerũt Post hec aũ circũdãtes illuz igne crudeliꝛ

cremauerūt. Sicq̄ beat⁹ apls migrauit ad xp̄m. Lec.ix.

IPij aūt iudei nō satiari de nece apli zelo cōcitati diu tulerūt corp⁹ ei⁹ t i locello plūbeo recludētes: i mare p̄cipitare disponebāt Sed tohēs discipul⁹ ei⁹ nocturno tp̄e illō collocauit i cripta: q̄ olim erat hītatio iebuseoꝝ: tertio id⁹ iunij vbi diu latuit. Sz tpe gelasij papē eodez apko reuelante corp⁹ ei⁹ inueīri pmisit. Et cetera de cōi vni⁹ apli pa. tp̄is.

¶ Sctōꝝ basilidis cirini naboris t nazarij martyrū Oz.

Sanctoꝝ martyrū tuoꝝ basilidis cirini naboris et nazarij q̄s die natalicia votiua resplēdeāt: t qđ illis ꝓtulit excellētia sempit̄na: fructibus nr̄e deuotōis accr̄escat. P̄ der. Lres lec. hāt inuit. du.. Lec.i.

BEat⁹ nazari⁹ a scō clemēte instruct⁹ et baptizat⁹ est. Q̄ē auolin⁹ sub rabie p̄secutōis q̄ p neronē excitata ē diu maceratū et afflictū i carcere cū btō puero celso quē ip̄e nutrierat: gladio feriri iussit. Quoꝝ corpa xp̄iani furati occulte kalēdis augusti sepelierūt foras portā q̄ dr romana i p̄pr̄ijs hortis. Lec.ij.

BEatus ambrosi⁹ tp̄e hōnōrij t archadij impatoꝝ eos dño reuelāte reperit. P̄ fecto aūt sepulchro i quo corp⁹ sācti nazarij iacebat q̄ quādo passus fuerat vsq̄ tūc tpis ig̃rabat⁹ videbāt sanguinē martyris ita recentē qui p̄sites aderant ac si eodē die fuisset effusus. Lectio tertia. Tu aūt.

QApuertia ei⁹ qđ ab ip̄is fuerat abscisū ita integrū atq̄ incorruptū cū capillis capitis t barba repierūt: vt vide rēt eodē tpe q̄ leuabant locatū atq̄ cōpositum in sepulcro fuisse martyrisatū. Quo leuato sanctus ep̄s pergēs ad celsum in eodē horto sepultū: vtroq̄ transtulit ad basilicam apkoꝝ que est in roma. Inuenti aūt t trāslati sūt p̄die id⁹ iunij: festiuitas vero eoꝝ agit̄ q̄nto kalēdas augusti de martyrio. Cetera de cōi pluriorū martyrū ¶ Sci basilij ep̄i. oꝝ

DEus q̄ beatū basilium cōfessorem tuū doctorez q̄ p̄cipuū catholicēq̄ fidei p̄dicatorem eligere dignat⁹ es: p̄sta quesum⁹: vt ip̄o p nobis intercedente: pcōꝝ nr̄oꝝ me reamur exui malis: et tibi domino sinceris mēt̄ib⁹ seruire. P̄ der dñm. Lres lec. t cetera ñ sunt de comuni vni⁹ confessoris t ponti. ¶ Sctōꝝ viti t modesti atq̄ crescētie martyrū. Oꝝ

QConcede q̄sum⁹ oms deus vt sctōꝝ martyrū tuoꝝ viti et modesti atq̄ crescentie quoꝝ celebramus victorias:

ptcipem⁹ t ꝑmiſs. ꝙ do. Tres lec. ſiāt. innita. dupler. Rec. i

GEatus vitus ſ puerili eta te matur⁹: ꝓmo a patre ſuo ſacrilego vt a cultura dei diſcederet tētatus ē. Deinde a valeriano iudice cathenis ceſſus: in cōfeſſione xp̄i ꝓmanſit Cūq pater ei⁹ affligere eū pe nis meditaretur: iuſſu angeli nauē aſcēdit: t comitantib⁹ ſe cū modeſto atq; creſcentia nu tritoribus ad tanagritoꝝ ter ritoriū deuenit. Lectio. ſcā.

UBi filiā diocletiani a de monio vexatam: oꝛōe cu rās multis donis ꝓmiſſis cul turā dijs impēdere iubetur Et cū ſacrificare cōtēneret cū mo deſto t creſcētia miſſus ē i car cerē: inde in ollā reſina reple tā t pice t plūbo. Lectio. iij.

EGreſſis illis illeſis: di miſſus ē eis leo ferociſſi mus q mox ad pedes eoꝝ mānſuetus cecidit. Ydēs autē ſacrilegus impator ſctōs dei i mobiles multitudiemq; ꝓpti ad xp̄z cōuerſā: fecit eos i cata ſtaexpēſos torqueri donec ſpi ritū exalarēt. Quoꝝ coꝛpoꝛa floꝛētia femina in loco q dicit marin⁹ ſepeliuit. Lēta de cōi plurimoꝝ mar. Translatio ſci richardi epi t cōfeſ. ix. k. oc

DEus q nos translationē beatiſſimi richardi cōfeſſo ris tui atq; pōtificis ſolēnitas celebrare concediſ: tribue no bis ḡſet⁹ meritis t ꝓcibus a mūdi hui⁹ trāſi remiſeria t ad gaudia ꝙuenire celeſtia. Per do. Eodē die ad ꝑmas vē tad matī. hat mō. de martirib⁹ ci rico t iulitta mr̄e ei⁹. Oratio

EXaudi nos domine deus noſter cū ſcōꝝ martyꝝ tu oꝝ cirici t iulitte matris eius tibi ꝓpatrocinio ſupplicantes: vt quoꝝ celebram⁹ triūphum poſſim⁹ retinere cōſtantiā. ꝙ. Ad matu. iij. ꝓme lec. de cōi vni⁹ cōfeſ. t pōn. t tres medie de martyribus tēꝑ Lect. iiij.

FActa ꝑſecutōe xp̄ianoꝝ ſub alexādro ſperatoꝛe in ytal⁹ oriētalib⁹: ꝓpes alexā der matronā quandā noie iu litta cū filio ſuo cirico ſibi ꝓh teri iuſſit. Cui air. Sacrifica dijs anteq; ad toꝛmēta ducaꝝ Que rādit. Nec dijs tuis imo lo: nec toꝛmēta tua expauesco

IAfans vo ciric⁹ ꝓmo blā dimētis dimulcet: ide mi nis exaſpat Sed ipe blandiē tem equevt minantē derideꝝ vehemēt ceſus eſt Vt ille ere ctis in celū oculis t quis māl bus expāſis: bñdicebat nomē ſalmatoris ꝓpes iuſſit caleē cū aceto t ſinapi in os ei⁹ mit ti. Deinde pariē clauis cōfixi in carterē euulſis oculis miſſus eſt vbi circa quadringētos viros iulitta ad fidē xp̄i ꝙuertit. k. vi

Tunc preses iussit eos ꝺ̃s capite plecti ⁊ iuiurrã cũ filio suo cirico excoriatam i le cto ereo assari ꝓ̃. hec liguas eoꝝ fecit abscidi: ⁊ ad vltimũ capita eoꝝ iussit ãputari. Tali q̃ martirio migrarũt ad xp̃m Tres vl. le. de expõe eus geiu ꝺ̃s quidã pegre. Et cetera de cõi vni⁹ cõfess. ⁊ põ. ℂ Sctõꝝ marci ⁊ marcelliani ff̃z m̃f̃m

PReста q̃s ops de⁹ Oro. Vt q̃ sctõꝝ martyꝝ tuoꝝ marci ⁊ marcelliani natalicia colim⁹: a cũct' malis iminentibus: eoꝝ intercessiõib⁹ liberemur. ꝑ dñm. Jnuit. ou. k. i

SAncti martyres xp̃i marcellian⁹ ⁊ marc⁹ dũ idol sacrificare cõtẽnerẽt vincti in carcẽ posit' sũt. Qui dũ i cõfessõe xp̃i ꝑdurarẽt: capitalẽ iussi sunt subire sentẽtiã. ea scilz cõditione vt si sacrificijs ꝓsentirẽt: parentib⁹ cõiugib⁹: filijs ⁊ facultatib⁹ redderent. ℟. ij.

PArentes: ꝺo sctõꝝ ipetratis triginta dierũ inducijs suasert eis: vt sacrificarẽt. Qz cũ renuissent: ambo ad stipitẽ ligati sũt. Deinde pedib⁹ clauis transfixi: in xp̃i cõfessione stabant securi. Lectio tertia.

DIcebat eis ꝓfect⁹ Tãdiu stabitis pedib⁹ fixis: donec ꝺijs sacrificetis. Qui rñderunt. Vtinã nos tãdiu sic esse ꝑmittas ꝙdiu huius corꝑis membra gimur indumẽtis. Tũc psallebant inter se dicentes. Ecce q̃ bonũ ⁊ q̃ iocũꝺũ hitare frẽs in vnũ. Cũq; trãsisset vna dies ⁊ vna nox perseuerãtes i psalmis iussi sunt vbi stabãt lanceis ꝙ latera transuerberari: sic q̃z ad sidera regna migrauerũt. Sepulti sũt aũt in via appia ab vrbe miliario secũdo q̃ vocat ad arenas. ℟. Deo ☧ gracias.

Et cetera ofa de cõi plurioꝝ martyrũ. ℂ Sctõrum ꝗ gerualij ⁊ ꝓthasij ff̃m m̃f̃. or.

DEus q̃ nos annua sctõrũ martyrũ tuoꝝ gerualij ⁊ ꝓthasij solẽnitate letificas: cõcede ꝓpic⁹: vt quoꝝ gaude⁹ meritis accendamur exẽplis. ꝑ do. Tres lc. fiant ad matu. inuitato. ou. Lec. prima.

SAnctoꝝ gerualij ⁊ ꝓthasij pater vitalis ⁊ m̃f̃ valeria dicti sunt. Cũq; ab intestato iure sctj vitalis ꝑfis sui patrimonio successissẽt: ois pauperib⁹ erogantes seipos i vno cenaculo incluserũt: ꝙ decẽnio ieiũijs ⁊ orõib⁹ vacãtes. Quos vndecimo ãno astachi⁹ comes iussit ꝺijs sacrificare: vt expeditio sua nouiter celebraretur

GErualius dixit: Lec. ij. Victoriã a deo oipotẽti requirere debes: nõ a simulachris surdis ⁊ mutis. Jratus comes iussit eũ fustib⁹ cedi donec spiũ exalaret. Quo mor-

tuo dixit pthasio. miserꝛ tui
uere stude. Cui pthasi⁹ Quis
est miserꝛ ego q̄ te nō timeo: vl
tu quia me timere pharis. L. iij

AD diēs hoc comes iussit
eū fustib⁹ cedi ꝛ dixit Mi
serꝛ sup be: ārē ita is pire sic
pbasti germanū tuū pisse? Et
ait pthasi⁹ tibi nō irascoꝛ: qñ
ccos oculos cordis tui attēdo
Frat⁹ comes iussit eoꝝ capite
plecti Taliq martyrio: victoꝛ
migrauit ad xp̄m Quoꝝ corpa
a quodā philippo eoꝝ amico
in sarcophago lapideo sepul=
ta: postmodū nutu diuino q be
atū āb̄rosiū mediolanēsē cp̄m
ad basilicā āb̄rosij sunt trāsla
ta. ℟. Hec est vera frat. Et ce
tera de cōi plurioꝝ martyrum

¶ Translatio sancti edwar=
di regis ꝛ martyris. Oratio.

DEus ekni triūphatoꝛ im
perij: familiā tuā ppici⁹
respice translationē celebran
tē regis edwardi ꝛ p̄sta: sicut
illū munere glificare dignaris
celesti: ita nos eⁱ⁹ obtētu ekne
felicitati faciaſ dignāter ascri
bi. Per do. Ad matu. ix. l. de
alio festo fīt nisi facte fuerint
in. xl. tūcfīāt hic tres lec. de cō
muni vni⁹ mar. tē. cū invitat.
dupli. Si hec trāsla. cū ix. le.
hic celebrat: tūc dicat ad pri=
mas vs̄ sup pos ā. Iste sanct⁹
cp̄. Beat⁹ vir q̄ i sapi. ℟. Bea
tus vir q̄ suffert. Et tūc i fes. sci
albani ſ ineadē hebd. cōtige
rit ad primas vs̄ sup pos an.
Beat⁹ vir cp̄. Iste sanct⁹ Si
cti albani pthomar. angloꝝ
ad. l. vū. ℟. Pereceptur⁹. sup
Mag. ā. Ave pthomartyr an
gloꝝ miles regis angeloꝝ o al
bane flos martyrū velut rosa
vel liliū funde p̄ces ad dñm pro
salute fideliū. p̄s. Mag. Oro.

DEus q̄ hūc diē bti albani
martyrio cōsecrasti: tri=
bue q̄s: vt cui⁹ annuo gratula
mur officio ei⁹ cōtinuo foueā=
mur auxilio. per. Ad mat. l. i

ANno dñice incarnatiōis
ducēt esimo octogesimo
sexto diocletiano i orientē ꝛ ma
ximiano in excidētevastātib⁹
ecclīas dei in britānia passus
est beatus alban⁹. De q̄ p̄sbyt̄
fortunatus in laude virginuꝝ
cū beatoꝝ martyrū q̄ de toto oꝛ
be ad dñm venirēt mentionē
faceret: ait albanū egregium
secūda britānia pfert. Lec. ij.

QUi videlꝛ alban⁹ adhuc
pagan⁹ cū p̄fidoꝝ p̄nci=
pū mādata ad ūsū xp̄ianos se=
uirēt: clericū quendā p̄secuto=
res fugientē: hospicio recepit.
Et cū cū oronib⁹ ac vigiliis die
noctuq studere ꝛ ſpiceret moꝝ
diuina gra respect⁹ exēplū fidei
ac pietatis illi⁹ cepit emulari
Et relictis idolatrie tenebris
xp̄ian⁹ ex corde integro fact⁹ ē
Tu autem. Lectio tertia.

POst hec quenit ad pncipē cōfessozē xpi apud albanū latere. Ad statī iussit milites eū diligēter inqrere Quibus cū ad tuguriū albani quenissēt: albanꝰ p hospite ac magistro suo in veste hospitis sez caracalla vltro se exhibuit Tu

QUinctusq; pductꝰ .l.iij. ad iudicē ea hora q̄ aris astabat ꝛ demonijs hostias offerebat. Qui cū vidisset q albanꝰ vltro se p hospite suo obtulisset: mox ira succēsus iussit eū duci ad simulachrū dicens Nr sacrilegū celare potius q̄ militibꝰ reddere maluisti: q̄ cū q; illi debebāt supplicia tu soluere habes. Si a cultu nr̄e religiōis discedere tēptas. Lec. v.

SAnctꝰ albanꝰ accinctus armis militie spūalis palam se iussis illiꝰ parere nolle pnūciabat Cūq; iussus sacrificare dixisset sacrificia ista que demonijs offertis vobis n̄ pfūt auxiliari: sed vos q̄ ea offertis in ferni penas p mercede accipietis iudex iussit eū grauissime torqueri. Lectio sexta

QUam igit tormētis a cultu xpiane religiōis reuocari nō posset: iussus est capite plecti. Qui cū duceret ad locū martyrij quenit ad flumē locu vicinū cuiꝰ pōtē ita occupabat mltitudo ppli ad obsequū martyris vēiēs: vt circa nos vesperā vix transire posset. .l.vij

SAnctꝰ igit albanꝰ cui ardens increat deuotio mentis ad martyrium accedēs ad torrentē sicco pede ptrāsiuit. Q̄ vidēs carnifex q̄ eū erat p cussurꝰ pecto ense ad pedes eiꝰ cecidit desiderans vt cū eo

QUam ꝗ deo dignꝰ albanus in mōte cōsisteret in quo nunc refloruit: in articulo sue passionis a deo aquā sibi dari postulauit. Statimq; ārte pedes eiꝰ fons pennis exortꝰ est: vt oēs agnoscerēt etiā torrētē beato martyri obsequium detulisse.

PAssus est aūt Lect. ix. beatus albanꝰ die decimo kalendas iulij ciuitatem veralanum que nūc a gente anglorum sancti albani villa appellat Sed qui eū pcussit: gaudere sug mortuū nō est p missus. Nā oculi eiꝰ vna cū capite martyris in terrā ceciderunt. Decollatus est etiā ibi miles ille ꝗ nutu dei correptus: sanctuz dei ferire recusauit In quo ꝗdē loco redeūte tp̄e xp̄ianoꝝ serenitate eccla mirādi opis ē ꝑstructa. In q̄ videlz loco vsq; ad hanc diē curatio infirmoꝝ ꝛ freq̄ntiū oratioꝝ vtutū celebrari nō desinit. Et ē de cōi vni mr Si se. s. albāi i do. i q̄ ichoāda ē hystoria De oim. forte contigerit festū differat in crastiū

ꝙ tūc fiant medie lec. de sancta etheldreda ꝙ missa de festo dicēt post tertiā. Missa vo de ieiunio post sextā. vtraq; ad pncipale altare. ¶ In cōme. sctē etheldrede virg. nō mar. elyē sis, pcesis. Oratio.

DEus q̄ eximie castitatis pulegio sanctissimā virginē etheldredā multipliciter decorasti: da nobis famul' tuis vt sicut eius cōmēdatio nob agitur in terris: ita q; ei' interuentū nostri mēdia apd te sp habeāt in celis. p d̄. Et cetera vnius virginis nō mar. Lec. i.

IN presentis vite ꝙ fluctuātis seculi naufragio cōstituti ad tui portū pietatis confugimus virgo pissima atq; celeberrima etheldreda: vt tue circa nos pietatis sentiam' viscera q̄ de tua iugiter gratulamur pnītia Respice igr pia mr ꝙ dña pio intuitu ad exiguum sed devotū nr̄i famulat' obsequiū. Et quos pmit hūane fragilitatis īmensitas tue virginitatis q̄ spōso virginū placuit releuet ac sustentet veneranda sublimitas. Credim' enim atq; cōfidim' te abeodē sponso tuo qui spēm tuā cōcupiit quicqd petieris ipetrare: quā in thalamo regis eterni collocatam est virginū chor' de palma virginitatis certū est exhtare. Tu autem. Lectio secunda

SUccurre dña succurre mr̄ misericordissima etheldreda nr̄e miserie suffragijs p cum tuarū sceleruū vlcer̄ maculas absterge: tibiq; famulātes tales effice vt tue integritati puritati deseruire. Gregi tuo tue sollicitudis atq; ptectōis sp assit custodia: vt sicut tui sanctissimi corpis incorruptōe tugit gaudem' atq; pītia. sic ꝙ de tua subuentōe gaudeam' assidua. Protege itaq; mr̄ filios dña seruos: vt q̄ se tue memorie deveneratōi pfitent̄ obnoxios tue largitatis ꝙ pietatis bīficia sese gratulēt adeptos. Tu ait. Lectio. iii.

RESpice benignissima virgo etheldreda ad nr̄as angustias q̄s nr̄is meritis sustinemus: ꝙ p tue sctitatis merita ꝙ intercessiōes ꝙ tua iudicis placa quā offendim': veniam ipetra quā si meruim'. Tuis pcibus ad miaz inclīa iusticiā districti sed iusti examīs quia agni qui sponsus est virginū vestigia quocūq; ierit virgo sequeris. Repīta q̄s supne clemētie gemit' nr̄os atq; suspiria vt diuine misatiōis per te suscipiam' incremēta q̄ tecum tue nr̄i gaudere mereamur te petēte illo largiēte q̄ te integritatis coronauit glia p̄sente felix secla. Amē. Letera de cōi vni' virg. nō mar. Sciēdū ē q̄ hec

festū sp dicat cū trib⁹ lec. et cū noctur. vbicūq extra dñicā vl festū trinū. vel oct. diē cozpoz xpi euene. nisi octa. fiāt cū regimīe. cho. Si hec vigil. infra octa. sctē trinita. vl cozpis xpi forte cōtigerit: fiāt iij. lec. ō virgine cū inuitat. dup. ℣ Te deū sine noc. Nā oia festa ītra octrinit, ℣ cozpis xpi habēt iui. dup. et qñ dī inuita. dup. non dicetur nocturnus. Lectio ꝑma

IN illo tēpe: Accepit rex egfridus cōiugē nole etheldredā filiā regis oriētaliū anglozuz: quā an illū ꝓnceps australiū saxonū habuit vxozē Quo defūcto: data est regi ꝑfato Cui⁹ cōsortio cū duodeciz annis vteret: ꝑpetua ẋgo permansit. Tu autē. Lectio. ij.

EX vero ꝓmisit vulfrido qui se asserebat eē testez ẋginitatis ei⁹ terras et pecunias: si regine posset suadere ei⁹ vti ꝓnubto: qz sciebat q nl illū plus eo dilexit. Sed cū beata virgo cōtinuis ꝑcibus vix a rege ꝑtrasset vt seculi curis relictis regi xꝑo deseruiret ipsa mox intrauit monasterium ebbe abbatisse amice regis egfridi accepto velamine sctīmonialis habit⁹ ꝓ Postannū vero apud ely abbatissa est effecta. vbi virginū deo deuotaz mat virgo et exemplis esse ccpit et monitis. Tu autem domine

H miserere Lectio tertia. Et etiā pānis lineis tantuz vtēs calidasq balneas sp̄nit: raro plusq̄ semel per diez comedit. Grauata tādē maxille tumore ℣ dolore colli p⁹ annos septē exq̄ abbatisse susceperat officiaz reddidit deo spiritū: cui successit sexburga soror ei⁹. Cūq sedecim ānis fuisset sepulta: cozp⁹ ei⁹ oino incozruptū intra ecclesiā est trāslatum: vbi vsq hodie in magna veneratiōe habet. ℟. Regnū mūdi. Et cetera de cōmun⁹ virgi. no marty. ¶ In vigil. sctī iohis baptiste ad ꝑmas vñ. ā.

DEscēdit angel⁹ dñi ad zachariā dicēs: accipe puerū in senectute tua et hēbit nomen iohēs baptista. ℣. Plurimi. ℟. Cū

QUiusq̄ te formarē in vtero noui te: ℣ anteqū exires ō vulua sctificaui te: ℣ ꝓphetaz in gēt⁹ dedi te ℟. Jnt natos

UT queāt laxis resonare fibris mira gestoz̄ famuli tuoz̄ solue polluti labij reatū sctē iohānes Ohcius celso venies olimpo te pri magnū fore nascituz nomē ℣ vite sertē gerēde ordine ꝓmit Ille ꝓmissi dubi⁹ sugm ꝑdidit prō pte modulos loq̄lle sed refozmasti geit⁹ qempte ozgana vocis. Uetris obtruso posit⁹ cubili sēseras regē thalamo manentē hinc parēs nati meritis

ytercꝙ abdita pãdit. ℣. audibus ciues celebrãt sugnitte deus simplex parikꝙ trine supplicesetnos venią ꝓcamur pce redẽptis. Amẽ. ℣. Fuit hõ missꝰ a deoꝙ. Cui nomẽ erat iohannes. ℟. Ingresso zacharia tẽplũ dñi appuitei gabriel angelꝰ stans a dextris altaris incensi. ℣. Magt. Oratio

Resta ꝙs ops deus vt familia tua per viã saluris incedat: et beati iohãnis pcursoris hozramẽta sectando ad cũ quẽ ꝓdixit secura queniat dñz nꝝm iesũ xp̃z filium tuũ. Qui tecũ. Si hoc fes. ifra oct. zorpis xp̃i vel trini. eue. nulla flat meo. de octa. nisi fiãt cũ regi. cho. tũc fiat mẽo. ꝙ oc. Ad cõpleto. oia fiãt sicut i fes. sctẽ trinit. Ad mgtu. inuit. Regẽ pcursoz dñz Uenite adozemꝰ ꝓs. Uenite exultemꝰ. Hymnus:

Atra deserti reuexis sub annis ciuiũ turmas fugiens petisti ne leui sal tẽ maculare viraz famine posses. ℣ ze buit hirtũ tegimẽ camelꝰ artubꝰ sacris stropheũ bidentes cui latex haustũ sociata pastũ mella locustis. ℣ eteri nñ cecinere vatuz corde ꝓfago tubar affatuꝝ tu qdẽ nũdi scelꝰ auferẽtẽ indice ꝓdis. ℣ ꝙ futura sti spaciũꝝ orbis sanctioz qsꝙ genitꝰ iohannecꝙ nephas secli meruit lauãtẽ tigere lymphis

L audibus ciues celebr. Jn. i: no. ã. Priusꝙ te formarẽ vtero noui te tanꝙexires devẽtre scificaui te. ꝓ. Btũs vir. ã. Adoia q̃ mittam te dicit dñs ibis ne timeas t q̃ mãdauero tibi loqueris ad eos. ꝓ. Quare fre. añ. Ne timeas a facie eoꝝ: qa ego tecũ sũ dicit dñs. ꝓ. Dñe qd mk. Glia t honore coroña

Nasti eũ dñe. ℟. Et cõstit. t

Atalẽ scti iohannis frẽs carissimi celebramus diẽ: qꝙ nulli vnꝙ scoꝝ legimꝰ fuisse cõcessuz. Solꝰ eni dñi t beati iohãnis dies natiuitatis i vniũso mũdo celebrat et colit Jstũ ei sterilꝫ peperit: illũ ꝛo ꝛcepit Jn elizabet sterilitas vincit in beata maria cõceptionis ꝛsuetudo mutat. Elizabeth virum cognoscẽdo filiũ genuit: maria angelo credidit t cõcepit. ℟. Fuit hõ missus a deo cui nomẽ erat iohãnes. Hic venit vt testimoniuꝝ phiberet de lumie. Et pare dño plebẽ pfectã. ℣. Erat iohãnes i deserto ꝓdicans baptismũ peĩtẽtie. Et ℣. Lec. ij:

Magnꝰ igit iohãnes: cui magnitudini saluatoꝛ testimoniũ phiberet dicẽs. Non surrexit iter natos mulieꝝ maioꝛ iohãne baptista: ꝓcellit cũctis: eminet vniuersis. Antecedit ꝓphetas: suꝙgredit patriarchas Et qsqs de muliere natus ẽ: iferioꝛ ẽ iohãne. ℟. Ha:

briel āgel⁹ apparuit zacharie di
cēs nascet tibi filiū: nomē eius
iohānes vocabit Et multi i na
tiuitate ei⁹ gaudebūt. ℣. Erit
enī magn⁹ coꝝ dño vinū ⁊ sice
ram nō bibet. Et mul. Lect. iij.

Ogit fortasse aliqs si iter
natos mulieꝝ nēo maior
iohāne ē: iohānes maior ē sal
uatore: absit. Johānes enī na
tus ē mulieri: ipe aūt ℣ginis.
ille coꝝruptibilib⁹ sinib⁹ effu
sus ē: iste i pollute vulue flore p
geit⁹. ℟. Tu puer pphēta al
tissimi vocaberis p̄ibisceni añ
facie dñi parare vias ei⁹. ℣.
Ad dādā sciētiā salutis plebi
ei⁹ i remissionē pcōꝝ eoꝝ. Pa
rare. Elia. Parare. In. ij. no
ctur. ān. Misit dñs manū suā
et tetigit os meū ⁊ pphetā in
gētib⁹ dedit me dñs ℣s. Cū in
uoca. ān. Ecce dedi ℣ba mea i
ore tuo ecce cōstitui te sup gen
tes ⁊ regna. ℣s. Verba mea. ā
Dñs abvtero vocauit me deve
tre mīs mee recordat⁹ ē nois
mei. ℣s. Dñe dñs nr ℣. Posu
isti dñe sup caput ei⁹. ℟. Coro
nā de lapide pciosꝰ. Lec. iiij.

Remiss⁹ ē enī iohānes ve
lut vox añ ℣bū lucerna añ
solē pco añ iudicē seru⁹ añ dñz
amic⁹ añ sponsū ⁊ qz vniuersuz
mūdū petēbre et nox in
fidelitati oppſserāt: ⁊ solē iusti
cie aspicē nō valebāt. ℟. Johā
nes vocabit nomē ei⁹: vinuz et
sicerā nō bibet. Et multi i na
tiuitate ei⁹ gaudebūt. ℣. Spe
pibit añ dñz i spū ⁊ ℣tute helie

Et multi in. Lectio. v.

Remittit ḡ iohānes sicut
nūci⁹ añ pncipē: sicut dixit dñs
per pphetā Ecce ego mitto an
gelū meū añ faciē tuā q̄ prepa
bit viā tuā añ te. ℟. Spe pibit
añ illū i spū ⁊ ℣tute helie Ut cō
nectat coꝝda patrū i filios ⁊ in
credulos ad prudētiā iustoꝝ
parare dño plebē pfectā. ℣s⁹.
Erit enī magn⁹ coꝝ dño ⁊ spū
sancto replebit. Ut cō. L. vi.

Quaz pulcre dicit. Jnt na
tos mulieꝝ iohāne non ē
maior Quia ille oībus modis
maior erat iohāne q̄ natus est
de ℣gie. Nos ḡ frēs illi⁹ adiu
ti suffragijs mundem⁹ nos ab
omni inquinamento carnis ⁊
spūs: quatenus sicut de illius
hodie natiuitate gaudem⁹ ita
de nostra resurrectione gaude
re mereamur. ℟. Elizabeth za
charie magnū viruz genuit io
hānē baptistā precursoꝝ dñi
Qui viā dño pparauit in here
mo. ℣⁹. Fuit hō missus a deo
cui nomē er at iohannes. Qui
Elia. Qui. Jn. iij. noc. ā. Po
suit os meū dñs q̄si gladiū acu
tuz sub vmbra man⁹ sue pterit
me. ℣s. Jn dño cōfidō ān. Eor
mās me ex vtero seruū sibi do
min⁹ i lucē gētiū vsq̄ in sal⁹ ei⁹
ab extremis terre. ℣s. Dñe q̄s

ā. Reges videbūt ⁊ cōsurgēt
principes ⁊ adorabūt dñm deuz
tuū qui elegit te. ℣. Bonū est
cōfi. ℟. Just⁹ vt palma florebit
℟. Sicut cedr⁹. Scōm lucaz
In illo tpe: Elizabeth im-
pletū est tēp⁹ pariēdi ⁊ pe
perit filiuz. Et rel. Ome. vene
rabilis bede psbyteri.

Precursor dñi nativitas
sicut sacra lectiōis euāge
lice pdit hystoria: multa mira
culoz sublimitate refulget: qz
nimirū decebat vt ille q̄ maior
inť natos mulieꝝ nemo surre-
xit: maior ē ceteris sctis i ipo
moꝝ ortu virtutū iubare clare
sceret. ℟ Innuebant pēs eius
quē vellet vocari eūt postulās
pugillarē scripsit dicēs Joha
nes est nomē ei⁹. ℣. Apertū ē
os zacharie ⁊ pphetauit dicēs
Johannes. Lectio octaua.

Sencs ℣o ac diu infecūdi
parentes dono nobilissi-
mis exultāt. Jpi patri quē in
credulitas mutuz reddiderat
ad salutādū noue p̄conem gre
os et līgua reserat. Nec soluz
facultas deū bñdicēdi restituī
tur: sed deo etiā pphetandi
virt⁹ augef. ℟ Precursor dñi
venit de quo ipse testat Null⁹
maior inť natos mulieꝝ joha-
ne baptista. ℣. Hicēnī pphe
ta er pl⁹ ℣ pphetā de q̄ idē ait.
Nullus maior. Tu autem do-
mine miserere. Lectio nona.

Unde merito sctā p̄ orbē
ecclesia q̄ tot brōzū mār-
tyrū victorias q̄ ingressus suz
regni celestis meruere frequē
tat: hui⁹ solūmodo post dñi eti
am natalis diē celebrare cōsu
exit. Nō nullaten⁹ sine euan
gelica auctoritate l cōsuetudi
nē veniss credēdū est Dixit ei
angel⁹. Johānes vocabit no
mē ei⁹: et multi i natiuitate ei⁹
gaudebūt. ℟ Inť natos mulier
nō surrexit maior iohanne ba
ptista. Qui viā dño p̄parauit
in heremo. ℣. Fuit hō missus
a deo cui nomē iohānes erat.
Qui. Elia. In heremo. ℣. Fu
it hō missus a deo. ℟. Cui no.
In lau. ā. Elizabeth zacharie
magnū vir genuit iohānez ba
ptistā p̄cursō sē dñi p̄. Dñs re
gna. an. Innuebāt pēs ei⁹ quē
vellet vocari eūt ⁊ scripsit dicēs
iohānes ē nomē ei⁹. ℣s. Jubil
an. Johannes vocabit nomen
ei⁹ ⁊ multi i natiuitate ei⁹ gau
debūt. ℣s. De⁹ deus. ā. Johā-
nes ē nomē ei⁹ vinū ⁊ sicerā nō
bibet: et mlti i natiuitate eius
gaudebūt. ℣s Bñs ā. Iste pu
er magn⁹ cora dño nā ⁊ man⁹
ei⁹ cū ipso est. ℣s Laus. Lēp.

Audite insulē ⁊ attēdite po
puli dīlōge dñs ab vtero
vocauit me de vētre matris mee
recordat⁹ ē nois mei. Hymn⁹

O Almis felix meritis celsi
nesciēs labē nivei pudo

ris ꝑpotens martyr heremicq cultor maxime vatū Serta ter denis alios coronāt aucta cremētis duplicata quosdā trino cēteno cumulata fructu te sacer ornāt. Hic potēs nfi meritis opimis pectoris duros lapides repelle asperū planans iter et reflexos dirige calles. Ut pi⁹ mūdi satoꝛ t redēptoꝛ mētib⁹ pulsa limone puris rite dignet veniēs sacratos ponere gressus. Laudib⁹ ciues. ℣. Justus ger. Deide dicatur Agnū est. vicq bñdict⁹ et ꝓseqūtur Bñdict⁹ añ. Agnū ē os zacharie t ꝓphetauit dicēs bñdict⁹ dñs deus israel. ꝓ. Bñdꝰ

DEus qui ꝓnūtē die Ozō. honoꝛabilē nobis in dñi iohannis natiuitate feciſti: da ꝓplis tuis spūaliū grām gaudioꝝ: et oim fideliū mētes dirige in viā salutis eterne. ꝑ. Ad. i. añ. Elizabeth. ꝑs. De⁹ in nole. ā. Ofas. ꝑs. Quicūq vult. Si hoc fest. ifra oct. trinitatis: tūc dicat sup ꝑs. Quicūq vult. añ. O beata t bñdicta. Ad. iij. ā. Innuebant. ꝑs. Legē pone. Cp̄ Audite ilule R. tv. de cōi vni⁹ marty. ad ōs horas dicunt. Ad. vi. añ. Johānes. ꝑs Defecit. Capitulū

HEc dicit dñs fortās me ex vtero seruū sibi: ut dicat tribus iacob: et filios israel congreget ad eū. Ecce dedi te in lucē gētiū: vt sis sal⁹ mea vsq ad extremū terre. Ad. ix. añ. Iste puer. ꝑs. Mirabit⁹ Cp̄

REges videbūt t ꝓsurgēt ꝓncipes t adorabūt dñm deū tuū t scm israel qui elegit te. Ad. ij. vō. añ. Elizabeth. ꝑ. i feriat. Cap. Audite ilule. R. Tu puer. Hy⁹. Ut queāt laxis ℣. Fuit hō. añ. Factū est in die octauo venerūt circūcidere puerū et vocabāt eū nole ꝑ is sut zachariā et rndēs mater ei⁹ dixit: nequaq̄ is vocabit iohēs ꝑs. Magt. Ozō. De⁹ q ꝓtem quotidie ꝑ octa. qñ fit festū. de scto iohāne. Ad matu. inuit. Hy⁹. ā. ꝑ. t ℣. sicut i ꝓma die ℣. t R. ꝓm ordinē noc. dicunt ita tñ q̄ R. Prius q̄ te formā. erit. iij. R. etiā in dñica ifra oct. a. i. ij. noct. qñ medie lec. fūt de scō iohāne. Secūda ℣o die ℣ Glia t honore. Lect. ꝓma.

FEstiuitatē ꝓnūtē frēs chariſſimi veneradi iohānis baptiste: gemina natiuitas cōsecrauit q̄ idcirco in hoc scīm supna pietate direct⁹ est: vt nō solū ipe ꝓphetali scientia sublimaret: sed vt olim ꝓphetaꝝ ꝑ eū ꝓconia firmarent. R. Fuit homo missus. Lectio secūda.

NEc imerito illuꝝ ꝑcipuo veneremur honoꝛe: qui spūali gra ōb hoc redēptoꝛis mūdi nouissimus ꝓphetauit: vt eū ꝓm⁹ oſideret. R. Gabriel

VEniente dño ad Lec. iij baptismū sic refert euan

gelīū beat⁹ iohānes baptista huiusmodi prupit in voce. Ec ce agn⁹ dei ecce q̄ tollit pecca ta mūdi. ℟. Priusq̄ te formarē in vtero noui te et anteqū exires de vētre sc̄ificaui te Et pro phetam in gētib⁹ dedi te. ℣. Ad oīa q̄ mittā te ibis et q̄ mā dauero tibi loq̄ris ad eos. Et anteqū. Gloria. Et propheta m p̄s. Te deū. ℣. Fuit hō. In tau hec sola ā. Elizabeth. p̄s Dñs reg. Cap̄. Audite insule. Hy⁹. O nis fek. ℣. Just⁹ ger. He se quē. añe. dicank̄ infrā oc. ad vs̄. et ad matut. sup p̄s. Magt. et Phdlct⁹. vel ad mēo. de scō io hāne cū de aliq̄ sc̄o in ieruitiū cū repetitiōe earūdē: et sp cum hoc ℣. Fuit hō. Deide dicātur mēorie cōsuete q̄n ock. sūt sine regi. cho. añs. Jnk natos mu liex nō surrexit maior iohāne baptista. ā Tu puer pphēta al tissimi vocaberis p̄ibis enī āte facie dñi parevias ei⁹. ā. Pu er q̄ nat⁹ ē nobis plusq̄ pphe ta ē. Hic est ei de q̄ saluator ait Jnk natos mulier nō surrexit maior iohāne baptista. ān. Ex vtero senectutis et sterilis na tus ē p̄cursor dñi. ā. Pro eo q̄ si credidisti ℣bis meis eris ta cēs: et nō poteris loq̄ vsq̄ in die natiuitatis ei⁹. Et tuc sp dīa mēo. hic ℣. Fuit hō. tā ad vs̄. q̄ ad mat. cū hac ōrōe Deus q̄ p̄sen. Deide fiat mēo. de cruce et de sc̄a maria et ō olb⁹ scis q̄ oc. sūt sine regi. cho. Ad p̄mā añ Elizabeth. p̄s De⁹ i nole Ad. iij. et ad alias ho. āe. Cap et ℟. et ℣. cū ōrō. slc̄i p̄ma die dicank̄. ¶ Scrōx iohannis et pauli mar. ad vs̄. añe. et p̄s. se.

HJsūt viri mie q̄x Cap̄m iustitie oblionē nō acce perūt: cū semie eorū ymanent bona hereditas sc̄a nepotes eo rū. Hy⁹. Scrōx meritis ℣ Le tamini. ā. Jsti sūt due olive et duo cādelabra lucētia añ dñm hūt ptātē claudē celū nubib⁹ et apire portas ei⁹ q̄ llgue eorū claues celi fcrē sk all's. p̄. Mgt

O Jesum⁹ ops de⁹ vt Ōrō nos gelata letitia hodier ne festiuitat⁹ excipiat q̄ ō btōx iohīs et pauli glificatōe p̄cedit ps eadē fides et passio vere fe cit eē germāos. Per. Mēo. ō scō iohāne. ā. Tu puer. ℣ Fuit hō. Ōrō De⁹ q̄ phētē. Deide di cunk̄ mēo. cōsuete. Ad cōple. oīa fiāt slc̄i dñice simplicib⁹ p estatē. Ad matu. iuita. Mirs bilē deū. p̄s. Uelte. Hy⁹. Scō rū me. ue. et p̄i. ō cōi plurimo. mar. ℣. Letami. Tres lec. fiāt sine regi. cho. Lectio. i.

IN p̄ncipio iuliano cesare ep̄atore fcō q̄uit ad eū q̄ paul⁹ et iohēs oi die xp̄ianos refice rēt i domib⁹ suis Quos cōuit corā se dicēs eos sibi adherere debere Qui dixit Ne derelīq̄

sti religione ℣ tutib⁹ plenã t se cut⁹ es oẽz liqtatẽ: a te discessi m⁹ t a societate iqꝰ tui nosmet ipos abstraxim⁹. ℟. Paul⁹ t iohẽs dixerũt ad iulianũ: nos vnũ deũ colim⁹. Qui fecit ce= lũ t trã. ℣. Nõ tibi ꝑpõim⁹ p= sonã qlẽcũqꝫ deũ tibi ꝑpõim⁹.

Qui fecit. Lectio scã. Unc ait iulian⁹ Si cõtẽ= pt⁹ fuero a vobis: ne cesse mihi erit agere vt cõtẽni nõ possim Paul⁹ t iohẽs dixerũt Nõ ꝑpo nim⁹ tibi psonã qlẽcũqꝫ deũ ti bi ꝑpõim⁹. Cõtẽnimusqꝫ tuas amicitias ne inimicitias eterni dei incurram⁹. ℟. Bti martyres xꝑi iohẽs t paul⁹ dixerũt iulia no Nobis aũt ali⁹ nõ ẽ nisi vn⁹ de⁹ ꝑr t fili⁹ t spũs ctũs. ℣. Un⁹ spũs et vna fides erat i e=

Mis. Pater t fi. Lectio. iij Jsit q̃ iulian⁹ terẽtianũ qui eos si sacrificare nollẽt de collaret. Qui ait. Nisi sacrifi= caueritis ãbos vos inkficiã. Jus sitqꝫ foueã fieri intra domũ eoꝝ t cũ eos decollari fecisset stati in eã reposuit eos q̃si iussu ce= saris: missi fuissent i exiliũ. ℟. Paul⁹ t iohẽs dixerũt ad terẽ= tianũ si tu⁹ dns ẽ iulian⁹: hẽto pacẽ cũ illo. Nobis nõ ẽ ali⁹ ni si dns ies⁹ xꝑs ℣ Semel ei a fa cie dei ꝓiect⁹ vult t alios secũ i steritũ deuẽire. Hẽto. Hka Ho bis. ℣. Justu ãt ippe. In lauõ. ãñ. Paul⁹ t iohẽs dixerũt iulia nõ: nos vnũ deũ coli⁹ q̃ fecit ce lũ t trã. ℣. Dns reg̃ ã Paul⁹ t iohẽs dixerũt ad terẽtianuꝫ si tu⁹ ẽ dns iulian⁹ hẽto pacẽ cũ illo nobis ali⁹ nõ ẽ nisi dns ies⁹ xꝑs. ℣. Jubilate. ãñ. Jo= hãnes t paul⁹ cognoscẽtes ty rãnidẽ iuliani facultates suas pauꝑib⁹ erogare cepũt. ℣ Deus de⁹ ã. Sctis spũs taie iusto rũ hymnũ dicite deo ieknũ. ℣ Bñdi. ãñ. Johãnes t paul⁹ di xerũt ad gallicanũ: fac votum deo celi t eris victor: melius q̃ fuisti. ℣. Lauõ. Lap. Hi sunt viri. Hy⁹. Rex gliose mar. ℣ Mirabil de⁹ ã Bti martyres xꝑi iohãnes t paul⁹ dixerũt in liano: nobis aũt ali⁹ nõ ẽ nisi vn⁹ de⁹ ꝑr t fili⁹ t spũs ctũs alk. Orõ Quesum⁹ oꝑs de. Mẽo. de scõ iohãne bapt. ã. Puer q̃ ℣ Fuit homo. Orõ De⁹ q̃ pre Deinde dicunt memorie con= suete. Ad primã ãñ Paulus et iohãnes. ℣. Deus in nomi anti. Gloria tibi trinitas. ℣. Quicũqꝫ vult. Ad tertiaꝫ ãñ. Paulus et iohannes. ℣. Le= gem pone. Capitulũ. Hi sunt viri. ℟. et ℣. de communi plu rimoꝝ martyꝝ ad omnes ho. dicãtur. Ad vi. ã. Johãnes t.

Qui ℣ Dese. Lap. scoꝝ i pace sepulta sũt et viuẽt nola eoꝝ inctnũ. Ad. ix ãñ. Johannes t paulus co. ℣ Mirabilia. Capitulum.

Sapientiã scoꝝ narrabũt
õs ppli ⁊ laudẽ eoꝝ, pnũ
ciat oĩs eccliа scoꝝ. Si hoc fe
stũ scoꝝ iohis ⁊ pauli i dñica
ẽuẽ. hoc mõ fiat fuitũ Ad pri
magvs sup̃ pos ã. Sancti per
fidẽ. ꝓ fec. Lc. Di sunt viri ℟
Paul' et iohẽs dixerũt. hy'.
Scoꝝ meritis. ℣. Letamini.
ãn Jsti sũt. ozõ Quesum'. o.
de Neõ. de scõ iohãne baptã.
ãn. Tu puer Deinde fiat me-
moria de do. ⁊ de trinit. ⁊ pces
sio. añ crucẽ: nisi aliqñ omino
oporteat differri: tũc enim meõ. ỹ
trinit. ⁊ de do. nõ fiat nec pces.
Lc. Sol'. fiat sicut i ceteris fes. non
dupl'. p estatẽ. Ad matu. ix. l'c
fiant: tres p̃me lec. cũ trib' pri
mis ℟. ỹ p̃mo noc. hystorie cõ
mũis plurimoꝝ mar. ⁊ ix. me
die lec. ỹ scõ iohãne bap. cũ ℣.
⁊ ℟. de p̃mo nocl. ita tñ q ℟.
Priusq; te forma erit. vi. ℟.
Eltie ℣ o l'c. legant ỹ ꝓpetate
scoꝝ iohis ⁊ pauli q̃ hñtur cuꝝ
℟ꝰ. ⁊ ℣. suprascripti: ⁊ lauꝺ
etiã cũ hoc ℣. añ lec. tn. iij. noc
s. Justoꝝ ales cũ añ. Te iure.
sup Quicũq; vult. Sꝫ o hysto
ria De' oim̃. in hac dñica ichoa
anda fuerit totũ fuitũ fiat de
do. ⁊ festũ scoꝝ iohis et pauli
differat i crastinũ: ⁊ fiãt ibi. iij
lec. cũ ℟. ⁊ lau. supradict'. Ad
p̃mã ⁊ ad õs alias ho. sicut p̃
notatũ ẽ. excepto q ad p̃mam
nõ dr añ Te iust. sup̃ pz Qui
cũq; vult. Ad. ij. vẽ. si dñica fue
rit sup̃ hos. añ. Paul' ⁊ iohẽs
dixe. ps. Dixit do. ⁊ ceti p̃. do
minical'. Lañ Hi sũt viri. hy'
Rex glose martyꝝ. ℣. Mira
bilis de'. añ. Absterget deus.
hs. Magt. ozõ. Quesum' oꝑs
de' Meõria ỹ scõ iohãne. añ
Exutero. ℣. Fuit hõ. Ozõ ỹ tñ
Deinde fiat meo. ỹ dñica si de
ea p̃i' facta fuerit. ¶ Dñica
que ifra oc. sci iohis ba. varie
cõtigerit si a festo vacauerit fi
ant medie lec. ỹ scõ iohẽ bap.
si naũt fiat de eo tñ meo. nisi i
die apl'oꝝ petri ⁊ pauli: nã tũc
nulla fiat meo. Tñ i die scoꝝũ
iohãnis ⁊ pauli si dñica fuerit
fiãt medie l'c. ỹ scõ iohãne vtꝫ
dictũ ẽ. ¶ In die scoꝝ iohãis
et pauli: si dñica nõ fuerit: fiãt
vespe ỹ scõ iohãne bapti. hoc
iniõ sup̃ pos. añ. Elizabeth. ꝓ
ferialis. La. Audite insule. hy'
Ut dant laxis ℣. Fuit hõ. añ.
Exutero ps. Magt. Ozõ. De
us q̃ pñtẽ. Nulla tũc fiat meo.
de martyrib' iohãne ⁊ paulo:
sed fiãt meo. ꝓsuete. ¶ Quar
ta die infra octa. Lectio p̃ma.

Beat' iohẽs baptista cu-
ius nunc festiuitate leta
mur: celestia mũdo gaudia ste
rili ab vtero hodie nat' inexti
xit hic et nascturꝰ dñi, ꝓphetalis
spũs illũiatiõe ꝓuidit: ⁊ natũ
p̃iuilegio gratie singularis
ostẽdit. Lectio secunda.

Dnlq elizabeth illa vet⁹ mulier et noua mat: q̄ añ partū suū de futuri filij letaba tur officio. Veniente áūt ad se brā maria: i tpo salutatiōis oc cursu ait Ecce vt vox salutatio nis tue facta ē in auris⁹ meis: exultauit i gaudio infans i vte Vere hic btūs L. iij. meo m⁹ oim puulox q̄ itra viscera adhuc makna cōcius⁹ ad esse saluatorē mūdi qz necduz sermōe poterat pphetali spū reuelabat. et ē vtūs. notatū est.

¶ Scti leonis pape t cōfe. ox

Deus q̄ btūm leonē pontifi cez sctox tuox meritis coe quasti: cōcede ppicio⁹ vt q̄ com mēoratiōis ei⁹ festa pcolimus vite q̄q imitemur exēpla. per Mēoria de scō iohāne. añi. Inter natos. ℣. Fuit hō. Ozōvtā. Ad matu. iij. lec. cū noc. vbicū q̄ ex dñica vel fes. trinitatis vl oct. corpis xpi eue. nisi q̄n oct fiāt cū regi. cho. ppt vigi. oia fiāt de festo vsq̄ ad missaz que erit ō vigi. Si hec vigi. ifra octa. corpis xpi forte cōti. tūc fiant. iij. lec. ō scō leone cū iuit. duplici t ps. Te deū. sine noc.

Leo iunior natiōe Lec: i. siculus ex patre paulo sedit papat⁹ cathedra: mēsibus decē dieb⁹ vero decē t septem. Hic leo fuit vir eloquētissim⁹ et diuinis scripturis sufficiēter instruct⁹. Suscepit sextā sino dus intra regni palatiū ꝓstāti ni magni tūc viuētis. In q̄ cō dēnati sūt heretici q̄ dixerūt vnā tm̄ ēe volūtatē t opatiōez i xpo

Dui⁹ beati pape tē Le. ij. poribus: restituta est ec clesia rauēne: sub ordinatione sedis aplice: vt a defuncto ar chiepo q̄ electus fuerit iuxta an tiquā cōsuetudiez veiat romaz consecrandus. Lectio tertia

Hec etiā fecit cōstitutuz: q̄ i archino ecclie romāe cōtinet: vt q̄ ordinand⁹ fuerit archieps nullā cōsuetudinē p vsu palij aut diuersis eccle sis officijs ꝓsoluere debeat. Hic se pultus est ad btūm petrū aplz sub die quarto kalendas iulij. Mēoria ō scto iohane. añ Tu puer. ℣. Fuit hō. Ozōvtā. Le tera oi a ad vā. t ad mat. t ad alias hor. ō cōi vni⁹ cōfesso. t pōtifi. dicunt ¶ In vigil. apo stolox petri t pauli ad vā. sup hos. ān Quē dicūt homines esse filiū hois dixit iesus discipulis suis: rndēs petrus dixit. tu es xp̄us filius dei viui. t ego dico ti bi: q̄z tu es petr⁹ t sup hāc pe trā edificabo ecclīam meā. q̄i. Oferiales. Capitulum.

Petrus q̄dē seruabat i car cere: ozō aūt fiebat sine intmis siōe ab ecclesia ad deū pro. Re Cornelius centurio vir religios⁹ ac timens deū vidit manifeste angelū dei dicētē sibi Cornelij

mitte ⁊ accersi simonē qui cognoiak petr⁹: hic dicet tibi qđ te oporteat facere. ℣. Cū oraſſz cornelio nōdū i xpo renat⁹ apparuit ei angel⁹ dicēs. Cornelie.

Alla. Hic dicet. Hymn⁹ Aurea luce ⁊ decore roseo lux lucis oē ꝓfudisti seculū decorans celos inclito martyrio hac die q̄ dat reis venīā Iani tor celi doctor orbis parikiudices secli vera mūdi lumia per crucē alter alk ense triūphās vite senatū laureati possident Iam bōe pastor petre clemēs accipe vota precantū ⁊ peti vicula resolue tibi ptāte tradita qua cūcti celū ℣bo claudis aperis. Doctor egregie paule mores instrue ⁊ mēte polumi nos trāsferre satage donec ꝓfectū largiak pleni⁹ evacuato qđ ex parte gerim⁹. Oliue hinc pietatis vnice fide devotos spe robustos maxime fonte repletos caritati gemie post mortē carnis ipetrate viuere. Sit trinitati sempiterna gla honor potestas atq; iubilatio i vnitate: cui manet iperiū extūc ⁊ mō p ekna secula ā. ℣. Tu es petr⁹. an Beat⁹ petr⁹ apls vidit sibi xpm occurrere adorās eū ait dñe quo vadis? veno romam iterꝝ crucifigi. ps. Mag. orō.

Deus q̄ nos btōrum apłorum tuorꝝ petri⁊ pauli glioſa natalicia ꝓuenire cōcedis tribue q̄s eorꝝ nos semp⁊ bñficijs ꝓueniri: et orōnib⁹ adiuuari. Per do. Nulla fiat meō. de sācto iobe ad hasvs nec ad mat neq; ad secūdas vs. Ad cōpk. oia fiāt sicut in festo setē trini. Ad matu. invita. Xpm regez regū adorem⁹ dñm Qui martyrio crucis btm glificauit petrū aplm. ps Venite. ℣. Aurea luce. ℑn. i. noc. ān. In plateis ponebant infirmi in lectulis vt veniēte petro saltem vmbra illi⁹ obūbraret quēq; illoꝝ ⁊ liberarent ab infirmitatib⁹ suis. ps Celi enarrāt. ℑn. Dixit petr⁹ ꝓncipib⁹ sacerdotū ihesū quē vos interemistis suspēdētes in ligno: hūc de⁹ suscitauit ⁊ ꝓncipē ac saluatorem exaltauit ad dandā phiaz i remissionē petōrꝝ. ps. Bñdicā. ān Petrus apls dixit galileo: enea sanet te dñs ihesus xps surge ⁊ sterne tibi: q̄ cōtinuo surrexit: ⁊ ōs q̄ videbāt cōuersi sunt ad dñm. ps. Eructauit. ℣. In oēz terram exiuit. Lec. prima.

Omniū quidē solēnitatuz sanctaꝝ dilectissimi totus mūd⁹ ē ꝓcepsꝫ vni⁹ fidei pietas exigit: vt q̄cq̄d ꝓ vniuersorū salute gestū recolit cōibus vbiq; gaudijs celebret. Verū tamē hodierna festiuitas: preterillā reuerentiā quā toto orbe terraꝝ ꝓmeruit: speciali et ꝓpria rome vrbis exultatōe

veneranda ⁊. Ut vbi p̄cipuoꝝ apl'oꝝ glificatus est exit⁹: ibi i die martyrij eoꝝ fit leticie p̄n cipat⁹. ℟. Simō petr⁹ ante q̄ de naui vocarē te nouu te ⁊ sup plebē meā p̄ncipē constitui te Et claues regni celoꝝ tradidi tibi. ℣. Quodcūq; ligaueris su per terrā erit ligatū ⁊ i celis: ⁊ quodcūq; solueris sup terrā erit solutū ⁊ i celis. Et. Lec. ij

ISti sunt viri q̄ hs tibi euā gelij̄ ꝛ p̄i roma resplēdu it. Et que eras magistra erro ris: facta es discipula veritat⁹ Isti sunt patres tui veriq; pa stores q̄ te regnis celestib⁹ ise rendā multo ampli⁹ multoq; felici⁹ cōsiderūt q̄ illi quoꝝ studio p̄ma meniū tuoꝝ fūda mēta locata sunt. ℟. Ego pro te rogaui petre vt non deficiat fides tua. Et tu aliq̄n cōuers⁹ cōfirma fratres tuos ℣ Simō ecce sathanas expetiuit vos vt cribraret sicut triticū ego aūt rogaui p̄ te. Ut nō. Lec. iij.

ISti sūt q̄ te roma ad hāc gliam ꝓuexerūt vt gens sancta ppl's elect⁹ ciuitas sa cerdotalis ⁊ regia per sacram beati petri sedē caput orbis ef fecta lati⁹ p̄sideres religione diuina q̄ dñatōe terrena. ℟. Si diligis me simon petre pasce oues meas. domie tu nosti q̄ amo te. Et aiam meā pono p̄ te. ℣. Si oportuerit me mori tecum nō te negabo. Et Elis. Et. In. ij. noc. aū. Factū est vt quedā discipula noie thabita plens operibus bōis ⁊ elemo synis infirmata mozeretur mi serūt aūt discipuli ad petrum rogātes ne pigriter⁹ venire vs q̄ ad nos. p̄s. Dēs gētes. ān. Adueniente petro circūdede runt illū oēs vidue flētes ⁊ ostē dētes tunicas ⁊ vestes quas fa ciebat illis dorcas. p̄s. Exau di de⁹ dep̄. ān. Ꝑponens petr⁹ genua sua orauit ⁊ conuersus ad corp⁹ dixit. thabita surge: at illa aperit oculos ⁊ viso pe tro resedit dansq; illi manum erexit eā ⁊ sanct⁹ as viduis assi gnauit viuā. p̄s Exaudi deus orōem. ℣. Constitues. Lec. iiij.

QUam duodeciz apostoli q̄ spiritū sanctū oī locutiōe liuguarū imbuendū euāgeliū mundo distributis sibi partis bus terrarū suscepissent: bea tissimus petrus princeps apo stoloꝝ ad arcē romanā destina tur imperij: vt lux veritatis q̄ in oīm gentiū reuelabatur sa lutez efficatius ab ipso capite per totū mūdi corp⁹ effunde retur. ℟. Tu es petr⁹ ⁊ super hanc petrā edificabo eccles iā meā: ⁊ porte inferi nō p̄ualebunt aduersus eā. Et tibi da bo claues regni celoꝝ ℣ Quōcū q̄ ligaueris sup terram erit li gatum ⁊ in celis: ⁊ quodcunq;

soluerís sup terrã erit solutuz et i celis. Et tibi. Lectio. v.

AD hãc igiꝭ vdẽ tu btissi me petre apl'eveníre non metuis tcõsorte giẽ tuc paulo apl'o aliaz adhuc ecclíaz ordi natiõe occupato sĩluã istã fremẽtiũ bestiaz t turbulẽtissime pfũditatis occeanũ cõstãtioz q̃ eũ sup mare ãbulãs ingrederis. ℟. Tu es pastoz ouium ꝓnceps apl'oz tibi tradidit ds oĩa regna mũdi. Et ideo tradite sũt tibi claues regni celorum. ℣. Tibi enĩ a dño collata est potestas ligandi atq; soluẽdi. Et ideo. Lectio sexta

Ec etiã mũdi dñaz romã petre times: q̃ i cayphe domo vocẽ sacerdotis ãcille expaueras Vicebat ergo materiã foz midis vis amoris. Nec estimabas krozi cedẽdũ: dũ hoz salu ti cõsuleres q̃s susceperas dilẽdos. Augebãt q̃q fiduciaz tuã tot signa miraculozuz tot dona atq; exꝓimẽta ℣tutum. Quo etiã beat⁹ coapl's tuus t specialis magister gẽtiũ paulus occurrẽs: eodẽ tibi cõsociatus ẽ a ſo. Vos aũt t electiõe pares t labor similes finis fecit eq̃les. ℟. Petre amas me tu scis dñe q̃ amo te. Pasce oues meas. ℣. Simõ iohãnis diligis me pl⁹ his tu scis dñe. q̃ amo te. Pasce. Hꝛa. Pas. In. iij. noc. ad. Corneli⁹ cẽtu rio vir religios⁹ ac timẽs deũ vidit manifeste angelũ dei dicẽtẽ sibi: cornelí mitte et accersi simonẽ q̃ cognomiat petr⁹: hic dicet tibi q̃d te oporteat facẽ. ℘s. Cõfitebimur aũ Apicẽs petr⁹ os suũ dixit i ℣itate cõperi qñ nõ ẽ ꝓsonaz acceptor deus sz i oĩ gẽte q̃ timet deũ et opat iustitiã accept⁹ ẽ illi. ℘s. Dñs reg. ex. aũ. Adhuc loquẽte petro cecidit spũs scs sup oẽs q̃ audiebãt ℣bũ t erãt loquẽtes liguis t magnificãtes deũ tũc petr⁹ iussit eos baptizari i noie dñi iesu xꝑi. ℘s. Dñs. reg. ira. ℣. Nimis honorati sũt amici

Secundum matheum.

In illo tꝑe: Venit iesus in ꝑtes cesaree philippi t inkrogauit discipulos suos dicens. Quẽ dicũt hoies eẽ filiũ hois Et reliq̃. Omelia ex commen

Interrogabat (tario origeñ iesus discipkos suos dicẽs Quẽ enĩ dicũt eũ hoies esse vt ex apl'oz rñsionib⁹: nos discam⁹ diuersas opiones tũc apud iudeos fuisse de xꝑo. vnde sequit. Illi aũt dixerũt. Alij iohãnẽ baptistã: alij aũt heliam alij ℣o hieremiã: aut vnũ ex ꝓphetis. ℣. Quẽ dicũt hoies eẽ filiũ hois dixit ies⁹ discipulis suis: rñdẽs petrus dixit. tu es xꝑs fili⁹ dei viui Et ego dico tibi q̃ tu es petr⁹: t sup hãc petrã edificabo ecclesiã meã. ℣.

Beatus es symon barionā: qꝛ caro ꝛ sanguis nō reuelauit tibi: sed pr̄ me⁹ q̄ est in celis. Et Vñde, pp ter diuer L. viij sas opiniones tu de eoꝝ de xp̄o qua causa quidā eoꝝ dicebāt eū iohānem baptistaz videlicet estimationē seducti herodis dicētis ad pueros suos. Hic est iohēs baptista ipse surrexit a mortuis: tōvirtutes opant in illo. Alij aūt helyaz eū dicebāt: videlz estimātes q aut scōm natiuitatē accepisse aut ex eo tpe viuēs i tpe apparuit illo. ℟. Dñe si tu es iube me venire ad te sup aquas. Et extendens manū apprehēdit eū dixit iesus modice fidei q̄re dubitasti. ℣. Cūq; vidisset vētum validū venientē timuit et cū cepisset mergi clamauit dicens: dñe saluū me fac Et. ℣. ix Quidā xp̄m hieremiā esse putabāt: ppter illa q̄ ad hieremiā iā dixerat de⁹. Ecce cōstitui hodie te sup gētes edificare ꝛ demoliri ꝛ dere ꝛ reedificare ꝛ circūplātare. Quidā enī vnū ex pphetis eē putabāt ppter illa q̄ locut⁹ est de⁹ ad pphetas: nō tñ in ipis erāt completa. Sed petr⁹ ex reuelatōe dei patris dixit eū esse filiū dei viui. ℟. Quodcūq; ligaueris sup terrā erit ligatū ꝛ in celis. Et quodcūq; solueris sup terrā erit solutū ꝛ in celis. ℣. Tu es inquit petr⁹: christ⁹ filius dei viui: rñdens dñs ait: et ego dico tibi: qꝛ tu es petr⁹ ꝛ sup hāc petrā edificabo eccliam meaz Et. Alis. ℣. Tu es petrus. ℟. Et sup. In lau. ān. Petrus ꝛ iohēs ascēdebant in tēplū ad horā orōnis nonā. ℣s. Dñs regnauit. ān. Argentū ꝛ aurum nō est michi: qd̄ aūt hēo hoc tibi do. ℣s. Jubil. ān. Dixit angelus ad petrū: circunda tibi vestimētū tuū ꝛ sequere me. ℣ De⁹ de⁹. ān. Petre amas me pasce oues meas: tu scis domine qꝛ amo te ℣s Benedā. Tu es petrus et sup hanc petram edificabo ecclesiam meaz. ℣s. Laudate. Cap. Petrus quid hȳ. Exultet celum laudibus ℣. Annūciauerūt opa dei. ān. Quodcūq; ligaueris sup terram erit ligatū ꝛ in celis: qd̄ cunq; solueris sup terrā erit solutū ꝛ i celis: dixit dñs symoni petro. ℣s. Benedict⁹. Or̄ō Deus qui hodiernā diem apl̄oꝝ tuoꝝ petri ꝛ pauli martyrio cōsecrasti: da ecclesie tue eoꝝ in oibus sequi p̄ceptum: p quos religiōis sūpsit exordiū. Per dñz. Ad primā ān. Petrus ꝛ iohēs. ℣s. De⁹ noīe. ān. Gratias tibi. ℣. Quicūq;. Ad. tij. ān. Argentū. ℣s Legē pone. Cap. Petr⁹ dixit. ℟. ℣. de cōi apl̄oꝝ ad ōs hodicant. Ad. vi. ā. Dixit ange

lus.ps.Defecit. Capitulum.

Angel⁹ dñi astitit ⁊ lum̃ refulsit in hitaculo carceris qussoq; latere petri excitauit eũ dicẽs: surge velociter ⁊ cõtinuo ceciderũt cathene ꝺ manib⁹ ei⁹. Ad.ix.ãn. Tu es

℣ Mirabilis. Capitulũ

Xiens petrus sequebat angelũ ⁊ nesciebat qz verũ est qꝺ fiebat p angelũ: estimabat aũt sevisũ videre Ad secũdas vs.ãn Jurauit dñs.ps. Dixit dñs. Et cetere ãe cũ suis ps ꝺ cõt apl'oz. et dicũtur ḣtidie p oc.qñ fit seruitũ de apl'is.Cõ Jam nõ estis hos.R. Qui sũt isti.hy⁹. Aurea luce. Hic hy⁹. ꝺz singulis dieb⁹ p oc.tam ad vs q̃ ad matu.qñ ꝺz seruituz de apl'is ℣. Jn oẽm terrazãn Gliosi p̃ncipes terre quõ invita sua dilexerũt sez: ita ⁊ i morte nõ sunt sepati.ps Mag.oz Deus q hodi. Et fiãt vespe de vtriq; apl'is: videlz loco secũ daz vesperaz de scõ petro. ⁊ loco p̃maz vesparũ de scõ paulo: de quo fit plenũ seruitiũ in crastino Cõpl'. dicak sicut post p̃mas vs hui⁹ festi notatũ est.

¶ Jn cõmeꝺatõne scti pauli apli ad mak. inuit Laudem⁹ Ieslꝰ xp̃m Jn passiõe apli pauli.ps. Uẽite.hy⁹ Doctoz egregie.℣. Annue xp̃e. Jn.i.no.ã Qui opat⁹ ẽ petro in apl'atuz opat⁹ est ⁊ michi int' gẽtes ꝛco gnouerũt grãm q̃ data est michi a christo dño.ps Letienar rãt. Finito po. stati ꝛz ℣ Qui me segre. Deiñ ꝺz tota ãn. p ꝛe dicta qꝺ p totũ annũ obseruat qñ ℣. post ãs .hñr. ℣. Qui me segregauit ab vtero mis me ⁊ vocauit me p grãm suã. ãn. Scio cui credidi ⁊ certus sũ qz potẽs ẽ depositũ meũ seruare in illũ diẽ iust⁹ iudex.ps Bñdicã. ℣. De reliquo reposita ẽ michi corona iusticie. ãn. Michi viuere xp̃s est ⁊ mori lucrũ gliari me oz i cruce dñi mei iesu xp̃i.ps. Eructauit. ℣. Per quẽ michi mũd⁹ crucifix⁹ ẽ et ego mũdo. ℣. Jn oẽm. Lec.i.

Qonsiderem⁹ frẽs carissimi quantis apostolũ suũ dñs paulũ extitit honoribus. Ad tps illũ cecauit: sed illius cecatiõe toti⁹ mũdi illuiatiõez fecit. Jn padisũ illũ rapuit: in celũ tertiũ sublevauit: ineffabilis archani fecit eũ pticipez taliũq; mysterioz cõsciũ: que nulli hoi fas fuit cõfiteri. Tu. R. Qui opat⁹ est petro i apl'atum opatus est ⁊ michi int' gẽtes. Et cognouerũt grãm dei que data est michi. ℣. Gra dei i me vacua nõ fuit: sed gratia ei⁹ i me sp manet. Et. Lect.iii.

Paulus in terra gradiẽs sic agebat in cũctis: quasi angelor societate frueretur Et passibili adhuc corpe colli

gat⁹:illoꝝ pfectiõe gaudebat ñã ꝛ tãꝝ pẽnar⁹ totũ docẽdo orbẽ puolauit:ꝛ ꝗsi iã icorpo re⁹ corꝝis laboꝛes:piculaꝙ cõ tẽpsit. Et ꝗsi iã celũ possidẽs: cũcta ꝓsus krẽa desperit. Tã ꝝ vo cũ ipis iã icorꝝeis ꝛ tuti⁹ degeret:ita iugi mẽtis intẽ tõe vigilauit.℟. Scio cui credidi ꝛ certꝰ sũ qꝛ potẽs ẽ depositũ meũ seruare Jn illũ diẽ iust⁹ iudex.℣. Reposita ẽ michi coꝛõa iusticie quã reddet michi dñs Jn illũ diẽ. Lect.iij.

Angelis sepe diuersa ꝝ gẽtiũ cura cõmissa est Sed null⁹ eoꝝ ita populũ sibi credi tũ gubernauit: vt paul⁹ vniũsũ orbẽ. Michaeli gẽs ꝯmissa ẽ iudeoꝝ:paulo ꝛ vo kre ac maris ac vniũsi orbis hĩtatio.℟. Bonũ certamẽ certaui cursuꝫ cõsũmaui fidẽ seruaui Jdeoꝙ reposita est michi coꝛõa iusticie.℣. Gra dei sũ idqꝺ sũ ꝛ gra ei⁹ ĩ me vacua nõ fuit. Jõ. Hk. Jõ. Jn.ij.no.ãn Bonũ certamẽ certaui cursũ cõsũmaui fidẽ seruaui.℟. Oẽs gẽtes.℣. De cetero reposita est mihi coꝛõa iusticie.ãn. Tu es vas electõis sẽte paule aple p̃dicatoꝛ ꝛ itaꝝ in vniũso mũdo.℟. Exaudi de⁹ depcati.℣. Per quẽ õs gẽtes cognouekt grãꝫ dei. ãn. Magn⁹ sanct⁹ paul⁹ vas electõis ꝛ ve digne ẽ glificãdus ꝙ ꝛ meruit thꝛonũ duodecimũ possidere.℟. Exaudi de⁹ oꝛõnẽ.℣. Jn regeneratõe cũ sederit filius hois in sede maiestatis sue.℣. Cõstitues. Lect.iiij.

Beat⁹ paul⁹ apls magꝝ a deo cõstitut⁹ eim gẽtiuꝫ ipe ꝓtector erat bellantiũ ipse sedul⁹ miſter egrotoꝝ. Nec in spũalib⁹ solũ tã egregiũ cõseruabat ducẽ: sed ĩ carnalib⁹ ꝙꝫ pluria solicitudis ac puidẽtie sue documẽta pstabat.℟. Reposita est michi coꝛõa iusticie quã reddet mihi dñs ĩ illa die Just⁹ iudex.℣. Scio cui credidi ꝛ certꝰ sũ qꝛ potẽs ẽ depositũ meũ seruare. Just⁹. Lec.v.

Sicut ferrũ in ignẽ missum totũ ignis efficit:sic succẽsus paul⁹ est caritate:qũ quasi cõis toti⁹ mũdi ecꝛt pat: nã õs nõ mõ carnales pentes: sed etiã spũales pietate supabat:pecunias ꝛ verba corp⁹ et aiam ꝓpillis impẽdẽs.Tu.℟. Gratia dei sum id qꝺ sum. Et gra ei⁹ ĩ me vacua nõ fuit:sed semp in me manet.℣. Qui opat⁹ ẽ petro ĩ aplatũ opat⁹ ẽ ꝛ michi inter gẽtes. Et. Lec.vi

Quia ergo paul⁹ factus: imo totus factus est caritas:ideo caritatem plenitudinem legis vocabat ꝛ vinculũ perfectõis oimꝙ matrẽ bonorum initiũ finẽꝙ virtutũ ideoꝙ dicebat:finis precepti est caritas. Tu autem domine.℟.

Michi viuere xp̃s & mori lu
crũ. Hilari me'oz in cruce dñi
mei ieſu xp̃i. ℣. Per quẽ mihi
mũdus crucifix' ẽ & ego mũdo
Hilari. Hilia patri. Hilari. In
tij noc. ā. Ter virgis cęſus ſũ
ſemel lapidat' ſum ter naufra
giũ ptuli p xp̃i noie ℣s. Confi
tebimur. ℣. Nocte ac die in p
fundũ maris fui. ān. Repoſi=
ta eſt michi coz̃ona iuſticie quã
reddet mihi dñs̃ illa die iuſt'
iudex. ℣s. Dñs reg. exl. ℣. Lo
operãte grã ſpũſci. ℣. Ne ma
gnitudo reuelationũ extollat
me: dat' ẽ michi ſtimul' carnis
mee angel' ſathane q̃ me colla
phizet ppt̃ qđ ter dñm rogaui
vt auferet̃ a me: et dixit michi
dñs ſufficit tibi gra mea. ℣s.
Dñs reg. iraſ. ℣. Nã virt' in
infirmitate pficit. ℣'. Nimis
honorati. Scõm matheum.
In illo tpe. Dixit ſymõ pe
trus ad ieſũ. Ecce nos re=
liquim' omia & ſecuti ſum' ẽ.
Quid ergo erit nobis? Et rel.
Omel. b. hieronymi p̃byteri
Quam de' & ſaluator nr̃ di=
uites difficile regnũ celo
rũ intrare dixiſſ': diſcipuli ei'
fiducialiter rñderũt dicentes.
Ecce nos reliqm' omia & ſecu
ti ſum' te. Quid g̃ erit nobis?
℟. Damaſci p̃poſit' gẽtis are
the regis voluit me cõprehen
dere. A frib' g̃ murũ miſſus ſũ
i ſporta & ſic euaſi manu ei' in
nole dñi. ℣. De' & pf dñi meite
ſu xp̃i ſcit q̃ nõ mẽtior. A fri.
Grandis eni erat fiducia
illor: q̃ q̃q̃ diuites ñ fue
rant ſed victũ manu & arte q̃re
bant. Ti cõfident dicebãt ſe re
liq̃ſſe ea: addendo & ſecuti ſu
m' te. Dia enĩ deſeruerãt qui
cũcta q̃ ab alijs deſiderari po
terant & etiã đſiderare poſtpo
ſuerãt. Nõ eni hoc ſolũ ad pfe
ctiõz ſufficit: ſi q̃s diuitias hu
i' mũdi cõtẽpſerit: niſi poſt cõ
tẽptas diuitias ſaluatorẽ ſeq̃t
id eſt relictis malis fac: at bõa
℟. Tu es vas electõis ſcẽ pau
le apl̃e p̃dicator xp̃i rati in vniũ
ſo mũdo. Per quẽ õs gẽtes co
gnouerũt gr̃am dei ℣. Inter=
cede p nobis ad deum q̃ te ele
git. Per quẽ. Lectio nona
Facili' eni ſaccul' relinq̃
tur q̃ volũtas. Multi ei
diuitias relinq̃ntes dñm nõ ſe
quũtur: q̃ ait. Nõ vẽi facere vo
lũtatẽ meã: ſed ei' q̃ miſit me.
Jeſus aũt dixit eis Amẽ dico
vobis q̃ vos q̃ ſecuti eſtis me
i regnã atõe cũ ſederit fili' hois
in ſede maieſtat̃ ſue: ſedebitis
& vos ſup ſedes duodeci iudi=
cãtes duodeci trib' iſrael. ℟.
Sctẽ paule apl̃e p̃dicator ve=
ritatis & doctor gẽtiũ Intercę
de p nobis ad deuz q̃ te elegit.
℣. Ut digni efficiamur gratia
dei. Inter. Glia Inter. ℣. De
diſti hereditatẽ. In laud. ān. Ego

plantaui apollo rigauit deus aũt icremẽtum dedit alĩa. ps. Dñs reg. ℣. Unusq̃sq; enĩ ꝓp̃ am mercedẽ accipiet ꝟm suũz laborẽ. ãn. Libẽter gl̃iabor in ifirmitatib⁹ meis: vt inhĩtet i me ℟tus xp̃i. ps. Jubilate. ℣. Qñ aũt ifirmor tũc fortior sum et potẽs. ãn. Gratia dei in me vacua nõ fuit sed gr̃a ei⁹ sp in me manet. ps. De⁹ de⁹. ℟. Gr̃a dei sũ id qđ sũ. ã. Damasci pre posit⁹ gẽtis arethe regis volu it me ꝓphendere: a frib⁹ p mu rũ miss⁹ sũ i sporta: r sic euasi man⁹ ei⁹ in noie dñi. ps. Bũd. ℣. De⁹ et pr̃ dñi mei ihesu xp̃i scit qr nõ mẽtior ãn. Scẽ pau le apl̃e p̃dicator ℟itatis r do ctor gẽtiũ intcede p nobis ad deũ q̃ te elegit. ps. Laud. ℣. Ut digni efficiamur gr̃a dei:

OMtũ vobis facio euã ge geliũ qđ euãgelizatũ est a me: qr nõ ẽ ꝟm hoiem neq; ei ab hoie accepi illud neq; didi ci sz p reuelationẽ dñi nr̃i ihesu xp̃i. Hy⁹. Exultet celũ. ℣. An nũciauerũt. ãn. Ego enĩ tã de libor r tẽp⁹ meere solutiõis in stat bonũ certamẽ certaui cur sum cõsũmaui fidẽ seruaui. sup est michi corona iustitie quam reddet michi dñs i illa die iu stus iudex. ps. Bñdi. Oro.

OEus qui multitudinẽ gẽ tiũ beati pauli apli tui p dicatiõe docuisti: da nobis q̃s: vt cui⁹ natalicia colim⁹: eius apõ tepr̃ocinia sentiamus. p. Mẽo. de scõ petro ãn. Petre amas me pasce oues meas tu scis dñe qr amo te. ℟. Tu es pe tr⁹. ℣. Et sup. Oratio.

OEus q̃ beato petro apl̃o tuo collatis clauib⁹ regni cele stis aĩas ligandi atq; soluẽdi põtificiũ tradidisti: cõcede q̃s vt intercessiõis ei⁹ auxilio a pec catoꝝ nr̃oꝝ nexib⁹ liberemur. Qui tecũ Mẽo. de scõ iohãne bapti. ãn. Inter natos. ℟. Fu it hõ. Oro. Deus q̃ pr̃itẽ. Ad pm̃a ãn. Ego plãtani. ps. De⁹ in noie. Et dicant p̃ces alie sup horas iũne ℟sibus. Ad. iij. ãn Libẽter. ps. Legẽ po. Cp̃ Mo tum vobis. ℣. r ℣. de cõi vnius apli ad oẽs ho. dicant. Ad. vi ãn Gratia dei. ps. Defe. Cap̃.

QUi aũt viuere xp̃us est et mori lucruz gl̃iari me oportet i cruce dñi nr̃i ihesu xp̃i per quẽ michi mũd⁹ crucifix⁹ est: r ego mũdo. Ad. ix. a. Sãcte paule. ps. Mirabilia. Cp̃.

BOnum certamẽ certaui cursũ cõsũmaui fidẽ seruaui: de reliq̃ reposita ẽ michi co rona iustitie quã reddet mihi dñs in illa die iust⁹ iudex. Ad vs. ui. Jurauit. ps. Dixit do. Et cetera cane. cũ suis ps. ó co muni. apl̃oꝝ. Cap̃. Jã nõ estis Hy⁹. Aurea luce. ℣. In oẽm. ãn. In regeneratiõe. ps. Mgt

Oro. De⁹ q̄ hodier. Et sic cōit
de vtr̄isq; aplis dicanꝫ vespere
M̄eoria de scō iohāne. ān. In
gresso. ℣. Fuit hō. Oro. Deus
qui pñtē Si hec ꝫ mēoria. i sab
bato cōtige. vespe in ipo sab=
bato v̄ dñica sequēte erūt et so
lēnis mēor de aplis cū añ. ℣. t
oro. p̄dictis. Deide fiat mēor.
de octa. scī iohānis bap. vt̄s.
et postea v̄ trini. ter. pcessio āte
crucē fiat more solito ¶ In oc
ta. scti iohānis bapti. ad mat
hym. āne. q̄ñ. sicut i ꝑma die.
℣. Elia et honore. Lectio. i.

POst illū sacrosanctū dñi no
stri natalē diē nulli⁹ hois
legim⁹ natiuitatē celebrari: ni
si soluz beati iohānis baptiste
In alijs scis t electis dei noui
m⁹ illū diē coli: q̄ illos post cō=
ssūmationē labor̄ t deuictū tri
umphatūq; mūdū in ꝑpetuas
eternitates p̄sens vita pturūt
℟. Fuit homo miss⁹. Lec. ij.

IN alijs scīs cōsūmata vl=
timi diei merita celebran
tur. In hoc etiā ꝑma dies t in
ipa hois litia cōsecrant. Pro
hac absq; dubio cā cōsecrātur
q̄ ꝑ hūc dñs aduētū suū ne su
bito ispatū hoies nō agn̄oscerēt
voluit eē testatū. ℟. Johānes

IOhēs figura fuit veteris te
stamēti i se formā ꝑtulit
legis. Et iō iohēs nūciat sal
uatorē sic̄ lex gr̄am p̄cucurrit.
Q̄ aūt nōdū nat⁹ de secreto
maknivteri ꝑphetauit t exps
lucis effect⁹ ē testis vitat. hic ē
itelligēdū q̄ latēs sub velami
ne t carne life t redēptorē mū
do spū. p̄dicauit t nob dñz nr̄z
de q̄dā legis vso ꝑcreauit. Er
go iudei errauer̄t a vētre id ē
a lege q̄ xp̄o erat grauidat ab
vso locuti sūt falsa. ℟. Inter
natos. ps. Te deū. ℣. Fuit hō.
In lau. hec sola ℟ Elizabeth
ps. Dñs reg. Lp. Audite isu.
ly⁹. O nimis felix. ℣. Just⁹
ger. añ. Factū ēi die octa. Re=
quire hāc añ. i ꝑma die ad. ū.
vs̄. sup ps. Mgt. Oro De⁹ q̄
ꝑtē. Mēo. ō aplis. ā. Petr⁹
apls t paul⁹ doctor gētiū ipsi
nos docuerūt legē tuā dñe. ℣.
Annūciauerūt. Oro De⁹ q̄ ho
die. Deide mēo. dicanꝫ cōsue
te. Ad. i. ā Elizabeth. p̄s. De
us i no. ā. Elia tibi trinit. p̄s.
Quicūq; vult. Ad alias hor.
ōia fiāt sicut i die. Si octa. scti
iohānis i dñi. cōtigerit: fiat ex
tū serui. de dñica. t media lec.
de scō iohāne t tm̄ mēo. v̄ apo
stolis. De sequētes añe. dican
tur ad vs̄. t ad matu. sup p̄s.
Mgt et Bñdict⁹ añ ō aplis
sit tui. vlad mēo. eox cū ō alīq
scō sit tui. cū repetitōe earūdē
añ. Petr⁹ aplus. ān. O petre
pastor sūmet paule doctor ma
gne nos xp̄o pia p̄ce purgatos
cōiūgite. ā. Hlioſi ꝑn. ōre. hāc
ā. i. die ad. ij. vs̄. ī p̄z Mgt.

añ. Bñeritia. ãn. Tradẽt enl
val. ẽre has duas añ. i cõi apo
stolo. ¶ Visitatio btẽ marie
celebret i eccla Sar i crastinũ
p' oct. scĩ iohan. hãn. Ad ori
mas vñ. ã. Ekni pfis filiꝰ ma=
riã cõcupiuit de sctõ ꝓ splẽdori
bus i matrẽ introiuit. õs. Di=
xit do. ã. Liliũ ꝙualiũ fragrãs
in odorẽ iter ornat mẽtiũ ferẽs
celi florẽ. ps. Laudate pueri.
añ. Paradisꝰ celicũ fructũ af
ferebat grauidẽq puerũ gau=
dio replebat. õs. Letatꝰ sũ. añ
Lucernã veri lumis dñs accen
dit: q̃ dragmã nfaz ꝓdutam sal
uãs apꝓhẽdit. ps. Nisi dñs. ã
Cõforta mat filios: simul et ve
racẽ totius hierusalẽ ponẽs fi
nes pacẽ. ꝓ. Lauda hierz. Cꝓ

Echo mat pulcre dilectõis
et timoris t agnitiõis et
scẽ spei: i me ois gfavie t ẏta
tis i me ois spes vite t ẏtutis.
℟. Exultat ifans gaudijs in
spũ helie: cuiꝰ mr mirabilis fit
cõpos, pphetie. Celi manat de
litijs itroitꝰ marie. ẏ. Propt
archã dñi bñdixit domui deus
zacharie. Celi. Glia. Celi. hyꝰ

Estũ matri gliose plebs
sctã concelebret pietatis
viscerose gfaz expostulet quã
cognata copiose sensit hic eli=
zabeth. Hec cũ data senectutis
sterilẽ aggredit: q̃ diuine iam
ẏtutis mr clã efficit gratulatur
cũ salutis cõsortẽ alloquit. Vox
nõ loquẽs exultauit ad ẏbi pñ
tiaz: sed elizabeth expauit ma
tris excellẽtiaz: bñdictãq; cla
mauit fructꝰ affluẽtiaz. Unde
michi dſq; putet hoc ait ꝓsagi
uz: vt deuote me saluter mr re
gis oim: vẽtris mei fructũ mu
tet i nouũ tripudiũ Virgo duz
sic cõmẽtat: cãticũ letitie psal
lẽs puer gliat in amorẽ gtẽ: q̃
beata ꝓdicat i oi ꝓgenie. Vri
ne deꝰ sũme pie regnãs et nali
ter: ꝓcẽ ẏginis marie nos cõ=
uatiugit vt pꝰ finẽ huiꝰ vite vi
uamꝰ pennit. Amen. ẏ. Diffu
sa est gra. ℟. Propter ea be. añ
In psalterio decachordo psal
lit ẏgo regia dñm magnifican
do q̃ fecit magnalia pellẽs po=
tẽtes de sede diuina iusticia fꝛ
uos humiles exaltans. myseri=
cordia. ꝓ. Magt. Oratio.

Deus q̃ sacratissimã ẏgi=
nẽ vnigeniti tui matrem
mutue cõsolatiõis gra beataz
elizabeth visitare feciſti: cõce=
de, ꝓpitiꝰ nobis famulis tuis:
vt ex eiꝰ visitationibꝰ assidue
cõsolemur: t a cũctis aduersi=
tatibus tuo munimine ꝓtega
mur. Per eũdez. Ad cõple. ã
Sctã maria. ps. Cũ inuoc. hyꝰ
Saluator. ã. Glificamus. ps.
Nẽ dimit. Ad mat. iui. Regi
nã celi glie deuote collaude=
mꝰ. Matrẽ mie veite adoremꝰ

Mandi salꝰ ps. Deꝰ. hyꝰ
affutura ẏgo mat iclyta

gestu simplex mẽte pura spe-
cie ꝓfulgida cũ celesti genitu-
ra ꝓcessiti publica. O caput cõ
terẽs draconis rubꝰ q̃ nõvit
aaron x̃ga gedeonis velꝰ qõ
ꝓfudit hec ẽ porta salomonis
quebꝫata dicit. Genitrix ema
nuelis x̃ga ieſſe flozuit ostium
ezechielis qõ viro non patuit
mꝫq̃ lapis danielis statuã cõ
minuit. ⁊ ic ī mũdo ꝑter mozẽ
notũ fecit dñs castis mat cõdi
tozẽ circũdat viscerib⁹ kra gi-
gnit saluatozẽ nubib⁹ pluẽti-
bus Virgo cara caritatis fer
uẽs desiderio caste cõsangui-
nitatꝭ fauet misterio gaudens
hui⁹ nouitatꝭ sctõ puerperio.
Felix domꝰ zacharie talẽ hñs
hospitez felix cognata marie
quã suscepit comitẽ: sed iohis
et meſſie tu distingue limitem
Laus sit sũmo genitozi q̃ re-
gnat p oĩa laus sit nro redem
ptozi p quẽ venit gra ꝓcedẽti
creatozi sit teq̃lis glia. Amen.
In i. noct. an. Pat mꝭis filio
singula subiecit ex ifantꝭ gau-
dio laudẽ q̃ ꝓfecit ꝓs Vñe dñs
nr. ãn Soli tabernaculo solis
illuxit dñs spõsus ī thalamo
spõse rediit. ꝓs. Celi enarr.
an. Lepit kra dñi fructu fecun
dari p miaz⁹ deo salutari. ꝓs.
Dñs est kra x̃. Diffusa ẽ gra. l.
Bñdictiões de scã maria. l. i.
Gloriose x̃gis marie ma-
tris dñi varie festiuitatꝭ
eo celebꝛi⁹ atq̃ deuoti⁹ ī ecclis
dei recolẽde sũt: quo cõstat eã
beatiozẽ eẽ post xp̃m ꝓferri cũ
ei⁹ celsitudo mirabilis in eam
habilit affluat delicijs gr̃e.
Ipa nãq̃ residet ad dexteraz
maiestatis i excelsis magni re
gis assueri cõsoꝛs effecta Spe
cialis iteruẽtrix ꝓ suo genere
sicut hester delicata in necessi
tatis tẽpe ꝓpata: tãto cũcti ce-
li ciuib⁹ potẽtioz atq̃ sublimi
oz quãto differẽti⁹ ꝑ illis nomẽ
matꝭ dei singularit hereditа
uit. Hec vere bñdicta sup oẽs
mulieres ĩaccessibili luce diui
ne maiestatis ĩquãtũ sine ꝓso
nali vnione conditio creature
patit adherens ⁊ cõiũcta Hãc
igit x̃ginẽ thron⁹ dei reginaz
suscipit choꝛ ãgeloꝝ dñaz ve
nerat: scõꝝ cõtio laudibus ex
tollit. Justi viatozes speculuz
x̃tutũ ꝓstituũt: ⁊ viri peritẽtes
aduocatã sẽtiũt lacte benigni
tatꝭ ei⁹ suauit liburi ne tabescãt
in lachꝛymis luct⁹ et merozis
R. Elizabeth vt x̃gini senect⁹
ꝓfitat: hanc voce venerabili sa
lutat: ãplexat. Intacta mꝭ ste
rili mꝭi gratulat x̃. In sacris
claustris viscer⁹ ꝓcursoꝛ puer
puer⁹ messiã ꝓtestat. Intacta
Laudes igit et Lecti. ij
ꝓcon[illegible]ã excel[illegible]e matri
romanus põt[illegible] ex vb[illegible]us sex
tus pio studio vel[illegible] ampliare
festiuitatib⁹ ãtiq[illegible] festiuitatez

nouã fuga addere decreuit vt vi
sitatõis ei⁹ mẽoria freq̃taret
q̃ p̃ceptõez veri diuini cõ=
tã ihã elizabeth hũilit salutа=
uit. Spauit tẽ põtifex nec fal
li potuit: q̃ cõtra vir⁹ pestifer
scismatis introductu q̃ xp̃iane
plebis cõmunio dissoluta ẽ et
ecclie vnitatis vnita rup̃eba
tur acceptrix mediatrix apud
deũ eẽ nequit q̃ ips q̃ deũ genu
it vt dñi festũ visitatiõis eius a
clero t ppło deuotis celebrak
officijs: dignet ei⁹ pietas con=
grua vote offerre remedia sa
tũ ecclie recõciliando i fide et
gr̃a salutari. ℣. Exultat ifãs
gaudijs i spũ helie: cui⁹ mr mi
rabilis fit cõpos ꝓphetie. Eli
manat de nube. Introit⁹ marie ℟
Propt archã dñi bñdixit do=
mui de⁹ zacharie. Celi. Le. iij.

Ut aũt deuoti⁹ t attẽtius
ad idẽ festũ celebrãdũ in
uitarek plebs fidelis p̃fat⁹ põ
tifex roman⁹ auctoritate apł
ca statuit diẽ solennitati sextо
nonas iulij: p singulos ãnos ce
lebrãdũ: cedes pijs huius festi
cultoribus spũales idulgẽtias
ꝓpetuis tpib⁹ duraturas. Ãn
oĩb⁹ vere peitẽtib⁹ t cõfessis q̃
matutiali officio seu misse aut
vesp̃is eiusdẽ festiuitati i eccle
sia p̃ntes affuerit cẽtum dies.
Eis ℟o q̃ p̃me: tertie: sexte: no
ne: ac cõpletorij officijs iterfu
erit: p q̃libet ipaꝝ horaꝝ quas
dragita dies. Illis aũt q̃ p oc=
tauas eiusdẽ matutialib⁹: mis
se: vesp̃is: ac p̃dictaꝝ horarũ
officijs iterent singulis die=
bus cẽtũ dies de iniũctis sibi pe
nitẽtijs misericordit relaxauit
℟. Bñdicta p̃dicat senex pro=
tã spẽ. vnde hoc vt veniat ad
me mr dei. Voce tui iubilat in
fans vẽtris mei. ℣. Btã q̃ cre=
didisti: i te fiẽt q̃ audisti ecce si
gnũ rei. Voce. Elia. Jn. Jn. q̃
nec. ãn. Stat in regis dextera
glie regia vide regis filia t au
rẽ inclia. p̃s. Eructauit ã. Dei
tabernaculũ qđ ipe sacrauit ex
te vite fluuiũ cũcti derivauit. p̃
De⁹ nr refugiũ. ã. Florida ste
rilitas senex ℟tuosa: i te dei ci
uitas dixit gliosa. p̃s. Funda
mẽta. ℣. Specie tua. Lec. iiij.

Ujros igit scos atq; deuo
tos ad hui⁹ diei festiuita
tẽ celebrãdã allicit̃ tã aucto=
ritas t euãgelioꝝ fides: q̃ mi=
raculoꝝ cõcurs⁹. Ex qb⁹ tante
solẽnitatis materia certior eẽ
ꝓbat t efficacior i laude p̃spi
citur. Refert eni euãgelista cõ
tinuo post ãgelicã salutatõnẽ
mariã ℟ginẽ elizabeth cogna
tã suã visitasse p̃sonalit benig=
gne salutasse. Jnestiabilis nã
q̃ t singularis humilitas qui
mẽti marie firmiter adhesit: t
linguã ℟gineã i huiusmodi vo
cez p̃rupere fecit. Ecce ancilla
dñi. Ipsa q̃q̃ gressus ei⁹ diri=

gens hāc in mōtana cōscēdere fecit ad salutādū elizabeth vt hec eadē virtus ⁊ deo ꝓberet obsequiū: ⁊ ꝓxime cōsanguinee solatiū exhiberet. Sic enī decuit vt āgelox dña y humilitatis ⁊ caritatis officiū spōte se ministraz exhibēs oēm iustitiā per meritū adipleuit. ℟. Laudis cū ꝓconio culta singulari letabat cāntico suo salutari. Cū pudoris lilio parēs absqz pari. ℣. Haz debet ab oib⁹ gñatiōib⁹ beatificari. Cū pudoris. Lectio. v.

MIraculox etiā affuit gratia copiosa dū virgo venerabilis ⁊ femia sterilis ambe ꝓgnātes occurrerūt sibi infantiū in vtero: quos necdum part⁹ ediderat: multa notitia cōpta est: dū puer ꝓpheta dāz ꝓphetarū ꝓsentē exultādo revelauit: q adhuc sermōe vocis ꝓdicare nō valuit Mat quoqz pueri spūsctō repleta matrem dei mariā ꝓphetica laude confessa ē: fidē ei⁹ cū fecūditate cōmēdās: ⁊ florē cū fructu deuote benedictionis His evident pādit incarnationis mysteriū cū scā mulier elizabeth angelice salutationi cōformē se reddit ⁊ tam egregie tam cōgrue perorādo ꝓponit. Benedicta tu inqt inf ōs mulieres ⁊ bñdictus fructus vētris tui Sic ꝓphetauit femina sapiēs celesti īspiratione ꝓuenta cognouitqz phtialiter adesse saluatorem: cui⁹ i vtero sensit gaudere ꝓcursorē. ℟. Xpi sanctuarium spūs sacrariū: mat pietatis. Ꝓgnāti solatiū cognate subsidiū administrat gratis ℣. Sic maria nobilis formam vere singulis dat humilitatis. Ꝓgnā. Lectio sexta.

EXultemus igit i hac die tot ⁊ tā excelsa fidei nostre sacra debita veneratione recolētes: in q celebrit extollit beate virginis marie matris dei gliosa fecūditas. Ductus xpi hominis i carne ꝓdicatur pueri exultantis noua sūt ꝓludia: ⁊ sancte mulieris elizabeth gfa cōfirmatur. O maria xpgo pulsima qs potest digne tua referre ꝓconia: cuius singularis hūilitas in angelica collocutione cōceptū diuinū habere ꝓmerut. Cui⁹ gratissima caritas in sancte cognate visitatōe mirabilis apparuit: cui⁹ salutatio benigna puerū in ventre clausum exultare ꝓdocuit ⁊ matrē pueri ꝓphare fecit. Nemo sileat a laude tua cuius materia mūdū replet vniuersū. Salutem⁹ ergo te multiplices ⁊ immensas tibi referēdo gfas: tu nos visita ꝓfrequētes tuas et innumeras mias: vt tue beatitudini cōgaudētes regni filii tui mereamur esse participes. ℟. Digna quā respiceret: cu-

ius cõcupisceret domin⁹ decorem. Sed velut pauperculã puellã et ãcillã post matris honorem. ℣. Ras virgo christifera gratiarũ munera refert i datorem. Sed. Elia. Prebet. In tertio noc. añ. Per te mat dis terra cantat noua cantica laudans q̃ fecit deus in te mirabilia. ps. Cantate. i. añ. Per te lux est orta iustis et rectis letitia: syon audit et letatur cum iude filia. ps. Dñs. regna. ex. ãn. Dũ cepit virgo salutare semen pijs vocibus missum suũ salutare notũ fecit dñs. ps. Cãtate. ij. ℣. Adiuuabit eã deus.

Secũdum lucam.

In illo tpe Exurgẽs maria abijt i mõtana cũ festinatõe in ciuitatẽ iuda: et intrauit in domũ zacharie et salutauit elizabeth. Et rel. Omelia venerabilis bede presbyteri.

Qstq̃ fratres beata maria angelica visione et allocutione meruit sublimari p̃q̃ se celesti venustãdã partu didicit: nequaq̃ se de donis celestibus quasi ex se essent extulit: sed vt magis q̃ donis esset apta diuinis in custodia humilitatis gressum fixit. ita euã gelizanti sibi respõdens Ecce ancilla dñi: fiat michi fm verbuz tuum. Eandẽ vero quã angelo exhibuerat humilitatẽ holb⁹ quoq; curauit exhibere. Illa aũt mox vt angelus qui loq̃batur ei ad celestia redijt: surgit ac montana cõscendit: geitanq; deũ in vtero seruoz dei habitacla petit ac reqrit allo quia. ℣. Felix parẽs et puerperiũ quib⁹ adest regina ℣ginuz Ibi nequit esse piculũ: vbi salus qui curat seculũ. ℣. Habri el iuxta psagiũ tũc est natum multorũ gaudiũ. Ibi ne. ℣. viz

Intrat ergo beata maria domuz zacharie atq; elizabeth quã seruuz atq; precursorem dñi paritura nouerat salutat Non quasi dubia de oraculo quod acceperat sed vt cõgratulatura de dono quod cõseruã accepisse didicerat Aperiente vero beata maria os ad salutandũ: repleta est spũscto mox elizabeth: et dixit. Benedicta tu inter mulieres. Per cui⁹ ptũ virgineũ a natis mulierum: maledictio prime matris exclusa est. Et bñdict⁹ fructus ventris tui: per quem et semen incorruptionis et supernę hereditat quã perdidim⁹ in adam: fructum recepimus Et vere ac singularis benedictus qui non nostro more post q̃ natus est: gratiam a domio benedictionis accepit: sed ipse ad saluandum mundum benedictus qui venit in nomine domini. Tu. ℟. Gloriosa celorũ dña spõsa regis et mr ficlyta

celi melos mūdi fiducia Ysa clemēs audi ꝓcamia. ℟. Stella maris oceanꝰ nra placa nobis mūdi certamia. Ysa. Lec. ix.

Uere ꝓphetie spū repleta elizabeth genitricē ad se aduēntasse saluatoris itelligit sz hūilitatꝫ spū circūspecta minus dignā se eiꝰ aduētu depze hēdit dicēs Unde hoc mihi vt veiat mr dñi mei ad me: Nos ergo frēs exēpla brē marie sp aio retineamꝰ vt i cōspectu dei huiles inuēti ꝛ primis debito honore submissi mereamur cū ipa ꝑpetuo sublimari Si imo derat⁹ thaliū rerū nos appetitus delectat: reminiscamur qz iudex nr diuites dimisit ianes Unꝯ de ipetrāda admissoꝝ venia despem⁹: qz mie eius a ꝓgenie i ꝓgenies timētib⁹ eū ℟. Regalis stirps ℣ginez ob sui pulcritudinē rexsūm⁹ ada mauit Clandestinū ꝓnubiū infans p mīs vtex exultās reuelauit. ℣. Joseph noli metuere qđ natū est cōuge de spū manauit. Clādesti. Glia. Jnfans ℣ Te deū. ℟ Ora ꝑ nobis sācta dei genitrix ℣ go semp. ꝛc̄.

Alle ℣. dicat̄ ꝺ die ꝑ octauaꝫ

In laudi. ān Scādit montes aurora gfe: luce fulgēs celestis glie iustis ferēs solē iustitie dez mōstrat noue letitie. ꝑ. Dominꝰ regna. ān Jn ꝓcursu matrū cū gaudio ꝑco paruꝰ carēs eloqo seruꝰ regē noscēs i vtēro: puer ifans colludit puero. ℣. Jubilate. ā. Senex plena celesti munere rozē fusū cernēs in vellere slāmā ignis rubū nō vrere. Iesse virgā clamat flozescere. ℣. Deꝰ deꝰ meꝰ ā. Saluatorꝫ cōceptꝰ pādit: ℣ go pura mater effecit: bñdicta predigne dꝫ in q̄ vite fructꝰ exoritur ℣. Bñdicā. Mat plena pia ℣ tutibꝰ deū laudat feruozespiritꝰ: ūpi psallēs cū letis vocibꝰ qz respexit ācillā dñs. ℣ Laudate. Lēō. Ego mat pulcre di

Ollectionis. Hymnus.

Salutaris fulgens stella maris generās, plē ℣ itatis solem mat bonoꝝ clemēs famuloꝝ suscipe votū Congratulamur ꝛ tua cōamur canere laudes q̄ deo cōgaudes sz nō cōdignis ꝑualemꝰ hymnis dicere totū. Quā veterana traxit in mōtana gressu festinā rosam matutinā: tibi iubilamꝰ ꝛ concelebramꝰ hectua festa. O ocē rachel exaudi de celq̄ te nūc ozat filiosq̄ plozat potēs regina gfa diuina pellēs molestia O mediatrix ozbis reparatrix laus āgeloꝝ salus ifirmoꝝ hostezaiaꝝ rep̄me seuū ꝺ ir bñdicta trinitas inuicta: ꝑ quā btā ℣ go cozonata meruit frui fructꝰ vēntris sui nūc ꝛ i euū. Amē. ℣ Elegit eā deꝰ. ēō. Redemptoz rex ysrael venit in virgine

repletur elizabeth sacro spiritu mine: pphetat puerulus i reru ordine miranda fit noutas laus tibi dñe. Oro vtq. Nulla meoria. de scis. Ad vrimã ã. Scandit. ps. De in nole Ad tu. ãn. In cõcursu. ps. Legem pone. cap. Ego mater pul. R. Diffusa est gratia. ℣. Spẽ tua Ad. vi. ãn. Benex. ps. Defe. Surge, ppera amica Lõ. mea: colũba mea: formosa mea t veni: iam hyes abijt t recessit flores apparuerũt i terra nra: tps putatõis aduenit. R. Spẽ tua. ℣. Adiuuabit. Ad. ix. ã Mater pia. ps. Mirabilia. Capitulum. Veni columba mea in foraminib9 petre i cauerna macerie: ostende michi faciẽ tuã sonet vox tua in auris9 meis. vox eni tua dulcis est: t facies tua decora. R. Adiuuabit eã ℣ Elegit eã. Ad. ij. vs ã. Scãdit mõtes. ps. Dixit dñs. t ceteri õi. de sctã maria. kõ. Ego mak pul. R. Felix parẽs. hy9 Festũ matris. ℣ Elegit eã. ãn Exultat virgo virginũ in deo salutari? fortãs semẽ abrahe gratia singulari: qũ patrib9 pmissum est in fide regulari. verbũ de celo missum est in radio solari. ps Mag. Memoria sub silẽtio de aplis ch hac oro. Deus qui hodiernã die. Memoria de dñica si cõtigat. Cõpletoriuz dicak vt supra ad primas vesperas. t quotidie: qñ fit seruitiũ de octa: nisi i fe. scti martini t translatiõis scti thome mar. tñ ca d cõple. dicatur ãn Miserere sup ps Cũ inuocarẽ. tẽ hy9. Saluator. t i fine hymni dicak Deo patri. ãn Lucẽ tuã. Quotidie infra oc. fiat seruitiũ de visitatõe cũ regimie chori. nisi fes. ix. lect intercurrat. Ad matu. inuit. hy9. ãe. t pi. sicut in die. ℣ t R fm ordinẽ nocturñ. añ lau. ℣. Ora p nobis. tẽ. In lau. hec sola ãn. Scandit montes. ps. Dñs regna. Lõ. hy9 t ℣. sicut in die. ãn. super Benedictus. t Mag. dicank de ãis sup ps. ad pmas vesp̃as videlz qñ fit seruitiũ de oc. Cũ qñ fit seruitiũ de aliquo sctõ tũc ad meõ. de octa. dicantur ãe de noctur sicut in festis trinita. t corpis xpi. Et notandũ est q in festo trãsla. scti martini fiãt medie lec. de aplis t nõ de octa. nisi tñ meõ. de oc. etiã in fes. trãslatõis scti thome mar. Notandũ q in fes. sancti martini t in alijs fes. ix. k. infra oc. visitatõis bte marie cõtingẽtib9 dicunk vespe t matu. de sctã maria extra chorũ sicut extra oc. eiusdẽ. Secũda die infra ock.

Sacrosancte Lec. prima militantis ecclesie, gruuy recteq visũ ẽ: vt que regie celi

glioſe dei genitricis marie vi
ſitatõis grãm in ſue tribulati
onis ãguſtia cogit exorare pi
iſſime viſitationis illi⁹ q̃ ſalu-
tauit elizabeth feſtiuitatẽ de-
beat celebrare Sic enĩ preces
maieſtati ei⁹ venerabilius offe
rũtur vt ex antiq̃ beniuolẽtie
decãratõe ſua beniuolẽtia con
grue ẽ captanda Magna hec
feſtiuitas domui zacharie io-
cũdiſſima fuit. Et tanto nobis
iocũdior eẽ deberet q̃ ipi⁹ ieſſa
bilẽ hũilitatẽ ꝓgitatiſq; ſuaui
tatẽ ĩ ea ſpãli⁹ celebzam⁹ ℟. ia
de ꝓmo nocturno. Lec. ij.

Eſurgẽs maria abiit i mõ
tana: cũ feſtinatõe abiit gẽ
ma virginũ matrũ glia mulie
rũ dec⁹: a q̃ct' vallib⁹: a thala
mi delitijs ad labores i monti
bus: fons affluẽs i mõtana a-
ſcẽdebat. Mũq̃d nõ ſũt delitie
virginales dec⁹ cũ mũere fecũ
ditat': hũilitat' inſigne carita
tis. Fauus diſtillãs: mie viſce
ra: plenitudo gr̃e ſingularis
ſctẽ ſeni elizabeth ſctis angel'
ſpecioſa facta ẽ ⁊ ſuauis in hu
iuſmõi delitijs ſuis ſctã dei ge
nitrix. Mons myrre mõs thu
ris: cui⁹ iuſtitia ſicut mõtes ꝺi
mõtes ſcãdit corpe ⁊ nõ min⁹
mẽte cõſcẽdit. Lectio tertia.

Qerte nõ vanis aſpectib⁹
nõ ocioſis fabulis intẽde
bat: ſz piarũ meditationũ ſur-
ſum actiõib⁹ deuot' oꝛõnib⁹ et
vniuſarũ ⁊ tutũ exercitijs: q̃s
pigmẽtari⁹ celeſt' in ipa cõmi
ſcuit vt fragrãs virga fumi ex
aromatib⁹ añ cõſpectũ dñi ĩ
giter aſcẽdebat. Strẽnuitat'
indiciũ: prudẽtie circũſpectio
virgialis erubeſcẽtia notanꝫ
cũ annectit: cũ feſtinatõe. Fo-
titudiſ donũ ipa habuit q̃n ab
rupta mõtiũ feſtinank aſcẽdit
Prudẽtie circũſpectionẽ adũ
tum⁹ q̃n vagis nõ eſliv'ſa diſcur
rijs: ſz ſedula ceptis iſtitit de-
uotis opib⁹: virginalis etiam
erubeſcẽtia in ipa clareſcit: q̃
diu in publico videri noluit. ℣

℣ Tertia die de trãſlatiõe ſcti
martini meõ. ⁊ medie lect. de
apls: ⁊ tñi meõ. de viſitatiõe.

℣ Quarta die. Lec. i.

Intrauit domũ zacha-
rie felix zacharie dom⁹ q̃ tante
hoſpite letari ꝓmeruit. Felix
dom⁹ vbi ẽ cõgregatio ſcõꝝ fe
liciũ. Felix nãq; elizabeth: fe-
licior ioh̃es: feliciſſima maria
ſed ieſus felicitas ek na. Et ſa
lutauit elizabeth. Feſtiat ſctã
ſenex in obuiã puelle: ſed leti-
tie mater ſerẽo vultu puri mãi
bus ⁊ deuotis eã arripuit ãple
xibus: dulci voce iocũdoq; elo
quio: fauo labioꝝ diſtillãte mel
liflua eã ſalutatõe ꝓuenit Fõs
melle⁹ ſcaturiẽs i vtero: riuos
melliſluos int⁹ habuit: ⁊ exte-
ri⁹ melleã labijs virgineis dul
cedinẽ deriuauit: ex caritatis

feruore fiebat: vt salutationez
tãte salutis effectuã ñ differret

ET factũ ẽ vt audiuit sa-
lutationẽ marie elizabet
exultauit ifans i vtero ei⁹. O
vos ve salutatiõis ve ex salutis
hac voce salutifera curat in-
fantul⁹ a reatu pcti origialis
añ tpis vsũ accepit sctificatõis
donũ. Spũsco afflatur: xp̃z in
tuẽs indicibili replet gaudio
In gestu exultationis mẽbra
ifantula roborant Quid mi-
ri in vtero matris vbi multa fu-
it efficacia? Vere ppheta tpli⁹
q̃ ppheta q in mre ppheta. Vere tũc lucerna ardẽs lucẽs
quẽ sic ꝓoccupauit flãma cele-
stis: vt iã c̃ xisti sentiret aduẽ
tũ: q nec sẽtire poterat vel seip

DImirũ nou⁹ .l.iij. sum.
Dalle ignis q recẽs elapsꝰ
e celo p os gabrielis in aurez
virginis intraverat: rursũ per
os virgis ad iohãnis mris au
rẽ itroiuit ad paruulũ. t ab ea
hora vas electõis sue spũs sanc-
tus ipleret: t lucerna xp̃o do
mino pateret. Fuit g tũc lucer
na ardens: sed interim adhuc
sub modio dõec sup cãdelabrũ
poneret vt luceret oib⁹ q i do
mo sunt ecclie. Solũ adhuc il
lumiare potuit modiũ suũ in-
tra matris viscera cõstrict⁹: sz
lux erat mũdi qñ ꝺ hoc modio
erat educt⁹. O magnũ pietatis
sacramẽtũ in ipo motu exulta
tõnis erat reuelatũ dñi latebat
ardẽs lucerna sub tali modio
totũ mũdũ paulopost illustra
tura fulgoribꝰ caritatũ Quin
ta die de oc. apl̃oꝝ petri t pau
li: et tñi meõ. devisitatõe Sex
ta die de scõ thoma: t meõ. de
visitatione ad vtrasq vẽs t ad
matutinas. Septia die. Le. i.

ET repleta est spũsctõ eli-
zabeth Cõsolari: cõfortare t opẽ salutis ei conferre ad
venerat ve gopia Et ecce i pria
obuiatõe replet spũsctõ xp̃m
tacito expectatũ desiderio cer
nit adesse pñtẽ: et ei⁹ genuisse
cõspicit p̃cursorẽ. q oculos ape
ruit filij: oculos aputt t matris:
vt t ipa cerneret qd filij exulta
tio designaret. Et si senẽ tede
at grauidari: qd ẽ q tanto in-
habitante paclito t intantum
nouitatũ gaudijs leuit non fe
rat. Clamauit voce magna et
dixit. Bñdicta tu i mulieribꝰ
t bñdictꝰ fructꝰ vẽtris tui Mu
lier gratiosa iueit gliam deuo
tissime visitatiõis officiosissi-
e preueniẽtisq salutatõis gliaz
digne, pmeruit ve laudis Que
se velut vnã de ceteris mlieribꝰ
ostendebat q t q̃ta erat digne
spũsctus declarabat. Lect. ii.

QUamauit voce magñ fi taz
clamosa q̃ devota nec so
lũ ad intẽtõnẽ loq̃nti referẽdũ
ẽ q dr voce magñ: sz q ve ba ma
gni misterij, placa cẽt insinuat.

Magna enī vox aliqs magnū
sentire demōst at. Magna etī
am voce dicenda est vsa fuisse:
qz illā vocē cuz magna cordis
exultatōe in cōmēdatiōnē ma
gne virgis ꝓferebat. Bñdicta
in virginib⁹: q bñdici sp opta
bat. Offerent regi ꝟgies: sed
post eā Mā sibi vēdicat ipa ꝑ-
matū: si reruz ꝑcia de caritate
pēsam⁹: q ꝑma in terrīs ꝓposu
it angelicā vitā ducere sup ōs
est. Hec est q sola sine exēplo
illibatā deo vouit sctīmōio pu
ritatē. Que etiā puritas ꝟgi-
nitati illi valeat cōpari: q tam
aliena ab oi ipuritate inuēta
ē: vt digna iudicaret q sacra-
riū spūsti t dei vnigeniti fie-
ret habitaculū. Lec. tertia.

HEc est illa speciosa rosa:
cui⁹ carnē ds eē mūdicie
indicauit: q eā sue diuie puri-
tati vnire nō despexit. Proin
de nouū illis cāticū qs solis da
bitur i regē cātare ꝟginib⁹ Ip
sa regia ꝟginū ꝟginitatis pri
mitiua est ꝓe ceteris cantatu
ra. Benedicta t imīb⁹: i qua
eue maledictio mutata ē q so-
la a gñali maledictōe libera.
sine iniqtate: sine corruptiōe:
spūsctō supueniente cōcepit:
sine grauamie tulit: sine dolo
re filiū parturijt. Qs si attēdi
mus cui⁹ mr q tā patuit: lingua
etiā si āgelica sit dignis extol
lere laudib⁹ mrem ōi. Optima
ꝟo ꝟginitas fecundata mari
ꝑuilegiū est. ñ dabit alteri: q
nō auferet hoc singlare ab eo
ineffabile. Bñdicta t in mulieri-
b⁹ q sola in q ꝟginitas t fecū
ditas obuiauerit sibi. Magnū
est eē ꝟginē sz longe amplius q
oēm modū mat⁹ eē deī mrem
Hoc vnū ē: qz nullā similē visa ē
nec hīre sequentē gaudiū mris
cū ꝟginitatis pudore: qz sola sine
exēplo placuit gēitrix ꝟgo
genitori suo. Si dies dñic⁹ in
fra octa. eue. t vacauerit a fes.
ix. k. fiant. hoc mō fiat seruitū
ad ꝑmas vsq; ā. Scādit. ps. Di
xit dñs. t ceteri ꝑi. Cetera ois
sicut in prima die. ꝑter ℟. qs
nō dicet. Meō. de vo. t de tri-
ni. t ꝓces. añ crucē. In redeun
do de oīb⁹ sctis. añ Saluator
ꝟ⁹. Letamini. ozō. Infirmita
tem. Ad matu. hy⁹. āe. ꝑi. ꝟ.
t ℟. sicut in ꝑma die dicāt. k. i

POstq̄ sū mi regis nūcius
salutiferū illud aue defe
rens elizabeth cognate mirīs
cū ꝯceptū regie ꝟgini it ima sz
exhilarata est gaudio t feruo
re caritatis accēsa. Exurgens
abijt in mōtana cūfestinatiōe
exurgēs inqt a quiete videlicz
scrē cōtēplatōis sui dilecti: am
plexib⁹ spūalib⁹ sponsū suum
nichilomin⁹ in sinu ferēs: ipo
q surgēte. Hec speciosa ami-
ca trinitatis: de suo thalamo co
lūba pudicicie ꝓpera ō eaūt

na: nō sine angelice comitatu
militie: vt piū officiū caritatis
gl'olucret: oēmq; iusticiā ange
lor dña adipleret. Virgo oliz
pfib⁹ celit⁹, pmissa portās illō
pciosū depositū: portās on⁹ le
ue: portans a q portabat: ō cu
bili iā innotescēda mūdo, pces
sit: t post vmbrā legis q̄si noui
tpis gfe aurora cōsurgēs sole
q; iusticie mōtes illustrās diez
salutis aduelisse mōstrauit. R.ij.

Et intrauit domū zacha-
rie. Hec dom⁹ dñi: tēplū
dei: sacrariū spūssci. Et ipius
diuinitatis nō solū spūali: ve
rūetiā corpali gliosa hitatiōe
repletū. Hec ē archa noui te-
stamēti ipm cōtinēs testatorē
q̄ domū zacharie intrauit. O q̄
felix hec dom⁹: multo nāq; fe
lictior ad ei⁹ bñdicēda introitū
q̄ demus olim ab edom ad ve
teris hui⁹ figure ingressū. Sā
cta t immaculata x̄ginitas in
maria salutauit elizabeth pul
crū erat t dignū oi admiratōe
spectaculū tā eminētis atq; a-
mantissime cognatōnis deuo
tū intueri occursū Salutatōis
obsequio pūenit seruā dña: se
niorē puella: plena celesti dul
cedine cognatā dulcit ample
xat gaudiū mīs hīs cū virgi
nitatis decore: mīi pie cōgra-
tulat sterili: p miraculose fe-
cūditatis honore. Le.iij

Benedict⁹ fruct⁹ in q̄ bñ-
dicēde sūt ōs gētes: q̄ ē sup ōs
de⁹ bñdict⁹ in secula: aiaq; esu
rientiū t sitientiū iusticia: ipo
rū q̄z āgelor esca t pot⁹ ex cu
ius bñdictōis plenitudie tu ac
cepisti a ceteris mulierib⁹ longe
differenti⁹ Ideo benedicta in
mulierib⁹: q: ipsa te pūenit in
bñdictionib⁹ suauissime dul-
cedinis. Singularē in mulie-
rib⁹ cōsecuta es bñdictionem
vt sola sis virgo fecūda mr: fi
cuiuscūq; sed dei. Hec eue ma
ledictioni subiacēs aut legis
grauida sine grauamie: t pa-
riēs sine dolore Et factū est vt
audiuit salutationē marie eli
zabeth exultauit infans i vte
ro ei⁹. Jocūda vox: eloquium
dulce: qđ exultare fecit in gau
dio: quē materna viscera clau
dūt. Mater salutat: mrez sanc
tificat: infans infantē: xp̄s ba
ptistā iohānē in spūsctō bapti

Izabat. Tu. Lc.iiij.

Iohēs x̄o pcursoris officiū
quod voce nō poterat: exulta
tiōis gaudijs exhibebat Et re
pleta ē spūsctō elizabeth: mox
supra rē mirabilē virginis di
gnitatē: diuināq; p̄sentiā ex
pauescēs clamauit voce mag̃:
t dixit. Unde hoc michi vt ve
niat mater dñi mei ad me: Nō
est hoc michi a me famula tua
vt fatigeri t inueterata visitet
peccatricē: sed ab ineffabilis
tue dulcedis hūilitate. O veri

ligni vite celestis plãta ꝓcios
or cũctis: sanctior vniuersis: q̃
sola iuenis digna fructũ salu-
tis portare. Despõsauit te vir
ius⁹: sz adamauit te dñs me⁹
t clandestinũ illud cõnubium
subumbratõe depẽdit. Ecce
enim vt facta est vox salutatiõis
tue in auris⁹ meis diuio fulgo
re illustrat⁹ est vẽter me⁹ t tui
fruct⁹ dulcedinẽ sentiẽs: tuiq̃
venerãtis floscli puleritudi-
ne delectat⁹. O padise: dei: ex
ultauit gaudio ifans i vtero.

Et beata sup ipos Le. v.
quoq̃ ãgelor spũs: que
tam ineffabili ꝓmissiõe ma gna
fide credidisti: qm̃ ꝓficiẽt ea q̃
dicta sunt tibi a dño Et ait ma
ria. Magnificat aia mea dñm
Magno quidẽ ꝓconio se deuo
ta hũilitas btẽ virgis nil sibi
passa est ascribi: sz i eũ vniũsa
refudit: cui⁹ i se bñficia lauda
bant. O mater iqt venerabil
spũsctõ plena: magnifica ma
trẽ dñi: sz magnificat aia mea
dñm Jnvoce mea filiũ ꝓhibes
exultasse in gaudio: sz exulta-
uit spũs me⁹ i deo salutari sño
Et ipe q̃z trãq̃ amic⁹ spõsi gau
dio magno gaudet ꝓptervocẽ
sponsi. Beatã me dicis esse q̃z
credidi: sed btitudis t credu-
litatis cã respect⁹ est supne pi
etatis. Et ex hoc btãz medicẽt
õs gñatões: q̃z respexit de⁹ hu
militatẽ ãcille sue i sua mia fa
ciens michi magna. Luce. vi.

Mansit aũt apõ illaz sibi
vniq̃ sedule mistrãs nõ
tpe bzeui: sed mẽsiũ ãsi trium
Leuis igf grauide labor: que
beati sustentat manib⁹: fouet
amplexib⁹: solat verbis: recre
at aspectib⁹: nec potuit eẽ pe-
riculũ: vbi salutis vniũse asti-
tit apotheca. Jãq̃ mr mie per
hũc sincerissimũ tue pietatis
affectũ: rachel mater ad te cla
mãs: tuũ de excelsis visitatio
nis solatiũ depcat: vt q̃ sola i-
teremisti hereticã prauitatem
interimas scismaticũ quaten⁹
tranquillã vitã ducẽtes: pad
auctorẽ teq̃ mediatricem rite
glificem⁹ vnanimes debitas il
li sp laudes alacriť psoluẽtes:
cũ q̃ sedes regia suauiť cũcta
disponẽs i secula scłor Amẽ.

Lectio vij. Scõm lucam.
In illo tpe. Exurgens ma
ria abiit in mõtana cũ festina-
tiõe i ciuitatẽ iude: t intrauit
in domũ zacharie: t salutauit
elizabeth. Et rel. O me. b. am

Morale est oib⁹ bzosis ep̃i
vt q̃ fidẽ exigũt: fidem a-
struãt. Et iõ angel⁹ cũ absco
dita nũciaret vt fides astruer
tur exẽplo senioris femine: sti
riliq̃ cõceptũ virgini marie
nũciauit: vt possibile deo oñe
qđ ei placuit assereret Vbi au
diuit hoc maria: nõ ãsi icredu
la de oraculo: nec ãsi icerta de

nũcio: nec ãſſ dubitãs de exemplo: ſz ãſſ leta p voto: religioſa p officio: feſtia pre gaudio. ī mõtana prexit. Que enī iam deo plĉa niſi ad ſuprioza cũ feſtinatõe p ſcẽderet: q; neſcit tarda molimina ſpũſſcti grã. Diſcite tvos mulieres ſedulitatẽ quã ẽgnantib⁹ debeat exhibere cõgtis. Mariã q añ ſola intimis ī penetralib⁹ verſabatur: nõ a publico virgitatī pudor: nõ a ſtudio aſperitas mõtiũ: nõ ab officio plixitas itineris retardauit. In mõtana cũ feſtinatõe virgo officij memor iniurie īmemor: affectu vrgente nõ ſexu: relicta domo prexit

Diſcite ẽgines nõ cir. ſ. cũcurſitare p aliĉas edes nõ demorari in plateis: nõ aliquos ī publico miſcere ſermones Maria ī domo ſera feſtinat in publico: mãſit apud cognatã ſuã trib⁹ mẽſib⁹. Eteni que ppt officiũ venerat: ī herebat officio Mãſit trib⁹ mẽſib⁹: nõ q dom⁹ delectaret aliena ſz q; frequẽti⁹ videri ī publico ſibi diſplicebat. Didiciſti ẽgines pudorẽ marie: diſcite hũiles t humilitatẽ Venit ppinq̃ ad p ximã: unior ad ſeniorẽ: nec ſolũ venit: ſz etiaz por ſalutauit. Docet ei vt ẽto caſtior ẽgo ſit tãto humilior noverit deferre honorẽ ſenioz⁹ Fit magiſtra hũilitatī in q̃ ẽ pfeſſio caſtitatī Eſt t cauſa pietatis: eſt etiam norma doctrine. Cõtuẽdũ enī eſt q; ſupior veit ad inferiorez vt inferior adiuuet Maria ad. elizabeth: xp̃s ad iohẽm. Deniq; etiã poſtea vt ſcificaret baptiſmũ dñs veit ad baptiſmũ cito q; aduẽtus marie t pñtie dñice bñficia declarãtur. Sit eni vt audiuit ſalutatiõez marie elizabeth: exultauit īfans ī vtero eius: t repleta eſt ſpiritu ſancto. Tu aũt. Lec. nona.

Qde diſtinctõez ſingulorũ ẽboz pprietates. Ho cẽ prior elizabeth audiuit: ſed poz iohẽs grãz ſenſit. Illa nature ordie audiuit: iſte exultauit rõe miſterij: illa marie: iſte dñi ſenſit aduentũ. Femia mulieris t pignus pignoris. Iſte grãm loqtur: illi int⁹ opantur pietatiſq; miſteriũ maĝnis adorak pfectib⁹ dupliciq; miraculo pphetãt matres ſpũ puerpor. Exultauit infãs in vtero: repleta ẽ mr. Nõ prius repleta ẽ mr q̃ filius: ſz cũ filio repletus eẽt ſpũſctõ: repleuit t mrem: exultauit iohẽs: exultauit t marie ſpũs exultãte iobe replet elizabeth Mariã tñ n tũc repleri ſpũſcõ: ſz ſpñ ei⁹ exultare cõgruim⁹ Incõphẽſibile ei icõprehẽſibl⁹ operabat ī mre: t illa p cõceptũ replet: iſta añ pceptũ Bñdicta tu iter mulieres t benedictus fructus ventris tui.

Mouit sermonē suū spūssctūs
nec vnq̄ obliuiscit̄ t pphetia
nō solū rerū cōplex miraculis
sed etiā ppietate ꝫbox Quis
est iste vētris fructꝰ nisi ille de
quo dictū ē Ecce hereditas do
mini filij merces fructꝰ vētris
Hec hereditas dñi t filij mer-
ces: fructusq̄ illiꝰ sūt q̄ de ma
rie ventre pcessit. Tu aūt. In
lau. vna sola ān. Ad. i. tad al
ho. oīa fiāt sicut infra oc. ¶ In
octana die ad vs̄ sup̄ pos. hec
sola ā. Eterni regis. ps. Dixit
dñs. et ceteri p̄i de btā maria.
C p̄. P. t cetera omīa sicut ad
p̄mas vs̄. Ad matu. inuitato.
triplex. tota cātet hystoria sc̄ē

In die. Lectio prima.

Beata pzꝰ sterilis elizabeth
cū gaudio i vtero q̄ presentiā
marie gustauerit: p̄missa mu-
lieris excellēti glia subdidit
Et bñdictꝰ fructꝰ vētris tui. i
fructib⁹ bñdictꝰ: sed signant
ventris tui q̄dā voluptatis
aureole aromatū hozti cōclu-
si consistozij spūssancti cultu.
Bñdictꝰ fructꝰ paterni vteri ē
bñdictꝰ fructꝰ vētris tui. Hūc
cernēs vētris tui infantulꝰ exl
tauit: p̄ciosus fructꝰ celi: ciuiū
vitā ꝓpetuaz sempiternā per
te datur hoīb⁹ vt viuāt in eter
nū. Et vnde hoc michi vt veni
at mr dñi mei ad me: nō ign̄at
elizabeth opationē scrīspūs:
q̄ pphete mater a matre dñi
ad p̄fectū sui pignozis salute
tur. Uerū hoc nō sui meriti: sz
diuini muneri esse fatet. Illa
nāq̄ quare inqt hoc michi q̄ꝰ
meriti: qua iusticia. Nōne mr
dñi mei iure exaltāda ē sr̄ cho
ros angelox: Ān michi tanta
maiestas cur ifimā te exhibes
dñi mei mr? Cur latere vis lu-
cernā mūdi: luna plena solari
lumie. sol in q̄ sol iusticie posu
it tabernaculū suū miraculuz
sentio: mysteriū agnosco. l. ij.

Ecce enim vt facta est vox sa
lutatōis tue in aurib⁹ me
is exultauit in gaudio infans
i vtero meo. Reuelāte spūsctō
quo ipleta erat elizabeth: itel
ligit q̄d infanti exultatio desi-
gnaret: ueisse saltē sanctā ma
trē illiꝰ cuꝰ p̄cursoz futurꝰ erat
Que q̄ plus erubescebat onus
gturiētis: dū nesciret mysteriū
religiōis: iā nūc bñdicebāt Et
q̄ se pziꝰ occultabat qz filiū cō-
ceperat: nūc q̄ pphetā genuit
se declarat. Exultauit i gaudio
inqt: nō mediocre gaudiū hoc
ē spūsctō sz tāto intēsiꝰ: q̄to i-
fantulꝰ adhuc ieptioz natura
liter ad gaudendū haberetur
Arrēdāt vani gaudij sectato-
res q̄ doloze admixtū ē illō cu
iꝰ extrēa luctꝰ occupat. q̄ purū
q̄ delicioſū sit verū gaudiū q̄
nōdū nati puuli liq̄facit: huiꝰ
gaudij ptcipes soliꝰ dei amici
sunt. Tu aūt. Lectio tertia.

Et beata q̃ credidisti filia syõ vere salomõis suque-
nietez singularẽ t vnicã vidit colũbã vnicã q̃ perfectã t dignã
p̃dictã beatã. Beata es maria in beatitudie quã in te habes
recubãtẽ btissima eris cũ i regno ip̃m associaberis recũben
tem. Fides magna beatitudi-
nẽ p̃merek: et eo maiorẽ q̃ fue
rit fides maior. Fides maior
ideo dici potest: cũ iestiabilior
assertioni credere non recusat
Et q̃d credidit x̃go fidelis q̃
x̃bũ dei caro fieret: q̃ quod fa-
cta sũt oia t dñs maiestati quẽ
nõ capit vniuersitas creature
intra viscera x̃gie se clauderet
fact⁹ h̃õ. Nullũ op⁹ dei maius
incarnatiõis mysterio. Nocve
re tã magnũ q̃ a cũctis infide
lib⁹ ipossibile iudicak. Perfi-
cient ea q̃ dicta sũt tibi a dño.

O Preclara pphetia l. iiij
q̃ elizabeth futura vt p̃sti
tia cernit. Nec secreta celestis
secretarij dicta cognoscit futu
ra p̃dicit. Perficient inqt: cõ
cepisti vt dictũ ẽ: t pariẽdo dic
ta p̃terita p̃ficies: quẽ de ce-
lo tua pulcritudine inuisibilit
attraxisti olim saluatorẽ visibi
lit oñdẽs mũdo Perficient in
te: p̃ficient t in eo. Erit ei ma-
gn⁹ q̃ magn⁹ ẽ de⁹ nr̃: q̃ ma
gnificauit eũ i cõspectu reguz:
adeo vt adorẽt eũ õs reges fre
Oẽs gẽtes seruiẽt ei t filiu val
tissimi vocabit: nõ rapinã sed
natura. Et dabit ei dñs sedem
dauid p̃ris ei⁹: nõ terrenã: sed
verã sedẽ sup alas cherubin t
seraph̃i: cũ q̃ gliosa regnabis
in eternum. Lectio quita

Et ait maria Magnificat
aia mea dñz Auditis marie eli
zabeth p̃conijs dona q̃ gcepat
ampli⁹ tacere nõ valuit Et que
x̃ginali pudore p̃us acceptuz
mysteriũ texerat: tã cõgruo tẽ
pore patefecit: nec potuit se vl
teri⁹ cõtinere cũ spũsctũ quẽ
intra cordis sui secreta tanta
plenitudie redũdãte sẽtiebat
per oris alieni claustra erupis
se cernebat. Nemo hui⁹ cãtici
x̃ba puret leuiter exponenda
que nimiꝝ detã, pfũda inuesti
gatiõe digne poterũt penetra
ri aia mea dño: t i dño magna
effecta dño cõfitek magnũ: cu-
ius magnificã potẽtiã nõ fatũ
nõ casũ: sz magnificat aia mea
dñm. Exultauit spũs me⁹ hy-
lari: id ẽ deuotio salutari meo

In eo q̃ est de⁹ t h̃õ Lc. vi.
Iesus dulcissim⁹ filiꝰ meus
Tãto mũere sublimauit me de
us q̃ spũs me⁹ illi⁹ sola mẽo-
ria delectak: qz respexit h̃ũili
tatẽ ancille sue oculo mie non
nobilitatẽ generis nõ formoz
corporis nõ eloquẽtie sua uita
tem. Et quod natura h̃ana q̃
superbiã p̃didit q̃ humilitatẽ di
uina p̃pitiatio repauit. Vera

ii

hūilitas beate virgis: q̄ i iudi
cio suo ancilla erat hūilis. Et
solo gfe respectu sublimis. et
que ācilla inqt sua mr dei effi-
cit nec dubitat se electā ad in-
ꝑprehēsibile hoc mysteriū: ad
mirabile cōmertiū: ad iscruta
bile sacrm t noīat se ancillam
Nardus aromatic⁹: flos redo
lēs odorifera hūilitas: virtus
ima sūmis cōcilīās cui⁹ odor i
exhauste suauitatī regē abet-
no patrnitatis sinu attraxit a
cubili. Ecce enī ex hoc beata
me dicēt omnes generatiōes.

Lectio. vij. Secūdū lucam.

In illo.t. Exurgēs maria
abiit i mōtana cū festina-
tionē ciuitatē iude: et intrauit
domū zacharie: t salutauit eli
zabeth. Et reli. Omelia de di-
uersis tractatibus.

Ecce xp̄o beata es ꝑter
bitudis tue singularē p̄roga
tiuā: p singlas gnationes: ta
chara es oib⁹ tā amabilis vni
uersis t tā deuota vt dignū est
q̄ōs te beatificāt affectu: vt si
cūcti loq̄ gestiāt: dcḡd dicatur
de indicibili eoīpo q̄ dici pōt
vel potuit: minus placeat mi-
n⁹ acceptrē: qz fecit michi ma
gna q̄ potēs ē t sanctū nomen
ei⁹. Potēs ē scūs dñs: magā et
sctā fecit incarnatiōis videlicet
et redēptōis mysteria q̄ola p⁹
facta trāsecūdū t ipa i me t mi
chi fecit ad meā magnificatio
nē singularē. Māsit apd illā
q̄si trib⁹ mēsib⁹. Felix parens
elizabeth: cui soli assistit vnū
si mūdi creator cui⁹ ꝑsidiū ei⁹
cōfortat senectutē: cui⁹ fons le
titie gemit⁹ cōsolat laborātis
ātique cui⁹ scissime visitatōis
Audiuim⁹ hystoriā imitemur

Et formam Lectio. viij

Sedeat ala fidelis cū ma-
ria t cōclaui cōscientie vacās de
litijs cōtēplatiōis supne Cōso
labit eā celestis nūci⁹ delicio-
si⁹: videlicz sapor feruentissime
deuotiōis i ꝓposito feliciter
piet xp̄z: honesta xpo opatione
ꝓdeūte i lucē: xp̄z pariet floren-
ter pseuerāte sp gra castitatis
p⁹ xpi cōceptū. Progressa ē
mr hūilitatī ad mōtana: vt eli
zabeth parturiēti solatiū dul-
ce cōferret: sic t aia q̄ iā hone-
stū ꝓcepit ꝓpositū tēdat i mō-
tana xpi tutū diligentī obsequij
gra ꝛc egētib⁹ collatura. Lec. ix.

Imitemur frēs kmr sanctā
et hūilē xpi ginē i obsequio
hūilitatī. Imitemur t deuotā
elizabeth i opibus xpi tuosis vt
nūc i senectute nra honestū p
positū cōcipiam⁹. Dulcis ē ei
misatio diuine pietatis. q̄ i fe-
licib⁹ fecūdat opibus: nraz se-
nectutē q̄ sterilē habuimus iu
uētutē: deꝑcamur te mr viuen
tiū: vt hec p tue visitatiōis gra
tiā cōsequamur. Copiosa cari
tas tua nros cooperiat multitu

dinẽ petõrũ. Et tua fecũditas gliosa: fecũditatẽ nobis cõferat meritoꝝ Fac o bñdicta per gfaz quẽ meruisti p̃ progatiuã quã ineniſti: p miam quã pepisti: vt q mediãte te fieri digna tus ẽ particeps ifirmitatis nostre ꝛ miſie: te quoq; itercedẽ te ꝓticipes faciat nos glie ꝛ beatitudis sue tes̃ xp̃s fili⁹ tuus dñs nr̃: q ẽ sup oia de⁹ bñdict⁹ in secula amen Tu autem ℣ In laudi. oẽs añe. dicãtur etc̃. oia sicut i die. Ad. i. et ad õs alias ho. oia sicut infra octa Ad. ij. vs̃. añe. p̃i. etc̃. sicut i p̃ma die p̃ter. R̃. qũ nõ dicẽt. Memo. de martyribus. ¶ Sctõꝝ processi et martiniani mr̃. Oro.

DEus q̃ nos sc̃oꝝ martyꝝ tuorum, processi et martiniani cõfessionib⁹ gliosis circũdas ꝛ p̃tegis: da nobis eorum imitatiõe, placere et itercessiõe gaudere. Per. Sodez die fiat memo. de sctõ sworythino epõ et confessore Oratio

DEus q̃ hũc diẽ sacratissimũ nobis i beati sworythini cõfessoris tui atq; põtificis depositiõe celebrare cõcedis: adesto, ypiti⁹ ecclesie tue p̃cib⁹ vt cuius gliã meritis muniatur suffragijs. Per Meõ. de apostolis. Ad matuti. iij. lect. fiãt Inuitato. duplex. Lectio. i.

EOdẽ quoq; tẽpore q̃ nũciatũ esset paulino magistro officij q̃ processus ꝛ martinian⁹ xp̃iani effecti fuisset̃ missis militibus iussit eos i custodia recludi. Altera aũt die p̃cepit eos sibi p̃sentari: qb⁹ et dixit. Sic stulti facti estis vt deserẽtes deos q̃s iuenissimi p̃ncipes colũt sacra militie nr̃e ci

uitatis. Tu autem ℣ Le. ij Artinianus rñdit. Nos mõ cepim⁹ habere sacra militie celestis. Paulin⁹ ait. Deponite iã amẽtiã cordis vri et adorate deos imortales q̃s a cunabulis venerati estis. Scĩ martyres dixerũt. nõ licz nob hoc facẽ qz xp̃iani sum⁹. ℣. iii.

POst triduũ aũt paulinus arrept⁹ a demonio expirauit. Tũc filius eius põpin⁹ cepit vociferando clamare ad palatiũ pergens. Moderatores et gubernatores reipublice subuenite vt extinguantur arte magica imbuti. Hec audiens nero imperator iussit eos extingui. Tunc p̃ses data in eos sentẽtia iussit eos duci foras muros vrbis rome in via augelie: ibiq; simul sũt, p xp̃i nomine decollati. Cetera omnia de eõi plurimoꝝ marr̃. ¶ Nota infra octa. aplorũ petri et pauli q̃ varie contigerit: si a festo vacauerit fiãt medie lectiones de aplis. si naũt fiat de eis memo. tñ. s. nisi in translatiõne scti martini tunc

q ij

fiāt medie lec. de aplis q̄cunq; die cōtigerit. Quotidie infra octa. aplor qū de aplis fit huiusmodi. Admaru. Jnuita Regez aplorū. Venite. hy⁹. Aurea luce. Jn. i. noc. añ. Jn oēz terrā. ps. Celi enar. Et cetere sñe. cū suis ps. de cōi aplorū. ℣. t ℟. de cōi fm ordinē nocturnales similiter dicuntur. Lectio. i.

Beatissimor aplorū fratres passio quorū hodie natalē solēnit celebramus: cū eis est honorāda credētibus quos p̄ institie pietatisq; plenitudine saluator mūdi hūmāo generi t patres dedit esse t iudices. Quāte aūt integritatis quāteue pietatis fuerit vel maxime puidēdū ē q̄ ille eos ad emēdationē corrupti seculi et ad mysteriū sue volūtatis elegit quē nō fallebat electio. ℟. ij

Vocauit dñs petrū oriundū pauperē: ope piscatorez qui a cōuersatione populari t cōmunione vrbiū segregatus vitā inter fluctus agebat inocuam: t victū de simplicitate q̄rebat. Tu aūt. Lectio. iij.

Gloriosum apostolū paulū ad fidē nois sui xp̄s vocat e celo. Qui q̄ p̄sequi videbat ecclesiā nō impietate irreligiosi aī seuiebat: sed nube ignorantie nouā nō p̄spiciēs gratiam amore ārtiq; deuotiōis errabat ps Te deū. ℣. Dedisti hereditatē: Jn laud. hec sola ālhoc est p̄ceptū. p̄s. Dñs reg. cp̄ Jām nō estis. hy⁹. Exultet celū. ℣. Annūciauerūt opa dei. Sup ps. Dñs dixit ad me vna de ōdictis añis. p ordinē. Orō Deꝰ q̄ hodierna. Mēoria de cruce t alie meō. p̄sumete dñr q: chor⁹ nō regit p istas oct. Ad. i. Hoc ēp. ceptū. ps. Deꝰ in nole. añ. Gloria tibi do. p̄ Quicūq; vult. Ad alias ho. ofa fiāt de cōi aplorū cū hac orōne. Deꝰ q̄ hodierna ¶ Trāslatio t ordiatio sancti martini e p̄i. ix. lectio. Oratio

Deus q̄ ppto tuo ecclesie salutis beatū martinū ministrū cōcessisti p̄sta q̄s: vt qui executor mādatorū tuorū exitit in terris: intercessor nr̄ sp̄ē dignet i celis. Per. do. Mēo. fiat de aplis. Ad matu. Lec. i.

Beat⁹ martin⁹ cū adhuc ad ep̄atū turonice ecclie peteretur t exire a monasterio suo de facili nō posset: q̄daz simulata vxoris sue infirmitate rogauit eū exire: vt eā visitaret. Tūc rapt⁹ licet inuitus oim cōsensu ep̄s cōsecrat. Sūpto aūt ep̄atu eadē ī corde ei⁹ hūilitas eadē in vestitu ei⁹ erāt q̄ prius. Sicq; ep̄i dignitatē ip̄lebat vt ℟tutē monachi nō deseret.

Anno sexagesimo. Le. i. ārto p⁹ trāsitū beati martini: beat⁹ ppetu⁹ p̄dicte sedis ep̄s: corp⁹ beati martini trās-

ferre dispositū. Cōuocatisq; vicinis abbatibus ⁊ clericis cuz hoc in kalēdis iulii agere vellent: vigilata pri⁹ vna nocte q totū diē laborantes nichil p̄ficiebāt. Tūc quidā ex clericis ait. Scitis qz post triduū natalis cp̄atus eius est: ⁊ forte in hac die nos trāsferre se admonet. Tu autem. Lectio.iii.

QUarto autē die acceden tes nō valebāt mouere sepulcrū. P̄auore aūt ōs exterritus: vasculū terra cooprire cogitabāt. Tūc apparuit eis venerāda canicie senex: dicēs sibi abbatē et ait. Quid turbami et tardatis: nōne videtis beatū martinū astātē vobis iuuare patū: si manus apponatis Et iactās palliū posuit manū cū aliis ad sarcophaguz. Cō ꝑtinus cū sūma leuitate commotū in locū quo nūc honorat cū hymnis dño annuēte ꝑducitur P̄ost hec req̄situs senex nec exire vis⁹ ē nec ibi iuenit. Medie lec.de aplis. Lec.iiij.

BEatissimoz aplorum petri ⁊ pauli triūphū hodierna die fidelissime celebrem⁹ vt q̄ quos initiū diuine cognitionis accepimus: q̄ eos vsq; in finem seculi capiam⁹ regni celestis augmētū: qui i ꝓspectu generis hūani mirabiles apparuerūt. Lectio.v.

DUm in eoz agnitiōe mutant qui ꝑualēdo deficiūt ꝑsecuti: et deficiendo ꝑualēt inempti nec potest nullaten⁹ explicari vbis: q̄bus modis hec interfectio p̄ciosa pensēt Moriunt petr⁹ et paulus abiecit et orbis terrarū accipiūt p̄ncipatū Moriuntur mūdane erūditōis ignari et existūt celestis doctrine gnari. Lectio sexta.

MOriunt captores piscis et efficiuntur piscatores hoīm. Moriūtur soliti maria ꝓscrutari mediocris artis officio: et reddūtur seculi examinatores et iudices. Moriūtur terrene dignitatis extranei: ⁊ eoz pontificio celū aut reseratur aut clauditur Moriuntur aliq̄ non morituri et p̄dones mortis efficiunt eterne. O admirāda cōmertia q̄ nulla p̄t estimatiōe taxari. P̄er petrū et paulū vnigeniti sacrū corpus deus exornat: et in eis ecclesie sue fūdamētum ꝓstituit Tres, vltie lec. de exposi. euangelii. Secundum lucam

IN illo tempe: Dixit iesus discipulis suis. Nolite timere pusillus grex: q̄ cōplacuit p̄ri meo dare vobis regnū Et reliq̄. O mc. beati augustini epi scopi

PUsillū gregē electoz vel ob comparationē maioris numeri reproborū vel potius ob hūilitatī deuotionē dns nōiat:

qz videlicz ecclesiā suā quātalibet numerositate tā dilatatā cū vsq ad finē mūdi hūilitate vult crescere: t ad promissum regnū hūilitate queire. R. viij.

IDeoq cōtra labores blāde cōsolat⁹: qz tm regnuz dei ārere cepit: t eidē regnū a pfe dādū cōplacita benignitate promittit dicēs. Vendite q possidetis: t date elemosynā.

NOlite inqt timere .ix. ne ppt regnū dei militātib⁹ huius vite necessaria desint. qnetiā pot⁹ possessa ppt elemosynā vēdere hortat. Q tunc digne fit qñ quis semel p dño suis oīb⁹ spūtis: nichilominus p⁹ hoc labore manuū vñ t victū trāsigere: t elemosynaz dare ḡat. Ān gliatur apl's dicēs. Vrgētū t aurū aut vestem nulli⁹ ?cupiui ipi scitis qñ ad ea q michi op⁹ erant et hi qui me subministrauerit man⁹ apposui: ista oīa ostēdi vobis: qñ sic laborantes oportet suscipe infirmos. Cetera diade cōtinet?sessio. t pōti. ¶ Septima die infra octa. apl'oz. Lectio. i.

BEatissimoz apl'oz petri et pauli insuperabilē fidez passionēq germanā hodie oī nos deuotione frēs necesse est celebrare: qz t laudabilis eos vita ad gliosissimū pduxit occasū t mirificus obit⁹ ppetuā trāsmisit ad vitā. Lectio. scōa

ETlicet nāq i petro fides emineat: i paulo doctrīa p̄cellat t magisterū tamē pauli fidei plenitudo ē et credulitas petri doctrine ē fūdamentum. Tu. Lectio. tij.

NOs btōs apl'os tāta celestis electionis dignatio visitauit vt hic fieret de piscatore doctor: ille de psecutore defensor. Sed i hoc oīporētis dei attollenda ē maiestas: q inspiratione mirabili et docēdi grāz tribuit iperito t limicū fecit amare qđoderat: t fidē quā etiam impugnabat asserere. Illi⁹ piscationē non abstulit: sz mutauit. Hui⁹ cecauit oculos vt purgatiozi recepto lumie: clarissima mētis acie vltra hūanū videre posset aspectum. Tu autem.

¶ In octa. apl'oz petri et pauli: ad vs. añ. Estote fortes. pl. feria. Cap̄m. Hi sūt viri mie. et alia cp̄a req̄re i testo sctōz iohānis t pauli. R. Qui sunt isti. Hy⁹. Aurea luce. vl⁹. In oēm terrā. ān. Gliosi apli colūne ecclesie vitatis p̄cones lampades ardētes nos igne sctispūs fugatis errozuz tenebris mūdū illuminastis: intercedite p nobis ad dñm q vos elegit. Ps. Magt. Oratio.

DEus cui⁹ dextera beatuz petrū apl'm ābulātē i fluctib⁹ ne mergeret erexit: t coapl'm eius paulū ftio naufragātē de

ꝑfido pelagi liberauit: exaudi nos ꝑpitr⁹ ⁊ cõcede: vtãborũ meritis eternitatis gliaz cõsequamur. Quivi. Ad matutinũ. lectio. fiant. Inuit. triplex. Regẽ apłoꝝ ꝓs. Venite. Ymn⁹ Aurea luce. ãn. et ceꝛa oia de cõi hystoꝛia vni⁹ apłi. Lect. i.

GLoꝛiosissimos xp̃ianę fidei ꝓncipes ãnuis solẽnitatib⁹ veneꝛãtes frẽs kãi ip̃z deũ ac dñm nr̃m: q hui⁹ auctoꝛ est fidei debita religione venemuramur Lectio secunda.

Apostoli enĩ latino ſm̃ dicunt missi. Qui ergo honoꝛãt missos manifestũ ẽ eos honoꝛare mittẽtẽ qñ dignitas q̃ deferẽ mistris: illi sine dubio q̃ sũt ministri exhibẽt. Le. iii.

Quapꝛopt̃ ō supplicijs patrũ nr̃oꝝ ꝑ xp̃i cõfessiõe susceptis fidelib⁹ gaudijs exultem⁹: qñ q̃ de martyrũ moꝛte letanr̃: martyres cũ xp̃o nõ dubitãt regnare post moꝛtem

Nos ergo frẽs oiz ꝓ. iiij. ecclesiaꝝ reuerẽdissimos pẽs: petrũ dico ⁊ paulũ pijssimis studijs honoꝛem⁹ q̃b⁹ xp̃i p̃sitãte gr̃a facꝛ⁹ ẽ de moꝛte natalis: q̃bus finis vite viuẽdi ĩitiũ dedit: q̃b⁹ vt ait apłs paulus: viuere xp̃us eraꝛ: et moꝛi lucrum. Tu aũt. Lectio. v.

Qrateis vtiq; xp̃s viuere q̃ totuz ꝓficiebat xp̃i ecclesijs q̃ viuebãt. Erat eis et moꝛi lucrũ quoꝛũ coꝛruptioni icoꝛruptio succedebat: ⁊ dãna p̃sentiũ tẽpoꝝ lucra ꝓpensa-se quebantur. Lectio. vi.

Hic ẽ petr⁹ cui dñs cõmunionẽ nois sui libẽter ĩdulsit. Petra eni erat xp̃s: et ꝑ xp̃m petr⁹ facꝛ⁹ ẽ petra. Ambo apostoli claues a dño ꝙceperũt: scientie paulus: potẽtie petrus. Una die passi sunt: vt ad xp̃m pariter quenirẽt. vno ĩ loco id est roma q̃tenus vbi mũd⁹ caput habebat ĩperij. ibi xp̃s collocaret regni sui ꝓncipes. Tres vltie lectiones de expositione euangelij. S. matheum

In illo tpe: Jussit ihesus discipulos suos ascẽdere in nauiculã: ⁊ p̃cedere eũ trãs fretũ donec dimitteret turbas. et dimissa turba: ascẽdit ĩ mõtẽ solꝰ oꝛare. Et rel. ℣. b. augu.

Quam sc̃tm euangelij̃ legerel audiul⁹ nauiculã ꝓiclitãtẽ xp̃z ꝓiclitãtib⁹ subuẽiẽtẽ: petro venieti xp̃m cõcurrẽtẽ: i q̃b⁹ olb⁹ miraculũ expectauim⁹: mysteriũ reqram⁹. qñ eni possum⁹ de diuinis opib⁹ que legunt ĩtellectũ alicui⁹ mistice significatiõis exculpe q̃si de astricti saxoꝝũq; cellis mella ꝓducim⁹ vl xp̃i discipulos imitãtes spicas manib⁹ cõfricam⁹: vt ad latentia grana ꝓueniamus: et in eis vitam inueniamus. Tu aũt. Lectio. viij.

Ascēdit ergo dominꝰ nr ihesus xp̄s in mōtem solꝰ orare Mons altitudo ē Quid est in hoc mundo altius celo? Quis ei in celuz ascēdit optie etiā nouit fides vſa. Cur autē solus ascēdit? qz nemo ascēdit in celū: niſi qui de celo descendit filius hoisqui est in celo.

Quāuis et in fine Lec. ix cū venerit et nos ōs ſua mēbra collegerit ac leuauerit in celū etiā tūc solus ascendet qz caput cū corpore ſuo vnꝰ ē xp̄us. Nūc aūt solꝰ ascēdit mediator dei et hoim hō xp̄s ihesꝰ Xp̄us ascēdit solus orare: qa ipſe ascēdit ad patrē ꝓ nobis interpellare. Tu. ℣. Dediſti hereditatē. In laudibus ān. Hoc est ꝓceptum. ℣s. Dñs regnauit. Et cetere añe. que ſequūtur de cōi apłoꝝ. Lap. Hi sunt viri. Hym. Exultet celum lau. ℣. Annūciauerūt. ān Iſti sunt due oliue Quere hāc ān. in die sanctoꝝ iohānis et pauli ad ꝑmas vē. Ozō. De cuiꝰ dextera. Ad ꝑmaz et ad alias ho. añe. Reſa. et ℣. de cōi apłoꝝ. Lapła vt ſupradiximꝰ cuz ozōe dici. Trāſlatio ſcti thome martyris. Ad vē. ſup ꝓs añ. Iſte sanctꝰ ꝓt. feria. Lap. Hic pontifex. Resꝑ. Jacet granū. Require in alio feſto et dicatur ſine ꝓſa. Hymꝰ Martyr dei qui vnicū. ℣. Glia et honore. ān Pastor celus ꝓs. Magt. Require in alio feſto. Ozō.

Deꝰ q nobis trāſlationez beati thome martyri tui atq; pontificis celebrare cōcedis: ſupplices exoramꝰ: vt eiꝰ meritis et ꝑcibꝰ a vitiis advirtutes et a cōtrarijs ad regnū. Per dō. Memoria de aptis ſolēniter. añ In regeneratione. ℣. Annūciauerūt. Ozō Deꝰ cuiꝰ dextera. Ad cōpleto. oīa fiāt ſicut in feſto trinitatis. Ad matu. et ad alias horas oīa fiant ſicut in alio feſto: ſed ſine alla. in Resꝑ. ſup horas. Lectio prima

Gloriosissimi martiris thome trāſlationē fratres carissimi: digne in dño laudibꝰ recēſentes pie mentis affectu pēſchus: que ꝗſi ſenili plagio in ipſiꝰ trāſlatione ꝓcurrebāt Anno igit quinquagēſimo a paſſione ſua: eiꝰ trāſlatio adipleta est. Die eni annꝰ iubileꝰ est: id ē remiſſionis. Unde honorius papa tertiꝰ accessuris ad ſolēnitatē trāſlationis eiꝰ annuatī remiſſiones tales cōceſſit: ꝗles retro actis tēporibus nuſq; meminimꝰ romāos pōtifices indulſiſſe. Lec. ij.

Ad memoriā reuocem' ꝙ die martis trāſlatio ipleta ē. Die eni martis multa igitur ſpāliter ꝓcuraſt. Die martis natus: die martis in exiliū

actus est. Die martis apparuit ei dñs apd pōtiniacū: dicēs Thoma thoma glificabit i sāguine tuo eccl̄ia mea Die martis ab exilio reuers⁹: die martis occubuit. Lectio tertia. Aliter trā[illegible] pleta ē audiam[illegible] pater stephan⁹ cāt̄uarie epūs richardus salisberien. epūs et walter⁹ prior cōuent⁹ eiusdē loci: cū hymnis et cāticis spūalibus ad sepulchrū inclīato tā die puenerūt: et totā noctē que diē trāslationis ei⁹ p̄cessit: i vigiliis et orōnib⁹ agebāt. ℣. iiii

Post mediā noctē ḡttuor electi ad hoc sacerdotes ad sepulcrū accedētes: ferrissimū ipi⁹ caput cū honore leuabāt et cū deuotiōe singulis de oculandis offerebāt. Tūc archiepūs et ceteri cōs in aspectu delectate sumētes p̄ciosas reliquias in quadā capsa reposuerūt: et eā ferreis seris firmātes in locū honestū detulerunt vsq; in diē trāslationis solēniter faciende. Lectio quinta

Aduenīte igit̄ trāslationis die p̄sente maxia multitudīe tā diuitū q̄ pauperū: panduliph⁹ apl̄ice sedis legatus arenſ. et remēſ archiepi: epi⁹q; abbates cū comitibus et baronib⁹ p̄dictā capsā p̄sente rege henrico tertio sup hūeros suos susceperūt: et i loco vbi nūc honorat cū oi gaudio collocauerūt. Tu aūt. Lectio. vi

Erat itaq; martyr signis et miraculis p̄eūbul⁹ comitātib⁹ et sequētib⁹ totā sue trāslatiōis solēnitatē adornauit: cecis ad visū: surdis ad auditū: mutis ad loquelā: et mortuis ad vitā restitutis. Tu āt. Scōm lucam. Lectio septima Hō q̄dā nobilis. Quere in cōi vni⁹ marty. et pōtiſ. Lec. viii et ix. de ꝓprietate scti thome

Legantur Lect. viii. Aldā etiā vir causa orōis limina bti thome i ipi⁹ trāslatione volēs visitare ad pōtem br̄ā for die ꝓpe lōdonias puenit. Circa igit̄ medīā pōtis obuiās carro baquā ꝓiectus est. Hic ho nō imemor sui: sanctū thomā i auxiliū ei⁹ iugit̄ inuocauit: et petēs ne pegrinū suū perire pmitteret. Lectio. ix.

Aliquies igit̄ ad aq̄ fundū imersus: et totidē ad aque sūmitatē reuers⁹ ad aridā trā deniq; ꝓiect⁹ ē. Tūc ille firmit̄ cōtestat⁹ ē se nec i ore nec i naribus aliquā aq̄ molestiam sēsisse excepto q̄ i casu suo parū aque salse hauserat. Adiecitq; q̄ cū mergere cepisset quidā eps ei⁹ vt mergi nō posset supportauit. Cōsūmataq; hec trāslatio āno dñi gr̄e millesimo ducētesimo vigesimo: nonas iulij hora quasi tria a pa

ōe tpi⁹ martyr⁹ :āno dnōgesi
mo. Ad. ij. vs̄ sup p̄os. ñ. Gra
nū cadit. p̄i fec. cap̄. Qis pōti
fex. ℟ Jesu bōe. hy⁹. De⁹ tuo
rū mi. ℣. Just⁹ ger. ān, Salue
thoma. ps. Mag. oro. De⁹ q
nobis vt̄s Notandū ē q̄ semp
in prima dnica posi fes. trans
latōis scti thome martyris ce
lebrat festū reliq̄arū ℔m vsum
Sarū eccl̄ie. qs̄ nup celebratū
fuerat in octa. die nati. h. ma.
sub matoz: duplex fes. vb cun
q̄ reliq̄e habent vl̄ corpa moz
tuoz sunt humata: q̄ tz scta t
clerici in eoz laude nichil solē
nisant: tñ cui⁹ honoꝛi sūt apō
deū nesciē ¶ In festo reliq̄ar
ad p̄mas vs̄ ā. Sancti p fidez
vicerūt regna: opati sūt iusti=
cią adepti sunt repzomissiōes
ps. Laudate pueri. ān. Justi sc̄
scti q̄ p dei amoze minas hoiz
cōtempserūt scti martyres in
regnū eternū exultātcū ā gel:
oꝝ p̄ciosa est moꝛs scōz q̄ assi
due assistūt ante dñm: t ab iui
cē nō sūt sepati. p̄s. Laudate
do. ōs gē. ān. Absterget deus
oēm lachrymā ab ocul⁹ scōrū
t tā nō erit ampli⁹ neq luctus
neq clamoꝛ sed necyll⁹ doloꝛ
qñ p̄ioꝛa trāsierūt. p̄. Lauda
aia mea. ān. Sanctū t verum
lumē t admirabile mistrās lu
cē his q̄ gmāserūt in agōe cer
tamis recipiēt a xp̄o splēdoꝛē
sempiternū i q̄ assidue felices
letant. ps. Laus dñm qñ bō⁹
ān Gaudēt in cel⁹ aie scōz qui
xp̄i vestigia sūt secuti t q̄z pro
ei⁹ amoꝛe sanguinē suū fudert
tō. cū xp̄o regnabūt in eternuz
p̄s. Lauda hierlm. Capitulū.
Hi sūt viri mie quoz iusti
cie oblionē nō accepe=
rūt cū semie eoz p manēt bona
hereditas scta nepotes eoruz
℟. Justi in ppetuū viuēt t a=
pud dñm est merces eoz Et co
gitatio eoz apud altissimū. ℣
Ideo accipiēt regnū decoꝛis et
diadema speciei de manu dñi
Et co. Hilalaus t honoꝛ dec⁹
potestas t impiū iubilatio pri
ac nato t spiritui sctō. Apud.
hy⁹. Sctōz meritis. ℣. Letā=
mini. ān. Fulgebūt iusti t tan
q̄ scintille t arūdineto discur
rent iudicabūt natōes t regna
būt ineꝛnū. p̄s Mag. Oro.
Presta q̄s ops de⁹: vt sc̄ē
dei geītrici sc̄i q̄ ℣gis ma
rie et sctōz tuoz quoz reliq̄e
hac cōtinent eccl̄ia: nos prote
gant merita: q̄tenus eoz p̄ecī
bus trāquilla pace in tua lau
de iugiter letemur. ℣per. Ad
cunq̄ festū hac die cōtingerit
nulla fiet meō. de eo. Ad ꝓple
toziū ān. Sctōz p̄cib⁹ cūctoꝝ
redde salutē cozpoꝛi t aie xp̄e
tuis famul⁹. p̄s. Cū inuocarez.
℟. p̄. Tu in nobis. hy⁹. Salua
toꝛ mūdi do. ℣. Custodi nos.
ān. Lucē tuā. p̄s. Cū dimitti

Ad matu. iuitat. Venite adorem⁹ dñz Qui in scris gliosus est. ps. Venite. hy⁹ Sctōz meritis. In. i. noc. ā. Sec⁹ decursus aquarū plantauit vineam iustoz sed in lege dñi fuit voluntas eoz. ps. Beat⁹ vir. ān. Tā q̄ aurū in fornace, pbauit electos dñs t quasi olocausta accepit illos in tp̄e suo. ps. Quare fremu. ān Si coram hoib⁹ tormēta passi sūt spes electoz est īmortal⁹ eterna. ps. In dño cōfido. ℣. Letamini. Lec. p̄ma.

HOdie dilectissimi oīz sāctoz quoz relige in hac ꝓtinent ecclia: sub vna solēnitatis letitia celebrem⁹ festiuitatē: quoz societate celū exultat: quoz patrocinijs terra letak: quoz triūphis ecclia sctā coronak: quoz cōfessio quāta i passiōe fortior: tāto ē clarior in honore. ℟ Absterget deus oēz lachrymā ab ocul⁹ sctōrum t iā nō erit amplius neq luctus neq clamor: sed nec vll⁹ dolor Qm̄ prioza trāsierūt. ℣ Non esuriēt neq sitiēt amplius t nō cadet sup illos sol neq vll⁹ est⁹

QUoniā. Lectio secūda

Via dū creuit pugna creuit t pugnantiū glia t martyrij triūph⁹ mltiplici passionū adornak supplicio. Per q̄ el grauioza tormenta: grādioza fuere t p̄mia: dū catholica scā enixa mak ecclia sctissima dei p totū orbē longe lateq diffusam in tpo suo capite iesu xpo edocta est cōtumelias crucis: tin mortē nō timere magis ꝙ roborata nō resistēdo sz ꝓferēdo: cū vniuersos quos agmine inclyto carcer penalis inclusit pari et silī caloze xti ad gerendū certamē glia triumphali spirauit. Tu. ℟. Exultabūt scti in glia Letabunk i cubilib⁹ suis ℣. Epulent t exultēt in cōspectu dei. l. tū.

OUere btā mak ecclia quā sic honoz diuie illuminat dignitatis: quā vincētiū gliosus martyrū sanguis exoznat quā inuiolate ꝓfessiōis candida induit virginitas: flozibus ei⁹ nec rose nec lilia desunt ℟. Justi in perpetuū. In. ij. nocte. ā. Dabo sctis meis locū nobile tū in regno p̄ris mei dicit dñs ps. Dñe ds ha: ān. Sancti q̄ fortes fūt ei⁹ mirificauit oēs voluntates meas in⁹ illos. ps Cōfuga. ā. Scti q̄ sperāt i dño habebūt fortitudinē assumēt pēnas vt aq̄le volabūt t non deficiēt. ps Dñi est terra. ℣. Exultent iusti. Lectio. iiij.

QUerēt nūc carissimi singuli ad vtroscp honores: vt amplissimam accipiant dignitatem coronas: vel de virginitate candidas: vel de passione purpureas. In celestibus castris pax et acies habent

flores suos quib⁹ milites xpi coronãtur. Tu. ℟. Letamini in dño et exultate iusti. Et gliamini oēs recti corde. ℣. Cãte ei canticũ nouũ cũ psallite in vociferatiõe. Et. Lec. v.

DEi enim ineffabilis et imẽsa bonitas etiã hoc puidit vt laborũ quidẽ tps et agonis nõ extẽderet: nec lõgũ faceret aut eternũ: sed breue. Et vt ita dicã momẽtaneũ: vt i hac breui et exigua vita agones eẽnt et labores: ĩ illa xpo q̃ etna ẽ corona et ꝓmia meritor: vt labores quidẽ cito finirẽtur: meritor xpo ꝓmia sine fine durarẽt ℟. Sancti tui dñe mirabile cõsecuti sũt uter seruitꝰ ꝓcepti tuis vt inuenirẽtur illesi. Jn aqs validis ꝛra apparuit arida. Et in mari rubro via sine ipedimẽto. ℣ Victricẽ manũ tuã laudauerũt patres et decãtauerũt dñe nomẽ sanctũ tuũ. Jn.

CVt posthui⁹ Lec. vi. mũdi tenebras visuri essent candidissimã lucẽ: et accepturi maiorẽ passionũ cunctar acerbitatib⁹ brutudinez: testãte hoc apło vbi ait. Non sunt cõdigne passiões huius tpis ad futurã gliam: q̃ reuelabit in nobis. Quã letosa de prelio reuertẽtes celesti excepit letitia: de hoste ꝓstrato tropheaferẽtib⁹ occurrit. ℟. Jn circuitu tuo dñe lumẽ ẽ qđ nũ q̃ deficiet. Vbi cõstituisti lucidissimas mãsiões. Jbi requiescũt sctõr aie. ℣. Lux ppetua lucebit sctis tuis dñe. et eternitas tpm. Vbi. Glia. Jbi reqe. Jn. iij: noc. ãn. Justi aũt imperuũ viuẽt apũd dñm ẽ merces eor. ps. Exultate iusti. ãn Tradiderũt corpa sua ppter deũ ad supplicia vt heredes sierẽt in domo dñi. ps. Bñdicã. ãn Oĩ gliosũ est regnũ celor in q̃ cũ xpo gaudẽt oēs sancti amicti stolis albis sequuntur agnũ quocũq⁹ ierit. ps. Quã dilecta. ℣. Justor aie. S. ma

IN illo. t. Videns (theum. Iesus turbas: ascẽdit i mõtem. Et cũ sedisset accesserũt ad eum discipuli eius. Et rel.

MOmel. b. gregorij papę. Ons in q̃ sedet dñs mystice significat maiora ꝓcepta iusticie: qr minora erãt q̃ iudeis data sunt. Vn⁹ tñ de⁹ p sctos pphetas et famulos suos ꝑm ordiatissimã distributionẽ tẽpor dedit minora ꝓcepta populo quẽ tiore alligari adhuc oportebat: et p filiũ suũ maiora ppło quez caritate iã liberari cõuenerat. ℟. Corpa sanctor in pace sepulta sũt. Et viuent nomia eor in eternũ in gnatiõe et generationẽ. ℣. Sapiẽtiã sctõr narrabũt oēs ppli et laudẽ eor pnũciet ois eccliа sctõr. Et vluẽt. Lec. viij.

Qum aũt minora minoribus: maiora maioribꝰ dãtur ab eo dãtur q̃ solus nouit cõgruentẽ generi hũano exhibere medicinã. Sedẽs aũt docet: qõ ptinet ad dignitatem magisterij Et accesserũt ad eũ discipuli eiꝰ: vt audiẽdis ℣bis illiꝰ hi etiã eẽnt corpevicinio-res: q̃ ꝓcepti splendis etiã aio appropinquabãt. ℟. Propt testamẽtũ dñi t leges patnas sancti dei pstiterũt i amore fraternitatis. Qz vnꝰ sp futr spũs in eis t vna fides. ℣. Fuerunt sine q̃rela ante dñm: t ab iuuẽẽ nõ sũt separati. Qz. Lec. ix.

Mistice etiã sessio dñi: incarnatio eiꝰ ẽ: qz nisi dominꝰ icarnatꝰ eẽt: hũanum genꝰ accedere ad eũ nõ potuisset Accesserũt aũt discipuli ñ trñ loco: sed etiã fide t deuotione vt susciperẽt pacẽ popl̃o suo. Nisi enĩ illi accessissent: sanitas ad eos nõ venisset. Et aperiẽs os suũ docebat eos dicẽs Beati pauperes spũ: qñ ipoꝝ ẽ regnũ celoꝝ. ℟. Cõcede nobis dñe q̃s veniã delictoꝝ t intercedẽtibꝰ sanctis quoꝝ hodie solẽnia celebramꝰ. Talez nobis tribue deuotionẽ. Ut ad eorũ puenire mereamur societatẽ. ℣. Adiuuent nos eoꝝ merita quos ꝑpria ipediũt scelera: excuset intercessio: accusat quos actio: t q̃ eis tribuisti celestis palmã triũphi: nobis veniam nõ deneges petri Talẽ. Hodie Ut. ℣. Justi aũt in ꝑpetuũ vi. In lau. ã. Justoꝝ aũt aie i manu dei sũt t nõ tãget illos tormẽtũ malicie. ꝑs. Dñs regnauit Cũ palma ad regna puenerũt scti corõss decoris meruerũt accipere de manu dñi. ꝑs Jubilate. ãn. Corpa sctõꝝ i pace sepulta sũt: t viuẽt noĩa eorũ in eternũ. ꝑs Deꝰ deꝰ. ãn. Martyres dñi dñm bñdicite in eternũ. ꝑs. Bñdicite. ãn. Exultabũt scti i glia letabũtur i cubilibꝰ suis. ꝑs Laudẽ Cõ. Hi sũt viri mie. ℣. Rex gliosem artyrũ. ℣. Mirabilis deꝰ ãn Te gliosus apl̃oꝝ chorꝰ: te ꝓphãrũ laudabilis nũerus: te martyrũ cãdidatꝰ laudat exercitꝰ te oẽs electi voce cõfitent vna nimes btã trinitas vnꝰ deꝰ ꝑs Bñ. ozõ Ꝓtã q̃s. vtã. Ad. i. ãn. Justoꝝ aũt. ꝑs. Deꝰ noĩe Ad. iij. ãn. Cũ palma. ꝑs Rege pone. capl̃. Hi sũt viri mie. vtã. ℟. et ℣. de cõi pluriorum martyrũ ad oẽs ho. dicãt. Ad vi. ã. Corpa. ꝑs. Defecit. Cõ.

Sapiẽtiã sctõꝝ narrabũt oẽs ppli: et laudẽ eoꝝ ꝓnunciat oĩs eccl̃ia sctõꝝ. Ad ix. ã. Exultabũt. ꝑs. Mirabil'

Qorpa sctõꝝ in pace sepulta sũt: t viuẽt noĩa eorũ in eternũ. Ad. iij. vã. ã. Justorũ aũt aie. ꝑs. Cõfitebor ꝑs. Lre

didi.ps. In conuertendo.ps. Eripe me.ij.ps. Laudahirl̃ Laꝑ Hi sunt viri mie.R. In circuitu tuo. hy' Rex gliose mar.ỽ. Mirabilia ā. Salua nos mli.ps Ma. ḡre hāc ā. ad ij. vs̄. Idie oiz sctoꝝ sup ps. Mozō. vtā. Cōple. vtā. Quādo cūq; fes. ix. lec. hac die cōtigerit differatur i crastinū. t non fiat de tslib' fes. me. ad. ij. vs̄. de reliquijs in audictia nec ct sub silctio: si talia in secunda feria eucn̄. nisi sit duplex fes. Si vo aliqs festū mai' duplex vt dedicatio ecclie vel fes. loci in secūda feria cōtigerit: ō eis fiāt. ix. lec. vespe in dnica erūt de eis t solēnis meō. de reliqlis Si aliqs festū. tij. R. hac die cō tigerit nihil ō eo fiat: neqꝫ sub silctio. neqꝫ i audictia qō obꝫ nek i oīb' malo: ib' duplicib' festis. Quotidie infra oc. t in oc. fiat meō. de reliquijs ad vs̄ t ad matu. t ad mis. siue de feria siue de festi scoꝝ fit seruitiū cū hac ān. Corpa sctoꝝ. ỽ. Beati q̄ hitant o: o. Ꝓzā qs.

℣ Sctoꝝ septē fratrū marty. tres lec. Inuita. dupler. Ozō

℟ Resta qs ops de' : vt qui gliosos martyres tuos: felicē: philippū: vitalē: martialē: alexādrū: siluanū: atqꝫ matiū fortes in sua cōfessiōe coḡuimus: pios apud te infa infessiōe sentiam' Ꝑ dñm

℣ Ad matutinas Lect. i. Empore anthonij imperatoris a pfecto vrbis publico ꝓpellebatur beata felicitas cū suis filijs ad sacrificandū ydolis Cui felicitas rndit. nec blā dicijs tuis dissolui potero: nec terroribus frangi. Habeo enī spm̄ sanctū: q̄ me vincī nō permittit a dyabolo. t iō secura sū qvina te supabo. t si inkfecta fuero meli' te vincā occisa. ij

℟ Postea cōuocās pfect' filios beate felicitatis cepit cū eis agē vt sacrificarēt. Qui videns eoꝝ immobilez in fide xp̄i cōstantiā: scriptis anthonio innotuit: qs ille iussit diuersis supplicijs interire. Lc. iij.

℣ Quib' ianuari' post verberavirgarū t carcerem ac plumbat' occisus est. Felix t philipp' fustib' mactati: sil nanus p̄cipitio interemptus. Alexander vitalis t martial: capitali sentētia sunt puniti. Mater vero eoꝝ ad vltimū in gulata est gladio. ij. R. Hec est vra fraternitas. Leccomia de cōi plurioꝝ mar. Trāslatio. s. hīdicti ab. ix. k. fiāt. nisi fetē fuerit i. xl. tūc fiāt ỽ. ij. le t inuitatoriū dupleꝝ. Ozatio.

℟ Intercessio nos qs dñe bti benedicti abbatis tui cōmendet: vt qō nostris meritis non valem': eius patrocinio assequamur. Ꝑ. Nec. pzia.

Quam diu gens longobardorū infidelitati ſue tenebris carere noluiſſet ⁊ iugum dñi ferre detractās: eos q̄ ferebant impugnare decreuiſſet: italiā veit nois xp̄i ipugnādi gfa: et ſuo eā dñio ſubiugādi. Unde inter cetera facinora ſua monaſteriū eximij patris bñdicti depopulās reb⁹ oib⁹ ihabitabile reddidit: ſīc ante idē ꝓphetie ſpū cognouerat atq; ꝓnūciauerat ablati reb⁹ oib⁹ idē mōaſteriū euerſuri. Lc. ij.

Hac itaq; patrata euerſione ⁊ multis affluētibus annor⁹ curriculis: idē loc⁹ ad heremū redact⁹ cepit eē ferarū: q̄ prius fuerat hītatio hominū vſq; ad tp̄s clodouei regis frācor⁹ filij dagoberti. r. iij

Refatus aūt rex cū egregijs polleret moribꝰ petitionibuſq; iuſtis ⁊ fuitio dei aptis aſſenſū p̄beret: inf pellatus eſt a bone mēōrie leodevodo patre mōaſterij ſcti ani ani: qō ē ſitū ꝓpe menia vrbis aurelianē: vt monaſteriū ordini monaſtico congruū liceret ſibi cōſtruere in agro flori acceſſit: libēriſſime acqeuit. r. iij

Predict⁹ vero vir dñi leodevod⁹ i p̄dicto agro: baſilicā in honore ſcti petri italiā in honore btē marie edificauit ⁊ collegit plures ad ſeruiēdū deo ſub norma regule: quibuſ p̄fecit abbatē noīe nūmolum.

Iſte aūt nūmolus Le. v. lectioni ſtudiū dās: cepit i libris bti gregorij quō beat⁹ bñdict⁹ agonis ſui curſū i beneuētana cōſūmauerit ꝓuincia. Hic p reuelationē diuinā admonit⁹: miſit ad dictā ꝓuinciā monachū nomie aygulphū vt corp⁹ bti bñdicti transferret. Lectio ſexta.

Non diſpar huic interea in cenomānica vrbe appuit viſio vt ſcz ygētes ⁊ ip̄i in eādē ꝓuinciā corp⁹ ſororis ſcti bñdicti ſcholaſtica noīe trāſferrēt: vt q̄s vni⁹ vne hēbat ſpaciū ſīl trāſferēdi oſtēderētur. Cū xo fiant. ix. lec. tūc legant tres vltime le. de exp̄one hui⁹ euāg. Nemo accēdit lucernā Cetera oia de cōi vni⁹ cōfe. ab.

Translatio ſcti ſwithini: ſociorūq; ei⁹ cp̄or⁹ ⁊ ꝓfeſ. ix. le. ⁊ oia de cōi pli. ꝓf. cū hac orōe

Omnipotēs ſempit ne de⁹ q̄ hodiernā diē honorabilē nobis in bti ſwithini ꝓfeſſoris tui atq; p̄ntifici ſociorūq; ei⁹ trāslatōe feciſti: da eccliē tue in hac celebritate leticiam vt quorum ſolennitatem venerāmur in terris: eorum interceſſiōib⁹ ſubleuemur i cel. q̄ ō

Trāſlatio ſcti oſmundi ad prias vs ū. Suſcipe cum gaudio mat filior⁹ in oſmūdi iubilo p̄ces famulor⁹. p. Laudate

puerí. ān. Cōfessoris dñi gens collaudat tota t i sci gliaz red dat pia vota. ℣. Laud dñz. ān Exit ei⁹ spūs terrā miserozuz t itrat ꝓ meriti regnū btō. ℟. ℣. Lauda sia. ān Iste domū dñi sacratus fabricauit t disp̄sos clericos ilmk cōgreganit. ℣. Laudate dñm qñ bo. ℟. Lau da syon dñz magni confessoris lauda piū ꝓfuit cui⁹ t laboris dcd tuas ianuas dñi cōfortauit dcd tuos filios tā letificauit. ℣. Lauda hirlm. Cap

Ecce sacerdos magnus q̄ in vita sua creauit gentē suā t liberauit eā a ꝓditōe q̄ suffulsit domū t dieb⁹ suis corroborauit tēplū. ℟. Miles t almē pat osmūde: dei gregis auctor: xp̄o fūde p̄ces t nfas ablue culpas. ℣. Ut nos vite sedē valeam⁹ scādere celsaz. Xp̄o. hy⁹. Iste cōfessor. ℣. Amauit ān Cōfessor dñi p̄cib⁹ succurrit te plebi. Ut vitijs vacui valeant tibi cōsociari. Et tua q̄s regis solēnia p̄unietes Tu populi ductor fac vt tecū comitē tur. ℣. Mag. Oratio.

Deus cui⁹ antiq̄ miracla etiā nfis tēpibus ad tui nois magnificētiā ac laudem t honorē scī cōfessoris tui osmūdi coruscare sentim⁹ cōcede ꝓpici⁹ vt cui⁹ cōmemoratōez colim⁹ et⁹ intercessiōib⁹ eri ꝓfici scto te glificem⁹ t in futuro te ꝓfrui mereamur. ℣. Per. Inuit Ōps dñs laudet trin⁹ t vnus. Qui dedit osmūdo celestia regna btō. ℣. Ben. hy⁹. Iste ꝓf In. i. no. ān. Natus mox renascit osmūdus fonte lotus a cūctis piacula effect⁹ mūd⁹ totus ℣. Beat⁹ vir. ān. Adolescēs ꝓfuit scola litterali t tyrones supat arte militari. ℣. Quare fre. ā. Juuētutis termios prudēs trāsigebat neq̄ ꝑ spūcaro ꝓualebat. ℣. Dñe qd mul. ℣. Amauit. Lectio prima.

Preuenim⁹ dudū noua solēnitate dies natalicios saluatoris btissimi p̄sulis osmūdi festiuū celebrādo natalē iā q̄ illucescēte nobis trāslatōis sue venerāda celebritate quasi nouā ei⁹ i mūdū nativitatē cū pleno cleri ac plebis tubilo solēnit renouam⁹. Hodie nāq̄ deuota mat sarisburiensis ecclia dulcissimū alūnū: quē intra sua viscera plurio ānoz de fluxu ab hūano aspectu recondidit. Hodie gliosū ei⁹ corpei sublime trāslato desideratuz diu gētib⁹ palā ꝓfudit i lucez. Et quē quondā vt granū mortificatū cadēs i terrā suscepit. Deinceps multiplici miraculorū fructu grauidata: hodierna tādē die aptovtero edidit: fetūq̄ cōfessoꝛ collegio apostolica prudē auctoritate ascriptū sub veneratiōe cōgrua de

mõstrauit. ℟. Presulis osmũ di celebrem⁹ festa tocũdi Qui pius prudẽs hullis sobriusq; pudic⁹. Expletis curis intra uit gaudia luci. ℣. Auxit per merita sibi tradita quiq; talẽ ta. Expletis curis. Lectio. ij.

IN sacre trãslationis festi tate assistim⁹ et tamen nouiter mũdo exortũ scm̃ reue rẽtes natiuitati vocabulũ vsur pamus: sed quorsũ forsan obi icitis spectat hec rex cõfusio. Quid sibi vultꝫ rebus varijs tã patẽs abusio nominũ. Rur sum si stipẽdiũ videbat prici pi iudeorũ hoi nasci cuz sit se nex qua fiducia ducamur cre dere ex vtero natũ ac demũ fõ te renatũ post mortẽ renasci. Verũ si i hac re ꝓprietates di scurrere docuerim⁹ ꝓpaginis natalis facile trãsumẽtiuz licẽ tia ꝙsuasũ rei arbitramur tam mysteriuz apũ nos agi diu ex pectate natiuitatis. Aggredi amur igit diligenk euiscerare ꝓbolã istã iterimq; qm̃ pñti die ꝓlati almi viri reliquijs ad gliosũ i quo pausat scrinium: ãsi ad tripudia noui part⁹ cõ currim⁹: delectet ãso delectet ꝓfescemin⁹ sedulo inkmiscere organa diuine laudis. ℟. Ec ce sacerdotẽ cui⁹ prudẽtia san ctũ. Suffulsit trẽplũ xpi stabili uiret edẽ. ℣. Inuita placuit do mino plebẽ dũ rexit. Suffulsit.

UTergo a ꝓmor Lec. iij. dio cuiuslꝫ ghatiõis in itiũ sumam⁹ oportet vt postq; itellexerim⁹ matre hui⁹ secun di germinis ecclesiã sanctã in cui⁹ viscerib⁹ deuotissim⁹ pre sul requieuit hñatus: deũ quo ex q̃ solus fm̃ apkm̃ admistrat semẽ tam egregij repululami nis patrẽ credam⁹. Cui⁹ imẽ/ sa bonitas vbi de spũ beatissi/ mi patris nouo int̃ supos col/ lato tũc celũ ditauit volens et in terris demortificato grano fructũ facere exist seminare se men suũ ꝙgens in terra bona hoc semẽ magne vbertati cor/ pus videliz sctissimi viri mi/ raculis copiosũ. De quo semi ne ꝓphetã nõ imerito locutuz fuisse putãdũ est cũ virũ metu emẽ dñz in psalmis descripsit Beatus vir inqt qui timet dñz in mandatis eius volet nimis Potẽs in terra erit semẽ eius potẽs vtiq; erat hoc semen dũ intra occulta subterranee ma tricis receptacula voluebat. Potẽs inq; ad demones abij ciendos potẽs ad morbos de pellẽdos potẽs quidẽ suo suf/ fragio ac nkis quãtislibet me ritis gratiã dei abũdare face/ re in nobis. ℟. O pñsul noster tecũ decet vt gratulemur q̃ mũ do moriens non desinis esse sa cerdos. Celesti vita frueris q̃ secula cũcta. ℣. Jã cernis xp̃m

kk

patris a deuotis resi dẽtem Celesti. Hoziã. In. ñ. nocturn. ad
Uir effect⁹ ꝑsp̃e vẽstriã regebat tandẽ partes ãglię potẽs defendebat alka alkaꝰ Luz luocaꝫ Utrobiq; regia iura dilatauit ac in ꝓace solida cũcta reformauitꝑs Uerbũ Sed ꝛ dom⁹ oñi maxim⁹ zelator pluris beneficij larg⁹ ẽ fũdatorꝑs Die dño nr̃o Justum deduxit. Lec. iiij.
Js plenius deuotissime cetera tã mire ꝓpagatiõis secreta pãdem⁹ hacten⁹ didicisti: qđ sctã ceſaris burgi ecclesia ꝑclari põtificis osmũdi corpore tanq̃ virili semine fecunda ẽ verũ q̃ iuxta istituta est nature nõ mox suscepto semine sed multo ꝓgressu fet⁹ cõuale scit ipfectũ ita meritũ bti. viri successiuis miraculoꝝ signis cepit indies fideliũ mẽtes magis inotescere At sicut malia illa seminaria frequẽti sui alteratione certis labẽtib⁹ diez curriculis nũc lactea post sanguiea demũ i modũ masse carnea ac p⁹ postremo apte figurationis lineamẽta vt spũs vitalis eã ifozmet suscipere iudicat: pari ozdine sustinuit dñs paulati crescere sanctũ suũ ac eo nondũ de corde terre leuato quotidiana pene nouitate signoꝝ accurrẽtes ppli multitudie vtez matris i quoranto tpe repausauit vberius gratulari cõstituit. ℟ Ꝓposito plebi magna ꝛ tute potenti Sacra man⁹ dñi subueniebat ei alka alka. ℣ Ut dauid ẽ vnct⁹ vt aazon ẽ ipse sacerdos. Sacra man⁹. Lectio quinta.
Iam itellecta fecunditate matris supest vt supioẽ ozdinẽ nature nro ꝓposito adaptem⁹: tũc ẽ ni sctã sarisburiarũ ecclia lacteo tantũ cozgulo foueri visa ẽ qñ beata dei geĩtrix cui⁹ cãdida ꝛ gitas lactei dulcoꝛ similitudinez habet sola ipsi⁹ ecclesie patrona cõstituta ẽ. Sed vbi etiã ꝑ merita sacerdotis sui cui quõdã incũbebat imolãdo carnẽ ꝛ sanguinẽ xp̃i peccata populi expiare ñ cessauit altissimis cõferre languidis bñficia sanitatis exin de p⁹ dignã veneratiõnẽ rutilãtissime dei matris cepit etiã atq; etiã corp⁹ gliosi pontifici ab inumera plebe deuotis affectib⁹ visitari. Jta quidẽ effectũ ẽ vt beate virgo cui⁹ icstiabilis cãdoꝝ ab hũanis nequit cõprehẽdi obtutib⁹ peculiarẽ populi deuotionẽ ad relictã i terris massaz carneã serui sui osmũdi ꝓ repẽdio nõ idigno trãstulerit. ℟ In regnũ quondã cõspectu magnificat⁹ Nũc immortali gaudet cepisse coroña ℣ Deseruire deo malens q̃ regna tenere. Nũc Lectio. vi

Dum tãdẽ cõtinuata frequẽtia signoꝝ i ei⁹ magnitudis molẽ exercuit vt talis q̃ duritia sci tanta virt⁹ diuturnus celari nõ posset cepit superhis semel itez atq; itez sedes aplica cõsulari. Sed tot heu ãnis totq; p̃cedẽtiũ tp̃ib⁹ tuz ignauia tũ negligẽtia mkrozũ qui sollicitãdũ missi sũt id negotiũ tã si plane satisistructũ proiecto dimissũ ẽ vt a capite denuo sepe resumere iformareq; ꝓcessũ obliuio tẽpoꝝ medioꝝ cõpulerit Deniq; postq̃ ex itegro recẽsitis supioris vite ac miraculoꝝ testionijs auctaq; idies fama põtificis nichil materie seu formeꝫ qõ tante rei põd⁹ exigebat deesse videbat nouissis dieb⁹ istis ãno vcz gfe q̃drigẽtesio q̃nq̃ge⁹ sexto sr̃ mille felicis recordatiõis calixt⁹ papa iij. p̃die nonas decẽbris decretũ future canonizationis legitie ꝓmulgauit. q̃ q̃dẽ die, puidẽtia diuina magis q̃ fortuitu id accidisse arbitramur vt is dies q̃ osmũdũ deposito carnis onere icolã fecit incelis. Jdẽ iteruoluti plurimorũ ãnoꝝ curriculis p̃m⁹ eũ iudicãte eccl'ia iudicaret, p̃ sãcto venerãdũ i terris. ℟. Cõfessoꝛ x̃pi felix feliciter audi nos tibi deuotos laudiq; tue famulantes. Ast ipetratã veniã pro crimine nostro. Quesum⁹ vt nobis celitus obtineas. ℣. O pater osmũde clarũ decꝰ vrbis t orbis seruoꝝ gemitus tristes tu suscipe clemẽs. Ast. Gloria Quesum⁹. In.ij.nocẽno ãn. Comes fact⁹ sagie cũ successit patri cũcta dat ecclie bõa sue matri. ℣. Dñe quis habi. ãn. Postremo dorsetie nactus comitatũ sprcto mũdo trahitur mox ad p̃sulatũ. ℣. Dñe i vir. ãn Jaz celestẽ obtinẽs pastoꝛ platurã seruis tuis ipetres vitam ymãsurã. ℣. Dñi ẽ terra ℣ Justus vt palma florebit in domo dñi. Lectio p̃ma.

Statutis q̃ primis extũc kalẽdis ianuarij, p̃ termino tam sancti operis ꝓficiẽdi Prestitut⁹ romanus põtifex quẽ antea grãdeua senect⁹ ac decrepita imbecillitas icurua bat mirum in modum instãte prefixe celebritatis die speciali vt pie creditur osmundi patrocinio repente conualuit ita vt stupentibus cũctis qui continuam ei⁹ infirmitudinem experta habuere diuina officio ceteraq; tanta necessaria mẽte roborat⁹ t corpe ꝓpria ꝑsona solenniter executus sit. verũ quid multis ista strinxerim⁹ sufficiat ei⁹ laudẽ: vel id ꝑsertim ceteroꝝ pace sctõꝝ audacter ꝓfiteri nõ facile reꝛ tũ ꝓ quo de⁹ tot cẽtenarijs annis tãq; indefinẽter curã po-

puli opatus sit: ℟. Ante deuz magnas ℣tutes opatus est of mūd⁹ sc̃ōs cui⁹ doctrīa salubz cūctas eccl̃ias illustrat in oz be fideles. ℣. Mūdū ꝓtēpsit iā celica reḡ subitrat. Cū. sī. viii

Interea sctō sepefata sanctī buriēsis eccl̃ia tāḡ gra uidissima parēs vicina partui pluris pūctionibus et pēsuris affecta itēq; cupide vidēdi sci plebis pōdere fatigata añcep tū hodierne festiuitat̄ officiū illō hieremianū ꝓpheticū iu gīt i geīnādo clāuit vēt̄ē meū doleo vēt̄ē meū doleo: acsī ap ti⁹ voce ḡribūda dixisz. Sat̄ ne michi soli ē plusḡ trecētī ā/ nis anxiā ꝛ dolorosam hoc p⁹ geniture mee nobile onus clā intra viscera cōtinuisse videre ceteras sponsas regni ḡ expe dite pignora sua sedere vide/ te inḡ casvidete ꝛ me Egoea rū aliq̄s generādo ꝓueni Sed ab eis pariendo ꝓucta sū Mō sane intelligēs nobilis vir ri/ chardus de bello cāpo q eius/ dē tūc eccl̃ie magn o fūgeba tur sacerdotio adūctis si bi de cano ac fratrib⁹ paratissimis eiusdē loci canonicis mozevi gilātissime obstetricis nō taz pauc̄ter obseruauit: ḡ accele rauit ꝛpa partus. Quoꝝ im pēsis deuotiōe ac idustria ela borarū est q intra eundē ānū facte canonicationis decimo septimoq; kalēdas sextil trās lationis eius solēniter ꝓpleta est. Cui siquidez festiuitati co piose itererāt ꝓmas toti⁹ pūles ac ꝓcipes regni cū inferi oris plebis multitudie admi randa. ℟. Infirmos curat ce cos ac debilitatos mēbris con solidat partim genus oē dolo ris. Donat ei dñs vt remoue re queat. ℣. An febris an pe stis an sit pēsura parēris. Do nat ei dūs vt. Lectio. ir.

Ste est dies ergo fratres dilectissimi expectate letitie di es exultationis terminus me roris ꝓncipiū ꝙ solatōis nostre Hodie nāq; aptis visceribus fra ꝓtulit cōfessozē: hodie os mūdū tāḡ mūdo trerū exortū gaudem⁹: hodie capsā relīqa rū ei⁹ q̄si cunabula noui nascē tis deuoti gressib⁹ freq̄ntem⁹ Ad postremū vt tuā veneran de pōtifex sanitatē familiari⁹ alloq̄remur ꝓcūctantib⁹ iam nobis ꝙ sermōe hodierne cele britat̄ tue officiū apti⁹ ꝙcludā mus nihil vtili⁹ decretū occur rit vt oīpotētiā dei i vita sua laudabili: ac miraculoꝝ gest̄ admirādā colendāq; deuotis ꝓcōnijs attollamus. Et⁹ nāq; gratia ex fragili vmbraculiq; mūdana pōpa ad electū sacer dotiū vocatus es ei⁹ ℣tute san ctis ꝓfuisti opibus ei⁹ potētia clarissimis post mortē signis

effulseras. Eya ergo iam magne sacerdos agnosce hāc ꝓrogatiuā ℟tutis tue: vt ceteri more plozātis rachelis desinētibus aliquādo cōsolari filios suos tu nunꝯ expetita suffragia ꝓcantib⁹ iparturi cessaue/re Esto ergo amodo supplices quesum⁹ ꝓ populo ꝛ ꝓ ciuitate ista iteructor assiduus pacē obtineas lāguozes cures nephādi reatus maculas tergas ꝗten⁹ tādē tecū ī brāz trāslati requiē hui⁹ tpaliter celebrate trāslationis tue fructū in eēni patris cōuiuio suauit deguste m⁹. ℟. Miles et alme pater. vtꝫ ad vs. ℣. Ora ꝓ nobis beate osmūde. ℟. Ardigui effi. In laudi. ān. Die Osmūd⁹ refugit regnātis honozē dei domus eligens ꝓferre decozem. ꝑs. Dñs regnauit. ān. Sāct⁹ iste stabilis ī cōfessione merce dē ꝓmeruit celestis cozone. ꝑs. Jubilate. ān. Ob decus ecclesie multū vigilauit deū solū ſl tiens carnem macerauit. ꝑs. Deus de⁹. ān. Benedicta vēstria talē fundēe domū. O ꝯ felix anglia hūc habēs patronū alla alla. ꝑs. Bndicite. ā. Qui cū sctis olb⁹ regnas nūc osmūde ꝓ nobis ozantib⁹ deo ꝓces fūde alla. ꝑs. Laud. dñz de celis. Lāz. Ecce sacerdos mag. ℣y⁹ Jesu redēptor oīz. ℣. Just⁹ germinabit. ān. Pru-

dentē seruū re⁊stat ꝛ eē fidelē quē de⁹ ī plebē ꝓfecit iure regendā tūc tritico ℣bi vacuas aias saciasti nūc hoiem totum ne cesses reddere sanū. ꝑs. Benedictus Ozō. De⁹ cui⁹ antiq⁹ miracula. Ad ꝓmā ān. Hic osmūdus. Ad. iij. ān. Sāct⁹ iste Lāp. Ecce sacerdos mag. vtꝫ Cetera oia de coīun⁹ cōfesso. Ad. vi. ān. Ob decus ecclesie

QUasi stella matutina ℓp in medio nebule ꝛ quasi luna plena ī dieb⁹ suis lucet ꝛ quasi sol refulgēs sic ille effulsit ī tēplo dei. Ad. ix. ān. Qui cum sanctis olbus. Lāp.

ITerauit ozōnem volens ostēdere virtutē deiq⁹ fecit nobiscū ſm miam suā. Ad. iij. vs. ān. Die osmūd⁹. pl. feria. cap. Ecce sacerdos magn⁹. vtꝫ. ℟. Cōfessor xpi. ℣y⁹ Jesu redē. ℣. Justus germi. ān. Salue celeberrime pat clericoꝝ osmūde sctissime lumē ꝓfessoꝝ dele tuis ꝓcib⁹ ꝙpetrata male mēoꝝ in celestibus nſi semꝙ vale ꝑs Magt. Ozō vtꝫ. In cōmemoratione sancti osmūdi. Lec. i.

QOmmemozātib⁹ nobis sedula deuotiōis merita beatissimi cōfessoris osmundi libeat tāte sctitatis normā ex ordine cōtēplari vt pariter domio ānuēte collibeat motes ac vitā ipsi⁹ ꝓ nostris viri⁹ imitari. Proponim⁹ igit tibi pri

cipiñ o nobissima idoles iuue
nũ in osmũdi nostri ausp̃ciis
ducẽte adolescẽte tue felix ac
expeditũ itinerariñ. Audi er-
go cũ eo libẽter p̃cepta patrũ
vaca scholis fuge petulãtiam
itaq audacter sp̃ tñ sub timo-
re dñi ꝺuere fortitudinẽ tuã.
Cũq in vir adoleueris tuaq
fors collegio forsan militari
ascripserit. Habẽs hũc magi-
strũ militũ patronũ iuste bellã
tiñ sub quo discες militare nõ
esse peccatũ dũ ipsi⁹ more deo
religionẽ p̃cipi fidelitatẽ pa
trie custodiã, pna mẽte redꝺi-
deris. Lectio secunda.

Ceptum iã tãti patris
exẽplo istructionẽ rei militari
deinceps ꝺd viro dei edocerar
audiam⁹ an iudicẽ aut assesso
rez cõstituit te pp̃s tuus Ego
quasi vn⁹ ex eis nõ te attollas
nõ supbias nõ minorẽ concuti
as. Ita magnũ iudicatur⁹ vt
puũ nobis acceptor eẽ glona-
rũ. Porro iste sctũs iã t nata-
liũ iure regio sãguine secula-
risq pollutie p̃rogatiuã princi
pis latere q̃ttidie honorari p̃-
meruit a plebeis tñ questibus
pupillorꝝ ac viduaꝝ lachrymo
nijs aurẽ pietatis nõ auertit.

Quid sacꝺotum V.iii.
eius repetimus quid ele
mosynas quid ecclesiaꝝ cleri
corꝝq dotes quid oĩz prorsꝰ ab
iectionem temporaliũ ꝓmẽda
mus ista mire sanctitatis sue
indicia sunt. Quare in sũma
recẽsentes toti⁹ vite seriẽ tãti
cõfessoris plane recognoscim⁹
q oi tp̃e duxit eũ dñs p̃vias re
ctas deditq illi scientiã sancti
tatis qua regnum dei dignissi
me mererek. Tandẽ vbi in vi-
nea dñi operator assiduus mk-
tiplicatis talẽtis fidelissimus
seruus ꝓbat⁹ est iussus itrare
gaudium dñi sui tradidit celo
aiam terre corp⁹ miracul⁹ glo
riosũ ois humani langoris in
deficientez ac expeditissimam
medicinã. Prestãte eo quem
cõstãter ꝓfess⁹ ẽ dño iesu xp̃o q
cũ patre t spũsco viuit rex t sa
cerꝺos ieternũ amẽ. Ad vñ.ã
Pastor pius ad gregis gau-
diũ egris p̃stat vite solatiũ cõ-
fractis membris confert subsi
diuz et visus cecis prebet refu
gium exultans gaudet mater
per filium q̃ tali partu florez
vt lilium. p̃s. Magt. Oratio:

Deus qui beatum osmun
dum pontificem tuum a
seculi militia ad celestẽ reuo-
casti cõcede nobis vt mũdanis
abiectis desideriis bona cele-
stia capiamus. Per dñm nos-
strum iesum xp̃m. Ad maturi
nas ant. Bone iesu osmundi
meritis tu nos munda mundi
piaculis et concede vt grex a
maculis peccatorum viuat in
columis. Psalm⁹ Benedictus

Secūda die lectio pma de miraculis glioſi cōfeſſoris. et leganť p octa. qñ a feſto vacaū. cū regimīe cho. vt feſtuz margarete vir. t feſtū marie magdā. que ſūt cū regi. cho. Lec. i.

POſtq̄ trāſcurſo pſitis vlto ſtadio glorioſ⁹ ſarisburiens⁹ eccleſie antiſtes oſmūd⁹ ad ſupne patrie brauiū deuotiſſime aſpiraſſz mox oſtenſis per ei⁹ ſuffragia ſnumeris miraculoz ſignis haud diu latebat hoies in terris quāti cum oīpotēs faciebat in celis. Nā ſi de oīm morboruz genere cui p̄ualuit ſi ō furioſis t mēte alienatis q̄ p̄ plurimi ab eo curati erāt: ſi de claudis t cecis ſi deniq̄ de vnda ſubmerſis ac alijs varijs infoꝛtunijs vita finitis ad locū ſepulture illi⁹ p̄ſtine incolumitati reſtitutis p̄ ſingula dicerem⁹ facili⁹ nos tēpus quā copia figuret. Habētes igit multaꝛ multo equidē plura quā hui⁹ celebꝛitatis officiū dicēda patit. Pauca de his mirabilibus q̄ dñs fecit et oſtēdit nobis eccleſiaſticū morem debite exequētes fideliuz auribus ī medium, pferamus.

ERat in veteri burgo mulier quedaz agata noīe q̄ dū fouēdi diligenter ſfantuli ſui p̄ maꝛnali officio curam haberet ſubito areſcētibus māmis nichil ī eis lactis ſuenit. Et qñ mulierculenimie pauꝛtatis onere p̄ſſe cō ducēde nutritis aut cuiuſlibet ꝓparādi nutrimenti facultas affuit liq̄re tñ ceruiſle vt ip̄i⁹ patrie potus ē ſeptē dieb⁹ puerū ſuū deficere acde ſalute ip ſi⁹ deſpare memoꝛ meritoꝛ p̄ ſulis oſmūdi audacter ad ip/ ſi⁹ ſepulcrū ꝓfugit illicq̄ diu nū auxiliū hac voce q̄zula flebili ip̄loꝛauit Dñe de⁹ q̄ foꝛmaſti puerū in vt̄ meo et dediſti ei vt hāc lucē videret. ob amoꝛē oſmūdi pontificis da michi opoꝛtunū illum auxiliū ne pereat. Adiūcta illico oꝛōne dñi ca vix ea cōpleta mix ī moduz adeo turgētia vbera ſua lacteaq̄ copioſa redūdabāt vt tā felicē ſe matrē cōgaudēs deo ac beato cōfeſſoꝛe gr̄as agēs domū voti ꝓpos cū gaudio remearet.

Lectio tertia

IOrdanus cleric⁹ tā egra q̄ deforꝛmioꝛis moleſti a multo tpe effect⁹ ē vt q̄ labi⁹ illi⁹ ad vnā fere aurē cōtract⁹ t loquēdi officiū t edēdi maſticā diue neceſſitatē maxia q̄dē ex gte ꝓdiderat ſhic aūt cū nulla medicoꝛ arte ſibi poterat ſubueniri demū ad ſepulcrū beati viri oꝛōnib⁹ iſiſtēs quodā oſſe putrido quod nouo t inuſo moze alteri maxille ſup excreſcere videbat in eodē loco, ptinus liberat⁹ eſt. Quo facto oſ

decor ꝛ habitudo faciei restituit recti sermonis modulus vsꝫ edẽdi instrumẽta libere largiuntur. Lectio ꝑma

Anguid⁹ quidã quẽ luetera paralysis diutissime ei incubuabat aliqñ ex lõginq ad cesaris burgũ mozevage mendicitatis aduect⁹ coact⁹ est vrgẽte ledia p⁹ breue dimisso hospitio ad portã lãguidozuz se trãsferre illic cũ ceteris victui suo necessaria mẽdicatũ. Huius quẽ dixim⁹ lãguidũ membroz tant⁹ stupor vitã oẽm et sẽsũ ademit qõ ad ignẽ applicata neq; vini ardozis nec ferro cõfixa cruoris exitũ aut cruciatũ aliquẽ sentiebãt Cui⁹ demiq; notozie ibecillitatez aliq ibi⁹ vrbis icole pietate laudabili ꝓpatiẽtes locũ i q elemosynas peritur⁹ ꝛ moze ꝓcedit necanib⁹ aut ceteris bestijs non valẽti se defendere noscereturquadã clausura ex virgulis facta sepe vallare fecerẽt Lec. ij.

Ir iste post biẽnalẽ ꝓpe ibidẽ expectationẽ clara voce ꝓtestat⁹ apparuisse sibi i visione osmũdũ eẽm iussa ipsi⁹ pluribus patefecit ꝓ fcu perãda sanitate ad tũbã ipi⁹ debere se deferri. Et iz aliq ꝑmũ tanq; ꝓ vano sõno hoiem perideret Postea cũ re secuta opibus tamẽ credere cõpellabant. Impetrato igit tandez vt cuiusdã viri vehiculo lect⁹ ad hẽc manib⁹ ꝛ brachijs hoiz vtq suoz actuũ vstitut⁹ officio stare aut ygere nõ posset dõec ad sepulcrũ beati viri quenire tur sustẽtat⁹ est Ynnix⁹ ergo lapidi ꝛ fiduciã habens i dño se quẽtẽ noctẽ tũ vigilijs tũ ozõnib⁹ ibidẽ deuote trãsegit. mane aũtfacto surgit eger nõ tamẽ eger sz pleniſſime reddit⁹ sanitati. q ad monumẽtũ i mometoz semirabiliterect⁹ ac cõsequenẽ delato i laudẽ dei mꝛtis cõcomitãtib⁹ ad altare ꝓcedẽs iẽm deũ i sui curatione mirabiliter ꝓdicat i factis suis.

Fuit in eadẽ vrbe femina quedã alicia nole q ceciti fortunio ꝓ triẽniũ laborabat hec cũ multa loca sctõz deuotis gressib⁹ visitasset sꝫ i eo dẽ statu ꝑmanẽs q̃lis exiuit talis reuersa ẽ. Volẽs ergo ostẽdere de⁹ mulierẽ iẽam itus habere qõ fozis q̃siuit fecit veire in mẽtẽ suã ad tũbaz osmũdi ꝓdesse soluere vota qõ cũ fecisset moz ibi optatũ visũ mirsculose suscepit. Ñica ifra oc.

Henricus ꝑmuz. Lec. i. sarisburiensis decanus: postea baiocẽsis episcop⁹ quẽ dã in sua domo seruitorẽ hũit ruptura itestinoz q̃ ad bursã vi rliũ descẽderũt ꝓgrauatuz miserabilit Tãta fuit i homine hui⁹ casus molestia vt ꝓter in-

epti loci gibbositatē ob quam incedere nō posset erūpentis tenuis pellicule q̄ ponderosa viscera cōtinebat ruptionē indies formidabat. qd pluravis egritudinis plurib⁹ nota est: sed ipa curandi via noua t inaudita ē

VEniente hoie Lect. ij. in templū dñi ac ad monumentū gliosi cōfessoris decubante post vigilias vni⁹ noctis reuersis intestinis in locū suū ossis ab eo euanuit egritudo. Mira res ascendēte ad te dñe oratiōe viri meritis beati osmundi ascendunt t viscera ossa fractura t eruptio solidat Ascēdat inqt ad te oro sua et descendit sup eū mia sua. R. ij

VTaūt maiora repetēdo de morbis ad mortē: de morte ad vitā sermonē vertamus ex ore infantiū t lactentiū qui aḡs demersi meriti osmūdi multi numero restituti sunt celebritati nre laudē duximus cumulādā. Dū adhuc corpus memorati pōtificis in veteri castro pausaret puella parvula p̄ fontē quēdā ibi soliuaga transitū faciēs in ipm casualiter labebat. Le. iij.

DEniq̄ cōperta re ipsa ex abisso leuata nō tā frigida q̄ fm legē vere morti rigida t exanimis p̄ astantiū iudicio reputata est. Cui⁹ quidem rei signū videbat qm̄ calidis postea indumēti circunuoluta est atq̄ ad ignē varijs attractionib⁹ ab hora nōa vsq̄ ad vesperā sepe versa in eadē hitudine permānsit t nō erat in ea neq̄ vox neq̄ sensus. Hūc iaz tūc multi de exequijs tm̄ mō cogitarēt: et parētes tm̄ t nutrix eiusdē sobolis quoz incurie tā miserand⁹ casus ascribi videretur post q̄ ossa extrema inutiliter tentassent tandē bti ssimo cōfessori cū multis deprecationib⁹ lachrymis ingemināt

MIrū in modū Lect. v. minātur cuz noctu media matutina primū insonuit officiū ecclie cathedralis ad ingētē cōsolationē astantiuz, plesq̄ ipa se aliquātulū mouere videbat. Sed heu mox in priorez mortē an extasim dicā nescio resoluta tā gseuerādi parentibus causam dedit q̄ fuit gaudiū illud breue. Lectio sexta.

XLucescēte igf aurora deferunt ad ecclīaz exanime p̄sus vt visū eis est corp⁹ ipso q̄ itinere ad sepulcrū bti ssimi p̄sulis collocato supra petrā ad precū instātias illico se cōuertūt. Et ecce mox puerula oculos apiens alacri fronte manum erga nutricē porrigēs pallā oībus subridere visa est. Ex quo die paulatim integre cōualescens vixit feliciter ānis multis. Quis ergo nisi incre

dulus maximum nō mirek miraculum. Ad gelidi marmoris tactū an potuꝰ redire ℑ ignis naturalis calere. sed hoc totū nō alia re credimus eē factuz nisi vt manifestenk opa dei volentis mirificare sctm suū.

Cū tertia sancti osmūdi sabbato cōtigerit tūc in dnica sequēti legantur iste sex lec. vtā. in trib⁹ t fiant medie lec. de sctō henelmo rege t mar. Et quando dnica a fest. vacauerit tūc legant lec. sex vtā cū expōe euāgeli Homo quidā peregre. vl euangeliū Vigilate qz nescitis Et legantur alternis vicibus.

Sexta die Lectio prima

Cum ex augusto augusti cesaris burgo ad spaciosuz amenitatis campū sarisburiēsis ecclia cū suis mistris sicut deo placuit translata ē corpꝰ glioſi pfessoris osmūdi quod superiozi loco centū ac vigiti annis miraculis chozuscū requieuit tanꝯ pcipuꝰ ipozum thesaurus nō poterat post terga relinqui: ad cuiꝰ deniqz monumentū nouū videres in die eo frequētioza miracula quo natura loci ad cōsuetioza ipuulis presertim vt sint incauti disponebat infortunia. Hāc uz vetus illud castellū superedita t montana fundamēta prominet constitutū. Hec profecto nouella ciuitas ī loco dimissiozi t aquoso varijs tozrē tibus ac fluuijs vtatim distincto notozie sita videk. Ex quo proculdubio sepenumero accidit vt paruuk etas dubijs exposita casibus vim ibi aquarū exundantiam etiā ad multozū vt visum est interitū miserabiliter experienk: sed si itel ligas quoties hoc ifortunio lapsus virtus huiꝰ sancti ad vitā resuscitauit fateberi plane nō esse ante lectū id alijs sanctoꝝ totiēs contigisse. Le.ij.

Puer quidā apud nonaz sarisburiam ī vico cui nomen est intermiabilis flumen mersus cū ex aquis leuabatur inuentꝰ est sine vllo signo vite Hic ad tumbā bti osmūdi (ita eni ab incolis appellari cōsueuit) circiter ad hozā sextā pꝰ meridiē adductus ozantibus interi amicis vsqz post noctis mediū exanimis iacere visus est Inter primā aūt hozam ex tūc et secūdam exaudita ē ozō deprecantiū ipo ibidez puero vite pristine restituto. Aliꝰ qz puerulus duoꝝ etatis annoꝝ i quodā altozrotūdo pureo iuxta māsionē pfis sui pfūdis aqs absozptꝰ bina t circik horas vndelibet inqsitꝰ tādē ibi iuēt⁹ mortuꝰ extractꝰ ē p cuiꝰ obtinēda vita deo t btissimo p suli emissis voti demū pꝰ duas alias hōs reuixit puer ac cuidā eū baiulāti ī vlnis hec ꝟba loqbak. Thoma eamꝰ. Ibi ꝯ

ꝓfir ab amicis deo ac btō viro
grat⁹ act⁹ ꝙualuit ꝛ creuit pu-
er bñdicēs deū i scis suis. k. ij

Hanc gratiā resuscitatio
nis ꝙuulox totvicib⁹ ad
declarāda ꝓfessoris sui merita
dñs ostē debat ac si quēlibet e
nētū singularīt expōerem⁹ vt
viderek, ꝓfecto ex puritate ca-
suū res eaō pluries refricata.
Cōtēti ergo exēpli grā ipsius
paucis audack etiā ,pfitemur
eaō vite bñficia adult⁹ pluris
casus ꝛ stat⁹ suos postea ꝓfitē
tibus dīno munere ac scti viri
merito fuisse collata. Quoxū
nēpe alii cū hostili ferro trāsfi
xi alii massis metallicī ad cere
brū vsq; ꝓcussi. Alii rapido flu
mīs cursu submersi. Alu febri
b⁹ acut⁹ ac ceteris ifirmitatib⁹
exanimes effecti, ꝓfusis ꝙ ami
cos ad scōs oxōnib⁹ atqz votis
vite ac icolumitati desideratis
sime restituti sūt. Septīa die ō
solennitate sctē ma. magdale.
tx. le. ꝛ mēo. ō scō osmūdo cū
añis. iii. primi noctu. Si dies
dñicꝰ ifra oct. euenerit fiāt iii.
xie lec. de dñica videlicet lec.
supza scripte ꝛ ide legātur hi
ne ꝛ hine ꝛ sic ō illis vi. le. fiāt
iii. Et tres medie lec. de sctō q
cōtigerit i illa dñica ꝛ sic ꝙ to-
tā oct. iiii. die excepta q̄ sola a
festo vacat. Tres vltīe lec. de
expositiōe euāge. ut ō. In oct
trāsla. scti osmūdi. Lectio. i.

Cū sedulo mētecapti ad se
pcrū bti viri restitui me
ruek. Johēs qdā itollerabili
furore laborās ad capellā btē
xp̄gis vbi scm corp⁹ iacebat tpe
celebrato misse ō ipa eaō xp̄gie
cathēis ꝛ vicul⁹ ferreis mātib⁹
colligat⁹ ab amicī deduct⁹ est
Coact⁹ igīk dū alij oxassent se
itra cōcautatē tumuli iclina-
re stupēdo euētu cū agnus dei
deo patri ꝙ pctōxib⁹ imolak vi
cula de brachijs sponte cadūt
ꝛ ille seipm erigit mētesanus.
Ceterū cū aks vxox cuiusdam
pze nimio doloze dentiū mēti
qst exiliū passa in eodez loco
cū marito suo ad oxōem eēt cō
stituta subito de⁹ moxbid⁹ ab
oze illi⁹ exiliit ipa cōtinuo ab
oī doloze efficacīt liberata. Re-
sicut in die. Lectio secunda.

Nocte quadā cū thomas
clericus san⁹ vt sibi vi-
debak ꝛ icolumis se sopozi de
disset subito euigilās sensit al
terā tibiā cōtractis neruis ad
posterioza curuatā nec i rectā
posse reflecti. Ex ipa ergo par
te de cetero baculo se sustenta
tis triduanis tandē oxōnibus
ob spem salut⁹ sue monumētū
venerādi pōsulis visitauit: no-
cte xp̄o diei tertie visus ē osmū
dus sibi i somnis appere apō-
hēsoꝛ illi⁹ pede crura ꝛ popli
tes neruoxrestrictōe dissoluta
ad pstinū mod⁹ fortīk recliare.

Mane aūt facto cernēs se cleric⁹ plenissime restitutū abiecto backo erecto gressu ꝓcedit ad eccliaz deo ⁊ liberatori suo grās agēs. Ali⁹ insup cleric⁹ thomas ⁊ noie adeo tertiana febre diu infirmat⁹ ⁊ exinanit⁹ est vt ꝑ vnā horā mortuus aut mortuo similis penit⁹ videretur rēpēte in magnū clamorē prorūpēs btm̄ osmūdū trina recitatōe nois iuocauit: inkrogatus qd sibi visū ēet. Osmūd⁹ inqt cū cuspide baculi sui oia ea q̄ anhelitū meū impediebāt amouit ⁊ me vite ⁊ sanitati restituit. Lect. iij.

Agnes quedā adolescentula noue vrbis cū forte apud domū parentū medico cōstituta festinabūde descēdere nitebat i quoddā supacutū veru illic āte ipsum dētererectū ignara ruit: ac de sub vmbilico per totū mediū corpis ad scapulas vsq; letaliter ꝓfozata trāsfigit. Cui⁹ dentq; mat tam miseran dū plangēs euentū: extracto ferro voluit filiā cōsolari: sed nō erat in ea cuiusq; iudicio sē sus aut vita. Jāq; horrēdi casus imanitate oēm hūanā artē ⁊ ingeniū excedēte. Ōēs q̄ astabāt diuinū btē virgis: ac beati osmūdi patrocinīū ꝓnoluti in terrā deuote ac supplicit invocabant. Et facto reuera breui interuallo puella reuixit intra pauciss̄imos dies integerrimā sanitatē accepit. Que amodo cupiēs hanc nouā sibi cōcessam vitā securiore cōuersatōe trāsigere Post q̄ ad sepl̄crū beati ꝑsulis sua ⁊ parētū vota ꝑ tanto miraculo ꝓsoluisset: mūdo renūciās: apud ambrosij burgū i monasterio monialiū septio ꝓpe abeadē vrbe miliario sacrū ē inuravelamē. Medie lec. de. s. appollinare. Lec. i. Beat⁹ appolinaris. tē. Tres vi. r. de exponе euan. Nō quidā negre. Vel de expōe euag. Vigilate. de cōi vni⁹ cōf. ⁊ pontif. ⁊ legatur vt prenotatū ē. ¶ Sancti kenelmi regis ⁊ martyris oīō

O Mps ⁊ misericors de⁹ q̄ nobis ꝑclarā hui⁹ diei leticiam ꝑ btī kenelmi martyris sui solēnitate tribuisti: intēde seren⁹ vota fidelis ppli ⁊ cōcede: vt cui⁹ hodie festa celebrām⁹ ei⁹ sp meritis ⁊ precib⁹ subleuemur. ꝑ. Ad matu. tres lectiōēs. Annitatoriū duplex. L. i.

Glorios̄issim⁹ kenulphus rex mercōrum: anno dñi octogesimonono ipsi vero sui vicesimoq̄rto migrās ad dñm paterno affectu heredē filiuz reliqt keuelmū. Erant kenelmo regie germane quēdreda q̄ postea fraternū sanguinem hausit ⁊ burgenilda q̄ fratrez sororia affectōe dilexit. Quē-

ureda aūt seuo liuore ꝛ regnā
di stimulata ambitōe cū nullo
mō fratrē suū veneno possz ex
tinguere nutriciū suū nomine
askerbertū ingētib⁹ pmijs et
spe cōsortis impij in fraternū
armat iugulū. Lecto secūda

QUi nephandissim⁹ prodi
tor kenelmū in siluam
venandi gra adducit. Ubi ve
ro cū puer septēnis somno p
grauāte securus sopozarek: a
crudelissio carnifice fossa pa
rak in qua yulus obzuatur.
Beatus igit kenelmus expgi
scēs ꝛ cōsiliū diuinitus intelli
gēs: frustra inqt hāc mihi mo
litus es speluncā. Non eni vt
putasti: sed in remotiozi loco
vbi dñs puidit occūbā. L. iij.

QUdecertū dabit tibi sig
nū hec virga. Nam vir
gam manu gestabat ꝛ terre af
fixerat: si modo plātata fron
deat. Hec eo pnūciante: statī
radicata virga cepit frōdesce
re Unde adhuc ingēs fraxin⁹
ostendit: q̄ in memoriaz beati
kenelmi celebzis habetur. As
serit q̄ iā decolland⁹ bear⁹ ke
nelmus sacrū hymnū. Te deū
laudam⁹ te dñm cōfitemur: in
cepit: atqz i illo versu. Te mar
tyrū candidatus: laudat exer
citus. iugulatus occubuit. Il
lico aūt impius pcussor cesum
innocentē terra obzuit. Itaqz
ad auctozitatē apostolicā ꝛ ar
chipresulis excipit sacrū cor
pus kenelmi cū supna laude:
quatenus transferret ad bea
tū genitorē suū vvynchelcūbe
vbi dē deo amabilis rex rede
sct in tēplo. Et cet a de cōiuni
us mar. ¶ Scti arnulphi epi
ꝛ marty. tres lect. fiāt. Cetera
de cōiuni⁹ mar. ꝛ ponk. cū ista

ADesto supplicū (ozōne.
tiōibus nris ops de⁹: vt
quibus fiduciā sperāde pieta
tis indulges: intercedēte btō
arnulpho martyre tuo atqz pō
tifice consuete mie tribue bēi
gnus effectū. Per. ¶ Sācte
margarethe virgis ꝛ mar. ix.

DEus qui beatā lec. Ozō.
virginē margarethā ho
dierna die ad celos p martyrij
palmā veire feciśti: cōcede no
bis q̄s: vt ei⁹ exēpla sequētes
ad te quenire mereamur. per.
Ad pmas vespas fiat pcessio
ad altare eius dēi cantando Re
Audi filia ꝛ ℣. Ota p nobis.
Quere in cōiuni⁹ vir. ꝛ mart:
In reuertendo de sctā maria.
Ad matuti. ix. lec. Lec. hōmā.

ADest nobis dilectissimi be
ate margarethe virgis ꝛ
martyris optatus dies: iō cuz
exultatōne gaudet ecclia nra
tante virginis illustrata nata
li Nos ergo lz infructuosi ope
lz imperiti sermone tāte virgi
nis veneranda solēnia debiti
laudib⁹ psequamur: vt cuius

vita forma fuit disciplineː eiꝰ passio exẽplũ sit patiẽtie. ℔.ii.

FAuit itaq; btã margareta anthiochẽis ingenuis orta natalibꝰːtheodosij idolorũ p̃ncipis filia. Que cũ p̃mo pubesceret euo ꝛ castis pudicicie moribꝰ polleretː auditis militie xp̃iane pugnis triumphis atq; miracul̃ːrelicto idolatrie cultu xp̃i fidẽ sitibũdo amplexatur affectu. Hec erat pulcra facieː sꝫ pulcrior mẽte qñ nullo doli ambitu sincerũ maculauit affectũ. Lec.iii.

CUm virgo sacra matre orbata tria etatis lustra impleꝫːcũ alijs coetaneis puellis pascebat oues nutricis sue Quã intuẽs p̃fectꝰ olibriusstimulis carnis inflãmatꝰ festinat ad coitũ. Missis q; appritoribꝰːiussit eam sibi p̃tari. Preses nũc mollibus nũc asperis p̃missis multiplicatis camtẽtans nomẽ inuestigatːgenꝰ interrogatːortum petitːcultũ inq̃rit. Illa xo nomẽ detegit. Pandit originẽːlenocinũ detestat̃ːxp̃ianã se esse p̃fitet̃. Iratus preses trusit eaꝫ in carcerem. Lectio quarta

POstera die iussit eã xp̃i fidem respuere ːdeos suos colere et amplexibꝰ suis inclinare. Que ait. In nullo horũ tibi cõsentio. Mã xp̃s verꝰ deꝰ est:dij tui ydola surda et falsa sũt. Et sicut p̃ nobisːita ego p̃ xp̃o libẽter moriar. His auditis p̃fectꝰ iratꝰ iussit itestinis eius corderetenꝰ patefactis deoq; suoq; iuriã vindicari. Cuiq; ꝯuissime cederet orauit dicẽs. Ne nõ cõfundar:neq; irrideant me inimici mei Sãguis xo cũ tãta effusiõe decurrebat vt fierẽt astãtes:cõpaterẽtur ꝛ p̃sequentes. Olibꝛiꝰ dixit. Cõsulo tibi margareta ne qõ supest amittas vite Que ait. Tu facꝫ opa p̃is tui sathane:ego adoro deum q; creauit oĩa:ꝛ p̃ nobis mortuꝰ tertia die resurrexit. Quo audito iussu p̃fecti ꝯuissime cesa i obscuro carcere recluditur sed furnã caligine celesti splẽdor irradiauit. Lectio.v

VIrgo cum teneret i carcere theophinꝰ ꝛ nutrix beate xpi gis per fenestrã aspicientes orones scribebãtːꝛ oĩa q; xpi gini cõtingebãtːcõsiderabãt Virgo btã flexis genibꝰ grãs egit deo q; sibi penã mutauit i gliaz. Pe tit etiã a deo: vt cũ inimico late facie ad faciẽ haberet conflictũ. Et surgens ab oronẽː vidit draconẽ terribilẽ eã faucibꝰ absorbere volentẽː sed signo crucis oppositoː draco crepuit medi. Tu autẽ. Lec.vi.

VIdit hec vidit aliũ demonẽ sedentẽ vt hoiez nigrũ habẽtez manꝰ ad genua colligatas quẽ cõprehẽdes ꝯ capillos ad

terrā pstranit: ⁊ posuit pedez dexterū sup xticē eiº. Et facta ozōne lux de celo effulsit i carcere ⁊ crux xpi videbat vsz ad celū: ⁊ colūba sup ipaz sedēs: dicebat Btā es margareta: te paditi porte expectāt Tūc gratias agēs deo: dixit ad demonē. Enarra michi naturā tuā Demō dixit. Alleua pedē tuū de vertice meo vt dicā. Quo facto dixit demō. ego sum veltꝰ vnus eoz quos salomō cōclusit i vase eneo ⁊ veniētes babylonij putātes aurū in eo inuenisse fregerūt vas: ⁊ nos euolauimº sp iustos insidiantes. Post hec ⁊ mlta alia dixit ad eū virgo. Vade tētatoz satbana: ⁊ terra se apiēs suscepit eū

Sequenti die post L. vii. grauioza tozmēta iussit pfectus vas magnū aqua plenū afferri ⁊ beatā virginē ligatam manº ⁊ pedes in eā iactari. Quo facto ozauit virgo dicēs. Fiat michi dñe hec aqua fons baptismatis in vitā eternā Factoq terremotu magno venit colūba de celo ⁊ cozonā aureā sup caput eiº ipposuit Quo viso cōuersi sūt ad deū qnz milia viroz exceptis mulieribº et puulis: qōs iussu olibrij decollati sūt in cāpo limeth i aurelia ciuitate. Lect. viij.

Post hec olibrijº videns virginis fidē imobilē: iussit eā capite puniri. Tūcq ꝓducta esset ad locum: petijt a spiculatoze malco nole spaciū oādi Quo cōcesso ozauit dicēs Brās agotibi deº qme ad hāc gloziam ꝓduxisti. Ꝑzesta q pf vt qcūq passionē meā scripserit: legerit vel audierit: vl etiā mei memoziā fecerit: criminū suoz veniā mereak. Quicūq etiā me in districto examine iuocaūit: eū de manibº exactoz eripias Ꝑeto etiā dñe vt q ecclīam in honoze meo cōstruxerit: vl de iusto labore suo luia michi mistrauerit: adipiscak qcqd saluti petierit. Lectio nona.

Et Si in domo cuiusq me iuocauerit mulier pregnās q in ptu laborauerit: eā a piculo eripe infansq ex vtero eiº nascak absq alīq detrimento mēbroz Finita ozōne facta sūt tonitrua magna: colūbaq de celo venit dicēs. Btā es spōsa xpi margareta: ecce q petisti ꝓcessa sūt tibi a xpo Uēi q i requiē patrie celestis: tūc erigēs se virgo impat spiculatozi implere iussa pfecti: ⁊ ait spiculatoz absit a me xpi go xpi vt pimā te Cui illa Si hoc nō feceris ptē mecū hfe nō poteris Ipe vero tremefactº amputauit caput eiº. Cozruēsq ad pedes xpi gis emisit spm Theophiº xpo cozpº xpi gis i citate athiochia sepeliuit i domo sincletie matrōe.

Letera de cõi vnius vir. h mf.
℣ Sctē praxedis virg. nõ mf
Adsit plebi tue Oratio.
Ops de⁹ btē praxedis ℣ginis tue supplicatio vt dñm ei⁹ gaudēt honore: tuo pro teganť auxilio. ℣per. Tres lectiones fiant. Lectio prima.
Venerabilis virgo praxedis: dū affligeretur propter trāsitū germane sue potētiane multi nobiles xp̃iani venibāt ad eā: ꝛ cōsolabanť eā vna cū sancto pio aplice sedis epō. Lodē tpe virgo dñi praxedis rogauit beatū piū ep̃m vt thermas nouati que iā in vsu nō erāt ad eccliam dedicaret In quo loco cū dedicasset ecclesiā in honore praxedis i vr be romana ibi cōstituit titulū romanū et baptisteriū cōsecrauit sub die tertio id⁹ maias.
Post duos ānos ꝛ dies decem ꝛ octo facta psecutione christianor: multi martyrio coronati sūt. ℣praxedis vero multos xp̃ianos occultauit in supradicto titulo: q̃s ꝛ cibo pascebat ꝛ ℣bo spūssctī. Quo diuulgato anthonin⁹ illucmittens tenuit multos vna cū symetrio p̃sbytero et alijs viginti: quos cēs sine interrogatione gladio puniri p̃cepit i eos
Ut titulo. Tu. Lectio tertia
Orta aūt illor sctōz btā praxedis colligēs sepeliuit in cymiterio pziscille sub die septimo kalēdas iunias. Tūc beata virgo afflictaꝑcib⁹ obtinuit a deo vt ex mūdo transiret. Et migrauit ad deū sub die duodecimo kalēdas augustas. Cuius corp⁹ pastor presbyter sepeliuit in cymiterio pziscille vbi hodie flozent cozōes. Dā ctū ℣ dñm nr̄m ihesū chr̄istū qui viuit et regnat in secula sclōz Amē. Letera de cōi vni⁹ virg nō mar ℣ Scē marie magdalene ad vs̄ sup̄ pos ān Recumbente iesu in domo phariseifl mōis accessit ad eū maria magdalene afferēs preciosi libri vnguēti p̄i feriales. Capitul.
Mulierē fortē q̃s inueniet pcul ꝛ de vltimis finib⁹ pretiū eius: cōfidit in ea corvi ri sui: ꝛ spoliis nō indigebit.
℟. O certe p̃cipu⁹ marie magdalene amor. Que a monumēto dñico recedēt⁹ discipulis nō recedebat. ℣. Ardore caritatis succēsa quē sepultū nouerat sublatū credēs ō sepulcro
Que. Hlia. Dñico Hymnus.
Collaudemus magdalene lachrymas ꝛ gaudiuz sonēt voces laude plene de cō centu cordiū vt cōcordet philomene rurturis suspiriū. Iesum querēs cōuiuarū turbas nō erubuit pedes vnxit lachrimarū fluuio quos abluit crine terslit ꝛ culparū veniā p̃mcru

ti. Sub lauit mūdatorez riuo
fons imaduit piū fūdit flos liq
rem in ipsū refloruit celū terre
dedit rozē terra celū compluit
In p̄dulci mixtione narduz fe
rens pistic ū i vnguenti fusiōe
typū gessit misticū vt sanetur
vnctione vnxit egra medicuz.
Die xp̄s hāc respexit speciali
gratia: qz multū hūc dilexit di
mittunt vicia xp̄i qñ resurre-
xit facta est p̄nūcia. Gloria et
honor deo qui paschal hostia
agnus morte pugna leo victor
die ertia resurrexit cū tropheo
mortis se.cēs spolia. Amen. ℣
Optimā partē elegit sibi ma
ria. ℟ Que nō auferetur a ea
an. In diebus illis mulier que
erat in ciuitate peccatrix vt co
gnouit q ihesus accubuisset in
domo simonis lepzosi attulit
alabastrū vngnēti r stās retro
sec⁹ pedes dñi iesu lachzymis
cepit rigare pedes ei⁹ r capil-
lis capitis sui tergebat et oscu
labat pedes ei⁹ r vnguēto vn
gebat. p̄s Magt. Oratio

LArgire nobis clemētissi
me pat: quo sicut beata
maria magdalene vnigenitū
tuū sup oia diligēdo suoz obti
nuit veniā peccaminū: ita apd
miaz tuā sempiternā nobis i-
petret beatitudinē. P̄er eūd.
Memo. de sctō vvādregesilio
abbate. ān. Similabo eū viro
sapiēti. ℣. Amauit. Oratio

DEus cui⁹ gra beati vvan
dregesilij confessoris tui
atq abbatis vita exstitit lauda-
bilis: ipsi⁹ iteruētu qd tibi pla
citū ē: pietas tua opetur in no
bis P̄er d̄. Tūc eat pcessio ad
altare sctē marie magdalene
cantando ℟. Regnū mūdi. ℣
Dimissa sūt ei peccata multa.

SAcratissimā dñe Oz̄ō.
beate marie magdalene
qua celos subijt celebritatē re
cēsentes supplicit rogam⁹ cle
mentiā tuā vt d eius deuotōis
recolim⁹ insignia: ipsi⁹ merea
mur cōpotes fieri glie. P̄er.
In redeundo de sancta maria
Ad mat. inuita Eternū trinū
q deuz laudem⁹ r vnū. Qui si
bi mariā trāsuexit i ethera sā-
ctā. p̄s Venite exul. Hymn⁹.

ESt iman it horzulanuz et
hoc sane credidit semina
uit eni granū qd in mētez ceci
dit lingua nouit et nō manum
linguā xp̄m indidit Qd agno
uit figurali latentē imagie mē
tis agrū spiritali excolētem se
mie sed cū eā speciali desi gna
uit noie. Heca iesu iesū querit
sublatū cōquerit iesū int⁹ men
tem gerit iesus p̄scns q̄rit mē
tem colit mentē serit iesus nō
p̄cipitur Iesu bone iesu pie qd
te mōstrās latitas qd occulta-
te marie mētē cui⁹ habitas it⁹
plena vero die nescit nisi veri
tas O q̄ mire iesu ludis his q

bus diligeri sed cū iudis ñ illu
dis nec fallis nec falleris sz ex
cludis qđ icludis not⁹ non ag
sceris. Glia ⁊ honor tibi spes
vita lux sie ꝙ quā sperat se ꝓ/
scribi libro mortis pessime pre
stēt sibi nos ascribi peccatrici
lachrime. Amen. In hmo no/
ctur. añ. Cū discubuisset in do
mo simonis dñs iesus mundi
glia mulier secum q̄ erat pec=
catrix nardi odorifera exhibu
it vnguēta. ℟s. Die dñs no. ℣.
Secus pedes dñi astās icessā/
ter ore sacrato diua vestigia o/
sculat lachrymis plena. ℟s. Ce
li enar. añ. Irrigabat igit dñi
cos iesu pedes fracto quoq; a/
labastro ꝓciputis odorib⁹ fra/
grabat dom⁹ ois atq; capillo=
rū officio detergebat. ℟s. Dñi
est ter. ℣. Diffusa est. Lectio.i

FAuit igit ꝼm seculi faltus
clarissimis orta natalib⁹
beatissima maria magdalene
quevt patrū asserūt traditōes
a magdalo castello nomē acce
pit. Quā nō solū sui germinis
dignitas verūetiā patrimonij
iura parētuq; successus splen
dida reddiderūt: vt duplicat⁹
honor adeo nois excellētiā eir
cūquaq; diffūderet. ℟. Letet
cē sclm̄ solēnitate sce marie.
Quā iesus eter⁹ amor dilexit
plimū. ℣. Hec maria fuit illa
dño gratissima q̄ vnguento ꝓcio
so pedes vnxit dñi. Qui. Lc.ij.

Gletetel apō holes pl⁹
noia diuitum scire q̄ pau
pex: sed q; rex affluentiā inf/
duz voluptas comes sequitur:
adolescētioz vite tpa lubricis
suppositerat regēda discursi=
b⁹: soluto pudicitie freno hec
ār postmodū diuīo afflata spū
mētis ituitū i sese cepit retorq̄
re ac pristine vite imunditiā ab
horari. ℟. Pectore si ncero do
minū maria recondēs: vnxit
purgātē se Baptismi gurgite
scrō. ℣. Absterge dña noxis fa
mulos ꝓcibus tuis. Baptismi

Tergo cōperit Lec.iij.
dñm mie largitorē ⁊ cri/
minū idultorē i domo simōis
aduenisse pnia ducta ꝓcioso
vnguētū accepit vbertatēq; la
chrymarū adhibuit. Et cū ta=
lib⁹ obsequijs igressa ē ad fō/
tē pietatis. ℟. Felix maria vn
xit pedes iesu. Et exterfit ca/
pillis suis: ⁊ domus ipleta est
ex odore vnguēti. ℣. Mixto
rore balsami fracto fudit ala/
bastro q̄ vnguēto ꝓcioso pedes
vnxit dñi. Et exl. Glia. Et do.

In.v.nocf.añ. Simō aūt intra
se inqt. si ēet ꝓpheta sciret ꝓ/
fecto q̄ et q̄lis ēet q̄ tetigit eu
qz pecatrixē. ℟s. Eructauit.
añ. Et cōuersus dñs ait. postq̄
veni i domū tuā ñ cessat crine
fuso: hec meos osculari pedes
℟s. Deꝰ nr refu. añ. Cui mul
tū dilexerat dimissa sūt tibi ꝑ

to peccamina et fide q̄ polles sacra in pace remitto. ℣. Fu damēta. ℟. Specie tua. ℣. iij.

Accessit ad pedes salua/toꝛis lachꝛymis eos riga uit capillis deteꝛsit ⁊ eos oscu lās vnguēto pfudit. Sicq; sit vt q̄ imūda venerat iustificata recessit. ℟. Beata es maria q̄ piarū vndis lachꝛymaꝝ teꝛsi sti tuoꝝ maculas criminū. Assidue te exoꝛare deposcim⁹ ꝓ nꝛis excessib⁹. ℣. Sūmis celoꝛū ciuib⁹ glomerata tāq; eꝛ na imoꝛtalitate iduta assidue te exoꝛare. Lectio quinta.

Ibeat chꝛistiani mēsi/tatē dñice pietatis itueri mulieꝛē attrahentis ⁊ suscipientis. Ad phariſei prādiū dñs discūbebat: sed apō penitētē mulieꝛē mēꝛtis epulis delectabatur. Apō phariſeū ꝛitas pasceba tur foꝛtis apō peccatricē muli eꝛē sed tñ cōuersā pascebat in t⁹. ℟. Ecclesie accumulata mu neꝛib⁹ maria magdalene poscevt i his nꝛis solēnijs Diuia ꝓpetue pacis gaudia ꝓ meꝛitis xp̄s cōcedat. ℣. Subdite tibi plebis flet⁹ solue benigna pec cātib⁹ q̄q; teū. Diuia. ℟. vt.

Ensem⁹ quāte pietatis fue ꝛit nō solū peccatricē mulieꝛē ad se admitteꝛe: sz ei etiā ad tāgēdū pedes ꝓbere. Cōsideꝛem⁹ gꝛaz mifico:dis dei: ⁊ dānem⁹ mꝛitudinē reat⁹ nꝛi. Cōfessionē nꝛam ex puro coꝛde desideꝛat: ⁊ ꝛeta q̄ deliqui m⁹ relaxat. ℟. Optimā ptem adepta a dño quā elegisti beatitudis etne. Sctā maria inꝛcede ꝓ nobis exiguis tuā solēnitatē celebrātib⁹. ℣. Ut me/reamur assidue cōpunctionis hymbꝛe nꝛoꝝ soꝛdes delictoꝝ abluere. Sctā. Glia. Scā. In iij. nocte. ℣. O certe ꝓcipu⁹ maꝛie amoꝛ q̄ a monumēto dñico discipulis recedētib⁹ sublatū credēs nō recedebat. ℣. Cantate. i. ān. Tulerūt dñm vbi posuefꝛt eū dicito michi cui respō dēs ies⁹ dixit illi maria cōuersa illa noli me tāgere: nōdū eꝛ ascēdi ad ꝓꝛem meū. ℣. Dñs re. ex ān. Celsi meriti maria q̄ solē verā ꝛesurgētē videre meruisti moꝛtaliū ꝓma obtine vt nos visu glie sue letificet i ceꝛ. ℣. Cātate. iij. ℟. Adiuuabit eā deus. Secundū lucam.

In illo tpe: Rogabat ies⁹ quidā phariſe⁹ vt māducaret cū illo. Et ingress⁹ domū phariſei discubuit. et ꝛel. O mꝛi. bti

Marie peccatri/cis lachꝛyme cui⁹ eꝛ vt sa xeū peꝛt⁹ ad exēplū peꝛtēdi nō emolliāt. cōsideꝛauit nāq; qd fecerat: ⁊ noluit moderari qd faceret Sꝛ quiētes ingressa ēt nō iussa veꝛtunt eplas lachꝛymas obtulit. Discite q̄ doloꝛe ardet que flere inꝛ epulas nō

erubescit.℟. Fragrans iesus muneribꝰ intimis marie q̄ pre cordiis affatiz gunxit sacrata vnguēto vestigia. Unde meruit perfectā suoꝝ delictoꝝ veniam.℣. Peccaminū nostrozuz sordes pissimis diluat inluēcibꝰ diuino fonte. Unde.℟. visi

HAnc esse illā mariā credimus: de q̄ marcꝰ septē demonia eiecta fuisse testat. per septē autē demonia: vniuersa vitia designant. Septenario enī numero vniuersitas figuratur. Septē ergo demōia maria habuit: que vntūsis vitijs plena fuit. Sed ecce qz turpitudinis sue maculas aspexit: lauāda ad fontē mie cucurrit ℟. Celsi meriti maria que solem verū resurgētez ab inferis videre meruisti ꝑma mortaliuum in terris Obtine sacris p̄cibus vt nos visu sue maiestatis tecū letificare dignetur in celis.℣. Exi gua nostroꝝ holocaustavotoꝝ ꝺferēs añ dñz suffragatrix semp pia digneri cē Obtine sacris. Lect. nona

HEc mulier ergo qz prius actibꝰ illicitis intēta: vnguētū qꝺ sibi ꝑ odore carnis sue turpiter exhibuerat. Hoc iam deo laudabilit offerebat. Oculis terrena cōcupierat: sz hos iā ꝑ penitētiā cōterēs flebat. Capillos ad cōpositionē vultꝰ exhibuerat: sz ipis iā lachrymas tergebat Ore superba dixerat: sz pedes dñi osculans hoc i redēptoris sui vestigia figebat Qꝺ ergo i se habuit oblectamēta tot de se iuenit holocausta.℟. O felix sacroꝝ lachrymis rigatio pedū ꝑ quam ꝑmeruit maria dici q̄ esse eius dilecta Ex q̄ pascūtur i ethere sancti.℣. Angelico pollet decore hic q̄ hi ꝓ xp̄m. Ex q̄. Glia. Ex q̄.℣. Optimā partē elegit sibi maria.℟. Que nō auferetur ab ea. In lau. sñ Laudibꝰ excelsis ois mūdꝰ exultat i solēnitate scē marie magdalene ꝓs. Dñs regē. ān. Pectore sincero dñz marie recūdēs vnxit purgantē se baptismi gurgite scō. ꝓs. Jubil. ān Sustolle maria supplicū i ethere vota ꝓpas q̄ meruisti fletu diluī noxas ꝓs. Deꝰ de. ān. Que tecū captēt eterni mūera regni ꝑ famulis xp̄m posce maria piuz. ꝓs. Bñs. ān. Intercede supplicās assidue ꝑ nobis iesū dñm marie magdalene. ꝓs Laud. cp. Mulierem fortem. Hymnus

O Maria noli flere, iā nō q̄rās aliū: hortulanꝰ hic ē vere ac colonꝰ mētiū ītra mentis hortū q̄re mētis opariū Unde plāctꝰ q̄ lamētū quid mētē nō erigis: qd reuoluis monumētū tecū ē quē diligis: iesum q̄ris tūctū habes nec itelligis Unde gemis vñ plozas vezuz

hēs gaudiū: latet i te qđ igno
ras doloris solatiū: int⁹ habes
ḡris fozas lāguoris remediū.
Laz nō miroz si nescisti magi
strū oū seminat semē qđ ē xp̄ūm
xp̄i te magis illūiat et raboni
rndisti cū mariā noiat Qedes
xp̄i qs lauasti fonte lota gfe:
quē ab ipo recepisti funde ro=
rem venie resurgētis quē vidi
sti fac cōsortes glozie. Glia et
honoz deo cui⁹ p̄fert gfa inui=
tanti phariseo marie suspiria
cenā vite q dat reo gratie post
p̄dia. Amē. ℣. Dimissa sūt
ei peccata multa. ℟ Qm dile
xit multū ān. O mūdi lāpas
et margarita p̄fulgida que re
surrectionē xp̄i nūciādo apło=
rum apla fieri meruisti maria
magdaleā sp pia exoratrix p
nobis assis ad deū q te elegit.
p̄s. Bñdict⁹ Oō Largire no
bis. Memo. de sctō v vādrege
ſſl. ān. Euge serue. ℣. Justus
ger. Oō. De⁹ cui⁹ gfa. Ad. l.
an. Laudib⁹. p̄s: Deus i noie
añ. Te ture. p̄s. Quicūq vult
Ad. iij. añ ꝑ dectore. p̄s. Legē
pone. Lāp Mulierē fortē. ℟
et ℣. de cōlvni⁹ ℣gis dicuntur
Ad. vi. ān. Sustolle. p̄s. De=

Accinxit (fecit. Lāpm.
fortitudine lūbos suos t
roborauit brachiū suū: gustā=
uit t vidit qm bona ē negocia
tio eius nō extinguet̄ in nocte
lucerna eius. Ad. ix. añ. Inter
cede. p̄s Mirabilia. Lāp̄m.

Mulier timēs deū ipa lau
dabitur date ei de fructu
manuū suaz t laudēt eā i poz
tis opera ei⁹. Ad scdas vē. ān
Laudib⁹. p̄i. feriales. Lāp̄m.
Mulierē fortē. ℣y⁹ O maria
noli flere. ℣ Dimissa sūt ei. ā.
Inclyta sctē marie magdale=
ne solennia suscipiat alacriter
pia mater ecclesia aue scā deo
digna aue dulcis t benigna ob
tine nobis gaudia q̄ possides
cū glia. p̄s Magt. Oō. Lar=
gire. Mēo. de scō appollinare
marty. ān. Hic ē vere mart. ℣.
Gloria et honoze. Oratio

Otiuos nos dom̄e beati
appollinaris martyris tui
natalis sp excipiat: q et iocun
ditatē nobis sue glificatiouis
infūdat: t tibi nos reddat ac=
ceptos. Per. ¶ Scti appolli
naris mar. iij. lec. fiant. cū oō
ne vt supza. Lectio p̄ma

Beatus appollinaris ab
anthiochia petrū apl̄m secut⁹
et rome ab eodē eps ordinat⁹
rauennā directus ē vbi ℣bum
dei p̄dicās: tētus ē a paganis
et diu fustib⁹ cesꝰ ac nudis pe=
dibus sup p̄runas iposit⁹ ab
vrbe expulsus est. Sed nō lōge
ab vrbe xp̄iani habebāt tu
guriū vbi missas celebrauit: t
in mari baptizauit timētes de
quz ministrabāt ei. Le. ij.

Ost mlros ānos ad emu=

lia grexit ꝺicas ꝟbu ꝺei ꝟtutes operãdo. ꝑ ꝟtiu ãnu reꝺ
fus rauẽnã nõ longe ab vrbe
mãsit apꝺ quẽꝺã militẽ noie
hyrtaneu: cuiꝰ filiu cecu illumi
nas: eu cu parẽtibꝰ baptizauit
Quo fcto a paganis ligatꝰ et
ad forũ ꝺeꝺuctꝰ vlneratꝰ. f.iij.

QUnqꝫ ꝺuctꝰ ꝺ simula-
chr̃u appollinis orõnẽ fe
ciſſet: illiꝰ ſolutu ⁊ ꝺeſtructu ẽ
tẽplu. Quo audito tradit cui
ꝺã cẽturiõi occulto xp̃iano cu
ſtoꝺiẽꝺus ſq̃ media nocte laxa
uit eu vt fugeret. Quẽ ſequen
tes pagani ꝓpe põtẽ apꝑhen
ꝺerũt Qui tãꝺiu cr̃ꝰ ꝙſq̃ mor
tuꝰ exiſtimaret ꝑ oſt ꝺuctꝰ a
diſcipulis ſuis ſuꝑ q̃ leproſi mo
rabant ſeptẽ ꝺies ſuꝑuixit ad
monẽs eccleſiã ne a fide xp̃i ꝺi
ſcederet. Sicqꝫ martyr ꝺei pꝰ
ꝙ eccleſiã ãnis vigiti octo mẽ
ſe vno: ꝺieb⁹ q̃tuor rexiſſꝫ mor
tuꝰ ſub veſpaſiano ceſare ſepꝰ
tꝰ ẽ foris murũ i archa ſaxea:
ſub xta ꝺecimo kalẽꝺas augu
ſti. Et cera de colvin' mart. et
poti. ¶ Scẽ xp̃ine x̃gis. Oro

INꝺulgẽtiã nobis ꝺñe be
ata xp̃ina x̃go et martyr
ip̃lozet: q̃ tibi grata ſꝑ extitit
et merito caſtitatis ⁊ tue ꝓfeſ
ſiõe x̃tutis ꝑ. Ad matuti.
iij. lec. nat cr̃no. ꝓpꝫ vigilia
et oia ſũt de x̃gie vſq ad miſ
ſaz q̃ erit de vigil. f.i.

ARtꝫib⁹ ꝺioꝺetiani im
patoꝛ ſ q̃ꝺã ꝺe tyro ſacra virgo
ãnoꝛ circit ꝺuoꝺeci: noie xp̃i
na: vrbani xp̃ianoꝛ ꝓſecutoꝛ ſ
filia. Quã i excelſa turri cum
xij. puellis poſitã ⁊ ꝺeos aure
os ſpnẽtẽ ſignauit ãgel⁹ i xp̃o
ꝺicẽs Xp̃ina virilit age: i ſpe
ctu ei triũ iudeiũ cibũ hẽs a
ꝺeo miſſũ q̃ vidẽs pancalbũ ſꝰ
mel ꝺulce: gr̃as egit ꝺeo ꝺicẽs
Duoꝺeci ꝺies ſũt ex q̃ non co-
medi. Tu aũt. Accipe.

ERo aũt facto: ꝺedit fru-
ſtra ꝺeoꝛ ꝓis ſui paupib⁹ q̃s
ſciẽs pr̃ ei⁹ puellas iuſſit ꝺecol
lari: ⁊ xp̃inã x̃gis cedi ⁊ cathe
natã i carcere recluꝺi. Cũq; i
eculeo ſuſpẽſa vngul raderet
,piecit carnes ſuas i faciẽ pr̃i
ſui ꝺicẽs. Comede x̃tutẽ coꝛ
poꝛ tui. Tũc rota ferrea aꝺdu
cit ⁊ ſuppoſito igne valiꝺo: o:
leo ꝙfũꝺi iubeꝰ ſꝫ ip̃a orante:
cõbuſti ſũt pluſq; mille q̃ngẽ-
ti iꝺolis ſeruiẽtes. Hic lapiꝺe
i collo ei⁹ ligato mittit i mare
vbi a xp̃o baptizata exiẽs ite
in carcere recluꝺit. Que ait:
Dñe ieſu xp̃e reꝺꝺe vrbano
ea q̃ geſſit i me q̃ ip̃a nocte cũ
magnis cruciatib⁹ emiſit ſp̃m.
Qui hec venit ali⁹ Accipe
iuꝺex noie ziron: q̃ p̃mo
eã i carthagine plenã pice reſi-
na ⁊ oleo mitti iuſſit. ꝺeiꝺe ca
put ei⁹ raꝺi ⁊ p̃runas arꝺẽtes
ſupponi Que cũ nõ leꝺeretur
ꝺucta ẽ aꝺ templũ apollinis ⁊

vbi cū oraſſet: cōminutū ē ido
lū i puluerē: t crediderūt i de
um aie circit tria milia Judeox
q̄ territ⁹ expirauit. Tūc rex
iudex noie iulian⁹ iuſſit ſerpē
tes circa eā apponi: t mā mil-
leſ⁹ t ligua abſciſſis: ꝛ go y-
tem ligue i oculū iudicis pūcti
ens excecauit eū. Cui⁹ iuſſu y-
cuſſa ꝛ go i latere oris dñm e-
miſit ſpīm: q̄rtodecio etatis ſue
āno: q̄ ei⁹ itercessione veneran
da nobis ſempiterna a dño ipe-
tret gaudia. Cetera de cōi vni
uſ vḡis t marty. ¶ Sctī iaco
bi apli feſtū duplex. Ad ūmi
vō. t ad matutī. cetera de cōi
vni⁹ apli cū iſto hymno ad vō.

IN celeſtis aule lumi
na iacobe necnō iohēs
theologe poſcite nobis venīā
rogātib⁹ quā venit xp̄s gratis
dare miſeris. Annue xp̄e. et
dicat hic nobis p hoc. Vō.

CONſto dñe plebi tue ſcīfica
tor t cuſtos vt apli tui ia
cobi munita p̄ſidijs: t p̄ueria
tione tibi placeat: t ſecura de-
ſuiat. Per. Eod die inco. hāt
de martyrib⁹ xp̄o feſto t cucu-
fato. ān. Gaudēt i celis. ℣. Le
tamini in domino. Vō.
Deus mūdi creator et re-
ctor q̄ hūc diē beator⁹ xp̄o forti
et cucufati martyr⁹ tuor⁹ paſſi
one cōſecraſti: cōcede vt oēs q̄
martyrij eor⁹ merita veneran
eor⁹ intercessionib⁹ ab eternis
gehēne incēdijs liberemur. p.

Ad matutī. Lectio. i.

IAcob⁹ ap̄lus dñi nr̄i ieſu
xp̄i frat⁹ bti iohānis euan geli
ste oēz iudeā t ſamariā viſitās
oñebat ex ſcripturis ſcis oīa q̄
per ꝓphetas dicta erāt i dño
ieſu xp̄o eſſe cōpleta. Hermo-
genes ār q̄dā mag⁹ miſit phi
letū diſcipulū ſuū cū aliq̄ pha
riſeis ad eū aſſerēs q̄ xp̄s non
eēt fili⁹ dei. Jacob⁹ ꝛo aſſerti-
onib⁹ ei⁹ i xp̄o euacuatis oſten
dit ex ſcripturis ſcīs hūc eſſe
filium dei. Lectio ſcda.

QUerī⁹ ad hermogenez
philet⁹ dixit ei: iacobū q̄ ſe ſer
uū ieſu xp̄i aſſerit: ſcias te fu-
gare nō poſſe. Nā i noie eius
multa miracula faciēs: oēſq̄
ſcripturas ſcās memoriē reti-
nēs: oñdit ex eis hūc eē filiū dī
quē iudei crucifixerūt. Hermo
genes irat⁹ vixit philetū dicēs
Videam⁹ ſi iacob⁹ ſoluat te ab
his vinclis. Quo nūciato iaco-
bo: miſit ſudariū ſuū dicēs. ac
cipiat hoc t dicat Dñs ieſ⁹ xp̄s
erigit eliſos: t ip̄e ſoluit cōpe
ditos. Quo facto venit ad ia-
cobum. Tu autem domine mi

Lectio. ii.

DOlens autem
magus miſit poſt eū de
mones dicens. Ipſum iacobū
cum phileto michi adducite vt
vindicer i eos. Qui cum veniſ
ſent: cepērūt vilipendere i aere dare
ſuper ap̄lm. Quib⁹ ap̄ls ait:

Precipio vobis in noīe patrī et filiī t spūsctī: vt hermogenē nō ledētes ipz ad me victū ad ducatis. Quo adducto: dixit apls ad philetū. Ipse te ligauit: tu eū solue. Quo facto ait apls. Nō eni est disciplīne nr̄e vt inuit⁹ qs cōuertat. Ipse xp̄o solutus ōs codices suos i mari mergēs dixit ad iacobū: aiarū liberatoz: accipe me penitētem quē hactenꝰ habuisti inuidentez. Tu aūt Lec. tiij

Apostolus cōfirmās eū i fide: ita pfectū eū reddidit vt multe virtutes p eū ficrēt a domino. Quod audiētes pharisei dixerūt ad iacobū: vt q̄d p̄dicas xp̄m quē oēs crucifixum scimꝰ? Tūc apls ostēdit eis q̄liter icarnatio dñi passio resurrectio t in celū ascēsio a pphētis p̄nūciata i xp̄o erāt ꝓpleta Dixerūtq oēs peccauimꝰ Dic nobis qd faciemꝰ. Quibꝰ ipe ait. Credite et baptizemini: et delebūtur peccata vra. Lec. v

Abiathar aūt p̄tifex videns tantū pplz credidisse zelo replerus excitauit sedicionē grauissimā: ita vt mittētes funē in collo eiꝰ duxerūt eū ad herodē: q iussit eū decollari. Cūq duceret palitī cū quenda ad eū clamātē a doloribꝰ liberauit. Hoc videns iosias qui funē i collo eius misit cozruēs ad pedes eiꝰ dixit. Obsecro te vt des michi idulgētiā. L. vi.

Intelligēs aplus coz eiꝰ a deo visitatū: dixit Credis q iesꝰ xp̄s ē verꝰ dei filiꝰ. Qui ait. Credo. Hoc audiēs abiathar dixit. Nisi recedens a iacobo maledixeris nomen xp̄i: cū ipso decollaberis. Qui ait Maledictꝰ tu: nomē xp̄o xp̄i est bñdictū i scla. Cūq quēiret ad locū allata lagena aq apls baptizauit eū: et osculās eū fecit sigēculū crucis in frōte eiꝰ t ita pfectꝰ i fide xp̄i: cū apko decollatus est. Secūdum matheū.

In illo tp̄e. Accessit ad iesum mat filioz zebedei cū filiis suis adorās t petens aliquid ab eo. Et rel. Omel. bti Gregorij papę

Ideo occasionez accepit hec mulier: vt a dño gliam et dignitatē peteret filys suis: q nichil p̄dixerat de glia regni: sed solūmodo de supplicio passionis Predixerat ei discipul suis se hierosolymā ascēsu rz tradēdū: mozte cōdēnādū: deludēdū: flagellādum: t crucifigendū. Sed hec causa icitata est ad petēdū dignitatez filiis suis: qz post oia dixerat dñs. t tertia die resurget. Lect. vij.

Quatabat eni mulier q dñs post resurrectionē suā regnaturꝰ esset in terra cozporalit: ideo dixit. Dic vt sedeāt hi duo vnꝰ a dextris t aliꝰ a sinis

stris i reg tuo. Rñdēs dñs dixit. Nescitis qd petatis. Nō qdē petierat: sed dñs discipulos increpauit. qz sciuit petitōez matris ex suasiōe filioz ꝓcessisse

Interrogat dñs: Le. ix. si possent bibē calicē quē ipe bibitur⁹ erat. i. si eandem passionē sufferre possent quā ipe passur⁹ erat ꝓ eis. Calicez qdē meū bibetis. De iacobo nō est dubiū qn ipe calicē dñi biberit. De iohāne ꝙo dubitat: qz ipe ꝓ martyriū vitā non finiuit. Sed qz a domiciano i feruentis olei dolio missus est: et añ aristodemū venenū bibens illesus ꝓmāsit: necnō cū reliquis aplis flagellat⁹ legit sp pat⁹ ad passionē: clarū ē q ex calicē passiōis biberit. Cetera de cōi vni⁹ apli. Ad. ij. vñ. oia flāt de scō iacobo cū ℟. Elues apłoz. ℣ meō. de. s. anna. Sce anne mris marie advā sp pos fer. ā. Felix anna cella mundi cie: lumē mūdi: vena clemētie spes salutis: porta leticie: nes diuie cōmēda gfe. Opi. fer. Lp.

Mulierē fortē qs inueniet: ꝓcul ⁊ de vltis finib⁹ ꝑciū ei⁹: cōfidit in ea cor viri sui ⁊ spoliis nō indigebit. ℣. Op.

Ave mr ānā hr⁹. digne. plēa melle cānā: cui mr̄ passa nulla coequāda. Ave ꝑdicāda superaltāda mr matris poli regi atq; soli. Quā qs velit fari siue venerari reddet sibi votū: xp̄s p quē totū. Ergo te rogam⁹ rogātes supplicam⁹ vt qō potes velis ꝑce da nos celis. Placās nobis natā mūdo p te datā illa natū suuz tu nepotē tuū. Laus sit trinitati laus sit vnitati laus patri ac nato laus sit paclito amē. ℣ Diffusa est. ān. Hec ē radix anna pia ℣ga flozēs ē maria xp̄s flos est inclytus digna radix ē honore cui⁹ virga tali floze fecunda ſ celit⁹. ℣s. Mag. Oro.

Deus q btā zannā dilectissime genitricis tue matrē egregiā hodierna die ad celestis vite sublevasti gaudia fac nos ꝙs gliosis ei⁹ meritis ad eternā pertingere btitudinem ex cui⁹ puerpio salutari ꝓ salute mūdi hūanā dignatus es assumere carnē. Qui vi. ⁊ reg cū deo. Meō. de scto ieco. ap. cū ān. In regnatōe. ℣. Annū clauerūt. Oro. Esto dñe. Tunc erat ꝓcessio ad altare scē anne cātādo. Regnū mūdi. Regre in cōi. ℣. Ora ꝓ nobis. b. ānā

Quesum⁹ oēs de⁹: Oro. vt q btē anne solēnia colim⁹: ei⁹ meritis ꝙcib⁹ indulgētiā cōsequamur ⁊ gfaz. p xp̄z do. ℣n redeūdo de sancta maria. Ad cōpletoriū oia fiant sicut in festo sancte trinitatis. Modo predicto dicuntur vespe de sancta anna, videlz vbi dedi-

cata est ecclia: vel capella: vel altare in honore eiusdē: t tūc ad pmasvs de.s.āna fiat ibi xo nō est ecclīa dedicata neq; capella in honore ipsius dicā tur vesp̄e de sctō iacobo apl̄o: t meō. de scā āna cū orōne pre dicta. Ad matu. inui. Ad scē matris āne memoriā. Oēs xpo canam⁹ glaz Uenite.

IN āne puerperio nox fugit huic sēcli et illuxit cuz gaudio dies totius ppli. Ec radix iesse germinat expers cū cris illecebris t germē ei⁹ illuminat nos sedētes in tenebris. Pia mater et humilis de q̄ maria p̄dijt tuis adesto famulis q̄s culpa grauis depmit Iam felix et merita manēs cū summo iudice succurre mater īclita vt vnanimes pacifice t q̄d quid hic deliquim⁹ vite p̄ īmū dicīā abstergas illud petimus p̄ diuinā clementiā. Patri na toq; glia deō cū scō spū q̄ p ane suffragia conseruet nos in eritu. Amē. In pmo noct. an. Chori plaudāt alacrit angelor t hoim⁹ gratulādo parit mri regine virginū. Dñe dñs nr. Pater p̄celse virginis toachi erat noie mat anna q̄ nobilis regali fulsit scie Celi enar In tres partes diuidūt sic rerū substātiaz dāt tēplo dāt pauptib⁹ seruāt sibi terciā. Dñi est ter.

Diffusa est gratia. lec. i.

HOdie frēs kmi brē anne mris scē dei genitricis ac ꝑpetue virgis marie festiuam celebram⁹ memoriā. in q̄ carnis relict ergastulū: t subuecta est venerabilit ad supos sācto⁹ obsequijs āgelo⁹ Felix āna flos horto⁹ mira nitēt specie regum surgit antiq⁹ ex clara ꝑgenie. Que medelāvicio⁹ matrē gessit grē. Hec hīā miseror succurrat inopie

AEternus (Que si quidē p̄iarchar ac p̄phetar veterū gliosa et felix: peruenit cōtubernīū. Ex quorum carne: carnis traxit origīnē: vt p̄ētris sui fructū: ppō suo deus mitteret redēptorē. Matronarū hec matrona claruit in scō nūc in celis patrona pietatis titulo. Cui⁹ partu cūcta bona prouenerūt populo Anna parēs esto prona cunctis in ꝑiculo. Cui⁹

GAudeat igitur sacro sancta mater ecclesia: hui⁹ scē matrone munita suffragijs t in ei⁹ laudib⁹ cū oī deuotiōe tota resultet. Hec est enim illa supne benedictionis terra de q̄ celestis figulus ollam spetnfe cōposuit: q̄ ex diuini roris hymbre cōceptū verbū dei humano generi ꝑtulit incarnatū. Ex ceptu ꝑiugali āne miro ordine radix boī finis mali spirat

vno germie. Felix q̄ fuisti tali
impgnata virgine. ℣. Ros in
hora fac finali mori sine crie.
Felix. Hꝛa. p. Felix ℣n. ij. noc
ān Annos quoq; plurios duc-
cūt in ꝓiugio steriles atq; tri-
stes sub legi opprobrio ps. E
ructa ān Exprobrabat hunc
pōtifex Ioachim q̄ sisteret in fe
cūd⁹ cū fecūdis seq; eius iūgerꝫ
℣. De⁹ nr re⁹ Ioachi ex op p
brio in templo tristis exist nec
ad domū vel vxorē ꝫ ad pasto
res trāsijt ps Fūdamēta ℣.
Specie tua et pulcri. l. iiij.

Felix anna q̄ in operatiōe
redēptionis nr̄e velut ra-
dix vidēt in arbore de q̄ cele-
stis virga egressa ē beatissima
virgo maria q̄ filiū suū diuini
floris amigdalū enixa puerpa
genuit: cuius dulcedīs tocūda
refectio in celo et in terra āge
los t homines pascit ℟. Ex iudee
creuit spia hec matrona nobil⁹
spia tñ officia claruit mirabil⁹
de q̄ pdiit regina celi venera
bilis ℣. Ros a fraude serpen
tina saluet mat hullis Regia.

Et. Deth leē dppe (l. v.
citate dauid t radice iesse
ozīūda pdiit: cui⁹ brā sobo
les maria videlicet xp̄m pepe
rit: q̄ captiuitatē iacob aūtit:
t parietē veteris īimicicie iter
deū et holem hō de⁹ in sua car
ne destruxit ℟. Quā potēs eē
diceris in regno beatoꝝ q̄ ge
trix agnosceri regine ā gelor.
Insignis dppe diceris patro
na miserorū ℣. Impetra nobis
miseris venīā petōꝝ Inst. l. vi

O Quā gl̄osa est mater ista
t ꝯ digna solēni attollē-
da preconioꝝque mīm nobis
nre redēptionis attulit: t in il
la testamētū hereditatis supne
inclusit vere brā et ol veneratī
one habēda t q̄dā sacro ꝓuile
gio ꝓdicāda mater hui⁹ sacra
tissime virginis: q̄ oēs ꝓcellit
mrēs in ꝓcipiēdo et generādo
eāq; suū t olim genauit ane-
torē. Gaude igit et letare o fe-
lix mater t ꝑ ceteris mīb⁹ feli-
cior: q̄ meruisti tāte ꝓlis gau-
dē ꝓulegio q̄ quā ā gtis letitiā
iusti grām pctōres venīā inue
niunt in eternuꝫ. Tu. ℟. O ꝯ
digne veneraris ab hūano ger
mine q̄ mariā mūdo paris ma
gno dei munere. Ipā virgo sī
gularis dignet succurrere ℣.
Anna mater saluatrīs fac nos
xp̄o viuē. Ipa Hꝛa Ipa ℣n. ij.
noc. ān. Ioachim t ꝓiugi an-
gelus appuit dolētes q̄ nimiū
dulcit ꝓpescuit ps. Cantate. l.
ān. Preces vr̄ē sīt accepte ha
bebitis q̄ filiā p quā deus ma
gnifice ꝓstabit cūctis grās. ps.
Dns regna. ex. ān. Hic cognō
scūt se mutuo ꝓiugali fedē t a
gūt laudes dño p ꝓcesso mun
ps Cantate ij. ℣. Adiuuabit.
Inicium sci ewā. sc̄z matheu.

Liber gñatiõis iesu xpi fi
lij dauid filij abrahã. Et
rel. Omelia de diuisis tractat

Matheus igit euãgelista
scribẽs librũ generatio
nis iesu xpi ceteris pmissis ho
rũ filiũ nuncupauit: qz ad hos
tm facta est de xpo pmissio.
Ad abrahã inqt in semie tuo
benedicent oẽs gentes terre.
Ad dauid ỹo ait De fructu vẽ
tris tui ponã sup sedẽ tuã. ℟.
Eua mat corruptele pomi fit
edulio. deformauitqz sequele
lineã ptagio Anna cõferẽs spẽ
medele sacro puerpio. ỹ Esto
meõr clientele huic in exilio.

Anna. Lectio octaua.

Abrahã genuit ysaac. ysa
ac aũt genuit iacob. Exequit
ẽ hũanã generationẽ xpi mat
theus ab ipo pmissiõis exor-
diorỹ est ab abrahã generato-
res ꝓmemorãs q̃ qducit ad io
seph virũ marie: de qua natꝰ ẽ
xps. ℟. Anna mater mris xpi
nos pie cõsidera q̃ marie me-
ruisti ꝓpinare vbera ecce felix
ascẽdisti sup cũcta sydera. ỹ.
Tu in hora mortis tristi nos ab
hoste libera. Ecce felix. Re. ix

Quicqd tm in ista gni gene-
alogia xpi ad euãgelicã
respicit hystoriã: totũ ex abũ-
danti recurrit ad annã: vt ipa
sit quasi quẽdã meta legis et
gratie per quã dignitas hũa-
ne videt i xpo refloruisse na-
ture. Ex eius nãqz vẽtre pdiit
qs ỏ scã eccla lõge añ spũs sã
ctus ait. Sidonẽ fecit z vẽdi-
dit z cingulum tradidit cana
neo. Sidonis huius cãdor ni
ueus puritas est: et mũdicia ỹ
ginalis quam btã ãna mr ma
nibus suis quasi cõtexuit: dũ
genitrices dei mariã ad diem
tpalis ortus. in forma huãna
de palatio vteri sui corporaliꝫ
eduxit. Tu aũt. ℟. Btã virgo
virginũ mris tue precibus re
missionẽ criminũ pcura sup-
plicibus Et facvite post termi
nũ letos in celestibꝰ. ỹ. Suc-
curre penes dñm cũctis assisten
tibꝰ Et fac. Glia. Et. ỹ. Ora
pro nobis beata ãna. In laud
ãn. Ois sctõr cõcio matrẽ col
laudet virgis de cuiꝰ puerpio
salus pcessit hois. ℣. Dñs re
gnauit. ãn. Hec plẽ deuotissie
petit a patre luminũ z meruit
dignissime mariã decꝰ virgi-
nũ. ℣. Jubil. ãn Ex ioachim
quẽ habuit vite viꝝ eximie an
na mariã genuit matrẽ regis
institicie. ℣. Deꝰ de. ã. Stirps
iesse clara diluit: eue mris op-
probriũ dũ anna ꝑlem genuit
florẽ sctõr oiz. ℣. Bñs. ã. An
na floret vt liliũ in sũmi regis
curia throno adepta regiũ cũ
imortali glia. ℣. Laud. Cap
Multerẽ fortẽ. Hymnus.

Felix ãna pre aliis digna
lande fidelium, mũdum re

pleuit gaudijs p̄ sacrū puerpe
riū. Hec de carnis ppagie ma
riaz nobis ptulit q̄ suo reddit
germie q̄s eua tristis abstulit
O vas celestī grē mr regie vir
ginū p̄ te precamur ām̄ie remis
sionē criminū. Q emēto mat
inclyta q̄ potēs es p̄ filiā t no
bis prece solita ꝓcura dei gra
tiam. Q iusq̄ donet precibus
datoz bonoz oīz vt gaudijs ce
lestib⁹ fruamur p⁹ exiliū. Q a
tri natoq̄ glia detur cū sancto
spū q̄ p̄ ane suffragia: ꝓseruet
nos in exitu. Amē. ℣. Elegit
eā deus t pze. ān. Anna stellā
matutinā magni maris t regi
nā peperit clemētie cū q̄ ℣e ioc̄ū
dak: quia deū cōtemplak reue
lata facie. psalm⁹. Benedict⁹
ozō Deus qui beataz annam
Ad .i. ān. Dis scōz̄ ꝑs. De⁹
in nole. ān Gzās. ꝑs. Quicūq̄
vult. Ad ij. ān. Hec prolē. ꝑs
Legē po. Ca. Mulierē fortez
℟. Diffusa est grā: vt in col v
nius virginis. Ad vi. ān. Ex
ioachim. ꝑs. Defecit. Capitu
Multe filie cōgregauerūt
diuitias tu supgressa es
vniuersas: fallax grā et vana
est pulcritudo: mulier timens
deū ipsa laudabit. ℣. Specie
tus. Ad. ix. ān. Anna. ꝑs Mi
Mirabilia. Capitulum.
Anū suam aputt kopi: t
palmas suas extēdit ad pau
perē: iō fortitudo et decoz̄ idu
mētū ei⁹ t ridebit i die nouissi
mo. ℟. Adiuuabit eā ℣⁹. Ele
git eā. Ozō. vtīs. Ad. ij. vī. ā.
Dis sctōz. ꝑs. Dirit. ꝑs. Lau
date pueri. ꝑs. Letatus sū. ꝑs
Beati oēs. ꝑs. Lauda hir'm.
Ch. Mulierē fortē. ℟. Beata
virgo. hy⁹. Aue mat anna. ℣.
Elegit eā. ān. Anna florē por
tauit gre: flos odorē spirat mū
dicie alme p̄ces matris t filie
nos cōducant eterne glie. ꝑs.
Mag. ozō. De⁹ q̄ beatā annā
Me ōzia fiat de septē dormiē-
tib⁹ martyribus. Oratio.
Deus q̄ gloios resurrecti
onis eterne p̄cones sep-
tē dormientes magnifice coro-
nasti p: ā q̄s: vt eoz p̄cibus re
surrectionē sctām q̄ in eis mi-
rabil'r posītā ē ꝓseqūmur. per
Ad matut. inuita. duplex. l. i
Sub decio impatoze facta
est xp̄ianos grauī psecutōe
septē xp̄iani: ciuitatis epheseo-
rū ciues. scz: maxim. ian⁹: mal
chus: martian⁹: dyonisi⁹. io-
hēs: seraphion: t cōstātin⁹ fu
gientes rabiē abscōderūt se in
spelūca in mōte celio: statuen
tes malchū i hitu mēdici eme
re victualia. In q̄ spelūca dor-
mierūt p̄ secula multa Lec. ij.
Evolutisq̄ trecentis sexa
gintaduobus annis reg
nāte impatoze xp̄ianissīo theo
dosio surrexit detestāda here
sis nitens repellere generalis

fidē resurrectōis: vigilātes sci
t vnī⁹ noctis spacio se dormis
se putantes: malchū ad ciuita
tem miserūt vt emeret necessa
ria. Qui vidēs cruce sup por-
tam ciuitat⁹ erectā: t oēs nom
dei inuocātes: valde mirari ce
pit. prolatisq; argenteis: cepe
rūt intuentes mirari dicētes.
Hic inuenis thesaurū inuenit:
duxerūtq; eū ad pēsulē ciui-
tatis. Tu aūt. Lectio tertia

Q Ānq; pēsul ab eo indi
ret vbi thesaurū inuenis
set: cadēs malchus ad pedes
eius dixit Rogo vos vbi dece⁹
impator. Ego ei t socij mei fu
giētes persecutionē ei⁹: absco
dim⁹ nos in spelūca mōtis ce-
lij. Marin⁹ cēs ciuitat⁹ hoc au
diēs dixit. Eam⁹ cū eo ad locū
Et veniētes ad spelūcā vidēt
sctōs dei sedētes: t erāt facies
eor vt rose florētes. Et adorā
tes eos miserūt p impatore.
Qui cū venissz: adorās eos fle
uit. Qui dixerūt ei. Propter
te suscitauit nos de⁹ nr̄ aī diē
magne resurrectōis vt tu sine
dubio resurrectionē mortuor
credas. Et cū hec dixissēt red
iderunt spīm sm̄ceptū dei.
Impator vero flēs t osculans
sctās reliquias eor: cōgregatis
plurimis epīs t fidelib⁹ viris
fecerūt in eodē loco dignā me
moriā eor. Leca de cōi pr̄. mr̄

¶ Sancti samsonis epī Q zō.

OMn̄s sempiterne de⁹ tri
bue nobis famul⁹ tuis per
intercessiōez sctī samsonis epī
poscētib⁹ pcton veniā: querē-
tib⁹ salutis veniā pulsantibus
aperire regni celestis aulā: vt
ad eternā maiestatis tue habi
tationē: te adiuuante puenire
mereamur. Per dñm. Eodem
die fiat memo. de sco pānhale
Deus q one marty .orō.
Hūc diē beati panthaleo
nis martyrio cōsecrasti pzesta
qs: vt ipsi⁹ interuentu hoc in
nr̄is floreat actib⁹: qd̄ pzemis
remuneretur celestib⁹. Per.
Ad matu. iij. lec. de cōi. Jnui
tato duplex. Cetera oia de cōi
vni⁹ cōfes. t pōtifi. ¶ Scōrum
felicis t simplicij faustini t be
atricis martirum. oratio
Presta qs oēs de⁹ vt sicut
popul⁹ xp̄ianus martirū
tuor felicis simplicij faustini
t beatricis tpali solēnitate cō
gaudet ita pfruat eterna: t qd̄
votis celebrat: pio cōphendat
effectu. Per do Ad matu. iij.
Libe lec. Jnuita. du. f. i.
rio vrbis Rome epō mis
so in exiliū a cōstantino augu
sto heretico: cler⁹ roman⁹ or-
dinauit in loco ei⁹ epm felicez
pbyterū. Qui facto cōcilio de
clarauit cōstātinū hereticū: et
secūdo baptizatū ab eusebio.
Quo facto eūcit felix de ep̄a-
tu a cōstātino augusto filio cō

stantini augusti. Exinde ductus in ciuitatẽ cozonã martirij capitis abscisione ꝓmeruit. ⁊ sepultꝰ ẽ via aurelia. ℟. ij

TEmpib⁹ diocletiãi ⁊ maximiani erat rome q̃dã virgo beatrix nole: sozor btĩ simplicij ⁊ faustini q̃ pro xp̃i nole post diũsa tormenta capite cesi sũt Quozũ cozpora sepelimur beatrix cũ crispoziohãne p̃sbitero Post hec lucretius vicin⁹ possessor p̃diti beate beatricis commune cũ frib⁹ ãbiẽs fecit eã diis sacrificare nolẽtem carceri mãcipari: ⁊ postea a suis suis noctu p̃focari: ⁊ sic sp̃m tradi-

POst hec in- (dit dño. ℟. ij gressus lucrecio ĩ p̃diũ scõrũ et fecit cõuiuiũ in quo infantul⁹ dixit ei. Audi lucreti. Occidisti ⁊ inuasisti ecce dat⁹ es ĩ possessionẽ diaboli. Ad hanc vocẽ sathanas in eũ ingressus p tres hozas eũ vexauit: donec tolleret alam ei⁹. De quo oẽs q̃ aderãt pterriti: xp̃iani effecti sũt narrãtes pulã passionẽ btẽ virgis ĩ cõuiuio vlciscata;

Letera de col plurimoz martirũ. ¶ Sctõr abdon et sennes

DEus qui martirũ ozõ. sanctis martiribus tuis abdon et sennẽ ad hãc gliam veniendi copiosũ munus grẽ cõtulisti: da famulis tuis suoz veniã delictoz: vt scõr tuoz intercedẽtibus meritis ab oĩb⁹ mereamur aduersis tribus liberari. ℣. Ad matutinum. ℣. ℟. ℣. ℟. lec. fiant. ℣. ℟.

DEcio ĩpatoz romã reuertẽs de ꝓsida adduxit duos xp̃ianos: abdon et sennem dicẽs. Dij nri tradidert nobis hostes reipublice ⁊ romani imperij. Et introducti sũt ornati ex auro ⁊ lapidib⁹ p̃ciosis vincti cathenis. Quos cũ vidissẽt ois senat⁹ cepũt mirari ĩ aspectib⁹ eozum. Lectio secũda.

DEcio dixit ad eos. Sacrificate dijs ⁊ possidebitis ois vrã ⁊ pacẽ romani imperij. Qui direx. Nos semel offerẽtes nosmet deoz ip̃m adoramꝰ simulachris manufactis nunq̃ humiliabimur. Decio iussit eos denudatos ad simulachrũ solis: ⁊ ad sacrificandũ cõpelli. Scti xp̃o expuentes in simulachrũ: dixerunt valeriano. Fac quod potes. ℣. ℟. ij.

TUncvalerian⁹ p̃fect⁹ iussit eos diu plũbari cedi: ⁊ iam phiteatrũ duci. Et dimissi sũt ad eos duo leones ⁊ quattuoz vrsi. Qui venientes ad pedes sctõrũ. ita custodiebãt eos: vt nẽo poterat accedẽ ad eos ꝓpter ipetũ feraz. Valerianus ira plen⁹ fecit eos occidi: ⁊ corpa eoz ad simulachrũ solis iactari. Post triduũ quirin⁹ subdiaconus cozpoza eozum sepeliuit ĩ domo sua. Letera de cõi plurimoz martyrũ. ¶ Sãcti germani epi. Oratio.

Exaudi nos deꝰ salutaris nr̃: t q̃ voces nr̃e nõ mereñtur audiri sancti germani cõfessoris tui atq; pontificis l= teruentio quesumus sit accepta ꝓ nobis. ℣per. Ad matutres lectiones fiãt. lectio. i.

Beatus germanus antisiodorẽsis oppidi indigena fuit: parẽtib⁹ splendidis ꝓ creatus t ab ipsis infantie rudimentis studiis liberalib⁹ institut⁹. In q̃ doctrie cõsolatio cũ ingenii vbertate cõsentiẽs eruditissimũ duplicato bono: id est nature t industrie reddiderũt atq; vt in eũ pfectio litterarũ plena cõfluer̃et pzeadiutoz gallicana intra vrbẽ romã ciuilis iuris sciẽtiã pfecte addidicit Deinde ad honorẽ pfecture in vrbe antisiodorensi sublimat⁹ nobilẽ sibi sumpsit vxorẽ. Tu. Lectio secunda

Post hec oim cõsensu eps postulat⁹ sacerdotiũ inuitus assumpsit. In q̃ longũ sed spontaneũ martyrium duxit. Calcat seculi põpa: humilitas cõuersatõis eligit: vxoꝛ ilsoroꝛẽ mutat: substãtia in pauperes dispensat. Ex die vo sũpti sacerdotii: nũq; panẽ frumẽti ñ vinũ nõ acetũ: nõ legumẽ: nõ oleũ: nõ sal ad vsum cõdiendi sapoꝛis accepit. Lec. tertia.

In refectionib⁹ primũ cinerẽ ꝓlibauit: deinde panem ordeaceũ sumpsit: quem tñ ipe excussit t molut. ℣ꝛo stratu suppositoꝛ cilitio et suppositovno tñ sacculo cõtẽtus fuit. Noctib⁹ nũq; vestimenta raro cingulũ: raro calciamẽta detraxit. ℣ꝛõni q; vacãs lõgũ tps somnũ int ꝛemẽta capeñ poterat: dõec virtutib⁹ plenus in dño obdoꝛmiuit. Tu. Lectera de cõi vni⁹ cõfes. t põtifcis.

Ad vincula petri ad ꝑmas vs. ā. Solue iubẽte deo terrarũ petre cathẽa s q̃ facis vt pateãt celestia regna btis. ꝓsec.

Petrus quidẽ seruabat in carcere oꝛõ aũt fiebat sine intermissiõe ab ecclesia ad deũ ꝓ eo. Deo gras. ℣. Dixit angelus. ℣ymnus

Iam bone pastoꝛ petre clemẽs accipe vota ꝓcatũ et peti vincula resolue tibi potestate tradita q̃ cũctis celũ ꝛbo claudis aperis. ℟. Annue xꝑe. ℣. In oẽm ter. ān. Tu es pastoꝛ ouiũ ꝓnceps apl̃oꝛ tibi tradite sũt claues regni celoꝛ. ꝑs.

Magnificat. Oratio.

Deus q̃ beatũ petrũ apl̃m a vinculis absolutũ illesũ abire fecisti: nr̃oꝛ q̃s absolue vincula peccatoꝛ: t oĩa mala a nobis ꝓpitiat⁹ exclude. ℣per do Mẽo. de machabeis martyr. ān. Gaudẽt l celis. ℟. Letamini in dño et exul. Oratio.

Fraterna nos martyrũ

nox die corona letificet: q̄ t ei nr̄e p̄beat incremēta v̄tutū: et multiplici nos suffragio cōsolet. P̄er. Admatu. iuxta. Tu es pastor ouiū p̄ceps apl̄or. Tibi tradite sūt claues regni celor. ℣. Ueñ. ℟. Jā bo. ℣. Annue. Jn.i.no. ān. Misit herodes rex manus vt affligeret quosdā de ecclesia: occidit aūt iacobū fratrē iohīs gladio ℣s. Celi enar. ā. Uidēs aūt q̄ placeret iudeis apposuit ap̄ hēdere et petrū. ℣s. Būdicaz. ān. P̄etr⁹ dd̄ seruabat i carcere t orō fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deū p eo. ℣s. Eructauit. ℣. Jn oēz trā. ℣. i.

QOtandū nobis ē fratres carissimi: qua de causa celebrat festiuitas scī petri q̄ dicit ad vincula: kalēdis augusti. Nec enī a qbusdā dicit causa romanor̄ qdā dux nole q̄rinus hēbat filiā gutturosaz nomie balbinā: hēbat ātipe dux btm̄ alexādruz papā i carcere clausū. ℟. Misit ipi⁹ herodes rex man⁹ vt afflige ret q̄sdā de ecclesia. Occidit aūt iacobuz fratrē iohīs gladio. ℣. Uidēs aūt q̄ placeret iudeis: apposuit ap̄hēdere t petrū. Occi

XPlaxo puella Lectio.ij ibat sepissime ad carcerē vbi beat⁹ papa alexander cathenis tenebat ligat⁹: t deosculabat cathenas qbus ipe sc̄tus ligat⁹ erat: scilicz ob gratiā recuperande sanitatis. ℟. Uidēs aūt callid⁹ hostis quia placeret iudeis apposuit ap̄ hēdere t petrū. ℣. Misit ipi⁹ rex herodes manus vt affligeret q̄sdaz de eccl̄ia. Apposuit

QAibeat⁹ alexāder L.iij dixit. Noli filia mea deo scularī has cathenas: sed q̄re boias scī petri qb⁹ vict⁹ fuerat et osculare eas: et inde recipies sanitatē Que mox ad patrē suū veniēs narrabat ei sic audierat a p̄fato papa. ℟. Cūq tyrānus īmitis cōprehēdisset petrū apl̄m misit eū i carcerē. Uolēs post pasca p̄ducere eū pp̄lo. ℣. Uidēs aūt q̄ placeret iudeis apposuit ap̄hēdere t petrū. Uolēs. Hīa pa. Uolēs Jn.ij.noct. ān. Erat petr⁹ dormiēs inter duos milites vinctus cathenis duab⁹ t custodes añ ostiū custodiebāt carcerē. ℣s. Oēs gētes. ān. Cūq p̄ducer⁹ eū esset herodes ecce āgel⁹ domini astitit t lumē refulsit i habitaculo carceris percussoq latere pet̄ excitauit eū dicēs surge velocit. ℣s. Exaudi de⁹ deꝰ ān. Exiēs petr⁹ apl̄us seq̄bat angelū t nesciebat q̄ verū est q̄ fiebat p āgelū: existimabat aūt se visū videre. ℣s. Exaudi de⁹ orō. ℣. Cōstitues eos prin-

Qcipes. Lectio quarta.

Quod audiens pater pu-

elle missī nūcios q̄ quirerent carcerē vbi ap̄s fuerat ligat⁹ indeq; secū afferrēt vincas scī petri. Q̄s et ita factū ē. Quas deosculās puella p̄fata vincas scī petri; integrā illico recepit sanitatē. ℣. Petr⁹ qdē ap̄s seruabat i carcere. Oratio āt fiebat sine intermissiōe ab ecclesia ad deū p̄ eo. ℣. Erat petr⁹ dormiēs inter duos milites vinct⁹ cathenis duab⁹. Ora. ℣.

Sicq; beat⁹ alexāder exiēs de carcere cōstituit celebrari hanc solēnitatē kal ēdis augusti i honore beati petri: et i ei⁹ noīe edificauit ecclesiā que dī ad vincula. In q̄ ei vt fertur solēnitate: cathene ei⁹ deosculātur a ppl̄o deuoto: auxiliāte dño nr̄o iesu xp̄o: q̄ cū patre et spūsc̄o viuit et regnat deus per oīa scla sclor̄: ℣. Cū vero p̄duct⁹ eēt herodes in ipsa nocte erat petr⁹ dormiēs inter duos milites vinct⁹ cathenis duab⁹: ℣. Et custodes añ ostiū custodiebāt carceres: vbi erat petr⁹ ap̄s. Inter. Lectio. vi.

Exultem⁹ in dño dilectissimi et spūali ioeūditate letemur q; vnigenit⁹ dei filius iesus xp̄s ad illuīanda nobis dispēsationis et diuinitatis sue mysteria: apostolicū ordīs primū beatū petrū dignat⁹ ē p̄ogare. Cuius hodierna festiuitas speciē et dec⁹ cōtulit orbi terrar. Ille p̄m⁹ est i dñi cōfessione: q̄ p̄m⁹ ē in apostolica dignitate. ℣. Ecce angel⁹ dñi astitit et lumē refulsit i hitaculo carceris: percussoq; latere petri excitauit eū dicēs. Surge surge surge velocit̄: ℣. Et cōtinuo ceciderūt cathene de manib⁹ ei⁹ angelo dicēte, Surge, Ilozia Surge. In. iu. noc. an. Trāseuntes p̄mā et scdam custodiaz venerūt ad portā ferreā q̄ ducit ad ciuitatez que vltro apta est eis. ps. Cōfitebimur. ℣. Et exeūtes p̄cessert vicū vnū et cōtinuo discessit āgel⁹ ab eo. ps. Dñs reg. ex. ant. Petrus ad se reuers⁹ dixit: nunc scio vere q̄ misit dñs āgelū suū et eripuit me de manu herodis: et de oī exp̄tatiōe plebis iudeor. ps. Dñs reg. iras. ℣. Nimis honorati sūt. Secundum matheū.

Illo t̄pe. Venit iesus i partes cesaree philippi et interrogauit discipulos suos dicēs. Quē dicūt hoīes eē filiū hoīs. et rel. Sermo. b. aug. epi

Domino nostro iesu xp̄o requirēte: quēnā eū homines esse dicerēt: et opiniōes varias hoīm discipulis respōdentibus. Rursusq; dño interrogante et dicente. Vos aut̄ quem me esse dicit⁹? Petrus respōdit. Tu es xp̄s filius dei viui. Ait illi domin⁹. Beatus es simō bariona: quia tibi nō

reuelauit caro et ſanguis:ſed ꝑ pater meus qui in celis eſt. ℟. Surge petre et indue te veſtimenta tua accipe fortitudinē ad ſoluēdas gētes. Quia ceciderūt cathene de manib⁹ tuis ℣. Angelus dñi aſtitit ꝛ lumē refulſit in habitaculo carceris percuſſoq; latere petri excitauit eū dicens:ſurge velociter. Quia ceciderūt. Lectio. viij. ATtēde cauſam quare beatus quia tibi nō reuelauit caro et ſanguis:ſed pater meus qui in celis eſt. Ideo beatus:quia tibi non caro ꝛ ſanguis reuelauit. Si enī caro et ſanguis hoc tibi reuelaret de tuo. Quia vero caro et ſāguis tibi non reuelauit:ſed paſ meus qui in celis eſt:de meo non de tuo. Quare de meo? Quia omnia q̄ habet pater mea ſūt. Tu autem domine. ℟. Dixit angelus ad petrum circunda tibi veſtimētuz tuuz et ſequere me. Et egrediens ſequebatur eum ℣. Trāſeuntes autez primaz et ſecundā cuſtodiam venerunt ad portam ferreaz que ducit ad ciuitatem que vltro aperta eſt eis. Et egrediens. ECce audiſti Lectio. ix. cauſam quare beat⁹: audi et quare petrus addidit dominus. Et ego dico tibi:tanq̄ diceret. Qz tu dixiſti mihi Tu es xp̄us filius dei viui. Et ego dico tibi: quia tu es petr⁹. Simon quippe antea vocabatur Quia ecclia xp̄s petra:petr⁹ populus xp̄ianus. Petra enim principale nomen eſt: ideo petr⁹ a petra: non petra a petro quomodo non a xp̄iano chriſtus:ſed a chriſto xp̄ian⁹ vocatur. Tu autem domine miſerere noſtri. Deo. ℟. Quodcunq; ligaueris ſuper terram erit ligatuz et in celis. Et quodcūq; ſolueris ſuper terrā erit ſolutū ꝛ in celis. ℣. Tu es inquit petrus xp̄us filius dei viui Reſpondens dñs ait. Et ego dico tibi quia tu es petrus et ſuper hāc petrā edificabo eccleſiam meam. Et quocūq;. Hlia Et quodcūq;. ℣. Tu es petr⁹. In laudibus. añ. Angel⁹ dñi aſtitit et lumen refulſit in habitaculo carceris: percuſſoq; latere petri excitauit eum dicens:ſurge velociter. ℣s. Dñs regnauit. añ. Dixit angelus ad petrum circunda tibi veſtimentum tuum et ſequere me. ℣s. Jubilate. añ. Exiens petr⁹ ſequebatur eu; ꝛ neſciebat qz verum eſt quod fiebat per angelum. ℣s. Deus de⁹ me⁹ en. Miſit dominus angelum ſuū et liberauit me de manu hero dis alkañs. Benedicite. añ. Solue iubente deo terrarum petre cathenas: qui facis vt pateant celeſtia regna beatis

ps. Laudate. Cap. Petr' q-
dē. hymn'. Exultet celum. ℣.
Annunciauerunt opa dei. Ad
Quodcūq; ligaueris sup ter-
ram erit ligatū et in celis: t qđ
cunq; solueris sup terā erit so
lutū et in celis dixit dns si mo-
ni petro. ps. Benedict' ozō.
Deus q btm petrū Memo. de
martyribus. ān. Istor est enī.
℣. Mirabilis deus. Ozō. Fra
terna nos Ad pmā ā. Angel'
dni ps De' in noie ān. Te iu-
re ps. Quicunq; vult. Ad lij.
ān Dixit angelus ps. Legem
pone Cap Petr' qdem R'. t
℣. de cōi vnius apostoli Ad vi
ān. Exiēs petr'. ps. Delecit.

Angelus dni astitit Cp̄s
et lumē refulsit in habi-
taculo carceris: percussoq; late-
re petri excitauit eū dicēs sur
ge velociter et cōtinuo ceciderunt cathene de manibus ei'
Ad ix. ān. Solue. ps Mirabi
Exiens petr' lia. Cap̄m
sequebat eū et nesciebat
quia verū est qđ fiebat per an
gelū. Ad secūdas vs ā. Ange
lus dni. ps Dixit dns. Exete
ri ps de aplis. Cap. Petr' q
dē. hym'. Exultet celū ℣. An-
nunciauerūt opa. ān. Petrus
ad se reuersus dixit nunc scio ve
re q; misit dns angelū suum t
eripuit me de manu herodis t
de oī expectatione plebis iude
orū. ps Magt. Ozō. De' qui
beatū petrū. Memo. de scō ste
phano mar. cū ān Hic ē vere.

℣. Gloria t honore Ozō
Deus q nos bti stephani
martiris tui atq; pōtifici ānua
solēnitate letificas: cōcede p
picius vt cui' natalicia coli':
de eius sdē etiā ꝓtectiōe gaude
amus. Per dnm Scī stepha
ni martyris ozō vt s. Ad ma-
tu. tres lec. fiāt Inuitato dup.

Beatus stephanus p.i.
epūs vrbis rome: congre
gato vniuerso clero: sic eos al
loquitur dicēs. Frēs et cōmi-
litōes mei audistis p̄cepta di-
aboli seua vulgari: vt si quis
xp̄ianus detēt' fuerit a paga
no: oēs facultates ei' accipiat
Vos ei fratres respuite facul-
tates frenas: vt regnū celeste
p̄cipiatis. Nolite timere p̄n
cipes seculi: sz adorate deū ce-
li t xp̄m filiū ei'. Lec. ij.

Assit itaq; beat' stephā'
vt altera die in cripta nepotia
na cōgregarētur. Et facto cō
uenticulo in eadē cripta inuē
ti sunt ibi ꝑmisti sexus viri t
mulieres cētū t octo Quos ea
dē die beatus stephanus in no
mie xp̄i baptizauit t obtulit p
eoz expiatiōe sacrificiū atq; p
ticipati sunt oēs. Lec. iij.

Post hec obtulit sacrifici-
um deo oīpotēti in cimi-
terio scē lucie Audiēs igitur
hec valerianus que gesta fue-

rant ac de templi euersione et quia esset cũ stephano maxia multitudo xp̃ianoꝝ: missi sũt milites ad eũ q̃ inuenerũt beatũ stephanũ sacrificiũ deo offerentẽ Quiꝫ intrepidus cõstãs añ altaris solẽnia t ingiter cepta pficiẽs: in eodẽ loco sic in sua decollatus est sede. ꝓgens ad dñm sub die quarto nonarũ augusti. Letera de corũ martiris t põtifici. ¶ In inuentione sancti stephani ꝑthomartiris socioꝝqꝫ ei⁹ martirũ Advs. sup psalmos. ãn. Scti q fid ẽ. p̃ feriales. Cap. Justoꝝ ale. ℟. Sacerdos dei ihy⁹ Scõꝝ meritis. ℣. Letamini in dño. aꝝ. Ostendit sanctus gamaliel q visum luciano sacerdoti tres calatos aureos rosis refertos t quartũ argẽteũ croco plenũ: t dixit: hi sunt nri loculi t nostre relique: hic autẽ sanguineas habẽs rosas locul⁹ est scti stephãi qui sol⁹ ex nobis martyrio meruit coronari: ꝑs Magr. Oratio.

DEus q̃ nos sãctoꝝ tuoꝝ splendor mirabilis qui hodierna die bti stephani mrtis tui nichodemi gamalielis atqꝫ abibon inuentionem gloriosam reuelasti da nobis ꝗs i eterna letitia de eoꝝ societate gaudere. ℣per do. Ad matutinuit. Adorem⁹ regẽ magnuz dñm Qui in sanctis suis sẽp ẽ mirabilis: ꝑs Venite hym⁹. Scõꝝ meritis. In.i.noct. ãn Luciano venerabili p̃sbitero quiescenti in stratu suo de reuelatione scoꝝ reliquarũ ꝓthomartyris stephani talis diuinitus ostensa est visio. ꝑs Beat⁹ vir. ãn. Cum adhuc pene vigilaret vir veneraꝺ⁹ tãꝯ in excessu mẽtis repẽte effectus est. ꝑs Quare fre. A ñ. Vidit igitur assistere sibi virũ etate senẽ statura ꝓcerũ vultu decorum. ꝑs In dño cõfido. ℟. Letamini in dño t exultate iusti. ℣. Et gloriamini Lectio.i.

LUcianus p̃sbiter cui reuelauit de⁹ septimo honorij principis anno locum sepulchri t reliquiaꝝ bti stephani ꝓthomartyris gamalielis abibon t nichodemi q̃ in euãgelio t in actib⁹ apl̃oꝝ legunt scripsit hãc reuelationem greco sermõe ad oim eccliarũ noticiã. ℟. Beatus gamaliel doctoris gẽtilũ pauli discipulus appuit xp̃i sacerdoti luciano in vestitu cãdido amictus pallio Et virgã mãu gestabat aureã. ℣ Calciat⁹ caligis i supficie deauratis ꝺ̃sl deambulans corã eo. Et vir. Lec.ij.

QUi dũ q̃esceret i basilica baptisterij i stratu suo i sexta feria pascheus circa horã tertiã noctis dũqꝫ adhuc pene vigilaret: tãꝯ i excessu mentis

effect⁹ vidit virū senē statura ꝓcer vltu decor⁹ plixā barbā hñtē palliatū alba stola cui ie rāt gēmule aureē: intrisec⁹ aūt hñtes scētē crucis signū: calcia tū caligis i supficie deauratis Hic etiā vir manu tenebat virgā aureā: de qua tangēs vocauit eū ter nole suo: luciane: luciane: luciane. Uade et dic iohāni epō hierosolymitano: q̄ ten⁹ cū sūma diligētia nr̄os patefaciat loculos. ℟. Igit dissimulata gamaliel deābulatōe veit ad eū t̄ virga quā manu gestabat tetigit eū vocās illū tertio: luciane: luciane: luciāe surge. ℣. Cui sacerdos rñdit: q̄s es dñe? at ille dixit ad eū. Luciane.

Lectio tertia.

Q Unq̄ venerabil⁹ p̄sbyter inq̄reret abeo q̄s essent q̄ ecū secū. Dixit ei. Ego sū gamaliel q̄ nutrui aplm paulū Est⁹ mecū dñs stephanus a iudeis hierosolymis ꝑ xp̄o lapidat⁹ Cui⁹ corp⁹ auib⁹ t canib⁹ i cāpo piectū: ego sepelui i p̄dio meo vigiti miliarib⁹ a ciuitate ℟. Uade luciane t dic iohāni epō hierosolymitano vsq̄quo clausi sum⁹ vsq̄quo nō aperis nobis. Tuis enī tēp̄ib⁹ reuelādi sum⁹. Aperi nobis velociꝰ vt ꝑ nos ostiū mie sue hūano generi aptat⁹ sit. ℣. Tu. Elia Tuis. In. ij. nocte. añ. Aut dei gamaliel ait luciano: non mei solūmodo causa sollicit⁹ sū sz pot⁹ ꝓ illis q̄ mecū sūt ꝓ Domine q̄s hi ā. Isti etel maximo digni sūt honore venerarii t̄ri q̄si celo rex regū imēsa cumulauit gl̄ia⁹. Cōserua me dñe. ān. Cū ḡ sint ap̄s deū meritis excelsi: ap̄s holes loco tenent humuli. ꝑs. Dñi ē ter. ℣. Exl.

I tent iusti

Lectio. iiij.

Lie vod hui⁹ locello iacz cōtigu⁹ ip̄e ē nichodemus nepos meus: q̄ post⁹ audiuit a xp̄o vt renasceret ex aq̄ t spū sco: statī baptizat⁹ ē ꝓ quo p⁹ modū idigti pricipes sacerdotū conabant illū mortī tradē: sz nr̄e ꝓpinqtat⁹ ob reuerētiaz nō ꝓfecer̄t: sz multi plagis eum extra vrbē affligētes: seiuinuz reliq̄rūt. Qui ē ad pedē bti stephani iussi sepl̄ture tradi. terti⁹ ē abibas fili⁹ me⁹: q̄ ab apostol⁹ baptizat⁹ cast⁹ t imacul⁹ t⁹ exiuit de mūdo: t sepult⁹ est mecū i tertia theca excelsioze. ℟. Lucian⁹ p̄sbyt⁹ dixit: dñe tu q̄s es t q̄ sunt tecū? at ille: ego sū gamaliel pauli quōd az doctor apli: q̄ ait iuxta me q̄escit Ille ē dñs stephan⁹. ℣. Quia iudeis hierosolymis lapidat⁹ ad lacerādū destit⁹ t auib⁹ est posit⁹: sz p dei puidētiā p-mānsit intact⁹. Ille.

Lectio. v.

D Ixit q̄ ei p̄sbyt⁹. Ubi vos ueniem⁹ dñe Qui ait. in meo agello: q̄ dicit bonozum

virox possessio. Qui cũ eum glorificasset orauit dicẽs. Dñe iesu si est hec visio tua a te: facvt iterũ ac tertio manifestet michi. Et cepit ieunare vsq; ad aliũ pa rasceuẽ. Et iteruz apparuit ei gamaliel afferẽs tres calatos aureos rosis plenos. Duo habebãt rosas albas: et tertius rubicũdas: et quartus erat croco plen⁹. ℟. Cũ scirẽ ego gamaliel scitatẽ xpi ieuite Stephani fidẽ eius ac deuotionẽ credẽs mei resurrectione partez habituz cũ eo feci eũ sepeliri In monumẽto meo nouo. ℣. Auditor dñi nichodem⁹ ibidẽ sepult⁹ est et abibas filius meus mecũ ẽ repositus: vbi requiescit beat⁹ stephan⁹. In monumẽ

℣. Et dixit ei gamaliel ℣. Qui rosas habet rubeas est dñs stephan⁹: et secũd⁹ ẽ nichodem⁹: tertius xo argẽte⁹ est abibas filius me⁹: qvnit⁹ ẽ calato meo. Et cũ hec dixisset euanuit ab eo. Ipe xo gras agẽs deo deuotis ieunijs: tertiaz reuelationẽ expectauit. Qua apte facta: nũciauit hec iohanni epo: q lachrymat⁹ ẽ p gaudio dicẽs. Si vt dicis frẽ audisti oportet me ide trãsferre ptho martyrẽ stephanũ. ℟. Sacerdos dei lucian⁹ pstrauit se in orõne rogans deũ et dicẽs: dñe iesu xpe si est hec visio ex te: pstaz vt iterũ ac tertio manifeste turmichi. ℣. Et cõfestim sidus alit annũciẽ reuelationẽ scõz seruoz tuoz. Presta. Gloria. Presta. Ja. iij. noct. añ. In ieiunijs et orõnib⁹ cõstituto apparuit itez sctũs gamaliel luciano p̃sbytero et dixit ẽre dissimulasti frater et nõ retulisti que dicta sũt tibi iohãni epo. ps. Exultate iusti. an. Nonne vides quãta sit sollicitas et turbatio i toto mundo et tu negligẽter agis. ps. Vidicam. añ. Surge et vade et dic iohanni epo vt aptet nobis et faciat locũ orõnis vt p nostrã intercessionez misereat dñs populo suo. ps. Deꝰ venerũt gẽtes. ℣. Iustorũ aie. ℣. Tertio septimum aũt luciano hortatu cepit in crastino i quodã acerulo qui erat in agro illo effodere statuisset: apparuit gamaliel cuidã monacho nolẽ migetio innocẽti viro dicẽs. Vade et dic luciano: frustra laboras i acervo illo. nõ enĩ ibi sumus modo sed querat nos in loco qui dicitur honoz virorum possessio. Quo ostẽso luciano glorificauit deũ qz inuẽtus ẽ et alius testis i reuelatiõe sctõz. ℟. Sãct⁹ gamaliel i visu dixit lucião diligẽt attendere que dico et statim deposuit coram eo tres calatos aureos. Et quart⁹ argẽte⁹ plen⁹ erat croco. ℣. Ann⁹ ex trib⁹ calatis rubẽtes hẽbat ro

sas tanꝫ sanguinẽ alij ꝛo duo referti erãt rosis albis. Etq̃r. Quunq; fodiẽtes the R. viij eas ꝛueissẽt: nũciãt hec io hãni epo. Qui assũptis secuꝫ duob⁹ epis pgexit ad locũ Ap taq; theca beati stephani fremor⁹ fact⁹ ẽ magn⁹ ꝛ ꝛ os q̃ ade rãt odor pfudit suauissim⁹ Et eadẽ hora septuagitarres aie a diuersis infirmitatib⁹ sũt curate. ℟. Uides o frater luciãe hos calatos hic rosas habens pulcherrimas loculus ẽ pcios si martyris stephani. Qui solus ex nobis martyrio meruit cozonari. ℣. Introgress⁹ ostiũ sepulchꝛi ꝛueniens eũ i parte oriẽtali. Qui sol⁹. Lectio nona

Et osculãtes beati stepha ni reliqas thecã clauserũt: quã postea i sanctã eccliam syon vbi archidiaconus quõdã ab aplis fuerat ozdinatus: cũ hymnis ꝛ gaudio trãstulerũt. Quo facto sufficiens pluuia pietate diuina descendẽs imẽsaꝫ siccitatẽ ꝛemade faciẽs irrigauit Jmitemur fratres isti⁹ sci caritatẽ. vt cuꝫ co mereamur celi caritatem. ℟. Sãctus iohãnes epus lachꝛymat⁹ p gaudio bñdixit deũ: et dixit ad lucianũ pzesbyterum: Oportet me ide trãsferre beatũ pthomartyrẽ stephanũ qui tanꝫ ãgel⁹ apparuit positus Jn cõcione hoim. ℣. Qui pzi m⁹ apb iudeos dñica bella pegit ꝛ iesũ a dextris ℟rutis dei videre pmeruit. Qui. Glozia Jn cõcione. ℣. Justi aũt impetu Jnlau.an. Egress⁹ lucian⁹ pzbyter a scõ iohanne epo iussit vt cõsurgerẽt ossa diluculo ꝛ foderẽt in aceruo illo vbi putabãt eẽ cozpa scõꝝ. ℘s Domin⁹ reꝫ. ã Apparuit scõs gamaliel cuidam monacho nolemigecio inocẽti et simplici viro dicẽs ad eũ: vade ꝛ dic luciano suanũ laborasi aceruo illo nõ ibi sum⁹ modo. ℘s. Jubilate. ãn Ibi olim positi fuim⁹ exequiarũ tpe plãct⁹ nunc ãre nosi loco illo q̃ dicit bonoruꝫ virorꝫ possessio. ℘s. De⁹ deus. ãn. Audiẽs ĝ lucian⁹ ℟ha monachi migecij bñdixit dñm qa luctus ẽ ali⁹ testis i reuelatiõe scõꝝ. ℘s. Bñdicite. ãn. Dũ inuẽtũ esset sacratissimũ bti stephani cozp⁹ stati terremot⁹ fact⁹ ẽ magn⁹ atq; õs q̃ aderant odor perfudi suauissimus ℘s Laud. Lp̃. Justoꝝ. aie. Hym⁹. Rex gliose marty. ℣. Mirabilis de⁹. ãn Ex odoris mira fra grãtia sanitas egrotis emanauit maxia septuaginta ꝛ tres: tunc a varijs lãguoribꝰ curati sũt hoies i inuẽtiõe cozpis scti stephani dilectissimi martyris deũ glorificãtes. ℘s. Bñdict⁹ Ozo. De⁹ q̃ es scõꝝ. Ed. i. ãn. Egress⁹ lucian⁹. ℘s. De⁹ ino.

ãn Te iure ꝑs. Quicũq; vult Ad.iũ.ãn. Apparuit.ꝑs. Le gẽ po. Lãꝑ.ꝛ R. de cõi plurimꝰ mar. ad õs ho. dicantur. Ad.vi.ãn. Ybi olim. ꝑs. Defecit. Ad.ix.ãn Dñ inuctũ. ꝑs Mirabil. Ad.ij.vñ. ah Egressus lucianꝰ. ꝑi. feria: Lãp. Justoꝛ ale. nyꝭ Rex. gliose mar ꝛ. Mirabil de. ã Hodie sanctꝰ Iohãnes põtifex cũ maxlo clerico plebisq; tripudia ꝓciosas ꝓthomartyrꝭ stephani reliquias i sanctã trãstulit ecclesiam syon vbi quõdã archidiaconi fũctus ẽ officio cuiꝰ pia apud deũ sit ꝓ nobis intcessio q̃s. ꝑs. Mgr. Oro. Deus q ¶ Sãcti oswaldi regiꝭ mar. Oꝛ.

OMps sempitne deꝰ q̃ hodiernã diẽ i beati oswaldi martyrio cõsecrasti: cõcede ꝓpitiꝰ: vt cuius passionẽ celebramꝰ. eius patrocinia sentiamꝰ. Per do. Ad matu. iij. lec fiãt inuita. duplex. Lec. ꝑma.

REgnauit autẽ oswaldꝰ xp̃ianissimꝰ rex northãhymbroꝛ nouã annis: q̃ cõpleto ãnoꝛ curriculo occisꝰ est: cõmisso graui p̃lio a pagana gẽte. Paganoq; rege mercioꝝ ã q̃etiã p̃decessoꝛ suꝰ edewinꝰ pemptꝰ est in loco marselde nũcupato ãno eratis suetricesimo octauo die quito mensis augusti Cuiꝰ quãta fides i deũ fuerat ꝛ deuotio: post mortem ꝛtutũ miraculis declarat Nã in loco vbi a pagãis ꝓ patria dimicãs infectꝰ ẽ vsq; hodie sanitates infirmoꝝ celebrant

EX multis q̃dẽ miraculis i loco illo vꝰ ꝓ uere loci ꝓpetratis: duo dicamꝰ. Nõ multũ post interfectionẽ sedi equꝰ cuius dã iter ꝓ locũ faciẽtis subito laceſcẽs caput in frã declinare: spumas ex ore dimittere ꝛ i terrã cepit ruere. Desiluit eques expectãs horam mortis equi Sꝫ cũ equꝰ ꝓre dolore diuersas se i partes toꝛ queret: volutando deuenit i illũ locũ vbi sertũs rex occubuit Statiq; sanꝰ ꝓsurgẽs: herbas auidius carpe cepit Quo viso vir intelligẽs aliq̃d mire sctitatis loco inesse posit o ibi signo ascẽdit equũ: deuẽiẽsq; ad hospitiũ iuenit ibi puellã paraliticã. Ipsoq; narrante factum ducta ẽ puella ad locũ vbi parũ dormiẽs integrã recepit sanitatem. Lectio tertia:

POst hec vidẽs alius iter faciẽs spaciũ illius loci cetero cãpo viridiꝰ ex hoc intelligens aliquẽ sanctũ ibi interfectuꝫ: ligauit de puluere loci i lintheo: sperãs cũ eo infirmis ꝓdesse veniẽsq; ad hospitẽ: inuenit vicinos cenãtes i domo. Jussusq; discũbere cũ eis appendit lintheũ cũ puluere i poste parieti Et accẽso grãdi igne demꝰ fe-

no tecta volantib⁹ in altū scin tillis flāmis cōbusta est. Sola diuulgata igit causa rei geste multi de lōge ad locū venien tes ⁊ sanitatē sibi ⁊ suis recu perātes paulatīq; de puluere sumentes fossam ad mēsuraz statureuirilis altā reddidert

Letera de cōi vni⁹ mr. ¶ Trās figuratio ihesu xp̄i dñi nr̄i ad ō magnū ofia. Assumpsit ihesus discipulos ⁊ ascēdit in montē ⁊ transfiguratꝰ ē ante eos. ℟. Laudate pueri. ān. Dū trās figurarer ihesus moyses ⁊ helyas cū dño loquētes discipulis appuerūt. ℣. Laud̄ do. o. gē. ān. Tūc petrus dixit ad ihesum dñe si vis faciamus hic tria ta bernacla: tibi vnū: moysi vnū ⁊ helye vnū. ℣. Lauda aīa ā. Adhuc eo loquēte: ecce nubes lucida obūbrauit eos ℣. Laudate dñm qm̄. ān. De q̄ vox in sonuit. hic est filiꝰ me⁹ dilectꝰ in quo michi cōplacui ipsū audite. ℣. Lauda hirm. Cap.

Saluatorē expectam⁹ dominū nr̄m ihesū xp̄m q̄ reformabit corp⁹ humilitatis nr̄e cōfiguratū corpi claritatis sue fm operationē q̄ possit ⁊ subijcere sibi oia. ℟. Assumēs ihesus petrū ⁊ iacobū ⁊ iohēm fratrem ei⁹. In montē excelsū cū eis seorsū ascēdit ibi se trāsfigurās sue glie claritatē eis ostendit. ℣. Ne videātes ei⁹ passionē turbarent: sed fortiori soliditate firmarent. In. Glia. In. hy⁹

Celestis formā glie quam spes ārit ecclie in monte xp̄s indicat sūpza solē emicat ras meōranda secul' hic cuz trib⁹ discipul' cū moyse ⁊ helia grata, pmit eloquia. ℣. Assistūt testes gre legis atq; pphetie de nube testionū sonat patris ad filiū. ℟. Iozificata facie xp̄s declarat hodie quis sit honor credētiū deo pie fruētiū. ℣. Assionis mysteriū cozda leuat fi deliū vnde solēni gaudio cla mat nra deuotio ℟. ater cū vnigenito ⁊ spū paracito vn⁹ nobis hāc glia: largire: p̄ p̄riam ℣. Adorem⁹ p̄ez: filiū cū scō spū ℟. Regnātē in maiestate sua ān. Assionē quā vidistī neminē dixeritis dōec filius hoīs resurgat a mortuis. ℣. Mag ozō.

Deus q̄ nos sacrū transfiguratiōis tue diē deuoti hodie laudib⁹ p̄reire cōcedis: tribue nobis q̄s ad tue diuinitatis cōtemplationē p̄tingere q̄ nostre hūanitatis dignat⁹ es fieri particeps. Qui vi. ⁊ reg. cū deo patre i vni. ss. de. Per oia. Amē. Meō. sub silētio ō mar. Iuxto. felicissi. ragap. oz

Deus q̄ nos cōcedis scōz martyrū tuoz sixti: felicissimi: ⁊ agapiti natalicia colere: da nobis q̄s in eterna beatitudie de coz societate gau

dere. ℣. Per dñm. Ad matu. in uitatorijs. Christū regē regum hodie transfiguratum Venite adorem⁹ dñm. ℣s. Qui. Hym⁹.

O Gator rerum reparator eui xpe rex regū metuēde cē sor t preces nras pariq laudes aspice gratis. Noctis incursu tibi vota laudum pangim⁹: presta tibi sint vt apta nosq cōcentu refoue perennis luminis auctor Inter heliā moysenq vates: vt iubar solis faciere fulgens cādida veste nimis īstar albe: tu micuisti Tu dei patris: patre teste ples cūsis sctōr decⁿ angelor tu salⁿ mūdi: via virtus crederis esse Gl̄ia virtus sit tibi creator cūcta q solⁿ retinēs gubernās in throno regni sine fine regnās trinus t vnus. Amē. In. i. nocte. ān. Hodie dñs iesus xps facie vt sol in mōte resplēduit ac vestimētis tanq nix candidus emicuit. ℣s. Dñi est terra ān Ecce nubes lucida obūbrauit eos: paterna vox audita ē hic est filiⁿ meⁿ. ℣s. Afferte domio ī. Petrus t q cū illo pfites erāt xpo letificati: viderūt gl̄iam dei ℣s De⁹ nr̄ re. ℟. Eli aptis sūt sup eū. ℟. Et vox patris intonuit: hic est filiⁿ meus dilectus. Lectio. i. Etr⁹ ad p̄dicationē mortis dñice scādalizat⁹ sentētia dñi fuerat increpat⁹ ꝓuocati discipuli vt abnegaret se tollerent crucē suā t mortē tium alo sequerēt magistrū. Hāc dis terror audiēti ne q posset principe apl̄or ppetuo etiaz alūs metū inserere: idcirco testibus leta succedūt t dicit. Filiⁿ hois vēturⁿ est in gl̄ia pris sui cū angel̄ suis. Times mortē: audi gl̄iaz triūphantis Aeterne crucē: ausculta angelor mysteria. Et tunc inq̄t reddet vnicuiq̄ sm opa eiⁿ. Nō est distinctio iudei et hynici viri t mulieris pauperū t diuitū. Abi ñ psone: sed opa cōsiderātur ℟. Assumpti hodie dñs iesus tribus discipul⁹ mōtem vt oraret subijt excelsū soluq̄ orās corā eis transfiguratⁿ ē: facies q eiⁿ vt sol resplēduit. Ac vestimēta eiⁿ vt nix facta sūt candida. ℣. Ut aūt testimoniū haberet a lege t pphetis hinc inde cū eo moyses t helyas visi sūt in maiestate. Ac vestimenta eius vt nix. Lectio secunda Amen dico vobis: sunt q adam de hic stātibus qui non gustabunt mortez: donec videant filiū hois venientem in regno suo. Terrorum apl̄or rum spe meditari voluerat p missorū dicens. Filiⁿ hois venturⁿ est in gl̄ia patris sui cū angelis suis. In sup auctoritate iudicī addita iudicū addidit: t reddet vnicuiq̄ sm opa sua.

poterat apłoꝝ tacita cogitatio istiusmodi scādalū sustiere Occisionē et mortē nūc dices esse ventūrā: qđ aūt ꝓmittit te aduentū i glia ꝑis cū āgelorum ministerijs t iudicij ptāte: hoc in dies erit: t in tpa longa differt. Ꝓuidēs ergo occultorū cognitor qđ possent obijcere: pītē timorē pīti cōpēsat ꝑmio Quid enī dicit. Sūt qdā de hic stātibus q non gustabūt mortē donec videāt filiū hoīs venientē i regno suo. Ut q̄lis vētur⁹ sit postea: ob incredulitatē nostrā i pīti tpe demōstretur. ℟. Cozā trib⁹ discipłis trāsfigurat⁹ dñs moyse t helya hīc inde secū loquētib⁹ ondit se in maiestate. ℣. Ut sī ozeduox vt triū testiū stet oē ℣bū. Hic ide

Lectio ix. ET post dies sex assūpsit ies⁹ petrū t iacobū et iohānē fratrē ei⁹. Quare petr⁹ t iacob⁹ t iohānes inquibusdā euangeliox locis se parant a ceteris: aut qđ ꝑuilegij habeāt extra alios apłos: creb̄o diximꝰ. Nūc querit ꝑ dies sex assūpserat eos: quō t duxerit i mōtē excelsū cum lucas euāgelista octonariū nūerū ponat. Sed facilis rīsio ē. q: hic medij ponūtur dies: ibi ꝑm⁹ addit et extremꝰ. Nō enī dicit. ꝓ⁹ dies octo assūpsit ies⁹ petrū iacobū t iohānē sed die octaua. Et duxit eos i mōtem excelsū seorsū. Ducere ad mōtana discipulos pars regni est. Ducunt seorsū: q: mltu vocati pauci electi Et trāsfigurat⁹ ē añ eos: q̄lis futur⁹ ē tēpe iudicādi talis apłis apparuit ℟. Ꝓrimogenit⁹ pdit ex ore pīs feci vt oriret lumē i tris. Ego i altissīs hītaui t thron⁹ me⁹ i colūna nubis. ℣. Ꝓrius ꝙ mōtes fierēt aut formaretur orbis te rre a seculo et in sclm. Ego. Hlia. Ego. ℣n. y. nec. ū. Rñdens petr⁹ ait ad ies⁹: dñe si vis faciam⁹ hic tria tabernacula. ꝓs Oēs gētes. ān. Venite dēs discipuli ad dñm ies⁹ ꝑis vocē rimētes cecidērūt in facies suas. ꝓs. Magnus dñs. ℣n. Ante duos vates tresq; discipulos apparuit ies⁹ xp̄s: vt in ore duoꝝ vel triū testiū stet oē ℣bū. ꝓs. Quā dilecta. ℣l⁹. Adorate dñm. ℟. In aula sancta eius.

Lectio quarta. QUod aūt dicit: transfigurat⁹ ē añ eos: Nemo putet ꝑstinā eū formā et faciē pdidisse vel amisisse corpis veritatē et assūpsisse corp⁹ spūale vl aereū sed quō trāsformat⁹ sit euāgelista demōstrat dicēs. Et resplēduit facies ei⁹ sicut sol. vestimēta aūt ei⁹ facta sūt alba sicut nix Ubi splēdor facieī ondit: et cādor: describit vestiū nō substātia tollit: sed glia comitat Resplēduit facies eius

sicut sol. Certe trāsformat⁹ ē dñs in eā gloziā qua venturus ē postea in regno suo. Trāsfor matio splēdozē addidit: faciē nō subtraxit. Et si corp⁹ spūa le fuerit: nō t vestimēta muta ta sūt q̄ in tātū fuere candida vt ali⁹ euāgelista dixerit: q̄lia fullo sup terrā nō pōt facere. ℟. Claruit magnitudo dei et virtus apuit discipul⁹ qm̄ sic voluit trāsfigurari excels⁹ dñs vt i ipa claritate ostēderet ma iestatē. ℣. Assūpsit iesus tres discipulos suos in mōtē t fcā est cozā eis facies sicut sol ve stimēta ei⁹ sicut nix. Mat. xvii.

Ecce apuit illi moyses t helyas cū eo loquētes scribis t phariseis tētātibus eū: t de celo signa poscētibus dare noluit: sed prauā postu lationē cōfutauit rōne ratōe prudenti. Hic ℣ovt aplozum augeat fidē dat signū de celo helya inde descēdente quo cō scēderat: t moyse ab iferis re surgēte. Ad t achyaz p esaiaz pcipit vt petat sibi signū ō ex celso vel de inferno. Nā q̄ dō dictū est: apuit illis moyses et helyas cū illo loq̄ntes. t i alio refert euāgelio q̄ nūciasset ei q̄ hierosolymis passur⁹ esset: lex ostēdit t pphete q̄ t passi onē dñi t resurrectōez crebris vocib⁹ nūciarūt. ℟. Hodie in mōte trāsfiguratō dño apti sūt celi t nubes pclara sup eū de scendit t vox patris intonuit. Hic est fili⁹ me⁹ dilect⁹ in quo michi cōplacui. ℣ Intonuit ō celo dñs t altissim⁹ sup attoni tos discipulos dedit vocē suā in nube tonantē. Hic ē. Ps. vi.

Exit ad iesū. Dñe bonum est nos hic cē. Qui ad monta na cōscenderat nō vult ad ter rena descendere: sp̄ sp in subli mib⁹ pseuerare. Si vis facia mus hic tria tabernacula: tibi vnū: moysi vnū: t helye vnum Erras petre sicut t ali⁹ euan gelista testat nescisq̄ dd dicas Volu tria tabernacula q̄rere: cū vnū sit tabernaculū euāge lij: in q̄ lex t pphete recapitu landi sūt. Si aūt q̄ris tria ta bernacula: nequaq̄ seruos cū dño cōferas: sed fac tria taber nacula imo vnū: patri t filio t spūisancto: vt quox est vna di uinitas: vnū sit ti pectore tuo tabernaculū. ℟. Discipli xp̄i nubis lucide splēdore obūbra ti voceq̄ ōi patris de nube cla manti pturbati. In faciē ceci dere. ℣. Tāte tāq̄ reuerētie vi sionis nouitatē nō ferētes In fa. In. iij. noc. ān. Celi apti sūt sup eū t vox patris audita est: hic est fili⁹ me⁹ dilect⁹ hunc au dite. ps. Dñs reg. ex. ān. Vox de celo sonuit t vox patris au dita ē: hic est fili⁹ me⁹ in q̄ mi-

chi bñ cõplacui ipz audite. ℣s Cantate. i. ℟n Visionẽ quam vidistis nemini dixeritis donec filius hois resurgat a mortuis. ℣p. Dñs reg. trasi. ℣ Dñe miserere nobi. ℟. Intonuit de celo dñs. Lec. vii. Scdm matheum

IN illo tpe. Assumpsit iesus petrũ t iohannẽ t iacobũ fratrẽ eius t duxit illos in montẽ excelsũ seorsũ Et reli

QUoniã euãgelica lectio dilectissimi q̃ per aures corporis inrroiit in interiorẽ mẽtiũ nrarũ auditũ ad magni sacramenti sacrificij intelligentiaz vocat subtiliter eaz indagare laborẽ quã q̃n aspirãte gra dei facilius assequamur si pfl derationẽ nostrã ad ea q̃ paulo supi⁹ sũt narrata referam⁹. Saluator enim humani generis xp̃s de⁹ condẽs eã fidẽ q̃ ipios ad iusticiã reuocat: t mortuos ꝓuocat ad vitã. Ad hoc discipulos suos doctrine monitis: t operũ miraculis imbuebat: vt idẽ t vnigẽit⁹ dei t filius hois crederet: ñ vnũ horũ sine alio ꝓderat ad salutẽ. Et equalis erat piculi dñm iesũ xp̃m/ aut tñmõ sine hoie aut sine deo solũ hoiem deũ credidisse: cum vtrũq esset pariter cõfitendũ Quia sicut deo vera hũanitas ita hoi inerat vera diuinitas. ℟. Hodie pater decclis testificatus est filiũ: quo audito discipuli timuerũt valde pstratiq sũt ad vocẽ dicentẽ. Hic est filius me⁹ in quo michi bñ ꝓplacui. ℣. Celi aptisũt sup eũ t vox patris audita est. Hic. L. vii

ADhuc eo loq̃nte: ecce nubes lucida obumbrauit eos t vox de nube dicẽs. Hic est filius me⁹ dilectus in quo michi bñ cõplacui: ipm audite: q̃ imprudent interrogauerũt ꝓpterea dñi rõez nõ meretur sed pat rñdet ꝓ filio vt verbum dñi cõpleret. Ego testimoniũ nõ dico de me: sed pf q̃ me misit ihe ꝓ me dicit testimoniũ. Nubes aũt videt lucida t obumbrat eos: vt q̃ carnale fronduibus in frõtib⁹ aut tentoriis q̃rebãt tabernaculũ nubis lucide operirẽt t umbraculo ꝺoz quoq̃ de celo patris loquẽtis audit q̃ testimoniũ perhibeat filio: t petrũ errore sublato doceat veritatẽ: imo ꝓ petrũ cetroscq̃ aplos. Hic est aut filius me⁹ dilect⁹. huic fiendũ ẽ tabernaculũ: huic obtẽperandum. Hic est filius: illi serui sũt moyses t helyas: debẽt t ipi nobiscũ i penetralib⁹ cordis sui dño tabernaculũ ꝓparare. ℟. Descendẽtib⁹ illis de mõte ꝓcepit iesus dicẽs: nemini vixeritis visionẽ quã vidistis donec filius hois a mortuis resurgat. ℣. Ne mors eius aliquo mõ-

pedirek: ꝛ hec visio statꝫ populos diuulgarek. ℣ Prev. ix.

ET audictes discipuli ceciderũt in facie suã ꝛ timuerũt valde. Triplicẽ ob causam pauore terrenk: vel qz se errasse cogũerãt: vel qz nubes lucida opuerat eos: aut qz dei patris vocẽ loquẽtẽ audierãt. Hũana fragilitas cõspectum maioris glie formidat ꝛ ferre nõ sustinẽs: ac toto alo ꝛ corpe cõtremisces: ad terrã cadit. Ꝙ to qs ãplioza ãsserit: tãto magis ad iferioza collabik si ligꝛa uerit mensurã suã. Et accessit ihesus ꝛ tetigit eos. Qz illi iacebãt ꝛ surgere nõ poterãt: ipse clemẽter accedit et tangit eos vt tactu fuget timorẽ: ꝛ debilitata mẽbra solidenk. Dixitq eis. Surgite ꝛ nolite timere. Quos manu sanauerat sanat imperio. Nolite timere. ℣ Primũ timor expellitur: vt postea doctrina tribuak. Leuãtes autẽ oculos suos neminẽ viderunt nisi solũ ihesũ. Rõnabilik post ꝙ surrexerãt nõ vidẽt nisi solũ ihesũ: ne si moyses ꝛ helyas ꝓseuerassent cũ dño: patri vox viderek incerta cui potissimũ daret testimoniũ. Vidẽt ꝫ iesum stantẽ oblata nube ꝛ moysen ꝛ helyã euanuisse. Qz post ꝙ legis ꝛ ꝓpheterũ vmbra discesserat ꝙ velamẽto suo apostolos texerat: vex lumẽ ieuã gelio repik. Et descẽdẽtib' illis de mõte: ꝓcepit illis ihesus dicẽs. Nemini dixeritis visiõez donec filius homis a mortuis resurgat. Futuri regni ꝓmeditatiõ ꝛ glia triũphanꝫ demõstrata fuerat in mõte. Non vult ꝫ hoc in ꝓplo ꝓdicari: ne ꝛ incredibile eẽt rei magnitudie ꝛp' tãtã gliam apud rudes alos sequẽs crux scandalũ faceret. ℟. Vidẽs petrus moysẽ ꝛ helyã in glia ꝛ ihesũ medio corpe vt solẽ virtute fulgẽtẽ ait. Domine bonũ est nos hic esse. Si vis faciam' hic tria tabernacula: tibi vnũ: moysi vnũ ꝛ helye vnũ. ℣. Petr' ꝛ hoc ꝙ cũ illo erãt valde letificati viderũt maiestatẽ dñi ꝛ eos gloriosos hinc inde cũ illo: ꝛ ait ad ihesum petr'. Dñe. Elia. Si vis. ℟ Adorem' patrẽ ꝛ filiũ cũ scõspũ ꝛ Regnãtẽ in maiestate sua. ℣ In lau. ã. Accessit ihesus ꝛ divine vocis pauore ꝓstratos: tetigit discipulos suos dicẽs. surgite ꝛ nolite timere. ℣ Dñs regnãn Jesus ad discipulos iacentes accessit: tetigit surgere precepit ne timerent dixit eis: ꝙ surgentes preter ihesum neminez viderunt. ℣ Jubilate deo. ã. Vt testimonium haberet a lege ꝛ prophetis in medio moysi ꝛ helye transfiguratus apparuit ihesus. psalmus. Deus deus meus ad te de luce. Vi.

Lex ꝙ moysen signata est: ꝛ p
pheties helię ꝙ i maiestate vi
si sūt cū dño fulgētes i mōte ꝛ
loquētes. ℘s Bñd. ān. Descē
dēt⁹ illis de mōte ꝑcepit ibs
dicēs. nemini dixeritis visiōez
donec a mortuis fili⁹ hois re
surgat. ℘s. Laus. Lp̄. Salus

O Rta lux de hr⁹. (tozē.
luie iesu redēptoz seculi:
dignare clemēs supplicū laus
des ꝑceisq; sumere. Qui carne
quōdā cōtegi dignat⁹ es ꝓp.
diti nos mēbra cōfer effici tui
bri cozpis. Lzo sole vultu sīā
meus vt nix amictu candid⁹ i
mōte dignis testibus appuisti
cōditoz. Gates alumnis addi
tos tuis alūnis cōferēs vtrisq;
te diuit⁹ deum dedisti credere
Gevoxpaterna celit⁹ suū vo
cauit filiū quē nos fideli pecto
re regē fatemur glie. Cōcede
nos q̄s almis micare mozib⁹
vt ad poloz gaudia bonis ve
hamur actibus. Laudes tibi
nos pā gim⁹ eterne regum rex
de⁹ q̄ es trin⁹ ꝛ vnus de⁹ p cun
cta regnās scla. Amē. ℣. Sit
nomē dñi. ān. Trib⁹ discipul
de ei⁹ mozte turbatis nec de si
bi ꝑdicta resurrectione dubi
tarēt transfigurat⁹ dñs gliam
quā ꝑdixerat ostēdit. ℘s. B⁹

O Eus q̄ vnigēitū tuū (ozō
hodierna die mirabilit
trāsfiguratū celit⁹ vtriusq; te
stamēti patribus reuelasti: da
nobis q̄s bñplaciti tibi actib⁹
ad ei⁹ sp cōtēplandā ptingere
gliam in q̄tue paternitati op
time ꝙ placuisse testat⁹ es. per
eundē dñz. Ad. i. ān. Accessit
℘s. De⁹ in nole. Ad. iij. ān. Je
sus. ℘s Legē pone. Lp̄. Sal
uatozē ℟. Adorem⁹ prēz ꝛ filiū
cū sctō spū alla. al. ℣. Regnan
tem i maiestate sua. Alla. ℣.
Dies sctificat⁹. Ad. vi. ā. Ut
testi. ℘s. Defecit. Capitulum

N Otam fecim⁹ vobis dñi
nfi iesu xp̄i ℣turē ꝛ p̄sci
entiā speculatozes facti illius
magnitudis. ℟. Dies sctifica
t⁹ illuxit nobis Alla al. ℣ Ve
nite gētes adozate dñz. Alla.
℣ Adozate dñz. Ad. ix. ā De
scēdēt⁹. ℘s. Mirabil. Lap̄.

A Lcepit dñs iesus a ꝺo pa
tre honorē ꝛ gliam voce
delapsa huiuscemodi ad eum
a magnifica glia. hic ē fili⁹ me
us in quo mihi cōplacui. ℟.
Adozemus dñm Alla alla. ℣
In aula sctā ei⁹ alla. ℣. Ado
rate deū. ℟. Oēs angeli eius
Ad. ij. vs. ān. Accessit. ℘s Di
xit. ℘s. Cōfiteboz. ℘s. Beatus
vir. ℘s. Laudate pueri. ℘. In
exitu. Lp̄. Saluatorē. ℟. Cō
firmādis ꝛ ad veri cultus scīaz
puehēdis discipul⁹ Moyses ꝛ
helyas cū dño loquētes appa
ruere. ℣. Qñ xp̄i euāgeliū a
lege ꝛ pphetis testioniū cōstat
hse. Moyses. Sl. hr⁹ O nata

lux. ℣. Adorem⁹ patrē. ℟. Regnantē. ad Hodie ad pris vocem trāsfigurato dño moyses et helias affuerūt splēdidi excessuz ei⁹ quē cōpleturus erat loquentes. ps. Magt Oratio Deus qui hodierno. Hec secū deveipe suprādicte dicant vbi ecclesia i honore trāsfiguratiōnis dedicat: sl nautē vespe de nomine iesu fiāt. ¶ Festū dulcissimi nois Jesu hat septimo id⁹ augusti: festum maius duplex Octaue cū regimie chori. Ad pmas vs. super psalmos. Ant.

Solis ortu vsq; ad occasū laudabile nomē dñi iesu bñdictū alla.

ps. Laudate pu. ān. Omnis ens quicūq; inuocauerit nomē dñi: saluus erit alla. ps. Dilexi. ad Dirupisti dñe vincula mea: tibi sacrificabo hostiam laudis: t nomē tuū inuocabo alla. ps. Credidi ppter. ān. Illuc ascēderūt trib⁹ trib⁹ dñi testimoniū israel ad cōfitē dū noi dñi alla. ps. Letat⁹ sū. ān. In cōspectu angelorū psallam tibi: adorabo ad templū sanctū tuū et cōfitebor noi tuo dñe alla. ps. Cōfitebor. iiij. ¶ Humiliauit semetipsū dñs iesus fact⁹ obediēs vsq; ad mortē: mortē autē crucis. p/pter qđ t de⁹ exaltauit illum: et donauit illi nomē: qđ est super oē nomē: vt in nomine iesu oē genu flectat: celestiū terrestriū et infernorū. Oco grās. ℟. Magnificate dñm mecū: t exaltemus nomē ei⁹ in idipsū. ℣. Quia in eo letabit cor nostrum. Et in nomine sctō ei⁹ sperabim⁹. ℣. Narrate opa mirabilia ei⁹: laudamini in nomine sctō eius. Alia. Hlia.

¶ Et in nomine. Hymnus. Exultet cor pcordis sonāte iesu nomine pcellit i delicijs oī plenū dulcedine Nomē cōfortans miseros iesus q sanat scelera: nomē deterrēs iferos: nomē fugās mortifera. Nomen sonans suauit i metro, psa carmine: qđ leuat nos alacrit mētis suo solamine. Nomen excelsū resonet iesus i ore oīm: t cor cū voce cōsonet: vt sanet oē vitiū. Iesu sal⁹ peccātiū: adesto nostris pcib⁹: sis director ex rātiū: t parce nris actib⁹ Nomē tuū nos muniat pseruans a periculis: et in bonis pficiat amotis culpe maculis. Gbi xpe sit glia: fulgens hoc sacro noie: honor tuus sit latria iesu benigne dñe. Gliatibi dñe: ℣. Omnis terra adoret te de⁹ et psallat tibi. ℟. Psalmū dicat noi tuo. ān. Ego aūt i dño gaudebo: t exultabo i deo iesu meo: qz fecit michi magna qui potēs ē t scūm nomē eius.

Oōs. Magt. Oratio. Deus q gliosissimū nomē iesu xpi vnigeniti filij tui fecisti

nn

fidelib⁹ tuis sūmo suauitat⁹ affectu amabile ⁊ maligis spiritib⁹ tremēdū atq; horribile: cōcede ꝓpitius: vt ōs q̄ hoc nomē iesu deuote veneranť i celis sine cōsolatiōis dulcedinē i p̄senti recipiāt: ⁊ i futuro gaudiū exultatiōis ⁊ inēmiabile iubilatiōis obtineāt. Per eūdē. ℟. Deus de cui⁹ solēnis nō. de trāsfiguratione. ān. Hodie ad p̄cis. ℣ Adorem⁹ p̄cez ⁊ filiū dei⁹ Deus qui vnigenitū. Ad cōple. ān. Miserere michi dñe sm iudiciū diligētiū nomē tuū. ℣s. Cū inuocarē. Cap. Tu i nobis. Hymn

ALma chor⁹ dñi nūc pangat noia sūmi. Messias sother emanuel sabaoth adonay. Hic vnigenit⁹. via vita man⁹ homousyon. Recipiū p̄imogenit⁹ sapiētia ✠ tus. Alpha caput finisq; simul vocitat: ⁊ ō. Hic ys ⁊ origo boni: paraclit⁹ ac mediator. Hic gn⁹ ouis vitulus serpēs aries leo ✠ mis Os ✠ bū splēdor sol gl̄ia lux ⁊ imago. Panis flos vitis mons ianua petra lapisq; Hic angel⁹ et spōsus pastorq; ꝓpheta sacerdos. Hic thanathos kyrios theos pātō craton ⁊ ysus. Omnib⁹ his. Hic signat iesus. Hic in dño laudes. Amen. ℣. Custodi nos. ān. O rex gl̄iose inter sanctos tuos: q̄ spes laudabilis ⁊ p̄ iocūdabil: tu i nobis dñe: ⁊ nomē tuū inuocatū ē sup nos: ne dereliq̄as nos de⁹ nr̄: vt i die iudicij nos collocare digneris iter scōs ⁊ electos tuos rex bñ dicte. ℟. Hec dimitū. Hoc cōpleto. nō mutabit⁹ q̄ oct. q̄ de octauo ng⁹. Ad matu. Inuit. Honorem⁹ exaltem⁹ nomē iesu nobile: Exultem⁹ iubilem⁹ est sūme diligibile. ℣s. Ueite.

IEsu dulcis memoria ℣ dās vera cordis gaudia: sz sup mel ⁊ oia dulcis ei⁹ p̄sentia Nil canit suauis: audit nil⁹ cūdi⁹: nil cogitat dulci⁹: q̄ iesus dei fili⁹. Iesu spes penitentib⁹: q̄ pi⁹es petentib⁹ q̄ bonꝰ te q̄rentib⁹: sz q̄d inuenientibus Iesu dulcedo cordiū: fōs vite lumē mētiū: excedis oē gaudium: ⁊ oē desideriū. Nec lingua pōt dicere: nec l̄a exp̄mere: nec pert⁹ nouit credere: q̄d sit iesū diligere Iesu rex admirabilis et triūphator nobilis: dulcedo ineffabilis: tot⁹ desiderabilis. Mane nobiscū dñe: nox ruore plēs lumīe: pulsa noctis caligine: tua pasce dulcedīe. Gloria tibi dñe: q̄ nat⁹ es. Vn ꝑmo noc. ān. Mil currib⁹ ⁊ hi ecce nos astit i nole dñi dei nr̄i inuocabim⁹. ℣s. Exaudiat te d. ān Memor ero nois tui dñe in oi gñatiōe ⁊ gñatione. ℣s. Eructān. Secūdū nomē tuū iesu dōmie: sic et laus tua i fines tre. ℣s. Magn⁹ dñs. ℣. Laudabo nomē dei cū cāntico. ℟. Exma

gnificabo eũ ī laude Lectio. ī
DUm festum festo succedit
leta mẽs trãsferꝛ: et ꝛa
iubilat: diffusis gaudijs plẽis
honore. Heri celebrauim⁹ ie-
sum in celso mõtis vertice trãs
figuratũ: hodie ī imis terꝛis hu
miliatũ. Heri qualis apud pa
trẽ erat iesus: ꝓdebat corpoꝛ
sui candoꝛe: hodie celebram⁹
quõ latẽs diuinitas operatur
nꝛa sub humili natura sacꝛa
salutis. Heri quales erim⁹ ꝝm
spem: suo ostẽdit splẽdoꝛe: ho
die quales ꝝm fidẽ beato debe
mus viuere moꝛe. Heri suã no
bis caritatẽ cõmẽdauit ad ꝑ-
miũ: hodie ministꝛat sua cari
tas ad meritũ. Illa in patria.
ista ī via. Illa in gĩa cõsũman
te: ista in doctrina cũ gꝛa mi-
seꝛicoꝛditer cooperãte. ℣ Pro-
uocat itaq; sacra solẽnitas hu
ius dignissimi festi: repetẽda
iustoꝝ famosissima gesta: ꝛ ve
teris ac noue sacꝛatissima my
steria legis: vt sic eo glorioso-
ꝛ hui⁹ appareat nobis institu-
tio: quo dispar ꝛ inutilis ĩuent
ur cõparatio olꝛ: quenõ sub
huius iesu nobis agatur cultu.
℟. Tu es ipe rex meus ꝛ deus
me⁹ q̃ mandas salutes iacob.
In te inimicos nꝛos vẽtilabi-
mus coꝛnu ꝛ ī nõe tuo sperne
m⁹ ī surgẽtes ī nobis. ℣. Exur
ge dñe adiuua nos et redime
nos, ꝓpt nomẽ tuũ. In. Lec. ij

IN hac solennitate karissi
mi nꝛa spes tota erigit fi-
des augetur: caritas diffũdit
summe ꝛ indiuidue trinitatis
alma maiestas magnifice com
mendat. Et tubilãtib⁹ celesti
curie ordinibus: ī mẽtis exces
su famulant etherei cives Ro
sei applaudũt martyres q̃ dũ
iesus est in alo robur victoꝛes
se inclytos nosc̃ũt Et confesso
res candidi laudãt cũ canoꝛe
tubilo dũ iesus vt mel dulcescit
in oꝛe. At dũ melos suauis ie-
sus pulsat ℣gleas aures: filie
hierusalẽ canentes cursitant
hymnidice gaudẽt: cateruatim
exu'tãt et insimul ôs ꝓmoꝛ-
dia salutis dicentes. Iesu nꝛa
redẽptio amoꝛ Et desiderium
Hec ẽ illa ꝓclara festiuitas
quã patres diu suspirarũt: lõ-
ge ante ꝓdixerũt ꝓphete:
mystice signauerũt figure At
tandẽ ille paranymphus ga-
briel celestis nunciauit marie
Quod ex te nascetur sanctum
vocabitur filius dei: et nomen
eius iesus. Tu autem domine
℟. Saluos fac nos domine de
us noster: et congrega nos de
nationibus. Vt cõfiteamur no
mini tuo sancto: et gloriemur
in laude tua. ℣. Et sperent in
te qui nouerunt nomen tuum
quoniam nõ dereliquisti que-
rentes te domine. Vt confiteã
mur nomini. Lectio tertia.

Iesus fons vite ⁊ gnatus: qui ꝯtruor⁹ i riuos se diffu dit ⁊ plateas. Jesus a deo nobis factus ē: sapiētia: iusticia: scificatio atq; redēptio. In hō dicatiōe sapia: iusticia ⁊ pcō rū absolutione: ⁊ cōuersatione sanctificatio: ⁊ passione redē ptio. Unde scriptū ē. Tres ri ui fluxerūt a iesu: ✠ hū doloris in quo cōfessio: sanguis aspsi onis i quo afflictio: aq̄ emūda tionis i qua cōpūctio designa tur. Hoc ē nomē quod paulus portabat coꝝ gētib⁹ ⁊ regib⁹ vt lucerna ſt candelabrū. Mi rabile ē enī ac suauissimū Ait quidē ait. Si scribas: si confe ras: nō sapit michi nisi legero ibi iesū. Si disputes aut cōfe ras: nō sapit michi nisi sonue rit tibi iesus. Jesus ergo ne men dulce ⁊ delectabile: nomē? for tās pcōrem: ⁊ nomē bt̄ spei. Ergo iesu esto michi iesus. Re ptereat nos hui⁹ sacratissimi nois multa ✠ tuositas Hoc est nomē qđ cecis cōtulit visū sur dis auditū: claudis gressū: ser monē mutis: vitā mortuis: to tanq; diaboli potestatē de ob sessis corporib⁹ ✠ tus hui⁹ no minis effugauit Nec pfecto mi noris excellētie ⁊ sublimitat̄ est ꝯ virtut̄. Unde scriptū est Nomē saluatoris mei: fratris mei: carnis mee: sanguis mei Nomē seculis absc̄ditū: sed i fine seculoꝝ revelatū. Nomē mirabile: nomē ineffabile: no mē iestiable: imo eo mirabil⁹ q̄ iestiabile: eo magīꝯtū q̄ gra tuitū. Hoc aūt nc mē iposit⁹ ei est: ab eterno: ab angelo ⁊ a patre ioseph. Ab eterno: cū iesus a potētia saluādi saluator in terp̄tat. Ab āgelo: cū ab hiu saluādi saluator dr: qđ ei cōue nit a sue cōceptionis pncipio A patre suo ioseph hoc nomē iposit̄ ē: cū ab actu passionis et nre redēptiōis future iesus saluator appelat⁹ ē Tu aūt. ℟. Osculet̄ me osculo oris sui q̄ melioꝝ sūt vbera tua vino fra grantia vnguentis optimis. Oleū effusū nomē tuū. Ideo adolescētule dilexerūt te. ✠. Trahe me post te curremus in mul i odoꝝ vnguētoꝝ tuoꝝ Oleū. Elisa. Ideo. In. ij. noc. añ. Deus in noie tuo saluum me fac ⁊ i ✠ tute tua iudica me. ℣. Ipsum. ān. Sic psalmū dicā noi tuo i scm̄ seculi ⁊ reddā vota mea de die in diē. ps. Ex audi deus deps. ān Sit nomē dñi benedictū in scla q̄ nat⁹ est de virgie maria. ps. Deus iudiciū. ✠. Benedic aīa mea dño. ℟. Et oīa q̄ intra me sūt noi scō eius.

Oleū effusū nomē tuū. Est ꝑculdubio inter oleū: et nomē spōsi nr̄i iesu si militudo. Nec ociose spūssanct⁹ alterutrū cōparuit. Oleū

lucet: oleū pascit: oleū vngit. fouet ignē: nutrit carnē lenit dolorē. Oleū ergo lux cibus et medicina. Hic quidē nomē spōsi lucet p̄dicatū: pascit recogitatū: inuocatū lenit et vngit. Unde putas i toto orbe tāta et tam subita lux fidei: nisi de p̄dicato iesu nobis? In huius nobis lucet vocauit nos deus ad mirabile lumen suū. Unde scriptū ē. Fuistis aliq̄n tenebre: nūc aūt lux in dño. Preterea ē et cibus hoc nomē iesus. Unde nō toties cōfortaris q̄ties recordaris? qd eq̄ mētē cogitātis sapiat. Quid ita excecatos repat sens⁹? Ut tes roborat. bonos moresve gētat: castas fouet affectiones? Ut dus ē oleo ali cib⁹: si oleo isto nō infūdet. Insipid⁹ ē: si nō hoc sale cōdiat. Jesus ē mel in ore in aure melos: i corde iubilus. Jn semita iudicior tuorū dñe: sustinuim⁹ nomē tuū et memoriale tuum i desiderio aie. Aia mea desiderauit te in nocte sed et spūs meus i p̄cordijs meis de mane vigilabo ad te. Vere tu es deus absc̄ondit⁹ deus israel saluator. Aia mea

Quod reliquū est Lec. v. p̄sequamur: dixim⁹ nomē dei esse medicinā. Tristat aliqs vestrū veniat i cor iesu et inde saliat i os: et ecce ad exortū nobis lumē: nubilū oē diffugit redit serenū. Habitur quis in crimē curritis sup ad laqueū mortis desperādo: nōne si inuocet nomē vite? festi respirabit ad vitā? Cui aliq̄s stetit ad faciē saluatoris nisi duricia vt asso'et: cordis ignauie torpor rancor aliue quor accidie? Cui fons lachrymar exhaust⁹ inuocato iesu non continuo erupit vbertor: fluxit suauior. Cui in periculis palpitāti et trepidāti inuocatū truti nomē nō statim ducia p̄stitit et pulit metū. Dubijs estuāti et fluctuāti emicuit spe certitudo. Aduersis diffidēti tāta q̄ deficienti hoc inuocato nomine nunq̄ defuit fortitudo. denicq̄ scriptū est. Jnuoca me in die tribulationis: eruā te et honorificabis me. Nihil tā ire impetū cohibet. sup bie tumores sedat: sanat liuores vulnē: restringit luxurie fluxū: extinguit libidinis flāmā: sitī tēperat auaricie ac torq̄ ideoris fugat prurigines. Venite cū iesū michi nomino: hodie michi ponite mitem et humilē corde: benignum sobriū: castū: misericordē: et omni honestate ac sanctitate p̄spicuū: eūdēq̄ tōm deū oīpotentē: q̄ me suo exēplo sanet et roboret adiutorio. Hec olea michi sonāt cū venerit iesus Sumo michi itaq̄ exēpla de hodie sed auxiliū a potēte. Illata p̄ pigmentarias species: hoc vsi acuā eas. Et facio cōfectionē

cui sike medicor nō facē pos
sit. ℟. Obsecro aūt vos frēs p
nostm dñi nr̄i iesu xp̄i Ut idip̄z
dicat̄ omēs ⁊ nō sint in vobis scisma
ta. ℣. Discedat ꝑ ab iquitate oīs
q̄ nōiat nomē dñi. Ut. Lec. vi

HOc tibi electuariū hēs o
ala mea recōditū i vasculo vocabuli h⁹ qs ē tes⁹ salutis
fex certe qs ex nulli vng pesti
tue inuelat̄ iefficax. Sp tibi i
sinu sit: sp i mānu: nōs tui iesū
sens⁹ dirigāt ⁊ acr⁹ Ad hoc te
luctat cū dicit. Pone me vt sig
culū i corde tuo: vt sigculū in
brachio Sic ꝑ hēs vnde ⁊ bra
chio medear⁹ ⁊ cordi hēs in q̄
i noie iesu vīs tuos acr⁹ vl⁹ pra
uos corrigas vel min⁹ pfectos
adipleas: vīs tuos sēs⁹ vt fues
ne corrūpāt: aut si corrūpant
sanes O q̄ pulcer es āgel⁹ tuis
dñe iesu i forma dei: i die ekni
tas: tue i splēdoribus scōr̄ añ lu
cifex genit⁹: splēdor ⁊ figura
sbē pris ⁊ q̄dē ppetu⁹ mimeq̄
fucat⁹ cādor vite ekne. quā mi
chi decorus es dñe mi i ipa h⁹
positō decor⁹. etei vbi te exia
nisti: vbi naturalib⁹ radijs lu
mē ideficies exiuisti: ibi pietas
magis emicuit: ibi caritas plus
effulsit: ibi āpli⁹ gfa radiauit
Quā clara mi chi oritis stella
ex iacob: q̄ lucid⁹ flos de radi
ce tesse egredit⁹ q̄ tocūdū lumē
i tenebris visitasti me oriens ex
alto. Quā spectabil⁹ ⁊ stupen
dē etiā ⁊ tutib⁹ sup̄nis ꝑcepta
de ⁊ gie: i vite innocētia: i doctri
ne affluētia: i chorus catōibus
miracl⁹: i fuel atōib⁹ sacr⁹
Quā rutilās p⁹ occasū solitu
sticie de corde tre resurgis: q̄
formosus i stola tua demō rep
glie i alta celor̄ te fcipis Qua
re si ꝓphis oib⁹ ola ossa mea di
cēt: dñe q̄s similis tui: ℟. Jes⁹ na
zarenus rex iudeor̄ fili dei viui
miserere mei Jesu fili dauid mi
serere mei Ut videā volūtatem
dei Et visitē templū ei⁹ ℣. Aspi
ce i me ⁊ miserere mei ꝑm iudi
ciū diligētiū nomē tuū dñe Ut
Ik. Et. Jn. iii. noc. a. Adiuua
nos deus salutaris nr̄ ⁊ ꝓpt glia
nois tui dñe libera nos ⁊ ꝓpi
ci⁹ esto pctis nr̄is ꝓpt nomen
tuū. ps. Deus veñ. gē. ā. Cōfite
bor tibi dñe deus me⁹ i toto cor
de meo ⁊ glificabo nomē tuū
in eternū. ℣. Inclia dñe a. Affer
te dño patrie gētiū affer te dño
glia ⁊ hōrē affer te dño gliam
nois ei⁹. ps. Cātate. i. ℣⁹. Non
nobis dñe. ℣. marheū L. vu.

IN illo. t. Angel⁹ dñi appa
ruit i sōnis ioseph dicēs.
Joseph fili dauid noli timere ac
cipe mariā cōiugē tuā. Et rel.

IOseph mariā Omel. ori.
noluit traducere noluit eā
infamare: s⁹ voluit eā occulte
dimittere Occulte eā a se dimitti
volebat sic pi⁹: sic māsuet⁹: si
cut iustus. Juste humiliās se

ioseph cauebat et tiebat sibimet illi tãte sctitat ꝓiũctõez adhibere Idcirco dixit dimittã eã et a me lõge faciã eã et a cogtõe mea. Maior ẽ ei ei dignitas superexcellit ei sctitas: nec meę ꝓgruit dignitati. Hec ãt eo cogitãte: ãgel dñi ꝓuisũ appuit illi di. Quare dubitas ioseph ãre ipz udẽt cogitas? ãre irrõabilr meditaris? De ẽ ei q gnat Qđ ei nascet ex ea de spũsco ẽ qz. s. h nat coopator spũs scs ẽ. Ille q dẽ ẽ de q scptura ꝓnũciauit di. Puer nat ẽ nob et filius dat ẽ nobis. Pariet aut filiũ: et vocabis nomẽ ei iesũ Ipe go generat: et tu ioseph hẽ gẽitũ vobis iesũ q iterptat salus roz. Ipe ei saluũ faciet ꝑplm suũ a pctis eoz. Vobis igit nomẽ ei hoc qđ ãt fuit: qđ ante secula noiatũ ẽ. Nõ tu ei ꝑponesnomẽ: nec ex te ei võbuluz cõstitue: sz noiat et voca exultando iesũ. i. saluatoz ẽ eũ ẽ et testare. ℟. Ecce ꝯcipies et paries filiũ Et vocabit nomẽ ei iesus, ℣ Hic erit magn et filius altissimi vocabit: et dabit illi dñs de sedẽ

Qđ ꝑfis ei. Et vo. ℣. viij

Ex te iesũ cepisse saluare nos ꝓfiderens: sz ẽ et ãtiquissimũ saluatoz ẽ. Ipe ei saluũ faciet populũ suũ a pctis eoz Duo etei ꝓ hoc ẋbũ ꝓclara designat: qđ et de fuerit et dñs. pri ãt incarnatõz xps: et qđ ꝑplm ei ab eo saluãd ista tuc ãnũciabat. Et iõ dictũ ẽ. Ipe saluet ꝑplz suũ a pctis eoz vt ve de. Dei ei ẽ xtus a pctõ saluare vt pctã dimittẽ iuste q filius dei hns ꝑplz suũ venit vt dictũ ẽ ipz liberare a pctis atq saluare siue ex iudeis siue ex gẽtib De q ipe ꝓphãz iã fuerat elocut dicẽs Dñs dixit ad me filius me es tu ego hodie gẽnuite? Pete a mẽ et dabo tibi gẽtes: hẽditatẽ tuam et possessiõez tuã ẽmios ẽre Ipe saluabit ꝑplz suũ a pctis eoz: sanguie vez suo cũctos redimẽs: morte sua de mortẽ eos liberans ptãte. Ipe saluabit: hoc ẽ saluatoz oim hoim atq credẽtiũ. Hoc aũt totũ factũ ẽ Quid totũ? Hoc de vnigeniti descẽsione: hoc de dñi incarnatõe: hoc de angeli ad virginez destinatiõe: hoc de ipsi xpi desponsatiõe et castitate. hoc de hi sactissimi iesu noiis exaltatõe. hoc enĩ totuz factũ ẽ ad toti mũdi salutẽ. Hoc aũt totum factũ est: vt vnũ cõpleret et vnũ cõsumaret. Quid? Illũ q vizgo genuit: q xpi gom ãsit et tracta xpi gom seuerauit. Ecce ingt xpi gom vtero cõcipiet et pariet filiũ. Pariet filiũ a denuo repãdã ad obediẽtiã eue ꝑ marie obediẽtiã excludẽdã Ad erigẽduz iacẽtiũ gẽ qđ ꝑ mulier temerariã crudelitatẽ fuerat ante detectum. Tu ℟.

nm tuũ

Cū approp̄inq̄sz ihesus hiero
solymis turbe aūt q̄ p̄cedēbāt
t q̄ sequebant clamabāt dicē
tes. osanna filio dauid bñdi=
ctus qui veit in noie dñi. Rex
israel osanna in excelsis. ℣.
Dñe saluū me fac o dñe bñ ꝓ=
sperare bñdictus q̄ veit i noie
dñi. Rex israel. Lectio. ix.

ET vocabūt nomē ei⁹ ema
nuel: q̄s interp̄tat nobis
cū deus. Uocant nomē ei⁹ pri
us angeli psallētes in ei⁹ gra
tiōe atq; gaudētes sicut deuz
oim t regē pacis ad hoiem ve
nientē Deinde aplī unigeniti
dei dñationē atq; virtutē oīb⁹
gentib⁹ p̄dicātes. Adhuc sci
martyres ꝑ ignes t gladios vs
q; ad mortē resistētes. Deide
cuncti credētes hoc ip̄m ne mē
vsq; ad ꝯsūmationē seculi me
morātes atq; laudātes. Et vo
cabūt nomē ei⁹ emanuel: q̄s i=
terp̄tatur nobiscū deus. Qui
vocabunt: nisi iusti quoz voca
bitur in fra nomē nouū. Non
sicut pri⁹ in figuris t in ima=
ginib⁹: sed facie ad faciem ap
parētē: nobiscū deus Abrahe
patri credentiū trib⁹ horis tē=
poris: iz nō p ipam ineffabilē
deitatis sue substantiā: sz poti⁹
p angelicā spēm a meridie vi=
sus ē. Nobis triginta trib⁹ an
nis in terra apparuit: t cū ho
minibus cōuersari dignat⁹ est
Jacob breui tpe per angelum
nichilomin⁹ apparuit colluctās
cū eo: dq; se ab eo superari ymi=
sit vt hūc mūdū corde merito
bñdiceret atq; israel nōaret.
Nobiscū deus ampli⁹ magisq;
p nobis magnificū certamen
adimplēs t vsq; ad mortē ac=
cedēs vt morte sua mortē occi
deret t bñdictionē atq; imor=
talitatē mūdo corde p̄p̄o con
dōaret: q̄ fiducialr dicit nobis
cū de⁹. Per euāgelistarū t a=
postolorū p̄dicationē: p scri sui
corpis sacrz: p gliose crucis si
gnaculū: p gliosi nois sui ex=
altationē. Per ista ḡ ola nobi
scū de⁹. Ipsi honor t glia in se
cula seculoz amen. ℟. Hec au
tē scripta sunt vt credatis q̄m
ihesus est christ⁹ filius dei: t vt cre
dentes vitā habeatis In noie
ei⁹. ℣. Cōfitemi dño t inuoca
te nomē eius annūciate inge
tes opa ei⁹. Ant. Glia. In noie
ꝑs. Te deū. In lau. ℣. Adiu
torium nostrū in nomīe dñi. ℟.

QUi fecit celum t terrā
Ocatū ē nomē ei⁹ ihesus:
q̄s vocatus est ab angelo p̄ius
q̄ in utero cōciperet alla. ꝑs.
Dñs regnāu. Laudate nomē
dñi nr̄i ihesu xp̄i q̄m suauis ē ip
se t in eternū mia ei⁹ alla. ꝑs.
Jubilāte. Benedicā te dñe ih
su in vita mea t i noie tuo leua
bo man⁹ meas alla ꝑs. De⁹
ān. Isti tulerūt spolia ip̄iorū
t decantauerūt nomē tuū dñe

victricē manū tuā laudauerūt pariter dñe deꝰ noster. ℣. Benedicite ān. Juuenes et virgines senes cū iunioribꝰ laudēt nomē dñi: qz exaltatū ē nomē eius. Alla. ℣. Laudate. Lāp

OMnibꝰ qui inuocāt nomen dñi nr̄i iesu xp̄i in oi loco ip̄oz et nr̄o gr̄a vobis et pax a deo patre nr̄o et dño iesu xp̄o.

JEsu auctor clemētie hymn. totius spes leticie dulcor fons et grē vere cordis delicie Jesu decus angelicū in aure dulce canticū in ore mel mirificū in corde nectar celicū. Jesu flos matris virgis fauꝰ nostre dulcedis decus hūani generis dalucē veri lumis. Jesu sole serenior et balsamo suauior oi dulcore dulcior pre cūctis amabilior. Jesu sūma benignitas mira cordis iocūditas: ince mprehēsa bonitas nos stringat tua charitas. ℟. Ex virtutū regie rex insignis victorie iesu largitor gr̄e honor celestis curie. ℣. Te celi chorus p̄dicat et tuas laudes replicat iesus or bem letificat: et nos deo pacificat. ℟. Ilia tibi dñe q na. ℣. Sit nomē dñi bñdictū. ℟. Ex hoc nūc et vsqz in scl̄m ān. Joseph fili dauid noli timere accipere mariā cōiugē tuā. qđ enī in ea natū est de sp̄ūsctō est. pariet aūt filiū et vocabis nomē eius iesum. ip̄e enī saluū faciet pp̄lm suū a pctis eoz. ℣s. Bñdicam. ord. Deus q̄ gliosissimū. Ad. i. ān Vocatū est. Letera oīa sicut in die natalis dñi. Ad. iij. ā Laudate. ℣s. Lege po. Lō. Dis q̄ in. ℟. Laudabo nomē dei cū cantico alla alla. ℣. Et magnificabo eū in laude al. al. ℣. Bñdic aīa mea dño. ℟. Et omia q̄ intra me sūt nom̄ sctō eius. Ord. Deꝰ q̄ glo. Ad. vi. ān Bñdicāte. ℣s. Deficit. Capitulum

OMne quodcūq̄ facitis in verbo aut in opere: oīa in nomine dñi nostri iesu xp̄i facite gr̄as agētes deo et patri p ip̄m ℟. Bñdic aīa mea dño Alla. al. ℣. Et oīa q̄ intra me sūt nomini sctō eius. Alla. ℣. Mō nobis dñe. rē. Ad. ix. ān. Juuenes ps. Mirabilia. Capitul.

DEnunciamus aūt vobis frēs in nom̄e dñi nr̄i iesu xp̄i vt subtrahatis vos ab omi fratre ambulāte inordinate et non sm traditionē quā acceperūt a nobis. ℟. Non nobis dñe nō nobis Alla alla. ℣. Sed nom̄i tuo da gl̄iam. Alla. ℣. Sit nomē dñi iesu bene. ord. Deꝰ qui Ad. ij. vō. ān. Vocatū est. pl. q̄ ad p̄mas vō dicāntur p totas oct. La. Oīs qui. ℟. Hec āt scripta. hymn. Exultet corpre. ℣. Oīs terra. ān. Exurgēs aūtem ioseph a somno fecit sicut p̄ceperat ei angelus dñi et accepit cōiugē suā et nō cognoscebat

eā dōec ꝯcepit filiū suū ꝑmogenitū ⁊ vocauit nomē eius ihesū ab ꝑs. Mgr. Ymo. Deꝰ q̄ gloriosissi Quotiate ifra oct. hab: sumitū cū p̄dict: iubilatorio: hymno: ahto. ⁊ ꝑ. sicut i ꝑma die. Xſi. et Ma. ꝯsuetudinē nocꝫ. dicant q̄ de octaua agit. Cōple. non mutat nisi q̄ de aliq̄ agit. tūc et fiat sicut i fe. scē trini. Per octa. añ lau. X. Adiutoriū nostrū i. In lau. hec sola añ. Nocatū ē nomē. ꝑ Dñs regē. a. et hym. ⁊ v. sicē i. i. die alie. sup Benedict⁹ ⁊ Mgr. dicāt ꝺ ahts. sup psal. ad ꝑmas vē. cū repetitōe eaꝝ Ad. i. sup ꝑs. Quicūq; vult ī. Te iure lau: Notandū est ꝯtra q̄ q̄ fit fut. ꝺ oct. tūc i fine oīz hym. dicēt Illa ti. do nisi i fine Alma cho. Si dies dñi. ifra octa. cōti. ⁊ vacat. a fe. sci laurētij ⁊ fe. scōꝝ hypol. soc. oꝝq; ei⁹: ⁊ nisi hysto. ichoā: da fuerit: ad ꝑmas. vē. ī. Nocatū ē Psalmi q̄ i. i. die Leta oia nē i. i. die: ꝓter Ve. q̄ non dicēt. Mēo. ꝺ scrō si occurrat de dñica. ꝺ trini. ⁊ ꝓcessio ante crucē. In redeūdo de oīb⁹ sciā ān. Saluator mū. X. Letamini in do. Ymo Infirmitatez. Ad matu. oia fiāt sicut i. i. die. iij. ꝑme lec. ꝺ octa. Medie lec. de festo trinitatis. lec. tūc ibidē cōtigēt q̄ el fiāt medie lec. ꝺ octa. scti laurētij q̄n fe. trinitatis lec. nō cōtingit. Tres vltię lec. de expositi euāge. sicut i. i. die. ad laudes ꝑmā: ⁊ horas Cetera fiāt sicut per octauas ¶ Secūda die de constitutione nois. Lec. ꝑma.

Quē nō libet de cōsolatiōnis pleitudie sacri nois iesu diuti⁹ cōtēplādo imorari videam⁹ igit ꝺ ieōp zehē si bi li huiꝰ sacratissimi nois istitutiōe: qb⁹ nēpe ifis integrat: et fortassis nō videbit iutile: nec deerit deuoti venerabile sacramētū Duab⁹ exsyllabis ieſ⁹ cōficit: pauci tñ iris syllabe ꝓfituūt. Sed q̄d hac ifa ꝛ serie: ihe q̄rit? Audi. Sicut ait saluator: ōs capilli vt in nūerati sūt q̄s nature ascribit: quāto magi ife sub nūero pauco: i q̄ adunatiōe tāta copia pleitudi sapie ⁊ scientie dei celi ⁊ tre: et oīz q̄ i eis sūt inutil? Siderat⁹ putet Gloriā ꝑbuit viro i capillis: arbori i folijs. Nec cī obliuiōe eoꝝ q̄ntomagi gliaz non dabit noi suo in sacri nois iesu ifis? In his duab⁹ syllabis latet totū q̄ q̄rimus: q̄ adhuc nescim⁹: q̄d ē vsq; ieſ⁹ fiat oia i oīb⁹ Opa ei dei pfecta sūt: nec vnū iota aut vn⁹ apex ꝓteribit donec oia fiāt: q: oia nūero pōdere ⁊ mensura fecit ⁊ statuit.

Hui⁹ q̄ nois integra A. ꝑ. tio: cū operi ē dei: vnū iota nō erit ī ane. Quare hec oia dico? Q: ife hebreoꝝ ōs pene ītērp̄tabiles sūt: grece aut lan

nenon sic: neq; barbaroꝝ lfe. Sicut nẽpe diuitati maiestas ĩmẽsa dignat subexigua carnis massa latere: ita tiundãs suebõitas dulcedis pauci sub litter sl gnari: ad nostrũ gaudiũ meritũ t ꝓmiũ. Sacrũ fratres audite mysteriũ. Nostris mẽtis auribus resonet hoc nomẽ iesꝰ bñdictũ: qs apꝰ hebreos tribus lfis cõphẽdit cũ titulo ꝓncipiũ vite exẽplũ zelus ſõe: t pncipiũ ẽ cõclusio. Iste pncipiũ l die ẋ tut dei l splendoꝛib⁹ sctoꝝ ab lucifer genit⁹ Iste ẋbũ l pncipio apꝰ deum Iste ꝓncipiũ l q creauit de⁹ celũ t krã: t oia q̃ l eis sũt. Iste ẽ qui inkrogãtib⁹ iudeis: qs eẽt dixit: pncipiũ q̃ t loq̃ꝛ vobis. Iste ẽ cõclusio t finis apꝰ eos in q̃ fines seculoꝝ deuenefr: cũ ẋbũ dei ꝓncipiũ sit: caro finis hoim factũ. Iste caput t finis qui oia morte cõclusit: cũ dixerat cõsũmatũ ẽ. Bene hinc ait zacharias ꝓpheta. In diebus illis erit dñs vn⁹: t nomẽ eius verum. Tu aũt. Lec. iii.

Jquet ex dict saluatorẽ esse iesũ ꝓmũ t nouissimũ ꝓximũ l creat: õe: nouissimũ in redẽptiõe. ꝓximũ l bñ faciendo nouissimũ l retributõe: t hoc q̃d ẽ nisl vt veritas vocis signatl certitudinẽ l dicet? Si iacob post luctamis nex⁹ hoc solẽne nomẽ israel meruit sibi impo-

ni: trib⁹ ꝓfectũ ex syllabis: vlr videꝫ deũ iterptãtib⁹ sub figurato velamine xp̃m iesũ futuꝝ significãtib⁹: multo magꝭ dua b⁹ l rp̃t iesu nole signat mysticũ letic̃ie sacm. Admiremur eũ: cui⁹ sapiẽtie nõ ẽ nũer⁹: cuius magnitudis nõ ẽ finis: vt soli poliq; vnã faceret rẽpublicaꝫ. Duab⁹ syllabis: pauciscꝫ cõnexis litteris voluit notesci ex volũtate acptãte dignante sua bonitate. Quare Jesuꝫ sl bñ scis: sat est si cetera nescis. Nã hoc ẽ nescire: si nexp̃o iesu plurima scire. Aplm audi. Nichil me iudicaui scire inꝛ vos: nisi iesũ xp̃m: t hũc crucifixuꝫ

Memo. de scrip. ¶ Tertia die de sanctificatõe nois. Lec. ii

Nostra rursl replent gaudia ista festiuitas scã: vt cui⁹ sim⁹ mi⁹ refocillabakl-bearl nois iesu itegratiõe: tã adipe t plenedie scificatiõis eius dẽ replenk aia ei⁹: t labũs exltatiõis laudet nomẽ dñi sctm. Jpa nãq; felix nois iterptatio sic nos l eo scificat vt dignissima laude sl oia scificek l nob Jesꝰ xe sal⁹ iterptak. Et merito qꝛ dñi ẽ sal⁹ t sl pplꝫ suũ bñdictõ ei⁹ Cui⁹ ei⁹? Li⁹ dico q̃ opat⁹ ẽ salutẽ l medio krd exẽdit iustãtes man⁹ suas ad relbuẽdũ vt vẽiẽtes cũ exltatõe portãtes mãipsos iusticie bozicẽte occidẽte recũberẽt cũ abraã ysaac

ꝛ iacobꝫ in regno patris. Rã quantũ distat ortꝰ ab occiden
te lõge fecit a nobis iniq̃tates
nr̃as misertꝰ nr̃i. Lec. secũda
IDte ẽ verbũ qđ misit deꝰ
ꝛ sanauit oẽs de interitio
nibus suis. Dꝛe nobis ẽ salus
vt suo actu btõ parit̃ sit nr̃i ter
minꝰ ꝛ oloris: ꝛ p deitatẽ i gl̃a
terminꝰ felicitatis eterne. Cau
amus igitur carissimi: ne sibi
degeneres simꝰ. Rẽpe sicut p
benos glificat: ita et p malos
ad eiꝰ opprobriũ ꝛ cõtẽptum
blasphemat iustus iesus deꝰ
nr̃. Sctificemꝰ illũ in nobis vt
ꝛ ille nos sanctificet i se. Qui
nõ sctificat iesũ: nõ sctificabit
ab eo Sctificemꝰ iesũ in nobis
q̃ scientes eũ sctm timemꝰ eũ:
ꝛ sollicꝫ tevigilemꝰ: ne fortevi
olemꝰ sctitatẽ nr̃is eius p opa
mala Sicut q̃ veste fulgida ve
stitus fugit sordes: ne coinqui
net eã: sic q̃ i corde suscipit ie
sum: sollicitꝰ eẽ debet: ne cõta
minet eũ. Lucis ꝑfecto ad te
nebras nõ ẽ cõuentio: nec iesu
xp̃i ad belial. Scias ḡ si cõta
minatꝰ fuerit i nobis ille q̃ sui
i natura ie̊ tamẽ abilẽ: iurnã
istã nr̃a vindicabit interitu. ℓ. ꝫ
Spirat oya saluti ꝛ rever
cet. Iesus interp̃tat salu
tari: nec sine merito clamemꝰ
ꝑinde singuli. Conuerte nos
deꝰ salutaris nr̃i: ꝛ auerte irã tu
am a nobis. Sꝛbo sãguis hir
cor aut thesaurꝫ: ꝛ cinis vitu
le aspersus inq̃natos scificabat
ad emũdationẽ carnis pecca
tricis: ꝗ tomagis sanguis xp̃i
quẽ ꝑ nobis effudit abũde: q̃
ꝑ spm̃ sanctũ semetip̃m obtu
lit imaculatũ deo pri: emũda
bit scificabitq; cõsciam nostrã
ad fruiẽdũ deo viuẽti: vt digne
famulemur ei: et repromissio
nẽ accipiãt: q̃ vocati sũt here
ditatis eterne. Rõ enĩ sonat san
ctꝰ: nisi sanguie tictꝰ Sãguie
iesu tingeris: vt salutaris sit tibi
iesus. Orem⁹ igr̃ frẽs assidue
ad iesũ: vt suam nobis ifũdat
grãz: p quẽ q̃eniam⁹ ad inꝛ
mlabilẽ felicitatẽ: q̃ salutaris
appellat. Dicam⁹ ḡ Ostende
nobis dñe iesu miaz tuã: ꝛ salu
tare tuũ da nobis. Deõ. de. s.
romano. ¶ Quarta die de. s.
laurẽtio: cũ meõ. de oct. tã ad
vẽ. mat. ꝛ missã. Quinta die de
descriptione nr̃is iesu Lec. i.
GAudia festi cõtemplãtes
beatissimi nr̃is iesu de
scriptionẽ perscrutemur. Ad
nr̃am doctrinã mẽtisq; cõsola
tionẽ adũtendũ eẽ arbitror: ñ
ociosũ: q̃d sublegis figura p̃te
rit̃factũ est: q̃ nobiscũ gratio
se agit̃ in re que ineternũ est p
mansura. Legim⁹ vtiq; apud
hebreos: tetragramatõ reuerẽ
tie ꝛ honoris nomen dei fuisse
dignissimũ sũmi pontificis frõ
ti supeminens: atq; lamis au

res sculptū. Hoc litteris quat tuor hebraicis scriptū scī ꝑcine re patres magni esse mysteriū. Tetragramatō nāq; nra ī lin gua sonat: iste est ꝓncipiū vite Nec ꝓfecto hoc aliud nomen venerabile iesus: q̄ ꝓncipiū vi te: hoc ē saluatorē eē xp̄m iesū designare ꝓhibet. Signatur ḡ iure sub iesus nomine: qđ ī figu ra ꝓfuit sub altero. O nomen cūcti admirabile: terribile pec catoribꝰ: et peramabile iustis Nec hoc latuit ī somno iacob: q̄ cū scalā vidiſſet terrā celoſq; tangētē ait Q̄ terribilis ē loc' iste. Sacrū mysteriū innuens vt malis fieret terribilis: q̄ spū oris sui interficeret: q̄ bonis ve nerat vt angelꝰ cōsilij: et fieret ꝑ futuri scī xp̄s iesus: q̄ intibi natꝰ ē: vbi scalā viderat iacob Jesus igit̄ est scala celi: qz ie su scandit celū Signet ī fron te mētis deuote: q̄ aiatusti me rito nūcupat. Lec. secūda.

GAude igit̄ gaudio magꝫ scutiferibꝰ xp̄i: q̄ dū gur gite sctō imergeris: sacro inun geris crismate: atq; alta frōte crucis sigꝫ insignitꝰ fueris: totꝰ in te describit iesus. Impſſus aie caracter indelibil' iesu nom̄ gratiose ipozrat. Hinc ī apoca lypsi scriptū ē. Videbūt faciē eiꝰ et nomē eiꝰ scriptū ī frōtibꝰ suis Q̄ lamia auri typice ge stabat in frōte pōtifex: iā eter nalit iustꝰ q̄sq; sub nole gerit in alu. O gēs scā: genꝰ electū: regale sacerdotiū: ppls acqſi tiōis: vobis credētibꝰ ī: onor et virtus. vt ꝙ tutes eiꝰ iesu ānū ciet' de die ī die donec auferat luna: q: de tenebris vos voca uit ī admirabile lumē nois sui et glie Gaudete: iterꝫ dico et exſ tate: q: nois vrā septa sūt ī cel' p iesū xp̄m q̄ ē ꝓmogēit' mortuo rū: et ꝓdestinatꝰ filiꝰ dei ī ꝙtu te. Jō ꝓmittꝰ vt decuit: nomen eiꝰ iscriptū dixerat: sicut p ꝓ pheтā ait In capite libri scrip ptū est de me: vt facerē volūta

DOn absq; L. iij. (tē tuā. ꝓphetico prefagio: reor id esse actū ab inīo ꝓpiato: siē nec qđ cayphas pōtifex ꝓphe tauit nescīēter dicēs. Melꝰ ē vt vn' moriat̄ ꝓ ppło: q̄ vt to ta gēs pereat. Deniq; insultā tibꝰ in deis pilatꝰ ait Q̄ scrip ſi scripſi: qñ ꝓ titulo trīūpha li erexit Jesus nazarenꝰ rex iu deoꝝ. Hoc tribꝰ linguis scrip tū est: hebraica: greca: et latia: vt xp̄i fides toto orbe terrarū annūciaret̄ ad salutē Nomen iesu ad cōtumeliā erexit hirꝛ in terrā: vt inueniret̄ ad gliaz hirm cuiꝰ ꝓticipatio ī idipm ī cel. Vñ iohēs ī apocalypsi vi dit sctāz citatē hirm hītē cla ritatē dei. Vidit ī fundamēti duodecī pozrax lapide ꝑcioso ornatax noia aplox: et agni te

su xpi splẽdide descripta Ubi
t tẽplũ erat de⁹ t agn⁹ ille xp̃s
iesus: oi maiestat⁹ gila plenus
Ad hoc kñi festinem⁹ nos in
gredi: vt sicut vẽdicat⁹ nobis
eẽ t bonũ: ita t nos maneam⁹
in illo. Uerba de .s. tyburtio

¶ Sexta die Uerrio ultima.

HUida mẽs holm dũ scize
sp appetit: cogimur iferre: quõ iesu amenissimũ nomẽ
pnũciatũ est. Prophetã audi
Reuelabit fili⁹ me⁹ iesus: cum
his q cũ eo iocũdabũt Et secũ
Post paucos annos moriet filius me⁹ iesus: t cõuertet sciz.
Satis nãq ex effectu manifesta patet hui⁹ diuini oraculi p̃
nũciata veritas. Quid manifestius aptiusue illo, pphetico
vaticinio? In deo gaudebo: t
exultabo in deo iesu meo Quẽ
nascẽdũ corpis nõ viderat oculo: longe monuit ex noie pariter t re. Mã diuin⁹ ille esaias
dicit. Ex vtero matris meevocauit me noie meo vtiq: nõ alieno: qz iesus fm carnẽ saluator appellatus ẽ qui ab eterno
saluator erat fm diuitatez. A
seculo nõ est ignotũ sacrosctũ
nomẽ iesu: cũ a tot tantisq viris fidei testionio dignis: prophetice ac mirifice pnũciatũ ẽ

QUanq vero in veteri l. ii.
testamẽto nõnulli appellati sunt noie iesus: vt ies⁹ naue: q iosue dicebatur. Jesus sirac t iesus fili⁹ sodech. Lozth
nullus futur⁹ erat q saluũ facere
ret ppl̃z suũ a petis eoz. Plures fateor in lege pnotati fuere ãteq̃ nati: ysmael: ysaac: sã
sõ: iosias: cir⁹: agag: hieremias: atq iohẽs baptista. sz hoc
iesũ xp̃m designare cõsent. Alios vo ex lege saluatores noui⁹: moysẽ: cir: iosephi: nec
eoz aliqs q̃tis iste: ad quẽ genuflectim⁹. Jesus noie t reꝑ
gurabat Sũt t isti saluatores
nã q̃sqs eoz magne salutis fuit
pmotor: aut ppli remouit de
dec⁹: aut ab ingruẽti clade liberauit patriã. singuli th sub
vmbra degẽtes i spe aduẽtus
dñi nri iesu xp̃i. Mãq ies⁹ xp̃s
heri t hodie. Recte g t iuste iposũ est sibi nomẽ: qõ ẽ laudabile ab ortu solis vsq ad occasum. Si enĩ holm cõsentus
Si angelor iubil⁹ canor mentes allicit: iubilãtes alios elicit: vt sevix caye possint: ñ minus, pfecto hoc vbũ iesus: qõ
pnũciari mãdauit i mille gnationes. Nobis speculãtib⁹ q̃ licet hoi loqui: sit iesus semp
vbũ manẽs in ore t ope: q spẽ
vbũ dei manẽs ex corde. Ut
iesus ẽ vbũ di: q vbũ dei caro
factũ hitauit i nobis. Lec. iii.

TRiplici noie deuote insignitũ t pnũciatũ saluatorem nr̃z ex euãgelio didicim⁹
Primo fili⁹ di appellat: scõ

xps:tertio iesus. Vocat eteni fili⁹ dei inquantū ē de deo de⁹. Xps:q: hō a pſōa diuia ſtum ad hūanā naturā aſſūpt⁹ Jesus vt de⁹ hūanitati cōiunctus frēs igit kīhi q̄l puluere eſtis: expgiſcimi ꝛ laudate. Ecce domin⁹ velt cū ſalute: velt cū vnguēto: velt cū gīa. Neq; ei ſine ſalute velt iesus: neq; xp̄s ſine vnctione: neq; ſine gīa venit fili⁹ dei Jpe equidē ſal⁹: ip ſe vnctio: ipe gīa. Deū ꝛ dñm nrm iesū xp̄m his modis cog̃ſcim⁹: noie: natura: natiuitate ptāte ꝛ pfeſſiōe. Hūc iesū ſalnatorē ſcti p̄dixerūt pphete: ō eo teſtat pf de ſe ipe pſitet. Apoſtoli p̄dicāt: Fligioſi credūt demones cōfitēt: iudei negāt: gētiles in paſſiōe cognoſcunt Obmuteſcat g̃ oīs ipietas: q̄ filiū dei ieſū xp̄m eē negat aut dubitat. Diſcedat ipia gēs iudaica: q̄ si filiū xp̄z ieſū icarnatū ſpernit ꝛ denegat Accedas o aīa xp̄iana. Cōfiteamur noſcō dñi: ꝛ gilemur in laude ieſu. Cui honor ꝛ gīa p infinita ſeculoꝝ ſecla. Amē. ¶ Septima die de ſcō hypolito ſocuſq; ei⁹ ix. lec. fiant. Tres p̄me l. de cōmuni pl̄. martyrū. Medie le. de. ſ. laurētio. Tres vl. l. de p̄ptate ſcōr cū p̄pīis laudibus: cū m̄ſō: rīh de nomīe ieſu ¶ Vſq; inf a octa. ſi p̄tigat oīa fiāt ſicut in p̄ma die: p̄ter R. q̄ nō dicet Meō. de. T: M. de. ſ. laurētio. Me. de dñi ca. de trinit. ꝛ p̄ceſſio i itroitu chori. Saluator. Lect. i.

LOn latet nos dilectiſſimi deo ꝛ homīb⁹ quō nouiſſimis diebus iſtis de⁹ ſuam multiplicauit miam: vt nobiſcum gratioſe magnificaret leticiam: q̄ nō ſolū aduenit dñator dñs: ſed qualis quantusue fuerat oſtēdit: cū pie ꝛ māſuete manifeſtauit ſuū nomen coram hoīb⁹. Crediderūt patriarche: de xp̄i futura incarnatione certificati patres fuere: q̄ſbus p̄fecto hoc de quo agim⁹ deuotū nomē manifeſte nō eſt reuelatū. Jacob xp̄m icarnandū p̄dixit. Nō auferet indt ſceptrū de iuda ꝛ dux de femore ei⁹: donec veiat q̄ mittēd⁹ eſt. Hoc mirabile myſteriū: ſz mirabilior dei bōitas: vt gliōſuz ſui nomē ieſu venerandū a nobis ſua mediāte paſſiōe exaltaret q̄ p̄i⁹ fuerat abſcōditū Vocabulum iſtud ieſu dulce ꝛ gliōſū: ol odorātu cultuq; dignīſſimū nomē ſup oē nomē nō decuit ab hoīb⁹ appellari. neq; ab eis offerri i mundū: ſz ab excellentiori matoriq; natura āgelica. Gabriel g̃ ad mariaz ait: Ecce cōcipies i vtero ꝛ paries filiū: ꝛ vocabiſ nomē ei⁹ ieſū Hoc nēpe noīa nouū: q̄s os dñi: nō hoīs nolauit. Lect. ij.

Quanq̃ enī legifer deo ac
ceptatiſſim⁹ moyſes di-
uina oracula accepat: t vt ami
cus ad amicū loquit⁹ ē ei deus:
hoc venerabile nomē nō vidit
apte. Petēti videre faciē eius
ait Nō potes videre faciē meā
et viuere: ſz poſteriora mea vi-
debis Pplis iſrl moyſe ſignat⁹
icarnationē: circūciſionē: paſ
ſionē: t aſcēſionē: q̄ dei poſte-
riora appellāt⁹: re t noie vi-
dit: quē ille l rubo nec anterio
rib⁹ inuiſibilis dei maieſtatī po
tuit cernere viuēs. Voluit ei⁹
nomē noſci ad ſalutis plenitu
dinē dec:lis: vſq; dū naſceret
plenitudie tpis: t nolaret l ſc-
ris. In facie nolak: de⁹ ego ſū
in poſteriorib⁹ ieſus appellak
Pz: mū nomē ignoti dei t tio
ris. Jeſus nomē. ab olb⁹ ꝓgu-
ſtatūē t amoris. Jeſ⁹ amor in
dicibilis: amor delectabilis: a-
mor iextinguibil. Jeſ⁹ peccati
abluit maculā ne culpa coinq
net mētē: ſcificat: ne reatus ad
penā obliget: ad gliaz ſcificat
Dñs aplꝰ ait. Abluti eſtis: ſcti
ficati eſtis: iuſtificati eſtis i no
mie dñi nri ieſu xpi. Nec ergo
nomē dñi quicūq; inuocauerit:
ſalu⁹ erit. Lectio tertia.

Veneremur igit hoc deuo
tiſſimum nomē: et ola q̄cunq;
facim⁹ in ꝛbo aut ope: vt ſua-
det aplꝰ: in noie ieſu faciam⁹
Quippe bñ erit olb⁹ inocanti-
bus eū l ꝛitate: t volūtatem ti
mētiū ſe faciet: t deꝓcationes
eoz exaudiet ieſ⁹ Jeſū beatus
ignati⁹ ſue paſſiōis l agone in
uocauit t bene ſibi erat: beſtia
as ferociſſimas: ardētiſſimos
ignes: ac cēta genera tozmēto
rū ſuꝑauit: gliōſū memoriale
vitra hūanā eſtimationē coz-
de ſuo ſcriptū ſuſcepit de ma
nu dñi ieſu ſempiternū. Manq
coz de ꝓticlati ſciſſo: litteri au
reis ſcript⁹ iuenit ieſus: cui⁹
ob mirabilē gratiā pluresve-
nerant eū fideles. Dyoniſius
atheniēſis hui⁹ ꝛtute noiscz
cū illuminauit. Euāgeliſte io
hāni venenū nō nocuit: diane
in noie ieſu tēplū delecit. Ari
ſtodim⁹ intoxicatos mortuos
ſuſcitauit. Claudū ſedētem in
porta: petr⁹ t iohānes erexer
Enee paliticō petr⁹ greſſuz re
ſtaurauit. Ac thabitā viduaz
mortuā vite ꝑſtine reduxit vi-
uā. Merito ergo colendū t ve
nerandū ē tā efficax nomē: ad
cui⁹ ꝛtutē gratiā t conſolatio
nē tot tātaq; cōſtitūt miracula

Medie lecti. fiāt de ſcō. Si tū
dies dñic⁹ ſexta die euene. tūc
fiāt medie lectio. de ſctō laurē
tio. Tres vltime lecti. de expo
ſitione euāgelij. ſicut in ꝑma
die. In laudi. vna ān. Mēo. ō
ſancto de dñica t de trinitate.

¶ In octab. ad ꝑmas vō. ſuꝑ
ꝓz vna ſola ān. A ſolis ortu.

Cetera ola ſūt ſicut in pzima die. Memo. de. ſ. euſebio. t ſā cto laurentio. Lectio pzima.

QOnſiderēt hoc ſalutiſeꝛ iesu nomē corā holb⁹: co ploſe merces repzomittit i celis. Veneremur igit iuocādo iuocem⁹ cōfitēdo: t ꝓfiteamur noi ſctō ei⁹: qm bonū ē Qm q cōfitet: ꝓfitebit a dño iesu xpo corā deo pfet ā gelis nō i tra: ſed i celis. O vere beata cōfeſ ſio hois: ſed feliciſſima iesu ſi liꝰ xginis. Illa cōfeſſio moziē tis t merētis i via. Iſta ietnū viuētis atq; ꝓmiāt⁹ i patria. Illa laudio: iſta retributiōis. Illa i pegrinatione: iſta i btā dete. Lozde ſimk t voce iesū ve nerare: t ope ne detractes: q; qui ozc aut ope iesuz negat: n dē negat t eſt infideli deterioz. Nec q̄ſquā de fide iesu reqſit⁹ celare hz nomen hoc glioſiſſi mū. q ei ꝓnoie iesu mozi patū nō ſe inuenerit: nec ſe nouerit foze xp̄ianū: pauli vrteſtātur miracula āputato capite: pal pitās liguater iesū cōfeſſus ē. ad cui⁹ nois cōfeſſionē tres fōtes: vbi lāguidi t infirmi ſanan tur: mirū i modū erupeꝛt Sau lus audita voce hac: Ego ſū ie ſus quē tu pſeq̄ris: ceꝛ⁹ cecidit ab anania i iesu noie baptizat atq; ab ſuis oculis ſq̄mis cadē tib⁹ illumiat. Gaudeam⁹ igit euāgelizādo hoc dulce nomē: vt ab ipō laudemur t vaſa glo rie cū paulo ſim⁹ electa Unde ſcriptū ē: Vas electionis ē mi chi: vt pozteꝛ nomē meū cozam regibus. Tua aūt. Lec. ij.

HOc deuotiſſimū nomen ffōs mēte honozem⁹ dū cogita tur: voce dū audit⁹ ꝙbo dū enū ciat: ozōne duz legit: iſpirata viſiōe aut ſcriptura duz videt q; pfecto oib⁹ his modis eē bz ieſ⁹. Eſt ꝓterea nō venerabile ſolū holb⁹: ſed t demonibus multū terribile. Clamāt nāq; ſp: iesu cur veniſti añ tp̄s nos ꝑdere. Xp̄i diſcipulis hec pote ſtas tradita ē: vt ſuo i noie de monia ſubiiceꝛēt. Angelis p fecto hoc nomē letabile: cū in eo ipoꝝ ruina repat. Hic ſubti li⁹ fuit, pphetarū: vtili⁹ gopta tū gratioſi⁹ nobis publicatuz Et ꝙ greco ſtultum: t iudeo ſcādaloſū: his tñ q ſalui fūt ſū me ꝙ tuoſū eſt. Nec i merito vē dicat ſibi nomē qđ ē ſup oē no mē. Hoc ꝫ nomē deuotiſſime veneremur: a q̄ nra fluunt cū ctaꝑſidia Jeſu dulcia ꝑcozdia pulſent: exit⁹ aq; nſi deducāt oculi: atq; crebꝛ ſingultib⁹ ari va ſuſpiꝛēt pectoꝛa. Quoꝝ nō erūt cōpūcta cozda tot vbi vi denſ legūt q; ſctā miracla O ꝫ dulciſſime iesu: ſi dulce ē flere dete in mundo: ꝙ dulce eſt de te iesu gaudere i celo. Tua ūt domine miſerere. Lec. iij.

Exultet iaz ãgelica turba ob hui⁹ festi sacrati noīs iesu diuina mysteria. Ac ꝑtã te benignitatis dignitate: ito net canoz iubil⁹ cozdi t ozi salutar. Gaudeat se nfa regio tã ti noīs illustrata honozib⁹ po pul⁹ sedẽs i tenebz sentiat se amisisse caliginẽ: t in hoc btõ noīe gaudeat recepisse salutẽ Letet pia mr ecclesia hui⁹ festiuitat decozata gaudijs: xpi anoz deuotis melodijs vocife ret hec ecclesia xpi Cõgaudẽt hui⁹ scissimi festi, ꝓuratozes i q nõ de⁹ detiet sz gfaz confert seruatq copiosaz merẽdi ma teriã vt pleni⁹ gliet i laude sui Hoc fidei: hoc spei: hoc carita tis nomẽ: fundamẽtũ merito nũcupat a q nõ põt qsq aliud põere: qz id positũ ẽ xps iesus Exculpem⁹ de hoc lapide an gulari q creuiti mõtẽ varia ta bernaculi festa: t cauti simus ne segnes dilectiõe: gliatõe pi gri iueniamur i xpo iesu. Hũc diligere ex toto coꝛde teneris: tota alia t olb⁹ viri b⁹ tuis. Ec ce hõ Nichil relict: q totũ sibi vẽdicat, pspice qd negas: vide qd potes: mẽsures ope qd de bes iesu xpo vero regi imo: ta li: q viuit t ipat ꝙ secula de⁹ at qvẽturus ẽ iudicare viuos et mozt uos t seculũ ꝙ ignez. Tu autez domine miserere nostri.

¶ Wedie lectiones de sancto eusebio. Lectio septia Secun dum Lucam.

In illo. t. Postq cõsumma ti sũt dies octo vt circũcide rẽt puer: vocatũ ẽ nomẽ ei⁹ iesus. Et reliqua. ¶ Melia de diuersis tractatibus.

Q eni q̃rere ẽ xpianis cur voluit dñs circũcidi ꝓpt qd circũcisꝰ ẽ: ꝓpt qd pas sus: ꝓpt qd tali ac tãto noīe vocat⁹ Nichil hoꝛ ꝓpt se: sed oīa ꝓpt electos: oīa ꝓpt delicta nfa. Ds vocatũ est inqt ab ãgelo ꝑusq i vtero cõciperet. Vocatũ plane nõ iposi tũ: nẽ pe hoc nomẽ ei ẽ abeꝛno Na tura, ꝓpria hẽt vt sit saluatoꝛ. Innatũ ẽ ei hoc nomẽ nõ indi tũ ab hũana vel ãgelica crea tura Sed qd dicim⁹ q egregi us ille, ꝓpheta hũc ipm puerũ multis noibus appellãdũ fore ꝑdicẽs hoc vnũ tacuisse videt q solũ vt ꝑmonuit ãgel⁹: vt t stak euãgelista vocatũ ẽ nomẽ ei⁹! Exultauit esaias vt videret hũc diẽ: t vidit t gauisꝰ ẽ. Deniq t loq̃bak gratulabũd⁹ et laudãs deũ: puer nat⁹ ẽ nobis et filꝰ dat⁹ ẽ nobis: cui⁹ iperiũ sup humerũ ei⁹: t vocabit nomẽ eius admirabil: cõsiliari⁹ de⁹ foꝛtis: pr futuri seculi: pri ceps pacis. Magna qdẽ noīa sed vbi ẽ nomẽ qd ẽ sup oẽ nomẽ Jesu in q oẽ genu flectatur Foꝛte i his olb⁹ vnũ illud in

nies: ꝫ exꝑsus quodāmodo ꝛ effusū. Vnde ipm de ꝙ sponsa in cāt̄ico amoris: oleū inqt effusum nomē tuū. Tu autem domine miserere nostri Deo gratias. Lec. viii.

HAbes vnū l his oīb⁹ appellatiōib⁹ iesus: nec olim aut vocari posset aut esse saluator si forte hoc ꝺppiā defecisset. Quid nō vere admirabile ē sum⁹ singuli expti: l mutatione vtiq; naturaꝝ Hoc nēpe est salutatiōis nostre principiū cui⁹ sicipimus respuere qō diligebam⁹ dolere vñ letabamur: āplecti qō timebam⁹: ꝛ sequi qō fugiebam⁹: optare qō cōtemnebam⁹. Admirabil' plane ꝙ hec opaꝝ mirabilia: ꝫ nichil omin⁹ ꝛ consiliariū sese exhibeat necesse ē in electiōe penitētie: ꝛ vite ordiatiōe: ne forte sit nobis absq; sciētia zelus vocati boni prudētia desit. sane op⁹ est vt deū quoq; ꝓbem⁹ in remissiōe videlicz peccatoꝝ q: nec sine hac sal⁹ nobis ꝓstare pōt: ꝛ nemo potest dimittere nisi solus de⁹. Verum nec id ꝙdē sufficit ad salutē nisi forte quoq; experiamur l expugnādo l pugnantes nos me ab eis dē rursū cōcupiscētijs superemur: ꝛ fiāt nouissima nra deteriora priorib⁹ Videtur ne aliqd deesse saluatori? plane deesset qō maximū ē: nisi pax ecclesiarum futuri seculi: vt ꝑ ei⁹ licet imortalē resurgemus: qui per patris seculi patrē generamur ad mortem. Nec hoc satis si non etiā princeps pacis ꝓ patrinos recōciliaz cui traditur⁹ est regnū ne forte sicut filij perditionis vtiq; nō salutis resurrecturi videremur ad penam Multiplicabit sane iperiū vt merito saluator dicat etiā pro multitudine saluādoꝝ. Et pacis nō erit finis: vt verā noueritis eē salutē: que nō possit timere defectuz iesu nobis inuocato. Tu autem domine miserere nostri. Lec. ix.

POst cōsūmati sūt dies octo vt circūciderēt puer vocatū est nomē eius iesus Magnū et mirabile sacm: circuncidit puer ꝛ vocatur ies⁹ Quid sibi vult ista cōnexio? Licūcisio nēpe saluādi magis ꝙ saluatoꝝ esse videtur: ꝛ saluatorē circuncidere decet magis ꝙ circūcidi. Sed agnosce mediatorem dei et hoīm qui ab ipo natiuitatis sue exordio diuinis hūana sociat ima sūmis Nascitur ex muliere: sed cui fecunditas fructus sic accedat: vt non decidat flos ꝛginitatis pannis inuolutur: sed pannis ipsis angelicis laudibus honorat. Absēdituꝝ ꝓsepio: ꝫ pro dit stella radiāte de celo Dix ꝛ circuncisio veritatem suscepte

humanitatis ꝛ nomẽ qđ ẽ sup
oẽ nomẽ gliam indicat maie-
statis. Circuncidit tanꝯ vere
abrahe filiꝰ: ihesus vocat tanꝯ
filiꝰ dei. Nõ ẽ in eo magm nois
vmbra: sed ihesu vitas manife-
sta. Celitꝰ quidẽ idictũ nomẽ
euãgelista testat: qđ vocatũ ẽ
ab angelo ꝓusꝯ ivtero cõcipe
ret. Et attẽde vbi, ꝓfuditatez.
Postꝯ natꝰ ẽ ihesus: vocat ab
hoibꝰ qđ vocatꝰ est ab ãgelis
ꝓusꝯ in vtero cõciperet. Jdẽ
qppe ꝛ ãgeli sa luatoꝛ ꝛ hois:
ſ hois ab incarnatione: ãge-
geli ab initio creature. Vocatũ
est ergo nomẽ eiꝰ ihesus: qđ vo-
catũ erat ab angelo Jn oze du
oꝛ vſ. iij. testiũ stat oẽ vbũ ꝛ ipz
qđ ī ꝓphera abbꝛeuiatũ mani
festiꝰ ī euãgelio legit caro fa-
ctũ Voe ẽ fratres mei respicit
hec ꝓpabola: Jesus enī nec euã
gelico eguit testionio: nec hũa
no. sed triplex nobis saluti no
stre testimoniũ: ab angelo ma
ria et ioseph relict: ne forte vi
deamur assũpsisse nomẽ dei in
uanũ. Jn lau. oẽs ãñe. dicãtu
et cetera sicuti ꝓma die. mẽo
fiat ꝑ scõ eusebioꝛ ꝑ. ſ. laurẽ
¶ Scti donati. epi ꝛ mr. Oꝛ.

OEus tuoꝝ gllã sacerdo-
tũ ꝑsta ãs: vt scti marty-
ris tui donati atq; pontificis cu
ius festa celebram⁹ sentiamus
auxiliũ. Per dñm. Ad matu
tinas. iij. lc. fiant Lectio ꝓma.

BEat⁹ donat⁹ nutrit⁹ a sã-
cto pigmenio ꝓsbytero ī
diuinis ꝛ hũanis litteris eru-
dit⁹ ẽ. Cũ quo iulian⁹ subdia
con⁹ ordinat⁹: reiecto gradu
ad ĩperiũ aspirauit. Qui bea
tũ pigmenium rome ī custodia
tenẽs patrẽ ꝛ matrẽ beati do-
nati gladio occidit. Lectio. ij.

DOnat⁹ xo lectoꝛ habita
uit cuꝫ hilario monacho
seruiẽs deo orõnib⁹ ꝛ vigilijs.
Defũctoq; beato satiro epo in
locũ eiꝰ donatꝰ successit. Quo
missaꝫ celebrãte: ipellẽtib⁹ pa
ganis calix de manu diaconi
corꝛuꝑs cõfractꝰ ẽ. Quẽ vir dei
donatꝰ edito crucis signo ī sta
tũ ꝓtinũ reditegrauit. Lectio. iij.

DEniq; tẽꝛ⁹ beatꝰ donatꝰ
a quadratiano augusto:
ſ mulq; cũ eo beatꝰ hylariꝰ iu
bet sacrificare. Quib⁹ renuen
tib⁹ hylariꝰ fustib⁹ cesus spm
exalauit Donatꝰ xo oze eius
lapidib⁹ ꝓtuso: ī carcere reclu
dit. Ubi cũ dñs q eũ multa mi
racula oparet: gladio ꝑcussus
est Cetꝝ ꝺ cõi vniꝰ mar ¶ Sci
ciriaci sociozq; eiꝰ mar. Oꝛõ.

DEus q nos ãnua beati ci
riaci martyris tui socio-
rũq; eiꝰ solẽnitate letificas: cõ
cede ꝓpiciꝰ: vt q̃ natalitia co
limꝰ: xtutẽ hoq; passionis imi-
temur. Per. Ad matu. iij. lc.
fiãt. Jnuit. duplex. R. l.
Jocletianꝰ augustꝰ fecit

cõprehẽdi ciriacũ romane ecclesie diaconũ cũ aliis xtis: et in custodia publica recludi: vbi cũ multo tpe posit⁹ eẽt: multas p eũ dñs ỽtutes opabat⁹.

Eodẽ tpe artemia .Le.ij. filia ỽperatoris a demonio vexabat: clamãte demõe p os ei⁹. Nisi venerit ciriac⁹ diacon⁹ ñ exibo. Adduct⁹ ciriac⁹ mũ dauit eã: q̃ mox credidit: ⁊ baptizata ẽ in dei seruitio p ma-

Mansuetudinem. Tu aũt. Lectio. iij.

Mo: tuo diocletiano: maximian⁹ fili⁹ ei⁹ tenuit ciriacũ et cõmẽdauit cũ carpasio vicario suo. Ipse ỽo iussit picẽ liq̃rit sup caput ciriaci infundi. Post hec ciriac⁹ in catasta suspẽsus fustibus q̃ cesi⁹: ⁊ ñ aliis viginti vno capite trũcat⁹ est. Quor corpa marcellus papa sepeliuit. Et cetera de cõi plurimor marty. ¶ Sci romani marty. ad vs. sup pm. Magt. ãn. Dixit roman⁹ ad dñm laurentiũ video añ te iuuenẽ pulcherrimũ festina me baptiza-

re. ps. Magt. Oratio. Resta q̃s ops de⁹: vt q̃ de ati romani martyris tui natalitia colim⁹: inkcessiõe ei⁹ ⁊ tui nois amore roborem⁹. Per. Ad matu. iij. lec. fiãt cũ nock. ppẽ vigil. totũ seru. fiat ỽ fes. vsq̃ ad missã q̃ erit ỽ vigi. ⁊. i.

Q̃z dñus laurẽti⁹ fuit⁹ a ministri decij ꝓhẽsus et eidẽ pñtat⁹ iussit eũ deci⁹ ⁊ cãtasta extẽdi ⁊ torq̃ri. Qui duz torq̃rer: subridẽs ⁊ grãs agẽs ait. Bñdict⁹ es dñe q̃ nobis misericordiã quã meriti ñ sum⁹ ꝑsististi. Da nobis dñe gfam tuaz vt coglscãt ỽs circũstãtes q̃ tu cõsolari tuos tuos. Lec. ij.

Eadẽ hora roman⁹ miles credidit xpo per xpi ba beati laurẽtij: ⁊ ait illi. Video añ te iuuenẽ pulcerrimũ: cum lintheo exq̃gẽtẽ mẽbra tua. Quã obrẽ adiuro te p xpm ne me derelinq̃s. Hoc audiẽs deci⁹ dixit. Vieri sum⁹ p artẽ magicã. Et iussit eũ de catasta solui: ⁊ hypolito reddi. Tu. Lectio. iij.

Uniẽs aũt roman⁹ cũ aq̃ misit se ad pedes bti laurẽtij: rogans vt baptizaretur. Quo facto deci⁹ dixit. Exhibete eũ fustib⁹. Roman⁹ xpo non inkrogat⁹ cepit clamare: xpian⁹ sũ. Tũc iussit deci⁹ vt ipa hora capite puniret. Duct⁹ igit fotas muros porte salarie decollat⁹ ẽ. Cui⁹ corp⁹ iustin⁹ sepeliuit. Cetera oia ỽ cõi vniuz mar. ¶ In festo sci laurẽtij ad vs. sup pos. feria. ã. Puerile us nolit timere q̃ rego sũ tecum si trãsieris p ignẽ flãma nõ nocebit te. pi. feriales. Capm.

Qui gce semat pce ⁊ metet et q̃ semiat ĩ bñdictiõib⁹ de bñdictiõib⁹ ⁊ metet. ℟. Beat⁹ laurẽ. ỽ. Gaudeo. ℣. ymn⁹

Martyr dei. ℣. Dispsit dedit pauplb⁹. ℟. Beat⁹ laurēti⁹ dū in craticula suppaposit⁹ vrere tur ad ipiissimū tyrānū dixit. assatū ē ia versa t māduca nā facultates ecclesie ās regis i celestes thesauros man⁹ pauperū deportauerūt. ℟s. Mgt.

Deus nouis ās ops Oró. De⁹ vt triūphū beati laurētij martyris tui quē despecti ignib⁹ cōsūmauit i terris ppetua celoꝝ luce cōspicuū digno fidei feruore veneremur. Per Eūdē cat pcl. ad altare eiusdē cōdo ℣. Meruit esse. ℟. Gloria t hono. Da nobis ās ops de⁹ virtoꝝ. Quesumꝰ oīe cōsilū ad mandu. In redēdo ō sctā maria. Ad matu. iurato Regē sempiternū pnis mētib⁹ adorem⁹ Qui martyrē suū digne p meritis coronauit laurentiū. Deū. Martyr dei. Quo pgrederis sine filio pat q sacerdos sctē sine ministro pperas. Beat⁹ vir. ℣. Beat⁹ laurētius dixit. ℟. Noli me derelinq̄re pat sctē qz thesauros tuos iam expēdi ās tradidisti michi. ℣. Quare fre. ℟. Quid in me ergo displicuit paternitati tue. ℣. Nō ego te desero fili negꝫ derelinq̄ sz maiora tibi debētur p fide xpi certamia. Nūc qđ Beat⁹ sixt⁹ dixit ℟. Elias t honore coronasti. Lectio palma.

Post passiones beati sixti milites tenuerūt bt̄m laurētiū: t duxerūt eū ad decū. Qui dixit ei. Ubi sūt thesauri ecclesie? Quo nō rndente: tradidit eū valeriano dicēs. Exqre thesauros t sacrificet dijs. Qō si noluerit diuersis eū penis infice. Valerian⁹ vero tradidit eū hypolito: qui misit eū i carcerē. ℣. Lenita laurēti⁹ bonū op⁹ opat⁹ ē q p signū crucis et cos illūiauit. Et thesauros ecclesie dedit pauplb⁹. ℟. Cum apud sedē gliosissimi patriarche diaconat⁹ fungeret officio puritate innocētis vite fortissimeq; mortis triūpho aplico se cōsortio copulauit. Et the. Alī ℣. p̄ pheb. qñ nat me⁹. Te. ō sctō laure. ℟. Dispersit dedit pauplb⁹ iusticia eius manet i sclm scli Et thesau. Lectio. ij.

Beat⁹ laurentī⁹ ponebat man⁹ sup oculos cecoꝝ t illuminabat. qs vidēs hypolit⁹ dixit. Unde michi thesauros ecclesie. Cui laurentī⁹ ait. O hypolite si crediderisi xp̄o t thesauros tibi osidet vitā eternā pmitto. Credidit q hypolit⁹ et cū familia sua baptizat⁹ est. ℣. Quo pgrederis sine filio p̄ q sacerdos sctē sine diacono pperas Tu nūq̄ sine ministro sacrificiū offerre cōsueueras. ℟. Quid i me displicuit paternitati tue nunqd degenerē me

phasti experire certe vtrū ido
neū ministrū elegeris cui ꝓmi
sisti dñici corpis ꝛ sanguis ꝓse

Oratione. Lectio tertia.

Altera die fecit valerian⁹
hypolitū pītare sibi laurētiū
et ait illi. Depone ꝑtinaciā: et
thesauros ecclesie manifesta.
Beat⁹ laurēti⁹ dixit Da mihi
inducias biduo vl triduo: ꝛ ꝓ
ferā tibi thesauros Valerian⁹
dixit ad hypolitū. In tua pol
licitatiōe habeat triduo indu
cias. Tu autem domine misē
rere. ℟. Noli me derelinq̄re
pat scē qz thesauros tuos iam
expēdi: nō ego te desero fili ne
q; derelinq̄. Sed maiora tibi
debētur ꝓ fide xp̄i certamia. ℣
Nos q̄si senes leuiozis pugne
cursū recepim⁹: te q̄si iuuenez
magnū gliosioz de tyrāno tri
umph⁹ expectat p⁹ triduū me
seq̄ris sacerdotē leuita. Sed.
Alia. Sed. Ju. ū. noc. ān. Bea
t⁹ laurēti⁹ orabat dicēs: dñe ie
su xp̄e de⁹ de celo miserere mei
seruo tuo. ℣ Lū iuo. ℟ Quia
accusat⁹ nō negaui nomē scīi
tuū interrogat⁹ te xp̄m cōfessus
sū. ā. Beat⁹ laurēti⁹ dixit: mea
nox obscurū nō hz sed oia l lu
ce clarescūt. ℣ Verba mea. ℟
Quia ipe dñs nouit qz accusa
t⁹ nō negaui. ān. Dixit romā⁹
ad beatū laurētiū. video aīa te
iuuenē pulcerrimū festina me
baptizare. ℣ Dñe dñs nr. ℟
Asserens aūt vrceū cū aqua mi
sit se ad pedes eius. ℟ Posui
sti domine. Lectio qrta.

Hunc beat⁹ laurēti⁹ colle
git cecos ꝛ claudos: debiles et
pauperes: ꝛ abscōdit eos i domo
hypoliti. Elapsis vero tribus
dieb⁹ beat⁹ laurēti⁹ pītauit se
decio cū multitudine collecta
dicēs. Ysti sūt thesauri eterni:
qui nunq̄ minuūtur. Tu autē
domine miserere no. ℟. Beā
tus laurēti⁹ clamauit ꝛ dixit:
deū meū colo et illi soli seruio.
Et tō nō timeo tormēta tua.
Mea nox obscuruz non habz
sed omnia l luce clarescūt. Et

Ideo nō. Lectio quinta.

Decius igit furore plen⁹
iussit eū expoliari et scorpioni
bus cedi: ꝛ laminis ferreis ar
dētib⁹ latera ei⁹ aduri: ꝛ extem
sū in catasta plūbatis mactari
Sed sctūs martyr diuina gra
inflexibilis manebat: letus q;
gras agebat. Tu autem domi
ne, miserere. ℟. Strinxerunt
corpis mēbra posita i craticu
la Subiciētib⁹ pznas i sultat
leuita christi btē laurēti mar
tyr christi intercede pro nobis
xp̄m. Carnifices vero vrgentes
ministrabāt carbones subter
cratem ferream. Subiciēti
bus pznas. Lectio septima.

Post oia tormēto; gra pa
rata iussit deci⁹ lectū fer
reū afferri i modum craticule:

ꝛ beatū laurentiū ligari manibus ꝛ pedib⁹ expoliatū super illū extendi. Qui ait. Ego me obtuli sacrificiū deo in odorem suauitatis. Carnifices vo vrgētes ministrabāt carbōes subter cratē ferreā: ꝛ corp⁹ bti laurēti furcis ferreis cōprimebant Qui dixit. Ecce miser assasti vnā partē: gira aliā māduca Post hec beat⁹ laurēti⁹ dixit. Gras ago tibi dñe: qz ianuas tuas ingredi merui. Et hec dicēs expirauit Cui⁹ corp⁹ hypolit⁹ ꝛ iustin⁹ ꝓsbyter sepeliert in via tiburtina. ℟. Beat⁹ laurenti⁹ dixit. Ego me obtuli sacrificiū deo In odorē suauitatis ℣. Gaudeo plane qz hostia xp̄i effici merui. In eodē. Gra In. In. tu. nocf. in. Strixerūt corpis mēbra posita sup cratis culā ministrantib⁹ prunas insultat leuita xp̄i dns. In dño ꝓfitor. Carnifices vo vrgētes: ministrabāt carbōes subter cratez ferreā. In. Igne me examinasti ꝛ nō ē inuēta in me iniquitas dns. Exaudi dñe iustū ℣. Pro basti dñe cor meū ꝛ visitasti noctē. In. Interrogat⁹ te dñs cōfessus sū: assatus gras ago. ps Dñe in virtu. ℣. Gras tibi ago dñe ihesu xp̄e qz ianuas tuas ingredi merui. ℣. Just⁹ vt palm

Illo tpe. S. Iohannes dixit ihesus discipulis suis Nisi granū frumēti cadēs in terra: mortuū fuerit: ipm solum manet Et rel. Ome. b. au. epi

Agnoscit fides vestra granū qđ cecidit in terrā et mortuū multiplicatū est. Agnoscit ꝯ hoc granū fides vestra: qz ipm habitat in mēte vestra. Hoc enī qđ de semetipo dixerat ihesus: nulli⁹ ambigit xp̄ianus Sz plane illo grano mortuo multiplicato mlta grana sūt sparsa i ecclā: ex qb⁹ est btūs laurēti⁹ cui⁹ festiuitatē hodie celebram⁹. ℟. In craticula te deū nō negauit ad ignē applicat⁹ Te dnm ihesū xp̄m cōfessus sū. ℣. Accusat⁹ nō negauit nomē scūm tuū interrogat⁹ Te.

De illis aūt granis q. vis ipsis toto orbe terrarum quāta pullulauerit seges videmus gaudētes sum⁹: si tamē ꝛ nos p illi⁹ grām ad horreū ptinem⁹. Neq enī ad horreū ptinet: qcqd de segete ē Sed ꝯppe pluuia vtil ꝛ nutritoria ꝛ triticū pascit ꝛ paleā. Absit vt simul vtrūq in horrea condat: Quis vtrūq i agro nutriatur et sil vtrūq in area tritu rek. Huc tps ē eligēdi ante ꝙ veiat vētilatio ꝛ fiat mozū sepatio: sicut in area granū adhuc mūdatiōe discernit nōdū vētilabro vltimo sepante. ℟. Gaudeo plāe qz hostia xp̄i effici merui accusat⁹ nō negauit nomē scūm tuū Interrogatus

te xpm cõfessus sũ: assat⁹ grãs ago. ℣. Ego me obtuli sacrifi ciũ deo in odorẽ suauitatis. In

AUdite ẽgna scã: q̃ Le. ix. hic eẽ ñ dubito: mã si du bito ẽgnũ scim nõ ero. Audite in ꝯ me: imo audite ꝑmũ gra nũ p me. Nõ ametis alas vãs in hoc scło. Qui amat ł hoc se culo alaz suã qdet eã. Granuz loquit: qõ moztuũ multiplica tur loqtur: audiat: qz nõ mẽti tur Quod admonuit ipe fecit Instruxit ꝓcepto ꝓcessit exem plo. Nõ amauit xps in hoc se culo alam suã: nõ amauit bea t⁹ laurẽti⁹ in hoc seculo alam suã: qz si nõ cuperet ad celoz̃ palatia migrare suppliciaz in cendia non toleraret. ℟. Me ruit eẽ hostia xpi leuita laurẽ ti⁹ q̃ dũ assaret nõ negauit do minũ. Et iõ inuẽtus est sacrifi ciũ laudis. ℣. In craticula po sit⁹ deũ nõ negauit z ad ignẽ applicat⁹ chzistũ cõfessus est. Et iõ. Elia. Et. Hoc sequẽs ℟ scz. O hypolite. nõ dicak nisi qñ festũ sci hypoliti in do. eue ne. z tũc erit vi. ℟. O hypoli te si crediderit in dñz ielũ xpz Et thesauros tibi oñde. Et vi tã eternã ꝓmitto. ℣. Si dictis inquit facta recompenses fa ciam quod hortaris. cui bea tus laurentius dixit: tu michi tantũmodo ꝓbe assensum. Et the. Gloria. Et vitam. ℣ Disp

sit dedit. In laudibus ã. Lau rentius ingressus est martyre confessus est nomẽ dñi nostri iesu xpi. ꝓs. Dñs regnauit. ã. Laurentius bonũ opus opat⁹ est qui per signũ crucis cecos illumiauit. ꝓs. Jubilate. ãn. Adhesit ala mea p⁹ te q: caro mea i igne cremata est, p te de⁹ me⁹. ꝓs. Deus de⁹. ãn. Misit dñs angelũ suũ z liberauit me de medio ignis: z nõ suũ estua tus. ꝓs Benedi. ãn. Beat⁹ lau renti⁹ orabat dicẽs. gras tibi ago dñe q: ianuas tuas ingre di merui. ꝓs. Laudate. ℟. apit Qui parce se. hy⁹. De⁹ tuoz militũ. ℣. Just⁹ germi. ãn. In craticula te deũ non negaui et ad ignẽ applicat⁹ te xpm con fessus sũ, pbasti coz meũ z visi tasti nocte igne me examinasti: z nõ ẽ inuẽta in me iiqtas. ꝓs

Benedictus. Oratio

A nobis qs ops de⁹ viti oz nfoz flãmas extiguẽ: q̃ bea to laurẽtio tribuisti toz mẽtoz suoz incẽdia supare. ꝑ d. Ad. i. ãn. Laurẽti⁹ ingressus ꝓs De⁹ in noie. Ad. iũ. ã Lau renti⁹ bonũ. ꝓs Legẽ po. ℟. Qui parce. ℟. z ℣. de cõi vni⁹ mar. dicantur. Ad sertam ãn Adhesit ala. ꝓs. Defecit. ℟

Potens autem est de⁹ om nem gratiam abundare facere in vobis: vt in omnib⁹ semper sufficientiã habentes

abundetis in oē opus bonuz
sicut scriptum est. Dispsit de-
dit pauprib⁹ iusticia ei⁹ manet
in seculū seculi. Ad ir. ān. Be
atus lau. ps. Mirabilia. cōz.

Qui autez administrat se
mē seminăti et panē ad
măducādū prestabit et mul ti
plicabit semē vestrū et auge-
bit incremēta fruguz iusticie
vrē Ad secūdas vē. ān. Lau
renti⁹ ingress⁹ ps. feria. cōz.
Qui parce se. Hym. Deus tu
oz. x⁹. Justus ger. ān. Ueni
desideratoz bone veni suscipi
ant te angeli mei qm assatus
nō negasti me probatus cōfes
sus es me. ps. Wagt. Ozō. vt
ē. Mēo de sācto tiburtio. ān.
Inclitus martyr tyburcius:
cū nudatis plantis super pru
nas ardentes incederet fabia
no pfecto dixit videtur michi
q sup roseos flozes incedā in
noie dñi mei iesu cristi x. Hka

Eati tiburtij et ho. ozō.
nos dñe foueāt cōtinua
presidia qz nō desinis propici
us intueri: quos talibus auxi
lijs cōcesseri adiuuari. Per ē

In festo scī tiburcij mar.
Ad matu. inuitra. duplex tres

Eat⁹ lec. fiāt Lectio i.
tiburcius eruditus ē in
fide christi a brō sebastiano et
a policarpo gliosō presbitero
baptizatus. Qui ozōibus va-
cās quēdā hoiem de alto lap-
sū oībus mēbris suis cassatis
dicta sī vulnera ei⁹ ozōne dñi
ca signo: pstine restituit sa

Fabianus nitati. lec. ij.
prefectus cō phēdēs ti-
burciū: iussit ante pedes eius
carbones ardētes efūdi et di-
xit ei. Thura diis in istis car-
bonibus adiiceāt nudis pedi
bus super incede. Tu lec. iij.

Eat⁹ tiburti⁹ signū cru-
cis faciens nudis pedi-
bus sup eos ingressus est dicēs
Videtur michi q sup roseos
flozes incedā in noie dñi mei
iesu xpi. Irat⁹ fabianus iussit
eū gladio feriri. Duct⁹ est ita
q in viā lauicanā: tercio mili
ario ab vrbe. Fusaq ozatōne
ad deum vno ictu gladii ver-
berat⁹ occubuit et ibidē sepul
tus ē. Ad matu. mēō de. s. lau
Laurētius ingressus. Quere
in die sancti laurēti sī laudes
x. Dispersit dedit pauperibus
Ozō. Da nobis qs oīps deus.
Cetera de coī vni⁹ mar. Hac
die erunt vesp̄e de sctā maria
cū pleno seruicio in crastinuz
nisi dñica fuerit sez die tercia.
Ad prias vē ad qs fiat mēō d
scō laurētio cū hac ān. Puer
meus Quere in vigilia sī ps.
x. Dispsit de. ozō vt ē. Sēd
die fiet mēō ad vē: de scō lau-
rētio cū hac ā. Puer me⁹: Re
qre hāc ān ad. i. vē sci tauren
tii. x. Dispsit dedit pauperi-

bꝰ orō vt ꝛ. Tertia die ad ma ru. fiat mem̄o de scō laurē. cū hac ān Incraticula. Quere i prima die sk psal. Bñdictus: ℣. Dispsit dedit paupib⁹ orō. vt ꝛ Si dies dñica tercia die vel in die sci hypoliti eue. fiāt medie lec. de scō laurē. Ceteri aut̄ diebus tm̄ memō. nisi in die assūptiōis btē marie: tunc enīz nulla fiat meō. In dñica vk in die kcia vel in die sci hy politi si dñica fuerit. Lectio. i.

EO tpe accepta potestate btūs laurēti⁹ cepit p regiones curiose q̄rere vbicūq; sci clici vel paupes essēt absco diti. Et portās thesauros, pvt cuiq; op⁹ erat mīstrabat. Qui veniēs si mōtē celiū: inuenit mꝝ titudiem xp̄ianoꝝ i domo ciri ace vidue. Tunc cepit lauare pedes eoꝝ ꝛ sanauit ciriacum a multis infirmitatib⁹ capitis

QUeniēs etiā in Lc. ij.

Qvicū q dr canarius: inue nit multos xp̄ianos in domo marcelli xp̄iani congregatos Et introiens cū lachrimis la uit pedes eoꝝ et dedit eis de thesauro quē btūs sixt⁹ p̄cipi ens tradidit. Et in eā domo aperuit oculos cuiusdam ceci noīe crescentij. Lectio. iii.

TUnc exiens inde beatus laurentius ꝛ deferēs se cū ea q̄ necessaria erant scis: venit in vico patritii. in crip ta nepotiana ꝛ inuenit ibi alios sexaginta tres ꝑmiscui sex⁹. Et introiuit cū lachrimis ad eos dās pacē oībus ꝛ inuenit ibi p̄sbm̄ noīe iustinū qui fue rat ordinatus a btō sixto epō. Et misit se ad pedes ei⁹ ꝛt ce perūt se in pauimento ābo vo lutare vt iuiceē si bipedes oscu larēt. Ibiq; btūs laurēti⁹ la uit oim virorꝝ pedes ꝛ cōmen dauit se btō iustio: ¶ Scti hy politi socioꝝq; ei⁹ mar. ad vō ānet p̄i. fe. cōz. Justoꝝ aīe. Et cetera ꝺ cōi p̄limoꝝ īn. cū hac

DEus qui sum⁹ op̄s de orōe Deus vt bti hypoliti marti ris tui socioꝝq; ei⁹ venerāda so lēnitas et deuotiōez nobis au geat et salutē. ꝑ. Wrō. de scō laurētio ān Deni desidera toz. Quere in die ad ie. vō. ſſ ps Magtꝝ⁹ Dispsit de. orō. vt ꝛ. Deinde dicātur meō. cō suete sez de cruce de sācta ma. et de oīb⁹ scis Ad matu. inui. Mirabilē deū. ps. Delte. hy⁹ Scōꝝ meritis āe ꝛ p̄i. de. c. dñi moꝝ martyr. dic ān ℣. Letami in do. iij. ie. ſſ ne regi chori. l. i

POst tercij diē sepulture btī laurētij: milites tenē tes scm̄ hypolitū ꝛ ꝓduxer⁹t eū ad decij. Cui decius ait. Nun quid et tu magus effectus es q: sepelisse corpus laurētij di ceri. Hypolit⁹ dixit. hoc feci ñ quasi magus sed ās xp̄ian⁹.

Decius irat⁹ iussit eũ nudari: ⁊ lapidib⁹ os ei⁹ tundi. Hypolitus dixit. Nõ me denudasti: sed magis vestisti. ℟. Beatissimus xp̃i martyr hypolit⁹ duz baptismi grãz accepisset a beato laurẽtio. ℣. Donebatur man⁹ sup oculos cecoz ⁊ illuiabant ℟. Cecis illuiati a scõ laurẽtio hypolit⁹ credidit ⁊ pcipe meruit baptismi sacrm. ℣. Do. l. ij

Deci⁹ dixit. Sacrifica dijs ne p tozmẽta moriaris sicut laurenti⁹. Hypolit⁹ dixit. Exẽplũ merear fieri btĩ laurẽtij: quẽ tu miser ore polluto nominas. Tũc deci⁹ tradidit eum afflictũ valeriano dicẽs Accipe oẽs facultates ei⁹ et interfice eũ. ℟. Requisitus a decio sanct⁹ hypolit⁹ de corpe laurẽtij vt quid sepelisset: rñdit hypolit⁹ ⁊ dixit. Xp̃ian⁹ ego fuz ⁊ xp̃i martyrẽ diligenẽ sepelijui ℣. Mirũ michi valde est vt ꝯd ore polluto martyrẽ nolasti. Chrisstian⁹. Lectio tertia.

Valerian⁹ igitur exꝯsita facultate sãcti hypoliti: oẽm familiã ei⁹ xp̃ianã añ conspectũ suũ fecit adduci. Inter ꝯs nutricẽ hypoliti plũbati cedi iussit: donec emitteret spñm. ceteros ℣o nũero decẽ ⁊ nouez in ꝯspectu hypoliti fecit decollari. Beatũ ℣o hypolitũ pedibus ei⁹ ad colla equoz ꝺomitoz ligatis: feçit percurrere ⁊ tribulos trahi: dõec emitteret spñm: taliq; martyrio migrauit ad xp̃m. Quoz corpa iusti nus sepeliuit. ℟. Expoliauit veste hypolitũ deci⁹ qua ꝺuebatur in hitu xp̃ianoz dixit ei Sacrifica dijs ⁊ acqesce p̃ceptis nr̃is ⁊ viue ⁊ fruere militie palma. ℣⁹. Cesar dixit ad hypolitũ quõ fact⁹ es insipiẽs vt nuditatẽ tuã ñ erubescas Sacri. Glia. Et viue. ℣. Justi aũt imp. In laudi. ãn. Dixit cesar ad hypolitũ: tu magus fact⁹ es. rñdẽs hypolit⁹ dixit ad deciũ: nõ sũ ego mag⁹: sed seru⁹ sum dñi mei iesu xp̃i. p̃s. Dñs reg. ãn. Dixit hypolit⁹ ad deciũ: nõ me expoliasti sed magis vestisti. p̃s. Jubil. ã. Cesar dixit ad hypolitũ: quõ fact⁹ es insipiẽs vt nuditatẽ tuã nõ erubescas? p̃s. Deus de⁹. ãn. Exẽplũ merear fieri laurẽtij brissimi martyris. p̃s. Benedi. ãn. Tũc valerianus in conspectu hypoliti famulos illi⁹ martyrizari p̃cepit. p̃s. Laud. Cap. Justoz ale. hy⁹. Rex gliose ℣ Mirabil⁹ de⁹. ãn. Orauit sanctus hypolit⁹ voce magna: et dixit. gr̃as tibi ago dñe mi iesu xp̃e qr famulos meos in ꝯspectu meo pati video. p̃s. Dñs. ozõ. Da q̃s op̃s. d. Meõ. de. s. laurẽtio ã. Laurẽti⁹ bonum ag̃re in lau. p̃ma die. Deiñ dicãtur meõ. cõsuete. Ad. l. ãn Di

xit cesar. ℣s. Deus in noie ãn
Glia tibi trinitas. ℣s. Quicũ
q. Ad. iij. ã. Dixit hypolitus
℣s. Legẽ po. La. ℟. ℣. de cõ
muni plurioꝝ mar. Ad vt. ãn
Cesar dixit. ℣s. Defecit. Ad
ix. ãn. Tũc valerianꝰ ℣s. Mi
rabil. Si fe. s. hypoliti i dñica
eue. totũ seruitiũ ñat de fes. ℟
meõ. de dõ. et de trinitate ℟ p
ces. añ crucẽ. Ad. i. vs̃ sup ℣s
ãn. Setis q fidẽ ℣i fes. Lp̃. Ju
stoꝝ aie. ℟. Expoliauit. hyꝰ.
Sanctoꝝ meriti. ℟ ẽ vtõ. Ad
mat. tres pme l. cũ suis ℟. de
p̃mo no. cõis hysto. plu. mart.
Et medie lec. de scõ laurẽ. Le
ctio. iiij. Eo tpe. vrõ. chr̃ ℟ R
de p̃mo noc. ita th q vi. ℟. erit
O hypolite. Tres virle ℣o lr.
de ppzierate sctõꝝ q hñr cũ su
is ℟. ℟ lau. supzascriptis. ves.
in ipsa dõ. erũt de. s. hypolito
sociozũq ei. Ad. ij. vs̃. ã. Di
xit cesar ℣i dñicales. Laõ. Ju
stoꝝ aie. hymꝰ Rex gliose. ℣.
Mirabilis deꝰ. ã. Absterget.
℣s Magn. Gzõ vtõ. Meõ. de
Eusebio. ℟ de. s. laurẽtio ℟ de
dñica. Si dñica nõ fuerit dicũ
tur ves. de. s. eusebio. ¶ Sãcti
eusebij pzesbyteri ℟ cõf. ad vs̃
ãe ℟ ℣i fes. Lp̃. Justũ deduxit
hyꝰ Iste cõfessoꝝ. ℣. Amauit
eũ ãn Cõfessoꝝ dñi. ℣s. Mag

DEus q nos beati eu-
sebij cõfessoꝝ tui ãnua
sol̃nitate letificas: concede, ꝙ
piet⁹: vt cui⁹ natalicia colim⁹
q ei⁹ ad te exẽpla gradiamur
Per Memoziã de. s. laurẽtio
ã. Adhesit. quere i pzima die
in lau. Deinde dñr meõ. cõiue
te. Ad mat. iij. lec. cũ noc. pzo
ptervigil. Lectio pzima

TEmpoze eo quo liberius
de exilio reuocat⁹ fuerat
a constantio augusto hereticõ
vt vna cõione ꝓtaminarẽt ple
bem. Eusebius ꝑsbyter vbis
rome cepit declarare liberiuꝫ
hereticũ et amicum cõstantij.
Quo facto occupant ecclie a
liberio. Eucit felix de eẽ patu:
subzogat liberi⁹: et tenet eu se
bi⁹. ℟. Euge serue. Lec. ij.

POst hec cõstãti⁹ impator
aggredit cũ liberio euse
biũ ꝑsbyterũ dicẽs. Tu solus
xp̃ian⁹ es in vrbe roma. Euse
bius dixit. Sic cõfidim⁹ in do
mio: qz nos fideles iuuet xp̃s
Sicut ℟ baptizati sum⁹ ℟ bñ
dictionẽ seruauim⁹ quã a bea
to iulio accepim⁹. ℟. Justus

LIberi⁹ dixit. L. iij. ger.
Et nos cui⁹ fugimur vi
ce Mõne anterioꝝ nfi. Eusebi
us dixit. Ita esses: si ꝑseuera
ses i fide: quã i ꝑsecutiõe ꝓmo
tenere visus fueras. Irat⁹ con
stãti⁹ subzogatu liberij iclusit
eusebiũ i cubiculo dom⁹
sue: hñs i latitudie ãtuoꝝ pe-
des: vbi cõstãt i ozõe ꝑseueras
p⁹ septẽ mẽses ibidẽ dozmits

tionē accepit: nono decio kalē das septēbris. Corp⁹ ꝟo eius gregorij⁹ t oso⁹ pbyteri collegerūt t sepelierūt i cimiterio calixti iuxta corp⁹ beati sixti epi t martyris. ℟. Jurauit dominꝰ. ℣. Justꝰ vt pal. In laudē hec solus ā. Justū dedu. minor ps. Phs reg. Cp Justꝰ cor suū hy⁹ t cetera vni⁹ cōfes. t pōtificis. oro vtū. Meō. de. s laurētio. ān. Misit dñs. ąre in pria die in lan. Deide dicant meō rie cōsuete. Ad. i. ān. Justum de. ps. Deus in nole. Ad. iij. Cap. Justū dedu. Ad. vi. cap Custodiuit. Ad. ix. cp. Sapiē tia vens. Cetera ola de comuni vni⁹ cōfes. t pont. cuoratione supradicta fiāt: vsq; ad missā q̄ erit de vigil. ¶ In vigil. assūptiōis. b. marie virginis ad pri tiasvs sup pos ān. Tota pulcra es amica mea t macula nō est i te: fauꝰ distillās labia tua mel t lac sub lingua tua: odor vngūtoꝝ tuoꝝ sup omia aromata. iam enī hyēs trāsijt ymber abijt t recessit flores apparuerūt vinee florētes odorem dederūtt vox turturis audita ē i terra nra surge, ppera amica mea veni de libano veni coronaberis. ps. Laudate pueri. ān. Ala mea liq̄facta est vt dilect⁹ locutus est: q̄siui t nō inueni illū vocaui t nō rndit mihi. Inuenerūt me custodes ciuitatis percusserūt me t vulneraverūt me tullerūt palliū meū custodes muroꝝ filie hierm una ciate dilecto q̄ amore lāgueo ps. Laudō do. ōs gē. ān. Qualis ē dilect⁹ me⁹ ex dilect⁹ o pulcerrima mulierū amicus me⁹ candidus et rubicund⁹ electꝰ ex milibus leua eius sub capite meo: et dextera illi⁹ āplexabitur me. ps. Lauda ala. ān. Talis ē dilect⁹ me⁹ et ipse ē amicus meus filie hierl. ps. Lauda. dñm q̄m ān. Descendi in hortū meū vt videre poma cōuallium et inspicere si floruisset vinea et germinasset malapunica reuertere reuertē sunamitis reuertere reuertē vt intuemur te. ps. Lauda hierl. cp

IN oibus requiē quesiui: i hereditate dñi morabor tūc precepit t dixit michi creator oim et q̄ creauit me requieuit in tabernaculo meo. ℟.

O Sup salutem Hymnus.

Quā glorifica luce chorusca stirpis dauitice regia ples sublimis residens xp̄o maria supra celigenas etheri oēs. Cū cū virgineo mater honore angelorꝝ dño pectoris aulam sacris visceribꝰ casta gasti natus hic deus ē corpe xp̄s Quē elect⁹ venerās orbis adorat cui nūc rite genu flectitur oē a quo nos petim⁹ teveniē te abiectis tenebris gaudia lu

cis. Hoc largire pater lumi
nis natũ q̃ ꝑpriũ flamie sacro
q̃ recũ nitida viuit i ethera re
gnãs ac moderãs scla cuncta
Amẽ. ℣. Exaltata es sctã dei
ãn. Ascendit xps sup celos et
ꝓparauit sue castissime mris
imortalitat' locũ: t hec ẽ illa ꝑ
clara festitas oĩs scõr festiuari
b' incõpabilis i q̃ gliosa t felix
mir'ãtib' celesti curie ordibus
ad ethereũ gueit thalamuz q̃
pia sui memorũ imemor neq̃
ꝑ existat. ꝓs. Magt. Oratio.

OLus q̃ virginalẽ aulam
brẽ marie in q̃ hitares e
ligere dignat' es: da q̃s vt sua
nos defensione munitos: iocũ
dos faciat sue interesse festini
tati. Qui vi. t. Ad cõple. ãn.
Sctã maria virgo inkcede ꝑ
toto mũdo qa genuisti regem
orbis ꝓs. Cũ inuo. Lap. Tui
nobis. Hymn' Saluator. ℣.
Custodi nos. ãn. Hlificamus
te ꝓs. Hec dimitti. Hoc cõple.
dk q̃tridiep oct. Ad matu. in
uit. Aelte adorem' regẽ regũ
Cui' hodie ad ethereũ virgo
mater assũpta est celũ. ꝓs. Ve
nite. Hym. Quẽ terra. In. i.
noct. ãn. Ecce tu pulchra es
alea mea tu pulchra oculi tui
colũbarũ. ꝓs Dne dns nr. ãn.
Sicut liliũ inkspinas sic alea
mea inkfilias. ꝓs. Cli enar.
ãn. Fauus distillãs labia tua
sponsa t odor vestimẽtor tuor
sicut odor thuri ꝓs. Nil ẽ ter

℣. Sctã dei genitrix. ℟. i.
Ogitis me o paula t cu
stochiũ: imo charitas xpi me
cõpellit: vt exhortatõis grã
sermonẽ faciã de assũptõe brẽ
marie vt habeat scñ collegiũ
vrñ i die tãte solẽnitati mun'
latini ymnos i q̃ discat infantia
vrã tenera lacti expiri dulce
dinẽ t ꝰ exignis eximia cogi
tare vt faũcte deo ꝑ singlos ãn
nos tota hec dies expẽdat in
lauꝰ t cũ gaudio celebret ℟.
Vidi spõsã sicut colũbã asce
dẽtẽ de fluuios aq̃rũ cui' ine
stimabil' odor erat nimis i ve
stimẽti et'. Et sicut dies verni
circũdabãt eã flores rosaꝝ et
lilia cõualliũ. ℣. Que ẽ ista q̃
ascẽdit ꝑ desertũ sicut ℣ gula
fumi ex aromatibus myrre t

Nẽ forte (thuri Et ꝛc. i.
si venerit i auribꝰ vris
illis apocriphũ ꝰ trãsitu hui'
brẽ virgis: dubia ꝑ certis re
ciptatis: qꝰ mihi latinoꝝ pie
tati aõre studio legẽdi clari'
ãplectũt: ꝓcipue cũ de his ni
chil aliꝰ expiri possis ꝑ certo
nisi q̃ hodierna die gliosa mi
gruit a corpe ℟. Que est ista q̃
ꝓcessit sicut sol t formosa tã
hierlz. Videt eã filie syõ t be
atã dixert t regie laudauerũt
eã. ℣. Sicut dies vni circũda
bãt eaz flores rosarum t lilia
cõuallium. Viderunt. ꝛc. ri.

Monstrat aũt sepulchrũ eius cernẽtib⁹ nobis vsq; ad p̃sens in vallis iosaphat medio q̃ vallis est inẽ mõtẽ oliueti posita: quam tu a paula oculis aspexisti. Vbi in honore eius fabricata ẽ ecclesia miro lapideo tabulatu: in q̃ septa fuisse vt scire potesti ab oib⁹ ibidẽ p̃dicat: sed nũc vacuũ esse cernẽtib⁹ ondit̃. ℟. Ista est speciosa inẽ filias hirlm sicut vidistis eã plenã caritate et dilectione. In cubilib⁹ et in hortis aromatũ. ℣. Ista est q̃ ascẽdit ũ deserto delitijs affluens. In cu. Ilia. In. In. ij. nocte. ãn. Emissiões tue paradisus malox puniconꝫ cũ pomorũ fructib⁹. ℣s. Eructauit. ãn. Fons hortox putei aq̃x viuentiũq; fluẽtiũ impetu de libano. ps. Deꝰ nr resu. ãn. Venit dilectꝰ meꝰ in hortũ suũ: vt comedat fructũ pomox suox. ℣s. Fũda mẽta. ℣. Post par. Lec. iiij.

Hec idcirco dixerim quia multi nrox dubitãt vtrũ fuerit simul cũ corpe assũpta: an obierit relicto corpe. Quõ aũt aut q̃ tpe aut a quib⁹ ꝓsonis sanctissimũ corpꝰ eiꝰ inde sublatũ fuerit: vel vbi trãspositũ vtrum ue surrexit nescitur Quãuis nõnulli astruere velit eã iaz resuscitatã et letã cũ xpo immortalitatei celestib⁹ vestiri. ℟. Ornatã monilib⁹ filiã hierusalẽ dñs cõcupiuit. Et videntes eã filie syon beatissimã p̃dicauerũt dicẽtes vnguẽtũ effusũ nomẽ tuũ. ℣. Astitit regina a dextris tuis i vestitu deaurato circũdata varietate. Ltvi

Beatũ quoq; iohãẽ L. v. nẽ euãgelistã huiꝰ beate ẋginis ministrũ resurrexisse plurimi asseuerãt: qz in sepulcro eiꝰ vt fertur nõ nisi mãna inuenit. Sed qd hoz veriꝰ ecclesiatur ambigimꝰ: sicut et de his q̃s quos cũ dño teste euãgelio resurrexisse credimus. ℟. Sicut cedrꝰ exaltata sũ i libano et sicut cypressꝰ in mõte syon quasi myrrha electa dedi suauitatẽ odoris. ℣. Sicut cynamomuz et balsamũ aromatizãs. Dedi

Utrũ vero rediert L. vi. in cre puluerẽ cer tũ non habemꝰ: nisi qs legimꝰ: quia multa corpa scoꝝ q̃ dormierãt surrexerũt et venerũt in sanctã ciuitatẽ hirlm et apparuerunt multis. Ve qbꝰ ẋo nõnulli doctores senserũt etiã in suis reliq̃s scriptis quod iã in illis ꝓpetua sit cõpleta resurrectio Fatenr enim veri testes nõ essent: nisi et vera esset eoꝝ resurrectio. ℟. Sup salutẽ et omnẽ pulcritudinẽ dilecta es a dño: et regina celoꝝ vocari digna es Gaudẽt chori angelox: Lõsortes et cõciues nostri. ℣. Valde te nos oportet venerari que

tam sctã t itacta es xpo. Bau dẽt. Ilia. Cõsortes. In.iij.no ctur. ãñ Ueni i ortũ meũ soror mea sponsa messui myrrhã me am cũ aromatib⁹ meis. ℣ Cã tate. i. ãn. Comedi fauũz cum melle meo: hibi vinũ meũ cum lacte meo ℣ Dñs re.ex. ã Sur ge aqlo t veni auster pfla hor tũ meũ: t fluẽt aromata illius. ℣ Cãtate. ij. ℟. Speciosa fa cta es et. Secuudum Lucam. In illo tpe: Intrauit iesus in qdã castelluz t mulier quedã martha nose excepit il lũ in domũ suã. Et rel. Omel. venerabilis bede presbyteri.

Aduenies cõditor mundi pro redẽptione generis hũani cũ diues esset pauz pro nobis fieri voluit: vt sua pauz tate nos diuites faceret Qui etiã de sinu patris descẽdes tã tũ p nobis humiliari dignat⁹ est: vt ppriã domũ nõ haberet vbi caput reclinaret. ℟. Quã pulchra es amica mea: & pul chra es t decora: oculi tui colũ bex Absqz eo qđ intrisec⁹ latet. ℟. Sicut vitta coccinea labia tua et eloquiũ tuũ dulce. Absz Qui ꝓcept⁹ de spũ sancto intra vterũ xpi ginis vt de⁹: sed nat⁹ humilit vt hõ. De cui⁹ ortu psalmista loqtur Eteni dñs dabit benignitatez et tra nra dabit fructũ suũ Do min⁹ nẽpe dedit benignitatez qñ gen⁹ hũanũ a reatu prime ꝓuaricatiõis p vnigenitũ suuz liberare disposuit. Siue certe dedit benignitatẽ: qz ei⁹ igres su xpi ginalis vteri tẽplũ spũsci gra cõsecrauit. Terra aũt nra dedit fructũ suũ: qz eadẽ xpo q de adã corp⁹ assũpserat filiũ genuit diuinitate qdẽ deo pri coequalẽ: sed sibi carnis verita te cõsubstãtialez. ℟. Beata es xpi gomaria dei genitrix que credidisti dño p fecta sũt i te q dicta sũt tibi. Ecce exaltata es sup chozos ãgelox itercede p nobis ad dñm iesũ xpm. ℣. Bñ dic: a t venerabilis es xpo ma ria q sine tactu pudozis inuẽ ta es mat saluatozis. Ecce ex.

Cum ergo ygeret dñs p ciuitates t castella atqz vicos euãgeliũ regni ãnũ ciãdo itrauit bethaniã: vbi e rat dom⁹ marthe t marie: vbi etiã dñs quatriduanũ lazarũ fratrẽ eax resuscitauit a moz tuis Martha ergo accepit eũ i domũ suã Illi nimiz ministra turai mũdo: cui ãgeli mistrãt in celo. Felices illi: q dñm i do mũ suã suscipere meruerũt Il li quoqz dñm i domũ suã recz piũt qui fideliter eius ꝓcepta audiũt: libẽtiusqz ope adiplẽt ℟. Felix namqz es sacra xpo maria et omni laude dignissi ma. Quia ex te ortus est soliu sticie xps deus noster. ℣. Ora

pro ppło inkueni p clero inkce de p de uoto feleo sexu. sentiant oēs tuū leuamē: quicunq; celebrāt mā assūptionē Quia filia. Xps. Per octa. ℟. Beatā me dicēt oēs gnatiōes. Qz fecit michi dns magna: qz potēs est. Et scīm nomē eius. ℣. Magnificat ala mea dnm exultauit spūs me⁹ i deo salutari meo Qz. filia. Et ℣. Exaltata es. In lau. aī. Assūpta est maria in celū gaudēt angeli laudantes bñdicūt dnm. ℣p. Dns regn. aī. Maria ℣go assūpta est ad etherea thalamū in q̄ rex regū stellato sedet solio. ℣s Jubila. aī. In odorē vnguēt⁹ tuoz ñ currim⁹ adolescētule dilexeste nimis. ℣s De⁹ de⁹. aī. Bñ dicta a filio tuo dña: qz p te fructum vite cōicauim⁹. ℣s. Bñdicite. aī. Pulcra es t dr: coza filia hierlm terribilis vt castroꝝ acies ordinata. ℣s. Laud. Capm. In oīb⁹ req. ℣y⁹. Ogliosa femia. ℣. Elegit eā. aī. Que est ista q̄ ascēdit sicut aurora cōsurgēs pulcra vt luna: electa vt sol: terribil⁹ vt castroꝝ acies ordiata. ℣s. Bñdict⁹.

Uenerāda nobis Oratio dñice huius diei festiuitas opē cōferat sempiternā: in q̄ scā dei genitrix mortē subiit t̄ salem: nec tñ mortis nexibus detineri potuit: q̄ filiū tuum dñm nostrū de se genuit incarnatū. Qui tecū viuit. Ad primā in Assūptaē. ℣s Deus in nomi. Ad. iij. aī Maria ℣go. ℣s Legē pone. Capm. In oīb⁹ req. ℟. Sctā dei genitrix. Et dicatur cū eodē cātu q̄ in purificatione beate marie. Per oct. ℣o et in octa. dñi cāt⁹ iuxta ides ℟. sicut in cōmēo. eiusdē. ℣. ℣p partum. Oratio. Uenerandā nobis. Ad. vi. aī. In odorez ℣p̄s. Defecit. Capitulum Et sic in syon firmata sum et i ciuitate sctificata similiter requieui t in hierlm potestas mea ℟. Post partū. ℣. Speciosa. Oratio. Uenerandā Ad. ix. aī. Pulcra es. ℣s. Mirabilia Et radicaui in ppło Cp̄. honorificato et in partes dei mei hereditas illius: et in plenitudine scōz detētio mea ℟. Speciosa facta es. ℣. Elegit eam. Oratio. Uenerandā Supradict⁹ ordo horarū seruetur quotidie p octa. Ad. ū. vō. aī. Assūpta est. ℣s. Dixit dns. Confitebor. Beatus vir. De profundis. Memento dne. Idem p̄i. cū p̄dicta aī. dicant singul⁹ die⁹ p oct. ad vō. Ca. In oībus requiem. ℟. Laudi da ℣ginitas paradisi chara colonis hortus cōclusus florenti cespite vernās Cui merito mūd⁹ celebrat p̄conia totus ℣ Que meruit dñm p̄generare suū. Cui. Filia p̄rectōis. ℣p hym. dicat sequētia Letabundꝰ. vel. hy⁹. O p̄glifica. ℣ Et

altata es ãn. Hodie maria ℣go celos ascendit gaudete: qz cũ xpo regnat ineternum. ℟s. Magt. Vrõ. Veneranda. ¶ti die p̃octa. dñ cõpleto. sicut nd p̃mas vs̃. Quotidie infra oc. nisi in vo. hocmõ hat seruitiũ. Ad matu. inuitat. In honore beatissime marie ℣ginis Jubilemus dño. ℟s. Veite. Hymn⁹ Quẽ terra. In p̃mis añis. Ex altata es sctã dei genitrix: sup chozos angelo3 ad celestia regna. ℟s. Dñe dñs nr. ãn. Sic̃ myrrha. ℟s. Celi enarrãt. ãn. Paradisi porte per te nobis apte sũt: q̃s hodie gloziosa cũ angelis triũphas. ℟s. Dñi est terrra. ãn Specie tua. ℟s. Eructauit. añ. Adiuuabit eã. ℟s. De⁹ nr. ãn. Sicut lerãtiũ. ℟s. Fundamẽta. ã. Laude maria ps. Lãtare. i. ãn. Dignare me ℟s. Dñs re. ex. ãn. Post ptuz. ℟s Cantate. ũ. ℣. Sancta dei genitrix ℣go Lectio. i. ¶ Jquerat post ascẽsiones dñi quid egerit beata ℣go maria: vnũ t certo ẽ q virgo sãcta corpore et mente pmansit. Quã sane angelus gabriel ac si celesti nymph⁹ intactã eu stodiuit: t iohãnes apls t euãgelista cui xps eã de cruce ꝑmisit ℣go ℣ginez seruauit suisq; ei deseruiuit obsequiis. ℣. de. i. ¶ Noc. hystorie dicũtur. l. ij ¶ On el q eximi⁹ ille chorus apl̃oz eaz deseruit inf q̃s p⁹ resurrectionẽ itrãs t exies familiari⁹ cõtulit de xpi incarnatione: tãto sl̃q̃dẽ veri⁹: quãto ab initio pleni⁹ q spñs ctñ cũcta didicerat t ꝑspexerat oculis vnuersa: sz t apl̃i q eũdẽ spñs ctñ ola cognouerit et in oẽz edocti q̃uenerint veritatẽ. ¶ Anc sane beatã Lec. ij. ℣ginẽ t si oñs venerati sũt discipuli eiq; famularẽtur officio dilectionis: iohãnes tñ ampli⁹ t spãlius vsq; ad finez vite q̃ sibi cõmissaz accepit in suã: q̃si matrẽ fili⁹ ãpliozi sollicitudie famulabat. ℣. Exaltata es. ¶ Iste ℣. dicat q̃tidie ante lau. In lau. hec sola añ. Assũpta. ℟s. Dñs reg. Cp̃m. In oi b⁹re. Hy⁹. O glioza femia. ℣ Elegit eã. ãn. Virgo prudẽtissima q̃ pgrederis q̃si aurora valde rutilãs filia ꝯ tota formosa t suauis es. pulcra vt luna electa vt sol. ℟s Benedictus. Orõ vtõ. ¶ An dies dñice ꝯi sctã die cõtigẽ. tũc hec ꝑ dicta ãn. Virgo ꝑu. in die. iij. dicẽt sup ꝑz. Benedi. Orõ Veneranda no. Wẽo. de sctõ laurẽtio ãn. Beat⁹ lau. ora. Redre hãc ãn. i lauque ẽ. v. añ. ℣. Diligit de. orõ vtõ. nulla die p̃oc. hat me. ℣ cruce nec ℣ olb⁹ scio: q̃ oer. sũt cũ regimine chori. Ad primaz. ãn Assumpta est maria in celum gaudent. Deus in nomine

ān. Tenure hꝫ. Quicūq. Ad iij. ℟ ad alias ho. añe. cap. ℟ ℟ et ℣. sicut i. i. die dicaꝫ: sic et oro. Ad vs. ān. Assūpta ē hs. Dixit dns. Cap. In oib⁹ hꝫ Oꝝ glifica ℣. Exaltata es. ñ Qualis ē hō s. Magnꝫ. Generāda nobis Lodē mō dicūtur vel. qlotidie infra oc. cū aliis aūis sup pꝫ. Magt. q̄ murātur. Mēo. de sctō laurē. ā. Beatus laurēti⁹ dū i craticu. vtš ad ōmas vš. sup pꝫ. Mag. ℣. Dispsit dedit paupi. Oratio.

BEati laurēcij nos die faciat passio venerāda letātes: vt cā sufficienꝫ recolam⁹ efficiat ꝓmptiores. Per dnz.

℣ Die. iij. ℣. Scā dei ge. ℒ. i.

NOn enī pudicissima virginitas alicui discipulorū recti⁹ q̄ virgini cōmēdatur vt ēet inuicē grata societas et florid⁹ aspect⁹ necnō ℣ venust⁹ cōuersandi veruās alternatiz pudicicia ꝫ splēdore decorat⁹ ℟. de. ij. nocturno. Lectio. i.

VIa sīquidē ℣tus ℣ginitatis i ābob⁹: sed altera ꝓportio i maria Altera sīq̄dē q̄ fecūdior: sed ipa ℣go sz altera. q̄ ℣ sī ipsa eadē q̄ incorrup tio: tñ fecūditas integritatis lōge glorioſior q̄ ℣ginitas. ℟. iij

IDcirco ℣ fecūditas in illa tota deificata ē ℣ ℣gitas. Alioquī nusq̄ fm naturā nascēdi ℣ginitas vbi fecunditas ꝑdicat neq̄ fecūditas vbi ℣ginitas integra cōseruat. ā. Talis ē. ꝑs. Bñdict⁹ Mēo. de sctō laurētio. ān Jn craticula. Jvtō in ꝓma die sup pꝫ. Bñdict. ℣. Dispsit dedit. Oro Beati laurētij. Quocūq̄ die oct. sci laurētij etiā si i do. contigerit: fiat inde mēo. tiñ. Ad vs. ān. Desecēdi i hortū. ꝑs. Magt. Memō. de sctō agapito marty. ān Dic ēvere mk ℣ Elias ℣ ho. on

LEtetur ecclesia tua die: beati agapiti martyris tui cōfisa suffragijs: atq̄ ei⁹ ꝓcibus gliosis ℣ deuota ꝓmaneat ℣ secura consistat. Per Die quarta. ℣: Speciosa fac. ℒ. i.

HJnc ād̄q̄ iohānes dc̄d̄ ē q̄s genuit maria euangelizādo suo cōmēdauit eloquio ℣bū q̄s in ꝓncipio erat ℣bum: et verbū erat apud deū: vt de⁹ erat ℣bū: hꝫ genuit beata ℣ gliosa virgo maria. ℟. de. iij. nostra tñq̄. iij. ℟. sit Beatus me.

VIrginitas igit longe ℒ. ij sactior ℣ fecūditas vt ita dicā multo ineffabilior q̄ suo poterat ille explicare eloquio Verūtamē q̄to ℣ginitati cōgtior: ℣ginitas: tāto beat⁹ euangelista ceteris ē excellētior: vi

ICinio: verbo. Lectio. iij.

Deo dc̄d̄ ē q̄s genuit virgo: totū ꝓut potuit hō ꝑ spūm scm̄: nobis reseruit manifest⁹ ℣ docuit. Cuius etiā cōuer

satio post ascẽsionẽ xpi gñaliꝫ cũ aplis fuit: ąuscꝫ dispgerek sicut lucas meminit dicens: qꝫ egressi a mõte oliueti hierosolymã venerũt ꝛ ascẽderunt in cenaculũ vbi manebant. Hac die ꝛ reliqs diebꝰ infra octa. dicũtur añe. de noc. scil. **Emissiones.** ꝛ alie ãe q̃ sequũtur super ps. **Bñdicꝰ.** **Mꝛe.** nisi i dominica: qbꝰ dicit ỹ ã **Ala mea** si necesse fuerit. Mẽo. de sctõ agapito mar. añ. **Nisi granũ.** ỽ **Justꝰ ger.** Ozõ vtš. Hac die ad vš. fiat mẽõ. de scõ magno añ **Hic ẽ vere.** ỽ **Glia ꝛ hono.**

ADesto dñe supplica ỹ nionibꝰ nostris ꝛ intercedẽte beato magno martyre tuo: ab hostiũ nos defẽde, ppitiatꝰ incursu. **Per.** Sequẽtibꝰ ỽo diebꝰ infra oc. seruek ordo de ỽ. ꝛ ℟. ad matu. q̃ in p̃cedẽti bꝰ tribꝰ diebꝰ: si dies dñicꝰ nõ inuenerit prek añ. sup ps. **Benedic. Mag.** Si ỽo dies dnicꝰ infra oct. ptigerit: totũ fui. fiat de scã maria: etiã i sabba. hoc mõ. Ad pmas vš. sup ps. añ. **Assũpta ẽ.** ps. **Dicit dñs.** Capz **In oibꝰ re.** Ro oicat ℟ hyꝰ. **O ỹ glificа.** ỽ. **Exaltata es.** ã **Ala mea.** ps **Mgt Qu** **Uenerãda nobis.** Mẽo. ỽ domi. ꝛ de trinit. si necesse fuerit et pcessio fiat añ crucẽ nisi aliqua do. oino differak ppt pli-xitatẽ tpis. vel qñ dies dñicus tertia die infra oc. cõtige. tũc eiẽm fiat mẽo de dñi. ꝛ ỽ trinita. et pcessio añ crucẽ oino differat vsqꝫ ad pximã dñicã sequẽtẽ In redeũdo ỽ oibꝰ scis. Qñ cũqꝫ dk ỽ oibꝰ scis ad vš. i reũtẽdo ad pces. sꝫ dicak a **Saluatoꝛ mũdi.** ỽ **Letamli dño.** ℣ro **Infirmitatem nram.** Ad matutinũ **Ueite adoremꝰ** ps. **Uen.** ℣ **Quẽ ter** In. i. no. ãn **Ecce tu pulcra.** ps **Miedñs** nr: et cetere añe. cũ suis ps. ỽ. et ℟. sicut i. i. die dicũtur p̃ter ix. ℟. qꝫ erit isti **Cadida** ỽgi

Gnitas. Lectio prima. Gene angelꝰ ad mariã virginẽ mittit: qꝛ sꝫ est ãgelis cognata ỽginitas. Profecto in carne viuere p̃ter carnẽ: nõ terrena vita ẽ: sed celestis. Unde in carne ãgelicã gilam acqrẽt maius ẽ meritũ q̃ hẽre. L. ij.

ESse enĩ angelũ felicitatis est: ecce ỽo ỽginẽ ỽtutis dũ hoc obtinere viribꝰ nitit cum gfa qꝫ hẽt angelꝰ ex natura. vtrũqꝫ tñ ꝛ eẽ ỽginẽ vel ãgelũ diuini mũeris ẽ officiũ: non humani. Lectio tertia

ADe inqt angelꝰ gfa plẽa Et bñ plena: qꝛ per ptes ceteri p̃statur: marie ỽo si milis se tota ifudit pleitudo gfe. L. iij.

HOc quippe qꝫ dauid cecinit. Descendit sicut pluuia in vellꝰ. Uellꝰ itaqꝫ cũ sit ỽ corpore nescit passionẽ corpis

Sic et ẋginitas cū ſit i carne vitia carnis neſcit. Lectio .v.

Celeſti plane hym bervirgineū i vell⁹ placido ſe infūdit elapſa et tota diuinitas nuda ſe cōtulit i carne: qñ verbū caro factū ē:⁊ deinde p crucis patibulū exp̄ſſuz terris oibus pluuiā ſaluti effudit gfe celeſtis hūanis p̄ſtitit mētib⁹

Omin⁹ inqt tecū. L. vi.

Mira res: etiaz ille erat cū ẋgine q ad ẋginē mittebat angelū: ⁊ p̄ceſſit nūciū ſuū deus: ſed a deo nō receſſit: teneri aūt locis nō potuit: qz oīb⁹ haberur i locis: etor⁹ vbiq ē ſi ne quo nichil erper quem totum

In illo Secūdnz Lucā

ipe: Intrauit ieſ⁹ i q̄dā caſtellū ⁊ mulier q̄dā martha nole accepit illū in domū ſuaz

Extre Ome. bti auguſtini ep̄i

Sanctuz euāgeliū fratres kñi: cū legeretur audiuimus: a religioſa femina ſuſceptū eſſe dñm hoſpitio: a bea q martha vocabat. Et cū eſſz occupata in cura miniſtrādi: ſororeius maria ſedebat ad pedes dñi: et audiebat ẋbū illius laborabat illa vocabat iſta illa erogabat: iſta ſplebat. ſ. viij

Uērūtamē martha laborans mulcū in illa occupatione ⁊ negotio miniſtrādi inkpellabat dñz. ⁊ ō ſororē ſuā ꝓq̄ſta ē q eū laborāt̄ē nō adiuuaret. Dñs aūt p maria rādit martḥe ⁊ ip̄e fact⁹ ē ei⁹ aduocat⁹ q̄ iudex fuerat appellat⁹ Martha inqt circa mlta es occupata pozzo. vnū ē neceſſariū maria optimā partez elegit q̄ nō auferet ab ea. Lectio nona

Audiuim⁹ enī inkpellatio nē inkpellātis ⁊ ſentētiā iudicis Que ſentētia inkpellāti rādit: ſuſpectā dc̄fēdit. erat enī maria intēta dulcedini verbi dei Intēta erat martha quō paſceret dñm: intēta erat maria quō paſceret a dño. a martha cōuiuiū dño parabat: i cuius cōuiuio iā maria tocunda bak. Jn lau. vna ſola añ. dicak Cap̄. erē ſlē in. i. die dicantur. Ad. i. ⁊ ad alias ho. oia fiāt ſlcut ifra oct. Ad. ij. vſ. oia fiāt ſlcut in. i. die: p̄ter R̄. qō nō dicē cū hym O q̄ glifica. Dein ceps ẋo ñ ſeruet ordo dicti v. et R̄. ad matu. cātanō ⁊ i lec. legenō. nec i añis. ſup p̄os Beneō. Mgt. dicēdis: ſz ſupra dict⁹ ordo v. ⁊ R̄. lec. ⁊ añ. fiet tur i ſequēt⁹ dieb⁹ ifra octa. ita tū q i die lunc ſp dicunk v. et R̄. ō. i. noc. hyſtorie ¶ Die

Quinta. Lectio p̄ma

Ala iter ſalutis nre i laudib⁹ eſt ſaluatozis: hozto: vos et cōmoneo i hac ſacra ſolēnitate genitricis dei marie nolite ceſſare a laude. Lec. ij

Quod ſi ẋgo es: gaude q:

meruisti esse qꝫ laudas. tãtuz cura vt sis que digne laudare possis Si cõtinẽs es ꝛ casta venerare ꝛ lauda: qz aliũde non cõstat vt possis esse casta ꝙ ex gꝛa dei: q̃ fuit plenissime i maria quã laudas. Lectio tertia

QUod si coniugata es aut peccatrix nichilominus ꝓsitere ꝛ lauda: qñ ide mia, ꝓfluxit oib⁹ ꝛ grã vt laudẽt. Et ꝙis nõ sit speciosa laus i ore peccatoꝝ: noli tñ cessare a laude: quia ide ꝓmittitur venia Tu aũt. ¶ Sexta die. Lec. i.

HInc ergo omnes pariter festinitatez beate marie deuotissime celebrem⁹ qz hec est dies ꝓclara in qua meruit exaltari sup̃ chozos ãgeloꝝ ꝛ penetrare vltra ꝙ nꝛe humanitatis est natura Lecti. ij.

HEc est inq̃ dies in q̃ vsq; ad troni celsitudinẽ intemerata mater ꝛ virgo ꝓcessit: atq; in regni solio sublimata: post xp̃m gꝛiosa resedit. Sic itaq; vbiq; cõfidẽter scã canit ecclesia: qꝫ de nullo alioꝝ sanctoꝝ fas est credere vt vltra angeloꝝ vel archangelozũ merita HtranscẽderitLectio iij.

HOc quippe ꝓuilegiũ nõ nature ẽ sed gꝛe q sup̃ chozos ãgeloꝝ exaltata deuotissime hodie ꝓdicat, Quia ꝓcessit eaz dñs ad celos vt ꝓpararet ei in etheris sedibus locũ: vt cũ eo regnare possit ip̃petuũ. Tu

¶ Septia die. Lectio i.

DAlli dubiũ enꝛ illam celestẽ hierusalẽ tũc exultasse ineffabili leticia: tũcq; iocũdatã esse ineffabili caritate qñ festiuitas que hodie recolitur annua illis oib⁹ est facta continua. Tu aũt. Lectio. ij.

QRedit etiam ꝙ saluator oim tot⁹ festiu⁹ occurrit: ꝛ cuz gaudio eã i thꝛono collocauit Alias aũt quõ impleuisse creditur: qꝫ in lege ipse ꝓcepit Honoza patrẽ tuũ ꝛ matrẽ tuã

QUod patrez hono Lec. iij. rificauit ipse sibi testis ẽ: cũ ad iudeos ait. Ego gloriaz meã nõ quero: sed honoꝛifico patrẽ De matre ꝙo euãgelista cũ rediret ad nazareth ait. Et erat subdit⁹ illis. Tu aũt dñe miserere nostri ¶ In octa. assumptionis beate marie ad ꝑmas vꝫ. sup̃ pos. hec sola añ Tota pulcra ꝙs. Dixit dñs Et ceteri ꝑs de sancta maria. Cap. R. ꝛ. oia fiant sicut ad ꝑmas vꝫ. i. l. dic: cũ ista oꝛõne Veneranda. Mẽo, de mark. timotheo et simpho. Oratio

AUxiliũ tuũ nobis dñe placatus impende: et intercedentibus beatis martyribꝫ tuis timotheo ꝛ simphoriano dexteram tuam super nos tue ꝓpitiationis extende. Per dominum nostrum iesum xp̃z.

Ad matu. ix. lec. fiāt Inuita triplex tota cātek Xysto, sicut in pria die: preter ix. Ñ. quod erit Cādida virginitas &c. i.

BEata virgo maria cūctis tanto venerabilior: quāto gloriosior: t quāto Xtute altissimi extollitur ad sublimia tāto clarior: resultat in gloria: Plena sc̄dē gr̄a plena deo: plena virtutibus nō pōt possi dere plenius gloriam claritatis eterne quā plenissime accepit vt mr̄ fieret saluatoris. f. ij.

CAm nāq; viderūt omēs filie syon t btām dixerūt t regine laudauerūt eā. Qm tāta eā viderūt quāta nullis narrādo expleuit mortalium. Quanto magis deū q̄ talē ac tantā eā fecit: vt p eā ipe fieret Ūs Dauid: Et hō inqt natus est in ea t ipse fūdauit eā altis

BEata igit ta= tis ac tanta natuitas beata et supnox ciuū societas t admirabil caritatis eox vnanimitas: vbi nemo angelox si dico btē virginis marie veruz q; neq; alicui⁹ sctōx inuident gr̄iam sed totū in altero vnus quisq; possidet qđ gratis p̄sta tur oībus glificetur de⁹ honoretur t adorek ab oīb⁹ &c. iij:

UBi vero nō sex⁹ nō etas nō dignitas grauis: sed meritox qualitas sola discernitur: vbi plurū stella differt in claritate Quis oēs in suo sine ozdie suscitandi. Qđ si est alia claritas solis t alia claritas lune: et alia claritas stellarū: vna tñ claritas est q̄ illustrant

IDcirco beata vt f. v. oia. genitrix q̄ tantis in terra p̄dicat laudibus nō īmerito creditur hodierna die exaltata et glificata quātū nouit ille q̄ eā elegit et sua sapia dispo: suit omia: Qđ si ī domo pris mei multe mās̄iones sūt. Credim⁹ splendidiorē mr̄i hodie filiū mās̄ionē p̄stitisse quā oīs edificauit domū subnixā colūnis septez in qua nimirū domo parāt nuptie ecclesiarum dei t federantur terrenis cele

IDeo nāq; vtero f. vi stia virginis sponso īmortali virginitas cōsecratur vt sit celeste cōmercium. Idcirco ītur celebrate solēnit virginis festū: q̄ celestē nobis vitā in terris ostēdit. Qm q̄ nō nubent neq; nubēt erūt sicut āgeli dī in celo. Nec mirū si āgelis cō parat virginitas que angelorum domino federe copulat nupti⁹. Et si quelibet virgitas tātū erigitur in āgelis cōparetur multomagis btā t glriosa virgo q̄ singulari cōmendatur p̄ulegio: t īmēso diuali mercimonio Tres vl. lec. ō exponeuā. Intrauit iesus a le gant sicut in. i. die. Tñ si dñs

ca fuerit legat euã. vtã. in dõ. infra oct. qz nõ dz omitti. Ad lau. oẽs ãe dicãtur cp. z ẽ sicut in ꝑma die. Meõ. de mar. orõ vtã. Ad. i. z ad alias hõs etiã ad secũdas vã. oia fiãt sicut in dõ ifra oc. cũ meõ. ad. ij. vã de marty. thimotheo z appol. cũ orõ. de. c. pl'. mar. nõ põtif. Si oc. assũptõis in sab. ꝓtigerint vi. vespe fiãt de oc. z meõ. v dõ seqn. s. post meõ. de mr̃. Et in dõ. erũt vespe de. s. bartholomeo: et meõ. de dõ sub silẽtio secz post meõ. de. s. audoeno.

Nõ q̃ qñ assumptio. natiuit. purifica. cõceptio: in sab. contigerit: nichilomin9 fiat cõme mo. in aliꝭ feria eiusd ebdõa. si ferie ꝑced. a fes. ix. l'. vacauerint. Itẽ fes. vndecim milia virginũ excludit ꝓmeõ. b. marie virginis. Et notandũ ẽ q̃ qñ fe. simplex. ix. le. in fe. vi. cõtigerit hũs ꝑmas vã. secũde vespe erũt de. s. maria. Itẽ q̃rta z vi. fe. z sab. iiij. tp̃m p totũ ãnũ excludit cõme. b. mar. Nõ q̃ cõme. b. marie et cõme. scꝭ loci fient cũ regi. chori. s. cũ trib9 lc tñ nõ hñtes secũdas vã. sz ꝓmas tñ. quas nõ impedit festus simplex: nisi sit fes. duplex. Et tũc q̃n cõme. b. ma. impedit fiat solẽnis meõ. v. s. maria cũ hac ãn. **Sub tuã ꝓtec.** cũ d. z orõe p tp̃e. ¶ Sctõꝝ thimothei et appolinaris mar. iij. le. cũ no. ꝓpter vigiliã. Cetera omia de cõi plu. mar. vsq; ad missam q̃ erit de vigil'. ¶ Scti bartholomei apli du. fe. ad primas vã z ad matu. dicatur hic hymn9

BArtholomee celi sid9 au
reũ miles supra sol iubar
radians erige mentes nostras
polo turbidas egras q; nras sa
na cõsciẽtias Hinnue xp̃e. orõ

OMnipotẽs sempit̃ne de9
q̃ hui9 diei venerãdã san
ctãq; leticiam in bti bartholo
mei apli tui festiuitate tribui
sti: da ecclie tue q̃s: z amare q̃s
credidit: z ꝓdicare q̃s docuit.
Per dñz. Ad primas vã z ad mat. fiat meõ u. de. s. audoeno

Dẽpo dcõfessore. Oratio.

DEus q̃ penne gliam san
ctissimi cõfessoris tui audoeni
ale cõtulisti: tribue q̃s: ei9 nos
apud te ita patrocinijs adiu
uari: vt cũ eo vitã possideam9
etnã. p. Ad mat. ix. l'. fiat. l'. i.

IN inferiorẽ indiã veniẽs
apls dei bartholome9 in
gressus est templũ: in quo erat
idolũ noie astaroth: z ãsi pere
grin9 ibi manere cepit. Manẽ
te igit' ibi apls nulla demõ da
bat rñsa: nec alicui ex his q̃s le
serat: poterat subuenire Tẽplũ
d̃ erat plenũ de lãguẽtib9 Ri

OErrexerũt ergo ad aliaz
ciuitatẽ vbi ali9 demõ co
lebatur. Querentes cur deus
eorũ nõ dabat eis rñsa. Respõ

dit demõ Quia pñte apl'o dei
bartholo[illegible]loq̃ non audet.
Dicũt ei. Quis ẽ iste bartho-
lome⁹? Qui ait: Amic⁹ est ũi
oipotẽtis ꝙad hoc velit in istã
puinciã vt oẽs deos idicenua.

Cũmq̃ reuer Lec. iij.

Centes beatũ apl'z quesiſ
sẽt ꝙ duos dies ꝙdã plenus de
mono clamauit dicẽs: Apo-
stole dei bartholomee secẽdũt
me oꝛões tue. Cui apl's dixit
Obmutesce et exi ab eoꝛ ꝛ sta-
tim liberat⁹ est homo. Quod
cũ audisset rex polimi⁹: misit
ad eũ vt veniret ꝛ sanaret filiã
suam lunaticam. Lectio iij.

Perrexit igit apostol⁹ dei
ad regẽ Et vidẽs puellã
cathenis cõstrictã: iussit eam
solui dicẽs Soluite eã ꝛ leuate
ac reficite ꝛ cras adñm reducite
Fecerũt autẽ ministri sicut iuſ
sit apostol⁹. Quo facto nõ vl-
tra vexauit eã demõ. Tunc iuſ
sit rex p̃ciosa munera dari apo
stolo: ꝙ nõ potuit inueniri. Tu
autem domine miserere. l. v.

Cũmq̃ trãsisset noꝛ et au
roꝛa assurgeret apostol⁹
sol⁹ soli regi appuit in cubicu
lo suo clausus hostijs et dicẽs
Quare ꝯstituisti me cũ mũeribꝫ
terrenis ꝙbus ñ indigeo. l. vi.

Cire te volo quia dñs nr̃
ihesus christus misit nos
in oẽs puincias vt demones ꝙ
i statuis sunt expellam⁹ hoiei
ꝙq̃ eis credũt conuertamus
Si autẽ crediderit ꝛ baptiza
tus fueris demonẽ qui vobis
dabat respõsa faciã vos vidẽ
Rex autẽ hoc se factuꝝ fideli-
ter ꝓmisit Tu. Lectio. vij.

Altera igit die sacrifican
tibus cultoꝛib⁹ ydoloꝝ
apostolo et rege ꝓsentibus ce
pit demõ clamare dicẽs Cessa
te miseri sacrificare michi ne
peioꝛa patiamini ꝙ ego ꝙ ca-
thenis igneis ab angelis ihesu
christi religat⁹ sũ. Tunc iussit
apostol⁹ demonẽ exire ꝛ simu
lacrũ confringere. Lectio vij

Exieus igitur ingẽs egip
tius nigrioꝛ fuligine cõ-
minuit simulacrum. Quovi-
so rex polimius cũ vxoꝛe ꝛ filiꝰ
ac oi populo ciuitatis bapti-
zat⁹ cepit apostolo adherere.
Qꝺ cũ põtifices idoloꝝ ad
astriagez regẽ fratrez polimij
maioꝛẽ cõqrendo nũciassent:
misit cũeis nũcios ꝙ apl'm vi
ctũ ad eũ ꝓducerẽt Lectio.ix

Cui rex ait: Sicut' fecisti
fratrem meũ relinq̃re de
os suos et credere deo tuo: ita
faciã te relinq̃re deũ tuũ ꝛ cre
dere deo meo. Cui apostolus
ait. Si hoc poteri facẽ do mio
qꝺ feci do tuo: poteris me ad
sacrificiũ ꝓuocare. Si ãt ego
deos tuos cõminuã ꝛ tu crede
deo meo. Interea nũciatũ est
regi deũ suũ coꝛruisse Iratus

rex iuſſit apoſtolum decollari. Cetera de cõi vnius apoſtoli. Meñ de ſcõ audoeno oró vtñ. Ad ſcñas vñ. Ñ. Ciues apo. cetera vtñ. Scti ruphi mf. on

Adeſto die ſupplicatõib⁹ noſtris et bti ruphi martiris tui interceſſionibus confidẽtes nec minis aduerſãtiũ nec vllo cõturbemur incurſu. Per. ẽ. Ad mat. tij. lec. inui

Ruphus pa ta. du. ſc. i. ſtitiuſt excõſul ducatũ agebat rauẽne cui⁹ vnica filia infirmabat. Qui audiens de noſe appolliaris ſacerdoti miſit ad eũ rogans vt veniret et ſanaret eã. At vbi ingreſſus ẽ domũ cũ clericis ſuis: ſtatim ẽfuncta eſt puella. Cui ruph⁹ ait. Utinã in domũ meã nõ in

Beatus ap⁹ ſc. ij troiſſes pollinari ait rupho Cõfident, age patrici ꝛ modo cõgnoſces virtutẽ dñi noſtri ieſu chriſti. Cũq; orõnẽ ad deũ fudiſſet: ait ad eam Surge et eõ ſtere ſaluatorẽ tuũ. Que ppi cius ſurgẽs clamauit dicens. Magn⁹ eſt deus quẽ predicat appollinaris ꝛ nõ eſt ali⁹ ꝑter eũ. Baptizata eſt igitur puella cũ patre ꝛ matre et familia ꝑmiſcui ſexus aſe trecente triginta quattuor cũ multis aliis

Rex pagatus Tu. Lec. iij

Ruphus ẽ⁹ patricius timẽs ceſarez occulte diligebat btñ appoliarẽt et miniſtrabat ei. Filia autẽ ei⁹ cõſecrata eſt chriſto et permãſit virgo Ydẽ ẽ⁹ ruph⁹ patrici⁹ poſt aliqũ tẽ⁹ i capuana vrbe ſexto kalẽdas ſeptẽbris ꝑ xpi noſe ſumpſit martyriũ. Cetera oĩa fiãt de cõi vni⁹ mar. ¶ Sci auguſtini ẽpi et cõfe. ꝛ doc. du. ſe. i ꝑ. c. oĩa fiãt ꝑ cõi ti⁹ cõfe. ꝛ põ. cũ capla vniuſcõ feſ. et doc. ch.

O Deus qui oró. Dedit dñs. Obtñ auguſtinus eccleſie tue in exponẽdis ſcripture ſacre myſterijs doctorẽ catholicũ optimũ et electũ antiſtitem ꝓuidiſti da nobis ei⁹ ſemp et doctrinis inſtrui et orõne fulciri. ꝑ Meñ. fiat priuatim de ſcõ hermete martyre ad primas vñ. et ad ma. cũ hac oró.

O Deus qui beatum hermetem martyrem tuum virtute conſtantie in paſſione roboraſti: ex eius nobis imitatione tribue ꝓ amore tuo ꝓſpera mundi deſpicere et nulla ei⁹ aduerſa formidare. ꝑ. Ad matutinas Lectio prima.

Ex prouincia affricana ciuitate cartaginẽſi honeſtis parentibus et chriſtianis beatus auguſtinus ꝓgenitus eſt. Qui magna diligẽtia ſecularib⁹ litter⁹ erudit⁹ olim⁹ liberalibus ſcijs ſtuit r. ij.

Grãmaticã igitur ꝓpe in ſua ciuitate ꝛ retoricã i cartagie docuit. Et ꝑ ea apñ mediolanũ ſcolas rexit i illa vrbe

Tūc sanct⁹ ambrosi⁹ epatū tenebat: p cui⁹ doctrinā augustin⁹ ab errore via cōuersus credidit ⁊ baptisat⁹ est. Lect. iij.

Placuit q̄ ei p̄cepta gr̄a scolasticis quos rethoricaz docuit renūciare et ad affricā ppriā domū remeare. Post trīcnū igit a deo veniebat in bois op̄ib⁹ et de his q̄ de⁹ sibi reuelabat: p̄dīcs ⁊ absc̄tes sermonib⁹ ⁊ libris docebat. Factū est aut̄ vt scō valerio ep̄o iubēte p̄sbiter ordīaret℞ l. iiij.

ORdinatus igitur i monasterio cū seruis dei secundū modū ⁊ regulā a sctis ap̄lis cōstitutā: viuere cepit. Scūs vero valerius ordinatoz eius vir plus ⁊ deū timēs apud pri matē ep̄m suuz secretis litteris egit: vt in libro suo in eadē ecclesia augustin⁹ ordinaretur ep̄s. Qui tūc multo instātius ac feruēcius maioreq̄ auctoritate x̄pi salutis eterne in dñi p̄dicabat ecclesia. Lectio v.

Qui etiā sane dicere post p̄ceptū baptismū ꝯsueuerat x̄pianos vt sacerdotes absq̄ digna et cōpetēte penitētia exire de corpe nō debere quod ⁊ ipse fecit vltia q̄ defūct⁹ est egritudie. Vtō igit valerio ceterisq̄ coep̄is id poscētibus: scūs augustin⁹ licz inuitus est ep̄us ordīatus. Vixit aut̄ beatus augustin⁹ ānis septuagi ta seri clericatu. In ep̄atu aut̄ ānis fere quadragita sept̄

QUia ℣o egritudine l. vi lecto suo recūbēs: sept̄ psalmos penitētiales cor̄ale rescriptos habebat. Quos intuens legebat: ⁊ vberti ac iugiter flebat. Sed ne ciuitatis ac ei⁹ ruinā videret tercio obsidionis mēse quinto kalēdas septembris migrauit ad dñm

Tres vltie lec. de expo. euāg.

Vos estis sal terre. q̄re in cōi vni⁹ confes. ⁊ doc. Ad scōas vs̄ de scō augustino oia fiāt cōi vt p̄dictū ē. ℟. Scē augustine x̄pi. ℣. O scē augustine. Ad has vs̄. fiat meō solennis ꝯ scō iohāne bapti. ān. Milit herodes rex manus ac tenuit iohānē et vinxit eū in carcere q̄ dicebat ei non licet tibi hr̄e vxorē fris tui. ℣. Exta ⁊ hono

SAncti iohā= re coro. ozō nis baptiste et martyris tui dñe q̄s veneranda festiuitas salutaris auxilij nobis p̄stet effectū. p̄er. Deō fiat solennis de scā sabina x̄gi. ān.

BEa= Si ke est regnū. ozō te sabine virginis tue et martyris dñe p̄cib⁹ ꝯfidētes q̄s clemētiā tuā: vt ei⁹ meritis ⁊ p̄cib⁹ ad eterna gaudia puenire valeam⁹. p̄er Ubi ℣o dedicata ēccleia in honore de collationis scī iohis baptiste. si fe. fuerit duplex hoc modo

flãt vel. de eo. Sup ysal. ãn. Perpetuis nos dñe scĩ iohãnis baptiste tuere ꝓsidijs r quãto fragiliores sum⁹: tãto magis necessarijs attolle suffragijs. Psalmi feriales Lãpm. EXpectatio iustoꝝ letitia: spes aũt impioꝝ peribit fortitudo simplicis via domini: r pauor his q operant malũ. ℟. Perceptur⁹ hy⁹ Martyr dei q vnicũ ỽ. Glat honoãn. Misit herodes rex man⁹. ꝑs Mgt. ozõ. Sci iohis bap vtã Ad scõas vã de scõ augu. Meõ de scõ augustino solẽnit fiat cũ hac ãn Iste ẽ q. ỽ. Justus ger. Ozõ. vtã. Et tũc fiat meõ. de scã sabina ꝑuati. In decollatiõe btĩ iohis bap. ad matu. inuitl. Regẽ ꝓcursoris dñm Uelite adorem⁹. ꝑs. Uel te hy⁹ Martyr dei q vni. In i. noctur. ãn. Interrogat⁹ iohãnes ab herode dixit illi citũ est fratris tui cõiugẽ accipere ꝟsp Beatus vir qui non. aña. Johannes baptista arguebat herodẽ ꝓpter herodiadẽ. ꝟs. Quare fre. ã. Arguebat herodẽ iohãnes ꝓpter herodiadẽ quaz tulerat frĩ suo philippo vxorẽ. ꝟs Dũe qd. ỽ. Glia et

ADest nobis Lec. i. ho. frẽs karissimi dies solennis quẽ ꝓsecrauit btĩ iohãnis baptiste r ꝓcursoꝛ dñi purpureus sanguis innocẽt ꝓverita te q xp̃us est ab impio herode ꝓfusus martyrio. Qui mirabiliter nat⁹ est sed mirabilius occis⁹. ℟. Misit herodes rex man⁹ ac tenuit iohãnem r vinxit eũ in carcere qz metuebat eũ propt herodiadẽ Quã tulerat ffi suo philippo vxorẽ ỽ⁹. Arguebat herodem iohãnes ꝓpter herodiadẽ Quã. ℣. ij. NAtus est in ꝓphetia in ỽitate gempt⁹ ẽ. Nascẽ do enĩ nũciauit saluatoꝛi aduẽtũ: mozicẽdo cõdẽpnauit illicitũ r incestũ matrimoniũ. Et idcirco carceri obscuritate detrudit deide maligne mulierecule insidijs ꝓcurus capitalez subijt sniaz. ℟. Johãnes baptista arguebat herodẽ ꝓpt herodiadẽ quã tulerat fratri suo philippo vxorẽ. ỽ. Herodes enĩ tenuit iohãnẽ r ligauit eũ r posuit eũ i carcere. Propt.

DEcollat⁹ est Lectio tũ. autẽ btũs iohẽs in q̃daz castro arabie qđ macheronte dr: r sepult⁹ ẽ in ciuitate sebasten. Caput ỽo ei⁹ in hieroso lymis humatũ ẽ. Tpib⁹ ỽo iuliani pagani sepulcrũ ei⁹ iuadentes: ossa ei⁹ dispserũt r itez rũ colligentes cremauerũt et scõs cineres pulueri cõmixtos p agros et rura dispserũt. ℟. Metuebat herodes iohãnem Sciens eũ virũ iustũ r sanctum Et custodiebat eũ. ỽ. Et audi

to eo multa faciebat. ⁊ libēter
eū audiebat. Sciēs. Hlia. Et
custo ℣n. ij. noct. ān. Dicebat
enī regi iohānes baptista nō
licet tibi habere vxorē ffis tui
℣s. Cū inno. ān. Herodes enī
metuebat iohānē sciens eū vi
rū iustū ⁊ scīm ⁊ custodiebat eū
℣s. Verba ān. Audito eo mul
ta faciebat ⁊ libēter eū audie-
bat. ℣s. Dñe dñs nr. ℣. Posu

OEt autē ℣. Lec. iiij. isti
nidētia factū est quosdā
de hierosolymis mōachos ozō
nis illuc cū ꝑ idem tp̄s venisse
Qui iterea mixta ossa q̄ pote
rāt furtim cōgregātes ad prēz
sūū philippū hierosolymita-
nox ep̄m detulerūt. Caput ℣o
ci⁹ i herodis palatio tp̄e mar
tiani impatoris inuētū ē a du
obus monachis ozīētalib⁹ qui
venerāt adozare in hierosoly
mis. Et postea perditū in quo
dā ſpecu i vna ignobiliter re
conditū latuit: donec beatus
baptista caput suuz marcello
abbati in eodē ſpecu degenti
ostēderet Quo inuēto cepit ce
lebrari decollatōez ci⁹ ꝙrto ka
lendas septēbris. ℟. Puelle
saltāti iperauit mſ Nihil aliō
petas nisi caput iohis bapti-
ste: ⁊ cōtristat⁹ ē rex ꝓpter iuſ-
iurandū ⁊ ꝓpter ſſt discūben
tes. ℣. Dixit puella matri sue:
Ydd petā? at illa dixit. Ni.
A pascha nāq; decol. v
lat⁹ fuit: ⁊ anno reuoluto post
mysteriū dñice passiōis cōple-
tū est. Postea inuētum caput
valeri⁹ q̄ post iouinariū ipera
uit ꝑcepit cōſtantinopolim de
portari. ℟. Petiſt puella ca-
put iohis baptiste. Quo acce
pto dedit matri sue. ℣. Puelle
saltāti iperauit mak: nichil ali
ud petas nisi caput iohannis
baptiste. Quo ac. Lec. vi
Q unq; theodosi⁹ iperator
has baptiste reliqas vellet cō
stantiopoli deferre: amplectēs
sua purpura thecā i q̄ sanctuz
caput erat portās eā añ ciuita
tē cōſtātinopolitanā septio
miliario recōdidit: ibiq; mag
nā atq; pulcerrimā edificauit
ecclīam. ℟. Cōtristat⁹ ē rex he
rodes ꝓpter iusiurandū ꝓpto
pter sil discūbētes noluit eam
cōtristari: ſz misso ſpiculatore
ꝑcepit ăputare Caput iohāis
i carcere. ℣. Herodes funestus
ꝑcepit amputare ⁊ inſtīcē La.
Hlia. La. ℣n. iij. noc. ān Cūq
introisſz filia herodiadis ⁊ sal
tasset ⁊ placuisset herodi: ait
illi: pete a me qđ vis ⁊ dabo ti
bi. ℣s In dño cōfido. ān. Jura
uit herodes puelle ḋḋḋḋ eni
a me petieri dabo tibi ſz dimi-
diū regni mei. ℣s. Dñe ḋs hs.
ān. Dixit puella mſi sue ḋḋpe-
tā. at illa dixit caput iohānis
baptiste. ℣s. Bonū est cōfiteri
℣. Justus vt pal. Scōz math.
In illo tpe: misit herodes
rex man⁹ ac tenuit iohan

nẽ ⁊ vixit eũ incarcere ꝓpter herodiadẽ vxorẽ philippi fratris sui qz duxerat eã. Et reli. Omelia. ve bede presbiteri.

IMpletũ videm⁹ i iohãne qđ ỽ illo ãgelus zacharie pus ꝙ nasceret ꝑdixit. Quia ꝑcederet ante deũ spũ ⁊ ỽtute helye Ambo nãq; continẽt viuẽtes ãbo habitu sculti: ambo in solitudie degẽtes ãbo ꝑcones ỽitatis: ãbo regis ⁊ regine ꝓsecutõez ꝓpt iusticiã ꝙ pessi sũt. Ille achab ⁊ iezabel Jste herodis ⁊ herodiadis. ℟. Misso herodes spiculatore ꝑcepit ãputare caput iohis in carcere. Quo audito discipli ei⁹ venerũt: ⁊ tulerũt corp⁹ ei⁹ ⁊ posuerũt illud in monumento. ℣. Misit rex incredul⁹ ministrũ ỽtestabilẽ ⁊ ãputare iussit caput iohãnis i carcẽ Quo

Q Uerit fortasse aliq; qđ qđ iste herodes qđ sue frat ei⁹ q̃ ẽt herodias de qb⁹ ẽ smo? Herodes iste qđ ⁊ iohãnẽ decollauit ⁊ i passione redẽptoris nri pilato assẽsũ ꝑbuit: filius ẽ illius herodis sub q̃ dñs natus est. Cui⁹ frat philipp⁹ herodiadẽ filiaz aretheregis arabũ accepit vxorẽ. ℟. Accedẽtes discipli sci iohannis baptiste. Tulerũt corp⁹ ei⁹ et sepelierũt illud. ℣. Jussu herodis ãputatũ est caput iohãnis in carcere: q̃ audito discipuli ei⁹ venerũt. Tulerũt Lec. ix

HAncherodiadẽ idẽ arẽtha postmodũ ablatam ab eo dedit herodi: eo ꝙ ipse maioꝛ esset ptãtis ⁊ fame. Hanc eũ ẽ ergo adulterium publicũ qđ sicut ꝓphetis eã fuit peundi ita fidelissimo ꝓconi nri redẽptoris materia fuit triũphãdi Qui ꝓhibẽdo regis iniusti scelera: morte q̃dẽ iusta meruit plecti. Sz ꝓ morte gustũ a rege iusticie: cui testimoniũ ꝙ hibebat iustã vite pennis coꝛona accepit ℟. Perceptur⁹ tã vir sctus ꝓlaboꝛe redẽ cõstans in cõfessiõe xp̃iane fidei. Subdit collũ velut agn⁹ mãsuet⁹ gladio. ℣. Coꝛpe dissolui gandẽs ⁊ cũ deo viuẽ. Sub. Hlia. Sub. ℣. Ora p̃ nobis btẽ io. In lau. ã. Herodes enim tenuit ⁊ ligauit iohẽm ⁊ posuit i carcere ꝓpt herodiadẽ. ℣. Dñs re. ãn. Puelle saltanti ꝑpauit mat nichil aliũ petas nisi caput iohis baptiste. ℣. Jubilate. ãn Dñe mi rex da michi in disco caput io. ba. ℣. De⁹ de⁹ ãn Da michi i disco caput iohãnis baptiste: ⁊ cõtristat⁹ est rex ꝓpt iusturãdũ. ℣. Dñs. ãn. Misit rex incredul⁹ ministrũ detestabilẽ ⁊ ãputare iussit caput iohis baptẽ. ℣. Laudate Dñ. Expectatio. ⁊ De⁹ tuoꝛ ℣ Just⁹ ger. ã. Misso herodes spiculatore ꝑcepit ãputare caput iohis i carcẽ q̃ audito discipli ei⁹ venerũt ⁊ tulerũt corp⁹ ei⁹

t posuerũt illud i monumẽto ps Bñdi. Ozõ. Scti iohãnis Weõ. de scã sabina xgie. Oz Brẽ sabine. Ad. i. ã Herodes ps De⁹ i nole. Ad. iii. añ Puelle. Legẽ po. Lañ. Expectatio. Ñ. t V. de cõi vni⁹ mar. ad oẽs ho. dicũtur. Ad. vi. ã Do Imie mi. ps. Defecit. Lañ. Ust⁹ inek nũ nõ cõmouebitur ipũ aũt nõ habitabãtĩ terra. Ad. ix. añ Misit. ps. Wi Irabilia. Capitulum Ustus de angustia liberatus est t tradet ipt⁹ ꝓ eo. Ad vũ. añ Herodes eni. ps. feria. Lañ. Expectatio. Oy⁹. Deus tuoꝝ. x Just⁹ ger. ãn Accedẽtes discipuli bti iohãnis tulerũt corp⁹ ei⁹ t sepelierũt illud ps. Mag. Ozõvis. Weõ. b sã ctistelice t adaucto mart. ãn. Gaudẽt i ce. ỹ. Letami. Ozõ Maiestatẽ tuã dñe supplices deꝓcamur: vt sic nos iugit scõꝝ tuoꝝ felicis t adaucti cõmemoratiõe letificas: ita sp supplicatiõe defendas. per ¶ Scoꝝ felicis t adaucti mr. tij. lc. fiãt cũ iuita. dupli. Lec. i Quz furoz diocletiani t maximiani scõs dei diuersis penis inficeret ꝓsbyterꝝ scẽ ecclesie catholice nole t ope felicẽ ipietati sue oblatũ ad dzacõ vrbis ꝓfectũ dirigi iusserũt vt si sacrificare cõtẽneret puniret. Cũ ergo duct⁹ esset ad tẽplũ serapis t sacrificare cõpelleret exsufflauit: i faciez statuereet: q statl cecidit Jtẽ duct⁹ ẽ ad alias duas statuas scz mercurij t diane: t exsufflãs in eaꝝ statim corruerunt. Lectio. ii. Educt⁹ igit ad ꝓfectũ in eculeo suspẽsus ẽ: deide extra murũ ad arborẽ excelsã ducit: vt ibi sacrificaret q fusa oratiõne exsufflauit in eã: t continuo radicit⁹ ẽ euersa. Just⁹ est igit i eodẽ loco decollari t corpus ei⁹ inhũatũ relinq. L. iij. Cunq ad decollãdũ duceretur xpian⁹ qui dã eidaz obuiãs clamabat dicẽs Et ego ex eadẽ lege sũ Ducti sũt ergo ambo t in eodẽ loco vbi arbor steterat pariter decollati sunt Et qz hui⁹ nomẽ i gzabãt xpiani: eũ adauctũ vocauerũt eo q sancto felici auct⁹ sit ad coronam. Et ceteꝝ de cõi pl'imo. marty. ¶ Sancte cuthburge xginis non marty. Oratio. Deus q eximie castitatis ꝓuilegio famulã tuã cuthburgã mirtiplicit decorasti da nobis famulis tuis ei⁹ ꝓmerẽte intercessione vtriusq vite prosperitatẽ: vt sicut eius festiuitas nobis cum gaudio in terris: ita per eius intuẽtũ nri memoria apud tesẽp habeatur in celis. Per do. Lres lec. fiãt cũ inui. dupli. t ceta oia fiãt de cõi vni us xgis nõ marty. ¶ Sancti

egidij abbatis ix. le. sāt. ozō.

DEus q hodierna die bea tū egidiū cōfessorē tuum atq; abbatē aulā regni celestis penetrare fecisti tribue q̄s vt cui⁹ deuote gliamur meritis ei⁹ nos sentiam⁹ cōfoueri suffragijs. Per do. Meō. de scō

OMPS. prisco marty. ozō. Sempiterne deus fortitudo certātiū et martirū palma solēnitatē hodierne diei, ppitius intuere: et ecclesiā tuā cōtinua fac celebritate letari vt intercessione bti prisci martyris tui olim in te credētiū vota ꝓficias. Per. Ad matu. ix. le.

SAnct⁹ igit egidi⁹ natiōe grecus a pclaris parentib⁹ originez duxit docili quoq; puero doctores sūmos scientia in breui superāti gratia dei ñ defuit: ei⁹ vitā oi mox honestate peroznās. Quadā vero die dū ad ecclesiā ꝑgeret cuidā egro tunicā suaz tribuit: q̄ indutus eger, prin⁹ sanitatez

Oaccepit. Tu. Lectio. ij.

Vidam etiā a serpēte ꝓcussus tumēti cute fatebatur se se mortiferū virus recepisse. Quē vir dei fusa ozōe sanitati restituit. Quēdā vero demoniacū totā ecclesiaz in die dñica ꝓturbātē a demonio liberauit.

Quanq; mira gesta lec. iij. landū pconia seq̄rentur: ppriā patriā deserēs trāsfretauit mare t ad quēdā locum iuxta rodanū fluuiuz vbi erat antrū iuxta cui⁹ introitū fons pura aqua scaturiebat ꝑuenit.

Medie lectiones de ieō prisco mar. t legāt de cōi vni⁹ mar. cū ℣. Elias t h ono. t cū his tribꝰ. ℟. Iste scūs. ℟. Iste cognouit. ℟. Desiderij. Sz in ordinalib⁹ vel vvyk temūdi semper dñr cū ℣. t ℟. de ij. noctu. vni⁹ mar. Qñ ℣o hoc festū in vi. fe. veli sab. contigerit tunc dicit. ℣⁹ Posuisti do. cū his ℟. Desiderij. ℟. Dñe ꝑuenisti. ℟. Elias tho Tñ vbi i fer. ij. ꝑcedēti nō dicebat de scō rusto, ꝓpter aliquā cōmē. dicatur tūc ō in sab. ℣. Elias ho. cum ℟. ꝑdicti s Iste scūs t ce. vtq; Tres vltie lec. legāt̄ de ꝓpietate sci egidij sine expōne

Rienio cuāgelij. le. vij.

Vigit manslt holb⁹ incognitus solis herbis t aqua cōtētatus Excepto q dñs ei quā dāceruā ꝑparauit: q̄ ei lactis alimoniā ꝑbebat. Quā venatozes regis sagittare volētes: virus dei in brachio grauiter vulnerauerūt. Rex vero hoc intelligēs: ab eo veniaz petiit et

Quanq; vi- l. vilsobtinuit rū ūi rex freq̄nt visitaret mōitū ei⁹ duas ecclas fabricauit ꝙ gregatisq; ibidē viris mitis sub regula monachali deo famulaturis Egidius licet ab

initio remittꝫ: abbas illꝰ ꝓficit
nō mīno pꝰ sacdotij diadema.

Qui⁹ (te honorat⁹. L. ix.
fama ad karolū regē frā
coꝝ delata: ipꝫ ad se vocatū ro
gauit vt ꝑ se oꝛaret. Feceratq;
ꝗdā turpe facin⁹ qđ nemi vn⁹
ꝙ nec ipi scō aut⁹ fuerat cōfite
ri. ꝓꝛoꝛia dñica dū vir scūs in
missa ꝑ iam dicto rege oꝛaret:
angel⁹ dñi sup altare cedulaꝫ
posuit: in q̄ scriptū erat ipꝫ regi
petrū: et egidij ꝓcib⁹ hoc ei esse
dimissū si penitēs tū ab illo de
sisteret. ꝙ⁹ hec vir scūs ad mo
nasteriū rediēs: cōfirmatis in
dei militia fratrib⁹ monasterij
q; reb⁹ dispositis i dño obdoꝛ=
minit. Tū si hoc fes. i do. cōti.
nat totū fui. ō dñica: et nichil ō
scō ꝓsco ꝓter mēoꝛiā i ipa dñi.

¶ Festū ꝟo scī egidij differat
i ēstinū ꝑ ꝓpt̄ iceptionē hysto. et
tūc legant. vi. ꝓme ꝛc. ō ꝑ ꝓpta
te. scī egidij. Et. iij. vltie ꝛc. ō ex
posl. euā. Mēo accēdit lucnā.
Et ē. ō cōi vni⁹ cōfes. ꝛ abbatis

¶ Trāslatio. s. cuthberti epi.

Presta nobis q̄s ops ꝛ
et misericoꝛs de⁹: vt q̄ beā
ti cuthberti cōfessoꝛis tui atq; pō
tific⁹ trāslatōis die veneramur
per ipi⁹ suffragia pietatis tue
sp dñificia cōsequmur. Per. Ad
matu. ix. ꝛc. fiāt de alio fes. nisl
facte fuerāt l. xl. tūc fiāt hic. iij
ꝛc. de cōi et inuitat. ij. tē. de cōi
vni⁹ cōfes. ꝛ pōtifi. Si hoc fes.
nō celebratū in. xl. in dñicē. eue
nerit differat in crastinū: et tūc
ad ꝓmas vs. de scō cuthberto
fiat mēo. ō scō bertino abbate
ān. Similabo ℣. Justū dedu.
¶ Rō. Ops sempiterne de⁹. Et
tūc fiāt medle lec. de eodē vide
lic Egregi⁹ vir dei. cū ℣. et ℟.
de. ij. noc. vni⁹ cōfes. et abbatis
Et p⁹ ꝑs. Bndict⁹ fiat ō eo me
mo. cū hac añ Justū dedu. mi
noꝛ. quere hāc añ. Illau. vni⁹ cō
fes. et abba. ℣ Just⁹ vt palma.
Oꝛō vtā ¶ Sci bertini abbas.

Ops sempiterne de⁹ oꝛā
qui mirabilit fulges i ele
ctis tuis q̄s te hitatoꝛe glificā
revoluisti: da nobis q̄s bti ber
tini ꝓfessoꝛis tui atq; abbat⁹ ita
digne solēnia venerari: vt ei⁹
suffragātib⁹ meritis tēplū tuū
mereamur fieri. Per. Ad ma
tuti. iij. ꝛc. cū noctur. Lectio. i.

Egregi⁹ vir dei bertinus
abbas p⁹ bti audoeni o=
bitū: multis i dei seruitio vixe
rat annis. Turbāq; monacho
rū a dño sibi creditā: sub distri
cte regule iugo mēte solicita
custodiebat: sciēs q: scribitur
Cui pl⁹ cōmittit: pl⁹ ab eo exi
gitur. Tu autem. Lectio scda

Largus igit bonoꝝ ope=
rū retributoꝛ: almificā
virtutib⁹ glificauit: ō qb⁹ pau
ca dicem⁹ Quidā de eq̄ cadēs
supra petrosā coꝛruit terram:
multisq; ei⁹ in coꝛpoꝛe collisi

mẽbris femoreq; ꝓfracto mor tẽ sibi adesse putabat. Cui vir dei modicũ vini bñdicti transmisit: q̃ hausto mox sanꝰ effectus è. Nõ multo post: bertinꝰ migrauit ad xp̃m. Tu autem domine miserere. Lectio. iii.

QUidã delõgiqua fra qui audiẽdi ⁊ ãbulãdi vsum amiserat: duobꝰ inutẽdo fustibus multis ꝓgratis sctõr locis: tandẽ ad sepulcrũ btĩ bertini ob gratiã recuperãde salutis quenit. Et facta orõne cũ lachrymis nocte resurrectiõis dñice i pñtia fratrũ diuisa psalẽtiũ sanitati restitutus est. Et cetera de cõi vniꝰ cõfessõ. ⁊ abbatis. ¶ In vigilia natiuitatis beate marie ℣go is ad. i. vs̃. ãn. Dei genitrix ℣go ꝙ maria intercede ꝓ nobis depcamur. ꝓi Lauꝺ pue. ãn. Beata ꝓgeniet vñ xp̃s natꝰ est ꝙ gliosa è ℣go que celi regẽ genuit ꝓs. Laudate dñz õs gẽ. ãn Scã maria ℣go intercede ꝓ toto mundo q̃ genuisti regẽ orbis ꝓs. Lauda aia mea. ãn Sub tuã ꝓtectiõnẽ cõfugim⁹, vbi infirmi acceperũt ℣ tutẽt ꝓpt̃ hoc tibi psallimus dei genitrix virgo. ꝓs. Lauda. do. qñ bo. ãn. Btã dei genitrix maria ℣go perpetua tẽplũ dñi sacrariũ ſpũſci sola sine exẽplo placuisti dño iesu xp̃o: ora pro populo intercede ꝓ clero intercede ꝓ deuoto femineo sexu. psal. Lauda hierusalem dominum. Capitulum.

EGo q̃si vitis fructificaui suauitatez odoris ⁊ flores mei fructꝰ honoris ⁊ honestatis. ℟. Stirps iesse. Hyꝰ Aue maris stella. ℣. Sctã dei genitrix ℣go gaudiũ ãnũciauit vniũso mũdo: ex te eni ortꝰ è sol iusticie xp̃us deꝰ nr̃: q̃ soluẽs maledictionẽ: dedit bñdictionez: et cõfũdẽs mortẽ donauit nobis vitã sempitnã. õs. Mr̃. Oꝛ.

SApplicationẽ seruorum tuoꝝ deꝰ miserator exaudi: vt qui i natiuitate dei genitricis ⁊ ℣gis cõgregamur: eiꝰ intercessionibꝰ a te de instãtibꝰ periculis eruamur. Per eũ. Ad cõpleto. ãn. Beata mr̃ ⁊ inupta ℣go gliosa regia mũdi intercede ꝓ nobis ad dñz. ℟. Cũ iuoca. Lap̃. Tu i no. Hyꝰ Saluator mũdi. ℣. Custodi nos. ℟. Glificamꝰ te. ꝓs. Nũc dimittis. Hoc ꝙple. ñ mutat ꝓtas ocnisi i exalta. s. cruc. Ad mat. iui. Corde ⁊ voce sit xp̃z regez veneremur Virgis⁊ mris iubilet nobil ortꝰ. ꝓs. Aeñ. Hyꝰ Aue ℟. In. i. noc. ã. Hodie nate btã ℣go mariaex ꝓgiedꝰ per quã salꝰ mũdi credẽtibus appuit. ℟. Dñe do. nr̃ ã Brisſime virgis marie natiuitatem deuotissime celebrẽmꝰ vt ipsa pro nobis intercedat ad dñm ie

sũ xp̃m. ℣. Celi enar. ãn. Ma
nata ē xp̃o sacratissima: tũc il
luminat⁹ ē mũd⁹ stirps beata
radix sctã ⁊ bñdict⁹ fruct⁹ ei⁹
℣. Dñi est ter. ℟. Scã dei ge
Approbate cõsue Lec. i.
tudis est apud xp̃ianos
scõz patrũ dies natalitios ob
seruare diligẽter: ⁊ tũc p̃cipue
xp̃utes eoz assignatas litteris
in ecclesia recitare ad dei lau-
dez: ex cui⁹ munere sũt: ⁊ ad in
strumẽta minoz. ℟. Hodie na
ta est beata xp̃o maria ex pro-
genie dauid ꝙ quã sal⁹ mundi
credẽtib⁹ apparuit. Cui⁹ vita
gliosa lucẽ dedit sctoz. Bti ſ
simexp̃gis marie natiuitatẽ de
uotissime celebremus. Cuius.
Iter oẽs sctos me R. ũ
moria beatissime xp̃ginis
marie eo frequenti⁹ agit atq
festiui⁹: quo maiorẽ grãz apũ
deũ credit inuenisse Unde post
alia quedã ip̃i⁹ anniuersaria solẽ-
niã nõ fuit cõtẽta deuotio fide
liũ quin natiuitatis ei⁹ solẽne
supadderet hodiernũ. ℟. Be
atissime xp̃ginis marie natiui-
tatẽ deuotissime celebrem⁹ vt
ipsa pro nobis intercedat ad do
minũ iesuz xp̃m. ℣. Cũ iocũdi-
tate natiuitatem beate marie
celebrem⁹. Utipsa. Lectio. ii
Dicitaq; dic peculiariter
in ecclesia recitandus eẽ
videretur ille liber: qui de ortu
eius atq; vita script⁹ inuenie-
bat: si nõ iudicassent eũ p̃cẽs
inter apocripha numerandũz
℣. Stirps iesse virgã p̃duxit ⁊
gaq; florez Et sup hunc florem
Requiescit spũs alm⁹ ℣. Vir-
go dei genitrix xp̃ga est flos fili
us eius. Et su. Glia. Requie.
In. ij. ne. ã. Hodie nata est btã
xp̃go maria ex semine abrahe:
letant archangeli exultant õs
sancti ⁊ cõgaudet oĩs mundus.
p̃s. Eructauit coz meũ. ã. Di-
gnũ namq; est vt ei cũ sũma de
notione famulemur ꝙ quaz no
bis xp̃ginitatis ĩsignia pullu-
larũt. p̃s. Deꝰ nr̃e. ãn. Bene
dicta ⁊ venerabilis est sctã ma
ria xp̃go dei genitrix cui⁹ nati-
uitatẽ celebremus vt intercessio
ipsius sit p̃ nobis ad dñm. p̃s.
Fũdamenta. ℣. Post partuz.
Atq; magnis Lect. iij.
ac sapientib⁹ viris ita vi
sum est: nos alia quedã sed nõ
aliena legentes ecclesiasticuz
morẽ debitis officiis exeq̃mur
℟. Natiuitas gliose virginis
marie ex semie abrahe orta de
tribu iuda: clara ex stirpe dõ.
Cuius vita iclyta cunctas illu
strat ecclesias. ℣. Cũ iocundi-
tate natiuitatẽ beate marie ce
lebremus. Cui⁹ Lectio quinta.
Gata igit̃ dñi mater ⁊ p̃-
petua virgo maria p̃ius
q̃ nasceret: oraculis enũciata
est: ⁊ designata miraculis Na
ta vero p̃genie diuinit⁹ ordina

ta: ꝓtulegio virtutū insignis enituit: saluatorē edidit. Aq glificata in celo nunq̄ terrigenis patrociari desistit. ℣. Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudiū anuūciat vniuerso mūdo. Ex te enī ortꝰ est sol iusticie xp̄s deus noster q̄ soluēs male dictionē dedit benedictionē et cōfūdēs mortē donauit nobis vitam sempiternā. ℣. Felix nā es ꝙ sola genitricꝭ dignitatē obtinuisti t virginalē pudicitiā non amisisti. Ex te. Lectio. vi

OPositionē sequar ordine suo narratio Jāq referamus vnū de p̄taxati miraculis: ac deide paucis expediamus. Dixit etenꝰ ad veterē deus ad serpētem. Jnimicitias ponā inter te t mulierē t semē tuum t semē illius. Jp̄a ei cōteret caput tuū. ℟. Ad nutū dñi nostrū ditātis honorez Sicut spina rosam genuit iudea mariā. ℣. Ut vitiū ꝙtus operiret gratia culpā. Sicut. Glia. Sicut. Jn.iū.noc.ān. Natiuitas est hodie sc̄e marie virgis cuius pulcritudinem respexit deus t visitauit humilitatē suam. ꝑs Cantate. ā. ān. Jsta est speciosa electa a dño cuiꝰ natiuitatē celebramꝰ vt ipsa p̄ nobis intercedat ad dñm deū nr̄m ꝑs. Dns reg. exul. ān. Felix nā es beata virgo maria q̄ genitricis dignitatē obtinuisti t virginalē pudicitiā nō amisisti. ꝑs Cātate. ij. ℣. Speciosa facta. Jnitiū scti euā. ℟ math

LIber gñationis iesu xp̄i filij dauid: filij abraham Et re. Omes venes. bede p̄sby

ORefatio totius opis p̄mittit de quo dicturꝰ erat id est de xp̄o: per quē ascendit ad dauid: cui dictū est. De fructu ventris tui ponā super sedem tuā Et a dauid vsq̄ ad ad abraham: cui p̄missum est Jn semine tuo benedicent oēs gentes terre ad quem fuit p̄ncipiuz promissionis. ℟. Beata ꝓgenies vnde xp̄s natus est: o q̄ gloriosa est virgo Que celi regem genuit. ℣. Felix certe t oi laude dignissima sacra virgo maria. Que celi. Lectio. vii.

IDeo posuit eum euangelista p̄ncipium narrationis sue et per singulas genealogias descendit ad xp̄m vt ꝛ eo id est in xp̄o series generationis terminaret. Jdeo in xp̄o initium libri incipiebatur quia ille est p̄ncipiū salutis nostre et finis: id est perfectio eterne beatitudis. ℟. Lozde et aio xp̄o canamus gloriā Jn hac sacra solēnitate p̄celse genitricis dei marie. ℣. Oēs in vnū ꝯgregati collaudemꝰ dominū iesū xp̄m. Jn hac. Lectio nona.

NAm et moyses libꝝ creatiōis celi et terre se scri

pfisse testat: in q̃ ꝓturi homis origine texuerat. Matheus libꝝ gñatiõis iesu xpi se eẽ scriptuꝝ ꝓmisit: in q̃ sal⁹ generis humani oñderet: q̃ i nole iesu sonat qz iesus saluator interpretat. ℟. Solẽ iustitie rege ꝓpatura supzemã Stella maria maris. hodie ꝓcessit ad ortuz. ℣. Cernere diuinuz lumẽ gaudete fideles. Stella. Glia. Hodie. Infra octa. in ordine rhisorio xpi ibidẽ q̃ttidie dicẽdox loco. iij. vi. z. ix. ℟. dicũtur ista. tria subsequẽtia. ℟: feria p ordinẽ ꝓter q̃ i dñica in q̃ dicunt alia ℟. Gliose ỽgis marie ortũ dignissimũ recolam⁹. Cui⁹ dñs huilitatẽ respiciẽs. Angelo narrãte cõcepit redẽptorez mũdi. ℣. Hodie nata ỽgo maria ex ꝓgenie dauid. Cui⁹ dñs Glozi. Angelo. ℟. Regali ex ꝓgenie maria exorta refulget Cui⁹ ꝑcib⁹ nos adiuuari mente et spũ deuotissime poscim⁹. ℣. Lorde z alo xꝑo canamus gliam i his sacris solẽnijs ꝓcelse genitricis dei marie. Cui⁹. Glia. Cu. ℟ Natiuitas est hodie scẽ marie ỽgis cui⁹ vita inclyta cũctas illustrat eccliaſ Que sola fuit digna portare dñm iesũ xꝑm. ℣ Ipsa enĩ q̃si sidus exurriẽ inkluet⁹ hui⁹ seculi labẽtẽ gra ꝓuilegij spãlis effulsit. Que. Glia. Que. ℣. Oꝛa ꝓ nobis scã dei genitrix: Jn lau. ad. Natiuitas ẽ hodie scẽ marie ỽgis cui⁹ vita inclyta cunctas illustrat ecclesias. ꝓs. Dñs regnauãn Natiuitas gliose ỽginis marie ex semine abrahe orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid ꝓs. Jubilate. Regali ex ꝓgenie maria ex orta refulget cui⁹ ꝑcibus nos adiuuari mẽte z spũ deuotissime poscim⁹. ꝓs. De⁹ deus. ad. Lorde z alo xꝑo canam⁹ gliaz in hac sacra solennitate ꝑcelse genitricis dei marie ꝓs. Bñs dicite ãn. Cũ iocũditate natiuitatẽ beate marie celebrem⁹ vt ipa ꝓ nobis intercedat ad dominũ iesũ xꝑm. ꝓs. Laud. Lꝑ Ego q̃si. Hy⁹ O gliosa femina ỽ. Elegit eã ãn. Natiuitatem hodiernã ꝓpetuỽgis genitricis dei marie solennit celebremus q̃ celsitudo rhyroni ꝓcessit alia. ꝓs. Benedict⁹. Oratio.

Supplicationẽ seruoꝝ tuoꝝ de⁹ miseratoꝛ exaudi: vt q̃ in natiuitate dei genitricis z ỽgis marie cõgregamur eius intercessionib⁹ ad te deistãtib⁹ periculis eruamur. ꝑ eũdẽ Ad. i. ãn. Natiuitas ꝓa. De⁹ in nole. ãn. Hfas. ꝓs. Quicunq; vult. Ad. tũ. ãn. Natiuitas ꝓs. Legẽ pone. Lap. Ego q̃si. ℟. Scã dei geni. Et ofᶜ cũ eod cantu q̃ in purifi. beate marie. Peroc. Oꝛo tin oct. dicat⁹ cãl⁹ sup idẽ ℟. sicut in cõmẽo. eius

oc. Ad. vi. ān. Regali. ps. De
fecit. Capitulum.

QUāsite ad me ōs q cōcu-
piscitis me t a ḡnationib⁹ meis
iplemini: spūs ei me⁹ sup mel
dulcis t hereditas mea super
mel t fauū. Ad. ix. ān. Cū io-
cūditate. ps. Mirabilia. Cap̄

QUi audit me nō cōfūdet:
et q opant in me nō pec-
cabūt: t q elucidāt me vitā et-
nā habebūt Sup̄a dicet⁹ ordo
hor⁹ seruet q̄tidie p oc. nisi
in die exaltatōis scē cruc̄. Ad
ij. vs. ān. Natiuitas. ps Dixit
dns. ps. Cōfitebor. ps. Beat⁹
vir. ps. Deprōdis. ps Memē
to dne. Et dicātur hi p̄i. aa vs
q̄rta te cū p̄dicta ān. p oct. q̄n
agit de octa. Cap̄. Ego q̄si ℟.
Sole iustitie: ℣ hym. dr̄ sequē
tia Letabūd⁹ vt̄s. in purifica
℣. Elegit eā. ān Hilose ℣ginis
marie ortū dignissimū recola-
mus cui⁹ dns humilitatē respi
ciēs angelo narrāte cōcepit re
dēptorē mūdi alīa. ps. Wḡt.
Wrō. Supplicationē Ad has
vs. nulla nat meō. de sertō gor
gonio in audiētia nec etiā sub
silētio. Quotidie infra oc. ni
si in vnica hocmō dr̄ seruitiū:
p̄ter ℣. vel ℟. t ān. sup Bñdi
et⁹ et Wḡt. q̄ mutant. ¶ De-
cuda die infra oc. ad matu. iui
tato. In honore. ps. Deꝰ. hy⁹
Quē ter. ān. Bñdicta tu. ps.
Dne dns nr̄. t cetere añe. q̄ se-
quūtur cū suis hīs: sicut i ꝑme
moza. eiusdē. ℣ Cēā dei geni.

QUid ē fratres i hoc R. i.
loco serpētis caput ꝑtere
re: nisi p̄cipalē diaboli sug-
gestionē: id ē cōcupiscētiā resi
stēdo supare. ℟. Hodie nata.

Si ergo quer⁹ q̄n R. q
mulier huiusmodi victo-
ria opata sit: ꝑfecto nō repit i
linea generatōis humane: do
nec q̄eniat ad illā de q̄ nūc a-
gimus scō ꝑ scām. ℟. Bñdicte.

Alī si introgaret: R. iij.
in q̄ serpētis caput vl ip
sa cōtriuerit: nimi ꝑ i eo q̄ vir
ginitatē silī t humilitatē sacri
ficauit deo. ℟. Hilose ℣gis ℣
Ora ꝑ nobis. ℣ In laudi. hec so
la ān. Natiuitas. ps. Dns re-
gna. Cap̄. Ego q̄si. hy⁹. O gl̄i
osa. ℣. Elegit. ān. Dei gen̄. ps
B⁹. et alie ān̄ que sequūtur de
hysto. vt cogn̄ infra octa. ad Bñ
dic. t Wḡt. Or̄. Supplicatio
Wēo ō. ſ. gorgōiomar. ā. Ri
ſi granū. ℣. Just⁹ ger. Oratio

Sanct⁹ martyr tu⁹ dne gor
gōi⁹ sua nos q̄s lēcētiōe
letificet: t pia faciat solēnitate
gaudē. per. Illa die infra istas
oc. fiat mēo. ō cruce nec ō olh⁹
scia: q̄ si oc. cū regi cho. Ad. i
ān. Natiuitas. ō. Deꝰ ino. ān
Te iure. ps. Quicūq⁹. Ad. iij.
et ad alias ho. oia fiāt sicut in
prima die ꝓnotatū. Ad vs. ān
Natiuitas. ps. Dixit domin⁹

Lapm Ego quasi ꝯ. Ave maris stella. Elegit eam. ℟. Beata ꝓgenies. ꝓs. Magt. Oꝛō vtꝫ. Hoc eodē mō dicāt matu. ho. t vē. ꝓtoꝝ oct. ni si in dñica ꝑter ℟. t ℣. ad matu. t añe sup Benedict⁹ Mag t. mutāt. Feria die. x. Sā cta dei genitrix. Lectio. i.

VIrginitate nāq; seruata ꝓbatur extinxisse cōcupiscentiā carnis humilitatē q̄ facit paupem spū: cōcupiscentiā mēris. Sicq; principali suggestione victa diaboli: vicioſū ei⁹ caput virtutis pede cōtrivit. Nonnū hoc loco sed eoꝫ maxime triūphauit: q̄ sua mūdissima carne corpozata sapiētia vicit vsq; quaq; maliciā attingēs a fine vsq; ad finē fortiter et disponēs oia suauit. ℟. Natiuitas gloꝛ. Lectio. ij.

HEc ē ergo mulier ad quā diuinū illud intendebat oraculū. Hāc q̄q; nascituraz inuebat: hāc singulariter intimabat. Expedito ꝯpauci oraculo vnū q̄q; de miraculis absoluāt. ℟. Natiuitas tua ꝛc. iij.

ACcepte sunt a scō moyse singule virge ꝑ singulis tribuꝫ israelis nōibus earuz inscripte iubēte deo: et posite sūt in tabernaculo ei⁹. Inter quas vna q̄ fuerat aarō inuenta ē sequēti die germinasse: floruisse et frōduisse ac peperisse amigdala ℟. Regalis ex ꝓge. Lete. oia vtꝫ. In scōa die. ius ꝑ psal. Bñdā. Scā mat Ad scōas vē. ola siātvtꝫ. in ij. die ꝑter añ. sī psal. Magtās. Sub tuū ꝓtectionē Deō. de martyꝛ. Oꝛō. t lacteo. añ. Gaudēt in ℣. ℟. Letamini. Oꝛō. Beatoꝝ martyꝝ tuoꝝ ꝓphi t iacieti nos q̄s dñe foueat pia osa cōfessio et pia iugiter intercessio tueatur. Per. Quarta die. x. Speciosa facta es ꝛ. i.

SIc ergo dñs hoc op⁹ suū magni esse mysterij. iussit seruare virgā ad monumētū. Monebāt autē filij israēl ꝓphēta virge q̄rere sollicite q̄d significaret tā mirabile factū ℟. Btā ꝓgenies Lectio. ij.

QUod longe post apte exꝓgēs diuin⁹ esayas. Egrediet inq̄t virga de radice iesse t flos ꝑ radice ei⁹ ascēdet. Et requiescet sup eū spūs dñi ℟.

ALoꝛde et animo. ꝛc. iij.

AD hec verba tanq̄ auditores ei⁹ dicerēt. O pater esaia obscure loq̄ris: dic nobis q̄s ipsam rē manifeste. Ad iecit claritatē et ait. Ecce virgo cōcipiet et pariet filiū t vocabit nomē eius emanuel. ℟. Natiuitas ē. Hac diet ceteri seq̄n. die bꝰ infra oct. dicūt añe de nocte. sc̄z Hodie nata vtꝫ. in. i. noct. et alie añe q̄ sequūt sup psal. Magt et Benedicite. nisi in dñicis

Meō. de mar. ꝓtho tacito
Ozō. vtq̄ Sequentibus vero
diebus infra octauas seruetur
ozdo ō ℣. ⁊ ℟. ad mat̄ q̄ in p̄-
cedentib⁹ tribus dieb⁹ si dies
dñic⁹ ñ iteruenerit. ¶ Quita
Filiā q̄s die. Lectio. i.
ℵginis id ē emanuelem
p̄clare describens. Puer inḡt
natus est nobis filius datus ē
nobis: et vocabitur nom̄ ei⁹
admirabilis: cōsiliarius deus
fortis: pf futuri seculi: princeps
Pacis. ℟. vtō Lectio. ij
Ultiplicabit ei⁹ ip̄iū: et
regni ei⁹ ñ erit finis Ō q̄ de⁹
desiguit miracō: hoc a secreti
esaias ꝑdidit vaticinio Et qō
vates cecinit consequēter: rei
exitus approbauit. ℓ. iij
Am sicut illa ℵga sine
radice sine q̄lib et nature vsu
artis ve āmiculo fructificauit
ita virgo maria sine ꝓiugali
ope: filiū ꝑcreauit. Filiū sa-
ne floze desiḡnatū ⁊ fructu. flo
re ꝓpter spēz: fructu ꝓpter vti
litatē. Tu. ¶ Sexta die. le. i.
Data ē igit beatissima ℵ
go maria sicut legimus
ꝑ̄ nazareno mke bethlemita
q̄s vrbes xp̄i natiuitati vel ꝓuer
sationi destinatas esse: ꝓphete
Nō tacuerūt. Lectio. ij.
Escēdit autez ab radice
illius filius p̄clari abrahe: cui
supna ꝓmissa fuerat bñdictio
oim gentium in semie suo. Et
ab stirpe dauid quē de⁹ ꝓpter
notā sibi probitatem egregia
laude sublimauit dicēs. Inue
ni virū secūdū cor meū. ℓc. iij.
De regali nēpe tribu sūt ⁊
sacerdotali duxit origi-
nē q̄ sūmū regem atq̄ pontifi
cē erat paritura. Nō tñ hec id
circo dixerim⁹ q̄ dñs q̄ pecca-
tores vocare venerat dediḡt⁹
sit matrē suā peccatores habē
coḡtos: inq̄ quos specioſa ve-
lut inter spinas liliū appareꝛ
Si dies dñicus infraoc. añ fe.
exaltationis scē crucis cōtige
rit totū fiat seruiciū de scā ma
ria hoc modo Ad ꝓmas vō. ā.
Natiuitas. ꝑs. Dixit dñs. cp̄s
Ego quasi nō dicitur ℟. hy⁹.
Aue maris stel. Jdē cāt⁹ dici
tur sup hūc hy⁹. ad vtrasq̄ vō
dñicales infra octa. et in oct.
sicut in .i. die. ℵ. Sctā dei ge-
trix ān. Natitas tua. ꝑs. Ma
gnificat. Ozō. Supplicatōnē
Meō. de dñica ⁊ de tri. ⁊ ꝑces-
fiat añ crucē: nisi aliqua dñica
oino differat Jn reuertēdo de
oībus scis vtō. in alio festo ad
matu. tota dicitur hystoria si-
cut in ꝓma die absq̄ ℟. So
lē iusticie et absq̄ ℟. Stirps
iesse. ix. autē ℟. erit Ad nutū
⁊ tunc loco ℟ ioꝛ Stirps ies-
se et Ad nutū dñi dicūtur duo
℟. ferialia suo ordine. ℓc. i.
Abrahā autē genuit ysaac
Jsaac autē genuit iacob

Spiritualiter per hos patri-
archas ad nostrā salutē xp̄us
veniens in mundum et horu
oium in se ipso gerens officiū
in eox interp̄tatione nominū
nostrā voluit designare salutē

IN abra R. Hodie na. l. ij
hā qz ipse est pf oiz credē
tiū atq; olb⁹ clamare licitū est
t ofe abba pf. In ysaac qz gau
diū ē oim fideliū s q angel⁹ ce
cinit. Ecce ānūcio vobis gau-
diū magnū: qđ erit omi pplo.

℣. Beatissime. Lec. iij.
IN iacob supplātatox: qz
ipse subneruauit cōtriuit dia
bolū vastatorē hūani generis:
t vasa ei⁹ diruptt. Mozaliter
qz iterp̄tationes noiz ad nfaz
edificationē ptinē multis mo-
dis noscūt. R. Hose xp̄gis. ſc.

SIcut xp̄s vbiq; nfe iiij.
salutis gerebat causā ita
t patriarchax noia nfm desi-
gnāt. pfectū. In abrahā vt pa
tres sim⁹ multax virtutū t he
reditario iure multiplicationē
bonox possideam⁹. R. Mati

IN ysaac vt ſc. v. tasglo.
gaudiū habeam⁹ in dño:
iuxta aplm. Gaudete i dño sp
iteruz dico gaudete. In iacob
vt supplātatores sim⁹ vitiorū
nfox et carnaliū desideriorum
ac diaboli ptātē imo sub pede
calcem⁹. R. Matitas tua. l. vj

IN iuda vt pueniam⁹ facie
dñi l cōfessione: et cōfitea
mur nole i⁹: t laudemus eū in
secula scl̄oz. In phares xp̄o vt
diuidam⁹ nos ab impijs aet⁹
q nfos ab eox societate se cer
nam⁹. R. Regali ex. p. sm lu.

IN illo tpe: Loquente iesu
ad turbas: extollēs vocē
q̄dā mulier de turba dixit illi
Btūs vēter q te portauit t vbe
ra q̄ suxisti. Et re. Ome. vene.

MAgne deuo< bede pbri
tiōis et fidei hec mulier
ostēditur: q̄ scribis et pharise-
is dñz tētātibus sil' et blasphe
mātib⁹ tāta ei⁹ incarnationez
p oibus cōgnoscit sinceritate:
tāta fiducia cōfitet: vt pītiū p
uocet calūniā: t futurox cōfū
dat hereticox pfidiā. R. Btā

DAm sicut tūc l. viij. pge
iudei spūs sctī opa blas-
phemādo vex cōsubstātialēq;
pfi dei filiū negabāt sic hereti
ci negādo mariā sp̄xginē que
spūs sci operante virtute na-
scituro ex hūanis mēbris vni
gēito deo carnis sue materiā
ministrasse veruz substātialē
q; matri filiuz hois cōfiteri nō
debere dixerunt. R. Lorde et

SI caro verbi ſc. ix. uīo
dei fm carnē nascentis a
carne xginis matris pnūciat
extranea: sine causa venter q
eū portasset et vbera q̄ lactas-
sent btificarēt. Mna eni cōse-
quētia ei⁹ lacte credat nutri-
t⁹: cui⁹ sele negat esse ꝓcept⁹:

Cũ exyni⁹ eiuſdẽq̃ fontis ori
gie ſm phiſicos vteroq̃ liquor
emanare ꝓbet. ℟. Ad nutuꝫ
dñi. In lau. vna ſola añ dicat.
Cp̃m. ⁊ ceſa ſicut in p̃ma die.
Ad p̃mã ⁊ ad alias horas ola
ñã ſicut ſupra oc. Ad ſeras vẽ
oia fiant ſicut in. i. die: p̃ter ℟.
cũ hy Aue maria Deicepsve
ro nõ fuit ordo diex in ℣ ſicu
lis ⁊ ℟. ad matu. cãtãdis et l
ect. legẽdis: necnõ i ãlis ſuper
Wgt et Bñdict⁹ cantãdis: ſed
ſupradict⁹ ordo ℣ ſicut hec.
⁊ ℟. ⁊ añ. fuit in ſequẽ. ſe. in
fra oct. ita tñ q̃ in die lune ſq̃
dicãt ℣. et ℟. de. i. nocl. In
exaltatõe ſcẽ crucis ad vẽ. añ
Dulce lignum dulces clauos:
dulce põd⁹ ſuſtinuit q̃ meruit
portare p̃ciũ hui⁹ ſcli⁊ dicat
linealia. p̃s tertius es. Cp̃m.

MIchi autez abſit gliari
niſi in cruce dñi noſtri ie
ſu xp̃i: q̃ vẽ michi mũd⁹ cru
cifix⁹ eſt ⁊ ego mundo. ℟. O
crux viride lignũ q̃ ſup te pe
pendit redẽptor rex iſrael. O
q̃ dulce lignũ q̃ dulces clauos
q̃ dulcia ferẽs põdera. O q̃ p
cioſus lignũ q̃ p̃cioſa gẽma q̃
xp̃m meruit ſuſtinere. ℣. Cu
ſtodi dñe gregẽ tuũ quẽ rede
miſti xp̃e q̃ lignus ſcẽ crucis. O
q̃ p̃cioſũ. Alia pſa. O q̃. Et di
cat hic ſine alia ⁊ etiã ſine p̃

IMpleta ſunt q̃ ſa. hy⁹.
concinit dauid fideli ſer
mine dicẽdo nationib⁹ regnauit
a ligno de⁹. Arbor decora ⁊ ful
gida ornata regi purpura ele
cta digno ſtipite tã ſancta mẽ
bra tãgere. Btã cui⁹ brachijs
ꝑciũ pepẽdit ſeculi ſtatera fa
cta ẽ corporis predamq̃ tulit
tartari. O crux aue ſpes vnica
hoc exaltatiõis tpe: auge pijs
iuſticiã: reiſq̃ dona veniam.
Te ſũma deus trinitas collau
det ois ſpũs quos q̃ crucis my
ſteriuꝫ ſaluas rege per ſecula.
Amen. ℣. Hoc ſigñ crucis.
Et dicit ℟. ſine alia. Añ. O
crux benedicta q̃ ſola fuiſti di
gna portare regẽ celoꝝ ⁊ dñm
ps Wgt. ita q̃ hic añ ℟. ⁊ ℣
O ſi nalia dicuntur. Oro.

OEus qui vnigeniti filij tui
dñi noſtri ihu xp̃i p̃cioſo ſãgui
ne hũanũ gẽ⁹ redimere dign⁹
es: cõcede ꝓpicius: vt q̃ ad ado
randã viuificã crucẽ aduenire
a pctoꝝ ſuoꝝ nexib⁹ liberent.
Per eũdẽ. Meõ. fiat de mart
cornelio ⁊ cipriãno ſolẽnit. oro

PReſta q̃s oſp de⁹ vt ſicut
pplus xp̃ian⁹ ad ſcoꝝ ſa
cerdotũ tuoꝝ cornelij⁊ cipriãi
tẽpale ſolẽnitatez ꝓcurrit: ita
perfruatur eterna: ⁊ qõ votis
celebrat: pio comprehẽdat af
fectu. Per. Nota q̃ ſi quacũq̃
feria feſtũ exaltatiõis ſcẽ cru
cis occurrerit fiat proceſ. ante
crucẽ ad primas veſ. tunc eat
proceſſio ante crucẽ cãtando. ã

O crux gliosa o crux adoranda o lignū pciosū t admirabile signū pqs t diabol⁹ ē victr⁹ t mūd⁹ xpi sanguie redempt⁹. ℣ finiatur ip cū alla. ℣ Dicite in nati. et dr ℟. finē alla.

DEus qđ pro nobis filii dñi. um tuū crucis patibulū subire voluisti: vt inimici a nob expelleres potestatē pcede nobis famulis tuis vt i resurrecti onis ei⁹ gaudijs ip viuamus. Per eūdē. Rectre hec ōia que deficiūt hic ad vs. et ad pcessi. in inuētione sctē crucis. Nullū tñ ℟. ad vs: vel ad matu. dicit alla tice. In redeūdo ō sancta maria. ān Beata dei geni. ℣. Elegit eā. Dñs. Supplicationē Si hoc fes. i dñica: cōtige. tūc fiat hic pmo mēo de vo. t ō trinita: sub silētio dñi dr pmus Benedicam⁹. Deide mēo. solēniter de marty. et postea fiat pcessio añ crucē vtā. Et missa dñica i capko dr Eodēmodo fiat de mēo. dñicali ℣ ō martyrib⁹: qñ in scīa se. idē fes. cōtingit: vesp t matu. ō scā maria dicūtur extra chor sicut i prędictis ferijs infra oct. sine alliq mēo. Cōplet. silr extra chorū dr sicut extra octa. cū hac. ān. Beata mat. sup ps. Ad matu vo de sca maria extra chor dicēdas: inuit. hy⁹. añe t ps. sē in ferijs infra octa. cū le. sicut in ferijs extra oc. videlicet lec. Scā maria vgo cū alijs lec. sequētib⁹ ch ℟. t ℣. sm ordinē nocte no. sē infra oct. cū hym. et ps. sicut extra oc. Añ. vo super Benedict⁹. sicut infra oc. Tñ ad ōmā de scā maria dr ān. Natiuitas. ps. De⁹ in nole ps Laudate vo. ps. gē. ps. Cōfitemi. Cap. In olb⁹ req. ℟. Aue maria. ℣. Sctā dei geni. Dñs Supplicationē: Ad. tis. et ad alias ho. ōia fiāt sicut extra octa. cū añ. cap. et ozō. de natiui. Ad cōplc. de die ōia fiāt sicut in fes. scē trini. Ad matu. iui. Regem dñm q p crucis mysteriū redemit mūdū Uenite adoremus. ps. Uenite. Hymnus:

PAnge lingua gliosi pliī certamis t sup crucis tropheū dic triūphū nobilē qliter redēptor orbis imolat⁹ vicerit

De parentis pthoplasti fraude facta pdolēs qñ pomi noxialis morte morsu corruit ipse lignū tunc notauit dāna ligni vt solueret. Hoc op⁹ nre salutis ordo vpoposcerat mīkiformis pditoris ars vt artē falleret t medelā ferret inde hostī vñ leserat. Qñ venit ergo sacri plenitudo tpis miss⁹ ēab arce patris nat⁹ orbis cōditor: atq vētre vginali caro factus pdijt.

Gla t honor deo vsq quo altissimo vna patri filioq inclyto paraclito: cui laus est t ptās p eterna secula. Amen. In pmo

uoc.qñ. Adoram⁹ te xp̃e ⁊ bñ=
dicim⁹ tibi: qz p̃ ſanctã crucem
tuã redemiſti mũdũ. ℟s. Dñe
dñs no.ãn. Per ſignũ crucis ℣
inimicis nr̃is libera nos deus
nr̃. ℟z. Dñe in ℣tute. ãn. Nos
aũt gliari oportet in cruce dñi
nr̃i ieſu xp̃i. ℟s. Dñi ẽ ter. ℣s.
Hoc ſignũ crucis erit in celo. ℟.
Cum dominus. Lectio ꝓma:

Tempe illo poſtq̃ cõſtãti=
no auguſto cõtra maxen
tiũ tyrãnũ pperãti ad bellũ: ſi
gnũ ſcẽ crucis celit⁹ fuiſſet oñ=
ſum: et ipo felicit obtinẽte tri=
umphũ ab helena mr̃e dicti cõ
ſtãtini ſcã crux fuiſſet inuenta
regina ꝓpos voti effecta: ita ſa
lutare lignũ fecit ſecari p̃ me=
diũ: vt ⁊ crucẽ cõſtãtinopolim
deferret ad filiũ ⁊ crucez hiero
ſolymis theetis argẽteis cõde=
ret ⁊ ſeruaret in loco ſapienti
vſa cõſilio ſez vt vbi fuerat mẽ
bris dñicis aptata ſupplicio:
ibidẽ glificata veneraret a po
pulo. ℟. Dulce lignu dulces
clauos dulce põdus ſuſtinuit.
Que digna fuit portare ꝑciuz
hui⁹ ſeculi. ℣. Hoc ſignũ crucis
erit in celo cũ dñs ad iudican=
dũ venerit. Que. Lectio ſcã.

Multox itaq̃ tempox la=
bente curriculo cũ exigẽ
te mole peccaminuz flagellari
ꝑmitteret dñs pp̃lm ſuũ xp̃ia=
nũ p̃ ſeuitiã paganox coſdroe
quidã, pphan⁹ ⁊ impi⁹ regnuz
eſt adept⁹ p̃ſax. Qui cũ ad ſe
pulchrũ dñi voluiſſet accedere
territ⁹ fugit: ſed tñ ligni ſalu=
taris ptẽ aſportauit. ℟. Hoc ſi
gnũ crucis erit ĩ celo cũ dñs ad
iudicãdũ venerit. Tũc manife
ſta erũt abſcõdita cordis vri.
℣. Cũ ſederit filius hoĩs ĩ ſede
maieſtatis ſue ⁊ ceperit iudica
re ſeculũ per ignẽ. Tũc. Lectio
ij.

Fecerat eni ſibi turriz ar=
gẽteã in q̃ interluc̃et ib⁹
gẽmis thronũ extruxerat au=
reũ: q̃ filio ſuo traditor regno in
phão huiuſcemodi reſidebat
et crucẽ dñicã q̃ſi collegam po
ſuerat ⁊ ſe ab incolis vt deũ co
li iubebat. ℟. Adoram⁹ te xp̃e
et benedicim⁹ tibi. Quia p̃ ſanc
tã crucẽ tuã redemiſti mũdũ
℣. Tuã crucẽ adoram⁹ dñe tuã
gloſam recolim⁹ paſſionem.
Qz. Illa. Quia. ℣n. ſi. nock.
ãn. Salua nos xp̃e ſaluator p̃
vtutẽ ſcẽ crucis q̃ ſaluaſti petrũ
in mari miſerere nobis. ℟s. Ex
altabo. ãn. Saluator mũdi ſal
ua nos qui p̃ crucẽ ⁊ ſanguinẽ
redemiſti nos auxiliare nobiſ
te deꝑcamur de⁹ nr̃. ℟s. Oñs
gẽtes. ãn. Adoram⁹ crucis ſi=
gnaculũ p̃ qđ ſalutis ſũpſim⁹
ſacramẽtũ. ℟s. Jubilate. ℣. Me
die lectionis fiãt p̃ martyribus
cũ hoc ℣. Exultẽt iuſti. ℣. iiij.

Tenuit deci⁹ ceſar beatiſ=
ſimũ papã cornelium cũ
vniuerſo clero ſuo: quẽ ꝑcepit

q̄ centū cellas in exiliū depor
tari. Quo facto multi xp̄iani
adeū veniebāt vna cū btō cip̄a
noep̄o. Decio hoc audito iuſ=
ſit eū capite puniri ſi ſacrifica
re cōtēneret.℟. Deti tui dne.

Q Unq̄ duceret ad lc.v..
tēplum martis: cerialis
miles rogauit eū p̄ vxore ſua
que quicq̄ ānis iacuit galytica
Ad quaz vir dei ingreſſ⁹ fuſa
oīone eā ſanauit. Quo viſo ce
teri milites credētes baptiza=
ti ſūt. Decio hoc andicēs: iuſſit
omēs capite puniri ſi ſacrifica
re cōtēnerēt. Et decollati ſunt
vna cuz btō cozneli o p̄muſcui
ſex⁹ vigili t vn⁹ cū ipſo et vxo
re ſua ſub die octauo kalēdaz
octobzis.℟. Uerbera carniſi=

Q Ip̄rianus bis cū.lc.vi.
exulans ab exilio reuoca
tus capite plecti iubek. Duct⁹
q̄ ad locū lacernā t birrū qui
bus idut⁹ erat exuēs poſuit ad
genua ſua. Tunicā ſuā diacō
bus tradidit t ſpiculatoziui gi
ti aureos dari p̄cepit. Manu
q̄ p̄p̄ia oculos ſuos texit: et
ſic gladio peuſſ⁹ martyriū cō
ſūmauit.℟. O venerāda mar
tyrū. In iij. nocr. ah. Tuā cru
cē adoram⁹ dne tuā gl̄oſā re=
colim⁹ paſſionez miſerere nr̄i
q̄ paſſus es p̄ nobis.℣s. Rot⁹
liudea. ah. Crux alma fulget
p̄ quā ſalus reddita eſt mūdo
crux vicit crux regnat crux re
pellit oē crimē alīa.℣s. Lāta
te. i. ah. Crux fidelis inter oēs
arboz vna nobilis nulla ſilua
talē p̄fert frōde flore germine
dulce lignū dulces clauos dul
ce pōd⁹ ſuſtinens.℣s. Dñs re
gnauit exul.℣. Adoramus te
xp̄e Tres vltime lec. de p̄p̄ie
tate hyſtorie ſine expoſi. euā.

Q Empore illo legāt r. vt
eracli⁹ fide catholic⁹ ar
cē tenebat ip̄eriū. P̄gēs ita
q̄ filius coſdroe cōtra eraclīū
iuxta danubiū cū ſuo cōſcēdit
exercitu. Tādem inſpirāte cle
mētia ſaluatoris vtriſq̄ p̄rin=
cipibus placuit: vt ipſi ſingu
li i medio pōte fluminis dimi
caturi cōfligerēt: et cui ſorz vi
ctoziā cōtuliſſet ipſe ſine dam
no vtriuſq̄ exercitus ip̄erium
vſurparet.℟. Tuam crucem
adoramus dnine tuam glio
ſam recolimus paſſionem.
Miſerere nr̄i qui paſſus es
es p̄ nobis.℣. Adoramus te
xp̄e t benedicim⁹ tibi q̄z p cru
cē tuā redemiſti mūdū. Miſe.

Q Unq̄ predicta l. viij.
pactio vtriq̄ pti placuiſ
ſet: in pōtis medio ſūt cōgreſſi
Tādē fideli ſuo eracliō xp̄s cō
ceſſit de hoſte triūphū. Tunc
ip̄e cū ſuo exercitu regna que
coſdroe tenuerat circūquaq̄ p
luſtrās ad ſedē ipſius q̄uenit:
eiq̄ ſedēte ſi throno reperit.
Quē cū credē in chriſtū noluiſ

set: eraclius interfecit: filiuz3 eius puuilū baptizari fecit et lignū crucis qđ ipi⁹ abstulerat assumēs: hierosolymaz ꝓperauit. Tu. ℟. O crux gloriosa o crux adorāda o lignū preciosū et admirabile signuz. Per qđ et diabolus est victus et mūdus xp̄i sangule redēptus ℣. Michi autē absit gloriari nisi in cruce dñi nr̄i iesu xp̄i. Per

Aunc p portā Ezechielis qđ quā dñs intrauit quādo ad passionē venit ornamentis imperialibus decoratus: equo sedēs voluisset intrare: repente lapides portę descendentes clauserūt se inuicē et factus ē paries vnus. Cūc in altū mirātes respicerent: viderunt signū crucis in celo flāmeolo fulgore fulgētē. ℟. Per tuā crucē saluanos xp̄e redēptor qui mortē nostrā moriēdo destruxisti. Et vitā resurgendo reparasti ℣. Miserere nobis iesu benigne q̄ passus es clemēter ꝓ nobis. Et vitā. Alia p̄ri. Et vitā ℣. Dicite in nationib⁹. ℟. Quia dñs regnauit a ligno. sine alla. In laudibus. Ant. O magnū pietatis op⁹ mors mortua tūc est qñ in ligno mortua vita fuit. ℘s. Dñs regnauit. ant. Ecce crucē dñi fugite partes aduerse: vicit leo de tribu iuda radix dauid alla. ℘s. Jubilate ant. O crux admirabilis euacuatio vulneris restitutio sanitatis. ℘s. Deus deus meus ut. Sup oēa ligna cedrorū tu sola excelsior in q̄ vita mundi pepēdit in q̄ xp̄s triūphauit et mors mortē superauit in eternū. ℘s. Benedicite. ant. Crux benedicta nitet dñs q̄ carne pepēdit atq; cruore suo vulnera nostra lauit. ℘s. Laudate. Capitulum. Michi autem absit.

Crux fidelis inter omnes arbor vna nobilis nulla silua talē profert fronde flore germine dulce lignum dulces clauos dulce pondus sustinet. Sola digna tu fuisti ferre pretium seculi atq; portuz preparare nauta mundo naufrago quez sacer cruor punxit fusus agni corpore. Gloria et honor deo. ℣. Omnis terra adoret te ant. O crux benedicta quia in te pepēdit saluator mundi et in te triumphauit rex ā gelorū et dicitur sine alleluya. ℘s. Benedictus. Oz̄o. Deus qui vnigeniti filij tui. Memoria solenniter fiat de martyrib⁹ cū ozō ne vt̄ō ad vs̄. Deinde de sancta maria fiat etiam solennis memoria: cum vna ant. de nocturnis hystorie natiuitatis vt supra notatur secūdū ordinez sed sdōnica sit et dicitur ant. sicut i die nati. sup p̄m. Benedict⁹ sicut in dō. prenotat. Postea de dñica fiat solēnis mēo. et de

trinitate cū in dñica hoc festū
ꝓtigerit. Et cātetur tūc missa
dñicalis in cāpo vt oportet.
Ad primā aī. O magnū. ꝑs.
Deꝰ in no. ā. Sras. ℣. Quicūq;
℟ Jesu xpe ckalka. Ad tū. aī.
Ecce crucē. ꝑs. Legem pone.
Cp̄m. Michi autē. ℟. Hoc sig
nū crucis erit in celo cū alla
℣. Cū dñs ad iudicādū vene
rit ℣ Dicite i natiōib⁹ ozō. De
us q̄ vnigeniti filij tui. Ad vt.
aī O crux. ꝑs. Defecit. cp̄m.

VErbū enī crucis pereūti
bus q̄dē stultitia est: his
aūt qui salui fiūt: id est nobis
virtus dei est ℟. Dicite in na
tionibus alla ℣. Quia dñs re
gnauit alla alla ℣. Adoram⁹
te xp̄e. ozō. Deus q̄ vnigeniti
Ad lx. aī Crux benedicta. ꝑs

NOs Mirabilis. Cp̄m.
autē ꝓdicam⁹ xp̄m cru
cifixū: iudeis q̄dē scādalū: gē
tibus autē stulticiā: ipsis autē
vocatis iudeis atq; greci chri
stū dei virtutē atq; sapiētiam
℣. Adoram⁹ te xp̄e et benedi
cimus tibi alla alla. ℣. Quia
p crucē ℣ Omis terra. ozō
Deus q̄ vnigeniti fil. Ad secū
das vs̄ aī O magnū ꝑ. feria
les. Cp̄m. Michi aūt ℟. Per
tuā crucē. hy⁹ Crux fidelis in
ter oēs arbor. ℣. Omis terra
adoret te deꝰ. aī. O crux spē
didior cūctis astris mūdo cele
bris hoībus multū amabilis
sanctior vniuersis q̄ sola fuisti
digna portare talentū mundi
dulce lignū dulces clauos dul
cia ferens pōdera salua prefi
tem cateruā in tuis hodiernā
dibus cōgregatā. sīmalla ꝑs
Mgt ozō. vtā. Meō. ꝙ sancta
maria solenniter fiat cū hacā.
Natiuitas tua ℣. Scā dei ge
nitrix ozō. Supplicationem
fuor⁹ tnozū Deinde fiat solen
nis memoria de scō nichome
de martyr cū hac aī. Iste ē vere
martyr. ℣ Stat honore cozo
nasti eū dñe ℣. Et cōstituisti

ADesto dñe pplo tuo ozō.
Vrbi nichomedis mar
tyris tui merita ꝑclara suscipi
ens: ad impetrādā mīam tuā
spei⁹ patrocinijs adiuuemur
Per Cū sīlibica fuerit fiat me
moria ꝙ scō nichomede sub sī
lētio cū meō. dñicali. ad cōple
tozū ola fiāt sicut in fe. scē tri
nitatis. Vespere de scā maria
extra chor sub silentio dicant
hoc modo. Sup psal. hec sola
aī Dei genitrix ꝑs Dixit do.
et cēli ōi. de scā maria. Cp̄m.
Ego quasi vitis. ℟. Ad nutū
hy⁹ Aue maris stella. ℣. Sā
cta dei genitrix. aī Natiuitas
tua. Mgt. ozō Supplicati
onē nr̄or⁹. Cōpleto. sīliter ex
tra chor dicat sī cū octa
cū hac aī sup ꝑs Beata mat
¶ In octa. natiuitatis beate
marie nō mactu. inuit. triplex

hy⁹.se.ps.v.p.et ora relīq hystoria cātet sicut in dñica i fra octa.ꝓnotat. Lectō tñ hoc modo dicit. Lectō.ꝑma.

NOtādū aut q ipi ꝓgenitores xꝑi qui in genealogia ei⁹ ponūtur: t annumerati sunt: nō sine grandi misterio ab euāgelista assumūt: maxime cū aplus dicat. Oia in figura cōtingebāt illis. Lc.ij.

SEd sicut humanā natiuitatē xꝑi precesserant ꝓphetia quoq testionia illi dabant ex prefiguratiōe. Nam nullus eoz ē q nō nosse aut actu incarnationē significet xꝑm: ipz eē demōstret q in patriarchis ꝓfiguratus t ꝑ ꝓphetis ꝓmissus atq aplis ꝓdicat⁹ ē. Lc.iij.

ITur abrahā interpretatur pater multax gētiū vt ꝓvidēs ꝓlz. Aut ē significat hoc nosse: si illū de quo sibi ita ꝓmissū ē. In semie iqt tuo bñdicēt oēs cognatōes terre. Et esaias ait. Si posuerit ꝑ pctō aiaz suā videbit semē lōgeuū: t voluntas dñi in manu eius dirigetur. Tu aut. Lectio. iiij.

IDē etiā ait. Tu iqt dñe pater redemptoz noster a seculo nomē tuū abrahā nescuit nos t israel ignorauit nos Quomodo aut abrahā actu significauerit xꝑm testatur illud quod dñi ꝑcepto exiuit de terra sua t de cognatione sua: vt apud exteros locupletaret et eēt in gentē magnā. Lcō.v.

HOc enī nunc cernim⁹ ve raciter impletū: cū xꝑus relicta terra t cognatione iudeoz: ꝓpollet vt videm⁹ in populis gētium. Isaac quoq qui interpretat risus: vel gaudium: significat illud de quo dixit ad pastores angel⁹. Annuncio vobis gaudiū magnū quod erit oī populo. Lc.vi.

QUomodo ꝙ actib⁹ suis ysaac significet xꝑm: longum est per totū enarrare cuz pene omnes actus eius quos scriptura narrat cōueniāt mysterio ad xꝑz vt illud est quod mactādus ipse ad aram portauerat ligna: sicut christ⁹ passionis sue tēpore crucē ꝓprio gestauit in corpore. Tu aut.

Tres vltie lectiōes de expositione euāgelij fzlucā vt supra in dñica infra octa.legant.℟. **Ora ꝓ nobis scā.** Ad laudes oēs ā dicūtur. Post matu.fiat memoria de scō nichomede martyre cū ozōne vt s. Deide de dñica si octa.in dñica contigerint. Ad primam t ad omnes alias horas omnia fiāt sicut infra octa. Ad secundas vesperas oia fiant sicut in prima die: preter. ℣.qū nō dicet cum hy⁹. **Ane maris stella.** Memoria dē sācta editha.virgine non martyris. Oratio.

DEus qui fidelib⁹ tuis castitatis exemplū p̄buisti dū de virgie filiū tuū dn̄z nr̄m nasci voluisti: sc̄tē editheē virginis tue p̄cib⁹ nobis mētis t corp̄is tribue puritatē: p quaz a te nobis promissā p̄cipiam⁹ felicitatē. P̄ eūdē. Deinde fiat mēoria de martyrib⁹ eufemia cum socijs suis. Oratio.

PResta q̄s dn̄e p̄cib⁹ nr̄is cū exultatione, p̄uentum vt quoz die passionis ānua deuotiōe recolim⁹ etiam fidei cōstantiā subsequamur. P̄ dn̄o

Si Xo octa. natiuitat⁹ b̄tē marie in dn̄ica p̄tigerint: ad mat. legāt exp̄ositio euāgelij. Loquēte ihesu. Et tūc in festo sācti lamberti fiat plenū seruitium de sc̄tā maria: quia alias non p̄t fieri nisi mēoria de festo t cetera. ¶ Sc̄tē editheē virgis ix. lectiōes. Ad matu. Lectō. i.

IN reueniente sācto vvyntonie p̄tifice: ethel vvaldo rimo intercedēte que fortis est vt moris christi dilectiōe: regina vvilfridis venerabilis sācte editheē genitrix de mūdali regno t thalamo virginali sancte dei genitricis vvyntonie successit monasterio P̄ro auro texta purpura induitur nigra tunica: p̄ro regali diademate fusco velatur flammeolo. Tu autem Lectio. ij

QUEI tm̄ p̄fecit post habitum religionis: vt magistra efficeretur castitatis: et virgineo contubernio eiusdē monasterij mater perficeret. Huc igitur transfertur eius filia editha de sancta radice vt virgula thuris t oliua speciosa p̄pagata. Hucitaq; xp̄ianissimus rex edgar⁹ pater sācte editheē aduenit cum principuz patrūq; caterua populiq; affluentia velut ad christi curiam et diuina sponsalia. Triūphat ciuitas in aduentu regio patrem patrie et pacis principem amplectando Lectio. ij.

ITem etiam rex edgarus tā ꝓpignus datur⁹ ad nuptias vt suas oblatur⁹ p̄mitias accessit coram domino dat manus superno arbitrio sit melchidech deuotione cum regno consulit faciem domini tali officio. P̄rotenditur pauimento insigne pallium ad grad⁹ autentici altaris sūme dei genitricis quasi ante thronum t pedes diuine maiestatis. Diuersa infunditur opulentia t̄ potalis t eterna. Tres medie lectiōes tūt de martirib⁹ de cūi hystoria plurimoz martirū cū .x. t .R. de .iij. noct. nisi q̄n hoc festū dn̄ica vl'i. ij. fer. tm̄ cōtigerit tūc enī dicūt .x. t .R. de p̄mo noct. plurimoz martix. Tres vltie lc. ve ꝓpeta. sc̄tē editheē legāt in exp̄ositiōe euāge.

Rex coronulas Lcō. vij. aureas armillas anulos monilia: variarūq; rerū radiātia ornamēta virgini ꝓposuit Mater virgo nigrū sctimoniale velū psalteriū t calicem cū patena dñice passiōis ide subiungit. Quant oēs in cōi vt ꝑ scius olim deus ostendere dignet quā vitā indocilis etas electi one libera fortietur. Lcō. viij.

Virgo sacra de medio splēdentiū colorū solū velū t sanctitatis pignora suscipiēs: cetera seculi virginib⁹ intacta reliqt. Tūc rex cū sorore de cōtuge facta in cōuentu angelorum t hoīm paruulo xp̄o puellam suā despōsauit vñ se domi nicos soceros fctōs eē congaudeant. Tu autem. Lcō nona.

Collecta itaq; in ecclesie grem iū in virginale collegiuz: a deo tota vita eius erat charitas: benignitas: ac hilaritas redolens in oēs vt nichil aliud ꝙ paradisus delectabilis ꝙ odor agri pleni cui bñ dixit dñs eē merito videretur. Post matu. fiat mēo. de martirib⁹. oīō vt ꝑ. Hac die erunt vespere de sctā editha t mēo. de sctō lamberto epō t martyre. Et cetera de cōi vnius virginis non martiris. Si aliqō festū nouē lectionū in aliq̄ fer. quartuor tēporū ꝓtigerit: tortū seruitiū fiat de fe. sz post missā de fer. fiat missa de ieiunio vtraq; ad principale altare. Si vo aliquod festū triū lect. in aliqua feria ꝓdicta quattuor tēporū septēbris acciderit: hant matu. de festo cū nocturn. t missa de ieiunio cum mēo. de festo ad missā de ieiunio nisi hysto. Peto dñe per hebdo. cārāda sit: tunc eni nō dicant de sācto iij. lect. sz de feria matu. fiat vt ꝓcaute hystoria: t festuz. iij. lec. oīno ptermittat tē. Sācti lāberti epi t martyri. Oīō

Sancti lamberti martiris tui atq; pōtificis dñe ꝙsumus nos tibi cōmēdet ofo t sicut hūc diē eius gloriosa decorat passio: ita nos tipi⁹ sēp muniamur suffragio. Per dñm. Ad matu. iij. lec. Lectio pma.

Gloriosus vir dei lābert⁹ sūpto epatu i timore dñi ꝓfect⁹ erat t ꝙtidie i oīb⁹ operibus bōis augebat. Cū igr pro custodia gregis sui mlta supplicia tolerasset: isurrexerūt cōtra eū duo pessimi viri: t sclārt potentia tumētes: res sue ecclesie iuste iuaserāt. Tu. L. ij.

Anq; eoꝝ isolertiā nullꝰ sedare posset amici pōtificis ira repleti ignoāte viro de tres dē crudeliꝰ interfecerūt Erat aūt eis ddā pāguie⁹ nomine dodo opib⁹ plen⁹ ac superbia tumid⁹ q̄ nec ꝓ dicto rege ipo scō vi vlcisci alīs apposuit. k iij

rr ij

Hic igitur collecta multitudine armatorꝝ cū vir sāctus in quadā diocesi sui sedē moraretur ⁊ maturinale officiū noctu cum fratribus psolueret: affuit armatus qui clausas foꝛes confringens sup sanctuꝫ viꝝ vbi oꝛabat irruit. Sāctus igitur lābertꝰ letali mox ictu iaculatus: btis meritis dignatum celo reddidit spiritum. Cetera oia de coīvniꝰ marty. ⁊ pōtifici. Si vero dies dñicꝰ in crāstino sancti lāberti contigerit: tunc in ipsa dñica erunt vesꝑ. de sctā maria cū pleno seruitio in crastino. Sciēdū vero est q̄ si festū sancti lāberti in dñica cōtigerit fiat meō. de ipso ad primas vespe. ⁊ ad matu. Et medie lectōes si hystoꝛia

Si vero dies undecim dies duraueꝛit. Si vero in sctā feria eue. tūc fiet de ipso mēo. ad primas vs̄ ⁊ ad matu. que erunt de sctā editha ⁊ medie lec. Et tūc in dñica p̄cedente fiat tm̄ mēoꝛia de martyrib⁹ eufemia: luciano ⁊ gemi. ad p̄mas vs̄ ⁊ ad matu. ⁊ ad missā. Si in. iij. feria p̄tigerit tūc fiet de eo tm̄ mēo. post mēo. scē marie ad se cūdas vs̄ sctē edithe ⁊ ad matu. de p̄me. btē marie q̄ tūc erit cadē fe. iij. ⁊ fes. iij. lec. oīno p̄termittat. Si hoc fes. in. iij. fe. cōtige. nichil de eo penitꝰ fiat sed o āno. Si xo i. v. fe. accidat de eo tm̄ mēo. ad p̄las vs̄ ⁊ ad matu. de cōmēo. btē marie virgis q̄ fiāt eadē feria. v. Si in. vi. fe. p̄tigerit fiāt de eo iij. lec. cū noc. Si in sabbō contig. fiat de eo mēo. tm̄. ¶ Sācti mathei apli ⁊ euāgeli. duplex festū. Ad primas vs̄ aī.

Placētes deo facti dilecti q̄m gfa ⁊ mia ē in sctōs eiꝰ ⁊ respectꝰ i electos illiꝰ. ps fe. Capm

Similitudo vultus q̄tuoꝛ alaliū facies hoīs ⁊ facies leonis a dexꝛis ipsoꝝ quatuoꝛ: facies autē bouis a sinistris ipsoꝝ q̄tuoꝛ: ⁊ facies aq̄le desup ipsoꝝ quatuoꝛ. ℣. Quatuoꝛ animalia. Hymnꝰ

Deatheē sctē bino pollens munere sedulis xp̄m interpella questibꝰ: vt nos imūdi gubernet turvinibꝰ ne postetnꝰ sorbeat literꝰ. Hymne xp̄e. ℣. In oēm terram ā. Ecce ego iohēs vidi ostiū aptū in celo ⁊ ecce sedes posita erat in celo ⁊ in medio sedis ⁊ in circuitu eiꝰ q̄tuoꝛ alalia plena oculis ā ⁊ retro ⁊ dabāt gloriā ⁊ honorem ⁊ bñdictionē sedēti super thꝛonū viuēti i secula seculoꝝ. psalmus. Magnificat. Oō.

Da nobis q̄s oīps deus vt beati mathei apli tui ⁊ euāgeliste quē pueim⁹ btā solēnitas: ⁊ deuotōes nobis augeant salutē. Per. Mēo. fiat p̄uatī de eo laudo epō ⁊ p̄fesso. Oō

Oresta q̃s oꝑs deꝰ: vtiq; be
ati laudi ꝙfessoꝛi tui atq;
põtificis solẽnitatẽ agimꝰ. eiꝰ
intcessione eternã bitudinez
cõsequamur. ℣er. Ad cõple.
oia fiãt sicut i festo scẽ trinita
tis ad matu.. tinitra Regem
euãgelistaꝝ dñm. Venite ado
remꝰ. ℣ñs. hvꝰ Mathee
scrẽ. ℟. Annue xꝑe. In primo
noctu. ã Cõuocatis iesus duo
decim aplis misit illos ꝓdicare
regnũ dei egressi aũt euãgeli
zabãt t curabãt vbiq;. ℟. Cel
enarrãt. ã Mittẽs dñs alios
ad ꝓdicãdũ dicebat illꝝ messis
quidez mlta operarij aũt pauci. ℟.
Bñdicã. ã Jesu xꝑi dñi gra
credẽtibꝰ ꝑpris doctoresteuã
geliste sũt i misteriũ fidei missi
ꝑs. Eructauit. ℟. In oĩz terrã

ERãt duo magi Lcõ. i.
Ezaroes t arphaxat iethio
pia q̃ se deos eẽ dicebãt: t cre
debat eis rex eglippus cũ om
ni ꝑplo suo: vt ex loginqs regi
onibꝰ ethiopie venirẽt t ado
rarent eos. Faciebãteni gres
sus subito hoim figi: t imobi
les stare ꝙdiu voluissẽt Visus
hoiz t auditꝰ a suo officio refre
nabãt. Jmperabãt serpenti
bus vt ꝑcuterẽt t ipi incãtãdo
curabãt. ℟. In visione dei vi
di t ecce vẽtꝰ turbinis venie
bat ab aquilone nubesq; mag
tignis inuolucis splẽdoꝛibꝰ i cir
cuitu eius. Et ex medio eoꝝ
similitudo quattuoꝛ alialiũ et
aspectꝰ hoiserat i eis. ℟. De
medio aũt eius quasi spẽs ele
ctri hoc ẽ de medio ignis. Et
ex medio. ℣ersio secunda.

Oñã ergo deꝰ hoiz gerẽs
cõtra hos magos ℟o mi
sit dñs beatũ matheũ aplm: q
eoꝝ ꝑstigias cepit destrue. Dẽs
eni q̃s illi figebãt: hic in nomi
ne iesu christi soluebat. Quos
illi ledebãt: iste curabat: infirmos sanabat demonesq; fuga
bat. Et nõ solũ eos curabat q̃s
illi ledebãt: sz tomnes q̃ ad eũ
ferebãtur ab infirmitatibꝰ di
uersis atq; a demonibꝰ obses
sos. Suscepit aũt illũ in do
mum suã eunuchus ille a phi
lippo diacono baptizatus. ℟.
Quattuoꝛ facies vni erant: et
quattuoꝛ penne vni pedes eo
rum pedes recti planta pedis
eoꝝ vt planta vituli. Et scin
tille q̃si aspectus eoꝝ candẽti
℟. Sub pẽnis eoꝝ manꝰ hois
in q̃ttuoꝛ ptibꝰ. Et sci. Lcõ. iij.

In diebus illꝝ mortuꝰ ẽ filiꝰ
regis eglippi quẽ cũ ma
gi suscitare nõ possent: vocatꝰ
est aplꝰ. Jngressusq; ad defũ
ctũ expãdit manus suas ad ce
lum inuocato xꝑi noĩe: appre
hensoq; manum defuncti:
eum suscitauit. Quod videns
rex credens in dñm: baptizatꝰ
est cũ vxore sua t filia ephige
nia: que virginitatem suã deo

dedicauit. ℟. Similitudo vultꝰ
aialiū facies hoīs facies leōis
a dextris ipoꝝ quatuor: facies vi
tuli a sinistris ipoꝝ quattuor.
facies aūt aqle desup ipoꝝ qt-
tuor. Et facies t pēne extente
desup erāt. ℣. Due pēne singlo
rum iūgebant t due tegebant
corpora eoꝝ. Et sa. Glia. Et.
Jn. ij. noc. añ Sapiaz dñi euā
gelij eruperūt abyssi: t annūcī
antes fecūdati roze celesti mū-
do intonāt. ℣. Oēs gētes. añ
Labia eoꝝ salutarē dissemina
uerunt sapiaz opꝰ sctm dignū
bñdictione plenū fecerūt mini
sterū sibi traditū deuote iple-
uerūt. ℣. Exaudi deꝰ depc̄. añ.
Elegit eos ex oi carne t dedit
illi pceptaz legē vite t disciplie
Exaudi deꝰ oratione. ℣.
Constitues eos. Lcō quarta.

Baptizato igit omi pplo
struxit rex ecclesiā in q̄
sedit btūs matheus annis vigī
ti tribꝰ Ordiauit repe posteꝝ pres
biteros t ceteros sacri ordinis
ministros. Mortuo vero rege
regnauit hyrtacꝰ peo: dcepit
agē cum aplo vt ephigeniam
suo copularet cōiugio. Cui a-
postolꝰ. Jube squi t uenire eā
cū pplo: t audies quāta bona
loquar de bono ciugio: qm sa
tis deo accepta sūt ciugia sctā
Faciesq; pēnas p quattuor
ptes hēbāt. Jncelētes non re
uertebātur sz vnūquodq; ibat
añ faciē suā. ℣. Pedes eoꝝ pe
des recti plāta pedis eozum. vt
plāta vituli. Jn. Lectio q̄nta

Congregato igitur pplo
simul cū ephigenia: cum
aplus mlta de bono ciugio di
ceret: adiecit. Si regis spōsaz
regis seruꝰ vsurpare voluerit
viuus tradat incendijs. Tu q̄
rex ephigeniā christo dedica-
tā t regis celestis spōsam quō
tuo poterī copulare mlimc nlo
℟. Similitudo aspectꝰ aialiū
vt carbonū ignis ardētiū t ve
lut aspectꝰ lāpaz. vbi erat sps
ipetꝰ illuc gradiebant nec re-
uertebant cū ābularēt. ℣. Et
vnūquodq; eoꝝ ibat ante faci
em suam. Ubi. Lectio sexta.

Ratus hyrtacꝰ hoc audi
ens abcessit. Cūq; celebra
ta ab aplo missa vnusq̄sq; ad
ppria remeasset aplus iuxt al-
tare remānsit: vt vbi fuerat coz
pus dñi abeo pfectū: ibi cōsū-
maret martyriū. Missus ē igr
ab hyrtaco spiculatoz: q aplm
expānis maīb⁹ orātē ictu gla-
dij a tergo pūxit: t sic martirē
fecit. quo audito discipuli bea
ti apli martiriū eiꝰ cū gaudio
celebrarūt: t pax famule chri-
sti ephigenie: t vniuerse eccle
hyrtaco mortuo cōfirmata est.
℟. Quattuor alalia ibāt et re
uertebāturi similitudiuē ful-
guris choruscātis t erat in me
dio Splēdoz ignis: t de igne

fulgur egrediens. ℣. Erat aūt ẽſ visio ꝺiſcurrẽs in medio ẽt tuoꝝ aialiū. Spū. Hꝫia. Spū Jn.iū.aī Electi ſūt in xp̃o aī mūdi ꝓſtitutõez vt eſſẽt ſcti t̃ maculati in cõſpectu ꝺei i charitate. ℣. Cõfitebimur. aī Sapiẽtiã eoꝝ narrabũt oēs ppli t̃ laudẽ eoꝝ ꝓnũciat oīs eccleſia ſctõꝝ. ℣. Dñs regñ.ex. ā. Spũ intelligẽtie repleuit eos dñs t̃ ipſi tanq̃ hymbres miſerunt eloquia ſapiẽtie ſue. ℣. Dña regñ. iraſcãt. ℣. Mimis hono. Seccundum matheum

IN illo tpe: Cũ trãſiret ieſus: vidit hoiez ſedẽtẽ in theloneo matheũ noie t̃ ait illi ſeq̃re me. t̃ re. Dñs. ve. be. ℣.

VIdit ſaluator hoiez non tã corpoꝛeo ſtuitu q̃ iterne miſeratõis aſpectib⁹ Et miſert⁹ ẽ ei⁹ q hũanis tñ ſtudijs dedit⁹ t̃ tpalib⁹ lucris inhiãs nec dũ euãgelico noie dignus extiterat. ℟. Cũ aſpicerẽ aialia apparuit rota vna iuxta ea quattuoꝛ hñs facies. Et vna ſimilitudo ipſarũ quattuoꝛ. ℣. Aſpect⁹ rotaꝝ t̃ op⁹ earũ quaſi viſio marꝫ. Et vnus. Lc. viij.

QVod ob id vtiq; ſuperna ꝓuidẽtia fieri diſpoſuit vt nullũ enoꝛmitas aut inũeroſitas ſuoꝝ ſceleꝝ aſpernãda venia reuocaret: cũ hũc tanti mundi nexib⁹ abſolutũ: tã celeſte factũ ꝓſpiceret: vt cõicato cũ angelicis ſpiritib⁹ vocabulo euangeliſta noiaret matheũ inquit noie. ℟. Statura erat rotarũ t̃ altitudo hoꝛribilis: totũq; coꝛpus plenũ ocꝫis Et aſpectus eaꝝ: t̃ opa quaſi ſi ſit rota i medio rote. ℣. ꝙper quattuoꝛ partes ibant t̃ nõ reuertebãt cũ ãbularẽt. Et aſpe

MAthe⁹ hebraice: Lc. ix. latine dicit ꝺonat⁹. Q6 profecto nomen illi apte congruit: qui tãtũ ſuꝑne gꝛe munus accepit. Vocabatur et leui qũ interpꝛetatur addit⁹ ſiue aſſũptus. Q: per electionẽ aſſũpt⁹ ẽ a ꝺño et addit⁹ ẽ ad numerũ gradus apoſtolici Audit ꝙ ꝺñs publicanũ t̃ miſerãdo ait illi. Sequere me Seq̃re autẽ ꝺixit. Nõ tam in ceſſu pedũ q̃ executõe moꝝ Et ſurgẽs ſecut⁹ ẽ eũ. ℟. Cũ ãbularẽt aialia ãbulabãt t̃ rote iuxta ea Quo cũq; ibat ſpirit⁹. Illuc pariter et rote eleuabantur ſequentes eum. ℣. Cum eleuarentur antmalia de terra: eleuabantur t̃ rote iuxta ea. Quo. Gloꝛia patri Illuc. Vediſti hereditatem. Jn laudibus. aī Dilecti deo et hominibus ſancti euangeliſte quiꝛ ꝺinauerũt tempoꝛa xp̃i bono oꝺoꝛe vſq; ad conſummationem vite. ℣. Dñs regñ. aī Vederũt in celebratione oꝝ ſancti decus: t̃ mẽoꝛia eoꝝ eſt in benedictione

in seculū seculi ps. Jubil. ān. Ex oi carne laudaueřt nomē scīm dñi vt amplificarēt nomē scī tatis ps. De de. ān. Implenit eos dñs spū sapie t intellect: et iocūditatē t exultatione thesaurizauit sug eos ps. Bñdā. Datū est opus eox in xpitate. iō in terra sua duplicia possidebūt t letīcia sempiterna erit eis in xpo ps. Lauō. Cap Similitudo hy Exultet cel. ℣. Annūciauerūt opa dñi. ān. In medio t i circuitu sedis ei⁹ qtuor animalia sensus alas habētia oculis vndiq; plena nō cessant nocte ac die dicere: sanct⁹ sanct⁹ sctūs dñs de⁹ oīpotens t q est t q vēturus est. ps. Beati

Gati mathei apli tui t euangeliste dne pcib⁹ adiuuemur: vt qs possiblitas nostra nō obtinet ei⁹ nobis intercessiōe donetur. Per. Memō de sctō laudo epō et cōfes. puatim. ozō vtš. Ad pzimā ān Dilecti ps. De in nole. ā. Ebas. ps Quicūq; vult. Ad. iij. ān. Dederūt. ps Legē pone. cp. Similitudo. ℟. ℣. de cōi apłox ad oēs hās dicūtur. Ad. vi. ā

Ex oīs ps. Defecit. Cap. Jmilitudo vultus animalium t aspect⁹ eox quasi carbonuz ignis ardentiū et q̄si aspectus lampadax. Ad. ix. ān. Datū

Hps Mirabilia: Capit. Ecce ad vsio discurrēs in medio animaliū splendor ignis et de igne fulgur egrediēs t animalia ibant t reuertebant in similitudinē fulguris choruscantis. Ad vš ān. Jurauit dñs ps Dixit a alie ae cū suis vōis. de cōi apłox. Cap. Similitudo. ℟. Cū ambularēt. hy. Exultet celsū. ℣. Annūciauerūt. ān. Sapiētia ātiquox exq̄sierūt scti euāgelistet pphetarū dicti narationē suā cōfirmauerūt. ps Mazozō. Vti mathei. Meōzia solēnis fiat de. s. mauricio sociozū eq eius martyribus. Oratio.

Annue q̄s ops de⁹ vt nos sanctox martyrū tuoruz mauricij exuperij cādidi victoris vitalis innocentij ac sociorū eoruūdē letificet festiua solēnitas: vt quox suffragijs nitamur: natalicijs gliemur. Per

Scti mauricij sociozūq; ei⁹ mart. ix. k. ozō vtš Ad mat. k. i

Diocletian⁹ quōdā romane reipublice pnceps cū maximiano collega imperiuz tenuit: q eundē maximianū in galliā persequ xpianos destinauit. Cui⁹ in adiutoriū: legionē thebeox ire pcepit Que legio sex milia sexcētos sexagita et sex viros validos t armis īstructos hēbat: q oēs xpiani erāt

Maximian⁹ aūt Lec. ij. octodox venit: ibiq; idolis sacrificatur⁹ iussit oēm exercitū suū ad sacrificia ꝓueire

Quod cū ad noticiā thebee legionis puenisset. Octodorum pterigens ad locū cui agaunus nomen est: celerit ppauit. k. iij

QUant aūt in eadē legiōe ꝓmiceri⁹ maurici⁹ signifer exuperi⁹ ⁊ candid⁹ senator Viriri in rebus bellici strēnui erant ⁊ ꝛtute nobiles: sed fide nobiliores. Dictūq; est eis cesarē tulisse oēs milites diis offerre libamina: ⁊ vt ipi octodorū redirent. Tu aūt. Lec. iiij.

TUnc hi qui legionē preerant rñderūt se ad cōmittenda sacrilegia octodoꝝ nolle redire. Dō cuz maximiano nūciatū fuisset: ira repletꝰ iussitq; decimū quēq; fūesta morte ꝑire. Traduntur g neci q̄s ordo repit nūerandi. Lec. quta.

SAnctꝰ ꝛbo mauriciꝰ paululū a satellitibꝰ regijs segregatꝰ: cōuocata legione ait Gratuloꝝ virtuti vrē cōmilitones meiq; amoꝝ religiōis nr̄e lam vobis preceptū cesaris formidinē attulit. Gaudētibꝰ q̄dāmō animis: tradi ad necez gliosam cōmilitones vr̄os vidistis. Tu aūt Lectio sexta

MIlites igitur xp̄i a sācto mauricio cōfortati: eqlitaq; oēs aiovna voce cesari renunciant dicentes Non inquiras longiꝰ latitantes nos oēs xp̄ianos esse cognosce. Cūergo hec cesari nūciata fuissent: ꝓcepit vt iterū decimuz quēq; trucidarent. Lectio septima.

PEragūtur igit iussa crudelia: et reliqs vt octodorū veniant iubet ad sacrificandū. Sanctꝰ ꝛbo mauriciꝰ cesari nūciauit dicēs. Milites sumꝰ imꝑatoꝝ tui. sed th̄ seruitutez liberā confitemur deo: a q̄ vite exordiū sumpsimꝰ. sed imꝑatorē in hoc nō possumꝰ: vt auctorē iterū negemꝰ deū. Christiani sumꝰ: sed xp̄ianos non possumꝰ. Insuꝑabiles huiꝰ legiōis aios cognosce. Tela ꝓiicimꝰ. fide catholicā pectꝰ ē firmatū. Occide, pserne resecandā gladijs ceruices ꝓbemus intrepidi. Tu autē. Lect. viij.

QUinq; ꝛba legiōis cesari nūciata essent: ille ās nichil sceleris perpetratū fuisse ire ꝓpe exercitū iubet: ⁊ circū dari legionē imꝑat nulliq; de tanto sctoꝝ exercitu relinqui. Oīs etas sine discretiōe a carnificibꝰ ꝓimit. Laniant g corꝑa sctoꝝ ⁊ deuote deo aie fideli mortis ꝓfessiōe cōmendātur. Sicq; interfecta ē illa plane btoꝝ legio. Tu aūt. Le. ix.

PEracta tandē cede interoēs sctoꝝ ꝓcursores ꝓdadiuidit sic: vt q̄cūq; legiōis illius militē iugulasset: iugulati spoliꝰ vteret. Hec aūt tm̄ ō nūero illoꝝ ⁊ multitudie martyꝝ nobis cōpta sunt nola/sez

mauritij:exuperij:candidi:victorijs:innocentij: atq; vitalis. Letera xo nobis incognita:in libro vite sūt scripta. Letera ō cōi plurimoꝝ martyrū. ¶ Sā cte tecle virgis tres lec.cū nocturn.oia fiant de cōi vni⁹ virgnō mar. ¶ In festū sctē tecle virgis in sab.iij.tpm euen.fiant matu.de sctā tecla.et missa de iij⁹ tpib⁹. ¶ Octi firmini epi t mar.treo lectōes cū ozōne de cōi.Letera oia fiāt de cōi vni⁹ mār.t pontif. Ad mat.Le.i.

Firmin⁹ xo cū eet decem t septē fere annoꝝ litteris t catholica doctrina istructus:cepit religiōis studio ꝓficere Nam ad eccl'iam hoꝛ singulis inhiank intētēs:laudes t honoꝛes deoꝛ sctis et⁹ reddē ꝓperabat assidue. Lect.ij.

Cunq; ꝓficeret annos fere septē:in religionis studijs t sapiētie gradib⁹ ad xtutū culmia ꝓmineret. Honest⁹ xo ꝑsbyter:cū in senectut' sue tpe aggrauat⁹ esset:sepe dirigebat eū p vicos t suburbana ciuitatis:vt p̄dicatōnis verbo pplm iam deo deuotū cōfirmaret:et ad xp̄iane religionis studiū reuocaret. Tu aūt. Le.ij.

Considerans xo honest⁹ gram spiritalē in eo esse: direxit eū ad honoratū tholosane vrbis ep̄m q̄ cū in ep̄atus gradū t gram ipositi mānibus ꝓsecrauit. Cōfessus ēigit xp̄m in martyrio brūs firmin⁹ epūs t martyrisat⁹ est i ciuitate ambiēnēsi:sub die septio kalendas octobꝛis. Lect̄a de cōi vni⁹ mar.t pōtificis. ¶ Scoꝝ martyrū cipriani t iustine virginis tres lc. Inuitat. du.cū ozōe de cōi. Ad matutin. Lectio ꝓma.

Cipian⁹ xo eps sanctam iustinā virginē ꝓmouit i monasterio virginū abbatissā t cōstituit eā matrē in mōasterio virginū. Multos etiā cipanus p verbū dei illuīabat t cōuertebat:augēs gregem xp̄o. Sanct⁹ xo cipianus eps p epistolas suas oēs: vt paul⁹ ap̄s cōsolabat t cōfirmabat:t p ciuitates singulas:multos conuertebat de erroꝛe. Le.secūda

Malign⁹ aūt serpēs vt assolet scz diabolus p suos ipios hoīes eutholimio comiti oziētis suggessit: qz cipriā⁹ eps doctoꝛ christianoꝝ ipse destruxit gliam deoꝝ nꝛoꝝ:t oēz oziētē seduxit p magicas artes cū quadā virgie noīe iustina:suadēti diis ñ imolare. .f.ij

Octi sūt igit cipriā⁹ t iustina ad fluuiū qui vocat gallus: vt decollarēt. Teognitus vero quidā xp̄ian⁹ videns cipianum q: ducit decollari: currēs osculatus est eū. Ferin⁹ quidā regis cogt⁹ hoc videns trat⁹:reognitū iussit decollari

Siecy cipzian⁹ teognitus ⁊ iu
stinus martyriū ꝓsummauerūt
Et cetera de cōi plurioꝝ mart
¶Scōꝝ cosme ⁊ damiani fra
trū marty.iij.lectōes. Oratio
MAgnificet te dñe sctōꝝ
martyrū tuoꝝ cosme da
mianiq̄ solēnitas: qua ⁊ illi
giam sempiternā: et opē no
bis ineffabili tua ꝓuidētia, cō
tuliſti. ℘ Per. Ad mat. iuit. du
Tempozib⁹ dio. plex. lc. i.
Dacianiq̄ ⁊ maximiani im
patoꝝ fcta est ꝑsecutio xp̄iano
rū in ciuitate egea. Sedēs ita
q; ꝓconsul liſias ꝓ tribunali:
cosmā ⁊ damianū iuſſit ſibi ꝓ
sentari. Cūq; sacrificare nollēt
iuſſit eos vinctos torq̄ri: et ſic
in mari iactari Sed statim an
gelus dñi affuit qui vincula eo
rū diſrupit: et eiecit eos de ma
ri illeſos. Tu aūt. Leck. ij.
HAdiēs ista ꝓcōſul furoze
cōmot⁹: iuſſit eos in car
cerē recipi Sequēti aūt die iuſ
ſit eos ꝓduci ignēq; copio
ſū succēdi ⁊ in eū ſctōs marty
res iactari. Ipſi ꝙ in eo ſtete
runt illeſi: ita vt nec capill⁹ eo
rum exuſtus eēt abigne. . f. ij.
TUnc iuſſit eos in eculeꝝ
ſuſpendi et torqueri: cru
ciſixoſq; lapidari. ſz angelus
dñi eos cuſtodiebat illeſos. Vi
dens aūt ꝓconsul q; nichil eis
nocere poſſet: turbat⁹ ꝑsecꝫ
ad mortem: capita eoꝝ ampu
tari fecit. Et statī carnifices ac
cedentes gladio amputauerūt
capita eoꝝ. Et ſic in pace san
ctas aias deo reddiderunt: ſu
ſcipientes victozie palmā. ℟.
Hec est vera fraternitas. Et ce
tera de cōi plurimoꝝ martyꝝ.
¶Sancti michaelis archan
geli ad vs̄ ſuppos. In Excelſi
regis filiū collaudāt celiues celi
ci quē cherubin ſeraphin san
ctus ꝓclamant ſeduli. ℘ Feria
SIgnificauit de⁹ Ies. Lp̄.
q̄ oportet fieri cito loq̄ns
q; angelū ſuū ſeruo ſuo Iohāni
q̄ teſtimoniū ꝓhibuit ꝙ bodie.
⁊ teſtimoniū Ieſu xp̄i in his q̄
cūq; vidit. ℟ Te sctm̄ dñz ex
celſis. ¶ Cherubin. Hymnus
QUi chriſte ſplēdoꝝ ꝑs
vita virt⁹ cozdiū inꝫſpe
ctu angeloꝝ vocis voce ꝓſalli
mus alūnātes cōcrepādo me/
los dam⁹ vocibus. Collaude
mus venerātes omēs celi mili
tes: ſed ꝓcipue ꝓmatē celeſ
tis exercit⁹ michaelē in virtu
te cōterentē zabulon. Quo cu
ſtode, ꝓcul pelle rex xp̄e pſſie
omne nephas inimici mundo
corde ⁊ corpore gadiſo redde
tuo nos ſola clementia. Alia
patri melodijs ꝓsonemus vo/
cibus gloriaz christo canam⁹
gloriam paraclito: qui de⁹ tri
nus ⁊ vnus exſtat ante ſecula.
Amen. ℣ In conſpectu ange
loꝝ ꝓſallam tibi deus meus.

℟. Adorabo ad tẽplũ sanctũ tuũ t cõfitebor nol tuo. ā. Dũ sacrũ mysteriũ cernẽt iohãnes archãgelus michael tuba cecinit ignosce dñe deꝰ noster qui apis libꝝ t soluis signacula eius alla. ℘s. Dñe. Oratio.

DEus qui mira ordine angelorũ ministeria hoĩmq; dispẽsas: concede ꝓpicius: vt quibus tibi ministrãtibꝰ in celo sẽper assistit: ab his in terra vita nostra muniatur. Per do. Tũc eat ꝓcessio ad altare eiusdem cãtãdo. ℟. Fidelis ſmo ℣. Stetit angelꝰ iuxta arã tẽpli. ℟. Habens thuribulũ aureum in manu sua. Oratio:

GEati michaelis archangeli intercessiõe suffulti te dñe supplices depcamur vt qs honore ꝓsequimur cõtigamus t mẽte. Per. In redeundo de sctã maria. Ad cõpleto. oia fiãt sicut in festo sctẽ trinitatis. Ad matu. inuita. Cuncta agmia anglorꝝ adorẽt regem celorꝝ. Et inter eos egregius michael archãgelꝰ vẽite adorem⁹. ℘s. Venite. Hymnꝰ Tibi xpe. In ꝑmo noc. ān. Introibo in domũ tuã dñe t adorabo ad tẽplũ scñ tuũ. ℘. Verba. ā. Stetit ãgelꝰ iuxt arã tẽpli habẽs thuribulũ aureũ in manu sua. ℘s. Dñe dñs nr. ā. Ascendit fumꝰ aromatũ in cõspectu dñi de manu angli. ℘s. In dño cõfido. ℣. Stetit ãgelus iuxta aram tẽpli. Lc. ꝑma

DUc esse anglorꝝ ordines testãte sacro eloquio scimꝰ Angelos: archangelos: virtutes: thronos: cherubin: t seraphin. Enumeratisq; angelorꝝ chorꝝ misteria subtiliter expmam⁹. Greca etenim linguaangeli nũcij vocãtur. ℟. Factuꝫ est silentiũ in celo duꝫ ꝓmittẽt belliũ draco cũ michaele archãgelo t audita est vox milia milium dicẽtiũ. Salus honor et virtus ꝺ̃ oꝺ̃otẽti deo. ℣. Milia miliũ ministrabãt ei et decies milies cẽtena milia assistebãt ei. Salus honor: Lctõ secũda

SCiendũ est ꝙ angelorꝝ vocabulũ: nomẽ officij ẽ nõ nature. Nã illi scti celestis patrie spꝛ̃ qꝺ̃ ẽ spũs sũt: sed tũc solum angeli võnt: cũ ꝑ eos aliq; nũciant. Sed qꝺ̃ minima nũciant angeli: qui xo sũma nunciant: archãgeli vocantur. ℟. Stetit angelꝰ iuxta arã tẽpli habens thuribulũ aureũ ꝙ manu sua t data sũt ei incẽsa multa. Et ascendit fumꝰ aromatũ de mãu angeli in conspcũ dñi ℣. Factũ est silentiũ i celo t accepit angelus thuribulũ t implenit illud de igne altaris. Et ascendit fu. Lectio tertia.

HIdcirco ꝑuatis noibus cẽsenꝺ̃: vt signeꝺ̃ ꝙ vocabula ertã in oratiõe qꝺ̃ valeãt

Rõem ideo ꝓpria nola sortiũ
tur: ne eox ꝓsone sine nolbus
sciri non possũt incelo: sed cũ
ad nos aliquid mistraturi ad-
ueniũt. Apõ nos etiã nomina
a misteriys trahũt. ℟. Hic est
michael archãgel⁹ ꝓnceps mi
licie angelox. Cuius honor ꝓ
stat beneficia ꝓploꝝ Et oratio
yducit ad regna celoꝝ. ℣. Ar
chãgele xꝑi q gfaz quã merui
sti te deꝓcamur vt eripias nos
a laqo mortis. Cui⁹ ho. Glia.
Et orõ. In. ij. noct. ad. Micha
elarchãgele vẽi in adiutoriuz
populo dei ꝙs. Hic ds hira.ã
Michael ꝓpost⁹ yadisi quez
honorificant ãgelorũ ciues ꝙ
Exaltabo. ℟. Gloriosus ap
paruisti in ꝓspcũ dñi ꝓptera
decorẽ induit te dominus ꝙa.
Dẽs gẽ. ℣. Ascẽdit fu. L. iij.

Michael quis vt de⁹. Ga-
briel autẽ fortitudo dei.
Raphael vero dicit medicina
dei. Et qz angloꝝ nola interꝑ
tando perstrinxim⁹: nũc sup-
est vt ipa officioꝝ vocabla bre
uiter exeq̃mur. Virtutes eniz
vocant illi spũs q ds etiã mi-
racula frequẽter fiunt. Pote-
states etiã vocãt hi qui in hoc
potentius ceteris in suo ordie
perceperũt: vt eoꝝ ditioni ꝑtu
tes adũse subiecte sint trefre-
nate: ne corda hoiz tantũ tẽta
re valeant quãtũ volunt. Tu.
℟. Vẽit michael archãgelus
cũ multitudie angloꝝ: cui tradi
dit de⁹ alas sctoꝝ. Vt yducat
eas in yadisum exultationis.
℣. Data est potestas archãge
lo michaeli sup alas sanctoruz
Vt perducat. Lectio quinta.

Principat⁹ etiã vocant q
tꝑis bonis angloꝝ spiri-
tib⁹ ꝓsunt: reis diuia myteria
expleda disponũt. Dnationes
autẽ vocãt q etiã prãtes prin
cipatuum dissimilitudie alta
trãscendũt. Que cũ mira po-
tẽtia ꝑeminẽt: ꝓ eo q eis cete
ra agmina ad obediendũ sub
iecta sũt: dnationes vocantur.
℟. In tpe illo ꝓsurget micha
el q stat ꝓ filijs vris. Et vẽiet
tẽpus quale nõ fuit ex eo ex q
gẽtes eẽ ceperũt vsq ad tẽp⁹
illud. ℣. In tpe illo saluabit
ppls meus oes q inuẽt⁹ fuerit
scriptus in libro vite Et. L. vi

Throni q illa agmia vo
cantur: q tanta deitatis
gfa replent: vt in eis dñs sede
at ꝙ eos sua iudicia discernat
Cherubin quoq plenitudo sci
entie dicit. Et dicit eo cheru-
bin vocãt: qz tanto perfectioze
sciẽtia plena sũt: quãto clariza
tem dei vicini⁹ cõtẽplãtur Se
raphin vocantur agmina q ex
singulari ꝓpinquitate cõdi
toris sui incomparabiliter ar
dent amoze. Quoꝝ ꝓfecto flã
ma amorem. ℟. Fidelis fmo
et omi acceptõe dign⁹ michael.

archāgelus ꝺ pugnauit cū ꝺi
abolo. Hrā ꝺei ille victor in ce
lis extitit Et ille hostis ātiquꝰ
passus ē ruinā magnā. Hau
dent angeli ꝛ exultāt archāge
li ꝛ collaudāt xp̄m regē virtu=
tes celoꝝ qꝛ ꝺ seducebat oēs
gētes pemptꝰ ē a michaele ar
chāgelo. Hſa. Hlia Et ille. In
tertio nocturn. Cōcussū ē ma=
re ꝛ cōtremuit terra vbi archā
gelus michael descēdebat de
celoꝝ. Dñs regnauit exul. an.
Data sūt ei incēsa multa vt ado=
leret ea ān altare aureū qđ est
ante oculos dīuinos. Dñs regn.
irascātur. an. Laudemꝰ dīm
quē laudant āgeli quē cheru=
bin ꝛ seraphin sctūs sctūs san
ctus ꝓclamātē. Benedicta. ℣.
In cōspectū āge. Scōz matheū

In illo tpe: Accesserūt disci
puli ad iesū dicētes Quis
putas maior ē i regnū celoꝝ?
ꝛ reliq. Omelhī maximi epi.

Sollicitē auditis euā
gelicā electionē: intelligere
re potestis q̄ ministris dei reuerē
tia debeatur: vel qua ipōs cleri
cos iuicē hūilitate se oporteat
p̄uenire. Aiteni dñs ꝑcūctā
tibus discipulis ꝺs eoꝝ i regno
celoꝝ maior eēt futurus: statu
to cozā eis puero. Quicūq; hu
miliauerit se sicut paruul⁹ iste
hic maior est in regno celoꝝ.
℟. In cōspectu gētiū nolite ti
mere vos enim cordib⁹ vīs ad
orate ꝛ timete dñm. Angelus
eni ei⁹ vobiscū ē. ℣. Cātate ei
cāticū nouū hīp̄salite ei invo
ciferatōe. Angls ei. Lec. viū.

Ex hoc intelligim⁹ q hūi
litate ꝓuenit ad regnū
simplicitate penetrat ad celū
Quicūq; ergo cupit diuinita=
tis vestigia apprehēdere: hūi
litati ima sectetur. Quicunq;
vult fratrē suū ꝓuenire regnā
do ꝓius illū ꝓueniat obsequē
do. Sicut ait apls. Honore
inuicē ꝓuenientes ℟. In cōspe
ctu angelorū psallā tibi ꝛ ado=
rabo ad tēplū sctū tuū. Et cō
fitebor nomini tuo dñe. ℣. De
us meus es tu ꝛ cōfitebor tibi
deus meus es tu ꝛ exaltabo te. Et

Iuncat ergo eū Lcrō. ix.
officijs vt possit vincere ſ
citate. Si eni te nō leserit fra
tris obsequiū: merebꝛ vt diligas.
Cū si forsitā lesit: magis ob=
sequiū merebꝛ vt vincas. Hec eni
nostre xp̄ianitatis sūma est vt a
mantib⁹ victi citudinē ledētib⁹
patientiā repēdam⁹. Qui er=
go fuerit patiētior adinuriaꝝ
potētior constituet in regno.
Nō eni ad impiū ꝓuenit celoꝝ
supbia: diuitijs: p̄fectura: sed
hūilitate: paupertate: lenitate
Arta eni ꝛ angusta ē via q̄ du
cit ad regnū. Cū eni angusta ē
diuitū porta celestis: q̄ ē came
lo acus foramē exiguū. Ihū ait
dñs. Facilius est camelum per

soramē ac⁹ transire: ꝑ diuitez intrare in regnū celoꝝ ℟. Te sctm dñm in excelsis laudant oēs angeli dicentes. Tedecet laus t honor dñe ℣. Cherubi quoq; t seraphin sāct⁹ procla mant t ois celic⁹ ordo dicens. Te decet. Hīa. Laus ℣. Ascē dit fum⁹ ℟ In cōspectu dñi. In laud. ah. Dū prelia rent mi chael archāgelus cū draconē audita est vox dicentiū sal⁹ do nostro al'lap̄s. Dñs regn ah. Dū cōmitteret bellū draco cū michaele archāgelo audita ē vox milia miliū dicētiū sal⁹ do nrop̄s. Jubilate ā. Archāge le michael cōstitui te ꝓncipē su per oēs aias susciptēdas. ps. Deus de⁹ ah. Angeli dñi dñz bñdicite iek nūp̄. Bñdicite ā Angli archāgli throni t dña tiōes ꝓncipat⁹ ꝓtātes ℣ rutes celoꝝ laud dñm de cel' al'lap̄. Laud cap̄. Significauit. hy⁹

Christe sanctoꝝ decus an gelo⁹ rector hūani gene ris t auctor nobis eternuz tri bue benignus scandere celuz. Angelum pacis michael ad istam celitus mitti rogitemus aulam nobis vt crebro veniāt et crescant ꝓspera cūcta An gelus fortis gabriel vt hostem pellat antiquum volitet ab al to sepius templum veniēs ad istud visere nostrum. Angelum nobis medicū salutis mit te de cells raphael vt omnes sa net egrotos piterq; nostros di rigat actus. Hinc dei nāti genitrix maria totus t nobis choꝝ angelorum semper assistat si mul t bīā concio tota. Qui restet hoc nobis deitas beata patris ac nati piterq; sctissīus cui⁹ re boat in omni gloria mūdo ℣. Laudate dñm oēs angeli ei⁹ ℟. Laudate eum omnes vir tutes eius. sine al'la ah. Factū est silentiū in celo dum draco cōmitteret bellū t michael pu gnauit cum eo t fecit victoriā al'lap̄s. Benedictus ofo. De us qui miro ordine. Ad ꝑmaz ah. Dū prelia rep̄s. Deus in nomie ah. Hostias tibi ꝓp̄s. Qui cūq; vult. ℟. Jesu xpe ch al'la ℣. Qui sedes. Ad. iij. ah. Dū cōmitteret ꝓ. Legē pone cap̄ Significauit deus. ℟. Stetit angelus iuxta araz tēpli al'la al'la ℣. Habens thuribulū au reum in manu sua ℣. Ascen dit fum⁹ ofo vt s. Ad. vi. ah. Archāgele p̄s. Defecit cap̄.

Factum est prelium in ce lo: michael t angeli eius preliabantur cum draconē et draco pugnabat t angeli eius et non valuerunt neq; locus in uentus est eorum amplius in celo ℟. Ascendit fumus aro matum. Alleluia alleluia ℣. In conspectu domini de ma nu angeli. ℣. In conspectu

angelox oꝛõ vtꝫ. Ad.ix.ān. Angeli⁹. Mirabilia. Lāp.

HActū est silentiu⁹ in celo dū draco cōmitteret bellum et michael pugnauit cuꝫ eo t fecit victoriā. ℟. In ꝓspectu angelox psallā tibi de⁹ meus. Alla alla. ℣. Adorabo ad templū scīm tuū t cōfitebor nomini tuo. ℣. Laudate dñꝫ oēs angeli ei⁹. ℟. Laudate eū oēs ꝟtutes ei⁹. cū alla. Hac die erunt vesp̄e de scō hieronymo: hoc mō. Ad vꝫ supp̄os ā. Justū deduxit dñs. ꝑi ferial. Lp. Sedit dñs. ℟. Miles xp̄i. hy⁹ Iste cōfessor. ℣. Amauit. ān. Cōfessor. ꝑs. Magt. Oratio.

DEus q nobis p beatū hieronymū cōfessorē sacerdotēq; tuū scripture sctē ꝟitate t mystica sacra reuelare dignat⁹ es. presta qs. vt cui⁹ natalicia colim⁹: ei⁹ sēp̄ t erudiamur doctrinis t meruis adiuuemur ꝑ. Mēo. de. s. michaele solēnitē cū hac ān. Michael gabriel cherubin t seraphin q nō cessant clamare q tidie dicētes: dign⁹ es dñe accipe gl̄iam alla. ℣. Laudate dñꝫ oēs āgeli ei⁹ oꝛõ. De⁹ q miro oꝛõ. Ad ꝓp. oīa fiant sīc in festo scē trinit. Ubi ℟o dedicata est ecclesia i honoꝛe scī michaelis archāgeli: tūc erunt vesp̄e de eo hoc modo. Ad vā de scō micha. afi. Nō preliaret. ꝑi. fer. Lāp Significauit de⁹. ℟. fidelis sermo. hy⁹ Christe scōrum. ℣. Lauda. do. oēs angeli eius. ā. Michael gabriel vt supꝛa. ꝑs. Magt. Oco. Deus q miro oꝛ. Mēoria de scō hieronimo solēnitꝛer. ¶ In festo sci hieronimi. p̄sbiteri t cōfessoꝛis atq; doctoꝛ. ix. lec. fiant duplex festū. Ad matu. inuita. Justi floꝛe. ꝑs. Venite. hy⁹. Isteti confessoꝛ. Ant̄ ꝑi t ℣. de cōi vnius cōfesso. t ponti. Lectio. p̄ma.

HIeronym⁹ vir in oppido Stridonis q̄s a gothis versum est. dalmatie quōdā pannonieq; cōfinio fuit: patre eusebio nat⁹ est. Aest̄ xp̄i puerome susceptꝛ: tribiq; litteris grecis ac latinis a p̄ncipio eruditus est. In arte quidē grāmatica donatū habuit ꝓceptoꝛē. In rhetoꝛica ℣o victoꝛinū oꝛatoꝛē. ℟. Euge serue. Lec. ij.

POst q̄ enī oē mundanax litterax studiū adeptus est. ꝓbatissimoꝛ monachoꝛū habitū factū q; imitat⁹ ē. Voluptatē q; coꝛꝑis: penni frangens ieunio. Post triēniū quidam ex clericoꝛ monachoꝛq; oꝛdinib⁹ ꝓ petulātia quoq; ingluuie discursantes ad effugādū obꝛobꝛia hieronymū q vtroq; eoꝛū scribēs vicia rep̄henderat: insidias pauerunt. ℟. Justus germinabit. Lec. iij.

ECclesiastici q̄si romā ad o-

rientē tendēs: ad gregoriū cō
stantinopolitāe vrbis epz pfe
ctus ē. Ubi scrāz scripturarū
studijs sufficienter eruditus i
syriā grexit. Ad deserta inde
loca letus ꝓperauit: z post q̄
drienniū inibi completū| beth
leē grexerūt. ℟. Jurauit dñs.
Cetera oia ℟. dicūtur p ordi
nē de cōi vni⁹ ꝓfessō. z pōtifici.

Ethlec igit Lectō. iiij.
manēs tm̄ nobis in diuie
scripture trāslatione ꝓfecit: vt
ad hebraeoz fōtē pene nō egea
mus accedē Litteris nāq; gre
cis latinis atq; hebraicis suffi
cienter edoct⁹ oēs veteris testa
mēti libros ex hebreo i latinuz
conuertit. Tu autē. Lectio. v.

Danielē q̄q caldaico stilo
locutū z iob iustū arabi
co in romanā linguā mutauit
psalteriū q̄q p ferias distin
xit: z vnicuiq; ferie nocturnuz
dedit. Euāgeliū marhei ex he
braeo fecit eē romanū. Epłas z
euāgelia p ānī circulū dicēda
z cetera ad officiū ptinētia ra
tionabiliter ordinauit. Lectō. vi

Dum hereticis pepererit
Ari cōtra excelsū portiri
um z iulianū augustuz alios q̄
cōtra xp̄m lutrātes magno stu
dabat ingenio. Quātus fuerit
ille sanct⁹: ex testamēto scti au
gustini ꝓbat. Nā in libro pri
mo cōtra errorē iuliani mani
chei sic ait. Nec sctm̄ hieroni
mū ꝓtēnēdū arbitrer: q̄ ab ori
ente in occidētē ad istar solis
resplēduit. Hic vo scūs exple
tis octogīta octo ānis i dño re
quieuit. Tu. Tres vltie lec. le
gatur de expositiōe euāgelij.
Vos estis sal terre. Quere in
cōi vni⁹ ꝓfessō. z doctoris. In
laudi. ah Justū deduxit: ps.
Dñs reg. z alie ānē q̄ sequūt. cp̄
Dedit dñs. hy⁹. z ℣. de cōi vni⁹
cōfessō. z pontifi. cū cap̄. de cōi
vni⁹ ꝓfessō. z docto. Ad scōs
vū. ah Justū deduxit. ps. sek.
cap̄. Dedit dñs ℟. Sctē hie
ronime xp̄i cōfessor. hy⁹ Jesu
redēptor ℣. Just⁹ ger. ā Iste
est. ps Magt. oro vtū. Mēo.
de sancto remigio soc⁹q; eius
epīs z confessoris. Oratio.

Exaudi q̄s dne ppīm tuuz
cū scōz tuoz remigij ger
mani vedasti z bauonis ēpoz ut
tibi patrocinio supplicantē vt
tpalvite tribuas nos pace gau
dere z eternū reperire subsidi
um. ꝑ. Mēo. de ico meloze
mar. cu a. rozōne de cōi ¶ Sā
ctoz remigij germani vedasti
z bauonis ēpoz z cōfesso. Ad
matu. ix. lec. tres ꝑme lect. de
cōi plurimoz ꝓfessoz. Et tres
medie lec. de sctō meloze ℣ cōi
vni⁹ mar. Et tres vltime de ex
positōe euāge. Dixit dñs vf ꝑ
cineri. Et sic fiāt. ix. lec. z ℣. de
cōi prioz ꝓfesso. cū suprādicta
orōne. s. Exaudi q̄s dne. Hac

dieerũt vespe de scõ remigi
socijsq; ei⁹. ℣. meõ. de. s. thom

O E⁹ q̃ ecclias herforõ. or
tuã in hrĩ põtifici thome
angelica puritate ✠tutũ glo
ria decorasti: occedenobis fa=
mulis tuis: vt cuius suffragan
tibus meritis angelor cũ ipo
mereamur agminib⁹ sociari.
Per. ℣. meõ. de. s. leodegario

O eõ o martyre. ℣. ario
Eus q̃ hodierna die bea
tũ leodegariũ martyrẽ tuũ at
q̃ pontificẽ gllar honore coro
nasti: tribue nobis ꝓpicio⁹: vt
q̃ gloriã nõ meremur: idulgẽ=
tiã ipo interuenĩte cõsequmur
Per. ℣ Sancti thome herfo:
den. epi et cfes. ad matu. Le. i

L Etus thomas natõe an
glic⁹: angelic⁹ hõ iste de
nobilib⁹ parẽtib⁹: et catholica
origĩẽ trahẽs: a ꝑmena etate
morũ hõestate ꝑclar⁹ Sic i stu
diis litterar sollicit⁹ ꝓfecit: q̃
tã in hũanis scietijs q̃ in diui
nis honorẽ magisterij est ade=
ptus. Tu aũt. Lectio. sancta

I Je demũ in ecclia herfor
densi pastor effect⁹: sum
per studuit de virtute i ✠tutẽ
ingredi. Qui i ✠tutũ culmie
posit⁹ i tẽplo dei sic effulsit: vt
merito dici posset ꝑsulũ gẽma
Jura ✠o ecclie sue virilit defẽ
sabat. durus iusticia vt lorica.

I Je põtifex curã inopum
gerẽs in elemosyni cibo
rũq; pannor⁹ et sp ꝓpijs mini
strãs manib⁹. In tustis opib⁹
sp deuot⁹: corp⁹ macerabat p
pniũ multo ieiunio. ℣ bitũ suũ
scietẽs appropinq̃re fratrib⁹ cõ
gregatis in vnũ dixit: dissolutio
nẽ sui corpis iminere. Socijs
suis dans osculũ pacis emisit
spũm. ℣ edicte. de. s. leodega

L Etus leodegarius epi⁹
et martyr⁹. Le. i
garius ex nobilissima frã
cor⁹ gente exor⁹: in augustu
dunẽsi vrbe deo disponẽte põ
tifex effect⁹ est. Que ẽ ebroin⁹ ma
ior dom⁹ regie exosũ habuit:
q̃ nec ei adulabatur vt ceteri:
nec minas ei⁹ timuit. Mortuo
aũt rege ebroin⁹ plurib⁹ exos⁹
precib⁹ leodegarij liberatus a
morte: in mõasterio tõsorat⁹ est
Sz q̃ christo militare ñ potu:
it: secularia arma arripiẽs: to
tũ q̃ passus fuit i leodegariũ
vindicare disposuit. Lec. ii.

C Unq; hostilis ebroini ex
ercit⁹ irrũpe festinaret ti
mẽs vir sanct⁹ ne ꝺd dãni com
missus sibi grex ꝑ se pateret:
aptis clausris spõte se ꝑ oib⁹
obtulit inimicis: q̃ mox ab eius
capite oculos eruerũt. Le. iii.

L Ost hec in custodia post
tus fame cruciat: et tamẽ
incessant gras agebat. Q̃ cũ
cognouisset ebroin⁹: labia el⁹ se
cari fecit. Sed cũ nec sic a gra
rũ actiõe cessaret: iussit eũ cla
in abscõdita silua ꝑ duci: et ibi

decapitari. Quo facto: a religiosis viris decent est sepult⁹
Tres vltime lectiões de expõe euãge. Hoquida pegre Cetera oia de cõi cũ pdicta orõe. Scte fidis virgis tres lec. Oratio.

DEus q̃ presentẽ diẽ beate fidis ẋ̃ginis martyrio facis esse solẽnẽ: presta ecclie tue vt cui⁹ meritis gliat: ei⁹ pcibus adiuuet. Per. Lectio p̃ma

SAncta fidis aganẽsiũ ciuitate fuit oriũda: nobilibusq̃ parẽtib⁹ pcreata. Juuenis q̃dẽ etate tpe passiõis: sed sensu t ope senex appuit. Pulcra facie: sz pulcrior fide. Hãc pses ciuitatẽ pfatã ingressus: suis aspectib⁹ iussit pnitari. Q

RResesigit ab illa inkrogauit nomẽ: t cultũ fidei sue. Virgo rñdit. Fidis voco: preses dixit. Quis est cul⁹ fidei tue? Scã rñdit. Et ab exordio iuuẽtutis mee xp̃iana sũ. t dño iesu xp̃o deuotissima mẽte deseruio. Lectio tertia

Tunc pses ira succẽsus iussit lectũ ereũ afferri: t illã suppponi: ac subt ignẽ poni. Multi aũt scte fidis videtes cõstantiam: in xp̃m credidert. Post ea ẋ̃o ducta est btã fidis vna cũ primo t feliciano: q̃ parit sub vna xp̃i cõfessiõe decollati sũt. Quoq̃ passiõe pridie nõas octobris nos gaudẽ voluit xp̃s cui est honor in scla. Tu autẽ.

Et cetera de cõi vni⁹ ẋ̃g. t mf.

¶ Scõr̃m marci marcelli t apulei mart; rũ. iij. le. de cõi plurimor̃ mar. cũ tra. dupl. orõ

SAnctor̃ martyr̃ tuorum nos die marci marcelli t apulei btã merita psequant: t tuo sp faciant amore feruentes. Per Et cetera de cõi pl̃i. mar.

¶ Scõr̃ dyonisii socior̃q̃ eius mart. ad vs̃ â. Scti p̃ fidei. fer. Lp: Ju stor̃ ale⁊ Air inclitus ℟y⁹. Sctõr̃ meritis. ℣. Letamini ân Insignes pconijs alme tue nobilitatis cõ sonant voces collaudãtes verbo supplici pseq̃mur: aue ĩclite martyr angelor̃ cõsors apostolor̃ soci⁹ pphetar̃ cõciuis t martyr̃ coheres scte dyonisii cũ sociis tuis ĩcede p nostra oiũq̃ salute ps. Mag. Orõ.

DEus q̃ hodierna die btm dyonisiũ ẋ̃ tute⁊ stãtie in passiõe roborasti: quiq̃ illiad predicandũ gentib⁹ gloriã tuam rusticũ t eleutherium socia re dignatus es: tribue nobis q̃sumus ex eor̃ imitatione p amore tuo prosperã mũdi despicere: et nulla eius aduersa formidare. Per dñm q̃ d matutinitatis oriũ. Adorem⁹ regem magnũ dominũ Qui in sctis suis semp est mirabilis ℣. Venite ℟y⁹. Sanctor̃ meritis. Jn. j. no. ãy. Sãct⁹ dyonisi⁹ q̃ tradite bto clemẽte bti petri a-

postoli successore xpi diuini se
mina gētib⁹ erogāda suscepat
ps. Btūs vir ā. Quo āpli⁹ gē
tilitatī feruere cognouit erro=
rē illuc itrepid⁹ ac calore fidei
armat⁹ accessit ac pisl⁹ dño du
cēte pueit ps Quare fr a. Mō
xit⁹ icredule gētis expetē feri
tatē q virtutē suā pteritarum
penaꝝ recordatio roborabat.
ps. In dño cōfido. ℣. Letami
in domino. Lectio prima.

QRecios⁹ dñi dyonisius
athleta post passionē pe=
tri ꝛ pauli romā veniēs: a btō
papa clemēte honorifice susce
ptus ē. Qui dixit ei. In tui sor
tē aplat⁹ oēz galliam suscipe:
opusq; fac euāgeliste: socios;
ei adhibēs data olb⁹ pace di=
misit eos a se. ℟. Post passio
nē dñi in vniūsis gētib⁹ pdica
tio, futura successit ita vt fide
crescente mlti mererēt fieri cō
fessores. Quos catholica post
modū gaudet ecclia pmeruis
se martyres. ℣. Qui cū iminē
suas cernerēt passiones q dño
iesu xpo docēte didicerant re=
pleti spūs scti grā docuerunt.
Quos catholica Lctō secūda

SAncr⁹ igit dionisi⁹ quo
āpli⁹ apō gallias feruere
cognouit gētilitatī errorez: il=
luc itrepidus ꝛ fidei calore ar=
matus accessit ꝛ parisius do=
mio ducēte quenit. Ubi cū ma
xima xpi gfazi lucrādis pplis
fuisset adept⁹: eccliaz ꝛstruxit
ꝛ officia clericoꝝ dño ꝛnientiū
ibiꝛstituit: pbataq; psōas hō
re scōi ordis āpliauit. ℟. Gra
tias ago tibi dñe q infestātī ini
mici iacula pbationē fidelium
tuoꝝ pstitisti eē ꝛ nō vulnera:
sed talē tuis matirib⁹ trib⁹ p
labore mercedē. Ut nullū tuo
rū fuisse gaudeat hostis ibellē
℣. Quinimo ppetuū eis largi
ris triūphū vt ecclie tue semp
sint in exēplū. Ut. Lectio, ij.

UAntas p illū dñs digna=
bat exercere virtutes: vt
rebelliū cordā nō min⁹ mira=
culis q pdicatōe obtinēt. Di=
rigit a domitiano ffsinni⁹ pre
fect⁹ vt idolis dionisiū sacrifi
care cōpelleret aut securi pcu=
teret. ℟. Btissim⁹ dyonisius
xpi martir tradēte btō clemē=
te erogāda gētib⁹ semia diuia
suscepit. Et q āpli⁹ gētilitatis
errorē feruere cognouit. Illuc
intrepid⁹ ꝛ calore fidei armat⁹
accessit. ℣. Et parisi⁹ dño ducē
te quēit nō verit⁹ icredule gē=
tis expetere feritatē. Et q. Glo
ria. Illuc. ℣n. ij. noct. an Ec=
clesiā illis q necdū loci erat ꝛ
pplus ille nouā cōstruxit ac of
ficia seruiētiū clericoꝝ ex mo=
re cōstituit, pbataq; personas
honore secūdi ordis āpliauit.
ps Dñe q; ha. añ. Cinctus q
fidei miam ante ponens pau
lati sociabat deo quos dyabo=

lo subtrahebat. ℟s. Cōfus. aī Miroꝝ mō inermi viro nō va lebat plebs armata resistē. ℣s. Dūl ē ira. ℣. Exultēt iu. ℣. iiij.

Tunc sctūs dyonisi⁹ capi tur cū sctīs rusticoreleu therio: cozā p̄fecto sistit. Cui p̄fect⁹ ait. Tu es ne ille senex q̄ deoz̄ cultas euacuas? Cui sanctus dyonisi⁹ ait. Senex q̄dē sū coꝛpe: sed feruoꝛe fidei et salutari cōfessione dñi mei iesu xp̄i maneo sp nouus: ⁊ no uos et filios gignere non cesso ℟. Tātas p illū dñs dignaba tur exercere virtutes Ut rebel lium coꝛda nō minus miracu lis q̄ p̄dicationib⁹ obtineret. ℣. In quo lux celestis grē ief fabilit radiabat. Ut. Lctō. v.

Q Refect⁹ dixit ad beatum dyonisiū. Diccui⁹ numi nis te p̄fiteris eē cultoꝛē? Tūc hi tres q̄si vno oze respondeꝛt In hoc inq̄t manifestū ē nos eē verissimos xp̄ianos cū coꝛ de credamus oze cōfitemur: ⁊ ope pio colamus patrē ⁊ filiuꝫ et spiritū sctm̄ trinū ⁊ vnū deū ac dñm ℟. Dū sacrū misteriuꝫ sctūs dyonisi⁹ celebꝛareti car cere apparuit ei dñs iesus xp̄s cū multitudine angeloꝝ. Dās q illi sctā dixit: accipe hoc ca re meus qō mox cōplebo tibi vna cū patre meo. ℣. Mecū ei est maxia merces tua ⁊ his qui audierūt te salus i regno meo. Dansq illi: Lectio sexta.

IBatus vero p̄fectus: iussit eos varijs tozmētis affici Et cū nec sic a laude xp̄i cessa rent: in carcerē eos reciudi fe cit. Ubi cū btūs dyonisius sa/ crū misteriuꝫ celebꝛaret: hoza q̄ frangebaꝫ panis sanct⁹: lux tanta resplēduit sup eū: vt oēs q̄ aderēt mirarenꝫ. ℟. Mecū est enī maxia merces tua ⁊ his q̄ audierunt te salus in regno meo. Nic facies fortit terit no mē tuū in laude. ℣. Dilectioꝛ benignitas quā hēs sp q̄buſ cūq petieris ip̄etrabis. Nunc sa. Klia. Et. ℣n. iij. noctu. aī. Tātas p illū dñs dignabaꝫ ex ercere virtutes vt rebelliū coꝛ da non minus miracliſ q̄ p̄re dicationib⁹ obtineret. ℣. Exul tate ius. ℣. Dū sacrū mi:teriuꝫ btūs dyonisi⁹ celebꝛaret i car cere: apparuit ei cū multitudi ne angeloꝝ dñs iesus xp̄s. ℣s. Bfidicā. aī. Dās q illi sctā di xit accipe hoc chare me⁹ quod moꝛ cōplebo tibi vna cū patre meo. ℣s. De⁹ venerunt. ℣. Ju stoꝝ anime. Lectio septima

IA p̄dicta autem luce ve niens dñs iesus xp̄us ac cepit panem sanctum ⁊ dedit illi dicens. Accipe hoc chare meus quod moꝛ complebo ti/ bi vna cum patre meo quoniā mecum ē maxima merces tua ⁊ his qui te audierūt salus in

regno meo. Hūc facies fortit: et erit nomē tuū in laude. Dilectio et benignitas quaz hēs semper pro quibuscūq; petieri impetrabis. ℟. Adest nāq; beati dyonisij sacratissima dies qua triūphās agonē expleuit Et coronā victorie accipe meruit de manu dñi. ℣. Quē dñs post apłos sic honorauit vt omnē galliā eius apostolatu insigniret qq; eā suo sāguine secuit. ℟

POst hec adducti. Le viij. sūt bti martyres ad psentiā prefecti. Qui cū sacrificare nollēt: ducti sūt ad locū decollationis. Ubi cū genib⁹ flexis oroēz fudissēt: ptin⁹ a ynicib⁹ vno eodēq; momēto decollati sūt. ℟. Uiriclit⁹ dyonisij⁹ martyr dñi pciosus succēsus igne diuini amoris cōstāter sustinuit supplicia passionis. Et per imanitatē tormētoz puēit ad societatē angeloz. ℣. Cuius intercessio nobis obtineat veniā qui p tormēta passiōis eternā meruit palmā et sēpitnā coronam. Et p. Lectio nona.

UOz etiaz capitibus abscissis: lingue dñm fatebātur Ad declarāda quoq; martyris dyonisij merita sctm cadauer se erexit et caput ppriū brachijs pendulis cepit vectitare et adlocū vbi nunc iacet portauit. ℟. Beat⁹ dyonisij⁹ rustic⁹ et eleutheri⁹ in hac ergo fidei cōstātia permanētes. Reddētes terre corpora btās aiās celo cū gaudio intulerūt. ℣. Beatoz anime sctoz dionisii rustici et eleutherij relicti glebis secuti sunt saluatorem. Redd⁹ Glia. Btās. ℣. Justi autē in petuū In laud. ℟. Mi sanctiori a beati dyonisij nunq; sustinuerunt abesse pnīas quos inunum interrogatio percussoris inuenit. ℣. Dñs regn. an. In hac ergo fidei constantia p manentes reddentes terre corpora btās celo animas intulerunt. ps Jubilate. a. Talinā qz ad dñm meruerunt professione migrare vt amputatis capitibus adhuc putaretur lingua palpitans domino confiteri. ℣. Deus deus. an. Beata nimiuz et deo nostro grata societas: inter quos nec primus alter potuit esse nec tertius: sztri nitatem confitentes trino meruerunt coronari martyrio. ℣. Benedi. an. Et facta ē comes multitudo celestis exercitus ex animi corpori beati dyonisij caput proprium deportantis laudās deū et dicens: glia tibi dñe. ps Laud. Cap. Justorum ase. hy⁹. Rex glīose martyrū. ℣. Mirabil⁹ de⁹. an. Adest nāq; bti dyonisij sacratissima dies in qua triūphans agonem expleuit: et coronā victorie accipere meruit de manu dñi. ps.

ps. ozō. De⁹ qui. Ad primā an. Pi sci viri. ps. De⁹ in nole Ad. iij. an. Inhac ps Legem pone. Lap. Ke xx. de coi prim mar. ad ōs horas dñr. Ad. vi. ā. Talinācp. hs. Defecit. Ad ix. ān. Et facta est. ps. Mira. Ad secūdas vs ān. Pi sci viri pi fer. Lp. Justox aie. hymn⁹ Rex gllose. x. Mirabil⁹ es. ā. O btē dyonisi magna ē fides tua: interc̄de ꝓ nobis ad dñz deū nr̄m: vt qui qualitatetibi sum⁹ dissikes sua gr̄a largiēte faciat eē cōsoztes. ps. Magt. ozō vtis. Meō. fiat de sctō gere one. soc. cp ei⁹ martyrib⁹. ozō.

Presta q̄s ops deus: vt sic̄ sctōx tuox gereōtis victo ris cassij flozētij sociozūcp eoz̄ nos natalicia celebrāda nō de serūt: ita iugit suffragia comi tent. Per. ¶ Sci gereonis sociox cp ei⁹ mar. iij. kl. oia fiāt de cōi pl̄. mar. cū ꝑdicta ozōe. Presta q̄s. ¶ Sci nichasij so ociozūcp ei⁹ mar. Oratio.

Deus q̄ sanctā nobis hu ius diei solemnitatē in honore sctōx martyrū tuox nichasij q rini t scuuiculi cōsecrasti: ade sto familie tue ꝑcib⁹ t dona vt quox festa celebram⁹: eox me rito t auxilio subleuemur. per do. Ad matu. iij. le. cū inuita. Beat⁹ nichasi⁹ dupl. r. i. eps t quirin⁹ presbyter scuuiculusq diacon⁹ q a beato clemēte cū btō dyonisio ad ꝑdicandū ingallias directi fu erant ad vrbē rothomagensiū voto cōi gzere decreuerunt. Quib⁹ sisinni⁹ a domitiāo ad delendū nomē x̄pianitatis dire ctus sic ait. Estis nevos sedu ctozes pessimi q cum sene illo quē gisi⁹ extinxi ad euertēduz upplm veistis! Lectio. ij. Hanc sanct⁹ nichasi⁹ ait. Nō eni sum⁹ seductozes: sz re ductozes hoim ad cognitionē creatoris sui. Sisinni⁹ ad eo ait. Quz ꝙ cōuertitis pplm: cōuer titevosmetipos ad culturā de oz̄ nostroz. Qđ si nolueritis in cōspectu eoz quos decepist male subacti pibitis de terra. Cui sci martyres q̄sex vno oze dixerūt. Ne pures hoiz stultis sime t sceleristissime nos minis tuis terreri. Qđ eni minaris: diu est q optauim⁹. Lec. iij. Hanc sisinni⁹ fecit eos de collari: t corpa eoz cani bus t auibus derelinqui. Suc cedente vero nocturno silētio sancti apprehēsis propriis ca pitibus transmeato vado: qđ nunc vadum nichasij dicitur requiescunt in insula eiusdem fluminis amenissima in eccle sia ad eozum honozem cōstru cta in possessione quondā pie tie matrone: eozum monitis ad fidem conuerse. Tu autem domine miserere. Et ceterade

regno meo. Fac facies fortit: et erit nomē tuū in laude. Dilectio et benignitas quaz hēs semper pro quibuscūq petieris impetrabis. ℟. Adest nāqz beati dyonisij sacratissima dies qua triūphās agonē expleuit Et coronā victorie accipere meruit de manu dñi. ℣. Quē dñs post apl̄os sic honorauit vt omnē galliā ei⁹ apostolatu insigniret qq ea suo sāguine secuit. ℟

POst hec adducti. Le viij. sūt bti martyres ad p̄sentia p̄fecti. Qui cū sacrificare nollēt: ducti sūt ad locū decollationis. Ubi cū genib⁹ flexis orōez fudissēt: prin⁹ a ynicib⁹ vno eodēqz mometo decollati sūt. ℟. Uiricit⁹ dyonisi⁹ martyr dñi p̄clarus successus igne diuini amoris cōstāter sustinuit supplicia passionis. Et per imanitatē tormētoz quēit ad societatē angeloz. ℣. Cuius intercessio nobis obtineat veniā qui p tormēta passiōis eternā meruit palmā et sēpitnā coronam. Et p. Lectio nona.

UOrtiaz capitibus abscissis: lingue dñm fatebātur Ad declarāda quoqz martyris dyonisij merita sctm̄ cadauer se erexit et caput ppriū brachijs pendulis cepit vectitare et ad locū vbi nunc iacet portauit. ℟. Beat⁹ dyonisi⁹ rustic⁹ et eleutheri⁹ in hac ergo fidei cōstātia permanētes. Reddētes terre corpora btās aias celo cū gaudio intulerūt. ℣. Beatoz anime sctoz dionisii rustici et eleutherij relicti glebis secuti sunt saluatorem. Redd. Glia. Btās. ℣. Justi autē in p petuū. In laud. ℟. Mi sanctiori a beati dyonisij nunq̄ sustinuerunt abesse p̄sētia quos inunum interrogatio percussoris inuenit. ℘. Dñs regn. an. In hac ergo fidei constantia p manentes reddentes terre corpora btās celo animas intulerunt. ℘. Jubilate. ℟. Tali nāqz ad dñm meruerunt professione migrare vt amputatis capitibus adhuc putaretur lingua palpitans domino confiteri. ℘. Deus deus. an. Beata nimiuz et deo nostro grata societas: inter quos nec primus alter potuit esse nec tertius: sztrinitatem confitentes trino meruerunt coronari martyrio. ℘. Benedi. an. Et facta ē comes mltitudo celestis exercitus ex animi corpori beati dyonisij caput proprium deportantis laudās deū et dicens: glia tibi dñe. ℘. Laud. Cap. Justoruz aie. hy⁹. Rex glorie martyrū. ℣. Mirabilis deus. an. Adest nāqz bti dyonisij sacratissima dies in qua triūphans agonem expleuit: et coronā victorie accipere meruit de manu dñi. ℘.

Bñ. ozō. Deꝰ qui. Ad primā an. Pi sci viri. ps. Deꝰ in nole Ad. iij. an. Inhac ps Legem pone. Lap. R. t ℟. de coi plim mar. ad ōs horas dñr. Ad. vi. ā. Talinācp. ps. Defecit. Ad ix. an. Et facta est. ps. Mira. Ad secūdas vō an. Pi sci viri ꝓi fec. Lp. Justoꝝ ale. hymnꝰ Rex gllose. ℣. Mirabil ōs. ā. O btē dyonisi magna ē fides tua: intercede ꝓ nobis ad dñz deū nr̄m: vt qui qualitate tibi sumꝰ dissikes sua gra largiēte faciat eē cōsortes. ps. Magt. ozō vtā. Meō. fiat de sctō gere one. soc. q; eiꝰ martyribꝰ. ozō.

PResta q̄s ops deus: vt sic sctōꝝ tuoꝝ gereōis victoris cassū flozētij sociozūcp eoz̄ nos natalicia celebrāda nō deserūt: ita iugit suffragia comitenk. Per. ¶ Scti gereonis sociozūcq eiꝰ mar. iij. kl. oia fiāt de cōi pl̄. mar. cū ꝓdicta ozōe. Presta q̄s. ¶ Scti nichasij so

OCiozūcq eiꝰ mar. ¶ Oratio. Deus q̄ sanctā nobis huius diei solemnitatē in honoze sctōꝝ martyrū tuoꝝ nichasij q̄rini t scuuiculi cōsecrasti: adesto familie tue ꝓcibꝰ t dona vt quoꝝ festa celebramꝰ: eoꝝ merito t auxilio sublleuemur. per do. Ad matu. iij. le. cū multa.

BEatꝰ nichasiꝰ duplꝫ. i. epꝰ t quirinꝰ presbyter scuuiculusq; dyaconꝰ q̄ a beato clemēte eū btō dyonisio ad p̄dicandū in gallias directi fuerant ad vrbē rothomagensiū voto cōi p̄gere decreuerunt. Quibꝰ sisinnꝰ a domitiāo ad delendū nomē x̄pianitatis directus sic ait. Estis nevos seductozes pessimi q̄ cum sene illo quē ꝓsisꝰ extinxi ad eyertēduz

Uppīm velstis? Lectio. ij. Hanc sanctꝰ nichasiꝰ ait. Nō eni sumꝰ seductozes: sz reductozes hoīm ad cognitionē creatozis sui. Sisinnꝰ ℣o ait. Si ꝗ cōuertitis ppīm: cōuertite vosmetipos ad culturā deozū nostroꝝ. Nō si nolueritis in cōspectu eoꝝ quos decepistī male subacti gibitis de terra. Cui sci martyres q̄si ex vno ore dixerūt. Ne putes hoīz stultissime t sceleratissime nos minis tuis terreri. Nō eni minaris: diu est q̄ optauimꝰ. Lec. iij.

Hanc sisinnꝰ fecit eos decollari: t corpa eoꝝ canibus t auibus derelinqui. Succedente vero nocturno silētio sancti apprehēsis proprijs capitibus transmeato vado: qō nunc vadum nichasij dicitur requiescunt in insula eiusdem fluminis amenissima in ecclesia ad eozum honozem cōstructa in possessione quondā pie tie matrone: eozum monitis ad fidem conuerse. Tu autem domine miserere. Et ceterade

cõi pkiop mar. ¶ Trãslatio sã
cti edvvardi regis ⁊ cõfessoꝛis
duplex festũ Ad vãã. Ama
uit eũ. ps. fek. eaõ. Justũ dedu
xit. R. Wiles xpi. hy. Iste cõ
fessoꝛ. ỽ. Amauit eũ dñs. ãã.
Similabo. ps. Magt. Ozõ.

DEus q̃ btũ regẽ edvvar
dũ cõfessoꝛẽ tuũ eternita
tis glia cozonasti: fac nos que
sumus ita eũ venerari in terꝛ
vt cũ eo regnare possimꝰ in ce
lis. Per. ¶ Tunc eat pcessio ad
altare etusdẽ cãtãdo R. San
cte edvuarde xpi pfet. ỽ. Oza
pro nobis Ozatio.

DEus qui vnigenitũ filiuz
tuũ dñz nr̃m iesũ xp̃z glo
rioso regi edvvardo in fozma
visibli demõstrasti: tribue q̃s:
vt eius meritis ⁊ pcibus ad eter
nã ipsꝰ dñi nr̃i iesu xp̃i visõez
pꝛingere mereamur. Qui vi.
⁊ reg. In redeũdo de sctã ma=
ria. Ad cõple. oia fiãt sicut in
festo sctẽ trinitatis. Ad mat. et
ad oẽs alias hõs oia fiãt sicut
de vno cõfes. ⁊ abbate: excepti
Capitulis. Lectio prima.

BEatus athleta dñi et
rex insignis edvvardus ex an
tiquis anglox regibꝰ genero=
sa carnis ozigine pdijt oziũdꝰ
Editus ẽ puer egregiꝰ edvvar
dus maxia parẽtũ enutrit dili
gẽtia: ⁊ in etate tenera sctis spũs
Uisofak disciplina. Lcõ. ỽj
Erũ ingruẽte grãdinosa
dãnox tẽpestate: ad auos suos
in neustriã glozioſus puer trãſ
ducit tã imani pcella seuiẽtiũ
fluctuũ citꝰ absoꝛbeat. Qua
cessãte a ducibꝰ ⁊ põtificibꝰ re=
ducꝰ in regno anglozum chꝛi=
stus dñi consecratur. Lc. iij.

IN die festiuitatis glozioſe
penthecostes rex edvvar
dus in eccl̃ia bti petri apõ vve/
stimonasteriũ existẽs circa ho
ram q̃ victia agni paschalis q̃
cipit a ppko: prupit in risũ: ita
vt oẽs mirarẽt p̃ circuitũ. Pꝰ
pacta solẽnia q̃sita a suis tãti
risus cã. Rex inquit datie cui
svveyno erat võbulũ volẽs ini
nita classe ãglie fines inuade/
re: cũ de scapha ad nauẽ pedẽ
extẽderet. in mare demersus mi
serabilit expirauit. Quo mu/
chi celitꝰ ostenso: in huiusmodi
gaudio tripudiauit mea itẽtõ

ERat etiã aliqñ Lc. iij.
dictꝰ rex in eccl̃ia p̃dcã ãã
altare sctẽ trinitatis: ⁊ cũ eo de
uotꝰ deo seruꝰ comes leofricꝰ
In illa q̃q hoza qua pri sacer
dos immolat filiuz: vidit astare
sup mẽsã dñicã eundẽ iesũ xp̃z
Qui dextera regẽ bñdicẽs ex/
tẽsa: suaz vtrisq̃ manifestauit
speciẽ: speciosusq̃ visibilẽ ex=
hibet maiestatẽ. Cũq̃ comes
soli sibi visionẽ hãc ostẽsã lo=
co se moueret vt dño suo tãta
gaudia coꝛcaret Respiciẽs eũ
rex p̃monet vnitet quẽadmoꝺ

stabat. Sta ide sta: sustine et ex pecta. Eadem vides video: et que visibilie cernis visibilez adoro. Tu autem. Lectō duo-

DUo viri ex āglia hieroso limā pfecti: obuiū habu erūt senioze lactei cādoz reue rendiq; admodū vult⁹ Qui cū abeis didicisset cui⁹ eēnt regi onis incole: ds ve eoz rex esset ait illis Rogo vos ffes ad regē vīm reuertimini eiq; qō p vos mādauero nūciate. Ego sū io/hānes apl⁹ et euāgelista q̄ re gē vīm ꝓpt castitatez diligo: q̄ eū ꝓmiū do cognosco. ℣. vi

UIce legatōis mee: ad iꝑz fūgi vos postulo: que hu iusmōi salutari ꝓuēit ri ssignio Cūq; ad cebzitatē ecclie cuius dā dedicatōis exīstēt vt sub no minis mei titulo dedicari de/buisset: i pegrini spē eidē regi apparui: et scti iobis amoze be neficiū elemosine supplicaui q̄ ad voce meā pietati mot⁹ visce rib⁹: regiū que gestabat anu/luz de digito suo extraxit: mi hi mūifica largiōe ꝓsligauit. ℣ij

QUē ob amoze et deuotio= nē hois dei vsq; hodie cō seruat eiq; mū⁹ remitto cū glia ifra tēp⁹ modicū dona reddi/tur⁹ gratioza. Nā infra pñtis āni dimidiū imortali meqūve stiet sindone q̄ gl̄osa carnis ꝑ fulget integritate. ℣. viij

BEuersi ad patriā ꝓspe/ro itinere legati apl̄ici regem adeūt: introducriq; cubiculuz salutatiōez ex pte apli ꝓmit tūt: anulū ostendūt: et q̄cūq; si bi iūcta fuerāt: ordiez expo nūt. Quib⁹ audit⁹ rex sctūs ve hemēter exultās ait. Grās idt ago deo meo et sctō ei⁹ apl̄o: q̄ vos de tā longinqua pegrina/tiōe reduxit ad patriā et me ad palmā vocare dignat⁹ ē eter/

BNam. Tu Lectio nona Ex xo gl̄iosus diē suevo catōis expectabat deuotus: se q; ita ꝑparе satagebat ad exi/tū: vt vallari pñtia sctōz mere retur angeloz. Anno igit dñi ce icarnatōis millesimo sexa/gesimoqnto i ipa nocte q̄ xo go puerpera sine dolore regē celo rū tracta ꝓgenuit aduersa coz poris valitudie rex gl̄iosus af fligit. Et nonis ianuarij diem clausit extremū: et secus altare bti petri apl̄i suis dignā exeq̄/iis meruit sepultura. Ad eius tūbā diuīsa fiūt a xpo ipo iter-cedēte miracla: et odozis ei⁹ su auitas et fragrātia mēbza red didit inualidis celesti medica/mie solidata. ℣. Ora ꝓ nobis

Ad lau cāp. Just⁹ coz suū. Ad iij. cāp. Justū deduxit. Ad vi. cāp. Custodiuit eū. Ad ix. cāp Sapiētia vēb. Ad scōas vē. Justū deduxit. Minoz ꝓs/sef. cāp. Just⁹ coz suū. ℣. Sancte ℟. xpi cōfessoz. hy⁹ Jesu redē

ptoz. ℟. Just⁹ germiꝫ. Iste ē qui aũ. ozō. Deus q̄ btũ. Mēo ria de scōcalixto papa ⁊ mar.

DEus qui nos eō. Oratio spicis ex nostra ifirmitate deficere: ad amoze tuuz nos misericozdit̄ q̄ scti calixti martyris tuiat q̄ pōtifi exēpla restaura. Per. ¶ Sacti calixti pape ⁊mar. ad matu. iij lectio. Jnuitat. duplex. Lectio ꝑma.

IN temporib⁹ maximiani et alexandri ferā ē inqsitio in vrbe romana de xp̄ianis vt cogerēt̄ idolis imolare Tūc palmati⁹ cōsul cū multitudie militū venit trās tyberim. vbi erāt multi xp̄iani cū btō calixto papa. Inter quos erat btūs calopodius p̄sbiter senex. Ingressi xo decē milites cenaculum: subito ceci facti sūt dicētes: Accēdite luminaria: qz locus obscurat⁹ est. Et ait calopodi⁹ Deꝰ q̄ vider oia ip̄e cecauit oculos vestros. Lectio secūda.

Alpātes igitur descēderunt de cenaculo cecati. Qd̄ vidēs palmati⁹ tioze pterrit⁹ fugiens nūciauit hec alexandzo. Currēsq; palmati⁹ ad btm calixtū: cecidit ad pedes eius rogans eū vt a culpa demonū eū liberaret. Quo baptizato cuz oi domo sua: alexāder hoc audiēs calopodiū gladio ferir̄i fecit: calixtū icarcerari. Erat autē i eadē custodia miles q̄dā nole puat⁹ vlceri⁹ ⁊ doloz⁹ plen⁹. Hic missit se ad pedes scī calixti petens ab eo baptizari. Qui moz vt baptizat⁹ ē ab oi⁹ vulneri⁹ mūdat⁹ ē. Hoc audiēs alexander fecit militē plūbati desicē. ⁊ calixtū p fenestrā dom⁹ p̄cipitari et ligato ad collū ei⁹ saxoꝛi puteū demergi iussit. Cui⁹ coꝛp⁹ austeri⁹ p̄sbyter noctu cū clericis de puteo eleuauit: et sepeliuit i cimiterio calopodij via aurelia: p̄die idus octobꝛis. Lectera de cōi vni⁹ mar. ⁊ pōti. cū ozōne supꝛadicta. ¶ Scti vrbani ep̄i ⁊ p̄fessoꝛis. ix. lec. hāt de cōi vni⁹ cōfessoꝛ. ⁊ pōtifi. etiaz cū ozōne. s. de cōi. s. Deꝰ q̄s oḡ de⁹. ¶ Scti michaelis mōte tūba. ad vs̄ sup psal. aūa. Excelsꝛ regis. p̄l. fer. cap̄ Significauit. ℟. Archāgeli michaelis ire ruētiōe suffulti te dñe deprecamur Ut q̄s honoze p̄sequimur Cōtrigam⁹ ⁊mēre. ℣. Per petuū nobis dñe tue miserationis p̄sta subsidiū q̄b⁹ ⁊ angelica p̄sidia tuis suffragia nō deesse. Ut q̄s. Elias. Cōtrigam⁹. hy. ℣ ⁊ ā. sup psal Magn. cū ozone. sicut i alio fest̄o p̄l. ix. R. q̄d erit Archāgeli michaelis. Lectio. i

DOm⁹ dñs frācoꝛ xp̄i gḡa insignita lōge lateq; vndi

q̄ p̄ pulcias supbor̄ colla p̄do
muissent Michael archāgel⁹
padisi p̄posit⁹: q̄ p̄us oñderat
se velle venerari in monte gar
gano mīris indicijs debet ho
nozari in loco hoc q̄ tūba ab in
colis vocatur. Lectio secunda

In Jc̄o loc⁹ olim opacissi
ma silua claudebat sed
postea eā fluīe oceani vndiq̄
circūdāte in arene formā est re
dact⁹. Sz et mare recessu suo
deuotis ppīis bis in die iter p̄
bet lumina petētib⁹ archange
li michaelis. Tu autē. Lc. iij.

Iam vidēdū ē q̄liter idē
loc⁹ angelica reuelatione
dedicat⁹ ē. p̄ postq̄ deo amabi
lis p̄fati loci epūs authbertus
bis fuisset āmonit⁹ in sōnis. vt
in dicti sūmitate loci edē in ho
nore scti michaelis cōstrueret
Contigit taurū cuiusdē a fure
ibi ad tēpus abscondi. Tertio
āmonit⁹ ē eps asperi⁹ vt eo lo
co edē cōstrueret: quo taurus
erat abscōse ligatus. Lec. iij.

Cum de loci reqreret āpli
tudine t q̄litate: respōsuz
accepit in sōnis edificatōis eū
debē statuē ad mos quē videt
iuuēcū pedib⁹ i circuitu p̄tri

Epūs xo de visi l'. uisse
one certus p̄dictū locū i
gress⁹ eū purgari fec t planari
De q̄ etiā loco duas rupes mi
re magnitudinis in sōnis amm
onit⁹ auxilio scti michaelis
fretusq̄ virtutē multor̄ remo
uere volētiuz deficere videbat
facillime solus āmouit. Lc. vi

Dūnc epūs de magnitu
dine fabrice adhuc dubi
taret: nocte media ros tacuit
sup verticē mōtis: vbi autē fū
damēta collocāda erant sicci
tas fuit. Dictūq̄ ē epō. Fade
et sicut signatū videris: fūda
menta iace. Tu autē. Lec. vij.

Dunc epūs grās agēs deo
fabricā i culmie monti in
modū cripte rotūdā: cērum vt
estimat holz capacē ad si mili
tudinē illi⁹ in mōte gargano
Deconstruxit. Lectio. viij.

Post hec motu btī micha
elis missi sūt nūcij ad montem
garganū p̄ pignorib⁹ btī mi
chaēl deferendis. Qui ab epo
loci t abbate venerabl'r recepti
cāz sui aduēt⁹ hūilr exposuēt

Tradūt eis pīgra ps l. ix.
videlz rubei pallioli q̄s
īpe btūs michael ff altare q̄s
īpe manu cōstruxerat posuit t
ps marmoris supra: q̄s stetit
cui⁹ vestigia vsq̄ hodie supre
tāt dicto loco. Authbertus xo
epūs dctā mūera honorifice su
scipiēs op⁹ p̄ sumanit: t officia
duodecī clicor̄ ibi p̄stituit Du
asq̄ villas de epatu suo eis p̄
sua tradidit sustentatōne. Ad
lau. ōs ā. dñr Ad. i. ā. Dū p̄lia
rer. Ps̄l no. ā. Te iure. ps.
Quicūq̄ vult. ℟. Jesu xp̄e. cū

alia. ℣. Qui sedes. Ad alias hõs oĩa fiant sĉ in alio fes. ad secũdas vẽ. oĩa fiant sĉ i alio festo prer ℟. qõ nõ dicet. Et meõ. de sctã etheldreda. Ozõ

DEus qui es sponsus ℟gi nũ refrigeriũ ꝓtinẽtiũ et salus olim te diligentiũ: conce de ꝓpicius: vt q̃ btẽ virgis tue etheldrede trãslatõnis diẽ ve neramur: eius patrocinijs tue maiestati clemẽtiã sentiamus Per. Sĉe etheldrede ℟ginis nõ marty. ix. kc. de cõi vni virgis nõ mart. cũ ꝑdicta ozõne.

¶ Sctĩ luce euãgeliste ad pri mas vẽ ãn. Placẽtes deo. ꝑi. fes. Lap. Sihtudo vult. ℟. Quattuoz aiak. hy. Annue xꝑe. ℣. In oẽm terrã. ãn Ecce ego. ꝑs. Magt. Require hec oĩa in fes. s. math. apli et euãg.

ITerueiat ꝓ nobis Ozõ. dñe q̃s tuus sanct lucas euangelista q̃ crucis moztifica tionẽ iugit in suo cozpe ꝑ tui nois hõze poztauit. Per. Me mõ de. s. iuste. martyre. ozatõ.

DEus q̃ btõ iusto talẽ fortitudinẽ tribuisti: vt i pue rili cozpusculo gliosũ ꝑ amoze tuo subiret martyriũ: ꝓcede ꝓpici: vt ipi intẽcedẽtib meritis ab oib nos absolvas pec. cat. Ad cõpl. oĩa fiant sicut in festo sĉe trinit. Ad matu. ix. l. tota cantet hystoria sicut i festo sĉi mathei apli et euãg. cũ hymnis de cõi vni apli. L. l.

GLoziosissim euãgelista iesu xꝑi lucas natõe syr arte nichilomin medic disci pul apli fuit. Quoz almis cos act put vidit lucidodisto q̃ hmõe ꝓsecut est ibzeui libel lo quẽ ad carissimũ filbi theo philũ scripsit. Cui q̃z libzi pul cra inchoatio scilz videt fore. Primũ quidẽ hmonez fecit de oib o theophile q̃ cepit iesus

O facere et docere. Lect. ij. enioz paulũ secut est egre giũ doctorẽ gentiũ vsq ad tri umphũ passiõis ei quẽ cũ cos postolo suo rome excepat: idi uiduus comes pegrinatõis ac tribulatõis ei vbioz extãs ꝑ manslit. Cui ꝑcipue peregria tõis et sacre doctrie gesta cũ ge stis alioz annectens apliz li bzũ vnũ ad laudẽ nois xꝑi me moziã ipoz et vniũsal ecclie sã cte stabilimentũ ꝓtexit. L. iij

QUi dũ eundẽ gliosissimũ paulũ doctorẽ gentiũ se quereꝝ ꝑ plurias tre marisq tribulatões: digne ab eo hmõi testionio diligẽtie meruit lau dari. Sic enĩ de eo scribẽs cho rithijs ait. Salutat vos lucas medic carissim me: q̃ ẽ i dño fidel. Et thimotheo illustri vi ro scribẽs dicit. Lucas mecuz

Est solus. Lectio quarta. IN illo quoq̃ epte sue lo cosic ait de eo int reliq̃ saluta

tōis ẏba ecclie dei q̄ erat corin thi. Misit⁹ etiā frēm nr̄m lucā: cui⁹ ē laus in euāgelio p̄ōs ctās ecclias. Vere ol ore laudabilis est iste q̄ meruit a tāto apl̄o laudari ⁊ p̄dicari. Ic. v.

LAudemus ḡm̄ cū illo ⁊ nos carissimi ⁊ cōsōa voce cordis toti⁹ veneremur ⁊ verū medicū a deo missū alarus p̄dicem⁹: cui⁹ ola doctrie ẏba nihil aliū resonare videnť: nisi sic languētis medicinā vę

APro q̄ puericie t. vi. rā sue tp̄e cast⁹ pseuerās neq; uxorē neq; liberos of hūisse Sz aplice p̄dicatōis op⁹ exercēs: obijt septuagesimo quarto etatis sue āno plen⁹ spūscō Cui⁹ sacrū corp⁹ in bithinia ē humatū. Sz postea cōstātino politanā vrbē ē trāslatū. Ibi multa ⁊ magna p̄digia ⁊ mirabilia ad laudē nois sui p̄ merita hui⁹ sctī euangeliste opari dignat dñs nr̄ ihesus xp̄s. Qui vivit ⁊ regnat cū deo patre in vnitate spūssti de⁹: p ola sc̄la sclōz Amen. Scōz lucā.

IN illo tp̄e Designauit dominꝰ ihesus ⁊ alios septuagīta duos: ⁊ misit illos binos ante faciē suā in oēm ciuitatē ⁊ locū quo erat ipe ventur⁹. Et rel

HOmelia bri greg. Dominꝰ ⁊ saluator nr̄ fratres carissimi aliq̄n nos sm̄onibus aliq̄n op̄ib⁹ admonet. Ip sa enī facta ei⁹ p̄cepta sūt. Qz dū aliq̄d tacit⁹ facit q̄d agere debeamus innotescit. Lc. viij

ECce enī binos i p̄dicatiōnē discipulos mittit. Qz enī duo sūt p̄cepta charitatis: videlz amor dei ⁊ p̄xīmi: ⁊ minꝰ q̄ in ī duos caritas hr̄i fūdatur

NEmo enī Lec. ix. (test. xpzie ad semetip̄m caritatē hr̄e dicit: sz dilectio se ī alterū extēdit: vt esse caritas possit Binos ad p̄dicandū mittit discipulos: vt hoc tacite nobis insinuet: qz q̄ caritatē erga alīū nō hz: p̄dicatiōis officiū nr̄ latenꝰ suscipe dz. Ad lau. rad oes hōs ola fiant vt supza dictū est. cū orōeh⁹ diei. Meō. ō sctō iusto. Orō vtš. Ad secundas vš sup p̄os. hec sola ā. Dilecti deo. p̄s. Dixit dñs. ⁊ cetera ri pi. oe ap̄lis. Cap̄. Sikitudo vultus. ℟. Cū ambularēt. ⁊ cetera vt⁹ dictū ē. Et meō. de virgine cān. Sikē. ℟. Diffusa. oz

DEus q̄ hodiernā diem venerabilē nobis in brēvirgis fredes vvyde trāsitu ꝑtulisti: ꝓcede ꝓpici⁹: vt ip̄i⁹ inkcessiōe trāsire ad gaudia eterna meeamur. p̄ber. ¶ Scte freoei vvtae virg. no marty. ix. k. ola de cōi vni⁹ virg. nō mar. cū orōe vtā. ¶ Sctārvndecī milia virginū. iij. k. nāt cū orōne.

DEus qui sanctā nobis hodiei letitiā ꝑ cōmēoratiō

ne btã ꝙ virginũ martyrũq; tu
arũ gl̃iosa passiõe fecisti: ade-
sto familie tue ꝓpib⁹: ꝛ da vtq;
hodie festa celebram⁹ meritis
ꝛ intercessiõib⁹ liberemur. ꝑ

Ad mat. inuita. duplex. f.i.

Erat in britannie finibus
rex q̃dã deo deuot⁹ hꝰ
nilia nosse vsulã. Cui⁹ famã gẽ
tilis q̃dã potẽs tyrãn⁹ audiẽs
cũ mũerib⁹ ꝛ blãdicijs nõ pro
ficeret: minis ꝛ terroꝛib⁹ eã ac-
cigere voluit in vxorẽ Lectio. ij.

Condolẽs ẋgo pene solli
citudi: ait Moli mihi quꝰ
hãc re meroꝛe ꝛ tabescẽ: iꝝ decẽ
ꝓmeue erat iꝝ ẋgies michi quꝰ
re: ꝛ tãmihi ꝑ singul' eaꝝ mil
le virgines denꝫ. Cõparatisq;
nobis trieri⁹ vndenis: triẽnij
nobis denꝫ inducie. Quo fctõ
cõcoꝛdi duoꝝ regũ studio na-
ues ascẽdẽtes basileã applica
uerũt: vbi relictꝫ trieri⁹: romã
pedestres adierunt Lectõ iij.

Perlustratisq; ibi per aliq;
dies sctoꝝ liminib⁹ basile
am reuertẽtes nauib⁹ ascẽsis
colonią vbi nũc coꝛpa eaꝝ req
escũt peuenerunt. Et barbari q̃
colonią obsidebãt cognita vir
ginali cõstãtia in eas irruẽtes:
oẽm illã glioꝛiosã multitudinẽ
crudeliter peremerũt Et ceteꝛa
de cõi plũmaꝝ virginũ. Si hoc
festũ in sabbato cõtigerit: totũ
fiat futuriũ de se. Solebat ei fie
ri inde mẽoꝛia tm̃: ꝛ ꝯmẽo. btẽ
marie in alią fer. ꝓcedẽte ea-
dem hebd̃. vbi cõueniẽti⁹ pos
sit celebꝛari celebꝛeꝫ. Si hoc
festũ in dñica cue. fiat mẽo. de
festo ꝛ medie lctões de virgi
bus. ¶ Scti romani epi ꝛ con
fessoꝛ. tres lec. cũ noct. tc. & cõi
vni⁹ ꝯfes. ꝛ põti. cũ hac oꝛõe.

Deus cui btõs roman⁹ põ
tifex ita sctitati gꝛa deto
ratus cõplacuit: vt tuoꝝ cõsoꝛ
tiũ in cel' ꝓmereꝛetur sctoꝝ: da
ecclie tue q̃s ei⁹ intercẽtu per
petuã cõsecꝫ letitiã: cui⁹ depo
sitõis die gratulando celebꝛat
solẽne. ꝑ ¶ Sctoꝝ crispi
ni ꝛ crispiniani martyrũ nouẽ
lectiones fiant. Oratio.

Deus q̃ sanctis martyrib⁹
tuis crispino ꝛ crispiniano co
ronã martyrij ꝑstitisti: cõcede
q̃s: vt eoꝝ intercessiõe veniaꝝ
consequamur delictoꝝ ꝛ eter-
na gaudia btõꝝ. ꝑ Ad ma
tutinas. Lectio ꝓma:

Crispinus ꝛ crispinianus
suessonis ciuitatẽ ingressi ho/
spitiũ sue pegrinatõis elegerũt
Cognitaq; gentilium crudeli
tate: labore manuũ viuẽ cupiẽ
tes: artẽ sutoꝛiã didicerũt f.ij.

Maximian⁹ hoc audiens
ꝓ eis pquirendis rictio-
naꝝ direxit: q̃s i ꝓdicta vbe-
uenit: calciamẽta pauperꝝ sar-
cientes. Cũq; eos a fide xp̃i nõ
posset reuocare: fustib⁹ eos ce-
di fecit ad singuloꝝ colla mo

las suspendi iussit: et in fluuio sub glacie demergi. Lectõ. iij:

Post hec pice adipe et oleo feruentibus: eos õcipitari iussit. Quib⁹ ostẽsũ ẽ eos illuc esse cẽte die victores a dño coronari. Maximian⁹ autẽ fatetur sui rictiouari vtrũq; gladio feriri fecit: et corpa canib⁹ dereliq; ñ xp̃o custodiẽte mãserũt intacta. Medie lec. desctõ. Hãne beuerlaco. sez de cõi vni⁹ cõfesso. et põti. Treo ylie lec. de exp̃e euãg. ſ Descendens Iesus. Et cetera de tõi pphoz martyrũ. ¶ Apostoloz simonis et iude ad vtraſqz vẽ ad matut. et ad tertiam. Capitulum.

Scim⁹ qm diligẽtib⁹ deuz oia cooperãtur in bonuz: his q̃ fm ꝓpositũ vocati sunt sancti. R. Qui sunt isti. Vy⁹.

Gẽte simõ et thadee ineliꝛe cernite nostros gemit⁹ cũ fletib⁹ dqz q lapsum meruimus baratrũ q vos celoz mereamur aditũ. H Annue xp̃e Et dicat in hoc hy⁹. per hoz tibi chara merita. Et cetera de tõi apostoloꝝ cum oratione.

Oncede q̃s ops de⁹: vt sicut apl̃oz tuoz simonis et iude lozioſa natalicia ꝓcolimus: sic ad tua bñficia ꝓmerẽda maiestatẽ tuaz ipi ꝓ nobis ꝓcelant. Per. Ad cõplet. oia hãt Mcur in festo sc̃e trinitatis Ad matutinas. Lectio ꝓma.

Simon cananeus et iudas Zelotes cũ ꝓsl̃de fuissent ingressi: inuenerũt ibi duos magos zaroẽ et arphaxat: q̃ a facie sancti matthei de ethiopia fugerãt. Tpe illo dux regis ꝓsaxalias babilonioz contra ĩdos qui fines ꝓsl̃de inuaserãt suscꝛperat bellũ Quo deos suos cõsulẽte: nullũ eis dabãt reipõsuz

Tunc indeoz Lectio. ij. põtifices i alia ciuitatez ꝓfexerũt. Quib⁹ demõ ibi manens ait. Dij vri vobis respõsuz dare nõ possunt: q̃ apli vi viui: vnus simõ et alter iudas ibi sunt. Nullusq; de⁹ illis ꝓsentibus audet loq̃. Tunc dux ꝓquiri eos fecit. Quib⁹ inuẽtis q̃siuit q̃ essent aut q̃ docẽrẽt. R.

Sanctus simon respondit Apli sumus iesu xp̃i salutisq; vestre cã venim⁹ vt deũ q̃ in celis est possitis cognoscere Cui dux vvaradag ait. Quoniã audito deos nostros nõ esse ausos vobis ꝓsentibus loq̃: vos nobis predicite quos beliexitus habituri sumus. R.

Dixit ei simõ. Hodie iter mitte ꝓfectionẽ: et cras veniẽtnũcij pacẽ nũciantes: et tributũ solitũ referẽtes. Jussit q̃ dux eos i crastinũ custodiri. Crastina xp̃o die hora tertia venerunt q̃s ꝓmiserãt cũ legatis indoz: oĩa sicut apli predixerant nunciantes Lectio q̃nta

Dixit igitur ad regē apostolos. Qui rogatu regis ducis mozsbank i babilonia vno anno et mensib' trib': mirabilia faciētes. Intra qd tempus vna cum rege et primatibus suis quadraginta milia hominum baptizati sūt: exceptis mulieribus et paruulis. Quo fctō fugerunt predicti magi in ciuitatē samur: et omnē pplm cōtra apostos incitauerūt. Lc. vi.

Factō cū quentissent apli tēpli sūt et ducti ad tēplū solis. Erabat aūt in vna ede tēpli quadriga solis: et in alia quadriga lune. Factoq silentio: dixit simō ad simulachrum solis. Precipio tibi demon: exi de simulachro solis et cōminue illud. Quod cum tudas simulachro lune dixiss egressi duo ethiopes horribiles vultu: cōfringentes simulachra vlulatum dire vocis emittebāt. Hec oms pontifices in apostos xpi irruentes interfecerūteos. Tu. Tres virime lectōes legāt de expositiōe euāg. Sedz iohem

In illo tpe: Dixit Iesus discipulis suis. Hec mando vobis vt diligatis inuicē. Et reliq. Ome. excerpta ex cōmen. beati augustini episcopi.

Merito magister bon' in lectione sic sepe commendat tanq̄ sola ꝑcipienda sit: sine qua non possunt cetera bona ꝑdesse: que non pōt haberi sine ceteris bonis quibus hō efficitur bonus. Lectio. viii.

Quo hac autem dilectione patienter debemus etiam mundi odia sustinere. Hec est enim vt mundus nos oderit quos cernit nolle diligē qd dilexit. Sed plurimū de seipso dominus consolatur: qui cum dixisset. Hec mando vobis vt diligatis inuicem adiecit et ait. Si mundus vos odit: sciotote qz me ꝑiorem vobis odio habuit. Tu autē Lectio noni

Qr ergo se membrum supra verticem exrollitur. Recusas esse in corpe si nō vis odium mundi sustinere cum capite. Si de mūdo inquit esse tis: mūdus qd suū erat diligeret. Uniuersetriqz hoc ait ecclesie quā plerūq etiā ipsā mūdi nomine appellat: sicut est illud. Deus erat in xpō mundum reconcilians sibi. Nō venit filius vt iudicet mundū: sed vt saluetur mūdus per ipsū. Et cetera ad manu. Et ad oes hōs de cōi aplox dicitur. cap. Sed musqm diligentibus. Vsq.

Deus q nos per beōs apostolos tuos simonē et iudam ad agnitionē tui nominis venire tribuisti: tribue nobis eorum gloriam sempiternā et ꝑficiendo celebrare et celebrando ꝑficere. Per. Ad sēbas vō. R.

Lines aplox. vtſi cõi aplorũ
¶ Seti qntini mar. iũ. lec. cuz
nock. ppt vigilias. ola fiãt de
festo ad vſ̃ t ad matu. t ad ali
as hõs vſq; ad missas q̃ erit de
Sancti (vigilia Oratio
quintini nos dñe martyri
tui: venerãda festiuitas muni
at: t fragilitati nre subsidium
exoret. Per Ad matu. Lec. i.
Sanctus qntin⁹ ad p̃dicã
dũ xp̃ũ dei in gallias di
rect⁹: i vrbe ãbianẽſi ũ resedit:
ibiq; dñi fidẽ ãnunciare cepit.
Tũc a domitiano direct⁹ ẽ ri
ctiouarus vt xp̃ianos puniret
Venies itaq; rictio. Lec. ij
uar⁹ ad ciuitatẽ ãbianen
ſium t famã qntini audiẽs cõ
prehendi eũ fecit: t ſibi pſita
ri. Cui dixit. Quid paſſus es:
vt eũ qui ab holb⁹ crucifix⁹ ẽ
colas. Quitin⁹ rñdit. Vera no
bilitas ẽ recognoſcere factorẽ
celi t terre t oĩm creaturarum
Tunc rictiouar⁹ Lec. iij.
ait Quitine ſacrifica dijs
aliqñ diuerſis te penis faciã
interire. Quitinus ait. Fac qđ
vis: qz minas tuas nõ timeo.
Rictiouarus xp̃o iuſſit eũ cedi
realiter acetũ t ſna piũ i os ei⁹
infundi. Et p⁹ multas penas
iuſſit eũ decollari. Quo facto
lac̃ candida ex ei⁹ collo exi
ens celos penetrauit. Et cet a
de cõi vni⁹ mar. ¶ In vigilia
olm ſcõr. Ad primas vũ. ãn.
Sancti dei omnes qui eſtis con
ſortes ſupnor⁹ ciuiũ intercedi
te p nobis ps. Laud⁹ pueri.
O q̃ glorioſũ ẽ regnũ in q̃ cuz
xp̃o gaudẽt oẽs ſcti amicti ſto
lis albis ſequunt agnũ quocũ
q; ierit ps. Laudate dñm oẽs
gẽ ãn. Fulgebũt iuſti t tanq̃
ſcintille in arũdineto diſcur
rent iudicabũt nat̃ones t regna
bunt in eternũ ps. Lauda ala
mea ãn. Setñ t vex eſt lumẽ
t admirable miniſtrãs lucem
his qui pmãſerũt in agone cer
taminis recipiẽt a xp̃o ſplẽdo
rem ſempiternũ in q̃ aſſidue fe
lices letantur ps. Laud⁹ dñm
qñi bo ãn. Oĩes electi dei no
ſtri memoramini ante deũ vt
veſtris precib⁹ adiuti merea
mur vobis adiung i ps. Lau
da hieruſalem dñm. Capkm.
Vide ego iohãnes vidi al
terũ angelũ aſcendẽtẽ ab
ortu ſol habentẽ ſignũ dei vi
ui: t clamauit voce magna q̃t
tuor angel⁹ quib⁹ datũ ẽ noce
re terre t mari dicẽs: nolite no
cere terre t mari neq; arboribꝫ
q̃ adusq; ſignem⁹ ſuos dei no
ſtri in frontib⁹ eoz ℟. Laudẽ
dicite deo nro oẽs ſcti ei⁹ qui
timet deum puſilli t magni.
Qñ regnauit dñs de⁹ noſter
oipotẽs. Gaudeam⁹ t exulte
mus t dem⁹ gloriã ei ℣. Ben⁹
electũ gẽs ſctã pplus acquiſi
tionis mẽorũ mẽorũ laudate

deū. Qñ. Glozia. Qñ. hy⁹.

IEsu saluator seculi redē-
ptis ope subueni ⁊ pia dei
genitrix salutē posce miseris.
Actus oēs angelici patriar-
chaꝝ cunei ⁊ prophetaꝝ meri
ta nobis precēt vēiaz. Baptis-
ta xp̄i pcur⁹ ⁊ clauiger ethere
us cū cēt̄is aplis nos soluant
nexu crimis. Chorus sacrat⁹
martyꝝ cōfessio sacerdotuz et
virginal' castitas nos a pctis
abluant. Clericoruz suffragia
omēsq; ciues celici annuāt vo-
tis supplicum: ⁊ vite poscant
premium. Laus honor vir-
tus glia deo patri et filio sctō
simul pacito in sēpiterna scla
Amē. ℣. Letamini in dño ⁊ ex
an Bti estis sci dei ōs q̄ merui
stis cōsoztes fieri celestiū virtu
tum ⁊ perfrui claritat' glia: tō
q̄s peamur vt memozes ñri in
tercedere dignemini p̄ nobis
ad dñm deū ñrm. ℘ Magt.

OOmine de⁹ nr̄ Oratio
multiplica sup nos gr̄am
tuā: ⁊ sctōꝝ tuoꝝ q̄ꝝ pueimus
gliosa solēnia: tribue subsequi
in sctā pfessione leturiā. Per.
Nulla fiat meo. ad vasus nec
ad matu. nec ad scdas vs̄. nisi
q̄ñ hoc festū in dñica cōtigerit
tūc ceni fiat mēo. priuati de⁹ do.
sed nō de trinitate nec etiaz fi-
at pcessio. Similit fiat ad secū
das vs̄ q̄ñ hoc festū in sabbato
cōtigerit Ad cōplet. q̄ñ. Sctō
rum p̄cb⁹ cūctoꝝ redde salutē
corpis ⁊ aīc xp̄e tuis famulis.
℘ Cū inuocarē. cap Tu in no
bis. hy⁹ Saluator mundi do.
℣ Custodi nos. in Luce tuā.
℘ Nūc dimittis. Ad matut.
inuitat. Venite adoremus do
minū. Qui i sctis gloriosus è.
℘ Venite. hy⁹ Jesu saluator
scōz. Jn. i. nocte. an Adesto de
us vnus oipotēs pater ⁊ filius
et spūssanct⁹. ℘ Dñe dñs nr̄:
an Sicut liliū inter spinas sic
amica mea inter filias. ℘ Le
li enarrāt. ℣ n. Laudem⁹ dñm
quē laudāt āgeli quē cherubi
⁊ seraphi sanctus scūs scūs p-
clamāt. ℘ Bñdic. i. ℣ Leta-
mini i dño. Sciendū est q̄i hac
festiuitate seruet ordo p̄posite-
rus in lectōib⁹ legēdis ⁊ respō
soriis cāndis q̄tū ad dignita-
tē lec. ⁊ cantoꝝ ita tñ q̄ excel
lētioz psona p̄mā lectōez legat
Et ita fiat descēsus sicut i aliis
festis duplicibus fit ascensus.
Primū R. iuz. a duob⁹ excel-
lētiozib⁹ cātet ⁊ ita fiat descen
sus mō lectionū tp̄aꝝ ordie ser
uato: ock. lec. legat. viij. R. cā
tetur sic ibidē nōtū sit. ix. lec.
legat sacerdos. ix. R. tres sa-
cerdotes cantēt. Cetera in su-
pioꝝ gradu. Bñdictio Jn ca
ritate pfecta ꝓfirmet nos trini
tas scā. Lectio. i. de trinitate
Legat ab excellētioꝝ p̄sōa

LEgim⁹ in ecclīasticis hy

storiis q̄ sctūs bonifacius qui ārt⁹ a btō gregorio romanus v̄ bis ep̄atū tenebat, suis p̄cibus a foca cesare impetrauit dōari ec clesie xp̄i tēplū rome qđ ab an tiq̄s patrib⁹ pātheū vocabat: q̄ hoc quasi simulachrū oim videret eē deor. In q̄ elimia ta oi spurcitia fecit eccliaz scē dei genitricis atq̄ oim sctōrū xp̄i: vt exclusa multitudie de monū: mltitudo tibi sctōr a fi delib⁹ in mēoriā haberet. ℟. Sūme trinitati ⁊ simplici deo vna diuinitas eālis glia coeter na maiestas p̄ri p̄olitq̄ sctōq̄ flamini. Qui totū subdit suis ordē leq̄b⁹. ℣. ℘resteret nobis gratiā vitas p̄is ac nati pariq̄ spūs alm⁹. Qui. Bñdictio. ℘er intercessionē sue matris bñdicat nos filius dei patris

Lectio secūda de sācta maria.

BEata q̄z dei genitrix: ⁊ sē per virgo maria tēplum dei viui sacratiū spūs scti: vir go añ ptū: virgo in ptu: virgo post pārtū: p̄ntis diei solēnita te cū suis virgib⁹ expers nul lo modo credēda est. Uerū q̄ nō solū hui⁹ sctē genitricis dei: sed etiā oim sctōr honore: hec dies dedicata ē: nos fīes tāto rum patrocinia intercessor to ta mētis itētione q̄ram⁹ vt eo rum p̄cib⁹ ad eterna gaudia p ducamur ℟. Felix nāq̄ es sa cra virgo maria et omi laude dignissima Quia ex te ort⁹ est sol iusticie xp̄us de⁹ noster ℣. Ora pro pp̄lo interuen, p cle ro intercede, p deuoto femineo sexu sentiat tuo tuū leuamē q̄ cunq̄ celebrāt tuam solēnitatem. Quia Bñdictio. Ad soci etatē ciuitū supnoz p̄ducat nos rex angelor. Lec. tij. de āgel.

OMnipotētē deū itaq̄ fra tres laudem⁹ ⁊ glorificemus: q̄ supna celor regna spiritibus angelicis ad laudē et honorē nōis sui atq̄ maiestatis iperpetuū miro ordine collocauit. De quib⁹ plura loqui ptimescim⁹: q̄ soli deo scire ē quomō vel quēadmodū eorū nobis inuisibil' absq̄ cōtagiōe seu diminutiōe in sua sola puritate cōsistat natura. Sed tñ nouē eē ordines āgelor ad ōi iudicia ac ministeria cōplēda testante sacro eloquio cognouimus ℟. Te sctūm dñm i excelsis laudant omnes angeli dicentes. Te decet laus et honor domine ℣. Cherubin quoq̄ ac seraphin sanctus proclamant ⁊ omnis celicus ordo dicens. Te. Glia. Laus. In. ij. noct. añ. Inter natos mulier non surrexit maior tohāne baptista⁹. Bonum est confiteri ℟. Estote fortes in bello et pugnate cum antiquo serpente ⁊ accipietis regnum eternū alla⁹. Benedicam. añ. Isti

deū. Qui. Gloria. Missa hy'.

IEsu saluator seculi redēptis ope subueni ⁊ pia dei genitrix salutē posce miseris. Actus oēs angelici patriarchaꝝ cunei ⁊ prophetaꝝ merita nobis precēt vēiaz. Baptista xpi preciosꝰ clauiger ethereus cū ceteris aplis nos soluant nexu crimis. Chorus sacratꝰ martyꝝ cōfessio sacerdotuz et virginal' castitas nos a pctis abluant. Clericoruz suffragia omēsq; ciues celici annuāt votis supplicum: ⁊ vite poscant premium. Laus honor virtus glia deo patri et filio sctō simul paclito in sēpiterna scla Amē. ℣. Letamini in dño ⁊ exan Bti estis sci dei ōs q̄ meruistis cōsortes fieri celestiū virtutum ⁊ perfrui claritatis glia: iō q̄s pesmur vt memores nri intercedere dignemini ꝑ nobis ad dñm deū nrm. ℟s Magt.

OMine deꝰ nr Oratic mltiplica sup nos gram tuā: ⁊ sctoꝝ tuoꝝ q̄ꝝ pueimus gliosa solēnia: tribue subsequi in sctā pfessione letitiā. Per. Nulla fiat meo. aa nasvs nec ad matu. nec ad scdas vs. nisi q̄ hoc festū in dnica cōtigerit tūc eni fiat mēo. priuati de do. sed nō de trinitate nec etiaz fiat ꝓcessio. Similit fiat ad secūdas vs q̄ hoc festū in sabbato cōtigerit Ad cōplet. an. Sctō rum ꝑcoꝝ cūctoꝝ redde salutē corpis ⁊ aie xpe tuis famulis. ℟s Cū inuocarē. cap Tu in nobis. hy' Saluator mundi do. ℣ Custodi nos. an Luce tuā. ℟s Nūc dimittis. Ad matut. inuitat. Venite adoremus dominū. Qui i sctis gloriosus è. ℟s Venite. hy' Jesu saluator scōꝝ. Jn. i. nocte. an Adesto deus vnus oipotēs pater ⁊ filius et spūssanctꝰ. ℟s Dne dñs nr. an Sicut liliū inter spinas sic amica mea inter filias. ℟s Celi enarrāt. ℣. Laudemꝰ dñm quē laudāt āgeli quē cherubi ⁊ seraphi sanctus scūs scūs ꝓclamāt. ℟s Bñdic. i. ℣ Letamini i dño. Sciendū est q̄i hac festiuitate seruet ordo ꝓsterus in lectōibꝰ legēdis ⁊ respōsoriis cāndis q̄tū ad dignitatē lec. ⁊ cantoꝝ ita tñ q̄ excellētioꝝ psona ꝑmā lectōez legat Et ita fiat descēsus sicut i aliis festis duplicibus fit ascensus. Primū R'. iuz. a duobꝰ excellētioꝝ cāteť ⁊ ita fiat descensus mō lectionū tpaꝝ ordie seruato: ocť. lec. legať. viij. R'. cātetur sic ibidē nōtū sit. ix. lec. legat sacerdos. ix. R'. tres sacerdotes cantēt. Cetera in suprioꝝ gradu. Bñdictio Jn caritate pfecta ꝓfirmet nos trinitas scā. Lectio. i. de trinitate

Legat aliꝗ excellētioꝝ psōa

Egimꝰ in ecclīasticis hy

storiis q̄ sctūs bonifacius qui q̄rt⁹ a btō gregorio romane vr bis ep̄atū tenebat suis p̄cibus a foca cesare ip̄etrauit dōari ec clesie xp̄i tēplū rome qđ ab an tiqs patrib⁹ pātheū vocabat: qz hoc quasi simulachrūz oim videret cē deor. In q̄ elimiata oi spurcitia facit ecclīaz scē dei genitricis atq; oim sctōrūz xp̄i: vt exclusa multitudie demonū: mltitudo tbi sctōr a fidelib⁹ in mēoriā haberet. ℟. Sūme trinitati z simplici deo vna diuinitas eq̄lis glia coeterna maiestas p̄s z prolioz sctōq; flamini. Qui totū subdit suis orbē legib⁹. ℣. Prestet nobis gratiā vitas p̄is ac nati pariter q; spūs almi. Qui. Bñdictio. Per intercessionē sue matris bñdicat nos filius dei patris

Lectio secūda de sācta maria..

Beata q̄z dei genitrix: z sēper virgo maria tēplum dei viui sacrariū spūs scī: virgo añ ptū: virgo in ptu: virgo post partū: p̄tis diei solēnitate cū suis virgib⁹ expers nullo modo credēda est. Verū qz nō solū hui⁹ scīe geitricis dei: sed etiā oim sctōr honore: hec dies dedicata ē: nos ff̄es tātorum patrocinia intercessor⁹ tota mētis iter̄tione q̄ram⁹ vt eorum p̄cib⁹ ad eterna gaudia p ducamur ℟. Felix nāq; es sacra virgo maria et oī laude dignissima Quia ex te ort⁹ est sol iusticie xp̄ūs de⁹ noster. ℣. Ora pro ppło interuenī p clero intercede p deuoto femineo sexu sentiāt oēs tuū leuamē q̄cunq; celebrāt tuam solēnitatem. Quia. Bñdictio. Ad societatē ciuiū supnor⁹ p ducat nos rex angelor. Lec. tū. de ang̃el.

Omnipotēte deū itaq; fratres laudem⁹ z glorificemus: q̄ supna celor regna spiritibus angelicis ad laudē et honorē noīs sui atq; maiestatis iperpetuū miro ordine collocauit. De quib⁹ plura loqui ptimescim⁹: qz soli deo scire ē quomō vel quēadmodū eorūz nobis inuisibil' absq; cōtagiōe seu diminutiōe in sua sola puritate cōsistat natura. Sed tñ nouē eē ordines ang̃elor ad dī iudicia ac ministeria cōplēda testante sacro eloquio cognouimus ℟. Te sctūm dñm i excelsis laudant omnes angeli dicentes. Te decet laus et honor domine ℣. Cherubin quoq; ac seraphin sanctus proclamant z omnis celicus ordo dicens. Te. Alla. Laus. In. ij. noct. añ. Inter natos mulier⁹ non surrexit maior tohāne baptista⁹. Bonum est confiteri añ. Estote fortes in bello et pugnate cum antiquo serpente z accipietis regnum eternū alla⁹. Benedicam añ. Justi

sunt scti qui p dei amore mias hoim cõtẽpserũt scti martyres in regnũ eternũ exultãt cũ angelis o q̃ pciosa ẽ mors scrõrũ qui assidue assistũt ante dñz t abiuicẽ nõ sũt separati. ℣. De⁹ venerũt gẽ. ℟. Exultent iusti. Benedictio. Patriarchaꝝ merita nos ducant ad regna celestia. Lectio. iij. ℟ pharchisa ꝓpha.

Et adhuc fratres qõ decet hac adẽ tã pulchra atq; pclara festiuitate loqui debeamus: q̃ nõ solũ angelicis spiritibus verũetiã olĩ⁹ scis q̃ ab exordio mũdi i terra sũt pcreati honorabiliter dedicata cõsistit. Ex quibus pmi fuerunt pharche viri religiosi atq; glorioſi in vita sua patres ꝓphãrum t apl'oꝝ quoꝝ mẽoria nõ dereliquẽt t nomẽ eoꝝ manet ineternũ: qz deo digni inuenti sũt: hos sequit electio ꝓphãꝝ cũ quib⁹ locurus ẽ de⁹: t ostdit illis secreta sua vt vẽtura tã pfecta agnoscerent t nũciarẽt. ℣. Inter natos mulieꝝ nõ surrexit maior iohanne baptista. Qui viã dño pparauit in hermo. ℟. Fuit hõ missus a deo cui nomẽ iohãnes erat. Quiviaꝝ Benedictio. Apl'oꝝ intercessio nos tũgat angelorꝝ consortio. Lectio quinta de apostolis.

Iohãnl athlera dei electo cõcordat duoden⁹ apl'orũ nũer⁹: qs a pmis. miraculoꝝ christi virtutibus ad componẽdum noue fidei fundamentũ erigẽdũq; adhuc tenere statum eccle diuina puidẽtia ex oĩb⁹ quos capiebat mũd⁹ elegit: vt in omnez terram sonus eorũ predicatõis exiret: t in fines orbis terre pcederẽt ℣ba. Quare vinee id ẽ xpo tã⁹ palmites adherentes quoꝝ fruct⁹ in sẽpiternũ pmanẽs nõ marcescit: quib⁹ ipse dñs locut⁹ est dicens. Vos estis lux mũdi ℟ Ciues apl'oꝝ t domestici dei aduenerũt hodie ℣ portantes facẽ t illuminãtes patriã dare pacẽ gẽtibus Et liberare ppl'z dñi. ℣ Audite pces supplicũ vite ecne poscẽtes pmia q̃ ferũt in dextris manipulos tuũicie q̃q; gaudẽtes aduenistis hodie ℣ portãtes. Benedicto. Martyꝝ cõstantia nos ducat ad regna celestia. Lc. vi. de marty.

Phs subiũctũ ẽ trĩũpha le martyꝝ nomẽ q̃ p diũsa tormẽtorũ gña xpi passiõez nõ lacescentib⁹ mẽtib⁹ pcordiozũ imitabãtur. Alĩ si qdem ferro pempti alĩ flãmis exusti Alĩ flagell⁹ ℣berati: alĩ vectibus pfozati. Alĩ cruciati patibulo: alĩ pelagi pcko demersi Alĩ viui excoriati: alĩ vinclis mãcipati. Alĩ linguis pũati: alĩ lapidib⁹ obruti. Alĩ frigore afflicti: alĩ fame cruciati: alĩ ℣o trũcati manib⁹ siue cete

ris cessis mēb
tumelie in pplis nudi propter
nomē dñi portātes. ℣. O con
stantia martyrū laudabilis o
charitas inextinguibilis o pati
entia inuincibilis q̄ licet inter
preturas psequētiū visa sit de
spicabilis. Inueniet in laudez
t honorē. In tpe retributiōis.
℟. Nobis q̄ petimus pīs subue
niant meritis honorificati a
patre qui ē leet. Inuenietur.
Ps. In tpe. ℣n.iij.no.ō. Sint
lūbi vri p̄cincti t lucne ardētes
in manib⁹ vris t vos similes ho
mibus expectātib⁹ dñm suū quā
do reuertat a nuptijs. ℣a. Ex
ultate.i.ch. Virgines sctē dei
orate pro nobis vt sceleꝝ vēiā
q̄ vos accipere mereamur. ℣a
Fructauit.i. Laudē dicite de
nostro oēs sci ei⁹ t qui timetis
deū pusillit magnificabit regna
bit dñs de⁹ noster oportēs gau
deam⁹ t exultem⁹ t dem⁹ glo
riazei. ℣a. Quā dilecta. ℟. Ius
torū aie in manu dei sūt. Phi
lectio. Sctī euāgelij lectio sit
nobis salu⁹ t p̄tectō. ℟. S. mathe.

In illo tpe. Videns ihesus turbas
ascēdit in mōtē. Et cū sedis
set: accesserunt ad eū discipuli
ei⁹. t re. ℣. Ame. vene. he. spūs.

Christi vero sacerdotibus
atq; doctorib⁹ sine confesso
rib⁹ hui⁹ dici festiuitatem non
ignotā esse credim⁹. Qui cor
da fidelium spūaliter quasi hym
nis cēlestib⁹ irrigant celestib⁹: vt p
ferre feliciter imarcessibilē bo
norū possint fructū. Qui talēn
ta sibi tradita nō solū reddere
verūetiā cū vsura sine fraude
amplificare curauerūt. Quia
bonū qđ p gratiā spūssancti i
telligēdo discere: nō sibimet
tm̄ p̄futur: sed alijs subiecto
rum mentib⁹ sm̄ apli p̄ceptuz
arguēdo obsecrādo: increpan
do: curāq; faciēdo inserere ni
tebant. ℟. Sint lūbi vestri p̄
cincti t lucerne ardētes in ma
nibus vestris. Et vos similes
hoīb⁹ expectātib⁹ dñm suum qñ
reuertatur a nuptijs. ℣. Vi
gilate ergo qz nescitis qua ho
ra dñs vester venturus sit. Et
vos. Benedicto. Chor⁹ sanctaꝝ
virginū intercedat p̄ nobis ad
dñm. Lec. viij. de virginibus.

Quidenturmichi dnq; vir
gines significare quinq;
ptitā cōtinētiaza carnis illece
bris cōtinend⁹ ē enī animi ap
petitus a voluptate oculorum
et auriū: a voluptate olfaciēdi
gustandi siue tāgendi. Sz qz
ista continentia parum coram
deo sit vtilli placeat interiori
gaudio: parti corā hoīb⁹ tan
tum vt gloria hūana capiatur
Quinq; dicuntur sapientes: t
quinq; stulte. quia vtraq; con
tinentia est q̄uis diuerso fomi
te gaudeat. Lampades autez
sunt q̄ manibus portātur: opa

De festo omniū sctōr.

que fm istã cõtinentiã fiũt Dictũ est enĩ. Luccãt opa vrã coram hoĩbus. Ista lectio legat abbno solo puero in suppellitio. Et interim ꝓcedãt quinq pueri de vestiario ordinatis in suppelliciis capitib⁹ velati amicti albis t cereos ardẽtes i manibus portãtes ad gradus chori tenẽtes accedãt. Finita itaq; lec. sil' incipiãt ad altare cõuersi ℟. Audiui vocẽ de celo dicentẽ venite oĩs virgines sapientissime. Oleũ recõdite in vasis vris dũ sponsus aduenerit. Et ꝓcantet a choro: quo facto ꝓdicti pueri sil' cantent℣. Media nocte clamor factꝰ est ecce sponsus venit. Chorꝰ Oleũ Dis nnitis eode mõ t ozate:q accesserũt vsq; ad vestibulũ redeant. Bened. Sctõr meritis mereamur gaudia lucis. Lec.

Nona de oĩb⁹ sanctis.

Ergo agite frẽs aggrediamur iter vite: reũtamur ad ciuitatẽ in q̃ scripti sumus et decreti ciues. Mõ sumꝰ hospites sz cives sctõr t domestici dei: t illi⁹ heredes: coheredes aũt xp̃i. Huius nobis ianuas aperiat fortitudo t fiducia latum ꝑbeat ingressũ. Cõsideremus q̃ inclitã vrbis illi⁹ felicitatez inquãtũ cõsiderare possibile ẽ Ut enĩ vere ẽ: ꝑ hẽdere nullꝰ sermo sufficiet Dicit de eam q̃dam loco sic: q̃ aufugiet abeas dolor: tristicia t gemitꝰ. Quid ac vita beatꝰ vbi nõ ẽ paupertas metꝰ: nõ egritudĩs ibecillitas. Nemo ibi ledit nemo iudet: cupiditas nulla inardescit. nullũ cibi desiderĩ: nulla honorꝝ pulsat aut prãtis ãbitio. Nullus ibi diaboli metus insidie demonũ nulle: kroꝛ gehẽne ꝓcul. Mors neq; corporis neq; ale: sꝫ immortalitatis mãera locũda. Nulla erit tunc vsq; discordia: sed cũcta cõsõa cũcta cõuenientia. q̃ olim sctõr vna cõcordia. Pax certat letitia cõtinua tranqlla fũt oĩa et quieta. ℣. Lõcede nobis dñe q̃s veniã delictoꝝ t intercedẽtibus scis q̃ hodie solẽnia celebram⁹ Talẽ nobis rribue deuotionẽ Ut ad eoꝝ puenire mereamur societatẽ. ℣. Adiuuẽt nos eoꝝ merita quos ꝓpria impediũt scelera excuset intercessio accusat quos actio t q̃ eis tribuisti celestis palmã triumphi nobis veniã non deneges peccati. Talẽ. Glia Ut ad eoꝝ ℣. Justi aũt i ꝑpetuũ. In lau. ℟. Vidi turbã magnã quã dinũerare nemo poterat ex oĩb⁹ gẽtib⁹ stãtes ante thꝛonũ. ꝑs. Dñs reg. an. Et oĩs angeli stabãt in circuitu thꝛoni t ceciderunt i ꝓspectu ei⁹ in facies suas t adoꝛauerũt eũ. ꝑs. Jubilate. an. Redemisti nos dñe deus in sanguine tuo ex omi tri-

bu et lingua et ppło t natione et fecisti nos deo nostro regnū ps Deus de⁹. In Beneō dūm oēs angeli eius agite diē leti cie et confitemini ei. ps. Benedicite. ān. Hymn⁹ olb⁹ sctoꝝ eī⁹ filij israel ppło appropinquā ti sibi gila hec est o⁹ sanctō eius. ꝓ Laus. cp. Ecce ego. y⁹ Christe redēptor olim: conserua tuos famulos beate semp virginis placatus sanctis ꝑib⁹. Beata quoq; agmia celestiū spirituū: preterita ptia futura mala pellite. Oates eterni iudicis aplīq; dñi: supplicit exposcimus saluari vīis ꝑcibus. Martyres victrices cōfessoresq; lucidi vīis oīb⁹ nos ferte in celestib⁹. Chorus scārum ỽginū clericoꝝq; oīm sīr cū sanctis omnibus consortes xp̄i facite. Gentē auferte perfidaz credētiū de finibus vt xp̄o laudes debitas ꝓsoluam⁹ alacriter. Gloria patri ingenito: eiusq; vnigenito vna cū sācto spū i sempiterna secula. Amē ỽ. Mirabilis deus. ā. Te gloriosus aplōr chorus te pphetarū laudabilis nūer⁹ t: martyrū candidatus laudat exercitus te oēs electi voce confitē turvnanimes btā trinitas vn⁹ deus. ps. Benedict⁹. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus q̄ nos omniū sctōrū merita: sub vna tribuisti celebritate venerari: ꝙs vt desiderata nobis tue propiciationis abūdantiam multiplicatis intercessoribus largiaris. ꝑ dñm.

Ad primam. ān. Vidi turbam ps. Deus in nole. Ad. iij. ān. Et oēs angeli. ps. Regem pone. Cap. Ecce ego iohannes. ℟. De cōi plurimoꝝ martyrū ad oēs hōs oīr. Ad vi. ān. Redemisti. ps. Defecit. Caplm.

Audiui numerū signatorum centum quadraginta quattuor milia signati ex oī tribu filiorum israel. Ad nonā ān⁹. ps. Mirabilia. Caplm.

Vidi turbam magnam quam dinumerare nemo poterat ex omnib⁹ gentibus t tribubus t populis t linguis stantes ante thronū in conspectu agni amicti stolis albis et palme in manibus eoruz. Ad secundas vē. ān. Vidi turbam ps. Cōfitebor. Credidi propt. In conuertendo. Eripe me. ij ps. Lauda hierlm. cap. Ecce ego iohannes. ℟. Justi īperpetuū viuēt t apud dominum est merces eoruz. Et cogitatio eor apd altissimū. ỽ. Ideo accipiēt regnū decor⁹ t diadema spēi ō manu dñi. Et cog. Gl̄ia laus t honor deo ptās t tubilatio pri ac nato t spūisan: to. Apd hym⁹ Criste redemptor olim. ỽ. Mirabilis deus. ant. Saluator mundi salua nos

oēs: sancta dei genitrix ꝟgo sē per maria ozā ꝓ nobis ꝑcibus quoq; sctōꝝ apl'oꝝ martyꝝ et ꝯfessoꝝ ꝫ sctāꝝ virginū supplicit petim⁹: vt a mal' oibus eruamur hōisq; oib⁹ nūcet spfrui mereamur. ℣s Mag. oꝝ Ōps. s. d. Finitis vesp̄is oīz sūctoꝝ: statim incipiūtur festiue vel. mortuoꝝ in cōuētu. ꝛ totū seruitiū discurrat sicut i anniuersa. eōꝝ. ꝛ cōtinue p totam hozā q̄ vespe defūctoꝝ dicunt ꝛ iau. ꝛ misse q̄ dñr in crastī. cā pane pulsant in classicū. Ad vē. ā. Placebo dño in regiōe viuoꝝ. ℣s. Dilexi. vltim⁹ ℟. s. Placebo huj⁹ psalmi nō psallat. sed statū loco ad̄e cantet ℔m vsū Sarū. ān Deū me qr' incolatus me⁹ plōgatus ē. ℣s. Ad dñz c ū tri. in. Dño custodit te ab oi malo custodiat aiaz tuā dñs. ℣s Leuaui. ān Si iniqtates obſeruaueris dñe dñe q̄s sustinebit. ℣s. De profundis. ān Opa mānū tuaꝝ dñe ne despicias. ℣s. Cōfitebor. ℟. A porta inferi. ℣ Erue dñe. Sub silentio ozā. Audiui vocē ɔ celo dicentē: bti mortui q̄ in dño moriūtur. ℣s. Magt. Kyriel. Xp̄e el'. Kyriel. Pater noster et Aue maria. sine pnūci. Et ne nos. ōr ut te ℣s. Lauda aia. Finito ℣o. tūceni. cat sacer. executoꝝ officij ℟. cū ozō. loco nec habitu mutato. ℟. Requiem

Et lux. A porta inferi. Erue ɔ Credo vidē: In tra. Dñs vo. Et cū spū tuo. Oremus. Hi deliū de⁹ oim cōditoꝝ redēptoꝝ alabus famuloꝝ famularūq; tuaꝝ: remissionē cūctoꝝ tribue petōꝝ vt indulgētiā quā sp optauerūt pijs supplicatōib⁹ ꝓsequātur. q̄ termi nek ℣ Qui cū deo patre. spū scō vi. ꝛ reg. de⁹ p oia se. se. afn Ō dicak hic Dñs vo. sz statiz idē sacerō dicat. Requiescant in pace. Chor⁹. Amē Deinde dicak cōpl. de die. vtš ad primas vš. ān. Sctōꝝ ꝑcib⁹ ℣s. Cū invoca. hy⁹. Saluatoꝝ ℟. Custo. ān Lucē tuā. ℣s. Rē di. Pro corpe pñti cuiuscūq; fuerit dicak ozō isla tā ad. Placebo ℣ ad Dirige ozō maiozvi

Deus cui ꝓpriū (delicet. est misereri sp ꝛ pceere te supplices deꝑcamur ꝓ aia famuli tui. N. quā hodie de hoc seculo migrare iussisti: vt non tradas eā l manꝰ inimici: nec obliuiscaris l finē: sz iubeas illaz ab angelis scis suscipi: atz ad regionē viuoꝝ ꝓduci: vt q̄ i te spauit ꝛ credidit: sctōꝝ tuoꝝ mereak societate letari. ꝑ. Ztē in die tricenali de quocūq; fuerit/ vel ꝯmeōratiovni⁹ defūcti dicak isla ozō ad Placebo. afn

Deus cui ꝓpriū est misereri sp ꝛ parcere: ꝓpiciare aie famuli tui vel famule tue:

ꝛ olaet⁹ petã dimitte vt mortis vinculis absolutis trãsire mereatur ad vitã. ℣er. Jn mãnũ tuã. de quocũq; fuerit dicit ista ozõ ad ℣lacebo tm̃. ℣ratio.

DEus indulgẽtiaꝝ dñe da ale famuli tui vel famle tue. ℟. cuius anniũsariũ depositiõis diẽ cõmeoꝛam⁹ refrigerij sedẽ quietis beatitudinẽ luis claritatẽ ℣er. ℣ro epis defuncti ỏz ista ad ℣lacebo tm̃

DEus q̃ inter aplicos sacerdotes famlos tuos dignitate cẽseri fecisti ꝑsta q̃s vt q̃ꝝ vieẽ ad hoꝛã gerebãt in terris eoꝝ ꝑpetuo cõsoꝛtio letenk i celis. ℣er. ℣ro fratrib⁹ et soꝛoꝛibus defunctis ỏz ista ozõ ad

O ℣lacebo. tm̃. ℣ratio.

DEus venie largitoꝛ ꝛ humane salutis auctoꝛitaꝝ clemẽtiã tuã: vt nr̃aꝝ ꝙgregationũ frẽs ꝛ soꝛoꝛes q̃ ex hoc sclo trãslerũt: intercedẽte btã maria ꝙ virgie ꝛ btõ michaele archãgelo cũ oĩbus sctis tuis ad ꝙpetue btitudis ꝙsoꝛtiũ gueire cõcedas. ℣er. ozõ gnal ad ℣lacebo. tm̃. ozõ Fidelium. vtr̃. sic terminat Qui cũ ꝑa. vtr̃. Nõ dicat Dñs vobiscũ. neq; Requescant in pace. Sz excepta ꝙme moꝛatõe aiaꝝ stati sine mutk. ꝛ sine ꝑo Aeñ. incipiat ã. sup ꝑs. Tm̃ q̃ Dirige. nõ dicatur: tm̃ post ℣lacebo. vt in. xi. et q̃ñ ozões ꝑdicte dicãtur i lau. vt ab hac die aiaꝝ vsq; ad ꝗrtã fe. añ pas. tũc ozõ Fideliuꝫ sic terminat. Qui cũ deo. vtr̃. ℣. Requiescãt in pace. ℟. Amen Et dicat sine Dñs vo. p⁹ ozõꝫ

¶ Jn die aiaꝝ ad matu. pulsatis cãpãis more dñicali sine Dñe labia ꝛ De⁹ in adiutoriũ ꝛ sine ꝑo. Venite. incipiat i superiori gradu ãn. ꝛ hãt. ix. le. ãn. Dirige dñe deus me⁹ in cõspectu tuo viã meã. ꝑs Verba an. Cõuertere dñe ꝛ eripe aiam meã q̃ñ nõ ẽ i morte q̃ me mor sit tui. ꝑs. Dñe ne. i. ãn. Neq̃ rapiat vt leo aiam meã dũ nõ est q̃ redimat neq; q̃ saluũ faciat. ꝑs. De⁹ me⁹ in te. ℣. A porta inferi. ℟. Erue. vtr̃. Pater nr̃. Et ne nos. Nõ dicatur Jube dñe. nec Tu aũt Nũ ꝙ bndictio a lectõre petat i iſ

Q lectionib⁹. Lectio prima

PArce michi dñe nichil enim sunt dies mei. Quid est hõ q̃ magnifices eũ: aut q̃d appõis erga eũ coꝛ tuũ? Visitas eũ diluculo: ꝛ subito ꝑbas illũ. Usq̃quo non parcis michi: nec dimittis me vt glutiã saliuã meã? Peccaui. Quid faciã tibi o custos hoĩz? Quare posuisti me ꝓtiũ tibi: et factus sũ mihimet ipi grauis? Cur nõ tollis pctm̃ meũ: ꝛ quare nõ aufers iniqtatẽ meã? Ecce nũc i puluere dorꝛmio: ꝛ si mane me q̃sieris nõ subsistem. ℟. Credo q̃ redẽptoꝛ

meus viuit et in nouissimo die de tra surrecturꝰ sũ Et i carne mea videbo deũ saluatorẽ meum. ℣. Quẽ visurꝰ sũ ego ipse et nõ alius et oculi mei cõspecturi sũt. Et in carne. Le. ij

Videt siam meã vite mee Dimitta aduersũ me eloquiũ meũ: loqr in amaritudie aime mee: dicã deo. Noli me ꝯdẽnare. Indica michi cur me ita iudices. Nũqd bonũ tibi videt si calũmeris et oppꝫmas me opꝰ manuũ tuaꝝ: et cõsiliũ ipiorũ adiuues? Nunqd oculi carnei tibi sũt: aut sicut videt hõ et tu videbis? Nũqd sicut dies hominis dies tui: aut anni tui sicẽ hũana sunt tpa: vt ãquas iniqtatem meã et pctã meũ scruteris? Et scias q: nichil impiũ fecerim: cũ sit nemo qd de manu tua possit eruere. ℟. Qui lazarũ resuscitasti a monumẽto fetidum. Tu eis dñe dõa requiẽ et locum indulgẽtie. ℣. Qui venturꝰ es iudicare vivos et mortuos et seculũ ꝑ ignẽ. Tu eis. Le. ij.

Manus tue fecerũt me: et plasmauerũt me totũ in circuitu: et sic repẽte ꝓcipitas me. Memẽto ãso q sicut lutũ feceris me: et in puluerẽ reduces me. Nonne sicẽ lac mulsisti me: et sicut caseũ me coagulasti? Pelle et carnib⁹ vestisti me ossibus et neruis cõpegisti me. Vitã et miam tribuisti michi: et visitatio tua custodiuit spm meũ. ℟. Dñe qñ veneris iudicare terrã vbi me abscõdam a vultu ire tue. Qz peccaui nimis vita mea. ℣. Cõmissa mea pauesco et ante te erubesco dum veneris iudicare noli me ꝯdẽnare. Qz. Sciendũ ẽ ꝙ qñ corpus adest ꝓpis cuiuscũq fuerit et in anniũsarijs ẽpoꝝ tpis et in die alaꝝ tpis reperiẽt tertiũ. vi. et. ix. ℟. In. ij. noc. ãn In loco pascue ibi me collocauit. ꝑs. Dñs regit. ãn. Delicta iuuẽtutis mee et ignorãtias meas ne memineris dñe. ꝑs. Ad te dñe leuaui. ãn Credo videre bona dñi in terra viuẽtiũ. ꝑs. Dñs illuiatio. ℣ In meõrias eẽrna. ℟. 4

Quantas habeo iniqtates et pctã: scelera mea / atq delicta ostẽde michi Cur facie tuã abscõdis et arbitraris me inimicũ tuũ? Cõtra foliũ qvẽto rapit ostendis potẽtiã tuã et stipulã siccã ꝙsequeris Scribis enim ꝯ me amaritudies et cõsumere me vis pctis adolescẽtie mee ꝓposuisti in nervo pedẽ meũ et obseruasti oẽs semitas meas: et vestigia pedũ meorũ cõsiderasti. Qui quasi putredo consumendus sum: et ꝙsi vestimentũ qd comedit a tinea. ℟. Heu michi dñe qz peccaui nimis in vita mea quid faciaz miserv bi fugiã nisi ad te deus meꝰ miserere mei. Dũ veneris

in nouissimo die. ℣. Vis mea turbata est valde: sz tu dñe succurre ei. Dū venerit. Lec. v

HOmo natus de muliere: breui viuēs tp̄e: repletꝰ multis miſijs. Qui quasi flos egreditur t cōterit: t fugit velut vmbra: t nūq̄ in eodē statu p̄manet. Et dignū ducis sup huiusce modi agere oculos tuos: et adducere eū tecū in iudicium Quis pōt facere mundū de immūdo cōceptū semine: nōne tu q̄ solꝰ es. Breues dies hoīs sūt: nūerꝰ mēsiū ei⁹ apud te est. Cōstituisti terminos eiꝰ q̄s p̄teriri non poterūt. Recede ḡ paululum ab eo vt q̄escat: donec optata veniat: t sicut mercenarij dies eiꝰ. ℟. Ne recorderis pctā mea dñe Dū veneris iudicare sc̄z ignē. ℣. Dirige dñe deus meus in cōspectu tuo viā meā Dū. Le. vi

QUis mihi hoc tribuat vt in inferno p̄tegas me: et abscondas me donec p̄transeat furor tuꝰ: t cōstituas mihi tp̄s in q̄ recorderis mei? Putasne mortuꝰ hō rursū viuat? Cunctis diebꝰ q̄bꝰ nūc milito expecto donec veniat immutatio mea Vocabis me: t ego rūdebo tibi. Operi manuū tuarū porriges dexteraz. Tu q̄dē gressus meos dinumerasti: sed p̄ce peccatis meis. ℟. Dñe ne in furore tuo arguas me neq̄ in ira tua corripias me. ℣. Miserere mei dñe quoniam infirmus sum: sana me dñe quoniam conturbata sunt ossa mea. Et

lestatē tuā Ut tuę deleas iniquitatē meā. ℣. Amplius lauame dñe ab iniusticia mea: et a delicto meo mūda me q: tibi soli peccaui. Jō. Jn. iij. noctur. ā. Cōplaceat tibi dñe vt eruas me dñe ad adiuuandū me respice ps. Expectans. Sana dñe aiaz meā q: peccaui tibi. ps. Beatus q̄ intelligit. Sitiuit aīa mea ad deū fontē viuū q̄n veniā: t apparebo ante faciē dei. ps. Qui confidunt. ℣. Requiē. Lectio septima.

SPūs meꝰ attenuabitur: dies mei breuiabūtur: et solū michi sup̄est sepulcrū Nō peccaui: t in amaritudinibꝰ moratur oculꝰ meꝰ Libera me domine t pone me iuxta te t cuiusuis manꝰ pugnet cōtra me. Dies mei transierūt: cogitatōes mee dissipate sūt torq̄ntes cor meū. Nocte verterūt in die: et rursū post tenebras spero lucē Si sustinuero infernꝰ domus mea est: t in tenebris straui lectulū meum. Putredini dixi. Pater meꝰ es: mat mea t soror mea vermibus Ubi ē ḡ nunc p̄stolatio mea t patiētia mea? Tues dñe deꝰ meꝰ. ℟. Peccātem me quotidie t nō repentinē timor mortis conturbat me. Qz in inferno nulla est redēptio miserere mei deꝰ t salua me. ℣. Deus in nōie tuo saluū me fac t in virtute tua libera me. Quia. Lectio octaua.

Pelli mee cõsumpti carnibus adhesit os meũ ꝛ derelicta sũt tũmõ labia circa dẽtes meos. Miseremini mei miseremĩ mei saltẽ vos amici mei qz manꝰ dñi tetigit me. Quare psequimĩ me sicut deꝰ: ꝛ carnibꝰ meis saturamini? Quis michi tribuat vt scribãtur sermões mei? Quis michi dẽt vt exarent in libro stilo ferreo et plũbi lamĩa vel celte sculpãt i silice? Scio ei qredẽptor meꝰ viuit: ꝛ in nouissimo die de terra surrectur⁹ sũ: ꝛ rursũ circũdabor pelle mea: ꝛ i carne mea videbo deũ saluatorẽ meum. Quẽ visurus sũ egoipe ꝛ oculi mei conspecturi sũt ꝛ nõ alius Reposita est hec spes mea i sinu meo. ℟ Requiẽ eternã dona eis dñe. Et lux ꝑpetua luceat eis. ℣. Qui lazaꝝ resuscitasti a monumento fetidũ tu eis dñe dona requiẽ. Et lux. L. ix

Quare vulua eduxisti me Qui vtinã cõsumptꝰ essẽ ne oculus meꝰ videret. Fuissẽ quasi nõ essem: de vtero trãslatus ad tumulũ. Nunqd ñ paucitas dierũ meoꝝ finiet breui? Dimitte ḡ me dñe vt plangaz paululũ doloꝛẽ meũ anteq̃ vadã ꝛ nõ reũtar ad terrã tenebrosam: et optã mortis caligine Terrã miserie ꝛ tenebraꝝ vbi vmbra mortis ꝛ nullꝰ ordo: sz sẽpiternꝰ horror inhabitat. ℟. Libera me dñe de morte ekna in die illa tremẽda Quãdo celi mouendi sunt et terra. Dum veneris iudicare seclm ꝑ ignẽ ℣. Dies illa dies ire calamitatis ꝛ miserie dies mag̃ ꝛ amara valde. Dñ celi. Ꝛdicatur vsq Dũ veneris. ãn. Ardentes aliefient sine fine ambulãtes ꝛ tenebras dicũtq̃ single vhevhe vhe: quãte sũt tenebre. Dũ veneris. ℣ Creator oim rex deꝰ qui me de limo terre formasti ꝛ mirabilit sanguie ꝑpio redemisti corpusq̃ meũ licz modo putrescat de sepulchro facies in die iudicij resuscitari: exaudi exaudi me vt aiam meaz in sinu abrahe patriarche tui iubeas collocari. Dũ veneris.

Deinde repetatur ℟. Libera me. Qñcunq̃ corpꝰ adest ꝑsꝛ ꝛ in oibus anniũsariis ꝛ tricenal. ꝛ qñ vltio fit seruitiũ mortuoꝝ ante pasca sꝛ erit vlti. ℟. Libera me dñe: cũ his tribꝰ ℣ Dies illa. Dñ celi. Et dõ vsq Dũve. ℣. Quid ḡ miserrimꝰ qd dicã vel quid faciã dum nil boni ꝑferã ante tantũ iudicez Dũve. ℣. Huic xpe te petimus misere ꝗs qui venisti redimere ꝑditos noli dãnare redẽptos Dũve. Deinde repetat ℟. Libera. qz per totũ ãnũ obseruetur qñcunq̃ dr ℟. Libera me. Idẽ modꝰ ꝛ ordo seruet hic ꝙ i ãniũsariis cꝑoꝝ ꝙ. oia de qrũ

ānſperſ. ſupꝛadictū ē in dñica
ꝓma aduentꝰ dñi poſt ſecūdas
vē. Lec. ℣o in pulpito legank
In oi. iij. ℟. vi. ke. ꝙ ānū qñ fūt
vigilie mortuoꝝ cū. ix. p̄is. et
iij. lec. tm̄. tūc erit. iij. ℟. Libe
ra me dñe de viis inferni. Qui
portas ereas cōfregiſti ℟ viſi-
taſti infernū ℟ dediſti eis lumē
vt viderēt te q̄ erāt in penis te
nebrarū ℣. Clamātes ℟ dicen
tes aduenisti redēptoꝛ noſter.
Qui poꝛ. Non repetatꝫ ℟. Et
notandū ē q̄ ſp in vigil mortu
oꝝ cū. ix. p̄is. ℟. iij. lecꝫ. tm̄ dꝫ:
hec ſola ānſup p̄os añ lec. ſcz/
Dirige. ℟ tūc dꝫ hic ℣. tm̄. ſcz
Cōplaceat tibi dñe vt eruas ñs
℟ Dñe ad adiuuādū me reſpi
ce. Añ lau. ℣o dicat ſacerdos
℣. Requieſcāt i pace. ℟ Am̄
Iſte ℣. dꝫ ſp añ laudes. iuxta
dicto mō: niſi ab hac die aīaꝝ
vſq; ad. iij. feriā añ paſca Mā
tūc non ſequētur laud. ꝯtinue
ſē in hac die aīaꝝ Ab hac die
vſq; ad quartā fer. añ paſc. nō
ſequāꝫ laudes ꝯtinue ſiue coꝛ
pꝰ p̄ns fuerit ſiue nō. ꝙ ſp poſt
vltimū ℟ ſtatī dꝫ Kyriel. Xp̄e
eleyſō. Kyriel. ſupꝛadicto mō
P̄r nr. i ſine Et ne nos. Deide
dꝫ Exaltabo i. ſine nota moꝛe
ſolito. cū ℣. ℟ oꝛōnib⁹ q̄ dictu-
re ſūt ad lau. alio tp̄e. laudes
℣o tūc dicūꝫ pꝰ matu. de die et
de ſcta maria. ℟ tūc pꝰ p̄m Pꝰ
dꝫ Kyriel. Xp̄e el. Kyriel. mo
re ſolito. ℟ P̄r nr. ℟ Et ne nos
cū p̄o. Voce mea. ij. cū ℣. ℟ oꝛā
nib⁹ q̄ dicebant ad Placebo
Deū dꝫ p̄. Ad te leuaui. Et ps
ſca℣o vſq; ad feſtū oīm ſctōꝝ:
dñr Placebo Dirige. ℟ lau-
des ſtatim poſtꝝ de die ℟ ō. ſ.
maria q̄ in ꝯcu dñr. In ps
cali ℣o tp̄e dñr. iij. le. cū. iij. ℟.
℟. iij. p̄is. et cū. iij. ānis. ſup p̄os
añ lec. qualiſcūq; noc, dꝫ. et ōs
āe ſup p̄s. ad vs̄ ſcz. Placebo
dicūꝫ Et ōs āe ſup p̄os in lau.
dicūꝫ. Poſt oct. ℣o paſchē ſñ
cūq; fer. incoek officiū mortuo
rū: inciptat a p̄mo noc. ℟ ꝑple
ank duo ſequē. noc. i eadē heb
domada ſi fieri p̄ōt: ſiue autē
poſſit ſiue nō. Deiceps nō ſer
uet ordo nocturnoꝝ ſz feriarū
i hoc tp̄e. Ita tm̄ q̄ p corpe p̄ſ
ti cuiuſcūq; fuerit ℟ in annūſa.
℟ in trigint. eōꝝ i p̄dicto tp̄e
ſp dñr āe p̄i. ℣. lec. ℟ ℟. de p̄ri
mo noc. Sciendū ē aūt q̄ i tp̄e
paſchali ſp erit. iij. ℟. Libera
me dñe. cū his. iij. ℣. ſ. Dies il
le. ℣ꝰ. Quid ꝛ. ℣. Nunc xp̄e.
In die aīaꝝ añ lau. ℣. Requie
ſcāt in pace. ℟ Am̄. vn lauꝝ
añ. Exultabūt dño oſſa hūilia
ta. ℘s Miſe. añ. Exaudi dñe
oꝛōnē meā ad te oīs caro veniet
℘s. Te decet. añ. Me ſuſcepit
dexꝛa tua dñe. ℘s Deꝰ deꝰ. ā
P oꝛta inferi eruę dñe aīam
meā. ℘s. Ego dixi. añ. Omis
ſp̄us laudet dñm. ℘s. Lauda-

te dñm de ecc̃l. ℣. Requiē ecn̄ ān. Ego sum resurrectio ⁊ vita qui credit in me etiā si mortuus fuerit viuet: et omis q̄ viuit et credit in me nō morietꝫ in eternū ōs. Bñ. Kyriel Xp̃e el. Kyriel. Pater nf. sine ꝑnūc. Et ne nos. ℣. ps. Exaltabo. i. Deum dicat sacerdos loco ne habitu mutato. ℣. Requiē eternā. A porta inferi. Credo videre bo. Dñe exaudi. Dñs vo. oro. Fideliū. tm nec habitu mutato cōmo ꝓ omīa q̄ ꝓnotatū est ad

Placebo. Quib⁹ dictis statiz dicuntur matut. de sctā maria in cōuentu more solito: ꝛp⁹ primā collectā videlz Cōcede nos fiat meōria de martyrib⁹ eustachio socijsq; ei⁹ cū ān. Istoz ℣. Mirabilis. Oratio.

A nobis q̄s dñe sctōrum martyꝝ tuoꝝ eustachij cū sociis suis intercessiōe letitiā ꝛpacē: vt quoꝝ gaudem⁹ triūphis ꝓtegamur subsidijs. Per. Non dr ps Ad te leuaui. Nec vlla pstratio fiat in choro hac die q̄ quasi festiuū festū habetur. Ad. i. nec ad alias horas dr De⁹ in adiutoriū. nec hy⁹. sed statim incipiat in superiori gradu ān. Requiē eternam dōa eis dñe ⁊ lux ꝑpetua luceat eis ps. Deus in nole. Beati imaculati. Retribue. Finito ps. sine Gl'a pat. repetita ān p⁹ ꝑm. statim sequat Kyriel. Xp̃e el. Kyriel. Pater nf. Et ne nos. Sed libera. Requiem eternā. A porta inferi. Erue. Credo videre. Dñs vo. oro. Fidelīū. q̄ terminat Qui cū deo patre. Requiescāt in pa. amē Hō dr Dñs vobiscū. post cuiꝰ hoc mō dicūtur finiūtur oēs hore h⁹ dici. Post primā vere in capitulū intrēt more solito ꝛ post lec. de martyrilogio dicat sacer. ℣. Preciosa est i cōspectu: ū hac oōne trīn. Sctā maria mat. que terminetur sic. Qui in trinitate ꝑfecta vi. et reg. de⁹ ꝑ oia se. se. Amē. Dominꝰ vobiscū. Et cū spū. Bñdicam⁹ dño. Deo gras. Hac die dnr oes hore an mūam. si hec cōmēo. niaz in dñica cōtigerit differat vsq; in crastū. ⁊ hystoria. Vidi dñz choek i ipa dñic ⁊ fiāt meō. lec. de martyrib⁹ eustachio socijsq; ei⁹ Nota q̄ ista regula nō obꝛuek nisi in ecclesia Saxꝛ in ecc̃lijs dedicatiū in honore sctē marie trīn. Lectio. de martyribus eustachio socijsq; eius. Lectio prima.

In dieb⁹ traiani iperatoris demonū ꝓualēte fallacia: erat q̄dā magister militū nomine placidas: genere ⁊ insignis: opib⁹ iusticie pollēs: ⁊ potēs in p̄lio. Hic hēbat vxorē sibi consimiliē: quē misericors dñs ad fidei sue agnitōez vocauit Et baptizat⁹ ē cū vxore ⁊ filijs suis:

mutatoq; nose vocat⁹ ē eusta-
POst mltos dies(chi⁹ .l'.ii
fact⁹ ē cōcurius hostiū in
terra romanoꝝ . Cōtra ꝗs eu-
stachi⁹ dispositus ꝓfect⁹ . Cui
post victoriā redeūdi occurrit
ip̄ator adrian⁹ . Altera die im
pator tēplū ingressus: iussit eu-
stachiū ꝓ victoria dijs sacrifica
re. Qui ait. Christo deo sacri
ficoꝛ aliū nō scio. Lectio tertia
Impator hoc vidēs: ꝑcepit
bouē eneū accēdi: ꝛ eusta
chiū cū vxore et filijs introdu-
ci. Ꝙi vero introducti: extendē
tes man⁹ oꝛauerūt. Et ecce vox
de celo venit dicēs. Venite ꝑci
pite coꝛonas vobis a deo para
tas. Tūc hymnū cāt̄tes alas
deo reddiderunt ꝛ non tetigit
ignis etiā capillum capitis eoꝝ
Et mēo. fiat ad matu. ꝛ ad mis
sam de scō eustachio socijsq; ei⁹
in eadem hystoria Vidi dñm:
Oꝛōnes mꝛtuoꝝ post lau. ꝓ
coꝛpe p̄nti. oꝛō. Deus cui propꝝ
um ē misereri. In anniuersa-
ꝛio de quocuq; fue. oꝛ ista. oꝛō
Ad laudes. Oratio.
OMps sempiterne de⁹ cui
nūꝯ sine spe mie supplicatur
propiciare ale famuli tui vl'fa
mule tue: vt qui de hac vita in
tui nois ꝯfessiōe decessit. sctoꝝ
tuoꝝ nūero facias aggregari
Per. Post ꝯplis defunctis ad
Oe⁹ cui⁹ mie laus. Oꝛō.
nō ē nūer⁹ suscipe ꝓpla-
bus famlꝺoꝝ tuoꝝ p̄tificū pre
ces nras: ꝛ luc' etis letic'eqꝝre-
giōezi scoꝝ tuoꝝ societate ꝯce
de. p. Pro fratrib⁹ ꝛ sororib⁹
Ad laud. dicit ista oratio.
Melia die aurē tuā ad pre
ces nras qb⁹ mias tuā suppli-
ces dep̄camur: vt alas famlo-
rū famlarūq; tuaꝝ ꝗs de hoc
scło migre iussisti in paci ac lu
cis regiōe cōstituas ꝛ scoꝝ tu
oꝝ iubeas esse cōsoꝛtes. Et sle
rmiet Per xp̄m. Oꝛem⁹. De
ide dꝛ oꝛō ꝓ familiarib⁹ ꝓut
ad placitū: qb⁹ expleti sequat
oꝛō gnalis in audiēcia. Oꝛō.
Animab⁹ ꝗs dñe oꝛz fidelitꝫ
ꝯfessoꝝ oꝛō ꝓficiat suppli
cāt̄lū: vt eas ꝛ a penis oīb⁹ exu
as: ꝛtue redēptōis facias eē p
ticipes. Qui cū ꝺ. Requiescāt i
pace. Amē. Sine Dñs vobiscū.
Sciēd ē ꝙ qñ coꝛp⁹ adest p̄sb
nisi fuerit ep̄s vel alius mag⁹
sp dñr. iiij. oꝛō. tā ad Placebo
ꝙ ad Dirige. sub vna ꝯclusio
ne. Pria ꝓ coꝛpe p̄nti. secda ꝓ
ep̄is. tertia ꝓ fratrib⁹ ꝛ soroꝛi-
bus. iiij. gnal. Itē i oīb⁹ ānīa-
sa. sp dñr. iiij. oꝛō. tā ad Pla-
cebo ꝙ ad Dirige. sub vna ter
mīn. Pria ānīa⁹. oꝛō. ij. oꝛō ꝓ
ep̄is. iij. ꝓ frib⁹ ꝛ sor. iiij. gnal
Si fiat i triceñ. ita tñ ꝙ p̄ma
oꝛō sit ꝓtrice. Itē qñ vig. moꝛ
tu. fuit cū. ix. ps. ꝛ iij. l. tñ dñr
iij. oꝛō tā ad Placebo ꝙ ad Diri.
i. ꝓ epi. ij. ꝓ frib⁹ ꝛ so. iij. gen

¶ Sctē vuenefrede virginis ⁊ marty. ad primas vñ. ā. Hec est virgo ꝓi. fer. cap. Dñe de⁹ v. Regnū mūdi hy⁹. Virgis ples. ℣. Diffusa ē. ā. Aue gēma claritatis ad instar carbunculi: aue rosa gadisi more fragrās balsami vuenefreda virgo felix gloriosa meritis assistentes tuis festis celi iunge gaudijs ꝑs. Magt Oratio.

O Wps sēpiterne de⁹ q̄ beatam vuenefredā virgitatis ꝑmio decorasti: fac nos q̄s eius itercessione mūdi huius blādimēta postponere⁊ cū ipa gēnis glie sedē obtinere. Per Ad matu. ix. lec. Pat. Lectio.

VEnerabilis dei seru⁹ bennous a nobilib⁹ viris scilicet bēgo patre ⁊ perhen matre iuxta sabrinā in ꝓuincia q̄ dicitur powis oriūdus: q̄ primordijs infātie duos vel tres dies cū noctib⁹ ieiunās puigil in orōib⁹ vix ad prādiū ab ecclesia poterat diuelli. Quiparentibus relictis monachus effectus diuersis in locis ecclesias cōstruxit: ⁊ fratres deo dignos diuinis obsequijs mancipauit sibi ꝓuisam a deo questurus mansionem. Ducente illum ℟o spūsctō: puenit ad predium cuiusdam nobilissimi viri noie thenit. Qui filius potentissimi senatoris a rege seculi elliuth nole: oi hōestate cōspicu⁹ apparebat. Ad hūc vir dei cū aduēisset qđ secreto vouebat in pectore nobili viro secretius aduocato secretius ꝓpalauit. Dñe ad te sū celesti inflictu destinatus nō sine certa causa tue tuorūq; salutis: si meis acquieueris petitiōib⁹. ꝓpterea itaq; q̄tenus de possessione tibi a ꝓgenitorib⁹ derivata partem deo ⁊ michi concedas: vt ibi eccliam fabricē ꝓ te ⁊ oibus christicol⁹ deo seruiturus. Q Uius petitionib⁹ Lec. ij vir nobilis quasi celitus admonit⁹ benigne ānuēs: villam in q̄ ad eū venerat dei seruicijs liberā ⁊ de se ⁊ de oībus successorib⁹ ei⁹ cōcessit ab oi exactione solutā. Sicq; nutu dei vir sctūs in breui aim illi⁹ obtinuerat: vt statim de illo loco ad alīū sua supellectilia transferret: ⁊ filiā nole vuenefredā quā sue posteritatis spem habebat vnicā: ad xp̄i honorē et ad mox honestatē illi cōmitteret informandā. Sctō dei itaq; basilice construende op⁹ diligentissime accelerante ⁊ xp̄i misteria dietim deuotissime celebrāte ille nobilis vir tenith ex aduersonon lōge inde sua figens tabernacula mēte sincera xp̄i seruitio adherebat cum vxore deuota. Lectio tertia.

VEnefreda ℟o celesti dogmate mox iebriata ois

xpi mãdata que a doctore suo ꝓdicabant: ardẽti desiderio t aurib⁹ patulis hauriebat tena ci mẽoria recondebat in ꝓximo oꝓib⁹ exhibitura qꝫ tũc i animo cõgerebat. Cũm vero vir abdicare disponebat: sꝫ hoc pazẽ tib⁹ suis innotescere formidabat. Illos offẽdere nõ sibi idoneũ forte credebat: deo fũditus cõiũgi salutiferum eẽ sciebat. In hoc igit certamine spũali virgis aim⁹ nõ modico distrahebatur anfractu. Mõ immemor tñ virgo doctoris sui ꝓdicanti renũciare patri et matri t xpõ sequi: eũ cõsciũ sui audacter fecit esse secreti. Lectio quarta.

O Pater inquit sanctissime ipetra michi ab vtroqꝫ parente oẽm seculi luxũ a modo licere abdicare: t virginitatem meã celesti spõso integrã ꝓseruare. Hec audiẽs vir sctũs facilime qꝫ petebat obtinuit ab vtroqꝫ parẽte. Tũ qꝫ illi⁹ fũditus inhiabãt cõsilio. Tũ etiaꝫ qꝫ illos ibuerat diuini nectaris plenitudo. Parẽtes igit onere ꝺpeosito illã nubẽdi seculo ceperũt rem suaꝫ opulẽtiã xpi paupib⁹ erogare. Puella desiderio fũũ adepta se spẽ trẽdẽs ad interiora: soli deo inhians: nullaqꝫ admittens terrena pedib⁹ bti viri assidebat votiua sitibũdo hauriẽs corde q̃ de spõsi sui moꝛib⁹ audiebat. Cũ autẽ i exercitijs q̃ ad salutẽ aie pertinent studiosissime inuigilaret cernẽs diabol⁹ in illa ꝓuincia virtutẽ suã eneruari tot⁹ ꝓtra eam insurgere cepit. Lectio v.

Q Uadã autẽ die dñica virginis parẽtib⁹ ad ecclesiam pergentib⁹ vt dei misterijs t sancti viri interesẽt ꝓdicationib⁹: virgine vuenefreda quodam corꝫ sic comodo domi remanere coactꝫ: ecce qdã iuuenis nole crad ocus regis alani filius palatiũ ꝓis ingrediẽs: eã solã reperiebat. Statimqꝫ de cõcubitu sermonẽ inseruit dicẽs se regis filiuꝫ diuitijs et honoꝛibus refertũ: illã affluẽter locupletaturũ: si sue voluntati daret assensuꝫ. Illa vultu demisso ruboꝛe suffusa dissimilans animi ꝓpositũ similauit ꝓmo se grauiter ferre q̃ incõptã inuenisset. Petijt vt saltẽ modicũ pateret: donec a thalamo decẽti⁹ redisset. Hec dicẽs solũmodo ad hoꝛam euelli abeo q̃rebat. Quod tandẽ ꝓcus temerarius concessit. Lc. vi.

I Lla ꝺo moꝛ thalamum ingressa: ex altera parte camere versus ecclesiã iter arripuit. Que fuga moꝛ iuuẽi innotuit. Ille ꝺo arrepto gladio: velociter insequẽs apprehendit eã in descẽsu cuiusdã mõsterii ostiũ eccle: t his ꝺbis eam allocut⁹ ẽ. Olim te amauit legali

bus ãplerisb⁹ te michi ꝓiũgere
desiderauī. Quare te petentẽ
cõtẽnis: aut stati michi cõsenti
es: aut virã isto gladio cõsum
mabis. Illa ꝓius ad ecclesiã
luminavertẽs et neminẽ aspi
ciens: furibũdo cõfidenꝫ rũdit
Regis eterni filio ũcta matri
monio nullũ aliũ admissurassũ
dũ vixero. Exime gladium et
vt placet vtere: nec mine nec
blãditie sepabũt me ab illius
amore. Ille xo extracto gla
dio: caput ei⁹ ãputauit. Mox
vero vbi caput virgis ad ter
rã corruit: fons hominibus ꝫ pe
corib⁹ saluberrim⁹ vberti ema
nauit. Finit expositoc. L. vij.

Vpe xo virgis in loco q̃
ceciderat remanente ca
put ipi⁹ de ꝓcliui ruit in eccle
siã: inter pedes astãtiũ. Unde
stupefacti et attoniti tã paren
tes q̃ alij: accurrũt quãtotius
rẽ certi⁹ cogniturι: xginẽq; de
notã ꝓiciẽtes eã decollatam
lamentabilẽ ꝓdidcrũt clamo
rẽ. Quẽ vir sctus audiẽs: ad
certũ peruenit astantiũ. Virgi
nẽ quoq; quã deo cõsecratur⁹
erat: pemptam cernẽs ꝫ pem
protẽ illi⁹ gladiũ suũ ꝓ herbaz
tergẽtẽ adhuc madidũ cruore
cõspiciẽs: his xbis ipũ ẽ ag
gressus. O ꝓlis inqt regie di
gnitatis homicida sceleꝛ cur
nõ penitet te tñ scel⁹ ꝓpetras
se: pacẽ cõturbasti ꝫ ecclesiam
tuo sacrilegio fedasti. nec diei
dũice reuerentiam exhibuisti.
Hũc tp̃m deũ meũ dep̃cor: qua
ten⁹ q̃ tu indigne cõmisisti: di
gna recõpensatione recipias.
His dictis iuuenis ad terram
corruẽs: illico expirauit. Mi
rũq; dictu corp⁹ defuncti liq̃fa
ctũ i ꝓspectu astãtiũ disparuit
multis asserẽtib⁹ tellure dehi
scẽte fuisse absorptũ: ꝫ cũ spiri
tu suo i baratro demersũ. Finit vij

Dehinc sctus caput virgi
nis deosculãs: suo ordie
cõponẽs reliq̃ corpi adegit: et
palliũ suũ supsternẽs ad alta
re missã celebratur⁹ accessit.
Qua pacta ad corp⁹ remeans
hoc sermone ad pp̃lm vsus est
Scitote charissimi hanc virgi
nem votũ scrimonialitatis feci
se ꝫ intercepta morte tẽp⁹ ex
soluẽdi nõ habuisse. Uñ cõde
cet nos humi ꝓcũbẽtes deuoti
us deũ ꝓ illa inkpellare mltas
in posterũ p eã habituri cõmo
ditates. Ipe xo man⁹ ad celuz
expãdẽs: dixit Dñe ihesu xp̃e p
cui⁹ amore hec xgo krena re
spuẽs celestia ꝓcupiuit q̃ p̃ nõ
ignorem⁹ ipaz ꝓ tuo nole pas
sã i celesti gaudij sinib⁹ reposi
tã nfoviti⁹ nõ indigẽꝫ tubernio
tñ votoꝝ bonoꝝ affectoꝝ clemtis
sime p̃cipe vt alia hui⁹ ꝫ uelle redi
uiua gꝛa tue mie nomẽ tuũ ma
gnificet adhuc i tua plebe ꝓlõ
ga vite spacia mltiplicato bo-

no ꝙuersatōis fenore: ad te re-
deat spōsū suū vnicū dei pfis fi
liā: cū q̄ t cū spūsctō viuas t glo
riaris de⁹ p infinita scla sclox.
Cūq; oēs rīdissēt amē puella
q̄si a sōno educta resedit ḡēs
t emūdās faciē suā a puluere
t sudore: surgēsq; ecclesiā intra
uit t deo gratias inde libauit.
Porro vbi caput ipi⁹ collote-
nus resectū t postea ⁊ virtute di-
uina cōpactū fuerat: albedo q̄
daz in modū filii locū sectōis sp
obducebat. Tu aūt. Le. nona

NOles aūt illi⁹ ꝓuicie qui
nōdū deū cognouerāt vi
dētes ifausti iuuenis cōfusiōez
et gliose virgis resuscitationē
pedib⁹ bti viri bēnoti ꝓuoluti:
dei misteriis petierunt imbui.
Quos ille deuote suscipiēs, sa
cri baptismatis vnda purifica-
uit t diuinis sermonib⁹ istru-
ctos in dei seruitio cōfirmauit.
Ar dei virgo vvenefreda tota
die sctī viri pedib⁹ adherens:
illi⁹ ꝓmonib⁹ sedula intēdebat
et se velare cū suis parētib⁹ ob
nixe deposcebat. Vir autē san
ctus cozā parētib⁹: t mltis alijs
eā sacro velamine ldutā cōsecr
uit atq; regulari ꝓposito disci
plinis pleniſſime informauit
q̄ statī toti⁹ virtutis arcē aggre
diēs: i breui toti⁹ ordinis ape/
pta ē ꝓfectiā. Ūā vir dei admo-
dum lētificat⁹ parētes k vnū cō
uocatos: t alios dei suos sic ē
affat⁹ vos ict hactenꝰ meis pe
titionib⁹ t cōsiliis ꝓmptos ex
hibuistis: nūc Xo in vobis exu
berātib⁹ dei beneficijs ꝓcedite
vigilāter ꝓtensā vobis viaz
salutis. Et qm alias vocat me
de⁹ t mea d ꝓfs carituri estis:
filie vfe admonitionib⁹ solerē
intendite t exēplis. Ad virgi
nē cōuersus ait. Te meis exer
citijs succedere ꝓcepit deus et
virgines in dei seruitio hic te
cū mālsuras cōgregare. Die vo
annis septē ꝓactis te diuinit⁹
admonitā: oportebit aliū inui
sere locū. Et ceteris de cōiunc
virgis t mar

¶ Seti leonardi
cōfessō. t abbatis ix lec. siāt ozō.

PRecces nras q̄s dñe celesti
dono ꝓsequere: vt qui de
bti leonardi cōfessoris tui atq;
abbatis patrocinijs gliamur:
ei⁹ meritis atq; suffragijs apud
te sp mereamur adiuuari. per
dominum. Lectio prima.

BEatus igitur leonardus
temporibus anastasij im
peratoris in prouicia gallica-
na claris parentibus collate-
ralibus clodouei regis francie
exititit oriundus. Quem clodo
ueus quondam paganus sed
per predicationē sancti remi-
gij remensium archiepiscopi
ad fidem conuersus de sacro
fonte leuauit. Lectio secunda.

PAter autē leonardꝰ factꝰ
adolescens relicta regali

militia spū tactus diuino sequi voluit archiepiscopi remigij vestigia. Cuius doctrinā t morū honestatē seqns: plurimis miracul' choruscabat. Lec. iii.

QUi cū a rege impetrasset vt oēs quos in ergastul' vi strauerat: soluerent' vbicunq incarceratos audisset: ad eorum liberationē impiger currebat. Crescente fama ei': multi ad eū confluentes gratanter pro sanitate redibāt a deo sani. Lec. iv.

QUōs ḡ famā hoīm declinare t solitū deo fuit: adiit alīā noīe pauū. Quo cū rex et regina venādi cā aduenisset: cōtigit reginam partu pclitari. Cui cū mediet nō posset subuenire: satellites illuā violatibus repleuerunt. Lectio quinta

UIr dei hoc audiēs: mox aduenit. Cūq pro oratione ad deū fudisset: regina illico t optatū partū habuit: et remediū a doloribus cēsit. Quo viso: rex mbera pciosa viro dei obtulit q oīa vir sanct' recusauit. Dedit igitur sibi rex tātū de cadē silua: quātū vni' noctis spacio cum asello suo circuire potuisset. Tuāt. Lectio sexta.

SAnctus ḡ leonardus constituit eodē loco oratoriū in honore btē marie: qđ appellauit nobiliacū: eo q a nobili rege donatū erat. Cōgregatisq ibi fratribus multo tpe vixit. Ubi pp̄ter aq penuriā: fortē indeficientis aq a deo suis ōcibus impetrauit. Multisq clarus miracul' in dño obdormiēs: in eodē loco sepult' ē. Tres vltime lc. de eōe tuōge. Memo accendit lucernā. Et cetera de cōi vni' cōfessō. t abba. ℣. Sētōr ātru or coronatorū mar. tres lctōes

QUesumus oīps deus: vt q gliosos martyres tuos claudiū: nicostratum simphorianū: castorū: atq simplicium fortes in sua cōfessione cognouim' pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per. Ad matut. inuitat. dup. R. i.

QUēpore q diocletian' p. rexit: i pānoniā ad metalla de mōtib' abscidēda: inter mōtes metallicos inuenit claudiū: nicostratū: simphorianū: castorū: atq simpliciū magna peritia artis illi' ibutos sz occulte xp̄ianos. Quib' inuidētes socii: accusarūt eos q essēt christiani. Tu autē. Lectio. ii.

IMperator hoc audiēs iussit lāpadio tribuno eos audire: t i q reat' ineirēt pena ferire. Qui iussit sctōs dei sibi p̄sentari: roīdit eis oīa gña tormentor dicēs. Nisi sacrificaueritis deo soli: his penis peribitis. Scti martyres dixer't. Minas tuas nō timem'. Irat' lāpadius iussit eos iam scorpionibus mactari. Lectio tertia.

Adē hora lāpadi⁹ arreptus a demonio expirauit. Hoc audiēs iperator iussit loculos plūbeos fieri t scōs dei viuos inclusos in fluuiū p̄cipitari. Quos nichodemus xp̄ian⁹ post ād̄raginta dies leuauit: t etiā in domo sua reposuit. Letera de cōi plū mortū marty ¶ Scti theodori mar. tres lectiones fiant. Oratio.

Deus q̄ nobis bti theodori martyris tui cōfessiōe gliosa circūdas t pregis: pfaq̄s ei⁹ nos imitatōe p̄fecere et orōne fulciri. P̄. Ad matu. Inuitat. duplex. Lectio p̄ma.

Tempoꝛib⁹ maximiani t maxi ipatoꝛ: tēt⁹ ē theodoꝛ⁹ t cū eo mlti alij ad militā dū in legiōe martimoꝛ. Qui cū idol sacrificare p̄tēneret adductus ē ad bzincā p̄positū: et ait. Ego xp̄ian⁹ sū t imolare simulachris p̄ceptū non accepi.

Iratus p̄ses bzincas: t. q̄ plib⁹ eū toꝛmēti affecit Sz eū eū sic superare nō posset dictauit sentētiā dicens. Theodoꝛ p̄cepti ipatoꝛi obtēperātē: sz in xp̄m credētē igni iubeo tradi: qđ t factum est. Lectio. ij.

Magnū enī miraculū flāma i spē camere fetā coꝛpus circunuallauit: t erat non q̄si coꝛp⁹ ardēs: sz q̄si panis q̄ coquit. Btūs ꝟo martyr erat in medio flāme sine afflictiōe laudās deū: et ita reddidit eo lo spiritū. Et cet̄a de cōi vnius mar. Si hoc festū i die martis cōtigerit: sp erūt vesp. de sctā mgria ipso die cuz pleno fuitio in die mercurij. Tū vbi agit de festo loci: fiat ꝯmēo. brē marie in vi. fer. sequen. ¶ Sci martini ep̄i t cōfesso. Ad primas vō. ān ☉ beatū p̄ōtificē q̄ toti viscerib⁹ diligebat xp̄z regē t nō formidabat ipū p̄cipatū o martie dulcedo medicamentū t medicē scitissia aīs quā t sl gladi⁹ p̄cussoꝛis ñ abstulit: tñ palmā martyrij nō amisit p̄. terim. Cap. Ecce sacerdos. ℟. Beatus martin⁹. vꝛ. Iste cōfessoꝛ. ℣. Amauit eū do. ꝛn. ☉ martine o pie q̄ plū est gaudere de te o martine ꝑphetis cōparēdis consertus p̄sulum gēma side et meritis egregie pietate mia charitate iessabit succurre nobis nunc t ante deum. p̄s. Magnificat. Oratio.

Deus q̄ cōspicis q̄ ex nulla nr̄a ꝟture subsistimus p̄cede p̄pici⁹: vt in cessiōe bti martini confessoꝛis tui atq̄s pōtifici ꝫ oīa aduersa muniamur P̄er. Mēo de sctō mēna mar:

Oresta q̄s op̄s de⁹ Oratio. vt q̄ bti menne martyris tui natalicia colimus intercessione eius et tui nois amoꝛe roboꝛemur. P̄er. Tūc eat p̄cessio ad altare sancti martini cū

tando ℟. Martin⁹ abrahe ℣. Ora pro nobis bt̃. Oratio.

DEus vonitatis auctor et bonor dispēsator: pcede ropitri⁹: vt q̃ bti martini confessoris tui atq; pontificis solēnitat̃ veneramur: eius patrocinio atq; suffragio maiestati tue ꝓpitiationē cōsequamur. Per xp̃m. In reuerētia de sancta maria. Ad matu. inuitat.

Martin⁹ ecce migrat hic pauper celo diues. Quē scrōr concent⁹ xp̃o psallēs deduxit nos celestib⁹ hymnis laude⁹ in hūc deū. ps. Venite. hy⁹. Iste confessor. In primo nocturn. Sanctus martin⁹ obitū suū lōge añ ꝓscuit qui r discipulos i vnū cōgregauit atq; sui dissolutionē iminere predixit. ps. Beatus vir. an. Cū repēte virib⁹ corporis cepit destitui tunc meror et luct⁹ oim vox plāgentiū vnāq; ꝓcantium ne pastor oues deseras. ps. Quare fre. a. Scim⁹ quidē te pr̃ desiderare xp̃z sed salua sūt tibi p̃mia tua nr̃i populus miserere q̃s deseris pater ps. Dñe q̃d mlti. ℣. Amauit eū dñs et ornauit eū. Lectio. i.

MArtinus sabaria pānonior oppido oriūdus fuit sed intra italiā ticini altius est: parēt⁹ib⁹ nō ignobilib⁹ tñ. Quiq; militie cingl'o a ꝓximo iuliano addict⁹ est: licet inuitus. Ꝓpe eni armatā militiam in adolescētia secut⁹ sub rege ꝓstātio: deinde sub ꝓximo iuliano iuxt̃ parēt̃ suor nobilitatē nō tñ spōte fruebat. Nā cū decem eēt ānor: inuitis parentibus ad ecclesiā cōfugiēs: seq; cathecuminū fieri postulauit. Ꝑ vir sctūs magis elegit deo celesti seruire: ꝙ sub ꝑatore militare terreno ℟. Dic ē martin⁹ elect⁹ dei pōtifex. Cui dñs post apl̃os tātā gr̃az ꝓferre dign⁹ ē vt i xp̃ture trinitatis deifice mererer fieri trium mortuorū suscitator magnificus. ℣. Sancte trinitatis ñdē martinus cōfessus est. Cui dñs. Lectio. ii.

IDe etiā martin⁹ benign⁹ patiēs atq; humilis nōdū in xp̃o regenerat⁹: opē ferebat miseris. Alebat egētes nudosq; vestiebat. Quodā autē tp̃e cū adhuc eēt cathecumin⁹ maximo hyemali frigore: cum nichil haberet ꝓter clamidē q̃ indutus erat: media eius clamidis pte abscisa: nudū pauperē quēdā vestiuit. Qua etiā nocte sequēte oīm iesum xp̃m inter angelicos exercit⁹ vestitu; aspexit: audiuitq; dñi voce clara dicētem. Martin⁹ adhuc cathecumin⁹: hac me veste ꝓtexit ℟. Dū sacramēta offerret beatus martinus globus igne⁹ apparuit sup caput ei⁹. ℣. Dū ei ad deū ꝓces emitteret r ꝓ vniuerso grege sibi cōmisso depre

cāretur globus. Lectio tertia

CUm aūt eēt ānoz duo de vigilij ad baptismū puoia vir: nec tñ stati militie renūcia uit tribuni sui ꝑcib⁹ deuictus: cui cōtuberniū familiare ꝑsta bat: qui trāsacto tribunat⁹ sui officio renūciaturū se sēl'o polliceba. Qua expectatōe martinus suspensus ꝙ biēnuz fere posteaꝙ est baptisma cōsecutus: solo sēz nolle militare. ℟. Btūs martin⁹ obituz suū lōge aū ꝑsciuit dixitqz fratrib⁹ Dissolutionē sui corporis iminere Qz indicauit se iā resolui. ℣. Virib⁹ corpis cepit repēte deficere cōuocatisqz discipulis in vnū dixit. Dissolutio. Hozia. Quia. Jn. ij. nocē. ānj. Dñe iā satis ē ꝙ hucusqz certaui sed q̄ adiꝑe iusseri militabo ac si pcc erati bonū ē michi hos quib⁹ timeo ꝑe custodias. ꝑs. Cum inuocarē. ān. Artus febre fatiscentes spiritui seruire cogebat stratuqz suo illo nobili cilicio recubās nec terraz videre iam dignatus est celo totus inhiabat. ꝑs. Verba. ān. Sinite me iquit celum videre vt spiritus dirigat ad dñm: nichil i me repiet inimic⁹ sed sin⁹ abra he me suscipiet. ℟. Dñe dñs nr. ℣. Justū deduxit. Lectio. iiij.

BElicta tādē militia: hilariū pictauie vrbis ēpm a dūt: et apud eū aliquādiu commotatus ē. Lotpe ei quidā ex thecuminus adhesit: cupiens sctissimi viri istrui disciplinis Paucis ꝙppe interpositis diebus graui lāgore corrept⁹ ab sēte sctō viro: subita morte ꝑcessit ē. ℟. Dixerūt discipuli ad beatū martinū: cur nos pater deseris aut cui nos desolatos reliquis Jnuadēteni gregem tuū lupi rapaces. ℣. Scim⁹ q̄ dem pf desiderare te xp̄m: sed salua sunt tibi p̄mia tua: nec dilata minuent nostri potius miserere q̄ deseri. Jnuo. ℣. ℟. Euers⁹ p⁹ triduū martin⁹ fusa ad deū oꝛōe: eū vite restituit. Qui ꝛ baptizatus ē ab eo: ꝛ postea mltis vixit annis. Sub eo tp̄e martinus ad ep̄atū turonice ecclesie petebatur. Tu aūt dominemiserere nr̄i. ℟. Dñe si adhuc ꝓpulo tuo sū necessar⁹ nō recuso propter eos subire laborem. Fiat voluntas tua. ℣. Jam enim domine satis est ꝙ hucusqz certaui sed quo ad ip̄e iusseris militabo: ac si parcis erati bonū est michi. Fiat. Lectio sexta.

IAmqz sūpto ep̄atu qualē sibi deus gratiā p̄stitit non est nostre facultatis evoluere. Jdem ipse constantissime perseuerabat qui p̄ius fuerat. Eadem in coꝛde eius humilitas: eadem in vestitu eius vilitas erat A deo vero omnia

scz maiora sunt in eo q̄ vt ver bis explicari nō queāt. Nā nul la hora momentūq; preterit q̄ nō aut orōni aut lectioni vaca ret. ℟. Oculis ac manib⁹ i ce lum semp intēt⁹ Jnuictum ab orōne spiritū nō relaxabat. ℣. Nichil enī terreni aliquando diuino anteponēs officio: sp̄q; semetip̄m ad ea q̄ supna sūt ex tendens. Jnuictū. Gloria. Jn uictū. Jn.tp.noct.an. Media nocte dñica sanct⁹ discessit quē celi ciues mox obuiant mīti au dierūt voces in sublimi qui et vitro purior lacte candidior carne quoq; demōstrat⁹ ē gem ma sacerdotū. ℣s. Dñe q̄s hi. an Glificati hoīs viderūt glo riā q̄ affuerunt. nā caro quā ci nis sp obtexerat ita resplēduit vt qōdā resurrectōis dec⁹ r ex tincta pferret. ℣s. Dñe l vir. an Adest mītitudo monacho rū ac virginū q̄ speciali gliā pel pue flebant cū sentirēt magis eē gaudēdū si rōnē vis dolor admitteret. ℣s. Dñi est terra. ℣. Justus vt palma. Lec.vij

Martin⁹ autē obitū suum lōge añ psciuit. Dixitq; frib⁹ suis dissolutionē sui cor= pozis iminere. Jnterea causa exitit: q̄ cōdatēsē dioceſim vi sitaret. Nā clericis illi⁹ ecclie inter se discordantib⁹: pacē re formare cupiēs: liez finē dierū suoz nō ignozaret: proficisci thi ob illā causā recusabat. Bo nā hāc virtutū suaz ꝯsūmatōez existimā: si pacē redditā eccle sie reliqsset. Igitur aliquādiu sctūs martin⁹ in eccl'ia ad quā ierat ꝯmozat⁹ pace inter cleri cos restituta cū iaz regredi ad mōasteriū cogitaret: viribⁿ coz pozis cepit repēte destitui. Cō uocatisq; discipulis in vnū idi cauit se iā resolui. ℣. O beatū virū i cui⁹ tāsitu sctōz canit nu mer⁹. Angelōz exultat choz⁹ oimq; celestiū virtutū occurrit psallētiū exercit⁹. ℣. Ecclesia illi⁹ virtute robozat sacerdo= tes dei reuelatione glificantur quē michael assūpsit cū angel⁹

Tunc vo Lec.vij Ange merozt lucr⁹ omniū vox vna plāgētiū. Cur nos pat de seris: aut cui nos desolatos re linqs? Jnuadēt enī gregē tuū lupi rapaces. Tūc ille motus his fletib⁹ vt tot⁹ sp in dño mi viscerib⁹ affluebat: lachrimas se ghibet. Cōuersusq; ad dñm hac tm̄ flētib⁹ voce rndit. Dñe si adhuc pplo tuo sū necessari us si recuso pro eis laborē fiat volūtas tua. ℟. O quāt⁹ lucr⁹ erat oim q̄ ta precipue lamen ta monachoz. Quia et piuz ē gaudere martino t piū ē flere martinū. ℣. Beati viri corpus vsq; ad locū sepulcri hymnis canoza celestibus turba p̄cede quitur. Quia t. Lectio nona.

Anc̃z in oc̃nib⁹ t vigilijs sacrificãtes art⁹ spũi fui recogebat nobilic̃z stratu suo in cinere t cilicio recubãs a discipul rogarek: vt saltẽ via sinneret strameta supponi. Non decet inqt filiũ xp̃ianũ nisi in cinere mori. Et ego si aliud vobis exẽplũ relinq ipe peccaui Post hec vidit diabolus ꝓpe assistẽ. Cui ait. Quid hic stas cruẽta bestia. Nichil in me funeste reperies: sed sinus abrahe me suscipiet Et hec dicẽs: octogesimo primo etatis sue anno: media nocte dñica inuictũ ab oc̃one spũm dño exalauit. Tu. ℟. Martinus abrahe sinu letus excipit Martin⁹ hic pauper et modicus Celũ diues ingredit hymnis celestib⁹ honoratur. ℣. Martin⁹ eps migrauit a seculo viuit in xp̃o gẽma sacerdotũ. Martin⁹. Gloria. Celũ. ℣. Ora ꝓ nobis. In laudibus. ãn. Dixerũt discipli ad beatũ martinũ cur nos pr̃ deseris aut cui nos desolatos relic̃s inadent eni gregẽ tuũ lupi rapaces. ꝑ. Dñs reg. ãn. Dñe si adhuc ꝑplo tuo sũ necessarius nõ recuso laborẽ fiat voluntas tua. ꝑ. Jubilate. ãn O viruz ineffabilẽ nec victũ nec morte vincẽdum qui nec mori timuit nec viuere recusauit. ꝑ. Deꝰ deꝰ. ã. O cui ac manib⁹ in celũ ꝙ intẽr⁹ inuictũ ab oc̃one spũm nõ relaxabat alia alia. ꝑ. Si dicite. ã. Martinus abrahe sinu letus excipit martin⁹ hic pauꝑ t modic⁹ celũ diues ingreditur hymnis celestib⁹ honorat. ꝑ. Laus. cap. Ecce sacerdos. hy⁹. Jesu redẽptor. ℣ Justus ger. ã. O ꝙt⁹ luct⁹ oĩs quãta ꝓpue lamenta monachoꝝ ac virginũ choꝝ: qz t pium ẽ gaudere martino t piuz est flere martinũ. ꝑ. Bñdict⁹ oc̃. De⁹ q cõspicl. Mẽo desc̃o mẽua mgr. oc̃o vt̃s. Ad ꝓmã. ãn Dixerũt discipuli. ꝑ. De⁹ l nole. Ad. iij. ãn. Dñe si adhuc ꝑ. Legẽpo. capm Ecce sacerdos. ℟. t ℣. de coi vni⁹ cõfes. et põti. ad oc̃s ho. dicũt sltr et cap̃. Ad vi. ãn. O vir ꝑ. Defecit. cap̃ Bñdictionẽ. Adiuuãn Martin⁹. ꝑ. Mirabilis. cap̃. Cognouit eum. ẽ alcbas vt̃. ã. Dixerũt discipli. ꝑ. fec. cap̃. Ecce sacerdos. hy⁹. Jesu redẽptor. ℣. Just⁹ ger. ãn. O btñ vir cui⁹ aia gaudiũ possidet vñ exultãt ãgeli letant archãgeli chor⁹ sc̃oꝝ ꝓclamat turba virginũ iuitat mane nobiscũ in etnũ. ꝑ. Magt. Oc̃o vt̃s. Procedẽ mõ dñr ves. q̃ti die. ꝙ octa. qñ de sc̃o martino fit seruitiũ: excepto q añe sup ꝑ. Magt. t Bñdict⁹ mutant Quotidie infra oct. sci martini qñ de eo agit hec mõ fiat seruitiũ. Inuit⁹ Martin⁹ ecce.

ꝓs Uenite. hy⁹ Iste cōfes. In nocte. ān. Martin⁹ adhuc tā thecuminus hac me veste cōte xit. ꝓs. Btūs vir. ān. Sancte trinitatis fidē martinus cōfessus ē ⁊ btissimaz grāz recepit. ꝓs. Quare fre. ān. Btūs martinus dixit iuliano xp̄i eni suz mules pugnare michi non licz ꝓs. Dñe quid. ah. Ego signo crucis nō clipeo ꝓtect⁹ aut galea hostis cuneo penetrabo securus. ꝓs. Cū inuocarē. n. Cō fido in dño q filia mea p̄cib⁹ tuis reddita sit sanitati. ꝓs. Uerba mea. ān. Tetraclius cognita dei ☧tute ad beatissimā gratiā puenit. ꝓs. Dñe dñs noster. ān. Dñs iesus xp̄us nō sedet purpuratū nec diademate renitentē veritux esse p̄dixit ꝓs. Dñe quis habita. ā. Dum sacramēta offerret btūs martinus globus igne⁹ apparuit super caput eius. ꝓ. Dñe i virtute. ā. O ineffabilē viz q quem nobis tāta miracla chozuscāt ꝓs. Dñi ē tra. ℣. Amauit eum

Lectiones de miraculis vł de vita scti martini legant̄ p totas octa. qñ de eo fit seruitium

Accidit aūt dū btūs Le. i. martin⁹ iter ageret vt cuiusdā gētil corp⁹ qd ad sepulchrū ferebat obuiū hēret. Qui cū videret litheamia corpi supiecta vēto volitari, pphanas sacrificiox rit⁹ agi credidit. Eleuatoq crucis signo: iussit plebē stare onusq deponē. Cui⁹ mādatū plebs ꝓterire non poterat: donec cognita ☧tute dedit eis abeūdi ⁊ tollēdi corpis ptātē. ℣. ⁊ ℟. fm ordinē nocturnū dicuntur. Lectio secūda

Ite dū in vico quodā: templū ātiquū diruisset ⁊ arborē pinū pphano proximā vellet excidere obstitit ei loci antistes cū turba gētiliū q dixit eā succidi nō debē: qz domui erat dedicata. Tūc ait ei vn⁹. Nos eā succidem⁹: tu ruētē accipe. ⁊ si tecū ē de⁹ tu⁹: euades. Ꝑpo sūt hoc ꝓmittēte: succidūt ipi leti Martin⁹ ☧o eo loco ligat⁹ erat: quo arborē casuraz nemo dubitabat. Q uā iā sup se ruētem signo crucis oppositō: diuersā in ptē ruere fecit: q oēs circūstātes pene p̄strauit: q viso: oēs baptizati sūt. Lec. iij

Q Um i vico qdā pphano antiquo ignē imisisset agente vēto i ꝓximā domū flāmax globi ferebāt. Qs videns martin⁹ tectū ascēdēs flāmis se opposuit. Cui⁹ virtute cōtra vim vēti: reuersus ignis: tecta innocua nō ledebat. ꝓs. Te deū. ℣. Ora ꝓ nobis. In laud. qtidie hec sola. ā Dixerūt discipuli. ꝓ. Dñs reg. La. hy⁹ ⁊ ☧. sē in p̄ma die. Ne sequē. ahe dicūt̄ qtidie ifra oct. sup ꝓs. Bñdi. et Mgt. vł ad meōriā de seō mar

tino cū de aliq̄ festo fit fuitiū. ā
Sacerdos dei martine aperti
sūt tibi celi regnū pīs mei. ā
Sacerdos dei martine pastor
egregie ora p nobis deū. an.
Sctūs martin⁹. an. Cū repen
se. Et sic ane q̄ sequūt de noc
tra octa. sci martini qñ fit de
eo mēo. sēp fit cū hoc ℣. tā ad
vē q̄ ad matu. s. Ora p nobis
pē q̄ ad sēas vē sci hug. tūc
eni dicat ℣. Amauit eū dns vi
del. ad mēo. de sco martio. oro
De⁹ q̄ cōspicis. Mēorie cōsuete
dicur: qr chor⁹ nō regit ¶ Ro
tandū ē vbi ℣o infra octa. sācti
martini de eo plenū fuitiū fie
ri nō poterit, ppt festū loci vel
ppt aliquā aliā rōnabilē cām
tūc añ. Martin⁹ adhuc cathe
cumin Et ōs ane ibide de nō.
sequē. s. post ān Sacerdos dei
martine apti. t post an. Sacer
dos dei martie pastor. Ad me
moriā de isto martio dicāt in
fra oct. t sp cū supradicto ℣. et
orōne tā ad vē q̄ ad matu. Ad
p̄mā. ā. Dixerūt discipuli. ps.
De⁹ ī no. Ad. iij. t ad alias ho
ras ofa fiāt sicut i p̄ma die. tē.
¶ Sci brictū epi t cōfessoris
Ad vē ane t p̄i. feria. l. cap. Ec
ce sacerdos hy⁹ t cetera de cō
mu⁹ pfes. t ponti. cū hac orōne

Conserua q̄s dne pplm tu
um i tecessīde bti brictij cō
fessoris tui atq̄ pōtifici i tuo a
more cōfirmā vt mereamur ipso
intercedēte p̄sortes fieri celestiū
gaudioꝝ. Per. Mēo. de sācto
martio. ā. Sacerdos dei mar
tine pastor. Deide mēorie p̄su
ete dic. Ad matu. iij. lec. fiant
sine regimine cho. ℣⁹. Amauit
eum dominus. Lectio prima.

Brict⁹ cū eet p̄meus erat
bro martio multas fere
bat insidias. Hi cuidā infirmo
scīm martinū q̄rēti ait. Si deū
illū q̄ris: ecce celū solito sē a
mēs respic. Qd cū postea fedi
xisse negasset: ait ei martin⁹.
Obtinui apd deū vt p⁹ me ep̄s
fias: sz sciās te i ep̄atu mīra ad
ūsa passur⁹ Brict⁹ hoc audiēs
deridebat eū Mtaq̄ op̄ p̄bria
martin⁹ passus ē ab eo. Sz nō
mouebat sepe illud cōmemo
rans Si xp̄s iudā passus ē: cur
ego nō patiar brictiū? Lec. ij.

Hīc post decessū bti marti
ni adept⁹ brict⁹ ep̄atū ora
tioni vacabat. Qui quāuis su
perb⁹ esset et van⁹: cast⁹ tamē
erat. Tricesimo ordiatōis sue
āno: mulier ad quā cubicularij
vestimēta abluēda portabant
p̄cepit re pepit: toc crimē ppls
turono⁹ sup ep̄m refert: volēte
eū lapidare: ille viriliē hoc ne
gās: afferte ign michi ifātē. O
blatoq̄ triginta dies ab ortu
habente ait. Aduro te p xp̄m
si ego te genera ui coram cun
ctis edicas. Qui ait: Non es
tu pater meus. Lectio tertia.

Quoq; popul⁹ hoc magicis artib⁹ ascriberet: bricti⁹ pannas ardentes in birro suo vsq; ad sepulcrū bti martini portauit. Quib⁹ piecti vestis iusta apparuit: et ait. Sicut hoc vestimentū ab igne est illesū: sic corp⁹ meū a tactu mulieris est ipollutū. ℣. Populꝰ xo nō credentib⁹ mḣi affect⁹ iurijs ab epa tu deiecit: romā petēs et pape cūcta referēs Septio igit̄ āno cū auctoritate pape i sede sua turonis recept⁹ est: post septez ānos i dño quieuit. Cetera de cōi vni⁹ cōfes. et ponti. ℟. Justū deduxit dñs. In lau. ān. Post excessū beatissimi martini epi beat⁹ bricti⁹ cathedrā epalem suscepit. ℣. Dñs reg. ā. Tricesimo ordinatiōis sue āno ozik ꝺ cū lamētabile crimē: nā q̄dam mulier q̄ cubicularijs vestimēta abluebat cōcepit et peperit et oē crimē epo obiectū. ℣. Jubilate. ān. Illo quoq; negante tulit afferri sibi infantē: cūq; fuisset oblat⁹ triginta ab ortu hñs dies ait ad eū bricti⁹ adiuro te per deū viuū vt si ego te generaui cora cunctis edicas ℣. Deꝰ de⁹. ā. Respōdēs aūt infans cora oi pplo bto viro dixit: nō es tu inḋt pater me⁹. ℣. Bñdicite. ān. Sanct⁹ bricti⁹ satisfactiōs pplo pannas ardentes ab vrbe i birro suo deferēs et ante sepulcrū bti martini cō ram pplo plicitis vestimentis suis mustū apposuit. ℣. Laud. Cap. Ecce sacer. hꝰ Jesu redemptor. ℟. Justus g r. ℣. Populis aūt nō credentib⁹ et epiſcopatu cū pnitentib⁹ romā petijt flens et eiulans atq; dicens merito hec patior q̄ peccaui in sanctū dei. ℣. Bñ⁹. oro. Cōserua q̄s dñe. Meō. de scō martino. Ad pmā ān. Post excessum. ℣. Deꝰ in nole. Ad. vij. ā Tricesimo. ℣. Legē pone. cp Ecce sacerdos. ℟. et ℣. de cōi vni⁹ cōfes. et ponti. ad ōpos dñr: klr et capla. Ad. vi. ān: Illo quoq; ℣. Defecit. Cap. Bñdictionē. Ad. ix. ā Sanct⁹ bricti⁹. ℣. Mirabilis. e. p Cognouit eū. Si hoc festū seti ducty in dñica contigerit totū fit officiū de festo et meō. de dñica Ad primas vō sup̄ pos ān Justū deduxit. Maior. pl. feriat. Cap. Ecce sacerd̄. ℟. Miles xp̄i. y⁹ et cetera de cōi vtr̄. oro. Cōserua q̄s dñe. Meō. de scō martino et postea de dñica De inde de trinitate et pces ad crucē. Ad mat. iij. p̄me le. de pro pr̄ijs lec. seti bricti. cū ℣. et ℟. de primo noc. cōis hystorie vni⁹ cōfes. et ponti. Et. iij. mediele. de scō martio cū ℣. Justū dedu et cū ℟. de primo noc. hystorie seti martini. Tres vlt. lectōes de expōe euāgeli. Dō quidā nobilis. cū ℣. et ℟. de. iij. noc.

cōis hystorie vīr⁹ ꝓfes.a pōtū. ℣. Ora ꝓ nobis. Ad tauū. oīa sanctoꝝ. Ad.i.ā. Tenure ps. Quicūq; Ad oēs alias horas ola fiant vt inpradictū est. Ad sectādas vō. Ant. Post excessuz ꝑa Dixit dñs ceteri ps. ℣ dñica. Lap. Ecce sacer. hy⁹. Jesu redēpto: ℣. Just⁹ ger̄ Iste est ps. Magt. Ꝯclusiō. Si dies ōnicus in.ij.die vel i die sctī brierij aut in.iij.die eue. fiant medie lec. de sctō martino. ce teris aūt diebus tēpꝰ meū. Ad i fes. sctī machuti epī fiant meū le. de. s. martio quacūq; die cōtigerit. Lec. de. s. martio. le. i.

ALiud quoq; tēplū i vico cui nomē leprosū: ātiqs erroꝝ demōꝝ dedicatū cū manu nō potuit humana gētiliū vi repulsus. Post triduz ā̄gelico fultꝰ auxilio vidētibꝰ gētilibꝰ ꝛipedire ñ valētibꝰ penitꝰ subuertit. Quo viso: mlti gentiliū in xp̄z crediderūt. L.ij

IN pago etiā gētiliū sacra subuertēs cuidā pagano eū gladio ꝓcutere volēti collū nudū obtulit. Sz impi⁹ retro cadēs: suāq; cognoscēs ipietatē veniā postulauit a sctō. Et cū aliꝰ eū ꝓcutere veller: ferruz ei de manibꝰ excussū nō cōpa-

Q ruit. Lectio tertia.

Uellā vero palitiē vix tenuit spū viuentē oleo bñdicto restituit sanitati Nullusq; egro tus ad eū fere accessit: q̄ nō cōtinuo sanitatē recepit. Ple. iij. lec. de sctō martino. Lec. ꝑma

QUaeclius quidā cōsularis hñs seruū demoniacū ad quē nullus ausus fuit accedere: rogauit martinum ad domū suā in qua erat demō ius descēdere: q̄ dixit. Si fuū videro liberatū christianꝰ ero Quo ꝓmisso: martinꝰ seruum liberauit: ⁊ tetraclū i xp̄z credentē postea baptizauit. L.ij

QUam martinꝰ domū cuiusdā ingrederet in limie restitit: vidēs in atrio demonez. Quiei⁹ iussu egressus ō familia quēdā arripuit q̄ dētibꝰ obuios ḡsq; laniare cepit. Populo in fugā verso: martinꝰ in eꝰ os digitos inuliit dicēs. Si potes hos deuora: quo nō valēte cū per os exire demō nō possz fluxu vētris eiectus ē. Lec. iij.

QUam portā ciuitatis parisiꝰ martinꝰ ingrederet leprosum deformē osculādo: benedicendo: a sua mundauit lepra: sed⁊ simbria vestimēti eꝰ vt filia cilicij mltos sanare morbos sepe cōptū est. ¶ Scima chuti epī et cōfes. ix. k. iuart. of

OMuipotēs sempiterne deꝰ ppli tui pces exaudi: vt i tercessiōe bti machuti cōfessoris tui atq; pōtificis: cuius hodie annuam festiuitatē recolimus cū ꝙlibꝰ incremētis eter

ne ꝓsperitatis capiam⁹ augmentū. ꝑ. Ad matu. Lc. i.

GLoriosus ꝓfessor xp̄i machut⁹ britannica ꝓsapia generosus: generosior sctis extitit moribꝫ. Qui cū i puericia litteratorie traderet discipule sub bꝛēdão eo tpe viro sctitate ⁊ scia famosissimo: et supiores industria ⁊ inferiores sehulitate superabat. Nichil ꝙppe voluptari cōsentiēs creber i vigiliis assidu⁹ in orōnib⁹ ⁊ i ieuniis ꝑcipu⁹ ꝙsistebat. Lcc̄. u.

ITeream defūcto regiōis illi⁹ ēpo audita machuti fama: ꝓpli vndiq; ꝓfluūt: machutū rapiūt: ⁊ iz inuitū: iz obnixe reclamantē izq; sese ad hoc opus indignū ⁊ inutilē dicentē gumini castri tū vbis in q̄ pfei⁹ comes fuit ēpm faciūt. Lc. iij.

HOc igit pōd⁹ vt dictū est inuit⁹ suscipiēs th̄ honorē dicit cē ꝓtumeliā ⁊ sublimitatē cathedre violentiā sibi facram. Decersitis itaq; paucis secretor cōscijs nauim furtim ascendit et ventis se pelagoq; cōmittēs: ꝓut nutui diuino placeret nauigauit. Lres medie lec. de sco martino cū hoc in Justū deduxit dñs. ⁊ cē. iij. Rpm ord. noc. hyto: ie sci marē

MIti fūt q̄ vir⁹ Lcc. iij. tutes bti martini scripserūtre quibus ꝓmus fuit sulpiti⁹: q̄ martino adhuc viuēte libꝛū vnū de miraculis ei⁹ ⁊ duos post mortē scripsit q̄s dialogos voluit vocitari. Lcc. v.

IN quib⁹ nōnulla de virtutib⁹ heremitar anachoritar vt idē paulin⁹ inseruit: sj in nullo inferiorē nostrū potuit reprire martinū. Paulinus ꝫo nolane vbis eps in q̄nq; libꝛis illa cōprehēsit miracula q̄ post ei⁹ trāsitū demōstrātur

AJt eni paulin⁹ Lcc. vi. cū energumini p cancellos basilice aereo vehērent volatu ⁊ sepe i puteū q̄ in ipa habet basilica ipulsu demōis iactarent inde extracti vidētib⁹ ꝓplis sani sunt repti. Et tres vltime le. de ꝓprietate sti machuti legant sine expōe euāg.

IGitur machu ⁊. vi to mox dū i altū tēderet angelica legio occurrit: ⁊ q̄ tēdat quē ve portū teneat: ⁊ a q̄ suscipi debeat: indicauit. Monstrat eni eū fines gallicane britannie petere: ⁊ ad insulā in q̄ aaron vir angelice vite erat applicare ⁊ cū eo aliquandiu habitare mādauit. Quib⁹ incūctanter vindicata sūt ipleta tis aarō de tanto hospite: machut⁹ de amica societate volat fama p vbē: fit cōcursus ꝓpli nouū hoiem visuri noua verba

Sauditur. Lcc. vij.

Sd dū fmo ꝑdicatōis ꝓtenditur: ecce defunct⁹ quidā

ante ecclíam deportat. Quez vir dei aspiciēs: ad corp⁹ acce dens orauit. Orōe finita sim⁹ surgūt ⁊ sanctus de puluere: ⁊ mortu⁹ de morte. Baptizatis igit ciuib⁹: machut⁹ velit nolit ibi eps cōsecrat Interea surrexit ꝯ eū ppls dicēsq ꝯ auctoritatē mutauit sedē suā. Sed nō mutauit sedē: q⁹ non auxit cupiditatē: lugetq⁹ britannia exulē quē sanctōia gaudet habere hospitē. Lec. nona.

TErra quoq⁹ ol fertilitate ꝓuata gens fame oppressa clamat merito se perire: q⁹ patronū sctm̄ nesciuit retinere. necessitate cōpulsi virū dei qdā eoz adeūt: miseriā exponunt: ⁊ vt eis misereat: gemitib⁹ deprecantur. Quo reuerso toti⁹ ꝓsperitatis integritas ppto reformatur. Qui tandē triduo correptus febre in cinere ⁊ cilicio recubās in celū tot⁹ suspēsus dulci spīm exalauit. Et cetera ỽ cōi vnt⁹ cōf. ⁊ pōtiff. Scti edmundi epi ⁊ cōfes. ix. lecti. Oratio.

DEus q largiflue bonitatis cōsilio ecclíam tuā beati edmūdi cōfessoris tui atq⁹ pōtificis preclare vite meritis decorasti: et gliosis letificasti miraculis: concede ꝓpici⁹ nobis famulis tuis vt ex ip⁹ l mel⁹ reformemur exēplis: et ab oībus ei⁹ patrocinijs ꝓtegamur aduersis. Per ỽ. Ded. fiat de lctō machuto. orōvtū. Et deiñ meō. de. s. martio. Tūc eat ꝓcessio ad altare scti edmūdi cāntando ℟. Sctē edmunde xp̄i. Dū ℣. cantt thurificet sacerd⁹ altare scti edmūdi. Deiñ imagines. ⁊ postea dicet sacerdos modesta voce ℣. Ora ꝓ nobis

PLenā in nobis Oratio. eterne saluator tue ℣ tuū opare medelā: vt q⁹ bti edmundi cōfessoris tui atq⁹ pontificis merita veneramur iñi⁹ adiuti suffragijs a cūctis aiax nr̄is languorib⁹ liberemur. Per. In redeūdo de sancta maria. Ad matutinas Lectio prima

NOuū matris ecclie gaudiū nouū scti celebritate leti referim⁹: grande a celesti collegio de college nouī cōsortio agi festū exultāti animo nūciam⁹. Gaudet quidē ecclia se talē ac tantū ꝓduxisse filiū: qui ⁊ alios sacro ꝓuersatōis dirigat exēplo ⁊ ꝓcepto tā bītudis ꝑmio firmādeis spem tribuat de

GSalute. Tu. Lec. secūda.

GAudet celestis pfia nobilē hitatorē aduētu exultēt ciues celites ỽ celebrīs aggregatōe ꝓciuis: de cōdigno celi cōsortē nup̄ ꝯis adhibito psallūt scti. Exurgite igit ⁊ vos fidei zelatores ⁊ vna cū ecclia matre nra igēti letitia exultate q⁹ nouell⁹ nobis apud deū pfon⁹ accreuit. Ea n sīqdē iste ē. b. edmūd⁹ archiepūs cātuariēsq salubrē pēsās ad fēōrē suū facturā effectū

dirigi naturali: naturāq; lapsam reptorē debere cognoscere. ꝑmū creatorē & redēptorē suū affectuose ḣsluit. Recte nāq; intērōnis lumē hauriās ad ꝑpm ꝓfectoꝝ opeꝝ ꝓcessit gressibus: saluus semitam alijs et splēdorē vite ac doctrie claritatē demōstrās. Eteni vt de suis actib⁹ aliqd referamus ꝗto maioꝝ ꝓficiebat etate: tanto pleniori cognitōe & amorē dei exarsit. Et ne feruoꝝ spūs socie carnis extingueret ardoꝝ carnē aspitate calicij edomans districtis eā macerauit ieiunijs: dū a multis ꝑmissis elegit cibarijs abstinere. Lectio quarta.

OMni quoq; plixitatem odijs diuturnis vacabat vigilijs & exauſto torpore orōi sedule insistebat. Cōtriuit fragile carnis vasculū: vt i so thesaurū aie sibi creditū cautius ꝑseruaret. Doctoꝝ ꝙo ꝑclarus ac ꝑdicatoꝝ eximi⁹ & auditoꝝ mētib⁹ scie lumē infudit: & pectoꝝib⁹ fideliū amotis viciozuꝝ tribulis sca ꝙ turū iiecit. L. v

DJc tesū credulitate firma cogĩcēs studuit se suo nomini coaptare. Et sicut vocabatur edmūdus: sicse vel a criminū labe mūdū vel e mundo abdicatū seu extra mūdi ãplexus positū opeꝝ testificatione ꝙbaret. Tu aūt. Le. vi

QUam sēs edmūd⁹ ab hac vita substract⁹ veri⁹ viueret ꝙ vixisset: ecclias postmodū illustrauit luminis fulgore pleniozis ꝝ tectis lumē claudis restituit gressum: & alij cuius linguā naſa diutina taciturnitate ligauerat: liberā loquēdi tribuit facultatē leprosam quandā mūdauit. palitici mēbra firmauit hydropicūq; curauit his & ꝙ plurimis alijs coruscauit miraculis: quoꝝ seriem non diximus ꝑtib⁹ inserēdā Exultet plēo gaudio fertil cāctuaria ꝙ ab ecclie sue area tam purū granū trāsmisit ad horreum sūmi regis. Lectio nona

LEtetur et pontiniacense monasteriū quod taliū & tantoꝝ patrū meruit honorari ꝑtis: dū vnus ibi diu degēs illud sue vite nobilitauit moribus. Et alter illuc accedēs: ipsuꝝ celo reddita aīa sui corpis thesauro ditauit: vt quasi impleretur quod beatus martyr

mūdus a carnis cōtagijs inextremis agēs et corp⁹ xp̄i sibi delatū reuerenter adorās: hec ꝟba ꝓtulisse mōstrat. Tu es i quē credidi quē ꝑdicaui quez docui & tu testis es michi: quia nichil aliud volo ꝙ tu vis: fiat voluntas tua. Le. vij. de oppositione eiꝰ. Hō qdā gegre. ſſh legal: ocurus. de e. ix. de Xpi etate sel edmūdi legēt. L. vij

thomas post longam morã quã exilij sui tempore in eccl̃ia cõtraxerat monasterio cũ ipis monachis de mira honorificẽtia sibi ab eis exhibita respondere nõ valeret. dixisse asserit q̃ ibi alicꝰ eẽt successurus: q̃ digną ipꝰ retributionẽ repẽderet pro eodẽ. Et cetera de cõi vnꝰ cõfes. t põtif. t trin mẽo. de scto martio. ¶ Scti hugonis epi et confessoris. ix. lec. Oratio.

DEus q̃ btm̃ hugonẽ ꝓfessorẽ tuũ atq̃ põtificẽ eminẽtia meritoꝝ t claritate signorũ excellẽter ornasti: cõcede. ꝙpitiꝰ: vt eiꝰ exẽpla nos ꝓuocẽt t virtutes illustrẽt. ꝑ. Memoria de scõ edmũdo ꝓfessore cũ ista ãn Iste est ℣. Justꝰ ger. oꝛõ vtã. Deide fiat mẽo de scõ aniano epo t cõfesso. ãn. Iste sctus̃ re hãc ãn. ad ꝓmissas. vnꝰ abbatis. ℣. Justũ deduxit.

DEus q̃ nos btĩ (Oratio. aniani cõfessoris tui atq̃ põtifici natalitia gloriosa celebrare cõcedis: tribue q̃s: eius nos sp t bñficijs ꝓuenire t oꝛõtibus adiuuari. ꝑ xp̃m. ꝓ secta fiat mẽoria de scto martio Ad matutinas. Lectio ꝓma.

SAncte recoꝛdatõis hugo quõdã lincolniẽs epꝰ: de remoti finibꝰ ẽgtibꝰ burgũdie nõ ꝓcul ab alpibꝰ exitit oꝛiũdus: nobilitate ghis satis clarus t oꝛiginẽ ducẽs a gentibꝰ oꝛdinis militaris. Qui ab ãnis teneris litteris addictꝰ cũ deceniũ attigisset monasterio traditꝰ ẽ disciplinis regularibꝰ imbuẽdus. Facꝰ ꝯo canonicꝰ regularis: cũ q̃ndecim eẽt ãnoꝝ officiũ ꝓfitꝰ cuiusdã celle suscepit: q̃ sub eiꝰ regimine tã in tpalibꝰ q̃ i spualibꝰ floruit elegãt

OMare cũ voluisset i. u. ãplꝰ carnẽ suã: ad oꝛdinẽ cartusiẽsiũ dño disponente trãsiuit: vbi cũ extraneis se benignũ t affabilẽ exhiberet: pꝰ modicũ tps domꝰ curatoꝛ ẽ effectꝰ. Interea rex ãglie hẽricꝰ domũ cartusiẽsis oꝛdis cõstruxit in ãglia: ad cuiꝰ regimẽ vir ꝑcibꝰ regijs mltiplicati assũptꝰ ẽ curatoꝛ mẽoratꝰ. Qui scrita tem ꝓzẽ notꝰ meritis ãplis̃ regis gꝛaz obtinuit: ita vt ad ecclesie licolnie regimẽ quã idẽ rex i manu sua diu tenuerat rege procurãte ꝙ electionẽ canonicã vocaretur. Lectio tertia.

PResentata igit sibi electõe ait se põtificalis officij dignitatẽ nõ suscipe: nisi ꝓius cartusie assẽsus ꝓueĩret. Quo obtẽto cũ sibi de vnanimi consensu capituli lincolnie cõstaret: tũc ꝓmo cõsentiẽs epꝰ cõsecrat. Noctẽ ꝯosequẽti audiuit voce dicẽtẽ sibi. Egressus es i salutẽ ꝑpli tui: t i salutẽ cũ xpõ tuo. Potestatis autẽ secularis in ecclias seuientis ipet̃ adeo

cōstāter elidere ꝓsueuit vt r re
rū r corpis sui giculū cōtēne re
videret. Ūñ r eccliaz a furtute
liberauit: r iura amissa pluri-
ma recuperauit. Tres medie
lec. de ſco aniano cū .v. r ꝑ. ō
ỹ. noc. cōis hystorie vnius con
fessoris r pōti. rē. Lectio ārta

IN illo tp̄ecū hunoz exer
citꝰ a partibꝰ oriētalibus
ad depopulādā oēz puinciam
exisset r cū sceleris eoz aduer-
sus gallią otra ꝓcella detona
ret bēūs anianus ep̄s aurelia
nensis ciuitatis vt bonꝰ pastoz
ouiū amoze tenebat. Qui cele
stis tramitis tenēs igressū atq
y oipotēti infusionē paciti: q
deuenire deberet p̄sciꝰ diuinū
nutū exoraās: suo ouili petit suf
fragium: qui sibi credentibus
omnia prestat. Lectio quinta.

CUm bēūs evvici ātistes
ecclie aurelianēsem a pa
uimētis in magnā ecclie fabri
cam ꝓstruxisset: visū ē huic scō
aniano eiꝰ post mltos successo
res ꝓ rāte fabrice decoze tecti
deposito fabricā ipsā altiꝰ sub
limare. Quo inchoato ellio ꝙ
dā q reliqs artificibus petat
dū y tegmen curreret pede la
pso ita cozruit vt nullomodo
potuit resopire. Lectio sexta.

SAnctꝰ anianꝰ hoc videns:
festinanter eo cucurrit: et
vbi viditeū vsq ad mozti cru-
delitatē deductū: imposito si-
gno crucis oziei ꝙ corpi suo: ap
prehēdit manū eiꝰ. Qui stati
no sanꝰ surgēs: locū de q ceci
dit iterato cōscendit. Poste
q sctūs anianꝰ mltis ẋtutib' cla
rus ri dño obdormiuit. Et tres
vltime lectiones de ꝓprietate sā
cti hugonis sine rx̄pōe euāge.

SAnctꝰ iste dū Lectio vij.
viueret domos leprosoz
y quas trāsibat: ingredi con-
sueuit. Et cū eo iubēte viri fu
issent a feminis sepati: oēs vi-
ros leprosos quātūcūq defor
mes osculare solebat. Le. vij.

UIdēs hāc hūilitatē vuil-
helmꝰ quondā lincolnie
ecclie cācellariꝰ vir vtiq valde
litteratꝰ r bonꝰ voluit experiri
si ex hoc opere lario tāgeret ani
mū viri iusti: dixitq ei. Mar tu
nus leprosū osculādo sanauit:
vos leprosos q̄s osculami non
sanat. Quistati rūdit. Oscu-
lū martini carnē leprosi sana
uit: osculū ẋo leprosi aiaz meā
sanat. Tu autē. Le. ix

VOlebat autē pōtifex ille
dū viueret: sepeliēdis mortu-
is diligēs hūanitatis officiū ex
hibere. Ūñ dñs retributiōe cō
digna: honorabilē ei tribuit se
pulturā. Lo nāq die q corpus
eiꝰ sepeliēdū ad lincolnienſis
ec cliaz ē delatū rex āglie r res
scocie cū trib' archiepis baro-
nib' r ppli multitudine apud
lincolniā huic sepulture spāli

ter cõuenerũt. [illegible] de scõ
aniano cũ hac ãn. Justũ dedu
xit dñs. Minor ℣. Just⁹ vt pal
ma. orõ vtr̃. Mẽo. de sctõ mar
tino. Et cetera oia ad vtrasq
vẽ ꝛ ad matu. ꝛ ad alias hõs
be cõi vni⁹ cõfessо. ꝛ põti. Ad
scõas vẽ de scõ hugone fiat me
mo. de oct sctĩ martini. ãn. O
martine. ℣. Amauit eũ. Oro

QOncede q̃s ops de⁹ vt be
ati martini cõfessoris tui
atq; põtificis frequẽtata solen
nitas: ad ppetuã pplo tuo pro
ficiat salutẽ. ꝛ quẽ sepi⁹ vene/
ramur in terris: scõp habeam⁹
patronũ in celis. Per. ¶ In
octa. scti martini ad matu. In
uitа. hy⁹. añe et õi sicut in pri
ma die. ℣. Amauit eũ domin⁹
Tres lect fiant. Lectio prima.

MIracla q̃ dñs noster iesꝰ
xp̃s p btiñ martinũ anti
stitẽ suũ: i corpe positum opari
dignat⁹ ẽ: qtidie ad corroborã
dã fidẽ credẽtiũ confirmare di
gnat. Ille nũc erorn̄as virtu-
tib⁹ eius tumulũ q in eo opat⁹
ẽ cũ eẽt in mũdo. Et ille etiã p
bet p eũ bñficia xp̃ianis: q tunc
misit eũ p̃sulẽ gẽtib⁹ pituris.
℟. Die ẽ martin⁹ electꝰ. ℣. i).

NEmo q̃ de ãteactis ꝛtuti
bus dubitet: cũ pñtiuz si
gnoꝝ cernit mũera disp̃sari:
dũ videt claudos erigi: cecos
illuminari: talia q̃q morboꝝ ge
nera ip̃o medicãte curari. ℟.
Dum sacramẽta. Lectio. iij.

BEat⁹ igit martin⁹: apõ
sabariã. Pãnonie ortus
ad saluationẽ gẽtiũ gallicarũ
dño disponẽte dirigit. Quas
virtutib⁹ ꝛ signis illustrãs: in
vrbe turonica: epat⁹ honorem
suit⁹: pplo cogẽte suscepit. In
qua gloriosã agẽs vitã p quin
quẽniũ q̃nq; bis insup gemina
tis mensib⁹ cũ decẽ dieb⁹ octo-
gesimo etatis sue anno media
nocte dñica quieuit i pace. Tu
℟. O beatũ virũ martinũ ãti
stitẽ. Qui nec mori timuit: nec
viuere recusauit. ℣. Beatus
martinus obitum suum longe
ante p̃sciuit dixitq; fratrib⁹
suis dissolutionem sui corpo-
is iminere. Qui. Elia Qui. ytа
℟. dicit tm q̃ oct. i. v. fe. cõti
gũt: alias aũt dñr sp duo ℟. ꝛ
iij. noc. cũ p̃dicto ℟. O btiñ vi
rũ. Si in vi. feria he oct. contri
gerint dicũtur duo ℟. de prio
nock cũ. iij. ℟. O beatũ vir. Et
si in aliqua alia fieri contige-
rint extra sabba. dicuntur duo
℟. de. iij. noct. cum p̃dicto ℟.
O beatũ. Si oct. sancti marti
ni in sab. cõtigerit hoc p̃dictum
℟. O btiñ illo ãno omnino
p̃termittit ℣. Ora p. In lau.
hec sola ã. Dirigere. Dñs rex:
cap̃ ꝛ cetera sic in p̃ma die cuz
ozõne. Concede q̃s. ¶ Sci ed
mũdi regis ꝛ mar. adv̄s fr̃ pos
ati Beatus vir. vel. Iste sctus

pi. ferial. cap. vnius mar. R. Perceptur⁹. hy⁹. Martir si. v. Elia tho. ān. Aue rex gēt̄ anglox miles regis angelorū: o edmunde flos martyx velut rosa vel liliū fūde p̄ces ad dñz p salute fidelium p. Maz. Oro

O Ineffabilis mie q̄ brissi mū regē edmūdū tribuisti p noie īimicū mortēdo vincere: cōcede ppitiꝰ familie tue vt eo interuenīēte mereak in se antiq̄ hostis iciramēta superando extinguere. Per. Si hoc festū t festū sci clemētis i vna eadēq̄ hebdo. cōtigerit ad p̄mas vs sci edmūdi dici solet ff. dos ān. Brūs vir q̄ fuit. cap. Similabō. Tūc cat̄ p̄ces. ad altare eiusdē cātando. R. Brūs vir q̄ suffert. v. Ora p nobis. oratio Protege q̄s dñe. Hre in cōi vnꝰ mar. In reddendo de festā maria. Ad matu. ix lec. fiant.

O Rouicie q̄ t anglia f.i. nūcupak: p̄fuit scūs edmūdus ex ātiquox saxonū nobili psapia oriūdus: a p̄meno etatis tēpe cultor veracissimꝰ fidei extitit xp̄iane. Eodē tpe ip̄ius hynguar cū altero bulba noie conatꝰ ē: in exterminiū adducere oēs fines britānie. Lectio. ii.

Y Dē xo hynguar post multorū interfectiōez euocans q̄sdam plebeios q̄s suo gladio credidit ec̄ indignos: scisciratus ē a beis vbi eox rex tūc vitā degeret. Audiuit ei q̄ rex edmūdus florēti etate t robusti viribus bello p̄ oia strēnuꝰ ec̄t. Qui eo tēpe morabak in villa q̄ eccl̄ie done nominatur. Lectō tertia.

O Nsueuit enī eadē danorū natio nūq̄ palā cū oste cōtendere: nisi insidijs p̄uētis. Quapropk vnū de cōmilitonibus dirigit ad edmundū: q̄ explorare q̄ sit ei sūma familiaris ip̄e aūt cū mlto comitatu subsequik: vt ip̄rouisū facilī⁹ suis legib⁹ subiugaret: mādās iniquе legatōis baiulo vt incautū taliter alloquatur. Lectio. iii.

T Erre mariscq̄ metuēdus dñs nr̄ hynguar t ras tugādo sibi armis ad hui⁹ p uicie optatū litt⁹ cū mltis nauib⁹ hyematur⁹ applicuit: mādās: vt cū eo ātiquos thesauros t p̄fnas diuitias sub eo regnatur⁹ diuidas vl̄ morte morieris. Tu autem. Le. v.

A Udito nūcio: rex ingemuit cōsulēs vnuz de ep̄is suis q̄d sup his rīdere deberet. Qui tim̄ēs p̄ vita regis ad cōfitēdū plurimis exhortabak exēplis Rex paululū cōticuit: t sic demū post mlta deuota xp̄a nuncia rīdebat. Hoc dicas domino tuo. Noueris q̄ p̄ amore vite tpal⁹ xp̄ian⁹ rex edmūdus se nō subder pagano duci. Le. vi

U Ix egresso nuncio: Ecce hynguar obuiꝰ iubet vi

ullocꝫ vti. Quo ꝓba regis re
ferẽte ipat tyrãꝰ circunfundi
ocẽm turbã suoꝝ interꝰ solusꝫ
regẽ teneãt quẽ suis iniqs legi
bꝰ cognouerat tã rebellẽ. Tñc
sctus edmũdus captꝰ: t vicul
cõstrictꝰ sistit ante ducẽ. L. vij

VAndẽ fatigatꝰ acri istan
tia ꝙducit ad arborẽ victi
nã: ad quã ãdũsarij eũ ligãtes
sagittis cõfodiũt in q̃ vulnera
vulneribꝰ locũ dabãt: dũ tacta
tacul' ipzimebãt. Cũqꝫ nec sic
a laude ꝺi cessaret ink ꝓba ozõ
nis capite truncatꝰ ẽ. Lec. vij

DAni ꝓo relinquẽtes cor-
pus caputi siluã recedẽ
tes aspoztauerũt atqꝫ iter dẽsa
vepziũ frutecta occultaſt. Qui
bus absentibꝰ xp̃iani corpus t
ueniẽtes: caput q̃ sleſt: atqꝫ vbi
es alter ad alterꝫ clamãtibus:
caput rñdit: her her her: quod
ẽ hic hic hic. Nec ea repetẽ de
stitit dõec̃os ad sepduxit. L. ix

NUic etiã miracko dñs ad
didit aliud: dũ celesti the
sauro ſsolitũ custodẽ dedit. Ym
manis sicꝺẽ lupus caput scñ
iurer brachia cõplectẽs ab om
nibꝰ feris t auibꝰ ĩtactũ custo
diuit: t deferẽtes illud ad cor-
pus vsqꝫ ad locũ sepulchri hũi
liter seqbaſ. Quo cũ corpe se-
pulto: lupꝰ nullũ ledẽs ad sil
uã rediit festinãter. Lctera de
cõi vniꝰ mar ℣ Sancte cecilie
virginis t mar. ad ꝑmas vẽ.
sup posteriales. ℟ Tridunaſ
a dño popoſci inducias vt do-
mũ meã ecclesiã ꝓsecrarẽ. cap.
vniꝰ virgis t mar. ℣. Cecilia
me. hyꝰ. Virgis ꝓles. ℣. Dif-
fusa ẽ. ℟. Virgo gliosa sẽp euã
geliũ xp̃i gerebat i pectoze suo
nõ dieb' neqꝫ noctibꝰ a colloq
tis diuinis t ozõne cessabat. ℣.
DEus q̃ nos Ozõ. Magt.
ãnua btẽ cecilie virgis t
martyris tue solẽnitate letifi-
cas: da vt quã veneramur offi
cio: etiã pie ꝙuersatõis seqmur
exẽplo. ℣er. Ad matu. Inuit.
Xp̃m venerãtes. ℣s. Uenite.
hyꝰ. Virginis ꝓles. In. i. noc.
ãn. Cecilia ꝓba almachiũ exu
perabat tiburtiũ t valerianuꝫ
ad cozonas vocabat. ℣s. Dñe
dñs nr. ãn. Expãsis manibus
ozabat ad dñm vt eã eriperet de
limicꝰ. ℣s. Celi enar. ℟. Cilicio
cilicia mẽbra domabat deũ ge
mitibꝰ exozabat. ℣s. Dñi ẽ ter
ra. Diffusa ẽ gratia. Lectio. i.
BEata cecilia virgo clariſ
sima absc̃ditũ euãgeliũ
xp̃i sp gerebat i pectoze suo t ñ
dieb' neqꝫ noctibus a colloqs
diuinis t ozõne cessabat. hec va
lerianũ habebat sponsum qui
etiam in amozem eius perur-
gens diem constituit nuptiaꝫ
Cantãtibus igitur organis ce
cilia in cozde suo soli deo decã
tabat dicens. Fiat dñe coꝛ meũ
immaculatũ vt nõ confundar.

℟. Cãtãtibus organis cecilia virgo in corde suo soli dño decantabat dicens. Fiat dñe cor meũ & corp⁹ meũ imaculatũ vt nõ confũdar. ℣. Biduanis actriduanis ieiunijs orãs suã domino pudicitiã cõmendabat. Fiat domine. Lectio.ij. Enit ergo nox in qua cũ suscepisset vna cũ spõso suo cubili secreta: ait ad eũ. O amantissime iuuenis è secretũ qđ tibi cõfiteor. Angelũ dei hẽo amatorem q̃ nimio zelo custodit corp⁹ meũ. Hic etiã si senserit q̃ tu me vel leuiter polluto amore cõtingas: statĩ circa te suum furorem exagitabit & amittes florẽ tue gratissime iuuẽtutis. Si autẽ cognouerit q̃ me imaculato amore diligas: ita te q̃z diliget sicut me. ℟. Virgo gloriosa semper euãgeliuz xp̃i gerebat in pectore. Et non diebus neq̃ noctib⁹ cessabat a colloq̃is diuinis & orõne. ℣. Liticio cecilia membra domabat: deũ gemitib⁹ exorabat Et Valerian⁹ igit Lectio.iij. timore dñi corrept⁹ dixit Si vis vt credã sermonib⁹ tuis: oñde michi ipm angelũ dei Que ait. Si purgat⁹ fueri poteris eũ videre. Qui ait. Quis me purgabit vt videã angelũ? Cui illa. Vade ad vrbanũ episcopũ hic te purgabit & induet te vestimẽtis nouis: cum q̃bus mox vt ingressus fueris cubiculũ meũ videbis scñm ãgelũ & etiã effectũ amatorẽ tui & oia q̃ ab eo poposceris: ipetrabis. ℟. Cecilia me misit ad vos vt oste datis michi scm vrbanũ Quia ad ipm hẽo secreta q̃ ferã. ℣. Tũc valerian⁹ egressit & inuẽtis paupib⁹ dixit cecilia me misit ad vos. Vt oste. Illa. Ad. In ij. nocte. ãn. Biduanis ac triduanis ieiunijs orãs: suã dño pudicitiã cõmẽdabat. ps. Eructauit. ãn. Fiat dñe cor meũ & corpus meũ imaculatũ vt nõ confũdar. ℣. De⁹ nr refug. ã. Dñe iesu xp̃e seminator casti cõsilij: suscipe seminũ fruct⁹ q̃s in cecilia seminasti. ps. Fũdamenta ℣. Specie tua et pulc. Le.iij Ergẽs q̃ ad epm valerianus oia ẽba cecilie dixit ei. Eps grãs agẽs deo ipm baptizauit: & in fide dilgent̃ instructũ: remisit ad ceciliã. Veniẽs q̃ valerian⁹ indut⁹ cãdidis vestimẽtis: cecilią intra cubiculuz orãtẽ inuenit: & iuxt eã angelum stãtẽ duas coronas ferẽtẽ i manibus suis rosis & liliis albescẽtes: quaz vnaz dedit cecilie: et alterã valeriano dicẽs. Istas coronas mũdo corde & corpore seruate. Valeriano q̃z dixit Tibi deus concessit peticionẽ tuã. Qui ait. Peto vt saluetur frat me⁹. Angel⁹ hoc audiens ait. Sicut ex famulã suã cecĩ

lia lucrat⁹ ē dñs: ita ꝙ te ꝙz tuū lucrabit fratrē: r cū eo ad martyriū palmā attinges ℟. Beata cecilia dixit tiburtio Hodie te fateor meū eē cognatuz. Qz amor dei te fecit eē cōtēptorez idolorū. ℣. Sicut enī amor dei fratrē tuū michi coniugē fecit ita te michi cognatuz feč. Qz. Quam igit deīde ſmo r. v clarent ſupuenit tiburti⁹ ter valeriani r oſculans caput ſancte cecilie et ait. Miror hoc tpe roſaꝝ liliorū odorū re ſpiret. Cui valerian⁹ ait. Hūc odorē me inſpellāte ſētire meruiſti vñ mō credēs angelū videre poteris. Qui ait. Si pōt fieri vt angelū dei videā: q̄ mora credēdi? Cui cecilia. Hodie te fateor meū eſſe cognatū: et ſicut amor dei michi fratrē tuum cōiugē fecit ita te michi cognatū faciet cōtēptorē idolorū. ℣. Dñe ieſu xp̄e paſtor bone ſeminatorz caſti cōſilij: ſuſcipe ſeminū fructū quos in cecilia ſeminaſti. Cecilia famula tua quaſi apis tibi argumētoſa deſeruit. ℟. Nā ſpōſū quē q̄ſi leonez ferocē accepit ad te quaſi agnū manſuetiſſimum deſtinauit. Cecilia. Lectio ſexta.

Tunc iuſſu cecilie valerianus duxit eū ad vrbanuz Qui dño gaudens: baptizauit eū. Qui etiā poſtea i fide tātū p̄fecit vt angelos ſepe videret teorū colloquo mirotiēs frueret r vt mira miracula deo fauēte operaret. ℟. Lilicio cecilia mēbra domabat deū geitib⁹ exorabat Almachiū exupabat tiburtium valerianū ad coronas vocābat. ℣. Nō dieb⁹ neq; noctibus ceſſabat a colloquijs diuinis r orōne. Almachiū. Hīla. Tibur. Jn. iij. nocr. ān. Beata cecilia dixit ad tiburtiū hodie te fateor meū eē cognatū quia amor dei te fecit eē cōtēptorez idolorū. ℣. Cātate. l. ā. Credimus xp̄m filiū dei vez eē qui ſibi talē elegit famulā. ℣. Dñs reg. ex. ān. Nos ſcientes ſcīm nomē dñi olno negare nō poſſumus. ℣. Cātate. ij. ℣. Adiuuabit eam deus. Lectio vij.

Quam igit almachi⁹ vrbis rome p̄fect⁹ xp̄ianos varijs penis afflictos occidere feč. Tiburti⁹ ℣o r valerianus corpora eoꝝ ſepelierūt. Ān tēti r diuerſis penis afflicti: i carcere recluduntur. Lunq; aurora finem daret venit ad eos cecilia dicēs. Eya milites xp̄i abijcite opa tenebrarum et induimini arma lucis Cū ergo corā p̄fecto p̄ſentari non potuit eos cogere vt ioui thura ponerent gladio eos animauerti precepit. ℟. Ceciliam intra cubiculum orantem inuenit et iuxta eam ſtantem angelum dei. Quē videns valerianus nimio

terrore correptꝰ ē. ℣. Angelus dñi descēdit de celo et lumen refulsit et illustrauit domum. Que. Le. viij.

HIs ℣o duob⁹ ffrib⁹ p̄mar tyrij palmā ad celū transmissis fit iquisitio de eoꝝ facultatib⁹. Dñ cecilia tāq̄ valeriani ꝓiugem teneri p̄ses iussit Quā cū sacrificare nollet: iussit in domū suā ꝓduci: et ibidē flāmis balneatib⁹ cōcremari. Quib⁹ iclusa die integro et nocte: qsi in frigido loco integra illibataq̄ ꝑmansit. ℟. O btā cecilia Que duos ffes cōuerti sti almachiū iudicē supasti vrbanū ep̄z̄ vultu āgelico demōstrasti. ℣. Btā es ℣go et glorio sa et bñdicta ꝑmo oris tui. Que

QUo audito tussit Lec. ij p̄ses vt in eisdē balnearibus decollaret. Speculator eā tertio p̄cutiēs: caput eius āputare nō potuit: ꝙ semineceē eā reliqt: q̄ quartā p̄cussionē decollandꝰ accipe non debuit. Per triduū a ūt suputiēs puellas suas beato vrbano ꝓmēdauit dicēs. Ad hoc triduanas a domino poposci inducias vt has tibi cōmēdarē et domū meā ecclesie noie ꝓsecrarē. et his dictꝰ reddidit spiritū. Cuiꝰ corpꝰ vrbanus sepeliuit et domū suā ecclesiā cōsecrauit. ℟. Dū aurora finē daret cecilia dixit Eya milites xp̄i abiicite opera tenebraꝝ et induimini arma lucis. ℣. Cecilia valedicēs fratribꝰ et exhortās eos ait. Eya. Hlia p̄fi. Abiicite. ℣. Oza ꝑ nobis. In lau. ān. Cāntātib⁹ organis cecilia dño decantabat dicens fiat cor meū imaculatū vt nō ꝓfūdar. ꝑs. Dns reg. ān. Est secretū valeriane qđ tibi volo dicere: angelus dei hēo amatorē q̄ nimio zelo custodit corpus meum. ꝑs. Jubilate. ān. Valerianus in cubiculo cecilię cū angelo orantē inuenit. ꝑ De⁹ de⁹ an. Bñdico te pater dñi mei ie su xp̄i q̄ ꝑ filiū tuū ignis extinctus ē a latere meo. ꝑs. Bñd. ān Cecilia famula tua dñe q̄sl apis argumētosa tibi deseruit ps. Laud. Cap. vnꝰ vir. et mf. hyꝫ. Jesu corona ℣ginum. ℣. Adducēt regi vir. ān. Dū aurora finē daret cecilia exclamabat dicēs eya milites xp̄i: abiicite opera tenebraꝝ et induimini arma lucis. ꝑs. Bñdictus. ozō Deus q̄ nos. Ad p̄mā. ān Cantantibus. ꝑs. Deus in nomine. Ad tertiā. ān. Est secretum. ꝑs. Legem pone. cap ℟. et ℣. de cōmuni vnius virginis et martyris ad oēs horas dicuntur. Ad sextam. ān Valerianus. ꝑs. Defecit. Ad. ix. ān Cecilia fa. ꝑs. Mirabilis.

¶ Sci clementis [illegible] et martyris. Ad vē super psalmos feriales. ān. Iste sanctus. psalmi feriales. capm. Omis pō-

tifex. ℟. Oremus. hy' Martyr dei q̄ ℣. Gloria et honore ān. Dedisti dñe habitaculum martyri tuo clementi in mari in modū tēpli marmorei angelicis manib' ꝑparatus iter ꝓtebēs populo terre vt enarrēt mirabilia tua. ꝑs. Mag.

OEus qui nos Oratio ānua beati clemētis martyris tui atq; pōtificis solēnitate letificas: cōcede ꝓpitius vt cui' natalia colim': virtutem q̄q passionis imitemur ꝑ. Memo. ō scā cecilia. ā. O brā cecilia q̄ duos frēs conuertisti almachiū iudicē superasti: vrbanū epiſcopū invultu angelico demonstrasti. ℣ Adducentur regi. Oratio vt ſ. Meō. de scā felicitate virgie et

QReſta martyre. Oratio quesum' op̄s de': vt btē felicitatis martyris tue solennia recensentes: meritis ip̄i' protegamur et ꝑcib'. ꝑ d. ad matu. tuni. hym. ān. ꝑs. ℣. in singulis noc. ō cōtinui' martyris dicunt. Le. i.

BEat' clemēs romane ecclesie ep̄s disciplinā btī petri apli secut' ita mox ornamēti pollebat: vt oīb' ꝓpīis cōplaceret. Et quos baptizauit publice mādicitati subiectos eē non sinebat. Hic domicellaz virginē neptez domitiani imperatoris sacro velo ꝓposito: virginē cōsecrault et theodorā sisinnij cōiugem cōuersam castitatis ꝓpositū ꝓfiteri admonuit. ℟ Iste scūs. Lectio ij

NAtus sisinni' clementē in ecclesiaz insequit. Qui mox oratione clemētis surdus et cec' efficit. Post missā beat' clemens rogatu theodore ad domū sisinnij ꝓgēs: fusa orōe restituit ei visū. Qui videns clementē iussit eū teneri. ℟. Iu

SErui putātes Lui st' g. Sugare clemētē: colūnas ligauerūt. Post hec ꝑcib' theodore sisinni' cōuers' et a btō clemente baptizat' ē: et cuz eo trecēti triginta tres. Et sicut per clementē sisinnius: ita ꝓ sisinniū multi nobiles et amici regis nerue cōuersi sunt ad christū. Traian' impator hoc audiēs: iussit scīm clementem in heremo quod adiacet ciuitati cherdone subire exilium

℟ Orem' oēs ad dñm iesuz christū dixit beat' clemēs: Ut cōfessorib' suis fontis venas aplat. Ut de beneficijs ei' gratulemur. ℣ Qui ꝓcussit in deserto syna petrā et fluxerūt aq̄ in abundantiā ip̄e nobis lati cē affluentē impartiatur. Ut ꝓfessori. Glia. Ut de. Lec. iij

INueniens asit ibi multos christianos diuina relegatione damnatos ait. Non meis meritis ad vos me misit

De sancta katherina.

die: vt particeps fcūs passionis vestre etiā cōsolationis efficiar. Qui cū ab eis didicisset q̄ a sexto miliario aquā suis deportarēt humeris: ait. Oremus oēs ad dñm ihesū xp̄m: vt cōfessoribus suis fontis venas nobis aperiat. Finita oratione beatus clemēs circūspiciēs vidit agnū stantē qui dextro pede leuato: q̄si locū sibi ostenderet. In quo beatus clemēs huic sarculo pentius fontē aperuit q̄ suo impetu cuncta fluuium fecit. ℟. Desiderium. ℣. Ad tanti igit̄ miracli famā cōcurrit oīs puincia t̄ p̄ doctrinā clemētis cōuersi sunt ad dñm ita vt in vna die plusq̄ quingenti baptizati sunt. Infra annū vero facte sunt ibi a credētib⁹ septuaginta q̄nq̄ ecclesie: t̄ oīa idolorū templa destructa sūt. Tūc insistētib⁹ paganis miss⁹ ē ibi dux arfidian⁹. Qui cū videret oēs xp̄ianos mori paratos: cessit multitudini: t̄ solū clementē cogebat sacrificare. ℟. Dñe p̄. Qui cū a fide. L. vi. uenisti moueri nō posset: ligata ancora ad collu⁹ ei⁹ in medio maris p̄cipitat. Facte igit̄ ad littus maris multitudie xp̄ianor: phebus t̄ corneli⁹ dixerūt. Oremus oēs ad dñm vt ostēdat nobis martyris sui corp⁹. Quibus orationib⁹ recessit mare p̄ tria fere miliaria. t̄ ingressi populi p̄ siccū inuenerūt i modū tēpli marmorei hīraculū adeo paratū t̄ in archa saxea corp⁹ bti clemētis t̄ anchoras iuxta eū positā. Reuelatūq̄ ē discipulis ei⁹ ne eū tolleret: q̄ omi anno die depositionis ei⁹ recedet mare: per septē dies ppliss siccū p̄bens iter. ℟. Oratē sācto clemēte apparuit ei agn⁹ dei. De sub cui⁹ pede fons viu⁹ emanat. Flumis impet⁹ letificat ciuitatē dei. ℣ Cūq̄ oīdem cōpleret et hinc inde circūspiceret vidit agnū stantē. De sub Gloria. Fluminis. Tres vltie lectiones de expōne euāge. Hō quidā nobilis. Legant ℟. Dedisti dñe hīraculū martyri tuo clemēti in mari in modū templi marmorei angelicis manibus p̄parati. Iterp̄ebēs pp̄l'o tre. Ut enarret mirabilia tua ℣. Hoc dñe ad laudē t̄ gliam nominis tui fieri voluisti. Ut. ℟. Phebus t̄ corneli⁹ discipuli clemētis dixerūt ad populū. Oremus oēs ad dñm vt ostēdat nobis martyris sui corpus. ℣ Cūq̄ venissent turba fideliū discipuli ei⁹ exhortabant eos dicentes. Oremus. ℟. Ora p̄ro nobis bte clemēs. Ut digni efficiamur p̄missionib⁹ xp̄i. ℣ Tu alit martyr christi bte clemēs ora p̄ nobis. Ut. Gloria. Ut ℣ Ora pro nobis. In laudi. ān.

Non meis meritis ad vos me misit dñs vestris coronis participē me sieri ꝓs. Dñs regnauit. ān. Orante sctō clemente apparuit ei agn⁹ dei ꝓs Jubilate. ān. Vidi supra montem agnū stantē de sub cuius pedetonos viu⁹ emanat. ꝓs. De⁹ de⁹ ān De subcu⁹ pede fōs viuus emanat fluminis spet⁹ letificat ciuitatē dei. ꝓ. Benedicite. ān Hōs gētes per girū credidere xp̄m dñm. ꝓ. Lauda. cap. Ois pontifex hy⁹. De⁹ tuo. ℣. Justus ger. ān. Orem⁹ dōs ad dominum iesū xp̄z vt cōfessoribus suis fontis venas apiat. ꝓ. Būdictus. orō. De⁹ qui nos. Memo. de scā felicitate virgie orō vtō. Ad p̄mā ān. Non meis. ꝓs. De⁹ in nole. Ad tertia an. Orante. ꝓs. Legē pone. cap. x. et xi. de cōiugi⁹ marty. et pōti. ad oēs horas dicūt. Ad vi. ān. Vidi supra montē ōs. De fecit. Ad ix. ān. Oēs gētes. ꝓ. Mirabilis. Ad secūdas vēs. ān Non meis meritis ꝓs. feria. cap. Ois pontifex hy⁹. Deus tuo. ℣. Just⁹ ger. ān Inuenerunt in modū tēpli marmoreū habitaculū a deo paratū. ꝓs. Gr orō vtō. Memoria de sācto grisogono martyre. orō.

Adesto dñe supplicationibus nostris: vt dex inicitate nra reos nos eē cognoscimus: btī grisogoni martyris tui intercessione liberemur. ℣. Sci grisogoni marty. tui. q. q. i.

Diocletianus imperator in aquilei partib⁹ posit⁹ dum interficeret xp̄ianos relatio cucurrit ad eū de olib⁹ christianis a p̄fectura vrbana. Eo tpe invinculis erat rome iussu diocletiani quidā vir dei nole grisogonus: q̄ per biennū mlta ꝓ xp̄i nole ꝓpessus fuerat. Tunc rescripsit diocletianus ad p̄fectū vrbis: vt oēs christianos interficeret grisogonū vero ad se destinaret. Lectio ii

Cūq; ei p̄sentaret ait: Accipe p̄fecture dignitatem ad orās deos nostros. Qui ait. Deū celi colo. deor⁹ simulachra execrant potestates a te p̄missas velut lutū abiciēs. Irat⁹ diocletian⁹: iussit eū duci ad aquas gradatas: et ibi decollari. Corpusq; ei⁹ iactū est ad littus in q̄ tres sorores xp̄ianissime cū zello sene p̄sbytero morabantur. Lec. iii.

Nicigiē presbyter corpus btī grisogoni l locello digno collocauit: et recōdiuit eū oī diligentia in domo sua. Indicatūq; est ei ꝑ reuelationem: vbi mare caput ei⁹ iactasset. Ꝑgens q; ad locū: ita illud inuenit: q̄si eadem hora fuisset abscisum. Et asserēs corpori ei⁹ ꝓpaginauit. Tu autem dñe miserere nostri. Cetera de cōiugi

ne martyr. cū predicta oratione.
Adesto dñe. vtq. Si hoc festū
sci grisogoni festū sci clemen
tis in vnā cadē heb. cōtigerit
dicuntur hic de scō grisogono
℟. de cū. noc. vni⁹ martyr. ita
tū q ℟. **Perceptur⁹** sit tū. ℟.
Nisi qñ hoc festū in dñica contigerit tūc enī dicūtur ℟. de pri
mo noc. et q ℟. **Perceptur⁹** sit vltimū ℟. et hoc tm i tū. no.
de martyrib⁹ decollatis semp.
¶ Sēc katherine ℣ gisit mar.
ad vē. sup psal. ān. **Aue virgis**
gēma katherina aue speciosa
regis regum gliosa: aue viua
xpi hostia tua venerātibus pa
trocinia iplorata nō deneges
suffragia. ps. feria. cap. Vnius
virginis et marty. ℟ **O mater**
nostra ter sancta quaterq; btā
cū prece deuota famulantuz
suscipe vota. ℣. **Jam xpo iun/**
cta sponsoq; tuo sociata. Cum
hac deuota famulātum. Non
dr vltra sed incipitur prosa

ETernevirgo mēorie quā
sibi despondit rex glorie
E. ℣. **Virginis pies egregie**
sponsusq; virgis ecclesie. E. ℣
Tu gaudes hodie ō dono gre
E. ℣. **Et cantas in celo carmē**
leti cie. E. ℣. **Atq; nra clemen**
ter. chorus respōdeat sic. **Su**
scipe vota. Filio patri. Cū hac.
hy⁹. **Virgis pies.** ℣. **Diffusa ē**
gratia. ān. **Jnclita sancte vir**
ginis katherine solennia susci
piat alacriter pia mater eccliā
aue virgo deo digna aue dulcis
et benigna optime nobis gau
dia que possides cum gloria.
ps. **Magnificat.** Oratio.

OMnipotens sempiterne
deus qui corpus gloriose
virginis tue katherine in mō
te synai ab angelis deferri us
sisti cōcede propitius: eius ob
tentu nos ad arcē virtutū pro
uehi: vbi visionis tue claritā
tem mereamur intueri. Per
dñm. Tunc cat. pcessio ad alta
re eiusdem cantando ℟. **Vir**
go flagellatur. ℣. **Ora p nobis**
beata katherina. ℟. **Ut digni**
efficiamur pmissionib⁹. Oratio

DEus qui dedisti legē mo
ysi in summitate mon
tis synai: et in eodem loco per
sanctos angelos tuos corpus
beate katherine virgis et mar
tyris tue mirabiliter collocasti:
presta quesumus: vt eius me
ritis et intercessione: ad mon
tem d xps est valeamus gue
nire. Per christum. In treuer
tēdo de sancta maria. Ad ma
tutinas inuitatorium. **Adore**
tur virginū rex in seculoz se
cula Virgini qui katherine cō
tulit celsitia. ps. **Venite exul**
temus dño. hymn⁹ **Virginis**
proles. In primo noctur. ān.
Virgo sancta katherina gre
cie gemma vrbe alexandrina
consti regis erat filia. ps. **Dñe**

ōis noster. ān. Specie corpis decora nimis enituit: sed fide pulchrior spōso suo placuit ps. Celi enarrāt. ān. Tradit ḡ a patre doctorib⁹ eximijs ibu ēda liberalib⁹ studijs. ps. Dñi est terra. ℣. Diffusa est grā. ℟.

MAxētius iperator in alexandria: iussit oēs regni sui incolas ad tēplū deox suorum cōuenire: t eis solēne sacrificiuz offerre. Erat autē i eadem vrbe q̄dā puella noie katherina annis duo de viginti/ cōsti quōdā regis filia: liberalibus studijs erudita. Hec itaq; in palatio patris residēs: cum audiret mugitū alaliū t quid hoc eēt didicisset: corde doluit ℣. Nobil⁹ t pulchra prudens katherina puella Flagrat amore dei spernit vaga gaudia mūdi. ℣. Cui rex carne pf fuerat reginaq; mater. Flagrat.

TUnc ego signo crucis ℣. ū se munieus audacter ad cōspectū iperatoris prorupit. Cui sic ait. Salutationē tibi o iperator pferre decerem: si hec que cultib⁹ demonū exhibes: creatori tuo ipēderes: t solā illi⁹ mate statē adorādā intelligeres. Admirās ꝯo iperator ei⁹ sensū t cōstantiā iussit eā custodiri. Misit igit nūcios vt oēs rhetoricos t grāmaticos ad eū ꝙuirēt. Ueniūt itaq; q̄rgitaq; l oī scientia se doctissimos eē asserebāt. ℣. Martyriū sit tēs libamina cesar⁹ horrēs. Exclamat xp̄m p̄ter quē nil venerandum ℣. Demonijs plena sūt hec ait idolavana. Exclamat. Le. tis.

SEdēte igitur iperatore p tribunali sūt oratores: astat t puella confidēs in dño: t cōuersa ad eos dixit. Ego ancilla dei fateor me nichil aliud scire: nisi xp̄m vez deū eē t hunc crucifixū. Cunq; plura de fide differeret: stupefacti oratores obmutuerūt. Quib⁹ imperator ait. Quid vos ignaui t degeneres velut elingues sic obmutescitis? An⁹ eox ait. Scias nos oēs ad xp̄m cōuerti. Iratus igit iperator iussit igne cremari. In quib⁹ illud mirabile cōtigit q̄ nec in vestimētis nec i capillis vlla ignis lesio appareret. ℣. Hec q̄ñq̄genos oratores superatos Dirigit ad celos aurū velut igne probatos. ℣. Efficiēs testes fidei quos p tulit hostis. Dirigit. Hila. Dirigit. In. ij. noct. ān. Luz esset adhuc in annis ꝯo puerilib⁹ charis orbata parentib⁹ mundi renūciauit opibus. ps. Eructauit. ān. Maxētius instat impius cū idolox cultibus puella voce libera hec sunt clamat demonia t deum te xp̄e solum predicat os virgineū. ps. Deus noster refu. ā. Cesar electos cōuocat: rhetores et grammati-

cos aduersꝰ illã disputaturos quos vincẽs virgo xp̃i fidẽ docuit ꝛ martyres deo dignos exhibuit. ℟s. Funda. ℣. Spe tua

His itaq; gestis: Lcto. 4. iubet tyrannus virgineꝫ scorpionibus cedi: dehinc i obscuro carcere claudi idẽ p duodecim dies fame ꝛ siti cruciari Cõtigit autẽ eum extrema regionis petere. Regina Nocuꝫ quodã milite porphirio nomine p̃ma vigilia noctis ad carcerẽ veniẽs: vt colloquio virgis potiret vidit claritatẽ magnã et angelos dei plagas puelle aromatico vnguẽto cõfouere. ℟. O q̃ felices per te sctissima plures. Quos iubet occidi p xp̃o turbidus hostis. ℣. Cũ duce porphirio fit martyr cesaris vxor. Quos iubet. Lectio. v.

Tunc virgo reginã timentem ꝯsolãs ait. Forti animo esto: qz post triduũ itura es ad dñm. Cũ igit regina ꝛ dux porphirius eiꝰ sermonibꝰ exhilarati fuissent: procedũt de carcere media nocte parati ad omnia p̃o christo nomine sustinẽda Sed ducẽti milites porphirio obsequentes: eius monitis ad christum conuersi sunt. ℟. Impius hanc cesar sistit iubet ante tribunal. Manet vt peruertat sẽ draco vl leo certat. ℣. Illa manet constans nil blandas vel aspera curãs. Hãc.

Reuersus deniq; imperator cum sanctam virginem tormentis nõ posset superare iussit fieri quattuor rotas: q̃rũ orbes ꝛ itimi circuli clauis pminẽtibus p̃figerentur Et due vno ordine voluerentur: et alie due contrario impetu agerentur. Has inter medias virgo xp̃i exposita tacite orõnis verba fudit ad dñm. Et ecce angelus dñi ita molẽ illam percussit: vt partes auulse quattuor milia hoim necarent. ℟. Virgo flagellatur cruciandа fame religatur carcere clausa mãet. lux celica fusa refulget. Fragrat odor dulcis cantant celi agmina laudes. ℣. Sponsus amat sponsam saluator visitatillam. Fragrat. Sꝛ. Fra.

In. iij. noc. ãn Gloriosam virginẽ tyrãnus flagellari iubet ꝛ cruciandam fame in carcere recludi cui escã per columbaꝫ xp̃s facit mistrari. ℟s. Lãtare i. ãn Illa deo dñi agit gratias in tenebris lux emicat fragrat odor vincens balsama adest ꝛ cõcio angelica lacero corpori celestia adhibẽs medicamina ℟s. Dñs regẽ. ex. ãn. Cum ceu virgineo aduenies saluator spõsus sponsam previsitat cõsolatur ꝛ roborat cõstans esto ait filia tecũ ego sum nil paueas. ℟s. Lantate. ij. ℣. Adiuuabit eam.

Lectio septima

TUnc regina imperatori seopponēs: de seuitia eū redarguebat. ad fidē xp̄i exhortabatur. Q̄ audiēs tyrannus iussit: vt extorq̄is primo a pectore suis māmillis: longo cruciatu torqueret: et sic caput ei⁹ a cernice recideret et vt carnes ei⁹ feris et volatilib⁹ p̄ducerent. Quo facto cū corp̄hiri⁹ corp⁹ ei⁹ sepeliss̄et et rex illū cognouisset: p̄cepit illū cū militib⁹ suis xp̄m pariter cōfitentibus extra ciuitatē duci et ibidē decollari. ℟ Horrendo subdēta rotaq̄ machinamēto virgo dñi clamat de celis āgel⁹ astat Ecce repentinā dant plebeq̄ roteq̄ ruinā. ℣ Tanq̄ caldeis quondā fornax babyloīs Ecce repentinā dāt plebsq̄ roteq̄.

POstera aūt die Lec. viij. maxenti⁹ sedens p̄ tribunali: sanctā virginē iussit sibi p̄sentari. Quā cū superare non posset: iussit extra portā ciuitatis decollari. Que cū ad locū passiōis peruenisset orauit et dixit. Expecto p̄ te gladiū ihesu rex bōe: tu meā accipe spiritū et fac miam meā agētib⁹ meāriā. Et ecce vox de celo venit ad eā: dicens. Veni dilecta mea ecce tibi btitudis apitur ianua: et ne solliciter⁹ de dōis q̄ postulas q̄ postulas impetrasti ℟ Percussa gladio datlac p̄ sangule collo. Quā man⁹ āgelica sepeliuit vertice syna. ℣ Membris virgineis olei fiu itvnda salubris. Quā manus angelica sepeliuit vertice syna.

Lectio nona.

FActa ergo hac voce: tūc virgo xp̄i lacteam cerui cē p̄tendēs: a spiculatore percussa est. Statimq̄ lac de corpore ei⁹ p̄ sanguine effusū terram vberi⁹ irrorauit. Angeli q̄ assumptū corp⁹ ei⁹ in mōte syna depositauerūt. In q̄ loco inumera ad laudē dei fūt miracula. De sepulchro ei⁹ rtu⁹ olei indeficiēter manare videtur. Sed et de minutis ossib⁹ que de sarcofago cū oleo effluunt: vbicūq̄ asportant stillant eleū: ex quo peruncta debilū corpa: celeri medicia sanant. Tu autem dñe miserere nr̄i.

℟. O mater nr̄a. vtā ad vō. et dicit hic sine pla. ℣. Ora pro nobis beata katherina. ℟ Vt digni efficiamur p̄missiōibus xp̄i. In laudi. an. Passionez gloriose virginis katherie deuote plebs celebret fidelis que sui memores deo commendat meritis et iuuat beneficijs. ℣. Dñs regnauit decorem. ana. Post plurima supplicia martyr alma ad decollandum est ducta: ad celum manus oculos tendens collum sub iugulo ornans dat gloriam deo. psalm⁹ Jubilate deo ois. an. Expecto

p te gladiū iesu xpe rex bone: tu meū da paradiso spūm t fac misericordiā meā agētib⁹ memoriā. ps. De⁹ de⁹. ān. Vox de celo insonuit: vēi dilecta mea veni ītra thalamū sponsi rui qō postkas īpetrasti p quib⁹ oras salui erūt. p Benedō. ā. Quia deuotis mentibus tua solēnia pie recolim⁹: o btā katherina oza p nobis. ps. Laudate. cp. vni⁹ virg. t mar. hy⁹ Jesu corona virginū. ℣. Adducētur. ān Benedict⁹ dns rex celestis q per merita btē katherie virginis medelā languidis pstat sanitatis ipi⁹ corpis oleo fideliter punctis. ps Bñ⁹ Oratio Ops sempiterne de⁹ vtūs. Ad pmā ān. Passionē. ps. Deus in noie. Ad. iij. ān. Post plurima. ps. Legē pone. Cap. R t ℣. de cōi vni⁹ vgis t mar. ad ōs horas dñr. Ad. vi. ā. Expecto. ps Defecit. Ad. ix. ā. Ad deuotis ps. Mirabilia. Ad secūdas vs. ān Passionē. p feriales. cp. vni⁹ virg. t mr. hy⁹ Jesu corona virg. ℣. Adducē tur regi. ān. Prudens t vigilans virgo qualis es cuj spōso ille q te elegit de mūdo: q̄ pulchra q̄ mirabilis quanta luce spectabilis inter syon tuuēculas t hierusalē filias thalamo gaudes regio cōiūcta dei filio ps Magf. ozō vtūs. Meō. de scō lino papa t mar. ozō de cōi vni⁹ tus marty. t ponti. ¶ Scti lini pape t marty. oīa fiant de cōi vni⁹ marty. t ponti. cū. iij. lec. de cōi. ¶ Sctōr saturnini t sisinnij mar. iij. lec. fiant. cū nocturn. ꝓpter vigiliā. Oratio.

DEus qui nos btōr martyrū tuor saturnini atq; sisinnij cōcedis natalicijs perfrui: eor nos tribue meritj adiuuari. Per. Si hoc fes. infra aduentū dñi cōtigerit nichil fit vō festo: nec etiā meōria: nisi tm ad vs. t ad mat. btē marie virgis. Ad matu. iij. lec. Le. i

BEatus saturninus senex cū eēt in custodia vna cū btō sisinnio dyacono: vēiebāt ad eū multi gentiles t baptizati sunt ab eo. Quod audiēs laodicius vrbis prefectus: iussit tribunal sibi preparari t eos sibi presentari. Le. secūda.

DUcti sunt igit vincti nudis pedibus cora pfecto Qui ait illis. Depōite vanas superstitiōes vestras: t adorate deos immortales nros: quos imperatores augusti nostri adorant. Cui sisinni⁹ ait Nos peccatores adoramus dñm ihesu xp̄m dei filiū. nā demonib⁹ et lapidib⁹ nūq; humiliabimur. Cui

ꝑfectus: vt ambo capite puniꝛ rentur. Depositi igiꝫ de eculeo ducti sũt in via numẽtana secũdo miliario ab vrbe: ⁊ ibidem decollati sunt. Tu autem Leters de cõi plurioꝝ martyꝝ

¶ Hec sunt dñice q annũ i q̃bus vltimũ ℟. ad matu. a duobus cãtabiꝫ in suppellitijs ad gradũ chori. s. oĩbus dñicis ab octa. pasche vsq; ad ascensiõꝫ dñi qñ de dñica agiꝫ tm̃. ⁊ dñica infra octa. ascensiõis dñi: ⁊ dñica infra hebd̃. natiuitatis dñi. ⁊ dñica infra oc. epiphãie assumptõis ⁊ natiuiꝫ. btẽ marie. ⁊ dedic̃. ecclie. ¶ Hec sunt festa simplicia cũ regimĩe chori in quibus vltimũ ℟. ad matu. a duobus cantꝫ in suppellicijs ad gradũ chori. s. scti siluestri pape: ⁊ etiã in oĩbus festis cũ regimine chori q̃ ꝓtingunt infra octꝫ. ascensiõis dñi: ⁊ infra octa. dedicatõis ecclie ¶ Hec sũt dñice per annũ in q̃bus ℟. ad p̃mas vs̃ a duobus desuꝑioꝛi gradu cantꝫ i cappis sericis ad gradũ chori. scz dñica p̃ia aduent⁹ dñi: et i dominica ramis palmaꝝ. ⁊ in festi vincentij: ⁊ scti clementis. In oĩbus vero alijs festis simplicibus ⁊ dñicis per annũ dr ℟. ad p̃mas vs̃ si ℟. habeatur a duobus de secũda forma loco et habitis predictis.

¶ Translatio scti cedde semp celebrat in dñica prima añ festū ascēsiōis dñi. ꝛ hīat seruitiū hoc mō. Ad pmas vs. ā. Hermanoꝝ pī. feriales. Cap Ecce sacerdos. ℟. O pastor. absq; pia. hy. Iste cōfessor. ℣ Tristicia vestra. ān. Sis p nobis Ops Magnificat. Oratio Eus q nōbis translationē beati cedde cōfessoris tui/ atq; pontificis celebrare cōcedisti: te supplices exoramꝰ: vt eiꝰ meritis ꝓcibus a vicijs ad virtutes ꝛ a carcere transiera mur ad regnū. per. Meō. de sctō si habeat sub silētio: nisi duplex festū fuerit: deinde de dñica. Ad mat. inuit. In qua viget. Deinde vicūtur tres ac cū tribus ꝓis primi nocturni. Le. prima cuāgelij sm Iohēz Ego sum vitis vera. ℟. Hūc quem si. ℟. Hic legatiꝰ. ℟. tū Pie pastor. absq; prosa. ℣. Oro p nobis. In laudi. ān. Claustri clausus. ꝛ cetere āe. Cap. vtš. hy. Jesu redēptor. ℣ Gaude te iusti. ān. Presul pie Requie nec ora in scripto. i. cedde. pa Benedictus. Orō vtō. Meō. de dnica. ꝛ de resurr. sub silentio. Ad primā ꝛ ad alias hōas āe ꝛ cap. sicut in alio festo cuz respōsorijs de cōi paschalis tēporis. Et orō Deus q nobis. Ad secūdas vs. ān. Claustri. pī feriales. Cap. vtš. ℟. Pie pastor. hy. Jesu redemptor. ℣. Gaudete iusti. ān. Sis pro nobis. ps. Magn. Orō Deus qui nobis. vt supra.

De capitulis dicendis in festis secundū vsū.

¶ In cõmemoratõe sci cedde ad vs ãn. Germanor. pi. feriales. Lap. Ecce sacerdos. hy. Iste confessor. ℣. Amauit. ãn Sis p nobis. ps. Magnificat oro. Deus qui sctõr. Ad matut. inuits. hy. de pi. vt i die

¶ Emgib⁹ igf of vvy Le. i. northan hymbrorũ regi fratris sex t in regnũ successoris illius xpianissimi regis osvualdi vir dñi cedda in lindisfernẽsi insula in loco q lestingay dr in monasterio btẽ marie monachica m vitã iuxta sãctorum patrũ institutionẽ agebat. ℟. Hunc quẽ. Lect. ij.

¶ Ãtius nãq; administrationis ecclie a frẽ suo cedd orientaliũ anglor antistite dignissimo t eiusdẽ mõasterij rectore pñssimo inibi de mundo trãseũte curaz susceperat. ℟. Hic legat Lectio tertia Uere si quidez quattuor germani frẽs cedd t cinibil chelim t cedda. qõ raro inuenitur oẽs sacerdotes dñi fuere pclari. t duo ex eis etiã sũmi sacerdocij gradu functi sunt. ℟ De quo. In laudi. a Claustri clausus. Lap. Ecce sacerdos. hy. Jesu redẽptor. ℣. Just⁹ germ an ꝑsul pie. ps Benedict⁹ Ad prima t ad alias horas vt in die.

¶ He sequẽtes ãe dicãtur ad memoriã in ferialib⁹ diebꝰ ad vs ãn. Sancte cedda intercede p nobis vt cõsortes glie sctõr tecũ effici mereamur. Ad matutin. ãn. Sancte cedda cõfessor dñi pciose adesto nostris pcibus pius ac ppicius. ℣ Ora pro nobis. Oratio.

¶ Eus qui beato cedde cõfessori tuo atq; pontifici trãsitus sui diem angelor voce reuelasti: da nobis quesum⁹ meritis eiꝰ t precibꝰ ipor in pñti consolationẽ: t futuro societatem. ℘ er dñm.

De capitulis duendis in festo scōrum xpi sanctorum.

Cā fabiani pōrīs
Cā nicomedis
Cā blasii
Cā alphegi
Cā arnulphi
Cā apollinaris
Cā stephani
Cā dunstani
Cā turiani
Cā lamberti
Cā kalixti
Cā lini
Cā clementis

Capīm
ois pōtifex

Cā vincentii
Cā valentini
Cā georgii
Cā tiburcii
Cā kiprii
Cā quintini
Cā theodori
Cā gregorii

Capīm
vite sancti

Cā edwardi regis
Cā vitalis
Cā albani
Cā kenelmi
Cā edmūdi

capīm
de tribus vir
gis martyrū

Cā nichomedis
Cā willelmi

cā blasii
et martyrū

Cā fabiani
Cā sebastiani

cā
Justine

Cā prioli
Cā dionisii

Cāp tiburcii
Cāp vincentii
Cāp marcellini
Cāp vitī
Cāp marci mrīs

Cāp primi
Cāp felicis

in
capīm
Cā pōtifi
fidoli

Cāp cyriaci
Cāp felicis
Cāp aurea
Cāp chrisanthi
Cāp felicis et adaucti
Cāp crispini
Cāp nicasii ep̄i
Cāp eleutherii ffrid.
Cāp sabini

Cāp sci gordiani
Cā bonifacii
Cāp basilidis
Cāp ffelicis
Cāp septē dormiē
Cāp abdō & semeō
Cā sexti

Capīm
redet de

Cā hyacinti
Cā apriani
Cā gregorii
Cā tuchasii
Cāp unius virginis

Cā simplicii
Cā celestini
Cā anthymi
Cā gregorii
Cā victoris
Cā dunstani
Cā adelmi
Cā augustini
Cā gregorii
Translatio edmūdi
Translatio victoris

in
capīm
de
sancto